Koviloor Digital Library

ஸ்ரீ பஞ்சதசி

KOVILOOR ANDAVAR LIBRARY, KOVILOOR
A. No. 6155

உரை :-

பிரம்மானந்தர்

T. Tholasilinga Chetty & Co

The Gnana Sagara press,

Mint Street

1903.

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

Acc No. 6155

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌧𑍁𑌰𑍀𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍀

𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤
𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌪𑍁𑌰𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰
𑌸𑌕𑌲𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌜𑌨𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌕
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤
𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍀 𑌪𑌦𑌯𑍋𑌜𑌨𑍀 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑌾𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾.

[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾. [illegible]
[illegible]
[illegible]

𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌪𑍁𑌰𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃.

[illegible] 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂
[illegible]

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍁𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰 𑌵𑍈𑌶𑌾𑌖 [illegible]
𑌵𑌿𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌰𑌾

PRINTED BY
T. THOLASILINGA CHETTY & CO.,
THE GYANA SAGARA PRESS, 187. MINT STREET,
Madras.
1905.

KOVILOOR MADALAYAM

Copy-Right and Right of Translation are Reserved.

Price Rs. 3-8-0—Postage Extra.

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

பிரம்மஸ்ரீ, ஸ்ரீராமலிங்க
பிரம்மானந்தயதீசுவரஸ்வாமிகள்.

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

முகவுரை.

ஸ்ரீ ராமலிங்க பிர்மானந்த குருவே நம:.

நேரிசை வெண்பா.

சீர்பூத்த செல்வத் திருவாலவாயதனில்
தார்பூத்த ராமலிங்கத் தற்பரனும்—ஏர்பூத்த
ஞான வடிவாகி நன்மையுறு நற்குருவா
மானவன் றன்னருளினால்.

சகலமான ஜகத்திற்கதிட்டானமாயும் நித்திய நிரஞ்சன நின்மல வடிவமாயும் சர்வ வியாபகமாயும் ஸ்வகதஸஜாதீய விஜாதீய பேதமற்றதான ஏகமேவாத் துவிதீய சத்வஸ்துமாத்திரமாயுமிருக்கிற பிர்மம் சிருட்டிக்குமுன் பிரகாசித்தது. அனாதிகாலமாயிருக்கிற அவித்தியாவாசனையாற் கட்டுண்ட ஜீவர்கள் கற்பாந்தத்தில் சகல வாசனைகளுடன் மெழுகுருண்டையில் சொர்ன இரேணுக்கள் அடங்குவனபோல் லயமாயிருந்தார்கள். முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியகன்ம விசேடத்தாலும், மாயாசக்தியின் விசித்திரத்தாலும், பழுதையிற் பாம்புபோல் சமாய பிர்மத்தில் இச்சகம் முதலான சகல கற்பனைகள் உண்டாயின. முன்னுரைத்த சக்தியின் மகிமையால் அட்சர உருவனான ஈசனிடத்திருந்து மூச்சுக்காற்றுக்கால்போல் இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என்கிற நான்மறைகளுண்டாயின. இருக்கு ௨௧ (21) சாகையுடனும், எசுர் ௱௯ (109) சாகையுடனும், சாமம் ௲ (1000) சாகையுட்னும், அதர்வணம் ௫௰ (50) சாகையுடனும் விரிவாகி யொவ்வொரு சாகைக்கும் ஒவ்வொரு உபநிடதமேற்பட்டது, அவைகளிலிருந்து சக்கரவர்த்தித் திருமகனான ஸ்ரீ ராமபிரான் மகா புத்திமானும் சர்வசாந்திர சம்பன்னனும் நவவியாகரணியாயும் இராமகாரிய துரந்தரனுமிருந்த அஞ்சனைகுமரனனுமானுக்கு அவ்வுபநிடதசாரார்த்தங்களை "ஈசாவாசியம்" முதல் "முக்திகோ" உபநிடதமீறாய் ௱௮ (108) உபநிடதங்களாய் முன் விரித்துரைத்தனர். அதின் சாரமறிய சக்தியற்றவர்களாயும், சமுசார சாகரத்தில் மூழ்கிக்கரையேற வல்லமையற்றவர்களாயுமிருக்கிற சகல மாணாக்கர்களும் பவக்கடனீங்கிப் பாக்கியராக, ௰௫ (15) பிரகரணங்களடங்கிய பஞ்சதசி யென்கிற நன்னூலை வடமொழியில் மகாதயாளுவாயும், சர்வலோக பூஜ்யராயும், பழமறை பாஷ்யருமான ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணியமாமுனிவரா லியற்றப்பட்டது. அன்னோர் சீடகோடிகளிலொருவரான ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண வித்வானால் வடமொழியிலேயே வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டுளது. அதைக்கற்றோரன்றி மற்றோர் தெற்றெனவறிதல் சிரமசாத்தியமானதால், கல்வி, யறிவு, ஒழுக்கம் மூன்றுமொருங்கே பெற்றவரான ஸ்ரீ ராமலிங்க சாஸ்திரிகளென்ற பிரமானந்த எதிகளால் பூர்வ ஆச்சி

Koviloor Digital Library

ராபத்திலேயே மேற்கூறிய நூலிற்குத் தெளிவான பதவுரையும், அன்வயரூப
மான பொருளும், அவ்விடங்களுக்கேற்ப புத்திக்கெட்டாத சமயோசித யுக்
திகளும், மற்றையமேற்கோள்களும் வேண்டியமட்டில்சேர்த்துஎழுதிவைத்த
பிரதியைக்கொண்டு அன்னோர் ஜேஷ்ட புத்திரனை யான் நன்கு சோதித்து
ம், அத்துடன் என்னால் இயற்றப்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொரு பிரகரணத்திற்கு மு
ன் அப்பிரகரணசாராம்சத்தை சங்கிரமாக தொகுத்து நல்ல செந்தமிழ்நடை
யிலெழுதிச்சேர்த்தும்.நம்குருவைபவமான ஸ்ரீ ராமலிங்க விஜயமென்ற சம்
ஸ்கிருத சுலோகங்களும், அதினர்த்தம் தமிழ்நடையில் என்னுலெழுதிச்சேர்
க்கப்பட்ட புத்தகத்தையும் சம்ஸ்கிருத வித்துவானுன ஸ்ரீநிவாசாரியாளாலு
ம் தமிழ் புலவருன மதுரை தெற்கு ஆவணி மூலவீதி ஸ்கூல்மாஸ்டர்.. எம்.
கோவிந்தசாமி ஐயராலும் நன்கு பரிசோதிக்கச்செய்து சுலோகங்களை தேவ
நாகர எழுத்துகளிலும், கிரந்த எழுத்துகளிலும், மேற்கூறியவைகளை ஓரே பு
த்தகமாக சுத்தப்பதிப்பிலும் அச்சிட்டு நல்ல காலிகோபயின்டிலும் பயண்டு
செய்து விலைக்கு தயாராய் வைத்திருக்கிறேன். இப்புத்தகம் ரிஜிஸ்டர் கா
பிரைட்டுடன் கூடியிருப்பதால் தபால் சார்ஜ் நீங்களாக இதின் விலை ரூபா.
3-8-0. இப்புத்தகத்திற்கு முன் பணம் வெகு பேர்கள் கொடுத்திருப்பதாலு
ம் காபிகள் சொல்பமாய் போயிருப்பதாலும் ஜாக்கிரதையாய்அடியிற்கண்
டவிலாசத்திற்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம். புத்தகம் துரிதமாக அச்சு
போட்டமையால் அதில் என்னை யறியாமல் சில பிழைகள் ஏற்படகூடும். அ
தை பெரியோர்கள் மன்னித்து குற்றம் நீக்கிக்குணத்தைக்கைக்கொள்வீர்க
ளாக.இப்புத்தகம் நம்பிதாவால் சுமார் (26)வருடத்திற்கு முன் எழுதியிருந்த
து. மதுரை. ம-ள-ள-ஸ்ரீ. நா. கி. நா. குப்பய்யரவர்கள்.சோமலிங்கா. வெங்கி
டகிருஷ்ணய்யவவர்கள் முதலான பக்த சிகாமணிகள் சிரமமெடுத்துகொண்டு
தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய புத்தகங்களுக்கு முன்பணம் கொடுத்தும் ஷை
குப்பய்யரவர்கள் மற்றவர்களைக்காட்டிலும் ஜாஸ்தி புத்தகங்களுக்குப்பணம்
கொடுத்ததுமன்றி. புத்தகம் முடிவு பெறமார்க்கமில்லாதிருந்ததைக்குறித்து
என் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி பைண்டுமுதலான சகல சிலவுக்கு வேண்டிய
ரூபாயை தடையன்றியில் கொடுத்து முடிக்கச்செய்து அழியாத தர்மத்தை
க்கைக் கொண்ட அவர்களின் வம்சபாரம்பரியமா யிப்போதிருக்கும் செல்வ
த்திருக்கதிகமாய் நீடூழி காலம் வரை சுகமாய் வாழக்கடவர்களென நம்தேவ
னை வணங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன், ஞானசாகர முத்திராக்ஷசாலாதிபரா
ன, தி. துளசிலிங்கஞ்செட்டி யவர்கள் விரைவில் ரெம்பசிரமமெடுத்து முடி
த்து கொடுத்ததைப்பற்றி மிக்க நன்றி பாராட்டுகின்றேன்.

தங்களன்புள்ள நேசன்,
எம். ஆர். சுந்தரராம சாஸ்திரிகள்,
நெம்பர் 4, கணபதி அக்கிரகாரம், மதுரை.

Koviloor Digital Library

श्रीरस्तु ।

श्रीगणेशाय नमः ।

श्रीरामानुजब्रह्मानन्दगुरवे नमः ।

श्रीरामानुजविजयः ।

[illegible]

[illegible] ॥ ௧௧ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௨ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௩ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௪ ॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௫ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௭ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௮ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௧௯ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௩ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௫ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௬ ॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௭ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௮ ॥
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௯ ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௩௦ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௩௧ ॥ [illegible]

Koviloor Digital Library

[illegible — 31 lines of Grantha-script text]

Koviloor Digital Library

𑌶𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௫௨ ॥ 𑌅𑌹𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾
𑌸𑍍𑌮𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾
𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫௩ ॥ 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌥
𑌰𑍍𑌵𑌣𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌥𑌮𑍍 । 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌹𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥
௫௪ ॥ 𑌅𑌜𑌹𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌹𑌦𑌜𑌹𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿
𑌕𑌰𑌣𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௫ ॥ 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌬
𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌸𑌂𑌭𑌵𑌕𑌮𑍍 । 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௬ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌞𑍍𑌚 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫௭ ॥ 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 । 𑌘𑌟𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌶 𑌜𑌲𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾
𑌭𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௫௮ ॥ 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑌯𑍋
𑌰𑌪𑌿 । 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑌾𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௯ ॥
𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌕𑌮𑍍 । 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵
𑌰𑍂𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌹𑍇𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌕𑌮𑍍 ॥ ௬௰ ॥ 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌞𑍍𑌚
𑌰𑍂𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌪𑌰𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ ௬௧ ॥ 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿
𑌕𑌮𑍍 । 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ௬௨ ॥
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌪𑌦𑍇𑌶𑌵𑌾
𑌕𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌮𑍍 ॥ ௬௩ ॥ 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌕𑌮𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌦
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௬௪ ॥ 𑌕𑍁𑌟𑍀𑌚𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍌
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௬௫ ॥ 𑌲𑍋
𑌕𑌾𑌯𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌦𑌿
𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௬௬ ॥ 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾𑌰𑌣𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚
𑌰𑌾𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥ ௬௭ ॥ 𑌶𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌃 । 𑌸𑌰𑍍
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ ௬௮ ॥ 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌪𑍁
𑌨𑌶𑌮𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 । 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌲𑌹𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍃
𑌷𑍍𑌟𑌾𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௬௯ ॥ 𑌶𑍁𑌕𑌾𑌦𑍇𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌿𑌶𑌰𑍍𑌜𑌨𑌵𑌟𑌹𑍍𑌰𑌦𑌯
𑌯𑌾 । 𑌪𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌯𑌾𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌷𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ ௭௰ ॥
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌾𑌂𑌗𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌹𑌿 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌬𑌹𑌹𑌰𑍍𑌦𑍃
𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥ ௭௧ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑌦𑌂

Koviloor Digital Library

समजनि शिष्याणां हन्त्विप्रसये । मोक्षकाय प्रायः सदाशिवस्याकृत
वान्तिस्वयं भवतु ॥ ७२ ॥ त्वयि तेजसा स्फुरितानि तत्त्वानि ब्रह्म
निष्ठया । वेदान्तेषु रसहस्राणि यः सर्वज्ञः सत्यः सत्त्वस्थितः ॥
तदेवमेतत्काण्डे शिवाबोधशिवासमाहितः । स्वयं प्रसिद्धं सर्व
नाहं तद्भवान्नामानीरयत् ॥ ७४ ॥ शरीरस्थानविहारं तस्य
दशरीरे स्थितेन शम् । विकारस्यापि सर्वोक्षेत्रे निविष्टकारेण
शिवेनोक्तः ॥ ७५ ॥ स्वयं सर्वात्मस्थितः शिवेन निखिलैकत
कर्मषु । शंकरेति स्तुवन्नित्यं ज्ञानसंबोध्यशांकरम् ॥
सर्वेषां शंकरो हान्यो भवः शंकरवाकरः । ब्रह्मान
तेषु निजज्ञानसंस्थिष्यास्वप्रशिष्यकाः ॥ ७७ ॥ ये ब्रह्मानन्दशिष्य
स्तु ते देवा मुक्ता नसंशयः । इति लोकेषु विख्यातिः शंकरदे
शिकः ॥ ७८ ॥ सर्वदेवसमाराध्यं वीक्ष्य ज्ञानदृष्ट्या स्वया ।
समलोकं सदा प्रदेवः ब्रह्मसम्भवादिभिः ॥ ७९ ॥
नारदस्सर्वदेवाद्यं शंकरं प्रणम्य सर्वस्वयम् । स्तोत्रं तत्रासहित
शीघ्रं सत्त्वदायादिभिः ॥ ८० ॥ नमस्ते देवदेवेश नमस्ते करु
णाकर । नमस्ते सच्चिदानन्द नमस्ते जगतां पते ॥ ८१ ॥ नमस्ते
करुणाधीश नमस्ते भक्तिदायक । नमस्ते परमाकाश नमस्ते ब्रह्म
भावन ॥ ८२ ॥ नमस्ते सर्वरूपाय नमस्ते भक्तवत्सल । नमस्ते
पार्वतीश नमस्ते ज्ञानवारिद ॥ ८३ ॥ नमस्ते ज्ञानिनां श्रे
ष्ठ नमस्ते योगविग्रह । सर्वदा त्वं प्रकाशस्ते त्राणी सन्त्री
रयतु ॥ ८४ ॥ सकलं सर्वदेवं समवाप्तं तथोद्यतः ।
यत्नतस्तत्प्रभावं तत्कायं समस्तं सर्वदम् ॥ ८५ ॥ श्रीदेव
शिवस्याराध्यता स्वस्थानसंशयः । सर्वाश्रयं प्रकृतं सर्वं
सर्वस्वरूपविशेषतः ॥ ८६ ॥ स्वस्थानं प्राप्य हीनसर्वज्ञ
रजतागिरिम् । शिवेव प्रागत्य सन्निधानं भवसन्नद्धः ॥ ८७ ॥
समस्तं स्वप्रायं नानात्वं कारायज्यविग्रहम् । प्रसा
रीकृत्य सर्वदा सर्वसंप्रदायान् ॥ ८८ ॥ कृपावशे
तस्थानं सज्जनं यथावत्तथा । तथा स्वप्रायं त्सविकृत
विधिसर्वम् ॥ ८९ ॥ परंशिवाख्यं सर्वसारं त्यक्त्वा स्वस्थानं
प्राप्य वाग्भिः । ब्रह्मानन्दस्वयं देवः शिवस्वरूपः सन्त्यक्त
रतु ॥ ९० ॥ जीवन्मुक्तिं दृष्ट्वा निस्पृहो भवेन्नायथा । विदेह
सत्कारे स्वकर्तव्यानीश्वरः ॥ ९१ ॥ भक्तानुग्रहजनशीतारतु
सच्चिदानन्दलक्षणः । ब्रह्मरूपेणोपरादेवो लोकानुग्र

Koviloor Digital Library

[illegible]

Koviloor Digital Library

ஸதா । ஶாந்தோ விஷ்ணுரூபாய ஸர்வஶ்ரேஷ்டாய ஶாந்தயே ॥ ௧௧௦ ॥
ஶ்ரீமச்சிதம்பரக்ஷேத்ரே ராமலிங்கஸ்வரூபிணே । ப்ரஹ்மானந்தாய
தேஶிகாய ஸ்வாஹா ॥ ௧௧௧ ॥

ராமலிங்கவிஜயம் ஸம்பூர்ணம்.

சுயம்பிரகாசரான கணேசனையும், ஸ்ரீ மீனாக்ஷியையும், சுந்தரேசுவரரையும், சுந்தரதாண்டவமூர்த்தியான சபாநாயகரையும் நமஸ்கரிக்கிறேன். சகல சம்பத்தும் பொருந்தின மதுவனக்ஷேத்திரமென்னும் கோவிலூரில் வசித்துக்கொண்டிருந்தவராயும், சாதனசதுஷ்டயத்துடன் கூடின மாணாக்கர்களுக்கு எதார்த்தமான பரமாத்தும ஞானத்தை ஈன்றருளுகின்றவராயும், அசுவத்த நாதர் முதலான சீடகோடிகளா லெப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட்டவராயு மிருக்கிற ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க குருசிரேஷ்டரை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன். பரமசிவனுக் கதிகப் பிரியராயும், லக்ஷ்மி சரஸ்வதி முதலானவர்களினால் பூஜிக்கப்படுகிறவராயும், சாந்தமான மனதுடன் கூடினவராயும், எப்பொழுது மானந்த நடனம் புரியு மன்பனிடத்தில் மனதைச் செலுத்தி பிர்மானந்தத் திருப்தி யுடையவராயும், ஞானக்கடலாயும், சர்வவியாபகராயுமிருக்கிற அசுவத்தேச யதீந்திரருக்கு வந்தனம் புரிகின்றேன். அழியாதவராயும், மும்மலங்களற்றவராயும், இரண்டற்றவராயும், மூப்பற்றவராயும், அறிவுரூபராயும், மாயாகாரியமற்றவராயும், சிவனுயும், நாசமற்ற பதத்தி லிருப்பவராயும், கோபமற்றவராயும், மூன்றுகாலங்களிலுமிருப்பவராயும், அறிவுக்கட்டியாயும், இம்மாம்சக் கண்ணா லறியத்தகாதவராயும், மாயைக் கப்புறப்பட்டவராயும், ஸ்ரீ ராமலிங்கமென்ற பெயரையுடையவராயும், சரணாகதியடைய யோக்கியராயுமிருக்கிற பிர்மானந்தகுருவை அடிக்கடி நான் எப்பொழுதும்பூஜிக்கின்றேன். உலகத்திலுள்ள குருக்களுக்குக் குருவாயும், சுரர்களால் துதிக்கப்படுகிறவராயும், மாலால் பூஜிக்கப்பட்டவராயும், தன்னையடைந்த நண்பர்களுக்கிருப்பிடராயும், வேண்டும் வரத்தை அளிக்கிறவராயும், சிரேஷ்டராயும், அழிவில்லாதவராயும், சகலகலைகளையும், சாஸ்திரங்களையு மறியும் புத்தியைக் கொடுப்பவராயும், ரகசியார்த்தங்களைத் தெரிவிக்கிறவராயும், பாபத்தைப் போக்க வல்லமை யுடையவராயும், தேவகுருவாயும், விசாலமான நேத்திர வீக்ஷண்ணியமுடையவராயுமிருக்கிற குருவை அடிக்கடி வணங்குகின்றேன். சச்சிதானந்தரூபராயும், உலகத்திலுள்ள சூரியாதி அஷ்டப்பிரகாசங்களுக் கப்புறப்பட்ட சுவயம்பிரகாசராயும், அநேகவிதலக்ஷியராயுமிருக்கிற பிர்மானந்த குருவின் பொருட்டு ஸ்துதி செய்கின்றேன். சகல நீர்வளமும், நிலவளமும், அஷ்டைசுவரியங்களும் பொருந்திய கைலையங்கிரியின்கண் வேதாந்தமாகிற நவரத்தின

பீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றவராயும், விஷ்ணுமுதலான தேவக்கூட்டங்கள் வணங்கும் பாதகமலங்களை யுடையவராயும், சுவப்பிரகாசராயு மிருக்கிற பரமசிவனை வணங்கியும், பரமகுருவான அசுவத்தேச யதீந்திரனையும் நமஸ்கரித்து சர்வவியாபியான ஈசனனுக்கிரகத்தினால் பிர்மானந்த சரித்திரத்தை பாலனாகிய நான் தெரிந்தமட்டி லுரைக்கின்றேன். பூர்வத்திலொருக்கால் நாரதமகா முனிவர் சகல லோகங்களிலும் தெய்வானுக்கிரகத்தால் சஞ்சரித்துக்கொண்டு, இக்கலியுகத்தில் பூலோகமடைந்து, இப்புவியில் சம்சார துன்பத்தால் வருந்துகின்ற தன் சகோதரர்களான பிராணிகளின் துக்கத்தைக்கண்டு சகிக்கமாட்டாதவராய் வெள்ளியங்கிரியில் விளங்குகிற பரமசிவனை யடைந்து தன்னுறவினர்கள் படுந் துயரத்தை வெளிப்படுத்தினார். ஏ தேவா எவ்வித உபாயத்தால் என்னுடன் பிறந்தோர் சம்சாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவார்களோ, அவ்வித உபாயத்தை அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்றுகேட்ட பிர்மகுமாரனுக்கு விடை அளிக்கின்றார். ஏ நாரதா அச்சீவர்கள் உய்யும்வண்ணம் யானவதரித்து இரக்ஷிக்கின்றேன், இதில் கிஞ்சிற்றேனும் சந்தேகமில்லையென்று சொன்ன ஈசன் வார்த்தையைச் செவியுற்ற நாரதர் தாமவதரிக்கின்ற ஸ்தானத்தை வினவ, பரமசிவன் யான் ஜீவன்முக்திபுரமென்கிற மதுரைமாநகரின்கண் மறையவர்குலத்தில் ஆத்திரேய கோத்திரமாகிற சமுத்திரத்திற்கு கவுஸ்துபரத்தினமாய் நல்லோர்களுக்கு முக்தி சித்திக்கும்பொருட்டு இந்த சுவயம்புவான ஜோதிர்லிங்கத்திலிருந்து ஆவிர்பாவமாய் திரும்பவும் ஜடிதியில் இதில் லீனத்தையடைகிறேனென்ற சிவவாக்கியத்தை செவியுறக்கேட்ட அம்முனியானவர் அனேகவிதமான வேதஸ்தோத்திரங்களினால், பக்திபரவசத்தால் அரனைத் துதித்து மகரிஷிகளால் வணங்கப்பெற்ற நாரதரானவர் நாம் வந்த காரியம் முடிவுபெற்றதென்ற சந்தோஷத்தினால் அத்தருணமே சத்தியலோகம் சார்ந்தனர். பிறகு சிலநாட்சென்று தயாளுவானதேவன் தன்னன்பனான நாரதவாக்கியத்தை யுணர்ந்து, விகாரிவருஷம் தைமாதம் குருசந்திரர்கள் நல்லராசியில் சஞ்சாரகாலமான சுவாதிநக்ஷத்திரமும்கூடின சோமவாரத்தில் சுபலக்கினத்தில் பிராமணகுலத்தில் பிர்மசாக்ஷாத்காரத்தை யடைந்த ராமசுவாமிசாஸ்திரிகளின்மனைவி மீனாக்ஷியினுடைய கருப்பகோளத்தில் ஜகன்னாதராயும், மனிதர்களா லெளிதிலறியக்கூடாதவராயும், சந்திரகலையை தரித்தவராயு மிருக்கிற பகவான் மாயாமானுஷ விக்கிரகத்துட னாவிர்ப்பாவமானார். அது எதுபோலவென்றால், நீரே ஆலங்கட்டியாய் தரித்ததுபோலும், உருக்கின நெய்யே கடின நெய்யானதுபோலவும், சமஸ்தமான ஐசுவரியங்களுக்கும், பராக்கிரமங்களுக்கும், கீர்த்திகளுக்கும், அஷ்டலக்ஷ்மிகளுக்கும், ஞானத்திற்கும், வைராக்கியத்திற்கும் காரணராய் விளங்குகிற யாதொருபகவானுண்டோ அவரே மூடஜனங்களெளிதில் ஞானத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பதுபோல், மானிடதேகத்தை விளை

Koviloor Digital Library

யாட்டினுலந்த பரமசிவனடைந்தார். அப்பரமசிவன் பாலபாவந்தையடைந்து பாலகிரீடையுடன் கூடினவராயிருந்து ஐந்துவயதுசென்றபின்னர் வித்தியாப்பியாசம் செய்து, பிறகு பிர்மசாரியாச்சிரமமான முதலாவதாச்சிரமம் வகித்து அதின்பின்னர் வேதாத்தியயனங்களின் கரையை யடைந்தவராயும், சகலமான சாஸ்திரங்களையு மதினுண்மையையும் கற்றவராயும், உலகவிவகார ஞானங்களுணர்ந்தவராயும், வைதீக ஆசாரத்தையுடையவராயும், எப்பொழுதும் சந்தோஷமான மனதுடையவராயும், பிறருக்குப் போதிக்கிறதில் சமர்த்தராயும், ஆத்துமாராமராயும், அனவரதம் மௌனியாயும், குருவிசுவாசத்துடன்கூடிக்கொண்டிருக்கிற அந்த சிவனுனவர் இரண்டாவதான கிரகஸ்தாசிரமபாவத்தையடைந்து மூடர்கள்போல் இல்வாழ்க்கையிலிருந்து ராமலிங்கசாஸ்திரியென்னும் நாமகரணம்பூண்டு புத்திரர்களையுண்டுபண்ணியும், வேதத்தினர்த்தத்தை யுணர்ந்தவர்களாயும், லோககுருவாயுமிருக்கிற பகவத்பூச்சிய பாதாளான சங்கரதேசிகர்களால் செய்யப்பட்டிருக்கிற விவேகசூடாமணியென்கிற கிரந்தத்திற்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், ஷை குருவா லியற்றப்பட்டிருக்கிற சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சாரசங்கிரகமென்கிற கிரந்தத்திற்குத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், வாஸுதேவயதியினுற்செய்யப்பட்டிருக்கிற தக்ஷிணமூர்த்தி வீக்ஷா விலாசமென்கிற கிரந்தத்திற்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும், வித்தியாரண்ணிய மாமுனியினுற் செய்யப்பட்ட பஞ்சதசியென்கிற கிரந்தத்திற்குப் பதயோஜனி யென்கிற தமிழர்த்தமொழிபெயர்ப்பும், ஸ்ரீராமலிங்கசாஸ்திரியளென்கிற குருவானவருண்டுபண்ணி சுந்தரமுமனுன தன்மூத்தமைந்தனுக்கு தன்பிர்மகுலம் விருத்தி யடையவேண்டி மேற்கூறிய புஸ்தகங்களைக் கொடுத்து, சுந்தரம் முதலான அனேகசிஷியகோடிகளுடன் தன்குடும்பத்திலெப்பொழுதும் பிர்மவிசாரம் செய்து அச்சிவனுன நம்மாசான் காலம்கழித்து நாடகத்தில் வேஷதாரிபோல் குடும்ப பாரத்தைவகித்து யெதார்த்தத்தில் சம்பந்தமற்றவராய் விளங்கினுர். மற்றிதர மாணுக்கர்களுய்யும்வண்ணம் தான்தானே வைராக்கியம் நிறைந்தவராயும், சாஸ்திரத்திற் சொன்ன சற்குணங்களுள்ளவராயுமிருக்கிற அசுவத்த யதீந்திர குருவை இத்துவாதசாந்த க்ஷேத்திரத்தில் குருவாய் தானே பாவனைசெய்தனர். அனேகசீடவர்க்கத்துடன் பிர்மநிஷ்டசிரேஷ்டரான அம்மகான் சிறிதுகாலம் சென்றபின்னர், (3) வதான வானப்பிரஸ்தாசிரமத்தை யடைந்து அனேகதேசங்களில் சஞ்சரித்து அங்கங்கிருக்கும் பக்தஜனங்களுக்கு தன்னுத்துமஞானத்தையருளி, அக்குருவானவர் நடேசன் விசுவனுதனென்ற பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதமகரிஷிகளுக்குச் சமானமான யிந்த (2) சிஷியர்களுடனும் வேலைக்காரனுன சங்கரன் முதலானவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு மோக்ஷபூமியான வாரணசியை யடைந்து விசுவனுதனையும், விசாலாக்ஷியையும், விஷ்ணுவையும், டுண்டிவினுயகனையும், தெண்டபாணியையும், பைரவனையும், பாபநாசம்செய்கிற மகேசுவரனையும், காசிமை

Koviloor Digital Library

யும், சுத்தகங்கையையும், குகையையும், மணிகர்ணிகையும் விதிப்படி பூஜை செய்து, மறுபடியும் பிரயாகையை யடைந்து பிதிர்க்கள் முதலானவர்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்து சந்தோஷ சித்தராய் சிறிதுகாலம் அவ்விடத்தில் வாசம் செய்தனர். மத்தியிலிருக்கிற அனேகக்ஷேத்திரங்களைத் தெரிசித்தும், தீர்த்தங்களாடியும், அங்கங்குள்ள மாணுக்கர்களுக் கனுக்கிரகம்செய்து அத்துவைதமார்க்கத்தையும் நிலை நிறுத்தி ஹாலாசிய க்ஷேத்திரம் வந்தடைந்தார். வைராக்கியத்துடன் நிறைந்தவராகி (4) நான்காவதான பரமஹம்சாசிரமம் பூண்டு பிர்மானந்தாசிரமி யென்னும் மகிமையான கீர்த்தியைப் பெற்று மதுராதேசத்திலிருக்கிற சிஷியவர்க்கங்களுடன்கூடி யம்முனிசிரேஷ்டர் நித்தியானித்தியவிவேகம் முதலான நான்குசாதனங்களின் சுவரூபத்தையும், சம்பந்தம், விஷயம், பிரயோசனம், அதிகாரிகளுடைய விவரணங்களையும், பழுதையிற் பாம்புபோல் ஜீவேசுவர ஜகத்து கற்பனையாய்த் தோன்றியிருக்கிற வத்தியாரோபக் கிரமத்தையும், அதினபவாதத்தையும், ஜாக்கிர சொப்பன சுழுப்திகளின் சுவரூபத்தையும், அவைகளில் ஆத்துமசாக்ஷியாய் விளங்குந்தன்மையையும், மாயிகமலம், ஆணவமலம், காயிகமலங்களின் லக்ஷணங்களையும், அவைகளின்நாசத்தையும், ஈச ஜீவ ஜகத்பேதங்களின்சம்சாரத்தையும், காண்பான் காக்ஷி பொருளிவைகளின் லக்ஷணங்களையும், சஞ்சித, ஆகாமி, பிராரப்த கர்மங்களின் விசாரத்தையும், முக்தியடையு முபாயத்தையும், சுவர்க்கம், அந்தரிக்ஷம், பாதாளமென்கிற லோகங்களி லுண்டாகிற துக்கங்களையும், ரேசக பூரக கும்பகங்களி னப்பியாசத்தையும், ஜீவன் சம்சாரத்திற்கட்டுண்டு பெண், பணம், மைந்தன் முதலான விஷயங்களில் திரியும் விசேஷத்தையும், பூதப்பிரதிபந்தம், பவிஷியத்பிரதிபந்தம், வர்த்தமானப்பிரதிபந்தங்களின் குணங்களையும், சமஷ்டி வியஷ்டி பாவங்களையும், காரியகாரணங்களின் சுவரூபத்தையும், சென்றகாலம் நிகழ்காலம் வருங்காலங்களின் தன்மையும், மன்மதன் வல்லமையும், காலங்களுக் கப்புறம்பட்ட வஸ்துவின் லக்ஷணத்தையும், காமிகம் முதலிய ஆகமபேதங்களையும், ஸச்சிதானந்தலக்ஷணத்தையும், அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விக்ஷேபம், பரோக்ஷம், அபரோக்ஷம், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திகளின் விசேஷத்தையும், ஜீவத்தோற்றத்தையும், ஸ்தூல சூக்ஷம காரணசரீர லக்ஷணங்களையும், ஆப்தம், அங்கம், ஸ்தானம், சத்பாவங்களென்ற நான்குவிதபணிவிடையின் விசேஷத்தையும், அன்பனுசான் சுவரூபங்களையும், அன்னமயப் பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமய ஆனந்தமய கோசங்களின் லக்ஷணத்தையும், அவைகளிலாத்துமா சாக்ஷியாய்ப் பிரகாசிக்குந்தன்மையையும், அறியாமை நான் எனது காமம் குரோதம் இவைகளான பஞ்சக்கிலேச சுவரூபங்களையும், தேகவாசனை, லோகவாசனை, சாஸ்திரவாசனைகளின் குணங்களையும், அவைகளின் நிவர்த்திரூபமான தத்துவஞான வாசனாக்ஷய மனோநாசங்களின் சுவரூபத்தையும், உபக்கிரம உபசம்மாரம் அப்பியா

Koviloor Digital Library

சம் அபூர்வதை பலம் அர்த்தவாதம் திருஷ்டாந்தம் சொல்வது முதலான ஆறுவித்துடன் குருமுகமாய் விசாரஞ்செய்கிறதே சிரவணமென்றும், அதின் பின்னர் அச்சிரவணத்தையே தனித்திருந்துச் சிந்திப்பதே மனனமென்றும், அச்சிரவண மனனங்களினால் நிராக்ஷேபணமா யிருக்கிற பிர்மவஸ்துவில் தடையில்லாத சுவானுபவ பிரவாஹரூபமே நிதித்தியாசனமென்றும், தியானம் செய்தவன் தியானம் செய்த விருத்தி இந்த இரண்டுமற்று தியேயமாத்திரமான வஸ்துவில், காற்றில்லாதவிடத்தில் வைத்திருக்கிற தீபம்போல் சித்தமசைவற்றிருப்பதே சமாதியென்றும், பரோக்ஷ ஞானலக்ஷணமும், அபரோக்ஷ ஞானலக்ஷணமும், ருக்குவேதசம்பந்தமான ஐதரேயோபநிஷத்தின் முடிவான பிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்றப்பியாசமகாவாக்கியார்த்தத்தையும், எஜுர்வேத சம்பந்தமான பிரஹதாரண்ணியோபநிஷத்தின முடிவான அஹம் பிர்மாஸ்மி என்றநுபவ மகாவாக்கியார்த்தத்தையும், சாமவேத சம்பந்தமான சாந்தோக்கியோபநிஷத்தின் முடிவான தத்துவமஸி யென்ற உபதேச மகாவாக்கியார்த்தத்தையும், அதர்வணவேதசம்பந்தமான நிருசிம்ம உத்தரதாபனீய உபநிஷத்தின் முடிவான அயமாத்துமா பிர்ம என்கிற சாக்ஷாத்கார மகாவாக்கியத்தி னர்த்தத்தையும், விட்ட லக்ஷணையும், விடாத லக்ஷணையும், விட்டுவிடாதலக்ஷணையினால் மாயாவித்தியாஜீவேசுவர வாச்சியங்களைத்தள்ளி லக்ஷியார்த்தமான பிர்மகூடஸ்தர்களுக்கு யேகபாவத்தையும், மகான்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அந்தர் திருசியானுவித்தம், அந்தர் சப்தானுவித்தம், பகிர் திருசியானுவித்தம், பகிர் சப்தானுவித்தம், சவிகற்பம், நிர்விகற்பம், இவ்வித ஆறுவித சமாதிகளின் லக்ஷணத்தையும், அவைகளின் சுவானுபவத்தையும், பிந்து, பிந்துஜாக்கிரம், மகாஜாக்கிரம், ஜாக்கிரசொப்பனம், சொப்பனம், சொப்பனஜாக்கிரம், சுஷுப்தியென்றஞ்ஞானபூமிகளின் லக்ஷணத்தையும், சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவாபத்தி, அசம்சத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரீயமென்ற ஞானபூமிகளின் மகிமையும், அவைகளின் விசேஷணங்களையும், கடாகாச மகாகாச ஜலாகாச மேகாகாச சுவரூபங்களையும், அவைகளின் தன்மையான கூடஸ்த பிர்ம ஜீவ ஈசுவரபாவங்களையும், துவைத விருத்தி, சாக்ஷிவிருத்தி, அகண்டாகாரவிருத்தி, அகண்டைகரசவிருத்தி, இவைகளின் தர்மங்களையும், அஞ்ஞான சந்தேக விபரீதப்பாவங்களின் லக்ஷணத்தையும், அவைகளின் நிவர்த்திக் குபாயத்தையும், மகாகர்த்தா, மகாபோக்தா, மகாத்தியாகியான ஜீவன்முக்தர்களின் விசேஷணங்களையும், மாயாவித்தியாசுவரூபத்தையும், ஆகாசாதி பஞ்சபூதசுவரூபத்தையும், ஜீவன்முக்தி லக்ஷணத்தையும், விதேகமுக்தி லக்ஷணத்தையும், ரூபநாசத்தையும், அரூபநாசத்தையும், பாதாதிருஷ்டியும், சொப்பன திருஷ்டியும், மித்தியாதிருஷ்டியும், தன்மயதிருஷ்டியும், லக்ஷணவாக்கியத்தையும், சுவானுபூதிவாக்கியத்தையும், குருவால் சொல்லப்படுகிற உபதேசவாக்கியத்தையும், சாக்ஷாத்காரவாக்

Koviloor Digital Library

கியத்தையும், பிரத்தியக்ஷம் முதலிய எவ்விதப்பிரமாணங்களையும், பிரத்திய காத்தும பரமாத்தும ஐக்கியத்தையும், பிரவர்த்தியின் மகிமையும், ஜாபாலம் முதலான உபநிஷத்திற் சொல்லுங் குடீசகாதி நான்குவித சன்னியாசத்தை யும், ரிபு முதலான பரமஹம்சர்களின் வைபவங்களையும், லோகாயதன் முத ல் சாங்கியனீறு யிருக்கிற ஜீவப்பிராந்தர்களின் லக்ஷணத்தையும் துரும்பை பூஜிக்கிறவன் முதல் ஈசுவர பூஜகனீறுயிருக்கிற ஈசுவரப்பிராந்தர்களையும், கா மிகாதி ஆசிருதர்களையும், சம்சார சக்கரத்தின் மயக்கத்தையும், அதின் நிவர் த்தியைச் செய்யும் மேலான ஞானோபாயத்தையும், இவை முதலான அனேக கிரமங்களையும், தூங்கி விழித்தது முதல் மறுபடியும் தூங்கும் வரை அடிக்க டி நம் குருவானவர் தினந்தோறும் அன்பான சிடருக் கனுக்கிரகம்செய் துப தேசித்து வந்தனர். கந்தர்வ நகர் போலவும், கிளிஞ்சி வெள்ளி போலவும், கானல் நீர் போலவும், கனவூர் போலவும், வானமை போலவும், கயிற்றிற் பா ம்பு போலவும், மலடிசேய் போலவும், தரிபு மான் போலவும், முயலின் கோ டு போலவும், மனிதக் கொம்பு போலவும், இச்சகத்தானது சுத்தப் பொய்யெ ன்று இவை முதலிய திஷ்டாந்தங்களாலே அனுதினமும், அய்யனருளிச் செ ய்தனர், மாணாக்கர்களுக்கு பக்தி விர்த்தியின் நிமித்தம் தானும் தன் குரு வான அசுவத்தேசயதீந்திரரை பூஜை செய்து, தன் சுபானுபவ நிச்சயத்தால் லோகோபகாரமாய், துரீயாதீதா சிரமமடைந்து வேத முடிவின் ரகசியார்த்த ங்களை வஞ்சனையற்று சுவானுபூதியையும், சொப்பன திருஷ்டியும், அனவர தம் அன்புடனறைந்தனர், சரீரத்துடன் கூடினவராயிருந்தாலும், அசரீர ராயும், விகாரியாய்த் தோற்றினும், நிர்விகாரியாயும், சாக்ஷியாயிருக்கிற சி வத்தில் அமைதி பெற்றனர். கணக்கற்ற மாணாக்கர்களுடன் கூடியவர்களுக் கு குருபாவத்தையும், தானடைந்த பிர்மானந்தத்தில் மூழ்கி பேச்சற்ற நிலை யில், அவ்வன்பர்களையும் அமைந்திருக்கும்படி செய்து எவர்கள் பிர்மானந்த சிடர்களோ அவர்களை ஜீவன் முக்தர்களாகச் செய்து மிவ்வுலகில் மேலான கீர்த்தியை நம்மாசானடைந்தனர். அவ்வைபவத்தை, ஞானநோக்காலுணர் ந்த நாரதமுனிவர் பூலோகமடைந்து நமதய்யனை யீசனை வணங்கி துதிக்கி ன்றனர். தேவாதி தேவனே போற்றி, கருணாகரனே போற்றி, ஸச்சிதானந் த ரூபனே போற்றி, பூர்ணவானே போற்றி, பிர்மபாவனனே போற்றி, முனி கள் பூஜிதனே போற்றி, அன்பர்கள் மனவர்சனே போற்றி, குருநாதனேபோ ற்றி; ஞானபாரகனே போற்றி, போதகப்பிரியனே போற்றி, ஞானிகள்வரனே போற்றி, யென்றிவ்விதம் வேதஸ்தோத்திரங்களினால் முறையிட்டனர். பின் னர் அக்குருவினேகாந்தஞ் சென்று தபோதனரான நாரதமகாரிஷியானவர், ஏ, அய்யனே யாதுபற்றி யிவ்விடம் பெழுந்தருளினீரோ, அக்காரியம் முடி வு பெற்றது. துவாதசாந்த வாசிகளான என்னுடன் பிறந்தோர், தங்களனுக் கிரகத்தால் ஜீவன் முக்தர்களாகினார்களிதிற் சற்றேனுமய்யமில்லை அண்ணலே,

Koviloor Digital Library

இனி இம்மானிடதேகம் விடுத்து தங்கள் வாசஸ்தலமான கைலாசம் கிரிமே வி பூர்வ ரூபமான ஈசுவரவடிவத்தை யடையீராகவென யிவ்வாறேருங்கினர். இம்முறையைக் கேட்ட அவ்விசன்புன் சிரிப்புடன் கூடினவராகி, முன்னிந்த கலியுகத்தில் உன்வேண்டுகோளின்படி சங்கராசாரியரென்றும் நாமம்பூண்டு காணுபத்தியம்முதலான ஆறுமதவாதிகளையும்கண்டித்து,இக்கலியில், அத்துவைதமதஸ்தாபனம்செய்து, முன்னிந்த நீலகண்டபரமேசுவரனென்னு மாத்துமலிங்கத்தில்யான் முன்னெப்படி அந்தர்த்தானம் செய்தேனே, அவ்விதமினிச்செய்கின்றேனென்று, பிரமகுமாரனான நாரதரைநோக்கிக்கூறினர். இம்மொழியை யுணர்ந்த விதிமைந்தனும் தனதிருப்பிடமேகினர். நமதாசான் பிர்மானந்ததேசிகன் நாரதனுக்குரைத்தவாக்கிய முணர்ந்து சலனமற்றபவனன்போல் ஜீவன்முக்திவிரதத்தைவிட்டு, அத்தேவன் விதேகமுக்தி பாவமடைந்தனர். பக்தர்களின் பீடைகளைப்போக்கடிக்கத்தக்கவராயும், ஸச்சிதானந்தரூபனாயும் பிர்மரூபனாயும் லோகானுக்கிரகமூர்த்தியாயும், லக்ஷ்மிநாயகனுக்கு திகட்பியராயும், சுவயம் பிரகாசராயுமிருக்கிற அம்மகாதேவரான பிர்மானந்ததேசிகன் துன்முகிவருடம்சித்திரைமாதம் சுக்கிலபக்ஷத்துவாதசிசுக்கிரவாரம் உத்திர நக்ஷத்திரமும்கூடின சுபதினத்தில் பிர்ம முகூர்த்தத்தில் விதேககைவல்லியமேகினர். இந்திரன் தேவகோடிகள் நாரதர்முதலான ரிஷிக்கூட்டங்களால் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்ட பாதாரவிந்தங்களுடன்கூடின அக்கருணைக்கடலானவீசன் மூற்கூறிய ஜோதிர் லிங்கத்தில் சமுத்திரத்தில் அலை லீனமாவதுபோல் லீனமடைந்தனர், கர்பூரஜோதிபோல் நிர்விகற்பவஸ்துவில் ஐக்கியமாயினர். உலையிரும்புண்டநீர்போல் அச்சூக்ஷ்மதேகம் சிவசுவரூபத்தில் அடங்கிற்று. அம்மகாத்துமாவினுடைய ஆத்தும ஞானவிசேஷத்தையும், சிரேஷ்டமான அபரோக்ஷ ஞானசாமர்தியத்தையும் யுக்திசாரங்களுடன் நிறைந்தசுவானுபவவினோதத்தையும் தேவசிரேஷ்டனான ஆதிசேடனைத்தவிர யெவன்சொல்ல இவ்வுலகில் வல்லவனுவன் அவ்வாதிசேடனும் பிர்மானந்த மகாமௌனிவைபவத்தை முன்ஞானநோக்காலுணர்ந்ததினாலன்றோ இரண்டாயிரம்நாவையுடைய நம்மால்சொல்ல முடியாதென்று கருதியன்னிமித்தமே பாதாளலோகமப்பவேயடைந்தனன். அவ்வபாரகருணாமூர்த்தியின் வைபவத்தையிப்புவியில் யானுரைக்கத்தகமையுளனோ அப்படியாயினும் பிர்மானந்தாவிர்ப்பாவமுதலைக்கிய பீருயுள்ள திவ்வியயிச்சரித்திரத்தை யக்குருநாதன் கிருபாவசத்தால்அற்புதத்துடன்கூடியயான் ஒருவாறறையலுற்றேன். சர்வசங்கடங்களையும் போக்கடிக்கக் கூடியதாயுமிருக்கிற அத்திவ்விய சரித்திரம் ஸ்ரீராமலிங்கவிஜயமென்றும், நாமகரணம் பூண்டு இப்பாரில் குருநாதன் தயாநோக்கால் ஸர்வோத்கருஷமான கீர்த்தியை யடைபட்டும். அசுவத்தயதீந்திர தேசிககுருகிருபாவசத்தால் பிர்மஞானிகள் திருப்தியையடையும் பொருட்டும், சகலமான அதிகாரிகள் துதிக்கும் பொருட்டும்சம்சாரசாகரத்தில் மூழ்கினவரை

களையேற்றிவைக்கும் பொருட்டும், நம்குருப்பிரீதியின் பொருட்டும், இத்திவ்விய ராமலிங்கவிஜய சரித்திரமானது அவர்முக்கிய சிஷ்டனையென்னால் நன்றாயுரைக்கப்பட்டது. அச்சரிதைநக் கொப்புயர்வு இவ்வுலகிலில்லை அதிற் சந்தேகமுமையுமுறற்க. குருபக்தியுடன் கூடினவர்களாயும் வேதவேதாங்களின்கறை கண்டவர்களாயும், சிரவணதிதர்மங்கள் பூர்ணமாயடைந்தவர்களாயும், பிர்ம ஞான முணர்ந்தவர்களாயும், கோபமாகிற வியாதியற்றவர்களாயும், நமக்கு சமானமாயிருக்கக் கூடாதென்ற மாத்ஸரியகுணங்களற்றவர்களாயும், தன்பிர்ம பிரயோஜனமே மேலென்று கருதினவர்களாயுமிருக்கிறமகாங்களான வர்கள் இந்த திவ்விய விஜயத்தை பார்வையிட்டுச்சந்தோஷிக்கக்கடவர்கள். இச்சரிதையையன்புடன் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் மோக்ஷமடைவதற் கையமில்லை குருமுதலியவனைவருக்கும் மங்களம் செய்து சாஸ்திரத்தை முடித்தனம்.

ஸ்ரீராமலிங்கவிஜயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீப்ரஹ்மாநந்தபஞ்சகம்॥

ஸ்ரீப்ரஹ்மாதிஸுரவராதிவந்த்யமாநபதம் ஸ்ரீப்ரஹ்மநிஷ்டாக்ரிமம் ஸ்ரீமத்ப்ரஹ்மஸபாஜதேசிகவரம் ஸ்ரீமத்ப்ரஹ்மாஸநஸ்தம் | ஸ்ரீவிஷ்ணுமுகாமரேந்த்ரலோகபாவநம் யத்க்ருபாகடாக்ஷம் ப்ரஹ்மாநந்தகுரும் ஶரண்யமநகம் ஸம்யோகவேத்யம் நமஸ்யாம்யஹம் ॥ க ॥ நித்யாநந்தமஹாவிஹாரநிரதம் ஸ்ரீநிர்விகல்பஸ்தி²தம் ஸ்ரீவிஜ்ஞாநமயாநந்தவிஹாரம் நாத்யாதமோநாஶகம் | ஸ்ரீமத்ஸத்குருநாயகம் ஸாக்ஷாத்ஸமத்ருஷ்டிஜ்ஞாநதக்ஷம் ஶிவம் ப்ரஹ்மாநந்தகுரும் ஶரண்யமநகம் ஸம்யோகவேத்யம் நமஸ்யாம்யஹம் ॥ உ ॥ ஸ்ரீமத்தத்த்வமஸீதி வாக்யநிகரம் வேதாந்தஸாரம் பரம் ப்ரஹ்மாநந்தநிதிம் ப்ரணவமயம் ப்ரஹ்மாத்மதத்த்வாத்மகம் | ஸர்வஜ்ஞம் ஸகலம் பராத்பரதரம் ஸாக்ஷாத்ப்ரஹ்மாநந்தகுரும் ஶரண்யமநகம் ஸம்யோகவேத்யம் நமஸ்யாம்யஹம் ॥ ௩ ॥ ஸம்ஸாரார்ணவதாரகம் பரமாநந்தக்ருதம் விஜ்ஞாநதம் ஸஜ்ஜநஹிதம் ஸ்தி²தம் ஶிஷ்யாநுக்ரஹதக்ஷிணம் தத்பரம் | பாபாபஹம் க்ருதிநாம் ஸதா ஸத்கவிதா ஸ்ரீபாதபங்கஜம் ப்ரஹ்மாநந்தகுரும் ஶரண்யமநகம் ஸம்யோகவேத்யம் நமஸ்யாம்யஹம் ॥ ௪ ॥ ஸ்ரீமஜ்ஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபம் ஸதாநந்தம் பரமபதவீம் த்ருஷ்டிஜ்ஞாநாமயம் நமாமி நமஸ்ஸர்வஜ்ஞம் பரமாத்மஸ்வரூபம் | ஸ்வஸ்வரூபவிஜ்ஞாநதம் ஸ்ரீமத்ஸ்வாமிநம் ப்ரஹ்மாநந்தகுரும் ஶரண்யமநகம் ஸம்யோகவேத்யம் நமஸ்யாம்யஹம்॥

பஞ்சகம் ஸமாப்தம்.

Koviloor Digital Library

(௩)—தத்துவவிவேகப்பிரகரணசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

இந்நூலாசிரியராகிய வித்தியாரண்ணியமுனீசுவரர்கள், வேதார்த்தங்களேயும், உபநிஷதர்த்தங்களேயும், வெளியிடவிரும்பி, தாபனீய உபநிஷத்தில் தெரிவித்திருக்கிற சச்சிதானந்தபதங்களின், தாற்பரியத்தை அனேவரும் எளிதில் அறிந்து, சம்சாரசமுத்திரத்திலிருந்து கரையேறி, நித்தியநிருப்தர்களாய் வாழக்கடவர்களென்று, அறிந்த அம்மகாத்துமா (சத்) என்ற சப்தார்த்தத்திற்கு, விவேகபஞ்சகத்தையும், (சித்து) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, தீபிகாபஞ்சகத்தையும், (ஆனந்தம்) என்ற பதத்தினர்த்தத்திற்கு, ஆனந்த பஞ்சகத்தையும், ஒன்றுசேர்த்து (பஞ்சதசி) என்கிற (15) ந்து பிரகரணத்தில், (1) வது பிரகரணமான பிரத்தியக் தத்துவவிவேகத்தை உரைக்கின்றார்.

இந்தப் பிரகரணமானது, வேதாந்தப் பிரகரணமானபடியினால், முதல் முதல் அனுபந்தசதுஷ்டயமென்கிற, நான்குலட்சணம் தெரிவித்ததின்பிறகே சாஸ்திரம் ஆரம்பிக்கவேண்டியதென்று பெரியோர்களின் சம்மதப்பிரகாரம், அந்நான்கையும் இந்நூலாசிரியர் (1-2) சுலோகங்களினால் வெளியிட்டனர். எவ்விதம் வெளியிட்டனரெனில், முதல் சுலோகம் பூர்வார்த்த உத்தரார்த்தத்தால் குருவணக்கம் தெரிவித்ததின்மேல் முறையிட்ட அனுபந்தசதுஷ்டயத்தில், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திரூபமான பிரயோசனமென்ற (1) வது லட்சணமும், கூடஸ்தபிரமைக்கியரூபமான விஷயமென்கிற (2) வது லட்சணமும், (2) வது சுலோகம் பூர்வார்த்தத்தில் குருவுக்கும், சிஷியனுக்கும், சாஸ்திரத்திற்கும், பிரமத்திற்கும், ஐக்கியரூபமான (3) வது லட்சணமும், நித்தியாநித்தியவிவேகம், இகாமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமாதிஷட்கம், முமுட்சுத்துவமென்கிற, அதிகாரரூபமான (4) வது லட்சணமும் சொன்னதாய்க் கருதி, தன் குருவான சங்கரானந்தசுவாமிகளின் பாதகமலங்கள், ஜீவேசுவர ஜகத் காரியங்களோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற மகா மோகரூபமான மூலாஞானமாகிற முதலையை விழுங்குகிறதில் முக்கியமான வியாபாரத்தையுடையதாயும், சகலசம்பத்துக்கள்நிறைந்த ஸ்ரீ சங்கரானந்தகுரு பாதகமலங்களின் பொருட்டு வந்தனம்கூறி, அக்கமலங்களேப் பூஜித்து, நிர்மலமான மனதையுடையவர்களுக்கு; இப் பிரத்தியக் தத்துவவிவேகமென்கிற முதலாவது பிரகரணம் கூறுகின்றனர். (35) ந்து தத்துவத்தோடே கூடியிருக்கின்ற ஜாக்கிராவஸ்தையில் சப்தாதிவிஷயங்கள் நானாவாயும், அவைகளேயறிந்த அறிவு ஒன்றாயும், அவ்விதமே (24) தத்துவத்துடன் கலந்த சொப்பனாவஸ்தைகள் பலவாயும், அதை யறிந்த அறிவு ஒன்றாயும், ஜாக்கிர சொப்பனங்கள் ஸ்திரா ஸ்திர பேதங்களுடன் கலந்தனவன்றி, வேறு விசேஷமொன்றில்லையென்று விரித்துக் காட்டினர். அவ்வொழுங்காய் (4) தத்துவங்களுடன் கூடின சுஷுப்தியவஸ்தையில், அஞ்ஞானவிஷயத்தையும் அறிந்த அறிவு ஏகமாயும், அஞ்ஞானவிஷயத்தால், தானான அறிவு, அறியப்படாததாயும், சுஷுப்திகாலத்திலிருந்த அறிவினனுபவம், அச்சுஷுப்திவிட் டெழுந்தோ

Koviloor Digital Library

ளுக்கு, இதுகாலம்வரையில் ஒன்றும் தெரியாமற் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்கிற அஞ்ஞானுனுபவமும், அறிவின் ஏகத்தன்மையும், தினம் ஒரேபடித்தாய் எல்லாஜீவர்களுக்கும் அபேதமாய் அறியப்படுகிறபடியால், மூன்றவஸ்தைகளிலும் காண்கின்ற அறிவு ஒன்றென்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. அம்முறையே மறு தினத்திலும், மறு பக்ஷங்களிலும், மறு மாசங்களிலும், மறு வருஷங்களிலும், மறுயுகங்களிலும், மறுகற்பங்களிலும் அறிவு ஒன்றென்று யுக்தியினல் சத்வஸ்துவின் சொரூபம் சாதித்தனர். அவ்வாறு எந்த அறிவானது உதயமும், நாசமுமற்ற சுவப்பிரகாசவடிவமோ, அதுவே சித்வஸ்துவின் சுவரூபம். லோகத்தில் மனவிமுதலான சகலமானவஸ்துக்களில் வைக்கும் பிரியம் யாதோ, அதுவே ஆனந்தவஸ்துவின்சொரூபம். ஒருபிராணிக்காவது நாமெப்போதும் மறிக்கக்கூடாது, சிரஞ்சீவியாயிருக்கவேண்டுமென்கிற அதிகப் பிரியமானது தானுன அறிவினிடத்தில், எக்காலும் பார்க்கப்பட்டு தன் சுகத்திற் கனுகுணமாயிருக்கிற பதார்த்தத்தில் பிரியமும், அதற்கு விருத்தம் செய்கிற ஜீவர்களிடத்தில் கோபமு முண்டாய், சர்வானுபவசித்தமான அதிகப் பிரியமானது இந்த அறிவினிடத்தில் பார்க்கப்படுகின்றது. அவ்வித வேதுவால், தானே, ஆனந்தசொரூபனென்று அறைந்தனர். இவ்விதமுரைத்த ஆசானை வணங்கி, என் அண்ணலே, தாம், சச்சிதானந்தபதங்களுக்கு ஒன்றாயிருக்கும் தன்மையை தன்னுவினல் யுக்தியாலுரைத்ததன்றி, வேறு சுருதி பிரமாணம் யான் கண்டிலேன். அஃது யானறியும்வண்ணம் அன்புடனருள்வாயாகவென, ஆனந்தபாஷ்பமலரினலருச்சித்த அன்பனைநோக்கி யையனருளினின்றனர். எமதன்புடை மைந்தா கேளாய், நீகேட்டவினவுக்கு சகல உபநிடதமும், வேதங்களும் கூறினதையானிங்கருளிச்செய்கின்றனம், சாந்தோக்கிய உபநிஷத்திலும், கைவல்லியோபநிஷத்திலும், இன்னும் மற்றுமுள்ள சுருதிகளிலும் தத்துவம் பதார்த்தரான கூடஸ்தரோ லக்ஷியார்த்தரொன்றும், சச்சிதானந்தரூபரொன்றும், அவரோ நித்தியரொன்றும் கூறுகின்ற சுருதியினர்த்தத்தை மனதில் நிச்சயித்தும் மேல் அனேகவிடங்களில் சுருதியின் தாற்பரியத்தையே நன்ருய் வெளியிடப்போகிறபடியால், இங்கு சுருக்கிக் கூறினம். நீர்சொன்னபடியிருக்கட்டும், ஆத்துமா பரமானந்தரூபரொன்று கூறினதில் நான் ஆசேஷபணைசெய்கிறேன், அதாவது, தங்களால் சொல்லப்பட்ட ஆத்துமா விளங்குகிறுரா, அல்லது, விளங்கவில்லையாவென்று ஆக்ஷேபணைசெய்து விளங்கும்பட்சத்தில், அழிந்துபோகிறதாயும், அற்பமாயு மிருக்கிற விஷய சுகத்திலாசைவரமாட்டாதே, விளங்காததாயிருக்கும்பட்சத்தில் பரமானந்த சொரூபம் கெட்டுப்போய்விடுமே, இதற்கென்னசமாதானம்கூறுகின்றீரெனக் கேட்ட அன்பனுக் கனுக்கிரகம் செய்கின்றனர். ஏ அன்பா, இவ்வாத்தும சொரூபம் விளங்கியும் விளங்காமையுமா யிருக்கின்றது. அக்காரணத்தால் பரமானந்தரூபம் விளங்கவில்லை. அது எதுபோலவெனில், தன்பிள்ளையும்,

Koviloor Digital Library

அத்தியயனம் செய்கிற அனேகம் பிள்ளைகளுடைய கூட்டத்திலிருந்து வேதாத்தியயனம் செய்கிற குரல் விளங்கியும் விளங்காமையா யிருப்பதுபோல இவ்வறிவும் விளங்கியும், விளங்காமையாயு மிருக்கின்றது. அவ்வேதுபற்றி யாம் பரமானந்தசொரூபமெனக் கூறினம். அதை விரித்துரைக்கின்றனர், திருஷ்டாந்தத்தில் மைந்தன் குரலறியாமைக்கு அம்மாணாக்கர்கள் பிரதிபந்தமாயிருப்பதுபோ லிவ்விடத்தில் வஸ்துவில்லை, வஸ்துவிளங்கவில்லையென்கிற ரூபமாயிருக்கிற ஆவரணசக்தியே பிரதிபந்தகமாயிருந்து வஸ்துவில்லை வஸ்து விளங்கவில்லையென்ற அநுபவரூபமாய் மறைப்பதே மேலான பிரதிபந்தகமென்று இங்ஙனம் முறையிட்டனம். அவ்வாவரணசக்திக்குக் காரணமான மூலபிரகிருதியைத் தெரிவிக்கின்றனர். இவ்விடத்தில், அநாதியா யிருக்கிற மகாமாயையே மூலப் பிரகிருதியென்றும், அது பிரம பிரதிபலனத்துடன் கூடியிருக்கிறதென்றும், சத்துவ ரஜஸ்தமோகுணங்களுடன்சேர்ந்திருக்கின்றனவென்றும், சுத்தசத்துவகுணமான மாயையிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுவரன் அம்மாயையைச் சுவாதீனம்செய்து சர்வஞ்ஞனும், சர்வேசுவரனும், சர்வசக்திமானும், அதைத்தானே சமஷ்டிகாரணசரீரமாய் அபிமானித்து விளங்குகின்றனர். அவ்விரஜோகுணமான மலினசத்துவ அவித்தையில் பிரதிபலித்து, அவ்வவித்தை வெகுவிதமாயிருப்பதால் அதிற்பிரதிபலித்த ஜீவர்கள் அனேகர்களாகவிருந்து அவ்வவித்தியாசுவாதீனர்களாய் வியஷ்டியான அக்காரணசரீரத்திலேயே அபிமானியாய், பிராஞ்ஞன் என்ற நாமம்பூண்டு விளங்குகின்றனன். மீதியான அத்தமோகுணத்தை பிராஞ்ஞர்களின் போகானுபவத்திற்காக அவ்வீசன், ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பூமி, இப்பஞ்சபூதங்களைச் சிருஷ்டித்தனர். அக்காரணகுணம் ஐம்பூதங்களினும் கலந்திருத்தல்பற்றி, சத்துவகுணவியஷ்டியில் சுரோத்திராதி ஞானகருவிகளைந்தும், சத்துவகுணசமஷ்டியில் மனம் புத்தி யிரண்டும், ரஜோகுணவியஷ்டியில் வாக்காதி தொழிற்கருவிகளைந்தும், ரஜோகுணசமஷ்டியில் பிராணாதிபஞ்சவாயுக்களுமுண்டாய் இப்பதினேழும் சேர்ந்து சூக்ஷுமசரீரமென்றும், அவ்வியஷ்டி சூக்ஷுமசரீரத்தில் அப்பிராஞ்ஞனை ஜீவன் தைஜசனென்றும் பேசைவகித்தும், அவ்வீசன் அச்சமஷ்டி சூக்ஷுமசரீரத்தில் இரணியகருப்பனென்றும் நாமம்பூண்டு விளங்குகின்றனர். அச்சீவர்களின் போகபலானுபவத்திற்கேதுவாய் அவ்வீசன் அவ்வைம்பூதங்களையும் மீதியான தமோகுணத்தால் பஞ்சீகரணம் செய்தனர். பஞ்சீகரணமாவன, அவ்வாகாசாதி யைம்பூதங்களை ஒவ்வொன்றையும் இரண்டாகச்செய்து அவ்வொவ்வொன்றை நான்காக்கி, அந்நான்கை அவ்விதரபூதங்களுடன் சேர்த்து ஒருமித்து இத்தூலசரீரத்தை யிவ்விதம் பஞ்சீகரணம் செய்தனர், அதின்பின்னர் அச்சமஷ்டி ஸ்தூலவுடலில் அவ்விரணியகர்ப்பர், அபிமானிக்குங்காலையில் விராட்டென்ற நாமம்பூண்டனர். இவ்வியஷ்டி ஸ்தூலவுடலில் அத் தைஜசன் அபிமானிக்

Koviloor Digital Library

ரும் சமயத்தில் விசுவனென்றும் பேரையடைந்து விளங்குகின்றனன். அவை களிலிருந்து அண்டமும், ஈரேழுலோகங்களும் போக்கியவஸ்துக்களும் போகஸ்தானங்களும், ஜராயு ஜாதி நான்குவிதசரீரங்களும், அவைகளுணவும் ஈசன் உண்டுபண்ணினர். அச்சீவர்கள் புண்ணியமிசிரபாபகர்மத்தால் தேவ மனிதத் திரியக்காதி சரீரங்களையடைந்து வெளிதிருஷ்டியான விஷயநோக்க முள்ளவர்களாய், அந்தரங்கமான ஆத்துமதத்துவஞானத்தை ஒருக்காலு மறியாதவர்களாய், உண்டதே உறுதி, கண்டதே காக்ஷியென்றுநினைத்து சதா துக்கிகளாய் கர்மஞ்செய்து போகமருந்தி காமிகளாய் மூடர்கள் விளங்குகின் றனர். நதியிற் சுழியில்விழுந்து அவஸ்தையுறும் புழுப்போல சுகமற்றதா யிருக்குங்காலை முன்ஜனனத்திற்செய்த தவத்தால் தயாளுவான புருஷன் அந்நதிக்கரையை யடைந்து, அப்புழுவையெடுத்து அத்தீர மரத்தினடியில் வைத்து, அதுசுகிப்பதுபோல், இச்சீவர்களும் பிரவிக்கடலிலமிழ்ந்து, அனே கசரீரங்களாகிற சுழியில்வீழ்ந்து துக்கிகளாய் வருந்துங்காலை யிச்சீவர்கள் முற்பிறப்பிற்செய்த சற்கருமபுண்ணியவிசேஷத்தால் மகாதயாளுவாயும், வே தசாஸ்திரங் கற்றவராயும், தத்துவசொரூபத்தை நன்றாய்க் கரைகண்டவரா யும், பிர்மவித்தாயுமிருக்கிற ஆசாரியரால் இம்மாணுக்கர்கள் பஞ்சகோச வி வேகத்தால் மேலான மோக்ஷசுகத்தை அடையவேண்டியதுதான் ஜன்மமெ டுத்தபலனென்று கூறினர். இவ்விதமறைந்த அம்மொழியைக் கேட்டவன் பின், இருதாள்வணங்கி, என்தெய்வமே, பஞ்சகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், அதையடைந்து அதின்வழியாய் ஜீவாத்துமா பந்தப்பட்டிருப்பதையும் அநி வர்த்தியும் அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று சொன்ன மொழியைச் செவி யுற்ற ஆசானவர் மறுபடியும் கூறுகின்றனர். பஞ்சீகரணபூதத்திலுண்டான அன்னமயரூபமென்ன, வாக்காதீந்திரியமும், பிராணனும்சேர்ந்த பிராணமய ரூபமென்ன, ஞானேந்திரியத்தோடேகூடின மனோமயரூபமென்ன, அவ்விந் திரியங்களுடன்கூடின விஞ்ஞானமயரூபமென்ன, பிரிய, மோத, பிரமோதா திவிருத்தியுடன்கூடின ஆனந்தமயரூபமென்ன, இவ்வைங்கோசங்களில் ஆந் துமா, அத்தியாசத்தையடைந்து அந்தந்தகோசங்களின் தன்மையில் மூழ் கித் தன்னுடைய சச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை மறந்தவராய், பெருத்தே னி ளைத்தேனென்று அன்னமயகோசாத்தியாசத்தையும், பசிதாகத்துடன் கூடி னபிராணமயகோசாத்தியாசத்தையும், சங்கற்ப விகற்பம் செய்தேனென்ற மனோமயகோசாத்தியாசத்தையும், கருத்தாவான விஞ்ஞானமயகோசாத்தி யாசத்தையும், நான் போக்தாவென்ற ஆனந்தமயாத்தியாசத்தையும் அடைந் து அந்தந்த கோசரூபனாய் சம்சாரத்தில்மூழ்கிக் கிடக்கின்றார். இவரை அன் வய வியதிரேகயுக்தியான பஞ்சகோசவிவேகத்தால் பிரித்தறிந்து சம்சார ச முத்திரத்திலிருந்து கரைபேற்றி மேலான பிரமஸ்வரூபத்தை அடையும்படி செய்யவேண்டியது. அன்வயவியதிரேகலட்சணங்கூறல், ஸ்தூலசரீரந்தோன்

Koviloor Digital Library

ருத சொப்பனவஸ்தையில் ஆத்துமாவாகிய தான்தோன்றுகிறதே அன்வ யம் இத்தூலவுடல் தோன்றாமையே வியதிரேகம். அவ்வாறு சூக்குமசரீரம் தோன்றாத சுஷுப்தியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். இச்சூக்குமவு டல்தோன்றாமையே வியதிரேகம். இது வியதிரேகத்தால் பிராணாதி மூன்று கோசங்களும் நேதிசெய்ததாய் ஆய்விட்டது. அவ்விதமாய் சுழுப்திதோன் றாத நிர்விகற்பசமாதியில் தான் தோன்றுகிறதே அன்வயம். தான் தோன்றி னும் இக்காரணவுடல்தோன்றாமையே வியதிரேகம். ஆற்றங்கரையிலிருக்கிற நாணலின் மேல் இதழ்களைக் களைந்து, நடுக்கதிரைக் கொள்வதுபோல், இப் பஞ்சகோசங்களாகிற மேல் இதழ்களை மேற்சொன்ன அன்வய வியதிரேக யுக்தியால் அத்தியாசத்தைக் களைந்து, ஹிருதயமாயிருக்கிற நடுவில் விளங்கு கின்ற சச்சிதானந்தஸ்வரூபமான தத்துவம்பதலக்ஷியார்த்த பிரம ஸ்வரூபத் தை பிரித்தறிந்தவன் பிர்மமாயாவன். இம்மொழியினாலே கூடஸ்த பிரமங்க ளுக்கைக்கியமானது யுக்தியால் சம்பவித்திருக்கிறது. அவ்விதமே சாந்தோக் கிய உபநிஷத்து ஆறுவதத்தியாயத்தில் சுவேதகேதுவான தன்மைந்தனுக்கு, உத்தாலகமகரிஷியானவர் உபதேசவாக்கியமென்கிற (3) வதான (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தால் அனுக்கிரகம்செய்து, விட்டுவிடாதலட்சணையினால் லக்ஷி யார்த்தத்தைக் காண்பித்திருக்கிற மகாவாக்கியார்த்தத்தின் தாற்பரியத்தை யிந்நூலாசான் இங்கு விரித்துரைக்கின்றனர். யாதொரு பிர்மமானது தமோ குணமான மாயையைக் கிரகித்து ஜகத்துக் குபாதானமாயும், சுத்தசத்துவ மான மாயையைக் கிரகித்து, ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயுமிருக்கிற பிரமம் (தத்) என்கிறபதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. அப்பிரமமே எப்போ, காம கர்மாதிகளுடன்கூடின ரஜோகுணமான மலினசத்துவத்தை கிரகித்தாரோ அப்போ (துவம்) என்ற பதத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. மூன்றுகளும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதங்களாயிருப்பதால் அவைகளைத் தள்ளி, பூரணமா யும், சச்சிதானந்தமாயுமிருக்கிற பிரமத்தை (தத்துவமசி) மகாவாக்கியத்தி னால் லக்ஷியார்த்தமாக விளக்கிவைக்கின்றார். அவனே இந்த (தேவதத்தன்) என்கிற வாக்கியத்தில் அவனிவன் என்கிற வாக்கியத்தைத் தள்ளி, விட்டுவி டாத லக்ஷணையால் தேவதத்தன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, இங்கும், ஜீவேசுவரர்களுக் குபாதியான, அவித்தியா மாயைகளைத் தள்ளி, அகண்ட சச்சிதானந்த தத்பத லக்ஷியார்த்தமான பிரமத்திற்கும், சச்சிதானந்தத் து வம்பத கூடஸ்தருக்கும், பாகத்தியாகலக்ஷணையினால் (அசி) என்றபதம் ஐக் கியம் செய்கின்றது. நீர்சொன்ன லக்ஷியத்தன்மை, சகவிற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்காவென்று சீடன் ஆக்ஷேபணைசெய்து, இரண் டாவதாக்ஷேபரூபமான நிர்விகற்பவஸ்துவுக்கு லக்ஷியத்தன்மை யொருக்கா லும் பரிக்கமுடியாது, ஓரிடத்திலும் சம்பவிக்கவுமாட்டாதென் றிவ்வித மு றைத்த சிஷியனைநோக்கி, குரு அவனையே கேழ்க்கிறார். நீசெய்த இந்த

Koviloor Digital Library

ஆபேக்ஷபணையானது, நிர்விகற்பவஸ்துவிற்கா, அல்லது, சவிகற்பவஸ்துவிற்கா, சொல், முதல்பக்ஷத்திற்கு, உன்னாலே, கூடாதென்றுபேக்ஷபணை சொல்லிவிட்டாய், இரண்டாவதுபக்ஷத்திற்கென்றனாப்பையேயானால், விவஸ்தையில்லாத அனவஸ்தாதோஷமும், அனேகாந்துமாகாரணமென்ற ஆத்துமாசிரய தோஷமும், வண்டிச்சக்கிரம்போல், எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற சக்கிரகாப்திமுதலான இன்னுமனேகதோஷங்கள்வந்துசேரும். இவ் விசேஷங்கள் இதரசாஸ்திரங்களில் விரிவாய் காணப்படுகின்றன. அவ்வேதுவைப்பற்றியும், கிரந்தம் விரிவாகுமென்றகருத்தைப்பற்றியும், இந்நூலாசான் சுருக்கியுரைத்தனர். நீசெய்தவிகற்பங்களிலும், அவைகளினபாவங்களிலும் சம்பந்தப்படாத, ஆத்துமவஸ்துவில் விகற்பத்தன்மையும், லக்ஷியத்தன்மையும், இவைமுதலான சகலசம்பந்தங்களும் சுத்தகற்பிதம், இதிற் சற்றேனுமையமுறமல் ஆறுவிதலிங்கத்தோடும், குருமுகமாய் அதின் தாற்பரியத்தை விசாரிப்பது சிரவணமெனப்படும். தான் சிரவணம்பண்ணின அர்த்தத்தை மறவாமல் தனித்திருந்து அனுசந்தானம்செய்கிறது மனனமென்றுகூறப்படும். சிரவணத்தினாலும், மனனத்தினாலுமுண்டாயிருக்கிற திடவிருத்தியினாலே நான் அகண்டன், சின்மாத்திரன் என்றபாவனை இடைவிடாத அனுசந்தானமே நிதித்தியாசனமெனப்படும். தியானம்பண்ணின, சுத்தஜீவனும், சுத்தவிருத்தியும், தியேயமாத்திரமாயிருக்கிற பிரமவஸ்துமாத்திரமே மீதமாகி, காற்றற்றவிடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் அச்சுத்தவிருத்தி அப்பிரமவஸ்துவில், இதரவைதசலனமின்றி சமமாயிருப்பதே சமாதியெனக் கூறினர். அந்நிர்விகற்பசமாதியில் ஆத்துமாவையே யனுசரித்த அச்சுத்தவிருத்தி யிருக்கிறதென்று அச்சமயம் தெரியாவிடினும், அந்நிர்விகற்பசமாதியிலிருந்து எழுந்தோனுக்கு நானிதுகாலபரியந்தம் சுகமாய்ப் பிரமானுபவம் செய்தேனென்ற ஸ்மரணம் வருவதால், அச்சமயத்தில் அச்சுத்தவிருத்தி இருந்ததென அறிந்துகொள்ளத்தக்கது. அச்சமாதியில் அச்சுத்தவிருத்தி இருப்பானேனெனில், இவன் நிர்விகற்பசமாதிக்குப் போகுமுன் செய்த பிரயத்தினத்தாலும், பார்க்கப்படாத புண்ணியவிசேஷத்தாலும் முன் அடிக்கடிசெய்த பிரமாப்பியாசவிசேஷபழக்கத்தாலும், அச்சத்துவவிருத்தி யிருந்ததென அங்கீகரிக்கத்தக்கது. காற்றற்றவிடத்திலிருக்கிற தீபம்போல் நிர்விகற்பசமாதியில் விருத்தியிருந்ததென, சர்வலோகசரணியரான கிருஷ்ணபகவான் கீதையில் அருச்சுனனுக்கு இவ்விதமே உரைத்திருக்கின்றனர். இச்சமாதியே தர்மமேகமென்றுமேலோர் வெளியிட்டனர். இவ்விதம் குருமுகமாய் தெரிந்துகொண்ட பரோக்ஷஞானக்கினியானது மனதறிந்த பாபத்தையும் தகிக்கிறது. சம்சாரகாரணமான அஞ்ஞானமாகிற இருட்டுக்கு மத்தியான்ன சூரியன்போ லெரிப்பது அபரோக்ஷஞானமென்று கூறி முடித்தனர்.

முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீமச்சிம்ஹப்ரஹ்மாநந்தகுரவே நம:.

ஶ்ரீவித்யாரண்யஸ்வாமிக்ருத பஞ்சதஶீபதயோஜநீ

டீகாவிஸ்தாரபயாத்பததீபிகா ப்ராரப்யதே.

ப்ரத்யக்தத்த்வவிவேக:

नत्वा श्री भारतीतीर्थ विद्यारण्य मुनीश्वरौ ।
प्रत्यक्तत्वविवेकस्य क्रियते पददीपिका ॥

நத்வா ஶ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்யாரண்ய முநீஶ்வரௌ ।
ப்ரத்யக்தத்த்வவிவேகஸ்ய க்ரியதே பததீபிகா ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி பிரத்தியக் தத்துவவிவேகத்திற்கு பததீபிகை செய்யப்படுகிறது.

அவதாரிகை. ஆரம்பிக்கப்படுகிற கிரந்தமானது விக்கினமன்றி முடியும் பொருட்டும், விருத்தியடையும்பொருட்டும், பெரியவாளுடைய ஆசரணையினால் அடையப்பட்டதாயிருக்கிற இஷ்டதேவதாரூபமான தன்குருவின் நமஸ்காரலக்ஷண மங்களாசரணமானது தன்னால் செய்யப்பட்டதை சிஷ்ய சிக்ஷார்த்தமாக சுலோகமாகவே செய்கிறார். :அதின் அர்த்தத்தினால் விஷயப் பிரயோஜனங்களையும் குறிப்பிக்கிறார்.

க்ரந்தாரம்பஶ்லோக:.

नमःश्रीशङ्करानन्दगुरुपादांबुजन्मने ।
सविलासमहामोहग्राहग्रासैककर्मणे ॥

நம:ஶ்ரீஶங்கராநந்தகுருபாதாம்புஜந்மநே ।
ஸவிலாஸமஹாமோஹக்ராஹக்ராஸைககர்மணே ॥ ௧ ॥

ஸவிலாஸமஹாமோஹக்ராஹக்ராஸைககர்மணே	காரியசமுகத்தோடே கூடியிருக்கிறமூலாஞானமான முதலையை விழுங்குகிறதே முக்கியவேலையாயிருக்கிற
ஶ்ரீஶங்கராநந்தகுருபாதாம்புஜந்மநே . . .	சர்வசம்பத்தினாலே சிஷ்யாளுக்கும் உலகத்திற்கும் ஆனந்தத்தை கொடுக்கிறசங்கரானந்த குருவின் பாதகமலத்தின்பொருட்டு
நம: (அஸ்து) .	நமஸ்காரம் செய்யக்கடவது.

பதார்த்தம். ஆனந்தத்தைச் செய்கிறவர் சங்கரர் சகல ஜகத்திற்கும் ஆனந்தத்தைச் செய்கிறவரான பரமாத்மா, இவரே ஆனந்தத்தை பண்ணுவிக்கிறாரென்கிற சுருதியாலறிக. ஆனந்தமென்கிற சொல்லுக்கு நிரதிசயமான பிரீதிக்கு இருப்பிடமென்று அர்த்தமானதால் பரமானந்தரூபரான பிரத்யகாத்மா சங்கரானந்தமென்பதற்கு பிரத்யகபின்னபரமாத்மா, அவரேகுரு, இதற்குதாரணம். யாதொருபுருடனுக்கு பரிபக்குவமாய் சித்தம் நிர்மலமாயிருக்கிறதோ அவனுக்கு பந்தரூபமான பாபத்தை நிவர்த்திக்கிறதற்கு ஹேதுவாயிருக்கிற குருநாதனுடையகடாக்ஷவீக்ஷண்யரூபமான தீக்ஷையால் சக்திபாதம்வந்து, மாயை நஷ்டமானவுடன் பரதத்வத்தில் இவர்களை யெவர் சேர்த்துவைக்கிறாரோ அவரே குருவென்று ஆகமத்தில் சொல்லியிருப்பதாலும், ஸ்ரீமானென்பதற்கு அணிமாதி அஷ்டைசுவரியத்வமும் குருவுக்கு இருக்கிறதாக குறிப்பிவிக்கப்பட்டது. இன்னும், ஸ்ரீயினாலே ஆனந்தத்தைச்செய்விக்கிறாரென்றும், அந்தரங்க இஷ்டராயிருக்கிற குருவே வள்ளலென்றும், மேலானமோக்ஷரூபியென்றும் சொல்லாநின்ற சுருதிவாக்கியத்தால் சிஷியர்களுடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் குருவுக்கு வல்லமையிருக்கிறதென்பதும் குறிப்பிவிக்கப்பட்டது. அக்குருவின்பாதங்களே கமலம், அதின்பொருட்டு வணக்கம், அப்பாதம் எவ்விதமாயிருக்கிறதென்றால், நாமரூபாத்மகமான காரிய சமூகத்தோடே கூடிக்கொண்டிருக்கிற மஹாமோஹமென்கிற மூலாஞானமாகிற முதலையானது தன்கையிலகப்பட்டவர்களை மிகவும் பீடிப்பதால், இது மகாகெட்டதென்று நினைத்து அதை விழுங்குகிறதே முக்கியவேலையா யிருக்கிறது. (இதின்விசேஷம்) இதில் சங்கரானந்தமென்கிற இரண்டுபதங்களின் சமானாதிகரணத்தால் கூடஸ்தபிரமத்திற்கு ஏகத்துவமே விஷயம். கூடஸ்தருக்குப் பூரணபிரமரூபமான அபரிச்சின்னசுகோதயமே பிரயோஜனம். மாயையை விழுங்குகிறதென்பதால், அத்தியந்ததுக்கநிவர்த்திரூபமான பிரயோஜனம் வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதற்குயுக்தி. இருளுக்குச் சூரியனும், கள்ளனுக்குக் காவலனும், வியாதிக்கிச் சித்தனும், தரித்திரத்திற்குச் சிந்தாமணியும், பேய்க்கு மந்திரவாதியும் போல குருவின்பாதம் அஞ்ஞானத்தைப் போக்குமென்றறி.

அ-கை. இப்போ அவாந்திர பிரயோஜனத்தோடே கிரந்தாரம்பம் செய்கிறார்.

तत्पादांबुरुहद्वन्द्वसेवानिर्मलचेतसाम् ।
सुखबोधायतत्वस्यविवेकोयं विधीयते ॥

தத்பாதாம்புருஹத்வந்த்வஸேவாநிர்மலசேதஸாம் ।
ஸுகபோதாயதத்வஸ்ய விவேகோயம் விதீயதே ॥ உ ॥

Koviloor Digital Library

தத்வாஞாம்பவாரஸஹஸ்ரஅவேவாநிதீ உபெவதவா — அந்தகுருவின்பாதங்களாகிற உபயகமலங்களுடைய நமஸ்காரஸ்துதி முதலான பணிவிடையினாலேயே இராகத்வேஷாதி மலரகிதமனதோடேகூடியிருக்கிறபேர்களுக்கு

ஸாவலொயாய=அனுயாசமாக தத்துவஞ்ஞான முண்டாகிறதின்பொருட்டு

தகூவஸ்ய=சொல்லப்போகிற அனுரோபிதமாயிருக்கிற, தத்துவத்தினுடைய

கூயம=இந்த, விவெகஃ=விவேகமானது, வியீயவெத=விதிக்கப்படுகிறது.

ப-ம். தத்துவவிவேகமென்பதற்கு அர்த்தம். ஆரோபமான பஞ்சகோசாதிஜெகத்தில்நின்றும், ஆத்மாவுக்கு பிரித்தல் சொல்லப்படுகிறது.

இ-தி. வெள்ளாவியில்வைக்கப்பட்ட வஸ்திரத்திற்கு குசும்பாச்சாயமேற்றுவதுபோலும், உரம்வைத்த நிலம் நன்றாய் விளைவதுபோலும், சுத்தகண்ணாடியில் முகம் நன்றாய் விளங்குவதுபோலும், வாழைமரத்திலிருக்கிற மேல்மட்டையைப் பிரித்துத் தண்டையெடுப்பதுபோலுமென்றறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜீவப்பிரம்மைக்கியமாகிறவிஷயம் சம்பவிக்கிறதின்பொருட்டு ஜீவனுக்கு தன்னுடைய சச்சிதானந்தம் முதலான லக்ஷணத்தை காண்பிவிக்கிறதில் வாஞ்சையுடையவராயுமிருக்கிற இவர் ஆதியில் அவஸ்தாத்திரயத்திலும் அறிவினபேதச்சொல்லால், நித்தியத்துவத்தைச் சாதிக்கிறார். அதில் ஜாக்கிரத்தில் அறிவு ஒன்றாயிருப்பதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

शब्दस्पर्शादयोवेद्या वैचित्र्याज्जागरेपृथक् ।
ततोविभक्तातत्संविदैकरूप्यान्नभिद्यते ॥

ஶப்தஸ்பர்ஶாதயொவெத்யா வைசித்ர்யாஜ்ஜாகரெப்ருதக் ।
ததொவிபக்தாதத்ஸம்விதைகரூப்யாந்நபித்யதெ ॥ ௩ ॥

ஜாகரெ (சகலேந்திரியங்களினாலேயும் சகலவிஷயஞானமுடைய) ஜாக்கிரத்தில்

வெத்யாஃ அறியயோக்கியங்களாயிருக்கிற

ஶப்தஸ்பர்ஶாதயஃ சப்தஸ்பரிசரூபரசகந்தங்கள்

வைசித்ர்யாத் = (பசு, குதிரைமுதலானவைபோல) விசித்திரமாயிருப்பதால்

ப்ருதக் வேறுவேறாயிருக்கின்றன ததஃ அவைகளினின்று

விபக்தா வேறாயும் தத்ஸம்வித்=அவைகளறியுமறிவானது

ஐகரூப்யாத்=ஒன்றாயிருப்பதால் நபித்யதெ பேதமடையவில்லை.

ப-ம். சப்தஸ்பரிசாதிகளென்றதால் அந்தகுணங்களுக்காதாரமான ஆகாசாதிபூதங்களும் வேறுவேறென்று சொன்னதாயிற்று. இதில் ஒரு அனுமானம் காண்பிவிக்கிறார். விவாதத்திலிருக்கிற அறிவானது ஸ்வபாவபேதசூன்

Koviloor Digital Library

வியமாய் இருக்கற்கு யோக்கியமாய் இருக்கத்தக்கது, அதுவே பிரதிக்ஞை. உபாதி அன்றியில் பேதம் சம்பவியாமையே ஹேது, ஆகாசம்போலென்பது திருஷ்டாந்தம். சப்தத்தை அறிகிற அறிவானது ஸ்பரிசத்தை அறிகிற அறிவைக்காட்டிலும் அறிவு அன்னியமற்றிருப்பதால் வேறன்று. ஸ்பரிசத்தை அறிகிற அறிவுபோலே ஒன்றாயிருக்கிற அறிவுக்கு ஆகாசத்தைப்போல உபாதிபேதத்தினாலேயே பேதவிகாரம் கூடுமாகையால் வாஸ்தவமாக பேதம் கற்பிக்கும்பக்ஷத்தில் பெரிதானவிரோதம் ஊஹிக்கத்தக்கதாய்வரும்.

இ-நி. இராஜன் ஒருவனும் படைகள் அநேகமாயும் யுத்தத்தில் காணப்படுவதுபோலும், பஞ்சவர்ணங்களோடேகூடின கண்ணாடிவீட்டுக்குள்ளிருக்கிற புருஷனொருவனும், பிரதிபலிக்கிறதோற்றங்களநேகமாயும்தோற்றுவது போலும், சுவர் ஒன்றாயும் சித்திரம் பலவாயும், கண் ஒன்றாயும் ரூபம் பலவாயும் தோற்றுவதுபோலுமென்றறி.

அ-கை. இப்போதுசொன்னநியாயத்தை ஸ்வப்பனத்திலுமறிவிக்கிறார்.

तथास्वप्नेत्रवेद्यन्तु नस्थिरं जागरेस्थिरम् ।
तद्भेदोतस्तयोस्संविदेकरूपानभिद्यते ॥

தயாஸ்வப்நேத்ர வேத்யந்து நஸ்திரம் ஜாகரேஸ்திரம் ।
தத்பேதோதஸ்தயோஸ்ஸம்விதேகரூபாநபித்யதே ॥ ச ॥

ஸ்வப்நே	ஸ்வப்னாவஸ்தையிலும்	ஸ்திரம்	(காலாந்திரத்திலும்) பார்க்க யோக்கியமாயிருக்கிறது
தயா	அப்படியே	தத்பேத:	அவைகளின்பேதமிவ்வளவே
அத்ர	இந்தஸ்வப்பனத்தில்	அத:	ஆகையினாலே
வேத்யம்	அறியப்படுகிறவிஷயமானது	தயோ:	அந்தஜாக்கிரஸ்வப்னங்களை
நஸ்திரம்	ஸ்திரமன்றியிலிருக்கிறது	ஸம்வித்	அறிகிற அறிவானது
ஜாகரே	ஜாக்கிரத்தில்	ஏகரூபா	(ஸதீ) ஏகரூபமானதால்
(வேத்யம்)	காண்கிறவிஷயமானது	நபித்யதே	பேதமன்றியிலிருக்கிறது.

ப-ம். ஜாக்கிரத்தில் விசித்திரஸ்வபாவமாயிருப்பதால் விஷயங்களுக்கு பேதமும் ஒன்றாயிருப்பதால் அறிவு பேதமில்லாமையும் எப்படியிருக்கின்றனவோ அப்பிரகாரமே கரணவியாபாரமற்ற ஸ்வப்பனத்தில், ஜாக்கிரத்தில் இடைவிடாது பழகினதினாலுண்டானவிஷயமானது ஸ்வப்பனமென்று சொல்லப்படும். இப்போதுசொன்ன ஸ்வப்பனாவஸ்தையிலும் விஷயங்கள் பேதமுள்ளவாயும், அறிவு ஒன்றாயுமிருக்கிறது.

சங்கை. ஜாக்கிரஸ்வப்பனங்கள் இரண்டிலும் அறிவு அபேதமாயும் விஷயங்கள் பேதமாயும் இருக்குமேயானால் அப்போது இது ஸ்வப்பனமென்றும், இது ஜாக்கிரமென்றும் பேதம் வரக்காரணமென்னவென்கிற சங்கைக்கு இந்

Koviloor Digital Library

த ஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்ட விஷயங்களானவை தோற்றமாத்திரமாயிருப்பதால் ஸ்திரமில்லாமலிருக்கின்றன, ஜாக்கிரத்திலேயோ என்றால் காணப்படுகிற விஷயங்களானவை காலாந்திரத்திலும் பார்க்க யோக்கியமாயிருப்பதால் ஸ்திரம். ஆகையால் இவைகளுக்கு ஸ்திராஸ்திரங்களாயிருக்கிறதே பேதமென்றுத்தரம்

இ-தி. வெண்ணெய்ப்பிள்ளையாரும், வெங்கலப்பிள்ளையாரும்போலும், மணலால் கட்டுகிறவீடும், சாமான் சேர்த்துக்கட்டுகிற வீடும்போலும், குழந்தைகள் கரியால் எழுதுவதும், பெரியவர்கள்சரக்கைச்சேர்த்து சித்திரம் எழுதுவதும், வேர்ச்சாயமும், பவுடர் சாயமும்போலவறி, ஸ்வப்பன ஜாக்கிரங்களுக்கு பேதம் சாதிக்கப்பட்டதால் அவைகளிலிருக்கிற அறிவுக்கும் பேதம் சொல்லப்படாதோவெனில், அவ்விரண்டிலும் இருக்கிற அறிவானது ஒன்றாகவேயிருப்பதால் பேதமில்லை. (இ-தி.) கோட்டைக்குவெளியில் படைகளோடு சேர்ந்து யுத்தம்பண்ணின அரசனே மந்திரி முதலானவர்கள் வீட்டுக்குப்போனபிற்பாடு அந்தஅரசனே கோட்டைக்குள் வந்து தான் ஒருவனாக கத்தியைவீசி காலம்போக்கிறவன் ஒருவனாயிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஜாக்கிர ஸ்வப்பனங்களில் அறிவுக்கு அபேதத்தைச்சாதித்து சுஷுப்திகாலத்திலிருக்கிற அறிவுக்கும் அந்த அறிவோடே ஐக்கியத்தைச்சாதிக்கும்பொருட்டு அந்த அவஸ்தையிலும் அறிவு இருக்கிறதைச்சாதிக்கிறார்.

सुप्तोत्थितस्यसौषुप्ततमोबोधोभवेत्स्मृतिः ।
साचावबुद्धविषयाऽवबुद्धंतत्तदातमः ॥

ஸுப்தோத்திதஸ்ய ஸௌஷுப்ததமோபோதோ பவேத்ஸ்ம்ருதி:।
ஸாசாவபுத்தவிஷயாऽவபுத்தம் தத்ததா தம: ॥ ரு ॥

ஸுப்தோத்திதஸ்ய சுஷுப்தியிலிருந்து எழுந்திருந்த புருஷனுக்கு [து
ஸௌஷுப்ததமோபோத: சுஷுப்தியிலிருக்குமறியாமையை அறியுமறிவான

ஸ்ம்ருதி:	ஸ்மரணரூபமாக	பவேத்	பவிக்கிறது
ஸா ச	அந்த ஸ்மரணமும்	ததா	அந்தசுஷுப்திகாலத்தில்
அவபுத்தவிஷயா	அறியப்பட்டிருக்கிற அஞ்ஞானவிஷயமுடையது.	தத் தம:	அந்த அஞ்ஞானமானது
		அவபுத்தம்	= அறியப்பட்டதாக (பவேத்) பவிக்கிறது.

ப-ம். நித்திரையிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு அந்த சுஷுப்தியிலே இருந்த அஞ்ஞானத்தை அறிந்த அறிவு இருந்ததற்கு ஒன்றும் அறியேனென்று வருகிறஸ்மரணம், அடையாளமே தவிர அனுபவமில்லை. அது எதினாலெனில், அனுபவஹேதுவாயிருக்கிற பார்க்கியாந்தரங்களான இந்திரிய சன்னிதான வியா

Koviloor Digital Library

ப்திலிங்காதிகளுடைய அபாவத்தாலென்றறிக. அதனால் அதிலென்னவாயிற்றென்றால் அந்த ஸ்மிருதியானது அந்த அஞ்ஞானவிஷயத்தை அறிந்ததாயிற்று. உலகத்தில் எதெது ஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ, அதெல்லாம் அனுபவபூர்வமாகவே இருக்கிறது. அதினாலென்னவாயிற்றென்றால் அந்த ஹேதுவால் சுஷுப்தியிலிருக்கிற அஞ்ஞானம் அறியப்பட்டதாயிற்று. இதற்கு அனுமானம் காண்பிவிக்கிறார். விவாதத்திலிருக்கிற ஒன்றும் அறியேனென்கிற அறிவானது ஸ்மிருதிரூபமாயிருப்பதால் அனுபவபூர்வமாகஇருக்க யோக்கியமாக இருக்கிறது. (அவள் என் தாயென்று ஸ்மரணம் வருவதுபோல,) யுக்தி யாதொருவன் தீயால் தாபமடைந்தானோ அவனே ஜலத்தில் மூழ்கி எழுந்து குளிர்ச்சியாய் ஒன்றையுமின்னேரம் அறியாமலிருந்தேனென்பதுபோலவறி.

அ-கை. அந்த அனுபவத்தால் தனக்கு விஷயமான அஞ்ஞானத்திற்கு தான் வேறென்பதையும் அந்த அறிவுக்கு இந்த அறிவு அபேதமென்பதையும் சொல்லுகிறார்.

सबोधोविषयाद्भिन्नो नबोधात्स्वप्नबोधवत् ॥

ஸபோதோவிஷயாத்பிந்நோ நபோதாத்ஸ்வப்நபோதவத் ॥ ௫௨ ॥

ஸ:	அந்த	போதாத்	அறிவைக்காட்டிலும்
போத:	அறிவானது	ந பிந்ந:	வேறன்று
விஷயாத்	அறியாமையைக்காட்டிலும்	ஸ்வப்நபோதவத்	ஸ்வப்னத்தை அறிந்த அறிவைப் போல.
பிந்ந:	வேறு		

வி-ம். அனுமானம் அஞ்ஞானத்தை அறிந்த அறிவானது அறிவாயிருப்பதால் அஞ்ஞானத்திற்கு வேறாயிருக்கத்தக்கது. கெடத்தை அறிந்த அறிவு கெடத்திற்கு வேறாயிருப்பதுபோல அனுமானம் சுஷுப்தியை அறிந்த அறிவானது ஜாக்கிரத்தை அறிந்த அறிவைக்காட்டிலும் வேறாயிருப்பதால் அறிவு அபேதமாயிருக்கத்தக்கது. ஸ்வப்பனத்தை அறிந்த அறிவுபோல.

இ-தி. சூரியனையும் தீபத்தையும் இருட்டையும் அறிந்த கண் ஒன்றாயிருப்பதுபோலென்றறி

அ-கை. இப்போது சொல்லப்பட்ட நியாயபடிக்கி மற்றகாலங்களிலுமறிவு ஒன்றென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एवंस्थानत्रयेप्येकासंवित्तद्वद्दिनान्तरे ।
मासाब्दयुगकल्पेषु गतागम्येष्वनेकधा ॥

ஏவம்ஸ்தாநத்ரயேப்யேகாஸம்வித்தத்வத்திநாந்தரே ।
மாஸாப்தயுககல்பேஷு கதாகம்யேஷ்வநேகதா ॥ ௬௨ ॥

Koviloor Digital Library

ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்	மாஸாப்தயுக கல்பேஷு	மாச, வருஷ, யுக, கற்பங்களிலும்,
ஸ்தாநத்ரயே அபி	அவஸ்தாத் திரயத்திலும்	கதாகம்யேஷு	பூத பௌஷ்யத் காலங்களிலும்
ஸம்வித் ஏகா ததா	அறிவு ஒன்றுயிருப்பதுபோல	அநேகதா	அனேகவிதமாக காலமேகமிருந்துவருகிறது
திநாந்தரே	மறுநாளிலும்		

வி-ம். ஒரு தினத்தில் வருகிற ஜாக்கிரஸ்வப்பன சுஷுப்தி மூன்றிலேயும் அறிவு ஒன்றுகவேயிருந்ததுபோல, மறு தினத்திலும் அறிவு அபேதமென்பதையும் அப்படியே மாசந்தோறும் யுகந்தொறும் கற்பந்தோறும் பூதபௌஷியத்காலங்களிலும் அறிவு ஒன்றுகவே இருக்கிறது. யுக்தி ஒருநாளில் தன்னூரிலும், வெளியே போகிறகாலத்திலும், மாமனூர் ஊரிலும், பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற கண் என்றென்றைக்கும் ஒன்றுயிருப்பதுபோல எப்போதும் அறிவு ஒன்றென்றறி.

அ-கை. அறிவு ஒன்றென்று சாதித்ததற்கு பிரயோஜனத்தைச்சொல்லுகிறுர்.

नोदेतिनास्तमेत्येका संविदेषास्वयंप्रभा ॥

நோதேதி நாஸ்தமேத்யேகா ஸம்விதேஷா ஸ்வயம்ப்ரபா ॥ எ ॥

ஏகா	ஒன்றுயிருக்கிற	ஏஷா	இந்த
ஸம்வித்	அறிவானது	ந உதேதி	உதயமாகிறதுமில்லை
ஸ்வயம்ப்ரபா (ஸதீ)	சுயம்பிரகாசமாயிருப்பதினாலே	அஸ்தம்	அஸ்தமனம்
		ந ஏதி	ஆகிறதுமில்லை

வி-ம். யாதொரு காரணத்தால் அறிவு ஒன்றே. அந்த ஹேதுவால் அறிவுக்கு உற்பத்தியுமில்லை அவருடைய உற்பத்திநாசத்திற்கு அவரைத்தவிர வேறு சாக்ஷியில்லாத்தினுல், உற்பத்திநாசம் சித்திக்காது. தன்னுடைய உற்பத்திநாசம் தானுயிருக்கிற அறிவால் கிரஹிக்கமுடியாதாகையாலும், வேறே அறிவில்லாமையாலும், அறிவுக்கு எப்பொழுது முற்பத்திநாசமில்லை.

ச-கை. இந்த அறிவுக்கு வேறே அறிவில்லாவிட்டால் இதை கிரகிக்கிறவன் வேறே யில்லாமல் போகும்போது அந்த அறிவு விளங்காதே. அப்போது ஜகத்திற்கு தோற்றுமை வந்துவிடுமேயெனில், இதற்குச் சமாதானமாக ஒரு அனுமானம் காண்பிவிக்கிறுர், அறியப்படாத வபரோக்ஷமாகையால், அறிவு சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிறது. ஜடமாயும் அப்பிரகாசமாயுமிருக்கிற கடம்போல் அறிவு விளங்கவில்லை. அபரோக்ஷமென்கிற இந்த ஹேதுவில் அறியப்படாதென்கிற விசேஷணம் சித்தியாதென்று சங்கிக்கக்கூடாது. ஏனென்றுல், இந்த அறிவு தன்னுலே அறியப்படுமென்றுல் கருத்ருத்துவமும் விஷயத்துவமும், ஒருவஸ்துவுக்கு கூடாதாகையாலும், வேறென்றினுல் அறியப்படுமெ

Koviloor Digital Library

ன்றால் அனவஸ்தை வருவதாலும் அறிவுக்கு மேற்சொன்ன விசேஷணம் சித்திந்திருக்கின்றன, ஸ்வப்பிரகாசமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற இந்த அறிவுக்கு சர்வத்தையும் விளக்கிவைத்தல் கூடுமாகையால் ஜகத்து விளங்காமல் போகுமென்று நீ சொன்ன ஆக்ஷேபனை கூடாது.

இ-தி. எல்லாவற்றையும் காண்பிக்கிற கண் வேறே ஒரு கண்ணையபேக்ஷியாமல் பிரத்தியக்ஷமாய்த்தான் விளங்குவதுபோலும், ரத்னசூரியாதிகளைப் போலுமென்றறி.

அ-கை. அறிவுக்கு நித்தியத்துவமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமுமிருக்கட்டும் அதினாலென்ன ஆயிற்றென்றால் சொல்லுகிறார்.

इयमात्मापरानन्दः परप्रेमास्पदंयतः ।

இயமாத்மாபராநந்த³: பரப்ரேமாஸ்பத³ம்யத: ॥ எ௨ ॥

இயம்	இந்த	பரப்ரேமா ஸ்பத³ம்	மேலானப்பிரீதிக் கிருப்பிடமோ
ஆத்மா	ஆத்துமாவானது	தத:	அந்தக்காரணத்தினாலே
யத:	யாதொருகாரணத்தினல்	பராநந்த³:	=பரமானந்தராயிருக்கிறார்

வி-ம். அனுமானம் நித்தியமாயிருக்கிற ஸ்வப்பிரகாசமானதால், இந்த அறிவான ஆத்துமா தானகவே இருக்கின்றது, எது தானகவிருக்கவில்லையோ, அது நித்தியமாயும் ஸ்வப்பிரகாசமாயுமாகாது. (கடம்போல)

இ-தி. இரத்தினத்தையும், அது வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கிற பாத்திரத்தையும்போலவறி. ஆத்துமாவுக்கு நித்தியத்துவமும், சித்ரூபத்துவமும், சாதித்தாயிற்று. நித்தியத்துவத்திற்கு வேறாக, சத்தியத்துவமில்லாமையால் நித்தியத்துவம் சத்தியத்துவம் இரண்டும் ஆத்துமாவுக்கு இருக்கின்றனவென்று வாசஸ்பதிமிச்சிராள் சொல்லியிருப்பதால், ஆத்துமாவுக்கு சத்தும், சித்தும், சித்தித்தன, அதுபோல, ஆனந்தத்தையும் சாதிக்கிறார். இந்த விஷயத்தில் ஒரு அனுமானம், இந்த ஆத்துமா மேலான பிரீதிக்கு இருப்பிடமாகையால் பரமானந்த ரூபராயிருக்க யோக்கியர். யாதொன்றானது பரமானந்தமாயிருக்கவில்லையோ, அது மேலான பிரீதிக்கு இருப்பிடமாக ஆகாது. (கடம்போல) இ-தி. மாப்பிள்ளையையும் மாப்பிள்ளைத்தோழனையும்போல்

ச-கை. என்னைச்சுடவேண்டுமென்று தன்னிடத்தில் துவேஷம் காணப்படுகையால், பிரேமாஸ்பதமே சித்திக்காதபோது, பரபிரேமாஸ்பதம் எப்படி சித்திக்கும். இ-தி. பெண் ருதுவாகாதபோது பிள்ளைபெறுவாளா, பிராமணனென்பதே சந்தேகமாயிருக்கும்போது பவுண்டரீகராவானா, கட்டிக்கத்துணியில்லாதவனை குபேரனாவானாவென்று கேட்கவேண்டியதில்லாததுபோலிருக்கிறதெனில், நீ சொன்ன அந்த அனுபவமாவது சுகரூபனான தனக்கு துக்க சம்மந்தமேற்பட்டதினால் வெறுப்புக்காணப்படுகிறதேயொழிய உண்மையி

Koviloor Digital Library

யில்லை. பிரீதியானது எல்லவருக்கும் தன்னிடத்தில் அனுபவ சித்தமாயிருப்பதாலும், நீ சொன்னது கூடாதென்று திருஷ்டாந்தமூலமாய் பரிகரிக்கிறார் அதாவது, ஜலத்திற்கு வந்திருக்கிற உஷ்ணமானது அன்னியமான அக்கினியின் சம்பந்தத்தால் சித்திப்பதுபோலவும், குளிர்ச்சியானது வாஸ்தவமான அனுபவ சித்தமாயிருப்பதுபோலுமறி, இன்னம் படிக்கத்தில் வர்ணம் சேர்க்கையால் காணப்படுவதுபோலுமறி.

அ-கை. சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

मानभूवंहिभूयासमितिप्रेमात्मनीक्ष्यते ॥

மாநபூவம்ஹிபூயாஸமிதிப்ரேமாத்மநீக்ஷ்யதே ॥ ௮ ॥

(அஹம்)	நான்	ஹி	யாதொருகாரணத்தினால்
மா பூவா ந	இல்லாமல் போகவேண்டாம்	ஆத்மநி	தன்னிடத்தில்
பூயாஸம்	(சதா) இருக்கவேண்டும்	ப்ரேம	பிரீதியானது
இதி	யென்று	ஈக்ஷ்யதே	காணப்படுகிறதோ

வி-ம். யாதொரு காரணத்தால் நானில்லாமல் இருக்கிறவனன்று எனக்கு ஒருக்காலுமில்லாமைவேண்டாம் எப்போதும் இருக்கவேண்டுமென்று இவ்விதமான பிரீதிசகலருக்கும் ஆத்துமாவில் அனுபவமாகவே காணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் பிரேமையில்லையென்று சொல்லக்கூடாது.

ச-கை. ஹேதுவில் சொன்ன பிரேமை ஆத்துமாவிலிருக்கட்டும் மேலான பிரியரென்பதில் பிரமாணம் காணப்படாமையால் அந்த விசேஷணம் கூடாதெனில்.

तत्प्रेमात्मार्थमन्यत्रनैवमन्यार्थमात्मनि ।
अतस्तत्परमंतेनपरमानन्दतात्मनः ॥

தத்ப்ரேமாத்மார்த்தமன்யத்ர நைவமன்யார்த்தமாத்மநி ।
அதஸ்தத்பரமம்தேந பரமாநந்ததாத்மந: ॥ ௯ ॥

அன்யத்ர	(அன்னியமான) புத்திராதிகளிடத்தில் காண்கிற	ந ஏவ	இல்லவேயில்லை
		அத:	அந்தக்காரணத்தினாலே
தத்ப்ரேம	அந்தப்பிரீதியானது	தத்	அந்தப்பிரீதியானது
ஆத்மார்த்தம்	தன்னிமித்தம்	பரமம்	மேலானது
ஆத்மநி	தன்னிடத்தில் (காண்கிற)	தேந	ஆகையால்
ப்ரேம	பிரீதியானது	ஆத்மந:	தனக்கு [ருக்கிறது
அன்யார்த்தம்	அவைகளினிமித்தமாக	பரமாநந்ததா	பரமானந்தத்துவமி

வி-ம். தனக்குவேறாயிருக்கிற புத்திராதிகளிடத்தில் யாதொரு பிரீதி காணப்படுகிறதோ அது தன்னிமித்தமேதவிர அவைகளினிமித்தமல்ல.

Koviloor Digital Library

இ-தி. தேன் வைத்தபானையில் காணப்படுகிற தித்திப்பு தேனைச் சேர்ந்த துபோலும், ராஜனுடைய படைகளுக்கு விருந்துசெய்வது ராஜன் நிமித்தம் போலுமறி. தன்னிடத்தில் காணப்படுகிற பிரீதி அவைகளின் நிமித்தியமல்ல, தன்னிமித்தமே. இ-தி. தேனில்காணப்பட்ட தித்திப்பு பானையைச் சேர்ந்த தல்லாததுபோலும், ராஜனுக்குசெய்கிற உபசாரம் படைகள்நிமித்தமில்லாத துபோலுமறி. ஆகையால் தானே நிருபாதிக நிரதிசயமான பரப்பிரம்மரூபனு கையால் பரமானந்தனென்றறி.

அ-கை. ஆகையால்யிந்த ஏழு சுலோகத்தால் சொன்ன அர்த்தத்தை சு சுருக்கிக் காண்பிக்கிறார்.

इत्थंसच्चित्परानन्द आत्मायुक्त्यातथाविधम् ।
परब्रह्मतयोश्चैक्यं श्रुत्यन्तेपूपदिश्यते ॥

இத்த²ம்ஸச்சித்பராநந்த³ ஆத்மாயுக்த்யாதத²விதம் ।
பரப்³ரஹ்மதயோஸ்²சைக்யம் ஸ்²ருத்யந்தேஷூபதி³ஸ்²யதே ॥ கா ॥

இத்த²ம்	இப்பேர்கொத்த	பரப்³ரஹ்ம பரப்பிரமத்தையுங்கூறி
யுக்த்யா	யுக்தியினாலே	தயோ:சஅக் கூடஸ்தபிரமங்களுக்கு
ஆத்மா	ஆத்துமாவானவர்	ஐக்யம் ஐக்கியமானது
ஸச்சிதா³நந்த³:	சச்சிதானந்த ரூபனென்றுசொல்லப்பட்டார்	ஸ்²ருத்யந்தேஷு வேதாந்தங்களில்
ததா²விதம் அப்படி-சச்சிதானந்தனென		உபதி³ஸ்²யதே உபதேசிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். (3) வது சுலோகமுதல் (6½) சுலோகம்வரையில் அறிவுக்கு நித்திய மான சத்தின்தன்மையும், (½) சுலோகத்தால் அறிவுக்கு உற்பத்திநாசமற்ற சுயம்பிரகாசமான சித்தின்தன்மையும், (8-9) வது சுலோகங்களால் ஆத்துமா வுக்கு பரமானந்தரூபமான ஆனந்தத்தன்மையும் சித்தித்தது. அவ்வேதுவால் துவம்பதலக்ஷியார்த்தரான ஆத்துமாவே சச்சிதானந்தரூபனென்று யுக்தியால் சாதித்தனர்.

ச-கை. இப்போ ஆத்துமாவுக்கு தங்களால் சொல்லப்பட்ட லக்ஷணமா னது யுக்தியினால் சித்திக்கப்பட்டிருக்கிறதே அன்றி, உபநிஷத்து பிரமாண மில்லையேயெனில், நம்மால் யுக்தியால் ஆத்துமாவுக்கு சச்சிதானந்தலக்ஷணம் சொன்னபடியே சாந்தோக்கிய ஆறுவது அத்தியாயத்திலும், தன்புத்திரனை சுவேதகேதுவுக்கு உத்தாலகரிஷி சச்சிதானந்தரூபமே தத்பதலக்ஷியார்த்த பிரமமென்றும், அதுவே துவம்பதலக்ஷியார்த்தமான கூடஸ்தனென்றும், வாச் சியங்களான ஜீவேசுவரர்கள்முதலான விசேஷணங்களை அசி என்றபதத்தால் நீக்கி, தத்பத லக்ஷியார்த்தமே துவம்பத லக்ஷியார்த்தமான அகண்டைகரச பிரமகூடஸ்தரான நீயே தத்துவமசி யென்று சொன்னதுபோல, அநேக வேதாந்தசுருதிகளில்கோஷிக்கப்பட்டிருக்கும்போதுபிரமாணமில்லையென்று

Koviloor Digital Library

சொல்லக்கூடாது. இ-தி. சக்கிரவர்த்தியே சிமையைக் கட்டி ஆளுகிறவ னென்று சட்டத்தில் சொன்ன இலக்கணம் இவனிடத்தி லிருப்பதும் இவன் அவன் என்றசொல் ஒருவனைக் காண்பிவிப்பதுபோலவறி.

அ-கை. ஆத்துமாவின்பரமானந்தரூபத்தை ஆட்சேபிக்கிறான்.

अभाने नपरं प्रेम भानेन विषये स्पृहा ।

அபாநே நபரம்ப்ரேம பாநே நவிஷயேஸ்ப்ருஹா || கஂ0 ||

அபாநே (ஸதி)	ஆத்துமா விளங்காதபக்ஷத்தில்	பாநே (ஸதி)	விளங்கும்பக்ஷத்தில்
பரம்	மேலான	விஷயே	விஷயத்தில்
ப்ரேம ந	பிரியமாகார்	ஸ்ப்ருஹா ந	ஆசையுண்டாகக்கூடாது

வி-ம். ஆத்துமாவின்பரமானந்தமானது, விளங்கவில்லையா, விளங்குகிறதா, விளங்காதபட்சத்தில் பரமமானபிரீதிக்கு விஷயமாகார், உலகத்திலே ஒருவிஷயத்தின் சௌந்தரியஞானம் உண்டாகியல்லவோ அதில் பிரீதிவுண்டாகும், ஆனதால் பரமானந்தரன்று,

இ-தி. தாசியின்ரூபலாவண்யங்களைப் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்த்தல்லவோ பரமானந்தம்ஜனிக்கவேண்டுமென்பதுபோலவும்ஆத்துமாவிளங்கும்,பக்ஷத்தில்சுகசாதனமான மாலைமுதலாயுள்ள விஷயத்திலும் அதிலுண்டாகிய சுகத்திலும் யாருக்கும் இட்சைவரக்கூடாது, அதெப்படியென்றால் பலபிராப்தியானது யாருக்கும் லபித்திருக்கும்பட்சத்தில் அதற்குச்சாதனத்திலிச்சை யுண்டாகிறதென்கிற நியாயத்தால்நித்தியநிரதிசயபிர மானந்தலாபம் விளங்கும்போதுக்ஷணமிருப்பதாயும் சாதனங்களின் அபேக்ஷயால்பராதீனம் முதலான தோஷங்களினால் தூஷிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிறவிஷயத்திலிச்சை கூடாதாகையாலும் ஆத்துமாபரமானந்தரூபரன்று.

இ-தி. சித்தகுளிகையால் திருப்தியடைந்த சித்தன்பசியால் பிச்சைக்கிதிண்டாடுவானா என்பதுபோலும், அரசனானபின் அடிமைக்காசைப்படுவனா என்பதுபோலும், நீதியதிபதியானபின் அரைக்கீரைமணியத்திற்கு ஆசைப்படுவனாவென்பதுபோலுமாம்.

அ-கை. இந்தவிஷயத்தில் பிரகாராந்தரமாய் கூடுகையால் நீ சொன்னது கூடாதென்று பரிகரிக்கிறார்.

अतोभाने प्यभातासौ परमानन्दतात्मनः ॥

அதோபாநேப்யபாதாஸௌ பரமாநந்ததாத்மந꞉|| கக ||

அத꞉	ஆகையினாலே	அபாதா	விளங்கப்படாமலிருக்கிறார்
பாநே அபி	விளங்கிக் கொண்டிருந்தும்	ஆத்மந꞉	ஆத்துமாவிற்கு
அஸௌ	இவர்	பரமாநந்ததா	பரமானந்தத்துவ மிருக்கிறது

Koviloor Digital Library

வி-ம். யாதொருகாரணத்தால் விளங்குகிறது விளங்காமைஇரண்டுபக்ஷங்களிலும் தோஷமிருக்கிறதாக நீசொன்னையோ, அந்தஹேதுவினாலேயே ஆத்துமாபரமானந்தரூபர் விளங்கிக்கொண்டேயிருந்தும் விளங்காம லிருக்கிறாரல்லவா.

ச-கை. ஒன்றுக்குத்தானே ஒரேகாலத்தில்விளங்கி விளங்காமைகூடாதெனில், இதுவென்ன அயுக்தம்சொல் இப்படி அனுபவம் காணப்படவில்லையென்றுசொல்லுகிறாயா, அல்லது திருஷ்டாந்தரஹிதமென்று சொல்லுகிறாயா வென்றபேக்ஷித்து,முதல்சங்கைக்குச் சமாதானம்சொல்லுகிறார்.

अद्ध्येतृवर्गमद्ध्यस्थ पुत्राध्ययनशब्दवत् ।
भानेप्यभानं भानस्य प्रतिबन्धेनयुज्यते ॥

அத்₄யேத்ருவர்க₃மத்₄யஸ்த₂ புத்ராத்₄யயநஶப்₃த₃வத் ।
பா₄நேப்யபா₄நம் பா₄நஸ்ய ப்ரதிப₃ந்தே₄நயுஜ்யதே ॥௧௨॥

அத்₄யேத்ருவர்க₃மத்₄யஸ்த₂ புத்ராத்₄யயந ஶப்₃த₃வத்	அத்தியயனம்பண்ணுகிற பிள்ளைகளுடைய கூட்டத்தின்மத்தியில் தோன்றுகிற தன்பிள்ளையினுடைய வேதபாடத்தின் குரல் தகப்பனுக்குக் கேட்பதுபோல
பா₄நே ஸதி } விளங்கிக்கொண்டிருந்தாலும்	பா₄நஸ்ய விளக்கத்தின்தோற்றம்
அபா₄நம் விளங்கவில்லை	ப்ரதிப₃ந்தே₄ந பிரதிபந்தத்தோடே
	யுஜ்யதே கூடிக்கொண்டிருக்கிறது

வி-ம். அத்தியயனம்பண்ணுகிறபிள்ளைகளுடைய கூட்டத்தில்உண்டாயிருக்கிறதன்பிள்ளையின் சப்தமானது வெளியிலிருக்கிறபிதாவுக்கு சாமானியமாய் விளங்கினாலும் இதுதான், நமது பிள்ளையின்குரலென்று யெப்படித்தெரியவில்லையோ அப்படிதன்னானந்தம் விளங்கிக்கொண் டிருந்தும் பிரதிபந்தத்தோடேசேர்ந்திருப்பதால்விளங்காமலிருக்கிறது;ஆத்துமாபிள்ளை,அதின்விளக்கம் பிள்ளையின்குரல்,மனமுதலிய தத்துவங்கள்,கூடஅத்தியயனம்பண்ணுகிறபிள்ளைகள், அவைகளின்விகாரங்கள், அந்தப் பிள்ளைகளுடையகுரல்கள், அவைகளால் இந்த ஆத்துமாவினுடையதோற்றம்தோன்றியும்தோற்றவில்லை,இரண்டாவதுசங்கைக்குத்திரம் விளங்கினாலும் விளங்காமைக்குஇதில்சொல்லியபிரதிபந்தமே காரணமானதால் சாமான்னியமாய், விளங்கியும் விசேஷமாய்விளங்காமைகூடும், அதுயெவ்விதபிரதிபந்தமெனில் சொல்லுகிறார்.

प्रतिबन्धोस्तिभातीति व्यवहाराहंवस्तुनि ।
तन्निरस्यविरुद्धस्य तस्योत्पादनमुच्यते ॥

Koviloor Digital Library

ப்ரதிபந்தோஸ்தி பாதீதி வ்யவஹாரார்ஹவஸ்துநி ।
தந்நிரஸ்ய விருத்தஸ்ய தஸ்யோத்பாதநமுச்யதே ॥ கங ॥

அஸ்தி பாதீதி வ்யவஹாரார்ஹவஸ்துநி — இருக்கிறது விளங்குகிறது யென்று வியவஹரிக்க யோக்கியமான ஆத்துமவஸ்துவில்

தந்நிரஸ்ய — அதைத்தள்ளிவிட்டு
தஸ்ய — அதற்கு
விருத்தஸ்ய — விருத்தமான இல்லை விளங்கவில்லை யென்பதை
உத்பாதநம் — உற்பத்திசெய்கிறதுயாதோ
ப்ரதிபந்த: — அதுவேபிரதிபந்தமென
உச்யதே — சொல்லப்படுகிறது.

வி-ம், சகலசம்சாரத்திற்கு மூலகாரணம் ஆவரணசக்தியென்று சகலசுருதிகளிலும் சொல்லியிருப்பதால், அந்தஆவரணம் அசத்தாவரணம் அபானுவரணமென்று இரண்டுவிதங்களாயிருந்து, சகலரையும்ஆத்துமாயில்லை, விளங்கவில்லையென்று சொல்லும்படிசெய்கிறதை இங்கேயிவர் பிரதிபந்தமென்று சொன்னார்.

அ-கை. இப்போதுசொன்னபிரதிபந்தத்திற்குக் காரணத்தைதிருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களிலும் கிரமமாகக் காண்பிவிக்கிறார்.

तस्यहेतुस्समानाभिहारः पुत्रध्वनिश्रुतौ ।
इहानादिरविद्यैव व्यामोहैकनिबन्धनम् ॥

தஸ்யஹேதுஸ்ஸமாநாபிஹார: புத்ரத்வநிஶ்ருதௌ ।
இஹாநாதிரவித்யைவ வ்யாமோஹைகநிபந்தநம் ॥ கச ॥

புத்ரத்வநிஶ்ருதௌ — புத்திரனுடைய குரல் கேட்பதில்
தஸ்ய — அதற்குத்தடையான
ஸமாநாபிஹார: — வெகுபேர்களுடன்கூடியிருக்கிறசப்தமே
ஹேது: — காரணமாயிருப்பதுபோல்
இஹ — தாஷ்டாந்தத்தில்
வ்யாமோஹைகநிபந்தநம் — மோகத்திற்கு முக்கிய காரணமாயும்
அநாதி: — அனாதியாயுமிருக்கிற
அவித்யா ஏவ — அவித்தைதான்

தா-ம். பிள்ளையின்குரல்விளங்காமைக்கு மற்றவர்களுடையசப்தம் காரணமாயிருந்ததுபோல், இவ்விடத்தில்விபரீதஞானங்களுக்கு முக்கியகாரணமானஅவித்தையே, தன்னுடைய ஸ்வரூபம் தனக்கு நன்றாய் விளங்காமைக்கு முக்கியகாரணமென்றறி.

இ-தி. பிராமணனுக்கு தன்னிலமைதெரியாமல் மயங்கி உளரிக்கொண்டு கிடப்பதற்கு ஒருபொட்டிசாராயமே காரணமாயிருப்பதுபோலவறி.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்போதுபிரதிபந்தஹேதுவான அவித்தையைச்சொல்லுவதற்கு அதற்குமூலகாரணமான பிரகிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

चिदानन्दमयब्रह्म प्रतिबिंबसमन्विता ।
तमोरजस्सत्वगुणा प्रकृतिर्द्विविधाचसा ॥

சிதாநந்தமயப்ரஹ்மப்ரதிபிம்பஸமந்விதா ।
தமோரஜஸ்ஸத்வகுணா ப்ரக்ருதிர்த்விவிதாசஸா ॥ கரு ॥

சிதாநந்தமயப்ரஹ்மப்ரதிபிம்பஸமந்விதா	சச்சிதானந்தப் பிரமத்தின் பிரதிபிம்பத்தோடே கூடியதாயும்
தமோரஜஸ்ஸத்வகுணா	சத்வரஜஸ்தமோகுணங்களையுடையதாயுமிருக்கிற
ப்ரக்ருதி: மூலப்பிரகிருதி யென்றறி	ஸா ச அதுவும்
	த்விவிதா இரண்டு விதங்களாகிறது

(ச) வென்கிறசொல்லால் சொல்லப்போகிறதாயிருக்கிற பிரகாராந்தரத்தைக் குறிப்பிக்கிறார்.

இ-தி. ஒருமழைஜலந்தானே இரண்டுவிதமாயாவதுபோலவறி.

அ-கை. காரணத்தோடும் அவ்விரண்டுவிதங்களையுங்காண்பிக்கிறார்.

सत्वशुद्ध्यविशुद्धिभ्यां मायाविद्येचतेमते ॥

ஸத்வஶுத்த்யவிஶுத்திப்யாம் மாயாவித்யேசதேமதே ॥ கரு ௨ ॥

ஸத்வஶுத்த்யவிஶுத்திப்யாம்	சத்வசுத்தியாயிருப்பதாலும் அசுதத்தோடே கலந்திருப்பதினாலும்
மாயாவித்யே ச { மாயையென்றும் அவித்தையென்றும்	தே அவைகள்
	மதே சொல்லப்படுகின்றன.

வி-ம். பிரகாசரூபமானசத்வகுணத்திற்கு, சுத்தியெதினாலென்றால் குணாந்திரங்களினால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கிறதினாலென்றறி, ரஜோகுணத்திற்குஅசுத்தியெதினாலெனில், குணாந்திரங்களினால் கெடுக்கப்படுகிறதாலென்றறி, அந்தசுத்தாசுத்தங்களால் மாயை யென்றும் அவித்தை யென்றும் சொல்லப்பட்டன.

இ-தி. ராஜாவின்அரண்மனைக்குள் ளிருக்கிறகுளம் சுத்தமாயும், மந்தையிலிருக்கிறகுளம் அசுத்தமாயுமிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தமாக சுத்தசத்வம் மாயையென்றும் மலினசத்வம் அவித்தையென்றும் பிரித்தல்சொல்லபபட்டதோ அதையிப்பொழுது காண்பிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

मायाबिंबोवशीकृत्य तांस्यात्सर्वज्ञईश्वरः ।
अविद्यावशगस्त्वन्य स्तद्वैचित्र्यादनेकधा ॥

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌿𑌂𑌬𑍋𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 ॥ ௧௬ ॥

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌿𑌂𑌬𑌃 — மாயையிலே பிரதிபிம்பத்த சைதன்யமானது
𑌤𑌾𑌂 — அந்த மாயையை
𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 — ஸ்வாதீனம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பதால்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 — சர்வத்தையு மறிகிறவரு யிருக்கிற
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 — ஈசனுக
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 — இருக்கிறூர்
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 — அவருக்கு அன்யனுப் அவித்தையில் பிரதிபலித்த சைதன்யமானஜீவனேவென்றல்
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑌗𑌃(𑌸𑌨𑍍) — அந்த அவித்தைக்கு வசமாகி
𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 — அவைகளின் விசித்திரத்தால்
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 — வெகுவிதமாக ஆனுன்.

இ-தி. தீரனுனவன்தன்ஸ்திரீயை தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்வதந்திரமாயிருப்பதுபோலும் தைரியமற்றவன் தன்மனைவிசெற்படி நடப்பதுபோலும் இன்னம் இராஜன் ஒருவாரயிருப்பதுபோலும் குடிகள்பலவாராயிருப்பதுபோலும் அமிருதமுண்டவன் தெளிவுள்ளவனுயும். மதுஉண்டவன் மயங்குவதுபோலுமறி.

அ-கை. பின்னுலேயே சரீரத்திரயத்தில்நின்றும் ஆத்துமாவைவேற்படுத்தும் பொருட்டு முந்திசரீரத்திரயத்தையும் ஜீவனுடையஸ்வ ரூபத்தையும் கிரமமாகநிரூபிக்கிறூர்.

साकारणशरीरंस्या त्प्राज्ञस्तत्राभिमानवान् ॥

𑌸𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௭ ॥

𑌸𑌾 — அந்த வித்தையே
𑌕𑌾𑌰𑌣𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 — காரணதேகமாக
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 — ஆகிறது
𑌤𑌤𑍍𑌰 — அந்த காரணதேகத்தில்
𑌅𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 — அபிமானிக்கிறவனுய்
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 — பிராஞ்ஞனுக ஆகிறுன்

வி-ம். அந்தஅவித்தையை காரணசரீரமென்பது யெதினுலெனில் சர்வகாரணமானமூலப்பிரகிருதியின் அவஸ்தாவிசேஷ மானதால் காரணசரீரத்தில் தாதாத்மியாத்தியாசத்தால் நானென்று அபிமானியான ஜீவன்பிராஞ்ஞனும் எதினுலெனில் யாதொருத்தருடைய பிரஞ்ஞையானது நாசமன்றியிலிருக்கிறதோ அவன்பிரஞ்ஞன் அந்தப்பிரஞ்ஞனே பிராஞ்ஞன்.

அ-கை. கிரமப்பிராப்தமான சூக்குமசரீரத்தையும் அவ்வுபாதிக ஜீவனையும்சொல்லுகிறதற்காக அந்தசூக்குமசரீரத்திற்குக் காரணமான ஆகாசாதிகளின்சிருஷ்டிசொல்லுகிறூர்.

Koviloor Digital Library

तमःप्रधानप्रकृते स्तत्भोगायेश्वराज्ञया ।
वियत्पवनतेजोंऽबु भुवोभूतानिजज्ञिरे ॥

தம:ப்ரதாநப்ரக்ருதே ஸ்தத்போகாயேஶ்வராஜ்ஞயா ।
வியத்பவநதேஜோம்பு புவோபூதாநிஜஜ்ஞிரே ॥ ௧௮ ॥

தத்போகாய	அந்தப் பிராணிகளின் போகத்தின் பொருட்டு	ஈஶ்வராஜ்ஞயா	ஈசுரனுஞ்ஞையால்
தம:ப்ரதாந ப்ரக்ருதே:	ஜகத்திற்கு காரணமான தமோகுணமாயையினின்று	வியத்பவநதேஜோம்புபுவ:	வான் காற்று தீ நீர் பூமிகளான
		பூதாநி	ஐம்பூதங்கள்
		ஜஜ்ஞிரே	உண்டாயின

வி-ம். ஈசுவராஞ்ஞையாலென்பது நியமனாதிசக்திகளுடன் கூடியிருக்கிற ஈசுவரன்சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடே கூடியபார்வையே நிமித்தகாரணமா யிருக்கிறது.

இ-தி. பிரபுவானவன் ஏழைகளுக்கு அன்னம்போடும்நிமித்தம் ஸ்திரீயைப்பார்த்தமாத்திரத்தில் பஞ்சபக்ஷணங்களுடன் அவள் அன்னம் அளிப்பது போலவாம்.

அ-கை. பூதசிருஷ்டியைச்சொல்லி பௌதிகசிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறதற்காகமுதலில் ஞானேந்திரியசிருஷ்டியைச் சொல்லுகிறார்.

सत्वांशैःपञ्चभिस्तेषां क्रमाद्धीन्द्रियपञ्चकम् ।
श्रोत्रत्वगक्षिरसन घ्राणाख्यमुपजायते ॥

ஸத்வாம்ஶை:பஞ்சபிஸ்தேஷாம் க்ரமாத்தீந்த்ரியபஞ்சகம் ।
ஶ்ரோத்ரத்வகக்ஷிரஸநக்ராணாக்யமுபஜாயதே ॥ ௧௯ ॥

தேஷாம்	அப்பூதங்களினுடைய	க்ரமாத்	கிரமமாக
ஸத்வாம்ஶை:	சத்வகுணத்தின் பாகங்களான	ஶ்ரோத்ரத்வகக்ஷிரஸநக்ராணாக்யம்	செவி த்வக்கு கண் நாக்கு மூக்கென்ற நாமங்களடைந்து
பஞ்சபி:	ஐந்தினாலே	உபஜாயதே	உண்டாயின.
தீந்த்ரியபஞ்சகம்	ஞானேந்திரிய பஞ்சகமானது		

இ-தி. தேன்முதலான வஸ்துக்கள் தனித்தனியே வைத்ததுபோலும் ஒவ்வொருபாஷைமட்டும்தெரிந்த ஒவ்வொருதேசத்தி னுள்ளவன்போலுமறி.

அ-கை. ஆகாசாதிகளின் சத்துவகுணங்களினுடைய வியஷ்டிசிருஷ்டியைச்சொல்லிசமஷ்டி சிருஷ்டியைச்சொல்லுகிறார்.

तैरन्तःकरणंसर्वै र्वृत्तिभेदेनतद्द्विधा ।
मनोविमर्शरूपंस्यात् बुद्धिस्स्यान्निश्चयात्मिका ॥

Koviloor Digital Library

தைரஸ்ஸமஸ்தைரந்த:கரணம்ஸம்வ்ருத்திபேததஸ்ஸத்விதா ।
விமர்சரூபம்ஸம்ஸங்கல்பரூபம்நிச்சயாத்மிகா ॥ ௨0॥

ஸமஸ்தை: சமஸ்தங்களாகயிருக்கிற
தை: அந்த சத்துவாமிசங்களினாலே
அந்த:கரணம் அந்தக்கரணம்
உபஜாயதே பிறந்தது
வ்ருத்திபேதத: விருத்திபேதத்தினாலே
தத் அந்த அந்தக்கரணமானது
த்விதா. இரண்டுவிதமாயிற்று

விமர்சரூபம் (ஸத்) } ஆலோசனைரூபமா யிருப்பதுபற்றி
மந: மனமென்று பெயரை
ஸ்யாத் அடைந்தது
நிச்சயாத்மிகா (ஸதீ) } நிச்சயரூபமாயிருப்பதைப்பற்றி
புத்தி: புத்தியென்றுபேருடையதாய்
ஸ்யாத் ॥ ஆகிறது

இ-தி. பஞ்சாமிர்தம் சேர்த்தது போலும் ஐந்துபாஷையுங் கற்றவன்போலுமறி, அது இரண்டாயிருப்பதற்குயுக்தி, ஒருகரும்புரசம் காய்ச்சும்போது பாகென்றும், கட்டியாகும்போதுவெல்ல அச்சுயென்றும் சொல்லப்படுகிறது போலுமறி.

அ-கை. இப்படிமுறைமுறையேயான ரஜோகுணங்களுடைய வியஷ்டிகாரியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

रजोंशैःपञ्चभिस्तेषां क्रमात्कर्मेन्द्रियाणितु ।
वाक्पाणिपादपायू पस्थाभिधानानिजज्ञिरे ॥

ரஜோம்சை:பஞ்சபிஸ்தேஷாம்க்ரமாத்கர்மேந்த்ரியாணிது।
வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாபிதானானிஜஜ்ஞிரே ॥ ௨௧॥

தேஷாம் அப்பூதங்களினுடைய
பஞ்சபி: ஐந்தாயிருக்கிற
ரஜோம்சை: } ரஜோகுணபாகங்களினாலே
க்ரமாத் முறையாக

கர்மேந்த்ரியாணி து. } கர்மேந்திரியங்களானவை
வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாபிதானானி } வாக்கு கை கால் பாயு குஹியமென்ற நாமங்களடைந்து
ஜஜ்ஞிரே உண்டாயின

இ-தி. ஒவ்வொருகரியைத்தனித்தனியே பாகம்பண்ணிவைத்தது போலும் தச்சன்முதலான தொழிலாளிகள் ஒவ்வொருதொழில்மட்டும் கற்றிருப்பது போலுமறி.

அ-கை. ரஜோகுணசமஷ்டி காரியததைச் சொல்லுகிறார்.

तैस्सर्वैस्सहितैः प्राणो वृत्तिभेदात्सपञ्चधा ।
प्राणोपानस्समानाश्चो दानव्यानौचतेपुनः ॥

தைஸ்ஸர்வைஸ்ஸஹிதை:ப்ராணோவ்ருத்திபேதாத்ஸபஞ்சதா ।
ப்ராணோபானஸ்ஸமானச்சோதானவ்யானௌசதேபுன: ॥ ௨௨ ॥

ஸர்வை: சமஸ்தங்களாயிருக்கிற
ஸஹிதை: ராஜஸாம்சங்கள்கூ
தை: அவைகளினாலே
ப்ராண: பிராணவாயுவு உண்டாயின
வ்ருத்திபேதாத் தொழிலின்பேதத்தால்
ஸ: அந்தப்பிராணவாயுவே
புந:. ச. மறுபடியும்
ப்ராண: பிராணனென்றும்
அபாந: அபானனென்றும்
ஸமாந: சமானனென்றும்
உதாநவ்யாநௌ { உதானனென்றும் வியானனென்றும்
தே அவைகள்
பஞ்சதா { ஐந்துவிதங்களாக ஆகின்றன

இ-தி. ஐந்துகரியை ஒன்றுசேர்ந்த. கூட்டுக்கரியைப்போலவும் ஐந்துதொழிலுக்குமாதாரமானமேஸ்திரியைப்போலுமறி, அதுஐந்துவிதமானதற்குயுக்திஒருவள் ஓரவசரத்தில் பாடுகிறவளாயும், வேலைசெய்கிறவளாயும் ஆடுகிறவளாயும் அசிங்கியமுள்ளவளாயும் போகத்திற் கிடங்கொடுப்பவளாயுமாவதுபோலும்வெளியிலடிக்கிறகாற்றே கீழ்காற்றென்றும் தென்றல்காற்றென்றும் மேல்காற்றென்றும் வாடைகாற்றென்றும் சுழல்காற்றென்றும் சொல்லப்படுவதுபோலுமறி.

அ-கை. யாதொருநிமித்தம் ஆகாசமுதல் பிராணன்வரை சிருஷ்டிசொல்லப்பட்டதோ அதைஇப்பொழுதுகாண்பிவிக்கிறார்.

बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राण पञ्चकैर्मनसाधिया ।
शरीरंसप्तदशभि स्सूक्ष्मंतल्लिङ्गमुच्यते ॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராணபஞ்சகைர்மநஸாதியா ।
ஶரீரம்ஸப்ததஶபிஸ்ஸூக்ஷ்மந்தல்லிங்கமுச்யதே ॥ ௨௩ ॥

புத்திகர்மேந்த்ரியப்ராண பஞ்சகை: ஞானேந்திரியகர்மேந்திரிய பிராணாதிகளுடைய ஐந்தைந்துகளோடேயும்
மநஸா மனதோடேயும்
தியா புத்தியோடேயும்சேர்ந்ததான
ஸப்ததஶபி: { இப்பதினேழும் கூடியது யாதோ
தத் அது லிங்கசரீரமென்றும்
ஸூக்ஷ்மம் சூக்கும
ஶரீரம் சரீரமென்றும்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

வி-ம். சப்தாதிகளையறிகிற சுரோத்தராதி ஞானேந்திரியங்களென்ன, வசனாதிகளைச் செய்கிறவாகாதிகருமேந்திரியங்களென்ன, உச்சுவாச நிச்சுவாதிகளைச்செய்கிற பிராணாதிவாயுகளென்ன, சஞ்சலமாயும் நிசச்லமாயுமிருக்கிறமனோபுத்திகளென்ன, இந்தப்பதினேழுகளும் ஒன்று சேர்ந்ததால் சூக்குமசரீரமென்றும், லிங்கசரீரமென்றும் சொல்லப்படும்.

இ-தி. கணக்குவழக்கைபறிகிற ஐவகைப் புத்திரர்களும் வேலைசெய்கிறஐவகைமைந்தர்களும் சமயல் முதலானதைசெய்கிற ஐவகைபரிசாரகர்களும்

Koviloor Digital Library

6155
R65(...)

அலைந்துகொண்டிருக்கிற அமங்கலிப்பெண்ணும் விட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறவாழும்பெண்ணும் சேர்ந்து குடும்பமாயிருப்பது போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் சூக்ஷுமசரீரத்தைச்சொல்லி பிராஞ்ஞேசுவரர்களுக்கு இந்தசூக்ஷுமசரீராபிமானத்தால் வருகிற நாமத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्राज्ञस्तत्राभिमानेनतैजसत्वंप्रपद्यते ।
हिरण्यगर्भतामीशस्तयोर्व्यष्टिसमष्टिता ॥

ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபிமாநேநதைஜஸத்வம்ப்ரபத்யதே ।
ஹிரண்யகர்ப⁴தாமீஶஸ்தயோர்வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா ॥ உச ॥

- ப்ராஜ்ஞ: — சுஷுப்தியை யபிமானித்த பிராஞ்ஞனானவன்
- தத்ர — அந்த சூக்ஷுமசரீரத்தில் [ல்
- அபிமாநேந — தாதாத்மியாபிமானத்தா
- தைஜஸத்வம் — தைஜசனென்றபெயரை
- ப்ரபத்யதே — அடைகிறான்
- ஈஶ: — மாயையில் பிரதிபலித்த ஈசன்
- ஹிரண்யகர்ப⁴தாம் — இதில் அபிமானத்தால் இரணியகர்பனாகிறான்
- தயோ: — அவ்விருவர்களுக்கும் பேதமெதினுலெனில்
- வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா — வியஷ்டிசமஷ்டிகளே பேதங்கள்

இ-தி. குடிகளையுமிராஜனையும்போலும் பிர்மசாரியான வித்தியார்த்தியும் கிரஹஸ்தனும்போலுமறி.

அ-கை. ஈசுவரன்சமஷ்டியென்பதிலும் ஜீவன்வியஷ்டியென்பதிலும் அனுபவம்யென்னவென்றால் சொல்லுகிறார்.

समष्टिरीशस्सर्वेषांस्वात्मतादात्म्यवेदनात् ।
तदभावात्ततोन्येतुकथ्यन्तेव्यष्टिसंज्ञया ॥

ஸமஷ்டிரீஶஸ்ஸர்வேஷாம் ஸ்வாத்மதாதா³த்ம்யவேத³நாத் ।
தத³பா⁴வாத்ததோந்யேது கத்²யந்தேவ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா ॥ உரு ॥

- ஸர்வேஷாம் — ஸமஸ்தங்களையும் தானாய்ப் பார்க்கிற
- ஸ்வாத்மதாதா³த்ம்யவேத³நாத் — ஏகத்துவஞானத்தினாலே
- ஈஶ: — ஈசுவரனானவர்
- ஸமஷ்டி: — சமஷ்டி அபிமானியாகஆனார்
- தத: — அவனைக்காட்டிலும்
- அந்யே து — அன்னியமாயிருக்கிற ஜீவர்களோவென்றால்
- தத³பா⁴வாத் — அந்த சர்வாபிமானமில்லாமையால் [ராலே
- வ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா — வியஷ்டியென்றபெய
- கத்²யந்தே — சொல்லப்படுகிறார்கள்

இ-தி. சூரியனையும் கண்ணையும்போலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் லிங்கசரீரத்தையும் அதை அபிமானிக்கிறவர்களான தைஜசஇரணிய கர்ப்பர்களையும்சொல்லி, ஸ்தூலசரீரம்முதலானதின், உற்பத்திசித்திக்கும்பொருட்டு, பஞ்சிகரணத்தை நிரூபிக்கிறார்.

4

Koviloor Digital Library

तद्भोगाय पुनर्भोग्यभोगायतनजन्मने ।
पञ्चीकरोति भगवान्प्रत्येकं वियदादिकम् ॥

தத்போகாய புநர்போக்யபோகாயதநஜந்மநே |
பஞ்சீகரோதிபகவாந் ப்ரத்யேகம்வியதாதிகம்|| உசு||

புந: மறுபடியும்

தத்போகாய } அந்த ஜீவர்களின் போகத்தின்பொருட்டு

போக்யபோகாயதநஜந்மநே

போக்கியவஸ்துக்கள் ஜராயுஜாதி சரீரங்கள் உற்பத்தியின்பொருட்டு

பகவாந் } சமஸ்த செல்வமும், எல்லா வல்லமையும், சகலகீர்த்தியும், சர்வசக்தியும், வைராக்கியமும், அபரோக்ஷ ஞானமும்நிறைந்தவீசன்

வியதாதிகம் ஆகாசாதி பஞ்சபூதத்தை

ப்ரத்யேகம் ஒன்றொன்றையும்

பஞ்சீகரோதி பஞ்சீகரணம்செய்தார்

இ-தி. குழந்தைகள் விளையாடுவதற்காகவும் சாப்பிடுவதற்காகவும் தாயானவள் அரிசிநெய்முதலானவைகளை ஒன்றுசேர்த்து பக்ஷணம்பண்ணிக்கொடுப்பதுபோலும், இன்னும்பெண்களுக்கு பிதாவானவன் உபயோகிக்கவேண்டியவஸ்துகளையும் உண்டுபண்ணிக்கொடுப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. எப்படி ஒன்றொன்றையும் ஐந்தைந்தாகசெய்தாரெனில்.

द्विधा विधाय चैकैकं चतुर्धा प्रथमं पुनः ।
स्वस्वेतरद्वितीयांशैर्योजनात्पञ्च पञ्च ते ॥

த்விதாவிதாயசைகைகம் சதுர்தா ப்ரதமம் புந: |
ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்சைர்யோஜநாத் பஞ்சபஞ்சதே||உஎ||

ஏகைகம்ச ஒவ்வொன்றையும்

த்விதாவிதாய } இரண்டிரண்டாகச்செய்து

புந: மறுபடி

ப்ரதமம் முதலாவதுபாகத்தை

சதுர்தா நாலுநாலாகச்செய்து

ஸ்வஸ்வேதரத்விதீயாம்சை: } தன்தன் பாகத்துக்கன்னியங்களான இரண்டு பாகங்களோடு

யோஜநாத் சேர்த்தபடியினால்

தே அந்த பஞ்சபூதங்கள்

பஞ்சபஞ்ச ஐந்தைந்தாக ஆயின

இ-தி. ஐந்துவிதமானசர்க்கரைப்பொங்கல் முதலானபிரசாதத்தை கொண்டுபோனவர்கள், தங்கள்தங்கள் அன்னத்தை இரண்டுபாகம்செய்து ஒருபாகத்தை தங்கள்தங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு மற்றொருபாகத்தை நாலாகப்பிரித்து ஒவ்வொருவரும்மாற்றிக்கொண்டதால் ஒவ்வொருவருக்கும் பஞ்சரசபோஜனம் ஆனதுபோல் ஸ்தூலபூதமாயிற்று.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்படி பஞ்சீகரணம்சொல்லி அவைகளிலுண்டான காரியவர்க்கத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

तैरण्डस्तत्र भुवनभोग्यभोगाश्रयोद्भवः ॥

𑌤𑍈𑌰𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌭𑍁𑌵𑌨𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃॥ ௨௭॥

𑌤𑍈𑌃 — அந்த பஞ்சீகரணம் பண்ணின பூதங்களினாலே
𑌅𑌣𑍍𑌡𑌃 அண்டமானது உண்டாயிற்று
𑌤𑌤𑍍𑌰 அந்த பிரம்மாண்டத்தில்
𑌭𑍁𑌵𑌨𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 மேலேயிருக்கிற பூமிமுதலான ஏழு லோகங்களும் பூமிக்குக் கீழே யிருக்கிற அதலாதி ஏழு லோகங்களும் அவைகளில் பிராணிகளுக்கு புஜிக்கயோக்கியங்களாயிருக்கிற அன்னாதிகளும் அந்த லோகங்களுக்கு உசிதமான சரீரங்களும் ஈசுவராஞ்ஞையினால்உண்டாயின

இ-தி. பொம்மைசெய்கிறவன் மண்துணி தண்ணீர்முதலானவைகளைசேர்த்துவிசித்திரமான பொம்மைகள்முதலானதை செய்வதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் ஸ்தூலஜகத்துற்பத்தியைச் சொல்லி அவைகளில்முன்போல ஜீவேசுவரர்களுக்கு அபிமானத்தால்வருகிற நாமத்தையும் சொல்லுகிறார்.

हिरण्यगर्भस्स्थूलेस्मिन्देहेवैश्वानरोभवेत् ।
तैजसाविश्वतांयातादेवातिर्यङ्नरादयः ॥

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃॥ ௨௮॥

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 ஹிரணியகர்ப்பர்
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 இந்த
𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍇 — ஸ்தூலதேகத்திலபிமானத்தால்
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 — வைசுவானரனென்கிற பேராக
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ஆகிறார்
𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌃 தைஜசர்கள்
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 விசுவனென்ற பேரை இந்த ஸ்தூல சரீராபிமானத்தாலடைகிறார்கள் அதற்குள்ளே அவாந்திரநாமகங்கள் யாதெனில் கர்மவிசித்திரத்தால் சரீர விசித்திரமடைந்து
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 — தேவதிர்யக் நராதிகளென்றபெயரை அடைகிறார்கள்

இ-தி. நாடகவேஷம் போடும்போது ராஜா மந்திரி சேவகர்களென்று ஒரு மனிதனே சொல்லப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது விசுவனென்றுசொல்லப்படுகிற ஜீவர்களுக்கு தத்துவஞானமில்லாமையால் சம்சாரம் வருகிறவிதத்தை இரண்டு சுலோகத்தினால்சொல்லுகிறார்.

तेपराग्दर्शिनःप्रत्यक्तत्त्वबोधविवर्जिताः ।
कुर्वतेकर्मभोगायकर्मकर्तुंचभुंजते ॥
नद्यांकीटाइवावर्तादावर्तान्तरमाशुते ॥
वृजन्तेजन्मनोजन्मलभन्तेनैवनिर्वृतिम् ॥

தேபராக்தர்சிந:ப்ரத்யக்தத்வபோதவிவர்ஜிதா: ।
குர்வதேகர்மபோகாயகர்மகர்தும்சபுஞ்ஜதே ॥
நத்யாங்கீடாஇவாவர்தாதாவர்தாந்தரமாசுதே ।
வ்ருஜந்தேஜந்மநோஜந்மலபந்தேநைவநிர்வ்ருதிம் ॥ ௩௦ ॥

பராக் தர்சிந: } பகிர்முகராக வெளிநாட்டத்தையுடையவராயிருக்கிற
தே அந்த தேவாதிகளான ஜீவர்கள்
ப்ரத்யக்தத்வபோதவிவர்ஜிதா: பஞ்சகோசசாக்ஷித்துவஞான மில்லாதவர்களாய்
போகாய போகத்தின்பொருட்டு
கர்ம உழவாதிதொழில்களை
குர்வதே செய்கிறார்கள்
கர்மகர்தும் அத்தொழில்செய்வதற்கே
புஞ்ஜதே புசிக்கிறார்கள்
நத்யாம் நதியில்
கீடா: புழுக்கள்
ஆவர்தாத் ஒருசுழியில் நின்றும்
ஆவர்தாந்தரம் மற்றொருசுழியை
ஆசு விவேகமாக
வ்ரஜந்தே இவ அடைகின்றனபோல்
தே அந்த ஜீவர்கள்
ஜந்மந: ஒருஜன்மத்தைவிட்டு
ஜந்ம மறுஜன்மத்தை யடைகிறார்கள்
நிர்வ்ருதிம் மோக்ஷசுகத்தை
லபந்தே ந ஏவ } அடைகிறார்களே யில்லை

வி-ம். சுருதியும் ஈசுவரன், மனம்முதலியகரணங்களை வெளிநாட்டமாக வேறுண்டுபண்ணினதால் இந்தஜீவர்களும் வெளிநாட்டமாகவே யிருக்கிறார்களே தவிர அந்தராத்துமாவை பார்க்கிறார்களில்லையென்று சொல்லுகிறது.

இ-தி. குழந்தைகள் வீட்டிலுள்ள அலுவலைப்பாராமல் வெளியில்விளையாடவோடிப்போவதுபோலவாம்.

ச-கை தார்க்கிகர்முதலானவர்கள் தேகத்திற்குவேறாக ஆத்துமாவை அறிந்திருக்கிறார்களேயென்றால் அவர்களப்படி யறிந்தபோதிலும் சுருதிசித்தமான அந்தரங்கஆத்துமாவை அறியவில்லையென்ற அபிப்பிராயத்தால், ஒருவரும் அந்தரங்க ஆத்துமஞானத்தை யடையவில்லையென்று சொல்லப்பட்டது, விஷயசுகாதிகளை யனுபவிக்கும்பொருட்டு மனுஷியாதிசரீரத்தை யெடுத்து அந்தசரீரத்திற்குசிதமான கர்மங்களைச்செய்கிறார்கள் மறுபடி தேவாதிபோகத்தைபுஜிப்பது யேனென்றால் மறுபடிகர்மத்தை செய்வதற்காக வென்றறி, பலானுபவமில்லாவிட்டால் உச்சகங்களிலிச்சை உண்டாகாது அசற்குராதனனுடானங்களு மில்லாமற்போம்.

Koviloor Digital Library

இ-தி. தினம்தோறும்சகலரும் வேலைசெய்வது சாப்பிடுவதற்கும் சாப்பிடுவது வேலைசெய்வதற்கும்போலவுமி.

அ-கை. இப்படிசம்சாரத்தின் வரவானகற்பனையைச்சொல்லி அதுநிவர்த்திக்குப்பாயத்தை காண்பிவிக்கும்பொருட்டு திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறர்.

सत्कर्मपरिपाकात्तेकरुणानिधिनोद्धृताः ।
प्राप्यतीरतरुच्छायांविश्राम्यन्तियथासुखम् ॥

ஸத்கர்மபரிபாகாத்தே கருணாநிதிநோத்ருதா: ।
ப்ராப்யதீரதருச்சாயாம்விச்ராம்யந்தியதாஸுகம்॥ ௩க௰ ॥

தெ	அந்த புழுக்களானவை
ஸத்கர்மபரிபாகாத்	முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியப்பேற்றுல்
கருணாநிதிநா	தயாளுவான புருஷனுலே
உத்ருதா: (ஸந்:)	அற்றன்னீரிலிருந்து உயரயெடுக்கப்பட்டு
தீரதருச்சாயாம்	கரையிலிருக்கிற மரத்தின் நிழலை
ப்ராப்ய	அடைந்து
யதா	எப்படி [அப்படி-
ஸுகம்	சுகமாயிருக்கவேண்டுமோ
விச்ராம்யந்தி	சிரமபரிகாரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றன

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் நாமங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று கேட்டாலதற்குத்தரம் சொல்லுகிறர்.

उपदेशमवाप्यैवमाचार्यात्तत्वदर्शिनः ।
पञ्चकोशविवेकेनलभन्तेनिर्वृतिंपराम् ॥

உபதேசமவாப்யைவமாசார்யாத்தத்வதர்சிந: ।
பஞ்சகோசவிவேகேநலபந்தேநிர்வ்ருதிம்பராம்॥ ௩உ௰ ॥

ஏவம்	இப்படி சற்கருமபரிபாகம் வந்தவுடனே
தத்வதர்சிந:	கூடஸ்த பிரமைக்கிய ஞானத்தை யுடையவரா யிருக்கிற
ஆசார்யாத்	சற்குருவினிடத்தினின்று
உபதேசம்	(தத்வமஸ்யாதி மகாவாக்கிய) உபதேசமாகிற சிரவணத்தை
அவாப்ய	அடைந்து
பஞ்சகோசவிவேகேந	அன்னமயாதி பஞ்சகோசங்களுடையவிவேகத்தினுலே
பராம் நிர்வ்ருதிம்	பரமோக்ஷத்தை
லபந்தே	அடைகிறுர்கள்

இ-தி. ஐந்துகோட்டைக்குள் வைத்திருக்கிறநிதியை இஷ்டன்கொடுத்த திறவுகோலால் அதைத்திறந்து அந்தநிதியையெடுத்து நித்தியசுகியாய் வாழ்வதுபோலவுமி.

அ-கை. பஞ்சகோசங்களின் நாமங்களென்ன, அவைகளால் வந்திருக்கிற கெடுதியென்னவென்று கேட்டால் அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறுர்.

अन्नंप्राणोमनोबुद्धिरानन्दश्चेतिपञ्चते ।
कोशास्तैरावृतस्स्वात्माविस्मृत्यासंसृतिंव्रजेत् ॥

அந்நம்ப்ராணோ மநோபுத்திராநந்தஶ்சேதி பஞ்சதே । கோஶா
ஸ்தைராவ்ருதஸ்ஸ்வாத்மாவிஸ்ம்ருத்யாஸம்ஸ்ருதிம்வ்ரஜேத் ॥ ௩௩ ॥

தே அவைகள்
அந்நம் அன்னமயமென்றும்
ப்ராண: பிராணமயமென்றும்
மந: மனோமயமென்றும்
புத்தி: விஞ்ஞானமயமென்றும்
ஆநந்த: ச ஆனந்தமயமென்றும்
இதி பஞ்ச இப்படி ஐந்துகளான
கோஶா: { கோசங்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ஸ்வாத்மா (சாக்ஷியாகிய) ஆத்துமா
தை: அந்த பஞ்சகோசங்களினாலே
ஆவ்ருத: (ஸந்) மறைக்கப்பட்டவராகி
விஸ்ம்ருத்யா { (தன் சாக்ஷித்வஞானத்தின்) மறதியினாலே
ஸம்ஸ்ருதிம் ஜனனமரணாதிதுன்பத்தை
வ்ரஜேத் அடைகிறார்

வி-ம். ஆத்துமாதன்னாலுண்டாக்கப்பட்ட கோசங்களால் அத்வைதானந்தனைதான் மறைக்கப்படுவதால் அதற்குகோசமென்றுபெயர் ஏற்பட்டது.

இ-தி- உலகத்தில் கோசகாரமென்ற பட்டுப்பூச்சி தன்னாலுண்டுபண்ணப்பட்டநூலைக்கொண்டு தானேதுக்கப்படுவதுபோலும், ஜலமானது தன்னாலுண்டாக்கப்பட்ட பாசியால் மறைக்கப்பட்டதுபோலும், அக்கினியானதுதன்னிடத்திலுண்டான சாம்பலால் மறைக்கப்பட்டதுபோலும் ஆகாசமானதுதன்னிடத்திலுண்டான மேகத்தால் மறைக்கப்பட்டதுபோலுமறி.

ச-கை. அந்தகோசங்களின் சுருபத்தை காண்பிவிக்கிறார்.

स्यात्पञ्चीकृतभूतोत्थोदेहस्स्थूलोन्नसंज्ञिकः ।
लिंगेतुराजसैःप्राणैःप्राणःकर्मेन्द्रियैस्सह ॥
सात्विकैर्धीन्द्रियैस्साकंविमर्शात्मामनोमयः ।
तैरेवसाकंविज्ञानमयोधीर्निश्चयात्मिका ।
कारणेसत्वमानन्दमयोमोदादिवृत्तिभिः ॥

ஸ்யாத்பஞ்சீக்ருதபூதோத்தோதேஹஸ்ஸ்தூலோந்நஸம்ஜ்ஞிக: ।
லிங்கேதுராஜஸை:ப்ராணை:ப்ராண:கர்மேந்த்ரியைஸ்ஸஹ ॥
ஸாத்விகைர்தீந்த்ரியைஸ்ஸாகம் விமர்ஶாத்மாமநோமய: ।
தைரேவஸாகம்விஜ்ஞாநமயோதீர்நிஶ்சயாத்மிகா ।
காரணேஸத்வமாநந்தமயோமோதாதிவ்ருத்திபி: ॥ ௩௪ ॥

பஞ்சீக்ருதபூதோத்த: பஞ்சீகிருதபூதத்தில் நின்று உண்டானதாயும்

Koviloor Digital Library

ஸ்தூலம் ஸ்தூலமாயுமிருக்கிற
தேஹம் தேகமானது
அந்நஸம்ஜ்ஞகம் அன்னமயகோசமாக
ஸ்யாத் ஆகிறது
லிங்கே. சூக்குமசரீரத்திலும்
ராஜஸைஃ { ரஜோகுணசமஷ்டிவியஷ்டியிலுண்டான
ப்ராணைஃ பிராணங்களோடும்
கர்மேந்த்ரியைஃ ஸஹ { கர்மேந்திரியங்களோடுங்கூடி
ப்ராணஃ பிராணமயகோசமாகிறது
ஸாத்விகைஃ { சத்துவகுணத்தினுலுண்டாயிருக்கிற

தீந்த்ரியைஃ ஸஹ { ஞானேந்திரியங்களோடேகூடி [ப
விமர்சாத்மா. ஆலோசனையானவிருத்தி
மநோமயஃ மனோமயகோசமாகிறது
தைரேவ { அந்த ஞானேந்திரியங்களோடேகூடியே
நிஸ்சயாத்மிகா தீஃ { நிச்சியவடிவமாயிருக்கிற புத்தி விருத்தியானது
விஜ்ஞாநமயஃ விஞ்ஞானமயகோசம்
காரணே காரணசரீரத்திலிருக்கிற
ஸத்வம் மலினசத்துவமானது
ப்ரியாதிவ்ருத்திபிஃ { பிரியமோதபிரமோத விருத்திகளினுலே
ஆநந்தமயஃ ஸ்யாத் { ஆனந்தமயகோசமாக ஆகிறது.

அ-கை இப்படிஸ்தூலதேகாதிகளை அன்னமயாதி கோசமென்று ஜடமாய்சொன்னுல் சுருதியால் அன்னமயர் அதற்குள் பிராணமயர் அதற்குள்மனோமயர் அதற்க்குள்விக்ஞானமயர் அதற்குள் ஆனந்தமயரென்று ஆத்துமாவாகச்சொல்லி யிருக்கும்பொழுது நீங்கள் அவைகளை ஜடமாகஎப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

तत्तत्कोशैस्तुतादात्म्यादात्मातत्तन्मयोभवेत् ॥

தத்தத்கோசைஸ்து தாதாத்ம்யாதாத்மா தத்தந்மயோபவேத் ॥

ஆத்மா. ஆத்துமாவும் (ல்
தத்கோசைஃ அந்தந்த கோசங்களி
தாதாத்ம்யாத் நானென்ற தன்மையால்
தத்தந்மயஃ அந்தந்த கோசமயராக
பவேத் பவிக்கிறுர்

வி-ம். (து) யென்றசய்தத்தால் ஆத்துமாவுக்கு கோச விலக்ஷணத்துவம்குறிப்பிக்கப்படுகிறது.

இ-தி. ராஜன் நீச்ஸ்திரீயை வைப்பாட்டியாக வைத்துக்கொண்டதால்சேவுகன் அம்மாவென்று அழைக்கும்படி நேரிடுவதுபோலவறி.

அ-கை. அப்போது இவ்விதமாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு பிரமத்வமெப்படி சித்திக்குமெனில் கோசவிவேகத்தால் சித்திக்குமென்று சொல்லுகிறுர்.

अन्वयव्यतिरेकाभ्यांपञ्चकोशविवेकतः ।
स्वात्मानंततउद्धृत्यपरंब्रह्मप्रपद्यते ॥

Koviloor Digital Library

𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 |
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌤𑌤𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௩௭ ||

𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 { அன்வயவியதிரேக யுக்திகளால்
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 { சொல்லப்போகிறபஞ்சகோசங்களுடைய விவேகத்தினலே
𑌤𑌤𑌃 அந்த கோசங்களிலேயிருந்து
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 சாக்ஷியானதன்னை
𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 உயரவெடுத்துவிட்டு
𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 பரபிரம்மமாக
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ஆகிறார்

இ-தி. வெகுகாலமாய் ஐந்துமடுவின் கயமானபள்ளத்தில் விழுந்திருந்த ஒருகிழவனைகரையேற்றியபின் அவன்வீடுபோய் சேர்வதுபோலவாம்.

அ-கை. பிரகிருதஅன்வய வியதிரேகங்களின் தன்மையைசவிஸ்தாரமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

अभानेस्थूलदेहस्यस्वप्नेयद्भानमात्मनः ।
सोन्वयोव्यतिरेकस्तत्भानेन्यानवभासनम् ॥

𑌅𑌭𑌾𑌨𑍇𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌯𑌦𑍍𑌭𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 |
𑌸𑍋𑌨𑍍𑌵𑌯𑍋𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌭𑌾𑌸𑌨𑌂 || ௩௮ ||

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 ஸ்தூலதேகம்
𑌅𑌭𑌾𑌨𑍇(𑌸𑌤𑌿) தோன்றாத
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 சுவப்பனவஸ்தையில்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ஆத்துமாவினுடைய
𑌯𑌤𑍍 யாதொருஸ்வப்னசாக்ஷியின்
𑌭𑌾𑌨𑌂 ஞானமுண்டோ
𑌸𑌃 அதுவே
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ஆத்துமாவுக்கு அனுவிருத்தி
𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌨𑍇 { அந்த ஆத்துமவிளக்கமிருக்கும்போது
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌭𑌾𑌸𑌨𑌂 { ஸ்தூலதேகத்தின்தோற்றாமையே
𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌃 வியாவிருத்தி யென்றறி

வி-ம். இந்தபிரகாணத்தில் அன்வயத்திற்கு அனுவிருத்தியும் வியதிரேகத்திற்கு வியாவிருத்தியும், சொல்லப்படுகிறது.

இ-தி. தோட்டமே சம்பந்தமில்லையென்றால் அதிலுள்ளபலாபலன்கள்எப்படிசம்பந்தப்படாதோ, அப்படிஇத்தேகம் நாமல்லாதபோது தேகசம்பந்தமான சகலமும் நமக்கில்லையென்றறியதக்கது. இன்னும் ஒருயுக்தி, வஸ்திரமில்லாதபோது இத்தேகமிருப்பதும் இத்தேகம் இருக்கும்போதெல்லாம்அதின்மைபோலும்அறி.

அ-கை. இப்படிஸ்தூலதேகத்தை ஆன்மாவன்றென்று போதிக்கிறஅன்வயவியதிரேகத்தை காண்பிவித்து லிங்கதேகத்தையும் அப்படி காண்பிக்கிறார்.

लिंगाभानेसुषुप्तौस्यादात्मनोभानमन्वयः ।
व्यतिरेकस्तुतद्भानेलिंगस्याभानमुच्यते ॥

Koviloor Digital Library

ஸுஷுப்த்யபாநெ பாநம் து ஸமாதாவாத்மநோந்வயஃ |
வ்யதிரேகஸ்த்வாத்மபாநெ லிங்கஸ்யாபாநமுச்யதெ || ௩௯ ||

ஸுஷுப்த்யபாநெ	லிங்கதேகம் தோற்றாத	ஆத்மபாநெ	ஆத்மாவிளக்கமற்போ திருக்கும்போது
ஸமாதௌ	ஸுஷுப்தியில்	லிங்கஸ்ய	லிங்கதேகத்திற்கு
பாநம்	அவ்வாவிற்று	அபாநம்	விளங்காமையே
ஸாக்ஷிப்ரகாசமான விளக்கமே		வ்யதிரேகஃ	வியாவிருத்தியென்று
அந்வயஃ	அநுவிருத்திருக்கிறது	உச்யதெ	சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. கண்ணாட்டியில்லாதபோது முகமிருக்கிறதும் முகமிருக்கும்போதெல்லாம் அதின்மைபோலுமாம்.

அ-கை. பஞ்சகோசவிவேகத்தை ஆரம்பித்து லிங்கதேக விவேகஞ்செய்தது, பிரகிருதவிரோதமேயெனில், பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமயங்கள் மூன்றும் லிங்கதேகத்தில் அந்தர்ப்பாவமானதால், பிரகிருதவிரோதமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

இ-தி. பன்னிரண்டுமரக்கால் என்பதற்கும் ஒருகலமென்பதற்கும் பேதமில்லாததுபோலவும் ஸ்திரீபுருஷ நபும்ஸகனென்கிற மூன்றுசொல்லும் மனிதனென்கிறசொல்லுக்குள் அடங்கியிருப்பதுபோலுமென்று சொல்லுகிறார்.

तद्विवेकाद्विविक्तास्स्युःकोशाःप्राणमनोधियः ॥

தத்விவேகாத்விவிக்தாஸ்ஸ்யுஃகோஶாஃப்ராணமநோதியஃ|| ௪௦||

தத்விவேகாத்	அந்தலிங்கதேகவிவேகத்தினாலே	கோஶாஃ	கோசங்களானவை
ப்ராணமநோதியஃ	பிராணமயமனோமய விஞ்ஞானமயங்களென்ற	விவிக்தாஃ	பிரிக்கப்பட்டவைகளாக
		ஸ்யுஃ	ஆகின்றன

அ-கை. அது எதினாலெனில்..

तेहितत्रगुणावस्थाभेदमात्रात्पृथक्कृताः ॥

தேஹி தத்ர குணாவஸ்தாபேதமாத்ராத்ப்ருதக்க்ருதாஃ|| ௪௧||

தே. ஹி	அந்த மூன்று கோசங்களும்	ப்ருதக் க்ருதாஃ	தொழில்களின் பேதமாத்திரத்தால் வேறாகச்சொல்லப்படுகின்றன
தத்ர	அந்த லிங்கதேகத்தில்		
குணாவஸ்தாபேதமாத்ராத்	முக்குணங்களின் பேதத்தினால்		

இ-தி. ஒருஸ்தூலதேகத்தில் கண்டத்திற்குமேல் உத்தமமென்றும், இடுப்புவரைமத்திமமென்றும், அதற்குக்கீழே அதமமென்றும் சொல்லப்படுவதுபோலவாம்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்போது கோசாதீதவிவேக உபாயம் சொல்லுகிறார்.

सुषुप्त्यभानेभानन्तुसमाधावात्मनोन्वयः ।
व्यतिरेकस्त्वात्मभाने सुषुप्त्यनवभासनम् ॥

ஸுஷுப்த்யபானே பானந்து ஸமாதாவாத்மனோந்வய: ।
வ்யதிரேகஸ்த்வாத்மபானே ஸுஷுப்த்யனவபாஸனம்॥ ௬௧॥

ஸுஷுப்த்யபானே } சுஷுப்திவிளங்காத
ஸமாதௌ சமாதியில்
ஆத்மன: ஆன்மாவினுடைய
பானந்து விளக்கமே
அந்வய: அநுவிருத்தித்திருக்கிறது

ஆத்மபானே } ஆன்மாவினுடைய விளக்க மிருந்தும்
ஸுஷுப்த்யனவபாஸனம் } சுஷுப்தியென்ற ஒன்று மறியாமை யில்லாமையானதே
வ்யதிரேக: நிவர்த்தித்துப்போனது

வி-ம். இதிலொரு அநுமானம், பிரத்தியகாத்துமா கோசங்களுக்கு வேறாக யிருக்கத்தக்கவர், அவைகள் ஒன்றிலொன்றில்லாம லிருந்தும், தான் அப்படிப் போகாமல், எப்போதுமிருக்கிறபடியால் யாதொன்று போய்க்கொண்டிருந்தாலும் யாதொன்றுபோகவில்லையோ, அது அவைகளுக்குவேறு, எப்படி புஷ்பங்களுக்கு நார்வேறாகுமோ, பசுவின்வெளுப்பு நிறம்முதலானது ஒருநிறத்தில் ஒருநிறமில்லாமல் கண்டமாயிருந்தாலும் பசுவென்றஜாதி எல்லாநிறங்களிலும் அகண்டமாயெப்படி இருக்கிறதோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. அன்வயவியதிரேகங்களினாலே பஞ்சகோசத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஆத்துமாவிற்கு பிர்மத்துவம் சித்திக்குமென்று, சொன்னதற்குபிரமாணமாக அப்படிச்சொல்லுகிற கடவல்லியுபநிஷத்தின் வாக்கியத்தை நிரூபிக்கிறார்

यथामुञ्जादिषीकैवमात्मायुक्त्यासमुद्धृतः ।
शरीरत्रितयाद्धीरैःपरंब्रह्मैवजायते ॥

யதாமுஞ்ஜாதிஷீகைவமாத்மாயுக்த்யாஸமுத்த்ருத: ।
ஶரீரத்ரிதயாத்தீரை:பரம்ப்ரஹ்மைவஜாயதே॥ ௬௨॥

முஞ்ஜாத் இஷீகா யதா முஞ்சிப்புல்லிலிருந்து நடுவிலிருக்கிற ஆணியானது எப்படியெடுக்கப்படுகிறதோ
ஏவம் அப்படிப்போல இவ்விதமாக
ஶரீரத்ரிதயாத் } ஸ்தூலசூக்குமகாரணதேகத்திலிருந்து

தீரை: சாதனமுள்ள அதிகாரிகளால்
ஆத்மா யுக்த்யா } ஆன்மானவர் அன்வயவியதிரேகயுக்தியால்
ஸமுத்த்ருத: (ஸந்) } நன்றாக கரையேற்றப்பட்டவராய்
பரம்ப்ரஹ்மைவ பரப்பிரமமாகவே
ஜாயதே ஆகிறார்

Koviloor Digital Library

தா-ம். பிதானந்தரூபமான லக்ஷணைப்படி கூடஸ்தபிர்மங்களிரண்டுக்கும் சமானமென்பதே பிர்மஞானம்.

இ-தி. கிணறுதோண்டினபிறகு தோன்றுகிற ஆகாசமே எங்கும்பொருந்தி முழுதுமிருக்கிற மஹாகாசமாய் விளங்குவதுபோலவாகும்.

அ-கை. இதுவரையில்சொன்ன கிருந்தத்தால் சபலமானதத்துவஞானம் நிரூபிக்கப்பட்டதால் (மேல்கிரந்தம் ஆரம்பிக்கவேண்டுவதில்லையே) எனில் அந்தஆரம்பம் சித்திக்கும்பொருட்டுஇப்போதுசொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தை யனுசரித்து மேல்கிரந்ததாற் பரியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

परापरात्मनोरेवंयुक्त्यासंभावितैकता ।
तत्वमस्यादिवाक्यैस्साभागत्यागेनलक्ष्यते ॥

பராபராத்மநோரேவம்யுக்த்யாஸம்பாவிதைகதா ।
தத்த்வமஸ்யாதிவாக்யைஸ்ஸாபாகத்யாகேநலக்ஷ்யதே ॥ ௩௩

பராபராத்மநோ: கூடஸ்தபிர்மங்களுக்கு
ஏவம் இப்படி
யுக்த்யா யுக்தியினாலே
ஏகதா ஏகத்துவமானது
ஸம்பாவிதா சம்பவிக்கப்பட்டதோ
ஸா அந்த ஏகத்வமானது
தத்த்வமஸ்யாதிவாக்யை: தத்துவமஸ்யாதிவாக்கியங்களால்
பாகத்யாகேந விட்டுவிடாத லக்ஷணையினால்
லக்ஷ்யதே காண்பிவிக்கப்படுகிறது

இ-தி. யுக்தியினால்புகைவண்டி யேற்படுத்தப்பட்ட விதமே சித்தநூல்களிலும்,அப்படி-பஞ்சபூதங்களினுடைய சேர்க்கையினாலேயே (வேகமாதிகளுண்டாகுமென்று சொல்லும்.)

அ-கை. (தத்துவமசியென்ற)வாக்கியார்த்த ஞானத்திற்கு(தத்) என்கிறபதம் முந்தியிருப்பதால் (தத்) என்றபதத்தின் வாச்சியார்தம் சொல்லுகிறார்.

जगतोयद्दुपादानंमायामादायतामसीम् ।
निमित्तंशुद्धसत्वांतामुच्यतेब्रह्मतद्गिरा ॥

ஜகதோயதுபாதாநம்மாயாமாதாயதாமஸீம் ।
நிமித்தம்ஶுத்தஸத்வாந்தாமுச்யதேப்ரஹ்மதத்கிரா ॥ ௩௪

யத் ப்ரஹ்ம யாதொரு பிர்மமைதன்னியமானது
தாமஸீம் தமோகுணப்பிரதானமாயிருக்கிற
மாயாம் மாயாசக்தியை
ஆதாய கிரகித்து
ஜகத: ஜகத்திற்கு
உபாதாநம் உபாதானகாரணமாகவும்
ஶுத்தஸத்வாம் சுத்தசத்துவபிரதானமான
தாம் அந்த மாயாசக்தியை
(ஆதாய) கிரகித்து
(ஜகத:) ஜகத்திற்கு

கோவிலூர் ஆதீனம்

Koviloor Digital Library

ஸித்தா   திரிக்க காரணமாயிருக்கிற
ஸம்ஹத்ரூபா அந்தப்பிரமனைதன்வியமே
தத் பீதா தத் என்ற சொல்லினால்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. படைகளையும் ஆஞ்ஞையுமுடையவன் அரசனென்று சொல்லப்படுவதுபோலும் தோல்(சக்கை) ரசங்களோடே கூடியதைக் கரும்பு என்பதுபோலுமறி.

அ-கை. அவாச்சியார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

यदामलिनसत्वान्तांकामकर्मादिदूपिताम् ।
आदत्तेतत्परंब्रह्मत्वंपदेनतदोच्यते ॥

யதாமலிநஸத்வாந்தாம்காமகர்மாதிதூஷிதாம் ।
ஆதத்தேதத்பரம்ப்ரஹ்மத்வம்பதேநததோச்யதே ॥ ௫௯ ॥

பரம்ப்ரஹ்ம பரப்பிரமமானது
யதா எப்போது
காமகர்மாதிதூஷிதாம்
ஆசையென்ற தமோகுணத்தாலும் கர்மமென்ற ரஜோகுணத்தாலும் தூஷிக்கப்பட்டு கெட்டதாயும்

மலிநஸத்வாம் } அதினால் மலினப்பட்ட ஸத்வமாயிருக்கிற
தாம் அந்த அவித்தியாசக்தியை
ஆதத்தே கிரகிக்கிறதோ
தத் அந்தப்பிரமமானது
த்வம்பதேந த்வம்பதவாச்சியமாக
ததா அப்போது
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. மட்டைகொட்டாங்கச்சி ரசங்களோடே கூடியதேங்காய்போலும் சகதியில்கிடக்கிற வெல்லக்கட்டிபோலும் நிகிருஷ்டமானவேலைக்கு ஒப்புக்கொண்ட கூலிக்காரன்போலுமறி.

அ-கை. இப்படித்தப்தத்துவம் பதார்த்தங்களைச் சொல்லி வாக்கியார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்.

त्रितयीमपितामुक्त्वापरस्परविरोधिनीम् ।
अखण्डंसच्चिदानन्दंमहावाक्येनलक्ष्यते ॥

த்ரிதயீமபிதாமுக்த்வாபரஸ்பரவிரோதிநீம் ।
அகண்டம்ஸச்சிதாநந்தம்மஹாவாக்யேநலக்ஷ்யதே ॥ ௬௦ ॥

பரஸ்பரவிரோதிநீம் } ஒன்றுக்கொன்று விரோதியாயும் [கிற
த்ரிதயீம் அபி முக்குணங்களுமாயிருக்
தாம் அந்த மூலப்பிரகிருதியை
முக்த்வா விட்டு [தாவாக்கியத்தினாலே
மஹாவாக்யேந தத்துவமஸியென்ற ம
அகண்டம் } தேசகால வஸ்துக்களால் கண்டிக்கப்படாததாயும்

Koviloor Digital Library

ஸச்சிதாநந்தம்	சச்சிதானந்தமாயுமிருக்கிற (பிர்மமானது)	லக்ஷ்யதே	லக்ஷணையினால் போதிக்கப்படுகிறது

இ-தி. கரும்பினும் தேங்காயினுமிருக்கிற அசாரங்களை தள்ளி ஸாரமான இரண்டினையும் ஒன்றாய்ச் சேர்ப்பதுபோலுமாம்.

அ-கை. இப்படிவிட்டுவிடாத லக்ஷணையினால் வாக்கியார்த்தஞான மெங்கே பார்க்கப்பட்டதெனில்.

सोयमित्यादिवाक्येपुविरोधात्तदिदन्तयोः ।
त्यागेनभागयोरेकआश्रयोलक्ष्यतेयथा ॥

ஸோயமித்யாதிவாக்யேஷு விரோதாத்ததிதந்தயோ: |
த்யாகேந பாகயோரேக ஆச்ரயோ லக்ஷ்யதே யதா || ௪௰௭ ||

ஸ: அயம் இத்யாதிவாக்யேஷு	சோயம் தேவதத்தனென்கிற இதுமுதலான வாக்கியங்களில்		
ததிதந்தயோ:	அந்த இந்த தேசகாலாதிகளுக்கு	ஏக:	விருத்த மன்னியிலிருக்கிற
விரோதாத்	விரோதமாயிருப்பதினாலே	ஆச்ரய:	இரண்டுக்குமாதாரமான தேவதத்தன் ஒருவனே
பாகயோ:	அந்த விருத்தாம்சங்களின்	யதா	எப்படி.
த்யாகேந	பரித்தியாகத்தினால்	லக்ஷ்யதே	காண்பிக்கப்படுகிறானோ

இ-தி. அந்தராஜனே இந்தபரிசாரகனென்ற சொல்லில் விருத்தமானபடைகளையும் ஆஞ்ஞையும் கரித்துணியையும் கரண்டியையும்விட்டு ஆளை ஒருவனாகக்காட்டுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்படிதிருஷ்டாந்தம்சொல்லி தாஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

मायाविद्येविहायैवमुपाधीपरजीवयोः ।
अखण्डंसच्चिदानन्दंपरंब्रह्मैवलक्ष्यते ॥

மாயாவித்யே விஹாயைவமுபாதீ பரஜீவயோ: |
அகண்டம் ஸச்சிதாநந்தம் பரம் ப்ரஹ்மைவ லக்ஷ்யதே || ௪௰௮ ||

பரஜீவயோ:	ஈசுவரத்துவத்திற்கும் ஜீவத்துவத்திற்கும்	அகண்டம்	அகண்டமாயும்
உபாதீ	உபாதிகளாயிருக்கிற	ஸச்சிதாநந்தம்	சச்சிதானந்தமாயும்
மாயாவித்யே	மாயாவித்தைகளை	பரம்	சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற
விஹாய ஏவ	தள்ளித்தானே	ப்ரஹ்ம ஏவ	பிர்மமே
		லக்ஷ்யதே	லக்ஷணையினாலேபோதிக்கப்படுகிறது

இ-தி. மலைபோலேயும் பூனைகுட்டிபோலேயும் எடுத்த வடிவத்தைவிட்ட அனுமார், ஒருவராகவேவிளங்கினதுபோலவாம்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. மறைவாக்கியத்தினல் லக்ஷிப்பிக்கப்படுகிறவஸ்து, சவிகற்பமா நிர்விகற்பமாவென்று விகற்பித்து பிரதமபக்ஷத்தில் பூர்வபக்ஷி (தோஷம் சொல்லுகிறன்.)

सविकल्पस्यलक्ष्यत्वेलक्ष्यस्यस्यादवस्तुता ॥

ஸவிகல்பஸ்யலக்ஷ்யத்வேலக்ஷ்யஸ்யஸ்யாதவஸ்துதா॥ ௬௯॥

ஸவிகல்பஸ்ய	ஜாத்யாதிபேதங்களோடே கூடியதுசவிகற்பம் (அது)	லக்ஷ்யஸ்ய	அந்த லக்ஷியத்திற்கு
லக்ஷ்யத்வே (வா.கி)	மறைவாக்கியத்தினல் லக்ஷிப்பிக்கப்படுமானல்	அவஸ்துதா	மித்தியாத்துவமானது
		ஸ்யாத்	உண்டாய்விடும் (ஆகையால் முதலாவதுபக்ஷங்கூடாது

இ-தி. சொப்பனத்தில் கற்பிதமான வஸ்துக்களைப்போலபொய்யாய்விடும்

அ-கை. இரண்டாவதுபக்ஷத்திலும் அவன்தோஷம் சொல்லுகிறன்.

निर्विकल्पस्यलक्ष्यत्वंनदृष्टंनचसंभवी ॥

நிர்விகல்பஸ்யலக்ஷ்யத்வம்நத்ருஷ்டம்நசஸம்பவீ॥ ௬௯ற॥

நிர்விகல்பஸ்ய	நாமஜாத்தியாதிரகித நிர்விகற்பத்திற்கு	ந த்ருஷ்டம்	காணப்படவில்லை
லக்ஷ்யத்வம்	லக்ஷியமாயிருத்தல்	ந ச ஸம்பவீ	ஒருக்காலும் சம்பவிக்கமாட்டாது

இ-தி. சுஷுப்தியில் நிர்விகற்பமான ஸ்வபாவம் ஒருவராலும் காணப்படாததுபோலவாம்.

அ-கை. சித்தாந்திசொல்லுகிறர் நீகேட்டசங்கையிலேயே, அதற்குத்தரமிருப்பதாலிந்த ஆக்ஷேபம்செய்யக் கூடாதென்று, விகற்பபூர்வகமாக தோஷஞ்சொல்லுகிறர்.

विकल्पोनिर्विकल्पस्यसविकल्पस्यवाभवेत् ।
आद्येव्याहतिरन्यत्रानवस्थात्माश्रयादयः ॥

விகல்போநிர்விகல்பஸ்யஸவிகல்பஸ்யவாபவேத்।
ஆத்யேவ்யாஹதிரந்யத்ராநவஸ்தாத்மாஶ்ரயாதய:॥ ௫௦ற॥

நிர்விகல்பஸ்ய	நிர்விகற்பவஸ்துவைக் குறித்தா	ஆத்யே	நிர்விகற்பமென்கிறமுதலாவதுபக்ஷத்தில்
ஸவிகல்பஸ்ய வா	சவிகற்பத்தைக்குறித்தா	வ்யாஹதி:	உன்னலேயேஅதுஆக்ஷேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது
விகல்பம்	நீ செய்த விகற்பமானது	அந்யத்ர	சவிகற்பமென்கிறஇரண்டாவதுபக்ஷத்திலேயோவென்றால்
பவேத்	பவிக்கக்கூடியது		

Koviloor Digital Library

அநவஸ்தாத்மாச்ரயாதய: — அனவஸ்தையென்ன, ஆத்மாச்ரயமென்ன, இவைமுதலான தோஷங்களெல்லாம் உண்டாகின்றன

வி-ம். அதுவெப்படியெனில், சவிகற்பத்தைக்குறித்து விகற்பிக்கும்பக்ஷத்தில், சவிகற்பமென்னும்போது விகற்பத்தோடே கூடியதல்லவா, இதிலிருக்கிறமூன்றும் வேற்றுமையோடேகூடியிருக்கிற விகற்பத்தினாலும், முதலாவதும்வேற்றுமையோடே கூடியிருக்கிற, விகற்பத்தினாலும், ஓரேவிகற்பம்சொல்லப்படுகிறதா, அல்லது இரண்டா, ஒன்றேயென்றால் விகற்பமாகியதான் ஒன்றுதானே, விகற்பாசிரயவிசேஷணமாக இருக்கையால், ஆசிரயமாயிருக்கிறது. அதை ஆசிரதமான விகற்பமென்றால், அப்போது ஆன்மாசிரயதோஷம்வரும் இரண்டென்றால் அப்போது மூன்றும்வேற்றுமையால் சொல்லப்படுகிறவிகற்பமும் சவிகற்பரூபமாகையால், அதிலாசிரயமான விகற்பமும் சவிகற்பமானதால்,அதற்குவிசேஷணபூதமான விகற்பமானதுமுதலாவது வேற்றுமையால் சொல்லப்படுகிறவிகற்பமா, அல்லது அந்தஇரண்டுகளுக்குமன்னியமா, முதலாவதான மூன்றும்வேற்றுமையால், சொல்லப்பட்ட விகற்பமென்னும்பக்ஷத்தில், அன்னியோன்னியாசிரயதோஷம் வருகிறது, இரண்டாவதில் தர்மவிசேஷணீபூதமானவிகற்பமானது முதலாவதுவேற்றுமையால், சொல்லப்படுகிறவிகற்பமா, அல்லது அதுவேறு,முதலில் சக்கிரகாபத்திதோஷம்வரும்,இரண்டாவதில் அதற்கும்வேறு, அதற்கும்வேறென்று அனவஸ்தாதோஷம்வரும்.

அ-கை. இப்படிச்சொன்னதூஷணம் இவிடத்தில்மாத்திரமன்று பின்னையோவென்றால், எல்லாவிடங்களிலும் இவ்விதவிகற்பபூர்வகதூஷணம்வருமென்று சொல்லுகிறார்.

इदंगुणक्रियाजातिद्रव्यसंबन्धवस्तुषु ।
समन्तेनस्वरूपस्यसर्वमेतदितीप्यताम् ॥

இதம்குணக்ரியாஜாதித்ரவ்யஸம்பந்தவஸ்துஷு |
ஸமந்தேநஸ்வரூபஸ்யஸர்வமேததிதீஷ்யதாம்|| ௫௧||

இதம் இந்ததூஷணமானது

குண க்ரியா ஜாதி த்ரவ்யஸம்பந்த வஸ்துஷு — குணமானது நிர்குணத்திலா அல்லது குணத்திலா கிரியையானது கிரியையற்றதிலா அல்லது கிரியையிலா, ஜாதியானதுமப்படியே, திரவியமானதுமப்படியே, சம்பந்தவஸ்துவுமப்படியே ஊகிக்கத்தக்கது

ஸமந்தேந சமானமாகையால் | ஸர்வம் ஏதத் இந்த சமஸ்தமும்

Koviloor Digital Library

ஸாமக்ர்யை ஸ்வரூபத:	அந்தந்த குணாதிகளின் சுவரூபத்திற்கென்று	இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

வி-ம். இதில் யென்னதோஷமென்றால், குணாதிகமென்ற முதலாவதில் குணமில்லாமையில்லையென்ற, தோஷமிருக்கிறது, இரண்டாவதில் ஆன்மாசிரயமுதலான தோஷமிருக்கிறது.

ச-கை. இது அசத்தான சமாதானமானால், சத்தானசமாதான மெப்படியென்று சங்கித்ததற்கு பதில்சொல்லுகிறார். ஆகையாலிப்படிச்செய்கிற விகற்பமானது அசங்கதமானதால் இந்த குணாதிகள் சமஸ்தமும் அந்தந்த வஸ்துவின் சுவரூபத்திலேயே இருக்கின்றனவென்றறி.

அ-கை. மற்றவிடங்களிலு மிப்போதுநீர்சொன்னபடி. இருக்கட்டும்பிரகிருதத்தில் என்ன ஆயிற்றெனில்.

विकल्पतद्भावाभ्यामसंस्पृष्टात्मवस्तुनि ।
विकल्पितत्वलक्ष्यत्वसंबन्धाद्यास्तुकल्पिताः ॥

விகல்பதத³பா⁴வாப்⁴யாமஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாத்மவஸ்துநி ।
விகல்பிதத்வலக்ஷ்யத்வஸம்ப³ந்தா⁴த்³யாஸ்துகல்பிதா: ॥ ௬௨ ॥

விகல்பதத³பா⁴வாப்⁴யாம்	விகற்பமென்ன விகற்பமற்ற தன்மையென்ன இந்த இரண்டினும்
அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாத்மவஸ்துநி	சம்பந்தப்படாத பரமாத்துமவஸ்துவில்
விகல்பிதத்வலக்ஷ்யத்வஸம்ப³ந்தா⁴த்³யா:	விகற்பதன்மை என்ன, லட்சியத்தன்மையென்ன, சம்பந்தமுதலானவைகளென்ன

கல்பிதா:. = இவைகள் கற்பிதங்களே

வி-ம். அசங்கமான ஆன்மாவில், நீகேட்டதானசகலமும் கற்பிதமென்றறி, அது எப்படியென்றால், இந்தஆன்மா, சவிகற்பவிஷயமா, நிர்விகற்பவிஷயமா, லட்சியமா, அலட்சியமா, சம்யோகசம்பந்தமா, சமவாயசம்பந்தமா, ஆதிசப்தத்தால்திரவ்யாதிகளும் கிரகிக்கப்படுகின்றன அதில்திரவ்யமென்பதுகுணங்களுக்கு, ஆசிரமாயிருப்பது, இதைநார்கிகாள், சமவாயகாரணம் திரவ்யமென்பார்கள், கர்மமன்றியில் ஜாதிமாத்திரத்தை ஆசிரயித்திருக்கப்பட்டது குணமெனப்படும், நித்தியம் ஏகம் அநேகவிர்த்திசாமான்னியமென்று காண்பிவிக்கப்படுகிறது ஜாதியெனப்படும் சம்யோக வியோகங்களில் அசம்வாயகாரணம் கர்மமென்று கிரியையானது காண்பிவிக்கப்பட்டது இப்போது சொன்னசகலமும் சுரூபத்தில் கற்பிதங்களென்றறி.

இ-தி. சாட்சியான தன்னிடத்தில் நித்திரா சக்தியால் அனந்த விதமான சொப்பனம்கற்பிவிக்கப் படுவதுபோலும், ஆகாசத்தில் நீலாதிவர்ணம்கற்பிதம்போலவுமி, (து) என்றுசொல்கற்பிதமென்றதை யுறுதிப்படுத்துகிறது.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இதுவரையில் சொல்லிவந்தசிரவணத்திற்கு, என்னமுடிவாயிற்ற தெனில், அதைச்சொல்லுகிருர்.

इत्थंवाक्यैस्तदर्थानुसन्धानंश्रवणंभवेत् ।

युक्त्यासंभावितत्वानुसन्धानंमननंतुतत् ॥

இத்தம்வாக்யைஸ்தததர்தாநுஸந்தாநம்ச்ரவணம்பவேத் ।

யுக்த்யாஸம்பாவிதத்வாநுஸந்தாநம்மநநந்துதத் ॥ ௫௩ ॥

இத்தம்	இப்படி	யுக்த்யா	யுக்தியினலே
வாக்யை:	மகாவாக்கியங்களினலே	ஸம்பாவித த்வாநுஸந்தாநம்	அந்த பிர்மத்துவம் சம்பவிக்கும்படியான அனுசந்தானம் யாதோ
தததர்தாநுஸந்தாநம்	அந்த பிர்மத்தினுடைய சச்சிதானந்தாதி அர்த்தத்தினுடைய அனுசந்தானமே	தத், மநநம்	அது மனனமென்று
ச்ரவணம்,பவேத்	சிரவணமாகஆகிறது	து	சொல்லப்படும்

வி-ம். இப்படிஜகத்துபாதான காரணமென்று ஆரம்பித்துசொன்னப்பிரகாரத்தால் மஹாவாக்கியங்களினலேயும் அந்தவாக்கியங்களின் அர்த்தமான ஜீவபிர்மைக்கரூபமான சுருதிசம்மந்தானு சந்தானமே சிரவணமெனப்படும், சப்தஸ்பரிசாதிகள் வேத்யங்களென்றும் அறிவே அவஸ்தாத்திரயத்தில் நித்தியமாயிருக்கிறதென்றும் அன்வயவியதிரேகங்களால் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் முஞ்சிப்புல்லைத்தள்ளி நடுவிலிருக்கிற ஆணியை எடுக்கிறதுபோல கோசங்களைத்தள்ளி, தன்னைப்பரபிர்மமாக காணும்படியாய்ச் சொன்ன ஆலோசனை ரூபமானயுக்திசம்மந்த ஞானமேமனன மானதால் இந்தமனதும் ஆத்துமசுவரூபம் நானென்றுசந்தேகமன்றியில் விளங்குவதைசெய்யதக்கது

அ-கை. இப்போதுநிதித்தியாசனம் சொல்லுகிருர்

ताभ्यांनिर्विचिकित्सेऽर्थेचेतसस्थापितस्ययत् ।

एकतानत्वमेतद्धिनिदिध्यासनमुच्यते ॥

தாப்யாம்நிர்விசிகித்ஸேர்த்தேசேதஸஸ்தாபிதஸ்யயத் ।

ஏகதாநத்வமேதத்திநிதித்யாஸநமுச்யதே ॥ ௫௪ ॥

தாப்யாம்	அந்தசிரவணமனனங்களால்	யத்	யாதொரு
நிர்விசிகித்ஸே	நிச்சயமாயிருக்கிற	ஏகதாநத்வம்	ஏகாகாரவிருத்திப்பிரவாகமுண்டாவதான
அர்த்தே	சாக்ஷியாயிருக்கிறதன்னிடத்தில்	ஏதத்ஹி	இதுவே
ஸ்தாபிதஸ்ய	வைக்கப்பட்டிருக்கிற	நிதித்யாஸநம்	நிதித்தியாசனமென்று (யோகசாஸ்திரத்தில்)
சேதஸ:	மனதிற்கு	உச்யதே	சொல்லப்படுகிறது

Koviloor Digital Library

இ-தி. வெல்லத்தின்பாகானது மூடியில் வெல்லக்கட்டியாவதுபோலவாம்.

அ-கை. அந்தநிதித்தியாசனத்தின்பரிபாகமானசமாதியைச்சொல்லுகிருர்.

ध्यातृध्यानेपरित्यज्यक्रमाद्ध्येयैकगोचरम् ।
निवातदीपवच्चित्तंसमाधिरभिधीयते ॥

த்யாத்ருத்யாநேபரித்யஜ்யக்ரமாத்த்யேயைககோசரம் ।
நிவாததீபவச்சித்தம்ஸமாதிரபிதீயதே ॥ ௫௫ ॥

த்யாத்ரு த்யாநே	தியானம்பண்ணுகிறவன் தியானம் இரண்டையும்
பரித்யஜ்ய	தள்ளி
க்ரமாத்	கிரமமாக
நிவாத தீபவத்	காற்றில்லாதவிடத்தில் வைத்த தீபம்போல்
த்யேயைக கோசரம்	தியானிக்கபடுகிறவஸ்துமாத்திரமான
சித்தம்	சித்தமே
ஸமாதி:	திருபுடியற்றசமாதியென்று
அபிதீயதே	சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. வேடர்களோடேசேர்ந்து வேடனென்றுநினைத்திருந்த ராஜகுமாரன்ஜோஸ்யர்மூலமாய் நீயிராஜகுமாரனென்று சொன்னலக்ஷணத்தைக்கேள்விப்பட்டு, நம்பினதேசிரவணம், அதையுக்தியுடன் மனனத்தினல் தான்ராஜாவென்று ஒத்துப்பார்த்துக்கொண்டதேமனனம், முன்பழக்கத்தால் நான் வேடனென்றுவருவதை நான்அரசனென்று ததாகாரவிர்த்தியா யிருப்பதே நிதித்தியாசனம், ராஜனென்ற நினைப்பும்லயித்து ராஜனுயிருப்பதேசமாதி.

அ-கை. சமாதியில்விருத்திகள் காணப்படாமையால் பிர்மகோசரமான சித்தமிருக்கிறதாக நிச்சயம்செய்யக்கூடாதே யெனில், விருத்தியிருப்பது அனுமானத்தால் அறியத்தக்கதா யிருப்பதால் நீஆக்ஷேபித்தது கூடாதென்றுசொல்லுகிருர்

वृत्तयस्तुतदानीमज्ञाताअप्यात्मगोचराः ।
स्मरणादनुमीयन्तेव्युत्थितस्यसमुद्धितात् ॥

வ்ருத்தயஸ்துததாநீமஜ்ஞாதாஅப்யாத்மகோசரா: ।
ஸ்மரணாதநுமீயந்தேவ்யுத்திதஸ்யஸமுத்திதாத் ॥ ௫௬ ॥

ததாநீம்	அந்தசமாதிகாலத்தில்
ஆத்மகோசரா:	ஆன்மாவை விஷயீகரித்துண்டாகிற
வ்ருத்தய: து	விருத்திகளானவை
அஜ்ஞாதா: அபி	அறியப்படாதவைகளாக இருந்தாலும்
வ்யுத்திதஸ்ய	சமாதியிலிருந்து எழுந்தவனுக்கு
ஸமுத்திதாத்	இதுவரையில் நிர்விகற்பமாய் சுகமாக சமாதியிலிருந்தேனென் றுண்டாகிற
ஸ்மரணாத்	ஸ்மரணத்தினலே அக்காலத்திலேவிருத்திஇருந்ததாகவே
அநுமீயந்தே	அனுமானம் பண்ணப்படுகின்றன

Koviloor Digital Library

இ-தி. தூங்கியிருந்தவன் சுழுப்திசுகத்தை ஸ்மரிப்பதுபோலவும், ஒரு சன்னியாசிமுன்னனுபவித்தஸ்திரீயின் சுகத்தைநினைத்துப் புலம்பினனென்றும், எதுவெதுஸ்மரிக்கப்படுகிறதோ அதது அனுபவிக்கப்பட்டதென்பது லோகத்தில்பிரசித்தமாயிருப்பதைப்பார்த்துக்கொள்.

அ-கை. அப்போவிருத்தி உண்டாகிறதற்கு புருஷப்பிரயத்தின மில்லையே விருத்தியின் அனுவிருத்தி எப்படிக்கூடுமெனில் அதற்குக் காரணத்துடன் விருத்திசமாதியிலிருக்கக் கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.

वृत्तीनामनुवृत्तिस्तुप्रयत्नात्प्रथमादपि ।
अदृष्टासकृदभ्याससंस्कारसचिवाद्भवेत् ॥

வ்ருத்தீநாமநுவ்ருத்திஸ்துப்ரயத்நாத்ப்ரதமாதபி ।
அத்ருஷ்டாஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்காரஸசிவாத்பவேத் ॥ ௩௭ ॥

ப்ரதமாத் { முதலில் செய்யப்பட்டிருக்கிற
ப்ரயத்நாத்அபி ப்ரயத்தினத்தாலும்
அத்ருஷ்டா ஸக்ருதப்யாஸஸம்ஸ்கார ஸசிவாத்
அதிர்ஷ்டமென்று சொல்லப்படுகிற புண்ணியத்தினுலும் அடிக்கடி செய்யப்படுகிற அப்பியாச சம்ஸ்கார பலத்தினுலும்
வ்ருத்தீநாம் விருத்திகளுடைய
அநுவ்ருத்தி:. து அனுசரிப்பும்
பவேத் உண்டாகும்

வி-ம். பதஞ்சலிமகாரிஷியோகசூத்திரத்தில் யோகிகளுக்கு சுக்லகிருஷ்ணமென்கிறபுண்ணிய கர்மமும் மற்றவர்களுக்கு மூன்றுகர்மமு மிருக்கிறதாக சொல்லியிருக்கிறார்.

இ-தி. புண்ணியசாலிகளுக்கு அந்தரத்தில்விமானங்களுடன் சஞ்சரிக்கும்படியான மகிமையிருப்பதுபோலவாம், இன்னம் ஒருயுக்தி புகைவண்டிஓடுவதற்குமுன் ஓட்டுகிறவன் திரிகினவிசையின்வேகத்தாலும் தண்டவாளத்தின் சன்னத்தினுலும் பின்வண்டிகள்வந்து முட்டுவதாலும் எப்படிதற்காலத்தில் ஓட்டுகிறவன்தூங்கினுலும் புகைவண்டி ஓடுவதுபோலவறி..

அ-கை. நீர்சொன்னசமாதி பூர்வாசாரியாள் நிரூபிக்கவில்லையே யெனில் சர்வகுருவாயிருக்கிற கிருஷ்ணபகவான் பகவத்கீதையில்சொல்லியிருக்கிறார்.

यथादीपोनिवातस्थ इत्यादिभिरनेकधा ।
भगवानिममेवार्थमर्जुनायन्यरूपयत् ॥

யதாதீபோநிவாதஸ்த இத்யாதிபிரநேகதா ।
பகவாநிமமேவார்தமர்ஜுநாயந்யரூபயத் ॥ ௩௮ ॥

நிவாத ஸ்த: { காற்றில்லாதவிடத்திலிருக்கிற
தீப: தீபமானது
யதா { எப்படியோ அப்படிவிருத்தி அசைவற்றிருக்குமென்று.

ஏதத்யாநிதி: { இவை முதலானவைகளினாலே
ஸமவாந் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானானவர்
ஏதம் ஸமாதிம் ஏவ
இந்த நாம் சொன்ன விருத்தியின்
அசைவற்றிருக்கிற சமாதியே
அர்ஜுநாய அர்ஜுனன் பொருட்டு
அநேகதா அநேகவிதமாக
நிரூபயத் நிரூபித்திருக்கிறார்

அ-கை. இந்தசமாதிக்கு அவாந்தரபலம் சொல்லுகிறார்.

अनादाविहसंसारेसञ्चिताःकर्मकोटयः ।
अनेनविलयंयान्तिशुद्धोधर्मोविवर्धते ॥

அநாதாவிஹஸம்ஸாரேஸஞ்சிதா:கர்மகோடய: ।
அநேநவிலயம்யாந்திஶுத்தோதர்மோவிவர்த்ததே ॥ ௫௯ ॥

அநாதௌ அனாதியாயிருக்கிற
இஹ இந்த
ஸம்ஸாரே சமுசாரத்தில்
ஸஞ்சிதா: சஞ்சிதங்களான
கர்மகோடய: கன்மகோடிகளெல்லாம்
அநேந இந்த சமாதியினாலே
விலயம் குறைவற்றலயத்தை
யாந்தி அடைகின்றன
ஶுத்த: பரிசுத்தமான
தர்ம: { ஆத்துமசாக்ஷாத்காரத்துக் குச்சாதனமான தர்மமானது
விவர்த்ததே விருத்தியடைகிறது

வி-ம். ஞானத்தினாலே சகலகர்மங்களும் பஞ்சுப்பொதியில் தீவைத்தது போலவெந்துபோமென்றும்,காரியவர்க்கத்தோடேகூடிய அவித்தியாநிவர்த்தியும் இரவியைக்கண்டஇருள் எப்படிநிவர்த்தியாகுமோ அப்படிஞானத்தினால் அவைகளுக்கு நாசமுண்டாகுமென்றும் சுருதிஸ்மிருதிகள் அறைகின்றன.

அ-கை. இப்படிசொன்னதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

धर्ममेघमिमंप्राहुस्समाधियोगवित्तमाः ।
वर्षत्येपयतोधर्मामृतधारास्सहस्रशः ॥

தர்மமேகமிமம்ப்ராஹு:ஸமாதிம்யோகவித்தமா: ।
வர்ஷத்யேஷயதோதர்மாம்ருததாரா:ஸஹஸ்ரஶ: ॥ ௬௰ ॥

யோகவித்தமா: { பிரமசாக்ஷாத்காரத்தையுடையயோகிகள்
இமம் இந்த
ஸமாதிம் நிர்விகற்பசமாதியை
தர்மமேகம் ப்ராஹு: { தர்மமேகமென்றும் சொல்லுகிறார்கள்
யத: ஏஷ: { யாதொருகாரணத்தினாலே இந்தசமாதியானது
தர்மாம்ருததாரா: { கீழேசொன்ன தர்மங்களாகிறஅமிர்ததாரைகளை
ஸஹஸ்ரஶ: அனேகப்பிரகாரங்களா[க
வர்ஷதி வருஷிக்கின்றன

வி-ம். சுருதியும்க்ஷணகாலம் செய்கிறசமாதிக்கு அனேகயாகபலங்களுமீ டாகாதென்று சொல்லுகிறது. இ-தி. கடைந்தெடுத்த அமிர்தமானது சாப்

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

பிட்டவர்களுடைய பசிகளையும், வியாதிகளையும், ஜராமரணத்தையும், போக்கடித்து சுகிக்கப்பண்ணுவதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது சமாதிக்குபரமபிரயோஜனம் சொல்லுகிறார்.

अमुनावासनाजालेनिश्शेषंप्रविलापिते ।
समूलोन्मूलितेपुण्यपापाख्येकर्मसञ्चये ॥
वाक्यमप्रतिबद्धंसत्प्राक्परोक्षावभासिते ।
करामलकवद्बोधमपरोक्षंप्रसूयते ॥

அமுநாவாஸநாஜாலெநிஶ்ஶேஷம்ப்ரவிலாபிதெ ।
ஸமூலொந்மூலிதெபுண்யபாபாக்யெகர்மஸஞ்சயெ ॥
வாக்யமப்ரதிபத்தம்ஸத்ப்ராக்பரொக்ஷாவபாஸிதெ ।
கராமலகவத்போதமபரொக்ஷம்ப்ரஸூயதெ ॥ ௬௨ ॥

அமுநா இந்த சமாதியினால்
வாஸநாஜாலெ அகந்தா, மமதா, கருத்ருத்துவாதி அபிமானங்களுக்கு ஹேதுக்களாயும் ஞான விரோதிகளாயுமிருக்கிற வாசனைக்கூட்டங்கள்
நிஶ்ஶேஷம் மீதமில்லாமல்
ப்ரவிலாபிதெ அற்றுப்போவதானும்
புண்யபாபாக்யெ புண்ணியபாபங்களென்ற பெயரை உடையதாயுமிருக்கிற
கர்மஸஞ்சயெ சஞ்சிதகர்மங்கள்
ஸமூலொந்மூலிதெ வேரோடே பிடுங்கப்பட்டுப்போனதானும்
ப்ராக்பரொக்ஷாவபாஸிதெ இந்த நிர்விகற்ப சமாதிக்கு முன்பரோக்ஷமாக விளங்கப்பட்டிருந்த
வாக்யம் நீயே பிர்மமென்கிற வாக்கியமானது
அப்ரதிபத்தம் (ஸத்) வாசனை கர்மங்களன்றியில் [போல்
கராமலகவத் கைப்பின்நெல்லிக்கனி
அபரொக்ஷம் போதம் அபரோக்ஷஞானத்தை
ப்ரஸூயதெ உண்டுபண்ணுகிறது

அ-கை. இப்போது பரோக்ஷஞானத்திற்கு பலன்சொல்லுகிறார்.

परोक्षंब्रह्मविज्ञानंशाब्दंदेशिकपूर्वकम् ।
बुद्धिपूर्वकृतंपापंकृत्स्नंदहतिवह्निवत् ॥

பரொக்ஷம்ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநம்ஶாப்தம்தெஶிகபூர்வகம் ।
புத்திபூர்வக்ருதம்பாபம்க்ருத்ஸ்நம்தஹதிவஹ்நிவத் ॥ ௬௩ ॥

தெஶிகபூர்வகம் குருமுகமாய்வந்ததாயும்
ஶாப்தம் நீயேபிர்ம்மமென்கிற சப்தஞானமாயும்

Koviloor Digital Library

அபரோக்ஷ	பரோக்ஷமாயுமுண்டான		க்ருத்ஸ்நம்	சமஸ்தமான
ஞானாக்நி	பிரமவிஞ்ஞானமான அக்நி		பாபம்	பாபத்தை
பாவிதஸ்வாந்த்வாத்	புத்தியோடேசெய்யப்பட்டதாயிருக்கிற		மஹாவஹ்நி	மஹாக்கினியானதுபோல
			தஹதி	தஹிக்கிறது

அ-கை. அபரோக்ஷஞானத்துக்குபலன்சொல்லுகிறார்.

अपरोक्षात्मविज्ञानंशाब्दंदेशिकपूर्वकम् ।
संसारकारणाज्ञानतमसश्चण्डभास्करः ॥

அபரோக்ஷாத்மவிஜ்ஞானம்ஶாப்தம்தேஶிகபூர்வகம் ।
ஸம்ஸாரகாரணாஜ்ஞாநதமஸஶ்சண்டபாஸ்கர: ॥ ௬௪ ॥

தேஶிகபூர்வகம்	குருமுகமாய்கேட்கப்பட்டதாயும்		ஸம்ஸாரகாரணாஜ்ஞாநதமஸ:	ஜனனமரணசம்சாரத்திற்குக் காரணமாயிருந்த அஞ்ஞானந்தகாரத்திற்கு
ஶாப்தம்	அஞ்ஞானசந்தேகவிபரீதமன்றியில் நான்பிரமமென்கிற உபதேசத்தாலுண்டாயிருக்கிற			
அபரோக்ஷாத்மவிஜ்ஞாநம்	சாக்ஷாத்கார ஆத்துமஞ்ஞானமானது		சண்டபாஸ்கர:	மத்தியானசூரியனாக சொல்லப்படுகிறது

இ-தி. அரிவாளினால் கிளைகள் வெட்டுப்படுவதும், தீயினால்வேர்தஹிக்கப்படுவதும், தடியால்விட்டிலுள்ளதேள் முதலானதுகளிறப்பதும்,நெருப்பால் வீடுமுதலானதும், அதிலுள்ளசகலபதார்த்தமும் பஸ்மமாய்ப் போம்.

அ-கை. இந்தகிரந்தாப்பியாசம் பண்ணுகிறதற்கு பலன்சொல்லுகிறார்.

इत्थंतत्वविवेकंविधायविधिवन्मनस्समाधाय ।
विगलितसंसृतिबन्धःप्राप्नोतिपरंपदंनरोनचिरात् ॥

இத்தம்தத்வவிவேகம்விதாயவிதிவந்மநஸ்ஸமாதாய ।
விகலிதஸம்ஸ்ருதிபந்த:ப்ராப்நோதிபரம்பதம்நரோநசிராத் ॥

இத்தம்	இப்போதுசொன்னபிரகாரம்		நர:	மனிதனானவன்
தத்வவிவேகம்	பஞ்சகோசத்திலிருந்து வேறுபடுத்தினபிரமத்தை		விகலிதஸம்ஸ்ருதிபந்த:	நழுவப்பட்டிருக்கிறதுக்கருபமானசம்சாரபந்தத்தையுடையவனாகி
விதிவத்	குருமுகமாக			
விதாய	சிரவணாதிகளாலறிந்து		பரம்பதம்	மேலானநிரதிசயானந்தசுவருபத்தை
மந:	மனதை			
ஸமாதாய	சுவருபத்தில்ஸ்திரம்பண்ணின		நசிராத்	சீக்கிரமாக
			ப்ராப்நோதி	அடைகிறான்

பிரதிபக்தத்துவவிவேகம்-சம்பூரணம்.

Koviloor Digital Library

சாமவேதசம்மந்தமானசாந்தோக்கியஉபநிஷத்தில், ஸிருஷ்டிக்குமுன்னதமே வாத்துவிதீயமான (சத்து) மாத்திரமிருந்ததென்று சொல்லியிருக்கிற அர்த்தத்தையறிவதற்கு, (சத்) பதவிசாரத்தால் வெளியாகுமென்றுநினைத்து பஞ்சபூதவிவேகத்தைப் பிரித்துக்காட்டுகிறார்.

ஆகாசம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிருதிவியென்ற பஞ்சபூதங்கள்சப்தஸ்பரிசரூபரசகந்தங்களாகிற குணங்களுடன் ஆகாசாதிபூதங்கள்க்கிரமமாய், ஒன்று இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து குணங்களுடன் விளங்குகின்றன. ஆகாசத்தில் எதிரொலிரூபமான சப்தகுணமும், வாயுவில் (பீஸ்-பீஸ் என்கிறசப்தமும், சீதோஷ்ணமன்றியி லிருக்கிற ஸ்பரிசமும், அக்கினியில் (புகு-புகு) என்றசப்தகுணமும், உஷ்ணமான ஸ்பரிசமும், பிரகாசரூபமும், அப்புவில் (சலசல)வென்றசப்தமும், குளிர்ச்சியானஸ் பரிசமும், வெண்மையான ரூபமும், மதுரமானரசமும், புவியில்(கடகட)வென்றசப்தமும், கடினமானஸ்பரிசமும் நீலநிறம்முதலானரூபமும், மதுரம்முதலான ஆறுரசங்களும், நற்கந்ததுற்கந்தங்கள் இவைகளுடன் கலந்திருக்கின்றன, சுரோத்திராதிஞானகருவிகளான இந்திரியங்களால் சூக்ஷமங்களாய் ஏகதேசத்தில் சரீரத்திற்கு உள்ளிலும் வெகுவாய்வெளியிலும், அனுபவிக்கப்படுகின்றன அவ்வாறுவாக்காதிதொழிற் கருவிகளும், அவையின்தொழில்களை முகாதிஸ்தானங்களிலிருந்து செய்கின்றன, இந்திரியங்களுக்கு எஜமானனாய், இருதயஸ்தானத்திலிருந்து மனதானது உள்ளிலும் வெளியிலும் இந்திரியங்களால் கொண்டுவரப்பட்ட விஷயங்களைகிரகித்து அவைகளின் குணதோஷங்களை யாராய்ந்துகொண்டும், தன் சொந்தகுணங்களானசத்துவரஜஸ் தமஸ்களுடன்கூடி சத்துவகுணதர்மமான வைராக்கியம்பொறுமை, முதலானவைகளுடனும்,ரஜோகுணதர்மமானகாமக்குரோதாதியுடனும், தமோகுணதர்மமானசோம்பல் கொட்டாவிமுதலானதுடனும், சாத்துவீககுணபலமான புண்ணியத்தையும், ரஜோகுணபலமான பாவத்தையும், தமோகுணபலமான மேற்சொன்ன இரண்டுமற்ற ஆயுள்வீணாய்போவதையும் உடைத்தாயிருக்கிறது, இவைகளில் நானென்கிறஅபிமானத்தோடேகூடி ஜீவன்கர்த்தாவாய் விளங்குகின்றனன்(11) வகையானகருவிகளினாலும், யுக்திகளினாலும், சப்தாதிபஞ்சவிஷயங்களுடன்கூடி பூதசம்மந்தமான விகாரமுண்டென்று அங்கீகரித்ததே சுருதியில் சொல்லியிருக்கிற (இதம்)என்றபதத்திற்கு அர்த்தம்சொன்னதாயிற்று (இதம்)என்றபதத்தினால் விளங்குகிற இச்சகம்சிருஷ்டிக்குமுன் னில்லாமல் ஏகமேவாத்து விதீயமான (சத்) மாத்திரமிருந்ததென்றும் நாமரூபமில்லையென்றும் சாந்தோக்கியஉபநிடதமுரைக்கின்றது யாதுபற்றி இம்மூவகைவிசேடனம் கூறிற்றெனில், இவ்வுலகில் ஒருமரத்தில்தோன்றுகிற பத்திரம்புஷ்பம்முதலானஸ்வகத பேதங்களும், ஆலமரத்திற்கு மாமரம்முதலான ஸஜாதீயபேதங்களும், மரத்திற்குக்கல் முதலானவிஜாதீய பேதங்களும், காணப்படுவனபோல், அவ்விதம் (இச்சத்து)

Koviloor Digital Library

வஸ்துவிற்குமேற்கூறிய சுஜாதீயபேதம்முதலான மூவகைபேதங்களில்லையென்று காட்ட முறையாய் (ஏகம் ஏவ அத்விதீய)மென்று மூன்றுபதங்கள்மொழியப்பட்டன. மேற்கூறியபேதங்கள் நிரூபிக்கக்கூடாமையால் சத்தினுடைய அவயவங்களாக சங்கிக்கத்தக்கதன்று நாமரூபங்களும் சத்தினவயவமென்று. சொல்லலாமெனில் நாமரூபங்கள் சிருஷ்டிக்குமுன் னில்லாததினாலும் நாமரூபங்களுண்டான தற்கே சிருஷ்டியென்று சொல்லப்படுவதாலும், ஆகாசம்போல்(சத்து)நிரமுசமானதால்சுவகதபேதமற்றது,சத்துக்குமறுசத்துவிலக்ஷணமற்றதாலும், நாமரூபத்தில்பேதமேயொழிய சத்தில்பேதமில்லாமையால், ஸஜாதீயபேதமற்றது, சத்திற்குஎதிரியான அச்சத்தானஇச்சகம் முயற்கொம்புபோலும்,மனிதக்கொம்புபோலும்காணப்படாமையால் விஜாதீயபேதமுமில்லையாகையால்(சத்து)வஸ்துவுக்கு (ஏகமேவாத்விதீய)மென்று சொன்னது சித்தமாயிற்று. இவ்விஷயத்தில் சிலவாதிகள்சிருட்டிக்குமுன் அசத்துஇருந்ததென்று சொல்லுகின்றனர் யாதுபற்றியெனில், மயக்கமாகிறசமுத்திரத்தில் கரணங்களுடன்புத்தியும் மூழ்கினவருகி அகண்டைகரசவடிவமான சத்துவஸ்துவைக்கேட்டு அதைச்சகிக்காத வர்களாய் பயத்தை யடைகின்றனர், அதற்குமேற் கோளாகசங்கராசாரியாளுடைய பரமகுருவான கௌடபாதாசாரியாரவர்கள், நிர்விகற்பசமாதியில், ரூபமானவஸ்துவை உபாசிக்கிறயோகிகள், மிகவும்பயப்படுகிறார்களென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் எந்தவாக்கியத்தினாலென்றால், அவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வார்த்திகத்தில் தெரிவித்திருக்கிறதை காண்பிவிக்கின்றனர் இச்சத்துவஸ்து, நிர்விகற்பசமாதியோகத்தில்அன்னியமாய்க்காணப்படாமையால்,அஸ்பரிசயோகமென்றும் சகலசாகாரயோகிகளால் பார்க்கத்தகாதென்றும், பயமற்றவஸ்துவில் பயத்தைபார்க்கிறார்களென்றும், தெரிவித்திருக்கின்றனர். அவ்வாறுபகவத் பூச்சியபாதாளும் கூறினர். சிருஷ்டிக்குமுன்னே சத்தாயிருந்ததென்று சுருதிசொல்வதில் சத்தும் இருப்பும் ஒரேஅர்த்தமானதால் இரண்டுவந்துவிட்டதே,சத்தும் இருப்பும் ஒன்றென்றால் கூறியதுகூறலென்னும், குற்றம் வந்துவிட்டதே யெனில், லோகத்திலிவ்விதமனுபவ மிருப்பதால் தோஷமில்லை, செய்யவேண்டியதுசெய்யப்பட்டதென்றும், சொல்லவேண்டியது சொல்லப்பட்டதென்றும், தரிக்கவேண்டியது தரிக்கப்பட்டதென்றும் இவைமுதலான வாக்கியங்களாலுதகரிக்கிறஜீவர்களைக்குறித்து அவ்வேதம்சிருஷ்டிக்குமுன் சத்தாயிருந்ததென்று கூறினதாலிரண்டுசத்தல்ல, அவ்வஸ்துவில், காலமும், இல்லாதபோது (புரா) என்றசொல் எப்படிக்கூடுமெனில், காலவாசனையுடன் கூடினசிஷியனைக்குறித்தேயொழிய இரண்டிருக்கிறதென்று சங்கிக்கத்தக்கதில்லை, ஆக்ஷேபணையும் சமாதானமும், துவைதவார்த்தையிலேயே யொழிய அத்துவைதவார்த்தையிலிவ்விரண்டுமில்லை இவ்வாறுகூறுகின்றவாசிஷ்ட ராமாயணத்தில் சொல்லியிருக்கிற மேற்கோளையிங்கெடுத் தியம்புகின்றார். யாதொருவஸ்துவானது, நிற்

சலமாயும். மனதினால்கிரகிக்கமுடியாததாயும், வெளிச்சமில்லாததாயும், இருளில்லாததாயும், விஸ்தாரமாயும், பேரற்றதாயும், உருவமற்றதாயுமிருக்கிற (சத்து)வஸ்துமாத்திரம் மீதமாயிருக்கிறது பூமிமுதலானநான்கு பூதங்களும் நாசமாகின்றதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன் அதிசூட்சுமமான ஆகாசமுமில்லையென்று எவ்வாறுஉம்புத்தியில் ஏறிற்றெனில், தோற்றமற்றஆகாசம், எவ்விதம்சிருஷ்டிக்குமுன் இருந்ததென்று உன்புத்தியில்ஏறினதோ அவ்வாறு ஆகாசமுமில்லையென்று நம்புத்தியில் ஏன்தோன்றக்கூடாது. தங்களுக்கு சந்புத்தியும் வேண்டாமேயெனில், சத்துசுயம்பிரகாசமா யிருப்பதாலவ்வித புத்தியும்வேண்டாம், மனதற்றசாக்ஷியாயிருப்பதால் சத்துமாத்திரம்போதும் மனதற்றகாலத்திலிந்த சத்துவஸ்துவானசாக்ஷி யெவ்வாறு நாமரூபமற்றிருக்கிறதோ அவ்வொழுங்காய், மாயையின் தோற்றத்திற்குமுன், நாமரூபமற்று சத்துமாத்திரமிருந்தது, மாயாசக்தியானது இருப்பில்லாதிருந்ததாலும்அக்கினியின் உஷ்ணசக்திபோல்காரியத்தினாலறியத்தக்கது, காரியத்திற்குமுன்அச்சக்தியறியப்படவில்லை, அக்கினிக் கன்னியமா யுஷ்ணசக்தி யில்லாததுபோல சத்துவஸ்துக்கன்னியமாய் மாயாசக்தியில்லை, அச்சக்தி அச்சத்துவஸ்துவில், ஏகதேசத்திலிருக்கிறதா அல்லது பூராவாயிருக்கிறதாவெனில், அச்சக்தி ஏகதேசத்திலிருக்கிறதென்று புருஷசூக்தசுருதியினாலும், பூமியில்நல்லமண்ணானது ஏகதேசத்தில் காணப்படுகிறயுக்தியினாலும், ஸ்மிருதியானபகவத்கீதையிலும் அர்ஜுனனுக்கு, மாயாசக்திஏகதேசமென்று சொல்லி யிருப்பதினாலும் (விகாராவர்த்தி)என்கிற சூத்திரத்திலும் வேதவியாசமகரிஷியினால் சக்திக்கு ஏகதேசத்வம்தெரிவித்திருக்கின்றதை யுணர்ந்து உண்மையிலாகாசமும்சக்தியுமில்லையென்றுசந்திக்கக்கடவாய் ஆகாசத்தினேகதேசமானவாயுவையும்அதினேகதேசமான வக்கினியையும்முன்போலேபொய்யெனத்தள்ளி, அவ்விதமே அப்புவையும் பூமியையும் பிரமாண்டங்களையும் பதினான்கு லோகங்களையும் தேகங்களையும் அம்முறையே பொய்யெனஉணர்ந்தாயேயானால் இரண்டற்ற சத்துவஸ்துமாத்திரம்எப்பொழுதும் பிரகாசிப்பதில்தடையில்லை. இந்தபிர்மசம்மந்தமான ஸ்திதியையடைந்தவன் மறுபடியும்சம்சார மோகமுறான், இப்பிரமநிஷ்டைசரீர வியோககாலத்தி லுணர்ந்தாலும் மோக்ஷகைவல்லியத்தை அடைகுவன் அந்தியகால மென்பது சத்தாயிருக்கிற அத்துவைதத்திற்கும் பொய்யாயிருக்கிற துவைதத்திற்குமுண்டாயிருக்கிறபேதபுத்தியை நிவர்த்திபதே அந்தியகாலமென்றுணர வேண்டுமேயொழிய, பிராணவியோகமந்தியகாலமல்ல, அன்றியில்போனாலும் பிராணவியோகமே அந்தியகாலமானாலும் அந்தக்காலத்திலும் மயக்கமான சம்சாரநிவர்த்திவந்தாலும் மறுபடியும்பிறக்க மாட்டான், அந்தியகாலத்தில் வியாதியற்றவனானாலும் உட்கார்ந்திருந்தாலும் வியாதிக்காரனானாலும் பூமியில்பிரண்டுகொண் டிருந்தாலும் மூர்ச்சையடைந்திருந்தாலும், இந்தஞானிபிராணிகளைவிடட்டும் அதினாலெப்பொழுதும்பி

Koviloor Digital Library

ஞானாதிகளுக்கு மயக்கமேற்படினும் ஆத்துமாவுக்கில்லை. தினந்தோறும் சொப்பனசுஷுப்தியில் இவன் ஜாக்கிரத்தில் அத்தியயனம் செய்தவேதபாடமானது மறந்திருந்தபோதிலும் மறுதினத்தில் அத்தியயனம் பண்ணுதவனைப் எப்படியாக மாட்டாரோ, அப்படிப்போல் இந்தஞானியின் பிர்மஞ்ஞானம் ஒருக்காலும் கெடமாட்டாது. மோக்ஷசுகத்தை யடைவானென்பதிற் சற்றேனுமையமில்லை

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீ கணேசாய நம:.

ஸ்ரீ ஸாம்பசிவ ஸ்வரூபானந்த குரவே நம:.

பஞ்சபூதவிவேக:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
पञ्चभूतविवेकस्यव्याख्यानंक्रियतेमया ॥

நத்வாஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுனீச்வரௌ ।
பஞ்சபூதவிவேகஸ்யவ்யாக்யானங்க்ரியதேமயா ॥

ஸ்ரீபாரதிதீர்த்தவித்தியாரண்ணியமுனீசுவரர்களை, வந்தனம்செய்து பஞ்சபூதவிவேகத்திற்கு வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. சிருஷ்டிக்குமுன்னே (ஏகமேவாத்துவிதீயமான) சத்துமாத்திரமிருந்ததென்று, சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அந்த(சத்) சுவரூபமானஜகத்காரணபரபிர்மம்வாக்குமனதிற்குஅகோசரமாயிருப்பதாலும் நேரே அறியமுடியாதாகையாலும் பிர்மகாரியமாயும் அந்தஅறிவினுபாதி வடிவமாயுமிருக்கிற பஞ்சபூதவிவேகத்தின்வழியாக, அந்தபிர்மத்தை அறியும்பொருட்டு சாதனமானபஞ்சபூத விவேகத்தைச் சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतंश्रुतंयत्तत्पञ्चभूतविवेकतः ।
बोद्धुंशक्यंततोभूतपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

ஸதத்வைதம்ஶ்ருதம்யத்தத்பஞ்சபூதவிவேகத: ।
போத்தும்ஶக்யம்ததோபூதபஞ்சகம்ப்ரவிவிச்யதே ॥ ௧ ॥

யத் யாதொரு
ஸத் சத்து வஸ்துவானது
அத்வைதம் இரண்டற்றிருந்ததென்று
ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறதோ
தத் அந்தபிர்மமானது

Koviloor Digital Library

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃	சொல்லப்போகிற பஞ்சபூத விவேகத்தினாலே	𑌤𑌤𑌃	ஆகையினாலே
𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂	அறிவதற்கு	𑌭𑍂𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌂	பஞ்சபூதமானது
𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂	முடியும்	𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇	நன்றாய்ப்பிரிக்கப்படுகிறது

அ-கை. அந்தப்பூத விவேகத்திலேயோ வென்றால், ஆகாசாதி பூதங்களை அவைகளின் குணத்தினாலேயே பிரித்தறியும்பொருட்டு அவைகளின் குணங்களைச் சொல்லுகிறார்.

शब्दस्पर्शौरूपरसौगन्धोभूतगुणाइमे ।
एकद्वित्रिचतुःपञ्चगुणाव्योमादिपुक्रमात् ॥

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍌𑌰𑍂𑌪𑌰𑌸𑍌𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌭𑍂𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌇𑌮𑍇 ।
𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥௨॥

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍌	சப்தஸ்பரிச	𑌇𑌮𑍇	இவைகளே
𑌰𑍂𑌪𑌰𑌸𑍌	ரூபரச	𑌭𑍂𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃	பூதகுணங்கள்
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌃	கந்தங்களான		

அ-கை. இந்தகுணங்களைந்தும் எல்லாத்திற்குமா அல்லது ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொன்றுவெனில், அவ்விரண்டுவிதமுமில்லை பின்னையெப்படியென்றால் வேறேவிதமென்று சொல்லுகிறார்.

𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃	சப்தாதிகுணங்கள்	𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍	கிரமமாக
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁	ஆகாசாதிகளில்	𑌏𑌕𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚	ஒன்றிரண்டுமூன்றுநாலைந்தாயிருக்கின்றன

இ-தி. நீதியதிபதி,சிரஸ்தார்,ஜமாமுனிஷி,ராயசக்காரன்சேவகன் இவ்வைவர்களின்கையெழுத்து ஒன்றுமுதல்ஐந்துவரை காணுவதுபோலவறி.

அ-கை. அதைநன்றாகக்காண்பிவிக்கிறார்-

प्रतिध्वनिर्वियच्छब्दोवायौबीसीतिशब्दनम् ।
अनुष्णाशीतसंस्पर्शोवह्नौभुगुभुगुध्वनिः ॥
उष्णस्पर्शःप्रभारूपंजलेबुलुबुलुध्वनिः ।
शीतस्पर्शश्शुक्लरूपंरसोमाधुर्य्यमीरितम् ॥
भूमौकटकटाशब्दःकाठिन्यंस्पर्शइप्यते ।
नीलादिकंचित्ररूपंमधुराम्लादिकोरसः ॥
सुरभीतरगन्धौद्वौगुणास्सम्यग्विवेचिताः ।

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌯𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑍋𑌵𑌾𑌯𑍌𑌵𑍀𑌸𑍀𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌶𑍀𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋𑌵𑌹𑍍𑌨𑍌𑌭𑍁𑌗𑍁𑌭𑍁𑌗𑍁𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌃 ॥௩॥

Koviloor Digital Library

உஷ்ண: ஸ்பர்ஶ: ப்ரபாரூபம் ஜலே புலுபுலுபுலுத்வநி: |
ஶீத: ஸ்பர்ஶ: ஶுக்லரூபம் ரஸோ மாதுர்யமீரிதம் ||௪||
பூமௌ கடகடாஶப்த: காடிந்யம் ஸ்பர்ஶ இஷ்யதே |
நீலாதிகம் சித்ரரூபம் மதுராம்லாதிகோ ரஸ: ||௫||
ஸுரபீதரகந்தௌ த்வௌ குணா: ஸம்யக்விவேசிதா: ||௫ா||

வியதி ஆகாசத்தின்
ஶப்த: சப்தகுணமானது
ப்ரதித்வநி: எதிரொசையேயாம்
வாயௌ வாயுவில்
வீஸீஸீதிஶப்தநம் பிசென்றசப்தமும்
அநுஷ்ணாஶீத ஸம்ஸ்பர்ஶ: } பிதோஷ்ணமற்ற ஸ்பரிசமும்
வஹ்நௌ அக்கினியில்
புகுபுகுத்வநி: } புகுபுகுவென்றசப்தமும்
உஷ்ண: ஸ்பர்ஶ: உஷ்ணஸ்பரிசமும்
ப்ரபாரூபம் பிரபாரூபமும்
ஜலே ஜலத்தில்
புலுபுலுபுலுத்வநி: } சலசலவென்றசப்தமும்
ஶீத: ஸ்பர்ஶ: சீதஸ்பரிசமும்
ஶுக்லரூபம் வெண்மைரூபமும்

ரஸ: ரசமானது
மாதுர்யம் மதுரமாயும்
ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறது
பூமௌ பூமியில்
கடகடாஶப்த: கடகடவென்றசப்தமும்
காடிந்யம் ஸ்பர்ஶ: கடினமானஸ்பரிசமும்
நீலாதிகம் சித்ரரூபம் } நீலம் முதலான அழகானரூபமும்
மதுராம்லாதிக: ரஸ: } தித்திப்பு புளிப்புமுதலான ஆறுவித ரசங்களும்
ஸுரபீதர கந்தௌ } நற்கந்த துற்கந்தங்கள்
த்வௌ இரண்டுவிதங்களாக
இஷ்யதே அங்கீகரித்த
குணா: ஐவித குணங்கள்
ஸம்யக் நன்றாய்
விவேசிதா: பிரிக்கப்பட்டன

இ-தி. சாதத்தில்ஒருரசமும், பருப்பும்சேர்ந்தால் இரண்டுரசமும் உப்பும் சேர்ந்தால்மூன்றுரசமும் காரமும்சேர்ந்தால் நான்குரசமும், புளிப்பும்சேர்ந்தால் ஐந்துரசமும் காணப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் குணத்தின்பேதத்தைச் சொல்லிகாரியத்தினால் அவைகளின்பேதம் தெரியும்பொருட்டு ஞானேந்திரியங்களைச் சொல்லுகிறார்.

श्रोत्रंत्वक्चक्षुषीजिह्वाघ्राणंचेन्द्रियपञ्चकम्॥

ஶ்ரோத்ரம்த்வக்சக்ஷுஷீஜிஹ்வாக்ராணஞ்சேந்த்ரியபஞ்சகம் ||௬||

ஶ்ரோத்ரம் செவி
த்வக் தோல்
சக்ஷுஷீ கண்

ஜிஹ்வா நாவு
க்ராணம் ச மூக்கும்
இந்த்ரிய பஞ்சகம் } ஞானேந்திரியபஞ்சகங்களெனப்படும்

Koviloor Digital Library

அ-கை. அவைகளின்ஸ்தானங்களையும், தொழில்களையும் காண்பிவிக்கிறர்

कर्णादिगोळकस्थंतच्छब्दादिग्राहकंक्रमात् ।

கர்ணாதிகோளகஸ்தம் தச்சப்தாதிக்ராஹகம் க்ரமாத் ॥ ௬ ॥

தத்	அந்த ஞானேந்திரியமைந்தும்	க்ரமாத்	கிரமமாக
கர்ணாதிகோளகஸ்தம்	காது முதலான ஸ்தானங்களிலிருந்து	சப்தாதிக்ராஹகம்	சப்தம் முதலான விஷயங்களைகிரகிப்பதேயனுபவம்

அ-கை. அந்தந்தஇந்திரியங்கள் அந்தந்தஸ்தானங்களி லிருப்பதற்கு பிரமாணமேதெனில்.

सौक्ष्म्यात्कार्यानुमेयंतत्प्रायोधावेद्बहिर्मुखम् ॥

ஸௌக்ஷ்ம்யாத் கார்யாநுமேயம் தத் ப்ராயோ தாவேத் பஹிர்முகம் ॥ ௭ ॥

ஸௌக்ஷ்ம்யாத்	சூக்குமமாயிருப்பதினலே	கார்யாநுமேயம்	காரியத்தினல் அனுமானம் பண்ணத்தக்கது
தத்	அந்த இந்திரியம்		

வி-ம். அனுமானமேதென்றல் ரூபாதிஞானமானது, கண்முதலான இந்திரியத்தால் உண்டுபண்ணத்தக்கது, அறிகிறகிரியையாயிருப்பதால், சேதிக்கிரகிரியைப்போல, இப்படியேஎல்லாவிந்திரியத்துக்கும்பார்த்துக்கொள்ளத்தக்கது அபஞ்சீகிருதபஞ்சபூதகாரியமான சூக்குமமானதால், அனுமானத்தால் அறியவேண்டிற்று, நம்முடைய தாய்தந்தையர்கள் சங்கமத்தை நம்முடையதேகத்தால் அனுமானிப்பது போலவாம்.

அ-கை. அவைகளின் சுவபாவமென்னவென்றல்,

ப்ராய:	அநேகமாய்	பஹிர்முகம்	பகிர்முகமாகவே
		தாவேத்	ஓடிக்கொண்டிருக்கும்

வி-ம். ஈசுவரனனவர் இந்திரியங்களை, பகிர்முகமாகவே உண்டுபண்ணினரென்று கடவல்லிசுருதியில் சொல்லிஇருப்பதால் அவ்விந்திரியங்கள் வெளிநாட்டமுள்ளவைகளாகவே யிருக்கின்றன.

இ-தி. வைதீகாள் அனேகமாய்வெளியிலேயே உண்பதுபோலவறி.

அ-கை. அனேகமாய் வெளிநாட்டமென்று குறிப்பித்ததால்; ஒருக்கால் உள்விஷயநாட்டமு முண்டென்று காண்பிவிக்கிறர்.

कदाचित्पिहितेकर्णेश्रूयतेशब्दआन्तरः ।
प्राणवायौजाठराग्नौजलपानेन्नभक्षणे ॥
व्यज्यन्तेह्यान्तरास्स्पर्शामीलनेचान्तरंतमः ।
उद्गारेरसगन्धौचेत्यक्षाणामान्तरग्रहः ॥

Koviloor Digital Library

கடாசித்பிஹிதே கர்ணே ஶ்ரூயதே ஶப்த ஆந்தரஃ ।
ப்ராணவாயௌ ஜாடராக்னௌ ஜலபானே அன்னபக்ஷணே ॥
வ்யஜ்யந்தே ஹ்யாந்தராஃ ஸ்பர்ஶா மீலனே சாந்தரந்தமஃ ।
உத்காரே ரஸகந்தௌ சேதக்ஷாணாமித்தமாந்தரதா ॥ ௮ ॥

கடாசித் ஒருக்கால்
கர்ணே காதை
பிஹிதே மூடிக்கொண்டால்
ஆந்தரஃ உள்ளிலிருக்கிற
ஶப்த ஒலி
ஶ்ரூயதே கேட்கப்படுகிறது
ப்ராணவாயௌ பிராணவாயுவிலேயும்
ஜாடராக்னௌ ஜாடராக்கினியிலேயு முள்ளசப்தமும்
ஜலபானே ஜலபானத்திலும்
அன்னபக்ஷணே அன்னபக்ஷணத்திலும்
ஆந்தராஃ ஆந்தரங்களான
ஸ்பர்ஶாஃ ஸ்பரிசங்களும்
வ்யஜ்யந்தே காணப்படுவதினாலும்
மீலனே ச கண்ணைமூடினகாலத்திலும்
ஆந்தரம் தமஃ உள்ளிருட்டுக் காணப்படுவதாலும்
உத்காரே வாந்திபண்ணும்போது
ரஸகந்தௌ ச ரசகந்தங்கள் காணப்படுவதாலும்
அக்ஷாணாம் இத்தம் இந்திரியங்களுக்கு இப்படி
ஆந்தரதா உள்நாட்டமு முண்டென்றறியத்தக்கது

இ-தி. கொண்டிமாடு முதலானவைகள் சொந்தவீட்டிலுள்ள தீனியை ஏகதேசமாய் புஜிப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இனிகர்மேந்திரியங்க ளில்லையென்கிறவாதிக்கு அதுண்டென்று நிரூபிக்கும்பொருட்டு அதின்தொழில்களைச் சொல்லுகிறார்.

पञ्चोक्त्यादानगमनविसर्गानन्दकाः क्रियाः ।
பஞ்சோக்த்யாதானகமனவிஸர்காநந்தகாஃ க்ரியாஃ ॥ ௯ ॥

உக்த்யாதானகமனவிஸர்காநந்தகாஃ வசனதானகமன விசர்கானந்தங்களாயிருக்கிற
பஞ்ச க்ரியாஃ ஐந்து தொழில்கள் பிரசித்தங்கள்

இ-தி. நாடகத்தில் பாட்டு தாளம் நடனம் முதலானதொழில்களை தனித்தனியே செய்வதைக் காண்க.

அ-கை. உழுதல்முதலான அனேகம்தொழி லிருக்கும்போது ஐந்துதொழிலென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்.

क्रिषिवाणिज्यसेवाद्याःपञ्चस्वन्तर्भवन्तिहि ॥
க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாத்யாஃபஞ்சஸ்வந்தர்பவந்திஹி ॥ ௧௦ ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாத்யாஃ உழுதல், செட்டு, உத்தியோகம் முதலான தொழில்களெல்லாம்
பஞ்சஸு இந்த ஐந்தினுள்ளேயே
அந்தர்பவந்தி அந்தர்பூதங்கள்
ஹி அன்றோ

Koviloor Digital Library

அ-கை. அப்படிக்கிரியையைப்பண்ணுகிற இந்திரியங்கள்யாவையெனில்

वाक्पाणिपादपायूपस्थैरक्षैस्तत्क्रियाजनिः ।

வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தைரக்ஷைஸ்தத்க்ரியாஜநி: ||௧௦||

வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தை:	வாக்கு, பாணி, பாத, பாயு, உபஸ்தங்களாகிற	அக்ஷை:	கர்மேந்திரியங்களால்
		தத்க்ரியா ஜநி:	அந்த ஐந்து தொழில்களினுற்பத்தி

வி-ம். ஒருஅநுமானம் காண்பிவிக்கிறார் வார்த்தையானது கிரியையானதால் வாக்கிந்திரியத்தால் உச்சரிக்கத்தக்கது (சேதிக்கிறகிரியைபோல)

அ-கை. அந்தகர்மேந்திரியங்களின் ஸ்தானத்தைச் சொல்லுகிறார்.

मुखादिगोलकेष्वास्ते तत्कर्मेन्द्रियपञ्चकम् ॥

முகாதிகோலகேஷ்வாஸ்தே தத்கர்மேந்த்ரியபஞ்சகம் || ௧௧ ||

தத்கர்மேந்த்ரிய பஞ்சகம்	அந்த ஐந்து கர்மேந்திரியங்களே	முகாதி கோலகேஷு	முககரசரணகுதகுஹியங்களான இடங்களிலே
		ஆஸ்தே	இருக்கின்றன

அ-கை. இப்போதுபத்து இந்திரியங்களுக்கும் பிரேரகமானமனதின்தொழிலையும் அதின்ஸ்தானத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

मनोदशेन्द्रियाध्यक्षं हृत्पद्मगोलके स्थितम् ।

மநோதசேந்த்ரியாத்யக்ஷம் ஹ்ருத்பத்மகோலகே ஸ்திதம் ||௧௨||

தசேந்த்ரியாத்யக்ஷம்	தசேந்திரியங்களுக்கு யெஜமானனான	ஹ்ருத்பத்ம	இருதயகமலமாகிற
மந:	மனதானது	கோலகே ஸ்திதம்	இடத்திலிருக்கிறது

இ-தி. கொத்தனானவன் பத்துசித்தாளுக்கு எஜமானனாய் மத்தியஸ்தானத்திலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. அந்தமனது அந்தரேந்திரியமென்பதைச் சொல்லுகிறார்.

तच्चान्तःकरणं बाह्येष्वस्वातन्त्र्याद्विनेन्द्रियैः ॥

தச்சாந்த:கரணம் பாஹ்யேஷ்வஸ்வாதந்த்ர்யாத்விநேந்த்ரியை: || ௧௩ ||

தச்ச அந்த:கரணம்	அந்தமனதும்	பாஹ்யேஷு	வெளிவிஷயத்தில் செல்வதற்கு
இந்த்ரியை: விநா	இந்திரியங்கள் அன்றியிலே	அஸ்வாதந்த்ர்யாத்	சுவதந்திரமின்மையால் அந்தக்கரணமென்றுபெயர்

இ-தி. அரசன் சேவகர்களன்றியில் வெளியேறக்கூடாதுபோலவறி.

அ-கை. மனதுபஞ்ச இந்திரியங்களுக்கும் மேலென்பதை பிரகாசமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

अक्षेष्वार्थार्पितेष्वेतद्गुणदोषविचारकम् ॥

அக்ஷேஷ்வார்தார்பிதேஷ்வேதத்குணதோஷவிசாரகம்॥ ௧௨ ॥

அக்ஷேஷு இந்திரியங்கள்	ஏதத் இந்தமனது
அர்தார்பிதேஷு } விஷயங்களை கிரகித்த மாத்திரத்தில்	குணதோஷவிசாரகம் } இது நல்லது கெட்ட தென்றிய வலிமையுள்ளது

இ-தி. குழந்தைகள்நகை பழமுதலானவைகளை கிரகித்தமாத்திரத்தில், தகப்பன் அதிலுள்ள குணதோஷங்களை விசாரித்தறிவதுபோலவறி.

வி-ம். ஜீவன்பிரமாதிருருபனாய் சகலஞானங்களுக்கும் பொதுவானமத்தியஸ்தன்போலிருப்பதாலும், கண்முதலான இந்திரியங்கள்ரூபாதி ஞானமுண்டானமாத்திரத்தில் அமைதியடைவதாலும், அந்தவிஷயத்திலுள்ளகுணதோஷங்களைவிசாரிக்க, அவ்விரண்டுகளுக்கும், கூடாமையாலும் ஜீவனுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் வேறாய் குணதோஷவிசாரத்திற்கு காரணமாகமனது ஒன்றிருக்கிறதாக அறியத்தக்கது.

இ-தி. ராஜாவுக்கும் சேவகர்களுக்கும் பதார்த்தங்களுடைய குணதோஷங்களை யறியக்கூடாதிருப்பதாலும் அதற்குயோக்கியமான மந்திரியொருவன் வேண்டியிருப்பதுபோலவறி-

அ-கை. அந்தமனது வைராக்கியாதி அனேகவிதவிருத்திகளுடன் கூடியிருப்பதால், அந்தப்பிரகாரத்தை தெரிவிக்கும்பொருட்டு சத்துவாதிமூன்றுகுணத்தோடேகூடி யிருத்தலைக்காண்பிவிக்கிறார்.

सत्त्वंरजस्तमश्चास्यगुणाविक्रियतेहितैः ॥

ஸத்வம்ரஜஸ்தமஶ்சாஸ்யகுணாவிக்ரியதேஹிதை:॥ ௧௩ ॥

அஸ்ய இந்தமனதிற்கு	குணா: முக்குணங்களுண்டு
ஸத்வம். ரஜ: சத்துவம்; ரஜசு;	தை: அந்த குணங்களாலே
தம:. ச தமசென்றும்	விக்ரியதேஹி விகாரப்படுகிறதன்றோ

வி-ம். மனதுமுக்குணங்களுடன்கூடி அந்தமுக்குணங்களின் விகாரத்தையடைகிறதென்று இவ்விடத்தில்சொல்லியிருக்கிறதைக்காண்பித்தனர், சிலசாஸ்திரங்களில் மனதிற்குசத்துவமே வடிவமென்றும் மற்றிரண்டும்வந்து கலந்திருக்கிறதென்றும் சொல்லியிருக்கிறதை அறிவிக்கிறார்.

இ-தி ஜலத்திற்குநிர்மலங்கள் சுவபாவமாயும் தீயின்சம்மந்தத்தால்உஷ்ணமாயும், மண்ணின்சம்மந்தத்தால் சேறாயும்போவதுபோலவாம்.

அ-கை. அந்தமனது அக்குணங்களினால் விகாரத்தையடைவதைவிரிக்கிறார்

Koviloor Digital Library

वैराग्यंक्षान्तिरौदार्यमित्याद्यास्सत्वसंभवाः ।
कामक्रोधौलोभयत्नावित्याद्यारजसोत्थिताः ॥
आलस्यभ्रान्तितंद्र्याद्याविकारास्तमसोत्थिताः ॥

வைராக்யம்க்ஷாந்திரௌதார்யமித்யாத்யாஸ்ஸத்வஸம்பவா: |
காமக்ரோதௌலோபயத்நாவித்யாத்யாரஜஸோத்திதா: || ௧௪ ||
ஆலஸ்யப்ராந்திதந்த்ர்யாத்யாவிகாராஸ்தமஸோத்திதா: || ௧௪ ற ||

வைராக்யம் வைராக்கியமென்ன
க்ஷாந்தி: பொறுமையென்ன
ஔதார்யம் உதாரமென்ன
இத்யாத்யா: இவை முதலானவை
ஸத்வஸம்பவா: சத்வகுணத்திலுண்டாயின
காமக்ரோதௌ ராகத்துவேஷங்களென்ன
லோபயத்நௌ லோபயத்தனங்களென்ன
இத்யாத்யா: இவைமுதலானவை
ரஜஸோத்திதா: ரஜோகுணத்திலுண்டாகின்றன
ஆலஸ்யப்ராந்திதந்த்ர்யாத்யா: சோம்பல் மயக்கம் கொட்டாவி, நித்திரைமுதலான
விகாரா: விகாரங்கள்
தமஸோத்திதா: தமோகுணத்திலுண்டாகின்றன

இ-தி. காமதேனுவில் பால் தயிர் நெய், முதலானவைகளும் மனிதர்தேகத்தில்மலமூத்திரம் கோழைவியர்வையாதிகளும், இருட்டில்பேய் பிசாசாதிகளும் உண்டாவதுபோலவறி.

அ-கை. இவைகளின்பலனைப்பிரித்துக் காண்பிவிக்கிறார்.

सात्विकैःपुण्यनिष्पत्तिःपापोत्पत्तिश्चराजसैः ।
तामसैर्नोभयंकिन्तुत्रवायुः क्षपणंभवेत् ॥

ஸாத்விகை:புண்யநிஷ்பத்தி:பாபோத்பத்திஸ்ச ராஜஸை: |
தாமஸைர்நோபயம்கிந்த்வத்ரவ்யர்த்தாயு:க்ஷபணம்பவேத் || ௧௫ ற ||

ஸாத்விகை: சாத்வீககுணங்களினாலே
புண்யநிஷ்பத்தி: புண்ணியத்தின்விளைவும்
ராஜஸை: ரஜோகுணங்களாலே
பாபோத்பத்தி: பாபத்தின்விளைவும்
தாமஸை: தாமசகுணங்களாலே
உபயம், ந. புண்ணியபாபங்களிரண்டுமில்லை
கிந்து பின்னைபோவென்றால்
வ்யர்த்தா வீணாக
ஆயு:க்ஷபணம் ஆயுளின்கழிவு
பவேத் உண்டாகிறது

இ-தி. கற்பகவிதை எட்டிவிதைபோட்டபூமியில் சுபலதுஷ்டபலமுண்டாவதும் தரிசுபூமியில் நிஷ்பலமாவதுபோலவறி.

அ-கை. இந்தகுணங்களெல்லாம் அந்தக்கரணத்திலிருப்பதால் அந்தசகலகுணங்களுக்கும் நாயகனைக்காண்பிவிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

अत्राहंप्रत्ययीकर्तेत्येवंलोकव्यवस्थितिः ॥

அத்ராஹம்ப்ரத்யயீகர்த்தேத்யேவம்லோகவ்யவஸ்திதிः ॥ கசு ॥

அத்ர இந்த மனம்முதலானவைகளில்
அஹம் ப்ரத்யயீ } நானென் றபிமானிக்கிறவனே
கர்த்தா ஒருவிடத்திலுள்ள சகலகாரியத்தையும் நிர்வகிக்கிறவன், கர்த்தாவாயிருப்பதுபோல, கர்த்தாவாயிருக்கிற இவனே ஜீவன்
இதி. ஏவம் இந்தப்பிரகாரம்
லோகவ்யவஸ்திதி: } உலகப் பிரசித்தமான ஸ்திதி

அ-கை. இப்படிஜகத்ஸ்திதிசொல்லி, அந்தஜகத்தை பௌதிகமென்றறியவுபாயத்தைச்சொல்லுகிறார்.

स्पष्टशब्दादियुक्तेषु भौतिकत्वमतिस्फुटम् ॥

ஸ்பஷ்டஶப்தாதியுக்தேஷு பௌதிகத்வமதிஸ்புடம் ॥ கசு ॥

ஸ்பஷ்டஶப்தாதியுக்தேஷு } தெளிவான சப்தாதி ஐந்துகுணங்கள்கலந்தகடாதிகளில்
பௌதிகத்வம் பூதவிகாரமென்பது
அதிஸ்புடம் நன்றாய் விளங்குகிறது

அ-கை. இந்திரியாதிகள் பூதகாரியமென்று எப்படிநிச்சயிப்பதெனில்.

अक्षादावपि तच्छास्त्रयुक्तिभ्यामवधार्यताम् ॥

அக்ஷாதாவபி தச்சாஸ்த்ரயுக்திப்யாமவதார்யதாம் ॥ கஎ ॥

அக்ஷாதௌ அபி } இந்திரியாதிகளிடத்திலும்
தத் அந்த பௌதிகமென்பதை
ஶாஸ்த்ரயுக்திப்யாம் } அன்னமயம், மனமென்றுசொல்லுவதுமுதலான சுருதி யுக்தியாலும்
அவதார்யதாம் நிச்சயிக்கத்தக்கது

வி-ம். அன்னமயம் மனமென்றும், அப்புமயம் பிராணனென்றும்தேஜோமயம்வாக்கென்றும் இப்படியெல்லாம் சொல்லுகிறசுருதிகளாலும் சுரோத்ராதிந்திரியங்கள் பௌதிகங்களா, அல்லவாவென்று ஆக்ஷேபம்வந்தால் பௌதிகங்களாகவே இருக்கத்தக்கது, பூதங்களுடைய அன்வயவியதிரேகத்தையனுசரித்திருப்பதால், யாதொன்று யாதொன்றின் அன்வயவியதிரேகத்தைஅனுசரித்திருக்கிறதோ அதுஅதின்காரியமென் றறியத்தக்கது, கடமானதுமண்ணின் அன்வயவியதிரேகத்தை யனுசரித்திருப்பதால் மண்ணின்காரியமென்பதுபோலவென்றயுக்தியாலும், இந்தஇந்திரியங்களையும் பௌதிகமென்றுநிச்சயிக்கத்தக்கது இப்படியே சோடசகலையுடையவன் புருஷனென்றுசாந்தோக்கிய சுருதியிலும் பார்த்துக்கொள்ளத் தக்கது.

இ-தி. அக்கினியைப்போலேபூதம் புகையைப்போலே இந்திரியங்கள் அக்கினியெங்கேயுண்டோஅவ்விடத்தில்புகையுண்டு அப்படிபூதம் எங்கேயுண்டோ அங்கேஇந்திரியமுமுண்டு பூதமில்லையோ இந்திரியமில்லையென்பதுபோலும் ஈ

Koviloor Digital Library

சுவரனுண்டென்றுசொல்லுகிற சாஸ்திரத்தினலும் சிருஷ்டியாகிற காரியத்தினலும் ஈசுவரனையுண்டென் றறிவதுபோலுமாம்.

அ-கை. இப்படிபூதபௌதிகங்களைப் பிரித்துகாண்பித்துசிருஷ்டிக்குமுன்னே இவ்வனைத்தும் சத்துமாத்திரமா யிருந்ததென்கிற, பிரகிருதசுருதிக்கு அர்த்தம்செய்வதற்காக அந்தவாக்கியத்திலிருக்கிற (இதம்) மென்கிறபதத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

एकादशेन्द्रियैर्युक्त्याशास्त्रेणाप्यवगम्यते ।
यावत्किञ्चित्भवेदेतदिदंशब्दोदिदंजगत् ॥

ஏகாத³ஶேந்த்³ரியைர்யுக்த்யா ஶாஸ்த்ரேணாப்யவக³ம்யதே ।
யாவத்கிஞ்சித்³ப⁴வேதே³ததி³த³ம்ஶப்³தோ³தி³த³ம்ஜக³த் ॥ ௧௮ ॥

ஏகாத³ஶேந்த்³ரியை: பிரத்தியக்ஷ அனுமான அர்த்தாபத்தியாதியாலும், பதினொரு இந்திரியங்களாலும்
யுக்த்யா யுக்தியினலும்
ஶாஸ்த்ரேண அபி சாஸ்த்திரத்தினலேயும்
யாவத் எவ்வளவு
கிஞ்சித் நாமரூபங்கள்
அவக³ம்யதே அடையப்படுகின்றனவோ
ஏதத் அந்த இதுவே
இத³ம்ஶப்³தோ³தி³தம் இதமென்கிற சப்தத்தால்சொல்லப்படுகிற
ஜக³த் ஜகத்தாக
ப⁴வேத் பவிக்கிறது

இ-தி. சகலஇந்திரியங்களாலும் பார்க்கப்படுகிற பொம்மைக்கூத்தைநாடகமென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது(இதம்) சப்தத்திற்கர்த்தம்சொல்லி இந்தசுருதியின்அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इदंसर्वंपुरासृष्टेरेकमेवाद्वितीयकम् ।
सदेवासीन्नामरूपेनास्तामित्यारुणेर्वचः ॥

இத³ம்ஸர்வம்புரா ஸ்ருஷ்டேரேகமேவாத்³விதீயகம் ।
ஸதே³வாஸீந்நாமரூபே நாஸ்தாமித்யாருணேர்வச: ॥ ௧௯ ॥

இத³ம் (தோன்றப்பட்ட) இந்த
ஸர்வம் சமஸ்தமும்
ஸ்ருஷ்டே: புரா } சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ஏகமேவ அத்³விதீயகம் } ஏகமேவாத்வீதீயமென்ற(ஸ்வகதஸஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்றிருக்கிறது)
ஸத். ஏவ சத்துமாத்திரமாகவே
ஆஸீத் இருந்தது
நாமரூபே நாமரூபங்கள்
ந. ஆஸ்தாம். இதி இல்லையென்று
ஆருணே: வச: அருணனுடையபிள்ளையான உத்தாலகரிஷியினுடைய, சொல்லென்று சுருதிசொல்லுகிறது

Koviloor Digital Library

இ-தி. இந்தவிடுகொம்புமுதலானசகலமும் முன்ஸஜாதியாதிபேதத்திரயமற்றபூமிமாத்திரமா யிருந்ததுபோலவாம்.

அ-கை. சுருதிஏகமேவாத்விதீய மென்றமூன்று பதத்தினால் மூன்றுபேதமும் சத்வஸ்துவிலில்லையென்று சொன்னதினால் உலகத்திலுள்ள நாமரூபாதிவஸ்துக்களில் அந்தமூன்றுபேத மிருப்பதையுங் காண்பிவிக்கிறார்.

वृक्षस्यस्वगतोभेदःपत्रपुष्पफलादिभिः ।
वृक्षान्तरात्सजातीयोविजातीयश्शिलादितः ॥

வ்ருக்ஷஸ்யஸ்வகதோபேத꞉பத்ரபுஷ்பபலாதிபி꞉ ।
வ்ருக்ஷாந்தராத்ஸஜாதீயவிஜாதீயஶ்ஶிலாதித꞉ ॥ ௨௦ ॥

வ்ருக்ஷஸ்ய	விருக்ஷத்திற்கு	ஸஜாதீய꞉	ஸஜாதியபேதமும்
பத்ரபுஷ்பபலாதிபி꞉	பத்திரபுஷ்பபலாதிகளால்	ஶிலாதித꞉	சிலாதிகளினாலே
ஸ்வகத꞉ பேத꞉	ஸ்வகதபேதமும்	விஜாதீய꞉	விஜாதியபேதமும் அனாத்துமாவிலிருப்பதுபோல
வ்ருக்ஷாந்தராத்	மறுவிருக்ஷத்தால்		

அ-கை. அப்படி ஆத்துமாவினும் மூன்றுபேதமுமிருப்பதாக நினைப்பார்களென்று மூன்றுபதத்தினால் மூன்றுபேதமில்லையென்று சுருதிசாதிக்கிறது.

तथासद्वस्तुनोभेदत्रयंप्राप्तंनिवार्यते ।
ऐक्यावधारणद्वैतप्रतिषेधैस्त्रिभिःक्रमात् ॥

ததாஸத்வஸ்துநோபேதத்ரயம்ப்ராப்தம்நிவார்யதே ।
ஐக்யாவதாரணத்வைதப்ரதிஷேதைஸ்த்ரிபி꞉க்ரமாத் ॥ ௨௧ ॥

ததா	அப்படி	ப்ராப்தம்	அடையப்பட்டிருக்கிற
ஸத்வஸ்துந꞉	சத்வஸ்துவிற்கு	பேதத்ரயம்	மூன்றுபேதத்தையும்
ஐக்யாவதாரணத்வைதப்ரதிஷேதை꞉			ஏகமென்றும் ஏவாயென்றும் த்வைதமற்றதென்றும் சொல்லியவைகளான
த்ரிபி꞉	மூன்றுபதங்களினாலே	நிவார்யதே	சுருதிதடுத்திருக்கிறது
க்ரமாத்	கிரமமாக		

இ-தி. அயோக்கியர்களிடத்தில் திருட்டுப்பிரட்டுஉருட்டு காணப்படுவதுபோல யோக்கியனிடத்திலும் அந்தசந்தேகம்வருவதை தடுப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. நிரவயமான ஆத்துமாவுக்கு ஸ்வகதபேதமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

सतोनावयवाश्शंक्यास्तदंशस्यानिरूपणात् ।

Koviloor Digital Library

ஸதோ நாவயவா: ஶங்க்யாஸ்ததம்ஶஸ்யாநிரூபணாத் || ௨௧ ||

ஸத: — அவயவமுள்ளதற்கு ஸ்வகதபேதமிருப்பதுபோல சத்வஸ்துவிற்கு	ந ஶங்க்யா: — சங்கிக்கத்தக்கவைகளல்ல
அவயவா: — அவயவங்கள்	ததம்ஶஸ்ய — அந்தசத்திற்கவயவமானது
	அநிரூபணாத் — நிரூபிக்கப்படாமையால்

தா-ம். நானென்றஅறிவுக்கு ரூபமில்லாதினால் வடிவமில்லாததுபோலவறி.

சங்-கை. நாமரூபங்களைச்சத்தின் அவயவங்களாக என்சொல்லக் கூடாதெனில்.

नामरूपेनतस्यांशौतयोरादावनुद्भवात् ॥

நாமரூபே ந தஸ்யாம்ஶௌ தயோராதாவநுத்பவாத் || ௨௨ ||

நாமரூபே — நாமரூபங்கள்	ஆதௌ — ஸிருஷ்டிக்குமுன்னே
தஸ்ய — அந்தசத்வஸ்துவிற்கு	அநுத்பவாத் — அந்த நாமரூபங்கள் உண்டாகாமையால்
அம்ஶௌ ந — அவயவங்களாகமாட்டா	

தா-ம். அந்தஅறிவுக்கு நினைப்பேவடிவமாகச் சொல்லக்கூடாது முன்னில்லாமையா லென்பதுபோலவாம்.

அ-கை. நாமரூபங்கள்ஸிருஷ்டிக்குமுன்னே எதினாலில்லையென்றால்குலாலனுண்டுபண்ணுவதற்கு முன்னமேமண்ணில் கடாதிகளிருந்தால் அவன்செய்தகாரியமென்ன சொல்லென்று பரிகரிக்கிறார்.

नामरूपोद्भवस्यैवसृष्टित्वात्सृष्टितःपुरा ।
नतयोरुद्भवस्तस्मात्सन्निरंशंयथावियत् ॥

நாமரூபோத்பவஸ்யைவ ஸ்ருஷ்டித்வாத்ஸ்ருஷ்டித: புரா |
ந தயோருத்பவஸ்தஸ்மாத்ஸந்நிரம்ஶம் யதா வியத் || ௨௩ ||

நாமரூபோத்பவஸ்ய — நாமரூபத்தினுடைய உற்பத்திதானே	தஸ்மாத் — ஆகையினாலே
ஸ்ருஷ்டித்வாத் — ஸிருஷ்டியானதால்	யதா — எப்படி
ஸ்ருஷ்டித: புரா — ஸிருஷ்டிக்குமுன்னே	வியத் — ஆகாசமானது
தயோ: — (இந்த)நாமரூபங்களுடைய	நிரம்ஶம் — அவயவமற்றதோ
உத்பவ: — உற்பத்தியானது	ததா — அப்படி
ந — இல்லை	ஸத் — சத்வஸ்துவும்
	(நிரம்ஶம்) — வடிவமற்றது

வி-ம். அனுமானம்காண்பிக்கிறார் சத்தானது ஆகாசம்போல நிரவயவமானதால் ஸ்வகதபேதசூனியமாயிருக்கத்தக்கது.

இ-தி. நினைப்புண்டாவதே ஜாக்கிரஸ்வப்னமாக ஆவதால் சுஷுப்தியில்வடிவமற்று அறிவுமாத்திரமா யிருக்கிறதென்றறி.

அ-கை. ஸ்வகதபேதம்வேண்டாம் ஸஜாதியபேத மெப்படியில்லையெனில்.

सदन्तरंसजातीयंनवैलक्षण्यवर्जनात् ।

ஸதந்தரம்ஸஜாதீயம்நவைலக்ஷண்யவர்ஜநாத் ॥ உ௩ ॥

வைலக்ஷண்யவர்ஜநாத்	(சத்துக்குவேறுசத்தா)ல க்ஷணபேதமன்றியிலிருப்பதால்	ஸதந்தரம்	சத்துக்குவேறுசத்தான
		ஸஜாதீயம்	ஸஜாதியபேதம்
		ந	இல்லை

இ-தி. அக்கினிக்குமறுஅக்கினிலக்ஷணபேதமன்றியிலிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. கடமிருக்கிறது, படமிருக்கிறதுயென்று சத்துக்கு பேதமிருக்கிறதேயெனில்.

नामरूपोपाधिभेदंविनानैवसतोभिदा ॥

நாமரூபோபாதிபேதம்விநாநைவஸதோபிதா ॥ உ௪ ॥

நாமரூபோபாதிபேதம். விநா		நாமரூபங்களாகிற உபாதிபேதத்தை விட்டு	
ஸதஃ	சத்வஸ்துவிற்கு	ந. ஏவ. பிதா	பேதமில்லை

இ-தி. கடாகாசம்மடாகாசமென்னும்போது அந்தகூடமட உபாதியைவிட்டு, ஆகாசத்திற்குபேதமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. ஸ்வகதபேதம்ஸஜாதியபேதமில்லாமற் போனாலும்போகட்டும்ஜகத்தைக்குறிந்தாவது விஜாதியபேதமெப்படியில்லையெனில்.

विजातीयमसत्तत्तुनखल्वस्तीतिगम्यते ।
नास्यातःप्रतियोगित्वंविजातियाद्भिदाकुतः ॥

விஜாதீயமஸத்தத்துநகல்வஸ்தீதிகம்யதே ।
நாஸ்யாதஃப்ரதியோகித்வம்விஜாதீயாத்பிதாகுதஃ ॥ உரு ॥

விஜாதீயம்	சத்துக்குவிஜாதியமானது	அதஃ	ஆகையினாலே
அஸத்	இல்லாததாயிற்று	அஸ்ய	இந்தஸத்வஸ்துவிற்கு
தத்து	அந்தஇல்லாததற்கு	ப்ரதியோகித்வம்	யெதிரி
ந.கலு அஸ்தி. இதி	இல்லையென்றே அர்த்தமானதால்	ந.	இல்லை
கம்யதே	(இல்லையென்று) அங்கிகரிக்கத்தக்கது	விஜாதீயாத்	விஜாதியத்திலிருந்து
		பிதா	பேதமென்பது
		குதஃ	எதினாலே (லபிக்கும்)

இ-தி. நிஜமானபிள்ளைக்கு மலடிபிள்ளை யெதிரியாகமாட்டா னென்பது போலவறி.

அ-கை. தீர்மானம்சொல்லுகிறார்.

Koviloor Digital Library

एकमेवाद्वितीयंसत्सिद्धमत्रतुकेचन ।
विह्वलाअसदेवेदंपुरासीदित्यवर्णयन् ॥

ஏகமேவாத்விதீயம்ஸத்ஸித்தமத்ரதுகேசந ।
விஹ்வலா அஸதேவேதம்புராஸீதித்யவர்ணயந் ॥ ௨௬ ॥

ஏகம் ஸ்வகதபேதரஹிதமாயும்
ஏவ ஸஜாதீயபேதரஹிதமாயும்
அத்விதீயம் விஜாதீயபேதமுமற்ற
ஸத் ஸித்தம் } சத்வஸ்துவானது இருந்ததாக ஸித்தமானமாயிற்று

தா-ம். நானென்றஅறிவேமூன்றுபேதமற்ற வஸ்துவென்றுசித்தமானது.

அ-கை. இப்போதுஸ்தூணிகனநியாயத்தால்சத்வஸ்துவே இருந்ததென்றதைதிடம்பண்ணுவதற்கு பூர்வபக்ஷம்சொல்லுகிறார்.

அத்ர இந்த விஷயத்திலும்
கேசந சிலபேர்கள்
விஹ்வலா: தளதளத்தபேர்களாகி
புரா சிருஷ்டிக்குமுன்னே
இதம் இந்த ஜகத்தானது
அஸத் ஏவ அசத்தாகவே
ஆஸீத் இதி இருந்ததென்று
அவர்ணயந் சொல்லுகிறார்கள்

இ-தி. சூனியவாதிசுஷுப்தியில் இந்தஅறிவை யில்லையென்றுமயக்கத்தால்சொல்லுகிறான்.

அ-கை. அப்படிகலங்குவதில்திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

मग्नस्याब्धौयथाक्षाणिविह्वलानितथास्यधीः ।
अखण्डैकरसंश्रुत्वानिष्प्रचाराबिभेत्यतः ॥

மக்நஸ்யாப்தௌயதாக்ஷாணிவிஹ்வலாநிததாஸ்யதீ: ।
அகண்டைகரஸம்ச்ருத்வாநிஷ்ப்ரசாராபிபேத்யத: ॥ ௨௭ ॥

அப்தௌ சமுத்திரத்தில்
மக்நஸ்ய முழுகினவனுடைய
அக்ஷாணி இந்திரியங்கள்
யதா எப்படி
விஹ்வலாநி கலக்கமுடையவைகளாகு [மோ
ததா அப்படி
அஸ்ய தீ: } (இந்த வாதியினுடைய) புத்தியானது
அகண்டைகரஸம் அகண்டைகரசமா [னசத்தை
ச்ருத்வா கேட்டு
நிஷ்ப்ரசாரா வியாபிக்கமுடியாததாகி
அத: பிபேதி } அதிலேநின்று பயப்படுகிறது

அ-கை. இந்தஅர்த்தத்தில்கௌடபாதாசாரியாளுடைய வசனத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

गौडाचार्यानिर्विकल्पेसमाधावन्ययोगिनाम् ।
साकारब्रह्मनिष्ठानामत्यन्तंभयमूचिरे ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௮ ॥

[illegible] } நிர்விகற்பமான சமாதியில்
[illegible] } ஆகாரத்தோடேகூடிய பிர்மநிஷ்டையுடையவர்களான
[illegible] துவிதயோகிகளுக்கு
[illegible] மிகவும்
[illegible] பயத்தை
[illegible] கௌடபாதாசாரியார்
[illegible] சொல்லியிருக்கிறார்கள்

அ-கை. அப்படி எந்தவாக்கியத்தினால் சொல்லியிருக்கிறார்களெனில்.

अस्पर्शयोगोनामैषदुर्दर्शस्सर्वयोगिभिः ।
योगिनोबिभ्यतिह्यस्मादभयेभयदर्शिनः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௯ ॥

[illegible] } அஸ்பர்சயோகமென்று சொல்லுகிற [னது
[illegible] இந்தநிர்விகற்பசமாதியானது
[illegible] } சமஸ்தமானசாகாரத்தியானிகளாலே
[illegible] பார்க்கமுடியவில்லை
[illegible] } இந்தசமாதியில்நின்று கீழேசொன்னயோகிக(ள்
[illegible] சுலபயபரகிதமானபிர்மத்தில்
[illegible] பயத்தைப்பார்த்து
[illegible] நடுங்குகிறார்களன்றோ

இ-தி. குழந்தைகள் இரண்டாவது ஜனமில்லாததேசத்தில் பயப்படுவது போலவாம்.

அ-கை. ஆசாரியாரும் அப்படியே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

भगवत्पूज्यपादाश्चशुष्कतर्कपटूनमून् ।
आहुर्माध्यमिकान्भ्रान्तानचिन्त्येस्मिन्सदात्मनि ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௦ ॥

[illegible] சங்கராசாரியாரும்
[illegible] வெறும்தர்க்கம்பண்ணுகிறவர்களான (சுருதி அனுபவமற்ற) இந்த
[illegible] } மாத்தியமிகாளென்கிறவாதிகளை
[illegible] சிந்திக்கக்கூடாதாயிருக்கிற
[illegible] இந்த
[illegible] சத்தான ஆத்துமாவில்
[illegible] பைத்தியக்காரர்களென்று
[illegible] சொல்லியிருக்கிறார்கள்

Koviloor Digital Library

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

अनादृत्यश्रुतिंमौर्ख्यादिमेबौद्धास्तमस्विनः ।
आपेदिरेनिरात्मत्वमनुमानैकचक्षुषः ॥

அநாத்ருத்ய ச்ருதிம் மௌர்க்யாதிமே பௌத்தாஸ்தமஸ்விந: |
ஆபேதிரே நிராத்மத்வமநுமாநைகசக்ஷுஷ: || ௩௧ ||

தமஸ்விந: அஞ்ஞானவிருளுடன்கூடின
இமே இந்த
பௌத்தா: பௌத்தவாதிகள்
மௌர்க்யாத் (தங்கள்) மூர்க்கபுத்தியால்
ச்ருதிம் சுருதியை
அநாத்ருத்ய அனாதரவுபண்ணி
அநுமாநைக சக்ஷுஷ: யுக்தியே முக்கியகண்ணாய் வைத்துக்கொண்டு
நிராத்மத்வம் ஆத்துமா இல்லையென்ற சூன்னியத்துவத்தை
ஆபேதிரே சொல்லுகிறார்கள்

இ-தி. குருடர்கள்பகலில்இஷ்டர்களுடைய வாக்கியத்தைநம்பக்கண்ணில்லாததினால்தன்புத்திக்குத் தோன்றுகிறபடியே இருட்டுத்தானிருக்கிறதென்றுசொல்வதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போது(அசத்துவாதியை)ஆக்ஷேபித்துதூஷிக்கிறார்.

शून्यमासीदितिब्रूषेसद्योगंवासदात्मताम् ।
शून्यस्यनतुतद्युक्तमुभयंव्याहतत्वतः ॥

சூந்யமாஸீதிதி ப்ரூஷே ஸத்யோகம் வா ஸதாத்மதாம் |
சூந்யஸ்ய ந து தத்யுக்தமுபயம் வ்யாஹதத்வத: || ௩௨ ||

சூந்யம் சூன்னியமானது
ஆஸீதிதி இருந்ததென்று
ப்ரூஷே சொல்லுகிறாயோ
ஸத்யோகம் வா அதுசத்தோடேசேர்ந்திருந்ததா
ஸதாத்மதாம் சத்ரூபமாகவேஇருந்ததா
சூந்யஸ்ய சூன்னியத்திற்கு
தது உபயம் அவ்விரண்டுகளும்
வ்யாஹதத்வத: விரோதிகளானதால்
யுக்தம் ந அப்படிச்சொல்வது ஞாயமன்று

அ-கை. அந்தவிரோதத்தைதிருஷ்டாந்தத்தினால் திடப்படுத்துகிறார்-

नयुक्तस्तमसासूर्योनापिचासौतमोमयः ।
सच्छून्ययोर्विरोधित्वाच्छून्यमासीत्कथंवद ॥

ந யுக்தஸ்தமஸா ஸூர்யோ நாபி சாஸௌ தமோமய: |
ஸச்சூந்யயோர்விரோதித்வாச்சூந்யமாஸீத்கதம் வத || ௩௩ ||

ஸூர்ய: சூரியன்
தமஸா இருட்டோடே
யுக்த: ந சேரமாட்டார்
அஸௌ இந்தச்சூரியன்
தமோமய: அபி ந இருட்டுரூபனுமாகான்

Koviloor Digital Library

ஸச்சூந்யயோ: — சத்தும்சூன்யமும்	ஶூந்யம் ஸத்தீதி — சூன்யமானது இருந்த தென்று
விரோதித்வாத் — விரோதிகளானதால்	கதம். வத — எப்படிச்சொல்லுவாய்

ச-கை. உம்முடையமதத்தில் நிர்விகற்பபிர்மத்தில் ஆகாசாதிஜகத்திருப்பதுவிரோதமில்லையோவெனில்.

वियदादेर्नामरूपेमाययासुविकल्पिते ।

வியதா3தே3ர்நாமரூபேமாயயாஸுவிகல்பிதே ॥ ௬௩ ॥

வியதா3தே3: — (ஸத்வஸ்துவில்) ஆகாசாதிகளுடைய	மாயயா — மாயையினாலே
நாமரூபே — நாமரூபங்கள்	ஸுவிகல்பிதே — நன்றாய்கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. அப்போஅதுபோல்சூனியமும்மாயையில்கற்பிதமாகட்டுமென்று சொல்லுகிறபௌத்தனுக்கு, அவன்சித்தாந்தங்கெட்டதென்ற அபிப்பிராயத்தால்உத்தரங்கொள்கிறார்.

शून्यस्यनामरूपेचतथाचेज्जीव्यतांचिरम् ॥

ஶூந்யஸ்யநாமரூபேசதயாசேஜ்ஜீவ்யதாம்சிரம் ॥ ௬௪ ॥

ஶூந்யஸ்ய — சூனியத்தினுடைய	ல் கற்பிதமாகட்டுமென்றுசொன்னால்
நாமரூபே, ச — நாமரூபங்களும்	ஜீவ்யதாம் சிரம் — நீசிரஞ்சீவியாயிருக்கக்கடவாய்
ததா2 சேத் — அப்படிசத்தில்மாயையா	

இ-தி. ஸ்வப்பனம்யெப்படிமாயையால் கற்பிதமோஅப்படி சுஷுப்தியும் மாயையால் கற்பிதமென்றுசொன்னது தனக்குஇஷ்டமென்று வாழ்த்தினது போலவுதி.

ச-கை. அப்படியானால் சூனியத்திற்குச் சொன்னதுபோல சத்தினுடையநாமரூபங்களும் மாயையால்கற்பிதமாகட்டும்அப்படி அங்கிகரித்தால்உம்முடையமதத்தில் நாமரூபம்வாஸ்தவமாயில்லாததினால் சத்தான ஆத்துமாவும் மித்தையாய்விடுமேயென்று சங்கிக்கிறவனுக்குச்சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

सतोपिनामरूपेद्वेकल्पितेचेत्तदावद ।

कुत्रेतिनिराधिष्ठानभ्रमोनक्कचिदीक्ष्यते ॥

ஸதோபிநாமரூபேத்3வேகல்பிதேசேத்ததா3வத3 ।

க்வேதிநிராதி4ஷ்டா2நப்4ரமோநக்வசிதீ3க்ஷ்யதே ॥ ௬௫ ॥

ஸதோ(அ)பி — சத்வஸ்துவிற்கும்	இதி. வத — கற்பிதஞ்சொல்
நாமரூபே த்3வே கல்பிதே சேத் — நாமரூபங்களிரண்டும் மாயையால்கற்பிதமென்றுசொன்னால் [ல்	நிராதி4ஷ்டா2நப்4ரம: — அதிஷ்டான மன்றியில் ஆரோபமானது
ததா3 க்வ — அப்போதுயெவ்விடத்தி	க்வசித் — ஓரிடத்திலும்
	ந ஈக்ஷ்யதே — காணப்படவில்லை

விடை. சத்துக்கும் சத்தென்கிறநாமமும், இருக்கிறரூபமும், மாயையால் கற்பிதமென்றுசொன்னால், இந்தவிகற்பம் சகிக்கக்கூடாதென்கிற அபிப்பிராயத்தால்பரிகரிக்கிறார், சத்தின்நாமரூபங்கள், சத்திலேயேகற்பிதங்களா, அல்லது அசத்திலேயா, அல்லதுஜகத்திலேயா, முதல்பக்ஷங்கூடாது வேறானவெள்ளி பாம்புமுதலானதின்நாமரூபங்கள் அதற்கன்னியமாய் நிஜமானகிளிஞ்சல்கயிர் முதலானதில்ஆரோபம்காண்பதால், சத்தின்நாமரூபங்கள், சத்திலேயேகற்பிதமென்பதுகூடாது, இரண்டாம்பக்ஷங்கூடாதென்று சொல்லுகிறார் ஸ்வரூபமேயில்லாதிருக்கிறஅசத்துக்கு, அதிஷ்டானத்வமேகூடாது.

. இ-தி. மலடிபிள்ளையாருக்கும் பிதாவாகக்கூடாதுபோலவறி, மூன்றாவது பக்ஷங்கூடாது, சத்திலிருந்துகற்பிதமானஜகத்து, சத்துக்கேஅதிஷ்டானமாயிருத்தல்கூடவேகூடாது, கானல்ஜலத்திலிருந்துநிஜமானஅந்தப்பூமிஉண்டாயிற்றென்றுசொல்வதுபோலவாம், அதிஷ்டானமன்றியில் கற்பிதமாகட்டுமென்றால், தங்கமுதலானவைஅதிஷ்டானமில்லாமல் நகைமுதலானகற்பனைஉலகத்தில்ஒரிடத்திலுங்காணப்படாததுபோலவறி.

ச-கை. சிருஷ்டிக்குமுன்னே அசத்திருந்ததென்றுசொல்வதிலும் தோஷமிருக்கிறதென்கிறசங்கைக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறார்.

सदासीदितिशब्दार्थभेदेद्वैगुण्यमापतेत् ।
अभेदेपुनरुक्तिस्यान्नैवंलोकेतथेक्षणात् ॥

ஸதாஸீதிதிஶப்தார்த்தபேதேத்வைகுண்யமாபதேத் ।
அபேதேபுநருக்திஸ்யாந்நைவம்லோகேததேக்ஷணாத் ॥

ஸத் சத்தேசிருஷ்டிக்குமுன்னே	ஆபதேத் வந்துவிடும்
ஆஸீத். இருந்ததென்று	அபேதே பேதமற்றதில்
இதி சொல்லும்போது	புநருக்திஸ்யாத் இரண்டாந்தரம்
ஶப்தார்த்தபேதே { அந்த சப்தங்களுக்கு அர்த்தபேதமிருக்கும் பக்ஷத்தில் [மானது	சொன்ன தோஷமுண்டாகும்
	ந ஏவம் முதலில்சொன்ன அர்த்த
	பேதமில்லாததினாலே த்வைதம் வ
த்வைகுண்யம் இரண்டுயென்றத்வைத	ருமென்றதோஷமில்லை

அ-கை. புனருக்திதோஷத்திற்குப் பரிகாரம்சொல்லுகிறார்,

லோகே உலகத்தில்	தரஞ்சொல்வது [வே
ததா அப்படி ஒருசொல்லை இரண்டு	ஈக்ஷணாத் பார்க்கப்படுகிறபடியினு

இ-தி. ஒருஇஷ்டன்வந்தவுடன் வாருமிருமிருமென்றசொல் இரண்டை காண்பியாததுபோலவறி.

அ-கை- உலகத்தில்இவ்விதமாக விவகரிப்பதில் புனருக்திதோஷமில்லையென்பதுஎவட்டத்தில்காணப்படுகிறதெனில்.

Koviloor Digital Library

कर्तव्यंकुरुतेवाक्यंब्रूतेधार्यस्यधारणम् ।
इत्यादिवासनाविष्टंप्रत्यासीत्सदितीरणम् ॥

கர்தவ்யம்குருதேவாக்யம்ப்ரூதேதார்யஸ்யதாரணம் ।
இத்யாதிவாஸநாவிஷ்டம்ப்ரத்யாஸீத்ஸதிதீரணம் ॥ கஎ ॥

கர்தவ்யம்	செய்யவேண்டியது	ப்ரூதே	சொல்லப்பட்டது
குருதே	செய்யப்பட்டது	தார்யஸ்ய	தரிக்கவேண்டியதும்
வாக்யம்	சொல்லவேண்டியது	தாரணம்	தரிக்கப்பட்டது

அ-கை. உலகானுபவம்அப்படி இருக்கட்டும் சுருதிசொன்னதற்கு இதனலென்ன ஆயிற்றெனில்.

இத்யாதிவாஸநாவிஷ்டம் ப்ரதி	இது முதலான வாசனைகளுடன்கூடிய புருஷனைக்குறித்து	ஸத் ஆஸீத் இதி ஈரணம்	இருக்கிறது மாத்திரமே இருந்ததென்று (சுருதிசொல்லிற்று

இ-தி. அம்மாள்குடியானவனிடத்தில் அவன்வழக்கம்போல்பேசுவதுபோலவுமி.

அ-கை. அத்வைதவஸ்துவில் பூதகாலமில்லாமையால் சிருஷ்டிக்குமுன்னிருந்ததென்றசொல் எப்படி சொல்லக்கூடுமெனில், அப்படிசொல்லும்போதிருக்கின்ற ஒருவஸ்துஉற்பத்திநாசவத்தாய், ஆத்துமாவுக்குத்வைத்தை உண்டுபண்ணுமேயெனில்.

कालाभावेपुरेत्युक्तिःकालवासनयायुतम् ।
शिष्यंप्रत्येवतेनात्रद्वितीयंनहिशंक्यते ॥

காலாபாவேபுரேத்யுக்திஃ காலவாஸநயாயுதம்।
ஶிஷ்யம்ப்ரத்யேவதேநாத்ரத்விதீயம்நஹிஶங்க்யதே॥ கஅ॥

காலாபாவே	முக்காலமுமில்லாத வஸ்துவில்	ஶிஷ்யம் ப்ரதி ஏவ	சிஷியனைக்குறித்தே சொன்னது [தத்தில்
புரா இதி	முன் என்ற [ன்மூல்	தேந அத்ர	ஆகையினல் இந்த அத்வை
உக்திஃ	சொல் (எப்படிசொல்லக்கூடுமெ	த்விதீயம்	இரண்டாவது [ரே
காலவாஸநயா யுதம்	கால வாசனையோடேகூடின	ந ஶங்க்யதே ஹி	சங்கிக்கப்படாதன்

இ-தி. ஏகமாயிருக்கிறதாம்பிரபர்ணிஜலத்தில், தீர்த்தவிசேஷங்களைச்சொல்லியது, அந்தவாசனைகளுடன்கூடியவர்களுக்காகச்சொல்வதுபோலவுமி.

அ-கை. இப்போதுசித்தாந்தரகசியம் சொல்லுகிறர்.

चोद्यंवापरिहारोवाक्रियतांद्वैभाषया ।
अद्वैतभाषयाचोद्यंनास्तिनापितदुत्तरम् ॥

Koviloor Digital Library

சோத்யோவாபரிஹாரோவாக்ரியதாம்த்வைதபாஷயா।
அத்வைதபாஷயாசோத்யம்நாஸ்திநாபிததுத்தரம்॥ ௫௯॥

சோத்யம்.வா ஆக்ஷேபமும்
பரிஹார:வா பரிஹாரமும்
த்வைதபாஷயா } த்வைதவார்த்தையினாலே
க்ரியதாம் பண்ணத்தக்கது
அத்வைத பாஷயா } அத்வைத பாஷையினாலே
சோத்யம்.நாஸ்தி ஆக்ஷேபமில்லை
தத்.உத்தரம்,அபி.அதற்குஉத்தரமும்
ந இல்லை

இ-தி. நாடகத்தில்சண்டைமுதலானவை வேஷத்திலேயேதவிர நிஜத்திலில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. அப்படிப்பாமார்த்தத்தில், த்றுவைதமில்லையென்பதில், வாசிஷ்டஸ்மிருதியைச்சொல்லுகிறார்.

तदास्तिमितगंभीरंनतेजोनतमस्ततम् ।
अनाख्यमनभिव्यक्तंसत्किञ्चिदवशिष्यते ॥

ததாஸ்திமிதகம்பீரம்நதேஜோநதமஸ்ததம்।
அநாக்யமநபிவ்யக்தம்ஸத்கிஞ்சிதவசிஷ்யதே॥ ௬௦॥

ததா அந்தப்பிரளயத்தில் [மாயும்
ஸ்திமிதகம்பீரம் சலனமன்றியில்கம்பீர
ந.தேஜ: பிரகாசமன்றியினும்
ந தம: இருட்டுமென்றியினும்
ததம் விஸ்தாரமாயும்
அநாக்யம் சொல்லுவதற்குப்பேரில்லாததாயும் [ரு
அநபிவ்யக்தம் ரூபமில்லாததாயுமிருக்கி
ஸத்.கிஞ்சித் சத்துமாத்திரமே
அவசிஷ்யதே இருக்கிறது

இ-தி. இப்போதுதோன்றப்பட்ட நாமரூபங்கள்சுஷுப்தியில் இல்லாததுபோலவறி.

ச-கை. சிஷ்யன்பிரளயத்தில், ஆகாசமுமில்லையென்று சொன்னதைப்பற்றிசங்கிக்கிறான்.

ननुभूम्यादिकंमाभूत्परमाण्वन्तनाशतः ।
कथंतेवियतोसत्वंबुद्धिमारोहतीतिचेत् ॥

நநுபூம்யாதிகம்மாபூத்பரமாண்வந்தநாசத:।
கதம்தேவியதோஸத்வம்புத்திமாரோஹதீதிசேத்॥ ௬௧

நநு சிஷ்யன் ஆக்ஷேபிக்கிறான்
பரமாண்வந்த நாசத: பரமாணுவாய்முடிவில்நாசமாய்ப்போவதால்
பூம்யாதிகம் பூமி ஜலம் தீ வாயுவரை
மா பூத் } பிரளயத்தில் இல்லாமல், போகட்டும்
தே. புத்திம் உம்முடையபுத்தியில்
வியத: ஆகாசத்திற்குக்கூட
அஸத்வம் இல்லாமையானது
கதம் எப்படி
ஆரோஹதி. இதி சேத் . ஏறிற்றென்று கேட்பாயாகில்

இ-தி. நினைப்பில்கற்பிதமானஸ்வப்பனம்பொய்யானாலும், நினைப்புளப்படியில்லாமல்போமென்பதுபோலவாம்:

அ-கை. அவன்சொன்னதைக்கொண்டே அவனுக்குச்சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

अत्यन्तंनिर्जगव्द्योमयथातेबुद्धिमाश्रितम् ।
तथैवसान्निराकारंकुतोनाश्रयतेमतिम् ॥

அத்யந்தம்நிர்ஜகத்வ்யோமயதாதேபுத்திமாச்ரிதம் ।
ததைவஸந்நிராகாரம்குதோநாச்ரயதேமதிம் ॥ ௪௨ ॥

அத்யந்தம் மிகவும்
நிர்ஜகத் ஜகத்தன்றியிலிருக்கிற
வ்யோம (ஆகாசமானது இருக்கிறதாக)
யதா எப்படி
தே உன்னுடைய
புத்திம் புத்தியை
ஆச்ரிதம் ஆசிரியித்திருக்கிறதோ
ததா ஏவ அப்படியே
நிராகாரம் ஆகாசமில்லாததான
ஸத் சத்து [புத்தியை
குதம் மதிம் யெதினாலே நம்முடைய
ந. ஆச்ரயதே ஆசிரியிக்கமாட்டாது

வி-ம். மிகவும்சூன்னியமாயிருக்கிற நினைப்பு இருக்கிறதாக, உன்புத்தியில்பட்டதுபோல நிற்சங்கமான அறிவு, நம்முடையபுத்தியிலேன்படமாட்டாது.

அ-கை. பிரத்தியக்ஷமாய் கண்டதையில்லையென்பது கூடாதென்கிறஞாயத்தை, தழுவிகேட்டதற்குச்சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

निर्जगव्द्योमदृष्टंचेत्प्रकाशतमसोर्विना ।
क्वदृष्टंकिञ्चतेपक्षेनप्रत्यक्षंवियतत्खलु ॥

நிர்ஜகத்வ்யோமத்ருஷ்டம்சேத்ப்ரகாசதமஸோர்விநா ।
க்வத்ருஷ்டம்கிஞ்சதேபக்ஷேநப்ரத்யக்ஷம்வியதத்கலு ॥ ௪௩ ॥

நிர்ஜகத் நாமரூபரகிதமான
வ்யோம ஆகாசமானது [தேயெனில்
த்ருஷ்டம் சேத் பார்க்கப்பட்டிருக்கிற
ப்ரகாசதமஸோ விநா } வெளிச்சமிருட்டன்றியில் [து
க்வத்ருஷ்டம் எவடத்தில் பார்க்கப்பட்ட
கிம். ச. இதுவுமன்றியில்
தே உன்னுடைய
பக்ஷே மதத்தில்
வியத் ஆகாசமானது
ப்ரத்யக்ஷம் ந. கலு } பிரத்தியக்ஷமாகக்கூடாதன்றோ

தா-ம். ஆகையால்ஆகாசம்பார்க்கப்பட்டதாகச் சொன்னசொல்வீண்.

இ-தி. நினைப்புகாணப்படுகிறதென்பது சுத்தப்பொய்போலவாம்.

சங்கை. அப்படிபிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கக்கூடாமையானது சத்வஸ்துவிலும்சமானம்தானே நீர்இருக்கிறதாகச்சொல்லுகிற, சத்வஸ்துவையெப்போதுகண்டீரெனில்.

Koviloor Digital Library

सद्वस्तुदृष्टंत्वस्माभिर्निश्चिन्तैरनुभूयते ॥

ஸத்வஸ்துத்ருஷ்டம் த்வஸ்மாபிர்நிஶ்சிந்தைரநுபூயதே ॥ ௪௨ ॥

ஸித்தம் — சித்தித்திருக்கிற
ஸத்வஸ்து — சத்வஸ்துவும்
நிஶ்சிந்தை: — சிந்தனையற்றசமயத்தில்
அஸ்மாபி: — நம்மாலே
அநுபூயதே — அனுபவிக்கப் படுகிறது.

இ-தி. நிச்சங்கற்பமான சமாதியில் அறிவுமாத்திரம் அனுபவிப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. தூஷ்ணீம்பூதாவஸ்தையில் இதரதோற்றமில்லாமையால் சூனியமேதோற்றுமெனில்.

तूष्णींस्थितौनशून्यत्वंशून्यबुद्धेश्चवर्जनात् ॥

தூஷ்ணீம்ஸ்திதௌ ந ஶூந்யத்வம் ஶூந்யபுத்தேஶ்ச வர்ஜநாத் ॥ ௪௩ ॥

தூஷ்ணீம் ஸ்திதௌ — தூஷ்ணீம் பாவாவஸ்தையில்
ஶூந்யபுத்தே: ச — சூனியமென்றபுத்தியும்
வர்ஜநாத் — இல்லாமையால்
ந ஶூந்யத்வம் — நீசொன்னசூனியபுத்தியுமில்லை

தா-ம். சமாதியில்சூனியமல்லவா, இருக்கிறதென்றால், அந்தபுத்தியுமில்லையென்றறி.

அ-கை. அப்போதுசத்தென்கிற புத்தியுமில்லையேயெனில்.

सत्वुद्धिरपिचेन्नास्तिमास्त्वस्यस्वप्रभवत्वतः ॥

ஸத்புத்திரபி சேந்நாஸ்தி மாஸ்த்வஸ்ய ஸ்வப்ரகாஶதঃ ॥ ௪௪ ॥

ஸத்புத்தி: அபி — சன்மாத்திரமானபுத்தியும்
நாஸ்தி சேத் — இல்லையேயென்றால்
அஸ்ய — இவர்
ஸ்வப்ரகாஶத: — ஸ்வப்பிரகாசமானதால்
மாஸ்து — சத்துமாத்திரமானபுத்தியும் வேண்டாம்

தா-ம். அறிவுதானென்ற, புத்தியுமில்லையேயெனில், ஸ்வப்பிரகாசமானதால்அதுவும்வேண்டாம்.

அ-கை. சத்புத்தியுமில்லாதபக்ஷத்தில் சன்மாத்திரமா யிருந்ததுயென்று, யெப்படியறியக்கூடுமெனில்.

निर्मनस्कत्वसाक्षित्वात्सुन्मात्रंसुगमंनृणाम् ॥

நிர்மநஸ்கத்வஸாக்ஷித்வாத்ஸந்மாத்ரம் ஸுகமம் ந்ருணாம் ॥ ௪௫ ॥

நிர்மநஸ்கத்வஸாக்ஷித்வாத் — அப்படி ஒருசிந்தனையுமில்லை யென்கிறசாக்ஷித்வமிருப்பதால்
ந்ருணாம் — மனிதர்களுக்கு
ஸந்மாத்ரம் — சத்துமாத்திரம்
ஸுகமம் — சுகமாயறியலாம்

அ-கை. இப்படி தூஷணீம்பூதாவஸ்தையில் நிஷ்பிரபஞ்சமானசாக்ஷியின் விளக்கத்தைக்காண்பித்து, இந்தநியாயப்படி சிருஷ்டிக்குமுன்னும், சத்திருந்ததாகஅறியக்கூடுமென்று சொல்லுகிறார்.

Koviloor Digital Library

मनोजृंभणराहित्येयथासाक्षीनिराकुलः ।
मायाजृंभणतःपूर्वंसत्तथैवानिराकुलम् ॥
மநோஜ்ரும்பணராஹித்யேயதாஸாக்ஷீநிராகுலஃ ।
மாயாஜ்ரும்பணதஃபூர்வம்ஸத்ததைவநிராகுலம் ॥ ௬௫ ॥

மநோஜ்ரும்பணராஹித்யே மனோவிலாஸமற்ற ஸுஷுப்தியில் பூதாவஸ்தையில்	ததா ஏவ அப்படியே
ஸாக்ஷீ சாக்ஷியான ஆன்மா	மாயாஜ்ரும்பணதஃ மாயை வெளியாவதற்கு [னது
யதா எப்படி	பூர்வம்,ஸத் முன் சத்வஸ்துவா
நிராகுலஃ சலனமற்றிருக்கிறதோ	நிராகுலம் சலனமற்றதாகவே இருந்தது

இ-தி, இந்தபூமியில்செடிகொடி அற்றபோது பூமிமாத்திரம் காணப்படுவதுபோல, காடுண்டாவதற்குமுன்னும், பூமிமாத்திரமென்றறியவும்.

அ-கை. மாயாசக்திக்குலக்ஷணமேதெனில்.

निस्तत्वाकार्यगम्यास्यशक्तिर्मायाग्निशक्तिवत् ॥
நிஸ்தத்வாகார்யகம்யாஸ்யசக்திர்மாயாக்நிசக்திவத் ॥ ௬௬ ॥

அஸ்ய இந்த ஆன்மாவினுடைய	நிஸ்தத்வா வேறு ஸ்வரூபமற்றது
மாயாசக்திஃ மாயையின்சக்தியானது	கார்யகம்யா காரியத்தினல்மாத்திரம்அறியத்தக்கது
அக்நிசக்திவத் அக்கினியினுஷ்ணசக்திபோல	

வி-ம். மாயாசக்தியானது, ஜகத்காரணமானசத்வஸ்துவைவிட்டு, வேறாய்ஸ்வரூபமில்லாமையால், நிஸ்தத்வமென்றும், ஆகாசாதிபிரபஞ்சத்தைக்கற்பிக்கையால்காரியத்தால் அறியத்தக்கதென்றும்சொல்லப்படும், சத்திலிருக்கிறஇந்தமாயாசக்தி, அந்தசத்ஸ்வரூபத்திற்கு வேறாகஇருப்பதில், திருஷ்டாந்தமேதெனில், எப்படி அக்கினியிலிருக்கிற உஷ்ணசக்தி அதற்கு வேறாகயிருந்து, பொரிகள்முதலானஅடையாளத்தால் சக்தியுண்டென்றறியபடுகிறதோ, அப்படிப்போலவென்றறியத்தக்கது.

இ-தி. இந்திரஜாலிகனிடத்திலிருக்கிறசக்திபோலவறி.

அ-கை. காரியலிங்கத்தால், சக்தியுண்டென்றறிவதற்கு வியதிரேகமுகத்தால்திடம்பண்ணுகிறார்.

नहिशक्तिःक्वचित्काचिद्बुद्ध्यतेकार्यतःपुरा ॥
நஹிசக்திஃக்வசித்காசித்புத்யதேகார்யதஃபுரா ॥ ௬௭ ॥

காசித் ஒருவஸ்துவின்	கார்யதஃ, காரியமுண்டாவதற்கு
சக்திஃ ஒருசக்தியும்	புரா.ஹி முன்னேயும்
க்வசித் ஓரிடத்திலும்	ந புத்யதே அறியப்படவில்லை

Koviloor Digital Library

இ-தி. முன்னுரைத்தஇந்திரஜாலசக்தி, காரியோற்பத்திக்குமுன்னறியப் படாததுபோலவறி.

அ-கை. இப்படிசக்தியானது காரியத்தினுலறியப்படுமென்றுசொல்லி,நிஸ் தத்வஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிறுர்.

नसद्वस्तुसतश्शक्तिर्नहिवन्हेःस्वशक्तिता ॥

நஸத்வஸ்துஸதஶ்ஶக்திர்நஹிவந்ஹேஃஸ்வஶக்திதா ॥ ௪௭ ॥

ஸதஃ. ஶக்திஃ சத்தின் சக்தியானது	ஸ்வஶக்திதா தன்தக்கிறசக்தி [று
ஸத்வஸ்து ந சத்வஸ்து ஆகாது	ந. ஹி அக்கினியைவிட்டன்னியமன்
வந்ஹேஃ அக்கினியினுடைய	

அ-கை. இந்தவிஷயத்தில் இன்னமொருவிசாரங் காண்பிவிக்கிறுர், சத்தி லிருக்கிறசக்திசத்தாஅல்லது, அசத்தாசத்தெனில் சத்துக்கபின்னமானதால், சத்தின்சக்தியென்றுசொல்லக்கூடாது, அசத்தென்றுல் முயல்கொம்புக்குச்ச மானமாஅல்லது, சத்விலக்ஷணமாசொல்லென்று கேழ்க்கிறுர்.

सद्विलक्षणतायान्तुशक्तेःकिंतत्वमुच्यताम् ॥

ஸத்விலக்ஷணதாயாந்துஶக்தேஃகிம்தத்வமுச்யதாம் ॥ ௪௮ ॥

ஸத்விலக்ஷண தாயாம். து } சத்திற் கன்னியமென் றுல்	கிம் யென்ன
	தத்வம் ஸ்வரூபமிருக்கிறது
ஶக்தேஃ சக்திக்கு	உச்யதாம் அது சொல்லத்தக்கது

தா-ம். அந்தசக்தியவனுக்குவிலக்ஷணமென்றுல்அதற்குவடிவமேதுசொல்.

அ-கை. முதல்பக்ஷமானசூனியமாகட்டுமேயெனில்.

शून्यत्वमितिचेच्छून्यंमायाकार्यमितीरितम् ॥

ஶூந்யத்வமிதிசேச்சூந்யம்மாயாகார்யமிதீரிதம் ॥ ௪௯ ॥

ஶூந்யத்வம். இதி. சூனியமென்று	ஶூந்யம். இதி சூனியமென்று
சேத் சொல்வாயானுல்	ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறதே தவிர
மாயாகார்யம் மாயாகாரியமான ஜகத் தானது	மாயைசூனியமென்று சொல்லப்ப டுகிறதில்லை

இ-தி. நித்திராசக்தியைப்போலவறி.

அ-கை. பின்அந்தசக்தியையென்னமாகத்தான் சொலுகிறதெனில்.

नशून्यंनापिसद्यादृक्तादृक्तत्वमिहेप्यताम् ॥

நஶூந்யம்நாபிஸத்யாத்ருக்தாத்ருக்தத்வமிஹேஷ்யதாம் ॥ ௫௦ ॥

ந. ஶூந்யம் சூனியமுமில்லை	யாத்ருக் இப்படிப்பட்ட யாதொரு
ஸத். அபி. ந. சத்துமில்லை	ஸ்வரூபமுண்டோ

Koviloor Digital Library

தாத்ருஶ — அப்படி இத்தன்மைத்தென் றுரைக்கமுடியாத
இதம் — இருப்பானது
ஊஹ — இந்தமாயையினிடத்தில்
ஈஷ்யதாம் — அங்கீகரிக்கத்தக்கது

இ-தி. நித்திராசக்திசூனியமும்சத்தும் இல்லாமலிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இந்தஅர்த்தத்தைச்ருதியுஞ்சொல்லுகின்றது.

नासदासीन्नोसदासीत्तदानींकित्वभूत्तमः ॥

நாஸதாஸீந்நோஸதாஸீத்ததாநீம்கிம்த்வபூத்தம: ॥ ௪௯ ॥

அஸத்,ந ஆஸீத் — அசத்தாகவும்இருக்கவில்லை
ஸத்ந ஆஸீத் — சத்தாகவும்இருக்கவில்லை
ததாநீம் — அப்போது
கிம்.து — பின்னெப்படி இருக்கிறதென்றால்
தம:. அபூத் — தமசென்றபேராக இருந்தது

இ-தி. இருட்டானதுசத்துஅசத்துயென்றுசொல்லப்பட்டதுபோலவாம்

அ-கை. என்னத்தினுலிப்படி அநிர்வசனீயமான தமசென்ற பேராயிருந்ததென்று சொல்லப்படுகிறதெனில்.

सद्योगात्तमसस्तत्वंनस्वतस्तन्निषेधणात् ॥

ஸத்யோகாத்தமஸஸ்தத்வம்நஸ்வதஸ்தந்நிஷேதநாத் ॥ ௫௰ ॥

ஸத்யோகாத் — சத்தோடே சேர்ந்திருப்பதால்
தமஸ: — மாயைக்கு
தத்வம் — இருப்புத்தன்மைசொல்லப்படுகிறது
தந்நிஷேதநாத் — அந்தசத்தைவிட்டுபிரிக்கும்போது
ஸ்வத:ந — ஸ்வபாவத்தினுலோர்இருப்புமில்லை

இ-தி. நித்திராசக்திதன்னேடே சேர்ந்திருப்பதாலிருத்தலுக்கும்தான்விழித்தால்அதில்லாமையால் அசத்துதன்மையும்காணப்படுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்படியாவதொருசக்தியை அங்கீகரித்தால்த்வைதம் வந்துவிட்டதேயெனில், யாதொருகாரணத்தினுல் மாயைக்குசுதாவாய் சத்தில்லையோ அந்தகாரணத்தினுலில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

अतएवद्वतीयत्वंशून्यवन्नहिगण्यते ॥

அதஏவத்விதீயத்வம்ஶூந்யவந்நஹிகண்யதே ॥ ௫௰௧ ॥

அத:ஏவ — ஆகையினுலேதானே
ஶூந்யவத் — சூனியமெப்படி சத்துக்கு எதிரியாகமாட்டாதோ
த்விதீயத்வம் — அப்படி இதுவுமிரண்டாயிருத்தல்
ந.கண்யதே.ஹி — என்னப்படமாட்டாதன்றோ

இ-தி. நித்திராசக்திதனக்குயெதிரியாக ஆகமாட்டாததுபோலவாம்.

அ-கை. பொய்யாயிருக்கிறசக்தியால் சத்துக்குத்விதத்வம் வாராதென்பதிற்குதிருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

नलोकेचैत्रतच्छक्त्योर्जीवितंलिख्यतेपृथक् ॥

Koviloor Digital Library

நஹிலோகேவைசத்ருஷ்டோஜீவிதம்விஷ்டிதம்வ்யதிரேகம் ॥

லோகே	உலகத்தில்	வ்யதிரேகம்	ஜீவிதம் வேறான தன்மை
வைசத்ருஷ்டா:	ஒருவருமறியாது வேறுக்கும் அவன் சக்திக்கும்	நவிஷ்டிதம்	காணப்படாததுபோல வறி

ச-கை. அதிகசக்தியுள்ளவிடத்திலசக்திக்குஜீவிதமிருக்குமெனில்.

शक्त्याधिक्येजीवितंचेद्वर्धतेतत्रविद्धिकृत् ।

नशक्तिःकिन्तुतत्कार्यंयुद्धकृष्यादिकंतथा ॥

सर्वथाशक्तिमात्रस्यनपृथग्गणनाक्वचित् ॥

ஶக்த்யாதிக்யேஜீவிதம்சேத்வர்த்ததேதத்ரவ்ருத்திக்ருத் ।
நஶக்தி:கிந்துதத்கார்யம்யுத்தக்ருஷ்யாதிகம்ததா ॥ ருஉ ॥
ஸர்வதாஶக்திமாத்ரஸ்யநப்ருதக்கணநாக்வசித் ॥ ருஙு ॥

ஶக்த்யாதிக்யே	அதிகசக்தியுள்ளவிடத்தில்	யுத்தக்ருஷ்யாதிகம்	யுத்தம் உழவு முதலானதைச்செய்கிறது
ஜீவிதம்	ஜீவிதவிருத்தியை [தில்	ததா	அப்படி
வர்த்ததே சேத்	செய்யுமெனில்	ஸர்வதா	சகலவிதத்திலும்
தத்ர	அந்தவிடத்தில்	ஶக்திமாத்ரஸ்ய	சக்திமாத்திரத்திற்கு
வ்ருத்திக்ருத்	விருத்தியைச்செய்கிறது	ப்ருதக்கணநா	சக்தனைவிட்டு வேறான இருப்பு
ஶக்தி: ந	சக்தியன்று	க்வசித் ந	ஓரிடத்திலுமில்லை
கிம் து	பின்னேபோவென்றால் [து		
தத்கார்யம்	அந்த சக்தியின் காரியமான		

ச-ங்க. சத்துக்குசக்தியால்த்வைதம்வேண்டாம் சக்திகாரியத்தால்த்வைதம்வரட்டுமெனில்.

शक्तिकार्यन्तुनैवास्तिद्वितीयंशक्यतेकथम् ॥

ஶக்திகார்யந்துநைவாஸ்தித்விதீயம்ஶக்யதேகதம் ॥ ருச ॥

ஶக்திகார்யம் து	சக்தியின்காரியம் [லை	த்விதீயம்	இரண்டாவதை
நைவ அஸ்தி	அத்தியந்தமில்லவேயில்	கதம் ஶக்யதே	எப்படிஉண்டுபண்ணும்

இ-தி. மகோதரமுள்ளவளுக்கேபிள்ளையில்லையென்றால் அதின்காரியமான ஜலஸ்பரிசாதியினல்அவளுக்குப் பிள்ளையில்லையென்பதில், கேட்கவேண்டாததுபோலசக்தியினலேயே ஆத்துமாவுக்குத்வைதத்வம்வாராமலிருக்கும்போது அதின்காரியத்தால் த்வைதத்வம்எப்படிவரும், இன்னம்நித்திராசக்தியேத்வைதத்தையுண்டுபண்ணுதபோது, அதின்காரியமானசொப்பனம் தனக்கெதிரியாகஎப்படியாகும்.

அ-கை. சத்தின்சக்தியானது சத்துள்ளவிடமெல்லாம் இருக்கிறதா அல்லது ஏகதேசத்திலிருக்கிறதாவென்று ஆக்ஷேபித்து முந்நாளாலேஅடையத்தக்

Koviloor Digital Library

கதான, நிர்மாயபிரமத்திற்கு அபாவம்வருவதால்முதல்பக்ஷங்கூடாது நிரம்ச த்துக்குவிரோதம்வருவதால், ஏகதேசத்திலிருக்குமென்பதுங் கூடாதெனில், முதலாவதுபக்ஷத்தைத்தள்ளி திருஷ்டாந்தத்துடன் இரண்டாவதுபக்ஷத்தி ற்குபரிகாரஞ்சொல்லுகிறார்.

नकृत्सनव्रह्मवृत्तिसाशक्तिःकिंत्वेकदेशभाक् ।
घटशक्तिर्यथाभूमौस्निग्धमृद्येववर्तते ॥

நக்ருத்ஸ்நப்ரஹ்மவ்ருத்திஸாஶக்தி꞉கிம்த்வேகதேஶபாக் ।
கடஶக்திர்யதாபூமௌஸ்நிக்தம்ருத்யேவவர்த்ததே ॥ ௫௪ ॥

பூமௌ பூமியிலிருக்கிற	ஸா ஶக்தி꞉ அந்தசத்தின்சக்தியானது
கடஶக்தி꞉ { கடத்தை யுண்டுபண்ணு ஞ்சக்தியானது [ரம்	க்ருத்ஸ்ந ப்ரஹ்மவ்ருத்தி꞉. ந பிரமம் மு ழுமையும் வியாபித்திருக்கவில்லை
ஸ்நிக்தம்ருதி. ஏவ நல்லமண்ணில்மாத்தி	கிம். து பின்னையோவென்றால்
யதா.வர்த்ததே { எப்படி யிருக்கிறதோ அப்படி	ஏகதேஶபாக் { ஏகதேசத்தை யடைந்தி ருக்கிறது

அ-கை. இதற்குப்பிரமாணஞ்சொல்லுகிறார்.

पादोस्यसर्वाभूतानित्रिपादस्तिस्वयंप्रभः ।
इत्येकदेशवृत्तित्वामायायावदतिश्रुतिः ॥

பாதோஸ்யஸர்வாபூதாநித்ரிபாதஸ்திஸ்வயம்ப்ரப꞉ ।
இத்யேகதேஶவ்ருத்தித்வம்மாயாயாவததிஶ்ருதி꞉ ॥ ௫௫ ॥

ஸர்வாபூதாநி சகலபூதங்களும்	மாயாயா꞉ மாயைக்கு
அஸ்ய பாத꞉ { இந்தஆத்துமாவினுடைய ஒ ருபாதமாயிருக்கிறது[து	ஏகதேஶவ்ருத்தித்வம் { ஏகதேசமாயிருக்கு ம் தன்மையை
ஸ்வயம்ப்ரப꞉ ஸ்வயம்பிரகாசமான சத்	ஶ்ருதி꞉ வேதமானது
த்ரிபாத் அஸ்தி { மூன்றுபாதமாயிருக்கி றதென்றும்	வததி சொல்லுகிறது

அ-கை. இப்படிஸ்மிருதியுஞ்சொல்லுகிறது.

विष्टभ्याहमिदंकृत्स्नमेकांशेनस्थितोजगत् ।
इतिकृष्णोर्जुनायाहजगतस्त्वेकदेशताम् ॥

விஷ்டப்யாஹமிதம்க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஶேநஸ்திதோஜகத் ।
இதிக்ருஷ்ணோர்ஜுநாயாஹஜகதஸ்த்வேகதேஶதாம் ॥ ௫௬ ॥

க்ருத்ஸ்நம் சமஸ்தமான	தினாலே வியாபித்து ன்று
இதம்.ஜகத் இந்த ஜகத்தை	அஹம்.ஸ்தித꞉.இதி நானிருக்கிறேனெ
ஏகாம்ஶேந.விஷ்டப்ய ஒரு அம்சத்	க்ருஷ்ண꞉ கிருஷ்ணபகவானும்

Koviloor Digital Library

ஃஜு-நாய அர்ஜுனன்பொருட்டு	ஏகதேசதாம் ஏகதேசமாயிருத்தலை
ஜகதஃ ஜகத்துக்கு	ஸூத சொன்னர்

இ-தி. ஆகாசத்தில்நீலாநிவர்ணம் ஏகதேசமாய்தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுமாயாபரிநமானஸ்வ ரூபமிருப்பதில் இன்னும்பிரமாணஞ்சொல்லுகிருர்.

सभूमिंविश्वतोभूत्वात्यत्यतिष्टद्दशांगुलम् ।
विकारावर्तिचात्रास्तिश्रुतिसूत्रकृतोवचः ॥

ஸஹூமிம்விஸ்வதொஹூத்வாஹ்யத்யதிஷ்டத்தஸாங்குலம் ।
விகாராவர்த்திசாத்ராஸ்திஸ்ருதிஸூத்ரக்ருதொவசஃ ॥ ருஎ ॥

ஸஃ அந்த ஆத்துமாவானவர்	விகாராவர்த்தி } விகாரத்தை அதிக்கிரமித்திருக்கிருரென்றும்
விஸ்வதஃ நாலுவாக்கிலும்	அத்ர இந்த விஷயத்தில்
ஹூமிம் ஜகத்தை	ஸ்ருதிஸூத்ரக்ருதொஃ சுருதியினுடையவும்சூத்திரக்காரருடையவும்
ஹூத்வா வியாபித்து	வசஃஅஸ்தி ஆஞ்ஞையிருக்கிறது
தஸாங்குலம் பத்துப்பங்கு	
அத்யதிஷ்டத் அதிக்கிரமித்து இருக்கிருரன்றோ	

அ-கை. அப்போதுஇந்தசுருதிகளால், நிறம்சத்திலிந்தசக்திஏகதேசமாயிருந்தால், அம்சகற்பனைவருமென்ற விரோதத்திற்கு யென்னபரிகாரமாயிற்றெனில், இப்படிசொன்னசுருதியின் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிருர்.

निरंशेप्यंशमारोप्यकृत्स्नेंशेवेतिपृच्छतः ।
तत्भाषयोत्तरंब्रूतेश्रुतिश्श्रोतृहितैषिणी ॥

நிரம்ஸெப்யம்ஸமாரொப்யக்ருத்ஸ்னேம்ஸெவெதிப்ருச்சதஃ ।
தத்பாஷயொத்தரம்ப்ரூதெஸ்ருதிஸ்ஸ்ரோத்ருஹிதைஷிணீ ॥ ருஅ ॥

நிரம்ஸேஅபி நிறம்சவஸ்துவிலும்	ப்ருச்சதஃ கேட்டவனுக்கு
அம்ஸம் ஆரொப்ய } அம்சத்தை கற்பித்து	ஸ்ரோத்ருஹிதைஷிணீ } கேட்கிறவனுக்குஹிதத்தைச்சொல்லுகிற
க்ருத்ஸ்னேம்ஸேவா சக்தி முழுமையுமிருக்கிறதா ஏகதேசமாயிருக்கிறதாவென்று	ஸ்ருதிஃ வேதமானது
	தத்பாஷயா அவன் வார்த்தையினுலே
	உத்தரம் சமாதானத்தை
	ப்ரூதே சொல்லுகிறது

இ-தி. தாயினிடத்தில்குழந்தைவந்து அம்மாஆகாசபுருஷன் கட்டெரும்புவாஹனத்திலேறிவாருனமே, அந்தஎரும்புஅந்தப்புருஷனளவுள்ளதா சிறிதாவென்றுகேட்டதை,அவள்அனுசரித்து, சிறிதென்றுசொல்லுவதுபோலும்

Koviloor Digital Library

குழந்தைக்குதாய்ஸ்வாமிவந்துசாதத்தை சாப்பிடுமென்றுசொன்னதற்குகுழந்தை அவ்வளவுசாதத்தையும் சாப்பிடுமா,யெனக்கு சாப்பிடச்சிறிதும்மீதம் வைக்குமாவென்று, சொன்னதுபோலுமறி.

அ-கை. யாதொருகாரணத்தால் ஜகத்துண்டாகிறநிமித்தம். சத்தில்சக்தியைச்சாதித்தாரோ, அதுசெய்கிறகற்பனையை இப்போது திருஷ்டாந்தமூலமாய்ப்பரிகரிக்கிறார்.

सत्तत्वमाश्रिताशक्तिःकल्पयेत्सतिविक्रियाः ।
वर्णाभित्तिगताभित्तौचित्रंनानाविधंयथा ॥

ஸத்த்வமாஶ்ரிதாஶக்தி:கல்பயேத்ஸதிவிக்ரியா: ।
வர்ணாபித்திகதாபித்தௌசித்ரம்நாநாவிதம்யதா ॥ ௫௯ ॥

ஸத்த்வம் சத்வஸ்துவை
ஆஶ்ரிதா ஶக்தி: ஆசிரியித்திருக்கிற சக்தியானது
ஸதி விக்ரியா: சத்தில் நானாவிதமான விகாரத்தை
கல்பயேத் கற்பிக்கிறது
பித்திகதா: சுவரை ஆசிரியித்த
வர்ணா: வர்ணங்களானவை
பித்தௌ சுவரில்
நாநாவிதம் நானாவிதமான
சித்ரம் சித்திரத்தை
யதா எப்படி கற்பிக்கிறதோ

அ-கை. அதில்முதலில்உண்டாகிற காரியத்தையும்அதுசக்தியின் காரியமென்பதற்குஹேதுவையும் காண்பிக்கிறார்.

आद्योविकारआकाशस्सोवकाशस्स्वरूपवान् ।
आशोस्तीतिसत्तत्वमाकाशेप्यनुगच्छति ॥

ஆத்யோவிகாரஆகாஶஸ்ஸோவகாஶஸ்ஸ்வரூபவாந் ।
ஆகாஶோஸ்தீதிஸத்த்வமாகாஶேப்யநுகச்சதி ॥ ௬௦ ॥

ஆத்ய: விகார: முதலாவதுவிகாரமான
ஆகாஶ: ஆகாசம் (அது
ஸ: அது
அவகாஶஸ்வரூபவாந் இடைவெளி வடிவுள்ளது
ஸத்த்வம் சத்தின்தன்மை
ஆகாஶ: அஸ்தி இதி ஆகாசம் இருக்கிறதென்று
ஆகாஶே அபி ஆகாசத்திலும்
அநுகச்சதி அனுசரித்திருக்கிறது

இ-தி மண்ணின்ஸ்வபாவம்குதிரினும்காணப்படுவதுபோலவறி.

அ-கை. அதைவிபரித்துச்சொல்லுகிறார்.

एकस्वभावंसत्तत्वमाकाशोद्विस्वभावकः ।
अवकाशस्सतिव्योम्निसचैषोपिद्वयंस्थितम् ॥

ஏகஸ்வபாவம்ஸத்த்வமாகாஶோத்விஸ்வபாவக: ।
அவகாஶஸ்ஸதிவ்யோம்நிஸசைஷோபித்வயம்ஸ்திதம் ॥ ௬௧ ॥

Koviloor Digital Library

ஸத்த்வம் { சத்தத்வமானது இருக்கிறதென்கிற
ஏகஸ்வபாவ ஒருஸ்வபாவமுடையது
ஆகாஶ: ஆகாசமானது
த்விஸ்வபாவக: { இரண்டு ஸ்வபாவமுடையது

ஸதி அவகாஶ: சத்தில் இடைவெளி
ந இல்லை
வ்யோம்னி.து ஆகாசத்தில் அந்த இருப்புத்தன்மையும்
ஏஷ:அவ: இந்த அவகாசமும்
அயம். த்விதயம் இரண்டும் இருக்கின்றன

இ-தி- ஒருபுருஷன் ஸ்திரீவேடம்போட்டு வேடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறசமயத்தில் இரண்டுசுவபாவமும் மற்றசமயத்தில்ஒருஸ்வபாவம் காணப்படுவது போலவாம்.

அ-கை சத்து ஆகாசமிரண்டிற்கு ஒன்றிரண்டுஸ்வபாவத்தை வேறேஒருபிரகாத்தினாலும்சொல்லுகிறார்:

यद्वाप्रतिद्ध्वनिर्व्योम्नोगुणोनासौसतीक्ष्यते ।
व्योम्निद्वौसद्ध्वनीतेनसदेकंद्विगुणंवियत् ॥

யத்வா ப்ரதித்வநிர்வ்யோம்நோ குணோ நாஸௌ ஸதீக்ஷ்யதே ।
வ்யோம்நி த்வௌ ஸத்த்வநீ தேந ஸதேகம் த்விகுணம் வியத் ॥ ௬௨ ॥

யத்வா இன்னமொரு பக்ஷமாவது
வ்யோம்ந: ஆகாசத்தினுடைய
ப்ரதித்வநி: எதிரொலியான
அஸௌ.குண: இந்தசப்தகுணமானது
ஸதி. சத்தில்
ந.ஈக்ஷ்யதே காணப்படவில்லை
வ்யோம்நி ஆகாசத்தில்

ஸத் சத்தும்
த்வநி சப்தமும்
த்வௌ இரண்டுமிருக்கிறது
தேந ஆகையினாலே
ஸத்.ஏகம் சத்து ஒரு குணமுடையது
வியத் ஆகாசம்
த்விகுணம் இரண்டு குணமுடையது

அ-கை. ஆகாசம்சத்தின்காரியமானால் ஆகாசகாரியம்சத்தென்று தோன்றகாரணமேதெனில்.

याशक्तिःकल्पयेद्व्योमसासद्व्योम्नोरभिन्नताम् ।
आपाद्यधर्मधर्मित्वंव्यत्ययेनावकल्पयेत् ॥

யா ஶக்தி: கல்பயேத் வ்யோம ஸா ஸத்வ்யோம்நோரபிந்நதாம் ।
ஆபாத்ய தர்மதர்மித்வம் வ்யத்யயேநாவகல்பயேத் ॥ ௬௩ ॥

யா ஶக்தி: யாதொருமாயாசக்தியானது
வ்யோம (சத்தில்) ஆகாசத்ஸத
கல்பயேத் கற்பிவித்ததோ
ஸா.ஸத்வ்யோம்நோ: அது முதலில் சத்திற்கும் ஆகாசத்திற்கும்

அபிந்நதாம் அபேதத்தை
ஆபாத்ய உண்டுபண்ணி (பின்)
தர்மதர்மித்வம் காரியகாரணங்களையும்
வ்யத்யயேந மாறுபாடாக
அவகல்பயேத் கற்பித்தது

Koviloor Digital Library

இ-தி. நித்திராசக்தியானது, ஒருஜகத்தைகற்பித்துதன்னோடே அத்தியாசப்படுத்திதர்மதர்மித்வத்தையும் மாறுபாடாகச்செய்வதுபோலவாம்.

அ-கை. மாயையாலிந்த விபரீதம் பண்ணக் காரணமேதெனில்.

सतोव्योमत्वमापन्नंव्योम्नस्सत्तांतुलौकिकाः ।
तार्किकाश्चावगच्छन्तिमायायाउचितंहितत् ॥

ஸதோவ்யோமத்வமாபந்நம்வ்யோம்நஸ்ஸத்தாந்துலௌகிகா: |
தார்க்கிகாஶ்சாவக³ச்ச²ந்திமாயாயாஉசிதம்ஹிதத் || ௯௪ ||

லௌகிகா:-தார்க்கிகா:-ச } லௌகிகர்களும் தார்கிகர்களும்
ஸத:(காரணமான)சத்வஸ்துவிற்கும்
வ்யோமத்வம் காரியமான ஆகாசத்வத்தை
ஆபந்நம் அடையப்பட்டதாகவும்
வ்யோம்ந: (காரியமான) ஆகாசத்திற்கு
ஸத்தாம் து காரணமான சத்துத்தன்மை யடையப்பட்டதாகவும்
அவக³ச்ச²ந்தி அறிகிறார்கள்
தத் மாயாயா: அப்படி விபரீதமாக செய்விப்பதுமாயைக்கு
உசிதம் ஹி யோக்கியமன்றோ

இ-தி- குழந்தைகள்விசித்திரமானஇந்திரஜாலம்முதலானதைஒன்றாய்ப்பார்ப்பதும்அந்தயிந்திரஜாலம்முதலானதை யுண்டுபண்ணுகிறஅந்தசக்தி அப்படித்தோற்றுவிப்பதும் சகஜமாயிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. மாயைவிபரீதமானதோற்றத்தைச்செய்வது பிரசித்தமென்பதைக்காண்பிக்கிறார்.

यद्यथावर्त्ततेतस्यतथात्वंभातिमानतः ।
अन्यथात्वंभ्रमेणेतिन्यायोयंसार्वलौकिकः ॥

யத்³யதா²வர்த்ததேதஸ்யததா²த்வம்பா⁴திமாநத: |
அந்யதா²த்வம்ப்⁴ரமேணேதிந்யாயோயம்ஸார்வலௌகிக: || ௯௫ ||

யத: யாதொருசிப்பிமுதலானது
யதா² எப்படிசிப்பிமுதலானரூபமாய்
வர்த்ததே இருக்கிறதோ
தஸ்ய அந்தசிப்பிமுதலானதற்கு
மாநத: (விசார)ப்பிரமாணத்தால்
ததா²த்வம் அந்தசிப்பிமுதலானதன்மை
பா⁴தி விளங்குகிறது
ப்⁴ரமேண மயக்கத்தினால்
அந்யதா²த்வம் அதற்குவிபரீதமானவெள்ளிமுதலான ரூபமானதோற்றம்ஸ்வபாவம்
இதி இந்தப்பிரகாரம்
அயம் ந்யாய: இந்தநியாயமானது
ஸார்வலௌகிக: } சர்வலோக பிரசித்தமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படிமயக்கத்தால் விபரீததோற்றத்தைகாண்பித்து அதுநிவர்த்தியாகிறதற்கு உபாயம்சொல்லுகிறார்.

एवंश्रुतिविचारात्प्राग्यथायद्वस्तुभासते ।
विचारेणविपर्येतिततस्तच्चिन्त्यतांवियत् ॥

Koviloor Digital Library

ஸைவம் ச்ருதிவிசாராத்ப்ராக்யதாவஸ்துஸாஸதே ।
விசாரேணவிபர்யேதிததஸ்தச்சிந்த்யதாம்வியத் ॥ ௬௬ ॥

ஸைவம் இந்தப்பிரகாரம்
ச்ருதிவிசாராத்ப்ராக் { சுருதிஅர்த்தம்விசாரம்பண்ணுவதற்குமுன்
யத்வஸ்து யாதொருசத்வஸ்து
யதா ஆகாசாதிரூபமாயெப்படி
ஸாஸதே தோற்றிற்றோ
விசாரேண அதுவிசாரத்தினால்
விபர்யேதி { ஆகாசாதிரூபத்தைவிட்டு சத்தாய் விளங்குகிறது
ததஃ.வியத் ஆகையால் வானை
தச்சிந்த்யதாம் { சத்ரூபமாகவே சிந்திக்கத்தக்கது

அ-கை. விசாரத்தினாலேயே யதார்த்தம்வெளியாவதால் விசாரத்தின்ஸ்வரூபம்காண்பிக்கிறார்.

भिन्नेवियत्सतीशब्दभेदाद्बुद्धेश्चभेदतः ।
वाय्वादिष्वनुवृत्तंसन्नतुव्योमेतिभेदधीः ॥

பின்னேவியத்ஸதீசப்தபேதாத்புத்தேச்சபேததஃ ।
வாய்வாதிஷ்வனுவ்ருத்தம்ஸந்நதுவ்யோமேதிபேததீஃ ॥ ௬௭ ॥

வியத்ஸதீ சத்தும்ஆகாசமும்
சப்தபேதாத் { சத்தென்றும் ஆகாசமென்றும் சொல்லுகிறசப்தபேதத்தாலும்
புத்தேஃ ஞானத்தினுடைய
பேததஃ ச பேதத்தாலும்
பின்னே { அவைகள் வேறானவைகள் அதெப்படியெனில்
ஸத் சத்வஸ்துவானது
வாய்வாதிஷு { வாயுமுதலான பூதபௌதிகங்களில்
அனுவ்ருத்தம் வாயு முதலானவை யிருக்கின்றன வென்று யெல்லாவற்றிலும் வியாபித்து விளங்குகின்றனபோல
வ்யோம அவ்வாகாசமானது
ந து யெல்லாவற்றிலும் அனுசரித்திருக்கவில்லையென் றறிகிற
பேததீஃ விவேகஞானமே பேதமாம்.

இ-தி. மண்பானைசட்டிகளில்அனுசரித்திருப்பதும், குதிர்அப்படிபானைசட்டிகளில் அனுசரித்தில்லாததுபோலுமறி.

அ-கை. இப்படிசதாகாசங்களுக்கு, பேதஞ்சாதித்து ஆகாசத்தின் காரியம்சத்தென்றுவாதிக்கிறவர்களுடைய மயக்கத்தையொழிக்கிறார்.

सद्वस्त्वधिकवृत्तित्वाद्धर्मिव्योम्नस्तुधर्मता ॥

ஸத்வஸ்த்வதிகவ்ருத்தித்வாத்தர்மிவ்யோம்னஸ்துதர்மதா ॥ ௬௮ ॥

ஸத்வஸ்து சத்வஸ்துவானது
அதிகவ்ருத்தித்வாத் { யெல்லாவற்றிலும் அதிகவியாபகமாயிருப்பதால்
தர்மி காரணமாம்
வ்யோம்னஸ்து ஆகாசத்திற் கப்படியில்லாமையால்
தர்மதா காரியமென்றறி

இ-தி. மாம்பழம்முதலானதிரவியமானது ரூபரசகந்தாதிகளில்வியாபித்திருக்கிறது, அந்தரூபரசகந்தாதிகள் அப்படி வியாபியாதிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. அப்போது கடத்துக்கு வேறானரூபம்எப்படிவாஸ்தவமோ அப்படிசத்துக்குவேறானஆகாசமும் வாஸ்தவமாகுமேயெனில்.

धियासत प्रथत्कारेबृहिव्योमकिमात्मकम् ॥

தியாஸதப்ருதக்காரேப்ரூஹிவ்யோமகிமாத்மகம் ॥ சூ அ ॥

தியா புத்தியால்
ஸத: சத்தைவிட்டு
வ்யோம ஆகாசத்தை
ப்ருதக்காரே பிரித்தால் (கடத்தைவிட்டு ரூபம் வேறுயில்லாததுபோல)
கிமாத்மகம் ஆகாசமென்னரூபமாயிருக்கிறது
ப்ரூஹி சொல்

அ-கை. ஆகாசத்திற்குரூபமில்லையென்று சொன்னதுகூடாதெனில்.

अवकाशात्मकंतच्चेदसत्तदितिचिन्त्यताम् ॥

அவகாசாத்மகந்தச்சேதஸத்ததிதிசிந்த்யதாம் ॥ சூ அ ற ॥

தத் அந்தஆகாசமானது
அவகாசாத்மகம்சேத் இடவெளிரூபமாயிருக்கிறதேயென்றால்
தத் அந்தஇடவெளியானது
அஸத் இதி அசத்து என்று
சிந்த்யதாம் சிந்திக்கத்தக்கது

இ-தி. புருஷனுக்குவேறாகத்தோன்றுகிற நிழலெப்படிபொய்யோ அப்படி சத்துக்குவேறாகத்தோன்றுகிற ஆகாசம்பொய்யென்றறி.

அ-கை. சத்துக்குவேறாகத் தோன்றுகிறஆகாசத்தை, அசத்தென்றுசொல்லக்கூடாதெனில்.

भिन्नंसतोसच्चनेतिवक्षिचेद्व्याहतिस्तव ॥

பிந்நம்ஸதோஸச்சநேதிவக்ஷிசேத்வ்யாஹதிஸ்தவ ॥ சூ கூ ॥

ஸத: சத்துக்கு
பிந்நம் ஆகாசம் பின்னமென்றும்
அஸத்ச அசத்தாகவும்
ந இதி இல்லையென்று
வக்ஷிசேத் சொல்லுவையேயானால்
தவ உன்னுடைய (சொல்)
வ்யாஹதி: கெடுதலையும்

இ-தி. மலடிதன்பிள்ளைக்கும் பாகம்வேண்டுமென்று கேட்பதுபோலவாம்.

அ-கை. ஆகாசம்அசத்தானால்விண்மலர்போல்தோன்றக்கூடாதேயெனில் குணியலக்ஷணமில்லாமல் கானல்ஜலம்போலஅற்பதோற்றமானதால் தோன்றலாமென்றுசொல்லுகிறார்.

भातीतिचेत्भातुनामभूषणंमायिकस्यतत् ॥

பாதீதிசேத்பாதுநாமபூஷணம்மாயிகஸ்யதத் ॥ சூ கூஉ ॥

பாதி இதி சேத் ஆகாசந்தோன்றுகிறதேயென்றால்
பாதுநாம தோன்றட்டும் (தே-
தத் அப்படி இல்லாமல் தோற்றுகிற

Koviloor Digital Library

ஶாயிகஸ்ய மாயாகாரியத்திற்கு | த்ருஷ்ணா அலங்காரம்

அ-கை. அப்படிபொய்யாய்த் தோற்றுவதால் விரோதமில்லையென்பதைதிருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கிறார்.

यदसत्भासमानंतन्मिथ्यास्वप्नगजादिवत् ॥

யதஸத்பாஸமாநம் தந்மித்யா ஸ்வப்நகஜாதிவத் ॥ ஏ0 ॥

யத் யாதொருவஸ்துவானது | ஸ்வப்நகஜா திவத் ஸ்வப்னத்தில் கண்ட யானை முதலானதுபோல
அஸத்பாஸமாநம் ஸ்வரூபமில்லாமல்தோன்றுகிறதோ | மித்யா பொய்யென்றறி
தத் அது |

ச-கை. எப்போதுஞ்சேர்ந்திருக்கிறசத்துக்கும் ஆகாசத்திற்கும்பேதங்காண்கிறதெப்படியெனில்.

जातिव्यक्तीदेहिदेहौगुणद्रव्येयथापृथक् ।
वियत्सतोस्तथैवास्तुपार्थक्यंकोत्रविस्मयः ॥

ஜாதிவ்யக்தீ தேஹிதேஹௌ குணத்ரவ்யே யதா ப்ருதக் ।
வியத்ஸதோஸ்ததைவாஸ்து பார்த்தக்யம் கோத்ர விஸ்மய: ॥ ஏக ॥

ஜாதிவ்யக்தீ ஜாதியும்ஸ்வரூபமும் | வியத்ஸதோ: வானிற்கும் சத்திற்கும்
தேஹிதேஹௌ உயிரும்உடலும் [ம் | பார்த்தக்யம் வேறாயிருக்குந் தன்மையானது
குணத்ரவ்யே குணம்குணதர்மங்களு | அஸ்து இருக்கிறது
யதா எப்படி | அத்ர இந்தவிஷயத்தில் [றது
ப்ருதக் வேறாயிருக்கின்றனவோ | விஸ்மய: க: அதிசயம் என்ன இருக்கி
ததா ஏவ அப்படியே |

அ-கை. சதாகாசங்களுக்கு பேதந்தெரிந்தாலும் நிச்சயப்படவில்லையென்றசங்கைக்குஉத்தரம்சொல்லுகிறார்.

बुद्धोपिभेदोनोचित्तेनिरूढिंयातिचेत्तदा ।
अनेकाग्र्यात्संशयाद्वारूढ्यभावोस्यतेवद ॥

புத்தோபி பேதோ நோ சித்தே நிரூடிம் யாதி சேத்ததா ।
அநேகாக்ர்யாத் ஸம்ஶயாத்வா ரூட்யபாவோஸ்ய தே வத ॥ ஏஉ ॥

பேத: (சதாகாசங்களுக்கு)ப் பேதமானது | சேத் என்றால்
புத்த: அபி அறியப்பட்டிருந்தாலும் | ததா அப்போ [மையாலா
சித்தே சித்தத்தில் | அநேகாக்ர்யாத் ஒருமித்த மனதின்
நிரூடிம் திடத்தை | ஸம்ஶயாத் வா அல்லது சமுசயத்தினாலேயா
நோ யாதி அடையவில்லையே | அஸ்ய, தே இந்த உனக்கு

Koviloor Digital Library

ஈஷ்வரூஷாவ: த்ருடமில்லாமையாயிருக்கிறது | வடி சொல்லு

அ-கை. அந்தஇரண்டுக்கும்பரிகாரம்சொல்லுகிருர்.

अप्रमत्तोभवध्यानादाद्येस्मिन्विवेचनम् ।
कुरुप्रमाणयुक्तिभ्यांततोरूढतमोभवेत् ॥

அப்ரமத்தோபவத்யாநாதாத்யேஸ்மிந்விவேசநம் |
குருப்ரமாணயுக்திப்யாம் ததோரூடதமோபவேத் ‖ எரு ‖

ஆத்யே முதலாவதான ஒரு மித்தம வதின்மைஇருக்கும்பக்ஷத்தில்
த்யாநாத் பிரமத்தியானத்தினுல்
அப்ரமத்த: சாவதானமாய்
பவ இரு
அஸ்மிந் இரண்டாவதானசமுசயமிருக்கும்பக்ஷத்தில்
ப்ரமாணயுக்திப்யாம் (குருமுகமாய்)சாஸ்திரவிசாரத்தாலும் யுக்தியாலும்
விவேசநம் விவேகத்தை
குரு பண்ணு
தத: அவைகளினுலே
ரூடதம: அத்தியந்தா:திடமானது
பவேத் உண்டாகும்

அ-கை. அவைகளினுலேயென்னமுடிவாயிற்றெனில்.

ध्यानान्मानाद्युक्तितोपिरूढेभेदेवियत्सतोः ।
नकदाचिद्वियत्सत्यंसद्वस्तुच्छिद्रवन्नच ॥

த்யாநாந்மாநாத்யுக்திதோபிரூடேபேதேவியத்ஸதோ: |
நகதாசித்வியத்ஸத்யம் ஸத்வஸ்துச்சித்ரவந்நச ‖ எசு ‖

த்யாநாத் பிர்ம்மத்தியானத்தினுலும்
மாநாத் ஆத்துமாவினின்று வானுண்டாயிற்றென்றசுருதியாலும்
யுக்தித: அபி வாயுவாதிகளில்சத்து அனுசரித்திருக்கின்ற யுக்தியாலும்
வியத்ஸதோ: ஆகாசத்திற்கும் சத்திற்கும்
பேதே பேதமானது
ரூடே திடமாகும்பக்ஷத்தில்
வியத் ஆகாசமானது
கதாசித் ஒருக்காலும்
ஸத்யம் சத்தியம்
ந ஆகாது
ஸத்வஸ்து சத்துவஸ்து
சித்ரவத் ஆகாசம்போலே
ந. ச மித்தையாகாது

இ-தி. சுவரையும்சித்திரத்தையும், பிரித்துக்கண்டவனுக்கு, சித்திரம்பொய்யாகவும்சுவர்சத்தியமாகவும், விளங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. இந்தவிவேகத்திற்குப் பிரயோஜனமேதெனில்.

ज्ञस्यभातिवेसाव्योमनिस्तत्वोल्लेखपूर्वकम्
सद्वस्त्वपिविभात्यस्यनिच्छिद्रत्वपुरस्सरम् ॥

Koviloor Digital Library

ஜ்ஞாத்வா பாதி ஸதா வ்யோம நிஸ்தத்த்வோல்லேகரூபத: ।
ஸத்வஸ்து விபாத்யஸ்ய நிராகாஶஸ்வரூபத: ॥ ௭௫ ॥

ஜ்ஞாத்வா இப்படி அறிந்த ஞானிக்கு நிஸ்தத்த்வோல்லேகரூபத: சுவரூபமில்லாமல் பொய்யாகத் தோன்றுகிற வ்யோம ஆகாசமானது ஸதா எப்போதும் பாதி விளங்கும் ஸத்வஸ்து. சுவி சத்துவஸ்துவும் அஸ்ய இந்தஞானிக்கு நிராகாஶஸ்வரூபத: நிராகாசமாக விபாதி விளங்கும்

இ-தி. தங்கத்தையறிந்தசெட்டிக்கு எந்தநகையும்பொருளாய்த் தோன்றாமல்தங்கமாத்திரம், பொருளாய்த்தோன்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்படிபிரித்தறிந்தவனுக் கடையாளமேதெனில்.

वासनायांप्रवृद्धायांवियत्सत्यत्ववादिनम् ।
सन्मात्राबोधयुक्तञ्चदृष्ट्वाविस्मयतेबुधः ॥

வாஸநாயாம்ப்ரவ்ருத்தாயாம்வியத்ஸத்யத்வவாதிநம் ।
ஸந்மாத்ராபோதயுக்தஞ்சத்ருஷ்ட்வாவிஸ்மயதேபுத: ॥ ௭௬ ॥

வாஸநாயாம் இந்தப்பழக்கமானது ப்ரவ்ருத்தாயாம் விசேஷமாக விருத்தியாயிருக்கும்பக்ஷத்தில் வியத்ஸத்யத்வவாதிநம் ஆகாசம் சத்தியமென்றுசொல்லுகிறவாதியையும் ஸந்மாத்ராபோதயுக்தம் ச. சத்துமாத்திரம் உள்ளதென்றறியாதஅஞ்ஞானியையும் த்ருஷ்ட்வா கண்டு புத: ஞானி விஸ்மயதே. ஆச்சரியப்படுவன்

அ-கை. இந்தஞாயத்தைமற்றபூதங்களிலும் காண்பிவிக்கிறார்.

एवमाकाशमिथ्यात्वेसत्सत्यत्वेचवासिते ।
न्यायेनानेनवाय्वादेस्सद्वस्तुप्रविच्यतां ॥

ஏவமாகாஶமித்யாத்வேஸத்ஸத்யத்வேசவாஸிதே ।
ந்யாயேநாநேநவாய்வாதேஸ்ஸத்வஸ்துப்ரவிவிச்யதாம் ॥ ௭௭ ॥

ஏவம் இப்படி ஆகாஶமித்யாத்வே. ஆகாசம்பொய்யென்றும் ஸத்ஸத்யத்வே. அசத்துசத்தியமென்றும் வாஸிதே திடப்பழக்கமானபிற்பாடு அநேந இந்த ந்யாயேந நியாயத்தினாலே வாய்வாதே: வாயுமுதலானபூதங்களினின்று ஸத்வஸ்து சத்துவஸ்துவானது ப்ரவிவிச்யதாம் விவேகம்பண்ணத்தக்கது

அ-கை. ஆகாசகாரியமானவாயுவுக்கு அகாரணமானசத்தோடே தாதாத்மயம்கூடாமையால் வாயுவாதிகளினின்றுசத்தைப் பிரிப்பானேனெனில்நேரே சம்மந்தமில்லாதிருந்தாலும் பரம்பராசம்பந்தமிருக்கிறதென்றுசொல்லுகிறார்

Koviloor Digital Library

सद्वस्तुन्येकदेशस्थामायातत्रैकदेशगम् ।
वियत्तत्राप्येकदेशगतोवायु प्रकल्पितः ॥

ஸத்வஸ்துந்யேகதேஶஸ்தா மாயா தத்ரைகதேஶகம் ।
வியத்தத்ராப்யேகதேஶகதோ வாயு꞉ ப்ரகல்பித꞉ ॥ ௭௮ ॥

ஸத்வஸ்துநி சத்வஸ்துவில்
மாயா மாயையானது [து
ஏகதேஶஸ்தா ஏகதேசத்திலிருக்கிற
தத்ர அந்தமாயையிலே
வியத் ஆகாசம்
ஏகதேஶகம். ஏகதேசமாயிருக்கிறது
தத்ராபி ஆகாசத்திலும் [தாக
ஏகதேஶகத꞉ ஏகதேசத்திலிருக்கிற
வாயு꞉ வாயுவானது
ப்ரகல்பிதம். கல்பிக்கப்படுகிறது

அ-கை. சத்துக்கும்வாயுவுக்கும்பேதத்தைகாட்டி அவைகளின்தர்மங்களைக்காண்பிக்கிறார்.

शोषस्पर्शौगतिर्वेगोवायुधर्माइमेमताः ।
त्रयस्स्वभावस्सन्मायाव्योम्नांयेतेपिवायुगाः ॥

ஶோஷஸ்பர்ஶௌ கதிர்வேகோ வாயுதர்மா இமே மதா꞉ ।
த்ரயஸ்ஸ்வபாவா꞉ ஸந்மாயாவ்யோம்நாம் யே தேऽபி வாயுகா꞉ ॥ ௭௯ ॥

ஶோஷஸ்பர்ஶௌ உலர்த்தலும்ஸ்பர்ச (மும்
கதி꞉ கமனமும்
வேக꞉. வேகமும்
இமே இவைகள்
வாயுதர்மா꞉ வாயுதர்மங்களாக
மதா꞉ சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ஸந். மாயா சத்தினுடையவும் மாயை
யினுடையவும்
வ்யோம்நாம் ஆகாசத்தினுடையவும்
யே யாதொரு [ண்டோ
த்ரயஸ்ஸ்வபாவா꞉ மூன்றுஸ்வபாவங்களு
தே அபி { அவைகளும்வாயுவுக்குகாரணமானதால் [ன
வாயுகா꞉ வாயுவினிடத்திலிருக்கின்ற

அ-கை. வாயுவிலிந்தகுணங்களைப் பிரித்துகாண்பிக்கிறார்.

वायुरस्तीतिसत्भावस्सतोवायोपृथक्कृते ।
निस्तत्वरूपतामायास्वभावोव्योमगोध्वनिः ॥

வாயுரஸ்தீதி ஸத்பாவ꞉ ஸதோ வாயௌ ப்ருதக்க்ருதே ।
நிஸ்தத்த்வரூபதா மாயாஸ்வபாவோ வ்யோமகோ த்வநி꞉ ॥ ௮௦ ॥

வாயு꞉ வாயுவானது [து
அஸ்தீதி இருக்கிறதென்றுசொல்வ
ஸத்பாவ꞉ சத்தின் ஸ்வபாவம் [து
ஸத꞉. வாயௌ சத்தில்நின்று வாயுவான
ப்ருதக்க்ருதே. பிரிக்கப்பட்டளவில்
நிஸ்தத்த்வரூபதா { ஸ்வரூபமில்லாமல் போதலானது
மாயாஸ்வபாவ꞉ மாயையின்ஸ்வபாவம்
த்வநி꞉ சப்தமானது
வ்யோமக꞉ ஆகாசத்தின்ஸ்வபாவம்

Koviloor Digital Library

அ-கை. முன்சொன்னதற்குவிரோதமாயிருக்கிறதென்றுசங்கிக்கிறான்.

सतोनुवृत्तिस्सर्वत्रव्योम्नोनेतिपुरेरितम् ।
व्योमानुवृत्तिरधुनाकथंनव्याहतंवचः ॥

ஸதோநுவ்ருத்திஸ்ஸர்வத்ரவ்யோம்நோநேதிபுரேரிதம் ।
வ்யோமாநுவ்ருத்திரதுநாகதம்நவ்யாஹதம்வச: ॥ அக ॥

ஸர்வத்ர சர்வபூதத்திலும்
ஸத: சத்துக்கு
அநுவ்ருத்தி: அனுசரிப்பிருக்கிறதென்று
வ்யோம்ந: ஆகாசத்திற்கு
ந இதி அப்படிஅனுசரிப்பில்லையென்றும்
புரா ஈரிதம் முன்னேசொல்லப்பட்டது
அதுநா இப்போது
வ்யோமாநுவ்ருத்தி: ஆகாசம் வாயுவில் அநுவிர்த்தித்திருக்கிறதென்கிற
வச: (உம்முடைய)வார்த்தையானது
கதம் ந வ்யாஹதம் எப்படி கெடுக்கப்படமாட்டாது

அ-கை. முன்னேசொன்னஅர்த்தந்தெரியாமல் சொல்லுகிறாயென்றுசொல்லுகிறார்.

छिद्रानुवृत्तिर्नेतीतिपूर्वोक्तिरधुनात्वियम् ।
शब्दानुवृत्तिरेवोक्तावचसोव्याहतिःकुतः ॥

ச்சித்ராநுவ்ருத்திர்நேதீதிபூர்வோக்திரதுநாத்வியம் ।
ஶப்தாநுவ்ருத்திரேவோக்தாவசஸோவ்யாஹதி:குத: ॥ அஉ ॥

ச்சித்ராநுவ்ருத்தி: ஆகாசத்திற்கு அனுவிர்த்தியானது
ந இதி இல்லையென்று
பூர்வோக்தி: முன்னேசொல்லப்பட்டது
அதுநா து இப்பவோவென்றால்
இயம் இந்த
ஶப்தாநுவ்ருத்தி: ஏவ சப்தானுவிருத்தியே
உக்தா சொல்லப்பட்டது
வசஸ: (நம்முடைய)வார்த்தைக்கு
குத: யென்னகாரணத்தினாலே
வ்யாஹதி: கெடுதல் வந்ததுசொல்

அ-கை. வாயுமாயாமயமென்று சொல்வதுகூடாது, அதுசத்துலக்ஷணமாயிருப்பதால் மாயாமயமென்றால், தோற்றமலிருக்கவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறான்.

ननुसद्वस्तुपार्थक्यादसत्वंचेत्तदाकथम् ।
अव्यक्तमायावैषम्यादमायामयतापिनो ॥

நநுஸத்வஸ்துபார்த்தக்யாதஸத்வம்சேத்ததாகதம் ।
அவ்யக்தமாயாவைஷம்யாதமாயாமயதாபிநோ ॥ அ௩ ॥

நநு ஆக்ஷேபிக்கிறான்
ஸத்வஸ்துபார்த்தக்யாத் சத்வஸ்துவிலிருந்துவாயுவைப்பிறித்த மாத்திரத்தில்

Koviloor Digital Library

ஸ்வஸ்வா வேக { வாயுஇல்லாமல்பெரும்பக்ஷத்தில் | ல்லாமலிருக்கிறமாயைக்குவித்தியா சமிருப்பதால் [வுக்கும்

ததா அப்போது | ஸுரூபத்வம் சத்ரூபத்வம்வாயு

அவ்யக்தமாயாவெச்ஷியாத் தோற்றமி | ஸ்மோ.நோ எப்படியில்லை

அ-கை. அதற்குப்பரிகாரஞ் சொல்லுகிறார்.

निस्तत्वरूपतैवात्रमायात्वस्यप्रयोजिका ।

साशक्तिकार्ययोस्तुल्याव्यक्ताव्यक्तत्वभेदिनोः ॥

நிஸ்தத்வரூபதைவாத்ரமாயாத்வஸ்யப்ரயோஜிகா ।

ஸாஶக்திகார்யயோஸ்துல்யாவ்யக்தாவ்யக்தத்வபேதிநோ: ॥ அ௯ ॥

அத்ர இந்த வேதாந்தத்தில் | ஸா அந்த தத்துவமற்றரூபமானது

மாயாத்வஸ்ய மாயா மயமென்பதற்கு அர்த்தம் தோற்றமலிருக்கிறதல்ல நிரூபிக்குமிடத்தில்அதற்கு | வ்யக்தாவ்யக்தத்வபேதிநோ: வியக்தமென்றுமவ்யக்தமென்றும் பேதத்தையுடையவைகளான

நிஸ்தத்வரூபதா { தத்துவமில்லாமலிருந்தலே | ஶக்திகார்யயோ: சக்தியானமாயைக்கும் காரியமான பூதங்களுக்கும்

ப்ரயோஜிகா பிரயோஜனமெனப்படும் | துல்யா சமானமாயிருக்கிறது

அ-கை. காரியகாரணங்களிரண்டினும், நிஸ்தத்வரூபம்சமானமானால்வியக்தாவியக்தபேதமெதினாலெனில்.

सदसत्वविवेकस्यप्रस्तुतत्वात्साचिन्त्यताम् ।

असतोवान्तरोभेदआस्तांतच्चिन्तयात्रकिम् ॥

ஸதஸத்வவிவேகஸ்யப்ரஸ்துதத்வாத்ஸாசிந்த்யதாம் ।

அஸதோவாந்தரோபேதஆஸ்தாம்தச்சிந்தயாத்ரகிம் ॥ அ௰ ॥

ஸதஸத்வவிவேகஸ்ய சத்தது அசத்திதுவென்று பிரித்துப்பார்க்கிற விவேகமானது [லே | அவாந்தர: அவாந்திரமான

ப்ரஸ்துதத்வாத் பிரகிருதமானபடியி | பேத: பேதமானது

ஸா அந்தவிவேகமே | ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்

சிந்த்யதாம் சிந்திக்கத்தக்கது | தச் அந்த அசத்பேதங்களுடைய

அஸத: { அசத்துக்குள்ளேதோற்றம் தோன்றுமையென்கிற | சிந்தயா சிந்தையால்

அத்ர இந்த இடத்தில்

கிம் என்னபிரயோஜனம்

இ-தி. தூவைதிகளைப்போலிருக்கிற ஸ்திரீகள்வேண்டுமானால்நகைகளினால் லக்ஷணலக்ஷணங்களைப்பார்க்கட்டும், தங்கத்தைப்பார்க்கிறசெட்டிபோலிருக்கிற நமக்கு த்வைதரூபத்தைப்பார்க்கத் தேவையில்லை.

Koviloor Digital Library

அ-கை. சித்தாந்தஞ்சொல்லுகிறார்.

सद्वस्तुब्रह्मशिष्टोंशोवायुर्मिथ्यायथावियत् ।
वासयित्वाचिरंवायोर्मिथ्यात्वंमरुतंत्यजेत् ॥

ஸத்வஸ்துப்ரஹ்மஶிஷ்டோம்ஶோவாயுர்மித்²யாயதா²வியத் !
வாஸயித்வாசிரம்வாயோர்மித்²யாத்வம்மருதம்த்யஜேத் ॥ ௮௬ ॥

ஸத்வஸ்துப்ரஹ்ம வாயுவிலிருக்கிறதான சத்வஸ்துபிர்மம் [யதான
ஶிஷ்டாம்ஶ꞉ மற்றஅம்சத்தையுடை
வாயு꞉ வாயுவானது
யதா எப்படி
வியத் ஆகாசம்
மித்²யா பொய்யோஅப்படிப்பொய்
வாயோ꞉ வாயுவுக்கு
மித்²யாத்வம் பொய்யாயிருத்தல் (விவேகத்தினாலும் தியானத்தினாலும்)
சிரம்.வாஸயித்வா. வெகுகாலம்பழகி
மருதம் வாயுவைஇல்லையென்று
த்யஜேத். தள்ளவேண்டியது

அ-கை. வாயுவிற்சொன்னவிசாரத்தை அக்கினியிலுங்காண்பிக்கிறார்.

चिन्तयेद्वह्निमप्येवंमरुतोन्यूनवर्तिनम् ।

சிந்தயெத்³வஹ்நிமப்யேவம்மருதோந்யூநவர்திநம் ॥ ௮௭ ॥

ஏவம் இப்படி
மருத꞉ வாயுவிலும்
ந்யூநவர்திநம் குறைவாயிருக்கிற
வஹ்நிம் அபி அக்கினியையும்
சிந்தயேத். சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. சத்தில்ஏகதேசம்மாயை மாயையிலேகதேசமாகாசம், ஆகாசத்திலேகதேசம்வாயு, வாய்விலேகதேசம்அக்கினியென்று சொன்னபடிஜகத்திலெவ்விடத்திலுங் காணப்படவில்லையேயெனில்.

ब्रह्मांडावरणेष्वेषान्यूनाधिकविचारणा ॥

ப்³ரஹ்மாண்டா³வரணேஷ்வேஷாந்யூநாதி⁴கவிசாரணா ॥ ௮௮ ॥

ஏஷா இந்த
ந்யூநாதிக விசாரணா. { குறைதல்கூடுதலானவிசாரணையானது
ப்³ரஹ்மாண்டா³வரணேஷு பிரமாண்டங்களாகிற ஆவரணங்களிலேயுமிருக்கிறது

அ-கை. அக்கினிவாயுவில்எவ்வளவு அமுசங்குறைந்ததெனில்.

वायोर्दशांशतोन्यूनोवह्निर्वायौप्रकल्पितः ।

வாயோர்த³ஶாம்ஶதோந்யூநோவஹ்நிர்வாயௌப்ரகல்பித꞉ ॥

வஹ்நி꞉ அக்கினியானது
வாயோ꞉ வாயுவில்
த³ஶாம்ஶத꞉ பத்திலொருபாகமாக
ந்யூந꞉ குறைவாக
வாயௌ வாயுவில்
ப்ரகல்பித꞉ கற்பிக்கப்பட்டது

அ-கை. இந்த அதிகக்குறைவு உம்முடையவாக்கால் கற்பிக்கிறீரெனில்.

पुराणोक्तंतारतम्यंदशांशैर्भूतपञ्चके ॥

புராணோக்தந்தாரதம்யந்தசாம்சைர்பூதபஞ்சகே ॥ ௮௮ ॥

பூதபஞ்சகே — பஞ்சபூதங்களில்	தாரதம்யம் — தாரதம்மியமானது
தசாம்சை: — ஒன்றிற்கொன்று பத்து பங்கு குறைதலான	புராணோக்தம் — புராணங்களாலே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இனி அக்கினியின் ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறார்.

वह्निरुष्णःप्रकाशात्मापूर्वानुगतिरत्रच ।
अस्तिवह्निस्सानिस्तत्त्वशब्दवान्स्पर्शवानपि ॥

வஹ்நிருஷ்ண: ப்ரகாசாத்மா பூர்வாநுகதிரத்ரச ।
அஸ்திவஹ்நிஸ்ஸாநிஸ்தத்வஶ்ஶப்தவாந்ஸ்பர்சவாநபி ॥ ௮௯ ॥

வஹ்நி: — தீயானது	ஸ்பர்சவாநபி — ஸ்பரிசகுணமும்
உஷ்ண: ப்ரகாசாத்மா — உஷ்ணம்பிரகாசவடிவமுள்ளது	அத்ர ச — இந்தத்தீயிலும்
வஹ்நிரஸ்தி — தீயிருக்கிறதென்பதும்	பூர்வாநுகதி: — முந்திய காரணங்களின் குணங்கள் அனுசரித்திருக்கின்றன
ஸாநிஸ்தத்வ: — அந்தநிஸ்தத்துவமும்	
சப்தவான் — சப்தகுணமும்	

அ-கை. தீர்மானஞ்சொல்லுகிறார்.

सन्मायाव्योमवाय्वंशैर्युक्तस्याग्नेर्निजोगुणः ।
रूपंतत्रसतस्सर्वमन्यद्बुध्याविविच्यताम् ॥

ஸந்மாயாவ்யோமவாய்வம்சைர்யுக்தஸ்யாக்நேர்நிஜோகுண: ।
ரூபந்தத்ரஸதஸ்ஸர்வமந்யத்புத்த்யாவிவிச்யதாம் ॥ ௯௦ ॥

ஸந்மாயாவ்யோமவாய்வம்சை: — சத்துமாயை ஆகாசம்வாயு இவைகளுடைய ஸ்வபாவகுணங்களோடே	ரூபம் — ரூபம்
யுக்தஸ்ய — கூடிக்கொண்டிருக்கிற	தத்ர — அவைகளில்
அக்நே: — அக்கினிக்கு	ஸத: — இருக்கிறதென்கிற ஸ்வபாவத்தைக்காட்டிலும்
நிஜ: — சொந்த	அந்யத் ஸர்வம் — மற்ற சமஸ்த குணங்களும் பொய்யென்று
குண: — குணமானது	புத்த்யா — விவேகபுத்தியால்
	விவிச்யதாம் — பிரித்தறியத்தக்கது

அ-கை. இப்படியே அப்புவையும் மித்தையென்று சிந்திக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

सतोविविचितेवह्नौमिथ्यात्वेसतिवासिते ।
आपोदशांशतोन्यूनाःकल्पिताइतिचिन्तयेत् ॥

Koviloor Digital Library

ஸதோவிவேசிதே வஹ்னௌ மித்யாத்வே வாஸிதே ।
ஸூக்ஷ்மாம்ஶதோ ந்யூநா: கல்பிதா இதி சிந்தயேத் ॥ ௯௧ ॥

வஹ்னௌ அக்கினியானது
ஸத: சத்திலிருந்து
விவேசிதே பிரிக்கப்பட்டளவில்
மித்யாத்வே பொய்யாயிருத்தல்
வாஸிதே விவேகத்தால் திடப்பட்டுள்ளவில் [பங்கு
தசாம்சத: (அக்கினியில்) பத்திலொரு
ந்யூநா: குறைவாயிருக்கிற
ஆப: ஜலமானது
கல்பிதா இதி கற்பிதமென்று
சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. அப்புவிலும் காரணகுணங்களையும் ஸ்வபாவகுணத்தையும் பிரித்துகாண்பிக்கிறார்.

सन्त्यापोमूश्शून्यतत्वास्सशब्दस्पर्शसंयुताः।
रूपवत्योन्यधर्मानुवृत्यास्वीयोरसोगुणः॥

ஸந்த்யாபோऽமூஶ்ஶூந்யதத்வாஸ்ஸஶப்தஸ்பர்ஶஸம்யுதா: ।
ரூபவத்யோந்யதர்மாநுவ்ருத்யா ஸ்வீயோ ரஸோ குண: ॥ ௯௨ ॥

அமூ: இந்த
ஆப: ஜலமானது [ணம்
ஸந்தி இருக்கிறதென்பது சத்தின்கு
ஶூந்ய தத்வா: { சத்தைப்பிரித்தாலில்லாமல் போவதுமாயையின்குணம்
ஸஶப்தஸ்பர்ஶஸம்யுதா: சப்தஸ்பரிசம் ஆகாசவாயுகளின்குணம்
ரூபவத்ய: ரூபம்தீயின்குணம்
அந்யதர்மாநுவ்ருத்யா அன்னியதர்மங்களினுவர்த்தியோடேகூடின ஜலத்திற்கு
ஸ்வீய: குண: சொந்தகுணம்
ரஸ: ரசமென்றறி

அ-கை. விவேகதியானங்களினால் ஜலம்பொய்யென்று நிச்சயம்பண்ணின பிறகு பூமியைப்பொய்யென்று காண்பிக்கிறார்.

सतोविवेचितास्वप्सुतन्मिथ्यात्वेचवासिते ।
भूमिर्दशांशतोन्न्यूनाकल्पिताप्स्वितिचिन्तयेत् ॥

ஸதோவிவேசிதாஸ்வப்ஸு தந்மித்யாத்வே ச வாஸிதே ।
பூமிர்தஶாம்ஶதோ ந்யூநா கல்பிதாப்ஸ்விதி சிந்தயேத் ॥ ௯௩ ॥

அப்ஸு ஜலமானது
ஸத: சத்தில்நின்று
விவேசிதாஸு பிரிக்கப்பட்டளவில்
தந்மித்யாத்வே ச { அந்த ஜலமும் பொய்யென்று
வாஸிதே திடப்பழக்கமானபின்
தசாம்சத: அதின்பத்திலொருஅமுசத்தால்
ந்யூநா குறைவான
பூமி: பூமியானது
அப்ஸு ஜலத்தில்
கல்பிதா இதி கற்பிதமென்று
சிந்தயேத் சிந்திக்கத்தக்கது

அ-கை. அந்தப்பூமியைப்பொய்யென்று சிந்திக்கிறதற்காக, அதின்குணங்களைப்பிரிக்கிருர்.

अस्तिभूस्तत्वशून्यास्यांशब्दस्पर्शौसरूपकौ ।
रसश्चपरतोगन्धोनैजस्सत्ताविविच्यताम् ॥
पृथक्कृतायांसत्तायांभूमिर्मिथ्यावशिष्यते ।

அஸ்திபூஸ்தத்வஶூந்யாஸ்யாம்ஶப்தஸ்பர்ஶௌஸரூபகௌ ।
ரஸஶ்சபரதோகந்தோநைஜஸ்ஸத்தாவிவிச்யதாம் ॥
ப்ருதக்க்ருதாயாம்ஸத்தாயாம்பூமிர்மித்யாவஶிஷ்யதே ॥ ௯௬ ॥

அஸ்யாம் இந்தப்பூமியில்
பூ: அஸ்தி பூமி இருக்கிறதென்பதுசத்தின்குணம்
தத்வஶூந்யா சத்தைப்பிரித்தாலில்லாமல் போவதுமாயையின்குணம்
ஶப்தஸ்பர்ஶௌ சப்தஸ்பரிசங்கள் ஆகாசவாயுக்களின்குணம்
ஸரூபகௌ ரூபம்அக்கினியின்குணம்
ரஸஶ்ச ரசம்அப்புவின்குணம்
பரத: இவைகள் அன்னியத்தால் வந்த குணங்கள்
நைஜ: சொந்தமான குணமானது
கந்த: கந்தமென்றறிந்து
ஸத்தா இவளவிலும் சத்ரூபமானது
விவிச்யதாம் பிரிக்கத்தக்கது
ஸத்தாயாம் சத்ரூபமானது
ப்ருதக்க்ருதாயாம் பிரிக்கப்பட்டஅளவில்
பூமி: பூமியானது
மித்யாவஶிஷ்யதே பொய்யாகப்போகிறது

அ-கை. இப்போதுபௌதிகமான பிரமாண்டமுதலானவைகளில் சத்தைப்பிரிக்கிறதின்பொருட்டு அவைகளின்கிரமத்தைகாண்பிவிக்கிருர்.

भूमिर्दशांशतोन्यूनंब्रह्मांडंभूमिमध्यगम् ॥
ब्रह्मांडमध्येतिष्ठन्तिभूवनानिचतुर्दश ।
भुवनेषुवसन्त्येषुप्राणिदेहायथायथम् ॥
ब्रह्मांडलोकदेहेषुसद्वस्तुनिपृथक्कृते ।
असंतोन्डादयोभान्तुतद्भानेपीहकाक्षतिः ॥

பூமேர்தஶாம்ஶதோந்யூநம்ப்ரஹ்மாண்டம்பூமிமத்யகம் ।
ப்ரஹ்மாண்டமத்யேதிஷ்டந்திபுவநாநிசதுர்தஶ ।
புவநேஷுவஸந்த்யேஷுப்ராணிதேஹாயதாயதம் ।
ப்ரஹ்மாண்டலோகதேஹேஷுஸத்வஸ்துநிப்ருதக்க்ருதே ।
அஸந்தோண்டாதயோபாந்துதத்பாநேபீஹகாக்ஷதி: ॥ ௯௭ ॥

பூமே: பூமியில்நின்று
தஶாம்ஶத: பத்திலொருபங்கு
ந்யூநம் குறைவான
ப்ரஹ்மாண்டம். பிரமாண்டமானது

Koviloor Digital Library

பூமிமத்யமம் பூமியின் நடுவிலிருக்கிறது
ப்ரஹ்மாண்ட மத்யே { அந்தப் பிரமாண்டத்தின் நடுவில்
சதுர்தச பதினாலான
புவனாநி உலகங்கள்
ஸந்தி. இருக்கின்றன [ல்
தேஷு புவனேஷு இந்தவுலகங்களி
ப்ராணிதேஹா: ஜீவாளின் தேகங்கள்
யதா யதா எப்படியெப்படி இருக்க

வேண்டுமோ
ததா அப்படியப்படி இருக்கின்றன
ப்ரஹ்மாண்ட லோக தேஹேஷு
பிரமாண்டலோகதேகங்களில்
ஸத்வஸ்து சத்வஸ்துவானது [வில்
ப்ருதக்க்ருதம் பிரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள
அண்டாதய: அண்டம்முதலானவைகள்
அஸந்த: அசத்துக்களாக
பாந்தி விளங்குகின்றன

அ-கை. அப்படித்தோற்றலாமாவெனில்.

ததாபி, அபி { அப்படி அவைகள்தோன்றினாலும்
அத்ர இவடத்திலுனகென்ன
க்ஷதி: குறைவு

அ-கை. கெடுதலில்லையென்பதை நன்றாய்க்காண்பிக்கிறார்.

भूतभौतिकमायानांमसत्वेत्यंतवासिते ।
सद्वस्त्वद्वैतमित्येषाधीर्विपर्येतिनक्वचित् ॥

பூதபௌதிகமாயாநாமஸத்த்வேத்யந்தவாஸிதே ।
ஸத்வஸ்த்வத்வைதமித்யேஷா தீர்விபர்யேதி ந க்வசித் ॥ ௯௮ ॥

பூதபௌதிகமாயாநாம் ஆகாசாதி பூதங்களும் பிரமாண்ட முதலான பௌதிகங்களும் காரணமான மாயையும் [ய்யென்று
அஸத்த்வேதி விவேகத்தியானங்களால்பொ
அத்யந்தவாஸிதே { சித்தத்தில்திடப்பட்ட பிற்பாடு

ஸத்வஸ்து சத்வஸ்துமாத்திரம்
அத்வைதம் இதி இரண்டற்றதாயிருக்கிறதென்கிற
ஏஷா இந்த
தீ: ஞானமானது
க்வசித் ஓரிடத்தில்
ந விபர்யேதி மாறமாட்டாது

இ-தி. சித்திரம்பொய்யென்றும் சுவர்சத்தியமென்றும், தெரிந்தவனுக்கு சித்திரம்பலவிதமாய்த்தோன்றினும் சுவரின்ஞானம்பாதிக்கப்படாமலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. பூமிமுதலானவைபொய்யென்றால் ஞானிக்குவிவகாரங்கூடாதெனில்விவேகத்தால்அதிலிருந்தசத்தியபுத்திமாத்திரம்கெட்டதேயல்லாமல் அவைகளின்ஸ்வரூபங்கெடாமையால்விவகாரலோபமில்லையென்றுச்சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतात्पृथग्भूतेद्वैतेभूम्यादिरूपिणि ।
तत्तदर्थक्रियालोकेयथादृष्टातथैवसा ॥

Koviloor Digital Library

ஸதத்வைதாத்ப்ருதக்பூதே த்வைதே பூம்யாதிரூபிணி |
தத்ததர்த்தக்ரியா லோகே யதா த்ருஷ்டா ததைவ ஸா || ௧௯௯ ||

பூம்யாதிரூபிணி	பூமிமுதலான ரூபமான	தத்தத்	அந்தந்தத்துவைதங்களின்
த்வைதே	துவைதமானது	அர்த்தக்ரியா	ஸ்வரூபங்களுந் தொழில்களும்
ஸதத்வைதாத்	சத்தான அத்துவைதத்தில்நின்று [வில்	யதா	முன்னே
ப்ருதக்பூதே	வேறுபடுத்தப்பட்டவள	த்ருஷ்டா	எதுஎங்கேகாணப்பட்டதோ
லோகே	உலகத்தில்	ஸா	அது [படும்
		ததைவ	அங்கேஅப்படியே காணப்

இ-நி. கல்லானையைப்பொய்யென்றறிந்தவனுக்கும் அதின்கொம்புவால்முதலானதுமுன்போலேயது தோற்றக்கூடாதுசொல்.

அ-கை. அத்துவைதமானது சத்தியமானுல் சாங்கியன்முதலானவர்கள் சொல்லுகிறபேதத்தையேன்நீங்கள் தள்ளவில்லையெனில்விவகாரத்தில் ஜகத்பேதம்தோற்றுமென்பதுநமக்குச் சம்மதமாகையால் அதைத்தள்ளுவதற்கு எத்தனிக்கவில்லையென்றுசொல்லுகிறுர்.

सांख्यकाणादबौद्धाद्यैर्जगद्भेदोयथायथा ।
उत्प्रेक्ष्यतेनैकयुक्त्याभवत्वेषतथातथा ॥

ஸாங்க்யகாணாதபௌத்தாத்யைர்ஜகத்பேதோ யதா யதா |
உத்ப்ரேக்ஷ்யதே நைகயுக்த்யா பவத்வேஷ ததா ததா || ௨௦௦ ||

ஸாங்க்யகாணாதபௌத்தாத்யை:	சாங்கியனென்ன பௌத்தனென்ன காணாதனென்ன இவர்கள் முதலானவர்களாலே	யதா யதா	எப்படியெப்படி
		உத்ப்ரேக்ஷ்யதே	வருணிக்கப்படுகிறதோ
நைகயுக்த்யா	அனேகயுக்தியினாலே	ஏஷ:	இந்தஜகத்பேதமானது
ஜகத்பேத:	ஜகத்தினுடையபேதமானது	ததா ததா	அப்படிஅப்படி
		பவது	ஆகட்டும்

அ-கை இப்படிபிரத்தியக்ஷசித்தமாயிருக்கிற ஜகத்பேதத்தைஅவமானம் பண்ணிறல் தோஷமில்லையோவெனில்.

अवज्ञातंसदद्वैतंनिश्शङ्कैरन्यवादिभिः ।
एवंकाक्षतिरस्माकंतद्वैतमवजानताम् ॥

அவஜ்ஞாதம் ஸதத்வைதம் நிஶ்ஶங்கைரன்யவாதிபி: |
ஏவம் கா க்ஷதிரஸ்மாகம் தத்த்வைதமவஜானதாம் || ௨௦௧ ||

Koviloor Digital Library

அந்யவாதிபி: அன்யர்களான சாங்கியன் முதலான துவைதவாதிகளினாலே
அத்வைதம் சுருதி சித்தமான சத்தான அத்துவைதம்
நிஶ்ஶங்கை:, சங்கையில்லாமலே
அவஜ்ஞாதம் அவமானப்பண்ணப்பட்டதாலவர்களுக்குக்குறைவில்லையென்றால்
ஏவம் இப்படியித்தையான
தத் அந்தத்துவைதத்தை
அவஜாநதாம் { சுருதியுக்தியனுபவத்தால் அவமதிப்புச்செய்கிற
அஸ்மாகம் நமக்கு
கா. க்ஷதி:, என்னகுறைவுவரப்போகிறது

இ-தி. அருந்ததியைவியபிசாரியென்றபேர்களுக்குப் பாபமில்லையென்றால் தட்டுவானியைத்தட்டுவானியென்றவனுக்குபாபமெப்படிவரும்சொல்.

அ-கை. குழந்தைகள்வைதவர்களைப் பதில்வைவதுபோல துவைதத்தைய வமானம்வீம்புக்குப் பண்ணுகிறீரேவெனில், மகத்தானபிரயோஜன மிருப்பதால் அப்படியில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

द्वैतावज्ञासुस्थिताचेदद्वैतेधी:स्थिराभवेत् ।
स्थैर्येतस्या:पुमानेषजीवन्मुक्तइतीर्यते ॥

த்வைதாவஜ்ஞாஸுஸ்திதாசேதத்வைதேதீ:ஸ்திராபவேத் |
ஸ்தைர்யேதஸ்யா:புமாநேஷஜீவந்முக்தஇதீர்யதே || ௧௦௨ ||

த்வைதாவஜ்ஞா { துவைதத்தில்அவமதிப்பானது
ஸுஸ்திதா சேத் { நன்றாய்ஸ்திரமாயிற்றேயானால்
அத்வைதே அத்துவைத்தில்
தீ: புத்தியானது
ஸ்திரா,பவேத்ஸ்திரமாகப்பலிக்கிறது
தஸ்யா: { அந்தஅத்துவைதபுத்தியானது
ஸ்தைர்யே ஸ்திரமாயிற்றேயானால்
ஏஷ:புமாந். இந்தப்புருஷன்
ஜீவந்முக்த:இதி ஜீவன்முக்தனென்று
ஈர்யதே. சொல்லப்படுகிறான்

இ-தி. காமிக்குபொம்மையானஸ்திரீரூபத்தைப் பார்ப்பதில்அபேக்ஷஸ்திரப்படும்போது நிஜமானநன்ஸ்திரீயினிடத்தில், பிரியமதிகமாகஸ்திரப்படும் அதினால்புத்திரவானாகிறதுபோலவறி.

அ-கை. ஜீவன்முக்திமாத்திரமன்று பின்னும்யாதெனில் விதேகமுக்தியும் கிடைக்குமென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணவாக்கியத்தைஉதகரிக்கிறார்

एषाब्राह्मीस्थिति:पार्थनैनांप्राप्यविमुह्यति ।
स्थित्वास्यामन्तकालेपिब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥

ஏஷாப்ராஹ்மீஸ்திதி:பார்தநைநாம்ப்ராப்யவிமுஹ்யதி |
ஸ்தித்வாஸ்யாமந்தகாலேபிப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி|| ௧௦௩ ||

Koviloor Digital Library

பார்த ஓ குந்திபுத்திரா
ப்ராஹ்மீஸ்திதி: பிர்மஞான நிஷ்டையானது [ருக்கிறது
ஏஷா இதுவரைசொல்லிவந்ததாகவி
ஏனாம் இந்தபிர்மஞானநிஷ்டையை
ப்ராப்ய அடைந்து
நவிமுஹ்யதி சம்சார மோகத்தை (முன்போல்) அடைகிறானில்லை
அந்தகாலே அபி மரணகாலத்திலும் கூடசமஸ்ததுக்கஹேதுவானமாயாநாசம்வருவதால்
அஸ்யாம் இந்தபிர்மஞானநிஷ்டையில்
ஸ்தித்வா இருந்து [தை
ப்ரஹ்மநிர்வாணம் பிர்மகைவல்லியத்
ருச்சதி அடைகிறான்

அ-கை. அந்தியகாலமென்கிறசொல்லினால், இந்ததேகம்கீழேவிழுகிறகாலமென்றல்லவாசொல்லப்படுகிறதெனில், அதைநிவர்த்திக்கஅதின் அபிப்பிராயத்தைச்சொல்லுகிறார்.

सदद्वैतेऽनृतद्वैतेयदन्योन्यैक्यवीक्षणम् ।
तस्यांतकालस्तद्भेदबुद्धिरेवनचेतरः ॥

ஸதத்வைதே அந்ருதத்வைதே யதந்யோந்யைக்யவீக்ஷணம் ।
தஸ்யாந்தகாலஸ்தத்பேதபுத்திரேவநசேதர: ॥ ௧௦௪ ॥

ஸதத்வைதே சதாயிருக்கிறஅத்துவைதத்திற்கும்
அந்ருதத்வைதே பொய்யாயிருக்கிறத்வைதத்திற்கும்
அந்யோந்யைக்யவீக்ஷணம் ஒன்றிற்கொன்றுபேதந்தெரியாமல் ஒன்றாய்ப்பார்ப்பது
யத் எதுவுண்டோ
தஸ்ய அந்தவஞ்ஞானப்பிரமைக்கு
அந்தகால: அந்தியகாலமானது
தத் அவைகளுடையநிஜம்பொய் யென்கிற
பேதபுத்திரேவ பேதபுத்திதானே
நசேதர: இதரமானதேகத்தினுடைய மரணகாலமன்று

அ-கை. இப்போதுஉலகத்தின் சித்தாந்தத்தை யங்கிகரித்தாலும்தோஷமில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

यद्वांतकालःप्राणस्यवियोगोस्तुप्रसिद्धितः ।
तस्मिन्कालेपिनभ्रान्तेर्गतायाःपुनरागमः ॥

யத்வாந்தகால: ப்ராணஸ்யவியோகோஸ்துப்ரஸித்தித: ।
தஸ்மின்காலேபிநப்ராந்தேர்கதாயா:புநராகம: ॥ ௧௦௫ ॥

யத்வா அன்றியிலேபோனால்
அந்தகால: அந்தியகாலமானது
ப்ராணஸ்ய பிராணனுடைய
வியோக: போகிறதானது
ப்ரஸித்தித: உலகப்பிரசித்தமானதால்
அஸ்து இருக்கட்டும்
தஸ்மின் அந்த
காலே அபி காலத்திலாவது

Koviloor Digital Library

மதாயாம். ஞானத்தால்போனதாயிருக்கிற | ஜாமெஞஃ அஞ்ஞானமயக்கத்திற்கு ந.வுந:ஸ்.ஞூமஃ. மறுபடிவரத்தில்லை

அ-கை. சிலபேர்கள்பிராணன்போகுங்காலத்தில் எதைநினைத்தாளுே அது வேஆகுவானென்கிற கீதாவசனப்படி ஞானிக்கும் மரணகாலத்தில்ஸ்வரூபம்நினைப்பில்லாமல்போனல் மருபடிஜென்மம்வருமென்று சொல்லுகிறார்களேயெனில், அந்தகீதாவாக்கியம் அஞ்ஞானியைக்குறித்துச்சொன்னது, சுருதியில் ஞானோதயகாலத்திலேயே, ஞானிவிதேகமுக்தனுய்விடுவானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

नीरोगउपविष्टोवारुग्णोवाविलुठन्भुवि ।
मूर्छितोवात्यजत्वेपप्राणान्भ्रान்तिर्नसर्वधा ॥

நீரோகஉபவிஷ்டோவாருக்ணோவாவிலுடந்புவி ।
மூர்சிதோவாத்யஜத்வேஷப்ராணாந்ப்ராந்திநஸர்வதா ॥

நீரோக: ரோகமில்லாமலாவது | ஏஷ: இந்தஞானி
உபவிஷ்ட:வா. உட்கார்ந்தாவது | ப்ராணாந். பிராணன்களை
ருக்ண:வா வியாதியோடேயாவது | த்யஜது விடட்டும்
புவி பூமியில் | ஸர்வதா.சர்வவிதத்தினுலுமவனுக்கு
விலுடந். உருண்டுகொண்டாவது | ப்ராந்தி: { ஜன்மஹேதுவான அஞ்ஞானமயக்கம்
மூர்சித:வா மூர்ச்சையையடையப்பட்டவனுகவாவது | ந. இல்லவேயில்லை

அ-கை. அப்படிமூர்ச்சை முதலானவைகளினுலே ஞானங்கெடமாட்டாதென்பதற்குதிருஷடாந்தஞ்சொல்லுகிறார்.

दिनेदिनेस्वप्नसुप्त्योरधीतेविस्मृतेप्ययम् ।
परेद्युर्नानधीतस्स्यात्तद्वद्विद्याननश्यति ॥

திநேதிநேஸ்வப்நஸுப்த்யோரதீதேவிஸ்ம்ருதேப்யயம் ।
பரேத்யுர்நாநதீதஸ்ஸ்யாத்தத்வத்வித்யாநநஶ்யதி ॥ ௬௰௭ ॥

திநேதிநே தினந்தோறுந்தினந்தோரு | அநதீத: வேதங்கற்காதவனுக
அதீதே கற்றவேதசாஸ்திரங்கள் (ம | ந.ஸ்யாத் ஆகமாட்டான்
ஸ்வப்நஸுப்த்யோ: } ஸ்வப்னசுஷுப்திகளிலே | தத்வத் அதுபோல மரணவசரத்தில் ஸ்வரூபப்பிரஞ்ஞை மறந்திருந்தாலும் அவனுக்கு வந்திருக்கிற
விஸ்ம்ருதே.அபி மறந்திருந்தாலும் | வித்யா ஞானமானது
அயம் இந்தப்புருஷனுனவன் | ந.நஶ்யதி நாசமாகாது
பரேத்யு: மறுநாள் |

Koviloor Digital Library

இ-தி. சாளோயில்பிடித்தரத்தனம்போன்ற ஞானம்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தகாரத்திற்குச்சமானமான அஞ்ஞானம்வரகணக்கில்லே.

அ-கை. ஞானங்கெடாதென்பதை உறுதிப்படுத்திச்சொல்லுகிருர்.

प्रमाणोत्पादिताविद्याप्रमाणंप्रबलंविना ।
ननश्यतिनवेदांतात्प्रबलंमानमीक्ष्यते ॥

ப்ரமாணோத்பாதிதாவித்யாப்ரமாணம்ப்ரபலம்விநா ।
நநஶ்யதிநவேதாந்தாத்ப்ரபலம்மாநமீக்ஷ்யதே ॥ ௧௦௮ ॥

ப்ரமாணோத்பாதிதாவித்யா மகாவாக்கியப் பிரமாணத்தினுலுண்டான ஞானமானது	நநஶ்யதி நாசமாகாமாட்டாது [ம்
ப்ரபலம் அதற்குமேலான	வேதாந்தாத் வேதாந்தத்தைக்காட்டிலு
ப்ரமாணம்விநா பிரமாணமன்றியில்	ப்ரபலம் மாநம் { பிரபலமான பிரமாணமானது
	ந ஈக்ஷ்யதே. பார்க்கப்படவில்லே

இ-தி. சீமைத்தீர்ப்பு மாறவேண்டுமானல் அதற்குமேல்கோர்ட்டிலிருந்தாலதுமாரும் அப்படியில்லாமையால் மாருததுபோலவறி.

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தைமுடிக்கிருர்.

तस्माद्वेदांतसंसिद्धंसदद्वैतंनबाध्यते ।
अन्तकालेप्यतोभूतविवेकान्निर्वृतिस्स्थिता ॥

தஸ்மாத்வேதாந்தஸம்ஸித்தம்ஸதத்வைதம்நபாத்யதே ।
அந்தகாலேப்யதோபூதவிவேகாந்நிர்வ்ருதிஸ்ஸ்திதா ॥ ௧௦௯ ॥

தஸ்மாத் ஆகையினுலே	அத: ஆகையினுலே [வது
வேதாந்தஸம்ஸித்தம் வேதாந்த விசாரத்தாலுண்டான ஞானத்தால் சித்தித்திருக்கிற	அந்தகாலேऽபி அந்தக்காலத்திலேயா
ஸத் அத்வைதம் சத்தான அத்துவைதம்	பூதவிவேகாத் { இந்தப்பஞ்சபூத விவேகத்தால்
நபாத்யதே பாதிக்கப்படுகிறதில்லே	நிர்வ்ருதி: மோக்ஷமானது
	ஸ்திதா இருக்கிறது

இ-தி. புகைவண்டியில்முன்னமேபோய் சீட்டுவாங்கிப்போகாமல் வண்டிவிடும்சமயத்திலாவதுபோய் சீட்டுவாங்கியேறிப்போகிறவனுக்கு அன்றையத்தினம்வீணுகாமல் சபலமாவதுபோலவறி.

பஞ்சபூதவிவேகம்சம்பூர்ணம்.

Koviloor Digital Library

(௩)—பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

தைத்திரியஉபநிடதம் ஆனந்தவல்லியிற் சொல்லியிருக்கும்அர்த்தத்தை யிப்பஞ்சகோசவிவேகத்தால் வெளியாக்குகின்றனர்.

வேதங்களின்அங்கமான நியாயசாஸ்திரத்தில், சாகாசந்திரநியாயமும்ஸ்தூலாருந்ததிநியாயமும், மார்ஜாரநியாயமும், மர்க்கடநியாயமும், ஸ்தாலீபுலாகநியாயமும், ஸ்தூணநிகனநியாயமும், கைமுதிகநியாயமும், ஆகஇவ்வேழுவகைநியாயங்கள் வேதாந்தசாத்திரத்தில்அங்கிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன,ஏனையநியாயங்கள் இவ்வேதாந்தத்தில்ஆன்றோர்களாலங்கீகரிக்கப்பட்டனவல்ல, சாகாசந்திரநியாயமாவது, ஸ்தூலமானமரத்தைக்காட்டி சூக்குமமானசந்திரனைக்காட்டுவதுபோல், ஸ்தூலமானபஞ்சகோச இலக்கணத்தைக்காட்டி சூக்குமமானஆத்துமாவைக்காண்பிவிப்பதாம், தூலா இருந்ததிநியாயமாவது சூக்குமமானஅருந்ததிநக்ஷத்திரத்துடன் கூடினஇரண்டுஸ்தூல நக்ஷத்திரங்களைக்காட்டிசூக்குமமானஅருந்ததியை விவாகத்தில்தம்பதிகளுக்குக் காண்பிவிப்பதுபோல், கோசவிசாரத்தால்ஆத்துமாவைக் காண்பிவிப்பதாம்மார்ஜாரநியாயமாவதுபூனைதன்மதலையை வலியத்தழுவுவதுபோல் குருசீடனைவலியஆட்கொள்ளுதலாம் குரங்கின்குட்டிதாயைவலுவேதேடுவதுபோல், சீடன்வைராக்கியாதிசாதனத்துடன்நிறைந்தவனாய் ஆசானிடம்சென்று. அவனால்ஸ்தூலாதிசரீரஇலக்கணமுறுவதுமர்க்கட நியாயமெனப்படும், ஒருபானைசோறுக்கொருபருக்கையைப்பார்த்துப் பக்குவமறிவதுபோல், பஞ்சகோசகுகையில்விளங்குநிறைசைதன்னியத்தைத்தானென் றுணர்ந்தால் சச்சிதானந்தமான பிர்மமேதானென்றறிவதுஸ்தாலீபுலாக நியாயமெனப்படும், மானிடரால்குழியில்நாட்டுநிறகம்பத்தை உரமுறக்குத்தியுறைப்பிக்குமுபாயம்போல், சமுசயஅசம்பாவனாதிதோஷங்களைநிவர்த்தித்துப் பிரமசாக்ஷாத்காரத்தில் திடமுறசுத்தசத்துவவிருத்திவிளங்கி, பிர்மமாய்சேடிக்கிறதேஸ்தூணநிகன நியாயமெனப்படும், கைமுதிகநியாயம் திருப்திதீபிகையில்விரிவாய்கூறப்படும் இவ்வேழுவகைநியாயங்களைஇப்பிரகத்ணத்திலும் மற்றிதரபிரகரணங்களிலும் ஆங்காங்குபயோகித்திருக்கின்றனர், மேற்கூறியஉபநிடத்தில்வெளியிட்டிருக்கிற(குகா) அர்த்தத்தைவிரிக்கின்றனர் குகையிலிருக்கிறபிர்மத்தைப் பஞ்சகோசவிவேகத்தினல் அறிவதற்குமுடியுமென்று சுருதிகூறியிருப்பதால் இங்குபஞ்சகோசவிவேகத்தைத்தெரிவிக்கின்றனர், அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம், ஒன்றினுளொன்றடக்கமாயிருப்பதால்குகையெனப்படும் தகப்பன்வீரியத்தினலுற்பத்தியாயும், அன்னத்தினல்விருத்தியடைந்தும், அன்னமில்லாவிட்டால் நாசத்தையடைவதாலும், முன்பின்னில்லாததாலுமிருக்கிறஇவ்வன்னமயனாத்துமாவாகான் தேகத்திற்குபலம்கொடுக்கிறவனாயும், கர்மேந்திரியங்களையேவுகிறவனாயுமிருக்கிறஇப்பிராணமயன்அறிவின்மையால், ஆத்துமாவாகான், தேகத்தில்நானென்றும், விடுமுக

ப்ரியமதையெனதென்றும் காமாதியவஸ்தைகளால், பைத்தியம்கொண்டவனான மனோமயனுமாத்துமாவாகான் சுஷுப்தியில்லீனத்தையடைகிறவனாயும், ஜாக்கிராவஸ்தையில்சிரசுமுதல் இத்தேகத்தில்வியாபகனாயும், அறிவின்நிழலாயிருக்கிற விஞ்ஞானமயனுமான்மாவாகான் எஜமானனைகருத்தாவாயிருப்பதால் விஞ்ஞானமயனென்றும் ஏவினதொழில்செய்வதால்மனோமயனென்றும் கூறினர் ஜாக்கிரகாலத்தில்பிரியமோத பிரமோதாதிவிருத்திகளுடன்விடயானுபவம்செய்து புண்ணியபோகம்சாந்தகாலத்தில் நித்திராரூபனாய்அஞ்ஞான விருத்தியுடன் சுஷுப்தியானந்தம் புஜிக்குமானந்தமயன் ஆத்துமாவாகமாட்டான், இவ்வைங்கோசங்களுக்கதிட்டானமான வஸ்துவே(ஆத்துமா)வென்றறி வஸ்துவில்ஈசுவரத்துவமும், ஜீவத்வமும்மாயைஅவித்தைகளால் கற்பிவிக்கப்பட்டனவேயொழியவாஸ்தவத்திலில்லை, அவ்வீச்சுவரசம்மந்தமான, மாயாசக்தியானது சகலவஸ்துக்களையும்எவுதல்செய்தும், ஆனந்தமயமுதல்சகலவஸ்துக்களில் ரகசியமாய்பிரகாசித்தும் விளங்குகின்றது சத்தியில்லாவிடில்நரபதியில்லாநகர்போல ஜகத்துவித்தியாசத்தை அடைந்துவிடும்அறிவின்சாயையுடன்கூடினசக்தி அறிவுபோலவிளங்குகின்றது, அச்சக்தியினுபாதிச்சேர்க்கையால் பிர்மமேசுவரத்துவத்தையடைந்தார் ஐங்கோசங்களுபாதியால் ஜிவபாவமெய்தினர் ஒருபுருடனுக்குப்புத்திரனால்தகப்பனென்கிறசொல்லும், பேரனால்பாட்டனென்கிறசொல்லும், வந்தனபோல்மாயையாகிறபுத்திரனால் ஈசனாகியதகப்பனென்கிறசொல்லும் அக்கோசோபாதியால்ஜீவனாகிய பாட்டனென்கின்ற செல்லும், புத்திரனும்பேரனுமற்றகாலத்தில் அச்சொற்கள்பொய்யாவதுபோல்அப்பிர்மத்திற்குஇவ்வீச ஜீவபாவம்பொய்யாய்அறிவுமாத்திரம் ஒன்றுப்பிரகாசிக்கின்றது இவ்விதம்பிரமத்தையறிந்தவன் பிர்மமேயொழியபிரமவித்தல்ல, இஞ்ஞானிக்குஜன்மமில்லை இதற்கையமில்லை.

பஞ்சகோசவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீராமப்ரஹ்மாநந்தகுருஸ்வாமிநே நம:.

பஞ்சகோஶவிவேக:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
पञ्चकोशविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுநீஶ்வரௌ ।
பஞ்சகோஶவிவேகஸ்யகுர்வேவ்யாக்யாம்ஸமாஸத: ॥

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீபாரதிதீர்த்தவித்தியாரண்யமுனீஸ்வரர்களைவந்தனம்செய்துபஞ்சகோச விவேகத்திற்கு சுருக்கமாய்வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை தைத்திரீயஉபநிஷத்தின்தாற்பரிய வியாக்கியானமான இந்தபஞ்ச கோசவிவேகமென்கிறபிரகரணத்தை ஆரம்பிக்கிறஆசாரியர்அதில் கேட்கிறவர் களுக்குப் பிரவிருத்திசித்திக்கும்பொருட்டு பிரயோஜனத்துடன்கூடியிருக்கி றதென்று பிரத்தியக்ஷமாகசூசனைபண்ணி கிரந்தாரம்பம்செய்கிறார்.

गुहाहितंब्रह्मयत्तत्पंचकोशविवेकतः ।
बोद्धुंशक्यंततःकोशपञ्चकंप्रविविच्यते ॥

குஹாஹிதம்ப்ரஹ்மயத்தத்பஞ்சகோசவிவேகதஃ ।
போத்தும்சக்யம்ததஃகோசபஞ்சகம்ப்ரவிவிச்யதே ॥ க ॥

குஹாஹிதம் குகையிலிருக்கிற
யத் யாதொரு
ப்ரஹ்ம தத் பிரமமுண்டோ அதை
பஞ்சகோசவிவேகதஃ குகையென் கிறசப்தத்தால் சொல்லப்படுகிற பஞ்சகோசவிவேகத்தால்
போத்தும் அறிவதற்கு
சக்யம் முடியும்
ததஃ ஆகையினாலே
கோசபஞ்சகம் அன்னமயாதி பஞ்சகோசத்தை
ப்ரவிவிச்யதே சாக்ஷியாகியதனக்கு வேறாகப்பிரித்துகாண்பிக்கிறார்

இ-தி. தாமரைப்புஷ்பத்திற் குள்ளே இருக்கிற காயையெடுக்கவேண்டின வன்அதைமூடிக்கொண்டிருக்கிற மேல்இதழ்களைப்பிரித்துத்தள்ளி காயைக் கண்டெடுப்பதுபோலவறி.

அ-கை. குகையென்பதெது அதிலிருக்கிறபிரமம்என்னமாயறிகிறதெனில்.

देहादभ्यंतरःप्राणःप्राणादभ्यंतरंमनः ।
ततःकर्ताततोभोक्तागुहासेयंपरंपरा ॥

தேஹாதப்யந்தரஃப்ராணஃப்ராணாதப்யந்தரம்மநஃ ।
ததஃகர்த்தாததோபோக்தாகுஹாஸேயம்பரம்பரா ॥ உ ॥

தேஹாத் அன்னமய கோசத்தைக் காட்டிலும்
அப்யந்தரஃ உள்ளே இருக்கிறது
ப்ராணஃ பிராணமயகோசம்
ப்ராணாத் பிராணமய கோசத்தைக் காட்டிலும்
அப்யந்தரம் உள்ளேஇருக்கிறது
மநஃ மனோமயகோசம்
ததஃ அதைக்காட்டிலும்
கர்த்தா உள்ளே இருக்கிறவிஞ்ஞான மயகோசம்
ததஃ அதைகாட்டிலும் [கோசம்
போக்தா உள்ளேஇருக்கிறஆனந்தமய
ஸா அந்த
இயம் இந்தப்பஞ்சகோசங்களுடைய
பரம்பரா கூட்டமானது
குஹா சுருதியில்குகையெனப்படும்

Koviloor Digital Library

இ-தி. ஐந்தடுக்குப்போகணியொன்றுக்குள்ளொன்று அடங்கியிருப்பதுபோல்

அ-கை. இப்போது அன்னமயகோசத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அது அனாத்துமாவென்பதையுங்காண்பிக்கிறார்-

पितृभुक्तान्नजाद्वीर्याज्जातोन्नेनैववर्धते ।
देहस्सोन्नमयोनात्माप्राक्चोर्ध्वंतदभावतः ॥

பிதுஃபுக்தாந்நஜாத்வீர்யாஜ்ஜாதோந்நேநைவவர்த்ததே ।
தேஹஸ்ஸோந்நமயோநாத்மாப்ராக்சோர்த்வம்ததபாவத: ॥ ௩ ॥

தேஹ: யாதொருதேகமானது	வர்த்ததே விருத்தியாகிறதோ
பிதுஃபுக்தாந்நஜாத் தாய்தகப்பனால் பூஜிக்கப்பட்ட அன்னத்தினாலுண்டான	ப்ராக் முன்னும்
வீர்யாத் வீரியத்தினின்றும்	ஊர்த்வம் பின்னும்
ஜாத: உண்டானதாயும்	தத்பாவத: அந்த தேகமில்லாமையால்
அந்நேநைவ அன்னத்தினாலேயே	ஸ: அந்த
	அந்நமய: அன்னமயகோசமானது
	அநாத்மா ஆத்துமாவன்று

வி-ம். அனுமானம் இத்தேகமாத்துமாவன்றுயெதனாலெனில்பிறக்குமுன்னும்இறந்தபின்னுமில்லாததினால் (கடாதிகள்போல) அது அனாத்துமா.

இ-தி. ஸ்திரீவேஷம்போட்டுக்கொண்டு ஆடுகிறவனுக்குஅந்த ஸ்திரீயின் தன்மைமுன்னும்பின்னுமில்லாமையால் அது அவனாகாததுபோலவறி.

ச-கை. தேகம்முன்னும்பின்னுமில்லாமையென்கிற ஏதுசரிதேகமாத்துமாவல்லவென்றுசாதித்தது கூடாதென்கிறயென்பக்ஷத்தில் தோஷமின்மையால் நீர்சொன்னஏதுபிரயோஜனமில்லையெனில்.

पूर्वजन्मन्यसन्नेतज्जन्मसंपादयेत्कथम् ।
भाविजन्मन्यसन्कर्मनभुंजीतेहसंचितम् ॥

பூர்வஜந்மந்யஸந்நேதஜ்ஜந்மஸம்பாதயேத்கதம் ।
பாவிஜந்மந்யஸந்கர்மநபுஞ்ஜீதேஹஸஞ்சிதம் ॥ ௪ ॥

பூர்வஜந்மநி பூர்வஜன்மத்தில்	பாவிஜந்மநி வரப்போகிற ஜன்மத்தில்
அஸந் இல்லாத இந்த தேகமான ஆத்துமா	அஸந் இல்லாத இந்ததேகமான ஆத்மா
ஏதஜ்ஜந்ம இந்த ஜென்மத்தை	ஸஞ்சிதம் இப்போது சேர்க்கப்படுகிற
கதம் எப்படி	கர்ம கர்மத்தை
ஸம்பாதயேத் சம்பாதிக்கும்	இஹ இவ்வுலகத்திலிருந்து
	ந புஞ்ஜீத புஜிக்கக்கூடாது

வி-ம். அப்படிச்சொன்னால்செய்யாதபலம்வருவதும் செய்தபலம்நாசமாய்ப்போவதுமென்கிற இரண்டுதோஷங்கள்வரும்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்படிஅன்னமயகோசம னுத்துமாவென்றுகாண்பித்து பிராண மயன்அனுத்துமாவென்பதும் அவன்ஸ்வரூபத்தையுஞ்சொல்லுகிறுர்.

पूर्णोदेहेबलंयच्छन्नक्षाणांयःप्रवर्तकः ।
वायुःप्राणमयोनासावात्माचैतन्यवर्जनात् ॥

வூணொ-ெஹெஹெவலஂயஜ஛ந்நக்ஷாணாஂயஃப்ரவத்தகஃ ;
வாயுஃப்ராணமயொநாஸாவாத்மாசைதந்யவஜநாத் ॥ ரு ॥

யஃ யாதொரு
வாயுஃ வாயுவானவன்
ெஹஹெ இந்தகேகத்தில்
வூணஃ (நகசிகபரியந்தம்) பூர்ண
வலஂ பலத்தை
யஜ஛ந் கொடுக்கிறவனுயும்
அக்ஷாணாஂ இந்திரியங்களை
ப்ரவத்தகஃ ஏவுகிறனுயு மிருக்கிறுனே
அஸௌ அந்த இந்த
ப்ராணமயஃ பிராணமயன்
சைதந்ய வஜநாத் (வெளியிலடிக்கிற காற்றுபோல) அறிவற்றிருப்பதால்
ஆத்மா ந ஆத்துமாவன்று

இ-தி. துருத்திகுள்புகுந்து வெளியில்வருகிறகாற்றுனது புருஷனுகா.

அ-கை. இப்போதுமனேமயன்ஸ்வரூபத்தையும் அவனனுத்துமாவென்பதையும்காண்பிக்கிறுர்.

अहंतांममतांदेहेगेहादौचकरोतियः ।
कामाद्यवस्थयाभ्रान्तोनासावात्मामनोमयः ॥

அஹஂதாஂமமதாஂெஹஹெகெஹாஉௗசகரொதியஃ ।
காமாத்யவஸ்தயாப்ராந்தொநாஸாவாத்மாமநொமயஃ ॥ சா ॥

யஃ யாதொருவன்
ெஹஹெ தேகத்தில்
அஹஂதாஂ நானென்கிறஅகங்காரத்தையும்
கெஹாஉௗ வீடுமுதலானதுகளிலு
மமதாஂ மெனதென்பதையும்
கரொதி பண்ணுகிறுனே
காமாத்யவஸ்தயா காமாதி அவஸ்தைகளினலே
ப்ராந்தஃ மயக்கத்தை யுடையவனுக
அஸௌ அந்த இந்த
மநொமயஃ மனேமயன்
ஆத்மா ந ஆத்துமாவன்று

இ-தி. இராஜாதன்னரண்மனையும், வெளியிலுள்ளராஜ்யத்தையும் நானெனதென்றுஅபிமானிக்கிறதைப்போலும், பைத்தியத்தால்பலவிதமாய்ப் புலம்பித்திரிக்கிறவன், அறிவுள்ளவனுகஆகாததுபோலவுமி.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன்குடிம்பிபோலதாதாத்மியாத்தியாசத்தையுடையவனுயிருப்பதால் அவனுடையஸ்வரூபத்தையுங் அவன் அனுத்துமாவென்பதையும்காண்பிக்கிறுர்.

Koviloor Digital Library

लीनासुप्तौवपुर्बोधेव्याप्नुयादानखाग्रगा ।
चिच्छायोपेतधीर्नात्माविज्ञानमयशब्दभाक् ॥

ஸ்ரீநாஸுப்தௌவபுர்போதேவ்யாப்நுயாதாநகாக்ரகா |
சிச்சாயோபேததீர்நாத்மாவிஜ்ஞாநமயசப்தபாக் || எ ||

விஜ்ஞாயோபேததீ: சிதாபாசனோடுகூடியிருக்கிறபுத்தியானது
ஸுப்தௌ ஸுஷுப்தியில்
லீநா லயித்து
போதே { ஜாக்கிரத்தில் (தப்தாயபிண்டம்போலே)
ஆநகாக்ரகா { நகை சிகை பரியந்தம் அடைந்ததாகி
வபு: தேகத்தை
வ்யாப்நுயாத் வியாபித்திருக்கிறதோ
விஜ்ஞாநமயசப்தபாக் அந்த இந்த விஞ்ஞானமயன்
ஆத்மா ந ஆத்துமாவன்று

இ-தி. மின்னலானதுதோன்றித்தோன்றி மறைவதால்அதுசூரியனாகாதது போலவாம்.

அ-கை. மனோபுத்திஇரண்டும் ஓர்அந்தக்கரணகாரியமாகையால் மனோமயனென்றும்விஞ்ஞானமயனென்றும் இரண்டுகோசங்களாகப்பிரித்தது கூடாதெனில்.

कर्तृत्वकरणत्वाभ्यां विक्रियेतांतीरिंद्रियम् ।
विज्ञानमनसीअन्तर्बहिश्चैतेपरस्परम् ॥

கர்த்ருத்வகரணத்வாப்யாம்விக்ரியேதாந்தரிந்த்ரியம் |
விஜ்ஞாநமநஸீஅந்தர்பஹிஶ்சைதேபரஸ்பரம் || அ ||

அந்தரிந்த்ரியம் அந்தக்காரணமானது
கர்த்ருத்வகரணத்வாப்யாம் கருத்ருத்வருபமாயும் கரணங்களான சாதனகருவிருபங்களாயுமிருப்பதால்
அந்த: உள்ளினும்
பஹி:ச புறம்பினும்
விக்ரியேதே { விகாரத்தையடைந்துகொண்டிருக்கிறது
ஏதே இவைகள்
பரஸ்பரம் { ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருப்பதால்
விஜ்ஞாநமநஸீ விஞ்ஞானமயமென்றும் மனோமயமென்றும் (சொல்லப்படுகிறார்கள்)

இ-தி ஒருவிதையின்விகாரமேவேரும் கிளைகளுமாயிருந்தாலும் வேராதாரமாயும்பூமிக்குள்ளேவியாபித்து இருப்பதாயும், அசைபாதிருப்பதாயும்கிளைகள்வெளியிலிருப்பதாயும், ஆதேயமாயும்சலிப்பதாயுமிருப்பதுபோலும்நியாதிபதியும்சேவகனும் ஒருஅரசனின்வேலைக்காரராயிருந்தாலும் பிரபுத்தன்மையும், சேவகத்தன்மையுமிருப்பதுபோலவாம்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. போக்தாவென்றுசொல்லப்பட்ட ஆனந்தமயன்ஸ்வரூபத்தையும் அவன் ஆனாத்துமாவென்பதையும் காண்பிக்கிறார்.

काचिदंतर्मुखावृत्तिरानंदप्रतिबिंबभाक् ।
पुण्यभोगेभोगशांतौनिद्रारूपेणलीयते ॥
कादाचित्कत्वतोनात्मास्यादानंदमयोप्ययम् ।

காசிதந்தர்முகாவ்ருத்திராநந்தப்ரதிபிம்பபாக் ।
புண்யபோகேபோகசாந்தௌநித்ராரூபேணலீயதே ॥ கூ॥
காதாசித்கத்வதோநாத்மாஸ்யாதாநந்தமயோப்யயம் ।

புண்ய போகே — புண்ணியபலானுபவமான போக காலத்தில்
காசித் — ஒருக்கால்
அந்தர்முகா வ்ருத்தி: — அந்தர்முகமாகிற விருத்தியானது
ஆநந்தப்ரதிபிம்பபாக் — ஆத்துமானந்தப்பிரதிபிம்பத்தை அடைந்ததாகி
போகசாந்தௌ — போகம்ஒழிந்தவேளையில்
நித்ராரூபேண — நித்திராரூபமாக
லீயதே — லயிக்கிறது
அயம் — இந்த
ஆநந்தமய: அபி — ஆனந்தமயனும்
காதாசித்கத்வத: — ஏகதேசத்தில்வருவதாலே
ஆத்மா — ஆத்துமாவாக
ந ஸ்யாத் — ஆகமாட்டான்

தி-தி. ஆற்றில்ஊற்றப்போட்டுஇறைத்துத் தெளிந்தஅவசரத்தில் க்ஷண காலம்தன்முகம் தோற்றுவதுபோலவாம்.

ச-கை. அன்னமயாதிஆனந்தமயன்வரை ஆத்துமாவல்லவென்றுவிலக்கினால்ஆத்துமாவேஇல்லையென்று வருமேயெனில்.

बिंबभूतोयआनन्दआत्मासौसर्वदास्थितः ॥
பிம்பபூதோயஆநந்தஆத்மாஸௌஸர்வதாஸ்தித: ॥ கo ॥

பிம்ப பூத: — ஆனந்தமயனுக்கு மதிஷ்டானமான
ய: — யாதொரு
ஆநந்த: — ஆனந்தமுண்டோ (அது).
ஸர்வதா — எப்போதும்
ஸ்தித: — இருகிறபடியால்
அஸௌ — அந்த இவரே
ஆத்மா — ஆத்துமா

வி-ம். அனுமானம்நித்தியமாயிருப்பதால் ஆனந்தரூபியான, இவரே ஆத்துமாயாதொருவர், ஆத்துமாவன்றோ அவர்நித்தியரன்று(தேகாதிகளைப்போல) ஆகாசாதிகளும்உற்பத்தியுடன்கூடி அநித்தியமாயிருப்பதால் அதிவியாப்தி தோஷமில்லை.

ननुदेहमुपक्रम्यनिद्रानन्दांतवस्तुषु ।
माभूदात्मत्वमन्यस्तुनकश्चिदनुभूयते ॥

நநு தேஹமுபக்ரம்ய நித்ராநந்தாவஸாநகே |
மாஸ்த்வாத்மத்வமந்யஸ்து நகஸ்சிதநுபூயதே ‖ கக ‖

நநு. சங்கிக்கிறான்
தேஹம் அன்னமயத்தை
உபக்ரம்ய ஆரம்பித்து
நித்ராநந்தாவஸாநகே ஆனந்தமயன் வரையிலுள்ள வஸ்துக்களில் நீர் சொன்ன ஏதுவால்
ஆத்மத்வம் ஆத்துமத்வமானது
மாஸ்து. ஆகவேண்டாம்
அந்ய: இவைகளுக் கன்னியமாயிருக்கிற
கஸ்சித். து ஓராத்துமாவும்
ந. அநுபூயதே அனுபவிக்கப்படவில்லை

தா-ம். அப்போதுசூனியமல்லவா சித்தித்ததென்றஅபிப்பிராயத்தால்சங்கிக்கிறான்

இ-தி. ஐந்துவாசல்தாண்டிஉள்ளேபோனவன்ஒன்றும்காணாததுபோலவாம்

அ-கை. அப்படிசூனியம்சம்பவிக்கவில்லையென்று பரிஹரிக்கிறார்.

बाढंनिद्रादयस्सर्वेनुभूयंतेनचेतरः ।
तथाप्येतेनुभूयंतेयेनतंकोनिवारयेत् ॥

பாடம் நித்ராதயஸ்ஸர்வேநுபூயந்தேநசேதர: |
ததாப்யேதேநுபூயந்தேயேநதம்கோநிவாரயேத் ‖ கஉ ‖

நித்ராதய: ஆனந்தமயன் முதலான
ஸர்வே சகலகோசங்கள்
அநுபூயந்தே அனுபவிக்கப்படுகின்றன
இதர: ந.ச { வேறொன்றும் அனுபவிக்கப்படவில்லை யென்று
பாடம் நீ சொன்னது சரி

அ-கை. அப்போகோசங்களுக்குவேறாக ஆத்துமாவுண்டென்றெப்படிசொல்லுகிறீரெனில்.

ததா.அபி அப்படி இருந்தாலும்
ஏதே இந்த கோசங்கள்
யேந யாரால்
அநுபூயந்தே அனுபவிக்கப்படுகின்றன
தம் அந்த சைதன்னியத்தை
க: எவன்
நிவாரயேத் தடுப்பன்

இ-தி. முன்னேஒன்றுங்காணப்படவில்லையென்று சொன்னவனிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. இப்போதுகோசவிலக்ஷணமான ஆத்துமாவேறேஇருந்தால் அப்போதுகாணப்படவேண்டும் அப்படிகாணப்படாமையால் ஆத்துமாஇல்லையெனில்.

स्वयमेवानुभूतित्वाद्विद्यतेनानुभाव्यता ।
ज्ञातृज्ञानांतराभावादज्ञेयोनत्वसत्तया ॥

ஸ்வயமேவாநுபூதித்வாத்வித்யதே நாநுபாவ்யதா |
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநாந்தராபாவாதஜ்ஞேயோ நத்வஸத்தயா ‖ கங ‖

Koviloor Digital Library

ஸ்வயம் ஏவ } (இக்கோசங்களை அறிகிற) அறிவாகிய தான்தானே
அநுபூதித்வாத் } அநுபவரூபமாயிருப்பதால் [ருக
அவபோத்யதா அநுபவிக்கப்படுகிறவ
ந. வித்யதே ஆகமாட்டார்
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநாந்தராபாவாத் அவனை யறிய வேறேகாண்பான் சாக்ஷிகளில்லாமையால்
அஜ்ஞேய: அறியப்படவில்லை
அஸத்தயா ந. து முயல்கொம்புபோலில்லாமையால் அறியப்படாமலிருக்கவில்லை

தா-ம். பஞ்சகோசங்களுக்கும், ஆத்துமாசாக்ஷியென்றும் அவைகள் அசத்தென்றும் முன்னரே நிராகரிக்கப்பட்டதால் இவரையறிய சாக்ஷிமுதலானதில்லாமையால், அறியப்படாதவரென்று சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அநுபவரூபராயிருக்கிற ஆத்துமாவுக்கு அநுபவிக்கப்படுதல், கூடாதென்பதையும் அறிவுசுபாவமென்பதையும் திருஷ்டாந்தமூலமாய் அறிவிக்கிறார்.

माधुर्यादिस्वभवानामन्यत्रस्वगुणार्पिणाम् ।
स्वस्मिन्तदर्पणापेक्षानोनचाऽस्त्यन्यदर्पकम् ॥
अर्पकान्तरराहित्येप्यस्त्येपांतत्स्वभवता ।
माभूत्तथानुभाव्यत्वंबोधात्मातुनहीयते ॥

மாதுர்யாதிஸ்வபாவாநாமந்யத்ரஸ்வகுணார்ப்பிணாம் |
ஸ்வஸ்மிந்தத்அர்ப்பணாபேக்ஷாநோநசாஸ்த்யந்யதர்ப்பகம் || கச ||
அர்ப்பகாந்தரராஹித்யேப்யஸ்த்யேஷாந்தத்ஸ்வபாவதா |
மாபூத்ததாநுபாவ்யத்வம்போதாத்மாதுநஹீயதே || கரு ||

அந்யத்ர கடிலைமுதலானவைகளில்
ஸ்வகுணார்ப்பிணாம் தித்திப்புமுதலான குணங்களைகொடுக்கிறவைகளான
மாதுர்யாதிஸ்வபாவாநாம் தித்திப்புமுதலான சுபாவத்தை சக்கரை முதலானவஸ்துக்களுக்கு
ஸ்வஸ்மிந் தன்னிடத்தில்
தத் அர்ப்பணாபேக்ஷா } அது வேண்டுமென்ற அபேக்ஷையானது
நோ இல்லை
அந்யதர்ப்பகம் வேறேதித்திப்புமுதலானதைக்கொடுக்கிறவஸ்து
ந ச. அஸ்தி இல்லவேஇல்லை
அர்ப்பகாந்தரராஹித்யேபி வேறேதித்திப்புமுதலானதைக்கொடுக்கிறவஸ்துவில்லாமலிருந்த போதிலும் [துக்களுக்கு
ஏஷாம் இந்த சக்கரைமுதலானவஸ்
தத்ஸ்வபாவதா அந்த தித்திப்புமுதலானசுபாவமானது
அஸ்தி இருக்கவே இருக்கிறது

அ-கை. தார்ஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறார்.

ததா அப்படி. | போத்தா. ச அறிவானஆத்துமாவும்
அநுஸந்தாத்ருத்வம் அநுபவிக்கப்படுகிறவ[ருக்
ஸாக்ஷிண: ஆகவேண்டாம் | ந. ஹீயதே கெடமாட்டார்

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்திற்குசுருதிப்பிரமாணம் சொல்லுகிறார்.

स्वयंज्योतिर्भवत्येषपुरोस्माद्भासतेखिलात् ।
तमेवभान्तमन्वेतितद्भासाभास्यतेजगत् ॥

ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிர்பவத்யேஷபுரோஸ்மாத்பாஸதேகிலாத் ।
தமேவபாந்தமந்வேதிதத்பாஸாபாஸ்யதேஜகத் ॥ ௧௬ ॥

ஏஷ: இந்தஆத்துமா
ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி: சுயம்பிரகாசராக
பவதி இருக்கிறார்
அஸ்மாத் இந்த
அகிலாத் சகலநாமரூபத்திற்கும்
புர: முன்னே
பாஸதே விளங்குகிறார்

பாந்தம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற
தம். ஏவ அவரையே
அந்வேதி அநுசரித்துவிளங்குகிறது
தத் அவருடைய
பாஸா பிரகாசத்தினாலேயே
ஜகத் ஜகத்தானது
பாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது

இ-தி- சூரியப்பிரகாசத்தையநுசரித்து உலகம்விளங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. இதற்காகமறுபடியும் சுருதிகளைக்காண்பிக்கிறார்.

येनेदञ्जानतेसर्वंतत्केनान्येनजानताम् ।
विज्ञानतारंकेनविद्याच्छक्तंवेद्येतुसाधनम् ॥

யேநேதஞ்ஜாநதேஸர்வந்தத்கேநாந்யேநஜாநதாம் ।
விஜ்ஞாதாரங்கேநவித்யாச்சக்தம்வேத்யேதுஸாதநம் ॥ ௧௭ ॥

யேந எந்த அறிவினாலே
இதம் ஸர்வம் இந்த சமஸ்தத்தையும்
ஜாநதே அறிகிறார்களோ
தத் அந்த அறிவாகிய தன்னை
அந்யேந வேறே
கேந எவனாலே
ஜாநதாம் அறியக்கூடும்

விஜ்ஞாதாரம் { சகலத்தோற்றத்தையு மறிகிறஅறிவாகியதன்னை }
கேந.வித்யாத் யாராலே அறியக்கூடும்
ஸாதநம். து { விஷயஞ்ஞானசாதனமானமனதும் }
வேத்யே விஷயத்திலச்செல்வதற்கு
சக்தம் சாதனமல்லவா

தா-ம். ஆத்துமாவில்செல்வதற்குசமர்த்தமன்று வாக்குமனதுகளுக்கு, எட்டாதென்றுசுருதியும் சொல்லுகிறதுஆத்துமாஅறியப்படும் பக்ஷத்தில்கர்மகர்த்திருத்துவவிரோதமும்வரும்.

இ-தி. காற்று,அக்கினிமுதலானதை அசைப்பிவிப்பதில்சக்தமேதவிர ஆகாசத்தைஅசைப்பிக்க முடியாததுபோலவாம்.

அ-கை. இன்னும்சுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

सवेत्तिवेद्यन्तत्सर्वंनान्यस्तस्यास्तिवेदिता ।
विदिताविदिताभ्यान्तत्पृथग्बोधस्वरूपकम् ॥

ஸவேத்திவேத்யந்தத்ஸர்வம்நாந்யஸ்தஸ்யாஸ்திவேதிதா ।
விதிதாவிதிதாப்யாந்தத்ப்ருதக்போதஸ்வரூபகம் ॥ ௧௮ ॥

ஸ: அந்த ஆத்துமா
வேத்யம் அறியப்பட்டதான
தத் ஸர்வம் அந்தசமஸ்தத்தையும்
வேத்தி அறிகிறார்
தஸ்ய அவரையறிய
அந்ய: வேறாயிருக்கிற
வேதிதா அறிகிறவன்
ந. அஸ்தி இல்லை
தத் அந்தவஸ்துவானது
விதிதாவிதிதாப்யாம் அறியப்பட்டது அறியப்படாதவைகளுக்கு
ப்ருதக் வேறான
போதஸ்வரூபம் அறிவுவடிவம்

இ-தி. கண்ணதுஅறியப்பட்டரூபத்திற்கும் அறியப்படாதரூபத்திற்கும் வேறாய்அறிவாயிருப்பதுபோல.

அ-கை. அறியப்பட்டதுஅறியப்படாதவைகளுக்கு அன்னியமாயிருக்கிறஅறிவானதுகாணப்படவில்லையேயெனில்,நீசொன்னபடிஒரறிவில்லாவிட்டால்அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்கிற, அனுபவமெப்படியுண்டாகும் இப்படிப்பட்டவனுக்கு எப்படிபோதிக்கக்கூடுமென்று, பரிகாசத்துடன்சொல்லுகிறார்.

बोधेप्यनुभवोयस्यनकथञ्चनजायते ।
तंकथंबोधयेच्छास्त्रंलोष्टंनरसमाकृतिम् ॥

போதேப்யநுபவோயஸ்யநகதஞ்சநஜாயதே ।
தங்கதம்போதயேச்சாஸ்த்ரம்லோஷ்டம்நரஸமாக்ருதிம் ॥ ௧௯ ॥

போதே. அபி இப்படி அறிவுபிரதியக்ஷமாயிருந்தும்
யஸ்ய யாதொருவனுக்கு
கதம். ச என்னப்பிரயாசப்பட்டும்
அநுபவ: அறிவுதானென்றஅனுபவ
ந. ஜாயதே உண்டாகவில்லையோ
சாஸ்த்ரம் வேதாந்தசாஸ்திரமானது
நரஸமாக்ருதிம் மனுஷியாகிருதிபோலிருக்கிற
தம் அந்த
லோஷ்டம் உருவாரத்தைப் பார்த்து
கதம். போதயேத் எப்படி போதிக்கும்

இ-தி. மூட்டைபறிகொடுத்தபிராமணன், உருவாரத்தினிடத்தில்வந்துவிடியவிடியதன்தாவந்தத்தைச் சொன்னகதைபோலவறி.

அ-கை. அறிவுஅறியப்படவில்லை யென்பவனைபரிஹாசம் பண்ணுகிறார்.

Koviloor Digital Library

जिह्वामेऽस्ति न वेत्युक्तिर्लज्जायै केवलं यथा ।
न बुध्यते मया बोधो बोद्धव्य इति तादृशी ॥
ஜிஹ்வாமேஸ்தி நவேத்யுக்திர்லஜ்ஜாயை கேவலம்யதா ।
நபுத்யதேமயாபோதோபோத்தவ்யஇதிதாத்ருஸீ ॥ ௨௦ ॥

மே ஜிஹ்வா எனக்குநாவானது	யதா.யதா எப்படியாகுமோஎன்றாலே
அஸ்தி.வா இருக்கிறதா	போத: அறிவானது
ந. இதி இல்லையாவென்று	ந.புத்யதே அறியப்படவில்லை
உக்தி: சொல்லுகிறசொல்	போத்தவ்ய:தாங்களேபோதிக்கத்தக்க
லஜ்ஜாயை வெட்கத்தின் பொருட்டு	இதி என்றசொல் (து
கேவலம் யோக்கியமாய்	தாத்ருஸீ அப்படிப்போலிருக்கிறது

இ-தி. என்தாய்மலடியா பிரசவித்தவளாவென்று கேழ்கிறமூடன்போல

அ-கை. இப்படிஅறிவிருந்தாலும், பிரகிருதமானபிர்மஞானத்திலென்ன வாயிற்றெனில்.

यस्मिन्यस्मिन्नास्ति लोके बोधस्तत्तदुपेक्षणे ।
यद्बोधमात्रं तद्ब्रह्मेत्येवंधीर्ब्रह्मनिश्चयः ॥
யஸ்மிநுயஸ்மிநஸ்திலோகெபோதஸ்தத்ததுபேக்ஷணே ।
யத்போதமாத்ரம்தத்ப்ரஹ்மேத்யேவம்தீர்ப்ரஹ்மநிஸ்சய: ॥ ௨௧ ॥

லோகே ஜகத்தில்	போதமாத்ரம் அறிவுமாத்திரமழிவற்றிருக்கிறதோ
யஸ்மிந் யஸ்மிந் யாதொருயாதொரு சப்தாதிவிஷயத்தில்	தத் அதுவே
போத: அறிகிறஅறிவானது	ப்ரஹ்ம. இதி பிர்மமென்கிற
அஸ்தி இருக்கிறதோ	ஏவம் இத்தகைய
தத்தத் அந்தந்தவிஷயம் [ம்	தீ: ஞானமே
உபேக்ஷணே உபேக்ஷிக்கப்பட்டாலு	ப்ரஹ்மநிஸ்சய:பிர்மஞானத்தின்முடிவு
யத் யாதொரு	

இ-தி. கண்ணால்பார்க்கப்படுகிறரூபங்கள் அழிந்தாலும்கண் அழியாமலிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. கடாதிவிஷயத்தை யுபேக்ஷிக்கிறதினாலே உண்டாகிறஅறிவுதானென்கிறஅநுபவமே பிர்மஞானமென்றால் அப்போது பஞ்சகோசவிவேகம்பண்ணுவதுநிஷ்பிரயோஜன மாகுமேயெனில்பிரமத்தை பிரத்தியகாத்துமஸ்வரூபமாகவறிகிறஞானம் வராமல்சம்சாரம்நீங்காததாகையால் அந்தஞானத்திற்குஇந்தப்பஞ்சகோசவிவேகம் அவசியமுபயோகமானதால் வீணல்லவென்றுசொல்லுகிறார்.

Koviloor Digital Library

पञ्चकोशपरित्यागेसाक्षिबोधावशेषतः ।
स्वस्वरूपंसएवस्याच्छून्यत्वंतस्यदुर्घटम् ॥
பஞ்சகோஶபரித்யாகெஸாக்ஷிபொதாவஶெஷத꞉ ।
ஸ்வஸ்வரூபம்ஸஏவஸ்யாச்சூந்யத்வம்தஸ்யதுர்கடம் ॥ ௨௨ ॥

பஞ்சகோஶபரித்யாகே அன்னமயாதிபஞ்சகோசங்களை நேதிமார்க்கத்தால் பிரதியாகம்பண்ணினால்
ஸாக்ஷிபோதாவஶேஷத꞉ சாக்ஷி தானென்கிற அறிவு மாத்திரம் மீதமாகையால்
ஸ்வஸ்வரூபம் தன்ஸ்வரூபம்
ஸ꞉ஏவ அதுவாகவே
ஸ்யாத் இருக்கிறது

அ-கை. அப்படிகோசத்தியாகத்தால் சூனியத்வம்வருமேயெனில்.

ஶூந்யத்வம் சூனியமாயிருத்தலானது
தஸ்ய அந்த அறிவுக்கு
துர்கடம் ஒருக்காலுங்கூடாது

இ-தி. சீமைக்கெல்லாமிராஜனாயிருக்கிறவன் சிறையிலடைபட்டிருந்தால், சிறைச்சாலையைத்திறந்து உள்ளேபோய்அவனைகாணாமல் இஷ்டம்நிறைவேறாததுபோலும், ஐந்துகண்ணாடிக்குவெளியில் தீபம்போலேதோற்றுவதால், அந்ததோற்றத்தால் யாகாதிகிரியைகளாகாமல் அந்தஐந்துகண்ணாடியையும் திறந்துஅதற்குள்ளிருக்கிற நிஜதீபத்தினாலேயே அத்தொழில்களெல்லாம்நடக்கவேண்டியதிருப்பதுபோலவறி.

அ-கை. சூனியத்வம்கூடாதென்பதைவற்புறுத்திச் சொல்லுகிறார்.

अस्तितावत्स्वयंनामविवादाविषयत्वतः ।
स्वस्मिन्नपिविवादश्चेत्प्रतिवाद्यत्रकोभवेत् ॥
அஸ்திதாவத்ஸ்வயம்நாமவிவாதாவிஷயத்வத꞉ ।
ஸ்வஸ்மிந்நபிவிவாதஶ்சேத்ப்ரதிவாத்யத்ரகொபவெத் ॥ ௨௩ ॥

தாவத் சகலவாதிகளுக்கும்
விவாதாவிஷயத்வத꞉ தானிருப்பதில் யாதொரு விதமான ஆக்ஷேபமின்மையால்
ஸ்வயம் நாம தானெப்போதும்
அஸ்தி இருக்கிறான்
ஸ்வஸ்மிந் அபி தன்னிடத்திலும்
விவாத꞉ சேத் விவாதம்வருமேயானால்
அத்ர இதில்
ப்ரதிவாதீ க꞉ எதிரியானவன் எவன்
பவேத் இருக்கிறான்

இ-தி. ஸ்வப்பனத்திலிருந்துவிழித்தவன் ஸ்வப்பனபதார்த்தம்போலேதானுமில்லையென்றுசொல்லுவதற்கு யெதிரியில்லாததுபோலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமாவில்லையென்கிறவாதியே பிரதிவாதியாகட்டுமேயெனில்.

स्वासत्त्वंतुनकस्मैचिद्रोचतेविभ्रमंविना ।

ஸ்வாபாவம் ந கஸ்யசிந்நைவ ரோசதே விப்ரமம் விநா ।

கஸ்யசித் யாருக்கும்
விப்ரமம். விநா மயக்கமன்றியில்
ஸ்வாபாவம். ந } தன்னுடைய யில்லாமை யானது
ரோசதே ருசிக்கமாட்டாது

இ-தி. மூடர்களானஸ்திரீகளுக்குக்கூட தானாகவிளங்குகின்றதேகம்அவஸ்துவென்றுசொல்வதி லிஷ்டமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. சுருதியுமாத்துமாவில்லையென்கிறவனுக்குக்கெடுதிகூறுகிறது.

अतएवश्रुतिर्बाधंब्रूतेचासत्त्ववादिनः ॥

அத ஏவ ஶ்ருதிர்பாதம் ப்ரூதே சாஸத்த்வவாதிந꞉ ॥ ௨௪ ॥

அத꞉. ஏவ ஆகையினாலேயே
ஶ்ருதி꞉. ச சுருதியும்
அஸத்த்வவாதிந꞉ ஆத்துமாவை யில்லையென்றவாதிக்கு
பாதம் கெடுதலை
ப்ரூதே சொல்லுகிறது

அ-கை. எந்தசுருதி அப்படிச்சொல்லுகிறதெனில், தைத்திரீயசுருதிஅப்படிச்சொல்லுகிறது.

असद्ब्रह्मेतिचेद्वेदस्वयमेवभवेदसन् ।
अतोस्यमाभूद्वेद्यत्वंस्वसत्त्वंत्वभ्युपेयताम् ॥

அஸத் ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத ஸ்வயமேவ பவேதஸந் ।
அதோஸ்ய மா பூத்வேத்யத்வம் ஸ்வஸத்த்வம் த்வப்யுபேயதாம் ॥ ௨௫ ॥

ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
அஸத் இதி இல்லையென்று
வேத. சேத். எவன் அறிகிறானோ
ஸ்வயம்.ஏவ அவன்தான் தானே
அஸந் இல்லாதவனாக
பவேத் ஆகிறான்
அத꞉ ஆகையினாலே
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவுக்கு
வேத்யத்வம் அறியப்படுந்தன்மை
மா பூத் உண்டாகவேண்டாம்
ஸ்வஸத்த்வம். து தன்னுடைய இருப்பை
அப்யுபேயதாம் அங்கீகரிக்கவும்

இ-தி. எந்தசக்கிரவர்த்தியானவன், நானிச்சக்கிரவர்த்தி யில்லையென்கிறானோஅவன்சக்கிரவர்த்தி யாகாததுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போதுஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசரென்று சாதிக்கக்கருத்துள்ள இந்தகுருவானவர் ஆத்துமாஅறியப்படாமல்போகிறபக்ஷத்தில் யெத்தன்மையுடையவரென்று கேள்வியையுண்டுபண்ணி சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

कीदृक्तर्हीतिचेत्पृच्छेदीदृक्तानास्तितत्रहि ।
यदनीदृगताद्रक्चतत्स्वरूपंविनिश्चिनु ॥

கீத்ருக் தர்ஹீதி சேத் ப்ருச்சேதீத்ருக்தா நாஸ்தி தத்ர ஹி ।
யதநீத்ருக் நதாத்ருக் ச தத் ஸ்வரூபம் விநிஶ்சிநு ॥ ௨௬ ॥

Koviloor Digital Library

தர்ஹி அப்போது
ஈத்ருக் இதி எப்பேர்ப்பட்டவர் என்று
ஶ்ரூயதே. வேத்ய { கேட்கப்படுவரே யானால் [தன்மை
தாத்ருக்த்வம் இப்பேர்ப்பட்டவரென்ற
தத்ர அந்த ஸ்வரூபத்தில்
நாஸ்தி ஹி இல்லையன்றோ
யத் யாதொன்றானது
அனீத்ருக் இப்படிப்பட்டதும்
அதாத்ருக் ச { அப்படிப்பட்டதுமல்லவோ
தத் அதுவே
ஸ்வரூபம் ஸ்வரூபமாக
விநிஶ்சிநு நிச்சயம்பண்ணு

வி-ம். இப்படிப்பட்டவரென்றுசொல்லும்போது ஆத்துமாவுக்குஜடத்துவம்வருவதாலும் அப்படிப்பட்டவரென்றுசொன்னால் சூனியத்துவம்வருவதாலும், இரண்டுபக்ஷமுங்கூடாதென்றுசொன்னார்.

ச-கை. இப்படிச் சொன்னமாத்திரத்தினால்தானே, நீர்சொன்ன அர்த்தம் சித்திக்குமோவெனில்.

अक्षाणांविषयस्त्वीदृक्परोक्षस्तादृगुच्यते ।
विषयीनाक्षविषयःस्वत्वान्नास्यपरोक्षता ॥

அக்ஷாணாம்விஷயஸ்த்வீத்ருக் பரோக்ஷஸ்தாத்ருகுச்யதே ।
விஷயீநாக்ஷவிஷய:ஸ்வத்வாந்நாஸ்யபரோக்ஷதா ॥ உஎ ॥

அக்ஷாணாம் சக்ஷுராதி இந்திரியங்களுக்கு
விஷய: த்வ கடாதிவிஷயமே
ஈத்ருக் இப்படிப் பட்டதென்று சொல்லப்படுகிறது
பரோக்ஷ: பரோக்ஷமான புண்ணிய பாவமுதலானவைகள்
தாத்ருக் அப்படிப்பட்டதென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகின்றன
விஷயீ விஷயங்களை அறிகிறதான
அக்ஷவிஷய: இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாக
ந ஆகார்
அஸ்ய இந்த ஆத்துமா
ஸ்வத்வாத் தானாகவிருப்பதால்
பரோக்ஷதா பரோக்ஷமாகவும்
ந ஆகார்

தா-ம். ஆகையாலாத்துமா இப்பேர்கொத்தவர் அப்பேர்கொத்தவரென்று சொல்லப்படார்.

அ-கை. அப்போது ஆத்துமா அறியப்படாததால் சூன்யமென்கிற இரண்டாம்பக்ஷத்தை பலதரிசனவியாஜத்தால் பரிஹரிக்கிறார்.

अवेद्योप्यपरोक्षोत.स्वप्रकाशोभवत्ययम् ।

அவேத்யோப்யபரோக்ஷோத:ஸ்வப்ரகாஶோபவத்யயம் ॥ உஅ ॥

அவேத்ய: அபி ஆத்துமா ஒன்றினாலுமறியப்படாதவராயிருந்தாலும்
அபரோக்ஷ: நானென்ற பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிறார்
அத: ஆகையினாலே
அயம் இந்த ஆத்துமா
ஸ்வப்ரகாஶ: ஸ்வப்பிரகாசராக
பவதி ஆகிறார்

Koviloor Digital Library

வி-ம். கர்மமன்றியல் அபரோக்ஷமாயிருப்பதால் இந்தஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசமான அறிவாயிருக்கத்தக்கவர், (ஞானம்போலே) இந்தஹேதுவுக்குச்சொன்னவிசேஷணம்சித்திக்கவில்லையென்று சங்கியாதே ஆத்துமாவுக்கு அறிகிறதாயிருக்கிறகர்மம் இருக்கிறதென்றால்கர்மகருத்ருபாவங்களுக்குஒன்றுக்கொன்று விரோதமிருப்பதால்கூடாது.

ச-கை. ஆத்துமாவுக்குஸ்வரூபத்தினாலே கர்த்ருத்வமும்விசிஷ்டரூபத்தால்கர்மத்துவமும்சொன்னால் கர்மகர்த்ருபாவங்களுக்கு விரோதமில்லையே கமனக்கிரியையிலேயும் ஒருவனுக்குத்தானேஸ்வரூபத்தினால் கர்த்ருத்வமும் விசிஷ்டரூபத்தினால் கர்மத்வமும், இருக்கிறதே என்றால், அதிபிரசங்கமானதால், அப்படிச்சொல்லக்கூடாது நீசொன்னதிருஷ்டாந்தமானது சாதனமில்லாமலிருக்கிறது ஞானத்திற்கு ஞானாந்தரத்தை அபேக்ஷித்தால், அனவஸ்தாதோஷம்வரும்தர்க்கமதத்தில்கடஞ்ஞானமிருந்தால்கடம்விளங்குகிறது, அந்தகடஞ்ஞானமும் அனுவியவசாயஞ்ஞானத்தினாலே விளங்குகிறதான சம்வேதனஞ்ஞானம்போல, ஸ்வப்பிரகாசத்திலேதிருஷ்டாந்தமானதுசாதனமில்லாமலிருக்கிறதென்று சொல்லங்கூடாது, சித்தாந்தமான நம்முடையமதத்திலிருக்கிறஞானமானது ஞானாந்திரத்தினால் விளங்குகிறதென்பதில்லாமையால் இந்தஆத்துமாசாதனமன்றியில்ஸ்வயமாய் விளங்குகிறார்.

அ-கை. இந்தஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசரென்றுசிந்தித்தாலும் பிரமலக்ஷணம் சித்திக்கவில்லையேயெனில், பிரம்மலக்ஷணத்தை ஆத்துமாவில்சுருதி மூலமாய் காண்பிக்கிறார்.

सत्यंज्ञानमनन्तंचेत्यस्तीहब्रह्मलक्षणम् ॥

ஸத்யஂஜ்ஞாநமநந்தஂசேத்யஸ்தீஹப்ரஹ்மலக்ஷணம் ॥ உஅ ॥

ப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணமானது
ஸத்யம் சத்தியமென்ன
ஜ்ஞாநம் ஞானமென்ன
அநந்தம்.ச. அனந்தமென்ன [ர
இதி இப்படிசொல்லப்பட்டதெதுவே
இஹ அது இந்தசாக்ஷியினிடத்தில்
அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. ஆத்துமாவுக்குசத்தியலக்ஷணம் யெப்படியெனில்.

सत्यंत्वबाधराहित्यंजगद्बाधैकसाक्षिणः
बाघःकिंसाक्षिकोब्रूहिनत्वसाक्षिकइष्यते ॥

ஸத்யந்த்வபாதராஹித்யஂஜகத்பாதைகஸாக்ஷிணஃ ।
பாதஃகிஂஸாக்ஷிகோப்ரூஹிநத்வஸாக்ஷிகஇஷ்யதே ॥ உகூ ॥

பாதராஹித்யம் { காலத்திரயத்திலுங்கெடாமலிருப்பதே
ஸத்யத்வம் சத்தியத்தன்மை
ஜகத்பாதைகஸாக்ஷிணஃ சமாதி சுஷுப்திமூர்ச்சைகளில் ஸ்தூலசூக்குமாதிஜகத்தானது தோன்றாமல்

Koviloor Digital Library

போவதையறிகிற சாக்ஷியினுடைய ஸாயம் இல்லாமையை | ஸஸாக்ஷிகம். அப்படி சாக்ஷி இல்லாமல்
கிம. ஸாக்ஷீகம் அறிகிறசாக்ஷியார் ஐ.ஹி சொல் | ந. ஐஷ தெ. } பாதையானதங்கீகரிக்கப் படமாட்டாது

வி-ம் பாதையற்றதுசத்தியமென்றும், பாதையுள்ளது மித்தையென்றும், பூர்வாசாரியார்கள்சொல்லி இருக்கிறார்கள்-

இ-தி- சாக்ஷியில்லாமல் உலகத்தில்யாரும் ஒருவியாச்சியஞ்செய்து, தீர்ப்புவாங்கினார்களேயானால், மேற்கூறியதுகூடும்.

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தைத் திருஷ்டாந்தத்தினால் விளக்கிவைக்கிறார்-

अपनीतेपुमूर्तेपुह्यमूर्तंशिष्यतेवियत् ।
शक्येषुबाधितेष्वंतेशिष्यतेयत्तदेवतत् ॥

அபநீதேஷு மூர்த்தேஷு ஹ்யமூர்த்தம் ஸிஷ்யதே வியத் ।
ஸக்யேஷு பாதிதேஷ்வந்தே ஸிஷ்யதே யத்ததேவ தத் ॥ ௩௦ ॥

மூர்த்தேஷு வீட்டிலுள்ளரூபமான கடபடாதிகளை | பாதிதேஷு தேகாதிஜகத்து நேதி வாக்கியத்தால் தள்ள
அபநீதேஷு பாக்கியன்னியில் வெளியேற்றினாலும் | ஸக்யேஷு யோக்கியங்களாயிருந்தாலும்
அமூர்த்தம் வெளியேற்றப்படாத அரூபமான | அந்தே முடிவில்
வியத் ஆகாசமானது | யத் யாதொருசாக்ஷிமாத்திரம்
ஸிஷ்யதே. ஹி அப்படி மீதமாயிருக்கிறதோ | ஸிஷ்யதே. மீதப்படுகிறதோ
| தத் ஏவ அந்த சாக்ஷிதானே
| தத். பிரமம்

அ-கை. தோன்றப்பட்ட சகலநாமரூபத்தையும் பாதித்தபிற்பாடு. ஒன்றும்மீதமில்லையென்கிற சங்கைக்குச்சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

सर्वबाधेनकिञ्चिच्चेद्यन्नकिञ्चित्तदेवतत् ।

ஸர்வபாதே ந கிஞ்சிச்சேத் யந்ந கிஞ்சித் ததேவ தத் ॥ ௩௦௧ ॥

ஸர்வபாதே எல்லாவற்றையும்பாதித்தபிறகு | ந கிஞ்சித். சேத். ஒன்றுமில்லை என்று உன்சொல் எப்படி சித்திக்கும்

அ-கை. சர்வாபாவத்தைஅறிகிற அறிவுஅவசியம்வேண்டியிருப்பதால், அந்தஅறிவேஎங்களுக்கு ஆத்துமசொரூபமென்கிற அபிப்பிராயத்தால் பரிஹரிக்கிறார்.

யத் யாதொரு | தத். ஏவ அந்தஅறிவே
ந. கிஞ் சித் } சிறிதுமில்லையென்கிறசொல்லையெது யறிகிறதோ | தத். பிரமம்

அ-கை. சிறுதுமில்லையென்கிறசொல், சூனியத்தைக்காட்டுமேதவிர, சைதன்னியமுண்டென்று எப்படிசொல்லப்படுமெனில், இல்லையென்றசொல் சூ

Koviloor Digital Library

னியமானாலும்; சொல்லுகிறவனெப்படி, இல்லாமல்போகவில்லையோ, அப்படி இல்லையென்பதையறியசாக்ஷி, அவசியம் வேண்டியிருப்பதால் உண்டென்றுபரிஹரிக்கிறார்.

भाषाएवात्रभिद्यंतेनिर्बाधंतावदस्तिहि ॥

ஹாஷா ஏவாத்ர பித்3யந்தே நிர்பா3த4ம் தாவத3ஸ்தி ஹி ॥ ருக ॥

அத்ர இந்த பாதைக்கு சாக்ஷியான ஆத்துமாவில்	பித்3யந்தே பாதிக்கப்படுகின்றன
ஹாஷா சிறிதுமில்லையென்கிற சொல்	தாவத் அப்பேற்பட்டசாக்ஷியானது
ஏவ மாத்திரமே	நிர்பா3த4ம் பாதையற்றதாக
	அஸ்தி ஹி இருக்கிறதன்றோ

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்திற்கு சுருதிப்பிரமாணம் காண்பிக்கிறார்.

अतएवश्रुतिर्बाध्यंबाधित्वाशेषयत्यदः ।
सएषनेतिनेत्यात्मेत्यतद्व्यावृत्तिरूपतः ॥

அத ஏவ ஶ்ருதிர்பா3த்4யம் பா3தி4த்வா ஶேஷயத்யத3: ।
ஸ ஏஷ நேதி நேத்யாத்மேத்யதத்3வ்யாவ்ருத்திரூபத: ॥ ருஉ ॥

அத: ஏவ யாதொருகாரணத்தினால் அறிவு மீதப்பட்டதோ, அந்த காரணத்தினாலேயே	அதத்3வ்யாவ்ருத்தி ரூபத: அன்னமயாதிகளான அனாத்துமாக்களை தள்ளுகிற வழியினாலே
ஶ்ருதி: சுருதியானது	பா3த்4யம் பாதிக்கக்கூடியதை
ஸ: ஏஷ: அந்த இந்த [யெல்லாம்	பா3தி4த்வா பாதித்து
ஆத்மா ஆத்துமாவைத்தவிர மற்றவை	அத3: இந்த ஆத்துமாவையே
நேதி நேதி. இதி இல்லையில்லையென்று	ஶேஷயதி. மீதமாகப்பண்ணுகிறது

அ-கை. அதில் தள்ளக்கூடிய வஸ்துவின் சொரூபமென்ன, தள்ளக்கூடாத சொரூபமென்னவெனில்,

इदंरूपंतुयद्यावत्तत्त्यक्तुंशक्यतेखिलम् ।
अशक्योह्यनिदंरूपस्सआत्माबाधवर्जितः ॥

இத3ம்ரூபம் து யத்3யாவத் தத்த்யக்தும் ஶக்யதேகி2லம் ।
அஶக்யோ ஹ்யநித3ம்ரூபஸ்ஸ ஆத்மா பா3த4வர்ஜித: ॥ ருங ॥

இத3ம் ரூபம் இதுவென்று திரிசியமாயனுபவிக்கப்படுகிறது	ஶக்யதே யோக்கியமாயிருக்கிறது
யத். யாவத் யாதொன்று யாதொன்றுண்டோ	அநித3ம் ரூபம். இதமென்கிற ரூபமில்லாதவராயும்
தத். அகி2லம் அந்தசமஸ்தமும்	அஶக்ய: தள்ள யோக்கியமில்லாதவராயுமிருக்கிற
த்யக்தும் தள்ளுவதற்கு	ஸ: நானென்கிற அந்த

Koviloor Digital Library

ஸூத்ரா ஆத்துமாவானர் | பா³த⁴வர்ஜித: { பாதிக்கப் படாதவரன்றோ

தா-ம்· அகங்காராதி திருசியமுழுமையும் பாதிக்கத்தக்கது.

அ-கை. ஆத்துமா பாதையன்றியிலிருக்கக்கூடும், பிரகிருதத்தில் என்ன வாயிற்றெனில்,

सिद्धंब्रह्मणिसत्यत्वंज्ञानत्वंतुपुरेरितम् ।
स्वयमेवानुभूतित्वादित्यादिवचनैस्स्फुटम् ॥

ஸித்³த⁴ம்ப்³ரஹ்மணிஸத்யத்வம்ஜ்ஞாநத்வந்துபுரேரிதம் ।
ஸ்வயமேவாநுபூ⁴தித்வாதி³த்யாதி³வசநைஸ்ஸ்பு²டம் ॥௩௪॥

ப்³ரஹ்மணி பிரமத்தினிடத்தில்
ஸத்யத்வம் சத்தியத்தன்மையானது
ஸித்³த⁴ம் சித்தித்தது ஞானத்தன்மையோ வென்றால்
புரா முன்னமே
ஸ்வயம் ஏவ தான் தானே
அநுபூ⁴தி த்வாத் } அநுபவரூபமாயிருப்பதாலென்கிற
இத்யாதி³வசநை:. இதுமுதலானவசனங்களினாலே
ஜ்ஞாநத்வம் ஞானத்துவமானது [ட்டது
ஸ்பு²டம்.புரேரிதம்.நன்றாகசொல்லப்ப

அ-கை. இதின்மேல் அனந்ததன்மையின் இயற்கையைச் சாதிக்கிறார்.

नव्यापित्वाद्देशतोंतोनित्यत्वान्नापिकालतः ।
नवस्तुतोपिसार्वात्म्यादानंत्यंब्रह्मणित्रिधा ॥

நவ்யாபித்வாத்³தே³ஶதோந்தோநித்யத்வாந்நாபிகாலத: ।
நவஸ்துதோபிஸார்வாத்ம்யாதா³நந்த்யம்ப்³ரஹ்மணித்ரிதா⁴ ॥ ௩௫ ॥

வ்யாபித்வாத் இவர் சர்வவியாபகரானதால்
தே³ஶத: தேசத்திலும்
அந்த:.ந முடிவில்லை
நித்யத்வாத். எப்போது மழிவற்றநித்தியராகையால்
காலத:.அபி காலத்திலும்
ந அழிவில்லை
ஸார்வாத்ம்யாத் சர்வாத்தும சுவரூபரானதால்
வஸ்துத:அபி வஸ்துவினாலும்
ந நாசமில்லை
த்ரிதா⁴ இந்த மூன்று ஏதுக்களாலும்
ப்³ரஹ்மணி பிரமத்தில்
ஆநந்த்யம் அனந்தலக்ஷணம்சித்தித்தது

வி-ம். இந்த ஆத்துமா சத்து, சித்து, அனந்தம், நித்தியம், ஏகம், சூக்குமம், ஆனந்தம், சேதனம், சுத்தம் இவை முதலான அனேக குணங்களுடன் கூடினவரென்று தைத்திரீயம், பிரகதாரண்ணியம், தாபநீய உபநிஷத்து இவைமுதலான சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை இங்ஙனம் விரித்துரைக்கின்றார். மேலேசொன்னலக்ஷணங்களை ஏன் கூறிற்றெனில், பஞ்சகோசங்களைப்போல இவர் அசத்தாகாமையால், சத்தென்றும், அவைகள் அப்பிரகாசமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாமல், உற்பத்திநாசமற்ற சுவயம்பிரகாசவஸ்துவான சித்தென்றும், ஆகாசத்தைக்காட்டிலும் அதிகவியாபகமா யிருப்பதால்

Koviloor Digital Library

தேசபேதத்தினால் இவர்க்கு நாசமில்லையென்றும் காலங்களைப்போலிவர் அழியாமல் நித்தியராயிருப்பதினால் காலத்தினாலும் நாசமில்லையென்றும், எல்லா நாமரூபங்களினும் அநுசரித்து அறிவாய்விளங்குவதால் வஸ்துபேதத்தினால் நாசமில்லையென்றும் இப்படி மூன்றுபரிச்சேதமற்றவர் யெவரோ அவரோ பஞ்சகோசங்கள் நாசமுறுவதுபோல் இவருறுதவரா யிருப்பதால் அனந்தரென்றும், அவைகளனித்தியமா யிருப்பதுபோலிவரின்மையால் நித்தியரென் அவைகளனேகமா யிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஏகரென்றும், அவைகள் ஸ்தூலமா யிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் சூக்குமரென்றும், அவைகள் துக்கமாயிருப்பதுபோலிவரில்லாததால் ஆனந்தரென்றும், அவைகள் ஜடமாயிருப்பதுபோலிவரின்மையால் சேதனரென்றும், அவைகளசுத்தமாயிருப்பதுபோலிவருறுததால் சுத்தரென்றும், இவ்வொன்பதுவிதலக்ஷணங்களுடன் யெந்த ஆத்துமா விளங்குகின்றனரோ அவரோ பிரமமென்றும், அவரோ பஞ்சகோச சாக்ஷியென்றும், சிடர்களெளிதிலறியும்வண்ணம் இந்நூலாசிரியரின்கருத்தை இங்ஙனம் வெளியிட்டனர்.

அ-கை. யுக்தியினாலும் அனந்தத்வத்தைச்சாதிக்கிறார்.

देशकालान्यवस्तूनांकल्पितत्वाच्चमायया ।
नदेशादिकृतोन्तोस्तिब्रह्मानन्त्यंस्फुटंततः ॥

தேசகாலாந்யவஸ்தூநாங்கல்பிதத்வாச்சமாயயா ।
நதேசாதிக்ருதோந்தோஸ்திப்ரஹ்மாநந்த்யம்ஸ்புடம்தத:॥ ௩௬ ॥

தேசகாலாந்யவஸ்தூநாம் தேசகால முதலானவைகளும் அதர்கன்யமான கடப்படாதிவஸ்துக்களும்
மாயயா (ஆத்துமாவில்) மாயையினாலே
கல்பிதத்வாத் கற்பிதமானதால்
தேசாதிக்ருத: தேசகாலவஸ்துக்களாலுண்டாகப்பட்ட
அந்த: கெடுதல்
ந அஸ்தி ஆத்துமாவுக்கில்லை
தத: ஆகையினாலே
ப்ரஹ்ம பிரமமானது
ஸ்புடம் நன்றாக
ஆநந்த்யம் அந்தமற்றதாயிற்று

வி-ம். ஆகாசத்தில் கந்தர்வநகரம்முதலானவைகற்பிக்கப்பட்டாலும் ஆகாசத்திற்குப் பரிச்சேதமில்லாததுபோல, சகலபரிச்சேதமற்ற, இந்தஆத்துமாவே, பிரமம், பிரமமேநானென்பதில் சிறிதுஞ்சந்தேகப்படத்தக்கதன்றென்று நரசிம்மஉத்திரதாபனி முதலானசுருதிகளாலும் மேற்கூறியயுக்திகளாலுமுணர்ந்துநானேபிரமமென்று அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஜடமானஜகம் பிர்மத்திலாரோபமானதால் அதினால்பிரமத்திற்குப்பரிச்சேதமில்லாமல் போனாலும் சேதனர்களான ஜீவேசுவரர்களுக்கு அஃது இல்லாமையால் அவர்களைப்பற்றிய பரிச்சேதம் பிரமத்திற்கு எப்படி யில்

லையெனில், அவற்களுமுபாதிகற்பிதர்களானதா லவர்களைப்பற்றியும் பிரச்சே தமில்லையென்று சொல்லுகிறார்

सत्यंज्ञानमनन्तंयत्ब्रह्मतद्वस्तुतस्यतत् ।
ईश्वरत्वञ्चजीवत्वमुपाधिद्वयकल्पितम् ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்யத்ப்ரஹ்மதத்வஸ்துதஸ்யதத் ।
ஈஶ்வரத்வஞ்சஜீவத்வமுபாதித்வயகல்பிதம் ॥ ௩௭ ॥

ஸத்யம்.ஜ்ஞாநம்.அநந்தம் அழிவற்றதாயும்அறிவாயும்அனந்தமாயுமிருக்கிற	ஈஶ்வரத்வம் ஈஸ்வரத்துவமும்
யத்.ப்ரஹ்ம யாதொருபிரமமுண்டோ	ஜீவத்வம் இந்தஜீவத்துவமும்
தத்.வஸ்து அதுவேபரமாத்மானவஸ்	தத் அந்த
தஸ்ய அந்தப்பிரமத்திற்கு (து	உபாதித்வயகல்பிதம் உபாதிகளிரண்டின்மயக்கத்தால் கற்பிக்கப்பட்டது

அ-கை. அந்தஉபாதித்துவயங்களில் ஈஸ்வரனுக்குப் பாதியானசக்தியைநிரூபிக்கிறார்.

शक्तिरस्त्यैश्वरीकाचित्सर्ववस्तुनियामिका ।

ஶக்திரஸ்த்யைஶ்வரீகாசித்ஸர்வவஸ்துநியாமிகா ॥ ௩௭௨ ॥

ஐஶ்வரீ ஈஸ்ரஉபாதியாயும்	காசித் ஒரு
ஸர்வவஸ்து நியாமிகா — சகலவஸ்துக்களை ஏவுகிறதாயுமிருக்கிற	ஶக்தி: சக்தியானது
	அஸ்தி இருக்கிறது

அ-கை. அந்தசக்தியெவ்விடத்திலிருக்கிறது, யெண்ணத்தினால் காணப்படவில்லையெனில்.

अनन्दमयमारभ्यगूढासर्वेषुवस्तुषु ॥

ஆநந்தமயமாரப்யகூடாஸர்வேஷுவஸ்துஷு ॥ ௩அ ॥

ஆநந்தமய ஆரப்ய — ஆனந்தமயம் முதல் பிரமாண்டமீறாக	வஸ்துஷு வஸ்துக்களிலும்
ஸர்வேஷு. சகலமான	கூடா இரகசியமாயிருக்கிறதாகையால் காணப்படவில்லை

அ-கை. ஓரிடத்திலுங்காணப்படாமலே யிருக்கிற அந்தசக்தியையில்லையென்று,ஏன்சொல்லக்கூடாதெனில்,சக்தியில்லாவிடில்இராஜனில்லாத இராஜ்ஜியம்போலே, ஜகத்துவிவஸ்தையில்லாமல், போய்விடும், ஆகையால் அந்தசக்திஅவசியம்வேண்டுமென்றுசொல்லுகிறார்.

वस्तुधर्मानियम्येरन्शक्त्यानैवयदातदा ।
अन्योन्यधर्मसांकर्याद्विप्लवेतजगत्खलु ॥

வஸ்துதர்மாநியம்யேரந்ஶக்த்யாநைவயதாததா ।
அந்யோந்யதர்மஸாங்கர்யாத்விப்லவேதஜகத்கலு ॥ ௩௯ ॥

ஸதீ அந்த மாயா சக்தியினாலே	ஸம்ந்யுக்தாஸ்ஸ ஒருவ
வஸ்து ஸ்வபாவ வஸ்துக்களின்ஸ்வபாவ	ஸ்துவின்தர்மம் மற்றொருவஸ்துவி
யதா எப்போது (ங்கள்	ல் கலந்துபோகுமாகையால்
நியமநம்பண்ணப்ப டவில்லையோ	ஜகத் ஜகத்தானது
ததா அப்போது	தாறுமாருய்ப்போய் விடுமென்றே

அ-கை- ஜடமான இந்தசக்திக்கு ஜகத்தைநியமனம் பண்ணுவதெப்படிக் கூடுமெனில்.

चिच्छायावेशतश्शक्तिश्चेतनेवविभातिसा ।

तच्छक्त्युपाधिसंयोगाद्ब्रह्मैवेश्वरतांव्रजेत् ॥

சிச்சாயாவேசதச்சக்திச்சேதநேவவிபாதிஸா ।

தச்சக்த்யுபாதிஸம்யோகாத்ப்ரஹ்மைவேச்வரதாம்வ்ரஜேத் ॥ ௩0 ॥

ஸா சக்தி: அந்த சக்தியானது	சக்தியாகிற உபாதியின் சம்பந்தத்
சிச்சாயா வேசத: சிச்சாயையினுடைய பிர வேசத்தால்	தால் [மமே
சேதநா இவ சேதனம் போலே	ப்ரஹ்ம ஏவ சத்யாதிலக்ஷணமானபிர
விபாதி விளங்குகிறது	ஈச்வரதாம் வ்ரஜேத் சர்வஞ்ஞத் துவாதிகுணங்களுடன் கூடின ஈ
தச்சக்த்யுபாதிஸம்யோகாத் அந்த	சுவரத்வத்தைஅடைகிறது

அ-கை ஜீவத்துவத்துக்குஉபாதியைச்சொல்லுகிறார்.

कोशोपाधिविवक्षायांयातिब्रह्मैवजीवताम् ।

கோசோபாதிவிவக்ஷாயாம்யாதிப்ரஹ்மைவஜீவதாம் ॥௩0௧ ॥

கோசோபாதி விவக்ஷாயாம் பஞ்ச கோசங்களாகிற உபாதிகளின் சம் பந்தத்தால்	ப்ரஹ்ம ஏவ பிரமமே
	ஜீவதாம் ஜீவத்வத்தை
	யாதி யடைகிறது

அ-கை. ஒரேவஸ்துவுக்கு ஒரேகாலத்தில் விருத்தமானஸ்வபாவங்களோ டேகூடி இருத்தல் உலகத்தில் ஒரிடத்திலுங்காணப்படவில்லையெனில்.

पितापितामहश्चैकःपुत्रपौत्रौयथाप्रति ॥

பிதாபிதாமஹச்சைக:புத்ரபௌத்ரௌயதாப்ரதி ॥ ௩௨ ॥

ஏக: ஒருதேவதத்தன்	பிதா தகப்பனென்றும்
புத்ரபௌத்ரௌ ப்ரதி புத்திரனை யும் பேரனையும் குறித்து	பிதாமஹ: பாட்டனென்றும்
	யதா எப்படிச்சொல்லப்படுகிறானோ

தா-ம். அப்படிக்கோசோபாதியால்ஜீவனென்றும் மாயோபாதியால் ஈசுவரனென்றும் பிரம்ம ஒரேகாலத்தில் சொல்லப்படும்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. யதார்த்தமாகப்பிரமத்திற்கு ஜீவத்துவமும் ஈசுவரத்துவமுமில்லை யென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

पुत्रादेरविवक्षायांनपितानपितामहः ।
तद्वदेशोनापिजीवःशक्तिकोशाविवक्षणे ॥

புத்ராதெரவிவக்ஷாயாம் நபிதா நபிதாமஹ: ।
தத்வதீஶோ நாபிஜீவ:ஶக்திகோஶாவிவக்ஷணே ॥ ௪௨ ॥

புத்ராதே: பிள்ளைபேரன்
அவிவக்ஷாயாம் இல்லாமல்போகும்பக்ஷத்தில்
பிதா ந தகப்பனுமில்லை
பிதாமஹ: ந பாட்டனுமில்லை
தத்வத் அதுபோல
ஶக்திகோஶாவிவக்ஷணே மாயாசக்திபஞ்சகோசங்களின்நிவர்த்தியில்
ஈஶ: ந ஈசுவரனுமில்லை
ஜீவ: அபி ந ஜீவனுமில்லை.

அ-கை. இப்போது சொன்னஞானத்தின்பலன் சொல்லுகிறார்.

यएवंब्रह्मवेदैषब्रह्मैवभवतिस्वयम् ।

யஏவம்ப்ரஹ்மவேதைஷப்ரஹ்மைவபவதிஸ்வயம் ॥ ௪௩ ॥

ய: யாதொருவன்சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனாய்
ஏவம் இப்போதுசொன்ன பிரகாரம் குருமுகமாய்
ப்ரஹ்ம பஞ்சகோசவிவேகபூர்வகமாய் பிரமமே
வேத நானென்று அறிந்தானோ
ஏஷ: அந்த இவன் தானே பிரமத்தையறிந்தவன் பிரமமாவானென்ற சுருதியின்படி
ஸ்வயம் தானே
ப்ரஹ்ம ஏவ பிரமமாக
பவதி ஆகிறான்.

அ-கை. அதினாலென்னபிரயோஜனம்முடிவாயிற்றெனில்.

ब्रह्मणोनास्तिजन्मातःपुनरेषनजायते ॥

ப்ரஹ்மணோ நாஸ்திஜந்மாத:புநரேஷநஜாயதே ॥ ௪௪ ॥

ஜந்ம ஜன்மம்
நாஸ்தி இல்லையோ
அத: அந்த ஹேதுவால்
ஏஷ: அந்த ஞானியும்பிரமமாய் விட்டதால்
புந: மறுபடி
ந ஜாயதே பிறப்பில்லை

தா-ம். இவனுக்கு வேதமும் புனராவிருத்தியில்லையென்று சொல்லுகிறது.

பஞ்சகோசவிவேகம் சம்பூரணம்.

உ. கோவ[illegible] ஆ
KOVILOOR
MADALAYAM
ம... லயம்

Koviloor Digital Library

(ச)—நுவைதவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

அவைதமானது ஈசுவரதுவைதமென்றும், ஜீவதுவைதமென்றுமிருவகை யாயிருப்பதில், ஈசதுவைதம் பந்தமில்லையென்றும், ஜீவதுவைதம் பந்தஹேது வானதாலதைத் தள்ளத்தகுவது. மாயையே பிரகிருதியென்றும், மாயாவியா னவீசனே இத்துவைதத்தை சிருஷ்டித்தவனென்று சுவேதாசுவதரசாகைக்கா ரர்கள் கூறுகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் ஆன்மாமாத்திரமிருந்து பிறகு மா யையுடன்கூடி வெகுவிதமானபிரஜைகளாவோமென்று நினைத்து இவ்வுலகங் களை உண்டுபண்ணினனென்று இருக்குவேதசாகைக்காரர்கள் இயம்புகின்ற னர். மாயாசம்பந்தமான பிரமத்திலிடத்தினின்று ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்கள் உண்டாயினவென்றும், வெகுவிதபிராணிகளாவோமெனக்கருதி சகலஜகத்து மவ்வீசனாற் கற்பிக்கப்பட்டதென தித்திரிசாகைக்காரர்களுரைக்கின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் (சத்து) மாத்திரமானவஸ்து மாயையுடன்சேர்ந்து ஈசனும் அக்கினி முதலிய வஸ்துக்களைக் கற்பித்ததென சாமவேதசாகைக்காரர்கள் சாற்றுகின்றனர். அக்கினியிற் பொரிகள்தோன்றுவனபோல இவ்வுலகம் மா யாசம்பந்தமான ஈசனாலுண்டுபண்ணப்பட்டதென் அதர்வணவேதசாகைக்கா ரர்கள் அறைகின்றனர். சிருஷ்டிக்குமுன் நாமரூபமற்று பிறகு மாயாசக்திசம் பந்தேதவனால் விராட்முதல் எறும்பு ஈறுயுள்ள ஜகத்தைத்தோற்றுவித்தானெ ன பிரகதாரண்ய சாகைக்காரர்கள் பேசுகின்றனர். அவ்வீசன் தானே ஜீவ ரூபமாய் இவ்வுடலில் பிரவேசித்தானென வேதம் விளம்புகின்றது. அதிஷ் டானமான சைதன்யமும், சூக்குமதேகமும் அறிவி னிழலும் கூடினதே ஜீ வனெனக்கூறப்படுகின்றது. மகேசனுக்குக் காரணமான மாயையும், ஜகத்துற் பத்திக்குக் காரணமாயுமிருக்கிற அம்மாயாசக்தியே மோகசக்தியால் இச்சீவர் களை மோகிக்கச்செய்கின்றது. அம்மோகசக்தியினால் அவ்வீசனே ஈசத்தன் மையை யிழந்து இச்சரீரத்தில் மோகத்துடன் விசனிக்கிறார். ஈசுவரசிருஷ்டி யான சகலமும் கூறிமுடிந்தன. பிரகதாரண்ய உபநிடதம் (7) வது பிராம்ம ணத்தில் ஜீவசிருஷ்டி கூறினதை இங்குரைக்கின்றனம். நெல்முதலான மனி தரன்னமொன்று. அமாவாசை பௌர்ணமைகிரமித்தபின் செய்யப்படுகிறஇஷ் டிகளான தேவான்னம் இரண்டு. பால், மனது, வாக்கு, பிராணன் இந்நான்குசு வான பசுக்களன்னம் நான்கு. இவ்வேழுகளும் அன்னங்களென கூறுகின்றது. ஈசநிருமிதமான, ஞானகர்மங்களால் ஜீவன் இவ்வேழு அன்னங்களை தன்போ சத்திற்குபயோகப்படுத்தி, தகப்பனாலுண்டுபண்ணப்பட்டபெண்ணை மருமகனா னுபவிப்பதுபோல, ஈசஜகத்தைஜீவனனுமருமகன்புஜிக்கிறான். ஈசசிருஷ்டியா ன ஒருஸ்திரீயே பெண்சாதியென்றும், மருமகளென்றும், நாத்தனாளென்றும் மதினியென்றும், தாயென்றும், இவ்விதவிவகாரமானது புத்தியின்பேதத்தா ல் காணப்படுவதன்றி அச்சரீரத்தில்பேதமில்லை. ஆகையால் ஜீவசிருஷ்டிபந்த ம், ஈசசிருஷ்டிபந்தமில்லை. ஐயா ஜீவத்துவைதமெத்தனை விதமெனில், சாஸ் திரியபிரபஞ்சமென்றும், அசாஸ்திரியபிரபஞ்சமென்றும், இருவகையுடன்

Koviloor Digital Library

கூடினது. ஆத்மதத்துவவிசாரமான சாஸ்திரீயப்பிரபஞ்சம் இவனுக்குப்பிரமசாக்ஷாத்காரம்வரும்வரை கொள்ளத்தக்கது. வந்தபின்னர் அதுவுங்விடத்தக்கதென்று சுருதிகூறுகின்றது. அசாஸ்திரீயபிரபஞ்சம் தீவிரமென்றும், மந்தமென்றுமிருவகையுடன் கூடியது. காமக்குரோதாதி தீவிரப்பிரபஞ்சம். மனோராச்சியம் மந்தப்பிரபஞ்சம். இவ்விரண்டுகள் விவேகிக்கு ஞானம்சித்திக்கும்பொருட்டு, தத்துவஞானம்வருமுன்னே, சமாதிகளுடன்கூடின விவேகி நிவர்த்திக்கவேண்டியதென்று சுருதிசொல்லியிருக்கிறது. அவ்வாறு அர்ச்சுனனுக்கு, பகவான் கீதையிலுரைத்திருக்கின்றனர். மந்தபிரபஞ்சமெப்படி நிவர்த்திக்கிறதெனில், சவிகற்பசமாதியால் நன்றாய்ப்பழகியிருக்கிற நிர்விகற்ப சமாதியாலதை நிவர்த்திக்கக்கூடும்; அப்படியில்லாவிட்டால் ஏகாந்தத்திலிருந்து தீர்க்கமான பிரணவஉச்சாரணத்தால்அந்தமனோராச்சியம்நிவர்த்திசெய்யத்தக்கது. போகசிந்தையால் மனதுஏகதேசத்திலாவது பிரவர்த்தித்தால், மறுபடிநிர்விகற்பசமாதிப்பழக்கத்தாலதை நிவர்த்திக்கவேண்டும். யாதொருவனுக்கு விக்ஷேபமில்லையோ, அவன்பிரமமேயொழிய, பிரமவித்தில்லையென்று வசிஷ்டர்முதலான முனிகள்கூறியிருக்கின்றனர்.

துவைதவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
मयाद्वैतविवेकस्यक्रियतेपदयोजना ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌮𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌪𑌦𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணிக்கொண்டு துவைதவிவேகத்திற்கு அர்த்தஞ்சொல்லுகிறார்.

அ-கை. பண்ணப்படுகிறகிரந்தம் விக்கினமன்றியில் பூரணமாகும்பொருட்டு தனக்கபிமதமான தேவதாஸ்மரணலக்ஷணமான மங்களாசரணம்செய்து இந்தகிரந்தம் வேதாந்தப்பிரகரணமானதால்; இச்சாஸ்த்திரத்திற்குள்ள அனுபந்தசதுஷ்டயம் சொன்னதாகவே கருதிக் கிரந்தாரம்பம் செய்கிறார்.

ईश्वरेणापिजीवेनसृष्टंद्वैतंविविच्यते ॥

𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

ஈஶேந (காரணோபாதிகனுன) ஈசுவரனுலும்	ஸ்ருஷ்டம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட
ஜீவேந. ஸஹ காரியோபாதிகனுனஜீவனுலும்	த்வைதம் துவைதமானது
	விவிச்யதே (விசாரணையால்) பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்த துவைதவிவேகத்தைச்செய்வது காக்கையின்பல்லை யெண்ணிப்பார்ப்பதுபோல நிஷ்பிரயோஜனமெனில்.

विवेकेसतिजीवेनहेयोबन्धःस्फुटीभवेत् ॥

விவேகே ஸதி ஜீவேந ஹேயோ பந்த: ஸ்புடீ பவேத் ॥ ௧ ॥

விவேகே. ஸதி } அந்த இரண்டின் விவேகம்செய்யும் பக்ஷத்தில்	பந்த: சிருஷ்டித்த துவைதம் பந்தமெ
ஜீவேந ஜீவனுலே	ஹேய: தள்ளத்தக்கதென்றும்)ன்றும்
	ஸ்புடீ. பவேத் பிரகாசமாக ஆகும்.

அ-கை. ஜீவர்களே அதிர்ஷ்டவிசேஷத்தால் ஜகத்காரணுளென்று வாதிகள்சொல்வதால், ஈசுவரசிருஷ்டிஉண்டென்று எப்படிசொல்லக்கூடுமெனில், வெகுசுருதிகளுக்கு விரோதம்வருவதால் இந்தஆக்ஷேபம் செய்யக்கூடாதென்றுசொல்லி முதலில் சுவேதாசுவதர உபநிஷத்தின் வாக்கியத்தைக்காண்பிக்கிருர்.

मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।

समायीसृजतीत्याहुःश्वेताश्वतरशाखिनः ॥

மாயாம் து ப்ரக்ருதிம் வித்யாந் மாயிநம் து மஹேஶ்வரம் ।

ஸ மாயீ ஸ்ருஜதீத்யாஹு: ஶ்வேதாஶ்வதரஶாகிந: ॥ ௨ ॥

மாயாம். து மாயையே	ஸ: மாயீ அந்த ஈசுவரனே
ப்ரக்ருதிம் மூலப்பிரகிருதியென்று	ஸ்ருஜதி, இதி சிருஷ்டிக்கிருர் என்று
வித்யாத் அறியவேண்டியது	ஶ்வேதாஶ்வதரஶாகிந: சுவேதாசுவதரசாகைக்காரர்கள்
மாயிநம். து மாயாவியே	ஆஹு: சொல்லுகிருர்கள்.
மஹேஶ்வரம் மஹேசுவரனென்றறி	

அ-கை. ஐத்ரேய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும் காண்பிவிக்கிருர்.

आत्मावाइदमग्रेभूत्सईक्षतसृजाइति ।

संकल्पेनासृजल्लोकान्सएतानितिबह्वृचाः ॥

ஆத்மா வா இதமக்ரே பூத் ஸ ஈக்ஷத ஸ்ருஜா இதி ।

ஸங்கல்பேநாஸ்ருஜல்லோகாந் ஸ ஏதாநிதி பஹ்வ்ருசா: ॥ ௩ ॥

இதம் தோற்றப்பட்ட இந்தசமஸ்தமு(ம்	அபூத் இருந்தது
அக்ரே சிருஷ்டிக்குமுன்னே	ஸ்ருஜாம், இதி சிருஷ்டிப்போமென்று
ஆத்மா, வா ஆத்துமமாத்திரமாகவே	ஸ: அவரே

Koviloor Digital Library

𑌐𑌕𑍍𑌷𑌤 பார்த்தார்
𑌸𑌃 அவரே
𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 இந்தஉலகங்களை
𑌸𑌸𑍃𑌜 தன்சங்கற்பத்தினலே
𑌅𑌸𑍃𑌜𑌤 𑌇𑌤𑌿 உண்டுபண்ணினரென்று
𑌬𑌹𑍍𑌵𑍃𑌚𑌾𑌃 இருக்குவேதத்தையறிந்தவர்கள் இயம்புகின்றனர்.

அ-கை. தைத்திரீய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

खंवाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहाःक्रमादमी ।
संभूताब्रह्मणस्तस्मादेतस्मादात्मनोखिलाः ॥
बहुस्यामहमेवातःप्रजायेयेतिकामतः ।
तपस्तप्त्वासृजत्सर्वंजगदित्याहतित्तिरिः ॥

𑌖𑌂𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌜𑌲𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌷𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌦𑍇𑌹𑌾𑌃𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌮𑍀 ।
𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌖𑌿𑌲𑌾𑌃॥ ௪ ॥
𑌬𑌹𑍁𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌯𑍇𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 ।
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌜𑌗𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌃॥ ௫ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 அந்த
𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 இந்த மாயாசக்திசம்மந்த
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 பிரமமான
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ஆத்துமாவில் நின்று
𑌅𑌖𑌿𑌲𑌾𑌃 சமஸ்தங்களான
𑌖𑌂𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌜𑌲𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌷𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌦𑍇𑌹𑌾𑌃 ஆகாசவாயுவு அக்கினி ஜலம் பூமிஔஷதிகள் அன்னம் தேகம் வரையிலுள்ள
𑌅𑌮𑍀 இவைகள்
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 முறையே
𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 உண்டாயின
𑌅𑌤𑌃 ஆகையினாலே
𑌅𑌹𑌮𑍍. 𑌏𑌵 நானே
𑌬𑌹𑍁𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 வெகுவான
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌯 பிரஜைகளாக
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 ஆவோமென்று
𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 இச்சையினாலே
𑌤𑌪𑌃 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 ஆலோசனைரூபமான தபசைப்பண்ணி
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 சகலஜகத்தையும்
𑌅𑌸𑍃𑌜𑌤 𑌇𑌤𑌿 உண்டுபண்ணினரென்று
𑌤𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌃 தைத்திரீயசுருதி
𑌆𑌹 கூறுகின்றது.

அ-கை. சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தின்வாக்கியத்தையும்காண்பிக்கிறார்.

इदमग्रेसदेवासीद्बहुत्वायतदैक्षत ।
तेजोबन्नाण्डजादीनिससर्जेतिचसामगाः ॥

𑌇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰𑍇𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌬𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑌦𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 ।
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌬𑌨𑍍𑌨𑌾𑌣𑍍𑌡𑌜𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑍇𑌤𑌿𑌚𑌸𑌾𑌮𑌗𑌾𑌃॥ ௬ ॥

𑌇𑌦𑌮𑍍 இந்தஜகத்தானது
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 சிருஷ்டிக்குமுன்
𑌸𑌤𑍍 𑌏𑌵 சத்துமாத்திரமாகவே
𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 இருந்தது

Koviloor Digital Library

தச அந்தபிரமமே [ட்டு
ஸ ஸ்வாய வெகுவிதமாகும்பொரு
ளெனக்ஷத பார்த்தார்
தெம்ஜஸ நூணஜாதீமி அக்கினி, ஜ
லம், பூமி, அண்டஜம், சுவேதஜம்,
ஜராயுஜம், உத்பிஜங்களை
ஸஸஜ-ஃ சிருஷ்டிபண்ணினரென்று
ஸாமா: சாமகர்கள் சாற்றுகின்றனர்

அ-கை. முண்டகோபநிஷத்தின்வாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறூர்.

विस्फुलिंगायथावह्नेर्जायन्तेऽक्षरतस्तथा ।
विविधाश्चिज्जडाभावाइत्याथर्वणिकीश्रुतिः ॥

விஸ்புலிங்காயயாவஹ்நேர்ஜாயந்தேக்ஷரதஸ்தயா ।
விவியாஸ்சிஜ்ஜடாபாவாஇத்யாதர்வணிகீஸ்ருதி:॥ எ ॥

வஹ்நே: அக்கினியிலிருந்து
விஸ்புலிங்கா: தீப்பொரிகள்
யதா எப்படிஉண்டாகின்றனவோ
ததா அப்படி
அக்ஷரத: பிரமத்தில் நின்று
விவிதா:. நாநுவிதங்களாயிருக்கிற
சிஜ்ஜடாபாவா:. சேதஞசேதனங்கள்
ஜாயந்தே உண்டாகின்றனவென்று
ஆதர்வணிகீ ஸ்ருதி:. } அதர்வணவேதமறைகின்றது

அ-கை. பிரகதாரண்யமும் அங்ஙனேபேசுகின்றது.

जगदव्याकृतंपूर्वमासीद्व्याक्रियताधुना ।
दृश्याभ्यांनामरूपाभ्यांविराडादिषुतेस्फुटे ॥
विराण्मनुर्नरोगावःखराश्वाजावयस्तथा ।
पिपीलिकावधिद्वन्द्वमितिवाजसनेयिनः ॥

ஜகதவ்யாக்ருதம்பூர்வமாஸீத்வ்யாக்ரியதாதுநா ।
த்ருஸ்யாப்யாம்நாமரூபாப்யாம்விராடாதிஷுதேஸ்புடே ॥ அ ॥
விராண்மநுர்நரோகாவ:கராஸ்வாஜாவயஸ்தயா ।
பிபீலிகாவதித்வந்த்வமிதிவாஜஸநேயிந:॥ கூ ॥

ஜகத் ஜகத்தானது
பூர்வம் சிருஷ்டிக்குமுன்
அவ்யாக்ருதம் நாமரூபரகிதமாய்
ஆஸீத் இருந்தது
அதுநா. இப்போது
த்ருஸ்யாப்யாம் திரிசியங்களாயிருக்கிற
நாமரூபா ப்யாம் } நாமரூபங்களாக (அந்தரசுவரன்)
வ்யாக்ரியத தோற்றிவித்தார்
விராடாதிஷு } விராட்டுமுதலானவைகளிலே
தே அவைகள்
ஸ்புடே பிரகாசங்களாயிருக்கின்றன
விராட் • விராட்புருஷனென்ன
மநு: மனுவென்ன
நர: மனிதர்களென்ன
கா: பசுக்களென்ன

Koviloor Digital Library

வராஸ்வா ஜாவயஃ } கழுதை, குதிரை, ஆடு, பக்ஷிகள்
தயா அப்படியே
விபீலிகாவயி஀ஃ஀ஂஇதி எரும்பு
வரை இரட்டை இரட்டையாகவுண்டாயினவென்று
வாஜஸநேயிநஃ } பிரதமசாகைக்காரர்கள் பகருகின்றனர்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன சுருதிகள் துவைதசிருஷ்டியைச் சொன்னதின் பிறகுஇனிபிர்மமேஜீவரூபமாய் அதில்பிரவேசித்ததென்றுசொல்லுகின்றன.

कृत्वारूपान्तरंजैवंदेहेप्राविशदीश्वरः ।
इतिताःश्रुतयःप्राहुर्जीवत्वंप्राणधारणात् ॥

க்ருத்வா ரூபாந்தரஂஜைவஂதேஹேப்ராவிஶதீஶ்வரஃ ।
இதிதாஃஶ்ருதயஃப்ராஹுர்ஜீவத்வஂப்ராணதாரணாத் ॥ கo ॥

தாஃ அந்த
ஶ்ருதயஃ சுருதிகள்
ஈஶ்வரஃ ஈசுவரன்
ரூபாந்தரஂ வேறேரூபமான
ஜைவஂ ஜீவரூபத்தை
க்ருத்வா பண்ணி
தேஹே தேகத்தில்
ப்ராவிஶத்இதி பிரவேசித்தாரென்று
ப்ராஹுஃ சொல்லுகின்றன.

அ-கை. ஜீவத்துவம் எதினுல் வந்ததெனில்.

ப்ராணதாரணாத் பிராணன்முதலானவைகளையேவுவதாலும் அவைகளுக்குள்ஜமானனுயிருப்பதாலும்
ஜீவத்வஂ ஜீவத்தன்மை(வந்தது.)

இ-தி. அனுமார்இலங்கையில் பிரவேசிக்கும்போது பூனைக்குட்டிரூபமாய் பிரவேசித்ததுபோலவாம்.

அ-கை. எதெதுசேர்ந்து ஜீவனுகிறுனெனில்.

चैतन्यंयदधिष्ठानंलिंगदेहश्चयःपुनः ।
चिच्छायालिङ्गदेहस्थातत्संघोजीवउच्यते ॥

சைதந்யஂயததிஷ்டாநஂலிஂகதேஹஶ்சயஃபுநஃ ।
சிச்சாயாலிஂகதேஹஸ்தா தத்ஸஂகோஜீவஉச்யதே ॥ கக ॥

யத் யாதொரு
அதிஷ்டாநஂ அதிஷ்டானமான
சைதந்யஂ கூடஸ்தசைதன்னியமே
யஃ யாதொரு
லிஂகதேஹஃச சூக்குமதேகமென்ன
புநஃ இன்னும்
லிஂகதேஹஸ்தா இலிங்கதேகத்திலிருக்கிறதான
சிச்சாயா சைதன்னியச்சாயையென்ன
தத்ஸஂகஃ அவைகளுடையகூட்டமானது
ஜீவஃ ஜீவனென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறுன்.

அ-கை. ஈசுவரன்ஜீவரூபமாய்பிரவேசித்தால். ஜீவனுக்கு கிஞ்சிக்ஞத்துவம் எதினுலெனில்.

माहेश्वरीतुयामायातस्यानिर्माणशक्तिवत् ।
विद्यतेमोहशक्तिश्चतंजीवंमोहयत्यसौ ॥

மாஹேஶ்வரீ து யா மாயா தஸ்யா நிர்மாணஶக்திவத் ।
வித்யதே மோஹஶக்திஶ்ச தம் ஜீவம் மோஹயத்யஸௌ ॥ கஉ ॥

மாஹேஶ்வரீ மஹேசசம்பந்தமாயிருக்
யா யாதொரு [கிற
மாயா-தஸ்ய அமோககாரிணியானமா
யையுண்டோ
தஸ்யாம் அதற்கு (ஜகத்தை)
நிர்மாணஶக்திவத் சிருஷ்டிபண்ணுகிற
சக்திபோல [ன்று,
மோஹஶக்திஶ்ச மயக்குகிறசக்தியுமொ
வித்யதே இருக்கின்றது
அஸௌ இந்தமோகசக்தியானது
தம் அந்த
ஜீவம் ஜீவனை
மோஹயதி மோகம்பண்ணிவிக்கிறது.

இ-தி. பிரமமே ஈசுவர ஜீவனானதற்கு யுக்தி, தீக்குச்சிக்குள்ளிருந்த தீ பகல்வத்தியில் சம்பந்தப்பட்டு சர்வபிரகாசமாயும், அதுவே அழுக்குத்திரியி லேத்தினமாத்திரத்தில் மங்கலா யிருப்பதுபோலும், சித்தகுளிகை புத்தியை தெளிவிப்பதுபோலும், கஞ்சாமுதலானது புந்தியை மயக்குவதுபோலும், ஒருநன்னீத்தானே சூரியன் விளக்கிவைப்பதுபோலும், இருட்டுமறைப்பது போலும், ஒருதாயின் உதரத்தில் பிறந்த பக்ஷிகளுக்கு நீசன் முனிகளுடைய சகவாசத்தினால் தோஷமும் குணமும் காணப்பட்டதுபோலும், கும்பகர்ண னும் விபீஷணனும்போலும், வியாசருடையஓர்வீரியந்தானே அவிவேகிகளான திருதராஷ்டிரபாண்டுவாயும், விவேகியான விதுரராயுமானதுபோலவாம்.

அ-கை. அதினலென்னவாயிற்றெனில்,

मोहादनीशतांप्राप्यमग्नोवपुषिशोचति ॥

மோஹாத நீஶதாம் ப்ராப்ய மக்னோ வபுஷி ஶோசதி ॥ கஉ½ ॥

மோஹாத் மயக்கத்தினலே
அநீஶதாம்ப்ராப்ய அனீசுவரத்துவத்
தையடைந்து
வபுஷி சரீரத்தில்நானென்றபிமா
னித்து
மக்ன: மூழ்கிப்போய்
ஶோசதி துக்கிக்கிருன்.

வி-ம். அப்படியே சுருதியும் சமானமானவிருக்ஷத்தில் ஜீவன் மூழ்கி அனீ சுவரத்துவத்தால் மோகித்து துக்கிக்கிருனென்றுசொல்லுகிறது.

இ-தி வேடருடன்சேர்ந்த இராஜகுமாரன் வேடனைப் துக்கிப்பதுபோல.

அ-கை. ஜீவசிருஷ்டியைக் காண்பிவிக்க ஈசுவரசிருஷ்டியைமுடிக்கிருர்.

ईशसृष्टमिदंद्वैतंसर्वमुक्तंसमासतः ॥

ஈஶஸ்ருஷ்டமிதம் த்வைதம் ஸர்வமுக்தம் ஸமாஸத: ॥ க௩ ॥

Koviloor Digital Library

ஸம்ஸ்ருஷ்டம் { ஈசனுல்சிருஷ்டிக்கப்பட்ட	த்வைதம் துவைதம்
ஸர்வம் சமஸ்தமான	ஸாமஸ்தே கருக்கத்தால்
இதம் இந்த	உக்தம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இனி ஜீவசிருஷ்டியான துவைதத்திற்கு பிரமாணமேதெனில்,

सप्तान्नब्राह्मणेद्वैतंजीवसृष्टंप्रपाञ्चितम् ।
अन्नानिसप्तज्ञानेनकर्मणाजनयत्पिता ॥

ஸப்தாந்நப்ராஹ்மணே த்வைதம் ஜீவஸ்ருஷ்டம் ப்ரபஞ்சிதம் ।
அந்நாநி ஸப்த ஜ்ஞாநேந கர்மணா ஜநயத்பிதா ॥ கச ॥

ஸப்தாந்நப்ராஹ்மணே பிரகதாரண்ணியஉபநிஷத்திலிருக்கிற சப்தான்னபிராம்மணத்தில் [ட்ட	பிதா ஜீவனாகியதகப்பன்
ஜீவஸ்ருஷ்டம் ஜீவனாலேசிருஷ்டிக்கப்ப	ஜ்ஞாநேந ஞானத்தினாலும்
த்வைதம் துவைதமானது [து	கர்மணா கர்மத்தினாலும்
ப்ரபஞ்சிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிற	அந்நாநி அன்னங்களை [ண்ணினான்
	ஸப்த ஜநயத் ஏழுவிதமாக உண்டுப

அ-கை. அந்த ஏழுக்கும் விநியோகமென்னவெனில்,

मर्त्यान्नमेकन्देवान्नेद्वेपश्वान्नंचतुर्थकम् ।
अन्नत्रितयमात्मार्थमन्नानांविनियोजनम् ॥
व्रीह्यादिकंदर्शपूर्णमासौक्षीरन्तथामनः ।
वाक्प्राणाश्चेतिसप्तत्वमन्नानामवगम्यताम् ॥

மர்த்யாந்நமேகம் தேவாந்நே த்வே பஶ்வாந்நம் சதுர்த்தகம் ।
அந்நத்ரிதயமாத்மார்த்தமந்நாநாம் விநியோஜநம் ॥ கரு ॥
வ்ரீஹ்யாதிகம் தர்ஶபூர்ணமாஸௌ க்ஷீரந்ததா மந: ।
வாக்ப்ராணாஶ்சேதி ஸப்தத்வமந்நாநாமவகம்யதாம் ॥ கசு ॥

மர்த்யாந்நம் மனிதர்களுக்கன்னம்	அந்நாநாம் அன்னங்களுக்கு
ஏகம் ஒன்று	விநியோஜநம் பிரிவுசொல்லப்பட்டது
தேவாந்நே தேவதைகளுக்கன்னங்கள்	வ்ரீஹ்யாதிகம் { இதில்மனிதர்களுக்கு நெல்லுமுதலானவைகளும்
த்வே இரண்டுகள்	தர்ஶபூர்ணமாஸௌ தேவர்களுக்குதரிசபூர்ணமைகளிற்செய்கிற இஷ்டிகளும்
பஶ்வாந்நம் குழந்தைகளுக்கு	க்ஷீரம் (குழந்தைகளுக்கு) பாலும்
சதுர்த்தகம் காகான்குவித்மான அன்னம்	
ஆத்மார்த்தம் தன்னிமித்தியம்	
அந்நத்ரிதயம் மூன்றுஅன்னமாக	

Koviloor Digital Library

தயா அப்படியே
உ.நஃ (தனக்கு) மனதும்
வாக் வாக்கும்
ப்ராணா:.இதி.ச பிராணங்களென்று [ம்

அந்நாநா அன்னங்களுடையபேதமா
ஸப்தகம் எழுவிதமென்று [னது
அவஸாத்யதாம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஈசுவரசிருஷ்டியான ஜகத்துக்குள்ளிருக்கிற இந்த எழுகளை ஜீவ சிருஷ்டியென்று எப்படிசொல்லுகிறதெனில்,

ईशेनयद्यप्येतानिनिर्मितानिस्वरूपतः ।
तथापिज्ञानकर्मभ्यांजीवोकार्षीत्तदन्नताम् ॥

ஈசேநயத்யப்யேதாநிநிர்மிதாநிஸ்வரூபத: ।
ததாபிஜ்ஞாநகர்மப்யாம்ஜீவோகார்ஷீத்ததந்நதாம் ॥ கஎ ॥

ஏதாநி இந்த எழுன்னங்களும்
ஸ்வரூபத: அதனதனுடைய ஸ்வரூபங்களும்
ஈசேந ஈசுவரனாலே
நிர்மிதாநி நிர்மிக்கப்பட்டவைகளாக
யத்யபி அங்கீகரித்தோம்

ததாபி அப்படி இருந்தாலும்
ஜீவ: ஜீவன்
ஜ்ஞாநகர்மப்யாம் ஞானகர்மங்களினுல்
தத்அந்நதாம் அவைகளை புசிக்கயோக்கியமாக
அகார்ஷீத் பண்ணிக்கொள்ளுகிருன்

அ-கை. இதனுலென்னவாயிற்றெனில்,

ईशकार्यंजीवभोग्यंजगद्द्वाभ्यांसमन्वितम् ।

ஈசகார்யம்ஜீவபோக்யம்ஜகத்த்வாப்யாம்ஸமந்விதம் ॥ கஅ ॥

ஜகத் ஜகத்தானது
ஈசகார்யம் ஈசுவரகாரியமாயும் [ம்
ஜீவபோக்யம் ஜீவனுக்குபோக்கியமாயு

த்வாப்யாம் இப்படி இரண்டுகளோடே
ஸமந்விதம் கூடியிருக்கிறது.

அ-கை. ஒன்றுக் கிரண்டுசம்பந்தமுள்ளதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்,

पितृजन्याभर्तृभोग्यायथायोषित्तथेष्यताम् ॥

பித்ருஜந்யாபர்த்ருபோக்யாயதாயோஷித்ததேஷ்யதாம் ॥ கக ॥

யோஷித் ஸ்திரீயானவள்
பித்ருஜந்யா பிதாவினுலுண்டுபண்ணப்பட்டவளாயும்
பர்த்ருபோக்யா பர்த்தாவினு லனுபவிக்கப்பட்டவளாயும்

யதா எப்படி இருக்கிருளோ
ததா அப்படி
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. ஈசுவரன் காரியரூபமான துவைதத்தையும், ஜீவன் போக்கியரூபமான துவைதத்தையும் உண்டுபண்ண சாதனங்கள் என்னவெனில்,

मायावृत्त्यात्मकोहीशसङ्कल्पस्साधनंजनौ ।
मनोवृत्त्यात्मकोजीवसङ्कल्पोभोगसाधनम् ॥

Koviloor Digital Library

மாயாவ்ருத்த்யாத்மகோஹீஶஸங்கல்ப꞉ஸாதநஞ்ஜநௌ ।
மநோவ்ருத்த்யாத்மகோஜீவஸங்கல்போபோகஸாதநம் ॥ ௧௯ ॥

மாயாவ்ருத்த்யாத்மக꞉	மாயா விருத்திவடிவமான	மநோவ்ருத்த்யாத்மக꞉	மனோவிருத்திவடிவமான
ஈஶஸங்கல்ப꞉	ஈசசங்கற்பமானது	ஜீவஸங்கல்ப꞉	ஜீவசங்கற்பமானது
ஜநௌ	சிருஷ்டியிலே	போகஸாதநம்	போகசாதனமாயிருக்கிறது.
ஸாதநம்	சாதனமன்றோ		

அ-கை. ஈசுவரசிருஷ்டியான வஸ்துவைத் தவிர ஜீவசிருஷ்டியான வஸ்து வேறே இருப்பதற்கு அடையாளமேதெனில்,

ईशानिर्मितमण्यादौवस्तुन्येकविधेस्थिते ।
भोक्तृधीवृत्तिनानात्वात्तद्भोगोबहुधेष्यते ॥

ஈஶநிர்மிதமண்யாதௌவஸ்துந்யேகவிதேஸ்திதே ।
போக்த்ருதீவ்ருத்திநாநாத்வாத்தத்போகோபஹுதேஷ்யதே ॥ ௨௦ ॥

ஈஶநிர்மிதமண்யாதௌ	ஈசுவரனால்சிருஷ்டிக்கப்பட்டரத்தினமுதலான		றவர்களுடையபுத்திவிருத்திகளின் நானாவிதத்தால்
வஸ்துநி	வஸ்துவானது	தத்	அவைகளுடைய
ஏகவிதே	ஓரேவிதமாக	போக꞉	போகமானது
ஸ்திதே	இருந்துள்ளளவில்	பஹுதா	வெகுப்பிரகாரமாக
போக்த்ருதீவ்ருத்திநாநாத்வாத்	புசிக்கி	ஈஷ்யதே	காணப்படுகிறது.

அ-கை. விஷயபேதமிருந்தாலல்லவா போகபேதமுண்டு, விஷயமொன்றாயிருக்கும்போது போகபேதமெப்படியெனில்,

हृष्यत्येकोमणिंलब्ध्वाक्रुध्यत्यन्योह्यलाभतः ।
पश्यत्येवविरक्तोत्रनहृष्यतिनकुप्यति ॥

ஹ்ருஷ்யத்யேகோமணிம்லப்த்வாக்ருத்யத்யந்யோஹ்யலாபத꞉ ।
பஶ்யத்யேவவிரக்தோத்ரநஹ்ருஷ்யதிநகுப்யதி ॥ ௨௧ ॥

ஏக꞉	ஒருவன்	அத்ர	இந்தரத்தினத்தில்
மணிம்	இரத்தினத்தை	விரக்த꞉	விரக்தன்
லப்த்வா	அடைந்து	பஶ்யதி. ஏவ	பார்த்துக்கொண்டே
ஹ்ருஷ்யதி	சந்தோஷிக்கிறான்	ந. ஹ்ருஷ்யதி	சந்தோஷிக்கவுமில்லை
அந்ய꞉	மற்றொருவன் [ல்	ந. குப்யதி. ஹி	கோபிக்கவுமில்லை யன்றோ.
அலாபத꞉	இரத்தினமகப்படாமையா		
க்ருத்யதி	கோபிக்கிறான்		

அ-கை. இதில் ஜீவேசுவரசிருஷ்டிகளின் பிரிவெப்படியெனில்,

प्रियोप्रियउपेक्ष्यश्चेत्याकारामाणिगास्त्रयः ।
सृष्टाजीवैरीशसृष्टंरूपंसाधारणंत्रिषु ॥

ப்ரியோப்ரியஉபேக்ஷ்யஶ்சேத்யாகாராமணிகாஸ்த்ரய: ।
ஸ்ருஷ்டாஜீவைரீஶஸ்ருஷ்டம்ரூபம்ஸாதாரணம்த்ரிஷு ॥ ௨௨ ॥

மணிகா: ரத்தினத்தை யடைந்தவை
ப்ரிய: பிரியமும் (கான
அப்ரிய: துவேஷமும் [ன்ற
உபேக்ஷ்ய: ச இதி உபேக்ஷையும் என
ஆகாரா: ரூபங்களான
த்ரய: மூன்றுகளும்
ஜீவை: ஜீவர்களினாலே

ஸ்ருஷ்டா: உண்டுபண்ணப்பட்டன
ஈஶஸ்ருஷ்டம் { ஈசுவரனாலே சிருஷ்டிபண்ணப்பட்டதான
ரூபம் ரத்தினநிரூபமானது
த்ரிஷு மூன்று ரூபங்களிலும்
ஸாதாரணம் பொதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன ஜீவசிருஷ்டியின் பேதத்தை வேறே ஒரு திருஷ்டாந்தத்தால் பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

भार्यास्नुषाननान्दाचयातामातेत्यनेकधा ।
प्रतियोगिधियायोषिद्भिद्यतेनस्वरूपतः ॥

பார்யாஸ்நுஷாநநாந்தாசயாதாமாதேத்யநேகதா ।
ப்ரதியோகிதியாயோஷித்பித்யதேநஸ்வரூபத: ॥ ௨௩ ॥

பார்யா பெண்சாதி
ஸ்நுஷா மருமகள்
நநாந்தா ச நாத்தனாளென்றும்
யாதா மதினியென்றும்
மாதா தாயென்றும்
இதி இப்படி
அநேகதா அநேகவிதமாக

ப்ரதியோகிதியா ஒன்றுக்கொன்று எதிரியானபுத்தியோடேகூடின
யோஷித் ஒருஸ்திரீயானவள்
பித்யதே பேதிக்கப்படுகிறாள்
ஸ்வரூபத: ஈசசிருஷ்டியானவடிவத்
ந பேதிக்கப்படவில்லை. (தால்

அ-கை. இப்போதுசொன்னதைப்பற்றி சங்கிக்கிறான்.

ननुज्ञानानिभिद्यंतामाकारस्तुनभिद्यते ।
योषिद्वपुष्यतिशयोनदृष्टोजीवनिर्मितः ॥

நநுஜ்ஞாநாநிபித்யந்தாமாகாரஸ்துநபித்யதே ।
யோஷித்வபுஷ்யதிஶயோநத்ருஷ்டோஜீவநிர்மித: ॥ ௨௪ ॥

நநு சங்கை
ஜ்ஞாநாநி தாய்முதலானஞானங்கள்

பித்யந்தாம் பேதிக்கப்படட்டும்
ஆகார: து வடிவமோவென்றால்

Koviloor Digital Library

ந பித்யதே பேதிக்கப்படவில்லை [ல்
யோஷித்வபுஷி ஸ்திரீயின்வடிவத்தி
ஜீவநிர்மிதஃ ஜீவனாலேநிர்மிக்கப்பட்ட
மதிமயஃ விசேஷமானது [பே
ந த்ருஷ்டஃ ஒன்றுங்காணப்படவில்லை

அ-கை. ஞானபேதமானதுஞேயபேதமன்றியி லிருக்கமாட்டாதாகையால் ஞேயபேதமங்கிகரிக்கத்தக்கதென்று பரிகரிக்கிறார்.

मैवंमांसमयीयोषित्काचिदन्यामनोमयी ।
मांसमय्याअभेदेपिभिद्यतेहिमनोमयी ॥

மைவம்மாம்ஸமயீயோஷித்காசிதந்யாமநோமயீ ।
மாம்ஸமய்யாஅபேதேபிபித்யதேஹிமநோமயீ ॥ உரு ॥

மைவம் நீ சொன்னபடியன்று
மாம்ஸமயீ ஒரு பெண் வடிவத்திலிரண்டுதன்மை இருக்கிறது மாம்சவடிவமான [த்துக்கு
யோஷித் ஒருஸ்திரீயும் (அந்தவடிவ
அந்யா அன்னியமான
காசித் ஒரு ஸ்திரீயானவள்
மநோமயீ (அவ்வடிவத்திலேயே) மனோவிகாரவடிவமாக இருக்கிறாள்
மாம்ஸமய்யாஃ மாம்சவடிவமான பெண்ணுக்கு
அபேதே அபி அபேதமிருந்தாலும்
மநோமயீ மனோவடிவமானபெண்
பித்யதே ஹி அவரவர்களுக்கு பேதமாயிருக்கிறாளன்றோ.

அ-கை. சாக்கிரத்தில்மனோமயப்பிரபஞ்சம் கூடாதென்றுசங்கிக்கிறான்.

भ्रान्तिस्वप्नमनोराज्यस्मृतिष्वस्तुमनोमयम् ।
जाग्रन्मानेनमेयस्यनमनोमयतेतिचेत् ॥

ப்ராந்திஸ்வப்நமநோராஜ்யஸ்ம்ருதிஷ்வஸ்துமநோமயம் ।
ஜாக்ரந்மாநேநமேயஸ்யநமநோமயதேதிசேத் ॥ உசு ॥

ப்ராந்திஸ்வப்நமநோராஜ்யஸ்ம்ருதிஷு
பைத்தியமென்ன சுவப்பனமென்ன மனோராச்சியமென்ன இவைகளின் ஸ்மரணங்களில்
மநோமயம் மனோமயப்பிரபஞ்சம்
அஸ்து இருக்கட்டும்
ஜாக்ரத் ஜாக்கிரத்தில் [டே
மாநேந இந்திரியப்பிரமாணங்களோ
மேயஸ்ய கூடினவிஷயத்திற்கு
மநோமயதா மனோமயத்துவமானது
ந இதி சேத் கூடாதென்று சொல்லுவயேயானல்

தா-ம். ஜாக்கிரத்தில்விஷயத்தின்இருப்பைஅங்கீகரிக்கப்படுவதாலதுகூடும்

ச-கை. அப்போதுஜாக்கிரத்துவவிஷயத்திற்கு மனோமயத்துவம் எப்படிசொன்னீரெனில், ஜாக்கிரத்திலும்மனோமயப்பிரபஞ்சத்தின் இருப்பை(பாடமிதி) என்றசொல்லாலங்கீகரிக்கிறார்.

बाह्मानेतुमेयेनयोगात्स्याद्विषयाकृतिः ।
भाष्यवार्तिककाराभ्यामयमर्थउदीरितः ॥

பாஹ்மாநேது மேயேநயோகாத்ஸ்யாத்விஷயாக்ருதி: |
பாஷ்யவார்த்திககாராப்யாமயமர்த்தஉதீரித: || ௨௭ ||

பாஹ்மா அங்கீகாரந்தான்
மாநேது ஜாக்கிரத்தில் மனோமயப்பிரபஞ்சத்திற்கு இந்திரியங்களாலறியப்படுகிற
மேயேந ஈசுவரப்பிரபஞ்சத்தின்
யோகாத் சேர்க்கையினாலே
விஷயாக்ருதி: விஷயாகாரமானது
ஸ்யாத் உண்டாகிறது.

அ-கை. இது உம்முடையவாயால் கற்பிதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

பாஷ்யவார்த்திககாராப்யாம் சங்கராசாரியாளாலும் வார்த்திகாசாரியாளாலும்
அயம் இந்த
அர்த்த: அர்த்தமானது
உதீரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

தா-ம். ஆகையால்நாம்சொன்னது பிரமாணபுரஸ்ஸரமென்றறிக.

அ-கை. அதில்பாஷியக்காரருடைய வாக்கியத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मूषासिक्तंयथाताम्रन्तन्निभंजायतेतथा ।
रूपादिन्व्याप्नुवच्छित्तंतान्निभन्दस्यतेध्रुवम् ॥

மூஷாஸிக்தம்யதாதாம்ரந்தந்நிபம்ஜாயதேததா |
ரூபாதீந்வ்யாப்நுவச்சித்தம்தந்நிபம்த்ருச்யதேத்ருவம் || ௨௮ ||

மூஷாஸிக்தம் கருவிலேவிழுந்த
தாம்ரம் உருக்கின தாம்பிரமானது
தந்நிபம் அந்த கருவின் வடிவமாக
யதா எப்படி
ஜாயதே உண்டாகிறதோ
ததா அப்படி
ரூபாதீந் ரூபாதிவிஷயங்களை
வ்யாப்நுவத் வியாபித்திருக்கிற
சித்தம் மனமானது
தந்நிபம் அந்தவிஷயவடிவமாக
த்ருச்யதே காணப்படுகிறது
த்ருவம் நிச்சயம்.

அ-கை. மூர்த்தமானசெம்புமுதலானவை அக்கினிசம்பந்தத்தாலுருகிகருவில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்தோற்றுவதுசரி, அமூர்த்தமானபுத்தியானதுவிஷயத்தில்விழுந்து அந்தவடிவமாய்தோற்றுவதெப்படியெனில், வேறேதிருஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறார்.

व्यञ्जकोवायथालोकोव्यंग्यस्याकारतामियात् ।
सर्वार्थव्यंजकत्वाद्धीरर्थाकाराप्रदृश्यते ॥

வ்யஞ்ஜகோவாயதாலோகோவ்யங்க்யஸ்யாகாரதாமியாத் |
ஸர்வார்த்தவ்யஞ்ஜகத்வாத்தீரர்த்தாகாராப்ரத்ருச்யதே || ௨௯ ||

Koviloor Digital Library

வ்யஞ்ஜக꞉ பிரகாசமான
ஸூர்யாலோக꞉வா வெய்யிலும்
வ்யங்க்யஸ்ய விஷயத்தினுடைய
ஆகாரதாம் வடிவமாயிருத்தலை
யதா எப்படி
ஏயாத் அடைகிறதோ

ததா (அப்படி) புத்தியானது
ஸர்வார்த்தவ்யஞ்ஜகத்வாத் சகல விஷய
ங்களையும் விளக்கிவைத்து
அர்த்தாகாரா. விஷயாகாரமாக
த்ருச்யதே. காணப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போதுவார்த்திகாசாரியாருடையவசனத்தைச்சொல்லுகிறார்.

मातुर्मानाभिनिष्पत्तिर्निष्पन्नम्मेयमेतितत् ।
मेयाभिसङ्गतन्तच्चमेयाभत्वंप्रपद्यते ॥

மாதுர்மாநாபிநிஷ்பத்திர்நிஷ்பந்நம்மேயமேதிதத் ।
மேயாபிஸங்கதந்தச்சமேயாபத்வம்ப்ரபத்யதே ॥ ௬௦ ॥

மாது꞉ ஜீவனிடத்திருந்துகற்பிதமான
மாநாபிநிஷ்பத்தி꞉ விருத்திஞானமானது
நிஷ்பந்நம் உண்டானதான
தத் அந்த
மேயம் கடாதி விஷயத்தை
ஏதி அடைகிறது
தச்ச அந்த ஞானமும் [ந்ததாகி
மேயாபிஸங்கதம் ஞேயத்தோடேசேர்
மேயாபத்வம் விஷயாகாரத்தை
ப்ரபத்யதே அடைகிறது.

அ-கை. துவைதஞானலட்சணமானது இப்படியாகட்டும், பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

सत्येवंविषयौद्वौस्तोघटौमृन्मयधीमयौ ।

ஸத்யேவம்விஷயௌத்வௌஸ்தோகடௌம்ருந்மயதீமயௌ ॥ ௬௦½ ॥

ஏவம்ஸதி இப்படிருந்துள்ளளவில்
விஷயௌ விஷயங்களான
கடௌ கடங்கள்
ம்ருந்மயதீ மயௌ { மண்மயமாயும் அபிமான ரூபமானபுத்திமயமாயும்
த்வௌஸ்த꞉ இரண்டுகளாகஇருக்கின்றன

அ-கை. மண்மயமானகடம்மண்ணினலறியலாம், மனோமயகடம். மனதினலறியக்கூடாதாகையாலும், வேறேஅறிகிறவனில்லாமையாலும், மனோமயகடமுண்டென்பதெப்படியெனில்.

मृन्मयोमानमेय:स्यात्साक्षिभास्यस्तुधीमय: ॥

ம்ருந்மயோமாநமேய꞉ஸ்யாத்ஸாக்ஷிபாஸ்யஸ்துதீமய꞉ ॥ ௬௧ ॥

ம்ருந்மய꞉ மண்மயமானகடம்
மாநமேய꞉ மனோசம்பந்தமான இந்திரியத்தாலறியப்படுவதுபோல
தீமய꞉து மனோமயமான கடமும்
ஸாக்ஷிபாஸ்ய꞉ { சாட்சியினுலே விளங்கப் படுவதாக [லை
ஸ்யாத் ஆகிறது ஆகையால்தோஷமில்

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்படி இரண்டுவித துவைதமிருக்கட்டும் இதில்தள்ளவேண்டியது கொள்ளவேண்டியதெதுவெனில்.

अन्वयव्यतिरेकाभ्यांधीमयोजीवबन्धकृत् ।
सत्यस्मिन्सुखदुःखेस्तस्तास्मिन्नसातिनद्वयम् ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம்தீமயோஜீவபந்தக்ருத் ।
ஸத்யஸ்மிந்ஸுகது:கேஸ்தஸ்தாஸ்மிந்நஸதிநத்வயம் ॥ ௬௨ ॥

அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் அன்வய விய திரேகங்களாலே பார்க்கும்போது
ஸதிஅஸ்மிந் } இந்த மனோமய பிரபஞ்சமுள்ளளவில் [கின்றன
ஸுகது:கே சுகதுக்கங்களிருக்
தஸ்மிந் அது
அஸதி இல்லாதிருந்துள்ளளவில்
த்வயம் இரண்டுகளும்
ந இல்லை (ஆகையால்)
தீமய: மனோமயதுவைதமானது
ஜீவபந்த க்ருத் } ஜீவ பந்தத்தைச் செய்கிறது.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அன்வயவியதிரேகங்கள் ஈசுவரசிருஷ்டியான பாகியவிஷயத்திலும் ஏன்சொல்லக்கூடாதெனில்.

असत्यपिचबाह्यार्थेस्वप्नादौबध्यतेनरः ।
समाधिसुप्तिमूर्छासुसत्यप्यस्मिन्नबध्यते ॥

அஸத்யபிசபாஹ்யார்த்தேஸ்வப்நாதௌபத்யதேநர: ।
ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸுஸத்யப்யஸ்மிந்நபத்யதே ॥ ௬௩ ॥

பாஹ்யார்த்தே பாகியதுவைதமானது
அஸதி அபி } இல்லாதிருந்துள்ளவிலும்
ஸ்வப்நாதௌ சொப்பனாதிகளிலும்
நர: புருஷனானவன்
பத்யதே பந்தப்படுகிறான்
ஸமாதி ஸுப்திமூர்ச்சாஸு சமாதி சுஷுப்தி மூர்ச்சைகளில்
அஸ்மிந் ஸதி அபி இந்த ஈசுவர துவைதமானது இருந்தும் மனதில்லாமையால்
நபத்யதே பந்தப்படவில்லை.

இ-தி. ஈசுவரத்துவைதமான யோக்கியனுடைய தொழிலில்லாமையான சொப்பனாதிகளில் ஜீவத்துவைதமான திருடனிருந்ததினால் சுகதுக்கமான திருட்டு நடப்பதினாலும், சுஷுப்திமூர்ச்சைகளில், ஈசுவரதுவைதமான யோக்கியனிருந்தும் ஜீவத்துவைதமான அயோக்கியனில்லாமையால்பந்தமான அந்தத்திருட்டு காணப்படாமையாலும், ஜீவத்துவைதமான திருடனையே அவசியமாய் தள்ளவேண்டியது. இதற்குசாக்ஷி ஞானிக்கு ஈசுவரதுவைதம் தோன்றியும், ஜீவத்துவைதம்கெட்டுப்போனதால் பந்தமில்லாததைக் கண்டுகொள்ளத்தக்கது சொப்பனாதிகளில் மனோவியாபாரமிருந்தும் பாக்கியதுவைதவியவகாரமின்மையைப்பற்றி அவைகளில் ஈசுவரத்துவைதமில்லையென்றும் சமாதிமுதலான

Koviloor Digital Library

வைகளில் மனோநாசமானதுபோல பாக்கியபிரபஞ்சத்தின்ஸ்வருபநாசமின் மையைப்பற்றி, அந்தச்சமாதிமுதலானவைகளில் ஈசுவரத்துவைதம் இருக்கி றதென்றும் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. மனோமயபிரபஞ்சமே பந்தமென்று இன்னமொருயுக்தியால்பிர காசம்பண்ணுகிறார்.

दूरदेशङ्गते पुत्रे जीवत्येवात्र तत्पिता ।
विप्रलम्भकवाक्येन मृतम्मत्वा प्ररोदिति ॥
मृतेपि तस्मिन्वार्तायामश्रुतायां न रोदिति ।

தூரதேஶங்கதே புத்ரே ஜீவத்யேவாத்ர தத்பிதா ।
விப்ரலம்பகவாக்யேந ம்ருதம்மத்வா ப்ரரோதிதி ॥ ௩௪ ॥
ம்ருதேபி தஸ்மிந்வார்த்தாயாமஶ்ருதாயாம் நரோதிதி ।

புத்ரே புத்திரனானவன்
தூரதேஶம் தூரதேசத்திற்கு
கதே போய்
ஜீவதி ஏவ ஜீவித்துக்கொண்டிருந்தும்
அத்ர இந்த விடத்தில்
தத்பிதா அவன் பிதாவானவன்
விப்ரலம்பகவாக்யேந வஞ்சகனுடையவாக்கியத்தினால்
ம்ருதம் மத்வா இறந்தானென்றுநினைத்து
ப்ரரோதிதி அழுதான்
தஸ்மிந் அந்தப்புத்திரன்
ம்ருதே அபி இறந்திருந்தாலும்
வார்த்தாயாம் அந்த இறந்தவார்த்தையானது
அஶ்ருதாயாம் கேட்கப்படாதிருந்தபோது
ந ரோதிதி துக்கப்படவில்லை.

அ-கை. சித்தாந்தம் சொல்லுகிறார்.

अतस्सर्वस्य जीवस्य बन्धकृन्मानसञ्जगत् ॥

அதஸ்ஸர்வஸ்ய ஜீவஸ்ய பந்தக்ருந்மாநஸஞ்ஜகத் ॥ ௩௫ ॥

அத: ஆகையினாலே
ஸர்வஸ்ய சகல
ஜீவஸ்ய ஜீவர்களுக்கும்
மாநஸம் ஜகத் மானச பிரபஞ்சமே
பந்தக்ருத் பந்தத்தைச்செய்கிறது.

அ-கை. இப்படிசொன்னதினாலும்சித்தாந்தம்கெட்டதெனசங்கிக்கிறான்.

विज्ञानवादो बाह्यार्थवैयर्थ्यात्स्यादिहेति चेत् ।
नह्याकारमाधातुं बाह्यस्यापेक्षितत्वतः ॥

விஜ்ஞாநவாதோ பாஹ்யார்த்தவையர்த்யாத்ஸ்யாதிஹேதிசேத் ।
நஹ்யாகாரமாதாதும் பாஹ்யஸ்யாபேக்ஷிதத்வத: ॥ ௩௬ ॥

இஹ இவ்விடத்தில்
பாஹ்யார்த்தவையர்த்யாத் வெளிபிரபஞ்சத்திற்கு பிரயோசனமின்மை ஒப்புக்கொண்டால்

Koviloor Digital Library

விஜ்ஞாநவாத: பௌத்தவாதமானது	ஸாக்ஷாகாரம் மானசபிரபஞ்சாகாரம்
ஸ்யாத் ஆகிறது	ஸ்யாத் ஆவதற்கு
இதி என்று	பாஹ்யபாக்கியப்பிரபஞ்சமானது
சேத் சொல்லையேயானால்	ஸ்வபேக்ஷிதஞ்ச அபேக்ஷிக்கப்பட்ட
ந { அதுகூடாது மனதே பந்தஹேது வானாலும்	தினால் விஞ்ஞான வாதம் நமக்கு வரவில்லை.

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமுண்டாவதற்கு பாகியபிரபஞ்சாபேட்சைவேண்டுவதில்லை, பூர்வ,பூர்வமானச சம்சாரமே, உத்தரோத்தரமானபிரபஞ்சத்திற்குளதுவாகலாமேயெனில், பௌடவாதத்தாலதை அங்கீகரிக்கிருர்.

वैयर्थ्यमस्तुवाबाह्यंनवारयितुमीश्महे ।

வையர்த்ய-வஸ்துவாபாஹ்யம்நவாரயிதுமீஸ்மஹே ॥ கசுரு ॥

பாஹ்யம் பாக்கியபிரபஞ்சமானது	அஸ்து ஆகட்டும்,
வையர்த்யம். வா வியர்த்தமானாலும்	

அ-கை. அப்போதுபௌத்தவாதத்திற்கும், அத்துவைதவாதத்திற்கும், பேதமென்னவாயிற்றெனில், அந்தபௌத்தாளானசூன்னியவாதிகள் பாக்கியபிரபஞ்சமேஇல்லையென்கிறுர்கள், நாமவ்விதம்சொல்லவில்லை.

வாரயிதும் அந்த பாக்கியபிரபஞ்சத்தை நாம் தள்ளுவதற்கு	ந. ஈஸ்மஹே இச்சிக்கவில்லை.

அ-கை. பிரயோஜனசூன்னியமான அந்தபாக்கியபிரபஞ்சத்தை அங்கீகரிப்பதுநியாயமில்லையெனில்.

प्रयोजनमपेक्षन्तेनमानानीतिहिस्थितिः ॥

ப்ரயோஜநமபேக்ஷந்தேநமாநாநீதிஹிஸ்திதி: ॥ கஎ ॥

மாநாநி விருத்திஞானத்துடன்கூடியவிந்திரியங்கள்	ந.அபேக்ஷந்தே அபேக்ஷிக்கவில்லை
ப்ரயோஜநம் பிரயோசனத்தை	இதி என்கிற [தன்றோ.
	ஸ்திதி:ஹி உலகஸ்திதி் காணப்படுகிற

அ-கை. மானசப்பிரபஞ்சமேபந்தஹேதுவென்றுல் மனோநிக்கிரகமேபோதுமென் றுசங்கிக்கிருன்.

बन्धश्चेन्मानसन्द्वैतन्तन्निरोधेनशाम्यति ।

अभ्यसेद्योगमेवातोब्रह्मज्ञानेनकिंवद ॥

பந்தஶ்சேந்மாநஸந்த்வைதந்தந்நிரோதேநஶாம்யதி ।

அப்யஸேத்யோகமேவாதோப்ரஹ்மஜ்ஞாநேநகிம்வத ॥ கஅ ॥

மாநஸம் மானசப்பிரபஞ்சமான	பந்த:. சேத் பந்தமானால்
த்வைதம் துவைதமானது	தத் அதை

Koviloor Digital Library

ஶரீராயேந மனோநிக்கிரகத்தினால் ஶாந்தி சமனம்பண்ணலாமே அத: ஆகையால் யோகம். வனவ யோகத்தையே ஸஹாயேந பழகினால்போதும் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநேந பிரஞானத்தினாலே கிம் என்னப்பிரயோஜனம் வத சொல்லும்.

அ-கை. யோகத்தால்மானசத்துவைத நிவர்த்திதாத்காலிகமா ஆத்தியந்திகமாவென்றுவிகற்பிவித்துமுந்தினதை ஒப்புக்கொண்டுபிந்தினதை தூஷிக்கிறார்.

तात्कालिकद्वैतशांतावप्यागामिजनिक्षय: ।
ब्रह्मज्ञानंविनानस्यादितिवेदान्तडिंडिम: ॥

தாத்காலிகத்வைதஶாந்தாவப்யாகாமிஜநிக்ஷய: ।
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம்விநாநஸ்யாதிதிவேதாந்தடிண்டிம: ॥ ௧௯ ॥

தாத்காலிகத்வைதஶாந்தௌ அபி தற்காலத்தில் துவைதத்தோற்றம் இல்லாமலிருந்தாலும் [தி ஆகாமிஜநிக்ஷய: மறுபடிஜன்மநிவர்த் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம். விநா பிரமஞானமன்றியில் நஸ்யாத். இதி உண்டாகாதென்று வேதாந்தடிண்டிம: வேதாந்தவிளம்பரம் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வி-ம். அதாவது, ஆத்துமாவையறிந்தவனுக்கே சகலபாசங்களும்விடுபடும் சிவத்தையறிந்தவன் மிகவும்சாந்தியடைகிறான், எப்போதுபுருஷன்ஆகாசத்தைத்தோலைப்போல போர்த்திக்கொள்வானேயானால், அப்போதுசிவத்தையறியாமல் துக்கநிவர்த்தியுண்டாகும், இவைமுதலானசுருதிகளின் அன்வயவியதிரேகங்களால் பிரமஞானத்தினாலேயே பந்தநிவர்த்திசொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. மாம்பழம்முதலானவஸ்துக்கள் எதிரிலிருப்பதால் குழந்தைகள் அழுகின்றன, அவைகளைகாணாமல்பண்ணினபிறகே குழந்தைகளைசமாதானம் பண்ணவேண்டியிருப்பதுபோல, பாகியத்துவைதநிவர்த்தியன்றியில் அத்துவைதபிரமஞானம் வாராதெனில்.

अनिवृत्तेपीशसृष्टेद्वैतेतस्यमृषात्मताम् ।
बुध्वाब्रह्माद्वयम्बोद्धुंशक्यंवस्त्वैक्यवादिन: ॥

அநிவ்ருத்தேபீஶஸ்ருஷ்டேத்வைதேதஸ்யம்ருஷாத்மதாம் ।
புத்வாப்ரஹ்மாத்வயம்போத்தும்ஶக்யம்வஸ்த்வைக்யவாதிந: ॥ ௨௦ ॥

ஈஶஸ்ருஷ்டே ஈசுவரசிருஷ்டியான த்வைதே துவைதமானது அநிவ்ருத்தே. அபி நிவர்த்திக்கப்படாதிருந்தாலும் தஸ்ய அதற்கு [மையை ம்ருஷாத்மதாம் பொய்யாயிருக்குந்தன் புத்வா அறிந்து அத்வயப்ரஹ்ம அத்துவைதபிரமத்தை போத்தும் அறிவதற்கு வஸ்த்வைக்யவாதிந: கூடஸ்த பிரமைக்கியவாதிக்கு ஶக்யம் முடியும்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. ஜகத்துப்பொய்யென் றறிந்தமாத்திரத்தால் பிர்மஞானமுண்டாகாது, ஈசுவரத்துவைதத்தையொழிக்கவேண்டுமென்று துராபிமானமாய்ச்சொல்லுகிறவனுக்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

प्रळयेतन्निवृत्तौतुगुरुशास्त्राद्यभावतः ।
विरोधिद्वैताभावेऽपिनशक्यंबोद्धुमद्वयम् ॥

ப்ரளயெதந்நிவ்ருத்தௌதுகுருஶாஸ்த்ராத்யபாவத: ।
விரோதித்வைதாபாவேऽபிநஶக்யம்போத்துமத்வயம் ॥ ௪௧ ॥

ப்ரளயெ பிரளயத்தில் தந்நிவ்ருத்தௌது ஈசத்துவைதமில்லாமலிருந்தும் குருஶாஸ்த்ராத்யபாவத: ஞானோபதேசஞ்செய்கிற சற்குருசற்சாத்திரமுதலானதினபாவத்தினால்

விரோதித்வைதாபாவே அபி உனக்கு விரோதியாய்த்தோன்றுகிற ஈசத்துவைதமில்லாமலிருந்தும் அத்வயம் அத்துவைதபிரமத்தை போத்தும் அறிவதற்கு நஶக்யம் சாத்தியமில்லை.

அ-கை. அப்படிஇருந்தாலும் ஈசுவரத்துவைதம்தோன்றுகையில் அத்துவைதஞானமெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

अबाधकंसाधकञ्चद्वैतमीश्वरनिर्मितम् ।
अपनेतुमशक्यञ्चेत्यास्तान्तद्द्विष्यतेकुतः ॥

அபாதகம்ஸாதகஞ்சத்வைதமீஶ்வரநிர்மிதம் ।
அபநேதுமஶக்யஞ்சேத்யாஸ்தாந்தத்த்விஷ்யதேகுத: ॥ ௪௨ ॥

அபாதகம் பாதகமன்றியிலிருப்பதா ஸாதகம்ச சாதகமாயிருக்கிற (யும் ஈஶ்வரநிர்மிதம் ஈசனாலுண்டுபண்ணப்பட்ட த்வைதம் துவைதத்தை அபநேதும் காணாமல் செய்வதற்கு

அஶக்யம்ச முடியாமலும் இதி இருக்கும்போது ஆஸ்தாம் அத்துவைதம் தோன்றட்டும் தத் அது (உன்னால்) குத: என்னகாரணத்தினாலே த்விஷ்யதே துவேஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போதுஜீவத்துவைதமே பந்தப்படுத்துவதானால்அதுஎத்தனைவிதமாயிருக்குமெனில்.

जीवद्वैतन्तुशास्त्रीयमशास्त्रीयमितिद्विधा ।

ஜீவத்வைதந்துஶாஸ்த்ரீயமஶாஸ்த்ரீயமிதித்விதா ।

ஜீவத்வைதம் து ஜீவத்துவைதமோவென்றால் ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயமென்றும்

அஶாஸ்த்ரீயம் இதி அசாத்திரீயமென்றும் த்விதா இரண்டுவிதம்,

அ-கை. இரண்டையும் எப்போதும் தள்ளவேண்டியதா அல்லவாவெனில்.

Koviloor Digital Library

उपाददीतशास्त्रीयमातत्त्वस्यावबोधनात् ॥
உபாததீதஶாஸ்த்ரீயமாதத்த்வஸ்யாவபோதநாத் ॥ ௬௩ ॥

ஆதத்வஸ்ய கூடஸ்தபிரமைக்யமான அவபோதநாத் தத்துவமறியும்வரை	ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரியபிரபஞ்சத்தை உபாததீத கிரகிக்கவேண்டியது.

அ-கை. அதற்கு ஸ்வரூபமேதெனில்.

आत्मब्रह्मविचाराख्यंशास्त्रीयंमानसंजगत् ।
ஆத்மப்ரஹ்மவிசாராக்யம்ஶாஸ்த்ரீயம்மாநஸம்ஜகத் ।

ஆத்மப்ரஹ்மவிசாராக்யம் சகலசாதனங்கள்நிறைந்தவிவேகிசிரவணாதியால்செய்கிற கூடஸ்தபிர்மவிசாரமே	ஶாஸ்த்ரீயம் சாத்திரீயமான மாநஸம். ஜகத் மானசஜகத்தென்றறி

தா-ம். இதுபிர்மஞானம்வரும்வரை இருக்கவேண்டியது.

அ-கை. பிர்மஞானம்வரும்வரையில், இதுவேண்டுமென்றுசொன்னதுகூடாது, சுஷுப்திமரணம்வரை சதா சிந்திக்கவேண்டுமென்று சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறதேயெனில்.

बुद्धेतत्वेतच्चहेयमितिश्रुत्यनुशासनम् ॥
புத்தேதத்வேதச்சஹேயமிதிஶ்ருத்யநுஶாஸநம் ॥ ௬௪ ॥

தத்வே தத்துவமானது புத்தே. அறிந்தபின்னர் அதுவும்	ஹேயம். இதி தள்ளத்தக்கதென்று ஶ்ருத்யநுஶாஸநம் சுருதியின்தீர்ப்பு

வி-ம். அப்போதுசுஷுப்திமரணம்வரையில் சிந்திக்கவேண்டுமென்றசுருதிக்கபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அதற்குபூர்வவாக்கியத்தில், கர்மாதிகளுக்குசிறிதுமிடங்கொடுக்கக்கூடாதென்று சொல்லியிருப்பதால், அதுவைராக்கியப்பிரகரணமானதால், இதற்குவிரோதமில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிறகுசாஸ்திரீய பிரபஞ்சத்தையும் கைவிடச் சொல்லுகிறசுருதிகளைச் சொல்லுகிறார்.

शास्त्राण्यदीत्यमेधावीअभ्यस्यचपुनःपुनः ।
परमंब्रह्मविज्ञायउल्कावत्तान्यथोत्सृजेत् ॥

ग्रन्थमभ्यस्यमेधावीज्ञानविज्ञानतत्परः ।
पलालमिवधान्यार्थीत्यजेद्ग्रन्थमशेषतः ॥

तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्राह्मणः ।
नानुध्यायाद्बहूञ्छब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥

तमेवैकंविजानीथह्यन्यावाचोविमुंचथ ।
यच्छेद्वाङ्मनसीप्राज्ञइत्याद्याःश्रुतयःस्फुटाः ॥

ஶாஸ்த்ராண்யதீத்ய மேதாவீ அப்யஸ்ய ச புந: புந: |
பரமம் ப்ரஹ்ம விஜ்ஞாய உல்காவத்தாந்யதோத்ஸ்ருஜேத் || ௪௫ ||
க்ரந்தமப்யஸ்ய மேதாவீ ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநதத்பர: |
பலாலமிவ தாந்யார்தீ த்யஜேத்க்ரந்தமஶேஷத: || ௪௬ ||
தமேவ தீரோ விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாம் குர்வீத ப்ராஹ்மண: |
நாநுத்யாயாத்பஹூந்ஶப்தாந்வாசோ விக்லாபநம் ஹி தத் || ௪௭ ||
தமேவைகம் விஜாநீத ஹ்யந்யா வாசோ விமுஞ்சத |
யச்சேத்வாங்மநஸீ ப்ராஜ்ஞ இத்யாத்யா: ஶ்ருதய: ஸ்புடா: || ௪௮ ||

மேதாவீ மேதாவியானவன்
ஶாஸ்த்ராணி ஆத்துமசாஸ்திரங்களை
அதீத்ய அத்தியயனம்பண்ணி
புந: புந: அடிக்கடி
அப்யஸ்ய ச அப்பியாசம்பண்ணியும்
பரமம் ப்ரஹ்ம பரப்பிரமத்தை
விஜ்ஞாய அறிந்து
அத நகையெடுத்தபிற்பாடு
உல்காவத் கொள்ளிக்கட்டையைப்போல்
தாநி அந்தசாஸ்திரங்களை
உத்ஸ்ருஜேத் தள்ளவேண்டியது
ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநதத்பர: ஞான:விஞ்ஞானங்களில் சிரந்த
மேதாவீ மேதாவியானவன்
க்ரந்தம் கிரந்தத்தை
அப்யஸ்ய அப்பியாசம்செய்து
தாந்யார்தீ நெல்லைகிரகித்தவன்
பலாலம் இவ வைக்கோலைப்போல்
அஶேஷத: மீதமில்லாமல்
க்ரந்தம் கிரந்தத்தை
த்யஜேத் தள்ளவேண்டியது
தீர: திரனை
ப்ராஹ்மண: பிராமணனானவன்
தம் ஏவ அவரையேதானென்று

விஜ்ஞாய அறிந்து
ப்ரஜ்ஞாம் அந்தப்பிரஞ்ஞையை
குர்வீத பண்ணவேண்டியது
பஹூந் வெகு
ஶப்தாந் சப்தங்களை
ந அநுத்யாயாத் கற்கவேண்டாம்
தத் அது
வாச: வாக்குக்கு
விக்லாபநம் ஹி வலிமாத்திரமே
ஏகம் ஒன்றான
தம் ஏவ அவரைத்தானே
விஜாநீத அறியுங்கள்
அந்யா: அன்னியமான
வாச: வார்த்தைகளை
விமுஞ்சத ஹி விட்டுவிடுங்கள்
வாக் வாக்கை
மநஸி மனதில்
ப்ராஜ்ஞ: ஞானியானவன்
யச்சேத் அடக்கவேண்டியது
இதி என்று
ஆத்யா: இவைமுதலான
ஶ்ருதய: சுருதிகள்
ஸ்புடா: பிரகாசங்களாயிருக்கின்றன

அ-கை. அசாஸ்திரியபிரபஞ்சமேத்தனைவிதமெனில்.

Koviloor Digital Library

अशास्त्रीयमपिद्वैतंतीव्रंमन्दमितिद्विधा ।
कामक्रोधादिकन्तीव्रंमनोराज्यंतथेतरत् ॥

அஶாஸ்த்ரீயமபித்வைதம்தீவ்ரம்மந்தமிதித்விதா ।
காமக்ரோதாதிகம்தீவ்ரம்மனோராஜ்யம்ததேதரத் ॥ ௪௬ ॥

அஶாஸ்த்ரீயம் அசாஸ்திரீயமான
த்வைதம்.அபி துவைதமும்
தீவ்ரம் தீவிரமென்றும்
மந்தம்.இதி மந்தமென்றும்
த்விதா இரண்டுவிதம்

காமக்ரோதாதிகம் காம,குரோதாதிகள்
தீவ்ரம் தீவிரமெனப்படும்
மனோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது
ததா அப்படி
இதரத் மந்தமெனப்படும்.

அ-கை. இந்தஇரண்டுபிரபஞ்சமும் எப்போதுவிடத்தக்கதெனில்.

उभयन्तत्वबोधात्प्राङ्निवार्यंबोधसिद्धये ।

உபயந்தத்வபோதாத்ப்ராங்நிவார்யம்போதஸித்தயே ।

தத்வபோதாத் தத்துவஞானம்
ப்ராக் வருமுன்
உபயம் அவ்விரண்டையும்

போதஸித்தயே } ஞானசித்தியின் பொருட்டு
நிவார்யம் தடுக்கத்தக்கது,

இ-தி. பொய்யைகுருவுக்குதத்தம்பண்ணினவனுக்கு மந்திரிவேலைகிடைத்தகதைபோலவாம்.

அ-கை. ஞானப்பியாசத்திற்குமுன்னமே இந்தஇரண்டும்விடச்சொன்னீரே அதற்குப்பிரமாணமேதெனில்.

शमस्समाहितत्वञ्चसाधनेषुश्रुतंततः ॥

ஶமஸ்ஸமாஹிதத்வஞ்சஸாதனேஷுஶ்ருதந்தத꞉ ॥ ௪௭ ॥

ஸாதனேஷு சாதனசதுஷ்டயத்தில்
ஶம꞉ மனோநிக்கிரகமும்
ஸமாஹிதத்வம்ச தமமும் [றது
ஶ்ருதம் முக்கியமென்றுகூறியிருக்கி

தத꞉ ஆகையினாலேஅவசியம்இந்த அசாஸ்திரீய பிரபஞ்சமிரண்டையும்விடத்தக்கது.

அ-கை. ஞானத்திற்குமுன்விடத்தக்கதென்று சொன்னதால் பிற்பாடுகிரகிக்கலாமோவெனில்.

बोधादूर्ध्वंचतद्धेयंजीवन्मुक्तिप्रसिद्धये !

போதாதூர்த்வஞ்சதத்தேயம்ஜீவன்முக்திப்ரஸித்தயே ।

போதாத். ஞானம்
ஊர்த்வம் ச வந்தபிறகும்
ஜீவன்முக்திப்ரஸித்தயே ஜீவன்முக்திசு

கம்சித்திக்கும்பொருட்டு
தத் அது
ஹேயம் தள்ளத்தக்கதே.

அ-கை. அந்தஅர்த்தத்தைவியதிரேகத்தால் திடம்பண்ணுகிறார்.

Koviloor Digital Library

कामादिक्लेशबन्धेनयुक्तस्यनहिमुक्तता ॥

காமாதிக்லேசபந்தேநயுக்தஸ்யநஹிமுக்ததா ॥ ருக ॥

காமாதிக்லேச பந்தேந	காமாதிக் கிலேசமாகிற பந்தத்தோடே	யுக்தஸ்ய	கூடினவனுக்கு
		முக்ததா	ஜீவன்முக்தத்துவமானது
		நஹி	இல்லையன்றே.

அ-கை. ஜன்மாதிசம்சாரத்தில் துக்கப்பட்டவனுக்கு, மிகவும்துக்கநிவர்த்திருபமாயும், தத்துவஞானத்தினுல் கிடைக்கத்தக்கதுமான விதேகமுக்தியே போதும், அவாந்தரமாயிருக்கிற ஜீவன்முக்தியாலென்னபிரயோஜனமென்று சங்கிக்கிறன்.

जीवन्मुक्तिरियंमाभूज्जन्माभावेत्वहंकृती ।

ஜீவந்முக்திரியம்மாபூஜ்ஜந்மாபாவேத்வஹம்க்ருதீ ।

இயம்	இந்த	ஜந்மாபாவே	ஞானத்தால்ஜன்மமில்லாமல் போவதால்
ஜீவந்முக்தி:	ஜீவன்முக்திசுகம்		
மாபூத்	வேண்டாம்	அஹம்க்ருதீ	நான்கிருதகிருத்தியன்.

அ-கை. இகலோகபோகநிவர்த்திபயத்தால் ஜீவன்முக்திவேண்டாமென்கிற உனக்குவேதாந்தசிரவணத்தால் சுவர்க்கம்கிடைப்பதால் பரலோகபோகநிவர்த்திபயத்தால்விதேகமுக்தியும் உனக்குவேண்டுவதில்லைசுவர்க்கமாத்திரபலத்தால்கிருதகிருத்தியனுகிவிடுவாயென்று எதிர்முறையாகபரிகாரம்சொல்லுகிருர்.

तर्हिजन्मापितेस्त्येवस्वर्गमात्रात्कृतीभवान् ॥

தர்ஹிஜந்மாபிதேஸ்த்யேவஸ்வர்கமாத்ராத்க்ருதீபவாந் ॥ ருஉ ॥

தர்ஹி	அப்போ	பவாந்	நீ
தே	உனக்கு	ஸ்வர்கமாத்ராத்	சுவர்க்காநுபவமாத்திரத்தால்
ஜந்மாபி	ஜனனமும்	க்ருதீ	கிருதார்த்தனுய்விடுவாய்.
அஸ்த்யேவ	இருக்கவே இருக்கிறது		

அ-கை. அந்தபிரதிபந்தவிமோசனம் பண்ணுகிறசங்கையும், அதற்குச்சமாதானமும் சொல்லுகிருர்.

क्षयातिशयदोषेणस्वर्गोहेयोयदातदा ।

स्वयंदोषतमात्मायंकामादिःकिंनहीयते ॥

க்ஷயாதிசயதோஷேணஸ்வர்கோஹேயோயதாததா ।

ஸ்வயம்தோஷதமாத்மாயம்காமாதி:கிம்நஹீயதே ॥ ருங ॥

க்ஷயாதிசயதோஷேண	அந்த சுவர்க்கம்நாசம்முதலானஅனேகதோஷங்கள் நிறைந்திருப்பதால்	ஸ்வர்க:	ஏகதேசதுக்கமானசுவர்க்கம்
		யதா	எப்போ(உன்னுலேவெறுத்து)
		ஹேய:	தள்ளப்பட்டதோ

Koviloor Digital Library

ததா அப்போ — ஸ்வயம் இந்த
துயா தானேசகலதுக்ககாரணமாயும் — காமாதீந் காமாதியாலது
ஷொஷதகாதா தோஷமாடிவமாயுமிரு — கிம் என்
க்கிற — ந. ஹியசே! நன்றாய்விடக்கூடாது

அ-கை. வைராக்கியாதிசாதனத்தால் மகாதுக்கவதுவான காமாதிவாசனை களைவிடுகிறேன் விஷயானுபவநிமித்தம் காமாதியிருந்தி இருந்ததினாலென்ன தோஷமெனில்.

तत्वंबुध्वापिकामादीन्निश्शेषंनजहासिचेत् ।
यथेष्टाचरणंतेस्यात्कर्मशास्त्रातिलंघिनः ॥

தத்வம்புத்வாபிகாமாதீந்நிஶ்ஶேஷம்நஜஹாஸிசேத் ।
யதேஷ்டாசரணம்தேஸ்யாத்கர்மஶாஸ்த்ராதிலங்கிந:॥ ருச ॥

தத்வா ஆத்துமதத்துவத்தை — ரத்தைக்கடந்த
புத்வா.அபி அறிந்திருந்தும் — தெ உனக்குகாடிவாளம் அறுபட்ட
காமாதீந் காமாதிகளை — குதிரைபோல்
நிஶ்ஶேஷம் நிற்சேஷமாய் — யதேஷ்டாசரணம் எப்படியெப்படி
ந.ஜஹாஸி.சேத் விடாமற்போனால் — இச்சையோ [ம்
கர்மஶாஸ்த்ராதிலங்கிந: கர்மசாஸ்தி — ஸ்யாத்அப்படியப்படிநடக்கும்படிவரு

அ-கை. அப்படி இருக்கட்டும், அதினாலென்னதோஷமெனில், அது அநி ஷ்டமென்றுசொன்ன சுரேசுவராசாரியார் வசனத்தையுதகரிக்கிறார்.

बुद्धाद्वैतसुतत्वस्ययथेष्टाचरणंयदि ।
शुनान्तत्वदृशांचैवकोभेदोऽशुचिभक्षणे ॥

புத்தாத்வைதஸுதத்வஸ்யயதேஷ்டாசரணம்யதி ।
ஶுநாம்தத்வத்ருஶாம்சைவகோபேதோஶுசிபக்ஷணே ॥ருரு॥

புத்தாத்வைதஸுதத்வஸ்ய அத்து — ஶுநாம் நாய்களுக்கும் [கும்
வைதபிரம்மமேநானென்று நன்றாய — தத்வத்ருஶாம்.ச தத்துவ ஞானிகளுக்
றிந்தவனுக்கு — அஶுசிப க்ஷணே அசுத்தபக்ஷணம் செய் வதில்
யதேஷ்டாசரணம்.யதி இஷ்டமெப் — க: என்ன
படியோ அப்படி நடக்கிறதாய் வி — பேத: பேதமிருக்கிறது.
ட்டதானல்

அ-கை. அப்படிவந்ததினால் என்னஅநிஷ்டம்வந்ததெனில், பரிகாசத்து டன்உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

बोधात्पुरामनोमात्रदोषात्क्लिश्नास्यथाधुना ।
अशेषलोकनिन्द्याचेत्यहोतेबोधवैभवः ॥

Koviloor Digital Library

ஸோயாது ஶமாதிநாஶாது தோஷாதிஸ்ஸ்வயமுநா ।
கிமேஷ ஜ்ஞாநிநாவேத்யேஹோதேஸோயமெவஹவ: ॥ ருசு ॥

ஸோயாஶுயிர்மஞானமுண்டாவதற்கு முன்னமே
ஶமாதிநாஶாதுதோஷாத் மஹேஶ்வியாரமான காமாதி தோஷத்தினால் மாத்திரம்
க்லிஷ்டோஸி க்லேசப்பட்டாய்
அபி இப்போ
அயஹுநா ஞானம்வந்தபிறகு
கிமேஷ ஜ்ஞாநிநா வ ஹதி இவன்சுற்றஞானமென்ன இவன்செய்யுங்கிருத்தியமென்னவென்று சகலலோகநிந்தை பெறுவாயாகில்
தே உன்னுடைய
ஸோயமெவஹவ: ஞானவைபவமான
கிமேஹா ஆச்சரியம்.

அ-கை. இப்போதென்னசெய்யத்தக்கதெனில்.

विड्वराहादितुल्यत्वंमाकांक्षीत्तत्त्वविद्वान् ।
सर्वधीदोषसन्त्यागाल्लोकैःपूज्यश्चदेववत् ॥

விட்வராஹாதிதுல்யத்வமாகாங்க்ஷீத்தத்வவித்வாநு ।
ஸர்வதீதோஷஸந்த்யாகால்லோகை:பூஜ்யஶ்சதேவவத் ॥ ருஎ ॥

தத்வவித (சர்வோத்கிருஷ்ட வஸ்துவான) ஞானமடைந்த
பவாநு நீ
விட்வராஹாதிதுல்யத்வம் பீப்பன்றி முதலானவைகளுக்குச் சமானமாக
மாகாங்க்ஷீத் சர்வநிகிர்ஷ்டமான காமாதிகளை இச்சியாதே
ஸர்வதீதோஷஸந்த்யாகாத் புத்தியிலிருக்கிற சகல காமாதிதோஷங்களுடைய தியாகத்தால்
லோகை: லோகங்களாலும்
தேவவத் மகாதேவர்போலே
பூஜ்ய: பூச்சியனாவாய்.

அ-கை. அதைத்தியாகம்செய்யஉபாயமேதெனில்.

काम्यादिदोषदृष्ट्याद्याःकामादित्यागहेतवः ।
प्रसिद्धामोक्षशास्त्रेषुतानन्विष्यसुखीभव ॥

காம்யாதிதோஷத்ருஷ்ட்யாத்யா:காமாதித்யாகஹேதவ: ।
ப்ரஸித்தாமோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷுதாநந்விஷ்யஸுகீபவ ॥ ருஅ ॥

காம்யாதிதோஷத்ருஷ்ட்யாத்யா: இச்சிக்கத்தக்கதான வனிதாதிவிஷயங்களில் அசுத்தாதிதோஷதிருஷ்டி முதலானவைகளை
காமாதித்யாகஹேதவ: காமாதிகளை தியாகம்பண்ணஏதுக்களாம்.

ச-கை. அத்தோஷங்களையெப்படிபார்க்கிறதெனில்.

மோக்ஷஶாஸ்த்ரேஷு வாசிஷ்டம் முதலான மோக்ஷசாத்திரங்களில்
ப்ரஸித்தா: அவ்விஷயதோஷங்கள் பிரசித்தமாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

Koviloor Digital Library

தாநு அவைகளை	ஸாகவி ஸவ சுகமாயிருக்நக்கடவாய்
க்ஷிஷ்ய தேடி	

அ-கை. இன்னமொருசங்கை.

त्यज्यतामेपकामादिर्मनोराज्येतुकाक्षतिः ।

த்யஜ்யதாமெஷகாமாதிர்மநோராஜ்யெதுகா க்ஷதிঃ ।

ஏஷঃ இந்த	மநோராஜ்யெ மனோராச்சியத்தில்
காமாதிঃ காமாதியானது	க்ஷதிঃ / கா என்னகெடுதலிருக்கிறது
த்யஜ்யதாம் தியாகம் பண்ணத்தக்கது	

அ-கை. அந்தமந்தபிரபஞ்சமானது நேரே துக்கஹேதுவில்லாதிருந்தாலும் பரம்பரையாய் அனர்த்தஹேதுவானதால்அதையுந் தள்ளவேண்டுமென்கிருர்.

अशेषदोषबीजत्वात्क्षतिर्भगवतेरिता ॥

அஶெஷதொஷபீஜத்வாத் க்ஷதிர் பகவதெரிதா ॥ ருகூ ॥

அஶெஷதொஷபீஜத்வாத் இந்தமனோ ராச்சியம் காமாதிகளான சமஸ்த தோஷங்களுக்குங்காரணமாயிருப்பதால்	பகவதா ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினாலே க்ஷதிঃ இந்த மனோ ராச்சியத்தால் கெடுதியென்று ஈரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

இ-தி. கூனியானவள்ஸ்ரீராமமூர்த்தியை நேரே காட்டுக்குப்போகச்சொல்லாவிட்டாலும் பரம்பரைக்குக் காரணமாயிருந்ததுபோலவாம், பாம்புமுட்டைகருவேலின்விதைகாஞ்சனம்விதை முதலானவைகள்போலவாம்.

அ-கை. ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தைஉதகரிக்கிருர்.

ध्यायतोविषयान्पुंसस्संगस्तेषूपजायते ।

संगात्संजायतेकामःकामात्क्रोधोभिजायते ॥

த்யாயதொவிஷயாந் பும்ஸஸ் ஸங்கஸ்தெஷூபஜாயதெ ।

ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதெகாமঃகாமாத் க்ரொதொபிஜாயதெ ॥ கூo ॥

விஷயாந் விஷயங்களை	ஸங்காத் அந்தசங்கத்தினால்
த்யாயதঃ நினைக்கிற	காமঃ ஆசை
பும்ஸঃ புருஷனுக்கு	ஜாயதெ உண்டாகிறது
தெஷு அவைகளிலே	காமாத் ஆசையினால்
ஸங்கঃ சம்மந்தமானது	க்ரொதঃ கோபமானது
உபஜாயதெ உண்டாகிறது	அபிஜாயதெ உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தமனோராச்சியம்போக உபாயமேதெனில்.

शक्यंजेतुंमनोराज्यंनिर्विकल्पसमाधितः ।

ஶக்யஞ்ஜெதும் மநொராஜ்யம் நிர்விகல்ப ஸமாதிதঃ ।

Koviloor Digital Library

நிர்விகல்பஸமாதிநா நிர்விகற்பசமா தியினாலே	ஜகத் ஜயிக்க
மனோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது	ஸுகரம் யோக்கியமாகும்.

அ-கை. அது எதினாலெனில்.

सुसंपादः क्रमात्सोपि सविकल्पसमाधिना ॥

ஸுஸம்பாத்³: க்ரமாத்ஸோபி ஸவிகல்பஸமாதி⁴நா ॥ கூக ॥

ஸ: ஸோபி அந்த நிர்விகற்பசமாதியும்	க்ரமாத் கிரமமாக
ஸவிகல்பஸமாதிநா சவிகற்பசமாதியி னாலே	ஸுஸம்பாத³: சம்பாதிக்கத்தக்கது.

அ-கை. அஷ்டாங்கயோகமுள்ளவனுக்கு அச்சமாதிகள் கூடட்டும், அதில் லாதவனுக்கு மனோராச்சியமெப்படி நிவர்த்தியாகுமெனில்.

बुद्धतत्वेन धीदोषशून्येनैकान्तवासिना ।
दीर्घं प्रणवमुच्चार्य मनोराज्यं विजीयते ॥

பு³த்³த⁴தத்வேந தீ⁴தோ³ஷஶூந்யேநைகாந்தவாஸிநா ।
தீ³ர்க⁴ம் ப்ரணவமுச்சார்ய மநோராஜ்யம் விஜீயதே ॥ கூஉ ॥

பு³த்³த⁴தத்வேந பிர்மம்தானென்றறிந் தவனும்	தீ³ர்க⁴ம் தெளிவாக
தீ⁴தோ³ஷஶூந்யேந புத்தியில் காமாதிதோஷமில்லாதவனும்	ப்ரணவம் பிரணவத்தை
ஏகாந்தவாஸிநா ஏகாந்தவாசியாயுமி ருக்கிறவனாலே	உச்சார்ய உச்சரிப்பதால்
	மநோராஜ்யம் மனோராச்சியமானது
	விஜீயதே ஜயிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தமனோராச்சியத்தால் என்னவாகிறதெனில்.

जिते तस्मिन्वृत्तिशून्यं मनस्तिष्ठति मूकवत् ।

ஜிதே தஸ்மிந்வ்ருத்திஶூந்யம் மநஸ்திஷ்ட²தி மூகவத் ॥ கூஉ ॥

தஸ்மிந் அந்தமனோராச்சியம்	மூகவத் ஊமையைப்போல்
ஜிதே ஜயிக்கப்பட்டதானால்	வ்ருத்திஶூந்யம் விருத்தியற்று
மந: மனசானது	திஷ்ட²தி இருக்கிறது.

அ-கை. விருத்திசூன்யமானமனதிற்கு பரமபுருஷார்த்தம் உண்டென் பதற்குப் பிரமாணம் சொல்லுகிறார்.

एतत्पदं वसिष्ठेन रामाय बहुधेरितम् ॥
दृश्यं नास्तीति बोधेन मनसो दृश्यमार्जनम् ।
संपन्नं चेत्तदुत्पन्ना परा निर्वाणनिर्वृतिः ॥

Koviloor Digital Library

विचारितमलंशास्त्रंचिरमुद्ग्राहितंमिथः ।
सन्त्यक्तवासनान्मौनादृतेनास्त्युत्तमंपदम् ॥

ஏதத்பதம் வஸிஷ்டேந ராமாய பஹுதோதிதம் ॥ கூங ॥
த்ருஶ்யம் நாஸ்தீதி போதேந மநஸோ த்ருஶ்யமார்ஜநம் ।
ஸம்பந்நம் சேத்ததுத்பந்நா பரா நிர்வாணநிர்வ்ருதி: ॥ கூச ॥
விசாரிதமலம் ஶாஸ்த்ரம் சிரமுத்க்ராஹிதம் மித: ।
ஸந்த்யக்தவாஸநாந்மௌநாத்ருதே நாஸ்த்யுத்தமம் பதம் ॥ கூரு ॥

ஏதத் இந்த
பதம் பதவியானது
வஸிஷ்டேந வசிஷ்டபகவானாலே
ராமாய ஸ்ரீராமன்பொருட்டு
பஹுதா வெகுவிதமாக
உதிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
த்ருஶ்யம் திரிசியமானது திருக்கைத்துவி [ர
நாஸ்தி வேறேயில்லை
இதி என்ற
போதேந ஞானத்தால்
மநஸ: மனதிற்கு
த்ருஶ்யமார்ஜநம் திருசியத்தினுடைய ஒழிப்பானது [யானால்
ஸம்பந்நம் சேத் உண்டாய்விட்டதே
ததுத்பந்நா அந்த திருசியவொழிப்பினுலுண்டானசுகமே

பரா மேலான
நிர்வாணநிர்வ்ருதி: மோட்சசுகமாகுமென்றும்
மித: ஒருவருக்கொருவர்
சிரம் வெகுகாலம்
உத்க்ராஹிதம் கிரகிக்கப்பட்டதாயும்
விசாரிதம் விசாரிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
ஶாஸ்த்ரம் இந்தவேதாந்தசாத்திரம்
அலம் போதும்
ஸந்த்யக்தவாஸநாத் வாசனைகளுடையதியாகத்தினுலுண்டானதான
மௌநாத் நிர்விகற்பமானமௌனத்தை
ருதே தவிர
உத்தமம் பதம் மேலானபதவி
நாஸ்தி இல்லை

அ-கை. இப்படி இருக்கும்போது போகப்பிரதமானபிராப்தகன்மத்தால்சித்தவிட்சேபம் உண்டாகுமேயெனில்.

विक्षिप्यतेकदाचिद्धीःकर्मणाभोगदायिना ।
पुनस्समाहितासास्यात्तदैवाभ्यासपाटवात् ॥

விக்ஷிப்யதே கதாசித்தீ: கர்மணா போகதாயிநா ।
புநஸ்ஸமாஹிதா ஸா ஸ்யாத்ததைவாப்யாஸபாடவாத் ॥ கூகூ ॥

போகதாயிநா போகத்தைக்கொடுக்கி [றதான
கர்மணா கன்மத்தினாலே
கதாசித் ஒருக்கால்

தீ: புத்தியானது [தால்
விக்ஷிப்யதே விட்சேபத்தை யடைந்
புந: மறுபடி

Koviloor Digital Library

ததா ஏவ அப்பவே [நிலை | ஸா அந்தபுத்தி [டதாக
ஸமாத்யவஸ்தாவாஸ அப்பியாசபலத்தி | ஸமாஹிதா சாவதானம்பண்ணப்பட்
| ஸ்யாத் ஆகிவிடுகிறது-

அ-கை. இப்படி இருக்கிறவனைபிர்மவித்தென்பது உபசாரமென்றுசொல்லுகிறார்.

विक्षेपोयस्यनास्त्यस्यब्रह्मवित्त्वंनमन्यते ।
ब्रह्मैवायमितिप्राहुर्मुनयःपारदर्शिनः ॥

விக்ஷேபோயஸ்யநாஸ்த்யஸ்யப்ரஹ்மவித்த்வம்நமந்யதே ।
ப்ரஹ்மைவாயமிதிப்ராஹுர்முநய:பாரதர்ஶிந: ॥ ௬௭ ॥

யஸ்ய யாதொரு புருஷனுக்கு | அஸ்ய அந்த இவனை
விக்ஷேப: விட்சேபமானது | ப்ரஹ்மவித்த்வம் பிர்மவித்தாக
நாஸ்தி இல்லையோ | ந மந்யதே என்னுகிறார்களில்லை.

அ-கை. அப்படி யார் என்னுகிறார்களில்லையெனில்.

பாரதர்ஶிந: கரை கண்டவர்களா | ப்ரஹ்மைவ பிர்மமே
முநய: முனீசுவரர்கள் (யிருக்கிற | இதி என்று
அயம் இவன் | ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இந்தவிஷயத்திலேவசிஷ்டவாக்கியத்தை உதகரிக்கிறார்.

दर्शनादर्शनेहित्वास्वयंकेवलरूपतः ।
यस्तिष्ठतिसतुब्रह्मन्ब्रह्मनब्रह्मवित्स्वयम् ॥

தர்ஶநாதர்ஶநேஹித்வாஸ்வயம்கேவலரூபத: ।
யஸ்திஷ்டதிஸதுப்ரஹ்மந்ப்ரஹ்மநப்ரஹ்மவித்ஸ்வயம் ॥ ௬௮ ॥

ப்ரஹ்மந் பிரமஸ்வரூபியான ராமா (ஆத்துமாவை) | கேவலரூபத: கைவல்லியரூபனாகி
தர்ஶநாதர்ஶநே கண்டேன் காணவில்லையென்ற | திஷ்டதி இருக்கிறானோ
ஹித்வா (இரண்டுகளையும்) விட்டு | ஸ: து அவன்
ய: எவன் | ப்ரஹ்மவித் ந பிரமவித்தில்லை
ஸ்வயம் தானே | ஸ்வயம் தானே
| ப்ரஹ்ம பிரமமாயிருக்கிறான்.

அ-கை. இந்த துவைதவிவேகத்தின்பலம் சொல்லிமுடிக்கிறார்.

जीवन्मुक्तेःपराकाष्ठाजीवद्वैतविवर्जनात् ।
लभ्यतेसावतोत्रेदमीशद्वैताद्विवेचितम् ॥

ஜீவந்முக்தே:பராகாஷ்டாஜீவத்வைதவிவர்ஜநாத் ।
லப்யதேஸாவதோத்ரேதமீஶத்வைதாத்விவேசிதம் ॥ ௬௯ ॥

Koviloor Digital Library

ஜீவப்ரெமகவிவஜ-ூநாஜ சாந்திரீயம்
அச்சாந்திரீயமான ஜீவதுவைவதவிவர்த்தியால்
ஜீவநூ-க்ஷெ ஜீவன்முக்தியினுடைய
சுவள இந்த
வராகாஷூ முடிவானபூமியானது
வஹூதெ அடையப்படுகிறது

சுகஃ ஆகையினாலே
சுது இந்த பிரகரணத்தில்
ஐடிஃ இந்த ஜீவத்துவைவதமானது
ஏராமெஜெ.ஜாஜ ஈசத்துவைதத்திலே நின்று
விவெவிகம் நன்றாய் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது.

இ-தி. தேங்காயின்பாலைச் சாப்பிடுவதற்காக தென்னமரத்திலிருந்துதேங்காயைப்பரித்து, அதின்மேல்மட்டையையும், கொட்டாங்கச்சியையும்தள்ளி, அந்ததுருவினபூவிலிருக்கிற பாலைமாத்திரம்பிழிந்துஎடுத்து சாப்பிடுவதுபோலஜீவன்முக்தியின்முடிந்த பூமியானதேங்காய்பாலையனுபவிக்க ஈசுவரசிருஷ்டியானதென்னமரத்திலிருந்து ஜீவசிருஷ்டியானதேங்காயைப்பறித்து அதிலிருக்கிறதீவிரபிரபஞ்சமான வெளிமட்டையையும், மந்தப்பிரபஞ்சமானகொட்டாங்கச்சியையும்தள்ளி, சாஸ்திரீயபிரபஞ்சமான தேங்காய்பூவிலிருக்கிற ஜீவன்முத்தியாகிற பாலைப்பிழிந்தெடுத்து அந்தசாஸ்திரீயபிரபஞ்சமானசக்கையையும்தள்ளியபின் அந்தஜீவன்முக்தியாகிறபாலைமட்டும் புசித்து நித்தியதிருப்தியாய் சுகியாயிருப்பதுபோலவாம்.

துவைதவிவேகம்-முற்றிற்று.

---

(௫)—மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

இருக்குவேதஉபநிடதமான ஐதரேய உபநிடதத்திற்சொல்லியிருக்கிறஅப்பியாசவாக்கியமான(பிரஞ்ஞானபிர்மம்) என்கிறமகாவாக்கியத்தி னர்த்தமாவதுஎந்தஅறிவினாற்கண் உருவத்தைப் பார்க்கிறதோ எவ்வறிவாற்செவி சத்தத்தைக்கேட்கிறதோ, எவ்வறிவால்நாசி கந்தத்தை நுகருகிறதோஎவ்வறிவால், வாக்குவசனிக்கிறதோ அந்த அறிவே பிரஞ்ஞையென்றுகூறப்படுகிறது.

பிர்மம் என்றபதத்திற்கருத்தமாவது பிரமக்முதல்தம்பம்வரையிலுள்ளசகலவஸ்துக்களிலும் யாதொருசைதன்னியம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதோ அதுவேஅக்காரணத்தினாலேநம்மிடத்திலேயிருக்கிறபிரஞ்ஞையேபிர்மமென்றறி

எசுர்வேத உபநிடதமான பிரகதாரண்ணியத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறஅனுபவமகாவாக்கியமான (அகம்பிர்மாஸ்மி) யென்கிறமூன்றுபதங்களில் அகம் என்கிறசப்தத்திற்கருத்தம் கூறுகின்றனர். ஞானத்திற்குயோக்கியமானஇந்த மனிதசரீரத்தில் பரிபூரணமாயும், பரமாத்துமாவாயும், புத்திக்குச்சாட்சியாயிருந்து நானென்றுவிளங்குகிறதே அகம் சப்தார்த்தம்.

Koviloor Digital Library

இயற்கையாய்ப் பூரணமாயிருக்கிற வஸ்துவே பிர்ம சப்தார்த்தமானவனென்றவஸ்துவும் பிர்மமென்கிறவஸ்துவும் ஒன்றென்றைக்கியஞ்செய்து தானேபிரமமென்றனுபவிப்பதே அஸ்மி யென்றபதார்த்தமாம்.

சாமவேதஉபநிடதமான சாந்தோக்கியத்திற்சாற்றப்பட்டிருக்கிற வுபதேசமகாவாக்கியமான தத்துவமஸி யென்றமூன்றுபதங்களில் தத் என்றபதத்திற்கருத்தம்பகருகின்றார். சிருட்டிக்குமுன் ஸ்வகத ஸஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்றதான ஏகமேவாத்விதீயமாயும், நாமரூபமற்றதாயும், விளங்குகின்றயாதொருவஸ்துவே யிப்பவும் அவ்விதமாய் விளங்குகிறதெதுவோ, அதுவே தத்என்றசப்தத்திற்கருத்தம். கேட்கிறசீடனுடையசரீரத்திறயசாட்சியே துவம் என்றசப்தார்த்தம். தத் பதத்திலிருக்கிற வாச்சியார்த்தமான மாயேசுவரர்களைத்தள்ளியும், துவம் பதத்திலிருக்கிறஅவித்தியாச் சீவர்களைத்தள்ளியும் பிர்மகூடத்தர்களுக்கு ஏகமாய்விட்டுவிடாத இலக்கணையாலைக்கியஞ்செய்வதே (அஸி) என்றபதத்தினருத்தம். அதர்வணவேத உபநிடதமானஉத்தரதாபனீயஉபநிடதத்திலுரைக்கப்பட்டிருக்கிற சாட்சாத்காரமகாவாக்கியமான அயமாத்துமா பிர்ம என்றமூன்றுபதங்களில் அயம் என்றபதார்த்தம்சுயம்பிரகாசமாயும், பிரத்தியட்சமாயு மிருக்கிறவஸ்துவேயாம்.

அகங்காரமுதல்தேகமீறாயுள்ள வஸ்துக்களில் நான் நான் என்று விளங்குகிற அறிவே 'ஆத்தும' பதத்திற்கர்த்தம் சகலமான நாமரூபமற்று சச்சிதானந்தமாத்திரமாய்மீதப்படுகிறதே 'பிர்ம' சப்தார்த்தம்.

இவ்விதம் நான்குமகா வாக்கியங்களினுண்மை குருபத்தியுள்ளவனுக்கு நன்றாய்வெளியாகும் இதற்கையமில்லை.

மகாவாக்கியவிவேகசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீ கணேசாய நம:.

ஸ்ரீ[illegible]ப்ரஹ்மானந்தகுரவே நம:.

மஹாவாக்யவிவேக:

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
महावाक्यविवेकस्यकुर्वेव्याख्यांसमासतः ॥

நத்வாஸ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுநீஸ்வரௌ ।
மஹாவாக்யவிவேகஸ்யகுர்வேவ்யாக்யாம்ஸமாஸத: ॥

ஸ்ரீபாரதிதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணிமகாவாக்கியவிவேகத்துக்கு சுருக்கமாய்வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. முமுக்ஷுக்களுக்கு மோக்ஷசாதனமான பிர்மாத்மைக்கியஞானம் சித்திக்கும்பொருட்டு பிரசித்தங்களான நான்கு மகாவாக்கியங்களுடைய அர்த்தத்தை கிரமமாக நிரூபிக்கிற பரமதயாளுவான இந்நூலாசாரியர் முதலில் இருக்குவேதத்தில் ஐதரேயஉபநிஷத்தினிருக்கிறபிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்கிற வாக்கியத்தில் (பிரஞ்ஞானமென்ற) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

येनेक्षतेश्रुणोतीदंजिघ्रतिव्याकरोतिच ।
स्वाद्वस्वादूविजानातितत्प्रज्ञानमदीरितम् ॥

யெநெக்ஷதெஶ்ருணொதீதஂஜிக்ரதிவ்யாகரொதிச ।
ஸ்வாத்வஸ்வாதுவிஜாநாதிதத்ப்ரஜ்ஞாநமுதீரிதம் ॥ க ॥

யெந யாதொரு (கண்வழியாக வெளியில் வருகிற)
இதம் இந்த (ரூபத்தை விருத்தியுடன் கூடியசைதன்னியத்தால்)
ஈக்ஷதெ பார்க்கிறானோ (அப்படியே சப்தத்தை)
ஶ்ருணொதி கேட்கிறானோ
ஜிக்ரதி கந்தத்தை யறிகிறானோ
வ்யாகரொதி (சப்தத்தை) பேசுகிறானோ
ஸ்வாத்வஸ்வாது ருசி அருசிகளை (யறிகிறானோ)
விஜாநாதி (அப்படியே சகலத்தையும்) அறிகிறானோ)
தத் அந்தச்சைதன்னியமானது
ப்ரஜ்ஞாநம் பிரஞ்ஞானமென்று
உதீரிதம் சொல்லப்பட்டது.

வி-ம். இதினாலே அந்த ஐதரேயத்தில், எதினாலே பார்க்கிறானென்கிறது முதல் இந்தசகலமும், பிரஞ்ஞானத்தினுடைய நாமதேயங்களென்கிற பரியந்தமுள்ள அவாந்திர வாக்கியங்களுக்கும் அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படி பிரஞ்ஞானசப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லி இனி (பிர்ம) சப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

चतुर्मुखेन्द्रदेवेषुमनुष्याश्वगवादिषु ।
चैतन्यमेकंब्रह्मातःप्रज्ञानंब्रह्ममय्यपि ॥

சதுர்முகேந்த்ரதேவேஷுமநுஷ்யாஶ்வகவாதிஷு ।
சைதந்யமேகம்ப்ரஹ்மாத:ப்ரஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்மமய்யபி ॥ உ ॥

சதுர்முகேந்த்ரதேவேஷு (உத்தமர்களான) பிர்மா இந்திரன் முதலான தேவர்களிடத்திலேயும்
மநுஷ்யாஶ்வகவாதிஷு (மத்திமர்களான) மனிதர்கள் (அதமங்களான) குதிரைகள், பசுக்கள் முதலானவைகளிலேயும்
சைதந்யம் அறிவான
ஏகம் அத்துவைதமான
ப்ரஹ்ம பிர்மமே (இருக்கிறது)
அத: ஆகையினாலே
மய்யபி என்னிடத்திலும் (இருக்கிற)
ப்ரஜ்ஞாநம் அறிவானது
ப்ரஹ்மைவ பிர்மமென்று (அறியத்தக்கது)

Koviloor Digital Library

வி-ம். இதிலுமே இவரேபிர்மா, இவரே இந்திரனென்கிறவாக்கியமுதல் பிரஞ்ஞையே பிரதிஷ்டையாயிருக்கிறதென்றவாக்கியம்வரையிலுள்ள, அவாந்தரவாக்கியங்களுடைய அர்த்தம் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டது. ஆகாசாதிஜகத்துக்கும் காரணமான பிர்மமே அறிவென்றறிக.

அ-கை. இருக்குவேதமஹாவாக்கியம்சொல்லி யஜுர்வேதத்தில் பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அஹம்பிர்மாஸ்மி) என்கிற மகாவாக்கியத்தில் (அஹம்)பதத்திற்கருத்தம் சொல்லுகிறார்.

परिपूर्णःपरात्मास्मिन्देहेविद्याधिकारिणि ।
बुद्धेस्साक्षितयास्थित्वास्फुरन्नहमितीर्यते ॥

𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌨𑌹𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫ ॥

𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 தேசகால வஸ்துக்களாலபரிச்சேதமாயிருக்கிற
𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 பரமாத்துமா
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 (மாயா கற்பிதமான இந்த ஜகத்தில் சமாதி சாதனங்களோடே) சிரவண மனனாதிகார யோக்கியமான
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇 இந்த மனித தேகத்திலிருக்கிற
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 புத்தி உபலக்ஷிதமான (லிங்க தேகத்திற்கு
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌯𑌾 சாக்ஷியாக
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 இருந்து [ரே
𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍 விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறவ
𑌅𑌹𑌂 நான்
𑌇𑌤𑌿 என்கிற (சப்தார்த்தமாக)
𑌈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 சொல்லபபடுகிறார்,

அ-கை. (பிர்ம)சப்தத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

स्वतःपूर्णःपरात्मात्रब्रह्मशब्देनवर्णितः ।

𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 ॥ ௬ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 சுபாவத்தினாலேயே
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 பூர்ணனான
𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 பரமாத்துமாவே
𑌅𑌤𑍍𑌰 இந்த விடத்தில் [தினால்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 பிர்மமென்றசப்தத்
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 வருணிக்கப்படுகிறார்.

அ-கை. இந்த அஹம் பிர்மமென்கிற இரண்டுபதத்திற்கும், ஐக்கியம்பண்ணுகிற (அஸ்மி) என்றபதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

अस्मीत्यैक्यपरामर्शात्तेनब्रह्मभवाम्यहम् ॥

𑌅𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌮𑌰𑍍𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 இருக்கிறேன்
𑌇𑌤𑌿 என்கிற பதத்தினால்
𑌐𑌕𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌮𑌰𑍍𑌶𑌾𑌤𑍍 ஜீவபிர்மைக்கியம் சொல்லி
𑌤𑍇𑌨 அந்த ஹேதுவால்
𑌅𑌹𑌮𑍍 நான்.
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 பிர்மமாகவே இருக்கிறேன்

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்போது சாமவேதத்தில் சாந்தோக்கிய உபநிஷத்திலிருக்கிற (தத்துவமசி)மகாவாக்கியத்தில் (தத்) பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकमेवाद्वितीयंसन्नामरूपविवर्जितम् ।
सृष्टेःपुराधुनाप्यस्यताद्दक्त्वंतदितीर्यते ॥

ஏகமேவாத்விதீயம்ஸந்நாமரூபவிவர்ஜிதம் ।
ஸ்ருஷ்டே:புராதுநாப்யஸ்யதாத்ருக்த்வம்ததிதீர்யதே ॥ ௫ ॥

ஸ்ருஷ்டே: சிருஷ்டிக்கு	ஸத் சத்து
புரா முன்னே	அதுநா அபி இப்பவும் யாதொரு
நாமரூபவிவர்ஜிதம் நாமரூப மற்ற[தாயும்	அஸ்ய இந்த சத்துவஸ்துவுக்கு
ஏகம் சுவகதபேதமற்றதாயும்	தாத்ருக்த்வம் அத்தன்மைஇருக்கிறதோ
ஏவ சஜாதீயபேதமற்றதாயும்	தத் தத்பதம் (அது)
அத்விதீயம் விஜாதீய பேதமற்றதாயுமிருக்கிற	இதி என்று
	ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. (துவம்) பதத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

श्रोतुर्देहेन्द्रियातीतंवस्त्वत्रत्वंपदेरितम् ।

ச்ரோதுர்தேஹேந்த்ரியாதீதம்வஸ்த்வத்ரத்வம்பதேரிதம் ॥ ௬ ॥

ச்ரோது: சிரவணம் பண்ணுகிறவனுடைய	வஸ்து யாதொரு சாக்ஷி வஸ்துவிருக்கிறதோ
தேஹேந்த்ரியாதீதம் தேகேந்திரியங்களுக்குக்கதீதமான	அத்ர (அது)இந்தமகாவாக்கியத்தில்
	த்வம் நீ (என்ற) [கிறது
	பதேரிதம் பதத்தால் சொல்லப்படு

அ-கை. (அசி) என்றபதத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

एकताग्राह्यतेऽसीतितदैक्यमनुभूयताम् ॥

ஏகதாக்ராஹ்யதேஸீதிதைக்யமநுபூயதாம் ॥ ௭ ॥

அஸி.இதி இருக்கிறாய்யென்ற பதத்திலே	க்ராஹ்யதே கிரகிக்கப்படுகிறதுஆகை
ஏகதா (இந்த இரண்டு சைதன்னியங்களுக்கும்) ஐக்கியமானது	தத் (முமுக்ஷுக்களால்) அந்த [யால்
	ஐக்யம் ஐக்கியமானது
	அநுபூயதாம் அனுபவிக்கத்தக்கது

அ-கை, கிரமமாய் அடையப்பட்டிருக்கிற அதர்வணவேதத்தில் உத்திரதாபநீய உபநிஷத்திலிருக்கிற (அயமாத்துமா பிர்ம)மென்கிற வாக்கியத்தில் (அயம் ஆத்துமா) என்கிற இரண்டுபதத்திற்கு மர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

स्वप्रकाशापरोक्षत्वमयमित्युक्तितोमतम् ।
अहंकारादिदेहान्ताः प्रत्यगात्मेतिगीयते ॥

ஸ்வப்ரகாஶாபரோக்ஷத்வமயமித்யுக்திதோமதம் ।
அஹங்காராதிதேஹாந்தா: ப்ரத்யகாத்மேதிகீயதே ॥ ௭॥

ஸ்வப்ரகாஶாபரோக்ஷத்வ சுவப்பிரகாசமாயும், அபரோட்சமாயும், இருக்கிற யாதொரு அறிவுண்டோ | அயம். இதி அந்த அறிவே இவரென்ற உக்திதஃ சொல்லினால் மதம் சொல்லப்படுகிறார்.

தா-ம். சுவப்பிரகாசத்துவம்மாத்திரம்சொன்னால் அதிருஷ்டாதிகள்போல நித்தியபரோட்சத்துவம் வரும். அபரோட்சத்துவம் மாத்திரம்சொன்னால் கடாதிகள்போல நிருசியத்துவம் வருமென்று இரண்டுவிசேஷணம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. தேகாதிகளிலும், ஆத்துமசப்தம் காணப்படுவதால் இதில் ஆத்துமாவென்று யாரைச்சொல்லுகிறதெனில்.

அஹங்காராதிதேஹாந்தா: அகங்கார முதல்இத்தேகம்வரையிலுள்ளதத்துவங்களுக்கு | ப்ரத்யக் வேறானவரே ஆத்மா ஆத்துமா இதி என்று கீயதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. பிராமணாதிகளையும் பிர்மமென்றுசொல்லியிருப்பதால், அவைகளைத்தள்ளுகிறநிமித்தம் இந்தமகாவாக்கியத்திலிருக்கிற (பிர்ம) சப்தத்திற்கர்த்தம்சொல்லுகிறார்.

दृश्यमानस्यसर्वस्यजगतस्तत्वमीर्यते ।
ब्रह्मशब्देनतद्ब्रह्मस्वप्रकाशात्मरूपकम् ॥

த்ருஶ்யமாநஸ்யஸர்வஸ்யஜகதஸ்தத்வமீர்யதே ।
ப்ரஹ்மஶப்தேநதத்ப்ரஹ்மஸ்வப்ரகாஶாத்மரூபகம் ॥ ௮ ॥

ப்ரஹ்ம பிர்மமென்கிற ஶப்தேந சொல்லினாலே த்ருஶ்யமாநஸ்ய காணப்படுவதான ஸர்வஸ்ய. ஜகதஃ சர்வஜகத்துக்கும் (யாதொரு) | தத்வம் தத்துவம் ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறதோ தத் அது ஸ்வப்ரகாஶாத்மரூபகம் சுவப்பிரகாசாபரோக்ஷமான பிர்மமென்றறியவேண்டியது.

தா-ம். இப்படியறிகிறதே பிர்மசாக்ஷாத்காரம்.

மகாவாக்கியவிவேகபிரகரணம்-முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

(௬)வது சித்திரபடதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

எவ்வாறு சித்திரபடத்தில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றனவோ, அவ்வாறு பரமாத்துமாவில் நான்கவஸ்தைகள் காணப்படுகின்றன. வெளுத்தவஸ்திரமென்றும், பசையினால்பூசப்பட்டபடமென்றும், வர்ணங்களடையாளமான லாஞ்சிதபடமென்றும், வர்ணங்கள்நிறைந்த ரஞ்சிதபடமென்றும், இவ்விதமுரைப்பதுபோல் சுபாவமானசித்தென்றும், அந்தரியாமியான காரணசரீராபிமானியென்றும், சூத்திராத்துமாவான சூக்ஷுமசரீராபிமானியென்றும், ஸ்தூலசிருஷ்டியினால் விராட்டென்றும் முன்கூறியமுறையே திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தமறி.

சித்திரப்படத்திலெழுதி யிருக்கிற உயர்வுதாழ்வான உருவம்போல் பிர்மா முதலியபிராணிகள் உத்தம மத்தியம அதம பாவங்களுடன் விளங்குகின்றன. சித்திரங்களில் உருவங்களெழுதுகிற வஸ்திரம்போல், சிதாபாசர்கள்விளங்குகின்றனர். அனேகஉருவங்களுக் கனேகவஸ்திரங்கள்போல, அனேகசரீரங்களுக்கனேகஜீவர்கள்விளங்கி அதில் அத்தியாசத்தால் சம்சாரத்தை அடைகின்றனர். சித்திரவஸ்திரங்களை ஆதாரமான சித்திரபடத்தில் கற்பிவிப்பதுபோல ஜீவசம்சாரத்தை, அதிஷ்டானசித்தில் மூடர்கள் கற்பிக்கின்றனர். சித்திரத்திலிருக்கிற சிலாதிகளுக்கு வஸ்திரம் எழுதப்படாததுபோல, சிருஷ்டி சமஸ்தமான மண் முதலியபூதங்களுக்கு, சிதாபாசகற்பனையில்லை. சம்சாரம் வாஸ்தவமென்றும், சித்திலிருக்கிறதாகவும், கற்பிவிக்கிற மயக்கமே அவித்தையென்றும், அது ஞானத்தால் நிவர்திக்கப்படுமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

ஆத்துமகற்பிதமானஜீவனுக்கே சம்சாரம்ஆத்துமாவுக்கில்லையென்று அறிகிறஞானமே, விசாரத்தாலடையப்படுகிற ஞானமென்றுசொல்லுகிறார்கள். எப்பொழுதும் ஜகத் ஜீவபரமாத்துமாக்களுக்கு விசாரம்செய்து ஜீவஜகத்பாவமற்று தான்மாத்திரம் மீதமாயிருப்பதேயுண்மை. ஞானம் அப்படி இல்லாவிட்டால் சுஷுப்திமூர்ச்சைமுதலியவைகளில் ஜகத்துத்தோற்றமற்றதால், ஒருவிசாரமும்செய்யாமலே மோக்ஷமடையலாம். அதில்லாமையாலவ்வாறன்று. பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதமாயிருக்கிறதென்றறிவதே ஞானம். ஜகத்துத்தோன்றாமல்போகிறதேஞானமென்றால், ஜீவன்முக்திசம்பவிக்கமாட்டாது. விசாரத்தாலுண்டாகிறஞானமானது பரோக்ஷமென்றும், அபரோக்ஷமென்று மிருவகைப்படும். குருவுபதேசத்தால்பிர்மமிருக்கிறதென்ற ஞானம் பரோக்ஷம். நான் பிர்மமென்கிற சாக்ஷாத்காரஞானம் அபரோக்ஷம். அந்த சாக்ஷாத்காரம்வரும்வரையில், ஆத்துமதத்துவம் விசாரிக்கக்கடவாய். அதினால் சகலசம்சாரபந்தமும் உடனே நாசமடைந்து விடுபடுகிறான். அஞ்ஞானி துக்கப்படுவான்.

ஞானி அஞ்ஞானிக்குப் பேதமேதெனில், அஞ்ஞானி ஜகத்து சத்தியமென்றும், ஞானி ஜகத்துப் பொய்யென்றும் கண்டிருப்பதேபேதம். எவ்வளவுகாலம் ஜகத்துப் பொய்யென்று விசாரிப்பதென்றால், இந்த துக்கத்தை துலைதந்

Koviloor Digital Library

நில்பன்று, சகலசங்கடங்களையும் துக்கங்களையும் நிவர்த்திக்கிறபிர்மத்தில் இந்த துக்கத்தைச் செய்யாதே. ஐயா ஞானம்வந்தபின்னும் முன்போல பசிமுதலியது காணப்படுகிறதே யேது செய்வேனெனில், பசிமுதலியவை அகங்காரியினிடத்தில் காணப்படட்டும். அதினால், நமக்கென்னகுறைவுசொல். அறிவினிடத்தில்மாத்திரம் கர்பிவிக்காதே. இவ்வாறு சிலர் வேதாந்தமறிந்தும் ஏன் திருப்தியடையவில்லையெனில், சார்வாகர்கள் எவ்வாறு அறியவில்லையோ அவ்விதம் சாஸ்திரத்தின்கருத்தை இவர்களும் அறியவில்லை ஞானம்வந்தமாத்திரத்தில் ஹிருதயத்திலிருக்கிற சகல இச்சைகளும் நிவர்த்தியாய்விடுமென்ற சுருதியின்பலம் இந்த ஞானியிடத்தில் காணப்படவில்லையேயெனில், ஆத்துமாவுக்கும் சரீராதிகளுக்கும் பேதந்தெரியாத ஹிருதயகிரந்தி பேதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், பிராரப்ததோஷத்தால் இச்சைகளுண்டாகின்றன. மூடர்கள் சாஸ்திரத்தின் கருத்தையறியாமல் அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறபடி புலம்புகின்றனர். மூடர்கள் சித்தாந்தமிருக்கட்டும், இங்கு நம் சித்தாந்தம் கூறுகின்றனம். வைராக்கியம் ஞானம் உபரதி இம்மூன்றுகள் ஹேதுஸ்வரூபகாரிய அவதிபலங்களுடன்கூடியிருக்கின்றன. வெகுவாய் இம்மூன்றும் ஒரு ஞானியிடத்திற்சேர்ந்திருக்கும். சிலர்களிடத்தில் ஒன்றிரண்டு குறைவாயிருக்கும். அவர்கள்பிராரப்தகர்மவசம்போல் விவகாரமிருந்தாலும் பிர்மமே நானென்றஞானம் ஒருக்காலுமவர்களுக்கு மறவாது, இந்த ஜகத்தாகிற சித்திரம் தானாகிற சைதன்னியத்தில், மாயையாகிற வருணத்தால் எவ்வளவுவேண்டுமோ அவ்வளவு கற்பிக்கட்டும். நாம் அதை உபேக்ஷைசெய்து சைதன்னியமான சுத்தவஸ்திரமாய் விளங்குகிறோம்.

இவ்வாறு சித்திரதீபம், யாவனனுசந்திப்பனோ அவன் ஜகத்தான சித்திரத்தை ப்பார்த்தாலும், முன்போல்மயங்கான்.

சித்திரபடதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம꞉.

ஶ்ரீ[illegible]குரவே நம꞉.

[illegible]விவேக꞉.

यस्यस्मरणमात्रेणविघ्नादूरंप्रयान्तिहि ।

वन्देहन्दन्तिवक्रन्तंवांछितार्थप्रदायकम् ॥

யஸ்யஸ்மரணமாத்ரேணவிக்னாதூரம்ப்ரயாந்திஹி ।

வந்தேஹந்திவக்த்ரந்தம்வாஞ்சிதார்த்தப்ரதாயகம் ॥

தா-ம். யாதொருவருடைய ஸ்மரணைத்தால் விக்கினங்கள் தூரப்போய்விடுகின்றனவோ, இச்சித்திரத்தைகொடுக்கிறவராயுமிருக்கிற அந்த கஜமுகனை வந்தனஞ்செய்கிறேன்.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियतेचित्रदीपस्यव्याख्यातात्पर्यबोधिनी ॥

நத்வாஶ்ரீபாரதீதீர்த²வித்³யாரண்யமுனீஶ்வரௌ ।
க்ரியதேசித்ரதீ³பஸ்யவ்யாக்²யாதாத்பர்யபோ³தி⁴னீ ॥

தா-ம். ஸ்ரீபாரதிதீர்த்தவித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனஞ்செய்து சித்திரதீபத்திற்கு சங்கிரகமாய் வியாக்கியானஞ் செய்கிறேன்.

அ-கை- பண்ணப்படுகிறகிரந்தம் விக்கினமன்றியில் நிறைவேறும்பொருட்டு பரமாத்துமாவென்ற பதத்தினு லிஷ்டதேவதானுசந்தானலக்ஷணமான மங்களாசரணம்பண்ணி இந்தக்கிரந்தம் வேதாந்தப் பிரகரணமானதால் இதற்கு சம்மந்தமான அனுபந்தசதுஷ்டயம் சொன்னதாக சித்தித்ததென்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு அத்தியாரோப அபவாதங்களால் ஜகத்தை நிர்ஜகத்தாய்ப்பண்ணுகிறநியாயத்தை யனுசரித்து பரமாத்துமாவி லாரோபிதமாய் ஜகத்தினிருப்பை சித்திரப்படதிருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

यथाचित्रपटेदृष्टमवस्थानाञ्चतुष्टयम् ।
परमात्मनिविज्ञेयंतथावस्थाचतुष्टयम् ॥

யதா²சித்ரபடேத்³ருஷ்டமவஸ்தா²னாஞ்சதுஷ்டயம் ।
பரமாத்மனிவிஜ்ஞேயம்ததா²வஸ்தா²சதுஷ்டயம் ॥ ௧ ॥

யதா² எப்படி
சித்ரபடே சித்திரப்படத்தில்
அவஸ்தா²னாம் அவஸ்த்தைகளுடைய
சதுஷ்டயம் நான்கானது
த்³ருஷ்டம் காணப்பட்டதோ

ததா² அப்படி.
பரமாத்மனி பரமாத்துமாவில்
அவஸ்தா²சதுஷ்டயம் நான்கவஸ்தையா
விஜ்ஞேயம் அறியத்தக்கது [னது

அ-கை. அந்தநான்கவஸ்தையேதெனில், திருஷ்டாந்ததாஷ்டாந்தங்களிரண்டிலும் அவைகளை கிரமமாகக் குறிப்பாய் காண்பிவிக்கிறார்.

यथाधौतोघट्टितश्चलांछितोराञ्जितःपटः ।
चिदन्तर्यामिसूत्रात्माविराडात्मातथेर्यते ॥

யதா²தௌ⁴தோக⁴ட்டிதஶ்சலாஞ்சி²தோரஞ்ஜித꞉பட꞉ ।
சித³ந்தர்யாமிஸூத்ராத்மாவிராடா³த்மாததே²ர்யதே ॥ ௨ ॥

யதா² எப்படி
பட꞉ படமானது

தௌ⁴த꞉ வெளுத்தபடமென்றும்
க⁴ட்டித꞉ பசைப்படமென்றும்

Koviloor Digital Library

லாஞ்சித: லாஞ்சிதப்படமென்றும்
ரஞ்ஜித: ரஞ்சிதப்படமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறதோ
ததா அப்படி.
ஸ்வத: சித் ஆத்துமாசித்தென்றும்
அந்தர்யாமீ அந்தர்யாமியென்றும் [ம்
ஸூத்ராத்மா சூத்திராத்துமாவென்று
விராட் விராட்டென்றும்
ப்ரோச்யதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தி லிருக்கிற நான்கவஸ்தைகளின் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

स्वतश्शुभ्रोत्रधौतस्स्याद्घट्टितोन्नविलेपनात् ।
मष्याकारैर्लाञ्छितस्स्याद्रञ्जितोवर्णपूरणात् ॥

ஸ்வதஶ்ஶுப்ரோத்ர தௌதஸ்ஸ்யாத்கட்டிதோந்நவிலேபநாத் ।
மஷ்யாகாரைர்லாஞ்சிதஸ்ஸ்யாத்ரஞ்ஜிதோவர்ணபூரணாத் ॥

தத்ர இதில்
ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினால்
ஶுப்ர: திரவியாந்தரசம்பந்தமன்றி யில்வெளுத்தபடமாயிருக்கும்போது
தௌத: தௌதப்படமென்றும்
ஸ்யாத் ஆகிறது
அந்நவிலேபநாத் அன்னப்பூச்சினாலே
கட்டித: கட்டிதபடமென்றும்
மஷ்யாகாரை: மையிகளினாலே
லாஞ்சித: லாஞ்சிதபடமென்றும்
வர்ணபூரணாத் வர்ணம் பூரித்ததி னாலே
ரஞ்ஜித: ரஞ்சிதப்படமென்றும்
ஸ்யாத் ஆகிறதோ

அ-கை. தார்ஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्वतश्चिदन्तर्यामीतुमायावीसूक्ष्मसृष्टितः ।
सूत्रात्मास्थूलसृष्ट्यैवविराडित्युच्यतेपरः ॥

ஸ்வதஶ்சிதந்தர்யாமீதுமாயாவீஸூக்ஷ்மஸ்ருஷ்டித: ।
ஸூத்ராத்மாஸ்தூலஸ்ருஷ்ட்யைவவிராடித்யுச்யதேபர: ॥ ௪

பர: பரமாத்துமா மாயாதத்காரிய ரஹிதராய்
ஸ்வத: ஸ்வபாவமாயிருக்கும்போது
சித் சித்தென்றும்
மாயாவீ. து மாயையோடேகூடினால்
அந்தர்யாமீ அந்தர்யாமியென்றும்
ஸூக்ஷ்மஸ்ருஷ்டித: சூக்ஷுமசிருஷ்டியி னாலே
ஸூத்ராத்மா சூத்ராத்துமாவென்றும்
ஸ்தூலஸ்ருஷ்ட்யா ஸ்தூலசிருஷ்டியினா லே
ஏவ இவர்
விராட். இதி விராட்டென்றும்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. பரமாத்துமாவே சித்திரப்படமானால் அதைப்பற்றிய சித்திரங்கள் யாவையெனில்.

Koviloor Digital Library

ब्रह्माद्याःस्तंबपर्यन्ताःप्राणिनोत्रजडाअपि ।
उत्तमाधमभावेनवर्तन्तेपटचित्रवत् ॥

ப்ரஹ்மாத்யாஸ்தம்பபர்யந்தா:ப்ராணிநோத்ரஜடா அபி ।
உத்தமாதமபாவேநவர்த்தந்தேபடசித்ரவத் ॥ ரு ॥

ப்ரஹ்மாத்யா: பிர்மன்முதல் [ஸ்த

ம்பபர்யந்தா: ஸ்தம்பம்வரையிலு

ப்ராணிந: அபி பிராணிகளும்

ஜடா: பிருதிவிமுதலானஜடங்களும்

அத்ர இந்தஆத்துமாவில்

உத்தமாதமபாவேந மேல்கீழானதன்

மையுடன் [வ

படசித்ரவத் படத்தில்சித்திரம்போ

வர்த்தந்தே இருக்கின்றன.

அ-கை. பிர்மாதிகள் சேதனமாயிருப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுவ தற்கு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

चित्रार्पितमनुष्याणांवस्त्राभासाःपृथक्पृथक् ।
चित्राधारेणवस्त्रेणसदृशाइवकल्पिताः ॥

சித்ரார்ப்பிதமநுஷ்யாணாம்வஸ்த்ராபாஸா:ப்ருதக்ப்ருதக் ।
சித்ராதாரேணவஸ்த்ரேணஸத்ருசாஇவகல்பிதா: ॥ சா ॥

சித்ரார்ப்பிதமநுஷ்யாணாம் சித்திர த்திலேயெழுதப்பட்டிருக்கிறமனி தர்களுக்கு

வஸ்த்ராபாஸா: ஆபாசவஸ்திரங்கள்

ப்ருதக் ப்ருதக் வேறுவேறாக

சித்ராதாரேண சித்திரத்திற்காதார மாயிருக்கிற

வஸ்த்ரேண வஸ்திரத்தோடே

ஸத்ருசா இவ சமானங்கள்போலே

கல்பிதா: கற்பித்திருக்கின்றனவோ

தா-ம். அவைகள் குளிர் முதலானவைகளை நிவர்த்திக்க யோக்கியமின்மை யால் ஆபாசவஸ்திரங்களையாம்.

அ-கை. தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

पृथक्पृथक्चिदाभासाश्चैतन्याध्यस्तदेहिनाम् ।
कल्प्यन्तेजीवनामानोबहुधासंसरन्त्यमी ॥

ப்ருதக்ப்ருதக் சிதாபாஸாஸ்சைதந்யாத்யஸ்ததேஹிநாம் ।
கல்ப்யந்தேஜீவநாமாநோபஹுதாஸம்ஸரந்த்யமீ ॥ எ ॥

சைதந்யாத்யஸ்ததேஹிநாம் அதிஷ் டானத்தில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தேகிகளுக்கு

ஜீவநாமாந: ஜீவனென்றபெயரையு டையவர்களான

சிதாபாஸா: சிதாபாசர்கள்

ப்ருதக் ப்ருதக் வேறுவேறாககற்பி க்கப்படுகிறார்கள்.

அ-கை. என்னத்திற்காக கற்பிக்கப்பட்டார்களென்றால்.

Koviloor Digital Library

சுநீ இந்திரியர்கள்	ஸம்ஸாரஞ்சி வெகுவிதமாகஜனனாதி
ஸமேயா தேவமனிதராதிசரீரங்க ளாயடைந்து	சம்சாரத்தையடைகிறார்கள்.

வி-ம். ஆத்துமா நிர்விகாரரானதால் ஸம்ஸாரத்தையடையவில்லை, வெகு விதமாக இப்படிசம்சரிக்கிறதற்காகவே ஜீவர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. சகலவாதிகளும், லௌகீகர்களும், ஆத்துமாவிற்கே சம்சாரமென் றுசொல்லுவதற்குக் காரணமேதெனில், அஞ்ஞானமேகாரணமென்று திருஷ் டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

वस्त्राभासस्थितान्वर्णान्यद्वदाधारवस्त्रगान् ।
वदन्त्यज्ञास्तथाजीवसंसारंचिद्गतंविदुः ॥

வஸ்த்ராபாஸஸ்திதாந்வர்ணாந்யத்வதாதாரவஸ்த்ரகாந் ।
வதந்த்யஜ்ஞாஸ்ததாஜீவஸம்ஸாரம்சித்கதம்விதுஃ ॥ அ ॥

வஸ்த்ராபாஸஸ்திதாந் ஆபாசவஸ்திரத் தையடைந்தவைகளாயிருக்கிற	வதந்தி சொல்லுகிறார்களோ
வர்ணாந் வர்ணங்களை	ததா அப்படி
ஆதாரவஸ்த்ரகாந் ஆதார வஸ்திரத்தி ன்தன்மைகளாக	அஜ்ஞாஃ அஞ்ஞானிகள்
	ஜீவஸம்ஸாரம் ஜீவசம்சாரமானது
	சித்கதம் அறிவையடைந்ததாக
யத்வத் எப்படி	விதுஃ அறிகிறார்கள்.

அ-கை. கிரிநதி, முதலானவைகளுக்கு சிதாபாசகற்பனை யில்லாமைக்குக் காரணம் திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

चित्रस्थपर्वतादीनांवस्त्राभासोनलिख्यते ।
सृष्टिस्थमृत्तिकादीनांचिदाभासस्तथानहि ॥

சித்ரஸ்தபர்வதாதீநாம்வஸ்த்ராபாஸோநலிக்யதே ।
ஸ்ருஷ்டிஸ்தம்ருத்திகாதீநாம்சிதாபாஸஸ்ததாநஹி ॥ கூ ॥

சித்ரஸ்தபர்வதாதீநாம் சித்திரத்திலெ ழுதப்பட்டிருக்கிறமலைமுதலான வைகளுக்கு	ஸ்ருஷ்டிஸ்தம்ருத்திகாதீநாம் சிருஷ்டியிலு ண்டுபண்ணப்பட்டமண் முதலான வைகளுக்கு
வஸ்த்ராபாஸஃ ஆபாசவஸ்திரமானது	சிதாபாஸஃ சிதாபாசகற்பனையானது
நலிக்யதே எப்படியெழுதப்படவில்லை [யோ	நஹி பிரயோஜனமின்மையால்கற்பி க்கப்படவில்லை.
ததா அப்படி	

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவில் அஞ்ஞானத்தால் ஆரோபமாய் சம்சாரம் ஞானத்தினாலேயே நிவர்த்தியாவதால் அந்தசம்சாரத்திற்குக்காரணமான அ வித்தையைச் சொல்லுகிறார்.

Koviloor Digital Library

संसारःपरमार्थोयंसंलग्नस्स्वात्मवस्तुनि ।
इतिभ्रान्तिरविद्यास्याद्विद्ययैषानिवर्तते ॥
ஸம்ஸார: பரமார்த்தோயம்ஸம்லக்நஸ்ஸ்வாத்மவஸ்துநி ।
இதிப்ராந்திரவித்யாஸ்யாத்வித்யயைஷாநிவர்த்ததே ॥ கo ॥

அயம் இந்த
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
பரமார்த்த: யதார்த்தமாக
ஸ்வாத்மவஸ்துநி ஆத்துமவஸ்துவில்
ஸம்லக்ந:இதி சம்மந்தப்பட்டிருக்கிற தென்ற
ப்ராந்தி: மயக்கமானது [ம்
அவித்யாஸ்யாத் அஞ்ஞானமெனப்படு
வித்யயா ஞானத்தினாலேயே
ஏஷா இந்தஅவித்தை
நிவர்த்ததே நிவர்த்திக்கப்படும்

அ-கை. ஞானமாவதேது அந்தஞானமடைவதற் குபாயமேதெனில்.

आत्माभासस्यजीवस्यसंसारोनात्मवस्तुनः ।
इतिबोधोभवेद्विद्यालभ्यतेसौविचारणात् ॥
ஆத்மாபாஸஸ்யஜீவஸ்யஸம்ஸாரோநாத்மவஸ்துந: ।
இதிபோதோபவேத்வித்யாலப்யதேஸௌவிசாரணாத் ॥ கக ॥

ஆத்மாபாஸஸ்ய சிதாபாசனான
ஜீவஸ்ய ஜீவனுக்கே
ஸம்ஸார: சம்சாரம்
ஆத்மவஸ்துந: ஆத்துமாவுக்கு
ந.இதி இல்லை யென்ற
போத: ஞானமே
வித்யா வித்தையாகு
பவேத் பவிக்கத்தக்கது
அஸௌ இந்தவித்தையானது
விசாரணாத் விசாரணையினாலேயே
லப்யதே பெறத்தக்கது.

அ-கை. எந்தவிசாரத்தால் கிடைக்குமெனில்.

सदाविचारयेत्तस्मात्जगज्जीवपरात्मनः ।
ஸதாவிசாரயேத்தஸ்மாஜ்ஜகஜ்ஜீவபராத்மந: ॥ கஉ ॥

தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ஜகஜ்ஜீவபராத்மந: ஜகத்தென்ன ஜீவனென்ன பரமாத்துமா வென்ன
இவர்களை
ஸதா குருசந்நிதியிலிருந்துசதா
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. மோக்ஷாவஸ்தையில் பலமாகத்தங்கியிருக்கிற ஆத்துமாவைமாத்திரம் விசாரிக்கவேண்டியதேதவிர வந்தியாசுதனைப்போலிருக்கிற ஜீவஜகத்துக்களை யெதற்காக விசாரிக்கவேண்டுமெனில்.

जीवभावजगद्भावबाधेस्वात्मैवशिष्यते ॥
ஜீவபாவஜகத்பாவபாதேஸ்வாத்மைவஶிஷ்யதே ॥ கஉ ॥

ஜீவஶ்சாவஜகத்பாவஶ்சாயே ஜீவபாவமெ
ன்னஜகத்பாவமென்ன இவைகளை
விசாரத்தால் பாதிக்கும்போது
ஸ்வாத்மா.னெவ தானான ஆத்துமாவே
ஶிஷ்யதெ மீதமாகிறார்.

அ·கை. விசாரத்தால் ஜீவஜகத்துக்கள் பாதிக்கப்பட்டால் அவைகள் தோற்றக்கூடாது, தோற்றுதென்றால் ஞானிகளுக்குவிவகாரங் கூடாதெனில்.

नाप्रतीतिस्तयोर्बाधःकिंतुमिथ्यात्वनिश्चयः ।
नोचेत्सुपुप्तिमूर्छादौमुच्येतायत्नतोजनः ॥

நாப்ரதீதிஸ்தயோர்பாத:கிந்துமித்யாத்வநிஶ்சய: |
நோசேத்ஸுஷுப்திமூர்ச்சாதௌமுச்யேதாயத்நதோஜந: || கரு ||

தயோ: அந்தஜீவஜகத்துக்களுடைய
அப்ரதீதி: தோற்றாமையானது
பாத: ந பாதையென்றசப்தத்திற்க
ர்த்தமல்ல
கிந்து பின்னையோவென்றால்
மித்யாத்வநிஶ்சய: பொய்யென்ற நிச்சி
யமே அதற்கர்த்தம்
நோசேத் அப்படிச்சொல்லாமல்போ[னால்
ஸுஷுப்தி மூர்ச்சாதௌ ஸுஷுப்தி
மூர்ச்சை இவை முதலானவைகளி
ல்சுயமாகவேஜகத்துத்தோற்றாமை
யால் தத்துவஞானஹேதுவான வி
சாரமன்றியிலேயே
ஜந: பிராணியானது.
அயத்நத: யெத்தனமன்றியில்
முச்யேத மோக்ஷத்தைப்பெறலாம்.

அ-கை. பரமாத்துமாமாத்திரம் மீதப்படுவாரென்றதாய்ச் சொன்னீரே, அதெப்படியெனில்.

परमात्मावशेषोपितत्सत्यत्वविनिश्चयः ।
नजगद्विस्मृतिर्नोचेज्जीवन्मुक्तिर्नसंभवेत् ॥

பரமாத்மாவஶேஷோபி தத்ஸத்யத்வவிநிஶ்சய: |
நஜகத்விஸ்ம்ருதிர்நோசேஜ்ஜீவந்முக்திர்நஸம்பவேத் ||

பரமாத்மாவஶேஷோபி பரமாத்து
மாமாத்திரம் மீதமாகஇருப்பாரெ
ன்று சொன்னதின் கருத்து
தத்ஸத்யத்வவிநிஶ்சய: அவரே உண்மை
யென்ற நிச்சியமேதவிர
ஜகத். ஜகத்தை
விஸ்ம்ருதி:. ந மறக்கிறது அல்ல
நோசேத் அப்படிஅர்த்தஞ்செய்யா
விடில்
ஜீவந்முக்தி: ஜீவன் முக்தியென்றபத
வியானது
ஸம்பவேத்.ந சம்பவிக்கமாட்டாது.

வி-ம். ஜீவன்முக்தியை யங்கீகரிக்காவிடில், குருசிஷன்முதலான கிரமமில்லாமற்போவதால், உலகத்திலொருவருக்கும் தத்துவஞானமே உண்டாகாமல் போகுமென்றறி.

அ-கை. எப்போதும் விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னதால்தேகம்விழும் வரையிலா, அல்லது மத்தியில் விசாரத்திற் கவதியுண்டோவெனில்

परोक्षाचापरोक्षेतिविद्याद्वेधाविचारजा ।
तत्रापरोक्षविद्याप्तौविचारोयंसमाप्यते ॥

பரோக்ஷாசாபரோக்ஷேதிவித்யாத்வேதாவிசாரஜா ।
தத்ராபரோக்ஷவித்யாப்தௌவிசாரோயம்ஸமாப்யதே ॥ கரு ॥

விசாரஜா விசாரத்தினுலுண்டான
வித்யா ஞானமானது
பரோக்ஷா.ச பரோக்ஷமென்றும்
அபரோக்ஷா.இதி அபரோக்ஷமென்
த்வேதா இரண்டுவிதம் (றும்
தத்ர அந்த இரண்டுகளில்
அபரோக்ஷவித்யாப்தௌ அப்பிரதிபந்தமான அபரோக்ஷஞானத்தின்பிராப்தியிலே
அயம்.விசார: இந்த விசாரமானது
ஸமாப்யதே சமாப்தியாகிறது.

அ-கை. அவ்விரண்டுஞானங்களின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

अस्तिब्रह्मेतिचेद्वेदपरोक्षज्ञानमेवतत् ।
अहंब्रह्मेतिचेद्वेदसाक्षात्कारस्सउच्यते ॥

அஸ்திப்ரஹ்மேதிசேத்வேதபரோக்ஷஜ்ஞாநமேவதத் ।
அஹம்ப்ரஹ்மேதிசேத்வேதஸாக்ஷாத்காரஸ்ஸஉச்யதே ॥ கசா ॥

ப்ரஹ்ம.அஸ்தி. இதி. பிர்மமே இருக்கிறது என்று
சேத் வேத அறிந்தானேயாஞல்
தத்.ஏவ அது தானே
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோக்ஷஞானமெனப்படும்
ப்ரஹ்ம பிர்மமே
அஹம்.இதி நான் என்று இப்படி
சேத் வேத உறுதியாகஅறிந்தானே (யாஞல்
ஸ: அதுவே
ஸாக்ஷாத்கார: அபரோக்ஷ ஞானமென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தசாக்ஷாத்காரத்திற்கு முக்கியகாரணமானவிசாரத்தைக்காண்பிவிக்கிருர்.

तत्साक्षात्कारसिद्ध्यर्थमात्मतत्वंविविच्यते ।
येनायंसर्वसंसारात्सद्यएवविमुच्यते ॥

தத்ஸாக்ஷாத்காரஸித்த்யர்த்தமாத்மதத்வம்விவிச்யதே ।
யேநாயம்ஸர்வஸம்ஸாராத்ஸத்யஏவவிமுச்யதே ॥ கஎ ॥

தத்.ஸாக்ஷாத்காரஸித்த்யர்த்தம் அந்தப்பிர்ம சாக்ஷாத்காரம் சித்தியாகும்வரை
ஆத்மதத்வம் ஆத்தும ஸ்வரூபமானது
விவிச்யதே விசாரணைப் பண்ணப்படுகிறது
யேந யாதொருஅபரோக்ஷஞானத் [தால்
அயம் இவன்
ஸர்வஸம்ஸாராத் சகல துன்பத்தினின்றும்

Koviloor Digital Library

ஸஹ: உடனே | விமுச்யதே விடுபடுகிறான்.

அ-கை. ஆத்துமா பரமார்த்தமாக ஏகமென்பதை நிச்சயம்பண்ணுவதற்கு, வியவஹாரதிசையில் தோற்றுகிறசைதன்னியபேதங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிவிக்கிறார்.

कूटस्थोब्रह्मजीवेशावित्येवञ्चिच्चतुर्विधा ।
घटाकाशमहाकाशजलाकाशाभ्रखेयथा ॥

கூடஸ்தோப்ரஹ்மஜீவேஶாவித்யேவஞ்சிச்சதுர்விதா ।
கடாகாஶமஹாகாஶஜலாகாஶாப்ரகேயதா ॥ ௧௮ ॥

கடாகாஶ மஹாகாஶ ஜலாகாஶா ப்ரகே
யதா எப்படி காணப்படுகிறதோ
சித் அப்படி அறிவு ஒன்றுதானே
கூடஸ்த: கூடஸ்தனென்றும்
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்
ஜீவேஶௌ ஜீவனென்றும் ஈசுவர
னென்றும்

ஒராகாசந்தானே கடாகாசமென்றும் மஹாகாசமென்றும் ஜலாகாசமென்றும் மேகாகாசமென்றும்
ஏவம் இப்படி
சதுர்விதா நான்குவிதமாகச் சொல்லப்படும்.

அ-கை. கடாகாசம் மகாகாசம் பிரசித்தமானதால் அதைக்காண்பிவிக்காமல் ஜலாகாசத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

घटावच्छिन्नखेनीरंयत्तत्रप्रतिबिंबितः ।
साभ्रनक्षत्रआकाशोजलाकाशउदीर्यते ॥

கடாவச்சின்னகேநீரம்யத்தத்ரப்ரதிபிம்பித: ।
ஸாப்ரநக்ஷத்ராகாஶோஜலாகாஶஉதீர்யதே ॥ ௧௯ ॥

கடாவச்சின்னகே கடத்தில் வளைப்பட்டிருக்கிற ஆகாசத்தில்
யத்நீரம் யாதொரு ஜலமுண்டோ
தத்ர அதில்
ப்ரதிபிம்பித: பிரதிபிம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற

ஸாப்ரநக்ஷத்ராகாஶ: மேகத்தோடேயும் நக்ஷத்திரங்களோடேயும் கூடிக்காணப்படுகிற ஆகாசமானது
ஜலாகாஶ: ஜலாகாசமென்று
உதீர்யதே சொல்லப்படும்.

அ-கை. மேகாகாசத்தைக்காண்பிவிக்கிறார்.

महाकाशस्यमध्येयन्मेघमण्डलमीक्ष्यते ।
प्रतिबिंबतयातत्रमेघाकाशोजलेस्थितः ॥

மஹாகாஶஸ்யமத்யேயன்மேகமண்டலமீக்ஷ்யதே ।
ப்ரதிபிம்பதயாதத்ரமேகாகாஶோஜலேஸ்தித: ॥ ௨௦ ॥

Koviloor Digital Library

மஹாகாஶஸ்ய மகாகாசத்தினுடைய
மத்யே நடுவில்
யத் யாதொரு
மேகமண்டலம் மேகமண்டலமானது
ஸம்ஸ்தித்ய காணப்படுகிறதோ
தத்ர அந்தஜலத்தில்
ப்ரதிபிம்பதயா பிரதிபிம்பிதமாக
ஸ்திதஃ இருக்கிறது
மேகாகாஶஃ மேகாகாசமெனப்படும்.

அ-கை. மேகஜலந் தோற்றுமையால் அதின் பிரதிபிம்பஞானமெப்படியுண்டாகுமெனில்.

मेघांशरूपमुदकन्तुषाराकारसंस्थितम् ।
तत्रखप्रतिबिंबोयंनीरत्वादनुमीयते ॥

மேகாம்ஶரூபமுதகந்துஷாராகாரஸம்ஸ்திதம் ।
தத்ரகப்ரதிபிம்பொயம் நீரத்வாதநுமீயதே ॥ ௨க ॥

மேகாம்ஶரூபம் மேகத்தினம்சவடிவமான
உதகம் ஜலமானது
துஷாராகாரஸம்ஸ்திதம் துளிஆகாரமாக இருக்கிறது
தத்ர சூக்ஷ்மமாயிருக்கிற அந்த மேக ஜலத்தில்
அயம் இந்த
கப்ரதிபிம்பஃ ஆகாசப்பிரதிபிம்பமானது
நீரத்வாத் ஜலமானபடியினாலே
அநுமீயதே அனுமானம் பண்ணப்படுகிறது.

வி-ம். அந்த அனுமானமாவது மேகஜலப் பிரதிபிம்பத்தோடே ஜலமானதால் கூடியிருக்கத்தக்கது (கடஜலப்பிரதிபிம்பம்போல.)

இ-தி. நாம் தம்பதிகளாகி நமக்குப்புத்திரோற் பத்தியுண்டாவதுபோல நாமுண்டாவதற்கு நம் தாய்தகப்பன் கூடியேயிருக்கவேண்டு மென்பதுபோலவறி.

அ-கை. தாஷ்டாந்தத்தில் முதலில்சொன்ன கூடஸ்தரைக் காண்பிக்கிறார்.

अधिष्ठानतयादेहद्वयावच्छिन्नचेतनः ।
कूटवन्निर्विकारेणस्थितःकूटस्थउच्यते ॥

அதிஷ்டாநதயாதேஹத்வயாவச்சிந்நசேதநஃ ।
கூடவந்நிர்விகாரேணஸ்திதஃகூடஸ்தஉச்யதே ॥ ௨௨ ॥

அதிஷ்டாநதயா அதிஷ்டானமாகஇருந்து
தேஹத்வயாவச்சிந்நசேதநஃ ஸ்தூலசூக்குமதேகத்திற்குள் ஆகாசம்போல் வளைப்பட்டு அறிவு மாத்திரமாயும்
கூடவத் கொல்லன்அடைகல்போல்
நிர்விகாரேண நிர்விகாரமாக
ஸ்திதஃ இருக்கிறவர்
கூடஸ்தஃ இதி கூடஸ்தரென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறார்

Koviloor Digital Library

அ-கை. இனி ஜீவன் ஸ்வரூபத்தையும் அவன் கிருத்தியத்தையுஞ் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थेकल्पिताबुद्धिस्तत्राचित्प्रतिबिंबकः ।
प्राणानान्धारणाज्जीवःसंसारेणसयुज्यते ॥

கூடஸ்தே கல்பிதா புத்திஸ் தத்ர சித்ப்ரதிபிம்பக: ।
ப்ராணாநாந்தாரணாஜ்ஜீவஸ் ஸம்ஸாரேண ஸயுஜ்யதே ॥ உ௩ ॥

புத்தி: அந்தக்கரணமானது	ப்ராணாந் பிராணங்களை
கூடஸ்தே கூடஸ்தனிடத்தில்	தாரணாத் தரிப்பதால்
கல்பிதா கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது	ஜீவ: ஜீவனென்று
தத்ர அந்தபுத்தியில்	ஸ: அவனே
சித்ப்ரதிபிம்பக: பிரதிபிம்பித்தசிதாபாசன்	ஸம்ஸாரேண சம்சாரத்தோடே
	யுஜ்யதே சேர்க்கப்படுகிறான்.

அ-கை. ஜீவனைவிட கூடஸ்தர் வேறாயிருந்தால் ஏன் தோற்றவில்லையெனில்.

जलव्योम्नाघटाकाशोयथासर्वस्तिरोहितः ।
तथाजीवेनकूटस्थस्सोन्योन्याध्यासउच्यते ॥

ஜலவ்யோம்நா கடாகாசோ யதா ஸர்வஸ் திரோஹித: ।
ததா ஜீவேந கூடஸ்தஸ் ஸோந்யோந்யாத்யாஸ உச்யதே ॥ உ௪ ॥

ஜலவ்யோம்நா ஜலாகாசத்தினால்	ஜீவேந ஜீவனாலே
கடாகாச: கடாகாசமானது	கூடஸ்த: கூடஸ்தர்மறைபட்டிருக்கிறார்
யதா எப்படி	ஸ: அந்தமறைப்பை
ஸர்வ: முழுமையும்	அந்யோந்யாத்யாஸ: அன்னியோன்னியாத்தியாசமென்றுபாஷ்யாதிகளில்
திரோஹித: மறைபட்டிருக்கிறதோ	உச்யதே சொல்லப்படுகிறது
ததா அப்படி	

அ-கை. இதுவே அத்தியாசமானால் இதற்குக் காரணமேதெனில்.

अयंजीवोनकूटस्थंविविनक्तिकदाचन ।
अनादिरविवेकोयंमूलाविद्येतिगम्यताम् ॥

அயம் ஜீவோ ந கூடஸ்தம் விவிநக்தி கதாசந ।
அநாதிரவிவேகோயம் மூலாவித்யேதி கம்யதாம் ॥ உ௫ ॥

அயம் ஜீவ: இந்தஜீவன்	ந விவிநக்தி பிரித்தறிகிறதில்லை, அப்படி பிரித்தறியாமலிருப்பதான
கூடஸ்தம் கூடஸ்தனை	அயம் இந்த
கதாசந ஒருக்காலும்	

Koviloor Digital Library

அநாதி: அனாதியான	த்வயோரவித்யா.இதி மூலாஞ்ஞானமென்று
அவிவேக: அவிவேகமே	அத்யாஸ அறியத்தக்கது.

அ-கை. முன்சொன்ன ஜீவன் அவித்தியாகற்பிதனென்பதை தெரிவிக்கும்பொருட்டு அவித்தையைப் பிரிக்கிறார்.

विक्षेपावृतिरूपाभ्यांद्विधाविद्याव्यवस्थिता ॥

விக்ஷேபாவ்ருதிரூபாப்யாம் த்விதாவித்யாவ்யவஸ்திதா ॥ ௨௫ ॥

அவித்யா அஞ்ஞானமானது	தினாலே
விக்ஷேபாவ்ருதிரூபாப்யாம் விக்ஷேபசக்திஆவரணசக்தியென்ற ரூபத்	த்விதா இரண்டுவிதமாக
	வ்யவஸ்திதா விவஸ்தையாயிருக்கிறது

அ-கை. விக்ஷேபத்திற் கேதுவாயும், சூக்குமமாயுமிருக்கிற ஆவரணத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नभातिनास्तिकूटस्थइत्यापादनमावृतिः ॥

நபாதிநாஸ்திகூடஸ்த இத்யாபாதநமாவ்ருதி: ॥ ௨௬ ॥

கூடஸ்த: கூடஸ்தரானவர்	ஆபாதநம் சொல்லுகிறதுயாதொ
நாஸ்தி இல்லை	ஆவ்ருதி: அதுவேஆவரண சக்தியெ
நபாதி.இதி விளங்கவில்லையென்று	னப்படும்.

அ-கை. அவித்தியாவரணங்களுண்டென்பதில் லோகானுபவமே பிரமாணமென்று சொல்லுகிறார்.

अज्ञानीविदुषापृष्टःकूटस्थंकिंनबुध्यसे ।
नभातिनास्तिकूटस्थइतिबुध्वावदत्यपि ॥

அஜ்ஞாநீவிதுஷாப்ருஷ்ட:கூடஸ்தம்கிம்நபுத்யஸே ।
நபாதிநாஸ்திகூடஸ்த இதிபுத்வாவததி அபி ॥ ௨௭ ॥

அஜ்ஞாநீ அஞ்ஞானியானவன்	கூடஸ்த: கூடஸ்தரானவர்
விதுஷா ஞானியினாலே	நாஸ்தி ஒருவரில்லை
கூடஸ்தம்.கிம் கூடஸ்தனையேன்	நபாதி.இதி விளங்கவில்லையென்று
நபுத்யஸே அறியவில்லையென்று	புத்வா.அபி அறிந்திருந்தும்
ப்ருஷ்ட: கேட்கப்பட்டான்	வததி சொல்லுகிறான்.

அ-கை. உம்முடைய மதத்தில், ஆத்துமாசுவப்பிரகாசமானால், சூரியனிடத்தில் இருள்வரக் கூடாததுபோல, அவரிடத்தில் அப்பிரகாசமான அவித்தை யிருக்கக்கூடாது. அவித்தையே யில்லையென்றால், அதின்காரியமான ஆவரண மெப்படியிருக்கும். அதுவுமில்லையென்றால், அதின்காரியமான விக்ஷேப மெப்படியிருக்கக்கூடும். அதுவுமில்லையென்றால், சம்சாரதுக்கமில்லைபே, அப்போ, ஞானஞ்சம்பாதித்து துக்கநிவர்த்தி செய்யவேண்டியதில்லைபே, ஞானம்

Koviloor Digital Library

பிரயோஜனமாகாதபோது, அந்தஞானத்தை யுபதேசிக்கிற குருவும், வேதாந்தசாஸ்திரமும், நிஷ்ப்பிரயோஜனமாகுமேயெனில்.

स्वप्रकाशेकुतोऽविद्यातांविनाकथमावृतिः ।
इत्यादितर्कजालानिस्वानुभूतिर्ग्रसत्यसौ ॥

ஸ்வப்ரகாஶே குதோऽவித்³யா தாம் விநா கத²மாவ்ருதி: ।
இத்யாதி³தர்க்கஜாலாநி ஸ்வாநுபூ⁴திர்க்³ரஸத்யஸௌ ॥ ௨௮ ॥

ஸ்வப்ரகாஶே சுவப்பிரகாசவஸ்துவில்
அவித்³யா அந்தகாரம்போன்றஅஞ்ஞானமானது
குத: என்னத்தினால்வந்தது
தாம்.விநா அஞ்ஞானமில்லையென்றால்
ஆவ்ருதி: ஆவரணசக்தி
கத²ம் எப்படிஉண்டாயிற்று
இத்யாதி³தர்க்கஜாலாநி இவை முதலான தர்க்கக்கூட்டங்களை
அஸௌ நான்அஞ்ஞானியென்றஇந்த
ஸ்வாநுபூ⁴தி: அநுபவமானது
க்³ரஸதி விழுங்குகிறது.

வி-ம். அநுபவங் கண்டபிறகு அதைக்குறித்துச் சங்கிக்கக்கூடாது.

அ-கை. அந்தஅநுபவமும் யுக்திக்கு விரோதமாயிருந்தால், அந்தஅநுபவம், ஆபாசமாய்ப்போம், அதனால்தத்துவநிச்சியம் வாராதெனில்.

स्वानुभूतावविश्वासेतर्कस्याप्यनवस्थितेः ।
कथंवातार्किकस्तस्यतत्वनिश्चयमाप्नुयात् ॥

ஸ்வாநுபூ⁴தாவவிஶ்வாஸே தர்க்கஸ்யாப்யநவஸ்தி²தே: ।
கத²ம் வா தார்க்கிக: ஸ்தத்த்வநிஶ்சயமாப்நுயாத் ॥ ௨௯ ॥

ஸ்வாநுபூ⁴தௌ சுவானுபவத்தில்
அவிஶ்வாஸே அவநம்பிக்கை வரும் பக்ஷத்தில்
தர்க்கஸ்ய அந்த
தர்க்கஸ்யாபி தர்க்கமும்
அநவஸ்தி²தே: அவ்விவஸ்தையானதால்
தார்க்கிக: கேவலசுஷ்கதர்க்கம்பண்ணுகிறவன்
தத்த்வநிஶ்சயம் சுவரூப நிச்சயத்தை
கத²ம்வா எப்படித்தான்
ஆப்நுயாத் அடையப்போகிறான்.

அ-கை. அநுபவத்தினாலேயேதத்துவநிச்சயம் வரவேண்டியிருந்தாலும் அன்னம்செல்ல, வெஞ்சினம் வேண்டுவதுபோல், அந்தஅநுபவம் புத்தியிலே திடப்படும்பொருட்டு, யுக்திவேண்டி யிருக்கிறதேயெனில்.

बुद्ध्यारोहायतर्कश्चेदपेक्षेततथाऽस्तु ।
स्वानुभूत्यनुसारेणतर्क्यतांमाकुतर्क्यताम् ॥

பு³த்³த்⁴யாரோஹாய தர்க்கஶ்சேத³பேக்ஷ்யேத ததா²ऽஸ்து ।
ஸ்வாநுபூ⁴த்யநுஸாரேண தர்க்யதாம் மா குதர்க்யதாம் ॥ ௩௦ ॥

Koviloor Digital Library

வ்யாக்யாநேநாய புத்தியிலே ஏறுகிறதின்பொருட்டு
தர்க: யுக்தியானது
ஸவிஶேஷத:ஏவ அபேக்ஷிக்கப்படுமேயானல் [ளளவில்
யாவதி அப்படிவேண்டியிருந்துள்
ஸ்வாநுபூத்யநுஸாரேண தவானுபவத்துக்கு அனுசரணையாக
தர்க்யதாம் யுக்திபண்ணத்தக்கது
குதர்க: தர்க்யதாம் குதர்க்கம் பண்ணத்தக்கதன்று.

இ-தி. வியஞ்சிணம் அன்னத்திற்கு அதிகமாயிருக்கக்கூடாததுபோலும் பல்லுவேண்டியிருந்தால் உதட்டிற்கு மிஞ்சியிருக்கக் கூடாததுபோலும், குருவுக்குமிஞ்சியசிஷ னிருக்கக்கூடாதது போலும், காலினளவைப்பற்றி மிதியடியுண்டாக்க வேண்டுமேயன்றி மிதியடிக்காக காலைவெட்டக்கூடாதென்கிற பழமொழிபோலவு மென்றறிக.

அ-கை. அநுபவமாவதேது, அநுபவாநுசாரமான தர்க்கமாவதேதெனில்.

स्वानुभूतिरविद्यायामावृतौचप्रदर्शिता ।
अतःकूटस्थचैतन्यमविरोधीतितर्क्यताम् ॥

ஸ்வாநுபூதிரவித்யாயாமாவ்ருதௌசப்ரதர்ஶிதா ।
அதஃகூடஸ்தசைதந்யமவிரோதீதிதர்க்யதாம் ॥ ௬௧ ॥

அவித்யாயாம் அஞ்ஞானத்திலும்
ஆவ்ருதௌ ச ஆவரணசக்தியிலும்
ஸ்வாநுபூதி: சுவானுபவமானது
ப்ரதர்ஶிதா முன்தெரிவித்திருக்கிற
அத: ஆகையினலே [து
கூடஸ்தசைதந்யம் கூடஸ்தசைதன்னியமானது
அவிரோதி இதி அந்தஅஞ்ஞானதிகளுக்கு விரோதமன்றென்று
தர்க்யதாம் யுக்திபண்ணத்தக்கது.

அ-கை. அவித்தைக்கு விரோதியேது, அதையெங்கே காணலாமெனில்.

तच्चेद्विरोधिकेनेयमावृतिःह्यनुभूयताम् ।
विवेकस्तुविरोधिस्यात्तत्त्वज्ञानिनिदृश्यताम् ॥

தச்சேத்விரோதிகேநேயமாவ்ருதிர்ஹ்யநுபூயதாம் ।
விவேகஸ்துவிரோதிஸ்யாத்தத்த்வஜ்ஞாநிநித்ருஶ்யதாம் ॥ ௬௨ ॥

கேந. தத் எதோடே அந்த
விரோதி (அஞ்ஞானம்) விரோதி
இயம் இந்த
ஆவ்ருதி: ஹி ஆவரணமும்
அநுபூயதாம் விரோதியென்றறிய
சேத் என்றால் [த்தக்கது
விவேக: து விவேகமே [து
விரோதி: ஸ்யாத் விரோதியாகஆகிற
தத்த்வஜ்ஞாநிநி அதை, தத்துவஞானியி [டத்தில்
த்ருஶ்யதாம் கண்டுகொள்ளத்தக்கது

அ-கை. அவித்தியாவரணங்களையும், அதின்நிவர்த்தியையும் சொல்லி, இனிவிக்ஷேபாத்தியாசத்தை சொல்லுகிறர்.

Koviloor Digital Library

अविद्यावृतिकूटस्थेदेहद्वययुताचितिः ।
शुक्तौरूप्यवदद्धस्ताविक्षेपाध्यासएवहि ॥

அவித்³யாவ்ருதிகூடஸ்தே²தே³ஹத்³வயயுதாசிதி: ।
ஶுக்தௌரூப்யவத³த்⁴யஸ்தாவிக்ஷேபாத்⁴யாஸஏவஹி ॥ ௩௩ ॥

அவித்³யாவ்ருதிகூடஸ்தே² முன்சொன்ன அஞ்ஞான வரணங்களுடன் கூடின, ஆத்துமாவிலாரோபிதமான
தே³ஹத்³வயயுதா ஸ்தூல சூக்ஷ்ம தேகத்துடன் கூடின
சிதி: சைதன்னியமான
ஶுக்தௌ கிளிஞ்சலில்
ரூப்யவத் வெள்ளிபோல
அத்⁴யஸ்தா கற்பிக்கப்பட்டது
விக்ஷேபாத்⁴யாஸ: அதுவே விக்ஷேபாத்தியாசம்
ஏவ ஹி என்றறியத்தக்கதன்றோ.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் அப்பியாசசாமியம் காண்பிக்கிறார்.

इदमंशस्यसत्यत्वंशुक्तिगंरूप्यइष्यते ।
स्वयंत्वंवस्तुताचैवंविक्षेपवीक्ष्यतेन्यगम् ॥

இத³மம்ஶஸ்யஸத்யத்வம்ஶுக்திக³ம்ரூப்யஇஷ்யதே ।
ஸ்வயம்த்வம்வஸ்துதாசைவம்விக்ஷேபவீக்ஷ்யதேந்யக³ம் ॥ ௩௪ ॥

ஶுக்திக³ம் கிளிஞ்சியை யடைந்ததாயிருக்கிற
இத³ம் இதுவென்ற
அம்ஶஸ்ய அம்சத்தினுடைய
ஸத்யத்வம் வாஸ்தவமானது
ரூப்யே வெள்ளியினிடத்தில்
இஷ்யதே அங்கீகரிக்கப்படுகிறது
ஏவம் இப்படி
அந்யக³ம் சாக்ஷியைச் சேர்ந்ததான
ஸ்வயம் த்வம் தானாயிருந்தலானதும்
வஸ்துதா ச வாஸ்தவமாயிருத்தலானதும்
விக்ஷேபே விக்ஷேபனென்ற ஜீவனிடத்தில்
வீக்ஷ்யதே காணப்படுகின்றன

அ-கை. இப்படி திருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்தமிரண்டிலும், சாமான்னியாம் சத்தோற்றத்தைக் காண்பித்து, விசேஷாம்சத்தின் தோற்றமையைக் காண்பிக்கிறார்

नीलपृष्ठत्रिकोणत्वंयथाशुक्तौतिरोहितम् ।
असंगानन्दताद्येवंकूटस्थेपितिरोहितम् ॥

நீலப்ருஷ்ட²த்ரிகோணத்வம்யதா²ஶுக்தௌதிரோஹிதம் ।
அஸங்கா³நந்த³தாத்³யேவம்கூடஸ்தே²பிதிரோஹிதம் ॥ ௩௫ ॥

ஶுக்தௌ கிளிஞ்சியிலிருக்கிறவிசேஷம்
நீலப்ருஷ்ட²த்ரிகோணத்வம் நீலநிறத்தை பின்புறத்திலுடையதாயும்; மூன்றுகோணத்தோடே கூடியதாயிருக்கிற தன்மையானது
யதா² எப்படி (கற்பிதவெள்ளியில்)

Koviloor Digital Library

திரோஹிதம் மறைபட்டதோ

னவம் இப்படி.

கூடஸ்த ஆத்துமாவினுள்ளவிசேஷாம்சமான

ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம் அசங்கதன்மை ஆனந்ததன்மை இவை முதலான சமஸ்தமும்

திரோஹிதம் (கற்பிதாகங்காரியிடத்தில்) மறைப்பட்டிருக்கின்றன.

அ-கை. சாமியாந்தரம் காண்பிவிக்கிருர்.

आरोपितस्यदृष्टांतेरूप्यंनामयथातथा ।

कूटस्थाध्यस्तविक्षेपनामाहमितिनिश्चयः ॥

ஆரோபிதஸ்யத்ருஷ்டாந்தேரூப்யம்நாமயதாததா ।

கூடஸ்தாத்யஸ்தவிக்ஷேபநாமாஹமிதிநிஶ்சய:॥ ஙசு ॥

த்ருஷ்டாந்தே திருஷ்டாந்தத்தில்

ஆரோபிதஸ்ய ஆரோபிக்கப்பட்ட வஸ்துவுக்கு

யதா எப்படி

ரூப்யம் வெள்ளியென்ற

நாம பேர் கற்பிக்கப்படுகிறதோ

ததா அப்படி

கூடஸ்தாத்யஸ்தவிக்ஷேபநாம கூடஸ்தனிடத்திலாரோபிதமான விக்ஷேபத்துக்குப்பெயர் [க

அஹம்.இதி நானென்று அகங்காரியா

நிஶ்சய: நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் நேரேதோன்றுகிற கிளிஞ்சிலில், அதற்குவேருனவெள்ளி யெப்படி தோன்றுகிறதோ அப்படி தார்ஷ்டாந்தத்தில், ஆத்துமாவைவிட வேறேவஸ்து அபிமானிப்பதற்கு இல்லையெனில்.

इदमंशंस्वतःपश्यद्रूप्यमित्यभिमन्यते ।

तथास्वंचस्वतःपश्यन्नहमित्यभिमन्यते ॥

இதமம்ஶம்ஸ்வத:பஶ்யத்ரூப்யமித்யபிமந்யதே ।

ததாஸ்வஞ்சஸ்வத:பஶ்யந்நஹமித்யபிமந்யதே ॥ ஙஎ ॥

இதம் இதுவென்கிற

அம்ஶம் அம்சத்தை

ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினுலே

பஶ்யத் பார்த்து (மயக்கத்தாலே)

ரூப்யம் இதி வெள்ளியென்று

அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறுனே

ததா அப்படி

ஸ்வம் தன்னையும்

ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினுலே (தானென்று

பஶ்யந் பார்த்து

அஹம்.இதி முன்னுள்ளமயக்கத்தாலே நானென்று

அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறுன்.

அ-கை. தான், நானென்ற இரண்டுசப்தங்களும் ஒரு அர்த்தமாயிருக்கும்போது, அதிஷ்டானுரோபங்களான, சுக்திரஜிதங்களுக்கு, சாம்மியமாக(சுவயம்) (அகம்) சப்தங்களை எப்படிச்சொல்லலாமெனில்.

Koviloor Digital Library

इदन्त्वरूप्यतेभिन्नेस्वन्ताहंतेतथेष्यताम् ।
सामान्यञ्चविशेषश्चउभयत्रापिगम्यते ॥

இதம்ரூப்யமிதம்வஸ்த்ரமிதியத்வதிதம்ததா ...
ஸாமாந்யஞ்சவிசேஷச்சஉபயத்ராபிகம்யதே॥ ௩௮ ॥

இதம் ரூப்யமிதே இதுவென்றசா மான்னியமும் வெள்ளியென்ற கற்பிதமும் [கின்றனவோ
பின்னே (எப்படி) பின்னங்களாயிருக்
ஸ்வந்தாஹந்தே சாமான்னியமானதா னென்கிறதன்மையும், கற்பிதவிசே ஷமான நானென்கிற தன்மையும்.

ததா அப்படி.
இஷ்யதாம் அறியத்தக்கது
உபயத்ர அபி இரண்டிடத்திலும்
ஸாமாந்யம் ச சாமான்னியாம்சமும்
விசேஷ: ச கற்பித விசேஷமும்
கம்யதே அடையப் படுகின்றனவ ன்றோ

அ-கை. தான், என்கிறசொல் பொதுவென்பதை வெளிபண்ணும்பொருட்டு, லௌகிகபிரயோஜனத்தைச் சொல்லுகிறார்.

देवदत्तस्स्वयंगश्छेत्त्वंवीक्षस्वस्वयंतथा ।
अहंस्वयंनशक्नोमीत्येवंलोकेप्रयुज्यते ॥

தேவதத்தஸ்ஸ்வயம்கச்சேத்த்வம்வீக்ஷஸ்வஸ்வயம்ததா ।
அஹம்ஸ்வயம்நசக்நோமீத்யேவம்லோகேப்ரயுஜ்யதே॥ ௩௯ ॥

தேவதத்த: தேவதத்தன்
ஸ்வயம் தான்
கச்சேத் போகிறவன்
த்வம் ஸ்வயம் நீ தான்
வீக்ஷஸ்வ கண்டவன்
ததா அப்படி

அஹம் நான்
ஸ்வயம் தான்
நசக்நோமி சக்தனன்று
இதி ஏவம் என்று இப்படி
லோகே உலகத்தில்
ப்ரயுஜ்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அப்படியிருக்கட்டும் இதனால் தானென்கிறசொல் சாமான்னியமென்பதெப்படியெனில்.

इदंरूप्यमिदंवस्त्रमितियद्वदिदंतथा ।
असौत्वमहमित्यादौस्वयमित्यनुगम्यते ॥

இதம்ரூப்யமிதம்வஸ்த்ரமிதியத்வதிதம்ததா ।
அஸௌத்வமஹமித்யாதௌஸ்வயமித்யநுகம்யதே॥ ௪௦ ॥

இதம் இது
ரூப்யம் வெள்ளி
இதம் இது

வஸ்த்ரம் வஸ்திரம்
இதம் இதி இதுவிது வென்று
யத்வத் எப்படிகாணப்படுகிறதோ

Koviloor Digital Library

ததா அப்படி	கவாதௌ முதலானதிலே
அயம் இவன்	ஸ்வயம் இதி தானென்று [றது
த்வமஹம் இதி நீ நானென்கிறது	அநுஷஜ்யதே அனுசரித்துவிளங்குகி

அ-கை. தான், நானென்கிறசொல் பேதமா யிருக்கட்டும், கூடஸ்தரிடத்திலுமக்கென்ன வாயிற்றெனில்.

अहंत्वाद्भिद्यतांस्वत्वंकूटस्थेतेनकिंतव ।
स्वयंशब्दार्थएवैषकूटस्थइतिमेभवेत् ॥

அஹந்த்வாத்பித்³யதாம்ஸ்வத்வம்கூடஸ்தே²தேநகிந்தவ ।
ஸ்வயம்ஶப்³தா³ர்த²ஏவைஷகூடஸ்த²இதிமேப⁴வேத் ॥ சக ॥

ஸ்வத்வம் தானென்பது [காட்டிலும்	ஸ்வயம் தானென்கிற
அஹந்த்வாத் நானென்கிறதன்மையைக்	ஶப்³தா³ர்த²ஏவ சொல்லுக்கர்த்தமே
பி⁴த்³யதாம் வேறாயிருக்கட்டும்	ஏஷ: இந்த
தேந அதினாலே	கூடஸ்த²: இதி கூடஸ்தர் என்று
கூடஸ்தே² கூடஸ்தரிடத்தில் [ன்றால்	மே எனக்கு
தவ கிம் உமக்கென்னபிரயோஜனமெ	ப⁴வேத் ஆயிற்று.

அ-கை. அது எப்படி ஆயிற்றென்றால்.

अन्यत्ववारकंस्वत्वमितिचेदन्यवारणम् ।
कूटस्थस्यात्मतांवक्तुरिष्टमेवाहितद्भवेत् ॥

அந்யத்வவாரகம்ஸ்வத்வமிதிசேத³ந்யவாரணம் ।
கூடஸ்த²ஸ்யாத்மதாம்வக்துரிஷ்டமேவஹிதத்³ப⁴வேத் ॥ சஉ ॥

ஸ்வத்வம் தானென்கிறசொல்	ளுகிறதானது
அந்யத்வவாரகம் அன்னியத்தைத்தள்	கூடஸ்த²ஸ்ய கூடஸ்தருக்கு
ளுகிறதேதவிர	ஆத்மதாம் ஆத்துமத்துவத்தை
இதி சேத் சாக்ஷியைத் தள்ளவில்லை	வக்து: சொல்லுகிறநமக்கு
யேயெனில்	தத் இஷ்டம் ஏவ அது இஷ்டமாகவே
அந்யவாரணம் அன்னியத்தைத் தள்	ப⁴வேத் ஹி ஆகிறதன்றோ.

அ-கை. தானென்றும் ஆத்துமாவென்றும் வந்த இரண்டுசொற்களும், பசுகுதிரை முதலானதுபோல் வேறு-வேறு, அர்த்தமாயிருப்பதால், தானென்கிறதும், ஆத்துமாவென்கிறதும், ஒன்றே என்ப தெப்படியெனில்.

स्वयमात्मेतिपर्यायौतेनलोकेतयोस्सह ।
प्रयोगोनास्त्यतःस्वत्वमात्मत्वंचान्यवारकम् ॥

Koviloor Digital Library

ஸ்வயமாத்மேதி பர்யாயௌ ததோ லோகே தயோஸ்ஸஹ |
ப்ரயோகோ நாஸ்த்யத: ஸ்வத்வமாத்மத்வம் சாந்யவாரகம் || ௬௩ ||

ஸ்வயம் தானென்கிறதும்
ஆத்மேதி ஆத்மாவென்கிறதும்
பர்யாயௌ அஸ்தகராதிகளைப்போலே) பரியாயபதங்கள்
தத: அதினாலே
லோகே உலகத்தில்
தயோ: அந்த பதங்களுக்கும்
ஸஹ சேர்ந்ததான
ப்ரயோக: பிரயோகம்
நாஸ்தி இல்லை
அத: ஆகையினாலே
ஸ்வத்வம் தானென்கிற (சொல்லும்)
ஆத்மத்வம் ஆத்துமாவென்கிற(சொல்லும்)
அந்யவாரகம் அன்னியத்தைதள்ளுகிறதென்றறி.

அ-கை. தானென்கிறசொல், அசேதனமான கடாதிகளிலும் காணப்படலாமேயெனில்.

घटःस्वयंनजानातीत्येवंस्वत्वंघटादिषु ।
अचेतनेपुदृष्टंचेद्दृश्यतामात्मसत्वतः ॥

கட: ஸ்வயம் நஜாநாதீத்யேவம் ஸ்வத்வம் கடாதிஷு |
அசேதநேஷு த்ருஷ்டம் சேத்த்ருஶ்யதாமாத்மஸத்வத: || ௬௪ ||

கட: ஸ்வயம் கடம் தான் [ன்று
நஜாநாதி இதி அறியாமலிருக்கிறதெ
ஏவம் இப்படி
ஸ்வத்வம் தானென்பதானது
அசேதநேஷு அசேதனங்களான
கடாதிஷு கடபடாதிகளிலே
த்ருஷ்டம் சேத் காணப்படுகிறதேயெனில்
ஆத்மஸத்வத: ஆத்துமா பரிபூர்ணமாயிருப்பதால்
த்ருஶ்யதாம் காணப்படலாம்.

அ-கை. கடாதிகளிலும், ஆத்துமசைதன்னிய மிருந்தால் சேதனமசேதனமென்கிற பேதத்திற்கு காரணமென்னமெனில்.

चेतनाचेतनभिदाकूटस्थात्मकृतानहि ।
किंतुबुद्धिगताभासकृतैवेत्यवगम्यताम् ॥

சேதநாசேதநபிதா கூடஸ்தாத்மக்ருதா நஹி |
கிந்து புத்திகதாபாஸக்ருதைவேத்யவகம்யதாம் || ௬௫ ||

சேதநாசேதநபிதா சேதனம்அசேதனமென்ற பேதமானது [னால்
கூடஸ்தாத்மக்ருதா கூடஸ்தாத்துமாவி
நஹி பண்ணப்படவில்லை
கிந்து பின்னை எதினாலென்றால்
புத்திகதாபாஸக்ருதா ஏவ புத்தியிலேபிரதிபிம்பிததஜீவனாலேயே
இதி இதுபண்ணப்பட்டதென்று
அவகம்யதாம் அறியத்தக்கது

Koviloor Digital Library

அ-கை. சேதனனசேதனமென்கிறபேதம் சிதாபாசனுடைய இருப்பையும் இல்லாமையும்பற்றிச் சொல்லப்படுகிறதென்றால், அசேதனங்களிலாத்துமா வினிருப்பை, அங்கீகரிப்பதற்கு பிரயோஜன மென்னவெனில்.

यथाचेतनआभासःकूटस्थेभ्रांतिकल्पितः ।
अचेतनोघटादिश्चतथातत्रैवकल्पितः ॥

யதாசேதநஆபாஸ:கூடஸ்தேப்ராந்திகல்பித: ।
அசேதநோகடாதிஸ்சதயாதத்ரைவகல்பித:॥ ௬௬ ॥

சேதந: சேதனனை	தயா அப்படி
ஆபாஸ: சிதாபாசன்	அசேதந: அசேதனமான
கூடஸ்தே கூடஸ்தரிடத்தில்	கடாதி: ச குடாதிகளும்
யதா எப்படி	தத்ர ஏவ அந்த கூடஸ்தரிடத்திலேயே
ப்ராந்திகல்பித: அஞ்ஞானமயக்கத்தால்கற்பிக்கப்பட்டானோ	கல்பித: கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. தானென்கிறதும், ஆத்துமாவென்கிறதும் ஒன்றென்று சொன்னதைப் பொறுமையால், அதிகப்பிரசங்கமாக சங்கிக்கிறான்.

तत्त्वेदंतेअपिस्वत्वमिवत्वमहमादिषु ।
सर्वत्रानुगतेतेनतयोरप्यात्मतेतिचेत् ॥

தத்த்வேதந்தேஅபிஸ்வத்வமிவத்வமஹமாதிஷு ।
ஸர்வத்ரானுகதேதேநதயோரப்யாத்மதேதிசேத்॥ ௬௭ ॥

ஸ்வத்வம் தானென்ற	அநுகதே அனுசரித்திருக்கின்றன
இவ சொல்போல	தேந ஆகையினாலே
தத்த்வேதந்தே அபி அது இது என்ற சொற்களும்	தயோ: அபி அந்தஅதுவிதுவென்ற சொற்களுக்கும்
த்வமஹமாதிஷு நீநானென்கிற முதலான	ஆத்மதா ஆத்துமத்தன்மை
ஸர்வத்ர சகலத்திலும்	இதி சேத் சொல்லலாமேயெனில்.

அ-கை. அது விதுவென்கிறசொல் மத்தியிலில்லாமல் போவதால், ஆத்துமத்துவம் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்.

तेआत्मत्वेप्यनुगतेतत्त्वेदन्तेततस्तयोः ।
आत्मत्वंनैवसंभाव्यंसम्यक्त्वादेर्यथातथा ॥

தேஆத்மத்வேப்யநுகதேதத்த்வேதந்தேததஸ்தயோ: ।
ஆத்மத்வம்நைவஸம்பாவ்யம்ஸம்யக்த்வாதேர்யதாதயா॥ ௬௮ ॥

தத்த்வேதந்தே அதுவிதுவென்ற	ஆத்மத்வே ஆத்துமாவைப்போல
தே இரண்டுகளும்	அநுகதே அனுசரித்திருந்தாலும்

Koviloor Digital Library

அதிலுலே	ததா அப்படி.
அவைகளுக்கு [க்கு	ஆத்மத்வம் ஆத்துமத்தன்மையானது
ஸாக்ஷித்வமுதலானவைகளு	ந ஸம்பவதி ஒருக்காலும் ச
எப்படி. (ஆத்துமத்தன்மை	ம்பவிக்கத்தக்கதன்று
...இல்லையோ	

அ-கை. இப்படி பிரசங்கத்தை சமாப்திபண்ணி பிரயோஜனத்தைக் காண்பிக்கும்பொருட்டு லோகவிவகார சித்தமான அர்த்தத்தை யனுசரித்துச் சொல்லுகிறார்.

तत्तेदन्तेस्वतान्यत्वेत्वत्ताहन्तेपरस्परम् ।
प्रतिद्वंद्वितयालोकेप्रसिद्धेनास्तिसंशयः ॥

தத்தேதந்தே ஸ்வதாந்யத்வே த்வத்தாஹந்தே பரஸ்பரம் ।
ப்ரதித்வந்த்விதயா லோகே ப்ரஸித்தே நாஸ்தி ஸம்சய꞉ ॥ ௪௯ ॥

தத்தேதந்தே அது இது வென்பவை	ப்ரதித்வந்த்விதயா எதிரியாக
...வென்ன [ன்ன	லோகே உலகத்தில்
ஸ்வதாந்யத்வே தானென்பவைகளெ	ப்ரஸித்தே பிரசித்தமாயிருப்பதால்
த்வத்தாஹந்தே தானன்னியமென்பன	ஸம்சய꞉ அதில்சமிசயமே
வைகளென்ன	நாஸ்தி இல்லை.
பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று	

அ-கை. இப்படியிருக்கட்டும், பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

अन्यतायाःप्रतिद्वंद्वीस्वयंकूटस्थइष्यताम् ।
त्वंतायाःप्रतियोग्येषोहमित्यात्मनिकल्पितः ॥

அந்யதாயா꞉ ப்ரதித்வந்த்வீ ஸ்வயம் கூடஸ்த இஷ்யதாம் ।
த்வந்தாயா꞉ ப்ரதியோக்யேஷோ(அ)ஹமித்யாத்மநி கல்பித꞉ ॥ ௫௦ ॥

அந்யதாயா꞉ அன்னியத்திற்கு	ப்ரதியோகீ எதிரியாக
ப்ரதித்வந்த்வீ எதிரியாக	ஏஷ꞉ இந்த
ஸ்வயம் தானான	அஹமிதி நானென்று
கூடஸ்த꞉ கூடஸ்தர்	ஆத்மநி கூடஸ்தரிடத்தில்
இஷ்யதாம் அங்கிகரிக்கத்தக்கவர்	கல்பித꞉ கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான்
த்வந்தாயா꞉ நீ என்கிறதற்கு	

அ-கை. இப்போதுசொன்னப் பிரகாரமாக ஜீவகூடஸ்தர்களுக்கு இப்ப பேதமிருக்கும்போது சகலவாதிகளுமிப்படிவன்பிரித் தறியவில்லையெனில்.

अहंतास्वत्वयोर्भेदेरूप्यतेदन्तयोरिव ।
स्पष्टेपिमोहमापन्नाएकत्वंप्रतिपेदिरे ॥

Koviloor Digital Library

[illegible] ||

[illegible] || ௫க ||

[illegible] வென்னியென்பதும் [illegible] இரும்பென்பதும் போல [illegible] நான் நானென்கி றவைகளுக்கு [illegible] போதமானது [illegible] பிரகாசமாயிருந்தாலும் [illegible] மயக்கத்தை [illegible] அடைந்திருக்கிறவாதிக[illegible] [illegible] தான் நானென்கிறவர்களுக்கும் ஒருதன்மையை [illegible] அடைகிறார்கள்.

அ-கை. இந்த ஜீவகூடஸ்தர்களை ஒன்றாகக்காண்கிற மயக்கத்திற்கு [illegible] [illegible].

तादात्म्याध्यासएवात्रपूर्वोक्ताविद्ययाकृतः ।

தாதாத்ம்யாத்யாஸ ஏவாத்ர பூர்வோக்தாவித்யயா க்ருத: || ௫[illegible] |

அத்ர இந்தஒன்றாய்ப்பார்க்கிற தாதாத்ம்யாத்யாஸ: அத்தியாச மயக்கமானது பூர்வோக்தா முன்சொல்லப்பட்ட அவித்யயா அஞ்ஞானத்தினா[illegible] க்ருத: பண்ணப்பட்டது.

அ-கை. அந்தஅத்தியாச மெப்போ நிவர்த்தியாகுமெனில்.

अविद्यायांनिवृत्तायांतत्कार्यंविनिवर्तते ॥

அவித்யாயாம் நிவ்ருத்தாயாம் தத்கார்யம் விநிவர்ததே || ௫௨ ||

அவித்யாயாம் அவித்தையானது நிவ்ருத்தாயாம் நிவர்த்தியாகும்பக்ஷத்தில் தத்கார்யம் அதின்காரியமான(அத்தி யாசமும்) விநிவர்ததே நன்றாய்நிவர்த்தியா[illegible]

அ-கை. அத்தியாசமவித்தியாகாரிய மானதால். அவித்தியா நிவர்த்[illegible] யாலத்தியாசநிவர்த்தியென்று சொன்னது கூடாது. பிர்மாத்மைக்கியஞா[illegible] முண்டாயும், அவித்தியாகாரியமான தேகாதிகள் காணப்படுகின்றனவெனி[illegible]

अविद्यावृतितादात्म्येविद्ययैवविनश्यतः ।
विक्षेपस्यस्वरूपन्तुप्रारब्धक्षयमीक्षते ॥

அவித்யாவ்ருதிதாதாத்ம்யே வித்யயைவ விநஸ்யத: |
விக்ஷேபஸ்ய ஸ்வரூபந்து ப்ராரப்தக்ஷயமீக்ஷதே || ௫௩ ||

அவித்யாவ்ருதிதாதாத்ம்யே அவித்தையே காரணமான ஆவரணமென்ன அத்தியாசமென்ன வித்யயைவ இவ்விரண்டுகளு[illegible] தத்துவ ஞானத்தினாலேயே விநஸ்யத: நாசமாகின்றன

Koviloor Digital Library

விஶேஷவஸ்யூஹ-வம்.தீ-, கர்மச கிதமான அவித்தியினாலுண்டாயி ருக்கிற விக்ஷேப சக்தியின்ஸ்வரூப மான தேகாதிதோற்றமோ வென் றால்

ப்ராரப்தக்ஷயம் பிராரப்தகர்மத்தின் நாசத்தை [றது

ஸம்பீக்ஷதெ பார்த்துக்கொண்டிருக்கி

அ-கை. பிராரப்தகர்மம், நிமித்தமாத்திரமானதால், அதிருக்கிறதானு லு பாதான காரணமான அவித்தை நஷ்டமாகியும், அதின்காரிய மிருப்பதென் பதுகூடாதெனில்.

उपादानेविनष्टेपिक्षणंकार्यंप्रतीक्ष्यते ।

इत्याहुस्तार्किकास्तद्वदस्माकंकिन्नसंभवेत् ॥

உவாதாநெவிநஷ்டெவிக்ஷணஂகாய்யம்ப்ரதீக்ஷ்யதெ ।

இத்யாஹுஸ்தாக்கிகாஸ்தத்வதஸ்மாகஂகிஂநஸஂஹவெத்॥ ௱௩ ॥

உவாதாநெ உபாதான காரணமான

விநஷ்டெ.அவி நூலானது நஷ்டமாயி ருந்தாலும்

காய்யம் காரியமானவஸ்திரம்

க்ஷணம் க்ஷணகாலம்

ப்ரதீக்ஷ்யதெ காணப்படுகிறது

இதி என்று

தாக்கிகாஃ தார்க்கிகர்கள்

ஆஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்

தத்வத் அது போல

அஸ்மாகம் நமக்கும்

கிம் என்

ந ஸஂஹவெத் சம்பவிக்கமாட்டாது

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் க்ஷணமாத்திரம் காரியமிருக்குமென்று அங்கீகரி த்தாரேதவிர, வெகுகால மிருக்குமென்று அங்கீகரிக்க வில்லையெனில்.

तंतूनान्दिनसंख्यनान्तैस्तादृक्क्षणईरितः ।

भ्रमस्यासंख्यकल्पस्ययोग्यःक्षणइहेप्यताम् ॥

தஂதூநாஂதிநஸஂ஖்யாநாஂதைஸ்தாத்ருக்க்ஷணஂஈரிதஃ।

ஹ்ரமஸ்யாஸஂ஖்யகல்பஸ்யயோக்யஃக்ஷணஇஹெஷ்யதாம்॥ ௱௪ ॥

தஂதூநாம் நூல்களால்

தி நஸஂ஖்யாநாம் இரண்டொரு நாள் களிலுண்டான வஸ்திரங்கள் நஷ் டமாகியும்

தைஃ அந்த தார்க்கிகர்களாலே

தாத்ருக் அப்படி

க்ஷணஃ க்ஷணமிருந்தது

ஈரிதஃ அங்கிகரிக்கப்பட்டதானால்

அஸஂ஖்யகல்பஸ்ய எண்ணிக்கை யில் லாதகாலமாய் வந்திருக்கிற

ஹ்ரமஸ்ய சம்சாரமயக்கம்போயும் அ தின்காரியமான

யோக்யஃ விக்ஷேபம் பிராரப்தக்ஷயத் தோடேபோமென்பது

க்ஷணஃ அந்தக்ஷணத்திற்கும் [தக்கது

இஹ இஷ்யதாம் அற்ப மென்றறிய,

அ-கை. தார்க்கிகர்கள் அயுக்தம் சொல்லுவதுபோல நீருமயுக்தம்சொ ல்லுகிறீரோவெனில்.

Koviloor Digital Library

विनाक्षोदक्षमंमानन्तैर्वृथापरिकल्प्यते ।
श्रुतियुक्त्यनुभूतिभ्योवदतांकिन्नुदुश्शकम् ॥

விநாக்ஷோதக்ஷமம்மாநம்தைர்வ்ருதாபரிகல்ப்யதே ।
ச்ருதியுக்த்யநுபூதிப்யோவததாம்கிந்நுதுச்சகம் ॥ ருசு ॥

தை: அந்ததார்க்கிகர்களாலே
க்ஷோதக்ஷமம் விசாரணையாலொப்பி விக்கும்படியான
மாநம் பிரமாணம்
விநா அன்றியில்
வ்ருதா வீணாய்
பரிகல்ப்யதே கற்பிக்கப்படுகிறது

ச்ருதியுக்த்யநுபூதிப்ய: சுருதியென்ன, யுக்தியென்ன, அநுபவங்களென்ன, இவைகளினாலே
வததாம் சொல்லுகிற நமக்கு
துச்சகம் கிந்நு அசாத்தியமானது என்ன இருக்கிறது

வி-ம். ஞானிக்குப்பிராரப்தம்வரை தேகாதிஜகத்துத் தோன்றுமென்ற சுருதியும், குலாலசக்கிரம்போல் சுற்றுமென்கிறயுக்தியும், ஜீவன்முக்தாளான வசிஷ்டாதிகள் அநுபவங்களும் பிரமாணங்களென்றறி.

அ.கை. பிரகிருதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आस्तांदुस्तार्किकैस्साकंविवादःप्रकृतंब्रुवे ।
स्वाहमोस्सिद्धमेकत्वंकूटस्थपरिणामिनोः ॥

ஆஸ்தாம்துஸ்தார்க்கிகைஸ்ஸாகம்விவாத:ப்ரக்ருதம்ப்ருவே ।
ஸ்வாஹமோஸ்ஸித்தமேகத்வம்கூடஸ்தபரிணாமிநோ: ॥ ருஎ ॥

துஸ்தார்க்கிகை: குதர்க்கவாதிகளோடு
ஸாகம் கூட
விவாத: சண்டையானது
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
ப்ரக்ருதம் பிரகிருதத்தை
ப்ருவே சொல்லுகிறேன்

கூடஸ்தபரிணாமிநோ: நிர்விகாரராயும், பரிணாமியாயுமிருக்கிற
ஸ்வாஹமோ: தனக்கும்அகங்காரிக்கும்
ஏகத்வம் ஒன்றான ஒருமையானது
ஸித்தம் (மயக்கத்தாலே) சித்தித்திருக்கிறது.

அ-கை. கூடஸ்தஜீவர்களின் ஏகத்துவ மயக்கத்தையாரும் ஏனறியவில்லையெனில், நன்றாகசுருதிதாற்பரியத்தைப் பரியாலோசனை பண்ணாததினாலென்று சொல்லுகிறார்.

भ्राम्यन्तेपाण्डितंमन्यास्सर्वेलौकिकतार्किकाः ।
अनादृत्यश्रुतिंमौर्ख्यात्केवलांयुक्तिमाश्रिताः ॥

ப்ராம்யந்தேபாண்டிதம்மந்யாஸ்ஸர்வேலௌகிகதார்க்கிகா: ।
அநாத்ருத்யச்ருதிம்மௌர்க்யாத்கேவலாம்யுக்திமாச்ரிதா: ॥ ருஅ ॥

உஸ்வாத்மநி தங்கள்பூர்க்கதுணைக்த ரூபத்தை (மேல | வைதிகம் உக்தாஃ தாங்கமேல விந்து வான்கமென் றுண்ணிவர்களாயிருக்கிற

சுராஷ்ட்ரம் அறுந்தவுபாசனி | வைசேஷிகதார்க்கிகாஃ சகலமான

செவ்வாமயாத்ம கல்பனையுந்தியை மாத்திரம் | லோகத்தாரும் தார்க்கிகர்களும்

ரூடாம் அடைந்த பேர்களாயும் | ஞாநமெங்க மயங்கிக்கிடக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சுருதியினர்த்தம் தெரிந்தவர்களும் என்மயங்கிக் கிடக்கிறார்களெனில்.

पूर्वापरपरामर्शविकलास्तत्रकेचन ।
वाक्याभासान्स्वस्वपक्षेयोजयन्त्यप्यलज्जया ॥

பூர்வாபரபராமர்ஶவிகலாஸ்தத்ரகேசந |
வாக்யாபாஸாந்ஸ்வஸ்வபக்ஷேயோஜயந்த்யப்யலஜ்ஜயா || ௫௯ ||

தத்ர | அந்தவாதிகளிலே

பூர்வாபரபராமர்ஶவிகலாஃ | முன்பின்னிருக்கிற அர்த்தங்களை யோசிக்கசக்தியற்றவர்களாயிருக்கிற

கேசந சிலவாதிகள் | ஸ்வஸ்வபக்ஷே தம்தம் பக்ஷத்தில்

வாக்யாபாஸாந் பூர்வபக்ஷவாக்கியங்களையும் | அலஜ்ஜயா வெட்கமில்லாததினாலே

யோஜயந்தி சேர்க்கிறார்கள்.

அ-கை. அந்த வாதிகளுக்குள்ளே அதில் ஸ்தூலபுத்தியாயிருக்கிற லோகாயதர்களுடைய பக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थादिशरीरांतसंघातस्यात्मतांजगुः ।
लोकायता.पामराश्चप्रत्यक्षाभासमाश्रिताः ॥

கூடஸ்தாதிஶரீராந்தஸங்காதஸ்யாத்மதாஞ்ஜகுஃ |
லோகாயதாஃபாமராஶ்சப்ரத்யக்ஷாபாஸமாஶ்ரிதாஃ|| ௬௦ ||

ப்ரத்யக்ஷாபாஸம் சட்சுராதி இந்திரியங்களால் முன்னிலையிலறியப்படுகிறதைத்தானே [கிற | கூடஸ்தாதிஶரீராந்தஸங்காதஸ்ய கூடஸ்தர் முதல் சரீரம் வரையிலுள்ள கூட்டத்துக்கு

ஆஶ்ரிதாஃ ஆசிரயித்தபேர்களாயிருக் | ஆத்மதாம் தானாயிருத்தல்

லோகாயதாஃ லோகாயதமதஸ்தர்களு(ம் | ஜகுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

பாமராஶ்ச மூடர்களும்

அ-கை. அவர்களும் தங்கள்மதம் சுருதிசித்தமென்று காண்பிக்கிறார்கள்.

श्रौतीकर्तुंस्वपक्षन्तेकोशमन्नमयंतथा ।
निरोचनस्यमिद्धान्तंप्रमाणंप्रतिजज्ञिरे ॥

Koviloor Digital Library

ஶ்ரௌதீகர்தும் ஸ்வபக்ஷம் தே கோஶமந்நமயம் ததா।
விரோசநஸ்ய ஸித்தாந்தம் ப்ராமாண்யம் ப்ரதிஜஜ்ஞிரே॥ ௧௧ ॥

தே அந்த லோகாயதர்கள்
ஸ்வபக்ஷம் தங்கள் பட்சத்தை
ஶ்ரௌதீகர்தும் வேதோக்தமாகப் பண்ணுவதற்கு
அந்நமயம் அன்னமயம்
கோஶம் கோசமாத்துமாவென்ற (சுருதியையும்,
ததா அப்படியே
விரோசநஸ்ய விரோசனனுடைய
ஸித்தாந்தம் சித்தாந்தத்தையும்
ப்ராமாண்யம் பிரமாணமாக
ப்ரதிஜஜ்ஞிரே பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகிறார்கள்.

அ-கை. அதை இன்னமொருவாதி தூஷிக்கிறான்.

जीवात्मनिर्गमेदेहमरणस्यात्रदर्शनात् ।
देहातिरिक्तएवात्मेत्याहुर्लोकायताःपरे ॥

ஜீவாத்மநிர்கமே தேஹமரணஸ்யாத்ர தர்ஶநாத்।
தேஹாதிரிக்த ஏவாத்மேத்யாஹுர்லோகாயதா: பரே॥ ௧௨ ॥

பரே மேலான
லோகாயதா: லோகாயதர்கள்
ஜீவாத்மநிர்கமே ஜீவாத்துமாவெளியேறினமாத்திரத்தில்
அத்ர இவிடத்தில்
தேஹமரணஸ்ய தேகத்துக்கு மரணமானது
தர்ஶநாத் காணப்படுகிறபடியினாலே
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
தேஹாதிரிக்த: தேகத்துக்கு வேறாய்
ஏவ இருப்பவரென்று
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஆத்துமா எப்படிப்பட்டவர், என்னபிரமாணத்தா லறியப்படுகிறாரெனில்.

प्रत्यक्षत्वेनाभिमताहंधीर्देहातिरेकिणम् ।
गमयेदिन्द्रियात्मानंवच्मीत्यादिप्रयोगतः ॥

ப்ரத்யக்ஷத்வேநாபிமதாஹந்தீர்தேஹாதிரேகிணம்।
கமயேதிந்த்ரியாத்மாநம் வச்மீத்யாதிப்ரயோகத:॥ ௧௩ ॥

ப்ரத்யக்ஷத்வேந பிரத்தியட்சமாக
அஹந்தீ: நானென்கிறபுத்தியானது
அபிமதா நானுவாக்கிலும்சொல்லப்படுகிறது
வச்மீத்யாதிப்ரயோகத: நான் பேசினேனென்றதுமுதலானசொல் உலகத்தில்காணப்படுவதால்
தேஹாதிரேகிணம் தேகத்திற்குவேறாயிருக்கிற
இந்த்ரியாத்மாநம் இந்திரியங்களாகிற ஆத்துமாவை
கமயேத் அறியவேண்டியது.

அ-கை. இந்திரியங்கள் ஜடமானதால் அவைகளுக்கு ஆத்துமத்துவமெப்படிக்கூடுமெனில்.

वागादीनामिन्द्रियानांकलहःश्रुतिपुश्रुतः ।
तेनचैतन्यमेतेपामात्मत्वंततएवहि ॥

வாகாதீநாமிந்த்ரியாணாங்கலஹ꞉ ஶ்ருதிஷு ஶ்ருத꞉ ।
தேநசைதந்யமேதேஷாமாத்மத்வம் தத ஏவ ஹி ॥ கூச ॥

வாகாதீநாம் வாக்கு முதலாயிருக்கிற
இந்த்ரியாணாம் இந்திரியங்களுடைய
கலஹ꞉ சண்டையானது
ஶ்ருதிஷு வேதங்களிலே
ஶ்ருத꞉ கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
தேந ஆகையினாலே
ஏதேஷாம் இந்த இந்திரியங்களுக்கு
சைதந்யம் சேதனத்துவம் காணப்படுகிறது
தத꞉ஏவ ஆகையினாலே அவைகளுக்கு
ஆத்மத்வம் ஹி ஆத்துமத்துவமிருக்கிற [தன்றோ

அ-கை. வேறுமதத்தை யெடுத்துரைக்கிறார்.

हैरण्यगर्भाःप्राणात्मवादिनस्त्वेवमूचिरे ।
चक्षुराद्यक्षलोपेपिप्राणसत्वेतुजीवति ॥

ஹைரண்யகர்பா꞉ ப்ராணாத்மவாதிநஸ்த்வேவமூசிரே ।
சக்ஷுராத்யக்ஷலோபேऽபி ப்ராணஸத்வே து ஜீவதி ॥ கூரு ॥

ஹைரண்யகர்பா꞉ ஹிரணியகருப்பர்களென்ற
ப்ராணாத்மவாதிந꞉ து பிராணனேஆத்துமாவென்கிற வாதிகளும்
ஏவம் ஊசிரே இப்படிச்சொல்லுகிறார்கள்
சக்ஷுராத்யக்ஷலோபே அபி கண் முதலான இந்திரியங்களுக்கு லோபம்வந்தகாலத்திலும்
ப்ராணஸத்வே து பிராணன்மாத்திரமிருந்ததேயானால்
ஜீவதி ஜீவித்திருக்கிறான்.

அ-கை. பிராணன்ஆத்துமாவென்பதில்சுருதிப்பிரமாணம்காண்பிக்கிறார்

प्राणोजागर्तिसुप्तेतिःप्राणश्रैष्ठ्यादिकंश्रुतम् ।
कोशःप्राणमयस्सम्यग्विस्तरेणप्रपञ्चितः ॥

ப்ராணோ ஜாகர்தி ஸுப்தேஷு ப்ராணஶ்ரைஷ்ட்யாதிகம் ஶ்ருதம் ।
கோஶ꞉ ப்ராணமயஸ்ஸம்யக்விஸ்தரேண ப்ரபஞ்சித꞉ ॥ கூசு ॥

ஸுப்தேஷு அபி சுஷுப்தி யவஸ்தையிலும்
ப்ராண꞉ பிராணன்
ஜாகர்தி விழித்திருக்கிறான்
ப்ராணஶ்ரைஷ்ட்யாதிகம் இந்திரிய பிராணாதிகளுடைய கலகத்தில் பிராணனேபெரியவனென்று
ஶ்ருதம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
ப்ராணமய꞉கோஶ꞉ பிராணமய கோசமானது

Koviloor Digital Library

ஸ்பஷ்டம் நன்றாக (சுருதியில்) | ஸ்ரூயதே: பிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
விஸ்தரேண விஸ்தாரமாக

அ-கை. பிராணனுக்கு முன்னானமனதை ஆத்துமாவென்ற மதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

मनआत्मेतिमन्यन्तउपासनपराजनाः ।

प्राणस्याभोक्तृतास्पष्टाभोक्तृत्वंमनसस्ततः ॥

மநஆத்மேதிமந்யந்தஉபாஸநபராஜநா: ।

ப்ராணஸ்யாபோக்த்ருதாஸ்பஷ்டாபோக்த்ருத்வம்மநஸஸ்தத: ॥ ௬௭ ॥

உபாஸநபரா: உபாசனை பண்ணப்பட்ட | ப்ராணஸ்ய பிராணனுக்கு[மையானது
ஜநா: ஜனங்கள் | அபோக்த்ருதா புசிக்குந்தன்மையில்லா
மந: மனதே | ஸ்பஷ்டா பிரகாசமாயிருக்கிறது
ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்று | தத: மநஸ: ஆகையால் மனதிற்கே
மந்யந்தே என்னுகிறார்கள் | போக்த்ருத்வம் புசிக்குந்தன்மையிருக்கிறது

அ-கை. மனதை ஆத்துமாவென்பதில் யுக்தியைச் சொல்லுகிற சுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

मनएवमनुष्याणांकारणंबन्धमोक्षयोः

श्रुतोमनोमयःकोशस्तेनात्मेतीरितंमनः ॥

மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ: ।

ஸ்ருதோமநோமய:கோஸஸ்தேநாத்மேதீரிதம்மந: ॥ ௬௮ ॥

மநுஷ்யாணாம் மனிதர்களுக்கு [லே | ஸ்ருத: பிராணனுக் கந்தராத்துமாவென்றுசுருதியில்கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
பந்தமோக்ஷயோ: பந்தமோக்ஷங்களி |
மந: ஏவ மனதே | தேந மந: அதனால் மனதே
காரணம் காரணம் | ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்று
மநோமய: மனோமய | ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறது.
கோஸ: கோசமானது |

அ-கை. மனதிற்குமுன்னே யிருக்கிற புத்தியை ஆத்துமாவென்கிற பௌத்தமதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानमात्मेतिपरआहुःक्षणिकवादिनः ।

விஜ்ஞாநமாத்மேதிபரஆஹு:க்ஷணிகவாதிந: ॥ ௬௯ ॥

பரே மேலான | ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்று
க்ஷணிகவாதிந: க்ஷணிகவாதிகள் |
விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமயனை | ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. விஞ்ஞானமயன் ஆத்துமாவென்பதில் யுக்தி சொல்லுகிறான்.

यतोविज्ञानमूलत्वंमनसोगम्यतेस्फुटम् ॥

யதோவிஜ்ஞாநமூலத்வம்மநஸோகம்யதேஸ்புடம் ॥ ௧௪ ॥

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே மனத்தினால் அவனாத்துமாவென்பது)
மநஸ: மனதிற்கு
விஜ்ஞாநமூலத்வம் விஞ்ஞானமயனே காரணமாயிருக்கிறானோ (அந்த காரணத்தினால் அவனாத்துமாவென்பது)
ஸ்புடம் பிரகாசமாய்
கம்யதே அறியத்தக்கது.

அ-கை. அந்தக்கரணம் ஒன்றாயிருக்கும்போது, மனதென்றும் புத்தியென்றும் காரியகாரணமாகப் பிரித்தது என்னகாரணமோவெனில்.

अहंवृत्तिरिदंवृत्तिरित्यन्तःकरणंद्विधा ।

विज्ञानंस्यादहंवृत्तिरिदंवृत्तिर्मनोभवेत् ॥

அஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திரித்யந்த:கரணம்த்விதா ।

விஜ்ஞாநம்ஸ்யாதஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திர்மநோபவேத் ॥ ௧௫ ॥

அந்த:கரணம் அந்தக்கரணமானது
அஹம்வ்ருத்தி: அகம்விருத்தியென்றும்
இதம்வ்ருத்தி:இதி இதம்விருத்தியென்றும்
த்விதா இரண்டுபிரகாரமாயிருக்கிறது
அஹம்வ்ருத்தி: அகம் விருத்தியானது
விஜ்ஞாநம் ஸ்யாத் விஞ்ஞானமயனாக ஆகிறது
இதம்வ்ருத்தி: இதம் விருத்தியானது
மந: பவேத் மனோமயனாக ஆகிறது.

அ-கை. அந்தபுத்தி க்ஷணிகமென்பதில் அனுபவங் காண்பிவிக்கிறார்.

अहंप्रत्ययबीजत्वमिदंवृत्तेरितिस्फुटम् ।

अविदित्वास्वमात्मानंबाह्यंवेत्तिनतुक्वचित् ॥

அஹம்ப்ரத்யயபீஜத்வமிதம்வ்ருத்தேரிதிஸ்புடம் ।

அவிதித்வாஸ்வமாத்மாநம்பாஹ்யம்வேத்தி நதுக்வசித் ॥ ௧௬ ॥

இதம்வ்ருத்தே: இதம் விருத்திக்கு
அஹம்ப்ரத்யயபீஜத்வம் இதி நானென்கிற ஞானமே காரணமாயிருக்கிறதென்று
ஸ்புடம் விளங்குகிறது
ஸ்வம் ஆத்மாநம் தானாயிருக்கிற ஆத்துமாவை
அவிதித்வா அறியாமல்
பாஹ்யம் வெளிப்பாகிய விஷயமும்
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ந வேத்தி அறிகிறதில்லை.

அ-கை. அந்த விஞ்ஞானமயன் க்ஷணிகனென்பதில் அனுபவத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

क्षणेक्षणेजन्मनाशावहंवृत्तेर्मितौयतः ।

विज्ञानंक्षणिकन्तेनस्वप्रकाशंस्वतोमितेः ॥

Koviloor Digital Library

க்ஷணே க்ஷணே ஜந்மநாஶாவஹம்வ்ருத்தேர்த்ருஷ்டிதோ யத: ।
விஜ்ஞாநம் க்ஷணிகம் தேந ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வதோத்மேதி தத: ॥ எஉ ॥

அஹம்வ்ருத்தே: அகம்விருத்திக்கு
ஜந்மநாஶௌ உற்பத்திநாசங்கள்
க்ஷணேக்ஷணே அடிக்கடி
யத: யாதொரு காரணத்தினாலே
த்ருஷ்டௌ காணப்படுகின்றனவோ
தத: ஆகையினாலே
விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமானது
க்ஷணிகம் க்ஷணிகமெனப்படும்.

அ-கை. க்ஷணிகமென்பதைச் சொல்லி ஸ்வப்பிரகாச மென்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

ஸ்வத: ஸ்வபாவமான ஞானமானது
இதி அத: இவனுக்கிருப்பதினாலே (இவன்)
ஸ்வப்ரகாஶ: ஸ்வப்பிரகாசனும்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன், ஆத்துமாவென்பதற்கு சுருதிப்பிரமாணம் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानमयकोशोयञ्जीवइत्यागमाजगु: ।
सर्वसंसारएतस्यजन्मनाशसुखादिक: ॥

விஜ்ஞாநமயகோஶோயம் ஜீவ இத்யாகமா ஜகு: ।
ஸர்வஸம்ஸார ஏதஸ்ய ஜந்மநாஶஸுகாதிக: ॥ எங ॥

விஜ்ஞாநமயகோஶ: விஞ்ஞான மய கோசனென
அயம் இந்த
ஜீவ: இதி ஜீவனை ஆத்துமாவென்று
ஆகமா: வேதங்கள்
ஜகு: சொல்லுகின்றன
ஏதஸ்ய இவனுக்கே
ஸர்வஸம்ஸார: சமஸ்த சம்சாரமும்
ஜந்மநாஶஸுகாதிக: ஜனனமரணசுக துக்கங்களுமனுபவத்தில் காணப்படுகின்றன.

அ-கை. பௌத்தர்களிலே அவாந்திரபேதமான சூன்னியவாதியின் மதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

विज्ञानंक्षणिकंनात्माविद्युदभ्रनिमेषवत् ।
अन्यस्यानुपलब्धत्वाच्छून्यंमाध्यमिकाजगु: ॥

விஜ்ஞாநம் க்ஷணிகம் நாத்மா வித்யுதப்ரநிமேஷவத் ।
அந்யஸ்யாநுபலப்தத்வாச்சூந்யம் மாத்யமிகா ஜகு: ॥ எச ॥

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமயனானவன்
வித்யுதப்ரநிமேஷவத் மின்னல் மேகம், இமைக்கொட்டுதல்போல
க்ஷணிகம் க்ஷணிகத்தில் நசிப்பதால் (இவன்)
ஆத்மா ஆத்துமாவாக
ந ஆகான் (இவனைத்தவிர)
அந்யஸ்ய அன்னியனானவன்
அநுபலப்தத்வாத் காணப்படாமையால்

Koviloor Digital Library

ஶூந்யம் சூன்னியமே (ஆத்துமாவென்று) | ஆஹுஃ மாத்தியமிகாளென்றவாதிகள் சொல்லுகிறார்கள். (கள்

அ-கை. அதற்கு சுருதியைச் சொல்லுகிறான்.

असदेवेदमित्यादाविदमेवश्रुतंततः ।

அஸதேவேதமித்யாதாவிதமேவஶ்ருதந்தத꞉॥ எசு॥

ஆதௌ சிருஷ்டிக்கிமுன்னே | ஶ்ருதம் சுருதியிலேகேட்கப்பட்டிருக்கிறது

இதம் இந்தஜகத்து | ததஃ ஆகையினாலே [றி.

அஸத் ஏவ அசத்தாகவே | இதம் ஏவ இது அசத்துத்தானென்

இதி இருந்ததென்று

அ-கை. சூன்னியமே ஆத்துமாவானால் தோற்றுகிறஜகத்துக் கென்னகெதியென்றால்.

ज्ञानज्ञेयात्मकंसर्वंजगद्भ्रान्तिप्रकल्पितम् ॥

ஜ்ஞாநஜ்ஞேயாத்மகம்ஸர்வம்ஜகத்ப்ராந்திப்ரகல்பிதம் ॥ எரு ॥

ஜ்ஞாநஜ்ஞேயாத்மகம் ஞானஞேயவடிவமான | ப்ராந்திப்ரகல்பிதம் அஞ்ஞான மயக்கத்தால் கற்பிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸர்வம் ஜகத் சகலமானஜகத்தும்

அ-கை. இந்த மதத்தை தூஷிக்கிறார்.

निरधिष्ठानविभ्रान्तेरभावादात्मनोऽस्तिता ।

शून्यस्यापिससाक्षित्वादन्यथानोक्तिरस्यते ॥

நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தேரபாவாதாத்மநோऽஸ்திதா ।

ஶூந்யஸ்யாபிஸஸாக்ஷித்வாதந்யதாநோக்திரஸ்யதே॥ எசு ॥

நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தேஃ நிஸ்தத்துவமாயிருக்கப்பட்ட சூன்னியத்துக்கதிஷ்டானத்துவம் கூடாமையால், அதிஷ்டானத்துவமன்றியில் மயக்கமானது ஓரிடத்திலும் | அஸ்திதா இருப்புத்தன்மைசொல்லவேண்டும்

அபாவாத் இல்லாமையால் | ஶூந்யஸ்ய அபி சூன்னியமும் (ண்டும்

ஆத்மநஃ (ஜகத்கற்பனைக்கதிஷ்டானமான) ஆத்துமாவுக்கு | ஸஸாக்ஷித்வாத் சாக்ஷியுட்னே சேர்ந்திருக்கவேண்டியிருப்பதால்

அந்யதா அப்படியங்கீகரிக்காவிடில்

அஸ்ய தே இந்தஉனக்கு

உக்திஃ சூன்னியமிருந்ததென்றசொல்

ந சித்தியாது.

அ-கை. அப்போது ஆத்துமாயாரென்று கேட்பாயாகில் சொல்லுகிறார்.

अन्योविज्ञानमयतआनन्दमयआन्तरः ।

अस्त्युपलभ्यइतिवैदिकदर्शनम् ॥

Koviloor Digital Library

அந்யோ விஜ்ஞாநமயதஸ்மாதந்யோஸ்த்யாநந்தமயாந்தர: |
அஸ்தீத்யேவோபலப்தவ்யஸ்ஸ்யாதிதி வேதாந்தஸம்மதம் || எஎ ||

விஜ்ஞாநமய: விஞ்ஞானமயனைக் காட்டிலும்
அந்ய: அன்னியமாயும்
ஆந்தர: ஆந்தரனாயுமிருக்கிற
ஆநந்தமய: ஆனந்தமயன்

அஸ்தி இதி ஏவ இருக்கிறானென்றே
உபலப்தவ்ய: அறியத்தக்கது
இதி இந்த [ந்தம்
வேதாந்தஸம்மதம் வேதாந்தங்களின் சித்தா

அ-கை. இப்படி ஆத்துமஸ்வரூபத்தில் விவாதத்தைக் காண்பித்து, அதின் பரிமாண விசேஷத்திலும் வாதிகளின் விவாதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अणुर्महान्मध्यमोवेत्येवंतत्रापिवादिनः ।
बहुधाविवदन्तेहिश्रुतियुक्तिसमाश्रयात् ॥

அணுர்மஹாந்மத்யமோவேத்யேவம்தத்ராபிவாதிந: |
பஹுதாவிவதந்தேஹிஸ்ருதியுக்திஸமாஸ்ரயாத் || எஅ ||

அணு: அணுவென்றும்
மஹாந் மகானென்றும்
மத்யம: வா இதி மத்தியமரென்றும்
தத்ர அதிலும்
ஏவம் இப்படி (வாதிகளானவர்கள்)

ஸ்ருதியுக்திஸமாஸ்ரயாத் சுருதியுக்தியை யாசிரயித்து.
பஹுதா வெகுவிதமாக
விவதந்தே ஹி சொல்லுகிறார்களன்றோ

அ-கை. இதிலே அணுவாதியை காண்பிவிக்கிறார்.

अणुंवदन्त्यांतरालास्सूक्ष्मनाडीप्रचारतः ।
रोम्णस्सहस्रभागेनतुल्यासुप्रचरत्ययम् ॥
अणोरणीयानेषोणुस्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरंत्विति ।
अणुत्वमाहुश्श्रुतयश्शतशोथसहस्रशः ॥

அணும்வதந்த்யாந்தராலாஸ்ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசாரத: |
ரோம்ணஸ்ஸஹஸ்ரபாகேநதுல்யாஸுப்ரசரத்யயம் ||
அணோரணீயாநேஷோணுஸ்ஸூக்ஷ்மாத்ஸூக்ஷ்மதரந்த்விதி |
அணுத்வமாஹுஶ்ஶ்ருதயஶ்ஶதஶோதஸஹஸ்ரஶ: || அ௦ ||

ஆந்தராலா: அந்தராளர்களான வாதிகள்
ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசாரத: சூக்கும நாடியில்சஞ்சரிப்பதால்
அணும் (ஆத்துமாவை)அணுவென்று

வதந்தி சொல்லுகிறார்கள்
அயம் இந்தஆத்துமா
ரோம்ண: மயிரினுடைய
ஸஹஸ்ரபாகேந ஆயிரத்திலொருபங்கோடே

Koviloor Digital Library

ஸ்வேஷு சாமானமானநாடிகளில் | இதி என்று
ஸஞ்சரதி சஞ்சரிக்கிறானென்றும் | ச்ருதயஃ சுருதிகள்
அணுத்வம் அணுவான | ஶதஶஃ நூறுவிதமாகவும்
தேஹீ இந்த ஆத்மா | அத2 பிறகு
அணோஃ அணுவுக்கும் | ஸஹஸ்ரஶஃ ஆயிரம்விதமாகவும்
அணீயாந் அணுவாயிருக்கிறவர் | அணுத்வம் அணுத்தன்மையை
ஸூக்ஷ்மாச்ச சூக்ஷ்மத்தைக்காட்டிலும் | ப்ராஹுஃ சொல்லுகின்றன.
ஸூக்ஷ்மதரம் ஸ்ம அதிசூக்ஷ்மம் |

அ-கை. இதற்கு இன்னம் ஒருசுருதி காண்பிக்கிறார்.

वालाग्रशतभागस्यशतधाकल्पितस्यच ।
भोगोजीवस्सविज्ञेयइतिर्ब्राहापराश्रुतिः ॥

வாலாக்3ரஶதபா4க3ஸ்யஶததா4கல்பிதஸ்யச |
பா4கோ3ஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞேயஇதிப்3ராஹாபராஶ்ருதி:|| ௮௧ ||

வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய நெல்லின்வால்நுனியை நூறு பாகம் செய்து அதிலொருபாகத்தை | ஸஃ அதுவே
ஶததா நூறுபங்காக | ஜீவஃ இதி ஜீவாத்துமாவென்று
கல்பிதஸ்ய பண்ணப்பட்டதினுடைய | விஜ்ஞேயஃ அறியத்தக்கவராக
பாகஃ ச பாகமெதுவோ | அபரா வேறே
| ச்ருதிஃ ச சுருதியும்
| ப்ராஹ சொல்லுகிறது.

அ-கை. மத்தியமவாதிகளைக் காண்பிக்கிறார்-

दिगंबरामध्यमत्वमाहुरापादमस्तकम् ।
चैतन्यव्याप्तिसंदृष्टेरानखाग्रश्रुतेरपि ॥

தி3க3ம்ப3ராமத்4யமத்வமாஹுராபாத3மஸ்தகம் |
சைதந்யவ்யாப்திஸந்த்3ருஷ்டேராநகா2க்3ரஶ்ருதேரபி|| ௮௨ ||

திகம்பராஃ திகம்பராளென்றவாதிகள் | ஆநகாக்ரஶ்ருதேஃ அபி நகத்தின்நுனிபரியந்தம் கலந்திருக்கிறவரென்றசுருதியினாலும்
ஆபாதமஸ்தகம் கால்முதல் சிரசுவரையில் | மத்யமம் மத்தியமரென்று
சைதந்யவ்யாப்திஸந்த்ருஷ்டேஃ அறிவின்வியாபகமானது கலந்திருப்பதுகாணப்படுவதினால் | ஆஹுஃ சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. மத்தியம பரிமாணரென்று சொன்னால் நாடிக்குள் சஞ்சாரங்கூடாதெனில்.

Koviloor Digital Library

सूक्ष्मनाडीप्रचारस्तुसूक्ष्मैरवयवैर्भवेत् ।
स्थूलदेहस्यहस्ताभ्यांकंचुकप्रतिमोकवत् ॥

ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசாரஸ்து ஸூக்ஷ்மைரவயவைர்பவேத் ।
ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஹஸ்தாப்யாம் கஞ்சுகப்ரதிமோகவத் ॥ அங ॥

ஸூக்ஷ்மநாடீப்ரசார: ஆத்துமாவுக்கு சூக்குமநாடியில் சஞ்சாரமும்
ஸூக்ஷ்மை: சூக்குமங்களாயிருக்கிற
அவயவை: அவயவங்களினாலே
பவேத் பவிக்கக்கூடும் (அதெப்படியெனில்)
ஸ்தூலதேஹஸ்ய ஸ்தூலதேகத்தின்
ஹஸ்தாப்யாம் கைகளில் போடப்பட்டிருக்கிற
கஞ்சுக ப்ரதிமோகவத் சட்டை தேகமுழுமையும் போட்டிருக்கிறதாக உபசாரமாய்ச் சொல்லுவது போலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமா நியத மத்தியமபரிமாணராகில், கர்மவசத்தால் ஏற்றக்குறைவான சரீரப்பிரவேசம் கூடாதெனில்.

न्यूनाधिकशरीरेषुप्रवेशोपिगमागमैः ।
आत्मांशानांभवेत्तेनमध्यमत्वंविनिश्चितम् ॥

ந்யூநாதிகஶரீரேஷு ப்ரவேஶோபி கமாகமை: ।
ஆத்மாம்ஶாநாம் பவேத்தேந மத்யமத்வம் விநிஶ்சிதம் ॥ அச ॥

ந்யூநாதிகஶரீரேஷு ஏற்றக்குறைவான சரீரங்களிலே
ப்ரவேஶ: பிரவேசமும்
கமாகமை: போக்குவரத்தோடே கூடியிருக்கிறதும்
ஆத்மாம்ஶாநாம் ஆத்துமாவினம்சங்களுக்கு
பவேத் சம்பவிக்கும்
தேந ஆகையினாலே
மத்யமத்வம் மத்தியமபரிமாணத்துவமேற்படும்
விநிஶ்சிதம் நிச்சயம்.

அ-கை. ஆத்துமா ரூபமுடையவரானால், அனித்தியமாய்ப் போவாரென்று, அதை தூஷிக்கிறார்.

सांशस्यघटवन्नाशोभवत्येवतथासति ।
कृतानाशाकृताभ्यागमयोःकोवारकोभवेत् ॥

ஸாம்ஶஸ்ய கடவந்நாஶோ பவத்யேவ ததாஸதி ।
க்ருதநாஶாக்ருதாப்யாகமயோ: கோ வாரகோ பவேத் ॥ அரு ॥

ஸாம்ஶஸ்ய ஆத்துமாம்சத்தோடே கூடினவரானால்
கடவத் கடாதிகள்போலே
நாஶ: பவதி ஏவ நாசமாகவே போய்விடுவார்
ததா ஸதி அப்படிபோகும்பக்ஷத்தில்

Koviloor Digital Library

𑌕𑍃𑌤𑌨𑌾𑌶𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍌 முன் செய்யப்பட்டகர்மத்துக்கு வரவும், இப்போதுசெய்த கர்மத்துக்கு நாசமும் வருமென்ற தோஷங்களுக்கு நிவாரணம்
𑌕𑌃 எப்படி.
𑌵𑌾𑌰𑌕𑌃 தடுக்கப்பட்டதாக
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ஆகும்.

தாம். ஆகையால் ஆத்துமா அவயவத்தோடே கூடினவரென்பது கூடாது.

அ-கை. ஆகையால் பாரிசேஷியமென்கிற நியாயத்தால், ஆத்துமா மகானென்று சுருதியுடன் சொல்லுகிறார்.

तस्माद्ध्यात्मामहानेवनैवाणुर्नापिमध्यमः ।
आकाशवत्सर्वगतोनिरंशश्श्रुतिसम्मतः ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍇𑌵𑌨𑍈𑌵𑌾𑌣𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌪𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌃 ।
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑍋𑌨𑌿𑌰𑌂𑌶𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥ ௮௬ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ஆகையால்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 ஆத்துமாவானவர்
𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍. 𑌏𑌵 மகானாயிருக்கிறவரே
𑌅𑌣𑍁𑌃. 𑌨𑍈𑌵 அணுவாயிருக்கிறவரும்
𑌨 அன்று
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌅𑌪𑌿 மத்தியமமாயிருக்கிறவரும்
𑌨 அன்று
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌵𑌤𑍍 ஆகாசம்போலே
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌃 சர்வத்திலுமிருக்கிறவர்
𑌨𑌿𑌰𑌂𑌶𑌃 யாதொருவடிவமற்றவரென்று
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 சுருதியினால்சொல்லப்படுகிறார்.

வி-ம். இப்படி இன்னமொருசுருதியும், நிஷ்களர், நிஷ்கிரியர், நிரஞ்சனரென்றும் சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவுக்கு பிரபுத்துவம்சாதித்து சித்துத்தன்மையைக் குறித்து, வாதிகளின்சங்கையைக் காண்பிக்கிறார்.

इत्युक्त्वातद्विशेषेतुबहुधाकलहंययुः ।
अचिद्रूपोऽथचिद्रूपश्चिदचिद्रूपइत्यपि ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌤𑍁𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌕𑌲𑌹𑌂𑌯𑌯𑍁𑌃 ।
𑌅𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌥𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ॥ ௮௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 இந்தப்பிரகாரம்சொல்லி
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌤𑍁 அந்தவஸ்துவின்விசேஷத்திலும்
𑌅𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌃 ஜடரூபரென்றும்
𑌅𑌥 பின்னும்
𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌃 சித்துரூபரென்றும்
𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌃 சிற்சடரூபர்
𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌪𑌿 என்றும்
𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 வெகுவிதமான
𑌕𑌲𑌹𑌂 கலகத்தை
𑌯𑌯𑍁𑌃 வாதிகள்செய்கிறார்கள்.

அ-கை. ஜடமென்று சொல்லுகிறவாதியைக் காண்பிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

प्राभाकरास्तार्किकाश्चप्राहुरस्याचिदात्मताम् ।
आकाशवद्द्रव्यमात्माशब्दवत्तद्गुणश्चितिः ॥

ப்ராபாகராஸ்தார்க்கிகாஸ்சப்ராஹுரஸ்யாசிதாத்மதாம் |
ஆகாசவத்த்ரவ்யமாத்மாசப்தவத்தத்குணஸ்சிதி: || ௮௮ ||

ப்ராபாகரா: பிராபாகரரென்கிறவாதிகளும்
தார்க்கிகாஸ்ச தார்க்கிகர்களும்
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ஆகாசவத் ஆகாசம்போலே
த்ரவ்யம் திரவியம்
சப்தவத் சப்தகுணம்போலே
தத்குண: ஆத்துமாவின்குணமானது
சிதி: சைதன்யமென்று
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவுக்கு
அசிதாத்மதாம் ஜடத்தன்மையை
ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

வி-ம். அநுமானம் ஆத்துமா பூமிமுதலானவைபோல் திரவியமெனத்தக்கவர். அறிவாகிய குணமுடையவரா யிருப்பதால், (ஆகாசம்போல) இன்னமொரு அநுமானம், ஆத்துமா பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறாயிருப்பவர் ஞானமுடையவ ரானதால், யாதொன்று பூமிமுதலானவைகளுக்கு வேறன்றோ, அது ஞானகுணமன்று. எப்படி பூமிமுதலானவைகளோ.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு இன்னும் விசேஷகுணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

इच्छाद्वेषप्रयत्नाश्चधर्माधर्मौसुखासुखे ।
तत्संस्काराश्चतस्यैतेगुणाश्चितिवदीरिताः ॥

இச்சாத்வேஷப்ரயத்நாஸ்சதர்மாதர்மௌஸுகாஸுகே |
தத்ஸம்ஸ்காராஸ்சதஸ்யைதேகுணாஸ்சிதிவதீரிதா: || ௮௯ ||

இச்சாத்வேஷப்ரயத்நாஸ்ச இச்சையென்ன த்வேஷமென்ன பிரயத்தினமென்ன
தர்மாதர்மௌ புண்ணியபாபங்களென்ன
ஸுகாஸுகே சுகதுக்கங்களென்ன
தத்ஸம்ஸ்காராஸ்ச அவைகளுடைய அடக்கமென்ன
ஏதே குணா: ஆகிய இந்தகுணங்கள்
தஸ்ய அவருக்கு
சிதிவத் சைதன்னியகுணம்போலே
ஈரிதா: சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இந்தகுணங்களின் உற்பத்தி நாசங்களுக்குக் காரணம் சொல்லுகிறார்.

आत्मनोमनमायोगेस्वादृष्टवशतोगुणाः ।
जायन्तेथप्रलीयन्तेसुपुप्तेऽदृष्टसंक्षयात् ॥

ஆத்மநோமநஸாயோகேஸ்வாத்ருஷ்டவசதோகுணா: |
ஜாயந்தேऽதப்ரலீயந்தேஸுஷுப்தேऽத்ருஷ்டஸம்க்ஷயாத் || ௯௦ ||

Koviloor Digital Library

ஆத்மந: ஆத்துமாவுக்கு
ஸ்வாத்ருஷ்டவசத: தன்னுடைய அதிர்ஷ்டவசத்தால்
மநஸா மனதோடே
யோகே சேர்க்கைவரும்போது
ப்ராணா: ஜாக்கிராதிகளில் இந்தக்குணங்கள்
ஜாயந்தே உண்டாகின்றன
ஸுஷுப்தௌ பிற்பாடு சுஷுப்தி அவஸ்தையில்
ஸ்வாத்ருஷ்டக்ஷயாத் அதிர்ஷ்டகுறைவால்
லீயந்தே லயிக்கின்றன.

அ-கை. அசித்தானால் சேதனத்துவமெப்படி அங்கிகரிக்கலாமெனில்.

चितिमत्वाचेतनोयमिच्छाद्वेषप्रयत्नवान् ।
स्याद्धर्माधर्मयोःकर्ताभोक्तादुःखादिमत्वतः ॥

சிதிமத்வாச்சேதநோயமிச்சாத்வேஷப்ரயத்நவாந் ।
ஸ்யாத்தர்மாதர்மயோ: கர்த்தா போக்தா து:காதிமத்வத: ॥ ௯௧ ॥

சிதிமத்வாத் அறிவானகுணத்தையுடையவரானதால்
அயம் சேதந: இவர் சைதன்யர்
இச்சாத்வேஷப்ரயத்நவாந் இச்சை த்வேஷம் பிரயத்தின முடையவராகையால்
தர்மாதர்மயோ: தர்மாதர்மங்களுக்கு
கர்த்தா ஸ்யாத் கர்த்தாவாக ஆகிறார்
து:காதிமத்வத: சுகதுக்கங்களையுடையவராயிருப்பதால்
போக்தா புஜிக்கிறவருமாகிறார்.

அ-கை. ஆத்துமாவிபுவானால் லோகாந்திர கமனாகமனாதிகள் எப்படிக்கூடுமெனில்.

यथात्रकर्मवशतःकादाचित्कंसुखादिकम् ।
तथालोकान्तरेदेहेकर्मणेच्छादिजन्यते ॥

யதாத்ர கர்மவசத: காதாசித்கம் ஸுகாதிகம் ।
ததா லோகாந்தரே தேஹே கர்மணேச்சாதி ஜந்யதே ॥ ௯௨ ॥

யதா (ஆத்துமாவுக்கு) எப்படி
அத்ர இத்தேகத்தில்
கர்மவசத: கர்மவசத்தினால்
ஸுகாதிகம் சுகதுக்காதிகள்
காதாசித்கம் ஒவ்வொருக்காலுண்டாகின்றவைகளோ
ததா அப்படி
லோகாந்தரே லோகாந்திரத்திலும்
தேஹே (உண்டாகிற) தேகத்தில்
கர்மணா கர்மத்தால்
இச்சாதி இச்சை முதலானவை
ஜந்யதே உண்டாகின்றது.

வி-ம். இப்படியிருப்பதில் விபுவாயிருந்தாலும் ஆத்துமாவுக்குப் போக்குவரத்துக்கூடும் அதுஉபசாரம்.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்குப் போக்குவரத்தும் கர்த்ருத்வாதிகளு முண்டென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

Koviloor Digital Library

एवंचसर्वगस्यापिसंभवेतांगमागमौ ।
कर्मकाण्डस्समग्रोत्रप्रमाणमितितेऽवदन् ॥

ஏவஞ்சஸர்வகஸ்யாபிஸம்பவேதாங்கமாகமௌ ।
கர்மகாண்டஸ்ஸமக்ரோத்ரப்ரமாணமிதிதேऽவதந் ॥ ௯௩ ॥

ஏவஞ்ச இப்படியிருப்பதால்	ஸமக்ரஃ சகலமான
ஸர்வகஸ்யாபி ஆத்துமா சர்வகதரானாலும்	கர்மகாண்டஃ கர்மகாண்டமே
கமாகமௌ போக்குவரத்துக்கள்	ப்ரமாணம். இதி பிரமாணமென்று
ஸம்பவேதாம் சம்பவிக்கக்கூடியவை	தே அந்த வாதிகள்
அத்ர இந்த விஷயத்தில்	அவதந் சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. விஞ்ஞானமயனைக்காட்டிலும் ஆந்தரனான ஆனந்தமயனே, ஆத்துமாவென்று சொல்லி இப்போது இச்சாதிகுணங்களோடே கூடினவரேவரோ அவரை யாத்துமாவென்று சொன்னது, முன்னுக்குப்பின் விரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

आनन्दमयकोशोयस्सुषुप्तौपरिशिष्यते ।
अस्पष्टचित्सआत्मैषांपूर्वकोशोस्यतेगुणाः ॥

ஆநந்தமயகோஶோயஸ்ஸுஷுப்தௌபரிஶிஷ்யதே ।
அஸ்பஷ்டசித்ஸஆத்மைஷாம்பூர்வகோஶோஸ்யதேகுணாஃ ॥ ௯௪ ॥

யஃ யாதொரு	ஸஃ ஆத்மா அந்த ஆத்துமா
ஆநந்தமயகோஶஃ ஆனந்தமயகோசன்	ஏஷாம் இந்த அன்னமயாதிகோசங்களுக்கு
ஸுஷுப்தௌ சுஷுப்தியிலே	பூர்வகோஶஃ முந்தினகோசனாயிருக்கிறான்
பரிஶிஷ்யதே மீதமாயிருக்கிறானோ	அஸ்ய இவனுக்கு
அஸ்பஷ்டசித் அஸ்பஷ்டமான சைதன்யமே	தே குணாஃ அவைகளின் குணங்கள்.

அ-கை. பாட்டாள் ஆத்துமாவுக்கு சித்ஜடரூபம் சொல்லுகிறார்கள்.

गूढंचैतन्यमुत्प्रेक्ष्यजडबोधस्वरूपताम् ।
आत्मनोब्रुवतेभाट्टाश्चिदुत्प्रेक्षोत्थितस्मृतेः ॥

கூடஞ்சைதந்யமுத்ப்ரேக்ஷ்யஜடபோதஸ்வரூபதாம் ।
ஆத்மநோப்ருவதேபாட்டாஶ்சிதுத்ப்ரேக்ஷோத்திதஸ்ம்ருதேஃ ॥ ௯௫ ॥

ஆத்மநஃ ஆத்துமாவுக்கு	உத்ப்ரேக்ஷ்ய அனுமானித்து
கூடம் ரகஸியமாக	ஜடபோதஸ்வரூபதாம் சித்ஜடமான இரண்டுரூபத்தை
சைதந்யம் சைதன்யத்தை	

Koviloor Digital Library

பாட்டா: பாட்டாள் ப்ராபாகரை சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. எதினலெனில்.

உத்திதஸ்ய ஸுஷுப்தியிலிருந்து எழுந்தவனுடையஸ்மரணத்தினலே விஷாதிஸ்ம்ருதா ஜைதன்ய முன்பே என்று அநுமானிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அவ்வித்தையே பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

जडोभूत्वातदास्वाप्समितिजाडचस्मृतिरतदा ।
विनाजाडचानुभूतिंनकथञ्चिदुपपद्यते ॥

ஜடோபூத்வாததாஸ்வாப்ஸமிதிஜாட்யஸ்ம்ருதிஸ்ததா ।
விநாஜாட்யாநுபூதிம்நகதஞ்சிதுபபத்யதே ॥ ௧௬ ॥

ததா அந்த ஸுஷுப்தியில்
ஜட: ஸந் ஜடமாய் போய்
அஸ்வாப்ஸம் இதி தூங்கினேனென்று
ஜாட்யஸ்ம்ருதி: எழுந்தவனுக்கு ஜடஸ்ம்ருதியிருக்கிறது

ததா அந்தக்காலத்தில்
ஜாட்யாநுபூதிம் ஜாட்டியானுபவம்
விநா இல்லாமல் போனால்
கதஞ்சித் ஒருக்காலுமந்தசிந்தனை
ந உபபத்யதே உண்டாகமாட்டாது

இ-தி. மலையில்மழைபெய்யாதபக்ஷத்தில் நதியிலெப்படி பிரவாகம்வரும்.

அ-கை. ஸுஷுப்தியில், அறிவுக்குலோபமில்லையென்பதில் பிரமாணஞ்சொல்லி தன்மதத்தை திருஷ்டாந்தமூலமாய் ரூபிக்கிறார்.

द्रष्टुर्द्रष्टेरलोपश्चश्रुतस्सुप्तौततस्स्वयम् ।
अप्रकाशप्रकाशाभ्यामात्माखद्योतवद्युतः ॥

த்ரஷ்டுர்த்ருஷ்டேரலோபஶ்சஶ்ருதஸ்ஸுப்தௌததஸ்ஸ்வயம் ।
அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாமாத்மாகத்யோதவத்யுத: ॥ ௧௭ ॥

ஸுப்தௌ ஸுஷுப்தியில்
த்ரஷ்டு: அறிவுடைய
த்ருஷ்டே: ஞானத்திற்கு
அலோபஶ்ச லோபமின்மையால்
ஶ்ருத: (பிரகதாரண்யத்தில்) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது

தத: ஆகையினாலே
ஸ்வயம். ஆத்மா தானான ஆத்மா
கத்யோதவத் மின்மினிப்பூச்சிபோல
அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்யாம். யுத: பிரகாசாப்பிரகாசங்களோடே கூடியிருக்கிறார்.

அ-கை. இந்தமதத்தை சாங்கியன் ஸ்தாபிக்கிறான்.

निरंशस्योभयात्मत्वंनकथंचिद्घटिप्यते ।
तेनचिद्रूपएवात्मेत्याहुस्सांख्याविवेकिनः ॥

நிரம்ஶஸ்யோபயாத்மத்வம்நகதஞ்சித்கடிஷ்யதே ।
தேநசித்ரூபஏவாத்மேத்யாஹுஸ்ஸாங்க்யாவிவேகிந: ॥ ௧௮ ॥

Koviloor Digital Library

சிதாபாஸஸ்ய நிர்மலமான (ஆத்மாவி ற்கு)
உதாஸீநத்வம் இராகமில்லாமலான தன் மையானது
கதம்ச எவ்வருத்தப்பட்டாலும்
ந வ்யாவர்த்யேத கூடமாட்டாது

ஏகே ஆனையிலொருவ
விவேகிந: விவேகிகளான
ஸாங்க்யா: சாங்கியர்கள்
இத்த்ரூபம் சித்ரூபமே
கூடஸ்த ஆத்மாவென்று
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. ஜாட்டியஸ்மிருதி யிருக்கிறதே அதற்கு என்னகதியெனில்.

जाड्यांश:प्रकृतेरूपंविकारित्रिगुणंचतत् ।
चिदोभोगापवर्गार्थंप्रकृतिस्साप्रवर्तते ॥

ஜாட்யாம்ஶ: ப்ரக்ருதே ரூபம் விகாரி த்ரிகுணம் ச தத் |
சிதோ போகாபவர்கார்த்தம் ப்ரக்ருதிஸ்ஸா ப்ரவர்த்ததே || ௯௯ ||

ஜாட்யாம்ஶ: ஜடமான அம்சமானது [ம்
ப்ரக்ருதே: ரூபம் பிரகிருதியின்ரூப
தச்ச அந்தப்பிரகிருதியின்ரூபமான
விகாரி விகாரியாயும் [து
த்ரிகுணம் திரிகுணமாயுமிருக்கிறது
சித: ஆத்துமாவுக்கு (அந்தப்பிரகிரு திகற்பனையின்பிரயோஜனமேதற் கென்றால்)
போகாபவர்கார்த்தம் போகமோக்ஷ நிமித்தியம்
ஸா ப்ரக்ருதி: அந்தப்பிரகிருதியான
ப்ரவர்த்ததே பிரவிருத்திக்கிறது [து

அ-கை. அறிவு அசங்கமாயிருக்கும்போது ஜடமான பிரகிருதியோடே சம்மந்தங்கூடாதே, அப்படியிருக்கப் பிரகிருதியானது புருஷனுக்குப் போக மோக்ஷங்கொடுக்க எப்படிப்பிரவிருத்திக்கக் கூடுமெனில்.

असंगायाश्चितेर्बन्धमोक्षौभेदाग्रहान्मतौ ।
बन्धमुक्तिव्यवस्थार्थंपूर्वेषामिवचिद्भिदा ॥

அஸங்காயாஶ்சிதேர்பந்தமோக்ஷௌ பேதாக்ரஹாந்மதௌ |
பந்தமுக்திவ்யவஸ்தார்த்தம் பூர்வேஷாமிவ சித்பிதா || ௧௦௦ ||

பேதாக்ரஹாத் பிரகிருதிபுருஷவிவே கமின்மையால்
அஸங்காயா: அசங்கமான
சிதே: சைதன்யத்திற்கு
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோக்ஷங்கள்
மதௌ சொல்லப்படுகின்றன

பந்தமுக்திவ்யவஸ்தார்த்தம் பந்தமோக்ஷ ங்களின்விவஸ்தைகளினுடைய நிமி த்தம் [க்குப்போல
பூர்வேஷாம் இவ முந்தினவாதிகளு
சித் இந்தசாங்கியர்களுக்கும்ஆத்துமா
பிதா அனேகமென்பதேசித்தாந்தம்

அ-கை. பிரகிருதி யுண்டென்பதற்கும், புருஷன் அசங்கமென்பதற்கும் சுருதி சொல்லுகிறது.

Koviloor Digital Library

महतःपरमव्यक्तमितिप्रकृतिरुच्यते ।
श्रुतावसङ्गतातद्वदसङ्गोहीत्यतस्स्फुटा ॥

மஹத꞉ பரமவ்யக்தமிதி ப்ரக்ருதிருச்யதே ।
ச்ருதாவஸங்கதா தத்வதஸங்கோ ஹீத்யத꞉ ஸ்புடா ॥ கoக ॥

ச்ருதௌ ச்ருதியிலே
மஹத꞉ மகத்தத்வத்திற்கு
பரம் மேலான
அவ்யக்தம் இதி அவ்யக்தமென்று
ப்ரக்ருதி꞉ மூலப்பிரகிருதியானது
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது
அஸங்கதா அசங்கத்தன்மையும்
தத்வத் அதுபோல்
அஸங்க꞉ அசங்கர்
இதி இந்தப்புருஷனென்று
ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதல்லவா
அத꞉ ஆகையினாலே
ஸ்புடா ச்ருதியில்பிரகிருதிசக்தியென்றும்ஆத்துமா அசங்கரென்றும்பிரகாசமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி ஜீவவாதிகளின் பேதத்தைக்காண்பித்து ஈசுவரவாதிகளின் பேதத்தைக் காண்பிக்கிறதின்பொருட்டு ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

चित्सन्निधौप्रवृत्तायाःप्रकृतेर्हिनियामकम् ।
ईश्वरंब्रुवतेयोगास्सजीवेभ्यःपरश्श्रुतः ॥

சித்ஸந்நிதௌ ப்ரவ்ருத்தாயா꞉ ப்ரக்ருதேர்ஹி நியாமகம் ।
ஈச்வரம் ப்ருவதே யோகா꞉ ஸ ஜீவேப்ய꞉ பரச்ருத꞉ ॥ க௦௨ ॥

சித்ஸந்நிதௌ அறிவின்சந்நிதியில்
ப்ரவ்ருத்தாயா꞉ பிரவிருத்தித்திருக்கிற
ப்ரக்ருதே꞉ பிரகிருதிக்கு(எவர்)
நியாமகம் நியாமகரோ (அவரை)
யோகா꞉ யோகிகள்
ஈச்வரம் ஈசுவரனென்று
ப்ருவதே சொல்லுகிறார்கள்
ஸ꞉ அந்த ஈசுவரன்
ஜீவேப்ய꞉ ஜீவர்களைக்காட்டிலும்
பர꞉ மேலானவரென்று
ச்ருத꞉ ஹி சொல்லப்படுகிறானன்றோ

அ-கை. பிரகிருதி புருஷாளுக்கு ஈசன்மேலென்று சொல்லுகிற அந்தசுருதிபேதங்களில்.

प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशइतिहिश्रुतिः ।
आरण्यकेसंभ्रमेणह्यन्तर्याम्युपपादितः ॥

ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேச இதி ஹி ச்ருதி꞉ ।
ஆரண்யகே ஸம்ப்ரமேண ஹ்யந்தர்யாம்யுபபாதித꞉ ॥ க௦௩ ॥

ச்ருதிஃ ச்ருதியானது
ப்ரதானக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிஃ இதி முக்குணங்களுமொருமித்திருக்கிற பிரகிருதிக்கும் ஜீவர்களுக்கும் நாயகரென்றும்
குணேசஃ குணத்தலைவரென்றும்
உக்தி சொல்லுகிறது
ஸுபாலே பிரகாரங்களிய உபநிஷத்தில்
ஸம்ஹ்ருதேசன தெளிவாய்
ஸஞ்ஜாத: அந்தர்யாமியென்றீசுவரன்
உபப்ருஹ்மிதஃ இதி சொல்லப்பட்டிருக்கிறானன்றோ.

வி-ம். பிரதானமென்பது குணசாம்யாவஸ்தை, க்ஷேத்திரஞ்ஞரென்பது ஜீவர்கள்.

அ-கை. இன்னும் மற்றவாதிகளின் ஆக்ஷேபமான பேதத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

अत्रापिकलहायन्तेवादिनस्स्वस्वयुक्तिभिः ।
वाक्यान्यपियथाप्रज्ञन्दार्ढ्यायोदाहरान्तिहि ॥

அத்ராபிகலஹாயந்தேவாதிநஸ்ஸ்வஸ்வயுக்திபிஃ |
வாக்யாந்யபியதாப்ரஜ்ஞந்தார்ட்யாயோதாஹரந்திஹி || ௧௦௪ ||

வாதிநஃ வாதிகளானவர்கள்
அத்ர. அபி இந்தவிஷயத்திலும்
ஸ்வஸ்வயுக்திபிஃ தங்கள்தங்கள் யுக்திகளாலே
கலஹாயந்தே கலகம்பண்ணுகிறார்கள்
வாக்யாநி அபி சுருதிவாக்கியங்களையும்
யதாப்ரஜ்ஞம் தங்கள்புத்திக்கெட்டினவரையில்
தார்ட்யாய தங்கள்மதம்திடப்படும்பொருட்டு
உதாஹரந்தி. ஹி உதகரிக்கிறான்றோ

அ-கை. இப்போது பதஞ்சலிசொல்லியிருக்கிற ஈசுவரஸ்வரூபத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

क्लेशकर्मविपाकैस्तदाशयैरप्यसंयुतः ।
पुंविशेषोभवेदीशोजीववत्सोप्यसंगाचित् ॥

க்லேசகர்மவிபாகைஸ்ததாசயைரப்யஸம்யுதஃ |
பும்விசேஷோபவேதீசோஜீவவத்ஸோப்யஸங்கசித் || ௧௦௫ ||

க்லேசகர்மவிபாகைஃ அவித்தைமுதலான பஞ்சக்கிலேசமென்ன கர்மமென்ன இவைகளுடைய பரிபாகமுதலானவைகளோடும்
ததாசயைஃ அவைகளின்சேர்க்கைகளோடும்
அஸம்யுதஃ சேராதவராய்
அபி இருந்தாலும்
பும்விசேஷஃ புருஷர்களுக்குள்ளே சிரேஷ்டரான
ஈசஃ. பவேத் ஈசுவரனாகிறார்
ஜீவவத் ஜீவர்கள்போலே
ஸஃ. அபி அந்தஈசுவரனும்
அஸங்கசித் அசங்க சைதன்னியமென்றறி.

வி-ம். பதஞ்சலிசூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிற அவித்தை, அஸ்மிதை,

Koviloor Digital Library

ராகத்வேஷம், அபிநிவேசமென்கிற கிலேசபஞ்சகங்களென்ன, சுக்லக்ருஷ்ண கர்மங்களென்ன, இவைகள் கிலேசமென்றும், கர்மமென்றும் சொல்லுகின்றனர்.

அ-கை. இவர் அசங்கரானால் நியாமகமெப்படிக் கூடுமெனில்.

तथापिपुंविशेषत्वाद्घटतेऽस्यनियंत्रिता ।

ததாபி பும்விஶேஷத்வாத் கடதேஸ்ய நியந்த்ரிதா ॥ ௧௦௫ ॥

ததா. அபி அப்படியிருந்தாலும் | அஸ்ய இவருக்கு
பும்விஶேஷத்வாத் புருஷவிசேஷரானதால் | நியந்த்ரிதா நேமனமானது
கடதே கூடும்.

அ-கை. அவருக்குநியமனம் ஒப்புக்கொள்ளாவிடில் தோஷஞ்சொல்லுகிறார்.

अव्यवस्थाबन्धमोक्षावापतेतामिहान्यथा ॥

அவ்யவஸ்தா பந்தமோக்ஷாவாபதேதாமிஹாந்யதா ॥ ௧௦௬ ॥

இஹ. அந்யதா இவரிடத்திலேப்படி இல்லையென்றால் | அவ்யவஸ்தா விவஸ்தையில்லாமை
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோக்ஷங்களான | ஆபதேதாம் ஆகிவிடும்

அ-கை. அசங்கராயும் நியந்தாவாயுமிருக்கிறாரென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

भीषास्मादित्येवमादावसंगस्यपरात्मनः ।
श्रुतंतद्युक्तमप्यस्यक्लेशकर्माद्यसङ्गमात् ॥

பீஷாஸ்மாதித்யேவமாதாவஸங்கஸ்ய பராத்மந: ।
ஶ்ருதம் தத்யுக்தமப்யஸ்ய க்லேஶகர்மாத்யஸங்கமாத் ॥ ௧௦௭ ॥

பீஷாஸ்மாதித்யேவமாதௌ இவரிடத்தில் பயத்தினால் வாயுவாதிகள் சலிக்கிறாரென்கிற இவைமுதலானவாக்கியத்தில் | அஸங்கஸ்ய அசங்கராயிருக்கிற பராத்மந: பிரமத்திற்குஏவுதல் ஶ்ருதம் அபி (வேதங்களில்) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படிக் கேட்கப்பட்டிருந்தாலும், யுக்தத்தை யெப்படி அங்கீகரிக்கலாமெனில்.

க்லேஶகர்மாத்யஸங்கமாத் முன்சொல்லப்பட்ட கிலேசபஞ்சகமென்ன, சுக்லக்ருஷ்ணகர்மமென்ன இவைமுதலானசேர்க்கையற்றிருப்பதால் | அஸ்ய இவருக்கு தத்யுக்தம் அது யோக்கியம்

அ-கை. ஜீவர்களும் அசங்கசித்ரூபர்களானதால் இவர்களுக்கும் கிலேசாதிகளில்லையே, அப்படியிருக்கும்போது ஈசுவரனுக்கென்னவிசேஷமெனில்.

जीवानामप्यसङ्गत्वात्क्लेशादिर्नह्ययापिच ।
विवेकाग्रहतःक्लेशकर्मादिप्रागुदीरितम् ॥

Koviloor Digital Library

ஜீவாநாமஸங்கஸ்யாஸங்கத்வாத்க்லேசாதிர்நஹ்யஸாவபி |
விவேகாக்ரஹணாத்க்லேசகர்மாதிர்ஹ்யாக்யாதமீரிதம் || ௧௦௮ ||

ஜீவாநாம ஸபி ஜீவர்களும் | விவேகாக்ரஹணாத் பிரகிருதிபுருஷவி
ஸங்கஸ்ய அசங்கரானதால் | வேகமின்மையால்
க்லேசாதி: நஹி கிலேசாதிகளில்லை | க்லேசகர்மாதி கிலேசகர்மமுதலானது
ததா ஸதி அப்படி யிருந்தபோதி | ஹ்யாக் உதீரிதம் முன்னேசொல்லப்ப
லும் | ட்டது.

அ-கை. தார்க்கவாதிகள் அசங்கராயிருக்கிறவர்க்கு பேவுதற்றொழி லுண்டென்றதைக் கேட்க சகிக்காதவர்களாய் ஜீவனுக்கு அவர்வேறாயிருத்தற்பொருட்டு ஞானாதி முக்குணங்கள் எப்பொழுதுமங்கீகரிக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

नित्यज्ञानप्रयत्नेच्छागुणानीशस्यमन्वते ।
असंगस्यानियंतृत्वमयुक्तमितितार्किकाः ॥

நித்யஜ்ஞாநப்ரயத்நேச்சாகுணாநீசஸ்யமந்வதே |
அஸங்கஸ்யாநியந்த்ருத்வமயுக்தமிதிதார்க்கிகா: || ௧௦௯ ||

தார்க்கிகா: தார்க்கிகர்கள் | ப்ரயத்நேச்சாகுணாந் பிரயத்தினமெ
அஸங்கஸ்ய அசங்கருக்கு | ன்ன இச்சையென்ன இந்தகுணங்
நியந்த்ருத்வம் நியமனச்செய்கையானது | கள்
அயுக்தம் இதி நியாயமன்று என்று | ஈசஸ்ய ஈசுவரனுக்கிருக்கிறதாக
நித்யஜ்ஞாந நித்தியமானஞானமென்ன | மந்வதே என்னுகிறார்கள்.

அ-கை. இச்சாதிகுணமுடைய அவருக்கு ஜீவவிலக்ஷணத்தன்மை யெப்படியெனில்.

पुंविशेषत्वमप्यस्यगुणैरेवनचान्यथा ।
सत्यकामस्सत्यसंकल्पइत्यादिश्रुतिर्जगौ ॥

பும்விசேஷத்வமப்யஸ்யகுணைரேவநசாந்யதா |
ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப இத்யாதிச்ருதிர்ஜகௌ || ௧௧௦ ||

பும்விசேஷத்வம் அபி புருஷவிசே | லேயேயன்றி
ஷத்வமும் | அந்யதா வேறேவிதத்தினாலே
அஸ்ய இவருக்கு | ந ச இல்லை
குணை: ஏவ இந்தகுணங்களினா |

அ-கை. குணங்கள் நித்தியமென்பதில் பிரமாணஞ் சொல்லுகிறார்.

ஸத்யகாம: சத்தியகாமரென்றும் | ச்ருதி: சுருதி
ஸத்யஸங்கல்ப: சத்தியசங்கற்பரென் | ஜகௌ சொல்லுகிறது.
றும் |
இத்யாதி இவைமுதலானகுணங்களை |

Koviloor Digital Library

அ-கை. அதினுல் நோக்ஷமிருப்பதால் வேறுபக்ஷத்தை சொல்லுகிறார்.

नित्यज्ञानादिमत्त्वेऽस्यसृष्टिरेवसदाभवेत् ।
हिरण्यगर्भईशोऽतोलिङ्गदेहेनसंयुतः ॥

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍇𑌵𑌸𑌦𑌾𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌈𑌶𑍋𑌽𑌤𑍋𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ ௧௧௧ ॥

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 நித்தியமான ஞானாதிகளையுடையவரானதால்
𑌅𑌸𑍍𑌯 இவருக்கு
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃𑌏𑌵 சிருஷ்டியே
𑌸𑌦𑌾𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 எப்போதும்பவிக்கும்
𑌅𑌤𑌃 ஆகையினாலே
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 இரணியகருப்பரே
𑌈𑌶𑌃 ஈசுவரனெனப்படுகிறார்.

அ-கை. அவருக்கு யென்னரூபமெனில்.

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 லிங்கதேகத்தோடே
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 கூடிக்கொண்டிருக்கிறவர்

அ-கை. இரணியகர்ப்பன் ஈசனென்பதில் என்னபிரமாணமெனில்.

उद्गीथब्राह्मणेतस्यमाहात्म्यमितिविस्तृतम् ।
लिङ्गसत्त्वेपिजीवत्वंनास्यकर्माद्यभावतः ॥

𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 ॥ ௧௧௨ ॥

𑌉𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 உத்கீதமென்கிறபிராமணத்தில்
𑌤𑌸𑍍𑌯 அவருடைய
𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 மான்மியத்தை
𑌇𑌤𑌿 இந்தப்பிரகாரம்
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. லிங்கதேக சம்பந்தமாகும்போது ஜீவனுகிவிடுவரோவெனில்.

𑌅𑌸𑍍𑌯 அவருக்கு
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 லிங்கதேகம்
𑌅𑌪𑌿 இருந்தாலும்
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 கர்மாதிகளில்லாமையால்
𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨 ஜீவத்வமில்லை.

அ-கை. லிங்கதேகம் ஸ்தூலதேகத்தைவிட்டு காணப்படாமையால் ஸ்தூலதேகசமஷ்டி யபிமானியான விராட்டே ஈசுவரனென்று சொல்லுகிறான்.

स्थूलदेहंविनालिङ्गदेहोनक्वापिदृश्यते ।
वैराजोदेहईशोऽतस्सर्वतोमस्तकादिमान् ॥

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌦𑍇𑌹𑌂𑌵𑌿𑌨𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌹𑍋𑌨𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑍋𑌦𑍇𑌹𑌈𑌶𑍋𑌽𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௧௩ ॥

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌦𑍇𑌹𑌂 ஸ்தூலதேகத்தை
𑌵𑌿𑌨𑌾 விட்டு
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌹𑌃 லிங்கதேகமானது
𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 ஓரிடத்திலும்
𑌨𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 காணப்படவில்லை
𑌅𑌤𑌃 ஆகையால்
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 நாலுவாக்கிலும் [பதான
𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 சிரமுதலானதையுடை

Koviloor Digital Library

வைராஜ:- விராட்புருஷனுடைய
தேஹ:- தேகமே

ஈச்வர:- ஈச்வரன்.

அ-கை. அதிற்பிரமாணமேதெனில்.

सहस्रशीर्षेत्येवञ्चविश्वतश्चक्षुरित्यपि ।
श्रुतमित्याहुरनिशंविश्वरूपस्यचिन्तकाः ॥

ஸஹஸ்ரசீர்ஷேத்யேவஞ்சவிச்வதச்சக்ஷுரித்யபி ।
ச்ருதமித்யாஹுரநிசம்விச்வரூபஸ்யசிந்தகா: ॥ ககச ॥

விச்வரூபஸ்யசிந்தகா:- விராட்டுபாசகர்கள்
ஸஹஸ்ரசீர்ஷா-இதி ஆயிரம்சிரசுடையவர் புருஷனென்றனும்
ஏவம்-ச இதுமுதலானவாக்கியத்தை
விச்வதச்சக்ஷு:- எங்குங்கண்ணுடையவர்
இதி,அபி என்றவாக்கியமும்
அநிசம் சதா
ச்ருதம் கேட்கப்படுகிறதென்று
இதி இவ்விதமாக
ஆஹு:- சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இதிலேயுந் தோஷஞ்சொல்லி மதாந்தரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

सर्वतःपाणिपादत्वेक्रम्यादेरपिचेशता ।
ततश्चतुर्मुखोदेवएवेशोनेतरःपुमान् ॥

ஸர்வத:பாணிபாதத்வேக்ரம்யாதேரபிசேசதா ।
ததச்சதுர்முகோதேவஏவேசோநேதர:புமாந் ॥ ககரு ॥

ஸர்வத:- நாலுவாக்கிலும்
பாணிபாதத்வே பாணிபாதமென்னும் பக்ஷத்தில் [லான புழுக்களும்
க்ரம்யாதே:-அபி-ச மரவெட்டைமுதலான புழுக்களும்
ஈசதா ஈசுவரத்வமுண்டாகும்
தத:- ஆகையினாலே
சதுர்முக:- பிர்மாவான
தேவ:-ஏவ தேவரே
ஈச:- ஈசுவரர்
இதர:- மற்ற
புமாந் புருஷர்
ந அன்று.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

पुत्रार्थंतमुपासीनाएवमाहुःप्रजापतिः ।
प्रजाअसृजतेत्यादिश्रुतिञ्चोदाहरन्त्यमी ॥

புத்ரார்த்தந்தமுபாஸீநாஏவமாஹு:ப்ரஜாபதி: ।
ப்ரஜாஅஸ்ருஜதேத்யாதிச்ருதிஞ்சோதாஹரந்த்யமீ ॥ ககசு ॥

புத்ரார்த்தம் பிள்ளையின் நிமித்தியம்
தம் அவரை
உபாஸீநா:-ஏவம் உபாசிக்கிறார்கள்
ஆஹு:- சொல்லுகிறார்கள் [என்று

Koviloor Digital Library

ப்ரஜாபதி: பிர்மாவானவர்
ப்ரஜா: பிர்ஜைகளை
ஸஸ்ருஜ உண்டுபண்ணினுரென்று
இத்யாதிஶ்ருதி: இது முதலான ஶ்ருதியையும்
ஸ்ம்ருதீ இந்தப்பிரஜாபத்யாதிகள்
உதாஹரந்தி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. பாகவதமதஞ் சொல்லுகிறார்.

विष्णोर्नाभेस्समुद्भूतःवेधाःकमलजस्ततः ।
विष्णोरेवेशइत्याहुर्लोकेभागवताजनाः ॥

விஷ்ணோர்நாபேஸ்ஸமுத்பூதோவேதா:கமலஜஸ்தத: ।
விஷ்ணுரேவேஶஇத்யாஹுர்லோகேபாகவதாஜநா: ॥ ௧௧௭ ॥

விஷ்ணோ: விஷ்ணுவினுடைய
நாபே: உந்திக்கமலத்திலிருந்து
ஸமுத்பூத: உண்டானவராகையால்
கமலஜ: அக்கமலத்திலிருந்து பிறந்தவராயிருக்கிற
வேதா: பிர்மா ஈசுவரனுகார்
தத: ஆகையினாலே
விஷ்ணுரேவ விஷ்ணுவே
ஈஶ: இதி ஈசுவரனென்று
லோகே லோகத்திலிருக்கிற
பாகவதா: பாகவதர்களான
ஜநா: ஜனங்கள் (சொல்லுகிறார்கள்.)

அ-கை. ஆகமாபிமானிகளான சைவமதத்தைச் சொல்லுகிறார்.

शिवस्यपादावन्वेष्टुंशार्ङ्गीचशक्तस्ततश्शिवः ।
ईशोनविष्णुरित्याहुश्शैवाआगममानिनः ॥

ஶிவஸ்யபாதாவந்வேஷ்டும்ஶார்ங்கீசஶக்தஸ்ததஶ்ஶிவ: ।
ஈஶோநவிஷ்ணுரித்யாஹுஶ்ஶைவாஆகமமாநிந: ॥ ௧௧௮ ॥

ஶிவஸ்ய பாதௌ சிவனுடைய பாதங்(களை
அந்வேஷ்டும் தேடுவதற்கு
ஶார்ங்கீ அஶக்த: விஷ்ணுவானவர் அ(சக்தர்
தத: ஆகையினாலே
ஶிவ: ஈஶ: சிவனே ஈசுவரன்
விஷ்ணு: விஷ்ணுவானவர்
ந இதி ஈசுவரனில்லையென்று
ஆகமமாநிந: ஆகமாபிமானிகளான
ஶைவா: சைவர்களானவர்கள்
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. காணபத்தியமதஞ் சொல்லுகிறார்.

पुरत्रयंसाधयितुंविघ्नेशंसोप्यपूजयत् ।
विनायकंप्राहुरीशंगाणपत्यमतेरताः ॥

புரத்ரயம்ஸாதயிதும்விக்நேஶம்ஸோऽப்யபூஜயத் ।
விநாயகம்ப்ராஹுரீஶம்காணபத்யமதேரதா: ॥ ௧௧௯ ॥

Koviloor Digital Library

ஸ: அபி அந்த ஸிவனும்	விநாயகம் விநாயகரே
த்ரிபுரம் திரிபுரத்தை	ஸர்வேசம் ஈசுவரனென்று
ஸாயகேந ஜெயிக்க	காணாபத்யமதாநுகா: கணபதிம
விக்னேசம் விக்னேசுவரனை	தத்திலே உத்யுக்தரானவர்கள்
ஸமபூஜயத பூஜித்தார் (ஆதலால்)	ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன நியாயத்தை அன்னியமதத்திலும் சொல்லுகிறார்.

एवमन्वेस्वस्वपक्षाभिमानेनान्यथान्यथा ।
मन्त्रार्थवादकल्पादीनाश्रित्यप्रतिपेदिरे ॥

ஏவமந்யே ஸ்வஸ்வபக்ஷாபிமாநேநாந்யதாந்யதா ।
மந்த்ரார்த்தவாதகல்பாதீநாச்ரித்ய ப்ரதிபேதிரே ॥ ௧௨௦ ॥

ஏவம் இப்படி	அந்யதா அந்யதா வேறு வேறாக
அந்யே பைரவமயிலாராதிகளான [வாதிகள்	மந்த்ரார்த்தவாதகல்பாதீந் மந்திரங்களையும் அர்த்தவாதங்களையும் கற்பங்
ஸ்வஸ்வ தங்கள் தங்கள்	ஆச்ரித்ய ஆசிரயித்து (களையும்
பக்ஷாபிமாநேந பக்ஷத்திலிருக்கிற துரபிமானத்தினாலே	ப்ரதிபேதிரே மயங்குகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி யெத்தனைமத மிருக்கிறதெனில்.

अन्तर्यामिणमारभ्यस्थावरान्तेशवादिनः ।

அந்தர்யாமிணமாரப்ய ஸ்தாவராந்தேசவாதிந: ॥ ௧௨௦½ ॥

அந்தர்யாமிணம் அந்தர்யாமியை	ஸ்தாவராந்தேசவாதிந: ஸ்தாவரம்வ
ஆரப்ய ஆரம்பித்து	றயிலுள்ள வஸ்துக்களை ஈசுவரனென்று வாதிக்கிறவர்களனேகர்கள்.

அ-கை. ஸ்தாவரத்தை ஈசனென்றவாதம் ஓரிடத்திலும் காணப்படவில்லையேயெனில்.

सन्त्यश्वत्थार्कवंशादेःकुलदैवत्वदर्शनात् ॥

ஸந்த்யச்வத்தார்கவம்சாதே: குலதைவத்வதர்சநாத் ॥ ௧௨௧ ॥

அச்வத்தார்கவம்சாதே: அரசௌருக்கு மூங்கில் முதலானவைகளை	மாகக்கொண்டாடுவதால்
குலதைவத்வதர்சநாத் குலதெய்வ	ஸந்தி அந்த வாதிகளு மிருக்கிறார்களென்றறி.

அ-கை. இப்படிமதங்கள் பேதமானால் எதைக்கொள்ளுகிறது எதைத்தள்ளுகிறதெனில்.

तत्वनिश्चयकामेनन्यायागमविचारिणाम् ।
एकैवप्रतिपत्तिस्स्यात्साप्यत्रस्फुटमुच्यते ॥

தத்வநிர்ணயகாலேந ந்யாயா ஞ்சவிசாரிணாம் |
ஸமெகேவஸ்ருதியுக்திஸ்யாத் தாவஸ்துஸ்வாடமூஸ்யதெ|| கஉஉ ||

தத்வநிர்ணயகாலேந தத்வ நிச்சயம் பண்ண அவசரத்திலே	ஸ்ருதியுக்தி ஞானமே
ந்யாயா ஞ்சவிசாரிணாம் யுக்தி யென்ன சுருதியென்ன இவைகளை விசாரிக்கிறவர்களுக்கு	ஸ்யாத் உண்டாகிறது
ஏகோஸ்வ. அந்தவைதமான ஒரே	தத்ர இந்த இடத்தில்
	ஸா.தவ அந்த ஞானமே
	ஸ்வபட பிரகாசமாக
	உச்யதெ சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. அந்தஞானத்தைக் காண்பிப்பதற்கு அதற்கனுமான சுருதியைக் காண்பிக்கிறர்.

मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ।
अस्यावयवभूतैस्तुव्याप्तंसर्वमिदंजगत् ॥
மாயாந்துப்ரக்ருதிம்வித்யாந்மாயிநந்துமஹெஸ்வரம் |
அஸ்யாவயவபூதைஸ்துவ்யாப்தம்ஸர்வமிதஞ்ஜகத்||கஉ௩ ||

மாயாந்து மாயையே	இதம் இந்த
ப்ரக்ருதிம் மூலப் பிரகிருதியென்று	ஸர்வம். ஜகத் சகல ஜகத்தும்
வித்யாத் அறியவேண்டியது	அஸ்ய இவருடைய [ளுலேயே
மாயிநந்து மாயாவியே	அவயவபூதைஸ்து அவயவங்களி
மஹெஸ்வரம் மகேசுவரனென்றும்	வ்யாப்தம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இந்தசுருதியி னுதவியாலே ஈசவிஷயம் நிர்ணயிப்பது யுக்தமென் றுசொல்லுகிறர்.

इतिश्रुत्यनुसारेणन्यायोनिर्णयईश्वरे ।
तथासत्याविरोधस्स्यात्स्थावरान्तेशवादिनाम् ॥
இதிஸ்ருத்யநுஸாரேண ந்யாயோநிர்ணயஈஸ்வரெ |
ததாஸத்யவிரோதஸ்ஸ்யாத்ஸ்தாவராந்தேஸவாதிநாம்|| கஉச ||

இதி இப்படி [தலியாலே	ஸ்தாவராந்தேஸவாதிநாம் அந்தர்யாமியை ஆரம்பித்துஸ்தாவரமீருயீசனென்றுவாதிக்கிறவாதிகளுக்கு
ஸ்ருத்யநுஸாரேண சுருதியினு	அவிரோதஃஸ்யாத் விரோதமன்றியிலிருக்கிறது.
ஈஸ்வரே. நிர்ணயஃ ஈசுவரவிஷயத்தில்நிர்ணயமானது	
ந்யாயஃ நியாயமென்றறி [ல்	
ததாஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவி	

அ-கை. ஜகத்காரணமான மாயைக் கென்னரூபமெனில்.

Koviloor Digital Library

मायाचेयन्तमोरूपातापनीयेतदीरणात् ।
अनुभूतिन्तत्रमानंप्रतिजज्ञेश्रुतिस्स्वयम् ॥

மாயாசேயந்தமோரூபாதாபநீயேதத்ரணாத் ।
அநுபூதிந்தத்ரமாநம்ப்ரதிஜஜ்ஞேச்ருதிஸ்ஸ்வயம் ॥ கஉ௫ ॥

மாயா. சேயம். இந்தமாயையும் | தமோரூபா. தமோரூபமாயிருக்கிறது

அ-கை. எதினுலெனில்,

தாபநீயே தாபநீயமென்ற உபநிஷத்தில்
தத்ரணாத். அப்படிச்சொல்லியிருக்கிறபடியினுலே
தத்ர அதில். அந்தவிஷயத்தில் சுருதி யானது [ற
அநுபூதிம் அநுபவரூபமாயிருக்கிறமாநம். ஸ்வயம் பிரமாணத்தைத்தானே
ப்ரதிஜஜ்ஞே. பிரதிஞ்ஞைபண்ணியிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தமாயை தமோரூபமென்பதில் என்ன அநுபவமெனில்.

जडमोहात्मकंतच्चेत्यनुभावयतिश्रुतिः ।
आबालगोपंस्पष्टत्वादानन्त्यंतस्यसाब्रवीत् ॥

ஜடமோஹாத்மகம்தச்சேத்யநுபாவயதிச்ருதி: ।
ஆபாலகோபம்ஸ்பஷ்டத்வாதாநந்த்யம்தஸ்யஸாப்ரவீத் ॥ கஉ௬ ॥

ச்ருதி: சுருதியானது [றும்
தத். ஜடம். அந்தமாயையைஜடமென்
மோஹாத்மகம். மோகரூபமென்றும்
இதி இப்படி [விக்கிறது
அநுபாவயதி அநுபவமாகக்காண்பி
தஸ்ய அந்தமாயை

ஆபாலகோபம் குழந்தைமுதல்இடையன்வரையெல்லாருக்கும்
ஸ்பஷ்டத்வாத் பிரகாசமானபடியினுலே
ஆநந்த்யம் அந்தமாயையை அந்தமற்றதென்றும் [றது
ஸா. அப்ரவீத் அந்தசுருதிசொல்லுகி

அ-கை. மோகசப்தத்திற்கும் ஜடசப்தத்திற்கும் அர்த்தம் சொல்லுகிறர்.

अचिदात्मघटादीनायत्स्वरूपंजडंहितत् ।
यत्रकुंठीभवेत् बुद्धिस्समोहइतिलौकिकाः ॥

அசிதாத்மகடாதீநாம்யத்ஸ்வரூபம்ஜடம்ஹிதத் ।
யத்ரகுண்டீபவேத்புத்திஸ்ஸமோஹஇதிலௌகிகா: ॥ கஉ௭ ॥

அசிதாத்மகடாதீநாம் ஜடவடிவமான கடாதிகளுக்கு [ண்டோ
யத். ஸ்வரூபம் யாதொருஸ்வரூபமு
தத் ஜடம். ஹி அதுஜடமாயிருக்கிறதன்றோ

புத்தி: புத்தியானது
யத்ர எந்தமாயையினிடத்தில்
குண்டீபவேத் (சத்தென்றுவது அசத்தென்றுவதுநிச்சயிக்கமாட்டாமல்)
மழுங்கிப்போகிறதோ

Koviloor Digital Library

ஸா: அநாதே
மோஹநீஇதி. மோகமென்றும்

லௌகிகாஃ. லோகத்தார் (சொல்லுகி றார்கள்

அ-கை. சொல்லியபிரகாரமாக இது சர்வானுபவசித்தமென்று காண்பிக்கிறார்.

इत्थंलौकिकदृष्ट्यैतत्सर्वैरप्यनुभूयते ।

இத்தம்லௌகிகத்ருஷ்ட்யைதத்ஸர்வைரப்யநுபூயதே|| ௨௭||

இத்தம் இப்படி.
ஏதத் இந்தமாயாஸ்வரூபத்தை
லௌகிகத்ருஷ்ட்யா லோகதிருஷ்டியினால்

ஸர்வைரபி சகலர்களினாலேயும்
அநுபூயதே நிஜமென்றநுபவிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படியாயை லோகிகளைப்போல சர்வானுபவசித்தமானால் இதைஞானத்தினால் நிவர்த்திக்கக் கூடாதோவெனில்.

युक्तिदृष्ट्यात्वनिर्वाच्यंनासदासीदितिश्रुतेः ।
नासदासीद्विभातत्वान्नोसदासीच्चबाधनात्॥

யுக்திதிருஷ்ட்யாத்வநிர்வாச்யம்நாஸதாஸீதிதிச்ருதேஃ|
நாஸதாஸீத்விபாதத்வாந்நோஸதாஸீச்சபாதநாத்|| ௧௨௮ ||

யுக்திதிருஷ்ட்யா யுக்திதிருஷ்டியால் பார்க்கும்போது
அநிர்வாச்யம். வாக்கால் சொல்லமுடியாததாயிருக்கிற
நாஸதாஸீதிதி சத்து அசத்தென்று சொல்லக்கூடாதென்று

ச்ருதேஃ. சொல்லுகிறசுருதியினாலும்
விபாதத்வாத். லௌகிகர்களுக்கு தோன்றுகிறபடியினாலே
அஸத். இல்லாததாகவும்
ந ஆஸீத். ஆகாது.

அ-கை. துச்சத்துவத்தைச் சொல்லுகிற சுருதியை காண்பிக்கிறார்.

विद्यादृष्ट्याश्रुतंतुच्छंतस्यनित्यनिवृत्तितः ॥

வித்யாத்ருஷ்ட்யாச்ருதந்துச்சந்தஸ்யநித்யநிவ்ருத்திதஃ|| ௧௨௯ ||

தஸ்ய அந்தமாயைரூபமானது
வித்யாத்ருஷ்ட்யா ஞானிகளினுபவத்தால்

நித்யநிவ்ருத்திதஃ எப்போதுங்காணப்படாமையால்
துச்சம் துச்சமென்றுசொல்லப்
ச்ருதம், பட்டது.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तुच्छाऽनिर्वचनीयाचवास्तवीचेत्यसौत्रिधा ।
ज्ञेयामायात्रिभिर्बोधैःश्रौतयौक्तिकलौकिकैः ॥

துச்சாऽநிர்வசநீயாசவாஸ்தவீசேத்யஸௌத்ரிதா|
ஜ்ஞேயாமாயாத்ரிபிர்போதைஃச்ரௌதயௌக்திகலௌகிகைஃ|| ௧௩௦||

Koviloor Digital Library

காலத்ரயா (ஆகாசபுஷ்பம்போல திரிகாலத்திலுமில்லாததாயும்)
அநிர்வசநீயா.வ (சிப்பிவெள்ளிபோல்) அனிர்வசனீயமாயும்
வாஸ்தவீ. (ஜீவனைப்போலே) வாஸ்தவமாயும்
இதி இப்படி.

ஸ்வேதரயா இந்தமாயையானது
மாயா மாயையானது (ம்
ஶ்ரௌதயௌ ஞானந்திரஸேயும்
யௌக்திகலௌகிகைச் சுருதிசம்பந்தயுக்திகளாலும்லௌகீகர்களாலும்
த்ரிதாஜ்ஞேயா மேலேசொன்னமூன்றுவிதங்களாலேஅறியத்தக்கது.

அ-கை. இந்தமாயையானது ஜகத்தைத்தோற்றி மறைக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

अंस्यसत्वमसत्वंचजगतोदर्शयत्यसौ ।
प्रसारणाचसंकोचाद्यथाचित्रपटस्तथा ॥

அஸ்யஸத்வமஸத்வஞ்சஜகதோதர்ஶயத்யஸௌ ।
ப்ரஸாரணாச்ச ஸங்கோசாத்யதா சித்ரபடஸ்ததா ॥ கஙக ॥

சித்ரபட: சித்திரபடமானது
ப்ரஸாரணாத் விரிப்பதினாலும்
ஸங்கோசாத். சுருட்டுவதினாலும்
யதா எப்படி
ததா சித்திரத்தைத்தோற்றி மறைக்கின்றதோ (அப்படி)

அஸௌ இந்தமாயையானது (ஜாக்ரஸ்வப்பனத்தில்)
அஸ்ய.ஜகத: இந்தஜகத்திற்கு
ஸத்வம் தோற்றத்தையும் [யும்
அஸத்வம். ச.(சுஷுப்தியில்) மறைப்பை
தர்ஶயதி. காண்பிக்கிறது.

அ-கை. சுருதியில்மாயை அஸ்வதந்திரை யென்றும் ஸ்வதந்திரையென்றும் இருவிதமாய்ச் சொல்லக் காரணமேதெனில்.

अस्वतन्त्राहिमायास्यादप्रतीतेर्विनाचितिम् ।
स्वतंत्रापितथैवस्यादसङ्गस्यान्यथाकृतेः ॥

அஸ்வதந்த்ராஹிமாயாஸ்யாதப்ரதீதேர்விநாசிதிம் ।
ஸ்வதந்த்ராபி ததைவஸ்யாதஸங்கஸ்யாந்யதாக்ருதே: ॥ கஙஉ ॥

விநாசிதிம் அறிவைவிட்டு
அப்ரதீதே: தோற்றாமையால்
மாயா மாயையானது
அஸ்வதந்த்ரா ஸ்யாத் அஸ்வதந்திரையாயெப்படி இருக்கிறதோ

ததா ஏவ அப்படியே
அஸங்கஸ்ய அசங்கரான ஆத்துமாவை
அந்யதாக்ருதே: வேறாயிருக்கிற ஜீவஜகத்து ஈசர்களாகப் பண்ணுவதால்
ஸ்வதந்த்ராபி ஸ்வதந்திரையாயும்
ஸ்யாத் இருக்கிறது.

அ-கை. அசங்கராயிருக்கிற ஆத்துமாவை அன்னியதாவாகப் பண்ணுகிறதென்றதை ஸ்பஷ்டமாகக் காண்பிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

कूटस्थासङ्गमात्मानञ्जगत्वेनकरोतिसा ।
चिदाभासस्वरूपेणजीवेशावपिनिर्ममे ॥

கூடஸ்தாஸங்கமாத்மாநஞ்ஜகத்வேநகரோதிஸா ।
சிதாபாஸஸ்வரூபேணஜீவேசாவபிநிர்மமே ॥ ௧௩௨ ॥

ஸா அந்த மாயையானது
கூடஸ்தா கூடஸ்தராயும்
அஸங்கம் அஸங்கராயுமிருக்கிற
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை
ஜகத்வேந ஜகத்தாக
கரோதி பண்ணுகிறது.

சிதாபாஸஸ்வரூபேண சிதாபாச ஸ்வரூபர்களான
ஜீவேசௌ அபி ஜீவேசுவரர்களையும்
நிர்மமே உண்டுபண்ணுகிறதென்று சுருதியுஞ்சொல்லுகிறது.

அ-கை. அப்போகூடஸ்தத்தன்மை கெட்டதேயெனில்.

कूटस्थमनुपहृत्यकरोतिजगदादिकम् ।

கூடஸ்தமநுபஹத்யகரோதிஜகதாதிகம் ॥ ௧௩௩ ॥

கூடஸ்தம் கூடஸ்தரை
அநுபஹத்ய உபத்திரவம் பண்ணாமலே
ஜகதாதிகம் ஜகத்துமுதலானதை
கரோதி உண்டுபண்ணுகிறது.

அ-கை. புருஷனைத்தொடாமல் பிள்ளை பெற்றாளென்பது கூடாததுபோல ஆத்துமாவைத் தொடாமல் ஜகத்துமுதலானதை யுண்டுபண்ணுகிறது கூடாதேதெனில்.

दुर्घटैकविधायिन्यांमायायांकाचमत्कृतिः ॥

துர்கடைகவிதாயிந்யாம்மாயாயாம்காசமத்க்ருதி: ॥ ௧௩௪ ॥

துர்கடைகவிதாயிந்யாம் கூடாததைக்கூட்டிவைக்கிற
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில்
கா சமத்க்ருதி: இதென்ன ஆச்சரியம்.

தா-ம். அப்படி இல்லாமற்போனால் மாயையென்கிற பெயரே யெடுபட்டுப்போம்.

இ-தி. சமுத்திரத்தை தாண்டின அநுமாருக்கு வாய்க்கால் தாண்டுவது பிரயாசை இல்லாததுபோலவாம்.

அ-கை. மாயையிந்தன்மையென்பதில் லோகதிருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

द्रवत्वमुदकेवह्नावौष्ण्यंकाठिन्यमश्मनि ।
मायायांदुर्घटत्वंचस्वतस्सिध्यतिनान्यतः ॥

த்ரவத்வமுதகேவஹ்நாவௌஷ்ண்யம்காடிந்யமச்மநி ।
மாயாயாம்துர்கடத்வஞ்சஸ்வதஸ்ஸித்யதிநாந்யத: ॥ ௧௩௫ ॥

உதகே ஜலத்தில்
த்ரவத்வம் நீர்ப்பும்
வஹ்நௌ அக்கினியில்
ஔஷ்ண்யம் உஷ்ணமும்

Koviloor Digital Library

அஹநி கல்லில் [மோ
ஹாஸ்ரூப ஆபுரணங்களாயிஸ்வபாவ
ஆயாயாம் அப்படிமாயையினிடத்தில்
ஈச்வர-ஈடிசுவரவ கூடாததைக் கூட்டி-

வைக்கிறதாய்
ஹேத: ஸ்வபாவமாகவே
விஸ்ருதி சித்தித்திருக்கிறது
ந.கூநருதமேமற்றென்றினால்வந்ததல்ல

அ-கை. மாயைக்கநிஷ்டானந் தெரியும்வரை மாயாகாரியம் சத்தியம்போ லவும் பிற்பாடு பொய்யென்று போகுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

नवेत्तिलोकेयावत्तत्साक्षात्तावच्चमत्कृतिम् ।
धत्तेमनसिपश्चात्तुमायैवेत्युपशाम्यति ॥

நவெத்திலொகெயாவத்தஂஸாக்ஷாத்தாவச்சமத்க்ருதிஂ ।
யத்தெமநஸிபஸ்சாத்துமாயெவெத்யுபஶாம்யதி ॥ கருக ॥

லோகஃ ஜனமானது
தம் அந்த
ஸாக்ஷாத் இந்திரஜாலக்காரனைப்பிரத்
தியக்ஷமாக
யாவத் எதுவரையிலும்
நவெத்தி அறியவில்லையோ
தாவத் அதுவரையிலும்
சமத்க்ருதிம் இந்திரஜாலமான அந்த

சமத்காரத்தை வாஸ்தவமாகவே
மநஸி மனதில்
யத்தெ தரிக்கிறார்
பஸ்சாத்து அவனையறிந்தபிற்பாடோ
வென்றால்
ஏஷா இது
மாயா ஏவ மாயையென்று
உபஶாம்யதி உபசாந்தியடைகிறார்.

அ-கை. இன்னும் ஜகத்தைசத்தியமென்கிற நையாயிகர்களான வாதிக ளிடத்தில் சங்கைபண்ணு நம்மிடத்தில் பண்ணாதேயென்று சொல்லுகிறார்.

प्रसरंतिहिचोद्यानिजगत्सत्यत्ववादिषु ।
नचोद्यंमायायांतस्याश्चोद्यैकरूपतः ॥

ப்ரஸரந்திஹிசொத்யாநிஜகத்ஸத்யத்வவாதிஷு ।
நசொத்யஂமாயாயாஂதஸ்யாஸ்சொத்யைகரூபத: ॥ கருஎ ॥

ஜகத் ஜகத்தை [களிடத்தில்
ஸத்யத்வவாதிஷு நிஜமென்கிற வாதி
சொத்யாநி ஆக்ஷேபங்கள்

ப்ரஸரந்தி,ஹி பண்ணத்தக்கதன்றோ
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில் [ன்று
நசொத்யம் ஆக்ஷேபிக்கத் தக்கத

அ-கை. அதுஎதினாலென்றால்.

தஸ்யாஃ அந்தமாயைக்கு

சொத்யைகரூபதஃ ஆக்ஷேபமே
ரூபமானதால்

அ-கை. மாயாவாதிகளான நம்மைக்குறித்து ஆக்ஷேபித்தால் அதிசப்பிர சங்கம் வருமென்று சொல்லுகிறார்.

Koviloor Digital Library

चोद्येपियदिचोद्यंस्यात्तच्चोद्येचोद्यतेमया ।
परिहार्यंततश्चोद्यंनपुनःप्रतिचोद्यताम् ॥

சோத்₃யேபியதி₃சோத்₃யம்ஸ்யாத்தச்சோத்₃யேசோத்₃யதேமயா ।
பரிஹார்யந்ததச்சோத்₃யந்நபுந:ப்ரதிசோத்₃யதாம் ॥ ௧௩௮ ॥

சோத்₃யே அபி ஆக்ஷேபத்திலும்
சோத்₃யம் ஸ்யாத் யதி₃ ஆக்ஷேபிப்பா
யோமானால்
தச்சோத்₃யே அந்த ஆக்ஷேபத்தில்
மயா என்னாலும்
சோத்₃யதே ஆக்ஷேபிக்கப்படும்

தத: ஆகையினாலே
சோத்₃யம் ஆக்ஷேபமானது
பரிஹார்யம் பரிஹரிக்கத்தக்கது
புந: மறுபடியொருக்காலும்
ந ப்ரதிசோத்₃யதாம் இப்படி ஆக்ஷே
பிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை வெளிபண்ணுகிறார்.

विस्मयैकशरीरांयाःमायायाश्चोद्यरूपतः ।
अन्वेष्यःपरिहारोस्याःबुद्धिमद्भिःप्रयत्नतः ॥

விஸ்மயைகஶரீராயா:மாயாயாஶ்சோத்₃யரூபத: ।
அந்வேஷ்ய:பரிஹாரோஸ்யா:பு₃த்₃தி₄மத்₃பி₄:ப்ரயத்நத: ॥ ௧௩௯ ॥

விஸ்மயைகஶரீராயா: ஆச்சரியப்படு
ம்படியானமுக்கியவடிவமாயிருக்கிற
மாயாயா: மாயையானது
சோத்₃யரூபத: ஆக்ஷேபஸ்வரூப
மாயிருப்பதால்

அஸ்யா: இந்தமாயைக்கு
பரிஹார: பரிஹாரமானது
பு₃த்₃தி₄மத்₃பி₄: புத்திசாலிகளினாலே
ப்ரயத்நத: பிரயத்தினமாக
அந்வேஷ்ய: தேடத்தக்கது.

அ-கை. மாயைக்குப் பரிஹாரந் தேடச்சொன்னது நியாயந்தான், மாயையென்பது இல்லையேயெனில்.

मायात्वमेवनिश्चेयमितिचेत्तर्हिनिश्चिनु ।
लोकप्रसिद्धमायायाःलक्षणंयत्तदीक्ष्यताम् ॥

மாயாத்வமேவநிஶ்சேயமிதிசேத்தர்ஹிநிஶ்சிநு ।
லோகப்ரஸித்₃த₄மாயாயா:லக்ஷணம்யத்ததீ₃க்ஷ்யதாம் ॥ ௧௪௦ ॥

மாயாத்வம் ஏவ மாயையென்றசொல்
லேஅர்த்தத்திலில்லையென்றிருப்ப
தனத்தை இல்லையென்று
நிஶ்சேயம் நிச்சயம்
இதி சேத பண்ணவேண்டிபதெ யெனி
தர்ஹி அப்படி [ல்

நிஶ்சிநு நிச்சயம்பண்ணு
லோகப்ரஸித்₃த₄மாயாயா: லோகப்பிரசி
த்தமான இந்திரஜாலம்முதலானமா
யைக்கு
யத் லக்ஷணம் ததீ₃க்ஷ்யதாம் யாதொரு
லக்ஷணமுண்டோ அந்தலக்ஷணம்
மாயையில்பார்க்கத்தக்கது.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இந்த்ரஜாலத்துக்கு ஸமானமென்கிறார்.

ननिरूपयितुंशक्याविस्पष्टंभासतेचया ।
सामायेतीन्द्रजालादौलोकास्संप्रतिपेदिरे ॥

நநிரூபயிதும்ஶக்யாவிஸ்பஷ்டம்பாஸதேசயா ।
ஸாமாயேதீந்த்ரஜாலாதௌலோகாஸ்ஸம்ப்ரதிபேதிரே ॥ கசக ॥

யா யாதொன்று	ஸா அது
நிரூபயிதும் நிரூபிக்கதற்கு	மாயா இதி மாயையென்று
நஶக்யா முடியாததாயும்	ஐந்த்ரஜாலாதௌ இந்திரஜாலாதியில்
விஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாயும்	லோகா: ஜனங்கள்
பாஸதே தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறதோ	ஸம்ப்ரதிபேதிரே நன்றாக அறிந்தார்கள்.

அ-கை. இனி தாஷ்டாந்தஞ் சொல்லுகிறார்.

स्पष्टंभातिजगच्चेदमशक्यंतान्निरूपणम् ।
मायामयंजगत्तस्मादीक्षस्वापक्षपाततः ॥

ஸ்பஷ்டம்பாதிஜகச்சேதமஶக்யந்தந்நிரூபணம் ।
மாயாமயம்ஜகத்தஸ்மாதீக்ஷஸ்வாபக்ஷபாதத: ॥ கசஉ ॥

இதம் இந்த	அஶக்யம் அசக்தமாயிருக்கிறது
ஜகச்ச ஜகத்தும்	தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக	அபக்ஷபாதத: பக்ஷபாதமில்லாமலே
பாதி தோன்றுகிறது	ஜகத் ஜகத்தை
தந்நிரூபணம் அதினுடையநிரூபணமானது	மாயாமயம் மாயாமயமென்றே
	ஈக்ஷஸ்வ பாரு.

அ-கை. ஜகத்தைநிரூபிக்கக்கூடாதெப்படியெனில்.

निरूपयितुमारब्धेनिखिलैरपिपंडितैः ।
अज्ञानंपुरतस्तेषांभातिकक्ष्यासुभातिचेत् ॥

நிரூபயிதுமாரப்தேநிகிலைரபிபண்டிதை: ।
அஜ்ஞாநம்புரதஸ்தேஷாம்பாதிகக்ஷ்யாஸுஹாதிசேத் ॥ கசங ॥

நிகிலை: சமஸ்தர்களானவர்களாலும்	தேஷாம் அவர்களுடைய
பண்டிதை: அபி வித்துவான்களால்	கக்ஷ்யாஸு ஒவ்வொருவிதங்களாயுள்ள
நிரூபயிதும் ஜகத்தைநிரூபணஞ் செய்தற்கு	கக்ஷ்யாஸு கக்ஷிகளிலும்
	அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமே
ஆரப்தே ஆரம்பித்ததன்ளவில்	புரத: முன்னர்விளங்குகிறது

அ-கை. ஜகத்தை நிரூபிக்கமுடியாதென்பதை உதாரணத்தால் விளக்குகின்றார்.

Koviloor Digital Library

देहेन्द्रियादयोभावाःवीर्येणोत्पातिताःकथम् ।
कथंवातत्रचैतन्यमित्युक्तेतेकिमुत्तरम् ॥

தேஹேந்த்ரியாதயோபாவா:வீர்யேணோத்பாதிதா:கதம் ।
கதம்வாதத்ரசைதந்யமித்யுக்தேதேகிமுத்தரம் ॥ ௧௯௪ ॥

தேஹேந்த்ரியாதய: தேகமிந்திரியம் முதலாய
பாவா: பாவங்கள்
வீர்யேண சுக்லத்தினாலே
கதம் எப்படி
உத்பாதிதா: உண்டுபண்ணப்பட்டன
தத்ர அந்தத்தேகாதிகளில்
சைதந்யம் சைதன்யமானது
கதம்வா இதெப்படிவந்ததென்றிப்படி
உக்தே கேட்கப்படுகையேயானால்
தே உனக்கு
உத்தரம் சமாதானம்சொல்ல
கிம் என்னஇருக்கிறது.

அ-வை. ஸ்வபாவவாதியினுடையசங்கையும் சமாதானமும்சொல்லுகிறார்

वीर्यस्यपस्स्वभावश्चेत्कथंतद्विदितंत्वया ।
अन्वयव्यतिरेकौयौभग्नौतौवंध्यवीर्यतः ॥

வீர்யஸ்யைஷஸ்வபாவஸ்சேத்கதம்தத்விதிதம்த்வயா ।
அந்வயவ்யதிரேகௌயௌபக்நௌதௌவந்த்யவீர்யத:॥ ௧௯௫ ॥

வீர்யஸ்ய சுக்லத்திற்கே
ஏஷ: இப்படி
ஸ்வபாவ: தேகசரீராதிகளாகிறது ஸ்வ
பாவமேயானால்
த்வயா அது உன்னாலே
கதம் எப்படி
விதிதம் அறியப்பட்டது அதற்குசா
க்ஷியேதெனில்
யௌ யாதொரு
அந்வயவ்யதிரேகௌ அன்வய வியதி
ரேகங்களேயாம்
தௌ அந்தஅன்வயவியதிரேகங்களெ
ப்படியெனில் வீரிய முண்டெனில்
தேகமுண்டு எங்கே வீரியமில்லை
யோ அங்கே தேகமில்லையென்பது
தான்
வந்த்யவீர்யத: பக்நௌ மலட்டுவீரிய
த்தினாலவைகள் தடைபட்டுப்போ
கின்றன ஆகையால்சுக்லத்திற்குதே
காதிகளைக்கர்ப்பிப்பது ஸ்வபாவமெ
ன்பதுகூடாது.

வி-ம். மலடர்களாயிருக்கிறவர்களிடத்தில் வீரியமில்லையெனில் அப்போ அவர்களுக்கு போகத்தில் ரதியானதுண்டாகாமலிருக்கவேண்டும். ஆகையா ல்வீரியமில்லையென்று சொல்லக்கூடாது வீரியமிருந்தும் தேகமுண்டாகாமை யாலும் ஸ்வப்னமனோராஜ்யாதிகளில் வீரியமன்றியில் சரீரங்கள் தோற்றுவ தாலும் சொன்ன அன்வயவியதிரேகங்கள் தடைபட்டன, ஆகையால் ஜீவ னுடைய கர்மத்தினாலேயும் சேர்ந்தவீரியத்தினாலேயே சரீரமுண்டாகிற தென்றறி.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்படி யடிக்கடிகேட்டதின்பின் சிஷ்யனுடைய உத்தரத்தின் முடிவென்னில்.

नजानामिकिमप्येतदित्यन्तेशरणंतव ।

अतएवमहांतोस्यप्रवदन्त्यैन्द्रजालिताम् ॥

நஜாநாமிகிமப்யேதத்யந்தே சரணந்தவ ।

அதஏவமஹாந்தோஸ்யப்ரவதந்த்யைந்த்ரஜாலிதாம் ॥ கசுசு ॥

நதக் கிம் அபி இந்தத்தேகாதியுண்டாகிறவித மின்னவிதமென்று

நஜாநாமி யாதொன்றும்நான் அறியவில்லையாகையால் நீரேசமாதானம் சொல்லவேண்டும்

இதி என்று

அந்தே முடிவில்

தவ சரணம் உமக்கே சரணமென்று சொன்னான்

அத: ஏவ ஆகையினாலேயே

மஹாந்த: மகான்கள்

அஸ்ய இந்ததேகாதிக்கு [கை

ஐந்த்ரஜாலிதாம் இந்திரஜாலசாம்யத்

ப்ரவதந்தி சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. அநிர்வசநீயமென்பதில் பெரியவாளால் வசிஷ்டருடையவாக்கியத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

एतस्मात्किमुवेन्द्रजालमपरंयद्गर्भवासेस्थितम्

रेतश्चेततिहस्तमस्तकपदप्रोद्भूतनानांकुरम् ।

पर्यायेणशिशुत्वयौवनजरावेषैरनेकैर्वृतम्

पश्यत्यत्तिशृणोतिजिघ्रतितथागच्छत्यथागच्छति ॥

ஏதஸ்மாத்கிமுவேந்த்ரஜாலமபரம்யத்கர்ப்பவாஸேஸ்திதம்

ரேதச்சேததிஹஸ்தமஸ்தகபதப்ரோத்பூதநாநாங்குரம் ।

பர்யாயேணசிசுத்வயௌவநஜராவேஷைரநேகைர்வ்ருதம்

பச்யத்யத்திச்ருணோதிஜிக்ரதிததாகச்சத்யதாகச்சதி ॥ கசுஎ ॥

கர்ப்பவாஸே கர்ப்பவாசத்தில்

ஸ்திதம் இருந்த

யத்ரேத: யாதொருசுக்லமுண்டோ

ஹஸ்தமஸ்தக பதப்ரோத்பூதநாநாங்குரம்

அது கைகளாயும் தலையாயும் பாதங்களாயும் நானாவிதங்களான அவயவங்களுடன்

சேததி சேஷ்டிக்கிறது

பர்யாயேண கிரமமாக

சிசுத்வயௌவந ஜராவேஷை: } பாலியம்யௌவனம் ஜரையென்ற வேஷங்களான

அநேகை: அனேகங்களோடே

வ்ருதம் கூடினதாய்

பச்யதி பார்க்கிறது

அத்தி சாப்பிடுகிறது

ச்ருணோதி கேட்கிறது

ஜிக்ரதி முகர்ந்துபார்க்கிறது

ததா அப்படி

Koviloor Digital Library

மஹுதி போகிறது | ஐந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமானது
அத மறுபடி | அபரம் வேறே
ஸமஹுதி வருகிறது (ஆகையால்) | கிமேவா என்ன இருக்கிறதென்று
வடகூகாச இதைக்காட்டிலும் | சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்படியே இன்னமொரு திருஷ்டாந்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

देहवद्वटधानादौसुविचार्यविलोक्यताम् ।

क्वधानाकुत्रवावृक्षास्तस्मान्मायेतिनिश्चिनु ॥ •

தேஹவத்வடதாநாதௌஸுவிசார்யவிலோக்யதாம் ।

க்வதாநா க்வ வா வ்ருக்ஷாஸ்தஸ்மாந்மாயேதி நிஸ்சிநு ॥ சசஅ ॥

தேஹவத் தேகம்போலே [திலும் | க்வ எவ்விடத்தில்
வடதாநாதௌ ஆலம்விதை முதலான | வ்ருக்ஷா: மரங்களிருக்கின்றன
ஸுவிசார்ய நன்றாய்விசாரித்து | தஸ்மாத் ஆகையினாலே
விலோக்யதாம் பார்க்கத்தக்கது [து | மாயா இதி மாயையென்றே
க்வதாநா எவ்விடத்தில்விதையிருக்கிற | நிஸ்சிநு நிச்சயம் பண்ணு.

அ-கை. நம்மால் நிரூபிக்கமுடியாவிட்டாலும் உதயனர்முதலான பெரியோர்கள் நிருக்தியென்ற கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்களே யெனில்.

निरुक्तावभिमानन्तेदधतेतार्किकादयः ।

हर्षमिश्रादिभिस्तेतुखण्डनादौसुशिक्षिताः ॥

நிருக்தாவபிமாநந்தே ததததே தார்கிகாதய: ।

ஹர்ஷமிஸ்ராதிபிஸ்தேது கண்டநாதௌ ஸுஸிக்ஷிதா: ॥ சசக ॥

நிருக்தௌ நிருக்தியில் | முதலானவர்களாலே
தே அந்த | கண்டநாதௌ கண்டனம் முதலானகிர
தார்கிகாதய: தார்க்கிகாதிகள் | ந்தத்தில்
அபிமாநம் அபிமானத்தை | தே து அந்ததார்க்கிகாதிகள்
தததே வகித்திருக்கிறார்கள் | ஸுஸிக்ஷிதா: நன்றாய்சிக்ஷிக்கபட்டி
ஹர்ஷமிஸ்ராதிபி: ஹருஷமிசிறர்மு | ருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தில் பெரியோர்கள் சம்மதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अचिन्त्याःखलुयेभावाःनतांस्तर्केषुयोजयेत् ।

अचिन्त्यरचनारूपंमनसापिजगत्खलु ॥

அசிந்த்யா: கலு யே பாவா: ந தாம்ஸ்தர்கேஷு யோஜயேத் ।

அசிந்த்யரசநாரூபம் மநஸாபி ஜகத் கலு ॥ கறு ॥

Koviloor Digital Library

அசிந்த்யா: சிந்திக்கக்கூடாதனவான
யே பாவா: யாதொருபாவங்கள்
தே உண்டோ
தாந் அவைகளை
தர்கேண யுக்திகளிலே
ந யோஜயேத் சேர்க்கக்கூடாது

இதம் ஜகத் ஜகத்தானது
மநஸா அபி மனதினாலும்
அசிந்த்யரசநாரூபம் சிந்திக்கக்கூடாதகற்பனை
ஏவ அன்றோ.

அ-கை. ஜகத்து அசிந்தியரூபமாயிருக்கட்டும், மாயையில் என்னவாயிற்றெனில்.

अचिन्त्यरचनाशक्तिबीजंमायेतिनिश्चिनु ।
मायाबीजंतदेवैकंसुषुप्तावनुभूयते ॥

அசிந்த்யரசநாஶக்திபீஜம்மாயேதிநிஶ்சிநு ।
மாயாபீஜம்ததேவைகம்ஸுஷுப்தாவநுபூயதே ॥கருக॥

அசிந்த்யரசநா இன்னபடியென்று சிந்திக்கக்கூடாத[னது]
ஶக்திபீஜம் கற்பனசக்திக்குப் பீஜமா[னது]
மாயா இதி மாயையென்றே
நிஶ்சிநு நிச்சயம்பண்ணு (அதுஎங்கேகாணலாமென்றால்

ஸுஷுப்தௌ ஸுஷுப்தியிலேயே
தத் ஏகம் அந்த ஒன்றான
மாயாபீஜம் மாயாபீஜமானது
அநுபூயதே அநுபவிக்கப்படுகிறதல்லவா.

அ-கை. மாயை ஜகத்காரணமென்பதெப்படியெனில்.

जाग्रत्स्वप्नजगत्तत्रलीनंबीजइवद्रुमः ।
तस्मादशेषजगतोवासनास्तत्रसंस्थिताः ॥
याबुद्धिवासनास्तासुचैतन्यंप्रतिबिंबति ।

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஜகத்தத்ரலீநம்பீஜஇவத்ருமः ।
தஸ்மாதஶேஷஜகதோவாஸநாஸ்தத்ரஸம்ஸ்திதா:॥கருஉ॥
யாபுத்திவாஸநாஸ்தாஸுசைதந்யம்ப்ரதிபிம்பதி ।

பீஜே விதையில்
த்ரும: இவ மரம்இருப்பதுபோல
தத்ர அந்தசுஷுப்தியில்
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஜகத் ஜாக்கிரஸ்வப்னம்முதலான ஜகத்து
லீநம் லயித்திருக்கிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே (டைய
அஶேஷஜகத: சமஸ்த்த ஜகத்தினு

வாஸநா: வாசனைகள்
தத்ர அந்த மாயையில்
ஸம்ஸ்திதா: இருக்கின்றன
யா: யாதொரு
புத்திவாஸநா: புத்திவாசனைகளுண்
தாஸு அந்த வாசனைகளிலே (டோ
சைதந்யம் சைதன்யமானது
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபிம்பிக்கிறது.

Koviloor Digital Library

அ-கை. அந்தப்பிரதிபிம்பங்களென்தெரியவில்லையெனில்.

मेघाकाशवदस्पष्टचिदाभासोनुमीयताम् ॥

ஜெவாகாமவதஸ்ஷ்டவிதாஹாவொநுஜீயதாம் ॥ கருந ॥

ஜெவாகாமவத் மேகாகாசம்போலே
அஸ்பஷ்ட விதாஹாஸஃ விளக்கமற்ற சிதா பாஸன்
அநுஜீயதாம் அனுமானத்தால் அறியத்தக்கவன்.

அ-கை. மேகாகாசத்தில் பிரதிபிம்பந் தெரியாமல்போனாலுங் கடஜலத்தில்பிரதிபிம்பம் ஸ்பஷ்டமாய்த் தோற்றுவதால், மேகாகாசமுண்டென்ற அனுமானங்கூடும். அப்படி தாஷ்டாந்தத்திலும் காட்டவேண்டுமெனில்

साभासमेवतद्वीजंधीरूपेणप्ररोहति ।
अतोबुद्धौचिदाभासोविस्पष्टंप्रतिभासते ॥

ஸாஹாஸமெவ தத்வீஜம் யீரூவெண ஹுரொஹதி ।
அதொவுல்லௌ விதாஹாஸொவிஸ்ஷ்டம் ஹுதிஹாஸதெ ॥ கருச ॥

தத் பீஜம் அந்த மாயாபீஜமானது
ஸாஹாஸம் ஏவ ஆபாசத்தோடே கூடினதாகவே
யீரூவெண புத்தி ரூபமாக
ஹுரொஹதி முளைக்கிறது
அதஃ ஆகையினாலே
வுல்லௌ புத்தியிலே
விதாஹாஸஃ சிதாபாசனானவன்
விஸ்ஷ்டம் பிரகாசமாக
ஹுதிஹாஸதெ பிரதிபலித்து விளங்குகிறான்.

வி-ம். முன்சிதாபாசனுடன் கூடின அந்த அஞ்ஞானமேபுத்திவிருத்தியில் பிரதிபலித்து ஜீவனாயிருந்தது நம்மாலறியப்படாவிட்டாலும், இப்போ புத்திவிருத்தியின்தன்மையை யடைந்து விளங்குகிற ஜீவத்தோற்றம்போல், அம்மாயையின் ரூபமேயிச்சிவனும், இதிற்சற்றேனு மையமில்லை.

அ-கை. ஜீவேசுவரரான் மாயிகாளென்பதற்குச் சுருதியையும், ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டங்களுக்கு திருஷ்டாந்தத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतौश्रुतम् ।
मेघाकाशजलाकाशाविविवतौसुव्यवस्थितौ ॥

ஊயாஹாவெநஜீவெமௌ கரொதீதிஸ்ரு தௌஸ்ருதம் ।
ஜெவாகாமஜலாகாமாவிவ தௌஸுவ்யவஸ்தி தௌ ॥ கருரு ॥

மாயா மாயையானது
ஆஹாவெந பொய்யாக
ஜீவெமௌ ஜீவேசுவரர்களை
கரொதி இதி உண்டுபண்ணிற்றென்று
ஸ்ருதௌ சுருதியிலே
ஸ்ருதம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது

Koviloor Digital Library

ஜேவாகாஶஜ௱காஶஜவ மேகாகாசம்போல ஈசனென்றும் ஜலாகாசம்போல ஜீவனென்றும் கள அவர்கள் ஸவ்வஜ்ஞவஸிகள முன்னமே விவஸ்தைபண்ணப்பட்டார்கள்.

அ-கை. அதையே ஸ்பஷ்டமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

मेघवद्वर्ततेमायामेघस्थिततुषारवत् ।

धीवासनाश्चिदाभासस्तुषारस्थखवत्स्थितः ॥

ஜேவவவத்தேஜாயாஜேவஸ்திததுஷாரவத் ।

யீவாஸநாஶ்சிதாஹாஸஸ்துஷாரஸ்தவவத்ஸ்திதः ॥ கருசு ॥

ஜாயா மாயையானது
ஜேவவத் மேகம்போலே
வத்தெ இருக்கிறது
ஜேவஸ்திததுஷாரவத் மேகத்திலிருக்கிற மழைத்துளிகள்போல
யீவாஸநாः புத்திவாசனைகள்
துஷாரஸ்தவவத் அந்த துளிகளிலிருக்கிற ஆகாசம்போலே
சிதாஹாஸः அந்த (வாசனைகளிலே) சிதாபாசன்
ஸ்திதः இருக்கிறான்.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்க ளிரண்டுபேர்களும் மாயாகற்பிதரானால் பேதமேதெனில்.

मायाधीनश्चिदाभासश्श्रुतोमायीमहेश्वरः ॥

ஜாயாயீநஶ்சிதாஹாஸஶ்ஶ்ருதோஜாயீஜஹேஶ்வரः ।

ஜாயாயீநः மாயையின்வசமாயிருக்கிறவன்
சிதாஹாஸः சிதாபாசனான ஜீவன்
ஜஹேஶ்வரः மஹேசுவரன்
ஜாயீ மாயையை தன் வசம் பண்ணிக்கொண்டவனென்று
ஶ்ருதः (முன்சொல்லி) கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. புத்திவாசனைப் பிரதிபிம்பனுக்கு, ஈசுவரத்துவம் யெப்படிச் சொல்லக்கூடுமெனில்.

अन्तर्यामीचसर्वज्ञोजगद्योनिस्सएवहि ।

सौपुप्तमानन्दमयंप्रक्रम्यैवंश्रुतिर्जगौ ॥

एषसर्वेश्वरइतिसोयंवेदोक्तईश्वरः ॥

அந்தயாமீசஸவ்வஜ்ஞோஜமத்யோநிஸ்ஸஏவஹி ॥ கருஎ ॥

ஸௌஷுப்தமாநந்தமயம்ப்ரக்ரம்யைவம்ஶ்ருதிஜகௌ ।

ஏஷஸவ்வேஶ்வரஇதிஸோயம்வேதோக்த ஈஶ்வரः ॥ கருஅ ॥

ஸः ஏவ அவரே
அந்தயாமீ.ச அந்தரியாமியென்றும்
ஸவ்வஜ்ஞः சர்வஞ்ஞனென்றும்
ஜமத்யோநிः ஜகத்காரணரென்றும்

ஸௌஷுப்தம் சுஷுப்தியிலிருக்கிற
ஆநந்தமயம் ஆனந்தமயனை
ப்ரக்ரம்ய ஆரம்பித்து
ஏஷ: இவரே
ஸர்வேஶ்வர: இதி சர்வேசுவரரென்று
ஏவம் இப்படி

ஶ்ருதி: (மாண்டூக்ய) சுருதி
ஜகௌ ஹி சொல்லுகிறதன்றோ
ஸ: இந்த
அயம் இவரே
வேதோக்த: வேதத்தில்சொல்லப்பட்ட
ஈஶ்வர: ஈசுவரன்.

அ-கை. ஆனந்தமயனுக்கு சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் அனுபவவிரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

सर्वज्ञत्वादिके तस्य नैव विप्रतिपद्यताम् ।
श्रौतार्थस्याविततर्क्यत्वान्मायायां सर्वसंभवात् ॥

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகே தஸ்ய நைவ விப்ரதிபத்யதாம் ।
ஶ்ரௌதார்தஸ்யாவிதர்க்யத்வாந்மாயாயாம் ஸர்வஸம்பவாத் ॥

தஸ்ய அந்த ஆனந்தமயனுக்கு
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகே சர்வஞ்ஞத்துவமுதலானகுணமுண்டென்பதில்
விப்ரதிபத்யதாம் ந ஏவ ஆட்சேபிக்கத்தக்கதேயன்று
ஶ்ரௌதார்தஸ்ய வேதார்த்தமானது

அவிதர்க்யத்வாத் ஆட்சேபிக்கக்கூடாத நிர்ணயமானதால்
மாயாயாம் மாயையினிடத்தில்
ஸர்வஸம்பவாத் சகலகுணமும் சம்பவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. சுருதி இருந்தாலும், யுக்திக்குத் தடைபட்டால், ஜலத்தில் கல்மிதக்குமென்ற சொற்போல், அர்த்தவாதமாய்விடுமே யெனில், சுருதிப்பிரமாணம் சித்திக்கும்பொருட்டு சர்வேசுவரத்துவம் முதலானதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अयंयत्सृजतेविश्वंतदन्यथयितुंपुमान् ।
नकोपिशक्तस्तेनायंसर्वेश्वरइतीरितः ॥

அயம் யத் ஸ்ருஜதே விஶ்வம் ததந்யதயிதும் புமாந் ।
ந கோ(அ)பி ஶக்தஸ்தேநாயம் ஸர்வேஶ்வர இதீரித: ॥ ௧௨௦ ॥

அயம் ஆனந்தமயனான இவர்
யத் விஶ்வம் எந்தஜாக்கிரதாதி ஜகத்தை
ஸ்ருஜதே உண்டுபண்ணுகிறாரோ
தத் அதை
அந்யதயிதும் வேறுவிதமாகப் பண்ணுவதற்கு
க: யாதொரு

புமாந் அபி புருஷனும்
ந ஶக்த: சமர்த்தனாயில்லையோ
தேந ஆகையினாலே
அயம் இவர்
ஸர்வேஶ்வர: இதி சர்வேசுவரரென்று
ஈரித: சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. இப்போசர்வஞ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லுகிறார்.

Koviloor Digital Library

अशेषप्राणिबुद्धीनांवासनास्तत्रसंस्थिताः ।
ताभिःक्रोडीकृतंसर्वन्तेनसर्वज्ञईरितः ॥

அசேஷப்ராணிபுத்தீநாம்வாஸநாஸ்தத்ரஸம்ஸ்திதா: |
தாபி:க்ரோடீக்ருதம்ஸர்வம்தேநஸர்வஜ்ஞஈரித:|| ௧௬௧||

அசேஷப்ராணிபுத்தீநாம் சகலப்பி ராணிகளின் புத்திகளுடைய
வாஸநா: வாசனைகளானவை
தத்ர அந்தசுஷுப்திசம்பந்தமான
ஸம்ஸ்திதா: மாயையிலிருப்பதால்
தாபி: அவைகளினாலே
க்ரோடீக்ருதம் சேர்க்கப்பட்டது
ஸர்வம் சமஸ்தமாயிருக்கிற
தேந அந்தவாசனைகளையறிவதினாலே
ஸர்வஜ்ஞ: சர்வஞ்ஞனென்று
ஈரித: சொல்லப்படுகிறார்.

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவமிருந்தால் அப்போது அது எதினால் அறியப்படவில்லையெனில்.

वासनानांपरोक्षत्वात्सर्वज्ञत्वंनहीक्ष्यते ।
सर्वबुद्धिषुतद्दृष्ट्वावासनास्वनुमीयताम् ॥

வாஸநாநாம்பரோக்ஷத்வாத்ஸர்வஜ்ஞத்வம்நஹீக்ஷ்யதே |
ஸர்வபுத்திஷுதத்த்ருஷ்ட்வாவாஸநாஸ்வநுமீயதாம்|| ௧௬௨||

வாஸநாநாம் வாசனைகளானவை
பரோக்ஷத்வாத் பரோக்ஷமாகஇருப்பதால்
ஸர்வஜ்ஞத்வம் (அதை யறிகிற) சர்வஞ்ஞத்துவம்
ந ஹி ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படவில்லையன்றோ
ஸர்வபுத்திஷு சர்வ புத்திவிருத்திகளிலே
தத் அதை
த்ருஷ்ட்வா பார்த்து
வாஸநாஸு வாசனைகளிலே (சர்வஞ்ஞத்துவமுண்டென்று)
அநுமீயதாம் அனுமானம்பண்ணத்தக்கது.

வி-ம். அதெப்படியெனில், சர்வபுத்தியிலிருந்து அறிகிறதே சர்வஞ்ஞத்துவம், தனக்குக்காரணமான வாசனைகளையுமறிவதே சர்வஞ்ஞத்துவ மென்றறியத்தக்கது. காரியத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவத்தால் காரணத்திலிருக்கிற சர்வஞ்ஞத்துவமென்பது வஸ்திரத்திலிருக்கிற ரூபமானது நூலிலிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. சர்வஞ்ஞத்துவத்தைச் சொல்லி, அந்தரியாமித்துவத்தைச்சொல்லுகிறார்.

विज्ञानमयमुख्येषुकोशेष्वन्यत्रचैवहि ।
अन्तस्तिष्ठन्यमयतितेनान्तर्यामितांव्रजेत् ॥

விஜ்ஞாநமயமுக்யேஷுகோசேஷ்வந்யத்ரசைவஹி |
அந்தஸ்திஷ்டந்யமயதிதேநாந்தர்யாமிதாம்வ்ரஜேத் || ௧௬௩||

விஜ்ஞானமயமுதலேஷு — விஜ்ஞானமயன் முதலான
கோசேஷு — கோசங்களிலும்
அந்யத்ர — பிருதிவி முதலான மற்ற
வஸ்துஷு — இடங்களிலும்
அந்த: — உள்ளே
திஷ்டந் — இருந்துகொண்டு
யமயதி — நியமனம் பண்ணுகிறார்
தேந — அதினாலே [தலை
அந்தர்யாமீதி — அந்தரியாமியாயிருந்து
ஆக்யாம் — அடைகிறார்.

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தில் அந்தரியாமிபிராமணம் முழுமையும் பிரமாணமென்று காண்பிக்கிறார்.

बुद्धौतिष्ठन्नान्तरोस्याःधियानेक्ष्यश्चधीवपुः ।
धियमन्तर्यमयतीत्येवंवेदेनघोषितम् ॥

புத்தௌதிஷ்டந்நாந்தரோஸ்யா:தியாநேக்ஷ்யஸ்சதீவபு: ।
தியமந்தர்யமயதீத்யேவம்வேதேநகோஷிதம் ॥ ௧௬௪ ॥

புத்தௌ — புத்தியிலே
திஷ்டந் — இருந்துகொண்டு
அஸ்யா: — இந்த புத்திக்கு
ஆந்தர: — சூட்சுமராகவும்
தியா — புத்தியினாலே
ந ஈக்ஷ்ய: — பார்க்கப்படாதவராயும்
தீவபு: — புத்தியாகிற வடிவத்தை யுடையவராயும்
தியம் — புத்தியை
அந்த: — உள்ளே இருந்து
யமயதி — நியமனம் பண்ணுகிறவராயுமிருக்கிறாரென்று
ஏவம் — இப்படி
வேதேந — வேதத்தினாலே
கோஷிதம் — கோஷிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது அந்தர்யாமி பிராமணத்தில் சொன்னசகல அர்த்தத்தையும், சங்கிரகித்து திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

तन्तुःपटेस्थितोयद्वदुपादानतयातथा ।
सर्वोपादानरूपत्वात्सर्वत्रायमवास्थितः ॥

தந்து:படேஸ்திதோயத்வதுபாதாநதயாததா ।
ஸர்வோபாதாநரூபத்வாத்ஸர்வத்ராயமவஸ்தித: ॥ ௧௬௫ ॥

தந்து: — நூலானது
படே — வஸ்திரத்தில்
உபாதாநதயா — உபாதானகாரணமாக
யத்வத் — எப்படி
ஸ்தித: — இருக்கிறதோ
ததா — அப்படி
அயம் — அந்த (ஈசுவரனும்)
ஸர்வோபாதாநரூபத்வாத் — சர்வோபாதானகாரணரானதால்
ஸர்வத்ர அவஸ்தித: — சகலத்திலுமிருக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. உபாதானகாரணமாக சர்வத்திலுமிருந்தால், நூலைப்போலேன் காணப்படவில்லையெனில், அப்படி பாக்கியவஸ்துவாயில்லாததினுல் காணப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

पटादप्यान्तरस्तंतुस्तंतोरप्यंशुरान्तरः ।
आन्तरत्वस्यविश्रान्तिर्यत्रासावनुमीयताम् ॥

படாதப்யாந்தரஸ்தந்துஸ்தந்தோரப்யம்ஶுராந்தர꞉ ।
ஆந்தரத்வஸ்யவிஶ்ராந்திர்யத்ராஸாவநுமீயதாம் ॥ கசுசு ॥

படாத்அபி வஸ்திரத்தைக்காட்டி-
தந்து꞉ நூலானது [லும்
ஆந்தர꞉ சூட்சுமம்
தந்தோ꞉அபி நூலைக்காட்டிலும்
அம்ஶு꞉ பஞ்சானது
ஆந்தர꞉ சூட்சுமம்
யத்ர எந்தவிடத்தில்
ஆந்தரத்வஸ்ய சூட்சுமத்திற்கு
விஶ்ராந்தி꞉ ஒழிவிருக்கிறதோ
அஸௌ அந்தஇந்தவஸ்து
அநுமீயதாம் அனுமானிக்கத்தக்கது

வி-ம். எப்படியெனில், தாரதம்மியத்தால் அணுத்துவ தாரதம்மியம்போல, ஆந்தரதாரதம்மியம் ஓரிடத்தில் முற்றுபெறத்தக்கது.

அ-கை. அந்தர்யாமி சூட்சுமமாயிருந்தாலும் (குதிர்போல) வெளியில்லாமையால் காணப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

द्वित्र्यान्तरत्वकक्ष्याणांदर्शनेप्ययमान्तरः ।
नवीक्ष्यतेततोयुक्तिश्रुतिभ्यामेवनिर्णयः ॥

த்வித்ர்யாந்தரத்வகக்ஷ்யாணாம்தர்ஶநேப்யயமாந்தர꞉ ।
நவீக்ஷ்யதேததோயுக்திஶ்ருதிப்யாமேவநிர்ணய꞉ ॥ கசுஎ ॥

த்வித்ர்யாந்தரத்வகக்ஷ்யாணாம் இரண்டுமூன்றுகளான சூட்சுமத் தன்மையுடைய கட்சிகளுடைய
தர்ஶநே அபி பார்வையிலேயும்
அயம் இவர்
ஆந்தர꞉ அதிசூட்சுமமானதால்
நவீக்ஷ்யதே பார்க்கப்படமாட்டார்
தத꞉ என்று
யுக்திஶ்ருதிப்யாம் சொன்னசுருதியினுலும் அந்தரியாமியானசித்தன்றியில் ஜடம் சேஷ்டிக்கமாட்டாதென்ற யுக்தியினுலும் [னே.
நிர்ணய꞉ ஏவ நிர்ணயிக்கத்தவர்தா

அ-கை. என்னநிர்ணயமாயிற்றெனில்.

पटरूपेणसंस्थानात्पटस्तन्तोर्वपुर्यथा ।
सर्वरूपेणसंस्थानात्सर्वमस्यवपुस्तथा ॥

படரூபேணஸம்ஸ்தாநாத்படஸ்தந்தோர்வபுர்யதா ।
ஸர்வரூபேணஸம்ஸ்தாநாத்ஸர்வமஸ்யவபுஸ்ததா ॥ கசுஅ ॥

Koviloor Digital Library

படாத்மனா நூலில் வஸ்திரரூபமாக
ஸம்ஸ்தாநக இருப்பதிலே (ப்
தந்தோ: நூலுக்கு
வபு: சரீரமானது
படம் வஸ்திரம்
யதா எப்படியோ
ததா அப்படி
ஸர்வாத்மனா ஸர்வரூபமாய்
ஸம்ஸ்தாநக இருப்பதிலே
வபு: சமஸ்தமும்
அஸ்ய இவருடைய
வபு: வடிவம்.

அ-கை. சர்வமும் இவர் வடிவமென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்

तन्तोस्संकोचविस्तारचलनादौपटोयथा ।
अवश्यमेभवतिनस्वातन्त्र्यंपटेमनाक् ॥
तथान्तर्याम्ययंयत्रययावासनयायथा ।
विक्रियेततथावश्यंभवत्येवनसंशयः ॥

தந்தோஸ்ஸங்கோசவிஸ்தாரசலநாதௌபடோயதா ।
அவஶ்யமேவபவதிநஸ்வாதந்த்ர்யம்படேமநாக் ॥ ௧௬௯ ॥
ததாந்தர்யாம்யயம்யத்ரயயாவாஸநயாயதா ।
விக்ரியேததயாவஶ்யம்பவத்யேவநஸம்ஶய: ॥ ௧௭௦ ॥

தந்தோ: நூலினுடைய
ஸங்கோசவிஸ்தாரசலநாதௌ சங்கோசமென்ன, விஸ்தாரமென்ன, சலனமென்ன, இவைமுதலானவைகளில்
பட: வஸ்திரம்
யதா எப்படி
அவஶ்யமேவ அவசியமாகவே
பவதி ஆகிறதோ
படே நூல்விட்டுவஸ்திரத்தில்
மநாக் சிறிதும்
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ந ஸ்வதந்திரமில்லையோ
ததா அப்படி
அயமந்தர்யாமீ இந்த அந்தரியாமியும்
யத்ர எந்த இடத்தில்
யயா யாதொரு
வாஸநயா வாசனையோடே
யதா எப்படி
விக்ரியேத விசாரிக்கிறாரோ
ததா அப்படியே
அவஶ்யம் அதுநிச்சயமாக
பவத்யேவ பலிப்பதில்
ஸம்ஶய: ந சந்தேகமில்லை.

அ-கை. அந்தர்யாமியைச்சொல்லி இனி அந்தசுருதிக்கனுகூலமான ஸ்மிருதியைச் சொல்லுகிறார்.

ईश्वरस्सर्वभूतानांहृद्देशेऽर्जुनतिष्ठति ।
भ्रामयन्सर्वभूतानियंत्रारूढानिमायया ॥

ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுநதிஷ்டதி ।
ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநியந்த்ராரூடாநிமாயயா ॥ ௧௭௧ ॥

அர்ஜுந ஏ அர்ஜுநா
ஈஶ்வர: ஈசுவரனானவர் (ளுடைய
ஸர்வபூதாநாம் ஸர்வப் பிராணிக
ஹ்ருத்தேஶே இருதய ஸ்தானத்தி
லிருந்து
யந்த்ராரூடாநி யந்திராபிமானிகளான
ஸர்வபூதாநி ஸர்வஜீவர்களையும்
மாயயா மாயாசக்தியினாலே
ப்ராமயந் சுற்றிவைத்துக்கொண்டு
திஷ்டதி இருக்கிறார்.

அ-கை. இந்தவாக்கியத்துக்கு வியாக்கியானம் பண்ணுகிறார்.

सर्वभूतानिविज्ञानमयास्तेहृदयेस्थिताः ।
तदुपादानभूतेशस्तत्रविक्रियतेखलु ॥
देहादिपञ्जरंयन्त्रंतदारोहोभिमानिता ।
विहितप्रतिषिद्धेषुप्रवृत्तिर्भ्रमणंभवेत् ॥

ஸர்வபூதாநிவிஜ்ஞாநமயாஸ்தேஹ்ருதயேஸ்திதா: ।
ததுபாதாநபூதேஶஸ்தத்ரவிக்ரியதேகலு ॥ ௧௭௨ ॥
தேஹாதிபஞ்ஜரம்யந்த்ரம்ததாரோஹோபிமாநிதா ।
விஹிதப்ரதிஷித்தேஷுப்ரவ்ருத்திர்ப்ரமணம்பவேத் ॥ ௧௭௩ ॥

ஸர்வபூதாநி ஸர்வபூதங்களென்ப
விஜ்ஞாநமயா: விஞ்ஞானமயாள் (து
தே அந்த ஜீவாள்
ஹ்ருதயே இருதயஸ்தானத்தில்
ஸ்திதா: இருக்கிறவர்கள்
ததுபாதாநபூதேஶ: அவர்களுக்கு உபாதானரான ஈசர்
தத்ர அந்த இடத்திலே
விக்ரியதே விகாரத்தைப்பண்ணிவைக்கிறார்
கலு அன்றே
தேஹாதிபஞ்ஜரம் யந்த்ரம் எந்திரமென்பது தேகாதியானகூடு
அபிமாநிதா அபிமானமே
ததாரோஹ: அதில்ஏறுகிறது
விஹிதப்ரதிஷித்தேஷு விஹிதப்ரதிஷேதங்களிலே பிரவர்த்திக்கிறதே
ப்ரமணம் சுற்றிவைக்கிறதாக
பவேத் ஆகிறது.

அ-கை. மாயையினாலே, சுற்றிவைக்கிறாரென்பதற்கு அர்த்தம்சொல்லுகிறார்

विज्ञानमयरूपेणतत्प्रवर्त्तिस्स्वरूपतः ।
स्वशक्त्येशोविक्रियतेमाययाभ्रामणंहितत् ॥

விஜ்ஞாநமயரூபேணதத்ப்ரவர்த்திஸ்வரூபத: ।
ஸ்வஶக்த்யேஶோவிக்ரியதேமாயயாப்ராமணம்ஹிதத் ॥ ௧௭௪ ॥

விஜ்ஞாநமயரூபேண ஜீவாளுடைய ரூபமாகவே
தத்ப்ரவர்த்திஸ்வரூபத: அவருடைய பிரவர்த்திகாரணப்படுவதாலும்
ஸ்வஶக்த்யா தன்னுடையமாயாசக்தியினா
ஈஶ: ஈசுவரன் லேயே

விக்ருயதே விகாரப்படுகிறார் | ஜ்ஞானேந சக்தியைத்துக்கொண்டு
மாயயா அந்தமாயையினாலேயே | தத்ர ஸ்தி இருக்கிறானே.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

अन्तर्यमयतीत्युक्त्वायमेवार्थश्श्रुतौश्रुतः ।
पृथिव्यादिषुसर्वत्रन्यायोयंयोज्यतांधिया ॥

அந்தர்யமயதீத்யுக்த்வாயமேவார்த்தஶ்ஶ்ருதௌஶ்ருத: ।
ப்ருதிவ்யாதிஷுஸர்வத்ரந்யாயோயம்யோஜ்யதாந்தியா ॥ ௧௭௫ ॥

அந்த: உள்ளே இருந்து
யமயதி-இதி நியமனம்பண்ணுகிறாரெ(ன்கிற
உக்த்வா சொல்லினாலே
அயம் ஏவ சொல்லப்பட்ட
அர்த்த: இந்த அர்த்தமே
ஶ்ருதௌ சுருதியில்
ஶ்ருத: கேட்கப்பட்டிருக்கிறது
ப்ருதிவ்யாதிஷு ப்ருதிவிமுதலான
ஸர்வத்ர சகலங்களிலும்
அயம் ந்யாய: இந்த நியாயமானது
தியா புத்தியினாலே
யோஜ்யதாம் சேர்க்கத்தக்கது.

அ-கை. சகலப்பிரவிருத்தியும் ஈசுவராதீனமென்பதில் வேறொருவசனம் காண்பிக்கிறார்.

जानामिधर्मंनचमेप्रवृत्तिःजनाम्यधर्मंनचमेनिवृत्तिः ।
केनापिदेवेनहृदिस्थितेनयथानियुक्तोस्मितथाकरोमि ॥

ஜாநாமிதர்மம்நசமேப்ரவ்ருத்தி:ஜாநாம்யதர்மம்நசமேநிவ்ருத்தி: ।
கேநாபிதேவேநஹ்ருதிஸ்திதேநயதாநியுக்தோஸ்மிததாகரோமி ॥

தர்மம் தர்மத்தை
ஜாநாமி அறிவேன்
மே எனக்கு
ப்ரவ்ருத்தி: அதில் பிரவிருத்தியும்
ந ச வரவில்லை
அதர்மம் (இது)அர்த்தமென்று
ஜாநாமி அறிவேன்
மே எனக்கதில்
நிவ்ருத்தி: நிவர்த்தியும்
ந ச வரவில்லை
ஹ்ருதி இருதயத்திலே
ஸ்திதேந இருக்கிறவரான
கேநாபி யாரோ ஒரு
தேவேந தெய்வத்தினாலே
யதா எப்படி
நியுக்தோஸ்மி ஏவப்படுகிறேனோ
ததா அப்படி
கரோமி செய்கிறேன்.

அ-கை. பிரவிருத்திமுழுமையும் ஈசுவராதீனமானால் புருஷப்பிரயத்தினம்வீணேயெனில்.

नार्थःपुरुषकारेणेत्येवंमाशंक्यतांयतः । .
ईशःपुरुषकारस्वरूपेणापिविवर्तते ॥

Koviloor Digital Library

நாஸ்தி புருஷகாரேணேத்யேவமாஶங்க்யதாம் யத: ।
ஈஶ: புருஷகாரஸ்ய ரூபேணாபி விவர்த்ததே ॥ ௧௭௭ ॥

புருஷகாரேண புருஷப்பிரயத்தினத்தாலே
ப²லம் பிரயோஜனம்
நாஸ்தி இல்லை என்று
ஏவம் இப்படி
ஆஶங்க்யதாம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று
யத: யாதொரு காரணத்தினாலே

ஈஶ: ஈசுவரன்
புருஷகாரஸ்ய ரூபேண அபி } புருஷப்பிரயத்தினவழியாகவே
விவர்த்ததே ஏவுகிறாரோ (ஆகையால் புருஷப்பிரயத்தனம்பிரயோசனந் தான்)

அ-கை. புருஷப்பிரயத்தினமே ஈசுவரவடிவமானால், ஈசுவரன், ஆட்டிவைக்கிறாரென்று சொன்னது கூடாதேயெனில்.

ईदृग्बोधेनेश्वरस्यप्रवृत्तिर्मैववार्यताम् ।
तथापीशस्यबोधेनस्वात्मासङ्गत्वधीजनिः ॥

ஈத்ருக்போதேநேஶ்வரஸ்யப்ரவ்ருத்திர்மைவவார்யதாம் ।
ததாபீஶஸ்யபோதேநஸ்வாத்மாஸங்கத்வதீஜநி: ॥ ௧௭௮ ॥

ஈத்ருக்போதேந இத்தகைய ஞானத்தினாலே
ஈஶ்வரஸ்ய ஈசுவரன்
ப்ரவ்ருத்தி: ஏவுகிறாரென்பது
மா ஏவ வார்யதாம் தடுக்கத்தக்கவரன்று

ததாபி அப்படி இருந்தாலும்
ஈஶஸ்ய ஈசுவரனேசகலகர்த்தாவென்ற
போதேந ஞானத்தினாலே
ஸ்வாத்மாஸங்கத்வதீஜநி: தனக்குஅசங்கத்துவஞானமுண்டாகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவுக்கு அசங்கத்துவஞானத்தால் யென்னப்பிரயோசனமெனில்.

तावतामुक्तिरित्याहुश्श्रुतयस्स्मृतयस्तथा ।
श्रुतिस्मृतीममैवाज्ञेइत्यपीश्वरभाषितम् ॥

தாவதாமுக்திரித்யாஹுஶ்ஶ்ருதயஸ்ஸ்ம்ருதயஸ்ததா ।
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீமமைவாஜ்ஞேஇத்யபீஶ்வரபாஷிதம் ॥ ௧௭௯ ॥

தாவதா நான்சங்கனென்றறிந்த அவ்வளவினாலே
முக்தி: முக்தி என்று
ஶ்ருதய: சுருதிகளும்
ததா அப்படியே
ஸ்ம்ருதய: ஸ்மிருதிகளும்

ஆஹு: சொல்லுகின்றன
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ சுருதி ஸ்மிருதிகளும்
மம ஏவ என்னுடைய
ஆஜ்ஞே ஆஞ்ஞைகளென்று
ஈஶ்வரபாஷிதம் ஈசுவரனால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. சுருதியில் ஈசுவராஞ்ஞைக்கு வாயுவாதிகள் பயப்படுகிறார்களென்று சொல்லியிருக்கிறதோவெனில்.

Koviloor Digital Library

आज्ञयाभीतिहेतुत्वंभीपास्मादितिहिश्रुतम् ।
सर्वेश्वरत्वमेतत्स्यादन्तर्यामित्वत.पृथक् ॥

ஆஜ்ஞயா பீதிஹேதுத்வம் பீஷாஸ்மாதிதி ஹி ஶ்ருதம் ।
ஸர்வேஶ்வரத்வமேதத்ஸ்யாதந்தர்யாமித்வத꞉ ப்ருதக் ॥ கஅ0 ॥

ஆஜ்ஞயா அவராஞ்ஞையினாலே
பீதிஹேதுத்வம் பயத்துக்குக்காரணமென்று
பீஷாஸ்மாத் இவருக்கேவாயுவாதிகள் பயந்து நடக்கிறார்கள்
இதி ஹி என்றும்
ஶ்ருதம் சுருதிசொல்லுகிறது
அந்தர்யாமித்வத꞉ (அந்த ஹேதுவினாலே) அந்தரியாமித்துவத்துக்கு
ப்ருதக் வேறாக
ஏதத் இந்த
ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸர்வேசுவரத்துவமும்
ஸ்யாத் இவருக்கிருக்கிறது.

அ-கை. உள்ளிலும், வெளியிலும் ஈசுவராஞ்ஞையால் பிரவர்த்திநடக்கிறதென்கிறதற்கு இரண்டுசுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

एतस्यवाअक्षरस्यप्रशासनइतिश्रुतिः ।
अन्तःप्रविष्टश्शास्तायंजनानामितिहिश्रुतिः ॥

ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸந இதி ஶ்ருதி꞉ ।
அந்த꞉ப்ரவிஷ்ட꞉ ஶாஸ்தாயம் ஜநாநாமிதி ஹி ஶ்ருதி꞉ ॥ கஅக ॥

ஏதஸ்ய சகலநடவடிக்கையும்
அக்ஷரஸ்ய வா நாசரகிதமான இந்த ஆத்துமாவினுடைய
ப்ரஶாஸநே இதி ஆஞ்ஞையென்று
ஶ்ருதி꞉ ஒருசுருதி சொல்லுகிறது
அயம் இவர்
ஜநாநாம் ஜனங்களுக்கு
அந்த꞉ உள்ளே
ப்ரவிஷ்ட꞉ பிரவேசித்து
ஶாஸ்தா சிட்சிக்கிறாரென்று
இதி இப்படி [தன்றோ.
ஶ்ருதி꞉ ஹி ஒருசுருதி சொல்லுகிற

அ-கை. இவரேஜகத்துக்கு காரணரென்கிறதற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

जगद्योनिर्भवेदेषःप्रभवाप्ययकृत्वतः ।
आविर्भावतिरोभावावुत्पत्तिप्रळयौमतौ ॥

ஜகத்யோநிர்பவேதேஷ ப்ரபவாப்யயக்ருத்த்வத꞉ ।
ஆவிர்பாவதிரோபாவாவுத்பத்திப்ரலயௌ மதௌ ॥ கஅஉ ॥

ஏஷ꞉ இவரே
ப்ரபவாப்யயக்ருத்த்வத꞉ உற்பத்தி நாசங்களைச்செய்வதால்
ஜகத்யோநி꞉ ஜகத்துக்காரணராகவும்
பவேத் ஆகிறார்
ஆவிர்பாவதிரோபாவௌ தோற்றி வைத்து மறைப்பதே [களாக
உத்பத்திப்ரலயௌ சிருஷ்டிப்பிரளயங்
மதௌ அறியத்தக்கது.

Koviloor Digital Library

அ-கை. சிருஷ்டிலயங்களை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

आविर्भावयतिस्वास्मिन्विलीनंसकलंजगत् ।
प्राणिकर्मवशादेषपटोयद्वत्प्रसारितः ॥
पुनस्तिरोभावयतिस्वात्मन्येवाखिलञ्जगत् ।
प्राणिकर्मक्षयवशात्संकोचितपटोयथा ॥

ஆவிர்ப்பாவயதிஸ்வஸ்மிந்விலீநம்ஸகலம்ஜகத் |
ப்ராணிகர்மவஶாதேஷபடோயத்வத்ப்ரஸாரித꞉ || ௧௮௩ ||
புநஸ்திரோபாவயதிஸ்வாத்மந்யேவாகிலஞ்ஜகத் |
ப்ராணிகர்மக்ஷயவஶாத்ஸங்கோசிதபடோயதா || ௧௮௪ ||

ஸ்வஸ்மிந் தன்னிடத்தில்
விலீநம் லயித்திருக்கிற
ஸகலம் சகலமான
ஜகத் ஜகத்தையும்
ஏஷ꞉ இவர்
ப்ராணிகர்மவஶாத் பிராணிகளுடைய கர்மவசத்தால்
பட꞉ சித்திரபடமானது
யத்வத் எப்படி
ப்ரஸாரித꞉ விரிக்கப்படுகிறதோ
ஆவிர்ப்பாவயதி அப்படி ஜகத்தைத் தோற்றுவிக்கிறார்
ப்ராணிகர்மக்ஷயவஶாத் ஜீவர்களுடைய கர்மக்ஷயம்வருங்காலத்தில்
ஸங்கோசிதபட꞉ சுருட்டினபடம்
யதா எப்படியோ
ததைவ அப்படி தன்னிடத்தி(லேயே
அகிலம் சகலமான
ஜகத் ஜகத்தையும்
புந꞉ மறுபடி
திரோபாவயதி மறைத்துக் கொள்ளுகிறார்.

அ-கை. இன்னும் சிருஷ்டிலயங்களுக்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

रात्रिघस्रौसुप्तिबोधावुन्मीलननिमीलने ।
तूष्णीभावमनोराज्येइवसृष्टिलयाविमौ ॥

ராத்ரிவஸ்ரௌஸுஷுப்திப்ரபோதாவுந்மீலநநிமீலநே |
தூஷ்ணீம்பாவமநோராஜ்யேஇவஸ்ருஷ்டிலயாவிமௌ || ௧௮௫ ||

ராத்ரிவஸ்ரௌ இராப்பகல்
இவ போலும்
ஸுஷுப்திப்ரபோதௌ சுஷுப்திஜாக்கிரம் போலும்
உந்மீலநநிமீலநே கண்திறந்து மூடுவதுபோலும்
தூஷ்ணீம்பாவமநோராஜ்யே தூஷ்ணீம்பாவ மனோராச்சியம்போலும்
இமௌ இந்த
ஸ்ருஷ்டிலயௌ சிருஷ்டிலயங்களென்ற [தி

அ-கை. ஈசுவரன் ஜகத்துக்காரணரென்பது ஆரம்பபட்சமாகவா, பரிணாமபட்சமாகவாவெனில், அத்துவிதீயவஸ்துவானதால், ஆரம்பபட்சமுங் கூடாது, நிரவயவமானதால், பரிணாமபட்சமுங் கூடாது, விவர்த்தபட்சத்தை யாசிரித்தால் தோஷமில்லையென்று பரிகாரம் சொல்லுகிறார்.

आविर्भावतिरोभावशक्तिमत्वेनहेतुना ।
आरंभपरिणामादिचोद्यानांनात्रसंभवः ॥

ஆவிர்பாவதிரோபாவசக்திமத்வேநஹேதுநா ।
ஆரம்பபரிணாமாதிசோத்யாநாம்நாத்ரஸம்பவ: ॥ ௧௮௬ ॥

ஆவிர்பாவதிரோபாவசக்திமத்வேந ஆவிர்பாவதிரோபாவங்களைப் பண்ணுகிறசக்தியையுடையதாயிருக்கிற
ஹேதுநா ஏதுவினாலே
ஆரம்பபரிணாமாதிசோத்யாநாம் ஆரம்பவாதபரிணாமவாதமுதலான ஆட்சேபங்களுக்கு
அத்ர இந்தவேதாந்தத்தில்
ஸம்பவ: ந சம்பவிக்க இடமில்லை.

அ-கை. ஒரு ஈசுவரன்தானே, சேதநாசேதநங்களுக்குக் காரணமாக எப்படி யாவாரெனில்.

अचेतनानांहेतुस्स्याज्जाड्यांशेनेश्वरस्तथा ।
चिदाभासांशतस्त्वेषजीवानांकारणंभवेत् ॥

அசேதநாநாம்ஹேதுஸ்ஸ்யாஜ்ஜாட்யாம்சேநேச்வரஸ்ததா ।
சிதாபாஸாம்சதஸ்த்வேஷஜீவாநாம்காரணம்பவேத் ॥ ௧௮௭ ॥

ஈச்வர: ஈசுவரரானவர்
ஜாட்யாம்சேந ஜடமானதமோகுணத்தால்
அசேதநாநாம் ஜடங்களுக்கு
ஹேது: ஸ்யாத் ஏதுவாகஆகிறார்
ததா அப்படி
சிதாபாஸாம்சத: சேதனசக்தியால்
ஏஷ: இவர்
ஜீவாநாம் ஜீவர்களுக்கும்
காரணம் காரணராக
பவேத் ஆகிறார்.

அ-கை. சுரேசுவரமதத்தையெடுத்து சங்கிக்கிறான்.

तमःप्रधानंक्षेत्राणांचित्प्रधानांचिदात्मनाम् ।
परःकारणतामेतिभावनाज्ञानकर्मभिः ॥
इतिवार्तिककारेणजडचेतनहेतुता ।
परमात्मनएवोक्तानेश्वरस्येतिचेन्नतत् ॥

தம:ப்ரதாநம்க்ஷேத்ராணாம்சித்ப்ரதாநம்சிதாத்மநாம் ।
பர:காரணதாமேதிபாவநாஜ்ஞாநகர்மபி: ॥

Koviloor Digital Library

இதி வார்த்திககாரேண ஜடசேதநஹேதுதா ।
பரமாத்மந ஏவோக்தா நேசஸ்யேதி சேந்ந தத் ॥ ௧௮௯ ॥

பரம் பரமாத்மாவே
தமோப்ரதாந தமோகுண பிரதான
க்ஷேத்ராணாம் ஜடங்களுக்கும் [ராகி
சித்ப்ரதாநம் சித்துபிரதானராய்
சிதாத்மநாம் ஜீவர்களுக்கும்
பாவநாஜ்ஞாநகர்மபி꞉ பாவனை ஞானம் கர்மங்களால்
காரணதாம் காரணத்துவத்தை
ஏதி அடைகிறார்
இதி இப்படி

வார்த்திககாரேண வார்த்திககாரராலே
ஜடசேதநஹேதுதா ஜடத்துக்கும் சித்துக்கும்காரணமாக
பரமாத்மந ஏவ பரமாத்துமாவுக்கே (சொல்லப்பட்டிருக்கிறது)
ஈசஸ்ய ந உக்தா ஈசுவரனுக்குச் சொல்லப்படவில்லை
இதி சேத் என்றுசொல்வையேயானால்
தத் ந அது கூடாது.

வி-ம். பாவனையென்பது சமஸ்காரம், ஞானமென்பது தேவதாத்தியானம், கர்மமென்பது புண்ணியபாவங்கள்.

அ-கை. துவம்பதத்தில் வாச்சியலெக்ஷியாளுக்கு அத்தியாசம் செய்வது போல், தத்பத்திலும் ஜகத்துக்காரணரான ஈசுவரனுக்கும், பிரமத்துக்கும், பேதந்தெரியாத அத்தியாசத்தால் சொன்னாரென்று பரிகரிக்கிறார்.

अन्योन्याध्यासमत्रापिजीवकूटस्थयोरिव ।
ईश्वरःब्रह्मणोस्सिद्धंकृत्वाब्रूतेसुरेश्वरः ॥

அந்யோந்யாத்யாஸமத்ராபி ஜீவகூடஸ்தயோரிவ ।
ஈச்வரப்ரஹ்மணோ꞉ ஸித்தம் க்ருத்வா ப்ரூதே ஸுரேச்வர꞉ ॥

ஜீவகூடஸ்தயோ꞉ இவ அஞ்ஞானிகள் ஜீவகூடஸ்தருக்கன்னியோன்னியாத்தியாசம்செய்வதுபோல [லும்
அத்ர அபி (தெரியாமல்) இவ்விடத்தி
அந்யோந்யாத்யாஸம் அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தை

ஈச்வரப்ரஹ்மணோ꞉ ஈசுவரனுக்கும் பிர்மத்திற்கும்
ஸித்தம் க்ருத்வா சித்தமாகப்பண்ணி
ஸுரேச்வர꞉ சுரேசுவரர்
ப்ரூதே சொன்னார்.

அ-கை. அவரப்படி அத்தியாசமாய்ச் சொன்னாரென்பது, நீரென்னமாயறிந்தீரெனில், சுருதிஅர்த்த விசாரணையால் அறிந்தேனென்று சுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

सत्यज्ञानमनन्तंयद्ब्रह्मतस्मात्समुत्थिताः ।
खवाय्वग्निजलोर्व्योषध्यन्नदेहाइतिश्रुतिः ॥

Koviloor Digital Library

ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் யத்ப்ரஹ்ம தஸ்மாத்ஸமுத்திதா: ।
கம் வாய்வக்நிஜலோர்வ்யோஷத்யந்நதேஹா இதி ஶ்ருதி: ॥ ௧௧௩ ॥

ஸத்யம் அழிவற்றதாயும்
ஜ்ஞாநம் அறிவாயும்
அநந்தம் அனந்தமாயும்
யத்ப்ரஹ்ம யாதொருபிர்மமுண்டோ
தஸ்மாத் அதில் நின்றும்

கம்வாய்வக்நிஜலோர்வ்யோஷத்யந்நதேஹா: ஆகாசம்வாயுவக்கினிஜலம்பூமிஔஷதி அன்னம் தேகங்களெல்லாம்
ஸமுத்திதா: இதி உண்டாயின வென்று | ஶ்ருதி: சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்த சுருதியால் அன்னியோன்னியாத்தியாச ஞானமெப்படித் தோன்றுமெனில்.

आपातदृष्टितस्तत्रब्रह्मणोभातिहेतुता ।
हेतोश्चसत्यतातस्मादन्योन्याध्यासइष्यते ।

ஆபாததிருஷ்டிதஸ்தத்ர ப்ரஹ்மணோபாதி ஹேதுதா ।
ஹேதோஶ்ச ஸத்யதா தஸ்மாதந்யோந்யாத்யாஸ இஷ்யதே ॥ ௧௧௪ ॥

ஆபாததிருஷ்டித: மேலெழுந்தபார்வையினாலே
தத்ர அந்தசுருதியில் [திற்கு
ப்ரஹ்மண: சத்தியாதிலட்சணபிர்மத்
ஹேதுதா பாதி ஜகத்துகாரணத்துவம்தோன்றுகிறது
ஹேதோ: ச ஜகத்துக்காரணமான ஈசுவரனுக்கு
ஸத்யதா சத்தியாதிலட்சணம் தோற்றுகிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
அந்யோந்யாத்யாஸ: அன்னியோன்னியாத்தியாசம்
இஷ்யதே(செய்தாரென்று)நம்மாலறியப்பட்டது.

அ-கை. ஈசுவரபிர்மங்களுக்கு அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினாலே, ஏகத்துவம் தோன்றுமென்பதை இரண்டு திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

अन्योन्याध्यासरूपोसावन्नलिप्तापटोयथा ।
घट्टितेनैकतामेतितद्वद्भ्रान्त्यैकतांगतः ॥
मेघाकाशमहाकाशौविविच्येतेनपामरैः ।
तद्वद्ब्रह्मेशयोरैक्यंपश्यन्त्यपातदर्शिनः ॥

அந்யோந்யாத்யாஸரூபோஸாவந்நலிப்தோ படோ யதா ।
கட்டிதேநைகதாமேதி தத்வத்ப்ராந்த்யைகதாம் கத: ॥
மேகாகாஶமஹாகாஶௌ விவிச்யேதே ந பாமரை: ।
தத்வத்ப்ரஹ்மேஶயோரைக்யம் பஶ்யந்த்யாபாததர்ஶிந: ॥ ௧௧௫ ॥

Koviloor Digital Library

அநூவிதூவட்: அன்னத்தினால் பூசப்பட்டபடம்
அஞெநூாநூாஸூாவாஹஷ: அன்னியோன்னியாத்தியாசரூபமாய்
அவாள இந்த படம்
வழுதெந கட்டிதமானதினாலே
யயா எப்படி
னஜதா ஒன்றாயிருந்தலே
னதி அடைகிறதோ
தஉக அதுபோல
ஜூாஞூா மயக்கத்தினால்
னகதாம்.ம்தஃ சகமரபிர்மமொள்ள
வாஜெரொ: முடர்களாலே (கிறது
தெவாகாசாஉகாஜசாஉள மேகாகாச மகாகாசங்கள்
நவிவிஷூதெ (எப்படி) பிரிக்கப்படவில்லையோ
தஉக அப்படி [ளபேர்கள்
சூவாதஷமிஉந: மேல்பார்வையுள்
ஜூஹெஹஉயொ: பிர்மத்திற்குமீசுவரனுக்கும் [க்கிறார்கள்.
வெகஜ்ம்.வஜூதி ஐக்கியத்தைப் பார்

அ-கை. அப்போ பிர்மேசுவரர்களுக்கு பேதஞான மென்னமாயுண்டாகுமெனில்.

उपक्रमादिभिर्लिङ्गैस्तात्पर्यस्यविचारणात् ।
असङ्गंब्रह्ममायावीसृजत्येषमहेश्वरः ॥
உவக்ரமாதிலிர்லிங்கைஸ்தாத்பர்யஸ்யவிசாரணாத் ।
அஸங்கம்ப்ரஹ்மமாயாவீஸ்ருஜத்யேஷமஹேஶ்வர:॥ கசுரு ॥

உவக்ரமாதிஹி: குருமுகமாய் உபக்கிரமாதிகளான [னாலே
லிஙெமெ: ஆறுவிதமான லிங்கங்களி
தாதுயஉஷூ சுருதியினந்தரங்கதாற்பரியத்தை [னாலே
விவாரணாஜ விசாரணை பண்ணினதி
ஜூஹ பிர்மம்
அஸங்மா அசங்கமென்றும்
ஊயாவீ மாயையில்பிரதிபலித்தவரான
வஷ: இந்த
உஹெ்ஷூா: மகேசுவரரே [ட்டது
ஹூஜதி சிருஷ்டிக்கிறாரென்றறியப்ப

அ-கை. சுருதியில் உபக்கிரம உபசங்காரங்களால், பிர்மம் அசங்கமென்று ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறதாவெனில்.

सत्यंज्ञानमनन्तञ्चेत्युपक्रम्योपसंहृतम् ।
यतोवाचोनिवर्तंतइत्यसंगत्वनिर्णयः ॥
ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தஞ்சேத்யுபக்ரம்யோபஸம்ஹ்ருதம் ।
யதோவாசோநிவர்த்தந்தஇத்யஸங்கத்வநிர்ணய:॥ கசுசு॥

ஸத்யம் சத்தியம்
ஜ்ஞாநம் ஞானம்
அநந்தம்.ச அனந்தம்பிர்மம்
இதி என்று
உவக்ரம்ய ஆரம்பித்து
யதோவாசோநிவர்த்தந்தெ யாதொருவஸ்துவிலிருந்து வாக்குகள் நிவர்த்திக்கின்றன

இதி என்று
உபஸம்ஹாரம் உபசங்காரம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது
ஸ்வாம்மதநிர்ணய: ஆகையால் அசங்கதென்று நிருணயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஈசுவரன் சிருஷ்டித்தானென்ற சுவேதாசுவதர சுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

मायीसृजतिविश्वंसनिरुद्धस्तत्रमायया ।
अन्यइत्यपराब्रूतेश्रुतिस्तेनेश्वरस्सृजेत् ॥

மாயீஸ்ருஜதிவிஶ்வம்ஸநிருத்தஸ்தத்ரமாயயா ।
அந்யஇத்யபராப்ரூதேஶ்ருதிஸ்தேநேஶ்வரஸ்ஸ்ருஜேத் ॥ ௧௬௭ ॥

ஸ: அந்த
மாயீ மாயாவியானவர்
விஶ்வம் ஜகத்தை
ஸ்ருஜதி சிருஷ்டிக்கிறார்
அந்ய: அன்னியனான (ஜீவன்)
மாயயா மாயையால்
தத்ர அந்தஜகத்தில்
நிருத்த: இதி கட்டுப்பட்டிருக்கிறானென்று
அபரா இப்படி வேறொரு
ஶ்ருதி: சுருதியானது
ப்ரூதே சொல்லுகிறது
தேந ஆகையினாலே
ஈஶ்வர: ஈசுவரன்
ஸ்ருஜேத் சிருஷ்டிக்கிறாரென்றறியத்தக்கது

அ-கை. இந்த ஆனந்தமயனான இவருக்கு ஜகத்துக் காரணத்துவம் சொல்லி, இவரிடத்திலிருந்து ஜகத்துண்டானப் பிராகாரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

आनन्दमयईशोयंबहुस्यामित्यवैक्षत ।
हिरण्यगर्भरूपोभूत्सुप्तिस्स्वप्नोयथाभवेत् ॥

ஆநந்தமயஈஶோயம்பஹுஸ்யாமித்யவைக்ஷத ।
ஹிரண்யகர்பரூபோபூத்ஸுப்திஸ்ஸ்வப்நோயதாபவேத் ॥ ௧௬௮ ॥

ஆநந்தமய: ஆனந்தமயனான
அயம் இந்த
ஈஶ: ஈசுவரன்
பஹுஸ்யாம் இதி வெகு விதமாக ஆவோமென்று
அவைக்ஷத அந்தமாயையைப் பார்த்தார்
ஹிரண்யகர்ப: அந்த க்ஷணத்திலேயே இரணியகருப்பருபராக
அபூத் ஆனார்
ஸுப்தி: சுஷுப்தியானது
யதா எப்படி
ஸ்வப்ந: சொப்பனமாக
பவேத் ஆகிறதோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. வேதத்தில்ஓரிடத்தில் கிரமசிருஷ்டியும் மற்றோரிடத்தில் யுகபத்சிருஷ்டியும் சொல்லுவதால் இதில்பிரமாண மேதெனில்.

Koviloor Digital Library

क्रमेणयुगपद्वैषासृष्टिर्ज्ञेयायथाश्रुतिः ।
द्विविधश्रुतिसद्भावाद्द्विविधस्वप्नदर्शनात् ॥

க்ரமேண யுகபத்வைஷா ஸ்ருஷ்டிர்ஜ்ஞேயா யதாஶ்ருதி: ।
த்விவிதஶ்ருதிஸத்பாவாத் த்விவிதஸ்வப்னதர்ஶனாத் ॥ க௯௯ ॥

க்ரமேண கிரமமாகவாவது
யுகபத்வா யுகபத்தாயாவது
ஏஷா இந்த
ஸ்ருஷ்டி: சிருஷ்டியானது வந்ததாகச் சொல்லுகிற
த்விவிதஶ்ருதி இரண்டுவிதசுருதி
ஸத்பாவாத் இருப்பதால்
த்விவிதஸ்வப்னதர்ஶனாத் இரண்டு விதமான சொப்பனங்களும்தினந்தோறும் காணப்படுவதால்
யதா எப்படி
ஶ்ருதி: சுருதிசொன்னதோஅப்படி
ஜ்ஞேயா அறியத்தக்கது.

அ-கை. இரணியகருப்பஸ்வரூபம் காண்பிக்கிறார்.

सूत्रात्मासूक्ष्मदेहाख्यस्सर्वजीवघनात्मकः ।
सर्वाहंमानधारित्वात्क्रियाज्ञानादिशक्तिमान् ॥

ஸூத்ராத்மா ஸூக்ஷ்மதேஹாக்யஸ் ஸர்வஜீவகனாத்மக: ।
ஸர்வாஹம்மானதாரித்வாத் க்ரியாஜ்ஞானாதிஶக்திமான் ॥ உ00 ॥

க்ரியாஜ்ஞானாதிஶக்திமான் கிரியை ஞானம்முதலான சக்தியுடையவராயும்
ஸூக்ஷ்மதேஹாக்ய: சூட்சுமதேகமென்கிறபேரையுடையவராயுமிருக்கிற
ஸூத்ராத்மா சூத்திராத்துமாவானவர்
ஸர்வாஹம்மானதாரித்வாத் சர்வத்திலும் நானென்று அபிமானத்தை தரித்திருப்பதால்
ஸர்வஜீவகனாத்மக: சர்வஜீவசமூகவடிவமாகிறார்.

அ-கை. இரணிய கருப்பாவஸ்தையில் ஜகத்துத்தோற்றுவதில் திருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यूषेवाप्रदोषेवामग्नोमन्देतमस्ययम् ।
लोकोभातियथातद्वदस्पष्टंजगदीक्ष्यते ॥

ப்ரத்யூஷே வா ப்ரதோஷே வா மக்னோ மந்தே தமஸ்யயம் ।
லோகோ பாதி யதா தத்வதஸ்பஷ்டம் ஜகதீக்ஷ்யதே ॥ உ0க ॥

ப்ரத்யூஷே வா உதய காலத்திலும்
ப்ரதோஷே வா சாயங்காலத்திலுமிருக்கிற
மந்தே தமஸி மந்தாந்தகாரத்தில்
மக்ன: முழுகிப்போயிருக்கிற
அயம் லோக: இந்த லோகமானது
யதா எப்படி
பாதி விளங்குகிறதோ
தத்வத் அதுபோல
ஜகத் இந்த ஜகத்து
அஸ்பஷ்டம் அப்பிரகாசமாக
ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறது

அ-கை. முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தமேலமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

सर्वतोलाञ्छितोमष्यायथास्याद्घट्टितःपटः ।
सूक्ष्माकारैस्तथेशस्यवपुस्सर्वत्रलाञ्छितम् ॥

ஸர்வதோலாஞ்சிதோமஷ்யாயதாஸ்யாத்கட்டித:பட: |
ஸூக்ஷ்மாகாரைஸ்ததேசஸ்யவபுஸ்ஸர்வத்ரலாஞ்சிதம் ||௨௦௨||

கட்டித: பட: பசைப்பட்டமானது
மஷ்யா மையினாலே
ஸர்வத: நாலுவாக்கிலும்
யதா லாஞ்சித ஸ்யாத் எப்படி அடையாளம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ
ததா அப்படி

ஈசஸ்ய ஈசுவரனுடைய
வபு: தேகமும்
ஸூக்ஷ்மாகாரை: சூட்சுமாகாரங்களினாலே
ஸர்வத்ர நாலுவாக்கிலும்
லாஞ்சிதம் அடையாளம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. புத்தியிலேறும்பொருட்டு மற்றொருதிருஷ்டாந்தங்காண்பிக்கிறார்.

सस्यंवाशाकजातंवासर्वतोङ्कुरितंयथा ।
कोमलंतद्वदेवैषपेलवोजगदंकुरः ॥

ஸஸ்யம்வாசாகஜாதம்வாஸர்வதோங்குரிதம்யதா |
கோமலம்தத்வதேவைஷபேலவோஜகதங்குர:|| ௨௦௩ ||

ஸஸ்யம் வா நெற்பயிர்களென்ன
சாகஜாதம் வா அவரைமுதலானகாய்கறியென்ன
ஸர்வத: நாலுவாக்கிலும்
கோமலம் மனோக்கியமாய்
யதா எப்படி

அங்குரிதம் குருத்துமுளையாய் முளைத்திருக்குமோ
தத்வதேவ அதுபோலவே
பேலவ: சூட்சுமமாக
ஏஷ: இந்த [ரு.
ஜகதங்குர: ஜகத்தின்தோற்றமென்ற

அ-கை. இப்படி சூத்திராத்மஸ்வரூபஞ்சொல்லி, ஸ்தூலோபாதிகாரணவிராட்டை மூன்றுதிருஷ்டாந்தத்தினால் காண்பிக்கிறார்.

आतपाभातलोकोवापटोवावर्णपूरितः ।
सस्यंवाफलितंयद्वत्तथास्पष्टवपुर्विराट् ॥

ஆதபாபாதலோகோவாபடோவாவர்ணபூரித: |
ஸஸ்யம்வாபலிதம்யத்வத்ததாஸ்பஷ்டவபுர்விராட் || ௨௦௪ ||

ஆதபாபாதலோக: வா வெய்யிலில் விளங்குகிறலோகம்போலும்
வர்ணபூரித: வர்ணங்களினாலே பூரிக்கப்பட்ட
பட: வஸ்திரமென்ன

பலிதம் பழுத்த
ஸஸ்யம் வா பயிரென்ன
யத்வத் ததா எப்படியோ அப்படி
ஸ்பஷ்டவபு: பிரகாசவடிவம்
விராட் விராட்டென்றறி.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இதற்குப்பிரமாண மேதெனில்.

विश्वरूपाद्ध्यायएषउक्तस्सूक्तेपिपौरुषे ।
धात्रादिस्तंबपर्यन्तानेतस्यावयवान्विदुः ॥

விஶ்வரூபாத்யாய ஏஷ உக்தஸ்ஸூக்தேபி பௌருஷே ।
தாத்ராதிஸ்தம்பபர்யந்தாநேதஸ்யாவயவாந்விது:॥ ௨௦௫ ॥

விஶ்வரூபாத்யாயே விசுவரூபாத்தி
யாயத்திலும் [க்தத்திலும்
பௌருஷே ஸூக்தேபி புருஷசூ
ஏஷ: இந்த விராட்புருஷன்
உக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்

தாத்ராதிஸ்தம்பபர்யந்தாந் பிர்ம்மாதி
ஸ்தம்பபரியந்தமுள்ள சகலங்களும்
ஏதஸ்ய இவருடைய
அவயவாந் அவயவங்களாக
விது: அறிகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சொன்னதால் பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

ईशसूत्रविराड्वेधोविष्णुरुद्रेन्द्रवह्नयः ।
विघ्नभैरवमैराळमारिकायक्षराक्षसाः ॥
विप्रक्षत्रियविट्छूद्रागवाश्वमृगपक्षिणः ।
अश्वत्थवटच्यूताद्यायवव्रीहितृणादयः ॥
जलपाषाणमृत्काष्ठवास्याकुद्दालकादयः ।
ईश्वरास्सर्वएवैतेपूजिताःफलदायिनः ॥

ஈஶஸூத்ரவிராட்வேதோவிஷ்ணுருத்ரேந்த்ரவஹ்நய: ।
விக்நபைரவமைராளமாரிகாயக்ஷராக்ஷஸா:॥ ௨௦௬ ॥
விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூத்ரா கவாஶ்வம்ருகபக்ஷிண: ।
அஶ்வத்தவடசூதாத்யா யவவ்ரீஹித்ருணாதய:॥ ௨௦௭ ॥
ஜலபாஷாணம்ருத்காஷ்டவாஸ்யாகுத்தாலகாதய: ।
ஈஶ்வராஸ்ஸர்வ ஏவைதே பூஜிதா: பலதாயிந:॥ ௨௦௮ ॥

ஈஶஸூத்ரவிராட்வேதோவிஷ்ணுரு
த்ரேந்த்ரவஹ்நய: அந்தரியாமி, சூத்திரா
த்துமா, விராட் பிர்மா விஷ்ணு ரு
த்திரன், இந்திரன், அக்கினி முத
லானவர்களென்ன
விக்நபைரவமைராளமாரிகாயக்ஷ
ராக்ஷஸா: கணபதி பைரவன் மைரா
ளன் மாரியம்மை, யட்சர்கள், ராட்
சசர்கள் முதலானவர்களென்ன

விப்ரக்ஷத்ரிய விட்சூத்ரா கவாஶ்வ
ம்ருகபக்ஷிண: பிராமணாள், க்ஷத்திரியா
ள், வைசியாள், சூத்திரர்களென்ன
பசு குதிரை மிருகங்கள் பட்சிக
ளென்ன
அஶ்வத்தவடசூதாத்யா: அரசு ஆல், மா,
முதலான மரங்களென்ன
யவவ்ரீஹித்ருணாதய: யவை நெல்லுப்
புல்லுமுதலானவைகளென்ன

Koviloor Digital Library

𑌜𑌲𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌮𑍃𑌤𑍍𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌲𑍇𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 தீர்த்தமென்ன, சிலையென்ன, மிருத்திகையென்ன, கட்டைகளென்ன, வாச்சியென்ன, சித்திராலம் முதலானவைகளென்ன
𑌏𑌤𑍇𑌷𑍁 இந்த
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 சமஸ்தமும்
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ஈசுவரான்
𑌏𑌵 என்றே
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 பூஜிக்கப்பட்டவர்களாயும்
𑌫𑌲𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 அந்தந்தபலத்தைகொடுக்கிறவர்களாயுமாகிறார்கள்.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணத்தையும் பலன்தாரதம்மியமாயிருக்கிறதற்குக்காரணத்தையும் சொல்லுகிறார்.

यथायथोपासतेतंफलमीयुस्तथातथा ।
फलोत्कर्षापकर्षौतुपूज्यपूजानुसारतः ॥

𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑍋𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇𑌤𑌂𑌫𑌲𑌮𑍀𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾 ।
𑌫𑌲𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷𑍌𑌤𑍁𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥ ௨௦௯ ॥

𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾 எப்படி எப்படி.
𑌤𑌂 அந்த ஈசுவரனை
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 உபாசிக்கிறார்களோ
𑌤𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾 அப்படி அப்படி
𑌫𑌲𑌂 பலத்தை
𑌈𑌯𑍁𑌃 அடைகிறார்கள்
𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌤𑍁 பூஜிக்கப்பட்ட தெய்வங்களுடையவும், பூஜிக்கிறவனுடைய பக்தியனுசாரத்தினாலும்
𑌫𑌲𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷𑍌 பலங்கள் மேல்கீழாகின்றன.

அ-கை. இப்படிமாயிகபலம் சித்திக்கட்டும், முத்தியெந்த உபாயத்தினலுண்டாகுமெனில்.

मुक्तिस्तुब्रह्मतत्वज्ञानादेवस्यान्नचान्यथा ।
स्वप्नबोधंविनानैवस्वस्वप्नोहीयतेयथा ॥

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌂𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇𑌯𑌥𑌾 ॥ ௨௧௦ ॥

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 மோட்சமோவென்றால்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 பிர்மத்தின்எதார்த்தஞானத்தினலே உண்டாகும்
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌚 வேறெவ்விதத்தினாலும் முத்தியுண்டாகாது
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌂 தன்னுடைய விழிப்பு
𑌵𑌿𑌨𑌾 வாராமலே
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌃 தன்னுடையசொப்பனம்
𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌨 𑌏𑌵 𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ஒருக்காலும்போகமாட்டாதோ அப்படியென்றறி.

அ-கை. துவைதநிவர்த்திரூபமாயிருக்கிற முத்திக்கு சொப்பனதிருஷ்டாந்தம் சொன்னதுகூடாது, விழித்தவனுக்கு சொப்பனத்திற்கண்டதுவைதம் காணமல்போவதுபோல, இந்தஜகத்து அப்படி காணமல் போகாமல், ஞானம்

Koviloor Digital Library

வந்தவனுக்கும் தோற்றுவதால், சொப்பன சமானமென்று சொன்னதற்கு சுருதியுக்திப் பிரமாணமேதெனில், இந்த மூன்றவஸ்தையையும் சொப்பனம் மாயாமயமென்று சுருதிசொல்லுவதாலும், பூதகண்ணுடியில் தோற்றுகிறமுகாதிகள் எப்படிபொய்யோ அப்படி இந்தஜகத்து, பிர்மத்துக்கு விலட்சணமாகையால், பொய்யென்று அறிந்தவர்களுக்கும் தோற்றிக்கொண்டிருப்பதினுல், சொப்பனசமான மென்பதில், ஆட்சேபமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

अद्वितीयब्रह्मतत्त्वेस्वप्नोयमखिलञ्जगत् ।
ईशजीवादिरूपेणचेतनाचेतनात्मकम् ॥

அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வே ஸ்வப்நோயமகிலஞ்ஜகத் |
ஈஶஜீவாதிரூபேண சேதநாசேதநாத்மகம் || உ௧௧ ||

அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வே அத்துவிதீயமான பிரமஸ்வரூபத்தில்
ஈஶஜீவாதிரூபேண ஜீவேசுவர ரூபமானதாகவும்
சேதநாசேதநாத்மகம் சேதனு சேதனமான வடிவமாகவும்
அகிலம்ஜகத் தோற்றுகிறசகலஜகத்தும்
அயம் தன்னையறியாததினுலுண்டான இந்த
ஸ்வப்ந: சொப்பனமென்றறி.

அ-கை. பிர்மத்திற்கு அபேதமாயிருக்கிற ஜீவேசுவரர்களை எப்படிஜகத்துக்குள் சேர்க்கலாமெனில்.

आनन्दमयविज्ञानमयावीश्वरजीवकौ ।
माययाकल्पितावेतौताभ्यांसर्वंप्रकल्पितम् ॥

ஆநந்தமயவிஜ்ஞாநமயாவீஶ்வரஜீவகௌ |
மாயயாகல்பிதாவேதௌதாப்யாம்ஸர்வம்ப்ரகல்பிதம் || உ௧௨ ||

ஆநந்தவிஜ்ஞாநமயௌ ஆனந்தமயனும் விஞ்ஞானமயனுமிருக்கிற
ஏதௌ ஈஶ்வரஜீவௌ இந்த ஜீவேசுவரர்கள்
மாயயா மாயாசக்தியால்
கல்பிதௌ கற்பிக்கப்பட்டவர்கள்
தாப்யாம் அவர்களாலே
ஸர்வம் சகலமும்
ப்ரகல்பிதம் கற்பிக்கப் பட்டிருக்கிறதென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

அ-கை. அதில்யாரால் எவ்வளவுகற்பிதமெனில்.

ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशेनकल्पिता ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकल्पितः ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேஶாந்தாஸ்ருஷ்டிரீஶேநகல்பிதா |
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரோஜீவகல்பித: || உ௧௩ ||

ஈக்ஷணாதிப்ரவேஶாந்தா மாயையை விரியப்பார்த்தது முதல் ஜகத்தை சிருஷ்டித்து பிரவேசம் வரையில்
ஸ்ருஷ்டி: உள்ள சிருஷ்டி

Koviloor Digital Library

ஸம்ஸாரோ கல்பிதா ஈசுவரனாலே கற்பிதம்
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்த: ஜாக்கிர சொப்பன சுஷுப்தி முதல் மோக்ஷபரியந்தமான
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
ஜீவகல்பித: ஜீவனாலே கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

அ-கை. பிரமமே பரமார்த்தமானால், வாதிகள் ஜீவேசுவர விஷயத்தில் கலங்கக்காரணமேதெனில்.

अद्वितीयंब्रह्मतत्वमसङ्गन्तन्नजानते ।
जीवेशयोर्मायिकयोर्वृथैवकलहंययुः ॥

அத்விதீயம்ப்ரஹ்மதத்வமஸங்கந்தந்நஜாநதே ।
ஜீவேசயோர்மாயிகயோர்வ்ருதைவகலஹம்யயு: ॥ ௨௧௪ ॥

அத்விதீயம்ப்ரஹ்மதத்வம் இரண்டற்றபிரமஸ்வருபமாயிருக்கிற
அஸங்கம் அசங்கமான
தம் அந்த ஆத்துமாவை
நஜாநதே வாதிகள் அறிகிறார்களில்லை
மாயிகயோ: மாயிகர்களாயிருக்கிற
ஜீவேசயோ: ஜீவேசர்களுடைய (வாதத்தில்)
வ்ருதா ஏவ வீணாகவே
கலஹம் கலகத்தை
யயு: செய்கிறார்கள்.

இ-தி. பட்டிக்காட்டு ஜனங்கள் மகாராஜனையறியாமல் டபேதார் சேவகன் முதலானவர்களைப் பார்த்து ராஜனென்றெண்ணி மயங்குவதுபோலவாம்.

அ-கை. அப்படிகலங்குகிற வாதிகளுக்கு தயாளுவான நீர் போதிக்கக்கூடாதோவெனில்.

ज्ञात्वासदातत्वनिष्ठाननुमोदामहेवयम् ।
अनुशोचामएवान्यान्नभ्रान्तैर्विवदामहे ॥

ஜ்ஞாத்வாஸதாதத்வநிஷ்டாநநுமோதாமஹேவயம் ।
அநுசோசாமஏவாந்யாந்நப்ராந்தைர்விவதாமஹே ॥ ௨௧௫ ॥

தத்வநிஷ்டாந் தத்துவஞானிகளை
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து பார்த்து
ஸதாவயம் எப்போதும் நாம்
அநுமோதாமஹே சந்தோஷப் படுவோமேயன்றி
அந்யாந் அன்னியர்களான வாதிகளைக்குறித்து
அநுசோசாம ஏவ விசினிப்போமேயல்லது
ப்ராந்தை: (பக்குவம் வாராததால்) அந்த பிராந்தாளோடே
நவிவதாமஹே விவாதம் பண்ணமாட்டோம்.

அ-கை. ஜீவவாதிகளையும், ஈசுவரவாதிகளையும் பிரித்துக்காண்பிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

तृणार्चकादियोगान्ताईश्वरेभ्रान्तिमाश्रिताः ।
लोकायतादिसांख्यान्ताजीवेविभ्रान्तिमाश्रिताः ॥
த்ருணார்சகாதியோகாந்தா ஈச்வரே ப்ராந்திமாச்ரிதா: ।
லோகாயதாதிஸாங்க்யாந்தா ஜீவே விப்ராந்திமாச்ரிதா: ॥உகசு॥

த்ருணார்சகாதியோகாந்தா: புல்முதலானதை உபாசிக்கிறவர்முதல்யோகாப்பியாசம் பண்ணுகிறவர்கள் வரையிலுள்ளவர்கள்
ஈச்வரே ஈசுவரனிடத்தில்
ப்ராந்திம் மயக்கத்தை
ஆச்ரிதா: அடைந்தவர்கள்

லோகாயதாதிஸாங்க்யாந்தா: லோகாயதன்முதல் சாங்கியன் வரையிலுள்ளவாதிகள்
ஜீவே ஜீவனிடத்தில்
விப்ராந்திம் மயக்கத்தை
ஆச்ரிதா: அடைந்தவர்கள்.

அ-கை. அவர்களுக்கு பிராந்தத்துவம் எதினாலெனில்.

अद्वितीयब्रह्मतत्वंनजानन्तियदातदा ।
भ्रान्ताएवाखिलास्तेषांक्वमुक्तिःक्वेहवासुखम् ॥
அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வம் நஜாநந்தி யதா ததா ।
ப்ராந்தா ஏவாகிலாஸ்தேஷாம் க்வமுக்தி: க்வேஹவா ஸுகம் ॥உகஎ॥

யதா எதுவரையில்
அத்விதீயப்ரஹ்மதத்வம் அத்துவைதபிர்ம ஸ்வரூபத்தை
ந ஜாநந்தி அறிகிறார்களில்லையோ
ததா அதுவரையில்
அகிலா: சமஸ்த பிராணிகளும்

ப்ராந்தா ஏவ சுத்த பைத்தியக்காரர்கள் தானே
தேஷாம் அவர்களுக்கு
க்வமுக்தி: ஆனந்தமான மோட்சமேது
இஹ வா இவிடத்தில் தான்
க்வஸுகம் எங்கே சுகமிருக்கிறது.

தா-ம். தங்கள் மதத்தை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்கிற துரெண்ணத்தினாலே கவலையுடன் கூடியிருப்பதால் சுகமில்லை.

அ-கை. அவர்களுக்கு பிர்மஞான மில்லாவிட்டாலும் அந்தந்தமதங்களுக்குள்ளே, உத்தமாதம பாவங்களில்லையோவெனில், அந்தமகிமையை முமுட்சுக்களாதரவு பண்ணக்கூடாதென்று திருஷ்டாந்தமூலமா யறிவிக்கிறார்.

उत्तमाधमभावश्चेत्तेषांस्यादस्तुतेनकिम् ।
स्वप्नस्थराज्यभिक्षाभ्यांनबुद्धस्स्पृश्यतेखलु ॥
உத்தமாதமபாவச்சேத் தேஷாம் ஸ்யாதஸ்து தேந கிம் ।
ஸ்வப்நஸ்தராஜ்யபிக்ஷாப்யாம் நபுத்தஸ்ஸ்ப்ருச்யதே கலு ॥ உகஅ ॥

தேஷாம் அவர்களுக்குள்ளே [னது
உத்தமாதமபாவ: உத்தமாதம பாவமா
ஸ்யாச்சேத் இருக்கிறதே யென்றால்

அஸ்து இருக்கட்டும் [னம்
தேந கிம் அதனாலென்ன (பிரயோஜ
ஸ்வப்நஸ்தராஜ்யபிக்ஷாப்யாம் சொப்பனத்

Koviloor Digital Library

திரஸ்காரப்பட்ட ராச்சிய பரிபாலனத்தினாலும், பிச்சைஎடுப்பதினாலும்	ஸ்ப்ருஶதே ந வை மேல்கீழான அதில் சம்மந்தப் படமாட்டான் அன்றோ.
ஸ்வப்நாத் சொப்பனத்திலிருந்து விழித்தவன்	

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तस्मान्मुमुक्षुभिर्नैवमतिर्जीवेशवादयोः ।
कार्याकिन्तुब्रह्मतत्त्वंविचार्यबुद्ध्यतांचतत् ॥

தஸ்மாந்முமுக்ஷுபிர்நைவமதிர்ஜீவேஶவாதயோ: ।
கார்யாகிந்துப்ரஹ்மதத்வம்விசார்யபுத்த்யதாஞ்சதத் ॥ உககூ ॥

தஸ்மாத் ஆகையினாலே	கிந்து பின்னேயோவென்றால்
முமுக்ஷுபி: முமுட்சுக்களினாலே	ப்ரஹ்மதத்வம் பிர்மதத்துவமே
ஜீவேஶவாதயோ: ஜீவேசுவரவாதங்களிலே	விசார்ய விசாரிக்கத்தக்கது
மதி: புத்தியானது	தத் ச அதுதானே
ந ஏவ கார்யா பண்ணத்தக்கதேயன்று	புத்த்யதாம் அறியத்தக்கது.

அ-கை. பிர்மநிச்சயம் பண்ணும்பொருட்டு, அந்தவாதங்களையறிந்து தானே தள்ளவேண்டுமெனில்.

पूर्वपक्षतयातौचेत्तत्त्वनिश्चयहेतुताम् ।
प्राप्नुतोस्तुनिमज्जस्वतयोर्नैतावतावशः ॥

பூர்வபக்ஷதயாதௌசேத்தத்த்வநிஶ்சயஹேதுதாம் ।
ப்ராப்நுதோஸ்துநிமஜ்ஜஸ்வதயோர்நைதாவதாவஶ: ॥ உஉ0 ॥

தத்த்வநிஶ்சயஹேதுதாம் தத்துவநிச்சயமுண்டாகும் நிமித்தம்	ப்ராப்நுத: விசாரிக்கக்கடவது
பூர்வபக்ஷதயா பூர்வபட்சமாக	ந ஏதாவதா அவ்வளவால் அந்த வாதங்களிலே
தௌ சேத் அவைகளை விசாரிப்போமென்றால்	அவஶ: பரவசனாய்
	ந நிமஜ்ஜ முழுகிப்போய்விடாதே.

அ-கை. சாங்கியமதத்தில் சொல்லுகிற ஜீவேசுவரர்கள் சுத்தசித்தாயிருக்கையால், அவர்களை நீங்கள் கிரகிக்கலாமென்று சங்கித்ததற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

असंगचिद्विभुर्जीवस्सांख्योक्तस्तादृगीश्वरः ।
योगोक्तस्तत्वमोरर्थौशुद्धौताविततिचेच्छृणु ॥
नतत्वमोरुभावर्थावस्मत्सिद्धान्ततांगतौ ।
अद्वैतबोधनायैवसाकक्षाकाचिदिप्यते ॥

Koviloor Digital Library

அஸங்கசித்விபூஜீவஸாங்க்யோக்தஸ்ததாவிதா:।
யோகோக்தஸ்தத்வமர்த்தௌசேச்சுத்தௌதாவிதிசேந்ந॥ உஉ௧॥
இதம்த்வர்த்தௌசுத்தஸித்தாந்தம்கதைந ।
அத்வைதபோதநாயைவஸாக்ஷாத்காவிகிஷ்யதே ॥ உஉஉ ॥

ஸாங்க்யோக்த: சாங்கியமதத்தில் சொல்லப்பட்ட
ஜீவ: ஜீவன்
அஸங்கசித் அசங்கசித்தாயும்
விபு: விபுவாயுமிருக்கிறுன்
யோகோக்த: யோகமதத்தில்சொல்லப்படுகிற
ஈசு: ஈசுவரனும்
ததாவித: முன் சொன்னபடியே இருக்கிறுன்
சுத்தௌ சுத்தாளாயும்
தத்வம: தத்துவம்பதங்களுக்கு
அர்த்தௌ அர்த்தாளாக
தௌ அவ்விருவர்களும்
இதிசேத் இருக்கட்டுமென்றுல்
ந கேள்
தத்வம: தத்துவம்பதங்களுக்கு
அர்த்தௌ அர்த்தாளான
அஸ்மத் நம்முடைய
ஸித்தாந்தம் சித்தாந்தத்தை
கதௌ அடைந்தவர்களாக
உபௌ அவ்விருவர்களுமாகார்
அத்வைதபோதநாயைவ அத்துவைதத்தைபோதிக்கும்பொருட்டே
ஸா அந்ததத்துவம்பதமென்ற
காக்ஷ்யா கட்சியானது
காவித் ஒருக்கால்
இஷ்யதே அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். அவ்விரண்டு பதங்களிலேயும் சொல்லுகிற ஜீவேசுவராள் சுத்தசித்தா யிருந்தாலும் வாஸ்தவமாக அவர்கள் ஜீவேசுவரர்களுக்கு பேதம்சொல்லுவதால் நம்முடைய சித்தாந்தத்திற்கு கூடாது,தத்துவம்பதங்களுக்குவாச்சியர்களான ஜீவேசுவரரிருவர்களும் நமதுசித்தாந்ததை யடைந்தவர்களில்லை.

ச-கை. தத்துவம் பதார்த்தபூதாளாக கூடஸ்தபிர்மங்களை உங்களாலேயும் பின்னுளாக நிருபிக்கப் படுகிறதேயெனில், அத்துவைதத்தை போதிக்கிர நிமித்தமாகமட்டும் கிரகிக்கபடுகிறதேயன்றி வாஸ்தவத்தில் நமக்குபேதமில்லை.

அ-கை. அப்போது தத்துவபதார்த்த சோதனை பண்ணுவானேனெனில்.

अनादिमायया भ्रांता जीवेशौ सुविलक्षणौ ।
मन्यन्ते तद्व्युदासाय केवलं शोधनं तयोः ॥

அநாதிமாயயாப்ராந்தா ஜீவேசௌஸுவிலக்ஷணௌ ।
மந்யந்தேதத்வ்யுதாஸாயகேவலம்சோதநந்தயோ: ॥ உஉ௩ ॥

அநாதிமாயயா அனுதியாயிருக்கிறமாயையினுலே
ப்ராந்தா: மயங்கிகிடக்கிற புருஷர்கள்
ஜீவேசௌ ஜீவேசுவரர்களை
ஸுவிலக்ஷணௌ அன்னியோன்னிய விலட்சணர்களாக

Koviloor Digital Library

ஊஹ்யதே என்னுகிறார்கள்
தத்வ்யாக்யாநாய அதை தன்னுகிறதின் பொருட்டு
கேவலம் மாத்திரம்
தயோ: அவர்களுக்கு [து.
ஶோதநா சோதனை சொல்லப்பட்ட

அ-கை. பதார்த்தசோதனைப் பிரகாரத்தை காண்பிக்கும்பொருட்டு முன் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தத்தை விரித்து காண்பிக்கிறார்

अतएवात्रदृष्टान्तोयोग्यःप्राक्सम्यगीरितः ।
घटाकाशमहाकाशजलाकाशाभ्रखात्मकः ॥
जलाभ्रोपाध्यधीनेतेजलाकाशाभ्रखेतयोः ।
आधारौतुघटाकाशमहाकाशौसुनिर्मितौ ॥

அதஏவாத்ர த்ருஷ்டாந்தோ யோக்ய: ப்ராக்ஸம்யகீரித: |
கடாகாஶமஹாகாஶஜலாகாஶாப்ரகாத்மக: || ௨௨௪ ||
ஜலாப்ரோபாத்யதீநே தே ஜலாகாஶாப்ரகே தயோ: |
ஆதாரௌ து கடாகாஶமஹாகாஶௌ ஸுநிர்மலௌ || ௨௨௫ ||

அத ஏவ ஆகையினாலேயே
கடாகாஶமஹாகாஶஜலாகாஶாப்ரகாத்மக: கடாகாசமென்றும், மகாகாசமென்றும், ஜலாகாசமென்றும் மேககாசமென்றும்
அத்ர இந்தப்பிரகரணத்தில்
த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமானது
ப்ராக் முன்னே
யோக்ய: யோக்கியமாக
ஸம்யக் நன்றாக
ஈரித: சொல்லப்பட்டது
தே ஜலாகாஶாப்ரகே அந்தஜலாகாசமேககாசங்களிரண்டும்
ஜலாப்ரோபாத்யதீநே ஜல உபாதிக்கும் மேக உபாதிக்கும் அதீனங்களாயிருக்கின்றன
தயோ: அவைகளுக்கு
ஆதாரௌ ஆதாரங்களான
கடாகாஶமஹாகாஶௌ கடாகாசமகாகாசங்கள்
ஸுநிர்மலௌ து அத்தியந்த நிர்மலங்களன்றோ.

அ-கை. தாஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

एवमानन्दविज्ञानमयौमायाधियोर्वशौ ।
तदधिष्ठानकूटस्थब्रह्मणीतुसुनिर्मलौ ॥

ஏவமாநந்தவிஜ்ஞாநமயௌ மாயாதியோர்வஶௌ |
தததிஷ்டாநகூடஸ்தப்ரஹ்மணீ து ஸுநிர்மலௌ || ௨௨௬ ||

ஏவம் இப்படி [ஞ்ஞானமயாள்
ஆநந்தவிஜ்ஞாநமயௌ ஆனந்தமய வி
மாயாதியோ: மாயைக்கும்புத்திக்கும்
வஶௌ சுவாதீனர்
தததிஷ்டாநகூடஸ்தப்ரஹ்மணீ து அவ்விருவர்களுக்கும் அதிஷ்டானமான கூடஸ்தபிரமங்களோவென்றால்
ஸுநிர்மலௌ அத்தியந்தம் நிர்மலாள்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்போது பதார்த்தசோதனை சொன்னபிரகாரம் சாங்கியயோக மதங்களை அங்கிகரிக்கக் கூடாதோவெனில்.

एतत्क्षोपयोगेनसांख्ययोगौमतौयदि ।
देहोन्नमयकक्षत्वादात्मत्वेनाभ्युपेयताम् ॥

ஏதத்க்ஷோபயோகேந ஸாங்க்யயோகௌ மதௌ யதி ।
தேஹோந்நமயகக்ஷத்வாதாத்மத்வேநாப்யுபேயதாம் ॥ ௨௨௭ ॥

ஏதத்க்ஷோபயோகேந இந்த கட்சிகளுக்கு உபயோகப்படும்படியாக
ஸாங்க்யயோகௌ சாங்கியயோகமதங்கள்
யதி அங்கிகரிக்கப்படலாமென்றால் லோகாயதமதஸ்தருடையமதத்தில்

தேஹோந்நமயகக்ஷத்வாத் தேகமானது அன்னமய கோசமான ஆத்துமாவென்ற கட்சியானதால் அந்தமதானுசாரியாய்
ஆத்மத்வேந இத்தேகமேஆத்துமாவாக
அப்யுபேயதாம் அங்கிகரிக்கலாம்.

இ-தி. காவலனைகற்புடையவன் கலக்கலாமென்றால் கடையனையுமேன் கலக்கக் கூடாதுசொல்.

அ-கை. எதனால் சாங்கியயோகங்கள் வேதாந்தத்திற்கு விரோதமெனில்.

आत्मभेदोजगत्सत्यमीशोन्यइतिचेत्त्रयम् ।
त्यज्यतेतैस्स्तदासांख्ययोगौवेदान्तसंमतौ ॥

ஆத்மபேதோஜகத்ஸத்யமீசோந்ய இதி சேத்த்ரயம் ।
த்யஜ்யதே தைஸ்ததா ஸாங்க்யயோகௌ வேதாந்தஸம்மதௌ ॥ ௨௨௮ ॥

ஆத்மபேத: ஆத்துமாக்களுக்கு பேதமென்ன
ஜகத்ஸத்யம் ஜகத்துக்கு சத்தியமென்ன
ஈச: (தனக்கு) ஈசுவரன்
அந்ய: இதி வேறென்கிறதென்ன
த்ரயம் இந்த மூன்றும்

தை: அவர்களாலே
த்யஜ்யதே விடப்பட்டதேயானால்
ததா அப்போது
ஸாங்க்யயோகௌ சாங்கியயோகங்கள்
வேதாந்தஸம்மதௌ வேதாந்தத்திற்கு சம்மதங்களாகும்.

அ-கை. ஜீவன் அசங்கனென்ற ஞானத்தினாலேயே முக்தனாவதால் அத்துவைதஞான மென்னத்துக்கெனில், அத்துவைத ஞானமன்றியில் முக்திசித்தியாதென்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு வேறொருவிதமாய்ச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

जीवोसङ्गत्वमात्रेणकृतार्थइतिचेत्तदा ।
स्रक्चन्दनादिनित्यत्वमात्रेणापिकृतार्थता ॥

ஜீவோஸங்கத்வமாத்ரேண க்ருதார்த இதி சேத்ததா ।
ஸ்ரக்சந்தநாதிநித்யத்வமாத்ரேணாபி க்ருதார்ததா ॥ ௨௨௯ ॥

Koviloor Digital Library

ஜீவ: (அத்துவைதஞான மன்றியில்) ஜீவன்
ஸ்வாபாவிகேந அசங்கத்துவஞானத்திலேயே
க்ருதார்த்த: கிருதார்த்தனென்று
உக்த: சொல்லியேயானால்

ததா அப்போது
ஸ்ரக்சந்தநாதி மாலை சந்தனம் முதலானது நித்தியமாயிருக்கிறதிலேயே
க்ருதார்த்தா கிருதார்த்தத்துவமுண்டாகும்.

அ-கை. அந்தபிரதிபந்தத்தை விமோசனம் பண்ணுகிறார்.

यथास्रगादिनित्यत्वंदुस्संपाद्यंतथात्मनः ।
असङ्गत्वंनसंभाव्यंजीवतोऽजगदीशयोः ॥

யதா ஸ்ரகாதி நித்யத்வம் துஸ்ஸம்பாத்யம் ததாத்மந: ।
அஸங்கத்வம் ந ஸம்பாவ்யம் ஜீவதோ ஜகதீசயோ: ॥ உ௩௦ ॥

ஸ்ரகாதிநித்யத்வம் மாலை முதலானதற்கு நித்தியத்தன்மையானது
யதா எப்படி
துஸ்ஸம்பாத்யம் சம்பாதிப்பது தூர்லபமோ
ததா அப்படி
ஜகதீசயோ: ஜகத்தும் ஈசுவரனும்

ஜீவதோ: ஜீவித்திருக்குமுள்ளளவில்
ஆத்மந: ஆத்துமாவுக்கு
அஸங்கத்வம் அசங்கத்துவமானது
ந ஸம்பாவ்யம் (ஒருக்காலும்) சம்பவிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. சித்தியாதென்பதையே பிரகாசம் பண்ணுகிறார்.

अवश्यंप्रकृतिस्सङ्गंपुरेवापादयेत्तथा ।
नियच्छत्वेतमीशोपि कोस्यमोक्षस्तथासति ॥

அவச்யம் ப்ரக்ருதிஸ்ஸங்கம் புரேவாபாதயேத்ததா ।
நியச்சத்வேதமீசோபி கோஸ்ய மோக்ஷஸ்ததாஸதி ॥ உ௩௧ ॥

ப்ரக்ருதி: மூலப்பிரகிருதியானது
புரா இவ முன்போல
அவச்யம் அவசியமாக
ஸங்கம் சம்சாரசங்கத்தை
ஆபாதயேத் உண்டுபண்ணும்
ததா அப்படியே
ஈச: அபி ஈசுவரனும்

ஏதம் இவனை [பார்
நியச்சது ஜனனமரணத்தில் சிட்சிப்
ததாஸதி அப்படியிருந்துள்ளளவில்
அஸ்ய இவனுக்கு
மோக்ஷ: க: மோட்சம் எப்படி யுண்டாகும்.

அ-கை. பிரகிருதி சங்கப்படுத்தி வைக்கிறதும் ஈசுவரன்நியமனம் பண்ணுகிறதும் அவிவேகத்தினலேதானெனில்.

अविवेककृतस्सङ्गोनियमश्चेनिचेत्तथा ।
बलादापतितोमायावादस्सांख्यस्यदुर्मतेः ॥

Koviloor Digital Library

அவிவேககൃதஸ்ஸங்கோ நியமஶ்சேதிசேத்ததா ।
பலாதாபதிதோமாயாவாதஸ்ஸாங்க்யஸ்யதுர்மதே: ॥ ௨௯௨ ॥

ஸங்க: சங்கமானதும் | துர்மதே: துர்ப்புத்தியான
நியம: ச நியமனமும் | ஸாங்க்யஸ்ய சாங்கியனுக்கு
அவிவேககൃத: அவிவேகத்தினாலே பண்ணப்பட்டிருக்கிறது | மாயாவாத: சம்சாராதிகள் மாயாமயமென்ற நம்முடையவாதம்
இதி. சேத் என்று சொல்லுவையேயானல் | பலாத் பலவந்தமாய்
ததா அப்படி | ஆபதித: வந்துவிழுந்தது.

வி-ம். அவிவேகமென்பது விவேகாபாவமா, அல்லது விவேகத்துக் கன்னியமா, அல்லது விவேகவிரோதியா, மலடிபிள்ளைபோல் அசத்துபதார்த்தமான அபாவத்துக்கு பாவமாயிருக்கிற சங்கநியமனுதி காரியோத்பாதகம் கூடாமையால், விவேகாபாவமென்பது கூடாது. விவேகத்துக் கன்னியமான கடாதிக்கு சங்கநியமனுதி ஹேதுத்துவம் காணப்படாமையால், விவேகத்துக் கன்னியமென்று சொல்லக்கூடாது. மூன்றாவதுபட்சத்தில் அவிவேகத்திற்குப் பாவரூபமான அஞ்ஞானம் ஏதுவானதால், உனக்குமாயாவாத பிரசங்கம்வந்தது.

இ-தி. குலாளன்இத்தனை நெகிழச்சீட்டு நானெழுதி கொடுக்கவில்லையென்ற கதைபோலவாம்.

அ-கை. ஆத்துமாஅந்துவிதீயமென்று ஒப்புக்கொண்டால் பந்தமோட்சவிவஸ்தைக் கெட்டுப்போமெனில்.

बन्धमोक्षव्यवस्थार्थमात्मनानात्वमिष्यताम् ।
इतिचेन्नयतोमायाव्यवस्थापयितुंक्षमा ॥

பந்தமோக்ஷவ்யவஸ்தார்த்தமாத்மநாநாத்வமிஷ்யதாம் ।
இதிசேந்நயதோமாயாவ்யவஸ்தாபயிதுங்க்ஷமா ॥ ௨௯௩ ॥

பந்தமோக்ஷவ்யவஸ்தார்த்தம் பந்தமோட்சத்தினுடைய வியவஸ்தைபண்ணுகிற நிமித்தியம் | ந யத: அதுகூடாது [யே
ஆத்மநாநாத்வம் ஆத்துமாக்களனேகர்களென்னுந்தன்மை | மாயா யாதொருகாரணத்தால்மாயை
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது | வ்யவஸ்தாபயிதும் அந்த பந்தமோட்சவிவஸ்தையைப்பண்ணுவதற்கு
இதி சேத் என்றுசொல்லுவையேயானல் | க்ஷமா சாமர்த்தியமுடையதாயிருக்கிறதோ அந்தகாரணத்தாலாத்துமா அனேகமென்றுசொன்னதுகூடாது

அ-கை. ஒருஆத்துமாவுக்கு மாயையெப்படி பந்தமோட்சவிவஸ்தையைப் பண்ணிவைக்குமெனில்.

दुर्घटंघटयामीतित्रिरुद्धंकिंनपश्यसि ॥

துர்க்கடங்கடயாமீதிவிருத்தங்கிந்நபஶ்யஸி ॥ ௨௯௪ ॥

ஏகாவயுடம் கூடாததை [ன்ற
வடயாதி இதி கூட்டி வைக்கிறேனெ
விரோதம் இந்தமாயையின்விருதை
வஸ்துதி. ந.கிம் நீ பார்க்கவில்லையா.

அ-கை. பந்தம் மித்தையானாலும், மோட்சமாவது நிஜமாகட்டுமேயெனில்.

वास्तवौबंधमोक्षौतुश्रुतिर्नसहतेतराम् ॥

வாஸ்தவௌபந்தமோக்ஷௌதுஶ்ருதிர்நஸஹதேதராம் ॥ ௨௬௪ ॥

பந்தமோக்ஷௌ பந்த மோட்சங்கள்
வாஸ்தவௌ.து வாஸ்தவங்களென்றால்
ஶ்ருதி: சுருதியானது
தராம் மிகவும்
நஸஹதே சகிக்கமாட்டாது.

அ-கை. அதற்குச்சுருதியேதெனில்.

ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबद्धोनचसाधकः ।
नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थता ॥

நநிரோதோநசோத்பத்திர்நபத்தோநசஸாதக: ।
நமுமுக்ஷுர்நவைமுக்தஇத்யேஷாபரமார்த்ததா ॥ ௨௬௫ ॥

ந.நிரோத: அஞ்ஞானமுமில்லை
உத்பத்தி: ச ஜகத்துமுதலான உற்பத் [தியும்
ந இல்லை
பத்த: அஞ்ஞானத்தால் கட்டுண்ட (வனும்
ந இல்லை
ஸாதக: ச சாதகனும்
ந இல்லை
முமுக்ஷு: ச முமுட்சுவும்
ந இல்லை
முக்த: வை ஜீவன்முக்தனும்
ந இதி இல்லையென்று
ஏஷா இதுவே
பரமார்த்ததா உண்மையென்றுசுருதி உறைக்கின்றது.

தா-ம். பரமார்த்தத்தில் தானான பிர்மத்தைத்தவிர சமஸ்தமுமில்லையென்பதாம்.

அ-கை. ஸ்ரீவேசுவரர்கள் மாயாமயரென்று சொன்னதை முடிக்கிறார்.

मायाख्यायाःकामधेनोर्वत्सौजीवेश्वरावुभौ ।
यथेच्छंपिबतांद्वैतंतत्त्वंत्वद्वैतमेवहि ॥

மாயாக்யாயா:காமதேனோர்வத்ஸௌஜீவேஶ்வராவுபௌ ।
யதேச்சம்பிபதாம்த்வைதம்தத்த்வம்த்வத்வைதமேவஹி ॥ ௨௬௬ ॥

மாயாக்யாயா: மாயையென்றபெயரை யடைந்த [வுக்கு
காமதேனோ: காமதேனுவான ஓர்பசு
ஜீவேஶ்வரௌ ஜீவேசுவரரென்ற
உபௌ இரண்டு
வத்ஸௌ கன்றுகளுண்டு (அவைகள்)
த்வைதம் துவைதமாகிறபாலை
யதேச்சம் இஷ்டப்படி
பிபதாம் பானம்பண்ணட்டும்
தத்த்வம் து உண்மையெதுவென்றால்
அத்வைதம் ஏவ அத்துவைத மாத்தி
ஹி நமதுசித்தாந்தம். (ரம்

Koviloor Digital Library

அ-கை. ஜீவேசுவரர்களும் அவர்கள் பேதமும் பொய்யானாலும், கூடஸ்தபிர்மங்கள் வாஸ்தவமானதால் அவர்களினது பேதமெப்படி பொய்யாமெனில் லட்சணபேத மில்லையென்று, முன்சொன்ன திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறார்.

कूटस्थब्रह्मणोर्भेदोनाममात्राहतेनहि ।
घटाकाशमहाकाशौवियुज्येतेनहिक्कचित् ॥

கூடஸ்தப்ரஹ்மணோர்பேதோ நாமமாத்ராத்ருதே நஹி ।
கடாகாசமஹாகாசௌ வியுஜ்யேதே நஹிக்வசித் ॥ ௨௩௭ ॥

கூடஸ்தப்ரஹ்மணோ: கூடஸ்த பிர்மங்களுக்கு	கடாகாசமஹாகாசௌ கடாகாசமகாகாசங்கள்
பேத: பேதமானது	க்வசித் ஒருக்காலும்
நாமமாத்ராத் சொல்மாத்திரமே	ந வியுஜ்யேதே பிரிபடுகிறதில்லையன்றோ.
ருதே நஹி அன்றிவேறில்லை	

அ-கை. இப்படிபேதமெல்லாம் பொய்யென்று சாதித்ததற்குபலமேதெனில்.

यदद्वैतंश्रुतंसृष्टेःप्राक्तदेवाद्यचोपरि ।
मुक्तावपिवृथामायाभ्रामयत्यखिलान्जनान् ॥

யதத்வைதம் ச்ருதம் ஸ்ருஷ்டே: ப்ராக்ததேவாத்யசோபரி ।
முக்தாவபி வ்ருதாமாயா ப்ராமயத்யகிலாந்ஜநாந் ॥ ௨௩௮ ॥

ஸ்ருஷ்டே: ப்ராக் சிருஷ்டிக்குமுன்	தத் ஏவ அதுவே
யத் யாதொரு	அத்ய இப்பவுமிருக்கிறது
அத்வைதம் அத்துவைதவஸ்துவிருந்ததாக	உபரி இனிமேலும்
ச்ருதம் கேழ்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ	முக்தௌ அபி முக்தியிலுமிருக்கிறது.

அ-கை. காலத்திரயத்திலும் அத்துவைதம் ஏகமாயிருக்க பேதத்திலேன் மயங்குகிறார்களெனில்.

மாயா மாயையானது	அகிலாந் ஜநாந் சகல ஜனங்களையும்
வ்ருதா வீணாக	ப்ராமயதி மயக்கிவைக்கிறது.

தா-ம். தத்துவஞான மின்மையால் பேதத்தி லபிநிவேசம்பண்ணுகிறார்கள்

அ-கை. இப்படிதத்துவ ஞானத்தை யறிந்தவர்களும் மயங்குகிறார்களே யெனில்.

येवदन्तीत्थमेतेपिभ्राम्यन्तेविद्ययात्रकिम् ।
नयथापूर्वमेतेषामत्रभ्रान्तेरदर्शनात् ॥

யேவதந்தீத்தமேதேபி ப்ராம்யந்தேவித்யயாத்ரகிம் ।
நயதாபூர்வமேதேஷா மத்ரப்ராந்தேரதர்சநாத் ॥ ௨௩௯ ॥

ஜகூஂ இப்படி தத்துவ ஞானத்தை
வெ வடிஷி யாவர்கள்சொல்லுகிறார்
களோ
ஸைதெ கூவி அந்தஇவர்களும் [ளே
ஞாந்யெெ (ஜகத்தில்) மயங்குகிறார்க
ஸத்ர இந்தஇடத்தில்
விஷ்யா ஞானத்தால்

கிஂ என்னப்பிரயோஜனமெனில்
ஸைதெஷாஂ அந்தஇவர்களுக்கு
யயாவ-ஏவ-ஂ முன்போலேஜகத்து
சத்தியமென்கிறமயக்கம்
ந இன்மையால் ஞானம் வியர்த்தா
ர்த்தமில்லை.

அ-கை. சிலருக்கு கர்மவசத்தால் விவகாரமிருந்தாலும் முன்போல அபிநி
வேசமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

ஸத்ர ஞாநிநஃ இவர்களின் மயக்கம்
ஸதிமூரூநாஸ காணப்படாமையால்ஞா
னம் பிரயோசனமில்லையென்று நீச
ங்கித்தது அறியாமையென்றறி.

அ-கை. ஞானி, அஞ்ஞானிகளின் நிச்சயந்தான் ஏதெனில்.

ऐहिकामुष्मिकस्सर्वस्संसारोवास्तवस्ततः ।
नभातिनास्तिचाद्वैतमित्यज्ञानिविनिश्चयः ॥
ज्ञानिनोविपरीतोस्मान्निश्चयस्सम्यगीक्ष्यते ।
स्वस्वनिश्चयतोबद्धोमुक्तोहञ्चेतिमन्यते ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிகஸ்ஸர்வஸ்ஸம்ஸாரோவாஸ்தவஸ்தத: ।
நபாதிநாஸ்திசாத்வைதமித்யஜ்ஞாநிவிநிஶ்சய:॥ ௨௬௦ ॥
ஜ்ஞாநிநோவிபரீதோஸ்மாந்நிஶ்சயஸ்ஸம்யகீக்ஷ்யதே ।
ஸ்வஸ்வநிஶ்சயதோபத்தோமுக்தோஹஞ்சேதிமந்யதே॥ ௨௬௧ ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிகஃ இகலோகபரலோ
கங்களிலுள்ள
ஸர்வஃ சகலமான
ஸம்ஸாரஃ சம்சாரங்களும்
வாஸ்தவஃ வாஸ்தவமாயிருக்கிறது
ததஃ ஆகையினாலே
அத்வைதம் ச அத்துவைதமான
நாஸ்தி பிர்மவஸ்துவில்லை
ந பாதி விளங்கவில்லை
இதி என்று இப்படி
அஜ்ஞாநிவிநிஶ்சயஃ அஞ்ஞானிகளுடை
ய நிச்சயமென்றறி

அஸ்மாத் இந்த நிச்சயத்திற்கு
விபரீதஃ வேறாக
நிஶ்சயஃ நிச்சயமானது
ஜ்ஞாநிநஃ பிர்மஞானிக்கு
ஸம்யக் நன்றாக
ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறது
ஸ்வஸ்வநிஶ்சயதஃ அவரவர்களுடைய
நிச்சயப்பிரகாரமே
அஹம் பத்தஃ முக்தஃ ச இதி நான் ப
த்தனென்றும் நான்முக்தனென்று
ம் இப்படியே ஞானி அஞ்ஞானிக
ளிருவரும்
மந்யதே எண்ணுகிறார்கள்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. அத்துவைதபிர்மமாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறது சாத்திரத்தினால் மாத்திரமேயன்றி அனுபவத்திலில்லையே யெனில்.

नाद्वैतमपरोक्षञ्चेन्नचिद्रूपेणभासनात् ।
अशेषेणनभातञ्चेद्द्वैतंकिंभासतेखिलम् ॥

நாத்வைதமபரோக்ஷஞ்சேந்நசித்ரூபேணபாஸநாத் ।
அசேஷேணநபாதஞ்சேத்த்வைதங்கிம்பாஸதேகிலம் ॥ உ௪௨ ॥

அத்வைதம் அத்துவைதமான பிர்மம்
அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சம்
ந சேத் இல்லையென்று
ந சொல்லாதே
சித்ரூபேண தான் சதா அறிவாகவே
பாஸநாத் விளங்குவதால்
அசேஷேண முழுக்கனில்
ந பாதம் சேத் விளங்கவில்லையேயெ
அகிலம் சகலமான
த்வைதம் துவைதமும்
பாஸதே உனக்கு ஒரேகாலத்தில்
கிம் விளங்குகிறதா என்னசொல்.

அ-கை. இப்படி தோஷசாம்மியம் சொல்லி பரிகாரசாம்மியம் சொல்லுகிறார்.

दिङ्मात्रेणविभानन्तुद्वयोरपिसमङ्खलु ।
द्वैतसिद्धिवदद्वैतसिद्धिस्तेतावतानकिम् ॥

திங்மாத்ரேணவிபாநந்துத்வயோரபிஸமங்கலு ।
த்வைதஸித்திவதத்வைதஸித்திஸ்தேதாவதாநகிம் ॥ உ௪௩ ॥

திங்மாத்ரேண ஏகதேசமாக
விபாநம் து தோற்றுகிறது
த்வயோ: அபி துவைதாத் துவைதமிரண்டிலும்
ஸமம் கலு சமமல்லவோ
த்வைதஸித்திவத் ஒரு கடத்தைமண்ணென்றுபார்த்து சகலகடமும் மண்ணென்றுநிச்சயித்திருக்கிறவுனக்கு துவைதம் சித்திக்கிறப்போல
தாவதா ஒரு விஷயத்தில் சத்தைப் பிரித்துப்பார்த்து நாமரூபம்பொய் சத்தே வாஸ்தவமென்றறிந்த (நமக்கு) அவ்வளவினாலேயே
அத்வைதஸித்தி: அத்துவைதசித்தி
ந கிம் ஏனுண்டாகமாட்டாது.

இ-தி. ஒருபானைசோற்றுக் கொருசோறு பதம்பார்க்கிற ஸ்தாலீபுலாகநியாயம் போலாம்.

அ-கை. பூர்வபட்சி வேறொருவிதமாய் அத்துவைதம் சித்திக்கமாட்டாதென்று சங்கிக்கிறான்.

द्वैतेनहीनमद्वैतंद्वैतज्ञानेकथंत्विदम् ॥

த்வைதேநஹீநமத்வைதம்த்வைதஜ்ஞாநேகதந்த்விதம் ॥ உ௪௪ ॥

Koviloor Digital Library

வைதாவஸரம் அத்துவைத சப்த த்திற்குஅர்த்தமாவதுதுவைதமில்லாதது
அவெதம் அத்துவைதமெனப்படும்
வெதஜ்ஞானெ துவைதம் விளங்குகிற காலத்தில்
ஊடி துவைதாத் துவைதங்களொன்றாக்கொன்றா
ஸமம்தா தமப்பிரகாசம்போல பகையானதால் இந்த அத்துவைதமெப்படிவிளங்கும்சொல்.

அ-கை. குருவேஎதிரியின் சங்கையைஎடுத்துச் சமாதானம்சொல்லுகிறார்.

चिद्भानन्त्वविरोध्यस्यद्वैतस्यातोऽसमेतुभे ॥

விஜ்ஞாநம்கூவிரோயூஸ்யூவெதஸ்யாதொஉஸமெஉஹெ ॥உசச॥

அவெதஸ்ய இந்தத்துவைதத்தோற்றத்திற்கு
விஜ்ஞாநம் தா அறிவின்தோற்றம்
அவிரோயி விரோதமில்லையென்று
சொன்னாலதுகூடாது
அதஃ ஆகையினாலே
உஹெ இரண்டும்
அஸமெ சமமன்று.

வி-ம். அப்போது துவைதமும் அத்துவைத விரோதியானதால், அத்துவைதம் தோன்றும்போது துவைதமும் தோற்றக்கூடாதென்பது நான்முன் சொன்னதுபோல சமானமாகுமெனில், அதற்கவனே சமாதானம் சொல்லுகிறான், உம்முடையமதத்தில் அறிவின் தோற்றத்தையன்றி அத்துவைதத்தோற்றம் வேறில்லாததினாலும் என்னுடையமதத்தி லிருக்கிற துவைதத்திற்கு அறிவின்தோற்றம் விரோதமின்மையாலும் நான்ஆட்சேபித்ததுபோல, உம்முடைய ஆட்சேபம் சமானமாகமாட்டாது.

அ-கை. தோற்றப்பட்ட துவைதம் அவாஸ்தவமானதால், வாஸ்தவாத்துவைதத்திற்கு விரோதியில்லை, தன்னிழல்கண்ணாடிக்குள் அனேகம்போலேதோன்றினாலும், அவைகள் வாஸ்தவமின்மைபோலும் வாஸ்தவமானதனக்கு அது விரோதமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

एवन्तर्हिश्रुणुद्वैतमसन्मायामयत्वतः ।
तेनवास्तवमद्वैतंपरिशेषाद्विभासते ॥

ஏவம்தர்ஹி ஶ்ருணுத்வைதமஸந்மாயாமயத்வதஃ ।
தெநவாஸ்தவமத்வைதம்பரிஶெஷாத்விஹாஸதெ ॥ உசரு ॥

தர்ஹி அப்போ
ஏவம் இந்தப்பிரகாரத்தை
ஶ்ருணு கேள்
மாயாமயத்வதஃ மாயாமயமாயிருத்தலினாலே
த்வைதம் நாமரூபமானதுவைதம்
அஸத் பொய்
தெந ஆகையினாலே
அத்வைதம் அத்துவைதமே
வாஸ்தவம் வாஸ்தவமாக
பரிஶெஷாத் பாரிசேஷநியாயத்தால்
விஹாஸதெ பிரதமாய்விளங்குகிறது.

• Koviloor Digital Library

அ-கை. அத்துவைதமிருக்கிற பிரகாரத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अचिन्त्यरचनारूपंमायैवसकलञ्जगत् ।
इतिनिश्चित्यवस्तुत्वमद्वैतेपरिशिष्यताम् ॥

அசிந்த்யரசநாரூபம்மாயைவஸகலஞ்ஜகத் ।
இதிநிஶ்சித்யவஸ்துத்வமத்வைதேபரிஶிஷ்யதாம் ॥ ௨௪௬ ॥

அசிந்த்யரசநாரூபம் சிந்திக்கக்கூடா தகற்பனுவடிவமான | நிஶ்சித்ய நிச்சயித்து
ஸகலம் ஜகத் சகலஜகத்தும் | அத்வைதே அத்துவைதத்தில்
மாயா ஏவ இதி மாயையென்றே | வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மை
| பரிஶிஷ்யதாம் மீதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி அத்துவைதமே சத்தியமென்று நிச்சயித்தபின்னும், பூர்வவாசனையால் அடிக்கடி துவைதத்தில் சத்தியபுத்தி வருகிறதேயெனில்.

पुनर्द्वैतस्यवस्तुत्वंभातिचेत्त्वंतथापुनः ।
परिशीलयकोवात्रप्रयासस्तेनतेवद ॥

புநர்த்வைதஸ்யவஸ்துத்வம்பாதிசேத்த்வம்ததாபுந: ।
பரிஶீலயகோவாத்ரப்ரயாஸஸ்தேநதேவத ॥ ௨௪௭ ॥

புந: மறுபடியும்ஒருக்கால் | பரிஶீலய பரிசீலனம்பண்ணு
த்வைதஸ்ய துவைதத்திற்கு | அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மை | தே உனக்கு
பாதி சேத் தோன்றிற்றுனல் | தேந அதினல் [து
த்வம் ததா நீ அப்படியே | க: ப்ரயாஸ: என்ன பிரயாசமிருக்கிற
புந: மறுபடியும் ஜகத்துப் பொய் | வத அதை இன்னதென்றுசொல்.
பிர்மமேசத்தியமென்று

வி-ம். வியாசர் சூத்திரத்திலும் சிரவணுதிகளை அடிக்கடி ஆவர்த்திப்பண்ணச்சொல்லி யிருக்கிறது.

அ-கை. அபரோட்சஞானமே விசாரத்திற்கு முடிவானதால், எவ்வளவு காலம் விசாரிக்கிறதென்று காலஅளவைப்பற்றி சங்கித்ததற்கு உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

क्रियन्तङ्कालमितिचेत्खेदोयन्द्वैतइष्यताम् ।
अद्वैतेतुनयुक्तोयंसर्वानर्थनिवारणात् ॥

கியந்தங்காலமிதிசேத்கேதோயந்த்வைதஇஷ்யதாம் ।
அத்வைதேதுநயுக்தோயம்ஸர்வாநர்த்தநிவாரணாத் ॥ ௨௪௮ ॥

கியந்தம் காலம் இதி சேத் எவ்வளவு காலம் பிர்மாப்பியாசம் பண்ணுகிற | தெனில்
அயம் கேத: இந்தது க்கம்

Koviloor Digital Library

வைதிக துவைதத்தில் ஸம்ஸ்காரா பண்ணத்தக்கது ஸம்ஸார நிவாரணாய சகலதுக்கங்களையும் பிரமாப்பியாசம் நிவர்த்தி பண்ணுவதால்	ஸவைதிக அத்துவைதத்தில் ஸ்வய இந்த துக்கம்பண்ணுவது யாஸ்ம ந நியாயமன்று.

இ-தி. வேலைசெய்வது எத்தனைநாளென்று கேட்கிறானே தவிர எத்தனைநாள் சாப்பிடுவதென்று கேட்கக்காணோம்.

அ-கை. ஞானம்வந்தாலும் சகலதுக்கமும் நிவர்த்தியாகவில்லையென்று சங்கித்தவனுக்கு உத்திரம்சொல்லுகிறார்.

क्षुत्पिपासादयोदृष्टायथापूर्वंमयीतिचेत् ।
मच्छब्दवाच्येऽहंकारेदृश्यन्तांनेतिकोवदेत् ॥

க்ஷுத்பிபாஸாதயோத்ருஷ்டாயதாபூர்வம்மயீதிசேத் ।
மச்சப்தவாச்யேஹங்காரேத்ருச்யந்தாம்நேதிகோவதேத் ॥ ௨௪௯ ॥

க்ஷுத்பிபாஸாதய: பசிதாகமுதலான துக்கங்கள் யதாபூர்வம் முன்போலவே	மயி என்னிடத்தில் த்ருஷ்டா: இதி சேத் பார்க்கப்படுகின்றனவேயெனில்.

அ-கை. பசிதாகாதிகள் அகங்காரத்தினிடத்தில் காணப்படுகிறதா அல்லது அறிவினிடத்தில் காணப்படுகிறதா வென்று கேட்டமுதலாவது சங்கைக்குத்தரம் சொல்லுகின்றனர்.

மச்சப்தவாச்யே நானென்கிறசொல்லுக்கு (வாச்சியனான) அஹங்காரே அகங்காரனிடத்தில் த்ருச்யந்தாம் காணப்படட்டும்	க: எவன் (அதை) ந இதி வேண்டாமென்று வதேத் சொன்னான்.

வி-ம். இரண்டாவதுபட்சம் கூடாது, அறிவுஅசங்கமாயும் அவிஷயமாயுமிருப்பதால், அறிவினிடத்தில் மாத்திரம் காணப்படுகிறதெனக் கூடாது.

அ-கை. எத்தார்த்தமாக வில்லாவிட்டாலும் மயக்கத்தினால் தோற்றுகிறதேயென்று சங்கித்ததற் குத்தரம்சொல்லுகிறார்.

चिद्रूपेपिप्रसज्येरन्तादात्म्याध्यासतोयदि ।
माध्यासंकुरुकिन्तुत्वंविवेकंकुरुसर्वदा ॥

சித்ரூபேபிப்ரஸஜ்யேரந்தாதாத்ம்யாத்யாஸதோயதி ।
மாத்யாஸம்குருகிந்துத்வம்விவேகம்குருஸர்வதா ॥ ௨௫௦ ॥

தாதாத்ம்யாத்யாஸத: அகங்காரத்திற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் கற்பனையால் பேதப்படுத்தி அகங்காரகதமான துக்கத்தை	சித்ரூபே அபி அறிவான தன்னிடத்திலும்

Koviloor Digital Library

ப்ரஸஜ்யேத யதி சேர்க்கப்படுகிறதேயென்றால்
அத்யாஸம் அக்கற்பனையை
மாகார்ஷீ: செய்யாதே
கிந்து பின்னையோவென்றால்
ஸம்ஸ்ரதா நீ எப்போதும் [று.
விவேகவசாத் விவேகத்தையேபண்

அ-கை. அது சீக்கிரத்தில் வருகிறதேயெனில்.

झटित्यध्यासआयातिदृढवासनयेतिचेत् ।
आवर्तयेद्विवेकञ्चदृढंवासयितुंसदा ॥

ஜடித்யத்யாஸஆயாதிதிருடவாஸநயேதிசேத் ।
ஆவர்த்தயேத்விவேகஞ்சத்ருடம்வாஸயிதும்ஸதா ॥ ௨௫௪ ॥

த்ருடவாஸநயா திடமான அனுத்தும வாசனையினாலே
ஜடிதி சீக்கிரமாக [க்கம்
அத்யாஸ: நான் கர்த்தாவென்ற மய
ஆயாதி இதி சேத் வருகிறதே யென் [றால்
த்ருடம் திடமாக
வாஸயிதும் ஆத்தும வாசனை உண்டாவதற்கு
ஸதா எப்பொழுதும்
விவேகஞ்ச விவேகத்தையே
ஆவர்த்தயேத் நான்பிரமமென்றுபழகு

அ-கை. இதுயுக்தியினாலே மாத்திரம் சொல்லலாமேயன்றியில் அனுபவமில்லையேயெனில்.

विवेकेद्वैतमिथ्यात्वंयुक्त्यैवेतिनभण्यताम् ।
अचिन्त्यरचनात्वस्यानुभूतिर्हिस्वसाक्षिकी ॥

விவேகேத்வைதமித்யாத்வம்யுக்த்யைவேதிநபண்யதாம் ।
அசிந்த்யரசநாத்வஸ்யாநுபூதிர்ஹிஸ்வஸாக்ஷிகீ ॥ ௨௫௫ ॥

விவேகே சதசத்விவேகத்தில்
த்வைதமித்யாத்வம் துவிதத்திற்கு பொய்யாயிருக்குந்தன்மை
யுக்த்யைவ யுக்தியினாலேமாத்திரம்
இதி என்று
நபண்யதாம் சொல்லத்தக்கதன்று
அசிந்த்யரசநாத்வஸ்ய சிந்திக்கக்கூடாதகற்பனரூபமான துவைதத்திற்கு
அநுபூதி: ஹி நம்முடைய அனுபவமே. [றது.
ஸ்வஸாக்ஷிகீ தனக்குசாட்சியாயிருக்கி

அ-கை. சிந்திக்கக்கூடாத கற்பனை துவிதமென்று சொன்னதுபோல, அறிவினிடத்திலும், அதிவியாப்தி வருமேயெனில்.

चिदप्याचिन्त्यरचनायदितर्ह्यस्तुनोवयम् ।
चितिंसुचिन्त्यरचनांब्रूमोनित्यत्वकारणात् ॥

சிதப்யசிந்த்யரசநாயதிதர்ஹ்யஸ்துநோவயம் ।
சிதிம்ஸுசிந்த்யரசநாம்ப்ரூமோநித்யத்வகாரணாத் ॥ ௨௫௬ ॥

Koviloor Digital Library

விகல்பை அறிவும் [பினையாக	ததஸ்து யதி ஆகட்டுமேயென்றால்
ஸவிகல்பத்வேந சிந்திக்கக்கூடாத சற்	ஸ்து அப்படியே ஆகட்டும்.

அ-கை. அப்படி அங்கீகரித்தால் உம்முடைய சித்தாந்தம் கெட்டதேயெனில், அதைபரிகரிக்கிறார்.

வயம் நாங்கள்	நோ.ப்ரூம: சொல்லவில்லையே, அ
விதிம் அறிவை	துவெதினாலெனில்
ஸாவிகல்பத்வேந நல்லசிந்தனையால்	நித்யசுகாரணாத் அறிவு நித்தியகா
கற்பிக்கப்பட்டதென்று	ரணமாகையால்.

அ-கை. அறிவு நித்தியமென்பது எதினாலெனில்.

प्रागभावोनानुभूतश्चितेर्नित्याततश्चितिः ।

ப்ராகபாவோநாநுபூதஶ்சிதேர்நித்யாததஶ்சிதி:॥ உருகூ

சிதே: அறிவாகிய தன்னுடைய	தத: ஆகையினாலே
ப்ராகபாவ: பிராகபாவமானது [லெ	சிதி: அறிவானது
அநநுபூத: அனுபவிக்கப்படவில்	நித்யா அழிவற்றிருக்கிறது. [ய

லிம். யாதொரு காரணத்தினால், அறிவினுடைய பிராகபாவமானது அனுபவிக்கப்படவில்லையோ, ஆகையால், அறிவுநித்தியம், அறிவுக்கும் பிராகபாவமுண்டென்றால், அது அறிவினாலனுபவிக்கப்படுகிறதா, அல்லது வேறொன்றினாலேயா, வேறொன்றினாலென்றால், அறிவுக்குவிலட்சணம் ஜடமானதால் அதற்கனுபவிக்கிற யோக்கியதைகூடாது. அறிவினாலே அனுபவிக்கப்படுகிறதென்றால் வேறொருஅறிவினாலேயா, அல்லதுதன்னாலேயா, வேறொரு அறிவினாலென்றால், அத்துவைதவாதத்தில் இரண்டாவது அறிவின்மையால் முதல் சொன்னதுகூடாது, அப்படி யங்கீகரித்தால், அறிவுக்கு எதிரியாயிருக்கிற அபாவம் சித்தின்கிரகணமன்றியில் கிரகிக்கமுடியாது, ஆனபடியால்தான் அந்தஅறிவும் கிரகிக்கப்பட்டால், கடாதிகளைப்போல ஜடமாகுமானதால், வேறொருஅறிவினாலென்பதுகூடாது, தன்னாலென்றால் தன்னாலேயே தன்னுடைய அபாவம் கிரகித்தற்கு ஒருக்காலும்முடியாது.

அ-கை. துவிதம் திருபுடிபேதமாயிருப்பதால், தன்னபாவம் தன்னால்கிரகிக்க முடியாததாலும், அந்தஅபாவத்தை அனுபவிக்கிறவன் வேறேஇல்லாமையாலும் அறிவுபோலே துவிதமும் நித்தியமாயிற்றேயெனில்.

द्वैतस्यप्रागभावस्तुचैतन्येनानुभूयते ॥

த்வைதஸ்யப்ராகபாவஸ்துசைதந்யேநாநுபூயதே॥உருச॥

த்வைதஸ்ய நாமரூபதுவிதத்தின்	சைதந்யேந அறிவாகியதன்னாலே
ப்ராகபாவஸ்து முன்னில்லாமையோ	அநுபூயதே அனுபவிக்கப்படுகி
வென்றால் (சுஷுப்தியில்)	றது.

Koviloor Digital Library

வி-ம். கண்ணுக்குசாட்சி, காதுக்குசாட்சி, மனதிற்கும் சர்வத்துக்குஞ்சாட்சியென்று சுருதியுஞ்சொல்லுகிறது.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

पागभावयुतन्द्वैतंरच्यतेहिघटादिवत् ।
तथापिरचनाऽचिन्त्यामिथ्यातेनेन्द्रजालवत् ॥

ப்ராகபாவயுதம் த்வைதம் ரச்யதே ஹி கடாதிவத் |
ததாபி ரசனாऽசிந்த்யா மித்யா தேனேந்த்ரஜாலவத் || உ௫௫ ||

ப்ராகபாவயுதம் முன்னில்லாமையோடே கூடியிருக்கிறதான
த்வைதம் துவைதமானது
கடாதிவத் கடாதிகாரிய வஸ்துவைப் போல்
ரச்யதே கற்பனைபண்ணப்படுகின்றன
ஹி அன்றோ

ததாபி அப்படியிருந்தாலும்
ரசனா இந்த கற்பனையானது
அசிந்த்யா சிந்திக்கத்தக்கதன்று
தேன ஆகையினாலே
இந்த்ரஜாலவத் இந்திரஜாலம்போலே
மித்யா பொய்.

அ-கை. இப்போசொன்ன அர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

चित्प्रत्यक्षाततोन्यस्यमिथ्यात्वञ्चानुभूयते ।
नाद्वैतमपरोक्षञ्चेत्येतन्नव्याहतंकथम् ॥

சித்ப்ரத்யக்ஷா ததோऽந்யஸ்ய மித்யாத்வம் சானுபூயதே |
நாத்வைதமபரோக்ஷம் சேத்யேதந்ந வ்யாஹதம் கதம் || உ௫௬ ||

சித் அறிவாகியதான்
ப்ரத்யக்ஷா பிரத்தியட்சம்
ததः ஆகையினாலே
அந்யஸ்ய அன்னியமான துவைதத்திற்கு
மித்யாத்வம்.ச பொய்யாயிருத்தலும்
அநுபூயதே அறிவாகியதன்னாலனுபவிக்கப்படுகிறது

அத்வைதம் அத்துவைதமானது
அபரோக்ஷம் பிரத்தியட்சம்
ந.சேத் அன்றென்றுசொல்லுகிற
இதி இந்த
ஏதத் உன் சொல்
கதம் எப்படி
வ்யாஹதம்.ந கெடபடமாட்டாது.

அ-கை. இன்னமொரு சங்கைசெய்து உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

इत्थंज्ञात्वाप्यसन्तुष्टाःकेचित्कुतइतीर्यताम् ।
चार्वाकादेःप्रबुद्धस्याप्यात्मादेहःकुतोवद ॥

இத்தம் ஜ்ஞாத்வாப்யஸந்துஷ்டாः கேசித் குத இதீர்யதாம் |
சார்வாகாதேः ப்ரபுத்தஸ்யாப்யாத்மா தேஹः குதோ வத || உ௫௭ ||

இத்தம் இப்படி
ஜ்ஞாத்வாபி வேதாந்தத்தையறிந்தும்

கேசித் சிலபேர்கள்
குதः என்னத்தினாலே

Koviloor Digital Library

ஸஂதுஷ்டா: திருப்தியானசந்தோஷமில்லாதவர்களாக
ஸந்தி இருக்கிறார்களென்று
ஸ்ரூயந்தே கேட்பாயாகில்
ஶாஸ்த்ரஜ்ஞ: சாத்திரஞானமுள்ளவர்களாயிருக்கிற
சார்வாகாதே: சார்வாகன் முதலான பேர்களுக்கும்
தேஹ: தேகமானது
ஆத்மா ஆத்துமாவாக [து
க்ருத: என்னத்தினாலே தோன்றுகிற
வத: சொல்.

அ-கை. பிரதிபந்திமோசனம் சங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

सम्यग्विचारोनास्त्यस्यधीदोषादितिचेत्तथा ।
असन्तुष्टास्तुशास्त्रार्थंनत्वैक्षन्तविशेषतः ॥

ஸம்யக்விசாரோநாஸ்த்யஸ்யதீதோஷாதிதிசேத்ததா ।
அஸந்துஷ்டாஸ்துஶாஸ்த்ரார்த்தம்நத்வைக்ஷந்தவிஶேஷத: ॥ உருஅ

தீதோஷாத் புத்திதோஷத்தினாலே
அஸ்ய இந்த சார்வாகனுக்கு
ஸம்யக் நன்றான
விசார: ஆத்துமா அனாத்தும விசாரமானது
நாஸ்தி இதிசேத் இல்லையென்று சொல்வையேயானால்.

அ-கை. அந்தப்படி ஆத்தும விசாரம்பண்ணியும் சந்தோஷமடையாமலிருப்பவர்களும் புத்திமாலின்னியத்தினால் திருப்தியடையா திருக்கிறாரென்றுசொல்லுகிறார்.

ததா அப்படி
அஸந்துஷ்டா: து சந்தோஷமன்றியிலிருக்கிற இவர்களும்சாஸ்திரிகளானாலும்
ஶாஸ்த்ரார்த்தம் சாத்திரத்தின் கருத்தை
விஶேஷத: தனக்கென்று விசேஷித்துநம்பி
ந து ஐக்ஷந்த இந்தசாஸ்திரத்தைபார்க்கிறார்களில்லை.

அ-கை. சுருதியில்சொன்ன அர்த்தம் ஞானியிடத்தி லில்லையேயெனில்

यदासर्वेप्रमुच्यन्तेकामायेस्यहृदिश्रिताः ।
इतिश्रौतंफलंदृष्टंनेतिचेद्दृष्टमेवतत् ॥

யதாஸர்வேப்ரமுச்யந்தேகாமாயேஸ்யஹ்ருதிஶ்ரிதா: ।
இதிஶ்ரௌதம்ஃபலம்த்ருஷ்டம்நேதிசேத்த்ருஷ்டமேவதத் ॥ உருகூ ॥

யதா எப்போ (டைய
அஸ்ய விவேகியாகிய இந்தபுருஷனு
ஹ்ருதிஶ்ரிதா: இருதத்யதிலிருக்கிறவைகளான
ஸர்வே சமஸ்தமான
யே யாதொரு
காமா: ஆசைக்குண்டோ
ப்ரமுச்யந்தே அவைகள் தத்துவ ஞானத்தால்விடுபடுகின்றனவென்றுசொல்லியிருக்கிற

Koviloor Digital Library

ஞளகம் இப்படியேஜோக்தமான
ஹலா பலமானது
க.ஷு:ஷு ஐகி.வெ ஞானியினிடத்
தில்சகலமான விவகாரமிருப்பதால்

அதுகாணப்படவில்லையென்றால்
தஜ ஷுஷ்டுமேவ அந்த பலன் ஞானி
யினிடத்தில்காணப்படுவதுதானே

அ-கை. எப்படி காணப்படுகிறதெனில் அதை பரிகாரம் பண்ணும்பொருட்டு அடுத்த சுருதிவாக்கியார்த்தத்தைக்காண்பிக்கிறார்.

यदासर्वेप्रभिद्यन्तेहृदयग्रन्थयस्त्विति ।
कामाग्रन्थिस्वरूपेणव्याख्यातावाक्यशेषतः ॥

யதாஸவெ ப்ரஹிஷ்யந்தெ ஹ்ருதயக்ரந்தயஸ்திதி ।
காமாக்ரந்திஸ்வரூபெண வ்யாக்யாதா வாக்யஶெஷதஃ ॥ உகூ௦ ॥

யதா எப்போ
ஸவெ சகலமான
ஹ்ருதயக்ரந்தயஃ இருதயகிரந்தி
களெல்லாம்
ப்ரஹிஷ்யந்தெ ஜகி பேதிக்கப்படுகி
ன்றனவோ அன்றே, இவன் முக்த
னென்று வேதம் சொல்லி அடுத்த
வாக்கியத்தால் அந்த சுருதியே
காமாக்ரந்திஸ்வரூபெண ஆசை யெ
ன்ற சொல்லுகளுக்கு இருதயகிர
ந்திரூபமாகவே [லே
வாக்யஶெஷதஃ வாக்கியசேஷத்தினா
வ்யாக்யாதா வியாக்கியானம்பண்ணா
ப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. உலகத்தில் காமசம்பந்தத்தால் இச்சையன்றோ சொல்லப்படுகிறது, அதற்கு ஹிருதயகிரந்தியென்று எப்படி வியாக்கியானம் பண்ணலாமெனில்.

अहङ्काराचिदात्मानवेकीकृत्याविवेकतः ।
इदंमेस्यादिदंमेस्यादीतिच्छाःकामशब्दिताः ॥

அஹங்காரசிதாத்மாநாவெகீக்ருத்யாவிவெகதஃ ।
இஹம்மெஸ்யாதிஹம்மெஸ்யாதீதிச்சாஃகாமஶப்திதாஃ ॥ உகூக ॥

அவிவெகதஃ அவிவேகத்தினாலே
அஹங்காரசிதாத்மாநௌ அகங்காரத்
தையும் சாக்ஷியையும்
ஏகீக்ருத்ய ஒன்று சேர்த்து
இதம் இது
மெஸ்யாதஜகி எனக்கிருக்கிறதுஎன்று
இச்சாஃ அத்தியாசத்தால் உண்டாகி
ற இச்சைகள் தாமே
காமஶப்திதாஃ ஆசைகளென்றசொல்
லினால் சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. அத்தியாசத்தோடே கூடிவருகிற ஆசையைமாத்திரம் தள்ளச் சொன்னதால், மற்றஆசையை கிரகிக்கலாமா, அதனால்பாதகமில்லையாவெனில்.

अप्रवेश्यचिदात्मानंपृथक्पश्यन्नहंकृतिम् ।
इच्छन्स्तुकोटिवस्तूनिनबाधोग्रन्थिभेदतः ॥

Koviloor Digital Library

ஸாக்ஷிவேஸ்ய விதாத்மாநாவஸ்யமஹஸ்யஹங்க்ருதிம் ।
ஜ்ஞாநாலோகீவஸ்தூநி க்ரந்திபேதாயத:॥ உ௬௨ ॥

விதாத்மா அறிவாகிய ஆத்துமாவை | ஸாக்ஷி பார்த்தவன்
அகங்காரத்தில் | கோடிவஸ்தூநி கோடிவஸ்துக்களை
ஸாக்ஷிவேஸ்ய பிரவேசம்பண்ணினவை | ஜ்ஞாநாலோகீ இச்சித்தபோதிலும்
யினால் | க்ரந்திபேத: ஹிருதயகிரந்திபே
அஹங்க்ருதிம் அகங்காரத்தை | திக்கப்பட்டுபோனதால்
ஸ்வாத்மா சிதாத்துமாவாகிய தனக் | பாத: ஞானிக்கு யாதொரு கெடு
கு வேறாக | தியுமில்லை.

இ-ரி. தந்திப்பெட்டியில் வைத்தகையை எடுத்தபிறகு தந்தியையெவ்வளவு திரிப்பினாலும் கைக்குபாதகமில்லாததுபோலவறி.

அ-கை. அத்தியாசம்போனால் ஆசையெப்படி உண்டாகுமெனில்.

ग्रन्थिभेदपिसंभाव्याइच्छाःप्रारब्धदोषतः ।
वुद्धापिपापबाहुल्यादसन्तोपोयथातव ॥

க்ரந்திபேதேபிஸம்பாவ்யாஇச்சா:ப்ராரப்ததோஷத: ।
புத்த்வாபிபாபபாஹுல்யாதஸந்தோஷோயதாதவ॥ உ௬௩ ॥

க்ரந்திபேதேபி ஹிருதய கிரந்தி | தும்
பேதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் | பாபபாஹுல்யாத் பாபங்களுடை
ப்ராரப்ததோஷத: பிராரப்த தோ | ய மிகுதியால்
ஷத்தின் தர்மத்தால் | தவ உனக்கு
இச்சா: இச்சைகள் | அஸந்தோஷ: அசந்துஷ்டி
ஸம்பாவ்யா: உண்டாக்கத்தக்கவை | யதா எப்படியிருக்கிறதோ அப்படி
புத்த்வாபி நீ அறிவுதான்என்றறிந் | யென்றறியத்தக்கது.

அ-கை. அத்தியாசம் போனபிறகு அகங்காரத்தினிடமாய் வருகிறஇச்சையால் ஹானியில்லை யென்பதை இரண்டுதிருஷ்டாந்தத்தால் பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

अहङ्कारगतेच्छाद्यैर्देहव्याघ्यादिभिस्तथा ।
वृक्षादिजन्मनाशैर्वाचिद्रूपात्मनिकिंभवेत् ॥

அஹங்காரகதேச்சாத்யைர்தேஹவ்யாத்யாதிபிஸ்ததா ।
வ்ருக்ஷாதிஜந்மநாஸைர்வாசித்ரூபாத்மநிகிம்பவேத்॥ உ௬௪ ॥

(ததா) தேஹவ்யாத்யாதிபி: எப்படி | வ்ருக்ஷாதி ஜந்மநாஸைர்வா எப்படிவி
தேகத்தில் வருகிற வியாதி முதலா | ருக்ஷாதிகளின்உற்பத்திநாசங்களா
னவைகளாலும் | லும்சாக்ஷியாகியதனக்குயாதொரு
| ஹானியுமில்லையோ

Koviloor Digital Library

ததா ஸமாகாரமேதஸ்யாஹமித்யேவ் அ ப்படி அகங்காரத்தினிடமாய் வருகிற இச்சைமுதலானவைகளால் | விதாருவாத்மநி சித்ருபஹ்ருதயஸந்நிடத்தில் கிம்ஹவேஷ என்ன குறைவு உண்டாகும் (ஒருகுறைவும் உண்டாகாது.)

அ-கை. இப்போசங்கைசெய்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

ग्रन्थिभेदात्पुराप्येवमितिचेत्तन्नविस्मर ।
अयमेवग्रन्थिभेदस्तवतेनकृतीभवान् ॥

க்ரந்திபேதாத்புராப்யேவமிதிசேத்தந்நவிஸ்மர ।
அயமேவக்ரந்திபேதஸ்தவதேநக்ருதீபவாந் ॥ ௨௱௫ ॥

க்ரந்திபேதாத் ஹ்ருதய க்ரந்தி பேதிப்பதற்கு புரா அபி முன்னாடியும் ஏவம் இப்படித்தான் அசங்கனாகவே இதிசேத் இருக்கிறோமேயெனில் தத் ந விஸ்மர அதை மறவாதே | அயம் ஏவ இப்படி அறிந்ததே தவ உன்னுடைய க்ரந்திபேத: ஹ்ருதயக்ரந்தி பேதிக்கப்பட்டதாயிற்று தேந ஆகையால் பவாந் க்ருதீ நீ க்ருதகிர்த்தியனுனாய்.

அ-கை. இந்தஞானத்தை யொருவரும் அறியவில்லையெனில்.

नैवजानन्तिमूढाश्चेत्सोयंग्रन्थिर्नचापरः ॥

நைவஜாநந்திமூடாஶ்சேத்ஸோயம்க்ரந்திர்நசாபர: ॥ ௨௱௬ ॥

மூடா: ஏவ மூடர்கள் இப்படி ந ஜாநந்தி சேத் அறிகிறார்களில்லையெனில் ஸ: அயம் அந்த இதுவே [ன்றால் | க்ரந்தி: ஹ்ருதயக்ரந்தியென்றறி அபர: இதையன்றிவேறொன்றும் ந. ச இல்லை.

அ-கை. ஞானிக்குமிச்சை ஒப்புக்கொண்டால் ஞானிஅஞ்ஞானிகளுக்குப்பேதமேதெனில்.

ग्रन्थितद्भेदमात्रेणवैषम्यंमूढबुद्धयोः ।
प्रवृत्तौवानिवृत्तौवादेहेन्द्रियमनोधियाम् ।
नाकिञ्चिदपिवैषम्यमस्त्यज्ञानिविबुद्धयोः ॥
श्रोत्यश्रोत्रिययोर्वेदपाठापाठकृताभिदा ।
नाहारादावस्तिभेदस्सोयंन्यायोत्रयोज्यताम् ॥

க்ரந்திதத்பேதமாத்ரேணவைஷம்யம்மூடபுத்தயோ: ॥ ௨௱௭ ॥
ப்ரவ்ருத்தௌவாநிவ்ருத்தௌவாதேஹேந்த்ரியமநோதியாம் ।
நகிஞ்சிதபிவைஷம்யமஸ்த்யஜ்ஞாநிவிபுத்தயோ: ॥ ௨௱௮ ॥

Koviloor Digital Library

ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாஜ்ஞயோர்வேத³பாடா²பாட²க்ருதா ஹி தா |
ஆஹாராதா³வஸாம்யம் ந தை²வாயம் ந்யாயோ(அ)த்ர யோஜ்யதாம் ||௨௬௮

க்³ரந்தி²தத்³பே⁴த³மாத்ரேண ஹிருதயகிரந்தி போயிருப்பதும் போகாமலிருப்பதுமாத்திரமே
வைஷம்யம் பேதமன்றி
ஜ்ஞாந்யஜ்ஞயோ: ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு
தே³ஹேந்த்³ரியமநோபு³த்³தீ⁴நாம் தேகேந்திரியமனோபுத்திகளுடைய [ப்ர
வ்ருத்தௌ வா பிரவிருத்தியிலேயாவது
நிவ்ருத்தௌ வா நிவர்த்தியிலேயாவது
கிஞ்சித³பி சற்றும்
வைஷம்யம் பேதமானது
நாஸ்தி இல்லை.

ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாஜ்ஞயோ: அத்தியயனம் பண்ணினவன் பண்ணாதவனிருவருக்கும்
வேத³பாடா²பாட²க்ருதா ஹி தா வேதபாடம் சொல்லுவதினாலும் சொல்லாததினாலும் பேதமேயன்றி
ஆஹாராதௌ³ ஆகாரமுதலானதில் எப்படி பேதமில்லையோ (அப்படி)
பே⁴த³: நாஸ்தி பேதம் இல்லை
ஸ: அயம் அந்த இந்த
ந்யாய: நியாயமானது
அத்ர இந்த யிடத்தில்
யோஜ்யதாம் சேர்க்கத்தக்கது.

அ-கை, ஞானிக்கிஹிருதய கிரந்தியில்லையென்பதில் கீதாவசனங் காண்பிக்கிறார்.

नद्वेष्टिसंप्रवृत्तानिननिवृत्तानिकांक्षति ।
उदासीनवदासीनइतिग्रन्थिभिदोच्यते ॥

நத்³வேஷ்டி ஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி ந நிவ்ருத்தாநி காங்க்ஷதி |
உதா³ஸீநவதா³ஸீந இதி க்³ரந்தி²பி⁴தோ³ச்யதே || ௨௬௯ ||

ஸம்ப்ரவ்ருத்தாநி கர்மத்தால் பிரவிருத்திக்கிறதொழில்களை
ந த்³வேஷ்டி த்வேஷிக்கமாட்டான்
நிவ்ருத்தாநி கர்மத்தால் நிவர்த்தித்துப்போனவைகளையும்
ந காங்க்ஷதி இச்சிக்கமாட்டான்
உதா³ஸீநவத் உதாசீனன்போலே
ஆஸீந: இதி இருப்பவனென்று
க்³ரந்தி²பி⁴த் கிரந்திபேதம்
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தவாக்கியத்தைச் சங்கித்துச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

औदासीन्यंविधेयञ्चेद्वच्छब्दोव्यर्थतामियात् ।
नशक्ताअस्यदेहाद्याइतिचेद्रोगएवसः ॥

ஔதா³ஸீந்யம் விதே⁴யம் சேத்³வச்ச²ப்³தோ³ வ்யர்த²தாமியாத் |
ந ஶக்தா அஸ்ய தே³ஹாத்³யா இதி சேத்³ரோக³ ஏவ ஸ: || ௨௭௦ ||

ஔதா³ஸீந்யம் இந்த கீதாவாக்கியத்தில் உதாசீனபாவமன்றோ
விதே⁴யம் சேத் விதிக்கப்படுகிறதேயென்றால்

Koviloor Digital Library

வதூலா: போலன்றசொல் | வ்யதாம்ஜயாஸவிஷயம்போய்விடும்.

அ-கை. ஞானியின்தேகாதிகள் ஒருகாரியத்திலும் சக்தியில்லாமல் போகிறதைச் சொன்னதேயன்றி கிரந்திபேதத்தைச் சொல்லவில்லையேயெனில்.

ஸ்வஸ்ய இவனுடைய
தேஹாத்யா: தேகாதிகள்
நஸக்தா: சக்தியன்றியில்
இதிசேத் போகவேண்டுமென்றால்

ஸ: அது
ராமஃஸவரோகந்தானேதத்துவஞானமாய்விட்டதென்றுபரிஹாசம்பண்ணினர்.

அ-கை. அப்படிஆகட்டும் பென்னதோஷமெனில்,

तत्वबोधंक्षयव्याधिमन्यन्तेयेमहाधियः ।
तेषांप्रज्ञातिविशदाकिन्तेषांदुश्शकंवद ॥

தத்வபோதம்க்ஷயவ்யாதிம்மந்யந்தேயேமஹாதிய: ।
தேஷாம்ப்ரஜ்ஞாதிவிஶதாகிம்தேஷாம்துஶ்ஶகம்வத॥ உ௭௧ ॥

யே மஹாதிய: எந்தமகாபுத்திசாலிகள்
க்ஷயவ்யாதிம் க்ஷயவ்வியாதியை
தத்வபோதம் தத்துவஞானமாக
மந்யந்தே எண்ணுகிறார்களோ
தேஷாம் அவர்களுடைய

ப்ரஜ்ஞா பிரஞ்ஞையே
அதிவிஶதா அத்தியந்தம்பிரகாசமாம்
தேஷாம் அவர்களுக்கு
துஶ்ஶகம் அசாத்தியம்
கிம்வத ஏது சொல்.

அ-கை. அகாரணத்தில் பரிஹாசம்பண்ணவேண்டாம் ஞானிக்கு பிரவிருத்தியில்லையென்பது புராணசித்தமென்று சங்கித்தவனுக்கு சுருதியையறியாமல் நீசங்கிக்கிறாயென்று பரிகரிக்கிறார்.

भरतादेरप्रवृत्तिःपुराणोक्तेतिचेत्तदा ।
जक्षन्क्रीडन्रतिंविन्दन्नित्यश्रौषीन्नकिंश्रुतिम् ॥

பரதாதேரப்ரவ்ருத்தி:புராணோக்தேதிசேத்ததா ।
ஜக்ஷந்க்ரீடந்ரதிம்விந்தந்நித்யஶ்ரௌஷீந்நகிம்ஶ்ருதிம்॥ உ௭௨ ॥

பரதாதே: பரதமகாராஜன் முதலானவர்களுக்கு
அப்ரவ்ருத்தி: பிரவிர்த்தியற்றிருந்தது
புராணோக்தா புராணத்தால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
இதிசேத் என்று அப்படி சொல்வையேயானால்
ததா அப்போ

ஜக்ஷந் ஞானி சாப்பிடும்போதும்
க்ரீடந் விளையாடும்போதும்
ரதிம்விந்தந் இதி ஸ்திரீகளோடேரதியைச் செய்யும்போதும் (தேகாத்துமபுத்தி விட்டிருப்பதால் அவனுக்கு யாதொருகுற்றமில்லையென்று
ஶ்ருதிம் சொல்லி இருக்கிறசுருதியை
ஶ்ரௌஷீ: ந கிம் நீ கேட்கவில்லையா.

அ-கை. புராணவசனத்துக் கென்னகதியெனில்.

Koviloor Digital Library

नह्याहारादिसंत्यज्यभरताद्यास्स्थिताक्वचित् ।
काष्ठपाषाणवत्किन्तुसङ्गभीताउदासते ॥

நஹ்யாஹாராதிஸந்த்யஜ்யபரதாத்யாஸ்ஸ்திதாக்வசித் ।
காஷ்டபாஷாணவத்கிந்துஸங்கபீதாஉதாஸதே ॥ ௨௭௩ ॥

பரதாத்யா: பரதர்முதலானவர்கள்
ஆஹாராதி ஆகாராதியை
ஸந்த்யஜ்ய விட்டு
காஷ்டபாஷாணவத் கட்டைகல்போல
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ஸ்திதா: இருக்கவில்லை
ஹி அன்றோ
கிந்து பின்னையோவென்றால்
ஸங்கபீதா: மூடசங்கத்திற்குப்பயந்து
உதாஸதே காட்டுக்குப்போனார்கள்.

அ-கை. அதற்கு பயப்படுவானேனெனில்.

सङ्गीहित्वाध्यतेलोकैर्निस्सङ्गस्सुखमश्नुते ।
तेनसङ्गःपरित्याज्यस्सर्वदासुखमिच्छता ॥

ஸங்கீஹிபாத்யதேலோகைர்நிஸ்ஸங்கஸ்ஸுகமஶ்நுதே ।
தேநஸங்க:பரித்யாஜ்யஸ்ஸர்வதாஸுகமிச்சதா ॥ ௨௭௪ ॥

லோகை: ஜனங்களினாலே
ஸங்கீ சங்கத்தையுடையவனே
பாத்யதே ஹி பாதிக்கப்படுவன் அன்றோ
நிஸ்ஸங்க: மூடசங்கத்தைவிட்டவன்
ஸுகம் அஶ்நுதே சுகத்தையடைவன்
ஸர்வதா எப்போதும்
ஸுகம் பிர்மானந்தத்தை
இச்சதா இச்சித்த
தேந அந்த புருஷனாலே
ஸங்க: மூடசங்கமானது
பரித்யாஜ்ய: நன்றாய்த்தள்ளத்தக்கது

அ-கை. அப்போ மானசசங்கமே தள்ளத்தக்கது,உள்ளேசங்கமில்லாமல் வெளியில் விவகரிக்கிற ஞானிகளை ஜனங்கள் அஞ்ஞானியென் றெப்படி சொல்லாமெனில்.

अज्ञात्वाशास्त्रहृदयंमूढोवक्त्यन्यथान्यथा ।
मूर्खाणांनिर्णयस्त्वास्तामस्मत्सिद्धान्तउच्यते ॥

அஜ்ஞாத்வாஶாஸ்த்ரஹ்ருதயம்மூடோவக்த்யந்யதாந்யதா ।
மூர்க்காணாம்நிர்ணயஸ்த்வாஸ்தாமஸ்மத்ஸித்தாந்தஉச்யதே ॥ ௨௭௫ ॥

மூட: மூடனானவன்
ஶாஸ்த்ரஹ்ருதயம் சாத்திரத்தினந்தரங்கத்தை
அஜ்ஞாத்வா அறியாமல்
அந்யதா அந்யதா அவனவன் எண்ணப்படி வேறுவேறாக
வக்தி சொல்லுகிறான்
மூர்க்காணாம் மூர்க்கருடைய
நிர்ணய: து நிச்சயமானது
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
அஸ்மத் நம்முடைய

Koviloor Digital Library

ஸித்தாந்த: சித்தாந்தமானது | உச்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. சித்தாந்தமேதெனில்.

वैराग्यबोधोपरमास्सहायास्तेपरस्परम् ।
प्रायेणसहवर्तन्तेवियुज्यन्तेक्वचित्क्वचित् ॥

வைராக்யபோதோபரமாஸ்ஸஹாயாஸ்தேபரஸ்பரம் |
ப்ராயேணஸஹவர்தந்தேவியுஜ்யந்தேக்வசித்க்வசித்|| உஎசு ||

வைராக்யபோதோபரமா: வைராக்கியமென்ன ஞானமென்ன உபரதியென்ன
தே அந்த மூன்றுகளும்
பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று
ஸஹாயா: சகாயங்களாகவே
ப்ராயேண அனேகமாக
ஸஹவர்தந்தே சேர்ந்தே இருக்கின்றன
க்வசித்க்வசித் ஒவ்வொருவரிடத்தில்
வியுஜ்யந்தே பிரிந்திருக்கின்றன.

அ-கை. வைராக்கியாதிகளுடைய பேதம் தெரிகிறதற்காக, அதற்குஎது ஸ்வரூப காரியங்களைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

हेतुस्स्वरूपकार्याणिभिन्नान्येषामसङ्करः ।
यथावदवगन्तव्यश्शास्त्रार्थंप्रविविच्यता ॥

ஹேதுஸ்ஸ்வரூபகார்யாணிபிந்நாந்யேஷாமஸங்கர: |
யதாவதவகந்தவ்யஶ்ஶாஸ்த்ரார்தம்ப்ரவிவிச்யதா|| உஎஎ ||

ஹேதுஸ்ஸ்வரூபகார்யாணி எதுஸ்வரூபம், காரியம்
யேஷாம் இந்த வைராக்யஞான உபரதிகளுடைய
பிந்நாநி பேதங்கள்
ஶாஸ்த்ரார்த்தம் இந்த சாத்திரார்த்தத்தை
ப்ரவிவிச்யதா பிரித்துப் பார்க்கிறவனாலே
அஸங்கர: பிரித்தல்
யதாவத் உள்ளபடி
அவகந்தவ்ய: அறியத்தக்கது.

அ-கை. அதில் வைராக்கியத்தின் எத்வாதி பேதத்தைக் காண்பிக்கிறார்

दोषदृष्टिर्जिहासाचपुनर्भोगेष्वदीनता ।
असाधारणहेत्वाद्यावैराग्यस्यत्रयोप्यमी ॥

தோஷத்ருஷ்டிர்ஜிஹாஸாசபுநர்போகேஷ்வதீநதா |
அஸாதாரணஹேத்வாத்யாவைராக்யஸ்யத்ரயோப்யமீ|| உஎஅ ||

வைராக்யஸ்ய வைராக்கியத்திற்கு
தோஷத்ருஷ்டி: விஷயங்களிலுள்ள தோஷத்தைபார்க்கிறது எது
ஜிஹாஸா ச விஷயத்தில் ஒக்காளம் ஸ்வரூபம்
புந: மறுபடி
போகேஷு தள்ளினவிஷயபோகங்களில்
அதீநதா விட்டோமேயென்றபரிதாபமற்றிருக்கிறது காரியம்

ஈதி. த்ரயம்: கூலி இந்த மூன்றுகளும் வைராக்கியத்திற்கு | ஸமாப்யானைவெளகூாதிந்ரா: முக்கியமா னது ஸ்வரூபகாரியங்களென்றறி

அ. கை. ஞானத்திற்கு எதுவாதிமூன்றையும் காண்பிக்கிறார்.

श्रवणादित्रयन्तद्वत्तत्वमिथ्याविवेचनम् ।
पुनर्ग्रन्थेरनुदयोबोधस्यैतेत्रयोमताः ॥

ஶ்ரவணாதித்ரயம்தத்வத்தத்வமித்யாவிவேசநம் ।
புநர்க்ரந்தேரநுதயோபோதஸ்யைதேத்ரயோமதா: ॥ உஎ௬ ॥

ஶ்ரவணாதித்ரய ஞானத்திற்கு சிரவண மனனநிதித்தியாசம் மூன்றும் எது | புந: மறுபடி

தத்வத் அதுபோல | க்ரந்தே: அகங்காரகிரந்தி

தத்வமித்யா விவேசநம் உள்ளே பஞ்ச கோசங்களுக்கும் சாட்சிக்கும், வெளியில் பிரமத்திற்கும், ஜகத்திற்கு மிருக்கிற சத்தியா சத்தியங்களைப் பிரிக்கிறதேஸ்வரூபம் | அநுதய: உதயமாகாமலிருப்பதே காரியமென்றறி

போதஸ்ய ஞானத்திற்கு

ஏதே த்ரய: இந்த எதுவாதி மூன்றுகளும்

மதா: சொல்லப்பட்டன.

அ. கை. உபரதிக்கு எத்வாதிகளைக்காண்பிக்கிறார்.

यमादिर्धीनिरोधश्चव्यवहारस्यसंक्षयः ।
स्युर्हेत्वाद्याउपरतेरित्यसङ्करईरितः ॥

யமாதிர்தீநிரோதஶ்சவ்யவஹாரஸ்யஸம்க்ஷய: ।
ஸ்யுர்ஹேத்வாத்யாஉபரதேரித்யஸங்கரஈரித: ॥ உஅ० ॥

யமாதி: உபரதிக்கியமம்முதலான அஷ்டாங்கயோகம் எது | உபரதே: உபரதிக்கு இப்படி

தீநிரோதஶ்ச புத்திவிருத்தியைத்தடுப்பதே ஸ்வரூபம் | ஹேத்வாத்யா: எதுவாதிகள்

வ்யவஹாரஸ்ய விவகாரத்தின் | ஸ்யு: இதி இருக்கின்றனவென்று

ஸம்க்ஷய: நிவர்த்தியேகாரியம் | அஸங்கர: பிரிவினையானது

ஈரித: சொல்லப்பட்டது.

அ. கை. இந்தமூன்றுகளும் மோட்சத்திற்கு முக்கியமென்பது சமானமா அல்லவாவெனில்.

तत्वबोधप्रधानंस्यात्साक्षान्मोक्षप्रदत्वतः ।
बोधोपकारिणावेतौवैराग्योपरमावुभौ ॥

தத்வபோதப்ரதாநம்ஸ்யாத்ஸாக்ஷான்மோக்ஷப்ரதத்வத: ।
போதோபகாரிணாவேதௌவைராக்யோபரமாவுபௌ ॥ உஅக ॥

Koviloor Digital Library

தத்த்வபோத: தத்துவஞானமானது
ஸாக்ஷாத் நேரே [யதால்
மோக்ஷப்ரதத்வத: மோட்சங்கொடுப்ப
ப்ரதாநம் ஸ்யாத் முக்கியமாக இரு
க்கிறது.

வைராக்யோபரமௌ வைராக்கியமெ
ன்ன உபரதியென்ன
உபௌ இந்த இரண்டுகளும்
போதோபகாரிணௌ ஞானத்திற்கு
சகாயத்தை செய்கின்றன.

வி-ம். பிரமத்தையறிந்தே மிருத்தியுவை தாண்டுகிறான். மோட்சத்திற்கு வேரேவழி யில்லையென்கிற சுருதியால், ஞானம்பிரதானம். விஷயத்தில்வைராக்கியப்வந்தவன் பிரமத்தையறியும் நிமித்தியம் குருவினிடம்போகிறானென்ற சுருதியால், வைராக்கியம்ஞானசாதனமென்றும், சாந்தனுயும், உபரதனுயும், திதீட்சுவாயும், சமாகிதனுயு மிருந்துகொண்டு தன்னிடத்தில்தானே தன்னைப்பார்க்கிறானென்கிற சுருதியாலும், வைராக்கியோபரதிக ளிரண்டும் ஞானசாதனமென் றறியத்தக்கது.

இ-தி- சிரார்த்தத்திற்கு பித்ர்வரணம் முக்கியமாயும், விசுவேதேவவரணமும், விஷ்ணுவரணமும் சாதகமாயிருப்பதுபோலும், புஸ்தகத்திற்கு நடுவிலெழுதியிருக்கிற அட்சரங்கள் முக்கியமாயும், மேலட்டை கீழட்டை சாதகமாயிருப்பதுபோலும், தானத்திற்கு ராஜன்முக்கியமாயும் மந்திரிபிரதானிகள் சாதகமா யிருப்பதுபோலும், தேகம் ஜீவித்திருப்பதற்கு பிராணன்முக்கியமாயும், மற்றகரணகருவிகள் சாதகமா யிருப்பதுபோலுமறி.

அ-கை. இந்தமூன்றும் சேர்ந்திருக்கிறதற்கும் சேராதிருக்கிறதற்கும் காரணமேதெனில்,

त्रयोप्यत्यन्तपक्वाश्चेत्महततस्तपस.फलम् ।
दुरितेनक्वचित्किञ्चित्कदाचित्प्रतिबध्यते ॥

த்ரயோऽப்யத்யந்தபக்வாஶ்சேத்மஹதஸ்தபஸ:பலம் ।
துரிதேநக்வசித்கிஞ்சித்கதாசித்ப்ரதிபத்யதே ॥ உஅஉ ॥

த்ரய: இந்த வைராக்கிய உபரதி
ஞானம் மூன்றுகளும்
அத்யந்தபக்வாஶ்சேத் அத்தியந்தபக்கு
வமாகசேர்ந்து இருந்தனவேயானால்
மஹத: மகத்தான
தபஸ: பலம் தபசின்பலமென்றறி

துரிதேந பிரதிபந்தகரூபபாவத்தா
க்வசித் சிலஞானிகளிடத்திலாவது [ல்
கிஞ்சித் சிறிது
கதாசித்சிலகாலவிசேஷத்திலாவது
ப்ரதிபத்யதே சிலசிலஞானிகளிடத்
திலே பிரதிபந்திக்கப்படுகிறது.

அ-கை. அதிலும்ஞானம் பிரதிபந்தித்தால் மோட்சமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

वैराग्योपरतीपूर्णेबोधस्तुप्रतिबध्यते ।
यस्यतस्यनमोक्षोस्तिपुण्यलोकस्तपोबलात् ॥

—

வைராக்³யோபரதீ பூர்ணே போ³த⁴ஸ்து ப்ரதிப³த்⁴யதே ।
யஸ்ய தஸ்ய ந மோக்ஷோஸ்தி புண்யலோகஸ்தபோப³லாத் ॥ ௨௮௩ ॥

யஸ்ய யாதொருவனுக்கு
வைராக்³யோபரதீ வைராக்கியோபரதிகள் [திலும்
பூர்ணே பூர்ணங்களாயிருந்தபோ
போ³த⁴ஸ்து ஞானம்மாத்திரம்
ப்ரதிப³த்⁴யதே தடைபட்டதானால்
தஸ்ய அவனுக்கு
மோக்ஷ꞉ மோட்சம்
நாஸ்தி இல்லை
தபோப³லாத் தபசினுடைய மகிமாவிசேஷத்தினாலே
புண்யலோக꞉ (பிர்மாதி) புண்ணியலோகமுண்டு.

இ-தி. அன்னமன்றியில் நெய் தயிர் வைத்திருக்கிறவனுக்கு பசிதீராதது போலும், அவைகளைபுஜித்தால் நாவிற்குருசிமாத்திரம் காணப்படுவதுபோல:

அ-கை. வைராக்யோபரதிகள் தடைபட்டால் ஜீவன்முக்தி சுகமாத்திரம் தடைபடுமென்று சொல்லுகிறார்.

पूर्णेबोधेतदन्यौद्वौप्रतिबद्धौयदातदा ।
मोक्षोविनिश्चितःकिन्तुदृष्टदुःखंननश्यति ॥

பூர்ணே போ³தே⁴ தத³ன்யௌ த்³வௌ ப்ரதிப³த்³தௌ⁴ யதா³ ததா³ ।
மோக்ஷோ விநிஶ்சித꞉ கிந்து த்³ருஷ்டது³꞉க²ம் ந நஶ்யதி ॥ ௨௮௪ ॥

போ³தே⁴ ஞானம்
பூர்ணே பூரணமாயிருந்துள்ளளவில்
தத³ன்யௌ அதற்கன்யங்களான
த்³வௌ மற்ற இரண்டுகளும்
யதா³ எப்போ
ப்ரதிப³த்³தௌ⁴ தடை படுகின்றனவோ
ததா³ அப்போ
மோக்ஷ꞉ மோட்சமானது
விநிஶ்சித꞉ நிச்சயமாகவுண்டு
கிந்து பின்னையோவென்றால்
த்³ருஷ்டது³꞉க²ம் சரீரத்தில் கர்மத்தால் காணப்படுகிற வியாதியாதிதுக்கம்
ந நஶ்யதி நசியாது.

இ-தி. பசிதீர ஆகாரம்செய்பவர்களில், முன்னே இருக்கிறநெய்முதலானசாதனமும், பின்னாலேஇருக்கிற தயிர்முதலானசாதனமும், அன்னம்புஜிப்பவனுக்கு சுகத்தைக்கொடுப்பதுபோலும், அவைகளில்லாமல் வெறுமன்னம்புஜிக்கிறவனுக்கு பசிதீர்ந்தாலும், தற்காலத்தில் துக்கம் தோற்றுவதுபோலவாம்.

அ-கை. இப்போது இந்தமூன்றுகளுக்கும் அவதிசொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकतृणीकारोवैराग्यस्यावधिर्मतः ।
देहात्मवत्परात्मत्वदार्ढ्येबोधस्समाप्यते ॥
सुप्तिवद्विस्मृतिस्सीमाभवेदुपरमस्यहि ।
धियास्त्वयाविनिश्चेयन्तारतम्यमवान्तरम् ॥

Koviloor Digital Library

ப்ரஹ்மலோகத்ருணீகாரோ வைராக்யஸ்யாவதிர்மத: |
தேஹாத்மவத்பராத்மத்வதார்ட்யே போதஸ்ஸமாப்யதே || உஅரு ||
ஸுப்திவத்விஸ்ம்ருதிஸ்ஸீமா பவேதுபரதேஸ்ததா |
தியாஸ்வயாவிஜ்ஞேயம் தாரதம்யம் ஸ்வாநாமிஹ || உஅசு ||

ப்ரஹ்மலோகத்ருணீகார: பிர்மலோகம்வரை துரும்பாயெண்ணுதல்
வைராக்யஸ்ய வைராக்கியத்திற்கு
அவதி: மத: அவதியெனப்படும்
தேஹாத்மவத் தேகமே நானென்றறிந்ததுபோல
பராத்மத்வதார்ட்யே பிர்மமே நானென்கிறதிடமுண்டாவதே
போத: ஞானமானது
ஸமாப்யதே முற்றுப்பெறப்படுகிறது

ஸுப்திவத் சுஷுப்திபோல
விஸ்ம்ருதி: ஜகத்தை மறத்தல்
உபரதே: உபரதிக்கு
ஸீமா எல்லைக்கோடியாக
பவேத் ஹி பலிக்கிறதன்றோ
ஸ்வயா தியா தன்புத்தியால்
ஸ்வாநாம் இவைகளுடைய மத்தியிலுள்ள
தாரதம்யம் பேதத்தை
விஜ்ஞேயம் நிச்சயிக்கத்தக்கது.

அ-கை. தத்துவஞானிகளுக்கும் இராகாதிகளால் வைஷம்மியம் காணப்படுவதால், ஞானமும் மோட்ச ஏதுவில்லையென்றசங்கைக்கு, இராகாதிகளும் வியாதிமுதலானவைகள்போலே, பிராரப்தகர்ம பலமானதால், அதனுல்முக்திக்கு தடையில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

आरब्धकर्मनानात्वाद्बुद्धानामन्यथान्यथा ।
वर्तनन्तेनशास्त्रार्थेभ्रमितव्यंनपण्डितैः ॥

ஆரப்தகர்மநாநாத்வாத்புத்தாநாமந்யதாந்யதா |
வர்த்தநந்தேநஶாஸ்த்ரார்த்தேப்ரமிதவ்யந்நபண்டிதை: || உஅஎ ||

ஆரப்தகர்மநாநாத்வாத் பிராரப்தகர்மம் நானாவிதமானதால்
புத்தாநாம் ஞானிகளுக்கு
அந்யதாந்யதா வேறுவேறாக
வர்த்தநம் நடையுண்டாயிருக்கும்

தேந ஆகையினாலே
ஶாஸ்த்ரார்த்தே இந்த சாத்திரார்த்தத்தில்
பண்டிதை: வித்துவான்களினாலே
ந ப்ரமிதவ்யம் மயங்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. அப்போது ஞானிகளை என்னமாய் அறிகிறதெனில்.

स्वस्वकर्मानुसारेणवर्ततांतेयथायथा ।
अवशिष्टस्सर्वबोधस्समामुक्तिरितिस्थितिः ॥

ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரேணவர்த்ததாந்தேயதாயதா |
அவஶிஷ்டஸ்ஸர்வபோதஸ்ஸமாமுக்திரிதிஸ்திதி: || உஅஅ ||

Koviloor Digital Library

ஸா ஸ்ரீ ரூ மோக்ஷாணை தங்கள் தங்கள் கர்மானுசாரத்தால் [மோ
தெ அந்தந்த ஞானிகள்
யதா யதா எப்படியெப்படி வேண்டு
ததா ததா அப்படியப்படி இருக்க
ட்டும்

ஸாதாரணோ ஸமஸ்தமான ஞானிக
ளுக்கும்
ஸ்வரூபஸித்திநானே பிர்மமென்கிற ஞா
னம் ஒன்றுபோல நீதமாவதால்
மோக்ஷ: மோட்சமானது [ன்று
ஸமானம் சமானமாக இருக்கிறதெ
ன்னிச்சயம் நிர்சயம்பண்ணத்தக்கது.

டீ-கி. பிராமணனும் நீசனும் நடைபேதமா யிருந்தாலும் பி. எல், பரிட்சை கொடுத்திருந்தால், இருவருக்கும், ஹைகோர்ட்டுவக்கீல் வேலையாவது சமானமா யிருப்பதுபோலவாம்.

அ-கை. இந்தப் பிரகரணத்தின் தாற்பரியத்தைச் சுருக்கிக்காண்பிக்கிருர்.

जगच्चित्रंस्वचैतन्येपटेचित्रमिवार्पितम् ।
माययातदुपेक्ष्यैवचैतन्येपरिशेष्यताम् ॥

ஜகச்சித்ரம்ஸ்வசைதந்யேபடேசித்ரமிவார்பிதம் ।
மாயயாததுபேக்ஷ்யைவசைதந்யேபரிசேஷ்யதாம் ॥ ௨௯௰ ॥

ஸ்வசைதந்யே தானாயிருக்கிற அறிவி
வடிவ படவஸ்திரத்தில் (ல்
சித்ரமிவ சித்திரம்போலே
மாயயா மாயையாகிறவர்ணத்தினாலே
ஜகச்சித்ரம் ஜகத்தாகிற சித்திரமானது
அர்ப்பிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது

தத் அதை
உபேக்ஷ்யைவ உபேட்சித்துத்தானே
சைதந்யே அறிவுமாத்திரம் தானெ
ன்பதில் [கது
பரிசேஷ்யதாம் மீதமாயிருக்கத் தக்

அ-கை. இந்தகிரந்தாப்பியாசத்திற்குப் பலம்சொல்லுகிருர்.

चित्रदीपमिमंनित्यंयेनुसन्दधतेबुधाः ।
पश्यन्तोपिजगच्चित्रंतेमुह्यन्तिनपूर्ववत् ॥

சித்ரதீபமிமம்நித்யம்யேநுஸந்ததேபுதா: ।
பஶ்யந்தோபிஜகச்சித்ரம்தேமுஹ்யந்திநபூர்வவத் ॥ ௨௯௧ ॥

யே புதா: யாதொரு ஞானிகள்
இமம் இந்த
சித்ரதீபம் சித்திரதீபத்தை
நித்யம் தினந்தோறும்
அநுஸந்தததே அனுசந்தானம் ப
ண்ணி வருகிருர்களோ
தே அவர்கள்

ஜகச்சித்ரம் இந்த ஜகச்சித்திரத்தை
பஶ்யந்தோபி பார்த்துக்கொண்டிரு
ந்தாலும்
பூர்வவத் முன்போலே (சகத்தை
சத்தியமென்று
ந முஹ்யந்தி மயக்கத்தை யடையமா
ட்டார்கள்.

சித்திரதீபவிவேகம் முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

(எ)வது திருப்திதீபசாரார்த்தப்பிரகாசனை.

பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் 6-வது அத்தியாயத்தில் நான்காவதுபிராமணத்தில்,(12)வது வாக்கியமான (ஆத்துமானஞ்சேதி)என்ற (2) வாக்கியங்களுக்கு அர்த்தம் சொல்லுகின்றனர்.

யாதொருபுருஷன் இந்த ஆத்துமாவே நானென்று அறிந்தானேயானால் அவன்எதை இச்சிக்கபோகிறான், எவருடைய ஆசையின் நிமித்தம் சரீரத்தைத் தாபப்படுத்தப் போகிறானென்று மேற்கூறிய சுருதி கூறுகின்றது. அச்சுருதியி னர்த்தத்தை இந்த அத்தியாயத்தில் பூராவும் விசாரிக்கிறதுமன்றி, ஜீவன் முக்தனுடைய திருப்திநிலையையும் நன்றாய்க்காண்பிக்கின்றனர். மாயையானது ஜீவேசுவரர்களென்ற இரண்டாபாசர்களைக் கற்பித்திருக்கின்றது. அவர்களால் சகலமும் கற்பிக்கப்பட் டிருக்கின்றன, பார்வைமுதல் பிரவேசமீறுயீசகற்பிதம், ஜாக்கிரம்முதல் மோக்ஷமீறுயுள்ள சம்சாரம் ஜீவகற்பிதம், சகலகற்பனைக்கு மதிஷ்டானமான கூடஸ்தர் அசங்கர். அம்மாயையி னந்நியாசத்தால்புத்தியில் பிரதிபலித்தஜீவன் புருஷசப்தார்த்தன்.அதிஷ்டானமில்லாத (பிரமை) எங்கும் காணப்படவில்லை. அதிஷ்டானும். சத்தையும், மயக்காம்சத்தையும், எப்பொழுது ஜீவன்கிரகிக்கிறானோ, அப்போது நான்சம்சாரியென்று அபிமானிக்கிறான். மயக்காம்சத்தைத்தள்ளி, நான்அசங்கனென்றறிந்தால், கூடஸ்தராவான். அசங்கரிடத்தில், அகங்காரம் கூடாதேயென்றால் யானுரைக்கின்றேன்கேள், முக்கியாகங்காரமொன்று, அமுக்கியாகங்காரமிரண்டு, ஆகஅகங்காரம் மூவிதம். கூடஸ்தருக்கும் ஜீவனுக்கும், பேதந்தெரியாமல், ஒருவர்தர்மத்தை மற்றவர்களிடத்திற் சேர்த்து மூடர்களால் பிரயோகம் பண்ணப்படுகிறது யாதோஅதுவே முக்கியாகங்கார மெனப்படும். கூடஸ்தஸ்வரூபத்தையும், ஜீவன் ஸ்வரூபத்தையும், ஆராய்ந்தறிந்தஞானி லோகவிவகாரத்திலும், வைதிக விவகாரத்திலும், நானென்று சொன்னாலுமாபசனுகான். அவைகள்அமுக்கியா கங்காரங்கள்,ஞானியின் தன்மையும், அஞ்ஞானியின்தன்மையும், சிதாபாசனுக்கேயொழிய கூடஸ்தருக்கில்லை. தசமனிடத்தில் ஏழவஸ்தைகள் கண்டதுபோல ஜீவனிடத்திலு மவ்விதமேகாணப்படுகிறது. தைத்திரீயசுருதி ஆனந்தவல்லியிலும் பிருகுவல்லியிலும் முதலில்பிர்மத்தை பரோக்ஷமாய்க்கூறி, பின்பபரோக்ஷமாய்ப் பஞ்சகோச சாக்ஷியான பிர்மம் ஹிருதயகுகையி லிருக்கிறதை யறியும்படி கூறுகின்றது. சாந்தோக்கியஉபநிடதம் இந்திரன், பிர்மாவானதன் குருவிடத்திற் சென்று பிரமத்தைமுன் பரோக்ஷமாய்க் கேட்டு, நான்குதடவைதன் குருவையடைந்து (101)வருடம் காத்தபின்னர் சுயம்பிரகாசமான பிர்மத்தை யபரோக்ஷமா யறிந்தானென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே ஐதரேய சுருதியுமறைகிறது. அன்னிய சுருதிகளும் அவாந்தர வாக்கியத்தினால் பரோக்ஷமும், மகாவாக்கியத்தினா லபரோக்ஷமும் வருமென்று கூறுகின்றன. வாக்கிய விருத்தி

யென்ற கிரந்தத்தில் பகவத்பூஜ்ய பாதாளான சங்கரகுருவும் மேற்கூறிய வாறே விரிவாயருளி யிருக்கின்றனர். அவ்வாறு வசிஷ்டரும் அந்தவஸ்து வையே சிந்திக்கிறதும், அதுவே ஒருவருக்கொருவர் போதித்துக் கொள்ளு கிறதும், ஒரேசிந்தனையா யிருந்துக்கொண் டிருக்கிறதும், பிர்மாப்பியாசமெ ன்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்களென்று கூறியிருக்கிறார். சுருதியும்சதா பிர்மத்தையேசொல்லி, அன்னியவார்த்தையைத் தள்ளவேண்டியதென்றும் கூறுகின்றது. ஸ்மிருதியான பகவத்கீதையிலும் வேறுசிந்தையன்றி அறிவா னவன்னே எவர்களுபாசிக்கின்றனரோ, அந்தமகான்களுடைய யோகக்ஷேம த்தை நான் வகிக்கிறேனென்று கிருஷ்ணபகவானருளி யிருக்கின்றார். இவ்வா றுஞானி விகாரத்திற் செலுத்துகிற விருத்தியை நிறுத்தி யெப்பொழுதும் பிர்மவிசாரம் செய்யவேண்டும். அப்படியிருந்தாலும் பிராரப்தகர்மத்தால் வி ஷயானுபவம்செய்யும்படிநேரிடுகிறது. அப்பிராரப்தகர்மம் எத்தனைவிதமெனி ல்இச்சாபிராரப்தமென்றும் அனிச்சா பிராரப்தமென்றும், பரேச்சா பிரா ப்தமென மூன்றுவிதம்அபத்தியம் செய்கிறவனும், திருடுகிறவனும், ராஜஸ்தி ரீயை யாசைப்படுகிறவனும், தனக்குதுக்கம் வருமென்று தெரிந்திருந்தும், இச்சிப்பதுபோல், ஞானியும் இச்சாபிராரப்த தோஷத்தா லிச்சிக்கிறான்.மு ன்கிருதயுகத்தி லிருந்தநளனும், திரேதாயுகத்தி லிருந்த ஸ்ரீராமனும், துவாப ரயுகத்திலிருந்த பஞ்சபாண்டவரும், இச்சாபிராரப்த கர்மத்தை நிவர்த்திக்க முடியாமல் சங்கடப்பட்டதுபோல், இந்தயுகத்திலிருக்கிற ஞானிகள் பிராரப் தகர்மத்தா லதைவிலக்கமுடியாமல் துக்கிக்கின்றனர், கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை நோக்கி, யாராலேவப்பட்டுப் பிராணிகள்பாவத்தைச் செய்கிறார்க ளென்று கேட்டஅருச்சுனனுக்கு.காமக்குரோதாதிகளாலேவப்பட்டுசெய்கி றார்களென்றும்,நீயுந்தம்செய்ய இச்சிக்காவிட்டாலும், முன் நீசெய்தகர்மத் தினாலேவப்பட்டவனாகி யிச்சியாமல் யுத்தகர்மத்தைச் செய்வதே அனிச்சா பிராரப்தகர்மம், அன்னியர்களுடைய தாட்சண்ணியத்தால் பிரவர்த்தித்ததி னு லுண்டாகிறசுகதுக்கம் பரேச்சாபிராரப்தம். நீரிவ்வாறு கூறும்பக்ஷத்தில் யாருக்காகஇச்சிக்கப் போகிறேனென்ற சுருதியினர்த்தம் விரோதமா யிருக்கி றதேயென்றால், வறுத்தவிதைபோல், கர்மம் ஞானாக்கினியா லெரிக்கப்பட்ட படியால்ஞானியினிச்சை ஜன்மத்தைக்கொடாது பண்ணவேண்டியது பண்ண ப்பட்டதென்றும், அடையவேண்டியது அடையப்பட்டதென்றும், இவ்வி தமானதிருப்தியால், ஞானியெப்பொழுதும் சுகித்துக்கொண் டிருப்பன். நா னேதன்னியனென்று சதாசுகித்திருப்பன்.

திருப்திதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீகணேசாய நம:.

ஸ்ரீ [illegible] குரவே நம:.

த்ருப்திதீப:.

अखण्डानन्दरूपायशिवायगुरवेनमः ।
शिष्याज्ञानतमोध्वंसपटवेर्केन्द्वग्निमूर्तये ॥
वेदार्थस्यप्रकाशेनतमोहार्दंनिवारयन् ।
पुमर्थांश्चतुरोदेयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥
नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
क्रियतेतृप्तिदीपस्यव्याख्यानंगुर्वनुग्रहात् ॥

அக²ண்டா³நந்த³ரூபாய ஶிவாய கு³ரவே நம: ।
ஶிஷ்யாஜ்ஞாநதமோத்⁴வம்ஸபடவேர்கேந்த்³வக்³நிமூர்தயே ॥
வேதா³ர்த²ஸ்ய ப்ரகாஶேந தமோ ஹார்த³ம் நிவாரயந் ।
புமர்தா²ம்ஶ்சதுரோ தே³யாத்³வித்³யாதீர்த²மஹேஶ்வர: ॥
நத்வா ஶ்ரீபா⁴ரதீதீர்த²வித்³யாரண்யமுநீஶ்வரௌ ।
க்ரியதே த்ருப்திதீ³பஸ்ய வ்யாக்²யாநம் கு³ர்வநுக்³ரஹாத் ॥

சீடர்களுடைய அஞ்ஞானமாகிற இருளை நன்றாய் நிவர்த்திசெய்ப சூரிய சந்திர அக்கினி மூர்த்திரூபராயும், மங்களஸ்வரூபராயும், பூரணானந்தரூபராயுமிருக்கிற நம்மாசாரியை வணங்குகின்றனம். சகலவேதார்த்தத்தினுடைய பிரகாசத்தா லிருதயத்திலிருக்கிற அஞ்ஞானாந்தகாரத்தை நிவர்த்தித்து, புருஷார்த்தம்நான்கையும் யாதொருவர் கொடுத்தாரோ, அந்தவித்தியாதீர்த்த மகேசுவரர் கிருபைசெய்யட்டும். ஸ்ரீபாரதிதீர்த்த வித்தியாரணிய முனீசுவரர்களை நமஸ்காரம்பண்ணி இந்த ஆசாரியாளுடைய அனுக்கிரகத்தால் திருப்திதீபிகைக்கு வியாக்கியானம் செய்கிறேன்.

அ-கை. திருப்திதீபிகையை ஆரம்பிக்கிற பாரதீதீர்த்த குருவானவர் இந்தபிரகரணம் சுருதியின் வியாக்கியானரூபமாயிருப்பதால் அச்சுருதியை முதலில் சொல்லுகிறார்.

आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ।
किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

ஆத்மாநம் சேத்³விஜாநீயாத³யமஸ்மீதி பூருஷ: ।
கிமிச்ச²ந்கஸ்ய காமாய ஶரீரமநுஸம்ஜ்வரேத் ॥ ௧ ॥

Koviloor Digital Library

புருஷ: புருஷனானவன்
ஆத்மானம் ஆத்துமாவை
அயம் இவரே
அஸ்மி இதி நானென்று
விஜாநீயாத் சேத் அறிந்துவிட்டா
னேயானால்

கிம் எந்தபோகத்தை
இச்சந் இச்சிக்கப்போகிறான்
கஸ்ய யாருக்கு
காமாய போகநிமித்தமாய்
ஶரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து [ன்
அநுஸஞ்ஜ்வரேத் தாபப்படப்போகிறா

அ-கை. இப்போது பண்ணப்போகிற கிரந்தவிசாரத்தையும் அதின் பலத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

अस्याश्श्रुतेरभिप्रायस्सम्यगत्रविचार्यते ।
जीवन्मुक्तस्ययातृप्तिस्सातेनविशदायते ॥

அஸ்யாஶ்ஶ்ருதேரபிப்ராயஸ்ஸம்யகத்ரவிசார்யதே ।
ஜீவந்முக்தஸ்யயாத்ருப்திஸ்ஸாதேநவிஶதாயதே ॥ ௨ ॥

அஸ்யா: இந்த
ஶ்ருதே: சுருதியினுடைய
அபிப்ராய: அபிப்பிராயமானது
அத்ர இந்தப்பிரகரணத்தில்
ஸம்யக் நன்றாய்
விசார்யதே விசாரிக்கப்படுகிறது

தேந அந்தவிசாரத்தால்
ஜீவந்முக்தஸ்ய ஜீவன்முக்தனுடைய
யா (வேதபிரசித்தமான யாதொரு)
த்ருப்தி: திருப்தியுண்டோ
ஸா அந்த(திருப்தியானது)
விஶதாயதே பிரகாசமாகிறது.

அ-கை. பதச்சேதம் பதார்த்தம்சொல்லுகிறது விக்கிரகம் வாக்கியயோசனை, ஆட்சேபசமாதானம், இப்படி வியாக்கியானலட்சண பஞ்சகம்சொல்லப்படுவதால், புருஷனென்கிற பதத்திற்கர்த்தம் சொல்லுவதற்கு அதை உதகரிக்கிற சிருஷ்டியைச் சுருக்கிக் காண்பிவிக்கிறார்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतत्वतः ।
कल्पितावेवजीवेशौताभ्यांसर्वंप्रकल्पितम् ॥

மாயாபாஸேநஜீவேஶௌகரோதீதிஶ்ருதத்வத: ।
கல்பிதாவேவஜீவேஶௌதாப்யாம்ஸர்வம்ப்ரகல்பிதம் ॥ ௩ ॥

மாயா மாயையானது
ஆபாஸேந ஆபாசமாக
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை [று
கரோதி இதி கற்பனைபண்ணுகிறதென்
ஶ்ருதத்வத: கேட்கப்படுகிறபடியி
னாலே

ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்கள்
கல்பிதாவேவ கற்பிதர்கள்தானே
தாப்யாம் அந்த ஜீவேசுவரர்களினாலே
ஸர்வம் சகலமும்
ப்ரகல்பிதம் கற்பிக்கப்பட்டது.

Koviloor Digital Library

வி-ம். இப்படியே ஸ்ரீமத்வித்தியாரணிய குருக்களாலும், இன்னூல்முக லத்தியாயமான தத்துவவிவேகத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்கள்.

அ-கை. அதில் யாராலே எவ்வளவு கற்பிக்கப்பட் டிருக்கிறதென்றால்.

ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशेनकल्पिता ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकल्पितः ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தாஸ்ருஷ்டிரீசேநகல்பிதா ।
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரோஜீவகல்பித: ॥ ௪ ॥

ஈக்ஷணாதிப்ரவேசாந்தா பார்வை முதல்பிரவேசமீறாயுள்ள
ஸ்ருஷ்டி: சிருஷ்டியானது
ஈசேந ஈசுவரனாலே
கல்பிதா கற்பிக்கப்பட்டது

ஜாக்ரதாதி விமோக்ஷாந்த: ஜாக்கிரம் முதல் மோட்சம்வரையிலுள்ள
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது
ஜீவகல்பித: ஜீவனாலே கற்பிதம்.

வி-ம். இப்படி கைவல்லிய உபநிஷத்திலும், அவரே மாயாமோகிதராய் ஜாக்கிரத்தில் சரீரத்தையடைந்து சர்வத்தையும்செய்து, ஸ்திரீயாதிபோகங்களால் திருப்தியடைகிறார். சொப்பனத்திலும் தன்னுடைய சங்கற்பத்தால்கற்பிக்கப்பட்ட சர்வவிஷயத்திலும் சுகதுக்கத்தை புஜிக்கிறார். சுஷுப்தியில் சகலமும்லயித்து தமசினால் மூடப்பட்டு சுகரூபத்தை அடைகிறார். மறுபடிஜன்மாந்தர கர்மத்தால் விழித்துக்கொண்டு கர்மக்ஷயத்தில் தூங்குகிறார். புரத்திரயத்திலும் யாதொருஜீவன் விளையாடுகிறானோ, அவனால் விசித்திரமானசகலமும் உண்டுபண்ணப்படுகிறது. யாதொரு சைதன்னியம் ஜாக்கிரசொப்பனசுஷுப்திமுதலான பிரபஞ்சத்தை பிரகாசம்பண்ணி வைக்கிறதோ, அந்தபிரமமே நானென்றறிந்து சகலபந்தங்களினின்று விடுபடுகிறான்.

அ-கை. இப்படி புருஷசப்தோப யோகியான சிருஷ்டியைச்சொல்லி, இப்போது புருஷசப்தத்திற் கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

भ्रमाधिष्ठानभूतात्माकूटस्थासङ्गचिद्वपुः ।
अन्योन्याध्यासतोसङ्गधीस्थजीवोत्रपूरुषः ॥

ப்ரமாதிஷ்டாநபூதாத்மாகூடஸ்தாஸங்கசித்வபு: ।
அந்யோந்யாத்யாஸதோஸங்கதீஸ்தஜீவோத்ரபூருஷ: ॥ ௫ ॥

ப்ரமாதிஷ்டாநபூதாத்மா தேகேந்திரியாதி மயக்கத்திற்கதிஷ்டான பூதமான ஆத்துமாவாயும்
கூடஸ்தாஸங்கசித்வபு: நிர்விகாரராயும், அசங்கராயும், அறிவே வடிவமாயுமிருக்கிற சைதன்னியமே

அந்யோந்யாத்யாஸத: ஒன்றின்தர்மத்தைமற்றொன்றாய்கற்பிப்பதால்
ஸங்கதீஸ்தஜீவ: அந்தயறிவிற்கற்பித புத்தியிற்றோன்றினஜீவன்
அத்ர இந்த இடத்தில்
பூருஷ: புருஷனெனப்படுகிறான்.

Koviloor Digital Library

விம். அன்னியோன்னியாத்தியாச மாவது, ஒருவஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தையும், தர்மத்தையும், மற்றொருவஸ்துவிலும் திரமாநாவாக்கள்போல், மாற்றிக்கொண்டிருப்பதே அன்னியோன்னியாத்தியாசமென்ற நியாயப்படி, அதிஷ்டானாரோபங்களை யொன்றுசேர்த்துக்கொண்டு, ஜீவன்சம்சாரத்தை யடைகிறானென்று ஆசாரியாள்சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த புருஷன் சகல இருதயங்களாகிற புரிகளிலேயு மிருப்பதால், புருஷனென்று சுருதியும்சொல்லுகிறது. புத்தியாதி கற்பனாதிஷ்டானமான கூடஸ்த சைதன்னியமே, அஞ்ஞானத்தால் புத்தியில் பிரதிபலித்து ஜீவபாவத்தையடைந்து புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. இந்தஇடத்தில் புருஷசப்தத்தால் அதிகாரியான ஜீவனையே அர்த்தமாக சொல்லவேண்டியதா யிருக்க, அதிஷ்டானமான கூடஸ்தனையும் கூடவன் சொல்லவேண்டுமெனில், அந்தஜீவனுக்கு பந்தமோட்சாதி சகலமும்சித்திக்கும்பொருட்டு அவரையும், கிரகிக்கத்தக்கதென்று சொல்லுகிறார்.

साधिष्ठानोविमोक्षादौजीवोधिक्रियतेनतु ।
केवलोनिरधिष्ठानविभ्रान्तेःक्वाप्यसिद्धितः ॥

𑌸𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍋𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍌𑌜𑍀𑌵𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌨𑌤𑍁 ।
𑌕𑍇𑌵𑌲𑍋𑌨𑌿𑌰𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌃𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 ॥ ௬ ॥

𑌸𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌃 அதிஷ்டானத்துடன் கூடின
𑌜𑍀𑌵𑌃 ஜீவனே
𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍌 மோட்சம் முதலானவைகளில்
𑌅𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 அதிகாரியாகச்சொல்லப்படுகிறான்
𑌨𑌿𑌰𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌃 அதிஷ்டானமன்றியில் மயக்கத்தால் தோன்றுகிற ஆரோபமானது
𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 ஓரிடத்திலும்
𑌅𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 சித்தியாமையால்
𑌕𑍇𑌵𑌲𑌃 கேவல ஜீவன் ஒன்றிலும்
𑌨𑌤𑍁 அதிகாரியாகமாட்டான்.

அ-கை. அதிஷ்டானத்தோடே கூடினஜீவனுக்கே, பந்தமோட்சங்களில் அதிகாரத்தைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अधिष्ठानांशसंयुक्तंभ्रमांशमवलंबते ।
यदातदाहंसंसारीत्येवंजीवोभिमन्यते ॥

भ्रमांशस्यातिरस्कारादधिष्ठानप्रधानता ।
यदातदाचिदात्माहमसङ्गोस्मीतिबुध्यते ॥

𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌂𑌶𑌮𑌵𑌲𑌂𑌬𑌤𑍇 ।
𑌯𑌦𑌾𑌤𑌦𑌾𑌹𑌂𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌜𑍀𑌵𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௭ ॥

Koviloor Digital Library

ஸாபாஸாத்ர்யாரோபிதாதிஷ்டாநஸ்வாத்மா நதா ।
யதா ததா விதா தா ஸம்ஸாரீதி மந்யதே ॥ அ ॥

யதா எப்போ
அதிஷ்டாநம் ஸாம்யாத் புருஷன் அதிஷ்டானத்தி னம்சத்தையுடையவனுகி
ஸாபாஸ மயக்கத்தினல் தோன்றுகிற தேகத்துவயாம்சத்தை
ஸ்வாம்பதே தன் வடிவமாக பிடித்திருக்கிறனே
ததாஹம் அப்போது நான்
ஸம்ஸாரீ.இதி சம்சாரியென்று
ஏவம் இப்படி
ஜீவ: ஜீவனனவன்
அபிமந்யதே அபிமானிக்கிறன்
யதா எப்போது

ஸாபாஸ மயக்கமான தேகத்துவயாம்சத்தை
திரஸ்க்ருத்ய மிக்கையொன்ற ஞானத்தால் தள்ளுகிறனே
அதிஷ்டாநஸ்வாத்மா அதிஷ்டானமான வஸ்துவே தன் வடிவமென்று பிரதானமாக எண்ணுகிறனே
ததா அப்போ
விதா அறிவான ஆத்துமாவே
அஹம் நான்
அஸங்க: அசங்கன்
அஸ்மி, இதி நானென்றும்
மந்யதே அறிகிறன்.

அ-கை. இப்போ சொன்னது கூடாதென்று சங்கித்து அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறர்.

नासङ्गेहंकृतिर्युक्ताकथमस्मीतिचेच्छृणु ।
एकोमुख्योद्वावमुख्यावित्यर्थस्त्रिविधोहमः ॥

நாஸங்கேஹங்க்ருதிர்யுக்தா கதமஸ்மீதி சேச்ச்ருணு ।
ஏகோ முக்யோ த்வாவமுக்யாவித்யர்த்தஸ்த்ரிவிதோஹம: ॥ கூ ॥

அஸங்கே அசங்கரிடத்தில்
அஹங்க்ருதி: அகங்காரமானது
ந. யுக்தா வருகிறது நியாயமன்றே
கதம் (அப்படி இருக்க) எப்படி

அஸ்மி இதி சேத் நானசங்கனென்று சொல்லக்கூடுமென்றல்
ச்ருணு கேள்.

அ-கை. முக்கியவிருத்தியால் கூடாவிட்டாலும் லக்ஷணையால்கூடுமென்கிறர்.

ஏக: முக்ய: ஒரு முக்கியாகங்காரம்
த்வௌ இரண்டு
அமுக்யௌ இதி அமுக்கியங்களென்றும்

அஹம: அகங்காரத்திற்கு
அர்த்த: அர்த்தம்
த்ரிவித: மூன்றுவிதமாம்.

அ-கை. முக்கியாகங்கார மேதெனில்.

अन्योन्याध्यस्तरूपेणकूटस्थाभासयोर्वपुः ।
एकीभूयभवेन्मुख्यस्तत्रमूढैःप्रयुज्यते ॥

அந்யோந்யாத்யாஸரூபேண கூடஸ்தாபாஸயோர்வபு: ।
ஏகீக்ருத்ய பவேந்நாஹம் தத்ர முக்யம் மூடை: ப்ரயுஜ்யதே ॥ ௰ ॥

அந்யோந்யாத்யாஸரூபேண அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினாலே
கூடஸ்தாபாஸயோ: கூடஸ்தசிதாபாசர்களுடைய
வபு: ஸ்வரூபத்தை
ஏகீக்ருத்ய ஒன்ருகப்பண்ணி
அஹம் நானென்றுவருகிறது யாதோ
முக்யம் அது முக்கியாகங்காரம்
தத்ர அந்த விஷயத்தில்
மூடை: மூடர்களாலே
ப்ரயுஜ்யதே பிரயோகம்பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அமுக்கியாகங்கார மிரண்டையுங் காண்பிக்கிருர்.

पृथगाभासकूटस्थावमुख्यौतत्रतत्ववित् ।
पर्यायेणप्रयुङ्क्तेहंशब्दंलोकेचवैदिके ॥

ப்ருதகாபாஸகூடஸ்தாவமுக்யௌ தத்ர தத்வவித் ।
பர்யாயேண ப்ரயுங்க்தேஹம்சப்தம் லோகே ச வைதிகே ॥ ௧௧ ॥

ப்ருதகாபாஸகூடஸ்தௌ ஜீவகூடஸ்தர்களை பிரித்துப்பார்க்கிறது
அமுக்யௌ அமுக்கியாகங்காரங்கள்
தத்ர அவைகளிலே
தத்வவித் தத்துவஞானி
பர்யாயேண கிரமமாக
லோகே லோகவிவகாரத்திலும்
வைதிகே வைதிகவிவகாரத்திலும்
அஹம்சப்தம் அகம்சப்தத்தை
ப்ரயுங்க்தே பிரயோகிக்கிருன்

அ-கை. அமுக்கியாகங்காரங்களைப் பிரிக்கிருர்.

लौकिकव्यवहारेहंगच्छामीत्यादिकेबुधः ।
विविच्यैवचिदाभासंकूटस्थात्तंविवक्षति ॥
असङ्गोहञ्चिदात्माहमितिशास्त्रीयदृष्टितः ।
अहंशब्दंप्रयुंक्तेऽयंकूटस्थेकेवलेबुधः ॥

லௌகிகவ்யவஹாரேஹம் கச்சாமீத்யாதிகே புத: ।
விவிச்யைவ சிதாபாஸம் கூடஸ்தாத்தம் விவக்ஷதி ॥ ௧௨ ॥
அஸங்கோஹம் சிதாத்மாஹமிதி சாஸ்த்ரீயத்ருஷ்டித: ।
அஹம்சப்தம் ப்ரயுங்க்தேயம் கூடஸ்தே கேவலே புத: ॥ ௧௩ ॥

புத: ஞானியானவன்
லௌகிகவ்யவஹாரே லோகவிவகாரத்தில்
கூடஸ்தாத் கூடஸ்தரிடத்தில்நின்று
தம் சிதாபாஸம் அந்த ஜீவனை
விவிச்யைவ பிரித்துத்தானே
அஹம் நான்
கச்சாமி இதி போகிறேனென்று
ஆதிகே இவை முதலான காரியத்தில்
விவக்ஷதி சொல்லுகிருன்
புத: ஞானியான

Koviloor Digital Library

ஸ்வயம் இவன்
ஸாஸ்த்ரீயஸம்ஸ்க்ருதபுத்திக: இந்த சாஸ்திர ச ம்பந்தமான ஞானத்தினாலே
அஹம் அஸங்க: நானே அசங்கன்
அஹம் சிதாத்மா நானேசிதாத்துமா
இதி என்று
கேவலம் நிருபாதிகனாயிருக்கிற
கூடஸ்தே சாட்சியினிடத்தில்
அஹம்ஶப்தம் நானென்றசப்தத்தை
ப்ரயுங்க்தே பிரயோகிக்கிறான்.

அ-கை. ஜீவகூடஸ்தாளைப் பிரித்து விவகரிக்கிறது அமுக்கியார்த்தமென்று சொல்லப்பட்டது. அவர்களுக்குக் கூடஸ்தர், நானசங்கரென்று சொல்லுகிறாரா, அல்லது ஜீவன்சொல்லுகிறானா, கூடஸ்தர் சொல்லுகிறாரென்று சொன்னால், அவரசங்கரானதால், ஞானித்துவ அஞ்ஞானித்துவாதிகள் கூடாமையால் அவர்சொல்லவேண்டுவதில்லை, சிதாபாசன் அவருக்கு வேறாயிருப்பதால் இவனும்சொல்லக் கூடாதென்று சங்கிக்கிறான்.

ज्ञानिताज्ञानितेत्वात्माभासस्यैवनचात्मनः ।
तथाचकथमाभासःकूटस्थोस्मीतिबुध्यताम् ॥

ஜ்ஞாநிதாஜ்ஞாநிதேத்வாத்மாபாஸஸ்யைவநசாத்மந: ।
ததாசகதமாபாஸ:கூடஸ்தோஸ்மீதிபுத்யதாம் ॥ ௧௪ ॥

ஜ்ஞாநிதாஜ்ஞாநிதா இதி ஞானியென்பதும் அஞ்ஞானி என்பதும் இப்படி
ஆபாஸஸ்யைவ ஜீவனுக்கேயன்றி
ஆத்மந: ஆத்துமாவிற்கு
ந இந்தஇரண்டுதன்மையுமில்லையே
ததா ச அப்படியிருந்தால்
ஆபாஸ: ஜீவன்
கூடஸ்த: கூடஸ்தரே
அஸ்மி இதி நானென்று
கதம் எப்படி
புத்யதாம் அறியக்கூடும்.

அ-கை. ஜீவன்கூடஸ்தருக் கன்னியனில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नायन्दोषश्चिदाभासःकूटस्थैकशरीरवान् ।
आभासत्वस्यमिथ्यात्वात्कूटस्थत्वावशेषणात् ॥

நாயம்தோஷஶ்சிதாபாஸ:கூடஸ்தைகஶரீரவாந் ।
ஆபாஸத்வஸ்யமித்யாத்வாத்கூடஸ்தத்வாவஶேஷணாத் ॥ ௧௫ ॥

அயம்தோஷ: ந. ஜீவன்சாட்சியேநானென்று சொல்லுகிறானென்ற இது தோஷமன்று
சிதாபாஸ: சிதாபாசன்
கூடஸ்தைகஶரீரவாந் கூடஸ்தரே முக்கியமானவடிவமுடையவன்
ஆபாஸத்வஸ்ய சிதாபாசத்துவமானது
மித்யாத்வாத் பொய்யாயிருப்பதினாலும்
கூடஸ்தத்வாவஶேஷணாத் கூடஸ்தனாயிருத்தலே மீதப்படுவதாலும் தோஷமில்லை.

அ-கை. பிரமாதான் பொய்யானால் அவனை யனுசரித்திருக்கிற ஆத்தும ஞானமும் பொய்யாய்விடுமேயென்று சங்கித்து, ஆத்துமாவிற்குவேறானசக லமும் பொய்யென்று சொல்லுகிறநமக்கு அது இஷ்டந்தானென்று திருஷ் டாந்தத்துடன் பரிகரிக்கிறார்.

कूटस्थोस्मीतिबोधोपिमिथ्याचेन्नेतिकोवदेत् ।
नहिसत्यतयाभीष्टंरज्जुसर्पविसर्पणम् ॥

கூடஸ்தோ2ஸ்மீதிபோ3தோ4பிமித்2யாசேந்நேதிகோவதே3த் ।
நஹிஸத்யதயாபீ4ஷ்டம்ரஜ்ஜுஸர்ப்பவிஸர்ப்பணம் ॥ கசு ॥

கூடஸ்தோ2 கூடஸ்தனே	க: வதே3த் யார்சொன்னார்கள்
அஸ்மி.இதி நானென்று	ரஜ்ஜுஸர்ப்பவிஸர்ப்பணம் பழுதைப்
போ3த4: அபி ஞானமும்	பாம்பு வந்ததும்,போனதும்
மித்2யா.சேத் பொய்யாய்போமென்றால்	ஸத்யதயா வாஸ்தவமாய்
ந இதி அப்படிஞானம் பொய்யில் லையென்று	ந அபீ4ஷ்டம் ஹி கருதுவது யாவருக்கு மிஷ்டமாகாதன்றோ.

அ-கை. ஞானம்பொய்யானால் அதனால்தனக்கு வந்திருக்கிற சம்சாரநிவர் த்தி யெப்படியாகுமெனில், நிவர்த்திக்கப்படுகிற சம்சாரமும் அப்படிபொய் யாயிருப்பதால் அந்தஞானத்தாலிந்த சம்சாரமும் நிவர்த்தியாகும். அதெப் படியெனில், சொப்பனத்தில் பொய்யான புலியைக்கண்டதால், பொய்யானநி த்திரை நிவர்த்தியாவதுபோலவென்று அபிப்பிராயமாகக் காண்பிக்கிறார்.

तादृशेनापिबोधेनसंसारोहिनिवर्तते ।
यक्षानुरूपोहिबलिरित्याहुर्लौकिकाजनाः ॥

தாத்3ருஶேநாபிபோ3தே4நஸம்ஸாரோஹிநிவர்த்ததே ।
யக்ஷாநுரூபோஹிப3லிரித்யாஹுர்லௌகிகாஜநா: ॥ கஎ ॥

தாத்3ருஶேந அப்பேர்கொத்த	யக்ஷாநுரூப: பேய்க்கித்தகுந்த தான
போ3தே4ந அபி ஞானத்தினாலும்	ப3லி: இதி பூஜைபோடவேண்டுமென்று
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது	லௌகிகா: ஜநா: லோகஜனங்கள்
நிவர்த்ததே,ஹி நிவர்த்தியாகிறதன்றோ	ஆஹு: ஹி சொல்லுகிறார்களன்றோ

அ-கை. சொன்னஅர்த்தத்தை முடிக்கிறார்.

तस्मदाभासपुरुषस्सकूटस्थोविविच्यतम् ।
कूटस्थोस्मीतिविज्ञातुमर्हतीत्यभ्यधाच्छ्रुतिः ॥

தஸ்மாதா3பா4ஸபுருஷஸ்ஸகூடஸ்தோ2விவிச்யதம் ।
கூடஸ்தோ2ஸ்மீதிவிஜ்ஞாதுமர்ஹதீத்யப்4யதா4ச்ச்2ருதி: ॥ கஅ ॥

Koviloor Digital Library

தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ஆபாஸ: சிதாபாசன்
புருஷ: அந்தப்புருஷன்
ஸகூடஸ்த: கூடஸ்தசம்பந்தபொய்யுருவனானஜீவனிடத்திலிருந்து
தம் அந்தகூடஸ்தனை
விவிச்ய லட்சணையால்பிரித்து
கூடஸ்த: கூடஸ்தரே
அஸ்மி இதி நானாயிருக்கிறேனென்று
விஜ்ஞாதும் அறிவதற்கு
அர்ஹதி இதி யோக்கியனென்றும்
ஸ்ருதி: அயம் புருஷ: புருஷன் இவரே நானென்றறியலாமென்றசொல்லால் வேதம்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி(புருஷன்) (அஸ்மி)யென்கிற இரண்டுபதத்திற்கு மர்த்தம்சொல்லி, (அய)மென்கிற பதத்திற்கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

असन्दिग्धाविपर्यस्तबोधोदेहात्मनीक्ष्यते ।
तद्वद्त्रेतिनिर्णेतुमयमित्यभिधीयते ॥

அஸந்திக்தாவிபர்யஸ்தபோதோதேஹாத்மநீக்ஷ்யதே |
தத்வதத்ரேதிநிர்ணேதுமயமித்யபிதீயதே || ௧௯ ||

அஸந்திக்தாவிபர்யஸ்தபோத: உலகத்தாருக்கு பிரசித்தமாய் சந்தேகவிபரீதமன்றியில்சகஜமாகயாதொரு ஞானமானது [வில்
தேஹாத்மநி தேகரூபமானஆத்துமா
ஈக்ஷ்யதே காணப்படுகிறதோ
தத்வத் அதுபோல்
அத்ர இதி முக்திசித்திக்கும்பொருட்டு இந்தஆத்துமாவிலும்அவ்விதஞானம்தேடத்தக்கதென்று
நிர்ணேதும் நிருணயம்பண்ண
அயம் இதி இவரென்றபதம்
அபிதீயதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படிப்பட்ட ஞானமே மோட்சசாதனமென்பதில், ஆசாரியாள் வாக்கியத்தைப் பிரமாணமாகக் காண்பிக்கிறார்.

देहात्मज्ञानवज्ज्ञानन्देहात्मज्ञानबाधकम् ।
आत्मन्येवभवेद्यस्यसनेच्छन्नपिमुच्यते ॥

தேஹாத்மஜ்ஞாநவஜ்ஜ்ஞாநம்தேஹாத்மஜ்ஞாநபாதகம் |
ஆத்மந்யேவபவேத்யஸ்யஸநேச்சந்நபிமுச்யதே || ௨௦ ||

தேஹாத்மஜ்ஞாநவத் தேகம்நானென்கிறஞானம்போல
தேஹாத்மஜ்ஞாநபாதகம் தேகம்நானென்கிறஞானத்தைபாதிக்கிறதான
ஜ்ஞாநம் ஞானமானது
ஆத்மநி ஏவ ஆத்துமாவிடத்தில்
யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு
பவேத் உண்டாகிறதோ
ஸ: அவன் [ருந்தாலும்
ந இச்சந் அபி (முக்தியை)இச்சியாதி
முச்யதே சம்சாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்.

Koviloor Digital Library

தா-ம். சம்சாரகாரணமாவான அஞ்ஞானம் பாதிக்கப்பட்டதால், முக்தியையபி ச்சியாதிருந்தாலும் இவன்முத்தன்தான்.

அ-கை. (அய)மென்ற பதத்தைக்குறித்து வேறொரு அபிப்பிராயமாகசங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

अयमित्यपरोक्षत्वमुच्यतेचेत्त्दुच्यताम् ।
स्वयंप्रकाशंचैतन्यमपरोक्षंसदायतः ॥

𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌮𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂𑌸𑌦𑌾𑌯𑌤𑌃 ॥ ௨௧ ॥

𑌅𑌯𑌂 இதி (கடாதிகளைப்போல,) ஆத்துமாவை, இவர் என்றபதம்
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌂 பிரத்தியக்ஷமாகவன்றோ (சொல்லப்படுகிறதென்றால்)

அ-கை. கடாதிகளைப்போல ஆத்துமாவை இதுவென்று சொல்லலாமாயெனில், அதுநமக் கிஷ்டந்தானென்றார்.

𑌯𑌤𑌃 யாதொரு காரணத்தால்
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 சுயம்பிரகாசமான
𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾 அறிவுஎப்போதும்
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 பிரத்தியட்சமாயிருக்கிறதோ
𑌤𑌤𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 ஆகையினாலே இவரென்று சொல்லலாம்.

அ-கை. ஆத்துமா ஸ்வப்பிரகாசாபரோட்சரானல், பரோட்சா பரோட்சஞானங்களுக்கு விஷயமாகக் கூடாதேயெனில்.

परोक्षमपरोक्षंचज्ञानमज्ञानमित्यदः ।
नित्यापरोक्षरूपेपिद्वयंस्याद्दशमेयथा ॥

𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌞𑍍𑌚𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑌃 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌽𑌪𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌶𑌮𑍇𑌯𑌥𑌾 ॥ ௨௨ ॥

𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 பரோட்சமென்ன
𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 அபரோட்சமென்ன
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 ஞானமென்ன [இப்படி
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 இதி அஞ்ஞானமென்ன,
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌽𑌪𑌿 ஆத்துமா நித்தியமான பிரத்தியட்சரூபனானாலும் [யோ
𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌯𑌥𑌾 தசமனிடத்தில் எப்படி
𑌅𑌦𑌃 அப்படி இந்த
𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 இரண்டும் கூடும்.

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

नवसंख्याहृतज्ञानोदशमोविभ्रमात्तदा ।
नवेत्तिदशमोस्मीतिवीक्षमानोपितान्नव ॥

𑌨𑌵𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌦𑌶𑌮𑍋𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌨𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵 ॥ ௨௩ ॥

Koviloor Digital Library

நவஸங்க்யாஹ்ருதஜ்ஞாந: ஒன்பது பேர்களுடைய எண்ணிக்கையால பகரிக்கப்பட்ட தன் னஞ்ஞானத்தையுடைய
தஶம: தசமன்
விப்ரமாத் மயக்கத்தால்
தாந் நவ அந்த ஒன்பதுபேர்களை
வீக்ஷமாண: ஸ்வம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும்
தஶம: அஸ்மி இதி நான் தசமனாயிருக்கிறேனென்று
ததா அப்போது
நவேத்தி அறியவில்லை, அதுவே அஞ்ஞானம்.

அ-கை. இப்படி தசமனிடத்தில், அஞ்ஞானத்தைக் காண்பித்து, அதின்காரியமான ஆவரணத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नभातिनास्तिदशमइतिस्वन्दशमन्तदा ।
मत्वावक्तितदज्ञानकृतमावरणंविदुः ॥

நபாதி நாஸ்தி தஶம இதி ஸ்வம் தஶமம் ததா ।
மத்வா வக்தி தத் அஜ்ஞாநக்ருதமாவரணம் விது: ॥ ௨௪ ॥

தஶம: தசமனானவன்
நாஸ்தி இல்லை
நபாதி இதி விளங்கவில்லை, என்று
ஸ்வம் தஶமம் தானான தசமனை
மத்வா ததா அறிந்திருந்தும், அப்போது
வக்தி அப்படிச்சொல்லுகிறான்
தத் அதுவே
அஜ்ஞாநக்ருதம் அஞ்ஞானத்தால் செய்யப்பட்ட
ஆவரணம் ஆவரணமென்று
விது: சொல்லுவார்கள்.

அ-கை. அஞ்ஞானகாரியமான விக்ஷேபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नद्यांममारदशमइतिशोचन्प्ररोदिति ।
अज्ञानकृतविक्षेपंरोदनादिंविदुर्बुधाः ॥

நத்யாம் மமார தஶம இதி ஶோசந் ப்ரரோதிதி ।
அஜ்ஞாநக்ருதவிக்ஷேபம் ரோதநாதிம் விதுர்புதா: ॥ ௨௫ ॥

தஶம: நத்யாம் தசமன் நதியில்
மமார இதி செத்தான் என்று
ஶோசந் விசனித்து
ப்ரரோதிதி அழுகிறான்
ரோதநாதிம் அழுகை முதலானதை
அஜ்ஞாநக்ருதவிக்ஷேபம் அஞ்ஞானத்தால் பண்ணப்பட்ட விட்சேபமென்று
புதா: வித்துவான்கள்
விது: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. தசமனுக்கு அசத்துவாம்சத்தை நிவர்த்திக்கிறதான பரோட்ச ஞானத்தைச் சொல்லுகிறார்.

Koviloor Digital Library

नमृतोदशमोस्तीतिश्रुत्वाप्तवचनंतदा ।
परोक्षत्वेनदशमंवेत्तिस्वर्गादिलोकवत् ॥

நம்ருதோதசமோஸ்தீதிஶ்ருத்வாப்தவசநந்ததா ।
பரோக்ஷத்வேநதசமம்வேத்திஸ்வர்காதிலோகவத் ॥ உசா ॥

ததா தசம: அப்போ தசமன்
ந ம்ருத: சாகவில்லை
அஸ்தி இதி இருக்கிறானென்று
ஆப்தவசநம் இஷ்டனுடைய வசனத்தைக்
ஶ்ருத்வா கேட்டு
ஸ்வர்காதிலோகவத் சொர்க்காதிலோகம்போலே
ததா அப்போ
பரோக்ஷத்வேந பரோட்சமாக
தசமம் தசமனிருக்கிறானென்று
வேத்தி அறிகிறான்.

அ-கை. அவனுக்கே அபானுவரணத்தை நிவர்த்திக்கிற அபரோட்சஞானத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

त्वमेवदशमोसीतिगणयित्वाप्रदर्शितः ।
अपरोक्षतयाज्ञात्वाहृष्यत्येवनरोदिति ॥

த்வமேவதசமோஸீதிகணயித்வாப்ரதர்ஶித: ।
அபரோக்ஷதயாஜ்ஞாத்வாஹ்ருஷ்யத்யேவநரோதிதி ॥ உஎ ॥

த்வம் ஏவ நீயே
தசம: அஸி இதி தசமனாயென்று
கணயித்வா எண்ணி
ப்ரதர்ஶித: காண்பித்தபிற்பாடு
அபரோக்ஷதயா பிரத்தியட்சமாக தசமன்தானென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
நரோதிதி ஹ்ருஷ்யதி ஏவ தசமன் செத்தானென்ற அழுகையைவிட்டு சந்தோஷித்தே (இருக்கிறான்).

அ-கை. இனிதாஷ்டாந்தத்தை இதுபோலே ஏழவஸ்தையுடன் காண்பிக்கிறார்.

अज्ञानावृतिविक्षेपद्विविधज्ञानतृप्तयः ।
शोकापगमइत्येतेयोजनीयाश्चिदात्मनि ॥

அஜ்ஞாநாவ்ருதிவிக்ஷேபத்விவிதஜ்ஞாநத்ருப்தய: ।
ஶோகாபகமஇத்யேதேயோஜநீயாஶ்சிதாத்மநி ॥ உஅ ॥

அஜ்ஞாநாவ்ருதிவிக்ஷேபத்விவிதஜ்ஞாந த்ருப்தய:ஶோகாபகம: இதி அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விட்சேபம், பரோட்சம், அபரோட்சஞானம், திருப்தி, துக்கநிவர்த்தியென்று
ஏதே இந்த ஏழும்
சிதாத்மநி அறிவினிடத்தில்
யோஜநீயா: சேர்க்கத்தக்கவை.

அ-கை. ஆத்துமாவில் ஏழவஸ்தையும் காண்பிக்கிறார்.

संसारासक्तचित्तस्सन्चिदाभासःकदाचन ।
स्वयंप्रकाशंकूटस्थंस्वतत्वंनैववेत्त्ययम् ॥
नभातिनास्तिकूटस्थइतिवक्तिप्रसङ्गतः ।
कर्ताभोक्ताहमस्मीतिविक्षेपंप्रतिपद्यते ॥
अस्तिकूटस्थइत्यादौपरोक्षंवेत्तिवार्तया ।
पश्चात्कूटस्थएवास्मीत्येवंवेत्तिविचारतः ॥
कर्ताभोक्तेत्येवमादिशोकजातंप्रमुञ्चति ।
कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवतुष्यति ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஸ்ஸந்சிதாபாஸஃகதாசந ।
ஸ்வயம்ப்ரகாஶம்கூடஸ்தம்ஸ்வதத்வம்நைவவேத்த்யயம்॥ ௨௯ ॥
நபாதிநாஸ்திகூடஸ்தஇதிவக்திப்ரஸங்கதஃ ।
கர்தாபோக்தாஹமஸ்மீதிவிக்ஷேபம்ப்ரதிபத்யதே॥ ௩௰ ॥
அஸ்திகூடஸ்தஇத்யாதௌபரோக்ஷம்வேத்திவார்தயா ।
பஶ்சாத்கூடஸ்தஏவாஸ்மீத்யேவம்வேத்திவிசாரதஃ॥ ௩௧ ॥
கர்தாபோக்தேத்யேவமாதிஶோகஜாதம்ப்ரமுஞ்சதி ।
க்ருதம்க்ருத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யேவதுஷ்யதி॥ ௩௨ ॥

ஸம்ஸாராஸக்தசித்தஃ ஸந் சுருதி விசாரம்பண்ணுமுன் சம்சாரத்திலாசக்தியோடே கூடின சித்தனாகி
சிதாபாஸஃ இந்த ஜீவன்
கதாசந ஒருக்காலும்
ஸ்வயம் ப்ரகாஶம் தானாய் விளங்குகிற
ஸ்வதத்வம் தன் நிஜவடிவமான
கூடஸ்தம் கூடஸ்தரை
வேத்தி ந அறிகிறானே இல்லை இதுவே அஞ்ஞானம்
ப்ரஸங்கதஃ (ஒருக்கால் ஆத்துமவிஷயமான) பிரசங்கத்தினாலே
கூடஸ்தஃ நாஸ்தி கூடஸ்தரில்லை
ந பாதி இதி விளங்கவில்லையென்று
வக்தி சொல்லுகிறான் (இதுவே ஆவரணம்
கர்தா கர்த்தா
போக்தா போக்தாவாக
அஹம் நான்
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
விக்ஷேபம் விட்சேபத்தை
ப்ரதிபத்யதே அடைகிறான் (இதுவேவிட்சேபம்)
கூடஸ்தஃ கூடஸ்தர்
அஸ்தி இதி இருக்கிறாரென்று
ஆதௌ இத்தியாதிகளான
வார்தயா ஆப்தவார்த்தையினாலே
பரோக்ஷம் பரோட்சமாக
வேத்தி அறிகிறான் (இதுவே பரோக்ஷ ஞானம்)
பஶ்சாத் பிற்பாடு
விசாரதஃ குருசந்நிதியில்) தத்துவவிசாரத்தால்
கூடஸ்தஃ ஏவ கூடஸ்தரே

Koviloor Digital Library

Koviloor Digital Library

அஸ்மீதி நானுயிருக்கிறேனென்று
ஏவம் (பிரத்தியட்சமாய்) இப்படி.
வேத்தி அறிகிறுன் இதுவே அபரோட்சஞானம்
கர்த்தா கர்த்தா
போக்தா இதி போக்தாவென்றவருகிற
ஏவமாதி இவை முதலான
ஶோகஜாதம் சகலமான துன்பக்கூட்டத்தையும்
ப்ரஜஹாதி விடுகிறுன் (இதுவே துக்க நிவர்த்தியாம்)
க்ருதம் க்ருத்யம் பண்ணவேண்டியது பண்ணப்பட்டதென்றும்
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியது
ப்ராப்தம் இதி அடையப்பட்டதாயிற்றென்றும்
துஷ்யதி ஏவ சந்தோஷித்துக் கொண்டே இருக்கிறுன் (இதுவே தடையற்ற ஆனந்தம்.)

அ-கை. ஏழவஸ்தாநாமம் சொல்லுகிறுர்.

अज्ञानमावृतिस्तद्वद्विक्षेपश्चपरोक्षधीः ।
अपरोक्षमतिश्शोकमोक्षस्तृप्तिर्निरंकुशा ॥

அஜ்ஞாநமாவ்ருதிஸ்தத்வத்விக்ஷேபஶ்சபரோக்ஷதீ: ।
அபரோக்ஷமதிஶ்ஶோகமோக்ஷஸ்த்ருப்திர்நிரங்குஶா ॥ ௩௩ ॥

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானம்
ஆவ்ருதி: ஆவரணம்
தத்வத் அதுபோல
விக்ஷேப: ச விட்சேபமும்
பரோக்ஷதீ: பரோட்சஞானமும்
அபரோக்ஷமதி: அபரோட்சஞானமும்
ஶோகமோக்ஷ: துக்கநிவர்த்தியும்
நிரங்குஶா த்ருப்தி: தடையற்ற ஆனந்தமுமெனச்சொல்லப்படும்.

அ-கை. சொன்னசப்தாவஸ்தை, ஆத்துமாவிற்கென்ருல், கூடஸ்தத்துவம்கெடுமேயெனில்.

सप्तावस्थाइमास्सन्तिचिदाभासस्यतास्विमौ ।
बन्धमोक्षौस्थितौतत्रतिस्रोबन्धकृतस्स्मृताः ॥

ஸப்தாவஸ்தாஇமாஸ்ஸந்திசிதாபாஸஸ்யதாஸ்விமௌ ।
பந்தமோக்ஷௌஸ்திதௌதத்ரதிஸ்ரோபந்தக்ருதஸ்ஸ்ம்ருதா: ॥ ௩௪ ॥

இமா: இந்த
ஸப்தாவஸ்தா: ஏழவஸ்தைகள்
சிதாபாஸஸ்ய ஸந்தி சிதாபாசனுக்கிருக்கின்றன (ஆத்துமாவிற்கில்லை)

அ-கை. இந்தவிடத்தில் இந்த ஏழவஸ்தைகளைச் சொன்னது விருதாவெனில் வினல்ல.

தாஸு அந்த வழுகளிலேயே
இமௌ இந்த
பந்தமோக்ஷௌ பந்தமோட்சங்கள்
ஸ்திதௌ இருக்கின்றன

Koviloor Digital Library

அ-கை. ஏழுகளிலேயும் பந்தமோட்சங்க ளிருக்கின்றனவா அல்லது வேறேவிதமா எனில்.

தத்ர அந்த ஏழுகளிலே
த்ரய: முதல் மூன்றுகள்தாம்
ப3ந்த4க்ருத: பந்தத்தைப்பண்ணுகின்றனவாக
ஈரிதா: சொல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. இந்தஏழினுள், முதலில்பந்தத்தைக் கொடுக்கின்றனவான மூன்றில், முதலில் அஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

नजानामीत्युदासीनव्यवहारस्यकारणम् ।
विचारप्रागभावेनयुक्तमज्ञानमीरितम् ॥

நஜாநாமீத்யுதா3ஸீநவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் ।
விசாரப்ராக3பா4வேநயுக்தமஜ்ஞாநமீரிதம்॥ ௩௫ ॥

ந.ஜா.நாமீதி மூடனை அழைத்துபெரியோர்கள் ஆத்துமாவைஅறிந்தாயாவென்றுகேட்டதற்குமிகுந்தகோபத்துடன்) நானறியேனென்று
உதா3ஸீநவ்யவஹாரஸ்யகாரணம் உதாசீனமாய்ச்சொல்லுவதற்குக் காரணமாயும்
விசாரப்ராக3பா4வேந விசாரத்திற்கு முன்னில்லாமையோடே
யுக்தம் கூடினதே
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமென்று
ஈரிதம் சொல்லப்படும்.

இ-தி. ஒரு நாயுடு காவேரிக்கு அக்கரையிலிருந்து, இக்கரையிலிருக்கிற, ஒருபிராமணனைக் கூப்பிட்டு (நாமாலு சக்ககானுன்னதா) வென்று கேட்டபோது, அப்பிராமணன் கோபித்ததுபோல, இவனும்பெரியோரை கோபித்ததே அஞ்ஞானத்தால்வந்த அனர்த்தமென்றறி.

அ-கை. ஆவரணம்செய்கிற அனர்த்தத்தை காண்பிக்கிறார்.

अमार्गेणविचार्याथनास्तिनोभातिचेत्यसौ ।
विपरीतव्यवहृतिरावृतेःकार्यमिष्यते ॥

அமார்கே3ணவிசார்யாத2நாஸ்திநோபா4திசேத்யஸௌ ।
விபரீதவ்யவஹ்ருதிராவ்ருதே:கார்யமிஷ்யதே॥ ௩௬ ॥

அமார்கே3ண இச்சாஸ்திரமன்றி கேவலதர்க்கத்தால்
விசார்ய விசாரித்து
அத2 பிறகு (ஆத்துமா)
நாஸ்தி இல்லை
ந.பா4தி.ச.இதி விளங்கவில்லையென்கிற
அஸௌ இந்த
விபரீதவ்யவஹ்ருதி: விபரீதமான வார்த்தையானது
ஆவ்ருதே:.கார்யம் ஆவரணத்தின் காரியமென்று
இஷ்யதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. விட்சேபத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதன்காரியத்தையும் சொல்லுகிறார்

Koviloor Digital Library

देहद्वयचिदाभासरूपोविक्षेपईरितः ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योस्यबन्धकः ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூபோவிக்ஷேபஈரிதஃ ।
கர்த்ருத்வாத்யகிலஶ்ஶோகஸ்ஸம்ஸாராக்யோஸ்யபந்தகஃ ॥ ௩எ ॥

தேஹத்வயசிதாபாஸரூபஃ ஸ்தூலசூக்ஷ்மங்களான இரண்டு தேகங்களோடேகூடிய சிதாபாசனே
விக்ஷேபஃ விட்சேபனென்று
ஈரிதஃ சொல்லப்படுகிறான்
அஸ்ய இவனுக்கே
கர்த்ருத்வாத்யகிலஃ கருத்திருத்துவம் முதலான சகலவித
ஶோகஃ துன்பமும்
ஸம்ஸாராக்யஃ சம்சாரமென்றபேரை யுடையதான
பந்தகஃ பந்தமெனப்படும்.

வி-ம். கருத்திருத்துவாதி என்றதினால், போக்திருத்துவம் பிரமாதிருத்துவங்கள் கிரகிக்கப்பட்டன.

அ-கை. ஏழவஸ்தையும் ஜீவனுக்கென்றது கூடாதென்ற சங்கையு மதற்குத்தரமும் சொல்லுகிறார்.

अज्ञानमावृतिश्चैतेविक्षेपात्प्राक्प्रसिध्यतः ।
यद्यप्यथाप्यवस्थैतेविक्षेपस्यैवनात्मनः ॥

அஜ்ஞாநமாவ்ருதிஶ்சைதேவிக்ஷேபாத்ப்ராக்ப்ரஸித்யதஃ ।
யத்யப்யதாப்யவஸ்தைதேவிக்ஷேபஸ்யைவநாத்மநஃ ॥ ௩அ ॥

அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானம்
ஆவ்ருதிஃ ஆவரணம்
ஏதே ச இந்த இரண்டுகளும்
விக்ஷேபாத் ப்ராக் விட்சேபனுண்டாவதற்குமுன்
ப்ரஸித்யதஃ பிரசித்தமாயிருப்பதால் (இவ்விரண்டுகளும் ஜீவனுக்கென்பது கூடாது)
யதி அபி நீ சொன்னபடி
அதாபி ஆனாலும்
அவஸ்தே ஏதே அந்த அவஸ்தைகளிரண்டும்
விக்ஷேபஸ்ய ஏவ ஜீவனுக்கே
ந ஆத்மநஃ ஆத்துமாவிற்கில்லை.

அ-கை. அவஸ்தாவானனஜீவன் அப்போதில்லாமையா லவனுடையதென்றுச் சொல்லக்கூடாதெனில்.

विक्षेपोत्पत्तितःपूर्वमपिविक्षेपसंस्कृतिः ।
अस्त्येवतदवस्थात्वमविरुद्धंततस्तयोः ॥

விக்ஷேபோத்பத்திதஃபூர்வமபிவிக்ஷேபஸம்ஸ்க்ருதிஃ ।
அஸ்த்யேவதத³வஸ்தாத்வமவிருத்தம்ததஸ்தயோஃ ॥ ௩௯ ॥

Koviloor Digital Library

ஸவிஶேஷவொத்ருத்திகஃ ஜீவனுண்டாவ
தற்கு
வஒுவஹ்.சுவி முன்னேயும்
விஶேஷவஸாஸ்ருதிஃ ஜீவனுடைய ச
ம்ஸ்காரமான
தயொஃ ஸஷ்டி.வவ அந்த அஞ்ஞா

னஆவரண அவஸ்தைகளிருக்கவே
(இருக்கின்றன)
தகஃ ஆகையினுலே
தஷவஸ்ஸ்ஷா அந்த ஜீவனுடைய அ
வஸ்தையென்பது
கவிரூஷஸ ஷிரோதமில்லே.

அ-கை. அப்பிரசித்தமான சம்ஸ்காரத்தை ஒப்புக்கொண்டு, அந்தஅவஸ்தைகள் ஜீவனுக்கென்று சொல்லுகிறதைக் காட்டிலும், அதிஷ்டானமாயும் பிரசித்தமாயுமிருக்கிற பிர்மத்திற்கு கூறலாமேயெனில், அதிப்பிரசங்கம் வருவதால் நீ சொன்னது கூடாதென்று பரிகிரிக்கிருர்.

ब्रह्मण्यारोपितत्वेनब्रह्मावस्थेइमेइति ।
नशङ्कनीयंसर्वासांब्रह्मण्येवाधिरोपणात् ॥

ஸ்ருஹணாரொவிதவெநஸ்ருஹாவஸ்ஹெஇமெஇதி।
நஶஂகநீயஂஸவாஸாஂஸ்ருஹணெவாயிரொவணாத்॥ சம ॥

ஸ்ருஹணி பிர்மத்தில்
ஆரொவிதவெந ஆரோபிதமானதால்
இமெ இந்த இரண்டுகளும்
ஸ்ருஹாவஸ்ஹெ பிர்மத்தினுடைய
அவஸ்தைகளென்று
ஶஂகநீயா.ந சங்கிக்கத்தக்கதன்று

ஸவாஸாஂ சகலமான அவஸ்தைகளும்
ஸ்ருஹணி.வவ பிர்மத்தினிடத்திலேதானே
அயிரொவணாத் அத்தியாரோபமானதால் பிரமத்திற்கென்பதுகூடாது.

அ-கை. பிர்மத்தில் அவஸ்தைகளெல்லாம் ஆரோபம் சமானமாயிருந்தாலும், ஜீவனுற்பத்தியான பிற்பாடு, உண்டாகிற அவஸ்தைமாத்திரம் இவனுக்கென்று சொல்லவேண்டுமென்று சங்கிக்கிருன்.

संसार्यहंविबुद्धोहंनिश्शोकस्तुष्टइत्यपि ।
जीवगाउत्तरावस्थाभान्तिनब्रह्मगाइति ॥

ஸஂஸாயஹஂவிஸுஜொஹஂநிஶொகஸ்துஷ்டஇத்யவி।
ஜீவகாஉத்தராவஸ்ஹாஹாந்திநஸ்ருஹகாஇதி॥ சக ॥

அஹஂஸஂஸாரீ நான்சமுசாரி
அஹஂவிஸுஜஃ நான் பரோட்சஞானி நான் அபரோட்சஞானி
நிஶொகஃ நான்துக்கமற்றவன்
ஸஂதுஷ்டஃஇதி.அவி நான் சந்துஷ்டனென்றும்
உத்தராவஸ்ஹாஃ பின்னுலிருக்கிற விட்

சேபம், பரோட்சம், அபரோட்சம், துக்கநிவர்த்தி, ஆனந்தாவாப்திகளான, ஐந்துகளும்
ஜீவகாஃ ஜீவனிடத்தில் அனுபவமாய் விளங்குகின்றனவேயன்றி
ஸ்ருஹகாஃந.இதி சாட்சியான பிரமத்திலில்லையென்று சங்கித்தான்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்படியானால் அஞ்ஞானவரணங்களிரண்டும், ஜீவனுடைய அனுபவமாய்க் காணப்படுவதால், இவனுக்கேயென்று பரிகரிக்கிறார்.

तदज्ञोहंब्रह्मसत्वभानेमदृष्टितोनहि ।
इतिपूर्वेअवस्थेचभासतेजीवगेखलु ॥

தஜ்ஞோஹம்ப்ரஹ்மஸத்வபாநேமத்த்ருஷ்டிதோநஹி।
இதிபூர்வேஅவஸ்தேசபாஸதேஜீவகேகலு॥ ௪௨ ॥

தத் அப்போ
அஹம் அஜ்ஞ: நான் அஞ்ஞானி
ப்ரஹ்மஸத்வபாநே பிர்மமிருக்கிறது விளங்குகிறதென்ற இந்த இரண்டும்
மத்த்ருஷ்டித: என்திருஷ்டியினாலே
நஹி பார்த்ததில்லை
இதி இப்படி
பூர்வே முந்தினதைகளான [ன்
அவஸ்தே அஞ்ஞானவரணவஸ்தைக
ஜீவகே ஜீவனைச்சேர்ந்தனவாக
பாஸதே கலு விளங்குகின்றனவன்றோ.

அ-கை. பூர்வாசாரியாள் பிர்மத்திற்கே அஞ்ஞானவஸ்தையைச் சொல்லியிருக்கிறார்களேயெனில், அவர்களின் கருத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अज्ञानस्याश्रयोब्रह्मेत्याधिष्ठानतयाजगुः ।
जीवावस्थात्वमज्ञानाभिमानित्वादवादिषम् ॥

அஜ்ஞாநஸ்யாஶ்ரயோப்ரஹ்மேத்யதிஷ்டாநதயாஜகு:।
ஜீவாவஸ்தாத்வமஜ்ஞாநாபிமாநித்வாதவாதிஷம்॥ ௪௩ ॥

அஜ்ஞாநஸ்ய அஞ்ஞானத்திற்கு
ஆஶ்ரய: ஆசிரியமானவஸ்து
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
அதிஷ்டாநதயா அதிஷ்டானுபிப்பிராயத்தால்
ஜகு: (அவர்கள்) சொன்னார்கள்.

அ-கை. நீர் என்ன அபிப்பிராயத்தால் ஜீவனுக்கென்று சொன்னீரெனில்.

அஜ்ஞாநாபிமாநித்வாத் நான் அஞ்ஞானியென்கிற, அபிமான ரூபமான அனுபவம் ஜீவனிடத்தில் காணப்படுவதால் (அந்த அனுபவத்தைப் பற்றி)
ஜீவாவஸ்தாத்வம் ஜீவனுடைய அவஸ்தைகளென்று
அவாதிஷம் நாம் சொன்னோம் (ஆகையால் விரோதமில்லை.)

அ-கை. இப்படி பந்த ஏதுவான அவஸ்தாத்திரயத்தைக்காட்டி மீதமாயிருக்கிற நாலு அவஸ்தைகளுக்குள்ளே, அஞ்ஞானவரணங்களை நிவர்த்தித்து முக்திக்கு ஏதுவான இரண்டு அவஸ்தைகளையும் காண்பிக்கிறார்.

ज्ञानद्वयेननष्टेस्मिन्नज्ञानेतत्कृतावृतिः ।
नभातिनास्तिचेत्येषाद्विविधापिविनश्यति ॥

Koviloor Digital Library

ஜ்ஞாநத்வயேந நஷ்டேஸ்மிந்நஜ்ஞாநே தத்க்ருதாவ்ருதி: |
நபாதி நாஸ்தி சேத்யேஷா த்விவிதாபி விநச்யதி || ௫௪ ||

ஜ்ஞாநத்வயேந பரோட்சாபரோட்ச ஞானத்தால்
அஸ்மிந் இந்த
அஜ்ஞாநே அஞ்ஞானம்
நஷ்டே நஷ்டமாயிற்றேயானால்
நாஸ்தி (ஆத்துமா) இல்லை
நபாதி சஇதி விளங்கவில்லையென்கிற
ஏஷா இந்த
தத்க்ருதாவ்ருதி: அஞ்ஞானத்தால்பண்ணப்பட்ட ஆவரணம்
த்விவிதாபி இரண்டுகளும்
விநச்யதி நசித்துப்போகின்றன.

அ-கை. எந்த ஞானத்தால் எந்த அம்சம் நிவர்த்தியாகிறதென்றால்.

परोक्षज्ञानतोनश्येदसत्वावृतिहेतुता ।
अपरोक्षज्ञाननाश्याह्यभानावृतिहेतुता ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநதோநச்யேதஸத்த்வாவ்ருதிஹேதுதா |
அபரோக்ஷஜ்ஞாநநாச்யாஹ்யபாநாவ்ருதிஹேதுதா || ௫௫ ||

பரோக்ஷஜ்ஞாநத: பிர்மமுண்டென்ற பரோட்சஞானத்தால்
அஸத்த்வாவ்ருதிஹேதுதா பிர்மமில்லையென்று சொல்லப்படுகிற அசத்துவாவரணத்திற்கு ஏதுவான
நச்யேத் அஞ்ஞானம் நசிக்கிறது
அபாநாவ்ருதிஹேதுதா பிர்மம் விளங்கவில்லையென்கிற அபானுவரணத்திற்கேதுவான அஞ்ஞானம்
அபரோக்ஷஜ்ஞாநநாச்யா பிர்மமே நானென்கிற அபரோட்ச ஞானத்தால் நசிக்கிறது.

அ-கை. இப்போ ஞானபலமான துக்கநிவர்த்தி ஆனந்தாவாப்தியென்னு மிரண்டுகளில், முதல் அவஸ்தையைக் காண்பிக்கிறார்.

अभानावरणेनष्टेजीवत्वारोपसंक्षयात् ।
कर्तृत्वाद्यखिलश्शोकस्संसाराख्योनिवर्तते ॥

அபாநாவரணே நஷ்டே ஜீவத்வாரோபஸங்க்ஷயாத் |
கர்த்ருத்வாத்யகிலச்சோகஸ்ஸம்ஸாராக்யோ நிவர்த்ததே || ௫௬ ||

அபாநாவரணே நஷ்டே அபானுவரணம் நஷ்டமாயிற்றானால்
ஜீவத்வாரோபஸங்க்ஷயாத் ஆரோபமான ஜீவத்துவம் கெட்டுப்போனதால்
கர்த்ருத்வாத்யகிலச்சோக: கருத்திருத்துவாதி சகல துக்கரூபமான
ஸம்ஸாராக்ய: சம்சாரமென்கிற பேரோடே கூடினதெல்லாம்
நிவர்த்ததே நிவர்த்தியாய்விடுகின்றன.

அ-கை. தடையற்ற ஆனந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

निवृत्तेसर्वसंसारेनित्यमुक्तत्वभासनात् ।
निरङ्कुशाभवेत्तृप्तिःपुनश्शोकासमुद्भवात् ॥

Koviloor Digital Library

நிவ்ருத்தே ஸர்வஸம்ஸாரே நித்யமுக்தத்வபாஸநாத் |
நிரங்குஶா ஸம்பவேத் த்ருப்தி꞉ பூர்வச்சோகஸர்வஸ்வஸம்க்ஷயாத் || ௪௭ ||

ஸர்வஸம்ஸாரே (அப்படி) சகலசம்
சாரமும் [வில்
நிவ்ருத்தே நிவர்த்தியாயிருந்துள்ள
நித்யமுக்தத்வாவபாஸநாத் நித்தியமுக்த
த்தை தான் விளங்குவதால்
பூர்வவத் முன்படி [மையால்
சோகஸர்வஸ்வஸம்க்ஷயாத் துக்கமுண்டாகா
நிரங்குசா த்ருப்தி꞉ தடையற்ற ஆ
னந்தம்
ஸம்பவேத் உண்டாகும்.

அ-கை. ஆத்துமாவை யறியவேண்டுமென்கிற வேதத்திற்கர்த்தம் ஆரம்பிக்கு, அயமாகவிட்டு மந்திரத்தில், அஞ்ஞானாதி சப்தாவஸ்தைகளை நிரூபித்தது பிரகிருதாசங்கதமெனில், அந்த மந்திரத்திற்குள்ளேயே, எழுவஸ்தையுமிருப்பதால், பிரகிருதாசங்கதமில்லையென்று சுருதி தாற்பரியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अपरोक्षज्ञानशोकानिवर्त्याख्येउभेइमे ।
अवस्थेजीवगेब्रूतआत्मानञ्चेदितिश्रुतिः ॥

அபரோக்ஷஜ்ஞாநஶோகநிவ்ருத்த்யாக்யே உபே இமே |
அவஸ்தே ஜீவகே ப்ரூத ஆத்மாநஞ்சேதிதி ஶ்ருதி꞉ || ௪௮ ||

ஆத்மாநம், சேத்.இதி ஆத்துமாவை நா
னென்றறி யென்கிற
ஶ்ருதி꞉ சுருதியானது
ஜீவகே ஜீவனை யடைந்தவைகளான
அபரோக்ஷஜ்ஞாநஶோகநிவ்ருத்த்யா
க்யே அபரோட்சஞானத்தையு
ம், துக்கநிவர்த்தியென்றபேராகவு
மிருக்கிற
இமே உபே இந்த இரண்டு
அவஸ்தே அவஸ்தைகளையும்
ப்ரூதே சொல்லுகிறது.

அ-கை. (அய) மென்கிறபதத்தால், ஆத்துமா அபரோட்சஞான விஷயராகலாமேயல்லாமல், பரோட்சஞான விஷயராகக்கூடாதெனில், அதற்காக அபரோட்சத்தைப் பிரிக்கிறார்.

अयमित्यपरोक्षत्वमुक्तन्तद्द्विविधंभवेत् ।
विषयस्वप्रकाशत्वाद्धियाप्येवंतदीक्षणात् ॥

அயமித்யபரோக்ஷத்வமுக்தம் தத்த்விவிதம் பவேத் |
விஷயஸ்வப்ரகாஶத்வாத்தியாப்யேவம் ததீக்ஷணாத் || ௪௯ ||

அயம்.இதி.உக்தம் இவரென்றுசொல்ல
ப்பட்ட
தத்.அபரோக்ஷம் அந்த அபரோ
ட்சமானது
த்விவிதம் இரண்டுவிதமாக
பவேத் இருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி இருப்பதற்குக் காரணமேதெனில்.

Koviloor Digital Library

விஷயஸ்வப்ரகாசதா விஷயமான பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமானதாலும் பரோக்ஷபுத்தியினாலும் ஏவம் இப்படியென்று | தத்க்ஷணாத் அந்தக்ஷணமே (இரண்டிலிதமான அபரோக்ஷ ஞானமாயிற்று.)

இ-தி. தன் கழுத்திலிருக்கும் ஆபரணம் கண்ணாலே பார்க்கப்படுவதுபோல.

அ-கை. இரண்டுவிதமிருக்கட்டும், இதனால் பரோக்ஷ ஞானத்திற்கேதாயி ற்றெனில், அபரோக்ஷஞானத்தில் பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பதுபோல, பரோக்ஷஞானகாலத்திலும் பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமாயிருப்பது சமானமென் று சொல்லுகிறார்.

परोक्षज्ञानकालेपिविषयस्वप्रकाशता ।
समाब्रह्मस्वप्रकाशमस्तीत्येवंविबोधनात् ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநகாலேபிவிஷயஸ்வப்ரகாஶதா ।
ஸமாப்ரஹ்மஸ்வப்ரகாஶமஸ்தீத்யேவம்விபோதநாத் ॥ ௬௦ ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநகாலேபி (பிர்மமுண்டென்றறிகிற) பரோக்ஷஞான காலத்திலும் விஷயஸ்வப்ரகாஶதா பிர்மம் ஸ்வப்பிரகாசமென்பது | ஸமா ஏவம் சமானமே இப்படி விபோதநாத் அறிகிறபடியால் ப்ரஹ்ம பிர்மமானது ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வப்பிரகாசமாகவே அஸ்தி.இதி இருக்கிறதென்றறி.

அ-கை. பிரத்தியக்பின்ன பிர்மஞானத்திற்கு யாதுபற்றி பரோக்ஷத்து வமெனில், பிரத்தியக்ஸம் கிரகியாத்தினாலென்று சொல்லுகிறார்.

अहंब्रह्मेत्यनुल्लिख्यब्रह्मास्तीत्येवमुल्लिखेत् ।
परोक्षज्ञानमेतन्नभ्रान्तंबाधानिरूपणात् ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேத்யநுல்லிக்யப்ரஹ்மாஸ்தீத்யேவமுல்லிகேத்।
பரோக்ஷஜ்ஞாநமேதந்நப்ராந்தம்பாதாநிரூபணாத்॥ ௬௧ ॥

அஹம் நான் ப்ரஹ்ம.இதி பிர்மமென்று அநுல்லிக்ய சாக்ஷாத்காரமாகவறியாமல் ப்ரஹ்ம பிர்மம் அஸ்தி.இதி இருக்கிறதென்று | ஏவம் இப்படி உல்லிகேத் அறிகிறது யாதொன்றோ ஏதத் அந்த (இது) பரோக்ஷஜ்ஞாநம். பரோக்ஷ ஞானமாயிற்று.

அ-கை. அப்போ இது மயக்கமாய் விடுமேயெனில்.

பாதாநிரூபணாத் இதற்கு கெடுதி காணப்படாமையினாலே. | ந ப்ராந்தம் மயக்கமாகாது.

Koviloor Digital Library

அ-கை. அபரோட்சமாயறியாமலிருக்கிற இந்த பரோட்சஞானம் மயக்கந்தானெனில், பிரபலப்பிரமாணத்தால் பாதிக்கப்படுமென்பதால் மயக்கமா, ஸ்வரூபம் பிரத்தியட்சமாய் தெரியவில்லையென்றதால் மயக்கமா, அபரோட்சமாயறியவேண்டியதைப்பரோட்சமாயறிந்ததினால் மயக்கமா, இரண்டு அம்சத்தில் ஒரு அம்சக்கிரகணத்தால் மயக்கமாவென்று நான்குவிதமாகக்கேட்டு, முதலாவதற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मनास्तीतिमानञ्चेत्स्याद्बाध्येततद्ध्रुवम् ।
नचैवंप्रबलंमानंपश्यामोतोनबाध्यते ॥
व्यक्त्यनुल्लेखमात्रेणभ्रमत्वेस्वर्गधीरपि ।
भ्रान्तिस्स्याद्व्यक्त्यनुल्लेखात्सामान्योल्लेखदर्शनात् ॥
अपरोक्षत्वयोग्यस्यनपरोक्षमतिर्भ्रमः ।
परोक्षमित्यनुल्लेखादर्थात्पारोक्ष्यसंभवात् ॥
अंशाग्रहीतिर्भ्रान्तिश्चेद्घटज्ञानंभ्रमोभवेत् ॥

ப்ரஹ்ம நாஸ்தீதி மாநஞ்சேத் ஸ்யாத் பாத்யேத தத் த்ருவம் ।
நசைவம் ப்ரபலம் மாநம் பச்யாமோதோ ந பாத்யதே ॥ ௫௨ ॥
வ்யக்த்யநுல்லேகமாத்ரேண ப்ரமத்வே ஸ்வர்கதீரபி ।
ப்ராந்திஸ்ஸ்யாத் வ்யக்த்யநுல்லேகாத் ஸாமாந்யோல்லேகதர்சநாத் ॥ ௫௩ ॥
அபரோக்ஷத்வயோக்யஸ்ய ந பரோக்ஷமதிர்ப்ரம: ।
பரோக்ஷமித்யநுல்லேகாதர்த்தாத் பாரோக்ஷ்யஸம்பவாத் ॥ ௫௪ ॥
அம்சாக்ரஹீதிர்ப்ராந்திச்சேத் கடஜ்ஞாநம் ப்ரமோ பவேத் ॥ ௫௪½ ॥

ப்ரஹ்ம பிரமம்
நாஸ்தீதி இல்லையென்று
மாநம் ஒரு வேதப்பிரமாணம்
ஸ்யாச்சேத் இருந்ததேயானால்
ததா அப்போ
த்ருவம் நிச்சயமாய்
பாத்யேத (இது)பாதிக்கப்படும்
ஏவம் இப்படி
ப்ரபலம் மாநம் சொல்லுகிறபிரபல பிரமாணத்தை
ந பச்யாம: நாம்பார்க்கவில்லை
அத: ஆகையால்
ந பாத்யதே பாதிக்கப்படமாட்டா[து

அ-கை. இரண்டாவதற்கு அதிப்பிரசங்கமென்று தூஷிக்கிறார்.

வ்யக்த்யநுல்லேகமாத்ரேண ஸ்வரூபம் விஷயமாகாத மாத்திரத்திலே
ப்ரமத்வே மயக்கமென்றுசொல்லவேயானால்
ஸ்வர்கதீ: அபி சொர்க்கமுண்டெகிற ஞானமும்
வ்யக்த்யநுல்லேகாத் சொர்க்கவடிவங்காணாமையால்

Koviloor Digital Library

ஸாக்ஷாத்காரத்வாஸம்பவாத் நாஸ்ய — ஸாமான்னியமாக சாஸ்திரத்திலுண்டாகிற ம் தெரிந்திருப்பதினாலே — ஹாநிர் அஸ்யா மயக்கமாய்விடும்.

அ-கை. மூன்றாவதைத் தள்ளுகிறார்.

ஸ்வபரோக்ஷஸ்யோக்யஸ்ய அபரோட்சந்திற்குயோக்கியமானவஸ்துவிற்கு — பரோக்ஷா ஜதி பரோட்சமாய் — பரோக்ஷதிகீ: பரோட்சஞானமான — ஸதத்வாஸ்ய பிர்மம்ரூபமாய் கிரகிக்கமுடியாததால். — ந ஹாநி: மயக்கமாகாது [து

அ-கை. (அப்போ அதை பரோட்சமென்பதெப்படியெனில்.)

ஸ்வாத்மத்வாபரோக்ஷ்யஸ்யாஸவாஸ பிர்மம் நானென்றுபாராத அர்த்தந்தால் பரோட்சத்தன்மை சம்பவிப்பதால், அது பரோட்சஞானமென்று சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. நான்காவதற்கு சமாதானம்.

ஸாம்ஸ்ருஷ்டிகி: (சதம்சம்காணப்பட்டாலும்) நானென்ற அம்சம்கிரகிக்கப்படாமையால் — வையேயானால் — கடஜ்ஞானம் கடஞானமும், ஆந்தராம்சம், கிரகிக்கப்படாமையால். — ஹாநி:வேஸ மயக்கமென்று சொல் — ஹாநி:ஸவேஸ மயக்கமாய்விடும்.

அ-கை. கடம் சாவ்யவமானதால், பாகியமான அம்சக்கிரகணத்திலும், ஆந்தரமான அம்சக்கிரகணம் கூடும். பிர்மம் நிரம்சமானதாலெப்படி அம்சக்கிரகணம் கூடுமெனில்.

निरंशस्यापिसांशत्वंव्यावर्त्यांशविभेदतः ॥

நிரம்ஸஸ்யாபிஸாம்ஸத்வம்வ்யாவர்த்யாம்ஸவிபேதத: ௫௫ ॥

நிரம்ஸஸ்ய அபி நிரம்சமான ஆத்துமாவிற்கும் — ஸாம்ஸத்வம் அம்சத்தோடேகூடியிருத்தல் (சொல்லப்படும்.) — வ்யாவர்த்யாம்ஸ விபேதத: தள்ளத்தக்க அம்சத்தின்பேதத்தால்

அ-கை. தள்ளத்தக்கதான அம்சங்கள் யாவையெனில்.

असत्वांशोनिवर्तेतपरोक्षज्ञानतस्तथा ।

अभानांशनिवृत्तिस्स्यादपरोक्षधियाकृता ॥

அஸத்வாம்ஸோ நிவர்த்தேத பரோக்ஷஜ்ஞானதஸ்ததா ।

அபானாம்ஸநிவ்ருத்திஸ்ஸ்யாதபரோக்ஷதியாக்ருதா ॥ ௫௬ ॥

பரோக்ஷஜ்ஞானத: பிர்மமுண்டென்கிற பரோட்சஞானத்தினாலே — நிவர்த்தேத நிவர்த்திக்கப்படும் — ததா அப்படி — அஸத்வாம்ஸ: பிர்மமில்லையென்றஅம்சமானது — அபரோக்ஷதியா பிர்மம் நானென்கிற அபரோட்சஞானத்தால்

Koviloor Digital Library

ஸாமாநாதிகரண்யத: பிரம்ம விலங் கவில்லையென்கிற அர்த்தநிவர்த்தி க்ருதா ஸ்யாதென்னப்பட்டதாகிறது.

அ-கை. பரோட்சஞானம், மயக்கமில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால் நிரூபிக்கிறார்.

दशमोस्तीत्यविभ्रान्तंपरोक्षज्ञानमीक्ष्यते ।
ब्रह्मास्तीत्यपितद्वत्स्यादज्ञानावरणंसमम् ॥

தஶமோஸ்தீத்யவிப்ராந்தம்பரோக்ஷஜ்ஞாநமீக்ஷ்யதே |
ப்ரஹ்மாஸ்தீத்யபிதத்வத்ஸ்யாதஜ்ஞாநாவரணம்ஸமம் || ௫௭ ||

தஶம: தாமன்
அஸ்தி.இதி இருக்கிறானென்ற [ஞாது
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானமா
அவிப்ராந்தம் எப்படி மயக்கமன்றியில்
ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறதோ
தத்வத் அதுபோல்
ப்ரஹ்ம பிரம்ம
அஸ்தி இதி அபி இருக்கிறதென்
ஞானமும்(மயக்கமில்லை)
அஜ்ஞாநாவரணம் அஞ்ஞானவரண
மிரண்டும்
ஸமம் (திருஷ்டாந்தத்தில்)சமமாய்
ஸ்யாத் இருக்கின்றன.

அ-கை. வாக்கியத்தால் பரோட்சஞானமுண்டானால் அபரோட்சஞானம், எதினுலுண்டாகுமெனில், விசாரத்துடன் கூடிய வாக்கியத்தாலென்று சொல்லுகிறார்.

आत्माब्रह्मेतिवाक्यार्थेनिश्शेषेणविचारिते ।
व्यक्तिरुल्लिख्यतेयद्वद्दशमस्त्वमसीत्यतः ॥

ஆத்மாப்ரஹ்மேதிவாக்யார்த்தே நிஶ்ஶேஷேணவிசாரிதே |
வ்யக்திருல்லிக்யதேயத்வத்தஶமஸ்த்வமஸீத்யத: || ௫௮ ||

ஆத்மா (நானென்ற) ஆத்துமாவே
ப்ரஹ்ம.இதி பிரம்மமென்று [து
வாக்யார்த்தே மகாவாக்கியார்த்தமான
நிஶ்ஶேஷேண நன்ருய் (ல்
விசாரிதே விசாரிக்கப்பட்டதேயானு
தஶம:த்வம் இதி அஸி தசமன்நீதானெ
ன்றசொல்
யத்வத் எப்படியோ
அத: (அப்படி) இருப்பதினுலே
வ்யக்தி: தன்வடிவமானது
உல்லிக்யதே சாட்சாத்காரமாய் காண
ப்படுகிறது.

அ-கை. விசாரத்துடன்கூடிய வாக்கியத்தால், அபரோட்சஞானமுண்டாகுமென்பதை திருஷ்டாந்தத்தால் அறிவிக்கிறார்.

दशमःकइतिप्रश्नेत्वमेवेतिनिरूपिते ।
गणयित्वास्वेनसहस्वमेवदशमंस्मरेत् ॥

Koviloor Digital Library

தஶம: க்வேதி ப்ருஷ்டே ஸ்வயமேவேதி நிரூபிதே ।
கணயித்வா ஸ்வேந ஸஹ ஸ்வமேவ தஶமம் ஸ்மரேத் ॥ ௩௯ ॥

தஶம: தசமன்
க்வ இதி எங்கே இருக்கிறானென்று
ப்ருஷ்டே கேட்கப்பட்டிருந்தாலளவில்
ஸ்வயம் ஏவ இதி நீதானென்று (ல்
நிரூபிதே நிரூபிக்கப்பட்டபின்
ஸ்வேந ஸஹ தன்னோடேகூட்டி
கணயித்வா ஒன்பதுபேராயெண்ணி
ஸ்வம் ஏவ தன்னைத்தானே
தஶமம் தசமனென்று
ஸ்மரேத் ஸ்மரிக்கிறான்.

அ-கை. விசாரசகிதஞானம் அவனுக்கு ஒருக்காலும் மாறாதென்கிறார்.

दशमोस्मीतिवाक्योत्थानधीरस्यविहन्यते ।
आदिमध्यावसानेपुननवत्वस्यसंशयः ॥

தஶமோஸ்மீதிவாக்யோத்தா தீரஸ்ய விஹந்யதே ।
ஆதிமத்யாவஸானேஷு ந நவத்வஸ்ய ஸம்ஶய: ॥ ௪௦ ॥

தஶம: தசமனே
அஸ்மி இதி நானிருக்கிறேனென்று
வாக்யாத் வாக்கியத்தினாலே
தீ: உண்டானஞானம்
அஸ்ய இவனுக்கு
ந விஹந்யதே கெடுபடமாட்டாது
நவத்வஸ்ய ஒன்பதுபேர்களுடைய
ஆதிமத்யாவஸானேஷு ஆதியிலும், நடுவிலும், முடிவிலும்
ஸம்ஶய: ந (தசமனாகிய நாமிருக்கிறோமோவென்ற) ஐயமேயில்லை.

அ-கை. தாஷ்டாந்திகம் காண்பிக்கிறார்.

सदेवेत्यादिवाक्येनब्रह्मसत्वंपरोक्षतः ।
गृहीत्वातत्वमस्यादिवाक्याद्व्यक्तिंसमुल्लिखेत् ॥

आदिमध्यावसानेपुस्वस्यब्रह्मत्वधीरियम् ।
नैवव्यभचरेत्तस्मादापरोक्ष्यंप्रातिष्ठितम् ॥

ஸதேவேத்யாதிவாக்யேந ப்ரஹ்மஸத்வம் பரோக்ஷத: ।
க்ருஹீத்வா தத்வமஸ்யாதிவாக்யாத் வ்யக்திம் ஸமுல்லிகேத் ॥ ௪௧ ॥
ஆதிமத்யாவஸானேஷு ஸ்வஸ்ய ப்ரஹ்மத்வதீரியம் ।
நைவ வ்யபிசரேத்தஸ்மாதாபரோக்ஷ்யம் ப்ரதிஷ்டிதம் ॥ ௪௨ ॥

ஸதேவேத்யாதிவாக்யேந (சதேவ) என்றது முதலானவாக்கியத்தினால்
பரோக்ஷத: பரோட்சமானஞானத்தால்
ப்ரஹ்மஸத்வம் பிரமமுண்டென்பதை
க்ருஹீத்வா கிரகித்து
தத்வமஸ்யாதிவாக்யாத் தத்துவமசியாதிவாக்கியத்தினாலே
வ்யக்திம் தன் ஸ்வரூபத்தை
ஸமுல்லிகேத் சாட்சாத்கரிக்கிறான்

Koviloor Digital Library

ஸூக்ஷ்யாவஸாநேஷு (பஞ்சகோசங்களுடைய) அடிநடுமுடிவுகளில் தனக்கு விவகாரமிருந்தாலும் ஸ்வஸ்ய தனக்குண்டாயிருக்கிற ஸ்வயம் இந்த ப்ரஹ்மத்வஜ்ஞானமானது

வ்யவஹாரேஷு ஒருக்காலும் மாறவேமாட்டாது

தஸ்மாத் ஆகையினாலே

ஸ்வபரோக்ஷ்யம் அபரோட்ச ஞானம் வ்யக்திஷு நன்றாகதிரப்பட்டிருக்கிறது.

இதி. சூடாலைகும்பமுனி வேஷமெடுத்து விவகரித்தபோதும், சூடாலைதானென்பது மறவாமலிருந்த தன்மைபோலவாம்.

அ-கை. முதலில் பரோட்சஞானமுண்டாகி பிற்பாடு விசாரத்தால்அபரோட்சஞானம் வருமென்பதை தைத்திரீயம் முதலானசுருதிப் பிரமாணத்தால் அறிவிக்கிறார்.

जन्मादिकारणत्वाख्यलक्षणेनभृगुःपुरा ।
पारोक्ष्येणगृहीत्वाथविचाराद्व्यक्तिमैक्षत ॥

ஜந்மாதிகாரணத்வாக்யலக்ஷணேநப்ருகு:புரா।
பாரோக்ஷ்யேணக்ருஹீத்வாதவிசாராத்வ்யக்திமைக்ஷத॥ ௬௩॥

ப்ருகு: பிருகுமகரிஷி புரா முன்னே ஜந்மாதிகாரணத்வாக்யலக்ஷணேந ஜகத்தின் உற்பத்திஸ்திதி லயங்களுக்கு காரணமானபேரையுடையலக்ஷணபிர்மத்தை

பாரோக்ஷ்யேண பரோட்சமாக க்ருஹீத்வா கிரகித்து அத பிற்பாடு விசாரத்தினாலே விசாராத் அன்னமயாதிகோசவிசாரத்தினாலே வ்யக்திம் தன்ஸ்வரூபத்தை ஐக்ஷத அபரோட்சமாய்ப்பார்த்தார்

அ-கை. இந்தபிரகரணத்தில், நீபிர்மமென்கிற உபதேசமில்லாமையால்பிருகுவுக்கு, பிர்மஞானமெப்படி வந்ததெனில்.

यद्यपित्वमसीत्यत्रवाक्यंनोचेत्भृगोःपिता ।
तथाप्यन्नंप्राणमितिविचार्यस्थलमुक्तवान् ॥

யத்யபித்வமஸீத்யத்ரவாக்யம்நோசேத்ப்ருகோ:பிதா।
ததாப்யந்நம்ப்ராணமிதிவிசார்யஸ்தலமுக்தவாந்॥ ௬௪॥

யத்யபி அப்படி இருந்தாலும் அத்ர இந்த பிரகரணத்தில் த்வம் அஸி இதி நீயேபிர்மமென்கிற வாக்யம் வாக்கியமானது நோ சேத் இல்லையென்றுசொல்வையேயானால்

ததாபி அப்படி இருந்தாலும் ப்ருகோ: பிருகுவினுடைய பிதா பிதாவான வருணன் அந்நம் அன்னம்

Koviloor Digital Library

ப்ராணம்.இதி பிராணமென்று | ஸ்தலத்தை
விசார்ய புந: புந: விசாரிக்கும்படியான | உக்த்வா சொன்னார்.

அ-கை. கோசவிசாரத்தால், ஆத்தும சாட்சாத்காரம் வருமேயல்லாமல் பிர்மசாட்சாத்காரமெப்படி வருமெனில்.

अन्नप्राणादिकोशेषुसुविचार्यपुनःपुनः ।
आनन्दव्यक्तिमीक्षित्वाब्रह्मलक्ष्माप्ययूयुजत् ॥

அந்நப்ராணாதிகோசேஷு ஸுவிசார்ய புந: புந: ।
ஆநந்தவ்யக்திமீக்ஷித்வா ப்ரஹ்மலக்ஷ்மாப்யயூயுஜத் ॥ ௬௫ ॥

அந்நப்ராணாதி கோசேஷு அன்னமய பிராணமயம் முதலானகோசங்களிலே
புந: புந: அடிக்கடி
ஸுவிசார்ய நன்றாய் விசாரித்து
ஆநந்தவ்யக்திம் தானாகிய ஆனந்தஸ்வபாவத்தைப்
ஈக்ஷித்வா பார்த்து
ப்ரஹ்ம ஜகத்காரண பிர்மத்தினுடைய
லக்ஷ்ம அபி அடையாளத்தையும் (தன்னிடத்திலேயே)
அயூயுஜத் சேர்ப்பிவித்தார்.

அ-கை. பிர்மலட்சணம் ஆனந்தமான தன்னிடத்தில் சேர்த்ததுகூடாது, ஜகத்காரணமான பிர்மம் தனக்குவேறென்றால், பிர்மத்திற்கும், தனக்கும்சிறிதேனும் பேதமில்லையென்று காண்பிக்கிறார்.

सत्यंज्ञानमनन्तंचेत्येवंब्रह्मस्वलक्षणम् ।
उक्त्वागुहाहितत्वेनकोशेष्वेतत्प्रदर्शितं ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்சேத்யேவம்ப்ரஹ்மஸ்வலக்ஷணம் ।
உக்த்வா குஹாஹிதத்வேந கோசேஷ்வேதத்ப்ரதர்சிதம் ॥ ௬௬ ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநம் அநந்தம் ச (தைத்திரீய உபநிஷத்தில்) சத்தியம், ஞானம், அனந்தம்
இதி ஏவம் என்று இப்படி
ப்ரஹ்மஸ்வலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணத்தை
உக்த்வா சொல்லி
ஏதத் இந்தப்பிர்மமானது
குஹாஹிதத்வேந (பஞ்சகோசங்களாகிற) குகையிலிருக்கிறதாக
கோசேஷு கோசங்களிலே
ப்ரதர்சிதா காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படியே சாந்தோக்கிய சுருதியும் சொல்லுகிறது.

पारोक्ष्येणविबुध्येन्द्रोयआत्मेत्यादिलक्षणात् ।
अपरोक्षीकर्तुमिच्छन्चतुर्वारङ्गुरुंययौ ॥

பாரோக்ஷ்யேண விபுத்யேந்த்ரோ ய ஆத்மேத்யாதிலக்ஷணாத் ।
அபரோக்ஷீகர்த்துமிச்சந் சதுர்வாரம் குரும் யயௌ ॥ ௬௭ ॥

௬௨ இந்த்ர: இந்திரனானவன்
யம் யாதொரு
ஆத்மாபஹதபாப்மாதிலக்ஷணாத் ஆத்துமாவெ ன்றதுமுதலானலட்சணத்திலே
பரோக்ஷேண பிர்மத்தை பரோட்சமாக
விஜ்ஞாய அறிந்து அந்தப்பிர்மத்தை
அபரோக்ஷீகர்த்தும் அபரோட்சமாகப்பண்ணுவதற்கு
இச்சந் இச்சித்துக்கொண்டு
சதுர்வாரம் நான்குதடவை
ப்ரஜாபதிம் தன்குருவாகிய பிர்மாவை
யயௌ அடைந்தான்.

வி-ம். சாந்தோக்கியத்தில் எட்டாவது அத்தியாயத்தில், யாதொரு ஆத்துமா பாபமில்லாதவரோ, அவருக்குஜனனமரணம், சோகமுதலியவைகளில்லையென்கிற வாக்கியலட்சணத்தால், பரோட்சமாயறிந்து, சரீரத்திரய விசாரத்தால், தன்னை பிரத்தியக்ஷமாயறிய, பிர்மாவை நான்குதரம் அடைந்தாரென்று விசேஷமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது ஐதரேயசுருதியையும் காண்பிக்கிறார்.

आत्मावाइदमित्यादौपरोक्षंब्रह्मलक्षितम् ।
अध्यारोपापवादाभ्यांप्रज्ञानंब्रह्मदर्शितम् ॥

ஆத்மாவா இதமித்யாதௌ பரோக்ஷம்ப்ரஹ்மலக்ஷிதம் ।
அத்யாரோபாபவாதாப்யாம்ப்ரஜ்ஞானம்ப்ரஹ்மதர்சிதம் ॥ ௬௩ ॥

ஆதௌ சிருஷ்டிக்குமுன்னே
இதம் ஆத்மா வா இதெல்லாம் ஆத்துமாவாகவே
ஆஸீத் (இருந்த)தென்று
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
பரோக்ஷம் பரோட்சமாய்
லக்ஷிதம் காண்பிக்கப்பட்டது
அத்யாரோபாபவாதாப்யாம் அத்தியாரோப அபவாதங்களினாலே
ப்ரஜ்ஞானம் இந்த அறிவே
ப்ரஹ்மதர்சிதம் பிர்மமென்று அபரோட்சமாக காண்பிக்கப்பட்டது.

வி-ம். ஐதரேயஉபநிஷத்தின் தாற்பரியமாவது, சிருஷ்டிக்குமுன்னே ஆத்துமாவே இருந்தாரென்றும், அவரேஉலகத்தை சிருஷ்டிப்போமென்று ஆலோசித்து, மூன்றுசரீரங்களையும், மூன்றவஸ்தைகளையும், அத்தியாரோபம் பண்ணி, அப்படித்தோன்றின ஆத்துமாவேபிற்பாடு ஆகாசாதிபூதங்கள் இல்லையென்று அபவாதித்தாரென்றும் சொல்லித் தானேபுருஷனாயும், விஸ்தாரமாயுமிருக்கிறபிர்மத்தைப் பார்த்தாரென்றும், இதைப்பார்ப்போமென்றும் ஆத்துமாவுக்கே பிர்மத்துவம் சொல்லப்பட்டது. மறுபடியும்புருஷன்நானென்கிறது முதலானதினாலே, ஞானசாதனமான வைராக்கிய முண்டாகும்பொருட்டு, கெற்பவாசாதிதுக்கத்தைக் காண்பித்து, யாரை ஆத்துமாவென்று, நாங்கள் உபாசிப்போமென்றது முதலானதினாலே, விசாரத்தினாலேயேதத்துவம்

Koviloor Digital Library

பதார்த்த பரிசோதனைபூர்வகமாக பிரஞ்ஞானம் பிர்மமென்று பிரஞ்ஞானரூபனான தனக்குப்பிர்மத்துவம் காண்பிக்கப்பட்டதென் றறியத்தக்கது.

அ-கை. சொன்னநியாயத்தை மற்றசுருதிகளிலேயும் காண்பிக்கிறார்.

अवान्तरेणवाक्येनपरोक्षाब्रह्मधीर्भवेत् ।
सर्वत्रैवमहावाक्यविचारादपरोक्षधीः ॥

𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌧𑍀𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑍀𑌃 ॥ ௬௯ ॥

𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 அவாந்தரமான 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 வாக்கியத்தினால் 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾 பரோட்சமாயிருக்கிற 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌧𑍀𑌃 பிர்மஞானம் 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 உண்டாகும்	𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 ஸர்வகலவிடங்களிலேயும் 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 மகாவாக்கிய விசாரத்தாலேயே 𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑍀𑌃 அபரோட்சஞானமுண்டாகுமென்று (சகல சுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.)

அ-கை. இப்படி உங்கள்வாயால் கற்பிக்கப்படுகிறதே யல்லாமல், வேறேபிரமாண மில்லையோவெனில், ஆசாரியாளுடைய சம்மதியும் காண்பிக்கிறார்,

ब्रह्मापरोक्षसिद्ध्यर्थंमहावाक्यमितीरितम् ।
वाक्यवृत्तावतोब्रह्मापरोक्षेविमतिर्नहि ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍋𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌵𑌿𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌹𑌿 ॥ ௭௦ ॥

𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 ஆசாரியாள் வாக்கியவிருத்தியென்கிற கிரந்தத்தில் 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 பிர்மம் தானாகசித்திக்கும் நிமித்தம் 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌇𑌤𑌿 மகாவாக்கியம் முக்கியகாரணமென்று	𑌈𑌰𑌿𑌤𑌂 சொல்லியிருக்கிறார்கள் 𑌅𑌤𑌃 ஆகையினாலே 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇 பிர்மமே நானென்பதில் 𑌵𑌿𑌮𑌤𑌿𑌃 யாருக்கும் ஆட்சேபம் 𑌨 𑌹𑌿 இல்லை யன்றோ.

அ-கை. அந்தவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

आलंबनतयाभातियोस्मत्प्रत्ययशब्दयोः ।
अन्तःकरणसंभिन्नबोधस्सत्वंपदाभिधः ॥

𑌆𑌲𑌂𑌬𑌨𑌤𑌯𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿𑌯𑍋𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑌃 ॥ ௭௧ ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌬𑍋𑌧𑌃 அந்தக்காரணஉபாதியால் சாக்ஷிக்கு பின்	னம்போலும் அந்தக்கரணத்தோடே கூடிக்கொண்டும் நானென்று

ய: யாதொரு அறிவானது
அஹம்ப்ரத்யயபீ3ஜயோ: நானென்கிற ஞானத்திற்கும், நானென்கிற சப்தத்திற்கும்

ஸுஷுப்தாத3யா. ஸாக்ஷி விஷயமாகவி[ளங்குகிறதோ
ஸ: அதுவே
த்வம்பதா3பி4த4: துவம்பத வாச்சியமெனப்படும்.

அ-கை. தத்பதவாச்சியார்த்தம் சொல்லுகிறார்.

मायोपाधिर्जगद्योनिस्सर्वज्ञत्वादिलक्षणः ।
पारोक्ष्यशबलस्सत्याद्यात्मकस्तत्पदाभिधः ॥

மாயோபாதி4ர்ஜக3த்3யோநிஸ்ஸர்வஜ்ஞத்வாதி3லக்ஷண: |
பாரோக்ஷ்யஶப3லஸ்ஸத்யாத்3யாத்மகஸ்தத்பதா3பி4த4: ||௭௨||

மாயோபாதி4: மாயோபாதிகராயும்
ஜக3த்3யோநி: ஜகத்காரணராயும்
ஸர்வஜ்ஞத்வாதி3லக்ஷண: சர்வஞ்ஞத்துவாதிலக்ஷணராயும்

பாரோக்ஷ்யஶப3ல: பரோக்ஷஞானவிஷயராயும்
ஸத்யாத்3யாத்மக: சத்தியம்முதலானவடிவமுடையவராயு மிருக்கிறவர்
தத்பதா3பி4த4: தத்பதவாச்சியர்.

அ-கை. இப்படி பதார்த்தம்சொல்லி வாக்கியார்த்தஞான முண்டாகும் பொருட்டு லக்ஷணையைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यक्परोक्षतैकस्यसद्वितीयत्वपूर्णता ।
विरुध्येतेयतस्तस्माल्लक्षणासंप्रवर्तते ॥

ப்ரத்யக்பரோக்ஷதைகஸ்யஸத்3விதீயத்வபூர்ணதா |
விருத்4யேதேயதஸ்தஸ்மால்லக்ஷணாஸம்ப்ரவர்ததே||௭௩||

ஏகஸ்ய ஒருவஸ்துவிற்கு
ப்ரத்யக்பரோக்ஷதா பிரத்தியட்சத்துவமும் பரோட்சத்துவமும்
ஸத்3விதீயத்வபூர்ணதா இரண்டோடேகூடினதன்மையும், பூர்ணத்துவமும்

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
விருத்4யேதே விரோதப்படுகின்றனவோ
தஸ்மாத் ஆகையால்
லக்ஷணா லட்சணையானது [டியது.
ஸம்ப்ரவர்ததே பிரவிர்த்திக்கவேண்

அ-கை. அந்தலட்சணையின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

तत्वमस्यादिवाक्येषुलक्षणाभागलक्षणा ।
सोयामित्यादिवाक्यस्थपदयोरिवनापरा ॥

தத்த்வமஸ்யாதி3வாக்யேஷுலக்ஷணாபா4க3லக்ஷணா |
ஸோயமித்யாதி3வாக்யஸ்த2பத3யோரிவநாபரா || ௭௪ ||

Koviloor Digital Library

தத்த்வமஸ்யாதிவாக்யேஷு (தத்துவமசி) முதலான வாக்கியங்களில்
லக்ஷணா (சொல்லப்படுகிற) லட்சணை
ஸாபாகலக்ஷணா பாகத்தியாகலட்சணையாம்
ஸோயமித்யாதிவாக்யஸ்தபதயோ: இவ. அவனே இவனென்கிற முதலான பதங்களுக்கு விட்டுவிடாத லட்சணை கிரகிப்பதுபோல
ந ஜஹதா விட்டலட்சணை விடாதலட்சணை கூடாது விட்டுவிடாத லட்சணையே இங்கு அங்கிகாரம்.

அ-கை. பசுவைக் கொண்டுவாவென்கிற வாக்கியாதிகளில் லட்சணையன்றியில் அர்த்தமாவதுபோல இவ்விடத்திலும், ஏன்கூடாதெனில்

संसर्गोवाविशिष्टोवावाक्यार्थोनात्रसम्मतः ।
अखण्डैकरसत्वेनवाक्यार्थोविदुषांमतः ॥

ஸம்ஸர்கோவாவிஶிஷ்டோவாவாக்யார்த்தோநாத்ரஸம்மத: |
அகண்டைகரஸத்வேநவாக்யார்த்தோவிதுஷாம்மத:||௭௫||

ஸம்ஸர்க:வா (பசுவைக்கொண்டுவாவென்கிறசம்சர்க்கவாக்கியமும்
விஶிஷ்ட: வா (நீலோத்பலமென்கிற)விசிஷ்டவாக்கியமும்
வாக்யார்த்த: இப்பேர்ப்பட்ட வாக்கியார்த்தம்
அத்ர இவ்விடத்தில்
ஸம்மத: ந சம்மதமாகவாகமாட்டாது
அகண்டைகரஸத்வேந. அகண்டைகரசமாக
வாக்யார்த்த: வாக்கியார்த்தம்சொல்லுகிறதே
விதுஷாம் பெரியோர்களுடைய
மத: சம்மதமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அகண்டைகரசமான வாக்கியார்த்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रत्यग्बोधोय आभातिसोद्वयानन्दलक्षणः ।
अद्वयानन्दरूपश्चप्रत्यग्बोधैकलक्षणः ॥

ப்ரத்யக்போதோயஆபாதிஸோ(அ)த்வயாநந்தலக்ஷண: |
அத்வயாநந்தரூபஶ்சப்ரத்யக்போதைகலக்ஷண:||௭௬||

ப்ரத்யக்போத: அந்தக்கரணசாக்ஷியாய் (நானென்று)
ய: யாதொரு (அறிவு)
ஆபாதி விளங்குகிறதோ
ஸ: அந்த (அறிவே)
அத்வயாநந்தலக்ஷண: இரண்டற்ற ஆனந்த லட்சண (பிர்மம்)
அத்வயாநந்தரூப: ச இரண்டற்றஆனந்தரூபமான (பிர்மமே)
ப்ரத்யக்போதைகலக்ஷண: பஞ்சகோசங்களுக்கும் அவைகளின் விகாரங்களுக்கும் சாக்ஷியான நான்.

அ-கை. இந்த அனுசந்தானத்திற்குப் பிரயோஜன மேதெனில்.

इत्थमन्योन्यतादात्म्यप्रतिपत्तिर्यदाभवेत् ।
अब्रह्मत्वंत्वमर्थस्यव्यावर्त्येतेतदैवहि ॥

Koviloor Digital Library

तदर्थस्यचपारोक्ष्यंयद्येवंकिंततश्शृणु ।
पूर्णानन्दैकरूपेणप्रत्यग्बोधोवतिष्ठते ॥

ஏவமநாத்மதாதாத்ம்யநிவ்ருத்திர்யதா ஸம்பவேத் ।
ஸாவ்ருத்தஸ்ய த்வமர்த்தஸ்ய வ்ருத்திஸ்ததைவ நிவர்ததே ॥ ௭௭ ॥
ததர்த்தஸ்ய சபாரோக்ஷ்யம்யத்யேவம்கிம்ததஶ்ஶ்ருணு ।
பூர்ணாநந்தைகரூபேணப்ரத்யக்போதோவதிஷ்டதே ॥ ௭௮

ஏவம் இப்படி
அநாத்மதாதாத்ம்யநிவ்ருத்தி: (கூடஸ்தாதிகளுக்கு) அன்னியோன்னிய ஐக்கியஞானமானது
யதா எப்போ
ஸம்பவேத் உண்டாகிறதோ
ததைவ அப்பவே
த்வமர்த்தஸ்ய அகம்பதார்த்தனான புருஷனுக்கு
ஸாவ்ருத்தஸ்ய தேகமாத்திரத்திலிருந்த கண்டத்தன்மை [ரூ
வ்ருத்திர்நிவர்ததே நிவர்த்தியாகிறதன்
ததர்த்தஸ்ய தத்பதார்த்தனான பிர்மத்திற்கு
பாரோக்ஷ்யம்ச எங்கேயோ இருக்கிறாரென்ற பரோட்சத்தன்மை காணாமல் ஓடிப்போம்
யத்யேவம் அப்படி ஆகட்டும்
தத: அதனால் என்ன பிரயோஜனமென்றால்
ஶ்ருணு அதைக்கேள்
பூர்ணாநந்தைகரூபேண பூர்ணானந்தைகரூபமாகவே
ப்ரத்யக்போத: நானென்ற பிரத்தியகாத்மா
அவதிஷ்டதே இருக்கிறார்.

அ-கை. சாஸ்திரபலத்தால் பரோட்சஞான முண்டாகுமேதவிர, அபரோட்சஞானமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

एवंसतिमहावाक्यात्परोक्षज्ञानमीर्यते ।
यैस्तेषांशास्त्रसिद्धान्तविज्ञानंशोभतेतराम् ॥

ஏவம்ஸதிமஹாவாக்யாத்பரோக்ஷஜ்ஞாநமீர்யதே ।
யைஸ்தேஷாம்ஶாஸ்த்ரஸித்தாந்தவிஜ்ஞாநம்ஶோபதேதராம் ॥ ௭௯

ஏவம்ஸதி இப்படியா யிருந்துள்ளவில் [த்தால்
மஹாவாக்யாத் மகாவாக்கியசிரவண
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானம் வருமென்று [லே
யை: யாதொருவித்துவான்களினா
ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறதோ
தேஷாம் அவர்களுடைய
ஶாஸ்த்ரஸித்தாந்தவிஜ்ஞாநம் இந்தவேதாந்தசாஸ்திரங்களுடைய சித்தாந்தஞானமானது
தராம் மிகவும்
ஶோபதே விளங்குகிறதென்று பரிகாசம்பண்ணுகிறார்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. யுக்திக்கு விரோதமாயிருக்கிறதேயெனில்.

आस्तांशास्त्रस्यसिद्धान्तोयुक्त्यावाक्यात्परोक्षधीः ।
स्वर्गादिवाक्यवन्नैवन्दशमेव्यभिचारतः ॥

ஆஸ்தாம் ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸித்தாந்தோ யுக்த்யா வாக்யாத் பரோக்ஷதீ: ।
ஸ்வர்காதிவாக்யவந்நைவந்தஶமேவ்யபிசாரத: ॥ ௮௰ ॥

ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸித்தாந்த: உம்முடைய சாஸ்திரசித்தாந்தம்
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
யுக்த்யா யுக்தியினாலே பார்க்கும்போது
ஸ்வர்காதிவாக்யவத் பரோக்ஷதீ: சொர்க்காதி வாக்கியமானது பரோட்சமாவதுபோல
வாக்யாத் மகாவாக்கியத்தினாலும், பரோட்சஞானமுண்டாகுமே தவிர
அபரோட்ச ஞானமுண்டாகாதெனில்
தஶமே தசமனிடத்தில்
வ்யபிசாரத: நீதசமனென்றதால், அவனுக்கு நான் தசமனென்றுஞானமுண்டாவதால், நீசொன்னதுமாறிப்போனதால்.
ந ஏவம் அதுகூடாது.

அ-கை. பின்னும்ஜீவனுக்குப் பிர்மாப்பியாசத்தால் பிரத்தியட்சத்தன்மை போகுமென்பது, ஆச்சரியமாகுமென்று சொல்லுகிறார்.

स्वतोपरोक्षजीवस्यब्रह्मत्वमभिवांछतः ।
नश्येत्सिद्धापरोक्षत्वमितियुक्तिर्महत्यहो ॥

ஸ்வதோபரோக்ஷஜீவஸ்ய ப்ரஹ்மத்வமபிவாஞ்சத: ।
நஶ்யேத்ஸித்தாபரோக்ஷத்வமிதியுக்திர்மஹத்யஹோ ॥ ௮௧ ॥

ஸ்வத: சுபாவத்தால்
அபரோக்ஷஜீவஸ்ய பிரத்தியட்சனான ஜீவனுக்கு
ப்ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவத்தை
அபிவாஞ்சத: இச்சிக்கப்போய்
ஸித்தாபரோக்ஷத்வம் ஸ்வதசித்தமான பிரத்தியக்ஷத்தன்மை
நஶ்யேத் நசித்துப்போகுமென்ற
யுக்தி: யுக்தியானது
மஹதீ பெரிதான
அஹோ ஆச்சரியம்.

அ-கை. அது எனக் கிஷ்டந்தானெனில்.

वृद्धिमिष्टवतोमूलमपिनष्टमितीदृशम् ।
लौकिकंवचनंसार्थंसंपन्नंत्वत्प्रसादतः ॥

வ்ருத்திமிஷ்டவதோமூலமபிநஷ்டமிதீத்ருஶம் ।
லௌகிகம்வசநம்ஸார்த்தம்ஸம்பந்நம்த்வத்ப்ரஸாதத: ॥ ௮௨ ॥

ப்ரதிஜ்ஞை க꞉ பட்டிக்காரைப்பட்டிடன் கொடுக்கவனுக்கு
ஊருவ ஹவி முதல் கூட
நஷ்டாத்மா நஷ்டமாகுமென்று
பாரஷ்யம் இப்படி

ஏவம் ஏனக்கு சொல்லுகிற உங்க வார்த்தை
ஸ்ருதஹாநிக்கென்னுடையபக்ஷத்திலே
ஹாநி꞉ அர்த்தத்தோடேகூடியதாக
ஹநு ஆய்விட்டது.

அ-கை. இன்னமொருவிதமாக சங்கிக்கிறன்.

अन्तःकरणसंभिन्नबोधो जीवोऽपरोक्षताम् ।
अर्हत्युपाधिसद्भावान्न तु ब्रह्मानुपाधितः ॥

அந்த꞉கரணஸம்பி⁴ந்நபோ³தோ⁴ஜீவோ(அ)பரோக்ஷதாம் ।
அர்ஹத்யுபாதி⁴ஸத்³பா⁴வாந்நது ப்³ரஹ்மாநுபாதி⁴த꞉ ॥௮௫॥

அந்த꞉கரணஸம்பி⁴ந்நபோ³த⁴꞉ அந்தக்கரணமாகிற உபாதியோடேகூடின
ஜீவ꞉ ஜீவன்
உபாதிஸத்³பா⁴வாத் அந்த உபாதி இருப்பதால்
அபரோக்ஷதாம் அபரோட்சனவதற் [கு
அர்ஹதி யோக்கியனுகலாம்
ப்³ரஹ்ம து பிர்மமோவென்றால்
அநுபாதி⁴த꞉ யாதொருமாயை, அவித்தை அந்தக்கரணமாகிற உபாதியற்றதால் அபரோட்சமாகக்கூடாது.

அ-கை. பிரமம் நிருபாதிகமில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैवं ब्रह्मत्वबोधस्य सोपाधिविषयत्वतः ।
यावद्विदेहकैवल्यमुपाधेरनिवारणात् ॥

நைவம் ப்³ரஹ்மத்வபோ³த⁴ஸ்ய ஸோபாதி⁴விஷயத்வத꞉ ।
யாவத்³விதே³ஹகைவல்யமுபாதே⁴ரநிவாரணாத் ॥௮௬॥

ஏவம் ந நீ சொன்னபடியன்று
ப்³ரஹ்மத்வபோ³த⁴ஸ்ய ஜீவனுக்கு நான் பிர்மமென்கிற ஞானம் யாதொன்றுண்டோ
ஸோபாதி⁴விஷயத்வத꞉ அது உபாதியோடேகூடின விஷயமாகையால்
யாவத் எதுவரையில்
விதே³ஹகைவல்யம் விதேகமுக்தியுண்டாகிறதோ
உபாதே⁴꞉ (அதுவரையில்) அந்த உபாதிக்கு
அநிவாரணாத் நிவாரணமன்றியிலிருப்பதால் பிர்மம் நிருபாதிகமென்று சொல்லக்கூடாது.

அ-கை. அப்போ ஜீவத்துவத்திற்கும், பிர்மத்துவத்திற்கும் பேதமேதெனில்.

अन्तःकरणसाहित्यराहित्याभ्यां विशिष्यते ।
उपाधिर्जीवभावस्य ब्रह्मताया अथनान्यथा ॥

Koviloor Digital Library

அந்தக்கரணஸாஹித்யராஹித்யாப்யாம்விஶிஷ்யதே ।
உபாதிர்ஜீவபாவஸ்யப்ரஹ்மதாயாஶ்சநாந்யதா ॥ ௩௫ ॥

அந்தக்கரணஸாஹித்யராஹித்யாப்யாம் அந்தக்கரணத்துடன் சேர்ந்து நான் கர்த்தாவென்பதனாலேயும், அதின் சேர்க்கையற்று நான் அகர்த்தாவென்பதனாலேயும் ·
ஜீவபாவஸ்ய ஜீவனாக ஆவதற்கும்
ப்ரஹ்மதாயா: ச பிர்மமாக ஆவதற்கும்
உபாதி: உபாதியானது
விஶிஷ்யதே விசேஷமாயிருக்கிறது
அந்யதா ந மற்றப்படி வேறொருவிசேஷமுமில்லை.

அ-கை. அந்தக்கரணத்துடன் சேருகிறது பிரத்தியட்சமானதால், ஜீவனுக்கு உபாதித்துவம்கூடும், சம்பந்தமில்லாமை பிர்மத்திற்கு உபாதியாக எப்படிக்கூடுமெனில், எதுவரையிலும் காரியமிருக்கிறதோ, அதுவரையிலும், பேத ஏதுவான உபாதியுமிருப்பதால், இப்படிப்பட்ட உபாதியானது சேருகிறது, சேராமை, இரண்டினு மிருக்கிறபடியால் உபாதிகூடுமென்று பரிகரிக்கிறார்.

यथाविधिरुपाधिस्स्यात्प्रतिषेधस्तथानकिम् ।
யதாவிதிருபாதிஸ்ஸ்யாத்ப்ரதிஷேதஸ்ததாநகிம் ।

யதா விதி: எப்படி அந்தக்கரணசம்பந்தமான விதி
உபாதி: (ஜீவனுக்கு) உபாதியாக
ஸ்யாத் ஆகிறதோ
ப்ரதிஷேத: சம்பந்தமில்லாமையும்
ததா (பிர்மத்திற்கும) அப்படி (உபாதியாக)
ந கிம் ஏன் ஆகாது.

அ-கை. அப்படியிருந்தாலும் சேருகிறதும், சேராமையுமென்கிற பேதம் காணப்படுகிறதேயெனில், அந்தபேதமானது, ஒருகாரியமாகமாட்டாதென்று திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறார்.

सुवर्णलोहभेदेनशृंखलात्वंनभिद्यने ॥
ஸுவர்ணலோஹபேதேநஶ்ருங்கலாத்வம்நபித்யதே ॥ ௩௬ ॥

ஸுவர்ணலோஹபேதேந தங்கம் இரும்பு என்கிற பேதத்தால்
ஶ்ருங்கலாத்வம் புருஷனடைகிரோதமானவிலங்கு
ந பித்யதே பேதப்படாமலிருப்பது போலவாம்.

அ-கை. விதிநிஷேதமிரண்டும், பிர்மஞானத்திற்கு உபாயமாகச் சொல்லிய ஆச்சாரியாள் வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अतद्व्यावृत्तिरूपेणसाक्षाद्विधिमुखेनच ।
वेदान्तानांप्रवृत्तिस्स्याद्द्विधेत्याचार्यभाषितम् ॥
அதத்வ்யாவ்ருத்திரூபேணஸாக்ஷாத்விதிமுகேநச ।
வேதாந்தாநாம்ப்ரவ்ருத்திஸ்ஸ்யாத்த்விதேத்யாசார்யபாஷிதம் ॥ ௩௭ ॥

Koviloor Digital Library

அதத்யாவ்ருத்திரூபேண அதனுடைய
மாலை நேதியன்றித் தள்ளுகிற வ்ருத்தி: பிரவிருத்தியானது
ரியாலும் அபி இரண்டுவிதமாக
ஸாக்ஷாச் சந்துசித்தாதி பிரத்தியட்ச ஸ்யாத் இதி இருக்கிறதென்று
விஷிரூபேண வி திவ்ருத்தியாலும் சூராயஸம்மதம் ஆச்சாரியசுவாமி
வேதாந்தானாம் (சகல) வேதாந்தங்க களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ·கை. அதத்யா விருத்தியால் பிரஞ்ஞானம் வருமென்றால், கூடஸ்தர் கூடத் தள்ளப்படுவரென்று சங்கிக்கிறான்.

अहमर्थपरित्यागादहंब्रह्मेतिधीःकुतः ।

அஹமர்த்தபரித்யாகாதஹம்ப்ரஹ்மேதிதீ: குத: ।

அஹமர்த்தபரித்யாகாத் அகமர்த்தரான ஆத்துமாவையும் தள்ளினால் கிற திடமான
தீ: ஞானம்
அஹம் ப்ரஹ்ம இதி நான் பிர்மமென் குத: எப்படி உண்டாகுமென்று சங்கித்தான்.

அ·கை. அகமர்த்தம் முழுவதும் தள்ளப்படவில்லையென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैवमंशस्याहित्यागोभागलक्षणयोदितः ॥

நைவமம்சஸ்ய ஹி த்யாகோ பாகலக்ஷணயோதித: ॥௮௮॥

ந ஏவம் நீசொன்னபடி யன்று (யாதொருகாரணத்தால் அகமர்த்தத்திலுடைய)
அம்சஸ்ய த்யாக: ஜடாம்சம் தள்ளப்பட்டிருப்பதாலும், ஸ்வரூப லட்சணையால் சிதம்சம் தள்ளப்படாமையாலும் (ஞானம்வரலாம்.
பாகலக்ஷணயா அதத்யாவிருத்தி லட்சணையால்
உதித: ஹி நான் பிர்மமென்கிற

அ·கை. அம்சத்தியாகத்தால் ஞானமுண்டாகிற கிரமத்தைவிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अन्तःकरणसंत्यागादवशिष्टाचिदात्मनि ।
अहंब्रह्मेतिवाक्येनब्रह्मत्वंसाक्षिणीक्ष्यते ॥

அந்த:கரணஸந்த்யாகாதவசிஷ்டே சிதாத்மநி ।
அஹம்ப்ரஹ்மேதிவாக்யேந ப்ரஹ்மத்வம் ஸாக்ஷிணீக்ஷ்யதே ॥௮௯॥

அந்த:கரணஸந்த்யாகாத் கருத்திருத்துவாதிரூபமான அந்தக்கரணத்தியாகத்தால்
அவசிஷ்டே சேஷமாயிருக்கிற
சிதாத்மநி சிதாத்துமாவிடத்தில்
அஹம் ப்ரஹ்ம இதி நான்பிர்மமென்கிற வாக்யேந வாக்கியத்தினாலே
ப்ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவமானது
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில்
ஈக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது.

Koviloor Digital Library

அ-கை. ஆத்துமாஸ்வப்பிரகாசரானால் புத்திக்குவிஷயமாகக் கூடாதெ யெனில்.

स्वप्रकाशोपिसाक्ष्येपधीवृत्तचावाप्यतेन्यवत् ।

ஸ்வப்ரகாஶோபிஸாக்ஷ்யேவதீவ்ருத்த்யாவ்யாப்யதேந்யவத் ।

ஸோபி இந்த	அந்யவத் கடபடாதிவிஷயம்போல
ஸாக்ஷீ சாக்ஷியானவர்	தீவ்ருத்த்யா அந்தக்கரணத்தின் ஆகன் டாகாரவிருத்தியினால்
ஸ்வப்ரகாஶ: அபி ஸ்வப்பிரகாசரா யிருந்தாலும்	வ்யாப்யதே வியாபிக்கப்படுவர்.

அ-கை. அப்போ உங்களுடைய சித்தாந்தம் கெட்டுப்போமெனில்.

फलव्याप्यत्वमेवास्यशास्त्रकृद्भिर्निवारितम् ॥

ஃபலவ்யாப்யத்வமேவாஸ்யஶாஸ்த்ரக்ருத்பிர்நிவாரிதம் ॥ ௯௰ ॥

ஶாஸ்த்ரக்ருத்பி: ஆத்துமசாஸ்திரம் தெரிந்த கிரந்தகர்த்தாக்களாலே	சுட்டுதலைமாத்திரம்
அஸ்ய இவருக்கு	நிவாரிதம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறதே தவிர (விருத்திவியாப்தியில்லையென்று சொல்லப்படவில்லை.)
ஃபலவ்யாப்யத்வம். ஏவ ஜீவனுடைய	

அ-கை. ஆத்துமாவில் பலவியாப்தி இல்லையென்று காட்டுகிறதற்காக, அனாத்துமாவில் உபயவியாப்தியும் காண்பிக்கிறார்.

बुद्धितत्स्थचिदाभासौद्वावपिव्याप्नुतोघटम् ।

तत्राज्ञानंधियानश्येदाभासेनघटस्स्फुरेत् ॥

புத்திதத்ஸ்தசிதாபாஸௌத்வாவபிவ்யாப்நுதோகடம் ।

தத்ராஜ்ஞாநம்தியாநஶ்யேதாபாஸேநகடஸ்ஸ்புரேத் ॥ ௯௧ ॥

புத்திதத்ஸ்தசிதாபாஸௌ புத்தி விருத்தியும் அதிலிருக்கிற சிதாபாசனும்	தியா புத்தியினாலே
த்வௌ அபி (இவைகள்) இரண்டும்	நஶ்யேத் நசிக்கும், (தமப்பிரகாசம் போல ஞானஞ்ஞானங்களுக்கு விரோதமானதால், புத்தியறியாமையைப் போக்குகிறது)
கடம் கடத்தை	ஆபாஸேந ஜீவனாலே
வ்யாப்நுத: வியாபித்தலெதற்கென்	கட: கடம்
தத்ர அந்த இரண்டினுள்ளே [ருல்	ஸ்புரேத் விளங்கும், (கடம்ஜடமானதால், சுயமாய் விளங்காது.)
அஜ்ஞாநம் (அந்த விஷயத்திலிருக்கிற) அஞ்ஞானமானது	

அ-கை. ஆத்துமாவில் அதற்குவிலக்ஷணத்தை காண்பிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

ब्रह्मण्यज्ञाननाशाय वृत्तिव्याप्तिरपेक्ष्यते ।
स्वयंस्फुरणरूपत्वान्नाभास उपयुज्यते ॥

ப்ரஹ்மண்யஜ்ஞாநநாஸாய வ்ருத்திவ்யாப்திரபேக்ஷ்யதே ।
ஸ்வயம்ஸ்புரணரூபத்வாந்நாபாஸ உபயுஜ்யதே ॥ ௯௨ ॥

ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில் (அஞ்ஞியாயிருக்கிறதாயும், பிரமாத்தும ஞானத்தை மறைப்பதாயும்) அவிர்வாவியமாயிருக்கிற
அஜ்ஞாநநாஸாய அஞ்ஞானம் நசிப்பதின்பொருட்டு
வ்ருத்திவ்யாப்தி: (அகண்டாகார விருத்தியின்) வியாப்திமாத்திரம்
அபேக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகிற
ஸ்வயம் ஆத்துமா [து
ஸ்புரணரூபத்வாத் சுவயம்பிரகாச
ஆபாஸ: சிதாபாசன் [மானதால்
ந உபயுஜ்யதே உபயோகப்படுகிறதில்லை

அ-கை. திருஷ்டாந்தம் காண்பிக்கிறார்.

चक्षुर्दीपावपेक्ष्येते घटादेर्दर्शने यथा ।
न दीपदर्शने किन्तु चक्षुरेकमपेक्ष्यते ॥

சக்ஷுர்தீபாவபேக்ஷ்யேதே கடாதேர்தர்ஸநே யதா ।
நதீபதர்ஸநே கிந்து சக்ஷுரேகமபேக்ஷ்யதே ॥ ௯௩ ॥

சக்ஷுர்தீபௌ கண்ணும் விளக்கும்
கடாதே: (இருட்டிலிருக்கிற) கடாதிகளுடைய
தர்ஸநே பார்வையில்
யதா எப்படி
அபேக்ஷ்யேதே அபேட்சிக்கப்படுகின்றனவோ
தீபதர்ஸநே ந (அப்படி) தீபத்தை பார்ப்பதில் (மறுதீபம் வேண்டுவதில்லை)
கிந்து பின்னையோவென்றால்
சக்ஷு: கண்
ஏகம் ஒன்று மாத்திரம் [து
அபேக்ஷ்யதே அபேட்சிக்கப்படுகிற

அ-கை. புத்திவிருத்திகள் ஜீவனுடன் கூடியிருப்பதால், கடாதிகளிலே போல பிர்மத்திலும் பலவியாப்தி பலாத்காரமாய்வருமேயெனில்.

स्थितोऽप्यसौ चिदाभासो ब्रह्मण्येकीभवेत्परम् ।
न तु ब्रह्मण्यतिशयं फलं कुर्याद्घटादिवत् ॥

ஸ்திதோப்யஸௌ சிதாபாஸோ ப்ரஹ்மண்யேகீபவேத்பரம் ।
நதுப்ரஹ்மண்யதிஸயம் பலங்குர்யாத்கடாதிவத் ॥ ௯௪ ॥

அஸௌ இந்த
சிதாபாஸ: சிதாபாசன்
ஸ்தித: அபி இருந்தபோதிலும்
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்

Koviloor Digital Library

ஸுப்த பிசுனம்
லோகேவதீஷ (வெய்யிலில் வைத்த விளக்குப்போல்) ஒன்றுமில்லாப் போய்விடுவான்
யடாதிவஸ்து கடாதிவிஷயத்தைப்போல
ஸ்வப்ரகாசி பிரகாசித்தில்
அகிஞ்சயா ஆதிசயமான
லேஷ பிரயோஜனத்தை
நக்ஷயம்ப்ரதி பண்ணப் படாதவன்றே.

அ-கை. இப்படிச் சொன்னதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

अप्रमेयमनादिंचेत्यत्रश्रुत्येदमीरितम् ।
मनसैवेदमाप्तव्यमितिधीव्याप्यताश्रुता ॥

அப்ரமேயமநாதிஞ்சேத்யத்ரச்ருத்யேதமீரிதம் ।
மநஸைவேதமாப்தவ்யமிதிதீவ்யாப்யதாச்ருதா ॥ ௯௫ ॥

அத்ர இந்த விஷயத்தில்
அப்ரமேயம் இதி ஜீவனாலறியப்படாதவரென்றும்
அநாதிஞ்ச அனாதியென்றும்
ச்ருத்யா (இப்படி அமிருதபிந்து) சுருதியினாலே
இதம் இது
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது
மநஸா ஏவ மனதினாலேயே
இதம் இதை
ஆப்தவ்யம் இதி அறியத்தக்கதென்று
தீவ்யாப்யதா ச்ருதா புத்தி வியாப்தியானது கடவல்லி சுருதியில் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இந்தபிரகதாரண்ணிய வாக்கியத்தில், அபரோட்சஞானமும், துக்கநிவர்த்தியும் ஜீவகதமாய் இரண்டும் சொல்லப்பட்டதென்றீரே, அதில் எந்தபாகத்தால் அபரோட்சஞானம் சொல்லப்பட்டதெனில்.

आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीतिवाक्यतः ।
ब्रह्मात्मव्यक्तिमुल्लिख्ययोबोधस्सोभिधीयते ॥

ஆத்மாநஞ்சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதிவாக்யத: ।
ப்ரஹ்மாத்மவ்யக்திமுல்லிக்யயோபோதஸ்ஸோபிதீயதே ॥ ௯௬ ॥

ஆத்மாநஞ்சேத்விஜாநீயாத் அயமஸ்மி இதி வாக்யத: ஆத்துமாவேபுருஷன் இவரே நானென்று சாட்சாத்காரமாயறிந்தானேயானால் என்று சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்தால்
ப்ரஹ்மாத்மவ்யக்திம் பிரமமே தானென்ற
ஐக்கியஞானத்தை
உல்லிக்ய விஷயீகரித்திருக்கிற
ய: யாதொரு
போத: அறிவுண்டோ
ஸ: அந்த (அறிவே)
அபிதீயதே சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. முன்சொன்னபடி ஒருதரம் மகாவாக்கிய விசாரத்தால், அபரோட்சஞானம் சித்திக்கும்போது, அடிக்கடி சிரவணாதிகளை அனுஷ்டானம்ஏன் செய்யவேண்டுமெனில்.

Koviloor Digital Library

अस्तुबोधोपरोक्षोत्रमहावाक्यात्तथाप्यसौ ।
नदृढश्श्रवणादीनामाचार्यैःपुनरीरणात् ॥

அஸ்துபோதோபரோக்ஷோத்ரமஹாவாக்யாத்ததாப்யஸௌ ।
நத்ருடஶ்ஶ்ரவணாதீநாமாசார்யை:புநரீரணாத் ॥ ௬௭ ॥

அஸௌ இந்த [ஞானம்
அபரோக்ஷபோத: அபரோக்ஷ
மஹாவாக்யாத் மகாவாக்கிய விசாரத்தால்
அஸ்து உண்டாகட்டும்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
ததா அபி (நானேபிரமமென்று) அறியப்பட்டாலும்
த்ருட: ந திடமாகிறதில்லையென்று
ஆசார்யை: ஆசாரியர்களாலே
ஶ்ரவணாதீநாம் சிரவணமனனாதிகளை
புந: மறுபடி
ஈரணாத் செய்யச்சொல்லியிருப்பதால் அது திடமாகும்வரை சிரவணாதிகளைச்செய்யவேண்டும்.

அ-கை. எந்தவாக்கியத்தால் சொல்லியிருக்கிறார்களென்றால்.

अहंब्रह्मेतिवाक्यार्थबोधोयावद्दृढीभवेत् ।
शमादिसहितस्तावदभ्यसेच्छ्रवणादिकम् ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேதிவாக்யார்த்தபோதோயாவத்த்ருடீபவேத் ।
ஶமாதிஸஹிதஸ்தாவதப்யஸேச்ச்ரவணாதிகம் ॥ ௬௮ ॥

அஹம்ப்ரஹ்மேதிவாக்யார்த்தபோத: நான் பிரமமென்கிற வாக்கியத்தினுடையவும், அதினர்த்தமும், அதின் ஞானமும் (ன்றியில்
யாவத் எதுவரையினும் பிரயத்தினம
த்ருடீபவேத் திடமாகபவிக்கிறதோ
தாவத் அவ்வளவுகாலபரியந்தம்
ஶமாதிஸஹித: சமாதிசாதனசதுஷ்டயத்துடன்கூடி
ஶ்ரவணாதிகம் சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களை
அப்யஸேத் அப்பியசித்தேவரவேண்டுமென்று சொன்னர்

இ-தி. தயிரிலிருக்கிற வெண்ணெய் மோரைவிட்டுப் பிரியும்வரை கடையவேண்டியதுபோலும், கட்டையிலிருக்கிற அக்கினி வெளிப்படும்வரை மதனம்பண்ணுவதுபோலும், தங்கம் சொக்கத்தங்கமாகும்வரை புடம்போடுவதுபோலும், ரத்தினம் சுத்தமாகும்வரை சாணையில்வைத்து துருவைமாற்றுவதுபோலுமாம்.

அ-கை. மகாவாக்கியப்பிரமாணத்தால், உண்டானஞானத்திற்கு, அதிருஷ்டத்துவம் என்ன ஏதுவாலெனில்.

बाढंसान्तिह्यदार्ढ्यस्यहेतवश्श्रुत्यनेकता ।
असंभाव्यत्वमर्थस्यविपरीताचभावना ॥

பாடம்ஸந்தியத்தார்ட்யஸ்யஹேதவஶ்ஶ்ருத்யநேகதா ।
அஸம்பாவ்யத்வமர்த்தஸ்யவிபரீதாசபாவநா ॥ ௯௯ ॥

யத் யாதொருகாரணத்தினாலே
ஶ்ருத்யநேகதா சுருதியினுடையநா
னாவித தன்மை இருப்பதாலும்
அர்த்தஸ்ய கேட்டஅர்த்தமான பிர்மம்
நானென்பது
அஸம்பாவ்யத்வம் சம்பவியாதென்றம
யக்கமிருப்பதாலும்

விபரீதாபாவநா ச விபரீதபாவனை
யுமிருப்பதாலும்
தார்ட்யஸ்ய. ஹேதவ: திடப்படா
மைக்குக்காரணங்கள்
பாடம் சர்வதா
ஸந்தி இருக்கின்றன.

அ-கை. இதில் சம்சயபாவனை நிவர்த்திக்குபாயம் சொல்லுகிறார்.

शाखाभेदात्कामभेदाच्छ्रुतंकर्मान्याथान्यथा ।
एवमत्रापिमाशंकीत्यतश्श्रवणमाचरेत् ॥

ஶாகாபேதாத்காமபேதாச்ச்ருதங்கர்மாந்யதாந்யதா ।
ஏவமத்ராபிமாஶங்கீத்யதஶ்ஶ்ரவணமாசரேத் ॥ ௧௦௦ ॥

ஶாகாபேதாத் இருக்குமுதலானசா
காபேதங்களாலும்
காமபேதாத் பணம் புத்திரன் முதலா
னகாமபேதத்தாலும்
கர்ம கர்மமானது
அந்யதாந்யதா வேறுவேறாக
ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறது

ஏவம் இப்படி
அத்ராபி இந்தவேதாந்தத்திலும்
இதி இருக்குமோவென்று
மாஶங்கீ சங்கிக்காதே
அத: ஆகையால்
ஶ்ரவணம் ஆறுலிங்கத்தாலும்சிரவண
மாசரேத் ஆசரிக்கவேண்டியது(த்தை

அ-கை. சிரவணலட்சண மேதெனில்.

वेदान्तानामशेषाणामादिमध्यावसानतः ।
ब्रह्मात्मन्येवतात्पर्यमितिधीश्श्रवणंभवेत् ॥

வேதாந்தாநாமஶேஷாணாமாதிமத்யாவஸாநத: ।
ப்ரஹ்மாத்மந்யேவதாத்பர்யமிதிதீஶ்ஶ்ரவணம்பவேத் ॥ ௧௦௧ ॥

அஶேஷாணாம்சமஸ்தங்களாயிருக்கிற
வேதாந்தாநாம் வேதாந்தங்களுடைய
ஆதிமத்யாவஸாநத: ஆதிமுடிவினு

டையசித்தாந்தத்தால் [றிவதிலேயே
ப்ரஹ்மாத்மநி.ஏவ பிர்மமேதானென்ற
தாத்பர்யம் இதி தாற்பரியமென்று

Koviloor Digital Library

யீ꞉ உண்டாகிறதானமே | ச்ரவணாஹ்வயெ சிரவணமாகபவிக்கிறது

அ-கை. இப்படி சிரவணம் எங்கேசொல்லப்பட்டிருக்கிறதெனில்.

समन्वयाध्यायएतत्सूक्तंधीस्वास्थ्यकारिभिः ।

ஸமந்வயாத்யாயஏதத்ஸூக்தம்தீஸ்வாஸ்த்யகாரிபி꞉।

தீஸ்வாஸ்த்யகாரிபி꞉ புத்தியைசுவாதீனம்பண்ணின வியாசாசாரியாளாலே
ஸமந்வயாத்யாயெ சமன்வயாத்தியாயத்தில்
ஏதத்ஸூக்தம் இந்தசிரவணம்நன்றாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இனி அசம்பாவனையை நிவர்த்திபண்ணுகிறதான மனனத்தைச் சொல்லுகிறார்.

तर्कैस्संभावनार्थस्यद्वितीयाध्यायईरिता ॥

தர்க்கைஸ்ஸம்பாவநார்த்தஸ்யத்விதீயாத்யாயஈரிதா ॥ ௧௦௨ ॥

த்விதீயாத்யாயெ இரண்டாவதுஅத்தியாயத்தில்
தர்க்கை꞉ சொப்பனதிருஷ்டாந்தம் முதலானயுக்திகளாலே
ஸம்பாவநார்த்தஸ்ய சிரவணார்த்தம் சம்பவிக்குமென்று
ஈரிதா அவர்களாலேயேசொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்போது விபரீதபாவனையும், அதுநிவர்த்திக் குபாயத்தையும் சொல்லுகிறார்.

वहुजन्मदृढाभ्यासोद्देहादिष्वात्मधीःक्षणात् ।
पुनःपुनरुदेत्येवंजगत्सत्यत्वधीरपि ॥
विपरीताभावनेयमैकाग्र्यात्सानिवर्तते ।

வஹுஜந்மத்ருடாப்யாஸாத்தேஹாதிஷ்வாத்மதீ꞉க்ஷணாத் ।
புந꞉புநருதேத்யேவம்ஜகத்ஸத்யத்வதீரபி ॥ ௧௦௩ ॥
விபரீதாபாவநேயமைகாக்ர்யாத்ஸாநிவர்த்ததே ।

வஹுஜந்மத்ருடாப்யாஸாத் அனேககோடிஜன்மங்களில் திடமாகப்பழகின பழக்கத்தால்
தேஹாதிஷு தேகேந்திரியாதிகளிலே
ஆத்மதீ꞉ நானென்கிறபுத்தி
க்ஷணாத் ஒருக்ஷணத்திற்குள்ளே
புந꞉புந꞉ அடிக்கடி
உதேதி உண்டாகிறது
ஏவம் இப்படியே
ஜகத்ஸத்யத்வதீ꞉அபி ஜகத்துசத்தியமென்கிறபுத்தியும் பிரயத்தினமன்றியேஉண்டாகிறது
இயம் விபரீதா இந்தவிபரீத
பாவநா பாவனையாதோ
ஸா அது
ஐகாக்ர்யாத் ஏகாக்கிரசித்தத்தால்
நிவர்த்ததே நிவர்த்தியாகிறது.

அ-கை. இந்த ஏகாக்கிரம் எதனாலுண்டாகுமெனில்.

Koviloor Digital Library

तत्वोपदेशात्प्रागेवभवत्येतदुपासनात् ॥
उपास्तयोतएवात्रब्रह्मशास्त्रेपिचिन्तिताः ।

தத்வோபதேசாத் ப்ராகேவ பவத்யேதது பாஸநாத் ॥ ௧௦௪ ॥
உபாஸ்தயோ தத ஏவாத்ர ப்ரஹ்மசாஸ்த்ரேபி சிந்திதா: ।

தத்வோபதேசாத் தத்துவோபதேசதிற்கு — ப்ராக் ஏவ முன்னமே — உபாஸநாத் சகுணஉபாசனையினாலே — ஏதத் இந்தச்சித்த ஏகாக்கிரம் — பவதி சித்திக்கும் — அத: ஏவ ஆகையினாலேயே — அத்ர இந்த — ப்ரஹ்மசாஸ்த்ரே அபி பிரமத்தைபிரதிபாதிக்கிறசாஸ்திரத்திலும் — உபாஸ்தய: உபாசனைகள் — சிந்திதா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. முந்திசகுணோபாசனை பண்ணாமல், குருசந்நிதிக்கு வந்தவனுக்கு ஏகாக்கிரமெப்படி உண்டாகுமெனில்.

प्रागनभ्यासिनःपश्चाद्ब्रह्माभ्यासेनतद्भवेत् ॥

ப்ராக் அநப்யாஸிந: பஸ்சாத் ப்ரஹ்மாப்யாஸேந தத் பவேத் ॥ ௧௦௫ ॥

ப்ராக் முதலில் — அநப்யாஸிந: சகுணஉபாசனையப்பியாசம்பண்ணாதவர்கள் — பஸ்சாத் பின் — ப்ரஹ்மாப்யாஸேந குருசந்நிதியிற்செய்கிற பிர்மாப்பியாசத்தால் — தத் பவேத் அந்தஏகாக்கிரமுண்டாகும்

ச-கை. பிர்மாப்பியாசம் செய்கிறவித மெப்படியெனில்.

तच्चिन्तनंतत्कथनमन्योन्यंतत्प्रबोधनम् ।
एतदेकपरत्वञ्चब्रह्माभ्यासंविदुर्बुधाः ॥

தச்சிந்தநம் தத்கதநம் அந்யோந்யம் தத்ப்ரபோதநம் ।
ஏதத் ஏகபரத்வஞ்ச ப்ரஹ்மாப்யாஸம் விதுர்புதா: ॥ ௧௦௬ ॥

தச்சிந்தநம் ஏகாந்தத்திலிருக்கும்போது அதையேசிந்திக்கிறது — தத்கதநம் சிஷியாள்வந்தபோது அதையேசொல்லுகிறது. — அந்யோந்யம் தத்ப்ரபோதநம் சமானர்கள்கூடும்போது) ஒருவருக்கொருவர் அந்தபிர்மத்தையேபோதித்துக்கொள்ளுகிறது — ஏதத் ஏகபரத்வம் ச இந்தபிர்மத்திலேயேகண்குத்திப்பாம்புபோல முக்கியதிருஷ்டியோடேகூடியிருக்கிறது — ப்ரஹ்மாப்யாஸம் (இதையே பிர்மாப்பியாசமென்று — புதா: பெரியோர்கள் — விது: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இது வெவ்வேறாயிருக்கவேண்டுமென்று எங்கேசொல்லியிருக்கிறதெனில்.

तमेवधीरोविज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतब्राह्मणः ।
नानुध्यायाद्बहून्शब्दान्वाचोविग्लापनंहितत् ॥

தமேவதீரோவிஜ்ஞாயப்ரஜ்ஞாங்குர்வீதப்ராஹ்மண: ।
நாநுத்யாயாத்பஹூஞ்சப்தாந்வாசோவிக்லாபநம்ஹிதத் ॥ ௧௦௭ ॥

தீர: சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னனான தைரியசாலியான
ப்ராஹ்மண: பிராமணன்
தமேவ (குருமுகமாய்)பிர்மமே
விஜ்ஞாய நானென்றறிந்து
ப்ரஜ்ஞாம் ததாகாரவிருத்திபரம்பரை
குர்வீத பண்ணத்தக்கது [யே
பஹூந் வெகு

சப்தாந் சப்தங்களை
நாநுத்யாயாத் நகரா அடிப்பது போல் ஓதத்தேவையில்லை
தத் அது
வாச: வாக்குக்கு
விக்லாபநம் ஹி வலி மாத்திரமன்றோ,
என்று இப்படி பிரகதாரண்ணிய உபநிடதம்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி சதாபிர்மவிசாரத்தில் இருந்தால் சரீரநிர்வாகமெப்படி நடக்குமெனில்.

अनन्याश्चिन्तयन्तोमांयेजनाःपर्युपासते ।
तेषांनित्याभियुक्तानांयोगक्षेमंवहाम्यहम् ॥

அநந்யாஶ்சிந்தயந்தோமாம்யேஜநா:பர்யுபாஸதே ।
தேஷாந்நித்யாபியுக்தாநாம்யோகக்ஷேமம்வஹாம்யஹம் ॥ ௧௦௮ ॥

யேஜநா: யாதொருஜனங்களானவர் [கள்
மாம் சர்வசாக்ஷியானவென்னை
அநந்யா: தனக்கன்னியமாக
சிந்தயந்த: சிந்தித்துக்கொண்டு (சதா காலமும்)
பர்யுபாஸதே. நானாவாக்கிலும்உபாசிக்கிறார்களோ

நித்யாபியுக்தாநாம் தேஷாம் எப்போதும் நான் பிர்மமென்ற அனுசந்தானத்தோடேகூடிய அவர்களுடைய
யோகக்ஷேமம் சகலவிதமான சரீரநிர் [வாகத்தை
அஹம் நானே
வஹாமி வகிக்கிறேனென்றுகீதையில் பகவான்சொன்னார்.

அ-கை. இப்போதுசொன்ன சுருதிஸ்மிருதிகளில் அந்தரங்கமேதெனில்.

इतिश्रुतिस्मृतीनित्यमात्मन्येकाग्रतांधियः ।
विधत्तोविपरीतायाभावनायाःक्षयायहि ॥

இதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதீநித்யமாத்மந்யேகாக்ரதாந்தியஃ ।
விதத்தோவிபரீதாயாபாவநாயா:க்ஷயாயஹி ॥ ௧௦௯ ॥

Koviloor Digital Library

இதி இப்படி
ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீ ச்ருதிஸ்ம்ருதிஇரண்டுகளும்
நித்யம் சதாகாலம்
ஸ்வாத்மநி ஆத்துமாவினிடத்தில்
ஸ்தியஃ புத்திக்கு
ஏகாக்ரதாம் ஏகாக்கிரமாயிருத்தலை
விதத்தஃ விதித்திருக்கிறதென்று

அ-கை. அதுஎதற்கெனில்.

விபரீதாயாஃபாவநாயாஃ இந்தவிபரீதபாவனையினுடைய
க்ஷயாய. க்ஷயத்தின் பொருட்டென்றறி.

அ-கை. தேகமேநான், ஜகத்துசத்தியமென்கிற புத்தி எதினால் விபரீதபாவனையாயிற்றெனில், அந்தலக்ஷண மதிலிருப்பதால், அந்தலக்ஷணமேதெனில்.

यद्यथावर्ततेतस्यतत्त्वंहित्वान्यथात्वधीः ।
विपरीताभावनास्यात्पित्रादावरिधीर्यथा ॥

யத்யதாவர்த்ததேதஸ்யதத்வம்ஹித்வாந்யதாத்வதீஃ ।
விபரீதாபாவநாஸ்யாத்பித்ராதாவரிதீர்யதா ॥ ககo ॥

யத் யாதொன்று
யதா எப்படி
வர்த்ததே இருக்கிறதோ
தஸ்ய அதற்கு
தத்வம் ஹித்வா அந்தஉண்மையைவிட்டு
அந்யதாத்வதீஃ வேறாகஎண்ணுகிறஞானமானது
விபரீதா.பாவநா.ஸ்யாத் விபரீதபாவனையாகிறது.

அ-கை. அது எதுபோலென்றால்.

பித்ராதௌ பிதாகுருசாத்துக்கள்முதலானவர்களிடத்தில்
யதா அரிதீஃ எப்படிசத்துருபுத்திபண்ணுகிறார்களோ, (நிஜமானசுக்தியாதிகளில்) ரஜதாதிகளையெப்படிகற்பிக்கிறார்களோஅப்படியென்றறி

வி-ம். அனாத்துமாவில், ஆத்துமபுத்தி பண்ணுகிறது அத்தியாசமென் பாஷியக்காரர் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அ-கை. இப்போது் பிரகிருதத்தில் இப்படி இருக்கிறதாவெனில்.

आत्मादेहादिभिन्नोयं मिथ्याचेदंजगत्तयोः ।
देहाद्यात्मत्वसत्यत्वधीर्विपर्ययभावना ॥

ஆத்மாதேஹாதிபிந்நோயம்மித்யாசேதம்ஜகத்தயோஃ ।
தேஹாத்யாத்மத்வஸத்யத்வதீர்விபர்யயபாவநா ॥ ககக ॥

அயம் இந்த
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
தேஹாதிபிந்நஃ தேகாதிபஞ்சகோசங்களுக்குவேறாயிருக்கவும்
இதம்ஜகச் இந்தஜகத்து
மித்யா.ச பொய்யாயிருக்கவும்
தயோஃ அவ்விரண்டுகளில்
தேஹாத்யாத்மத்வஸத்யத்வதீஃ தேகாதி

Koviloor Digital Library

கனில்நானென்கிறபுத்தியும் ஜகத்தில் சத்தியபுத்தியும்	விபர்யயபாவநா விபரீதபாவனை யெனப்படும்.

அ-கை. முன்னர்விபரீதபாவனை சித்தஏகாக்கிரத்தால் நிவர்த்தியாகுமென்று எப்படிச்சொன்னீர், பிராணபந்தனத்தால் சித்த ஏகாக்கிரமுள்ளவனுக்கு விபரீதபாவனை போகவில்லையே யெனில், அது சாமான்னியமாகச் சொன்னதேதவிர, விசேஷமாக தாற்பரியத்தோடே சொன்னதல்லவென்று சொல்லுகிறர்.

तत्वभावनयानश्येत्सातोदेहातिरिक्तताम् ।
आत्मनोभावयेत्तद्वन्मिथ्यात्वंजगतोनिशम् ॥

தத்வபாவநயாநஶ்யேத்ஸாதோதேஹாதிரிக்ததாம் ।
ஆத்மநோபாவயேத்தத்வந்மித்யாத்வஞ்ஜகதோநிஶம் ॥ ௧௧௨ ॥

ஸா அந்தவிபரீதபாவனையானது	டிலும் வேறாயிருத்தலும்
தத்வபாவநயா தத்துவபாவனையால்	தத்வத் அதுபோல
நஶ்யேத் நசிக்கும்	ஜகத: ஜகத்து
அத: ஆகையால்	மித்யாத்வம் பொய்யென்பதையும்
ஆத்மந: ஆத்மாவிற்கு	அநிஶம் சர்வகாலமும்
தேஹாதிரிக்ததாம் தேகாதிகளைக் காட்	பாவயேத் பாவிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி சதாதத்துவ பாவனையைப் பண்ணச்சொன்னீரே, அதற்குநியமாதிகள் உண்டோவென்று கேட்டதற்கு சமாதானம் சொல்லுகிறர்.

किंमन्त्रजपवन्मूर्तिध्यानवच्चात्मभेदधीः ।
जगन्मिथ्यात्वधीश्चात्रह्यावर्त्यास्यादुतान्यथा ॥

கிம்மந்த்ரஜபவந்மூர்த்தித்யாநவச்சாத்மபேததீ: ।
ஜகந்மித்யாத்வதீஶ்சாத்ரஹ்யாவர்த்யாஸ்யாதுதாந்யதா ॥ ௧௧௩ ॥

ஆத்மபேததீ: தேகாதிகளுக்கு, ஆத்துமா வேறென்றஞானமும்	அத்ர இந்த தத்துவபாவனையில்
ஜகந்மித்யாத்வதீ: ஜகத்துபொய்யென்றஞானமும்	கிம் நேமமுண்டோவெனில்
மந்த்ரஜபவத் உண்டாவதற்கு, பஞ்சாக்ஷராதிமந்திர ஜபம்போலும்	ஆவர்த்யா ஸ்யாத் அடிக்கடி நானேபிர்மமென்றும், ஜகத்துபொய்யென்றும் அனுசந்தானமான ஆவர்த்தியினாலே உண்டாகிறதே யல்லது
மூர்த்தித்யாநவத் சகுண மூர்த்திகளினது தியானம்போலும்	உத வேறே [துவபாவனைக்கில்லை.
	அந்யதா ஒருவிதமானநேமமும் தத்

அ-கை. அந்த ஜபாதிகளுக்குமாத்திரம் நியமம்வருவானேன், தத்துவபாவனைக்கு நியமமில்லாமல் போவானேனெனில்.

Koviloor Digital Library

अन्यथेतिविजानीहिदृष्टार्थत्वेनभुक्तिवत् ।
बुभुक्षुर्जपवद्भुङ्क्तेनकश्चिन्नियतःक्वचित् ॥

அந்யதேதிவிஜாநீஹிதிருஷ்டார்த்தத்வேந புக்திவத் ।
புபுக்ஷுர்ஜபவத் புங்க்தே நகஸ்சிந்நியதஃக்வசித் ॥ ககச ॥

புக்திவத் போஜனம்முதலானதைச் செய்வதுபோல தத்துவபாவனை
திருஷ்டார்த்தத்வேந பிரத்தியட்சபலமாயிருப்பதினலே
அந்யதா இதி அந்தஜபாதிகளுக்குவேறென்று
விஜாநீஹி இதையறிந்துகொள்
புபுக்ஷுஃ போஜனம்பண்ண இச்சையுள்ளவன்
கஸ்சித் ஒருவனும்
ஜபவத் ஜபம்பண்ணுகிறவன் போல
நியதஃ நியமம்பண்ணிக்கொண்டு
க்வசித் ஒரிடத்திலும்
நபுங்க்தே போஜனம்பண்ணுகிறதில்லை

அ-கை. போஜனம் பண்ணுகிறதற்கும் சுருதிஸ்மிருதிகளில் நியமஞ்சொல்லியிருக்கிறதேயென்றால், அது பசிநிவர்த்தியைமாத்திரம் செய்துகொள்ளுகிறவனுக்கு அந்தநியமமில்லையென்கிறதை விவரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

अश्नातिवानवाश्नातिभुङ्क्तेवास्वेच्छयान्यथा ।
येनकेनप्रकारेणक्षुधामपनिनीषति ॥

அஸ்நாதிவா நவாஸ்நாதி புங்க்தேவா ஸ்வேச்சயாந்யதா ।
யேநகேநப்ரகாரேண க்ஷுதாமபநிநீஷதி ॥ ககரு ॥

அஸ்நாதிவா சாப்பிடுகிறதாவது அல்லது
நஅஸ்நாதிவா சாப்பிடாமலிருக்கிறதாவது
புங்க்தேவா பட்சணதிகளை சாப்பிடுகிறதாவது
ஸ்வேச்சயா சீட்டுமுதலானவைகளையாவது [டுகிறதாவது
அந்யதா தூங்குகிறதாவது
யேநகேநப்ரகாரேண பின்னும் எந்தவிதத்திலாவது
க்ஷுதாம் பசியை
அபநிநீஷதி போக்கிவிடுகிறான்.

அ-கை. ஜபாதிகளில் போஜனாதிகளைக் காட்டிலும் வேறுவிதமிருக்கிறதென்பதெப்படியெனில்.

नियमेनजपंकुर्यादकृतौप्रत्यवायतः ।
अन्यथाकरणेनर्थस्स्वरवर्णविपर्ययात् ॥

நியமேந ஜபம்குர்யாத் அக்ருதௌ ப்ரத்யவாயதஃ ।
அந்யதாகரணேநர்த்தஸ்ஸ்வரவர்ணவிபர்யயாத் ॥ ககசு ॥

நியமேந நியமமாகவே [டியது
ஜபம்குர்யாத் ஜபம் பண்ணவேண்
அக்ருதௌ அப்படிநியமமாய்ப்பண்ணப்படாதபட்சத்தில்

Koviloor Digital Library

பரஸ்பராயச அனர்த்தத்தைக்கொடுப்பதான தோஷம் வருவதாலும் ஸம்ப்ரயோகாரணே அப்படி வித்தியாசமாய்ப்பண்ணும்பட்சத்தில் ஸ்வரவர்ணவிபர்யாஸே மந்திரவித்தியாசத்தினாலும், சொரவித்தியாசத்தினாலும் வர்ணவித்தியாசத்தினாலும் ஸமயே அனர்த்தம் வந்துவிடும்.

வி-ம். துவஷ்டாவானவன் இந்திரனுக்கு சத்துருவிருத்தியாக வேண்டுமென்று ஓமம்செய்ய, சொரபேதத்தால், இந்திரனே விருத்தியாகும்படியாக ஆய்விட்டது. நித்தியத்துவம் வேண்டுமென்று எண்ணியகும்பகர்ணன் அக்ஷரபேதத்தால் நித்திரத்துவமென்றுகேட்டு நித்திராளுவானதுபோலும், மந்திரபேதத்தினாலே பாரியை இழந்தவன் கதைபோலுமறி.

அ-கை. பசியானது பிரத்தியட்சபாதைக் கேதுவானதால், பசிநிவர்த்தியாகிறதற்கு நியமமன்றியில்போனாலும் புசிக்கலாம், விபரீதபாவனை அப்படியல்லாதபடியால், அதை நிவர்த்திபண்ணுவதற்கு சொன்னதியானம் திருஷ்டபலமானதால் நியமமாகவே பண்ணத்தக்கதெனில்

क्षुधेवदृष्टबाधाकृद्विपरीताचभावना ।
ज्ञेयाकेनाप्युपायेननास्त्यत्रानुष्ठितेःक्रमः ॥

க்ஷுதேவத்ருஷ்டபாதாக்ருத்விபரீதாசபாவநா ।
ஜ்ஞேயாகேநாப்யுபாயேநநாஸ்த்யத்ராநுஷ்டிதே:க்ரம: ॥ ௧௧௭ ॥

விபரீதா பாவநா ச விபரீதபாவனையும்
க்ஷுதா இவ பசியானதுபோல
த்ருஷ்டபாதாக்ருத் பிரத்தியட்சமான பாதையை உண்டுபண்ணுகிறது அநுபவமாயிருப்பதால்
கேந எந்த
உபாயேநாபி உபாயத்தினலாவது அதின்நிவர்த்தியை
ஜ்ஞேயா அறியத்தக்கது
அத்ர இதில்
அநுஷ்டிதே: அனுஷ்டானத்தின்
க்ரம: கிரமம்
நாஸ்தி யாதொன்றுமில்லை.

அ-கை. அப்போ அந்த உபாயமென்னவெனில்.

उपायःपूर्वमेवोक्तस्तच्चिन्ताकथनादिकः ।

உபாய:பூர்வமேவோக்தஸ்தச்சிந்தாகதநாதிக: ।

தச்சிந்தாகதநாதிக: அதையேசிந்திக்கிறதும்சொல்லுகிறதும்முதலான
உபாய: உபாயமானது
பூர்வம் ஏவ உக்த: முன்னமேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஜபம்முதலான கிரியைகளுக்கு கிழக்குதிக்குமுகம் முதலானநியமம் சொல்லப்பட் டிருப்பதுபோல், பிர்மதியானத்திற்கு அப்படி யாதொருநியமமும் வேண்டியதில்லையென்று சொன்னதுசரியே சகுணத்தியானம் பண்ணு

Koviloor Digital Library

வதுபோல், பிரமந்தியானத்திலும் விருத்தி ஏகாக்கிரம் வேண்டியதால் நிர்ப்பந்தம் எப்படியில்லையென்று சொல்லுகிறதெனில்.

एतदेकपरत्वेपिनिर्बन्धोध्यानवन्नहि ॥

ஏதத்ஏகபரத்வேபிநிர்ப்பந்தோத்யாநவந்நஹி ॥ ௧௧௮ ॥

ஏதத்ஏகபரத்வே அபி இதுவேமுக்கியவேலையாயிருந்தாலும் த்யாநவத் நிர்ப்பந்த: சகுணத்தியானத்தில் வருத்தமிருப்பதுபோல ந,ஹி இதில்யாதொருவருத்தமுமில்லையென்றறி

அ-கை. சகுணத்தியானத்தில் என்னநிர்ப்பந்த மிருக்கிறதய்யா, எந்தமூர்த்தியை உத்தேசித்துத் தியானம்செய்கிறனே, அதை சிந்திக்கவேண்டியது மாத்திரமேதவிர வேறில்லையேயெனில், இவன்தெரியாமல் சொல்லுகிறனென்று தியானத்திலிருக்கிற நிற்பந்தத்தைக் காண்பிவிப்பதற்கு சகுணத்தியான லட்சணத்தை முதலில் சொல்லுகிறார்.

मूर्तिप्रत्ययसांतत्यमन्यानन्तरितंधियः ।

ध्यानंतत्रातिनिर्बन्धोमनसश्चञ्चलात्मनः ॥

மூர்த்திப்ரத்யயஸாம்தத்யமந்யாநந்தரிதம்தியா: ।

த்யாநம்தத்ராதிநிர்ப்பந்தோமநஸஶ்சஞ்சலாத்மந: ॥ ௧௧௯ ॥

மூர்த்திப்ரத்யயஸாந்தத்யம் சகுணமூர்த்தியின்ஞானமும் அந்தமூர்த்தியாகாரமான நான்குகை முதலானஅவிச்சின்னவிருத்தியும் தியா: புத்திக்கு அந்யாநந்தரிதம் வேறுநினைப்பன்றியிலிருக்கிறதும் த்யாநம் தியானமாம் தத்ர அதில் சஞ்சலாத்மந: சஞ்சலவடிவமான மநஸ: மனதிற்கு அதிநிர்ப்பந்த: அத்தியந்தம்நிர்ப்பந்தமென்றறி.

வி-ம். சதா ஓடிக்கொண்டிருக்கிற யானை குதிரை குரங்குமுதலான மிருகங்களை கட்டிப்போட்டால் எப்படி சங்கடப்படுமோ, அப்படி சஞ்சலமான மனதிற்கும், சகுணத்தியானம் வெகுநிற்பந்தமாயிருக்குமென்றறி.

அ-கை. மனது சஞ்சலம் முதலான துற்குணத்தோடேகூடியிருக்குமென்பதில் பிரமாண மென்னவெனில்.

चञ्चलंहिमनःकृष्णप्रमाथिबलवद्दृढम् ।

तस्याहंनिग्रहंमन्येवायोरिवसुदुष्करम् ॥

சஞ்சலம்ஹிமந:க்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவத்த்ருடம் ।

தஸ்யாஹம்நிக்ரஹம்மந்யேவாயோரிவஸுதுஷ்கரம் ॥ ௧௨௦ ॥

Koviloor Digital Library

க்ருஷ்ண — கிருஷ்ணமூர்த்தே
அஸி — சஞ்சலமாயும்
ப்ரமாதி — (ரம்பம் அறுப்பதுபோல)பு
ருஷனுக்கு விசனத்தைகொடுப்பதாயும்
பலவத் — கங்காப்பிரவாகம் யானையை
க்கடித்திழுப்பதுபோல பலமாய்
த்ருடம் — இந்த மனதும் ஜீவ
னை தான்போகிற வழியே இழுப்ப
தாலும்
தஸ்ய — அந்தமனதினுடைய
நிக்ரஹம் — நிக்கிரகத்தை [லே
வாயோரிவ — வாயுவின்நிக்கிரகம்போ
ஸுதுஷ்கரம் — பிரயாசமென்று
அஹம் — நான்
மந்யே — என்னுகிறேன்.

ஸிம். மனது சத்து, அசத்தான ஒருவிஷயத்தில்விழுந்து திடமாய்மூழ்கிப்போனால், அதை அதிலிருந்து எடுப்பது ஈசுவரனாலு முடியாதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படியே ஸ்ரீராமமூர்த்தியினுடைய வாக்கியத்தையும் காட்டுகிறார்.

अप्यब्धिपानान्महतस्सुमेरून्मूलनादपि ।
अपिवह्न्यशनात्साधोविषमश्चित्तनिग्रहः ॥

அப்யப்திபாநாந்மஹதஸ்ஸுமேரூந்மூலநாதபி ।
அபிவஹ்ந்யஶநாத்ஸாதோவிஷமஶ்சித்தநிக்ரஹ: ॥ ௩௨௧ ॥

அப்திபாநாதபி — சமுத்திரத்தை கு
மஹத: — மகத்தான [டிப்பதிலும்
ஸுமேரோ: — அழகுள்ளமேருவை
உந்மூலநாதபி — வேரோடேபிடுங்கு
வதிலும்
வஹ்ந்யஶநாதபி — நெருப்பைவிழு
ங்குவதிலும்
சித்தநிக்ரஹ: — சித்தநிரோதமானது
விஷம: — பிரயாசம்
ஸாதோ — சாதோவென்று, வைரா
க்கிய பிரகரணத்தில் ராமர்சொல்
லியிருக்கிறார்.)

அ-கை. பிரகிருதத்தில் சொல்லப்படுகிற பிர்மவிசாரத்திற்கும், மனோவியாபாரமான சகுணத்தியானத்திற்கும், வேற்றுமையானது நன்றாயிருக்கிறதெனக் காண்பிக்கிறார்.

कथनादौननिर्बन्धश्शृङ्खलाबद्धदेहवत् ।

கதநாதௌநநிர்பந்தஶ்ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் ।

ஶ்ருங்கலாபத்ததேஹவத் — விலங்கில்
கட்டுண்ட சிம்மம்போல், மூர்த்தித்
தியானதிகளில் மனதிற்கு நிர்ப்பந்
தமுண்டு
கதநாதௌ — சிரவணமனன நிதித்தியா
சனதியில், கட்டுப்படாத சிம்மம்
சகல மிருகங்களுக்கும் ராஜாவாய்
சுகமாயிருப்பதுபோல,
நநிர்பந்த: — அப்படி மனதிற்கு நி
ர்ப்பந்தமில்லை.

Koviloor Digital Library

அ-கை. ஆனால்வேதாந்த சிரவணாதிகளில் நிர்ப்பந்தமில்லையென்பதை ஒப்புக்கொண்டேன், மூன்றுதேங்காய் உடைத்தவன் கதைபோல் ஓர்விசேஷமும்காணப்பட வில்லையேயெனில், நீசொன்னபடி விசேஷமில்லையென்கிறதில்லை.

किंत्वनन्तेतिहासाद्यैर्विनोदोनाट्यवद्धियः ॥

கிம்த்வநந்தேதிஹாஸாத்யைர்விநோதோநாட்யவத்தியஃ ॥ கஉஉ ॥

கிந்து பின்னையோவெனில்
அநந்தேதிஹாஸாத்யைஃ சிரவணாதியானதுமனதிற்குற்சாகமுண்டாவதான அனந்தகதைகளோடே கூடியிருப்பதினாலே
நாட்யவத் நாடகம்போலே
தியஃ (குருசந்நிதியிலிருக்கிற)மனதிற்கு:சிரவணம்பண்ணப்பண்ண
விநோதஃ சந்தோஷமேமென்மேலுமுண்டாகும்.

அ-கை. இப்போது தாங்கள்சொன்னபடி கதை திருஷ்டாந்தம் முதலானதோடே கூடியிருக்கிற வேதாந்தவிசாரமானது, ஏகாக்கிரசித்தமான நிதித்தியாசனத்திற்கு விக்கினமாமேயெனில்:

चिदेवात्माजगन्मिथ्येत्यत्रपर्यवसानतः ।
निदिध्यासनविक्षेपोनेतिहासादिभिर्भवेत् ॥

சிதேவாத்மாஜகந்மித்யேத்யத்ரபர்யவஸாநதஃ ।
நிதித்யாஸநவிக்ஷேபோநேதிஹாஸாதிபிர்பவேத் ॥ கஉங ॥

சித் ஏவ அறிவாகிய ஆத்துமாவேநான்
ஜகத் ஜகத்து
மித்யா. இதி பொய்யென்று
அத்ர இதில்
பர்யவஸாநதஃ முடிகிறபடியால்.
இதிஹாஸாதிபிஃ கதைமுதலானவைகளால்
நிதித்யாஸநவிக்ஷேபஃ நிதித்தியாசனத்திற்குக்கெடுதியானது [டாது.
நபவேத் ஒருக்காலுமுண்டாகமாட்

அ-கை. கதைதிருஷ்டாந்தங்களைத் தாங்கள் அனுசந்தானத்திற்கு தடையில்லையென்று அங்கிகரித்தால், கிருஷிமுதலான சகலதொழிலையும் வைத்துக் கொண்டாலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோதமில்லையேயெனில்.

कृषिवाणिज्यसेवादौकाव्यतर्कादिकेषुच ।
विक्षिप्यतेप्रवृत्याधीस्तैस्तत्वस्मृत्यसंभवात् ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌகாவ்யதர்காதிகேஷுச ।
விக்ஷிப்யதேப்ரவ்ருத்யாதீஸ்தைஸ்தத்வஸ்ம்ருத்யஸம்பவாத் ॥ கஉச ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யஸேவாதௌ விவசாயங்களிலும் வியாபாரங்களிலும் உத்தியோகமுதலானதொழில்களிலும்
காவ்யதர்காதிகேஷுச காவியம் தர்க்கம், முதலானதைபடிப்பதிலும்

Koviloor Digital Library

ப்ரவ்ருத்யுத்பத்தௌ (உண்டாகிற) பிரவி
ருத்திநிமித்தமில்லை புத்தியானது
விக்ஷிப்தே வைத்தியம் கொண்ட
வன்போலும், சந்தனமறைக்கிறவ
னுடைய பீஜம்போலவும், அலைந்து
கொண்டிருக்கும்

தே அவைகளை வைத்துக்கொண்
டிருக்கிறவர்களுக்கு
தஸ்யாத்ருப்தஸ்ய பிரமமே நா
னென்கிற ஸ்மிருதிகூடசம்பவியா
மையால் நீ கேட்டது விபரீதமெ
ன்றறி.

அ-கை. கிருஷிமுதலான சகலதொழிலிலும் அனுசந்தானத்திற்கு விரோ தமானால் போஜனாதிகளும் அதற்குவிரோதமாகுமே, அவைகளையும் தள்ளவே ண்டுமெனில்.

अनुसन्दधतैवात्रभोजनादौप्रवर्तितुम् ।
शक्यतेत्यन्तविक्षेपाभावादाशुपुनस्स्मृतेः ॥

அநுஸந்தததைவாத்ர போஜநாதௌப்ரவர்த்திதும் ।
ஶக்யதேத்யந்தவிக்ஷேபாபாவாதாஶுபுநஸ்ஸ்ம்ருதே: ௨௪௫ ॥

அநுஸந்தததா ஏவ அனுசந்தானம்ப
ண்ணிக்கொண்டே
அத்ர இந்த
போஜநாதௌ போஜனம்முதலானதி
ல் பிரவிர்த்திக்கக்கூடும் அதுவெதி
னாலென்றால் இது
அத்யந்தவிக்ஷேபாபாவாத் அத்தியந்

தம் சலனம் இன்மையாலும்
ஆஶு சீக்கிரமாக
புந: மறுபடி [ம்
ஸ்ம்ருதே: ஆத்துமநினைப்புவருவதானு
ப்ரவர்த்திதும் இதில்பிரவிர்த்திப
ண்ணுதல்
ஶக்யதே முடியும்.

அ-கை. போஜனாதிசமயத்தில் துக்கமற்ற ஸ்வரூபமறதி வருவதாகதாங்க ளே ஒப்புக்கொண்டமையால், அதனால் இவனுக்கு எப்படி அனர்த்தம்வாரா திருக்குமெனில்.

तत्वविस्मृतिमात्रान्नानर्थःकिन्तुविपर्ययात् ।
विपर्येतुंनकालोस्तिझटितिस्मरतःक्वचित् ॥

தத்வவிஸ்ம்ருதிமாத்ராந்நாநர்த்த:கிந்துவிபர்யயாத் ।
விபர்யேதும்நகாலோஸ்திஜடிதிஸ்மரத:க்வசித் ॥ ௨௪௬ ॥

தத்வவிஸ்ம்ருதிமாத்ராத் ஸ்வரூபமறதி
த்திரத்தால் [மானர்த்தம்
அநர்த்த: ஜனனமரணாதிசம்சாரா
ந இல்லை

கிந்து பின்னையோவெனில்
விபர்யயாத் விபரீதபாவனையால் அ
னர்த்தம் வரும்.

அ-கை. செத்தைகள் அனேகம்சேர்ந்து குப்பையாய் குமிவதுபோல், அ ப்படிமறதி பலப்படும்போது அதுவிபரீதமாய்விடுமேயெனில்.

Koviloor Digital Library

விபர்யஸ்தஸ்ய விபரீத பாவனை ஆவதற்கு
காலம் சாவகாசமானகாலம்
ந அஸ்தி இல்லை
ஸதி சீக்கிரமாக
ஸ்விஶ (ஓர்இடமான) ஆத்துமாவில்
ஸ்மரத꞉ ஸ்மரணத்தையடைகிற புருஷனுக்கு (விபரீதமில்லை.)

அ-கை. போஜனதியில் பிரவிருத்திக்கிறவனுக்கு, தத்துவவிஸ்மரணம்வந்தாலும், உடனேதத்துவஸ்மரணம் வருவதுபோல, இதராப்பியாசம் செய்பவனுக்கும், ஏன் அப்படி தத்துவஸ்மரணை வரக்கூடாதெனில்.

तत्वस्मृतेरवसरोनास्त्यन्याभ्यासशालिनः ।

தத்வஸ்ம்ருதேரவஸரோ நாஸ்த்யந்யாப்யாஸஶாலிந꞉ ।

தத்வஸ்ம்ருதே꞉ தன்ஸ்வரூபத்தைத் தனக்குநினைப்பதற்குகூட
அவஸர꞉ சாவகாசமானது
அந்யாப்யாஸஶாலிந꞉ இதரவித்தைகளை அப்பியசிக்கிரபேர்களுக்கு
நாஸ்தி சிறிதும்இடமில்லை.

இ-தி. கிழக்குதிசையை நோக்கிப் போகிறவனுக்கு மேற்குதிசையின் நோக்கமில்லாதது போலுமாம்.

அ-கை. மேல்கொண்டு தத்துவஸ்மரணை வேண்டாம் முன்னப்பியசித்ததேபோதுமெனில்.

प्रत्युताभ्यासघातित्वाद्बलात्तत्वमुपेक्ष्यते ॥

ப்ரத்யுதாப்யாஸகாதித்வாத்பலாத்தத்வமுபேக்ஷ்யதே ॥ ௧௨௭ ॥

ப்ரத்யுத அதுமாத்திரமன்று
அப்யாஸகாதித்வாத் முந்திசிறிது குருமுகமாய்அப்பியசித்ததையும்கெடுப்பதால்
பலாத் பலாத்காரமாக
தத்வம் பிர்மஞானம்
உபேக்ஷ்யதே உபேட்சிக்கப்படும்.

அ-கை. நீரிப்படிச் சொல்லுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

तमेवैकंविजानीथह्यन्यावाचोविमुंचथ ।

इतिश्रुतंतथान्यत्रवाचोविग्लापनंत्विति ॥

தமேவைகம்விஜாநீத ஹ்யந்யாவாசோவிமுஞ்சத ।

இதிஶ்ருதம்ததாந்யத்ரவாசோவிக்லாபநம்த்விதி ॥ ௧௨௮ ॥

தம் (முண்டகோபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற அந்த ஆத்துமா
ஏகமேவ ஒருவரையே
விஜாநீத அறிந்துகொள்ளுங்கள்
அந்யா꞉ மற்ற
வாச꞉ வார்த்தைகளை
விமுஞ்சத இதி விட்டுவிடுங்களென்று
ஶ்ருதம் சொல்லப்பட்டது
ததா அப்படி
அந்யத்ர இன்னமொரு சுருதியிலும்
வாச꞉ இதரசப்தோச்சாரணமானது
விக்லாபநம் வாக்குக்கு வலியென்று சொல்லப்படுகிறது.

Koviloor Digital Library

அ-கை. ஆகாரநீராகாரங்கள் முதலானவைகளெல்லாம் விடச்சொன்னால், எப்படி ஜீவிப்பேனெனில்.

आहारादित्यजन्नैवजीवेच्छास्त्रान्तरन्त्यजन् ।
किन्नजीवसियेनैवंकरोष्यत्रदुराग्रहम् ॥

ஆஹாராதி த்யஜந்நைவ ஜீவேச்சாஸ்த்ராந்தரம் த்யஜந் ।
கிம் ந ஜீவஸி யேநைவம் கரோஷ்யத்ர துராக்ரஹம் ॥ ௧௨௯ ॥

ஆஹாராதி த்யஜந் ஆகாராதிகளை விட்டால்

நைவ ஜீவேத் ஜீவிக்கப்படுகிறதில்லை

சாஸ்த்ராந்தரம் இதரசாஸ்திரத்தை

த்யஜந் விட்டால்

ந ஜீவஸி. நீ ஜீவிக்க மாட்டாயா

கிம் சொல்

யேந ஏவம் இந்த விஷயத்தில், எதினால்

அத்ர இப்படி

துராக்ரஹம் கரோஷி துராக்கிரகத்தைச்செய்கிறாய்.

அ-கை. தத்துவஞானிகளா யிருக்கிற ஜனகாதிகளெப்படி ராச்சியவிவகாரம் செய்தார்களெனில்.

जनकादेःकथंराज्यमितिचेद्दृढबोधतः ।
तथातवापिचेत्तर्कंपठयद्वाकृषिंकुरु ॥

ஜநகாதே: கதம் ராஜ்யமிதி சேத் த்ருடபோதத: ।
ததா தவாபி சேத் தர்க்கம் பட யத்வா க்ருஷிம் குரு ॥ ௧௩௦ ॥

ஜநகாதே: ஜனகர் முதலானவர்கள்

ராஜ்யம் கதம் இதி சேத் ராச்சியபரிபாலனமுதலானதைஎப்படி செய்தார்களெனில்

த்ருடபோதத: பிரமமே நானென்கிற திருடஞானத்தால் செய்தார்களென்றால்

ததா தவ அபி சேத் எனக்கு மப்படி திருடஞானம் வந்திருக்கிறதென்று சொல்லுவையேயானால் அப்படி உனக்கும் திருடஞானம் வந்திருந்தால்

தர்க்கம் பட அப்போதர்க்கம்முதலான காவியங்களையும்படி

யத்வா அல்லது

க்ருஷிம் குரு பத்துஏரும், பத்துக்கடையும் வைத்துக்கொள், நாம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

இ-தி. ராஜாவின்மகள் வேடிக்கை பார்க்க மேடையின்பேரில் ஏறினதுபோல, குசவன்பெண்கூறையின்மேலேறி விழுந்தகதைபோலே போகாதே.

அ-கை. தத்துவஞானிகள் சம்சாரம், அசாரமென்று அறிந்தபிறகு, அதிலென்னமாய் பிரவிர்த்திப்பார்களெனில்.

मिथ्यात्ववासनादार्ढ्येप्रारब्धक्षयकाङ्क्षया ।
अक्लिश्यन्तःप्रवर्तन्तेस्वस्वकर्मानुसारतः ॥

Koviloor Digital Library

ஶ்ரூதாஸுவாஸநாஜாலம் ப்ராரப்தக்ஷயகாங்க்ஷயா ।
ஸுக்லிஷ்டாஸ்தே ப்ரவர்தந்தே ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரத: ॥ ௧௬௧ ॥

ஶ்ரூதாஸுவாஸநாஜாலம் சம்சார வாசனை பொய்யென்று திருடப்பட்டிருந்தாலும் ப்ராரப்தக்ஷயகாங்க்ஷயா பிராரப்தத்தின் க்ஷயத்தைக் காங்க்ஷித்திருப்பதால் ஸ்வஸ்வகர்மாநுஸாரத: அவரவர்களுடைய கர்மானுசாரத்தால் ஸுக்லிஷ்டா: துக்கப்படாமலே ப்ரவர்தந்தே பிரவிர்த்திப்பார்கள்.

அ-கை. அப்போ அதிகப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

अतिप्रसङ्गोमाशंक्यस्स्वकर्मवशवर्तिनाम् ।

அதிப்ரஸங்கோமாஶங்க்யஸ்ஸ்வகர்மவஶவர்திநாம் ।

ஸ்வகர்மவஶவர்திநாம் தங்கள் தங்கள் பிராரப்தகர்மங்களுடைய வழிப்படியே நடப்பவரர்களாயிருக்கிறஞானிகளைக்குறித்து அதிப்ரஸங்க: விதியைக்கடந்து நடக்கவருமென்று அதிப்பிரசங்கமாய் ஆஶங்க்ய: சங்கிக்கத்தக்கதன்று.

அ-கை. அப்போ இஷ்டப்பிரகாரம் செய்தல்வந்துவிடுமேயெனில்.

अस्तुवाकेनशक्येतकर्मवारयितुंवद ॥

அஸ்துவாகேநஶக்யேதகர்மவாரயிதும்வத ॥ ௧௬௨ ॥

அஸ்துவா அப்படிவந்தாலும் வரட்டும் கர்ம பிராரப்தகர்மத்திற்கு வாரயிதும் தடைபண்ணுவதற்கு கேந யாராலே ஶக்யேத முடியும் வத சொல்.

அ-கை. ஞானி அஞ்ஞானி இருவருக்கும் பிராரப்தகர்மம் சமமாயிருக்கும்போது, அவர்களுக்கு பேதம்தெரிய திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறர்.

ज्ञानिनोऽज्ञानिनश्चात्रसमेप्रारब्धकर्माणि ।
नक्लेशोज्ञानिनोधैर्यान्मूढःक्लिश्यत्यधैर्यतः ॥
मार्गेगंत्रोर्द्वयोश्श्रान्तौसमायामप्यदूरताम् ।
जानन्धैर्याद्द्रुतंगच्छेत्त्यन्यास्तिष्ठातिदीनधीः ॥

ஜ்ஞாநிநோऽஜ்ஞாநிநஶ்சாத்ரஸமேப்ராரப்தகர்மணி ।
நக்லேஶோஜ்ஞாநிநோதைர்யாந்மூட:க்லிஶ்யத்யதைர்யத: ॥
மார்கேகந்த்ரோர்த்வயோஶ்ஶ்ராந்தௌஸமாயாமப்யதூரதாம் ।
ஜாநந்தைர்யாத்த்ருதம்கச்சேத்த்யந்யஸ்திஷ்டதிதீநதீ: ॥ ௧௬௪ ॥

ஜ்ஞாநிந: ஞானிக்கும் அஜ்ஞாநிந:ச அஞ்ஞானிக்கும் அத்ர இந்த இருவர்களுக்கும் ப்ராரப்தகர்மணி பிராரப்தகர்மம்

Koviloor Digital Library

ஸமே சமமானதும்
ஜ்ஞாநிந: ஞானிக்கு
தைர்யாத் பிரமம் நானென்கிற தைரியத்தால்
ந க்லேச: அந்த பிராரப்தபோகத்தில் ஒருக்காலும் விசனமுண்டாகாது
அதைர்யாத் அஞ்ஞானிக்கோவெனில், என்னது எந்த வேளையில் வருமோவென்ற அதைரியத்தினுல்
மூட: மூடன்
க்லிச்யதி விசனிப்பன்
மார்கே வழியில்
ஸமே நடப்பவர்கள்

அயோ: இருவர்களுக்கும்
ச்ராந்தௌ நடந்துவந்தசிரமமானது
ஸமாயாம் சமமாயிருந்தாலும்
அபிகாமகே தங்கும் ஊர் சமீபமாயிருப்பது சரியாயிருந்தாலும்
ஜாநந் அறிந்தவன்
தைர்யாத் தைரியத்தால்
த்வரகம் வேகமாய்
யாதி போகிறான்
அநபி: அறியாதவன்
ஸம்சயீ புத்திமயங்கித்தயங்கி
திஷ்டதி நிற்கிறான்.

அ-கை. இப்படி புருஷன் இந்தஆத்துமாவே நானென்றறிகிற, அபரோட்சஞானத்தைச் சொல்லுகிற பூர்வவாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்சொல்லி யதற்கு பலத்தைச்சொல்லுகிற உத்தரார்த்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

साक्षात्कृतात्मधीस्सम्यगविपर्ययबाधितः ।
किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்மதீஸ்ஸம்யகவிபர்யயபாதித: ।
கிமிச்சந்கஸ்யகாமாயசரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத் ॥ ௧௩௫ ॥

ஸம்யக் நன்றாக
ஸாக்ஷாத்க்ருதாத்மதீ: ஆத்துமசாக்ஷாத்காரம்வந்தஞானி
அவிபர்யயபாதித: விபரீதபாவனையால் கெடுக்கப்படாமலிருக்கும் போது

கிம் இச்சந் எதையிச்சிக்கப்போகிறான்
கஸ்ய காமாய யாருடைய போகத்தின்பொருட்டு
சரீரம் அநுஸஞ்ஜ்வரேத் சரீரதாபப் படப்போகிறான்.

அ-கை. அப்படி யறிந்ததினு லுண்டாகிற பிரயோசனத்தை விரித்துச் சொல்லுமெனில்.

जगन्मिथ्यात्वधीभावादाक्षिप्तौकाम्यकामुकौ ।
तयोरभावेसन्तापश्शाम्येन्निस्स्नेहदीपवत् ॥

ஜகந்மித்யாத்வதீபாவாதாக்ஷிப்தௌகாம்யகாமுகௌ ।
தயோரபாவேஸந்தாபச்சாம்யேந்நிஸ்ஸ்நேஹதீபவத் ॥ ௧௩௬ ॥

Koviloor Digital Library

ஜகந்மித்யாத்வவிஜ்ஞாநாத் — ஜகத்துப்பொ — யென்று ஞானம்வந்திருப்பதால் — ஸமாப்தே — அப்பாலம் வந்துவிட்டதால்
காம்யாநிகள — விஷயமும் கர்த்தா — வுமில்லையென்று — நிவ்ருதிவேஷம் — என்ஜியவற்றுவிளா — க்குப்போல
ஸூக்ஷீணா — ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டுப்போ — னதால் — ஸஞ்சாரதாபம் — (அதைப்பற்றியிருக்கிற) — சம்சாரதாபமானது
த்வயோ: — அந்த இரண்டுகளுக்கும் — ஸாம்யஜ — உபசமனமாகிவிடும்.

அ-கை. ஜகத்துப் பொய்யென்று அறிந்ததால் போகம் புஜிக்கவேண்டு மென்கிற ஆசை போய்விடுமென்பதற்கு சாக்ஷியேதெனில்.

गन्धर्वपत्तनेकिञ्चिन्नैन्द्रजालिकनिर्मिते ।
जानन्कामयतेकिन्तुजिहासतिहसन्निदम् ॥

கந்தர்வபத்தநேகிஞ்சிந்நைந்த்ரஜாலிகநிர்மிதே ।
ஜாநந்காமயதேகிந்துஜிஹாஸதிஹஸந்நிதம் ॥ ௩௬௭ ॥

கந்தர்வபத்தநே — கந்தருவபட்டணமானது — நகாமயதே — இச்சிக்கான்
ஐந்த்ரஜாலிகநிர்மிதே — இந்திரஜாலிகனால் நிருமிக்கப்பட்டதென்று — கிந்து — பின்னையோவென்றால்
ஜாநந் — அறிந்தவன் — இதம் — இது பொய்யென்று
கிஞ்சித் — அதைச்சிறிதும் — ஹஸந் — கண்டுசிறித்துப்போட்டு
ஜிஹாஸதி — தள்ளிவிடுவான்.

அ-கை. தாஷ்டாந்திக மேதெனில்,

आपातरमणीयेषुभोगेष्वेवंविचारवान् ।
नानुरज्यतिकिंत्वेतान्दोषदृष्ट्याजिहासति ॥

ஆபாதரமணீயேஷுபோகேஷ்வேவம்விசாரவாந் ।
நாநுரஜ்யதிகிம்த்வேதாந்தோஷத்ருஷ்ட்யாஜிஹாஸதி ॥ ௩௬௮ ॥

ஆபாதரமணீயேஷு — (அத்திப்பழம்போல மேல்பார்வைக்கு அழகு போலிருக்கிற — ந அநுரஜ்யதி — ஆசைப்பட்டான்
போகேஷு — மாலை சந்தனதிபோகங்களில் — கிந்து — பின்னையோவென்றால்
ஏவம் — இப்படியென்று — தோஷத்ருஷ்ட்யா — விஷயத்திலுள்ள தோஷத்தைக்கண்டிருப்பதால்
விசாரவாந் — நன்றாகவிசாரித்தவன் — ஏதாந் — இந்தவிஷயங்களை [ன்.
ஜிஹாஸதி — தள்ளுவதற்கே இச்சிப்ப

அ-கை. அப்படி விஷயத்திலுள்ள தோஷங்கள் இன்னதின்னதென்று கா ண்பிவியும் எனில், ஜகத்தில் ஸ்திரீ, பணம் இரண்டுக்குள்ளாசை சகலருக்குமி ருப்பதால், அவைகளிலுள்ள தோஷங்களைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

अर्थानामार्जनेक्लेशस्तथैवपरिपालने ।
नाशेदुःखंव्ययेदुःखंधिगर्थान्क्लेशकारिणः ॥

मांसपांचालिकायास्तुयन्त्रलोलेऽङ्गपञ्जरे ।
स्नाय्वस्थिग्रन्थिशालिन्याःस्त्रियाःकिमिवशोभनम् ॥

அர்த்தாநாமார்ஜநேக்லேஶஸ்ததைவபரிபாலநே ।
நாஶேது:கம்வ்யயேது:கம்திகர்த்தாந்க்லேஶகாரிண: ॥ ௧௧௯ ॥

மாம்ஸபாஞ்சாலிகாயாஸ்துயந்த்ரலோலேங்கபஞ்ஜரே ।
ஸ்நாய்வஸ்திக்ரந்திஶாலிந்யா:ஸ்த்ரியா:கிமிவஶோபநம் ॥ ௧௨௦ ॥

அர்த்தாநாம் பணங்களை
ஆர்ஜநே சம்பாதிப்பதிலும்
க்லேஶ: துக்கம்
ததைவ அப்படியே [ம்
பரிபாலநே ரக்ஷிப்பதிலும்துக்க
நாஶே நாசமாய்ப்போவதி
லும் துக்கம்
வ்யயே து:கம் செலவாவதிலும்துக்கம்
க்லேஶகாரிண: இப்படி துக்கத்தைச்செய்வதான
அர்த்தாந் பணங்களை
திக் நிந்திக்கக்கடவது

மாம்ஸபாஞ்சாலிகாயா: மாம்சத்தால் செய்தபொம்மையாயும்
ஸ்நாய்வஸ்திக்ரந்திஶாலிந்யா: நரம்பு எலும்புகளாற் கட்டப்பட்டதாயுமிருக்கிற இன்னம்அனந்ததோஷமுடையதாயுமிருக்கிற
ஸ்த்ரியா: ஸ்திரீகளுடைய
யந்த்ரலோலே யந்திரம்போலே சஞ்சலமாயுமிருக்கிற
அங்கபஞ்ஜரே சரீரமாகிறகூட்டில்
ஶோபநம் மங்களகரமானது
கிம் இவ என்ன இருக்கிறது.

ஆ-கை. இப்போது என்ன ஆயிற்றெனில்.

एवमादिषुशास्त्रेषुदोषास्सम्यक्प्रपञ्चिताः ।
विमृशन्ननिशन्तानिकथंदुष्टेषुमज्जति ॥

ஏவமாதிஷுஶாஸ்த்ரேஷுதோஷாஸ்ஸம்யக்ப்ரபஞ்சிதா: ।
விம்ருஶந்நநிஶந்தாநிகதம்துஷ்டேஷுமஜ்ஜதி ॥ ௧௨௧ ॥

ஏவமாதிஷு இதுமுதலான
ஶாஸ்த்ரேஷு சாஸ்திரங்களில்
தோஷா: தோஷங்கள்
ஸம்யக் நன்றாக
ப்ரபஞ்சிதா: விரித்துக்காண்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன

தாநி அவைகளை
அநிஶம் சதாகாலமும்
விம்ருஶந் ஆலோசிப்பவன் [ளில்
துஷ்டேஷு அந்தக்கெட்டவிஷயங்க
கதம் எப்படி
மஜ்ஜதி முழ்குவான்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. அப்படி விஷயங்களில் தோஷங்கண்டவன் அவைகளை இச்சிக்கானென்பதற்கு யுக்தியேதெனில்.

क्षुधयापीड्यमानोपिनविषंह्यत्तुमिच्छति ।
मृष्टान्नध्वस्ततृड्जानन्नमूढस्ताज्जिघत्सति ॥

க்ஷுதயாபீட்யமானோபிநவிஷம்ஹ்யத்துமிச்சதி ।
ம்ருஷ்டாந்நத்வஸ்தத்ருட்ஜாநந்நமூடஸ்தாஜ்ஜிகத்ஸதி ॥ ௧௪௨

க்ஷுதயா பசியால் வீட்யமாநஃ அபி பீடிக்கப்பட்டவனாலும் விஷம் விஷத்தை அத்தும் சாப்பிட நஇச்சதி இச்சிக்கானன்றோ ம்ருஷ்டாந்நத்வஸ்தத்ருட் மிருஷ்டான்னபோஜனத்தால் பசியைப்போக்கடிக்க வேண்டுமென்பதை யறிந்தவனை அமூடஃ விவேகியானவன் தத் அந்தவிஷயத்தைத் ஜிகத்ஸதி தள்ளிப்போடுவன்.

அ-கை. அய்யா பிராரப்தகர்மம் பிரபலமானதால், அது ஞானிக்கும் கூட போகத்தில் இச்சையை யுண்டுபண்ணுமே யெனில்.

प्रारब्धकर्मप्राबल्याद्भोगेष्विच्छाभवेद्यदि ।
क्लिश्यन्नेवतदाप्येषभुङ्क्तेविष्टिगृहीतवत् ॥

ப்ராரப்தகர்மப்ராபல்யாத்போகேஷ்விச்சாபவேத்யதி ।
க்லிஶ்யந்நேவததாப்யேஷபுங்க்தேவிஷ்டிக்ருஹீதவத் ॥ ௧௪௩

ப்ராரப்தகர்மப்ராபல்யாத் பிராரப்தகர்மத்தின் மிகுந்தவலியால் போகேஷு விஷயபோகங்களில் இச்சா இச்சை பவேத்யதி உண்டாயிற்றேயானால் ததா அப்போது விஷ்டிக்ருஹீதவத் ராஜாஞ்ஞையால்கிரகிக்கப்பட்டவன் க்லிஶ்யந்நேவ துக்கித்துக்கொண்டே (சிறையிலிருப்பதுபோல) ஏஷஃ அபி துக்கித்துக்கொண்டே இந்தஞானியும் புங்க்தே போகத்தைபுஜிப்பன்.

அ-கை. இதுஎப்படி அறியக்கூடுமெனில்.

भुञ्जानानाअपिबुधाश्श्रद्धावन्त:कुटुंबिनः ।
अद्यापिकर्मनाच्छिन्नमितिक्लिश्यान्तिसन्ततम् ॥

புஞ்ஜாநாஅபிபுதாஶ்ஶ்ரத்தாவந்தஃகுடும்பிநஃ ।
அத்யாபிகர்மநாச்சிந்நமிதிக்லிஶ்யந்திஸந்ததம் ॥ ௧௪௪

குடும்பிநஃ குடும்பத்தை யுடையவர்களாயும் ஶ்ரத்தாவந்தஃ ஞானத்தில்சிரத்தையுடையவர்களாயுமிருக்கிற

Koviloor Digital Library

வேத்யா: பிரமித்துக்கள்
ப்ராரப்தபோக பிராரப்தபோகத்தைப்புசித்துக்கொண்டிருந்தாலும்
அத்யாபி இன்னமும்
கர்ம இந்தகர்மம்
நஷ்டம் ந இதி தொலையவில்லையெ லக்ஷணம் சதா [ன்று
க்லிஶ்யந்தி துக்கித்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள்

அ-கை. தத்துவஞானிகளுக்கு சம்சாரத்தில் தாபம் உண்டாகுமென்பது நியாயமன்று, அப்படியுண்டானால் ஆனந்தாவாப்தியான ஞானபலமில்லாமல் போவதால் அது எப்படிக்கூடுமெனில்.

नायंक्लेशोत्रसंसारतापःक्लिन्तुविरक्तता ।
भ्रान्तिज्ञाननिदानोहितापस्सांसारिकस्स्मृतः ॥

நாயங்க்லேஶோத்ரஸம்ஸாரதாப꞉கிந்துவிரக்ததா ।
ப்ராந்திஜ்ஞாநநிதாநோஹிதாபஸ்ஸாம்ஸாரிகஸ்ஸ்ம்ருத꞉ ॥ ௧௪௫

அயம் இன்னமுமிந்தகர்மம் தொலையவில்லையேயென்றெண்ணுகிற இந்த
ஸம்ஸாரதாப꞉ சம்சாரதாபமானது
க்லேஶ꞉ ந துக்கமன்று
கிந்து பின்னையோவெனில்
அத்ர இதில்
விரக்ததா விரக்தியேயாம்.

அ-கை. அதற்கென்ன பிரமாணமென்றால், பூர்வாசாரியாள் பொய்யாயிருக்கிற விஷயத்தை சத்தியமென்றுநினைத்து ஆசைப்படுகிறதே சம்சாரதாபமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், விரக்தியை தாபமென்றுசொல்லவில்லை ஆகையால்.

தாப꞉ தாபமென்று
ஸ்ம்ருத꞉ சொல்லப்படுகிறதுஎதெனில்
ப்ராந்திஜ்ஞாநநிதாந꞉ விபரீதஞானத்திற்கு ஆதிகாரணமன்றோ.

அ-கை. இப்படிவருகிற எண்ணமானது விவேகமூலமா, அவிவேகமூலமாவென்பது எதினுலறியக்கூடுமெனில்.

विवेकेनपरिक्लिश्यन्नल्पभोगेनतृप्यति ।
अन्यथानन्तभोगेपिनैवतृप्यतिकर्हिचित् ॥

விவேகேநபரிக்லிஶ்யந்நல்பபோகேநத்ருப்யதி ।
அந்யதாநந்தபோகேபிநைவத்ருப்யதிகர்ஹிசித் ॥ ௧௪௬

விவேகேந விவேகத்தினாலே
பரிக்லிஶ்யந் விசனித்தவன் [னும்
அல்பபோகேந சொற்பபோகத்தினு
த்ருப்யதி திருப்தியடைவன்
அந்யதா அப்படிவிவேகமில்லாமலிருக்கும்பட்சத்தில் [வந்தபோதிலும்
அநந்தபோகே அனந்த போகம்
கர்ஹிசித் ஒருவிதஎதுவாலும்
ந ஏவ த்ருப்யதி திருப்தியடையமாட்டான்,

Koviloor Digital Library

அ-கை. தாங்கள்சொன்னது யுக்தமன்று விவேகிகளைப்போல், அஞ்ஞானிக்கும் வேண்டியபடி போகம்புஜித்தபிற்பாடு திருப்திவருமேயெனில்; அஞ்ஞானிக்கு போகத்தில் திருப்தியாராதென்று சொல்லுகிற சுருதியை திருஷ்டாந்தத்துடன் காண்பிக்கிறார்.

नजातुकामःकामानामुपभोगेनशाम्यति ।
हविपाकृष्णवर्त्मेवभूयएवाभिवर्धते ॥

நஜாதுகாம꞉காமாநாமுபபோகேநஶாம்யதி ।
ஹவிஷாக்ருஷ்ணவர்த்மேவபூயஏவாபிவர்த்ததே ॥ ௧௪௭

காமாநாம்	மனோபீஷ்டங்களான காமங்களை	ஹவிஷா	நெய்யினாலே
உபபோகேந	மேல்மேலும்புஜிப்பதால்	க்ருஷ்ணவர்த்மா இவ	அக்கினிபோலே
காம꞉	ஆசை	பூய꞉ ஏவ	மறுபடி விருத்தியாவதுபோல்
ஜாது	ஒருக்காலும்	அபிவர்த்ததே	ஆசையானது விருத்தியையே அடையும்
ந ஶாம்யதி	அடங்காது.		

அ-கை. அப்படி விவேகத்தோடே கூடியவனுக்கு போகம்திருப்தியைகொடுக்குமென்பதற்கு, சுருதி யுக்தி யனுபவமேதெனில்.

परिज्ञायोपभुक्तोहिभोगोभवतितुष्टये ।
विज्ञायसेवितश्चोरोमैत्रीमेतिनचोरताम् ॥

பரிஜ்ஞாயோபபுக்தோஹிபோகோபவதிதுஷ்டயே ।
விஜ்ஞாயஸேவிதஶ்சோரோமைத்ரீமேதிநசோரதாம் ॥ ௧௪௮

பரிஜ்ஞாய	விஷயம்துக்ககரமென்று தெரிந்து	விஜ்ஞாயஸேவித꞉	இவன் திருடனென்றுதெரிந்துசினேகம்செய்யப்பட்ட
உபபுக்த꞉ஹி	புஜிக்கப்பட்ட புருஷன்யாவனோஅவனுக்கு	சோர꞉	திருடன்அவனுக்கு
போக꞉	அந்தபோகம்	மைத்ரீம்	மித்திரபாவத்தையே
துஷ்டயே	சந்துஷ்டியே	ஏதி	செய்வானேதவிர
பவதி	கொடுக்கும்	சோரதாம்	தன்திருட்டுத்தனத்தைச்
		ந ஏதி	செய்யான்

அ-கை. வேப்பங்காய்க்குக் கசப்பே வடிவமாயிருப்பதுபோல், மனதிற்கு ஆசையே வடிவமாயிருப்பதால், என்னமாய் சொற்பபோகத்தினால் அதுதிருப்தியை யடையுமெனில்.

मनसोनिगृहीतस्यलीलाभोगोल्पकोपियः ।
तमेवालब्धविस्तारंक्लिष्टत्वाद्बहुमन्यते ॥

உதாஸீநா நிஸ்ப்ருஹஸ்வாந்தஸ்ய ஸ்வல்போ போகோ ஹி யோ விஷய: ।
ததேவாபு ஸமுத்ரவிஸ்தாரம் ஸ்பஷ்டகாரு பஹுமந்யதே ॥ ௧௫௯

நிஸ்ப்ருஹஸ்வாந்தஸ்ய — விவேகவைராக்கிய நிதித்தியாசனாதிகளால் கட்டப்பட்டிருக்கிற மனதிற்கு
ய: ஸ்வல்போ விஷய: — யாதொரு விஷயா ட்டாக வருகிற போகம் [கிலும்
அல்ப ஸ்வல்பி — சொற்பமாக இருக்கபோ
ஏகானந்த — அனந்தத்தானே
ஸ்பஷ்டகாரு — தாக்கத்தோடே கூடியதென்று கண்டிருப்பதால்
ஸமுத்ரவிஸ்தாரம் — அளவிடக்கூடாத விஸ்தாரமென்று [றுகிறான்.
பஹுமந்யதே — பகுமானமாகஎண்

அ-கை. இப்படி ஞானியின்மனது சொற்பபோகத்தில் திருப்தியையடைவதற்கும், அஞ்ஞானியின் மனது அனந்தபோகத்திலும் திருப்தியையடையாதென்பதற்கும் திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

बद्धमुक्तोमहीपालोग्राममात्रेणतुष्यति ।
परैरबद्धोनाक्रान्तोनराष्ट्रंबहुमन्यते ॥

பத்தமுக்தோ மஹீபாலோ க்ராமமாத்ரேண துஷ்யதி ।
பரைரபத்தோ நாக்ராந்தோ ந ராஷ்ட்ரம் பஹுமந்யதே ॥ ௧௬௦

பத்தமுக்த: — கட்டிலிருந்துவிடுபட்ட
மஹீபால: — ராஜன் [ல்
க்ராமமாத்ரேண — ஒருசிறுகிராமத்தினா
துஷ்யதி — சந்தோஷிக்கிறான்
பரை: — சத்துருக்களினாலே
அபத்த: — பிடிபடாதவனும்
நாக்ராந்த: — ஆக்கிரமிக்கப்படாதவனுமானராஜன்
ராஷ்ட்ரம் — எதிரியால்ராஜ்யம் கொடுக்கப்பட்டாலும்
ந பஹுமந்யதே — வெகுமானமாகஎண்ணான்.

அ-கை. விவேகமிருக்கும்போது இச்சையுண்டாகக் கூடாதேயெனில்

विवेकेजाग्रतिसतिदोषदर्शनलक्षणे ।
कथमारब्धकर्मापिभोगेच्छांजनयिष्यति ॥

விவேகே ஜாக்ரதி ஸதி தோஷதர்சநலக்ஷணே ।
கதமாரப்தகர்மாபி போகேச்சாம் ஜநயிஷ்யதி ॥ ௧௬௧

தோஷதர்சநலக்ஷணே — விஷயத்தில் அனித்தியம், துக்கம், அசுத்தம் முதலானதோஷத்தைத் தெரியும்படியான
விவேகே — நான்பிரமம் ஜகத்துப்பொய்யென்கிறவிவேகமானது
ஜாக்ரதி ஸதி — ஜாக்கிரதையாயுள்ளளவில்
ஆரப்தகர்மாபி — பிராரப்தகர்மமும்
போகேச்சாம் — விஷயபோகத்தில்இச்சையை
கதம் — இவனுக்கெப்படி
ஜநயிஷ்யதி — உண்டுபண்ணும்

Koviloor Digital Library

உ-ம். தோஷதிருஷ்டி புரச்சரமான விவேகமிருந்தாலும், பிராரப்தகர்மானுவிருத்தமானதால் இச்சையுண்டாகுமென்று பரிகரிக்கிறார்.

नैपदोपोयतोनेकविधंप्रारब्धमिष्यते ।
इच्छानिच्छापरेच्छाचप्रारब्धंत्रिविधंस्मृतम् ॥

நைஷதோஷோயதோநேகவிதம்ப்ராரப்தமிஷ்யதே ।
இச்சாநிச்சாபரேச்சாசப்ராரப்தம்த்ரிவிதம்ஸ்ம்ருதம் ॥ கருஉ

யத: யாதொருகாரணத்தால் | இஷ்யதே சொல்லப்படுகிறதோ
ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மம் | நைஷ: ஆகையால் இது
அநேகவிதம் அனேகவிதமாக | தோஷ: ந தோஷமில்லையென்றறி.

அ-கை. அந்த கர்மமெத்தனைவிதமெனில்.

இச்சா இச்சையென்றும் | ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மமானது
அநிச்சா அனிச்சையென்றும் | த்ரிவிதம் மூன்றுவிதமாய்.
பரேச்சா-ச பரேச்சையால்வருகிறதென்றும் | ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இச்சாபிராரப்தத்தின் ஸ்வரூபம் யாதெனில்.

अपथ्यसेविनश्चोराराजदाररताअपि ।
जानन्तएवस्वानर्थमिच्छन्त्यारब्धकर्मतः ॥

அபத்யஸேவிநஶ்சோராராஜதாரரதாஅபி ।
ஜாநந்தஏவஸ்வாநர்த்தமிச்சந்த்யாரப்தகர்மத: ॥ கருங

அபத்யஸேவிந: ஔஷதம் சாப்பிடும்போது அபத்தியம்பண்ணுகிறவர்களென்ன | ஸ்வாநர்த்தம் இவர்களால் தங்களுக்குக்கெடுதிவருமென்பதையவர்கள்
சோரா: திருடுகிறவர்களென்ன | ஜாநந்த: அபி அறிந்திருந்தாலும்
ராஜதாரரதா: ராஜஸ்திரீயையிஷ்டம்செய்கிறவர்களென்ன | ஆரப்தகர்மத: ஏவ பிராரப்தகர்மத்தினாலேயே
| இச்சந்தி இச்சிக்கிறார்கள்.

அ-கை. இச்சாபிராரப்தமானது இப்படிச் செய்விக்குமென்பது எதினாலறியப்படுகிறதெனில்.

नचात्रैतद्वारयितुमीश्वरेणापिशक्यते ।
यतईश्वरएवाहगीतायामर्जुनंप्रति ॥

सदृशंचेष्टतेस्वस्याःप्रकृतेर्ज्ञानवानपि ।
प्रकृतिंयान्तिभूतानिनिग्रह किंकरिष्यति ॥

நவாரயிதுமீஶ்வரேணாபி ஶக்யதே |
யதோவோசத்பகவாந்கீதாயாமர்ஜுநம் ப்ரதி || ௧௫௪
ஸத்ருஶம் சேஷ்டதே ஸ்வஸ்யா: ப்ரக்ருதேர்ஜ்ஞாநவாநபி |
ப்ரக்ருதிம் யாந்தி பூதாநி நிக்ரஹ: கிம் கரிஷ்யதி || ௧௫௫

ஜ்ஞாநவாநபி ஞானவானாயிருந்தாலும்
ஸ்வஸ்யா: தன்னுடைய
ப்ரக்ருதே: பூர்வவாசனைக்கு
ஸத்ருஶம் சமானமாகவே
சேஷ்டதே நடக்கிறான்
பூதாநி பிராணிகள்
ப்ரக்ருதிம் பூர்வவாசனையையே
யாந்தி அடைகின்றன
நிக்ரஹ: (ஈசுவரனுடைய)நிக்கிரகந்தான்
கிம் (அதை) யென்ன
கரிஷ்யதி செய்யப்போகிறது
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
ஈஶ்வரேண ஈசுவரனான கிருஷ்ணபகவானே
கீதாயாம் பகவத்கீதையில்
அர்ஜுநம் ப்ரதி அர்ச்சுனனைக்குறித்து
ஊசே (இப்படிச்சொன்னாரோ
ததா இந்த விஷயத்திலுண்டாகிற
ஏதத் இந்த கர்மத்தை
வாரயிதும் தடைபண்ணுவதற்கு
ஈஶ்வரேணாபி ஈசுவரனாலும்
ந ஶக்யதே ச முடியாதன்றோ.

ஶ-ம். ஆகையால் ஞானிக்கே இப்படி யிருக்கும்போது அஞ்ஞானிக்குக் கேட்கத்தேவையில்லை.

ஆ-ஷை. நீர் இந்தகாலத்திலுள்ள ஆத்தமாட்டாத ஞானிகளுக்காக பிராரப்தகர்மம் விலக்கமுடியாதென்று சொல்லுகிறீரேதவிர சக்தியுண்டானவர்கள் அதைத்தள்ளிப் போடுவார்களெனில்.

अवश्यंभाविभावानांप्रतीकारोभवेद्यदि ।
तदादुःखैर्नलिप्येरन्नळरामयुधिष्ठिराः ॥
அவஶ்யம்பாவிபாவாநாம்ப்ரதீகாரோபவேத்யதி |
ததாது:கைர்நலிப்யேரந்நளராமயுதிஷ்டிரா: || ௧௫௬

அவஶ்யம்பாவிபாவாநாம் நிச்சயமாக இன்னாருக்கு இன்னவிதமாக பவிக்குமென்று நியமிக்கப்பட்ட பிராரப்தகர்மங்களுக்கு
ப்ரதீகார: சிகிச்சையானது
பவேத் யதி உண்டாயிருக்குமேயானால்
ததா அப்போது
நளராமயுதிஷ்டிரா: (கிருதயுகத்தில்) நளனும், திரேதாயுகத்தில், ஸ்ரீராமமூர்த்தியும், துவாபரயுகத்தில், பாண்டவர்களும்
து:கை: அனந்தவிதமான துக்கங்களினாலே
ந லிப்யேரந் அவதிப்படாமலிருந்திருக்கலாம் (ஆகையாலிதை ஈசுவரனாலும் தடுக்கக்கூடாதென்றறி.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்படி எல்லாதந்திரமான ஈசுவரனாலும் பிராரப்தத்தை மீக்கக்கூடாதென்றால், ஈசுவரனுக்கு அனீசுவரத்துவம் வருமேயெனில்.

नचेश्वरत्वमीशस्यहीयतेतावतायतः ।
अवश्यंभाविताप्येषामीश्वरेणैवनिर्मिता ॥

நசேஶ்வரத்வமீஶஸ்ய ஹீயதே தாவதாயத: ।
அவஶ்யம்பாவிதாப்யேஷாமீஶ்வரேணைவ நிர்மிதா ॥ ௧௫௭ ॥

யத: யாதொருகாரணத்தால்
ஏஷாம் இந்த ஜீவர்களுக்கு
அவஶ்யம் நிச்சயமாக
பாவிதா அபி பவிக்கத்தக்கதையும்
ஈஶ்வரேணைவ ஈசுவரனாலேயே
நிர்மிதா நிர்மிக்கப்பட்டதோ

தாவதா அதினாலேயே
ஈஶஸ்ய ஈசுவரனுக்கு
ஈஶ்வரத்வம் சுதந்தரமான பிரபுத்துவம்
ந ஹீயதே கெடவில்லை.

அ-கை. இப்படி இச்சாபிராரப்தம் நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டேன் இனி அனிச்சா பிராரப்தமேதெனில்.

प्रश्नोत्तराभ्यामेवैतद्गम्यतेऽर्जुनकृष्णयोः ।
अनिच्छापूर्वकंचास्तिप्रारब्धमितितच्छृणु ॥
अथकेनप्रयुक्तोयंपापंचरतिपूरुषः ।
अनिच्छन्नपिवार्ष्णेयबलादिवनियोजितः ॥
कामएषक्रोधएषरजोगुणसमुद्भवः ।
महाशनोमहापाप्माविद्ध्येनमिहवैरिणम् ॥

ப்ரஶ்நோத்தராப்யாமேவைதத் கம்யதே(அ)ர்ஜுநக்ருஷ்ணயோ: ।
அநிச்சாபூர்வகஞ்சாஸ்தி ப்ராரப்தமிதி தச்ச்ருணு ॥ ௧௫௮ ॥
அத கேந ப்ரயுக்தோ(அ)யம் பாபம் சரதி பூருஷ: ।
அநிச்சந்நபி வார்ஷ்ணேய பலாதிவ நியோஜித: ॥ ௧௫௯ ॥
காம ஏஷ க்ரோத ஏஷ ரஜோகுணஸமுத்பவ: ।
மஹாஶநோ மஹாபாப்மா வித்த்யேநமிஹ வைரிணம் ॥ ௧௬௦ ॥

அர்ஜுநக்ருஷ்ணயோ: அர்ச்சுனகிருஷ்ணனுடைய
ப்ரஶ்நோத்தராப்யாமேவ சங்கை உத்தரங்களாலேயே
ஏதத் இது
கம்யதே அறியப்படுகிறது

அநிச்சாபூர்வகம் இச்சையன்றியிலே வருகிற
ப்ராரப்தஞ்ச பிராரப்தகர்மமானது
அஸ்தி இதி இருக்கிறதென்று (சொல்லியிருக்கிறது)
தத் அதைக்

Koviloor Digital Library

ஶ்ருணு கேள்
அத பிற்பாடு
வார்ஷ்ணேய ஏ கிருஷ்ண
கேந யாராலே
ப்ரயுக்த: ஏவப்பட்டு
அயம் இந்த
பூருஷ: புருஷனானவன்
அநிச்சந் அபி பாபத்தை இச்சியாமலிருந்தாலும்
பலாத் இவ (ராஜாஞ்ஞைபோல)பலாத்காரமாய்
நியோஜித: அதிற்சேர்க்கப்பட்டவனாகி
பாபம் பாபத்தை
சரதி செய்கிறனென்று (கேட்ட பார்த்தனுக்கு கிருஷ்ணபகவான் சொல்லுகிறார்)
ஏஷ: இந்த
காம: காமமும்
ஏஷ: இந்த
க்ரோத: க்ரோதமும்
ரஜோகுணஸமுத்பவ: ரஜோகுணத்திலிருந்துண்டாய்
மஹாஶந: (மகத்தான புண்ணியத்தைச்)சாப்பிடுகிறதாயும்
மஹாபாப்மா மகாபாபவடிவமாயுமிருக்கிறது
ஏநம் இதை
வைரிணம் சத்துருவாக
இஹ இவ்விடத்திலே
வித்தி நீ அறி.

வி-ம். விஷயத்தைக் கண்டமாத்திரத்தி லுண்டாகிறது காமம், அதற்குவிக்கின முண்டாகும்போது உண்டாகிறது கோபமாம்.

அ-கை. காமக்குரோதங்களே சகல பிரவர்த்திக்கும் காரணமென்பதுசரி இதினுல் அனிச்சாபிராரப்தத்தின் ஸ்வரூபமேதாயிற்றெனில், அந்த கீதையிலேயே சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

स्वभावजेनकौन्तेयनिबद्धस्स्वेनकर्मणा ।
कर्तुंनेच्छसियन्मोहात्करिष्यस्यवशोपितत् ॥

ஸ்வபாவஜேந கௌந்தேய நிபத்தஸ் ஸ்வேந கர்மணா ।
கர்தும் நேச்சஸி யந்மோஹாத் கரிஷ்யஸ்யவஶோபி தத் ॥ ௬௰ ॥

கௌந்தேய ஏ அர்ச்சுன
ஸ்வபாவஜேந ஜன்மாந்தரிய சுபாவத்தாலுண்டான
ஸ்வேந தன்
கர்மணா கர்மத்தினாலே
நிபத்த: கட்டுப்பட்டவனான நீ
மோஹாத் மயக்கத்தினாலே
யத் யாதொரு (யுத்தத்தை)
கர்தும் பண்ண
ந இச்சஸி இச்சிக்கிறயில்லையோ
அவஶ: அசுவாதீனனாயிருந்துகொண்டு
தத் அந்த (யுத்தத்தை நீயே)
கரிஷ்யஸி பண்ணப்போகிற(யென்றுசொன்ன இதுவே அனிச்சாபிராரப்தமாம்.)

அ-கை. இனி பரேச்சா பிராரப்தமேதெனில்.

Koviloor Digital Library

नानिच्छन्तोनचेच्छन्तःपरदाक्षिण्यसंयुताः ।
सुखदुःखेभजन्त्येतत्फलेच्छापूर्वकर्महि ॥

நாநிச்சந்தோநசேச்சந்த:பரதாக்ஷிண்யஸம்யுதா: |
ஸுகது:கேபஜந்த்யேதத்பலேச்சாபூர்வகர்மஹி || ௧௬௨

நாநிச்சந்: தான்ஒருவிஷயத்தை இச்சியாதிருந்தாலும்
நசேச்சந்: ஒரு விஷயத்தை இச்சித்திருந்தாலும்
பரதாக்ஷிண்யஸம்யுதா: அன்னியர்களுடைய தாக்ஷிணியத்தோடே கூடினவர்களாகி
ஸுகது:கே சுகதுக்கங்களை சில
பஜந்தி அடைகிறார்கள் (ஞானிகள்
ஏதத் இதையே
பலேச்சா பரேச்சா
பூர்வகர்ம ஹி பிராரப்தமென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்கும் இச்சாபிராரப்தத்தை அங்கீகரித்தால், எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப்போகிறாரென்கிறவாக்கியத்திற்கு விரோதமாகுமேயெனில்.

कथंतर्हिकिमिच्छन्नित्येवमिच्छानिषिध्यते ।
नेच्छानिषेधःकिंत्विच्छाबाधोभर्जितबीजवत् ॥

கதம்தர்ஹிகிமிச்சந்நித்யேவமிச்சாநிஷித்யதே |
நேச்சாநிஷேத:கிந்த்விச்சாபாதோபர்ஜிதபீஜவத் || ௧௬௩

தர்ஹி அப்போ
கிம் இச்சந் எதை இச்சிக்கப் போகிறாயென்று
ஏவம் இப்படி
இச்சா இச்சையானது
கதம் என்னமாய்
நிஷித்யதே (வேதத்தால்) நிஷித்தம்பண்ணக்கூடுமெனில்
இச்சாநிஷேத: (வேத) மிச்செயின் ந. பண்ணவில்லை (நிஷேதத்தை
கிந்து பின்னேபோவென்றால்
பர்ஜிதபீஜவத் வருத்தவிதைபோலும், (குத்தினநெல்போலும், பல்லைப்பிடிங்கின பாம்பைப்போலும்)
இச்சாபாத: இச்சையின்பாதையானது (சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அதை விபரமாகச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

भर्जितानितुबीजानिसन्त्यकार्यकराणिच ।
विद्वदिच्छातथेष्टव्यासत्वबोधान्नकार्यकृत् ॥

பர்ஜிதாநிதுபீஜாநிஸந்த்யகார்யகராணிச |
வித்வதிச்சாததேஷ்டவ்யாஸத்வபோதாந்நகார்யக்ருத் || ௧௬௪

பர்ஜிதாநி வருத்த
பீஜாநிது விதைகளும்
அகார்யகராணி ச முளைமுதலான காரியோற்பத்தியைச் செய்யாதவைகளாகவே
ஸந்தி இருக்கின்றன

Koviloor Digital Library

௧௬௪ அப்படி. [யும்
வித்வதிச்சா ஞானியினுடையஇச்சை
வைஷயாஸத்யவோயநாஸ இச்சிக்
கப்பட்டவிஷயம்பொய்யென்றறு
னமிருப்பதால்
காமுகஸ்ய ஜன்மாந்திகாரியங்கள்
ந. உண்டுபண்ணமாட்டா.

அ-கை. ஞானிக்குப் பிரயோஜன மின்மையால், விஷயத்திலெப்படி இச்சைவருமெனில், அவனுக்கு அந்த இச்சையால் பலமிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்

दग्धबीजमरोहेपिभक्षणायोपयुज्यते ।
विद्वदिच्छाप्यल्पभोगंकुर्यान्नव्यसनंवहु ॥

தக்தபீஜமரோஹேபிபக்ஷணாயோபயுஜ்யதே ।
வித்வதிச்சாப்யல்பபோகங்குர்யாந்நவ்யஸநம்பஹு ॥ ௧௬௫

தக்தபீஜம் வறுபட்டவிதையானது
அரோஹே அபி முளையாவிட்டாலும்
பக்ஷணாய தீனியின்பொருட்டு
உபயுஜ்யதே உபயோகப் படுவது
போல
வித்வதிச்சா ஞானியினுடையஇச்
சையும் [தை
அல்பபோகம் சொற்பமான போகத்
குர்யாத் பண்ணும்
பஹு மிகுந்த
வ்யஸநம் விசனத்தை
ந உண்டுபண்ணாது.

அ-கை. கர்மந்தானே போகத்தின்வழியாக விசனத்தை யுண்டுபண்ணுமேயெனில்.

भोगेनचरितार्थत्वात्प्रारब्धंकर्महीयते ।

போகேநசரிதார்த்தத்வாத் ப்ராரப்தம்கர்மஹீயதே ॥ ௧௬௬

போகேந புஜிப்பதினாலேயே
சரிதார்த்தத்வாத் அது தீர்ந்துபோ
ய்விடுவதால்
ப்ராரப்தம்கர்ம பிராரப்தகர்மமானது
ஹீயதே கெட்டுப்போகிறது

அ-கை. பின்னையெதினால் விசனமுண்டாகிற தெனில்.

भोक्तव्यसत्यताभ्रान्त्याव्यसनन्तत्रजायते ॥

போக்தவ்யஸத்யதாப்ராந்த்யாவ்யஸநந்தத்ரஜாயதே ॥ ௧௬௭

போக்தவ்யஸத்யதா புஜிக்கப்பட்ட
பஞ்சவிஷயங்களில் சத்தியமென்ற
ப்ராந்த்யா திரிக்ககாலமயக்கத்தால்
தத்ர அதில் [து.
வ்யஸநம்ஜாயதே விசனமுண்டாகிற

அ-கை. வியசனகாரணமான மயக்கத்திற் கடையாளமேதெனில், பெரியோர் உனக்கு வந்து என்ன வேண்டுமென்று கேட்கும்போது அவன் சொல்லுகிறதாவது.

Koviloor Digital Library

माविनश्यत्वयंभोगोवर्धतामुत्तरोत्तरम् ।
माविघ्नाःप्रतिबध्नन्तुधन्योस्म्यस्मादितिभ्रमः ॥

மாவிநஶ்யத்வயம் போகோவர்த்ததாமுத்தரோத்தரம் ।
மாவிக்நா꞉ப்ரதிபத்நந்துதந்யோஸ்ம்யஸ்மாதிதிப்ரம꞉ ॥ கசுஎ ॥

அயம் போக꞉ இந்த விஷயபோகம்
மாவிநஶ்யது ஒருநாளும் நசிக்கவேண்டாம்
உத்தரோத்தரம் மென்மேலும் [ம்
வர்த்ததாம் விருத்தியாயிருக்கவேண்டு
விக்நா꞉ இடையிடையே விக்கினங்கள்
மாப்ரதிபத்நந்து ஒன்றும் பிரதிபந்தியாமலிருக்கவேண்டும்
அஸ்மாத் இதிலேயே (நான்)
தந்யோஸ்மி தன்னியனாய்விடுவேனென
இதி இப்படிச்சொல்லுகிறதே (ன்று
ப்ரம꞉ மயக்கமென்றறி.

அ-கை. அது நிவர்த்திக்கத்தக்கதான உபாயமேதெனில்.

यदभाविनतद्भाविभाविचेन्नतदन्यथा ।
इतिचिन्ताविषघ्नोयंबोधोभ्रमनिवर्तकः ॥

யதபாவிநதத்பாவிபாவிசேந்நதத்ந்யதா ।
இதிசிந்தாவிஷக்நோயம்போதோப்ரமநிவர்த்தக꞉ ॥ கசுஅ ॥

யத் யாதொரு (வஸ்து)
அபாவி தனக்குபவிக்கததக்கதன்றோ
தத் அது
பாவி ந பவிக்கவேமாட்டாது
பாவிசேத் எதுபவிக்கத்தக்கதோ
தத் அது
அந்யதா இவனைவிட்டு
ந ஒருக்காலும்போகாது
இதி இப்படி
சிந்தாவிஷக்ந꞉ சிந்தையாகிறவிஷத்தைக்கொல்லுகிறதான
அயம் போத꞉ இந்த ஞானமானது
ப்ரமநிவர்த்தக꞉ முன்சொன்ன மயக்கத்தை நிவர்த்திக்கும்.

அ-கை. ஞானி, அஞ்ஞானி இருவருக்கும் போகம் சமமாயும், விசனம்அதின்மையானபலம், தாரதம்மியமாயும் காணப்படுவானேனெனில்.

समेपिभोगेव्यसनंभ्रान्तोगच्छेन्नबुद्धवान् ।
अशक्यार्थस्यसंकल्पाद्भ्रान्तस्यव्यसनंबहु ॥

ஸமேபிபோகேவ்யஸநம்ப்ராந்தோகச்சேந்நபுத்தவாந் ।
அஶக்யார்த்தஸ்யஸங்கல்பாத்ப்ராந்தஸ்யவ்யஸநம்பஹு ॥ கசுகூ

போகே போகமானது [லும்
ஸமே அபி இருவருக்கும் சமமானு
ப்ராந்த꞉ அதில் அஞ்ஞானியானவன்
வ்யஸநம் விசனத்தை
கச்சேத் அடைவன் (அடையான்.
புத்தவாந் ந அதில் ஞானியானவன்

அ-கை. அது எதினால் பேதமாகிறதெனில்.

ஜ்ஞாநவாந் அஞ்ஞானியானவன்
ப்ராரப்தவஸாத் முடியாதகாரியத்தை
ஸங்கல்பாத் என்னுகிறபடியினாலே
வ்யஸநவாந் மிகுந்த விசனத்தை
அடைகிறான்.

அ-கை. ஞானிவிசனத்தை அடையானென்பதைச் சொல்லுமெனில்.

मायामयत्वंभोगस्यबुद्ध्वास्थामुपसंहरन् ।
भुञ्जानोपिनसंकल्पंकुरुतेव्यसनंकुतः ॥

மாயாமயத்வம்போகஸ்யபுத்த்வாஸ்தாமுபஸம்ஹரந் ।
புஞ்ஜாநோபிநஸங்கல்பம்குருதேவ்யஸநம்குத꞉ ॥ ௧௭௦ ॥

போகஸ்ய போகமானது
மாயாமயத்வம் மாயாமயமென்பதை
புத்த்வா அறிந்து
ஆஸ்தாம் (அதில்) ஆஸ்தையை (டு
உபஸம்ஹரந் நிவர்த்தித்துக்கொண்
புஞ்ஜாநோऽபி போகத்தை புஜித்
தாலும்
ஸங்கல்பம் நான் புஜிக்கிறேனென்ற
சங்கற்பத்தை
ந குருதே பண்ணுகிறதில்லை.
குதோ வ்யஸநம் அப்படிக்கிருக்க என்
னமாய் விசனத்தையடைவன்.

அ-கை. அவனுக்குபோகம் மாயாமயமென்கிற ஞானம் இருந்தாலும், போககாலத்தி லுண்டாகிறசுகம் காணப்படுவதால், அதிலாசை என்னமாயி ல்லாமற் போகுமெனில்.

स्वप्नेन्द्रजालसदृशमचिन्त्यरचनात्मकम् ।
दृष्टनष्टंजगत्पश्यन्कथन्तत्रानुरज्यति ॥

ஸ்வப்நேந்த்ரஜாலஸத்ருஸமசிந்த்யரசநாத்மகம் ।
த்ருஷ்டம்நஷ்டம்ஜகத்பஸ்யந்கதம்தத்ராநுரஜ்யதி ॥ ௧௭௧

ஸ்வப்நேந்த்ரஜாலஸத்ருஸம் சொப்பன
த்திற்கும் இந்திரஜாலத்திற்ம் சமா
னமாயிருப்பதாயும்
அசிந்த்யரசநாத்மகம் இன்னபடிவரும்
இன்னபடிபோமென்று சிந்திக்கக்
கூடாதவடிவமாயும்
த்ருஷ்டம் பார்க்கப்படுகிற
ஜகத் ஜகத்து
நஷ்டம் நஷ்டமாவதை
பஸ்யந் பார்க்கிற (ஞானியானவன்
தத்ர கதம் அந்தஜகத்தில் எப்படி
அநுரஜ்யதி ஆசக்தியைப்பண்ணுவன்

அ-கை. சொப்னம், இந்திரஜாலம்போல, இச்சகம் பொய்யாய் தோன்ற வில்லையே, சத்தியமாயல்லவோ தோன்றுகிறது, அதில் ஆசக்திபோவதற் குபா யமேதெனில்.

स्वस्वप्नमापरोक्ष्येणदृष्ट्वापश्यन्स्वजागरम् ।
चिन्तयेदप्रमत्तस्सन्नुभावनुदिनंमुहुः ॥

Koviloor Digital Library

चिरन्तयोस्सर्वसाम्यमनुसन्धायजागरे ।
सत्यत्वबुद्धिंसंत्यज्यनानुरज्यतिपूर्ववत् ॥

ஸ்வஸ்வப்நமபரோக்ஷேண த்ருஷ்ட்வா பஶ்யந்ஸ்வஜாகரம் |
சிந்தயேதப்ரமத்தஸ்ஸந்நுபாவநுதிநம் முஹு: || ௧௭௨
சிரந்தயோஸ்ஸர்வஸாம்யமநுஸந்தாயஜாகரே |
ஸத்யத்வபுத்திம்ஸந்த்யஜ்யநாநுரஜ்யதிபூர்வவத் || ௧௭௩

ஸ்வஸ்வப்நம் தான்காண்கிறசொப்பனத்தை
அபரோக்ஷேண பிரத்தியக்ஷமாய்
த்ருஷ்ட்வா தானேபார்த்து
ஸ்வஜாகரம் (அதுபோல) தன்ஜாக்கிரத்தையும்
பஶ்யந் பார்த்து
அப்ரமத்த: ஸந் சாவதானமாயிருந்துகொண்டு
உபௌ இந்தஇரண்டுகளையும்
அநுதிநம் தினந்தோறும்
முஹு: அடிக்கடி
சிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது
தயோ: அந்த ஜாக்கிர சொப்பனங்களுக்கு
ஸர்வஸாம்யம் சர்வவிதத்திலுமிருக்கிற சாம்யத்தை
சிரம் வெகுகாலம்
அநுஸந்தாய அனுசந்தானம்பண்ணி
ஜாகரே ஜாக்கிராவஸ்தையில்
ஸத்யத்வபுத்திம் சத்தியமென்கிற புத்தியை
ஸந்த்யஜ்ய விட்டு
பூர்வவத் அதில்முன்னஞ்ஞானதிசையிற்போல்
ந அநுரஜ்யதி ஆசக்தியையடையான்

அ-கை. பிரபஞ்சம் பொய்யென்கிறஞானமும், அதில்சத்தியபுத்தியை உபஜீவித்துக்கொண் டிருக்கிறபோகமும், ஒன்றுக்கொன்று, ராத்திரியும் பகலும்போல, விரோதியாயிருப்பதால் ஞானிக்கு பிராரப்தபோக மெப்படிக்கூடுமெனில்.

इन्द्रजालमिदंद्वैतमचिन्त्यरचनात्वतः ।
इत्यविस्मरतोहानिःकावाप्रारब्धभोगतः ॥

இந்த்ரஜாலமிதம்த்வைதமசிந்த்யரசநாத்வத: |
இத்யவிஸ்மரதோஹாநி:காவாப்ராரப்தபோகத: || ௧௭௪

இதம் இந்ததோன்றப்பட்ட
த்வைதம் துவைதமானது
அசிந்த்யரசநாத்வத: சிந்திக்கக்கூடாத கற்பனையானதால்
இந்த்ரஜாலம் இதி இந்திர ஜாலமென்று
அவிஸ்மரத: மறவாதிருக்கிறஞானிக்கு
ப்ராரப்தபோகத: பிராரப்தபோகத்திலே
கா வா என்ன
ஹாநி: குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானத்திற்கும் பிராரப்தத்திற்கும் விரோதமில்லைஎன்பதை நன்றாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்.

निर्बन्धस्तत्वविद्यायाइन्द्रजालत्वसंस्मृतौ ।
प्रारब्धस्याग्रहोभोगेजीवस्यसुखदुःखयोः ॥

நிர்பந்தஸ்தத்வவித்யாயாஇந்த்ரஜாலத்வஸம்ஸ்ம்ருதௌ ।
ப்ராரப்தஸ்யாக்ரஹோபோகேஜீவஸ்யஸுகது:கயோ: ॥

தத்வவித்யாயாம் பிரமஞானத்திற்கும் இந்த்ரஜாலத்வஸம்ஸ்ம்ருதௌ இந்திரஜாலம்போலே ஜகத்து பொய்யென்று நினைப்பதிலேயே நிர்பந்த: சாவதானம் | ப்ராரப்தஸ்ய பிராரப்தத்திற்கு ஜீவஸ்ய ஜீவனுக்கு ஸுகது:கயோ: சுகதுக்கங்களுடைய போகே போகங்கொடுப்பதில் ஆக்ரஹ: சாவதானம்.

அ-கை. இதிரண்டும் விரோதமில்லாமலிருக்கிறதெனில்.

विद्यारब्धेविरुध्येतेनभिन्नविषयत्वतः ।
வித்யாரப்தேவிருத்யேதேநபின்னவிஷயத்வத: ॥ ௧௭௫

வித்யாரப்தே ஞானம் பிராரப்தகர்மம் பின்னவிஷயத்வத: வேறுவேறு விஷயமானதால் | ந விருத்யேதே விரோதமில்லை.

அ-கை. விஷயமிந்தியாத்துவ ஞானம்போக விரோதமில்லை யென்பதை எங்கேகண்டோமெனில்.

जानद्भिरप्यैंद्रजालंविनोदोदृश्यतेखलु ॥
ஜானத்பிரப்யைந்த்ரஜாலவினோதோத்ருஶ்யதேகலு ॥ ௧௭௬

ஐந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமென்று ஜானத்பி: அபி அறிந்தபேர்களாலும் | வினோத: (அந்த) வேடிக்கையானது த்ருஶ்யதே கலு பார்க்கப் படுகிறதன்றோ.

அ-கை. வாதிகள் ஒருவனிடத்திலேயே, போகமும், ஞானமும் கூடாதென்று சொல்லுகிறார்களேயெனில், அந்தவாதிகளை நீகேள், பிராரப்தகர்மந்தான் ஞானத்தைக்கெடுக்குமா, அல்லது ஞானந்தான் பிராரப்தகர்மத்தைக்கெடுக்குமா, கர்மம்ஞானத்தைக் கெடுக்குமென்றாலதற்குத்தரம்சொல்லுகிறோம்.

जगत्सत्यत्वमापाद्यप्रारब्धंभोजयेद्यदि ।
तदाविरोधिविद्यायाभोगमात्रान्नसत्यता ॥

ஜகத்ஸத்யத்வமாபாத்யப்ராரப்தம்போஜயேத்யதி ।
ததாவிரோதிவித்யாயாபோகமாத்ரான்னஸத்யதா ॥ ௧௭௭

ப்ராரப்தம் பிராரப்தகர்மமானது ஜகத்ஸத்யத்வம் ஜகத்திற்கு சத்தியத்துவத்தை | ஆபாத்ய உண்டுபண்ணி போஜயேத் யதி போகத்தை ஊட்டுவைத்ததேயானால்

Koviloor Digital Library

ததா அப்போது
வித்யாயா: ஞானத்திற்கு
விரோதீ விரோதியாக (ஆகும்)
போகஹேதுத்வ போகம் கொடுப்பது மாத்திரத்தினலே
ஸத்யதா சத்தியமாக
ந ஆகாது.

அ-கை. மித்தையென்றறிந்த பதார்த்தத்தில் போகம்கூடுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

अन्यूनोजायतेभोगःकल्पितैस्स्वप्नवस्तुभिः ।
जाग्रद्वस्तुभिरप्येवमसत्यैर्भोगइष्यताम् ॥

அந்யூநோஜாயதேபோக:கல்பிதைஸ்ஸ்வப்நவஸ்துபி: ।
ஜாக்ரத்வஸ்துபிரப்யேவமஸத்யைர்போகஇஷ்யதாம் ॥ ௧௭௮

கல்பிதை: கற்பிதங்களான
ஸ்வப்நவஸ்துபி: சொப்பனத்தில்தோற்றப்பட்டவஸ்துக்களினலே
போக: போகமானது
அந்யூந: குறைவில்லாம லனுபவிக்கும்படி
ஜாயதே உண்டாகிறதுபோல
ஏவம் இப்படி
அஸத்யை: அசத்தியங்களான
ஜாக்ரத்வஸ்துபி:அபி ஜாக்கிரத்தில் தோன்றுகிற வஸ்துக்களினலும்
போக: போகமானது
இஷ்யதாம் அநுபவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. ஞானந்தான் பிராரப்தத்தை கெடுக்கட்டுமேயெனில்.

यदिविद्यापह्नुवीतजगत्प्रारब्धघातिनी ।
तदास्यान्नतुमायात्वबोधेनतदपह्नवः ॥

யதிவித்யாபஹ்நுவீதஜகத்ப்ராரப்தகாதிநீ ।
ததாஸ்யாந்நதுமாயாத்வபோதேநததபஹ்நவ: ॥ ௧௭௯

வித்யா ஞானமான துண்டாகும் போதே
ஜகத் உலகத்தை
அபஹ்நுவீத யதி காணுமற்பண்ணு மேயானல்
ததா அப்போ
ப்ராரப்தகாதிநீ பிராரப்தத்தை கொல்லுகிறதாக
ஸ்யாத் ஆகும்
மாயாத்வபோதேந பொய்யென்ற ஞானத்தினலே
ததபஹ்நவ: அந்தஜகத்தினுடைய நாசமானது
ந து இல்லை ஆகையால் ஞானமானதுபிராரப்தத்தைக் கெடுக்காட்டாதென்றறி.

அ-கை. இப்படி ஞானத்திற்கும், பிராரப்தபோகத்திற்கும், விரோதமில்லையென்பதைத் திருஷ்டாந்தமூலமாகக்காட்டுமெனில்.

Koviloor Digital Library

अनपह्नुत्यलोकास्तदिन्द्रजालमिदंत्विति ।
जानन्त्येवानपह्नुत्यभोगमायात्वधीस्तथा ॥

அநபஹ்நுத்ய லோகாஸ்ததிந்த்ரஜாலமிதம் த்விதி ।
ஜாநந்த்யேவாநபஹ்நுத்ய போகமாயாத்வதீஸ்ததா ॥ ௧௩௦

லோகா: ஜனங்கள்
இதம் இந்திரஜாலமான
தத் அந்தத் தோற்றத்தை
அநபஹ்நுத்ய தன்னுக்குத் தோன்றாமல் செய்யாமலே
இதம் து இது
இதி இந்திரஜாலமென்று
ஜாநந்த்யேவ அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்
ததா அப்படி
மாயாத்வதீ: ஜகத்துப் பொய்யென்ற ஞானமும்
போகம் பிராரப்தபோகத்தை
அநபஹ்நுத்ய கெடுக்காமல் தானே இருக்கிறது.

ஆ. கை. சுருதியைப் பிடித்துக்கொண்டு சங்கிக்கிறான்.

यत्रत्वस्यजगत्स्वात्मापश्येत्कस्तत्रकेनकम् ।
किञ्जिघ्रेत्किंवदेद्वेतिश्रुतौतुबहुघोषितम् ॥
तेनद्वैतमपह्नुत्यविद्योदेतिनचान्यथा ।
तथाचविदुषोभोगःकथंस्यादितिचेच्छृणु ॥

யத்ர த்வஸ்ய ஜகத்ஸ்வாத்மா பஶ்யேத்கஸ்தத்ர கேந கம் ।
கிம் ஜிக்ரேத்கிம் வதேத்வேதி ஶ்ருதௌ து பஹுகோஷிதம் ॥ ௧௩௧
தேந த்வைதமபஹ்நுத்ய வித்யோதேதி ந சாந்யதா ।
ததா ச விதுஷோ போக: கதம் ஸ்யாதிதி சேச்ச்ருணு ॥ ௧௩௨

யத்ர அஸ்ய பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதாவது யாதொரு ஞானவஸ்தையிலிருக்கிறவனுக்கு
ஜகத் ஸ்வாத்மா ஜகத்துதன்வடிவமாவதால்
தத்ர அந்தசமயத்தில்
க: கம் எவன் எதை
கேந எதினால்
பஶ்யேத் பார்ப்பான்
கிம் எவன் எதினால் எதை
ஜிக்ரேத் முகர்ந்துபார்ப்பான்
கிம் எவன் எதை
வதேத் வா பேசுவானென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதௌ அந்தஉபநிஷத்தில்
பஹு வெகுவாய்
கோஷிதம் கோஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது
தேந ஆகையினாலே
த்வைதம் துவைதத்தை
அபஹ்நுத்ய கொன்றுகொண்டே(நண்டுக்குஞ்சுபோல
வித்யா ஞானம்

Koviloor Digital Library

உதேதி உண்டாகிறது
ந,வ.அந்யதா வேறொளிதமாக ஞான
முண்டாகாது
கதா.வ அப்படியாயுள்ளவில்
விருதஷீ: (அச்சுருதி விரோதமாய்)
ஞானிக்கு
ஹோமஃ போகம்
கடிதம் எப்படி
ஸ்யாத் உண்டாகும்
ஐதி.வேத் என்று நீ கேட்பாயாகில்
ஶ்ருணு அதற்குச்சமாதானம்கேள்.

அ-கை. அதற்குத்தரம் சொல்லுகிறார்.

सुपुप्तिविषयामुक्तिविषयावाश्रुतिस्त्विति ।
उक्तंस्वाप्ययसंपत्त्योरितिसूत्रेह्यतिस्फुटम् ॥

ஸுஷுப்திவிஷயாமுக்திவிஷயாவாஶ்ருதிஸ்த்விதி ।
உக்தம்ஸ்வாப்யயஸம்பத்த்யோரிதிஸூத்ரேஹ்யதிஸ்புடம் ॥ ௧௮௩

ஶ்ருதிஃ து (அந்த)சுருதியானது
ஸுஷுப்திவிஷயா சுஷுப்தியைக்கு
றித்தும்
முக்திவிஷயா வா.விதேகமுக்தியைக்கு
றித்தும்
இதி சொல்லுகிறதென்றும்ஜீவன்மு
க்தியைக்குறித்துச் சொல்லவில்லை
யென்றும்
ஸம்பத்த்யோ வியாசசூத்திரத்தில்
ஸ்வாப்யயஸம்பத்த்யோஃசுஷுப்திவிதே
கமுக்திகளுக்கென்று
அதிஸ்புடம் அத்தியந்தம் வெளியாக
உக்தம்ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறத
ன்றோ.

தா-ம். ஆகையால் நீசங்கித்தசங்கை உபயோகமற்றதாயிற்று.

அ-கை. ஏன் நான்சொல்லுகிறபடி அந்தசுருதிக் கர்த்தமிருக்கக்கூடா தெனில்.

अन्यथायाज्ञवल्क्यादेराचार्यत्वंनसंभवेत् ।
द्वैतदृष्टावविद्वत्ताद्वैतादृष्टौनवाग्वदेत् ॥

அந்யதாயாஜ்ஞவல்க்யாதேராசார்யத்வம்நஸம்பவேத் ।
த்வைதத்ருஷ்டாவவித்வத்தாத்வைதாத்ருஷ்டௌநவாக்வதேத் ॥ ௧௮௪

அந்யதா அப்படிசொல்லாதபக்ஷத்தில்.
யாஜ்ஞவல்க்யாதேஃ யாஞ்யவல்க்கியர் மு
தலானபேருக்கு
ஆசார்யத்வம் குருவாயிருத்தல்
நஸம்பவேத் உண்டாகக்கூடாது
த்வைதத்ருஷ்டௌ துவைத திருஷ்டியி
ருக்கும்பக்ஷத்தில்
அவித்வத்தா அஞ்ஞானத்துவமாகும்
த்வைதாத்ருஷ்டௌ துவைதம்தோன்றா
தபக்ஷத்தில்
வாக் உபதேசவாக்கு
நவதேத் வா உண்டாகக்கூடாது.

அ-கை. அய்யர்அவர்களுக்கு ஞானம் இல்லையென்று சொல்லவில்லை, சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணும்போது, துவைதம்தோற்றுவதால், அந்தஞ

Koviloor Digital Library

னம் பரோட்சமாயிருக்கும், நிர்விகல்பசமாதியில் துவைதம்தோற்றமையால், அபரோக்ஷமாகுமென்று சங்கிக்கிறான்.

निर्विकल्पसमाधौतुद्वैतादर्शनहेतुतः ।
सैवापरोक्षविद्येतिचेत्सुषुप्तिस्तथानकिम् ॥

நிர்விகல்பஸமாதௌ து த்வைதாதர்சநஹேதுத꞉ ।
ஸைவாபரோக்ஷவித்யேதி சேத் ஸுஷுப்திஸ் ததா ந கிம் ॥ ௧௮௫

நிர்விகல்பஸமாதௌ து - நிர்விகல்பசமாதியிலேயே
த்வைதாதர்சநஹேதுத꞉ - துவைதங்கள் ஒன்றும்தோற்றமற்போவதால்
ஸா ஏவ - அப்படி துவைதம்தோற்றமற்போவதே
அபரோக்ஷவித்யா - அபரோக்ஷஞானமாகுமென்றுல்
இதி சேத் - இப்படிசொல்வையேயானல்
ததா - அப்போ
ஸுஷுப்தி꞉ - சுஷுப்தியானது
ந கிம் - ஏன் ஞானமாகாது.

அ-கை. என்னய்யா, கேலிபண்ணுகிறீரெனில்.

आत्मतत्त्वंनजानातिसुप्तौयदितदात्वया ।
आत्मधीरेवविद्येतिवाच्यानद्वैतविस्मृतिः ॥

ஆத்மதத்த்வம் ந ஜாநாதி ஸுப்தௌ யதி ததா த்வயா ।
ஆத்மதீரேவ வித்யேதி வாச்யா ந த்வைதவிஸ்ம்ருதி꞉ ॥ ௧௮௬

ஸுப்தௌ - சுஷுப்தியில்
ஆத்மதத்த்வம் - பிர்மமேநானென்கிறதை
ந ஜாநாதி - அறிகிறனில்லையே
யதி - என்றுல்
ததா - அப்போ
த்வயா - உன்னாலே
ஆத்மதீ꞉ ஏவ - ஆத்துமஞானமே
வித்யா இதி - வித்தையென்று
வாச்யா - சொல்லத்தக்கது
த்வைதவிஸ்ம்ருதி꞉ ந - துவைதத்தை மறக்கிறதன்று.

அ-கை. ஆத்துமாநானென்பதும், துவைதம் மறப்பதும், ஞானமாகட்டுமேயெனில்.

उभयंमिलितंविद्यायदितर्हिघटादयः ।
अर्धविद्याभाजिनस्स्युस्सकलद्वैतविस्मृतेः ॥

मशकध्वनिमुख्यानांविक्षेपाणांबहुत्वतः ।
तवविद्यातथानस्याद्घटादीनांयथादृढा ॥

உபயம் மிலிதம் வித்யா யதி தர்ஹி கடாதய꞉ ।
அர்தவித்யாபாஜிந꞉ ஸ்யு꞉ ஸகலத்வைதவிஸ்ம்ருதே꞉ ॥ ௧௮௭

Koviloor Digital Library

உபயஸ்ய நிஜஸ்வப்யாதாவிசேஷணாநாம்பஹுத்வதஃ ।
தவவித்யா தயா நஸ்யாத்கடாதீநாம்யதாத்ருசா ॥ கஅஅ

உபயா ஆத்துமா நானென்பதும் துவைதம் மறப்பதும்
ஜீவிதம் இரண்டும் சேர்ந்து
வித்யாயதி ஞானமென்றால்
ததிஹ அப்போ
கடாதயஃ கடம்முதலானவைகூட
ஸ்வவித்யா ஸஹிதஃ ஸ்யுஃ பாதிஞானத்தையடைந்திருக்கின்றன
ஸகலவைதவிசேஷணத்வதஃ சகலதுவிதமறப்பிருப்பதால்
கடாதீநாம் கடம்முதலானவைகளுக்கு
யதா எப்படி (பாதிஞானம்)
த்ருசா திருடமாயிருக்கிறதோ

ததா அப்படி
தவ உன்னுடைய
வித்யா. நஸ்யாத் ஞானமில்லை
உபயஸ்ய நிஜஸ்வப்யாதாம் சமாதிவரையபன்னைப்பட்டவனக்கு கொசு கூப்பிடுகிறது முதலான
விசேஷணாநாம் விசேஷரூபமானதுவைதங்கள்
பஹுத்வதஃ வெகுவிதமான(சப்தாதித்தோற்றங்களிருப்பதால்,கடாதிகளுக்கு திருடமாய் வந்திருக்கிற பாதிஞானமும் உனக்கில்லாமையால் நீ அதற்கும் கீழ்.

அ-கை. நான்தெரியாமல் சங்கித்தேனென்று சொல்லுகிறவனுக்கு ஆசிர்வாதம் பண்ணுகிறார்.

आत्मधीरेवविद्येतियदितर्हिसुखीभव ।

ஆத்மதீரேவவித்யேதியதி தர்ஹிஸுகீபவ ॥ கஅஅ

ஆத்மதீஃஏவ அய்யாதுவைதம் மறக்கிறது விந்தையல்ல, நான் பிர்மமென்றிருக்கிற ஞானமே
வித்யா இதி வித்தையென்று

யதி அறிந்தேனென்றால்
தர்ஹி அப்போ
ஸுகீ.பவ நீசுகமாய்வாழக்கடவாய்.

அ-கை. அய்யா சித்தம் துஷ்டமாயிருந்தால் ஞானம் சம்பவியாதே. ஆகையால் சித்தநிரோதம் வேண்டுமேயெனில்.

दुष्टचित्तंनिरुन्ध्याच्चेन्निरुन्धित्वंयथासुखम् ॥
तदिष्टमेष्टव्यमायामयत्वस्यसमीक्षणात् ।

துஷ்டசித்தம்நிருந்த்யாச்சேந்நிருந்திக்வம்யதாஸுகம் ।
ததிஷ்டமேஷ்டவ்யமாயாமயத்வஸ்யஸமீக்ஷணாத் ॥ கஅகூ

துஷ்டசித்தம் கெட்டதானசித்தத்தை
நிருந்த்யாத் சேத் தடைபண்ணவேண்டாமோவென்றால்
இஷ்டவ்யமாயாமயத்வஸ்யஸமீக்ஷணாத்

இச்சிக்கப்படுகிற விஷயத்தைப் பொய்யென்று பார்க்கிறஞானத்தாலேயே
யதாஸுகம் எப்படி சுகமுண்டாகுமோ

Koviloor Digital Library

ஸம் அப்படி நீ — நிர்ணயி (அதை) நடித்துக்கொள்
தசு அப்படி (நடிப்பதே) — இஷ்டம் நமக்கிஷ்டமென்றறி.

அ-கை. இப்போது சொல்லிவந்த இந்தப்பிரகாரத்தால் ஞானிக்கு விஷயத்தில் இச்சையுமா வராதாவெனில்.

इच्छन्नप्यज्ञवन्नेच्छेति हमिच्छन्नपिहिश्रुतम् ॥

இச்ச₂ந்நப்யஜ்ஞவந்நேச்சே₂தி ஹமிச்ச₂ந்நபிஹிச்₂ருதம் ॥ ௧௩௦

கிம் எந்தபோகத்தை
இச்ச₂ந் அபி இச்சிக்கப்போகிறனென்கிறவாக்கியமானது
இச்ச₂ந் அபி ஞானியானவன் போகத்தைஇச்சித்தபோதிலும்
அஜ்ஞவத் அஞ்ஞானிகளைப்போல
ந இச்ச₂தி இச்சிக்கமாட்டானென்றல்லவோ (து.
ச்₂ருதம் சுருதியில்கேட்கப்படுகிற

அ-கை. அய்யா, ஒருசுருதி எந்தவிருட்சத்தினுடைய பொந்தில், அக்கினிஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறதோ, அதின்கீழே புல்லெப்படி முளைத்திருக்கமாட்டாதோ, அப்படி சித்தமாகிற விருட்சத்திற்குள், ஆசையாகிற தீயிருக்கும்போது ஞானமாகிறபுல் எப்படி இருக்கும், ஆகையால் அஞ்ஞானமிருப்பதற்கு அடையாளம் ஆசையென்று சொல்லுகிறது. இன்னொருசுருதியில் நானசங்கனென்றறிந்த ஞானிக்கு அதுவேமுக்தியல்லாமல், வேண்டியபடி ராகாதிகளிலிருந்தாலும், அவனை அவைகள்பாதிக்கமாட்டாவென்று சொல்லியிருக்கிறது. இப்படி இரண்டுவிதமாய்ச்சொல்லும்போது நான் எதைநம்புகிறதெனில்

रागोलिङ्गमबोधस्यसन्तुरागादयोबुधे ।
इतिशास्त्रद्वयंसार्थमेवंसत्यविरोधतः ॥

ராகோ₃லிங்க₃மபோ₃த₄ஸ்யஸந்துராகா₃த₃யோபு₃தே₄ ।
இதிசா₂ஸ்த்ரத்₃வயம்ஸார்த₂மேவம்ஸத்யவிரோத₄த: ॥ ௧௩௧

அபோ₃த₄ஸ்ய அஞ்ஞானத்திற்கு
லிங்க₃ம் அடையாளம்
ராக₃: ஆசையென்றும்
பு₃தே₄ ஞானியினிடத்தில்
ராகா₃த₃ய: ஆசைமுதலானவை
ஸந்து நன்றாயிருக்கட்டுமென்றும்
இதி இப்படியிருக்கிற
சா₂ஸ்த்ரத்₃வயம் இரண்டுசாஸ்திரங்களும்
ஸார்த₂ம் ஸதி சத்தியபுத்தியும், மித்தியாத்துமபுத்தியுமென்று அர்த்தம்பண்ணிப்போட்டால்
அவிரோத₄த: யாதொரு விரோதங்களுமில்லாததினாலே
ஏவம் இந்த இரண்டு வாக்கியங்களும் பிரயோசனத்தோடே கூடியதாகும்.

அ-கை. எந்தபோகத்தை இச்சிக்கப் போகிறனென்றதற்கு, அர்த்தம் சொல்லி, இனியாருக்கு போகநிமித்தமென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தஞ்சொல்லுகிறார்.

Koviloor Digital Library

जगन्मिथ्यात्ववत्स्वात्मासङ्गत्वस्यसमीक्षणात् ।
कस्यकामायेतिवचोभोक्तृभावविवक्षया ॥

ஜக³ந்மித்²யாத்வவத்ஸ்வாத்மாஸங்க³த்வஸ்யஸமீக்ஷணாத் |
கஸ்யகாமாயேதிவசோபோ⁴க்த்ருபா⁴வவிவக்ஷயா || ௧௬௨

ஜக³ந்மித்²யாத்வவத் சுருதி ஜகத்துபொய்யென்று சொன்னதுபோலே
ஸ்வாத்மாஸங்க³த்வஸ்ய தான் அசங்கனென்று
ஸமீக்ஷணாத் ஞானி பார்த்துக்கொண்டிருப்பதால்
போ⁴க்த்ருபா⁴வ விவக்ஷயா புஜிக்கிறவனே யில்லையென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்றஅபிப்பிராயத்தால்
கஸ்ய யாருடைய
காமாய ஆசையின்பொருட்டு
இதி என்று
வச: அந்தவாக்கு (உண்டாயிற்று.)

அ-கை. (கெண்டியாயநம.என்றகதைபோல)ஆத்துமாவிற்கு நாம்புஜிக்கிறோமென்று தோன்றினலல்லவா, அதை இல்லையென்று சொல்லுவதற்காகசுருதி போக்திருத்துவ மில்லையென்று சொல்லவேண்டும். அப்படி அனுபவம்வரவில்லையேயெனில், அஞ்ஞானதிசையில் நான் புஜிந்தேனென்கிற அனுபவம்சர்வானுபவசித்தமா யிருப்பதாலதைப்பற்றிச் சொல்லியசுருதியைக்காண்பிக்கிறார்.

पतिजायादिकंसर्वंतत्तद्भोगायनेच्छति ।
किन्त्वात्मभोगार्थमितिश्रुतावुद्घोषितंबहु ॥

பதிஜாயாதி³கம்ஸர்வம் தத்தத்³போ⁴கா³யநேச்ச²தி |
கிந்த்வாத்மபோ⁴கா³ர்த²மிதி ச்²ருதாவுத்³கோ⁴ஷிதம்ப³ஹு || ௧௬௩

பதிஜாயாதி³கம் ஆத்துமாவானவர் புருஷன்ஸ்திரீமுதலான
ஸர்வம் சகலத்தையும்
தத்தத்³போ⁴கா³ய அந்தந்தவஸ்துக்களின் போகத்தின்பொருட்டு
ந இச்ச²தி இச்சிக்கவில்லை
கிந்து பின்னையோவென்றால்
ஆத்மபோ⁴கா³ர்த²ம் தன்னுடைய போகத்தின் நிமித்தம்
இதி (இச்சிக்கிறா)னென்று
ச்²ருதௌ சுருதியிலே
ப³ஹு வெகுவாக
உத்³கோ⁴ஷிதம் விசேஷமாக கோஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. தாங்கள்சொன்னதுசரி, அப்படி தன்னிடத்தில் காணப்படுகிற போக்திருத்துவம், போவதற்குபாயமேதெனில்.

किंकूटस्थश्चिदाभासोथवाकिंवोभयात्मकः ।
भोक्तात्रनकूटस्थोऽसङ्गत्वाद्भोक्तृतांव्रजेत् ॥

கிம்கூடஸ்த²ச்²சிதா³பா⁴ஸோத²வாகிம்வோப⁴யாத்மக: |
போ⁴க்தாத்ர நகூடஸ்தோ²ஸங்க³த்வாத்³போ⁴க்த்ருதாம்வ்ரஜேத் ||

கூடஸ்தஃ கூடமான இப்பஞ்சகோச த்தில் இருக்கிற கூடஸ்தர் புஜிக்கிறாரா கிம் அல்லது விதாபாஸஃ ஜீவன் புஜிக்கிறானா கிம் உபயோ வா அல்லது இருவரும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து போகங் களை புஜிக்கிறார்களா [என்றால் தத்ர கிம்வா அதில் கூடஸ்தர் புஜிக்கிறா கூடஸ்தஃ (நிர்விகாரியான) கூடஸ்தர் அஸங்கத்வாத் அசங்கரானதால் போக்த்ருத்வம் போக்திருத்துவத்தை ந வ்ரஜேத் அவர் அடையமாட்டார்.

அ-கை. கூடஸ்தருக்கு அசங்கத்துவமும், போக்திருத்துவம், சேர்ந்திருக்கட்டுமே, அதினாலென்னதோஷம் வருமெனில்.

सुखदुःखाभिमानाख्योविकारोभोगउच्यते ।
कूटस्थश्चविकारीचेत्येतन्नव्याहतंकथम् ॥

ஸுகது:காபிமாநாக்யோவிகாரோபோகஉச்யதே ।
கூடஸ்தஶ்சவிகாரீசேத்யேதந்நவ்யாஹதங்கதம் ॥ ௨௧௫

ஸுகது:காபிமாநாக்யஃ சுகரூபமாயும் துக்கரூபமாயுமிருக்கிற அபிமானமென்றபேரையுடையதான விகாரஃ விகாரமே போகஃ போக(மென்று) உச்யதே சொல்லப்படுகிறது கூடஸ்தஶ்ச (சாக்ஷியான) கூடஸ்தரும் விகாரீ ச இதி விகாரியென்று சொன்னால் (அப்போ) ஏதத் இந்த (அனியாயமான சொல்லால் கூடஸ்தத்துவம் அவருக்கு) கதம் எப்படி ந வ்யாஹதம் கெடாமலிருக்கும்.

அ-கை. அப்படியானால் விகாரியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கே போக்திருத்துவம் சொல்லலாமேயெனில்.

विकारिबुद्ध्यधीनत्वादाभासोविकृतावपि ।
निरधिष्ठानविभ्रान्तिःकेवलानहितिष्ठति ॥

விகாரிபுத்த்யதீநத்வாதாபாஸோவிக்ருதாவபி ।
நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்தி:கேவலாநஹிதிஷ்டதி ॥ ௨௧௬

ஆபாஸஃ சிதாபாசன் விக்ருதௌ அபி விகாரிபோலத்தோன்றினாலும் விகாரிபுத்த்யதீநத்வாத் விகாரியான புத்தியில்பிரதிபலித்து அதற்குஸ்வாதினனாயிருப்பதாலும் நிரதிஷ்டாநவிப்ராந்திஃ அதிஷ்டானமன்றியில் ஒருஆரோபமானதோற்றம் கேவலா தனிமையாய் திஷ்டதி ந ஹி ஓரிடத்திலுமிருக்கமாட்டாதததாலும் (ஜீவனையும் போக்தாவெனக்கூடாது.

அ-கை. ஆகையால் இருவரும்சேர்ந்து புஜிக்கிறாரென்று சொல்லலாமேயெனில்.

Koviloor Digital Library

उभयात्मकएवातोलोकेभोक्तानिगद्यते ।

உலயா_த்மகஎவாதொலொகெஹொக்தா நிமஂத்ய‌தெ ॥ கசுள

அதஃ ஆகையினாலே உலயாத்மகஃஎவ இரண்டுவடிவமாயி ருக்கிறவனே	லொகெலோகத்தில் விவகாரதிசையில் ஹொக்தா புஜிக்கிறவனென்று நிமஂத்யதெ சொல்லப்படுகிறான்.

அ-கை. சுருதியில் அசங்கனுக்குத்தானே ஜீவத்துவம் சொல்லப்படுகிறபடியால், பாரமார்த்திகமாய் இரண்டுபேர்களும் சேர்ந்து புஜிக்கிறார்களென்று சொல்லாமல் விவகாரதிசையில் என்றுசொன்ன காரணமேதெனில்.

तादृगात्मानमारभ्यकूटस्थश्शेषितश्श्रुतौ ॥

தாத்ரு_மா_த்மாநமாரஹ்யகூடஸ்ஸெஷிதஸ்ரு_தௌ ॥ கசுஎ

ஶ்ருதௌ பிரகதாரண்ணியசுருதியில் தாத்ருமாத்மாநம் அந்த உபயாத்துமகனை ஆரஹ்ய முதலிலாரம்பித்து கடை	சியில் கூடஸ்தஃ அசங்கரான கூடஸ்தர் (ஆத்துமாவென்று) [க்கிறது. ஶெஷிதஃ மீதமாகச்சொல்லப்பட்டிரு

அ-கை. அந்தபிரகதாரணியத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தை விரித்துச்சொல்லுமெனில்.

आत्माकतमइत्युक्तेयाज्ञवल्क्योविबोधयन् ।
विज्ञानमयमारभ्यासगन्तंपर्यशेषयत् ॥

ஆத்மாகதமஇத்யுக்தெயாஜ்ஞவல்க்யொவிபொயயந் ।
விஜ்ஞாநமயமாரஹ்யாஸங்கந்தம்பயஶெஷயத் ॥ கசுஅ

ஆத்மா ஜனகர்யாஞ்ஞிபவல்க்கியரைப் பார்த்து ஆத்துமா கதமஃ ஊகியாரென்று உக்தெ கேழ்க்கப்பட்டபொழுது [வர் யாஜ்ஞவல்க்யஃ யாஞ்ஞியவல் கரிஷியான விபொயயந் போதித்துக்கொண்டு வரும்போது	விஜ்ஞாநமயம் ஆரஹ்ய விஞ்ஞானமயனை யாரம்பித்து அஸங்கம் (கடைசியில்) அந்த அசங்கனை தம் ஆத்துமாவையே பயஶெஷயத் மீதமாகக்காண்பித்தார்.

அ-கை. இப்படி இந்த ஒருசுருதிதான் சாட்சியோவெனில்.

कोयमात्मेत्येवमादौसर्वत्रात्मविचारतः ।
उभयात्मकमारभ्यकूटस्थश्शेष्यतेश्रुतौ ॥

கொயமாத்மெத்யெவமாதௌஸவ_த்ராத்மவிசாரதஃ ।
உலயா_த்மகமாரஹ்யகூடஸ்ஸெஷ்யதெஶ்ரு_தௌ ॥ கசுகூ ॥

Koviloor Digital Library

அயம் (இந்தப்ரகரணத்தில் முதலில் இந்த
ஆத்மா ஆத்துமாவென்று சொல்லுவ
கம் யார் [து
ஜதி என்று (இப்படி)
வாக்யம் ஆதய: இவை முதலானவாக்கியத்திலும்
ஸர்வாஸு மற்ற சகல
ஸ்ருதிஷு சுருதிகளிலும்
உபாத்த: ப்ரத்யகாத்துமகனென்கிற கூடஸ்தர்களை
ஆரப்ய ஆரம்பித்து [திலே
விசாரித: ஆத்துமானாத்துமவிசாரத்
கூடஸ்த: கூடஸ்தரான
ஆத்மா ஆத்துமாவே
ஸ்ரேஷ்ட்யேன மிகுதமானவராகபண்ணப்பட்டிருக்கிறது.

ஆ-கை. அப்போசொன்ன ரீதியால் புஜிக்கிறவன் பொய்யானால், பிராணிகளுக்கு, தான் கர்த்தா போக்தாவென்று சத்தியத்துவபுத்தி என் உண்டாகிறதெனில்.

कूटस्थसत्यतांस्वस्मिन्नध्यस्यात्माविवेकतः ।
तात्त्विकींभोक्तृतांमत्वानकदाचिज्जिहासति ॥

கூடஸ்தஸத்யதாம்ஸ்வஸ்மிந்நத்யஸ்யாத்மாவிவேகத: ।
தாத்விகீம்போக்த்ருதாம்மத்வாநகதாசிஜ்ஜிஹாஸதி ॥ ௨௦௦

ஆத்மா லோகப்பிரசித்தமானபோக்தாவென்றுசொல்லப்பட்ட இந்த ஆத்துமாவானவர்
அவிவேகத: அவிவேகத்தினாலே
கூடஸ்தஸத்யதாம் கூடஸ்தருடைய வாஸ்தவமான சத்தியத்துவத்தை
ஸ்வஸ்மிந் தன்மேலில்
அத்யஸ்ய ஆரோபித்துக்கொண்டு
போக்த்ருதாம் போக்திருத்துவம்
தாத்விகீம் தனக்கு வாஸ்தவமாக இருக்கிறதென்றெண்ணி
கதாசித் ஒருக்காலும் (அதைவிட)
ஜிஹாஸதி ந இச்சிக்கிறதில்லை.

ஆ-கை. அப்போ அந்தசுருதியில், தன்னுடைய போகத்துக்காகவேசகலமும் பிரியமாயிருக்கிறதென்று ஏன்சொல்லிற்றெனில்.

भोक्तास्वस्यैवभोगायपतिजायादिमिच्छति ।
एषलौकिकवृत्तांतःश्रुत्यासम्यगनूदितः ॥

போக்தாஸ்வஸ்யைவபோகாயபதிஜாயாதிமிச்சதி ।
ஏஷலௌகிகவ்ருத்தாந்த:ஸ்ருத்யாஸம்யகநூதித: ॥ ௨0௧

போக்தா புஜிக்கிறவன்
ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
போகாய ஏவ போகத்தின் பொருட்டே
பதிஜாயாதிம் புருஷன்பெண்சாதி முதலானதை
இச்சதி இச்சிக்கிறான்
ஏஷ: இந்த

Koviloor Digital Library

லௌகிகவ்ருத்தாஃ லோகவிருத்தாந்த | ஸந்தி நன்றாக
ஶ்ருதஃ ஶ்ருதியினாலே [மானது | ஸமர்த்திதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தச்ருதி என்னத்திற்காக அப்படி சொல்லவேண்டுமெனில்.

भोग्यानांभोक्तृशेषत्वान्माभोग्येष्वनुरज्यताम् ।
भोक्तर्येवप्रधानेतोऽनुरागंतंविधिःसति ॥

போக்யாநாம்போக்த்ருஶேஷத்வாந்மாபோக்யேஷ்வநுரஜ்யதாம் ।
போக்தர்யேவப்ரதாநேதோநுராகந்தம்விதிஸ்ஸதி ॥ ௨௦௨

போக்யாநாம் போக்கியங்களானவை | ஸதஃ அந்த ஏதுவினாலே
போக்த்ருஶேஷத்வாத் புஜிக்கிறவனுடை | ப்ரதாநே பிரதானமாக இருக்கிறது
யபிரியமானதால் [விஷயங்களிலே | போக்தரி ஏவ புஜிக்கிறவனிடத்திலே
மாபோக்யேஷு போக்கியமான [கதன்று | தம் அநுராகம் அந்த ஆசையை (யே
அநுரஜ்யதாம் ஆசைபண்ணத்தக் | விதிஸ்ஸதி பண்ணவிதித்தது.

அ-கை. விஷயாசையை விடுவதற்கு பிரமாணமாக விஷ்ணுபுராணவாக்கி யத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

याप्रीतिरविवेकानांविषयेष्वनपायिनी ।
त्वामनुस्मरतस्सामेहृदयान्मापसर्पतु ॥

யாப்ரீதிரவிவேகாநாம்விஷயேஷ்வநபாயிநீ ।
த்வாமநுஸ்மரதஸ்ஸாமேஹ்ருதயாந்மாபஸர்பது ॥ ௨௦௩

ஸா வ ஏலட்சுமீபதே | அநுஸ்மரதஃ ஸ்மரித்துக் கொண்டிரு
அவிவேகாநாம் அவிவேகிகளுக்கு | மே என்னுடைய க்கிற
விஷயேஷு விஷயங்களிலே ற | ஹ்ருதயாத் மனதில் நின்று
அநபாயிநீ குறைவில்லாததா யிருக்கி | ஸா அந்த விஷயப்ரீதி
யா ப்ரீதிஃ யாதொரு பிரீதியிருக்கிற | மாபஸர்பது போகட்டும்.
த்வாம் உம்மையே தோ |

வி-ம். விஷயிகளுக்கு விஷயத்தில் பிரீதியிருப்பதுபோல, எனக்கும் அந்த ப்ரீதி உம்மிடத்தில் நழுவாமலிருக்கட்டும்.

அ-கை. அந்தபுராணவசன மிருக்கட்டும், பிருகிருதசுருதிக்கு என்ன ஆயிற்றெனில்.

इतिन्यायेनसर्वस्माद्भोग्यजाताद्विरक्तधीः ।
उपसंहृत्यतांप्रीतिंभोक्तर्येवबुभुत्सते ॥

இதிந்யாயேநஸர்வஸ்மாத்போக்யஜாதாத்விரக்ததீஃ ।
உபஸம்ஹ்ருத்யதாம்ப்ரீதிம்போக்தர்யேவபுபுத்ஸதே ॥ ௨௦௪

உத்க்ருஷ்டயேந இந்த்ரியாயத்தினாலே
ஸகலஷிஷயாஸ் ஸகல விஷய
ஸௌமக்ரீகாஸ் கூட்டத்தில் நின்றும்
விரக்தஸ்ய விரக்தியான புத்தியுடை
ய புருஷன்
தாம் அந்த

ஸ்ரீதிம் விஷயத்திலிருக்கிற பிரீதியை
உபஸம்ஹ்ருத்ய ஸம்ஹாரம் பண்ணி
ஸெளக்ஷிணேவ புசிக்கிறவனாயிருக்கி
ற ஆத்துமாவிலேயே
பலஹாதே அந்த ப்ரீதியைப் ப
ண்ண இச்சிக்கிறான்.

அ-கை. அப்படி ஆத்துமாவினிடத்தில், பிரீதிவைப்பதற்கு திருஷ்டாந்தங்களெதெனில்.

स्रक्चन्दनवधूवस्त्रसुवर्णादिषुपामरः ।
अप्रमत्तोयथातद्वन्नप्रमाद्यतिभोक्तरि ॥

ஸ்ரக்சந்தநவதூவஸ்த்ரஸுவர்ணாதிஷுபாமர: ।
அப்ரமத்தோயதாதத்வந்நப்ரமாத்யதிபோக்தரி ॥ ௨௦௫ ॥

பாமர: பாமரனானவன்
ஸ்ரக்சந்தநவதூவஸ்த்ரஸுவர்ணாதிஷு
மாலை சந்தனம் ஸ்திரீகள் வஸ்திரங்க
ள் தங்கம் முதலான சகலமான வி
யதா எப்படி (ஷயத்தில் [ஞே
அப்ரமத்த: ஜாக்கிரதையாயிருக்கிற

தத்வத் அதுபோல
போக்தரி விவேகியானவன் ஆத்துமா
விடத்தில்
நப்ரமாத்யதி அஜாக்கிரதைபண்ண
க்கூடாது.

அ-கை. இனி ஆத்துமாவை நிரந்தரம் விசாரிப்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

काव्यनाटकतर्कादिमभ्यस्यतिनिरंतरम् ।
विजिगीषुर्यथातद्वन्मुमुक्षुस्वंविचारयेत् ॥

காவ்யநாடகதர்காதிமப்யஸ்யதிநிரந்தரம் ।
விஜிகீஷுர்யதாதத்வந்முமுக்ஷுஸ்ஸ்வம்விசாரயேத் ॥ ௨௦௬

விஜிகீஷு: ஜயத்தை விரும்பின வித்
தியார்த்தி
காவ்யநாடகதர்காதிம் காவியங்களெ
ன்ன நாடகங்களென்ன தர்க்காதி
சாஸ்திரங்களென்ன
நிரந்தரம் இவைகளை சதாகாலம்

யதா எப்படி
அப்யஸ்யதி அப்பியசிக்கிறானோ
தத்வத் அதுபோல
முமுக்ஷு: முமுட்சுவானவன்
ஸ்வம் தன்னை சதா
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது.

அ-கை. ஆத்துமவில் சிரத்தையை வைப்பதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

जपयागोपासनादिकुरुतेश्रद्धयायथा ।
स्वर्गादिवांछयातद्वच्छ्रद्दध्यात्स्वेमुमुक्षया ॥

Koviloor Digital Library

ஜபயாகோபாஸநாதி கர்மகர்தெ ஸ்ரத்தயா யதா |
ஸ்வர்காதிவாஞ்சயா தத்வச்ச்ரத்தயா ஸ்வெ முமுக்ஷயா || ௨௦௭

ஜபயாகோபாஸநாதி கர்மியானவன், ஜபத்திலும், யாகத்திலும், உபாசனைமுதலானவைகளிலும் ஸ்வர்காதிவாஞ்சயா ஸ்வர்கம்முதலான போகவாஞ்சையால் யதா எப்படி ஸ்ரத்தயா சிரத்தையோடே கரோதி பண்ணுவானோ தத்வத் அதுபோல முமுக்ஷயா முமுட்சுத்துவத்தினாலே ஸ்வெ தன்னிடத்தில் ஸ்ரத்தயா சிரத்தை பண்ணவேண்டியது.

அ-கை. பிர்மவிசாரத்தில் எவ்வளவுபிரயாசையிருந்தாலும், அதைப்பாராமல், அப்பியாசம்பண்ணத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

चित्तैकाग्र्यंयथायोगीमहायासेनसाधयेत् ।
अणिमादिप्रेप्सयैवंविविच्यात्स्वंमुमुक्षया ॥

சித்தைகாக்ர்யம் யதா யோகீ மஹாயாஸேந ஸாதயெத் |
அணிமாதிப்ரெப்ஸயைவம் விவிச்யாத்ஸ்வம் முமுக்ஷயா || ௨௦௮

யோகீ யோகியானவன் அணிமாதிப்ரெப்ஸயா அணிமாதி அஷ்டமகாசித்தியிச்சையால் சித்தைகாக்ர்யம் சித்த நிரோதமான ஏகாந்தத்தை யதா எப்படி மஹாயாஸேந மகாபிரயாசத்தினாலே ஸாதயெத் சாதிக்கிறானோ ஏவம் இப்படி முமுக்ஷயா முமுட்சுத்துவத்தினாலே ஸ்வம் தன்னை விவிச்யாத் விசாரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்படி அப்பியாசம் பண்ணுவதால் பிரயோசனமேதெனில்.

कौशलानिविवर्धन्तेतेषामभ्यसपाटवात् ।
यथातद्वद्विवेकोस्याप्यभ्यासाद्विशदायते ॥

கௌஶலாநி விவர்தந்தெ தெஷாமப்யாஸபாடவாத் |
யதா தத்வத்விவெகொஸ்யாப்யப்யாஸாத்விஶதாயதெ || ௨௦௯

தெஷாம் அந்த நாலுபேர்களுக்கும் அப்யாஸபாடவாத் அப்பியாசபலத்தால் கௌஶலாநி க்ஷேமங்கள் யதா எப்படி விவர்தந்தெ விருத்தியாகின்றனவோ தத்வத் அதுபோல அஸ்ய இந்த விவேகிக்கு விவெகஃ அபி ஆத்துமாநாத்தும விவேகமும் அப்யாஸாத் பிரமாப்பியாசத்தினாலே விஶதாயதெ பிரகாசமாகிறது.

அ-கை. விசாரத்தன்மையெப்படியெனில்.

विविच्यतामोक्तृतत्वंजाग्रदादिष्वसंगता ।
अन्वयव्यतिरेकाभ्यांसाक्षिण्यध्यवसीयते ॥

விவிச்யதாமொக்த்ருதத்வஞ்ஜாக்ரதாதிஷ்வஸங்கதா ।
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம்ஸாக்ஷிண்யத்யவஸீயதே ॥ ௨௧௦

போக்த்ருதத்வம் புசிக்கிறவனுடையயதார்த்தத்தன்மையை [ஷனாலே
விவிச்யதா விவேகம் பண்ணுகிற புரு
ஜாக்ரதாதிஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே
அந்வயவ்யதிரேகாப்யாம் அன்வயவ்யதிரேகங்களினாலே
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்திலே
அஸங்கதா அசங்கத்துவமானது
அத்யவஸீயதே நிச்சயம்பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அன்வயவ்யதிரேகமாவதேதெனில்.

यत्रयद्दृश्यतेद्रष्ट्राजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
तत्रैवतन्नेतरत्रेत्यनुभूतिर्हिसम्मता ॥

யத்ரயத்த்ருஶ்யதெத்ரஷ்ட்ராஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ।
தத்ரைவதந்நேதரத்ரேத்யநுபூதிர்ஹிஸம்மதா ॥ ௨௧௧

யத்ர யாதொரு
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ஜாக்கிரசொப்பன சுஷுப்திகளிலே
த்ரஷ்ட்ரா சாட்சியினாலே யாதொரு காலத்துக்கும ஆனந்தரூபபோகமாயும், திருசியமாயும் ஒன்றிலொன்று இல்லாததாயுமிருக்கிற
யத்த்ருஶ்யதே யாதொரு விஷயங்கள் காணப்படுகின்றனவோ
தத் அது
தத்ர அந்தந்த அவஸ்தைகளில்மாத்திரமிருக்கிறதேதவிர
ந இதரத்ர மற்ற அவஸ்தைகளில் அவைகளில்லை
இதி அநுபூதி: சாட்சி மூன்றவஸ்தைகளிலும் அன்வயித்திருக்கிற இந்த அனுபவமானது [மன்றோ.
ஸம்மதா. ஹி சகலருக்கும் சம்மத

அ-கை. இப்படி அனுபோகம்மாத்திரந்தானே, இதில் சுருதிப்பிரமாண மில்லையோவெனில்.

सयत्तत्रेक्षतेकिंचित्तेनानन्वागतोभवेत् ।
दृष्ट्वैवपुण्यंपापंचेत्येवंश्रुतिपुडिंडिमः ॥

ஸயத்தத்ரேக்ஷதேகிஞ்சித்தேநாநந்வாகதோபவேத் ।
த்ருஷ்ட்வைவபுண்யம்பாபஞ்சேத்யேவம்ஶ்ருதிஷுடிண்டிம: ॥ ௨௧௨

ஸ: அந்த (ஆத்துமா)
யத் யாதொன்றை
தத்ர அந்தந்தஅவஸ்தையிலே
ஈக்ஷதே பார்க்கிறானோ

Koviloor Digital Library

தைந அந்தந்த வஸ்துவோடே
கிஞ்சித் அபியும்
ஸுநாமகம் சம்பந்தமில்லாதவராகத்
  தானேவருகிறார்
புண்யாபுண்யம் அவைகளிலேதோ
  ன்றுகிற புண்ணிய பாவங்களையும்
ஈர்ஷ்யா. ஏவ பார்த்துக் கொண்டு
  க்கிறபாவமாகவே
ஸைவம் ஐதி ஆகிறதென்று
ஏவம் இப்படி
ச்ருதிஷு சுருதிகளிலே
நிருபணம் ப்ரசங்கப்படுகிறது.

அ-கை. இந்த அனுசந்தானத்தால் பந்தநிவர்த்தியான மோட்சம்வருமெ ன்பதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपञ्चंयत्प्रकाशते ।
तद्ब्रह्माहमितिज्ञात्वासर्वबन्धैःप्रमुच्यते ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்சம்யத்ப்ரகாசதே |
தத்ப்ரஹ்மாஹமிதிஜ்ஞாத்வாஸர்வபந்தை:ப்ரமுச்யதே || ௨௧௩

யத் யாதொரு (அறிவானது)
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதி ஜாக்கிர
சொப்பனசுஷுப்திமுதலானரூபமான
ப்ரபஞ்சம் பிரபஞ்சத்தை
ப்ரகாசதே பிரகாசம்பண்ணி வைக்
  கிறதோ
தத் அந்த (சச்சிதானந்தரூபமான)
ப்ரஹ்ம பிரம்மமே
அஹம். இதி நானென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
ஸர்வபந்தை: சர்வபந்தங்களினின்றும்
ப்ரமுச்யதே விடுபடுகிறான் (என்று
  கைவல்லிய உபநிஷத்தில் இப்படி
  சொல்லியிருக்கிறது)

அ-கை. இன்னும் இந்தவிஷயத்தில் சுருதிகளைக் காட்டுகிறார்.

एकएवात्मामन्तव्योजाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
स्थानत्रयव्यतीतस्यपुनर्जन्मनविद्यते ॥
त्रिषुधामसुयद्भोग्यंभोक्ताभोगश्चयद्भवेत् ।
तेभ्योविलक्षणस्साक्षीचिन्मात्रोहंसदाशिवः ॥

ஏகஏவாத்மாமந்தவ்யோஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு |
ஸ்தாநத்ரயவ்யதீதஸ்யபுநர்ஜந்மநவித்யதே || ௨௧௪
த்ரிஷுதாமஸுயத்போக்யம்போக்தாபோகச்சயத்பவேத் |
தேப்யோவிலக்ஷணஸ்ஸாக்ஷீசிந்மாத்ரோஹம்ஸதாசிவ: || ௨௧௫

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திஷு ஜாக்கி
  ரசொப்பன சுஷுப்தி அவஸ்தை
  களிலே
ஏக: ஏவ ஆத்துமா ஒருவரே
  இருக்கிறதாக
மந்தவ்ய: எண்ணத்தக்கவர்

Koviloor Digital Library

ஸாக்ஷிவ்யவஸ்தா அவஸ்தாத்திரயத்திற்குமப்புறப்பட்ட சாட்சியானவனுக்கு
வாசம் மறுபடி
ஜந்ம ஜன்மம் (தில்லை
ந வித்யதே ஒருக்காலுமுண்டாகிற
யாவஸ்தாத்ரிதய அவஸ்தாத்திரயங்களிலும்
போக்த்ருத்வ. யஸ்ய போக்த்ருத்வமானயாதொருவிஷயமென்ன
போக்தா போக்தாவென்ன
போக்யம் போகமென்ன
யஸ்ய யாதொரு
ஸந்தி திருபுடியுண்டாயிருக்கிறதோ
தேப்யஃ அந்த திருபுடிகளுக்கு
விலக்ஷணஃ விலட்சணராயும்
ஸாக்ஷீசின்மாத்ரஃ சாட்சியாயுஞ்சின்மாத்திரராயும்
ஸதாசிவஃ இருக்கிற சதாசிவனே
ஸோஹம் நானென்றும் இப்படி சுருதிகள் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. இப்படிவிவேகத்தால் ஆத்துமா அசங்கரானால், அந்தபோக்திருத்துவம் யாருக்கெனில்.

एवंविवेचितेतत्वेविज्ञानमयशब्दितः ।
चिदाभासोविकारीयोभोक्तृत्वंतस्याशिष्यते ॥

ஏவம்விவேசிதேதத்வேவிஜ்ஞாநமயஶப்திதஃ ।
சிதாபாஸோவிகாரீயோபோக்த்ருத்வம்தஸ்யஶிஷ்யதே ॥ ௨௧௬

ஏவம் இப்படி
தத்வே யதார்த்தமாயிருக்கிற பிர்மமானது
விவேசிதே பிரிக்கப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
விஜ்ஞாநமயஶப்திதஃ விஞ்ஞானமயனென்ற பெயரோடேகூடின
சிதாபாஸஃ சிதாபாசனான
விகாரீ விகாரியானவன்
யஃ யாரோ
தஸ்ய அவனுக்கு
போக்த்ருத்வம் புஜிக்குந்தன்மை
ஶிஷ்யதே மீதப்படுகிறது.

அ-கை. சிதாபாசனுக்கு போக்திருத்துவம் அங்கிகரிக்கும்போது, முன்னேயாருக்கு போகசித்தியமென்றும், சுருதி புஜிக்கிறவனில்லையென்று சொன்னதற்கு இது விரோதமாமேயெனில், பாரமார்த்திகமாக போக்திருத்துவமில்லையென்று சுருதி சொல்லிற்றென்று பரிகரிக்கிறார்.

मायिकोयंचिदाभासश्श्रुतेरनुभवादपि ।
इन्द्रजालंजगत्प्रोक्तंतदन्तःपात्ययंयतः ॥

மாயிகோயம்சிதாபாஸஶ்ஶ்ருதேரநுபவாதபி ।
இந்த்ரஜாலம்ஜகத்ப்ரோக்தம்ததந்தஃபாத்யயம்யதஃ ॥ ௨௧௭

Koviloor Digital Library

ஸ்வாப இந்த்ர
விஷாஹாவஸ் ஜீவன்
ஶ்ருதே: (சகல)ச்ருதியினுலும்
ஸந்தர்ஶநாச்ச. ஸ்வி (சகலருடைய) அ
நுபவத்தினுலும்
ஜாயிகோமாயாமயனுகவே(யிருக்கிறுன்)
யத: யாதொருகாரணத்தினுலே

ஜமஜ ஜகத்து
ஐந்த்ரஜாலம் இந்திரஜாலமென்று
வ்யாக்யா சொல்லப்படுகிறதோ (அ
ஸ்யா அந்தகாரணத்தினுலேஇந்தஜீவ
கலாத்வோகி அந்தஜகத்துக்குள்சே
ர்ந்தவன் தானே.

வி-ம். ஆகையால் திருப்டி பொய்யென்றுல், அதற்குள் ளகப்பட்ட இவனு ம்பொய்யென்பதில் கேட்கவேண்டியதென்ன.

அ-கை. இந்தஜகத்துப் பொய்யென்பது நசிப்பதால்சரி, அப்படி ஜீவன்ந சியாமலிருப்பதால் அவனை பொய்யென்ப தெப்படியெனில்.

प्रळयोप्यस्यसुप्तचादौसाक्षिणाप்யनुभूयते ।

ப்ரளயோப்யஸ்யஸுப்த்யாதௌஸாக்ஷிணாப்யநுபூயதே ॥

ஸுஷுப்த்யாதௌ சுஷுப்தி முதலான அவ
ஸ்தைகளிலே
அஸ்ய ஜகத்துலயிப்பதோடேஇந்த ஜீ
வனுடைய

ப்ரளய: அபி லயமும்
ஸாக்ஷிணா சாட்சியினுலே
அநுபூயதே. ஹி அனுபவிக்கப்ப
டுகிறதன்றே.

அ-கை. ஜீவன் பொய்யாய்ப் போகட்டும், அதினுலே எதாயிற்றெனில்.

एतादृशंस्वस्वभावंविविनाक्तिपुनःपुनः ॥

विविच्यनाशंनिश्चित्यपुनर्भोगंनवाञ्छति ।

ஏதாத்ருஶம்ஸ்வஸ்வபாவம்விவிநக்திபுந:புந: ।
விவிச்யநாஶம்நிஶ்சித்யபுநர்போகம்நவாஞ்சதி ॥ உகஅ

ஸ்வஸ்வபாவம் இந்தஜீவன் தன்னுடைய
சுவபாவம்
ஏதாத்ருஶம் இப்படி மாயாமயமா
ய்ப்போவதை
புந: புந: அடிக்கடி
விவிநக்தி விவேகம்பண்ணுகிறுன்

விவிச்ய இப்படி விவேகம்பண்ணி
நாஶம் தன்னுடையநாசத்தை
நிஶ்சித்ய நிச்சயம் பண்ணி
புந: மறுபடி
போகம் போகத்தை
ந. வாஞ்சதி இச்சிக்கிறுனில்லை.

அ-கை. தான்நசிப்பவனுகக் கண்டபின் போகாசை வாராதென்பதற்கு த்திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

मुमूर्षुश्शायितोभूमौविवाहङ्कोभिवाञ्छति ॥

முமூர்ஷுஶ்ஶாயிதோபூமௌவிவாஹம்கோபிவாஞ்சதி ॥ உஅக

Koviloor Digital Library

மஹுளள பூமியில்
ஶாயிதஃ கிடந்த கிடையில் கிடந்து
உச்சிருஷுர்ஃ சாகப்போகிறவன்

ஏவன் தான்
விவாஹம் கல்யாணத்தை
அபிவாஞ்சதி இச்சிப்பான்.

அ-கை. நான்புசித்தேனென்று சொல்லக் கூடாதென்றால், பிராரப்தாந்த ங்களை எவ்விதமாக போகம்புசிப்பனெனில்.

जिह्रेतिव्यवहर्तुञ्चभोक्ताहमितिपूर्ववत् ।
छिन्ननासइवह्रीतःक्लिश्यन्नारब्धमश्नुते ॥

ஜிஹ்ரேதிவ்யவஹர்தும்சபோக்தாஹமிதிபூர்வவத் ।
சிந்நநாஸஇவஹ்ரீத꞉க்லிஶ்யந்நாரப்தமஶ்நுதே ॥ ௨௨௦

பூர்வவத் முன்போலே
அஹம் நான்
போக்தா. இதி புசிக்கிறவனென்று
வ்யவஹர்தும். வ விவகாரம்பண்
ணுவதற்கும்
ஜிஹ்ரேதி வெட்கப்படுகிறான்

சிந்நநாஸ꞉. இவ மூக்கறுந்தவன்
போல
ஹ்ரீத꞉ வெட்கத்தையும்
க்லிஶ்யந் துக்கத்தையும்உடையவனாகி
ஆரப்தம் பிராரப்தபோகத்தை
அஶ்நுதே புசிக்கிறான்.

அ-கை. ஆனாலிவனெப்படியாகிலும் புசிக்கட்டும், இந்த போக்திருத்து வத்தை, சாட்சியினிடத்தி லாரோபிக்க மாட்டானோவெனில்.

यथास्वस्यापिभोक्तृत्वंमन्तुंजिह्रेत्ययन्तथा ।
साक्षिण्यारोपयेदेतदितिकैवकथावृथा ॥
इत्यभिप्रेत्यभोक्तारमाक्षिपत्यविशङ्कया ।
कस्यकामायेतिततश्शारीरानुज्वरोनहि ॥

யதாஸ்வஸ்யாபிபோக்த்ருத்வம்மந்தும்ஜிஹ்ரேத்யயம்ததா ।
ஸாக்ஷிண்யாரோபயேதேததிதிகைவகதாவ்ருதா ॥ ௨௨௧
இத்யபிப்ரேத்யபோக்தாரமாக்ஷிபத்யவிஶங்கயா ।
கஸ்யகாமாயேதிததஶ்ஶாரீராநுஜ்வரோநஹி ॥ ௨௨௨

யதா இந்த (ஜீவன்
ஸ்வஸ்ய. அபி தனக்குக்கூட
போக்த்ருத்வம் போக்திருத்துவத்தை
மந்தும் என்னுவதற்கு
யதா எப்படி
ஜிஹ்ரேதி வெட்கப்படுகிறானோ
ததா அப்படியிருக்க (இவன்)

ஏதத் இந்தபோக்திருத்துவத்தை
ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில்
ஆரோபயேத் ஆரோபிப்பனென்று
இதி இப்படி
கா. ஏவ சொல்லுகிறது
வ்ருதா வீணான
கதா கதையாயிருக்கிறது.

Koviloor Digital Library

இதி இந்தப்பிரகாரமாக
அபிப்ரேத்ய மனதில்அபிப்பிராயம் வைத்து
கஸ்ய யாருக்கு
காமாய. இதி போகநிமித்தமென்று
அவிஶங்கயா சங்கையில்லாமல்தானே

ஶ்ரோதாரம் புகுக்கிறவனை
ஆக்ஷிபதி ஶ்ருதிஆக்ஷேபிக்கிறது
தத: ஆகையினாலே
ஶரீராநுஜ்வர: ஞானிக்கு சரீரத்தைக்குறித்துதாபம்
ந. ஹி இல்லையென்றுசொல்லுகிறது

அ-கை. போக்திருத்துவம் ஆத்துமாவுக் கில்லையென்பது தெரிந்தது, சரீராநுதாபமில்லையென்ற வாக்கியத்திற்கு அர்த்தத்தையும், சரீரமித்தனைவித மென்பதையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

स्थूलंसूक्ष्मंकारणञ्चशरीरंत्रिविधंस्मृतम् ।
अवश्यंत्रिविधोस्त्येवतत्रतत्रोदितोज्वरः ॥
वातपित्तश्लेष्मजन्यव्याधयःकोटिशस्तनौ ।
दुर्गन्धित्वकुरूपत्वदाहभङ्गादयस्तथा ॥
कामक्रोधादयश्शान्तिदान्त्याद्यालिङ्गदेहगाः ।
ज्वराद्वयेपिबाधन्तेप्राप्त्याऽप्राप्त्यानरंक्रमात् ॥
स्वंपरञ्चनवेत्त्यात्माविनष्टइवकारणे ।
आगामिदुःखबीजञ्चेत्येतदिन्द्रेणदर्शितम् ॥

ஸ்தூலம்ஸூக்ஷ்மங்காரணஞ்சஶரீரந்த்ரிவிதம்ஸ்ம்ருதம் ।
அவஶ்யந்த்ரிவிதோஸ்த்யேவதத்ரதத்ரோதிதோஜ்வர: ॥ ௨௨௩
வாதபித்தஶ்லேஷ்மஜந்யவ்யாதய:கோடிஶஸ்தநௌ ।
துர்கந்தித்வகுரூபத்வதாஹபங்காதயஸ்ததா ॥ ௨௨௪
காமக்ரோதாதயஶ்ஶாந்திதாந்த்யாத்யாலிங்கதேஹகா: ।
ஜ்வராத்வயேபிபாதந்தேப்ராப்த்யாப்ராப்த்யாநரங்க்ரமாத் ॥ ௨௨௫
ஸ்வம்பரஞ்சநவேத்த்யாத்மாவிநஷ்டஇவகாரணே ।
ஆகாமிது:கபீஜஞ்சேத்யேதந்திந்த்ரேணதர்ஶிதம் ॥ ௨௨௬

ஸ்தூலம் தூலமென்றும்
ஸூக்ஷ்மம் சூட்சுமமென்றும்
காரணம் ச காரணமென்றும்
ஶரீரம் தேகமானது
த்ரிவிதம் மூன்றுவிதமாக
ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது

அவஶ்யம் அவசியமாக
த்ரிவித: மூன்றுதேகங்களும்
அஸ்தி. ஏவ இருக்கவேஇருக்கின்றன
தத்ர தத்ர அந்தந்த சரீரங்களிலே
உதித: அதற்குயோக்கியமான
ஜ்வர: ஜ்வரமானதுகாணப்படுகிறது

அ-கை. அதில் தூலசரீர ஜ்வரபேதங்களில்.

வாதபித்தஶ்லேஷ்மஜந்யவ்யாதய: வாதபித்தசிலேஷ்மமென்கிற தாதுக்களுடைய விகிருதியாகத்தானுண்டாகின்றவைகளானவியாதிகள்
கோடிஶ: கோடிக்கமாக
ஸ்தூலே தூலத்திலுண்டாகின்றன
ஊர்மய: பிபாஸாக்ஷுதாஹஹமா ஊர்மய: அதனாலுண்டுபண்ணப்பட்டதான தாகம், குரூபம், தாகம், மரித்தல் முதலான பீடைகளும் தூலசரீரத்தில் சதாகாணப்படுகின்றன.

அ-கை. சூட்சமசரீரத்தின் ஜ்வரபேதங்களில்,

ததா அப்படியே
காமக்ரோதாதய: காமக்குரோத முதலானவைகளும்
ஶமதமாத்யா: சமதமாதி சற்குணங்களும்
லிங்கதேஹகா: சூட்சும தேகத்தையடைந்திருக்கிற
ஜ்வரா: ஜ்வரங்கள்
த்வயோ: த்வயோ இவ்விரண்டுவித ஜ்வரத்திலும்
ப்ராப்த்யா ப்ராப்த்யா சாந்திபாதிகளுடைய அப்பிராப்தியினாலும்காமாதிகளின் பிராப்தியினாலும்
ஜீவம் ஜீவனை
க்ரமாத் கிரமமாக
பாதேதே பாதிக்கின்றன.
ஸுப்த: ஜீவனானவன் சகலவித ஞானசூனியனாய்
காரணே காரணசரீரத்தில்ஒன்றும் அறியாமல்
விநஷ்ட: இவ நாசமானவன்போல்
ஸ்வம் தன்னையும்
பரம் வ தனக்கன்னியமானவிஷயத்தையும்
ந வேத்தி அறிகிறானில்லை
ஆகாமிது:கபீஜம். வ. இதி மறுநாள்வரப்போகிற துக்கங்களுக்கெல்லாம் இந்தக்காரணசரீரம் காரணமாயிருக்கிறதென்று
ஏதத் இந்த அர்த்தத்தை குருவாகிய பிர்மாவுக்கு முன்னே
இந்த்ரேண தேவேந்திரனாலே
ஆவிஷ்க்ருதம் தெரிவிக்கப்பட்டதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. இந்தசரீரங்களுக்கு இந்தஜ்வரங்கள் இயற்கையா, சேர்க்கையாவெனில்.

एतेज्वराश्शरीरेपुत्रिपुस्वाभविकामता: ।
वियोगेतुज्वरैस्तानिशरीराण्येवनासते ॥

ஏதேஜ்வராஶ்ஶரீரேஷுத்ரிஷுஸ்வாபாவிகாமதா: |
வியோகேதுஜ்வரைஸ்தாநி ஶரீராண்யேவநாஸதே || ௨௨௭

ஏதே இந்தவிதமான
ஜ்வரா: ஜ்வரங்களும்
த்ரிஷு. ஶரீரேஷு மூன்றுசரீரங்களிலே

Koviloor Digital Library

ஸாஹஜிகா: ஸ்வபாவங்களாக இருக்கின்றவைகளென்று
ஏதா: அறியத்தக்கன
ஜ்வரா: இந்த ஜ்வரங்களினாலே
வியோகே ஸதி பிரிந்திருக்கும்பட்சத்தில்
தா: ஸ்தூலசரீராதிகளாகிற அந்தசரீரங்களை
ந ஸ்தாதும் இருக்கமாட்டா.

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்த மேதென்னில்.

तन्तोर्वियुज्यते न पटो वालेभ्यः कंबलो यथा ।
मृदो घटस्तथा देहो ज्वरेभ्योऽपीति दृश्यताम् ॥

தந்தோர்வியுஜ்யதே ந படோ வாலேப்ய: கம்பலோ யதா ।
ம்ருதோ கடஸ்ததா தேஹோ ஜ்வரேப்யோபீதி த்ருஶ்யதாம் ॥ ௨௨௮

பட: வஸ்திரமானது
தந்தோ: நூலுக்கு வேறாக எப்படி
ந வியுஜ்யதே பிரிந்திருக்க மாட்டாதோ
கம்பல: கம்பிளியானது
வாலேப்ய: யதா மயிரைவிட்டெப்படி இருக்கமாட்டாதோ
கட: கடமானது
ம்ருத: மண்ணைவிட்டெப்படி பிரிகிறதோ
ததா அப்படி
தேஹா: இந்த தேகங்களும்
ஜ்வரேப்ய: அபி ஆசைகளுக்குச்சொன்ன ஜ்வரங்களைவிட்டு வேறாக
இதி த்ருஶ்யதாம் ஒரிடத்திலும் காணப்படமாட்டா.

அ-கை. இந்தஜ்வரங்களில் ஆத்மாவில் ஒன்றுமில்லையோவென்னில்.

चिदाभासे स्वतः कोऽपि ज्वरो नास्ति यतश्चितः ।
प्रकाशैकस्वभावत्वमेव दृष्टं न चेतरत् ॥
चिदाभासेऽप्यसंभाव्या ज्वराः साक्षिणि का कथा ।

சிதாபாஸே ஸ்வத: கோபி ஜ்வரோ நாஸ்தி யதஶ்சித: ।
ப்ரகாஶைகஸ்வபாவத்வமேவ த்ருஷ்டம் ந சேதரத் ॥ ௨௨௯ ॥
சிதாபாஸேப்யஸம்பாவ்யா ஜ்வரா: ஸாக்ஷிணி கா கதா ॥ ௨௩௰

யத: யாதொரு காரணத்தினாலே
சிதாபாஸே ஜீவனிடத்திலேயே
க: அபி ஜ்வர: ஒரு ஜ்வரமும்
ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினாலே
நாஸ்தி இல்லை (அறிவாயிருப்பதால்)
சித: அறிவாகிய இவனுக்கு
ப்ரகாஶைகஸ்வபாவத்வம் ஏவ பிரகாசமே முக்கியமான ஸ்வபாவமாயிருக்கிறதே
த்ருஷ்டம் காணப்படுகிறது.
இதரத் ந ச வேறொன்றும் காணப்படவில்லை
சிதாபாஸே அபி சிதாபாஸனிடத்திலேயுங்கூட.

[illegible] ஆரோபிதமானவைகளான ஜாக்ரத் இந்த ஜாக்ரங்கள் [illegible] சாட்சியினிடத்தில்லாத தென்பதில் [illegible] கேட்கவேண்டியதென்னவிருக்கிறது.

அ-கை. அப்போ லகத்தில் அப்போ அனியாயமாய் நான்தபிக்கிறேனென்று அறியாமைக்குக் கதியேதெனில், அதற்குக்கதியைக் காண்பிக்கிறார்.

एवमप्यैकतांमेनेचिदाभासोह्यविद्यया ॥
साक्षीसत्यत्वमध्यस्यस्वेनोपेतेवपुस्त्रये ।
तत्सर्ववास्तवंस्वस्यस्वरूपमितिमन्यते ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥ ௨௩௧

ஏவமபி இந்தப்பிரகாரமிருந்தா லும் சிதாபாஸ: ஜீவனானவன் அவித்யயா அஞ்ஞானத்தினாலே ஏகதாம் அதிஷ்டானாரோபங்களை யொன்றாக மேநே எண்ணுகிறானன்றோ ஸாக்ஷிஸத்யத்வம் அதெப்படியென்று சாக்ஷியினுடையவாஸ்தவத்தன்மையை அத்யஸ்ய ஆரோபணை தன்னிடத்தி லேற்றிக்கொண்டு வபுஸ்த்ரயே மூன்றுதேகங்களையும் ஸ்வேந தன்னோடே உபேதே ஒன்றுசேர்த்து தத்ஸர்வம் அந்த சமஸ்தமும் ஸ்வஸ்ய தனக்கு வாஸ்தவம் நிஜமான ஸ்வரூபம் இதி வடிவமென்று மந்யதே எண்ணுகிறான்.

அ-கை. இப்படி யெண்ணுவதாலென்னகெடுதியெனில்.

एतास्मिन्भ्रान्तिकालेयंशरीरेषुज्वरस्त्वथ ।
स्वयमेवज्वरामीतिमन्यतेहिकुटुंबिवत् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௩௨

ஏதஸ்மிந் இந்த ப்ராந்திகாலே மயக்கமான அவசரத் தில் அயம் இந்த ஜீவன் சரீரேஷு சரீரங்கள் [illegible] ஜ்வர: தாபத்தையடையும் போது ஸ்வயமேவ தானே ஜ்வராமி இதி தபிக்கிறேனென்று குடும்பிவத் குடும்பிபோலே மந்யதே ஹி எண்ணுகிறானன்றோ.

அ-கை. குடும்பிதபிக்கிறதாவதேதெனில்.

Koviloor Digital Library

पुत्रदारेषुतप्यत्सुतपामीतिवृथायथा ।
मन्यतेपुरुषस्तद्वदाभासोऽप्यभिमन्यते ॥

புத்ரதாரெஷு தப்யத்ஸு தபாமீதி வ்ருதா யதா |
மந்யதெ புருஷஸ்தத்வதாபாஸொப்யபிமந்யதெ || ௨௩௩

புருஷ: மூடனானவன்
புத்ரதாரெஷு பிள்ளைபெண்டாட்டி முதலானவர்கள்
தப்யத்ஸு தாபத்தை யடையுங்காலை
யதா எப்படி. [யில்
வ்ருதா வீணாக நான்
தபாமி. இதி தபிக்கிறேனென்று
மந்யதெ தனக்கு வந்ததாகவே எண்ணுகிறானோ
தத்வத் அதுபோல
ஆபாஸ: அபி ஜீவனும் சரீரத்திரயங்களுக்குவருகிற ஜ்வரத்தைத் தனக்கென்று
அபிமந்யதெ அபிமானிக்கிறான்.

அ-கை. இப்படி ஜீவன் அவிவேகதிசையில் மயக்கத்தால் தபிக்கட்டும், விவேகதிசையில் தபிக்காமலிருக்கக் காணோமேயெனில்.

विविच्यभ्रांतिमुज्झित्वास्वमप्यगणयन्सदा ।
चिन्तयन्साक्षिणंतस्माच्छरीरमनुसंज्वरेत् ॥

விவிச்ய ப்ராந்திமுஜ்ஜித்வா ஸ்வமப்யகணயந்ஸதா |
சிந்தயந் ஸாக்ஷிணம் தஸ்மாச்சரீரமநுஸஞ்ஜ்வரெத் || ௨௩௪

விவிச்ய இந்தஜீவன் ஆத்துமானாத்துமவிவேசனம்பண்ணி
ப்ராந்திம் பஞ்சகோசங்களை நானென்றும், நான் கர்த்தாவென்றும் வந்திருக்கிற மயக்கத்தை
உஜ்ஜித்வா நன்றாகத்தள்ளி
ஸ்வம் அபி தன்னையும்
அகணயந் ஒருபொருளாக எண்ணாமலுபேக்ஷித்து [ன்னை
ஸாக்ஷிணம் சாக்ஷியாயிருக்கப்பட்டத
ஸதா சதா
சிந்தயந் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜீவன்
தஸ்மாத் என்னகாரணத்தினாலே
சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து
அநுஸஞ்ஜ்வரெத் தாபப்படுவன்.

அ-கை. மயக்கதிசையில் தாபமுண்டாவதற்கும் ஞானதிசையில் தாபம் உண்டாகாமல் போவதற்கும் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अयथावस्तुसर्पादिज्ञानंहेतुःपलायने ।
रज्जुज्ञानेऽहिधीध्वस्तौकृतमप्यनुशोचति ॥

அயதாவஸ்துஸர்பாதிஜ்ஞாநம்ஹெதுஃபலாயநெ |
ரஜ்ஜுஜ்ஞாநெஹிதீத்வஸ்தௌ க்ருதமப்யநுஶோசதி || ௨௩௫

அபாயானாஹத்ஸமாதாயிநிந்ராகம் கர்ப்பிக்க
பானசர்ப்பம் போகான் வெள்ளிமுத
லான மந்த்ரஞானமானது
வாரமுகே முடிவதில்
வெகுகாலம் காணாமலிருக்கு
ராஜ்ஞிஷ்டாவே மறைந்த முதலான ஞா
னம். வந்தபிறகு போனால்
அவிஷ்டித்துள்ள பாம்பு முதலான விப
ரீதஞானம் கெடும்பக்ஷத்தில்
ஸ்நாநமாவி முதல் ஆடி. இப்பொழுது
ம் கொண்டதைப்பற்றி [ன்ர
அஜ்ஞானாவகி பச்சாத்தாபப்படுகிற

அ-கை. சாக்ஷிபோதமென்று ஞாதம் அறிந்தால் போதாதோ, அடிக்க
டி என்னத்திற் கனுசந்தானம் பண்ணவேண்டுமெனில்.

मित्याभियोगदोषस्यप्रायश्चित्तत्वसिद्धये ।
क्षमापयन्निवात्मानंसाक्षिणंशरणंगतः ॥

மித்யாபியோகதோஷஸ்யப்ராயச்சித்தத்வஸித்தயே ।
க்ஷமாபயந்நிவாத்மாநம்ஸாக்ஷிணம்ஶரணம்கத: ॥ உ௬௬

மித்யாபியோகதோஷஸ்ய யோக்கிய
னிடத்தில்ஒருதிருட்டை வெகுநா
ளாயாரோபித்து வந்தவன் அவனை
யோக்கியனென்றுஅறிந்தபிறகுஅ
தற்குஅனந்தவிதமான
ப்ராயச்சித்தஸித்தயேபிராயச்சித்தம்
செய்துஅந்ததோஷத்தைநிவர்த்தி
க்கும்பொருட்டு
க்ஷமாபயந். ஐவஅவனைநல்வார்த்தை
சொல்வதுபோல்
ஆத்மாநம் ஸாக்ஷிணம் ஶரணம் கத:
தானயிருக்கிற சாட்சியை இதுவரை
யிலறியாமல் கர்த்தாவென்று சொ
ன்ன தோஷம்போகும் நிமித்தம்அ
டிக்கடி நான்சாட்சியென்று சரணா
கதிபண்ணுகிறான்.

அ-கை. அன்னியனிடத்தில் மித்தியாபவாதம் சொல்லும்பக்ஷத்தில், அ
ப்படி அவனுக்குச் சமாதானம், அடிக்கடி சொல்லவேண்டியதுசரி, இங்கே
ஆத்துமா தானயிருப்பதால், தனக்குத்தான் நல்லவார்த்தை சொல்லவேண்டி
யது யுக்தமில்லையெனில்.

आवृत्तपापनुत्यर्थंस्नानाद्यावर्ततेयथा ।
आवर्तयन्निवध्यानंसदासाक्षिपरायणः ॥

ஆவ்ருத்தபாபநுத்யர்த்தம்ஸ்நாநாத்யாவர்த்ததேயதா ।
ஆவர்த்தயந்நிவத்யாநம்ஸதாஸாக்ஷிபராயண: ॥ உ௬எ

ஆவ்ருத்தபாபநுத்யர்த்தம் ஒருபுருஷ
னே அறியாதகாலத்தில் தான் செ
ய்த பாபம்போகும்நிமித்தம்
ஸ்நாநாதி ஸ்நானம் முதலான அனேக
பிராயச்சித்தத்தை
யதா எப்படி
ஆவர்த்ததே செய்து கொள்ளுகிறானோ
ததா அப்படி இந்த ஜீவனும் சாக்ஷி
யினிடத்தில்வெகுகாலமாய் சம்சா
ரித்துவாதிஆரோபதோஷம் நிவர்
த்திபின்பொருட்டு
ஸதா எப்போதும்

Koviloor Digital Library

ஸுவகத்யம். ஜவ ஆவர்த்தி பண்ணு கிறவன்போல

ஸாக்ஷிநாராயண: சாட்சியே கதியெ ன்று அநுசந்தானம் பண்ணுகிறான்.

அ-கை. அதிருக்கட்டும், இதுவரையில் இந்தஜீவன் தன் பிரக்கியாதியைச் சொல்லியிப்போது அப்படிச்சொல்வதற்கு லஜ்ஜைப்படுவானேனெனில்.

उपस्थकुष्ठिर्नावेश्याविलासेषुविलज्जते ।
जानतोऽप्येतथाभासःस्वप्रख्यातोविलज्जते ॥

உபஸ்தகுஷ்டிர்நவேஶ்யாவிலாஸேஷுவிலஜ்ஜதே ।
ஜாநதோऽப்யேதயாபாஸஸ்ஸ்வப்ரக்யாதௌவிலஜ்ஜதே ॥ உகஅ

உபஸ்தகுஷ்டிர்வேஶ்யா குகியத்தில் குஷ்டம் பிடித்த தாசி

ஜாநத: அறிந்தவர்

அக்ரே முன்பாக

விலாஸேஷு அபிநயங்கள்செய்வதில்

விலஜ்ஜதே வெட்கத்தையெப்படி அடைவளோ

தயா அப்படி

ஆபாஸ: சிதாபாசனும்

ஸ்வப்ரக்யாதௌ தத்துவ ஞானத்திற்கு முன்னே தன்னுடைய கருத்திருத்துவாதிகளான பிரக்யாதியைச் சொல்வதில்

விலஜ்ஜதே வெட்கப்படுகிறான்.

அ-கை. சிதாபாசன் அடிக்கடி தேகத்திரயங்களையும் நானல்லவென்று சொல்வதற்குக் காரணமேதெனில்.

गृहीतोब्राह्मणोम्लेच्छैःप्रायश्चित्तञ्चरन्पुनः ।
म्लेच्छैस्संकीर्यतेनैवतथाभासश्शरीरकैः ॥

க்ருஹீதோப்ராஹ்மணோம்லேச்சை:ப்ராயஶ்சித்தஞ்சரந்புந: ।
ம்லேச்சைஸ்ஸங்கீர்யதேநைவதயாபாஸஶ்ஶரீரகை: ॥ உகூ

ம்லேச்சை: துலுக்கர்களாலே

க்ருஹீத: இழுத்துக்கொண்டுபோன

ப்ராஹ்மண: பிராமணனானவன்

ப்ராயஶ்சித்தம் வெகுவிதமான பிராயச்சித்தங்களை

சரந் வெகுசிலவு செய்து பண்ணின பார்ப்பான்

புந: பிற்பாடு

ம்லேச்சை: துலுக்கர்களோடே

ந ஸங்கீர்யதே. ஏவ எப்படி சேரமாட்டானோ

தயா அப்படி

ஆபாஸ: சிதாபாசனும்

ஶரீரகை: தேகத்திரயங்களோடே அஞ்ஞானத்தால் சேர்ந்து அவைகளை தானென்று மயங்கி, வெகுகாலத்திற்குபின் சாதனசதுஷ்டய சற்குருசேவையால்,சிரவணாதிகளைச்செய்து, சாட்சியே நானென்றறிந்தபின் தேகாதிகளோடே மறுபடி யொருக்காலும் சேரான்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. ஐயா இப்படி ஞானி நடுங்கிக்கொண்டிருப்பனென்று சொன்னதைப் பார்க்கும்போது இவனைக்காட்டிலும் நிற்சிந்தையா யிருக்கிற அஞ்ஞானி தாழ்வில்லையேயெனில்.

यौवराज्येस्थितोराजपुत्रस्साम्राज्यवांछया ।
राजानुकारीभवतितथासाक्ष्यनुकार्ययम् ॥

யௌவராஜ்யேஸ்திதோராஜபுத்ரஸ்ஸாம்ராஜ்யவாஞ்சயா ।
ராஜாநுகாரீபவதிததாஸாக்ஷ்யநுகார்யயம் ॥ ௨௬௦

யௌவராஜ்யே யுவராஜ்ஜியபடத்தில்
ஸ்தித: இருக்கிற
ராஜபுத்ர: ராஜகுமாரன்
ஸாம்ராஜ்யவாஞ்சயா அந்த சாம்ராஜ்ஜியவாஞ்சையினாலே
ராஜாநுகாரீ ராஜாவை யனுசரித்துக்கொண்டே
பவதி எப்படி கம்பீரமாகவிருக்கிறானோ
ததா அப்படி
அயம் இந்த ஜீவனும்
ஸாக்ஷ்யநுகாரீ சாட்சியை யனுசரித்திருப்பன்.

அ-கை. அந்தயுவராஜாவுக்கு சாம்ராஜ்ஜியபதவியாகிறபலம் பிரத்தியட்சமாயிருப்பதுபோல, இவனுக்குச் சாட்சியின் அநுசந்தானத்தினால் என்னபலமெனில்.

योब्रह्मवेदब्रह्मैवभवत्येषइतिश्रुतिम् ।
श्रुत्वातदेकचित्तस्सन्ब्रह्मवेत्तिनचेतरत् ॥

யோப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவத்யேஷஇதிஶ்ருதிம் ।
ஶ்ருத்வாததேகசித்தஸ்ஸந்ப்ரஹ்மவேத்திநசேதரத் ॥ ௨௬௧

ய: எவன்
ப்ரஹ்மவேத பிர்மமேநானென்றறிகிறானோ
ஏஷ: அந்த
ப்ரஹ்ம இவன் பிர்மமாகவே
பவதி. இதி ஆகிறானென்ற
ஶ்ருதிம் ஶ்ருத்வா சுருதியைக்கேட்டு
ததேகசித்த: ஸந் அந்த பிர்மத்திலேயே முக்கியசித்தனாய்
ப்ரஹ்ம வேத்தி பிர்மத்தையே கம்பீரமாயறிகிறான்
இதரத் ந வ பிர்மத்திற்கு வேறான துவைதத்தை யறிகிறானில்லை.

வி-ம். இவன்குலத்தில்கூட அப்பிர்மவித்து உண்டாகானென்றும், இருதயக்கிரந்தியாகிற குகையிலிருந்து விடுபட்டு அமிருதனாக ஆகிறானென்றும், இவன்துக்கத்தையும், பாபத்தையும் தாண்டுகிறானென்றும் இப்படி சுருதிகள் சொல்லுகின்றன.

அ-கை. ஐயா இந்தப்பிர்மஞானம் இந்தஜீவனைக் கொல்லுகிறதாயிருப்பதால், யாராகிலுந்தான்சாக மருந்து குடிப்பானோவெனில்.

Koviloor Digital Library

देवत्वकामाह्यग्नचादौप्रविशन्तियथातथा ।
साक्षित्वेनावशेपायस्वविनाशंप्रवांछति ॥

தேவத்வகாமாஹ்யக்³ந்யாதௌ³ப்ரவிஶந்தியதா²ததா² ।
ஸாக்ஷித்வேநாவஶேஷாயஸ்வவிநாஶம்ஸவாஞ்ச²தி ॥ உ௪உ

தேவத்வகாமா: தேவனாகவேண்டுமென்றிச்சித்தவர்கள்
அக்³ந்யாதௌ³ அக்கினியிலும், கங்கையிலும், பிருகுபதனத்திலும் சாவதில் பயமன்றியில்
யதா² எப்படி
ப்ரவிஶந்தி பிரவேசிக்கிறார்களோ
ததா² அப்படி
ஸாக்ஷித்வேந சாட்சிவடிவமாக
அவஶேஷாய மீதமாகும்பொருட்டு
ஸ்வவிநாஶம் தன்னுடையகருத்திருத்துவநாசத்தை
ஸ: அந்த ஜீவன்
வாஞ்ச²தி ஹி இச்சிப்பானன்றோ.

அ-கை. இப்படி தத்துவஞானத்தால் ஜீவத்துவம் போயிற்றானால், ஞானிகள் ஜீவத்துவ விவகாரம்செய்யக் கண்டோமே, அதெப்படிக்கூடுமெனில்.

यावत्स्वदेहदाहंस्यान्नरत्वंनैवमुञ्चति ।
तावदारब्धदेहंस्यान्नाभासत्वविमोचनम् ॥

யாவத்ஸ்வதே³ஹதா³ஹ:ஸ்யாந்நரத்வம்நைவமுஞ்சதி ।
தாவதா³ரப்³த⁴தே³ஹ:ஸ்யாந்நாபா⁴ஸத்வவிமோசநம் ॥ உ௪௩

யாவத் எதுவரையில்
ஸ்வதே³ஹதா³ஹ: ஸ்யாத் தன்னுடைய தேகம் தகிக்கப்படுமோ
தாவத் அதுவரையில்
நரத்வம் மனுஷத்தன்மை
ந உந்முஞ்சதி. நைவ விடவே மாட்டாது
தா³போல
ஆரப்³த⁴தே³ஹ: ஸ்யாத் ஞானிக்குப் பிராரப்தேதகமிருக்கும்வரை
ஆபா⁴ஸத்வவிமோசநம். ந உலகத்தாரிவனை ஜீவனென்று விவகாரிக்கிற சொல்லுக்கு விமோசனம்கிடையாது.

அ-கை. சம்சாரஉபாதான காரணமான அஞ்ஞானம்போயும், அதன்காரியமான பிராரப்தமிருப்பது கூடாதெனில், நான்மனிதனென்ற விபரீதத்தோற்றம் எப்படிவரக்கூடுமெனில்.

रज्जुज्ञानेपिकंपादिश्शनैरेवोपशाम्यति ।
पुनर्मन्दांधकारेसारज्जुःक्षिप्तोरगीभवेत् ॥
एवमारब्धभोगोपिशनैश्शाम्यतिनोहठात् ।
भोगकालेकदाचित्तुमर्त्योहमितिभासते ॥

ரஜ்ஜுஜ்ஞாநேபிகம்பாதி³ஶ்ஶநைரேவோபஶாம்யதி ।
புநர்மந்தா³ந்த⁴காரேஸாரஜ்ஜு:க்ஷிப்தோரகீ³ப⁴வேத் ॥ உ௪௪

ஸைவஸாரஸ்யஹோஷோவிஸ்ஸெநஸ்யாத்யுக்திநோஸஹஸாஸ |
ஹோமகாலெஸகதாசித்துமநுஷ்யோஹமிதிஸ்பாஸதே || ௨௪௫ ||

ரஜ்ஜுஸர்ப்போமெநகவி பழுதையென்ற ஞானம் வந்தாலும் | ஸ்ஸ்ஹோமமः கவி பிராரப்தகர்மத்தால் ஆரம்பிவிக்கப்பட்ட சுகதுக்காதி போகமும்
காம்பாதிஃ நடுக்கம் முதலானது | ஸமெநஃ மெள்ளமெள்ள
ஸமெநஃ ஸைவ மெள்ளமெள்ளவே | ஸாம்யதி சமனமடையும்
உபஸாம்யதி உபசமனத்தையடைகிற | நோ. ஸஹஸா பலாத்காரமாக உடனே சமனமாகாது
புநஃ மறுபடி (ஒருக்கால்) [து | ஹோமகாலெ பிராரப்தபோகம் புசிக்குங்காலயில்
ஸந்த்யாகாலெ சந்தியாகால இருட்டில் போகும்போது | கதாசித் ஒருக்கால்
ஸா. ரஜ்ஜுஃ அந்தப்பழுதையானது | மநுஷ்யஃ அஹம் இதி நான்மனிதனென்று
க்ஷிப்தஃ மறைபட்டு | ஸாஸதே தோன்றும்.
உரகீ பாம்புபோலதோன்றுகிறது
ஸைவம் இப்படி

அ-கை. அப்படிஞானிக்கு மனிதனென்னும் தோற்றம் மறுபடியுண்டாயிற்றேயானால் தத்துவஞானம் கெட்டுப்போமேயெனில்.

नैतावतापराधेनतत्वज्ञानंविनश्यति ।
जीवन्मुक्तिव्रतंनेदंकिन्तुवस्तुस्थितिःखलु ॥

நைதாவதாவராயேநதத்வஜ்ஞாநம்விநஸ்யதி |
ஜீவந்முக்திவ்ரதம்நேதம்கிந்துவஸ்துஸ்திதிஃகலு || ௨௪௬

ஏதாவதா இவ்வளவு | இதம் ந இப்படி (யொருக்கால் நான்மனிதனென்று தவறிச்சொல்லுவதால், கெடுதியடைகிறதல்ல
அபராயெந அபராதத்தினாலே | கிந்து பின்னையோவென்றால்
தத்வஜ்ஞாநம் குருமுகமாய் (மகாவாக்கியவிசாரஜன்னியமான) சாக்ஷாத்காரஞானம் | வஸ்துஸ்திதிஃ வஸ்து வஸ்துமாத்திரம் நானென்ற உரைப்பன்றோ (தத்துவஞானபலமான ஜீவன்முக்திவிரதம்.)
ந. விநஸ்யதி நாசமாகமாட்டாது
ஜீவந்முக்திவ்ரதம் ஜீவன்முக்தி யென்கிற விரதமானது

அ-கை. ரச்சுசர்ப்ப ஸ்தலத்தில் பிராந்திநிவர்த்தியாயும், அதின்காரியமான கம்பனாதிகளிருக்கட்டும், பிரகிருத திருஷ்டாந்தத்தில் நீயேதசமனென்று காட்டியபடி, நான்தசமனென் றறிந்தபிற்பாடு அழுகை முதலானது ஒன்றும் காணப்படவில்லையேயெனில்.

Koviloor Digital Library

दशमोपिशिरस्ताडंरुदन् बुध्वानरोदिति ।
शिरोव्रणस्तुमासेनशनैश्शाम्यतिनोतदा ॥

தஶமோபிஶிரஸ்தாடம்ருதந் புத்வாநரோதிதி ।
ஶிரோவ்ரணஸ்துமாஸேநஶநைஶ்ஶாம்யதிநோதடா ॥ ௨௬௭

தஶம:, அபி தசமன் தான்தசமனை
புத்வா அறிந்தபின் [என்று
ருதந் (ஸந்) விசனபுரச்சரமாக
ஶிரஸ்தாடம் தலையிலடித்துக்கொள்ளு
கிறது முதலான
நரோதிதி ரோதனத்தைப்பண்ணுகி
றதில்லை

ஶிரோவ்ரண: து சிரசில் முன்னிடி
த்துக்கொண்டபுண்மாத்திரம்
மாஸேந மாசக்கிரமத்தில்
ஶநை: மெள்ளமெள்ள
ஶாம்யதி ஆறுகிறது
ததா ந அப்படிவே புண் ஆறுகிற
தில்லை.

அ-கை. ஞானம்வந்தபிற்பாடும் பிராரப்ததுக்கம் தோற்றுமானால், ஆறு வதவஸ்தையான துக்கநிவர்த்தி ரூபமானஜீவன் முக்திபிரயோசனமேதெனில்

दशमामृतिलाभेनजातोहर्षोव्रणव्यथाम् ।
तिरोधत्तेमुक्तिलाभस्तथाप्रारब्धदुःखिताम् ॥

தஶமாம்ருதிலாபேநஜாதோஹர்ஷோவ்ரணவ்யதாம் ।
திரோதத்தேமுக்திலாபஸ்ததாப்ராரப்தது:கிதாம் ॥ ௨௬௮

தஶமாம்ருதிலாபேந தசமன், தசமனு
ன தான்சாகவில்லையென்று தானு
ன தசமனைச் சாகாமல்கண்ட லா
பத்தால்
ஜாத: உண்டான
ஹர்ஷ: சந்தோஷமானது
வ்ரணவ்யதாம் முன்னிடித்துக்கொண்
டபுண் வேதனையை

திரோதத்தே (எப்படி) மறைத்துப்
போடுமோ
ததா அப்படி
முக்திலாப: நான்பிர்மமென்றறிந்த ச
ந்தோஷத்தாலுண்டாயிருக்கிற இ
ந்த ஜீவன்முக்திலாபமானது
ப்ராரப்தது:கிதாம் பிராரப்தகர்மத்
தால், உண்டாகிறதுக்கத்தை (சிறி
தும்தோன்றவிடாமலே மறைக்கும்.)

அ-கை. ஜீவன்முக்திவிரதமானது, இப்படி பிராரப்ததுக்கம் தோற்றுவதினால், கெடாதென்றால். மறுபடி அனுத்துமாத்தியாச மொருக்கால்வந்தாலோவெனில்.

व्रताभावाद्यदाध्यासस्तदाभूयोविविच्यताम् ।
रससेवीदिनेभुङ्क्तेभयोभूयोयथातथा ॥

Koviloor Digital Library

வ்ருதாலாவாஞ்ருஞாயந்ராஸஸ்ஷாஹஹியொவிவிவ்ருதாழ் ।
ஸவெலவீதிநெஹஂக்ஷ்ஹஹியொஹஹியொயயா தயா ॥ ௨௪௬ ॥

வ்ருதாஸாவாக கட்டுப்பாடான யா தொருவிரதமில்லாமையால்
யஷா எப்போ
அயந்ராஸ் அனுத்துமாவில்ஆந்துமபுத்தியுண்டாமோ
தஷா அப்போ
ஸஹயஃ மறுபடி [ப்பிரிக்கத்தக்கது
விவிவ்ருதாஂ ஆத்துமானுந்துமாக்களை
யயா எப்படி

ஸவெலவீ சித்த் குளிகையான ரசத்தைசாப்பிட்டவனுக்கு, பசியாதி நிவர்த்தியாயிருப்பதால், மறுபடியது ஒருக்காலுண்டானல்
ஸஹயஃ ஸஹயஃ மறுபடி மறுபடி
தயா அப்படியே
தீநெ தினந்தோறும்
ஹஂநெ அந்தகுளிகையைச்சாப்பிடுறவன்போலுமாம்

அ-கை. ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகாத பிராரப்தகர்மபலம் எதினல்நிவர்த்தியாகுமெனில்.

शमयत्यौपधेनायंदशामस्स्वव्रणंयथा ।
भोगेनशमयत्वैतत्प्रारब्धंमुच्यतेतथा ॥

ஶஂயத்யௌஷயெநாயஂதஶஂஸ்வவ்ரணஂயயா ।
ஹொமெநஶஂயஶெவத்ப்ராரஸ்ஜஂஸுச்யதெதயா ॥ ௨௫௦

அயம் இந்த
உஶஂஃ தசமனுனவன்
ஔஷயெந ஔஷதத்தினலே முன்னிடித்துக்கொண்டதினலுண்டான
ஸ்வவ்ரணஂ தன்னுடைய இரணத்தை
யயா எப்படி

ஶஂயதி ஆற்றிக்கொள்ளுகிருனே
தயா அப்படி
வாதகு இந்த
ப்ராரஸ்ஜஂ பிராரப்தகர்மத்தையும்
ஹொமெந புசிப்பினலே
ஶஂயிகா சமனம்பண்ணி
உச்யதெ முக்தனுகிருன்.

அ-கை. அபரோட்சஞானத்திற்கு பலமானதுக்க நிவர்த்தியைச்சொல்லி, இனிமேல் ஆனந்தாவாப்தியைச் சொல்லுகிருர். இன்னும் விஷயத்திலுண்டாகிற திருப்திக்கும், இந்ததிருப்திக்கும் பேதமேதெனில்.

किमिच्छन्निितिवाक्योक्तश्शोकमोक्षउदीरितः ।
आभासस्यह्यवस्थैपापष्ठीतृप्तिस्तुसप्तमी ॥
सांकुशाविषयैस्तृप்तिरियंतृप्तिर्निरंकुशा ।

கிஂஇச்சந்நிதிவாக்யொக்தஶ்ஶொகஶொக்ஷஉதீரிதஃ ।
ஆஹாஸஸ்யஹ்யவஸ்யைஷாஷஷ்டீத்ருப்திஸ்துஸப்தஂ ॥ ௨௫௧

Koviloor Digital Library

ஸாங்கஸா விஷயேப்யஸ்த்ருப்திர்யம் த்ருப்திர் நிரங்கஸா || உருக ||

கிம் எதை [ன்ற	ஏதவஸ்தைதயென்றறி
ஜ்ஞாத்வா இதி இச்சிக்கப்போகிறுனெ	ஸதீ. த்ருப்தி: த்வா இனி எழாவது
வாக்யாத் வாக்கியத்தில் சொல்லப் பட்ட	வஸ்தை திருப்தியெனப்படும்
சோகமோக்ஷ: துக்கநிவர்த்தியானது	விஷயேப்ய: விஷயங்களினுலே
உதீரித: சொல்லப்பட்டது	த்ருப்தி: வருகிற திருப்தியானது
ஆபாஸஸ்ய சிதாபாசனுடைய	ஸாங்கஸா தடையோடேகூடியது
ஏஷா. ஷஷ்டீ. ஸவஸ்யா ஹி இதுஆறு	அயம். த்ருப்தி: இந்த திருப்தியானது நிரங்கஸா தடையற்றது.

அ-கை. ஞானிக்கிப்படி திருப்தி எதினுலுண்டாகிறதெனில்.

कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवतृप्यति ॥

க்ருதம் க்ருத்யம் ப்ராபணீயம் ப்ராப்தமித்யேவ த்ருப்யதி || உருஉ

க்ருத்யம் பண்ணவேண்டியயாவும்	ப்ராப்தம் அடையப்பட்டதாயிற்று
க்ருதம் பண்ணப்பட்டதாயிற்று [ம்	இதி ஏவ இப்படிநிச்சயித்திருப்பதே
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியயாவு	த்ருப்யதி திருப்தி.

அ-கை. அப்படி கிருதகிருத்தியம் எத்தனைவிதம், அதெப்படி பண்ணிமுடிந்தது, அதையெனக்குச் சொல்லுமெனில்.

ऐहिकामुष्मिकव्रातसिद्ध्यैमुक्तेश्चसिद्धये ।
बहुकृत्यंपुरास्याभूत्तत्सर्वमधुनाकृतम् ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிகவ்ராதஸித்த்யை முக்தேச்ச ஸித்தயே |
பஹு க்ருத்யம் புராஸ்யாபூத் தத்ஸர்வமதுநா க்ருதம் || உருங

ஐஹிகாமுஷ்மிக வ்ராதஸித்த்யை	பஹு க்ருத்யம் வெகுகாரியம்
இகலோகபரலோக போகசுகசமூகங் சள் சித்திக்கும் பொருட்டும்	அபூத் செய்யவேண்டியிருந்தது
முக்தே: ச மோட்சத்தினுடைய	தத்ஸர்வம் அந்தசமஸ்தமும்
ஸித்தயே சித்தியின்பொருட்டும்	அதுநா இப்போது
புரா முன்னே	க்ருதம் தன்னைவிடவேறில்லாமல் தானுப்போய்விட்டதால் செய்யப்பட்டதாயிற்று.
அஸ்ய இந்த எனக்கு	

அ-கை. இப்படி பண்ணவேண்டியது, அடையவேண்டியது, தேவைபற்றுப்போன உம்முடைய திருப்தியைச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

तदेतत्कृतकृत्यत्वंप्रतियोगिपुरस्सरम् ।
अनुसन्दधदेवायमेवंतृप्यतिनित्यशः ॥

Koviloor Digital Library

அஜ்ஞக்ருத்ய க்ருதக்ருத்யத்வப்ரதியோகிதயா ஸ்வயம் |
அநுஸந்தததேவாயமேவம் த்ருப்யதி நித்யஶ: ॥ ௨௫௪

அயம் அந்த இந்த
க்ருதக்ருத்யத்வ கிருதகிருத்தியத்துவம் தனக்குவந்திருப்பதையும், அப்படி வராத அஞ்ஞானிகளான
ப்ரதியோகிதயா ஸ்வயம் அவர்களை திரிகளாகப்பார்த்துக்கொண்டே
அயம் இந்த ஞானி
அநுஸந்தததேவ அநுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டே
ஏவம் இப்படி
நித்யஶ: தினந்தோறும்
த்ருப்யதி திருப்தியாயிருக்கிறான்.

அ-கை. அப்படியவன் அநுசந்தானம் பண்ணுகிற கிரமமெப்படியெனில்.

दु खिनोऽज्ञास्संसरन्तुकामंपुत्राद्यपेक्षया ।
परमानन्दपूर्णोहंसंसरामिकिमिच्छया ॥

து:கிநோஜ்ஞாஸ்ஸம்ஸரந்துகாமம்புத்ராத்யபேக்ஷயா |
பரமாநந்தபூர்ணோஹம்ஸம்ஸராமிகிமிச்சயா ॥ ௨௫௫

து:கிந: துக்கிகளாக
அஜ்ஞா: அஞ்ஞானிகள்
புத்ராத்யபேக்ஷயா பிள்ளைமுதலானவர்களைக்குறித்து
காமம் மிகவுமவர்களைகாப்பாற்றவேண்டுமென்ற ஆசையாலும்
ஸம்ஸரந்து உழவாதிசம்சாரத்திலலையட்டும்
பரமாநந்தபூர்ண: பரமானந்தபூர்ணனான
அஹம் நான்
கிம் என்ன
இச்சயா இச்சையினாலே
ஸம்ஸராமி சம்சாரம்பண்ணப்போகிறேன்.

அ-கை. இனிகர்மியைப் பார்த்து அநுசந்தானம் பண்ணுகிறதாவது யேதெனில்.

अनुतिष्ठन्तुकर्माणिपरलोकाययियासवः ।
सर्वलोकात्मकःकस्मादनुतिष्ठामिकिंकथम् ॥

அநுதிஷ்டந்துகர்மாணிபரலோகயியாஸவ: |
ஸர்வலோகாத்மக:கஸ்மாதநுதிஷ்டாமிகிம்கதம் ॥ ௨௫௬

பரலோகயியாஸவ: அமிருதபானம் ரம்பாசம்போகாதி விஷயசுகத்தையுடையதாயிருக்கிறபரலோகத்தையடைய வேண்டுமென்று இச்சையுள்ள ஜீவர்கள்
கர்மாணி அதற்கேற்ற ஜோதிஷ்டோமாதி கர்மங்களை
அநுதிஷ்டந்து அநுஷ்டானம்பண்ணட்டும்
ஸர்வலோகாத்மக: சர்வலோகவடிவமான நான்
கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினால்
கிம் என்ன
கதம் எப்படி
அநுதிஷ்டாமி அநுஷ்டிக்கப்போகிறேன்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. அதிகாரிகளைக்குறித்து அனுசந்தான மெப்படிச்செய்வனெனில்

व्याचक्षतांतेशास्त्राणिवेदानध्यापयंतुवा ।
येत्राऽधिकारिणोमेतुनाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥

வ்யாவக்ஷதாந்தெஶாஸ்த்ராணிவெதாநத்யாபயந்துவா ।
யெத்ராऽதிகாரிணொமெதுநாதிகாரொऽக்ரியத்வதஃ ॥ உருஎ

யெ அத்ர யார் இதில்
அதிகாரிண: இந்திராதிபதங்களை யடைய விருப்ப முள்ளவர்களாயிருக்கிற அதிகாரிகளோ
தெ அவர்கள்
ஶாஸ்த்ராணி சாஸ்திரங்களை
வ்யாவக்ஷதாம் நன்ருகப்படிக்கட்டும்
வெதாந் வேதங்களை
அத்யாபயந்து,வா அத்தியயனமாவது பண்ணட்டும் [தால்
அக்ரியத்வத: கிரியையில்லாதவனான
மெ து எனக்கு
அதிகார: அவைகளில் அதிகாரம்
ந இல்லை.

அ.கை. ஐயா நீர் இகலோககிருத்தியமான பிட்சையையும் நித்திரையையும், பரலோககிருத்தியமான ஸ்நானசவுசங்களையும் செய்ய நான் கண்டிருக்கும்போது, முழுப்பூஷணிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பதுபோல, இகபரகிருத்தியங்கள் எனக்கென்னமா யில்லையென்று சொல்லுகிறீரெனில்.

निद्राभिक्षास्नानशौचेनेच्छामिनकरोमिच ।
द्रष्टारश्चेत्कल्पयन्तिकिंमेस्यादन्यकल्पनात् ॥
गुञ्जापुञ्जादिदह्येतनान्यारोपितवह्निना ।
नान्यारोपितसंसारधर्मानेवमहंभजे ॥

நித்ராபிக்ஷாஸ்நாநஶௌசெநெச்சாமிநகரொமிச ।
த்ரஷ்டாரஶ்செத்கல்பயந்திகிம்மெஸ்யாதந்யகல்பநாத் ॥ உருஅ
குஞ்ஜாபுஞ்ஜாதிதஹ்யெதநாந்யாரொபிதவஹ்நிநா ।
நாந்யாரொபிதஸம்ஸாரதர்மாநெவமஹம்பஜெ ॥ உருகூ

நித்ரா நித்திரையையும்
பிக்ஷா பிட்சையையும்
ஸ்நாநஶௌசெ ஸ்னானத்தையும், சவுசத்தையும்
ந இச்சாமி வ நானிச்சிக்கவுமில்லை
ந கரொமி நான் பண்ணவுமில்லை
த்ரஷ்டார: செத் பார்க்கிறவர்கள் வேண்டுமானால்
கல்பயந்தி கற்பிக்கட்டும்
அந்யகல்பநாத் அன்னியர்களுடைய கற்பனையால்
மெ எனக்கு [றது
கிம் ஸ்யாத் என்னகுறைவுவந்திருக்கி
அந்யாரொபிதவஹ்நிநா அன்னியர்களாலேஆரோபிக்கப்பட்டதீயினாலே

மஹாராஜவ ஹஜாஷிகுந்துமணிச்செடியி ன்பூங்கொத்து முதலானது
ந தெஹெ்யத (எப்படி) தகிக்கப்பட மாட்டாதோ
அந்யாரொபித ஸம்ஸாரயஊ்ராந்
(அப்படி) அன்னியர்களாலே என்னிடத்திலாரோபித்த சம்சார தர்மங்
அஹம் நான் [களைக்குறித்து
ஏவம் அவர்கள்சொல்லுகிறபடி
ந ஹஜெ கர்த்தாவென்றெண்ணேன்.

அ-கை. ஆத்துமவடிவமான சிரவணமாவது உமக்கு பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

शृण्वंत्वज्ञाततत्वास्तेजाननूकस्माच्छृणोम्यहम् ॥

ஶ்ருண்வந்த்வஜ்ஞாததத்வாஸ்தேஜாநந்கஸ்மாச்ச்ருணோம்யஹம் ।

அஜ்ஞாததத்வாஃ ஆத்துமானுத்துமவடிவத்தை அறியாதவர்களான
தெ அவர்கள்
ஶ்ருண்வந்து குருமுகமாய் சிரவணம் பண்ணட்டும்
ஜாநந் ஆத்துமாவைத்தானென்றறிந்
அஹம் நான் (திருக்கிற
கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினால்
ஶ்ருணோமி சிரவணம்பண்ணப்போகிறேன்.

அ-கை. மனனமாவது பண்ணத் தேவையில்லையோவெனில்.

मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥

மந்யந்தாம்ஸம்ஶயாபந்நாநமந்யேஹமஸம்ஶயஃ ॥ ௨௬௦ ॥

ஸம்ஶயாபந்நாஃ நான் பிர்மமோஅல்லவோவென்று சம்சயமுள்ளவர்கள்
மந்யந்தாம் சொப்பன திருஷ்டாந்தம் முதலான யுக்தியால் மனனம்பண்ணக்கடவர்கள்
அஸம்ஶயஃ சம்சயமில்லாதஅறிவாகிய
அஹம் நான் [லே.
நமந்யே மனனம்பண்ணத்தேவை யில்

அ-கை. நிதித்தியாசனமாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्ययात् ।
देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्भजाम्यहम् ॥

விபர்யஸ்தோநிதித்யாஸேத்கிம்த்யாநமவிபர்யயாத் ।
தேஹாத்மத்வவிபர்யாஸம்நகதாசித்பஜாம்யஹம் ॥ ௨௬௧

விபர்யஸ்தஃ விபரீதபாவனையுள்ளவன்
நிதித்யாஸேத் நிதித்தியாசனம்பண்ணத்தக்கது [த்தினாலே
அவிபர்யயாத் விபரீதபாவனையில்லா
த்யாநம் நமக்கு தியானம்
கிம் என்னத்திற்குவேண்டும்
தேஹாத்மத்வவிபர்யாஸம் தேகமேநானென்கிறவிபரீதத்தையும், ஜகத்து சத்தியமென்கிற விபரீதத்தையும்
கதாசித் ஒருக்காலும்
அஹம் நான்
ந பஜாமி எண்ணமாட்டேன்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. விபரீதபாவனை உமக்கில்லாதபட்சத்தில், நான் மனிதனென்கிற விவகாரம் எப்படிச் செய்கிறீரெனில்.

अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम् ।
विपर्यासञ्चिराभ्यास्तवासनातोऽवकल्पते ॥

அஹம்மநுஷ்ய இத்யாதிவ்யவஹாரோ விநாப்யமும் ।
விபர்யாஸம் சிராப்யஸ்தவாஸநாதோऽவகல்பதே ॥ ௨௬௨

அமும் இந்த
விபர்யாஸம் விபரீதபாவனை
விநா அபி இல்லாமலிருந்தாலும்
சிராப்யஸ்தவாஸநாத: வெகுகாலம் பழக்கப்பட்டவாசனையால்
அஹம் நான்
மநுஷ்ய இத்யாதிவ்யவஹார: மனுஷனென்றுசொல்லுகிற இவை முதலானவிவகாரமானது
அவகல்பதே குலாலச்சக்கிரம்போலே கற்பிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. சித்தன்வியாதிக்காக மருந்து சாப்பிடாமல்போனாலும், பசிக்காகவாவது பச்சிலைமுதலானதைச் சாப்பிடுவதுபோல, இந்தவிவகாரம் நிவர்த்திக்க பிர்மத்தியானம் செய்யவேண்டாமோ வெனில்.

प्रारब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेप्यसौनैवशाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥

ப்ராரப்தகர்மணி க்ஷீணே வ்யவஹாரோ நிவர்த்ததே ।
கர்மாக்ஷயே த்வஸௌ நைவ ஶாம்யேத்த்யாநஸஹஸ்ரத: ॥ ௨௬௩

ப்ராரப்தகர்மணி பிராரப்தகர்மமான
க்ஷீணே க்ஷயிக்கும்பட்சத்தில்
வ்யவஹார: விவகாரமானது
நிவர்த்ததே நிவர்த்தியாகும்
கர்மாக்ஷயே து கர்மம் க்ஷயிக்காத பட்சத்தில்
அஸௌ இந்தவிவகாரம்
த்யாநஸஹஸ்ரத: ஆயிரந்தியானத்தினாலும்
ஶாம்யேத் ந ஏவ ஒருநாளும் நிவர்த்தியாகவேமாட்டாது.

அ-கை. பிராரப்த நிமித்தமாயிருக்கிற விவகாரமும் ஞானவிரோதியாயிருக்கிறதேயெனில்.

विरलत्वंव्यवहतेरिष्टञ्चेद्ध्यानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहृतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥

விரளத்வம் வ்யவஹ்ருதேரிஷ்டம் சேத்த்யாநமஸ்து தே ।
அபாதிகாம் வ்யவஹ்ருதிம் பஶ்யந் த்யாயாம்யஹம் குத: ॥ ௨௬௪

வ்யவஹ்ருதை: விகாரமானது
விரஹஸம்வெஸ உன் ஞானத்திற்குவி
ரோதமென்று தோற்றுமேயானால்
இஷ்டம் உனக்கிஷ்டமான
த்யானம் தியானமானது
தே உனக்கு
அஸ்து இருக்கட்டும்

வ்யவஹ்ருதி: சாட்சித்வஞானத்தி
ற்கு விகாரத்தை
அபாயிகாம் விரோதமில்லாமல்
பஸ்யது பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற
அஹம் நான்
கிமர்த்தம் என்னத்திற்காக [ன்.
த்யாயாமி தியானம்பண்ணப்போகிறே

அ-கை. தியானம் வேண்டாதபோனாலும், விட்சேப நிவர்த்திக்காக சமாதியாவது பண்ணவேண்டாமோ வெனில்.

विक्षेपोनास्तियस्मान्मेनसमाधिस्ततोमम ।
विक्षेपोवासमाधिर्वामनसस्स्याद्विकारिणः ॥

விக்ஷெபொநாஸ்தியஸ்மாந்மெநஸமாதிஸ்ததொமம ।
விக்ஷெபொவாஸமாதிர்வாமநஸஸ்ஸ்யாத்விகாரிண: ॥ ௨௬௫

யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினாலே
மே எனக்கு
விக்ஷெப: விட்சேபமானது
நாஸ்தி இல்லையோ
தத: ஆகையினாலே
மம எனக்கு
ஸமாதி: சமாதியும்

ந இல்லை
விக்ஷெப: வா விட்சேபந்தானென்ன
ஸமாதி: வா சமாதிதானென்ன
விகாரிண: இந்தஇரண்டும்விகாரியா
மநஸ: மனதிற்கே [ன
ஸ்யாத் இருக்கிறது (நிர்விகாரியான
எனக்கில்லை.

அ-கை. சமாதிபலமான அநுபவமாவது உமக்குவேண்டாமோ வெனில்.

नित्यानुभवरूपस्यकोवामेऽनुभवःपृथक् ।

நித்யாநுபவரூபஸ்யகொவாமெ஽நுபவ:ப்ருதக் ।

நித்யாநுபவரூபஸ்ய நித்தியானு
பவரூபனான
மே எனக்கு

ப்ருதக் வேறாக
அநுபவ: அநுபவமானது
க: வா எங்கே இருக்கிறது.

அ-கை. கடைசியில் நிர்மானமேதாயிற்றெனில்.

कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवनिश्चयः ॥

க்ருதம்க்ருத்யம்ப்ராபணீயம்ப்ராப்தமித்யெவநிஸ்சய: ॥ ௨௬௬

க்ருத்யம் பண்ணவேண்டியது
க்ருதம் பண்ணப்பட்டது
ப்ராபணீயம் அடையவேண்டியது

ப்ராப்தம் அடையப்பட்டது
இதி ஏவ இப்படியே
நிஸ்சய: (நம்முடைய) நிச்சயம்சபாவ
சித்தமாயிருக்கிறது.

அ-கை. இந்தப்பிரகாரம் பரமவிவகாரமுதல், ஆத்மாவுபாஸனைவரையி லுள்ள சகலகிருத்தியத்தையும் அங்கீகரியாத பட்சத்தில், தோன்றினபடி நியமமில்லாமல் திரிகிறதாய் வந்துவிடுமேயெனில்.

व्यवहारोलौकिकोवाशास्त्रीयोवान्यथापिवा ।
ममाकर्तुरलेपस्ययथारब्धंप्रवर्तताम् ॥

வ்யவஹாரோலௌகிகோவாஶாஸ்த்ரீயோவாந்யதாபிவா ।
மமாகர்துரலேபஸ்யயதாரப்தம்ப்ரவர்த்ததாம் ॥ ௨௯௭

அகர்த்து: அகர்த்தாவாயும்
அலேபஸ்ய அசங்கனுயுமிருக்கிற
மம எனக்கு
வ்யவஹார: விவகாரமானது
லௌகிக: வா பிட்சாவிவகாரமானலோ
கவிவகாரத்தையாவது
ஶாஸ்த்ரீய: வா சாஸ்திரீயமான சிரவ
ணுதியையாவது
அந்யதாபி வா அல்லது ராகத்தால் ஸ்திரீபோகத்தையும், துவேஷத்தால்யுத்தத்தையுமாவது செய்யட்டும்.
யதா எப்படி
ஆரப்தம் பிராரப்தகர்மமோ
ப்ரவர்த்ததாம் அப்படி நடக்கட்டும்

அ-கை. நீங்களிப்படித் தோன்றினபடி யிருந்தால், உங்களுடைய ஞான ம் உங்களுக்குமாத்திரம் பிரயோசன மாகுமேதவிர பிறரையீடேற்றமாட்டா தென்றால், தன்பிரௌடத்துவத்தால் அதை யங்கிகரிக்கிறார்.

अथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।
शास्त्रीयेणैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥

அதவாக்ருதக்ருத்யோபிலோகாநுக்ரஹகாம்யயா ।
ஶாஸ்த்ரீயேணைவமார்கேணவர்தேஹங்காமமக்ஷதி: ॥ ௨௯௮

அதவா அப்படியன்றியில்போனால்
க்ருதக்ருத்ய: அபி கிருத கிருத்திய னயிருந்தாலும்
லோகாநுக்ரஹகாம்யயா லோகானுக் கிரக நிமித்தமாக
ஶாஸ்த்ரீயேண சாஸ்திரோக்தமான
மார்கேண ஏவ மார்க்கத்தோடேயே
அஹம் வர்தே நான் இருக்கிறேன்
மம கா க்ஷதி: அதினாலேதான் எனக் கென்ன குறைவு.

அ-கை. அப்படிசாஸ்திரீயமாய் நீர்செய்கிற விவகாரமென்ன, அதினால் கர்த்திருத்துவம், காரயத் திருத்துவாதிபாவம் உமக்குவாராதோவெனில்.

देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।
तारंजपतुवाक्तद्वत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥
विष्णुंध्यायतुधीर्यद्वाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।
साक्ष्यहंकिंचिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥

Koviloor Digital Library

தேவார்ச்சநஸ்நாநசௌசபிக்ஷாதௌ வர்த்ததாம் வபு: |
தாரம் ஜபது வாக் தத்வத் படத்வாம்நாயமஸ்தகம் || ௨௬௯
விஷ்ணும் த்யாயது தீர்யதி வா ப்ரஹ்மாநந்தே விலீயதாம் |
ஸாக்ஷ்யஹம் கிஞ்சிதப்யத்ர ந கரவை நாபிகாரயே || ௨௭௦

தேவார்ச்சநஸ்நாநசௌசபிக்ஷாதௌ தேவார்ச்சனை ஸ்நானம் சவுசம் பிட்சை முதலான சற்கர்மங்களிலே
வபு: இந்த தேகமானது
வர்த்ததாம் பிரவர்த்தித்துக் கொண்டிருக்கட்டும்
வாக் வாகிந்திரியமானது
தாரம் பிரணவத்தை
ஜபது ஜபிக்கட்டும்
தத்வத் அதுபோல
ஆம்நாயமஸ்தகம் உபநிஷத்தை
படது படிக்கட்டும்
தீ: புத்தியானது
விஷ்ணும் வியாபகமானபிர்மத்தைத்
த்யாயது தியானம்பண்ணட்டும்
யதி வா அப்படி இல்லாமற்போனால்
ப்ரஹ்மாநந்தே பிர்மானந்தத்
விலீயதாம் [தில் லயிக்கட்டும்
ஸாக்ஷீ சாட்சியாகிய
அஹம் நான்
கிஞ்சித் சற்றும்
அத்ர இந்தவிஷயங்களில்
ந கரவை ஒன்றும் செய்யவில்லை
நாபிகாரயே நான் செய்து வைக்கவு மில்லை.

அ-கை. இப்படி இருக்கும்பட்சத்தில் கர்மிகளுக்கு நமக்கும் கலகமில்லை யோவெனில்.

एवञ्चकलहःकुत्रसंभवेत्कर्मिणोमम ।
विभिन्नविषयत्वेनपूर्वापरसमुद्रवत् ॥

ஏவஞ்ச கலஹ: குத்ர ஸம்பவேத் கர்மிணோ மம |
விபிந்நவிஷயத்வேந பூர்வாபரஸமுத்ரவத் || ௨௭௧

விபிந்நவிஷயத்வேந கர்மிகளுடையவிஷயமான கர்மத்திற்கும் நமக்கு விஷயமான ஞானத்திற்கும் பின்னமான விஷயமாயிருப்பதால்
பூர்வாபரஸமுத்ரவத் கிழக்கு மேற்குச்சமுத்திரங்கள் பின்னமாய் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமன்றியிருப்பதுபோல [போது
ஏவம் ச இப்படி பின்னமாயிருக்கும்
கர்மிண: கர்மிக்கும்
மம நமக்கும்
கலஹ: கலகமானது
குத்ர எங்கே
ஸம்பவேத் உண்டாகும்.

அ-கை. உங்களிரண்டு பேர்களுக்கும் விஷயம்பின்னமாயிருப்பதைத்தெரியக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

वपुर्वाग्धीषुनिर्बन्धःकर्मिणोनतुसाक्षिणि ।
ज्ञानिनस्साक्ष्यलेपत्वेनिर्बन्धोनेतरत्रहि ॥

Koviloor Digital Library

एवंचान्योन्यवृत्तान्तानभिज्ञौबधिराविव ।
विवदेतांबुद्धिमन्तोहसन्त्येवविलोक्यतौ ॥

ஸ்வவ்யாபாரத்ருஷ்டிநிர்ப்பந்தஃகர்மிணோநதுஸாக்ஷிணி ।
ஜ்ஞாநிநஸ்ஸாக்ஷ்யஸங்கத்வேநிர்ப்பந்தோநேதரத்ரஹி ॥ ௨௭௨
ஏவஞ்சாந்யோந்யவ்ருத்தாந்தாநபிஜ்ஞௌபதிராவிவ ।
விவதேதாம்புத்திமந்தோஹஸந்த்யேவவிலோக்யதௌ ॥ ௨௭௩

கர்மிணஃ கர்மிக்கு
ஸ்வவ்யாபாரத்ருஷ்டௌ காயிகவாசிகமானசிகமான திரிகரணங்களிலே
நிர்ப்பந்தஃ சாவதானம் பண்ணவேண்டியிருக்கிறது
ஸாக்ஷிணி து சாட்சியிடத்தில்
ந நிர்ப்பந்தமில்லை
ஜ்ஞாநிநஃ தத்துவஞானிக்கு
ஸாக்ஷ்யஸங்கத்வே சாட்சியாகியநான் அசங்கனென்பதில்
நிர்ப்பந்தஃ நிர்ப்பந்தமேதவிர
இதரத்ர திருவிதகரணங்களிலே
ந ஹி இல்லை

ஏவம் ச இப்படியிருக்கும்பட்சத்தில்
அந்யோந்யவ்ருத்தாந்தாநபிஜ்ஞௌ ஒருவர் சங்கதியொருவர் அறியாதவர்களாயிருக்கிற
பதிரௌ இவ செவிடர்கள்சண்டைக்குநின்றகதைபோல
விவதேதாம் கர்மியும்ஆபாசஞானியும் விவாதம்பண்ணிக்கொள்ளட்டும்
புத்திமந்தஃ புத்திமான்கள்
தௌ இந்த இருவர்களையும்
விலோக்ய பார்த்து
ஹஸந்தி ஏவ சிறித்துக்கொண்டேயிருப்பார்கள்.

அ-கை. அப்படி ஞானிகள், அந்த இவர்களையும் பாத்து சிறிப்பானேன், அவ்விருவர்களுக்கும் என்னத்தினால் விரோதமில்லையெனில்.

यंकर्मीनविज्ञानातिसाक्षिणंतस्यतत्ववित् ।
ब्रह्मत्वंबुध्यतान्तत्रकर्मिणःकिंविहीयते ॥
देहवाग्बुद्धयस्त्यक्ताज्ञानिनानृतबुद्धितः ।
कर्मीप्रवर्तयत्वाभिर्ज्ञानिनोहियतेत्रकिम् ॥

யங்கர்மீநவிஜாநாதிஸாக்ஷிணந்தஸ்யதத்த்வவித் ।
ப்ரஹ்மத்வம்புத்யதாந்தத்ரகர்மிணஃகிம்விஹீயதே ॥ ௨௭௪
தேஹவாக்புத்தயஸ்த்யக்தாஜ்ஞாநிநாந்ருதபுத்திதஃ ।
கர்மீப்ரவர்த்தயத்வாபிர்ஜ்ஞாநிநோஹீயதேத்ரகிம் ॥ ௨௭௫

கர்மீ கர்மியானவன்
யம் யாதொரு
ஸாக்ஷிணம் சாட்சிசைதன்னியத்தை

ந விஜாநாதி சொப்பனத்தில்கூட அறிகிறானில்லையோ
தத்த்வவித் தத்துவஞானி

ஸாக்ஷ்யே அந்த சாட்சியாகிய தனக்கு
ப்ரஹ்மத்வம் பூர்ணபிர்மத்துவத்தை
வேத்து காமம் அறியட்டும்
தத்ர அந்தவிஷயத்தில்
கர்மிண꞉ கர்மிக்கு [து
கிம் விஹீயதே என்ன குறைவிருக்கிற
ஜ்ஞாநிந꞉ ஞானியினாலே [னத்தால்
அந்ருதத்வேந꞉ பொய்யென்ற ஞா
தேஹவாக்புத்தய꞉ தேகம், வாக்கு,
புத்தி மூன்றுகளும்

த்யக்தா꞉ தள்ளுக அவைகளிலிருந்த அ
த்தியாசம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன
கர்மீ கர்மியானவன்
தா꞉ இந்த திரிகரணங்களினாலே
வ்யவஹரது பிரவர்த்தியைச்சதா
பண்ணிக்கொண்டே யிருக்கட்டும்
ஜ்ஞாநிந꞉ ஞானிக்கு
தத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கிம் என்ன
ஹீயதே குறைவு இருக்கிறது.

அ-கை. ஞானிகர்மியைப்போலே கர்மானுஷ்டானம் பண்ணட்டுமென்று சொன்னீரே, அதனால் பிரயோசனமில்லாமையால் நிவர்த்தியாயல்லோ இருக்கவேண்டுமெனில்.

प्रवृत्तिर्नोपयुक्ताचेन्निवृत्तिःक्वोपयुज्यते ।

ப்ரவ்ருத்திர்நோபயுக்தாசேந்நிவ்ருத்தி꞉க்வோபயுஜ்யதே ॥ ௨௭௫

ப்ரவ்ருத்தி꞉ பிரவர்த்தியானது ஞானிக்கு
ந உபயுக்தா சேத் உபயோகமில்லை
யென்றபடியேயானால்

நிவ்ருத்தி꞉ நிவர்த்திதான் அவனுக்கு
க்வ உபயுஜ்யதே எங்கே உபயோக
மாகிறது.

அ-கை. நிவர்த்தி ஞானத்திற் கேதுவானதால், பிரயோசனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

बोधहेतुर्निवृत्तिश्चेत् बुभुत्सायान्तथेतरा ॥

போதஹேதுர்நிவ்ருத்திஶ்சேத் புபுத்ஸாயாம் ததேதரா ॥ ௨௭௬

நிவ்ருத்தி꞉ நிவர்த்தியானது
போதஹேது꞉ சேத் ஞானத்திற்
கேதுவாயிருக்கிறதே யென்னில்

ததா அப்படியே
புபுத்ஸாயாம் முமுட்சுத்துவத்தில்
இதரா நிஷ்காமமாய்ச் செய்கிற கர்
மம் நிவர்த்தியேதுவாயிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானவானுக்கு ஜிஞ்ஞாசா பேட்சைவேண்டா திருப்பதால், பிரவர்த்தியால் யாதொரு பிரயோசன மில்லையேயெனில்.

बुद्धश्चेन्नबुभुत्सेतनाप्यसौबुध्यतेपुनः ।

புத்தஶ்சேந்நபுபுத்ஸேதநாப்யஸௌபுத்யதேபுந꞉ ॥ ௨௭௭

புத்த꞉ ஞானியானவன் ஞானம் வந்த
பிறகு மறுபடி

ந புபுத்ஸேத சேத் பிர்மத்தைய
றியவேண்டுமென்கிற முமுட்சுத்து
வமான இச்சை வாராதெனில்

அஸ்ய அபி இந்த ஞானியும்	திருப்பதால், ஞானாபேக்ஷையான
வுநஃ மறுபடி	நிவர்த்தியும் அவனுக்கபேக்ஷிக்கத்
ந வ்யபேக்ஷதெ நான் பிர்மமென்றறிக்	தேவையில்லை.

அ-கை. ஒருக்காலுமுண்டான ஞானம் நிரமாயிருக்கும் பொருட்டு நிவர்த்தியானது அவசியம் வேண்டுமேயெனில்.

अबाधादनुवर्तेतबोधोनत्वन्यसाधनात् ॥

அபாதாதநுவர்த்தேதபோதோநத்வந்யஸாதநாத் ॥ ௨௭௭

போதஃ ஞானமானது	தன்னை யனுசரித்தேயிருக்கும்
அபாதாத் ஒன்றினாலும் பாதிக்கப்படாமையால்	அந்யஸாதநாத் அன்னியசாதனத்தா
அநுவர்த்தேத சதா சுபாவமாகத்	நது அனுவர்த்தித்திருக்கவில்லை [ல்

அ-கை. அப்படியானாலும் அவித்தையாதிகளால் கெடுதல்வருமேயெனில்.

नाविद्यानापितत्कार्यंबोधंबाधितुमर्हति ।
पुरैवतत्त्वबोधेनबाधितेतेउभेयतः ॥

நாவித்யாநாபிதத்கார்யம்போதம்பாதிதுமர்ஹதி ।
புரைவதத்வபோதேநபாதிதேதேஉபேயதஃ ॥ ௨௭௮

அவித்யா ந தன்னைமறைக்கிற அவித்தையும் [ஆவரணதியும்	தே அந்த
தத்கார்யம் அபி அதன் காரியமான	உபே அவித்தையும் அதன் காரியமும் இரண்டும்
போதம் ஞானருபனை	யதஃ யாதொருகாரணத்தினலே
பாதிதும் பாதிக்க [காது	பாதிதே பாதிக்கப் பட்டதாயின
அர்ஹதி ந ஒருக்காலும் சமர்த்தமா	வோ ஆகையால்ஞானத்தை, அஞ்
புரா ஏவ முன்னமே [லே	ஞானதிகள் ஒருக்காலும்கெடுக்கா
தத்வபோதேந தத்துவ ஞானத்தின	தென்றறி.

அ-கை. ஐயா அவித்தை பாதிக்கப்பட்டாலும் அதன்காரியமான ஜகத் தோற்றம் பாதிக்கப்படாமையால், ஞானத்திற்குப் பாதகம்வருமேயெனில்.

बाधितंदृश्यतामक्षैस्तेनबाधोनदृश्यते ।
जीवन्नाखुर्नमार्जारंहन्तिहन्यात्कथंमृतः ॥

பாதிதம்த்ருஶ்யதாமக்ஷைஸ்தேநபாதோநத்ருஶ்யதெ ।
ஜீவந்நாகுர்நமார்ஜாரம்ஹந்திஹந்யாத்கதம்ம்ருதஃ ॥ ௨௭௯

பாதிதம் ஞானத்தினல்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறஜகத்தானது	அக்ஷைஃ கண் முதலான இந்திரியங்களால்

Koviloor Digital Library

த்ருஶ்யதாம் பார்க்கப்படட்டுமே
சேத் ஆகிலே
பாத்யோ ஞானவானுக்குபாதையானது
ந த்ருஶ்யதே யாதொன்றுங் காணப் படவில்லை
ஜீவன் அது எதுபோலவெனில் உயி

ரோடேயிருக்கிற
ஸ்வல்பஃ எளியானது
மார்ஜாரம் பூனையை
நஹந்தி கொல்லாதென்றால்
ம்ருதஃ செத்தவெலி [கொல்லும்
கதம் ஹந்யாத் பூனையை யெப்படிக்

அ-கை. ஜகத்தோற்றத்தால் ஞானத்திற்குப் பாதகமில்லையென்பதை கைமுதிகநியாயத்தால் திருடம் பண்ணுவதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपिपाशुपतास्त्रेणविद्धश्चेन्नममारयः ।
निष्फलेपुविनुन्नाङ्गोसंक्ष्यतीत्यत्रकाप्रमा ॥

அபிபாஶுபதாஸ்த்ரேணவித்தஶ்சேந்நமமாரயஃ ।
நிஷ்பலேஷுவிநுந்நாங்கோஸாம்க்ஷ்யதீத்யத்ரகாப்ரமா ॥ ௨௮௦

யஃ யாதொருஞானபுருஷன்
பாஶுபதாஸ்த்ரேண அபி பசுபதி யின் அஸ்திரத்தினாலும்
வித்தஃ அடிபட்டு
ந மமார சேத் மரணமாகாம லிருப் பானென்றுசொன்னால்

நிஷ்பலேஷு வேதனைசெய்யாத (ல்
விநுந்நாங்கஃ நாணற்புல்லான அம்பா
ஸாம்க்ஷ்யதி இதி பிளக்கப்பட்டுச்செ த்தானென்றுசொல்லுகிற
அத்ர இந்தவார்த்தையில்
கா ப்ரமா என்னமாய்நம்பிக்கைவரும்

அ-கை. ஒருவேளைமறுபடி அஞ்ஞான தத்காரியங்களுண்டாய் ஞானத்தைக் கெடுத்தாலோவெனில்.

आदावविद्ययाचित्रैस्स्वकार्यैःजृंभमाणया ।
यद्वात्रोधोजयत्सोद्यसुदृढोवाध्यतांकथम् ॥

ஆதாவவித்யயாசித்ரைஸ்ஸ்வகார்யைர்ஜ்ரும்பமாணயா ।
யத்போதோஜயத்ஸோத்யஸுத்ருடோபாத்யதாம்கதம் ॥ ௨௮௧

ஆதௌ ஞானப்பியாசம் ஆரம்பிக் குங்காலையிலேயே
சித்ரைஃ ஆச்சரியங்களான
ஸ்வகார்யைஃ தன்காரியங்களோடே
ஜ்ரும்பமாணயா விருத்தியாகா நின்றி ருக்கிற
அவித்யயா அஞ்ஞானத்தோடே
போதஃ ஞானவான்

யத் உயுத்தம்செய்து
அஜயத் அவர்களைச்செயித்துப் போ
ஸஃ அவனே [ட்டான்
அத்ய இப்போ
ஸுத்ருடஃ ஞானத்தால் திருடமா யிருக்கும்போது
கதம் எப்படி [டுவான்.
பாத்யதாம் அவர்களால்பாதிக்கப்ப

Koviloor Digital Library

விம். ஓர் இராஜ குமாரனைப்போ லிருக்கிறபோதகன், தன்மோட்சாச்சி யத்தைக், கட்டிக்கொண்டவர்களான, அஞ்ஞானதி அரக்கர்களோடே, யுத் தாரம்பகாலமான ஞானப்பியாச மாரம்பிக்கும்போதே, அந்த அஞ்ஞா ன அரக்கன் கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவ பிரமாதிருத்துவம் முதலான படைகளோடே விருத்தியான அவனோடேகூட, அதிபால்யமான அந்த போதகுமாரன் யுத்தம்பண்ணி அவர்களை ஐயித்திருக்கிற அவனைஇப்போதி ருடஞானமான யௌவனத்தோடே இருக்கும்போது, இறந்துபோன அவர் கள் எழுந்துவந்து அந்த போதராஜனை எவ்விதமாய்க் கொல்லுவார்கள்.

அ-கை. ஐயா ஞானிக்கும் ஜகத்துமுன்போலவேதோற்றுகிறதே, அப்படி தோற்றுமற்போனால் தாங்கள்சொன்னதைச் சரியென்று ஒப்புக்கொள்ளலா மெனில்

तिष्ठत्वज्ञानतत्कार्यशवात्रोधनमारिताः ।
नभीतिर्बोधसम्राजःकीर्तिःप्रत्युततस्यतैः ॥

திஷ்டத்வஜ்ஞாநதத்கார்யஶவாபோதநமாரிதா: ।
நபீதிர்போதஸம்ராஜ:கீர்த்தி:ப்ரத்யுததஸ்யதை: ॥ ௨௫௨

போதேந குருகிருபையால்பெரப்பட்ட அகண்டாகார ஞானஸ்திரத்தையுடைய போதகுமாரனாலே
மாரிதா: கொல்லப்பட்ட
அஜ்ஞாநதத்கார்யஶவா: அஞ்ஞானதத்காரியங்களான பிணங்கள் எதேஷ்டமாய் (டும்
திஷ்டந்து தோன்றிக்கொண்டிருக்கட்

போதஸம்ராஜ: இந்தஞானசக்கிரவர்த்திக்கு
பீதி: ந யாதொரு பயமுமில்லை
ப்ரத்யுத அதுமாத்திரமன்று
தஸ்ய அவனுக்கு
தை: கீர்த்தி: அப்படித்தோற்றுகிற ஜகத்தாகிற பிணங்களினாலே கீர்த்தியேயிருக்கிறது.

அ-கை. அதிருக்கட்டும், பிரகிருதத்தி லென்னவாயிற்றெனில்.

यएवमातिशूरेणत्रोधेननवियुज्यते ।
प्रवृत्तचावानिवृत्तचावादेहादिगतयास्यकिम् ॥

யஏவமதிஶூரேணபோதேநநவியுஜ்யதே ।
ப்ரவ்ருத்த்யாவாநிவ்ருத்த்யாவாதேஹாதிகதயாஸ்யகிம் ॥ ௨௫௩

ய: யாதொரு புருஷன்
ஏவம் இப்படி
அதிஶூரேண அவித்தியா தத்காரியாதி சத்துருக்களை சங்கரித்திருக்கிற அதிசூரனான
போதேந போதனோடே

நவியுஜ்யதே பிரியாமலிருக்கிறானோ
அஸ்ய அந்த இவனுக்கு [யப்பட்ட
தேஹாதிகதயா தேகாதிகளால் செய்
ப்ரவ்ருத்த்யாவா பிரவர்த்தியினாலேதான்
நிவ்ருத்த்யா வா நிவர்த்தியினாலேதான்
கிம் என்னப்பிரயோசனம்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்படி ஞானியைப்போல, அஞ்ஞானிக்கும் வேண்டியபடி யிருக்கலாமேயெனில்.

प्रवृत्तावाग्रहोन्याय्योबोधहीनस्यसर्वधा ।

ப்ரவ்ருத்தாவாக்ரஹோந்யாய்யோபோதஹீநஸ்யஸர்வதா ॥ ௨௮௩

போதஹீநஸ்ய அஞ்ஞானிக்கு ஞானமில்லாததினால்
ஸர்வதா எப்பொழுதும்
ப்ரவ்ருத்தௌ விஷயபிரவர்த்தியில்
ஆக்ரஹ: மனதுபோகாமல் மனதுமுதலான இந்திரியங்களை சதா சாவதானமாய் நிக்கிரகம்பண்ணுவது
ந்யாய்ய: வா நியாயந்தான்.

அ-கை. ஐயா உமக்கு ஞானி, அஞ்ஞானி இருவர்களும் சரியாயிருக்கும்போது, ஒருகண்ணில் வெண்ணெயும் ஒருகண்ணில் சுண்ணாம்பையும் வைப்பதுபோல, அஞ்ஞானிக்குக் கட்டுபாட்டையும், ஞானிக்கதில்லாமையும், சொன்னகாரண மேதோவெனில்.

स्वर्गादिवापवर्गाययतितव्यंयतोनृभिः ॥

ஸ்வர்காதிவாபவர்காயயதிதவ்யம்யதோந்ருபி: ॥ ௨௮௪

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
ந்ருபி: கர்மிகளாயும் முமுட்சுக்களாயுமிருக்கிற புருஷர்களாலே
ஸ்வர்காய வா சொர்க்கத்தின்பொருட்டாவது அல்லது
அபவர்காய மோட்சத்தின்பொருட்டாவது
யதிதவ்யம் சாவதானமாய் யத்தனம் பண்ணத்தக்கது.

அ-கை. தாங்கள்சொன்னதுசரி, ஞானியானவன் கர்மிகளின்மத்தியிலிருக்கும்போது செய்யும் காரியமேதெனில்.

विद्वांश्चेत्तादृशांमध्येतिष्ठेत्तदनुरोधतः ।
कायेनमनसावाचाकरोत्येवाखिलाःक्रियाः ॥

வித்வாம்ஶ்சேத்தாத்ருஶாம்மத்யேதிஷ்டேத்ததநுரோதத: ।
காயேநமநஸாவாசாகரோத்யேவாகிலா:க்ரியா: ॥ ௨௮௫

வித்வாந் ஞானியானவன்
தாத்ருஶாம் அப்பேர்ப்பட்ட கர்மிகளுடைய
மத்யே மத்தியில்
திஷ்டேத் சேத் இருந்தானேயானால்
ததநுரோதத: அவர்களுக்கனுகுணமாகவே
காயேந தேகத்தினாலும்
மநஸா மனதினாலும்
வாசா வாக்கினாலும்
அகிலா: சகலமான
க்ரியா: கிரியைகளை
கரோதி ஏவ பண்ணிக்கொண்டேயிருப்பன்.

அ-கை. முமுட்சுக்களுடைய மத்தியிலிருக்கும்போது இவனுடைய செய்காரியமேதெனில்.

Koviloor Digital Library

एषमध्येत्वबुभुत्सूनांयदातिष्ठेत्तदापुनः ।
बोधायैषांक्रियास्सर्वाद्दूषयंस्त्यजतुस्वयम् ॥

ஏஷமத்யேபுபுத்ஸூநாம்யதாதிஷ்டேத்ததாபுந꞉ |
போதாயைஷாம்க்ரியாஸ்ஸர்வாதூஷயம்ஸ்த்யஜதுஸ்வயம் || ௨௮௬

ஏஷ꞉ இந்தஞானியானவன்	ஏஷாம் இவர்களுக்கு (ம்
யதா எப்போது (ய	போதாய ஞானமுண்டாகும்நிமித்த
புபுத்ஸூநாம் ஜிஞ்ஞாசுக்களுடை	ஸர்வா꞉ சகலமான
மத்யே மத்தியில்	க்ரியா꞉ கர்மங்களையும்
திஷ்டேத் இருப்பானோ	தூஷயந் தூஷித்துக்கொண்டு
ததா அப்போ	ஸ்வயம் தானும்
புந꞉ மறுபடி	த்யஜது விட்டுவிடுவன்.

அ-கை. இப்படி அஞ்ஞானிகளை ஞானி அனுசரிப்பனென்று சொன்னது ராஜன் சேவகனை அனுசரிப்பனென்று சொன்னது போலே நியாயமல்லவே யெனில்.

अविद्वदनुसारेणवृत्तिर्बुद्धस्ययुज्यते ।
स्तनन्धयानुसारेणवर्ततेतत्पितायतः ॥
अधिक्षिप्तस्ताडितोवाबालेनस्वपितातदा ।
नक्लिश्नातिनकुप्येतबालंप्रत्युतलालयेत् ॥
निन्दितस्स्तूयमानोवाविद्वानज्ञैर्ननिन्दति ।
नस्तौतिकिन्तुतेषांस्याद्यथाबोधस्तथाचरेत् ॥

அவித்வதநுஸாரேணவ்ருத்திர்புத்தஸ்யயுஜ்யதே |
ஸ்தநந்தயாநுஸாரேணவர்ததேதத்பிதாயத꞉ || ௨௮௭
அதிக்ஷிப்தஸ்தாடிதோவாபாலேநஸ்வபிதாததா |
நக்லிஶ்நாதிநகுப்யேதபாலம்ப்ரத்யுதலாலயேத் || ௨௮௮
நிந்திதஸ்ஸ்தூயமாநோவாவித்வாநஜ்ஞைர்நநிந்ததி |
நஸ்தௌதிகிந்துதேஷாம்ஸ்யாத்யதாபோதஸ்ததாசரேத் || ௨௮௯

புத்தஸ்ய ஞானியினுடைய	யத꞉ யாதொருகாரணத்தினாலே
வ்ருத்தி꞉ விருத்தியானது	ஸ்தநந்தயாநுஸாரேண முலைகுடிக்கிறகுழந்தைக்கனுசரணையாக
அவித்வதநுஸாரேண அஞ்ஞானிக்கனுசரணையாக	தத்பிதா அதின்பிதா
யுஜ்யதே சேர்ந்திருக்கப்படுகிறது எதினாலெனில்	வர்ததே இருக்கிறானே
	ததா அப்போது

Koviloor Digital Library

பாலேந குழந்தையினாலே
ஆக்ருஷ்ட: வையப்பட்டாலும்
தாடித: வா அடிக்கப்பட்டாலும்
பிதா அந்தக்குழந்தையின் பிதாவானவர்
ந க்லிஶ்யதி விசனிக்கிறதுமில்லை
ந குப்யேத கோபிக்கிறது மில்லை
ப்ரத்யுத அதுவுமன்றியில்
பாலம் குழந்தையை
லாலயேத் கொஞ்சுகிறான் அதுபோல
அஜ்ஞை: அஞ்ஞானிகளாலே
வித்வான் ஞானியானவன்
நிந்தித: நிந்திக்கப்பட்டாலும்
ஸ்தூயமாந: வா தோத்திரம் பண்ணப்பட்டாலும்அவர்களையிவனப்படி
ந நிந்ததி நிந்திக்கிறதுமில்லை (மில்லை
ந ஸ்தௌதி தோத்திரம்பண்ணுகிறது
கிந்து பின்னையோவென்றால்
தேஷாம் அவர்களுக்கு
போத: ஞானமானது
யதா எப்படி
ஸ்யாத் உண்டாகுமோ
ததா அப்படி
ஆசரேத் ஆசரிப்பன்.

அ-கை. என்னையா வேலையில்லாத அம்பட்டன் பூனையைச் சிரைத்தானென்பதுபோலும், வியாபாரமில்லாத கோமுட்டி பிரகத்பீஜத்தை நிறுத்தானென்பதுபோலும், வேறேஒருதொழிலு மகப்படாமல்போயிற்று, இப்படி யென்னதலைவிதி வந்திருக்கிறது, அதைச் சொல்லுமெனில்.

येनायंनटनेनात्रबुध्यतेकार्यमेववत् ।
अज्ञप्रबोधान्नैवान्यत्कार्यमस्त्यत्रतद्विदः ॥

யேநாயம்நடநேநாத்ரபுத்யதேகார்யமேவதத் ।
அஜ்ஞப்ரபோதாந்நைவாந்யத்கார்யமஸ்த்யத்ரதத்வித: ॥ ௨௯௦

தத்வித: அந்தப் பிர்மத்தையறிந்த
அத்ர இவ்வுலகத்தில் (ஞானிக்கு
அஜ்ஞப்ரபோதாத் அஞ்ஞானிக்கு ஞானோபதேசநிமித்தமான காரியமிருக்கிறதைத்தவிர
அந்யத் வேறே
கார்யம் ஒருகாரியமும்
ந இல்லை
அஸ்தி ஏவ நீச்சுக்காரனுக்குஆளோக்கடத்துவதைத்தவிர ஆற்றிலென்ன காரியமிருக்கிறது அதைச்சொல்
யேந நடநேந எந்த அபினயத்தினாலேயாவது
அயம் இந்த அஞ்ஞானி
அத்ர இந்தஆத்துமமார்க்கத்தில்பிரவர்த்தித்துத்தன்னைப்போலசாக்ஷாத்காரமாக
புத்யதே ஆத்துமாவை அறிவனோ அதற்காகவே இவ்வளவு பிரயாசப்படுகிறான்
தத் ஏவ ஆகையாலதுவே
கார்யம் இந்தஞானிபண்ணத்தக்கது

அ-கை. ஞானிதனித்திருக்கும்போது செய்காரியமேதெனில்.

Koviloor Digital Library

कृतकृत्यतयातृप्तःप्राप्तप्राप्यतयापुनः ।
तृप्यन्नेवंस्वमनसामन्यतेसौनिरन्तरम् ॥

க்ருதக்ருத்யதயா த்ருப்த: ப்ராப்தப்ராப்யதயா புந: |
த்ருப்யந்நேவம் ஸ்வமநஸா மந்யதே ஸௌ நிரந்தரம் ॥ உகூக

க்ருதக்ருத்யதயா பண்ணவேண்டியது பண்ணிமுடிந்ததாலும்	அஸௌ இந்தஞானியானவன்
ப்ராப்தப்ராப்யதயா அடையவேண்டியது அடையப்பட்டதாலும்	ஸ்வமநஸா தன்னுடையமனதினுலேயே
த்ருப்த: திருப்தனுயிருப்பன்	நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
புந: மறுபடி	ஏவம் மேற்சொல்லப்போகிற பிரகாரம் (டுஎண்ணுகிறுன்
	த்ருப்யந் திருப்தனுயிருந்துகொண்

அ-கை. அந்த அனுசந்தானத்தை எனக்குத் தெரியச் சொல்லுமெனில்.

धन्योहंधन्योहंनित्यंस्वात्मानमञ्जसावेद्मि ।

தந்யோஹம் தந்யோஹம் நித்யம் ஸ்வாத்மாநமஞ்ஜஸா வேத்மி ॥ உகூகூ

நித்யம் அழிவற்ற	வேத்மி அறிந்தேனே அதினுல்
ஸ்வாத்மாநம் என்னுடைய யதார்த்தஸ்வரூபத்தை	அஹம் தந்ய: நானே தன்னியன்
அஞ்ஜஸா அனுயாசமாக	அஹம் தந்ய: நானே தன்னியன்.

வி-ம். இரண்டுதரம் சொல்லுவது மிகுந்த பிரியமுள்ளவனைக் கண்டு வாரும்வாருமென்று சொல்லுவது ஆதரவாம்.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமஞானத்தி லுண்டானசந்தோஷத்தைச் சொல்லி அதின் பிரயோசனமான ஆனந்தத்தையும் சொல்லுகிறுர்.

धन्योहंधन्योहंब्रह्मानन्दोविभातिमेस्पष्टम् ॥

தந்யோஹம் தந்யோஹம் ப்ரஹ்மாநந்தோ விபாதி மே ஸ்பஷ்டம் ॥ உகூஉ

ப்ரஹ்மாநந்த: பிரமானந்தம்	விபாதி விளங்குகிறதோ
மே எனக்கு [மாக	அஹம் தந்ய: ஆகையால் நானே தன்னியன்
ஸ்பஷ்டம் கரதலாமலகம்போல் பிரகாச	அஹம் தந்ய: நானேதன்னியன்.

அ-கை. இனி அனர்த்த நிவர்த்தியைக் குறித்து சந்தோஷிக்கிறுர்.

धन्योहंधन्योहंदुःखंसांसारिकंनवीक्षेद्य ।

தந்யோஹம் தந்யோஹம் து:கம் ஸாம்ஸாரிகம் நவீக்ஷேத்ய ॥ உகூஉ௩

ஸாம்ஸாரிகம் எறும்பு முதல் ஈசன் வரையிலுள்ள சகலபிராணிகளுக்கு	முண்டாயிருக்கிற சம்சாரசம்மந்த
	து:கம் துக்கமானது (மான

Koviloor Digital Library

அத்ய ஒன்றும் இப்போது
ந விசேஷ்ய நான்காணேன்
அஹம் தந்ய: ஆகையால் நானே தன்னி
அஹம் தந்ய: நானே தன்னியன் (யன்

அ-கை. சர்வானர்த்தமூலம் போனதைப்பற்றி சந்தோஷிக்கிறான்.

धन्योहंधन्योहंस्वस्याज्ञानंपलायितंक्वापि ॥

தந்யோஹம்தந்யோஹம்ஸ்வஸ்யாஜ்ஞாநம்பலாயிதம்க்வாபி ॥ ௨௯௯

ஸ்வஸ்ய சகலஜனனமரண சம்சாரதுக்கங்களை உண்டுபண்ணிக் கொண்டிருந்த நம்முடைய
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமானது
க்வாபி எவ்விடத்தில்
பலாயிதம் ஓடிப்போய் விட்டதோ ஆகையால்
அஹம் தந்ய: நானே தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நானே தன்னியன்.

அ-கை. இந்தஅஞ்ஞான நிவர்த்தியாலுண்டான பிரயோசனத்தைக்குறித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

धन्योहंधन्योहंकर्तव्यंमेनविद्यतेकिञ्चित् ॥
धन्योहंधन्योहंप्राप्तव्यंसर्वमद्यसंपन्नम् ॥

தந்யோஹம்தந்யோஹம்கர்தவ்யம்மேநவித்யதேகிஞ்சித் ।
தந்யோஹம்தந்யோஹம்ப்ராப்தவ்யம்ஸர்வமத்யஸம்பந்நம் ॥ ௨௯௪

கர்தவ்யம் பண்ணத்தக்கது
மே எனக்கு
கிஞ்சித் சிறிதும்
நவித்யதே ஒன்றுமில்லை யாகையால்
அஹம் தந்ய: நான் தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நான் தன்னியன்
ப்ராப்தவ்யம் அடையவேண்டியது
ஸர்வம் முழுமையும்
அத்ய இப்போது
ஸம்பந்நம் அடையப்பட்டதாயிற்று
அஹம் தந்ய: நான் தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நான் தன்னியன் (அகோ

அ-கை. தன்னுடைய திருப்தி, உபமானரகிதமென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहंधन्योहंतृप्तेर्मेकोपमाभवेल्लोके ॥

தந்யோஹம்தந்யோஹம்த்ருப்தேர்மேகோபமாபவேல்லோகே ॥

மே என்னுடைய
த்ருப்தே: திருப்திக்கு
லோகே இவ்வுலகத்தின்கண்ணே
உபமா உபமானமானது
க: என்ன
பவேத் இருக்கிறது ஆகையால்
அஹம் தந்ய: நான்தன்னியன்
அஹம் தந்ய: நான்தன்னியன்.

அ-கை. இனி சொல்லவேண்டுவது ஒன்றும் காணப்படாமையால் சந்தோஷமாத்திரம் விளங்குகிறதென்று சொல்லுகிறார்.

धन्योहंधन्योहंधन्योधन्यःपुनःपुनर्धन्यः ॥

Koviloor Digital Library

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥ ௨௩௫

𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 நான் தன்னியன்
𑌅𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 நான் தன்னியன்
𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 தன்னியன்
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 திரும்பதன்னியன்
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 திரும்பதன்னியன்.

அ-கை. இந்த ஆனந்தத்திற்குக் காரணமான புண்ணியத்தைக் குறித்து வியந்துகொள்ளுகிறார்.

अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंदृढम् ।
अस्यपुण्यस्यसंपत्तेरहोवयमहोवयम् ॥

𑌅𑌹𑍋𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌹𑍋𑌵𑌯𑌮𑌹𑍋𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௩௬

𑌅𑌹𑍋 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 என்ன புண்ணியமோஇப்படி
𑌅𑌹𑍋 அகோ (ம் செய்தோமோ
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 அகோ என்னபுண்ணிய
𑌦𑍃𑌢𑌂 திருடமாக
𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂 பலித்தது பலித்தது
𑌅𑌸𑍍𑌯 இந்த
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 புண்ணியத்திற்கும்
𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 இந்தநித்தியவாழ்வுக்கும்
𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌯𑌂 நாமேசமானம்
𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌯𑌂 நாமேசமானம் இதுமிகுந்த ஆச்சரியம் ஆச்சரியம்.

அ-கை. இந்த நல்லஞானத்திற்கு சாதனத்தையும் ஆசாரியரையும் குறித்துசந்தோஷிக்கிறார்.

अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।

𑌅𑌹𑍋𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑍋𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑍋𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌹𑍋𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 இந்த சாஸ்திரமே ஆச்சரியம்
𑌅𑌹𑍋 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 இந்த ஆத்தும சாஸ்திரமே சாஸ்திரம் அகோ
𑌅𑌹𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 இந்த குருவே குரு இது ஆச்சரியம்
𑌅𑌹𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 இந்த குருவே குரு இது ஆச்சரியம்.

வி-ம். இந்தஉலகத்தில் எத்தனையோகோடி துவைதசாஸ்திரங்களிருக்கின்றன, அவைகளால் உமியைக் குத்துவதுபோல ஒரு பிரயோசனத்தையும் காணப்படாமையால், இந்தஆத்தும சாஸ்திரத்தைப் புகழ்ந்தார். உலகத்தில்மந்திரகுரு முதலானஎத்தனையோ குருக்களிருக்கிறார்கள், அவர்களிடம்சென்றதுநித்திய தரித்திரனைப்போய் யாசித்ததுபோலாயிற்றேயல்லாமல், அவர்களால் இந்தப்பிரமானந்த மகிமை கிடைக்கவில்லையே, இப்போது இந்தகுரு, இந்தபிரமானந்தத்தை கைநெல்லிக்கனிபோல் காட்டினமையால் குருவைப்புகழ்ந்ததாம்.

அ-கை. இவராலுண்டான ஞானத்தையும் சுகத்தையும் ஸ்மரித்து சந்தோஷிக்கிறார்.

अहोज्ञानमहोज्ञानमहोसुखमहोसुखम् ॥

அஹோ ஜ்ஞாநமஹோ ஜ்ஞாநமஹோஸுகமஹோஸுகம் ॥ ௨௯௭

அஹோஜ்ஞாநம் அஹோஜ்ஞாநம் உலகத்திலுள்ள துவைதஞானங்கள் போலில்லாமலிருக்கிற இந்த ஆத்தும ஞானமே ஞானம்	அஹோஸுகம் ஆத்துமானந்தமே ஆனந்தம் அஹோஸுகம் மற்றது ஞானமுமல்ல ஆனந்தமுமல்ல.

அ-கை. இந்தகிரந்தானுசந்தானமேதெனில்.

तृप्तिदीपमिमंनित्यंयेऽनुसन्दधतेबुधाः ।
ब्रह्मानन्देनिमज्जन्तस्तेतृप्यन्तिनिरन्तरम् ॥

த்ருப்திதீபமிமம் நித்யம் யேऽநுஸந்தததே புதா: ।
ப்ரஹ்மாநந்தே நிமஜ்ஜந்தஸ்தே த்ருப்யந்தி நிரந்தரம் ॥ ௨௯௮

யே புதா: யாதொரு ஞானிகள்	தே அவர்கள்
இமம் இந்த	ப்ரஹ்மாநந்தே பிரமானந்தத்தில்
த்ருப்திதீபம் திருப்தி தீபமென்கிற	நிமஜ்ஜந்த: மூழ்கிக் கரைந்தவர்களாகி
நித்யம் தினந்தோறும் (கிறந்தத்தை	நிரந்தரம் இடைவிடாமல் சதாகாலமும் (பார்கள்.
அநுஸந்தததே அனுசந்தானம்(பண்ணுகிறார்களோ)	த்ருப்யந்தி திருப்தாளாகவேயிருப்

திருப்திதீபிகை சம்பூர்ணம்.

(அ)வது கூடஸ்ததீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

துவம்பதசோதனை மூலமாய் கூடஸ்தரை பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியகிரணத்தால் விளங்கப்படுகிற சுவருனது, அதில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கண்ணாடி பிரதிபலனத்தாலும், விளங்குவதுபோல், கூடஸ்தரால் விளங்கப்படுகிற இத்தேகமானது, புத்தியில் பிரதிபலித்தசிதாபாசனாலும் விளங்கப்படுகிறது. பூர்ணமான இரவிப்பிரகாசம் கண்ணாடியையும், அதின் இடவெளியையும், விளக்கிவைப்பதுபோல், விருத்தியுதயாசத்தையும், கூடஸ்தர் விளக்கிவைக்கிறார், கடத்தை அறிந்தேனென்று மாத்திரம் வருகிறவன் ஜீவன். எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கிறவர். பிர்மம், குந்தாயுதம்போல், புத்திவிருத்தியானது சிதாபாசனை, முதலில் கூடிக்கொண்டதாயிருக்

Koviloor Digital Library

கிறதால், ஜீவன் கடத்தை அறிந்தேனென்று வருகிறான், கடாகாரமாய்ப்போனானென்று பிரம சைதன்னியத்தினா லறியப்படுகிறது. உபதேசசாகஸ்ரிகையென்ற கிரந்தத்திற் ஜீவசைதன்னியத்தையும், பிரம சைதன்னியத்தையும்,விபரமாய்ச் சங்கராசாரியா ருரைத்திருக்கின்றனர். சரீரத்திற்கு வெளியிலிவ்வாறு காண்பித்ததுபோல், சரீரத்திற்குள்ளும் காமக்குரோத விருத்தி களாய் நானென்று வருகிறவன் சிதாபாசன். அவனையும் விருத்திகளையும், ஒருவிருத்திபோய் மற்றொருவிருத்திவரும் இடைவெளியையும், விருத்தி நாசங்களையும் ஓரேபடித்தாயிருந்து விளக்கிவைக்கின்றவர் கூடஸ்தர். கூடஸ்த சைதன்னியம்போல் விளங்குவதே சிதாபாச சப்தார்த்தம். கட்டையை புருஷனென்று பார்ப்பது, இல்லாதஞானம், கட்டையை கட்டையென்று பார்ப்பது எதார்த்த ஞானம், இவ்விதத்தை ஆசாரியாள் சாமானாதி கரண்ணி யத்திற்குப், பாதையென்று சொல்லியிருக்கிறார், அதுபோல் விவரணமென்னும் கிரந்தத்திலும், ஜீவசைதன்னியத்தைத் தள்ளவும், கூடஸ்த சைதன்னியத்தைக் கொள்ளவும், பிரயத்தினமாய் விவரணாசாரியாளும் சொல்லியிருக்கிறார். சூதசம்கிதையென்ற சிவபுராணத்திலும், ஜீவேசுவரபாவ மற்றவரென்றும், சுயம்பிரகாசமான,சிவனே கூடஸ்தரென்றும், அவரேதத்துவம் பதலக்ஷியார்த்தரென்றும், நன்றாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புருடர்களுக்கு நான் கூடஸ்தரென்றஞான மெப்பொழுது வருகிறதோ, அப்பொழுது அவர்களுக்கு ஆத்தும சாக்ஷாத்காரம் வருமென்று சுருதி சொல்லுகிறது.

மூடர்கள் சுருதியின்அர்த்தத்தை யறியாமல் மயங்குகிறார்கள். விவேகியோவென்றால், சுருதியர்த்தந் தெறிந்து பிரமானந்தசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக்கொண்டிருக்கிறான். மாயையாகிற மேகமானது ஜகத்தாகிற ஜலத்தையெவ்வளவு வருஷித்தாலும் சிதாகாசனானவெனக்கு, ஒருகுறைவு மில்லையென்று அறிகிறதே ஞானியினுடைய ஸ்திதியென்று அறிந்துக்கொள்ளக்கடவாய்.

கூடஸ்ததீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீ க³ணேஶாய நம:.

ஶ்ரீவாஸுதே³வப்³ரஹ்மானந்தஸரஸ்வதே நம:.

கூடஸ்த²தீ³ப:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

कुर्वेकूटस्थदीपस्यव्याख्यान्तात्पर्यदीपिकाम् ॥

நத்வாஶ்ரீபா⁴ரதீதீர்த²வித்³யாரண்யமுனீஶ்வரௌ ।

குர்வேகூடஸ்த²தீ³பஸ்யவ்யாக்²யாந்தாத்பர்யதீ³பிகாம் ॥

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீபாரதிதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை வந்தனஞ்செய்து கூடஸ்தநீபத்திற்கு வியாக்கியான ரூபமானதாற்பரியதீபிகை செய்கிறேன்.

அ-கை. முமுட்சுவுக்கு மோட்சசாதனமான பிரமாத்துமைக்கிய ஞானத்திற்கு, துவம்பதார்த்த விசாரணையே, முக்கியமானதால், துவம்பதார்த்தசோதனையைச் சொல்லுகிறதாயிருக்கிற கூடஸ்தநீபமென்கிற பெயரையுடையதான, கிரந்தத்தை ஆரம்பிக்கிற குருநாதன், இந்தக்கிரந்தம் வேதாந்த பிரகரணமானதால், தத்சம்பந்தங்களாயிருக்கிற விஷயப்பிரயோசன சம்பந்தஅதிகாரிகளை சொன்னதாகவே அபிப்பிராயம் செய்துகொண்டு, துவம்பதத்திற்கு லட்சியவாச்சியங்களான கூடஸ்த, ஜீவர்களைதிருஷ்டாந்தத்துடன் பிரித்துக்காண்பிக்கிறார்.

स्वादित्यदीपितेकुड्येदर्पणादित्यदीप्तिवत् ।
कूटस्थभासितोदेहोधीस्थजीवेनभास्यते ॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑍇𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑍇𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 ।
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑍋𑌦𑍇𑌹𑍋𑌧𑍀𑌸𑍍𑌥𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨𑌭𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑍇 ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய கிரணத்தினாலே விளங்கப்பட்டிருக்கிற
𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑍇 சுவரானது
𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 அதில்வைக்கப்பட்டகண்ணாடியில் விழுந்த கிரணத்தினுடைய விளக்கத்தாலும்; விளங்கபட்டதான சுவர்போல
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌃 கூடஸ்தராலே விளங்கப்பட்டதான
𑌦𑍇𑌹𑌃 இந்த தேகமானது
𑌧𑍀𑌸𑍍𑌥𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨 புத்தியில் பிரதிபலித்திருக்கிற ஜீவனாலும்
𑌭𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 விளங்கப்படுகிறது.

அ-கை. கண்ணாடி பிரதிபிம்ப வெய்யிலைத்தவிர, ஆகாசத்திலிருக்கிற சூரியனுடைய பிரகாசமானது வேறாகக் காணப்படவில்லையேஎனில்.

अनेकदर्पनादित्यदीप्तीनांवहुसन्धिषु ।
इतरान्यज्यतेतासामभावेपिप्रकाशते ।

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂𑌬𑌹𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 ।
𑌇𑌤𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 ॥ ௨

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 அனேகக்கண்ணாடிகளில் பிரதிபலித்திருக்கிற சூரியகிரணங்கள் சுவரில் அங்கங்கே மண்டலாகாரமாக காணப்படுகின்றன
𑌬𑌹𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 அந்தகண்ணாடிகளுடைய இடவெளிகளிலேயும்
𑌇𑌤𑌰𑌾 அதற்குவேறாயும்
𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 சுயம்பிரகாசமாயுமிருக்கிற
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 அகண்டவெய்யில் நன்றாக விளங்குகிறது
𑌅𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 அந்தக்கண்ணாடிகளில்லாத காலங்களிலும் சுபாவவெய்யில்
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 எல்லாவிடங்களிலும் சுபாவமாகவே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இந்ததிருஷ்டாந்தம்போல கூடஸ்த ஜீவர்களையும் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

चिदाभासविशिष्टानान्तथानेकधियामसौ ।
सन्धिन्धियामभावञ्चभासयन्प्रविविच्यताम् ॥

சிதாபாஸவிஶிஷ்டாநாம் ததாநேகதியாமஸௌ ।
ஸந்திம் தியாமபாவஞ்சபாஸயந்ப்ரவிவிச்யதாம் ॥ ௩

சிதாபாஸவிஶிஷ்டாநாம் சிதாபாசர்களோடே சேர்ந்தவைகளா யிருக்கிற
அநேகதியாம் அனேகபுத்திகளுடைய
ஸந்திம் இடவெளியையும்
தியாம் புத்திகளுடைய
அபாவம் ச இல்லாமையும்

ததா அப்படியே
பாஸயந் விளக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கிற
அஸௌ இந்த கூடஸ்தரானவர்
ப்ரவிவிச்யதாம் பிரித்துத்தானாக அறியத்தக்கவர்.

வி-ம். அந்தப்படி சாக்கிரதாதி அவஸ்தையிலும் சிதாபாசனுடன் சேர்ந்திருக்கிற, கடஞானம்முதலான சொல்லுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற, அனேகபுத்தி விருத்திகளுடைய சந்திகளையும், சுஷுப்திமுதலான அவத்தைகளில் அவைகளுடைய அபாவத்தையும் விளக்கிவைக்கிற இந்த கூடஸ்தரை பிரித்தறியவேண்டியது.

அ-கை. இப்போது தேகத்திற்குள்ளே கூடஸ்த ஜீவர்களைபிரித்து அறிவதற்கு எனக்கசாத்தியமா யிருத்தலால், தேகத்திற்கு வெளியிலே, சிதாபாசபிரமங்களை பிரித்துக்காண்பிக்க வேண்டுமெனில்.

घटैकाकारधीस्थाचिद्धटमेवावभासयेत् ।
घटस्यज्ञाततात्रह्मचैतन्येनावभास्यते ॥

கடைகாகாரதீஸ்தாசித் கடமேவாவபாஸயேத் ।
கடஸ்யஜ்ஞாததாப்ரஹ்மசைதந்யேநாவபாஸ்யதே ॥ ௪

கடைகாகாரதீஸ்தாசித் எதிர்ப்பட்ட கடாகாரபுத்தி விருத்தியில் பிரதிபலித்திருக்கிற ஜீவன்
கடம் ஏவ கடத்தை மாத்திரம்
அவபாஸயேத் விளக்கிவைக்கிறான்
கடஸ்ய கடத்திற்கு

ஜ்ஞாததா அறியப்பட்டதென்னும் தன்மையானது
ப்ரஹ்மசைதந்யேந கடகற்பனாதிஷ்டான பிரமசைதன்னியத்தால்
அவபாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமசைதன்னியத்தினாலே கடத்தோற்றம் சம்பவித்தலால் புத்தி எதிற்கெனில்.

Koviloor Digital Library

अज्ञातत्वेनभातोयंघटोबुद्ध्युदयात्पुरा ।
ब्रह्मणैवोपरिष्टात्तुज्ञातत्वेनेत्यसौभिदा ॥

அஜ்ஞாதத்வேந பாதோயம் கடோ புத்த்யுதயாத் புரா ।
ப்ரஹ்மணைவோபரிஷ்டாத்து ஜ்ஞாதத்வேநேத்யஸௌ பிதா ॥

புத்த்யுதயாத் கடவிருத்தியுண்டாவ(தற்கு)
புரா முன்னே
அயம் இந்த
கட: கடமானது
அஜ்ஞாதத்வேந அறியப்படவில்லையெ(ன்று)
ப்ரஹ்மணா ஏவ பிர்மத்தினாலேயே
பாத: விளங்கப்படுகிறது (பிற்பாடு
உபரிஷ்டாத்து கடவிருத்தியுண்டான
ஜ்ஞாதத்வேந இதி அறியப்பட்ட தெ
ன்று பிர்மத்தாலேயே தோன்றப்
படுகிறது
அஸௌ பிதா இவ்வளவே பேதம்.

அ-கை. ஒருகடத்திற்கு அறியப்படுவது, அறியப்படுவதில்லையென்கிற யிரண்டுலட்சணமெப்படி கூடுமெனில், அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்கிற சொல்லுக்குக் காரணமான ஞானஞ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபம்தெரியாமல் கேட்டாய் அவைகளின் ஸ்வரூபம் தெரிவிக்கிறோம்.

चिदाभासान्तधीवृत्तिर्ज्ञानंलोहांतकुंतवत् ।
जाड्यमज्ञानमेताभ्यांव्याप्तःकुंभोद्विधोच्यते ॥

சிதாபாஸாந்ததீவ்ருத்திர்ஜ்ஞாநம் லோஹாந்தகுந்தவத் ।
ஜாட்யமஜ்ஞாநமேதாப்யாம் வ்யாப்த: கும்போ த்விதோச்யதே ॥ ௬

லோஹாந்தகுந்தவத் இரும்புநுனியின் குந்தாயுதம் போல
சிதாபாஸாந்ததீவ்ருத்தி: சிதாபாசனைமுன்னேயுடைத்தாயிருக்கிறபுத்தி விருத்தியானதே
ஜ்ஞாநம் ஞானமெனப்படும்
ஜாட்யம் புத்தியுண்டாகுமுன் ஒன்றும் விளங்காத ஜாட்டியமே
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமெனப்படும்
ஏதாப்யாம் இவைகளினாலே
வ்யாப்த: வியாபிக்கப்பட்ட
கும்ப: கடமானது
த்விதா அறியப்பட்டது, அறியப்படவில்லையென்று இரண்டுவிதமாக
உச்யதே சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. அறியப்பட்டகடம் அஞ்ஞான வியாப்தமானதால் பிர்மத்தால் விளங்கப்படட்டும், ஞானவியாப்தமானகடம் ஜீவனாலே விளங்கப்படலாமே, பிர்மத்தினாலே விளங்கப்படுமென்பது எதற்கெனில்.

अज्ञातोब्रह्मणाभास्योज्ञात.कुंभस्तथानाकिम् ।
ज्ञातत्वजननेनैवचिदाभासपरिक्षयः ॥

அஜ்ஞாதோ ப்ரஹ்மணா பாஸ்யோ ஜ்ஞாத: கும்பஸ்ததா ந கிம் ।
ஜ்ஞாதத்வஜநநேநைவ சிதாபாஸபரிக்ஷய: ॥ ௭

Koviloor Digital Library

ஸஂஞாதஃ ஜீவனாலே அறியப்பட்டதா யிருக்கிற கடம்
ஞானாபிர்மசைதன்னியத்தினாலே
யதா எப்படி
வாவு: விளங்கப்படுகிறதோ
ஜ்ஞாதஃ புத்தி உதயமான பிறகு ஜீவனாலே அறியப்பட்டது
கும்பஃ கடமென்கிறது முன்போலே
தயா நகிம அப்படி பிர்மத்தால் விளங்கப்படுகிறதேன் கூடாது
ஜ்ஞாதஸஜஜபெ௩ நைவ அறியப்பட்டதென்பதையுண்டுபண்ணின மாத்திரத்தினாலேயே
விஷாஸவஶிஷ்யஃ ஜீவன் க்ஷயித்துபோவதால் அறியப்பட்டதென்கிற விளக்கம் பிர்மத்தினாலேயே உண்டாகிறது.

அ-கை. கடமறியப்படவில்லை யென்கிற சொல்லிற்கு அஞ்ஞானம் காரணமாயிருப்பதுபோல, அறியப்பட்டதென்கிற சொல்லிற்கும் புத்திமாத்திரம் போதுமே, ஜீவனாலே என்னபிரயோசன மெனில்.

आभासहीनयाबुद्धयाज्ञातत्वंनैवजन्यते ।
तादृग्बुद्धेर्विशेषःकोमृदादेस्स्याद्विकारिणः ॥

ஆபாஸஹீநயாபுத்த்யாஜ்ஞாதத்வம்நைவஜந்யதே ।
தாத்ருக்புத்தேர்விஶேஷஃகோம்ருதாதேஸ்ஸ்யாத்விகாரிணஃ ॥ அ

ஆபாஸஹீநயா சிதாபாசனில்லாத
புத்த்யா புத்தியினாலே
ஜ்ஞாதத்வம் அறியப்பட்ட தென்னும் தன்மை
ந ஏவ ஜந்யதே உண்டுபண்ணப்படமாட்டாது
தாத்ருக் அப்பேற்பட்ட
புத்தேஃ புத்திவிருத்திக்கும்
விகாரிணஃ விகாரியான
ம்ருதாதேஃ மண் முதலானதற்கும்
கஃ என்ன
விஶேஷஃ ஸ்யாத விசேஷமிருக்கிறது

அ-கை. ஜீவனில்லாத புத்தியால் வியாபிக்கப்பட்ட கடத்திற்கு அறியப்பட்டதென்னுந் தன்மையில்லாமைக்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

ज्ञातइत्युच्यतेकुंभोमृदालिप्तोनकुत्रचित् ।
धीमात्रव्याप्तकुंभस्यज्ञातत्वंनेष्यतेतथा ॥

ஜ்ஞாதஇத்யுச்யதேகும்போம்ருதாலிப்தோநகுத்ரசித் ।
தீமாத்ரவ்யாப்தகும்பஸ்யஜ்ஞாதத்வம்நேஷ்யதேததா ॥ கூ

ம்ருதாலிப்தஃ வெள்ளைமண்ணால்பூசப்(பட்ட
கும்பஃ கடமானது
குத்ரசித் ஓரிடத்திலும்
ஜ்ஞாதஃ இதி அறியப்பட்ட தென்று
ந உச்யதே சொல்லப்படவில்லை
ததா அப்படியே
தீமாத்ரவ்யாப்தகும்பஸ்ய புத்திமாத்திரத்தால் வியாபிக்கப்பட்ட கடம்

Koviloor Digital Library

ஜ்ஞாதத்வம் அறியப்பட்டதன்மை

நஜேஷ்யதே அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

அ-கை. இப்போதென்ன ஆயிற்றெனில்.

ज्ञातत्वंनामकुंभेतश्चिदाभासफलोदयः ।

ஜ்ஞாதத்வம் நாம கும்பேதச்சிதாபாஸபலோதய: ॥ ௯௰

யத: யாதொரு காரணத்தால் ஜீவனி ல்லாத புத்தியால் கடமறியப்பட் டதென்று உண்டுபண்ண முடியா ததாயிற்றோ அந்தக்காரணத்தால்

கும்பே கடத்தில்

ஜ்ஞாதத்வம்நாம அறியப்பட்டதென் னும் தன்மை

சிதாபாஸபலோதய: ஜீவனுடைய பலத்தால் உதயமாகிறது.

அ-கை. இதனாலும் ஜீவனைகற்பிக்க வேண்டாமே, பிரமத்தினாலேயே அறி யப்பட்டதென்னும் தன்மை உண்டுபண்ணலாமேயெனில்.

नफलंब्रह्मचैतन्यंमानात्प्रागपिसत्त्वतः ॥

நபலம்ப்ரஹ்மசைதந்யம்மாநாத்ப்ராகபிஸத்த்வத: ॥ ௯௧

மாநாத்ப்ராக் அபி கடாகாரவிருத் தி யுண்டாகுமுன்னும்

ஸத்த்வத: பிரமம்சத்தாயிருப்பதால்

ப்ரஹ்மசைதந்யம் பிர்மசை தன்னி யம்பிரயோசனரூபமான (யமான து

ந ஜீவனாகமாட்டாது.

அ-கை. வார்த்திகாசாரியாளுடைய வாக்கியத்திற்கு, தாங்கள் சொல்லு வது விரோதமா யிருக்கிறதேயெனில், நீ அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் தெ ரிந்துகொள்ளாமல் சங்கிக்கிறாய்.

परागर्थप्रमेयेपुयाफलत्वेनसंमता ।
संवित्सैवेहमेयोर्थोवेदान्तोक्तिप्रमाणतः ॥
इतिवार्तिककारेणाचित्सादृश्यंविवक्षितम् ।

பராகர்த்தப்ரமேயேஷுயாபலத்வேநஸம்மதா ।
ஸம்வித்ஸைவேஹமேயோர்த்தோவேதாந்தோக்திப்ரமாணத: ॥ ௯௨
இதிவார்த்திககாரேணசித்ஸாத்ருஶ்யம்விவக்ஷிதம் ॥ ௯௩

பராகர்த்தப்ரமேயேஷு பாகிய வி ஷயஞானமுண்டாகுங்காலங்களிலே

யா யாதொரு

ஸம்வித் அறிவானது

பலத்வேந பிரயோஜனத்தையுடைய சைதன்னியமாக (கிறதோ

ஸம்மதா நிச்சயம் பண்ணப்பட்டிருக்

ஸா ஏவ அந்த அறிவுதானே

இஹ இவ்விடத்தில்

வேதாந்தோக்திப்ரமாணத: வேதாந்த சாஸ்திரங்களுடைய வாக்கியங்க ளாகிற பிரமாணத்தால்

மேயோர்த்த: அறியத்தக்கதான அர் த்தமென்று

Koviloor Digital Library

இதி இப்படி. — வார்த்திககாரேண வார்த்திகாச்சாரியர்களால் — விஸ்பஷ்டம் அறிவின் சாம்பிய — பாவா ஜீவன் — விவக்ஷிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறானேயன்றி பிர்ம சைதன்யத்தை அவர் பலமென்று சொல்லவில்லை

அ-கை. அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் நீர் சொன்னபடிதானென்று என்னத்தினால் அறியப்படுகிறதெனில்.

ब्रह्मचित्फलयोर्भेदस्सहस्रयांविश्रुतोयतः ॥

ப்ரஹ்மசித்பலயோர்பேதஸ்ஸஹஸ்ர்யாம்விஸ்ருதோயத: ॥ ௧௨

யத: யாதொரு காரணத்தினாலே — ஸஹஸ்ர்யாம் உபதேச சகஸ்ரியென்ற ஆசாரியாள் செய்திருக்கிற கிரந்தத்தில் — ப்ரஹ்மசித்பலயோ: சர்வசாட்சியான பிர்மத்திற்கும் பலரூபியான ஜீவனுக்கும் — பேத: பேதமானது — விஸ்ருத: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் தங்கள் குருவின் அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாய் சொல்லமாட்டாரென்று அறிந்து நாம் சொன்னோம்.

அ-கை. இப்படி இருந்தாள்ளளவில் பிரகிருதத்தில் என்னஆயிற்றெனில்.

आभासउदितस्तस्मात्ज्ञातत्वंजनयेद्घटे ।
तत्पुनर्ब्रह्मणाभास्यमज्ञातत्ववदेवहि ॥

ஆபாஸஉதிதஸ்தஸ்மாத்ஜ்ஞாதத்வம்ஜநயேத்கடே ।
தத்புநர்ப்ரஹ்மணாபாஸ்யமஜ்ஞாதத்வவதேவஹி ॥ ௧௩

தஸ்மாத் ஆகையினாலே — உதித: அந்தக்கரணத்தில் பிரதிபலித்தவனான — ஆபாஸ: ஜீவனானவன் — கடே கடத்தில் — ஜ்ஞாதத்வம் அறியப்பட்டதென்னும் தன்மை — ஜநயேத் உண்டுபண்ணுகிறான் — அஜ்ஞாதத்வவத் பிர்மசைதன்யத்தினாலே அறியப்படவில்லையென்னும் தன்மை விளங்கப்பட்டதுபோல — தத் அந்த அறியப்படுந்தன்மையும் — புந: மறுபடி — ப்ரஹ்மணா ஏவ பிர்மசைதன்யத்தினாலேயே — பாஸ்யம் ஹி விளங்கப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. இப்படி பிர்ம ஜீவர்களுக்கு பேதம் சொன்னதுபோல விஷயஞானபேதத்தையும் சொல்லுமெனில்.

धीवृत्त्याभासकुंभानांसमूहोभास्यतेचिता ।
कुंभमात्रफलत्वात्सएकआभासतःस्फुरेत् ॥

தீவ்ருத்த்யாபாஸகூடாநாம் ஸம்வேதனோயமாபாஸ்யதே ।
கூடாஸாத்ரெவஸாக்ஷாத்வம் கஸ்யாபாஸத்வஸ்யதோச்யதே ॥ ௧௪

தீவ்ருத்த்யாபாஸகூடாநாம் புத்திவிருத்தி யென்ன, சிதாபாசனென்ன, கடமென்ன இந்த மூன்றுகளுடைய

ஸம்வேதனம் கூட்டமானது

விதா பிரமைதன்னியத்தினாலே

பாஸ்யதே விளங்கப்படுகிறது

கூடமாத்ரத்வெஸோஸ் கடமாத்திரம் பிரயோசன முண்டால்

ஸ்வாபாஸகஃ சிதாபாசனாலே

ஸஃ அந்த

வஸ்து ஏகமானகடமாத்திரம்

ஸ்புரெச விளங்கப்படும்.

அ-கை. பிரமஜீவர்களுக்குபேதம் கடத்தை விளக்கும்போது காட்டவேண்டுமெனில்.

चैतन्यंद्विगुणंकुंभेज्ञातत्वेनस्फुरत्यतः ।

சைதந்யம்த்விகுணம்கும்பெஜ்ஞாதத்வேநஸ்புரத்யதஃ ॥ ௧௪ ௰

கும்பெ கடத்தில்

த்விகுணம் இரண்டு

சைதந்யம் சைதன்னியமான திருக்கிறது

அதஃ ஆகையால்

ஜ்ஞாதத்வேந அறியப்பட்டதாகவும் அறியபப்பட்டதென்னும் தன்மையாகவும்

ஸ்புரதி விளங்குகிறது.

அ-கை. இப்படி இரண்டுசைதன்னியம் விஷயங்களி லிருப்பதாக ஒருசாத்திரகர்த்தாக்களும் சொல்லவில்லையே எனில்.

अन्येऽनुव्यवसायाख्यमाहुरेतद्यथोचितम् ॥

அந்யேநுவ்யவஸாயாக்யமாஹுரேதத்யதோசிதம் ॥ ௧௫

அந்யே தார்க்கிகாதிகள் இந்த ஜீவகூடஸ்த ரூபஞானத்தைத்தானே

அநுவ்யவஸாயாக்யம் முந்தியறிந்த அறிவைபனுசரித்து, பிந்தியறிகிறதாயிருக்கிற அநுவிவசாயஞானமென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு

யதா எப்படி

உசிதம் யோக்கியமாயிருக்குமோ

ஆஹுஃ அப்படிச்சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போதுகடத்தில் பிரம ஜீவர்களுடைய ஞானத்தை தீர்மானமாய் காட்டவேண்டுமெனில்.

घटोयमित्यसावुक्तिराभासस्यप्रसादतः ।

विज्ञातोघटइत्युक्तिर्ब्रह्मानुग्रहतोभवेत् ॥

கடோயமித்யஸாவுக்திராபாஸஸ்யப்ரஸாததஃ ।

விஜ்ஞாதொகடஇத்யுக்திர்ப்ரஹ்மாநுக்ரஹதொபவெத் ॥ ௧௬

Koviloor Digital Library

அயம் இது
கட: இதி கடமென்ற
அஸௌ இந்த
உக்தி: சொல்லானது
ஆபாஸஸ்ய சிதாபாசனுடைய
ப்ரஸாதத: பிரசாதத்தாலுண்டாகி
றதென்றும்
விஜ்ஞாத: கட: இதி கடம் அறியப்ப
ட்டதென்ற
உக்தி: சொல்
ப்ரஹ்மானுக்ரஹத: பிர்மத்தினனுக்
கிரகத்தால்
பவேத் உண்டாகிறதென்றுமறி.

அ-கை. தேகத்திற்குவெளியே பிர்மத்தையும் ஜீவனையும்பிரித்துக் காட்டினதுபோல், தேகத்துக்குள்ளாகவும், ஜீவனையும், கூடஸ்தரையும் பிரித்துக்காட்டவேண்டுமெனில்.

आभासब्रह्मणिदेहाद्बहिर्यद्वद्विवेचिते ।
तद्वदाभासकूटस्थौविविच्येतांवपुष्यपि ॥

ஆபாஸப்ரஹ்மணீதேஹாத்பஹிர்யத்வத்விவேசிதே |
தத்வதாபாஸகூடஸ்தௌவிவிச்யேதாம்வபுஷ்யபி || கஎ

தேஹாத் பஹி: தேகத்திற்கு வெளி
விஷயத்தில்
ஆபாஸப்ரஹ்மணீ சிதாபாசனையும்,
பிர்மத்தையும்
யத்வத் எப்படி
விவேசிதே பிரித்துக் காண்பிக்கப்ப
ட்டதோ
தத்வத் அதுபோல
வபுஷி அபி தேகத்திற்குள்ளிலும்
ஆபாஸகூடஸ்தௌ ஜீவனையும் கூடஸ்
தரையும்
விவிச்யேதாம் பிரித்தறியத்தக்கது.

அ-கை. தேகத்திற்குவெளியில் ஜீவனால் வியாபிக்கப்பட்ட விஷயாகாரவிருத்தி இருப்பதுபோல, உள்ளே விஷயகோசரவிருத்தியில்லாமையால், சிதாபாசனிருக்கிறதாக எப்படி அங்கீகரிக்கிறதெனில்.

अहंवृत्तौचिदाभासःकामक्रोधादिकासुच ।
संव्याप्यवर्ततेतप्तलोहेवह्निर्यथातथा ॥

அஹம்வ்ருத்தௌசிதாபாஸ:காமக்ரோதாதிகாஸுச |
ஸம்வ்யாப்யவர்த்ததேதப்தலோஹேவஹ்நிர்யதாததா || கஅ

அஹம்வ்ருத்தௌ அகம் என்கிறவிருத்தி
யிலும்
காமக்ரோதாதிகாஸு ச காமக்குரோ
தம் முதலானவிருத்தியிலும்
சிதாபாஸ: ஜீவனானவன்
தப்தே காயவைத்த
லோஹே இரும்பில்
வஹ்நி: அக்கினி [யாபித்திருக்குமோ
யதா எப்படி அந்த இரும்பை வி
ததா அப்படி
ஸம்வ்யாப்ய இவைகளில் வியாபித்துக்
வர்த்ததே இருக்கிறான். (கொண்டு

Koviloor Digital Library

அ-கை. அகங்காரவிருத்திகள் மாத்திரம் ஜீவனால் விளங்கப்படுகிறதென் பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுகிறார்.

स्वमात्रंभासयेत्तप्तंलोहंनान्यत्कदाचन ।
एवमाभाससहितावृत्तयस्स्वस्वभासिकाः ॥

ஸ்வமாத்ரம் பாஸயேத்தப்தம் லோஹம் நாந்யத்கதாசந ।
ஏவமாபாஸஸஹிதா வ்ருத்தயஸ்ஸ்வஸ்வபாஸிகா: ॥ ௧௯

தப்தம் தீயில் காயவைத்த
லோஹம் இரும்பானது
ஸ்வமாத்ரம் தன்னைமாத்திரம்
பாஸயேத் விளக்கிவைக்குமேதவிர
கதாசந ஒருக்காலும்
ந அந்யத் மற்றொன்றைவிளக்காது

ஏவம் இப்படி
ஆபாஸஸஹிதா: சிதாபாசனோடேகூடினவைகளான
வ்ருத்தய: விருத்திகள்
ஸ்வஸ்வபாஸிகா: தங்கள் தங்கள் மாத்திரம் விளக்குகின்றன.

அ-கை. இப்படி சிதாபாசனைக் காண்பிவித்து கூடஸ்தரை காண்பிவிப்பதற்கு விருத்தியின் பாவாபாவங்களை காண்பிக்கிறார்.

क्रमाद्विच्छिद्यविच्छिद्यजायन्तेवृत्तयोऽखिलाः ।
सर्वाअपिविलीयन्तेसुप्तिमूर्छासमाधिषु ॥

க்ரமாத்விச்சித்ய விச்சித்ய ஜாயந்தே வ்ருத்தயோऽகிலா: ।
ஸர்வா அபி விலீயந்தே ஸுப்திமூர்ச்சாஸமாதிஷு ॥ ௨௦

அகிலா: ஜாக்கிரசொப்பனமனோராச்சியங்களில் சமஸ்தங்களான
வ்ருத்தய: விருத்திகளானவை
க்ரமாத் கிரமமாக
விச்சித்ய விச்சித்ய விட்டு விட்டு

ஜாயந்தே அடிக்கடி உண்டாகின்றன
ஸுப்திமூர்ச்சாஸமாதிஷு சுஷுப்தி மூர்ச்சை சமாதிகளில்
ஸர்வா அபி சகலவிருத்திகளும்
விலீயந்தே லயிக்கின்றன..

அ-கை. இப்படி இருக்கட்டும், அதனால் கூடஸ்தரை யெப்படி அறிகிறதெனில்.

सन्धयोऽखिलवृत्तीनामभावाश्चावभासिताः ।
निर्विकारेणयेनासौकूटस्थइतिचोच्यते ॥

ஸந்தயோऽகிலவ்ருத்தீநாமபாவாஶ்சாவபாஸிதா: ।
நிர்விகாரேண யேநாஸௌ கூடஸ்த இதி சோச்யதே ॥ ௨௧

அகிலவ்ருத்தீநாம் சமஸ்த விருத்திகளுடைய
ஸந்தய: இடைகளும்

அபாவா: ச அவைகளொழிவும்
நிர்விகாரேண நிர்விகாரமான

Koviloor Digital Library

ஙெந எந்த அறிவினுலே [போ	சமான அந்த இவை
அவஹாஸிதாஃ விளங்கப் படுகின்றன	கூடஸ்தன் உண்டு கூடஸ்தனென்று உவமெத வசொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளவில் என்னபலிந்ததெனில்.

घटेद्विगुणचैतन्यंयथाबाह्येतथान्तरे ।
वृत्तिष्वपितदस्तत्रवैशद्यंसन्धितोऽधिकम् ॥

வடெத்விகுணசைதந்யம்யதாபாஹ்யெததாந்தரெ ।
வ்ருத்திஷ்வபிததஸ்தத்ரவைஶத்யம்ஸந்திதோதிகம் ॥ ௨௨

பாஹ்யெ வெளியிலிருக்கிற	வ்ருத்திஷு அபி அகங்காராதிவிருத்திகளிலும் காணப்படுவது சமானமாம்
வடெ கடத்தில்	ததஃ ஆகையால்
த்விகுணசைதந்யம் ஜீவபிர்மங்களான இரண்டுசைதன்னியம்	அத்ர அவைகளின்
யதா எப்படிபிரித்து காண்பிக்கப்பட்டதோ	ஸந்திதஃ சந்தியினுலும் அபாவத்தினுலும்
ததா அப்படி	வைஶத்யம் கூடஸ்தருடைய அறிவு விளங்குவதெ
அந்தரெ உள்ளிலுமிருக்கிற வைகளான ஜீவகூடஸ்தர்களும்	அதிகம் அதிகமென்றறி.

அ.கை. வெளியி லறியப்பட்டதையும் அறியப்படாததையும் விளக்கிவைக்கிறவர் பிர்மமென்று சொன்னதுபோல, உள்ளிலும் அந்தவழியாக கூடஸ்தரையனறியும்படி சொல்லவில்லையெனில்.

ज्ञातताज्ञाततेनस्तोघटवद्वृत्तिषुक्वचित् ।
स्वस्यस्वेनागृहीतत्वात्ताभिश्चाज्ञाननाशनात् ॥

ஜ்ஞாததாஜ்ஞாததெநஸ்தோவடவத்வ்ருத்திஷுக்வசித் ।
ஸ்வஸ்யஸ்வெநாக்ருஹீதத்வாத்தாபிஶ்சாஜ்ஞாநநாஶநாத் ॥ ௨௩

வடவத் கடாதிகளில்போல	அக்ருஹீதத்வாத் கிரகிக்கப்படாமையால் ஒருக்கால்ஞானம்வியாப்தி வருகிறதென்பதுகூடாது
வ்ருத்திஷு அகங்காராதிவிருத்திகளில்	தாபிஃ ச அந்தவிருத்திகளாலேயே
ஜ்ஞாததாஜ்ஞாததெ அறியப்பட்டதென்கிறதும்அறியப்படாததென்கிறது மிரண்டும்	அஜ்ஞாநநாஶநாத் விஷயாஞானம்நசிப்பதால் அஞ்ஞானவியாப்தி வரகணக்கில்லை, ஆகையால் அந்தவழி சொல்லவில்லை.
க்வசித் நஸ்தஃ ஓரிடத்திலும் இல்லை	
ஸ்வஸ்ய அதுஎதினுலென்றால் தன்னை	
ஸ்வெந தன்னுலே	

Koviloor Digital Library

அ-கை. இந்தமாதிரியான சிதாபாசருக்கும் விருத்தியின் சம்பந்தத்தால் ஜீவனை விகாரியென்றும் விருத்திக்கு சாட்சியாயிருப்பதால் கூடஸ்தரென்றும் சொன்னீரே, கூடஸ்த சிதாபாசர் இருவர்களும், அறிவில் சமானமாயிருக்கும்போது ஒருவருக்கு நிர்விகாரத்துவமும், மற்றொருவருக்கு விகாரத்துவமென்று சொன்னது எங்ஙனம் போமெனில்.

द्विगुणीकृतचैतन्येजन्मनाशानुभूतितः ।
अकूटस्थंतदन्यत्तुकूटस्थमविकारतः ॥

த்விகுணீக்ருதசைதந்யே ஜந்மநாசாநுபூதித: ।
அகூடஸ்தம் ததந்யத்து கூடஸ்தமவிகாரத: ॥ ௨௪

த்விகுணீக்ருதசைதந்யே இரண்டு விதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட சிதாபாச கூடஸ்தரிருவருக்குள்
ஜந்மநாசாநுபூதித: ஜனனமரணானுபவம், இவனிடத்தில் காணப்படுகிறதால் (இவனை)
அகூடஸ்தம் விகாரியான ஜீவனென்று
தத் அவனுக்கும் [ம்
அந்யத்து அன்னியமான சைதன்னியமோவென்றால் [ல்
அவிகாரத: அந்த விகாரமின்மையால்
கூடஸ்தம் கூடஸ்தரெனப்படும்.

அ-கை. ஜீவனுக்குவேறாக கூடஸ்தரைக் கற்பித்தது, உங்களுடைய சுவகபோலகற்பிதமென்று தோன்றுகிறதேயல்லாமல், வேரேயாராலேயாவது அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாவெனில்.

अन्तःकरणतद्वृत्तिसाक्षीत्यादावनेकथा ।
कूटस्थएवसर्वत्रपूर्वाचार्यैर्विनिश्चितः ॥

அந்த:கரணதத்வ்ருத்திஸாக்ஷீத்யாதாவநேகதா ।
கூடஸ்த ஏவ ஸர்வத்ர பூர்வாசார்யைர்விநிச்சித: ॥ ௨௫

அந்த:கரணதத்வ்ருத்திஸாக்ஷீத்யாதௌ அந்தக்கரணத்திற்கும் அதினுடைய விருத்திகளுக்கும் சாட்சியாயிருக்கிறாரென்றது முதலிய வாக்கியத் [தில்
அநேகதா அனேகவிதமாக
கூடஸ்த ஏவ கூடஸ்தர்தானே
பூர்வாசார்யை: பகவத் பாதாளாலே
ஸர்வத்ர வாக்கிய விருத்தி முதலான சர்வ கிரந்தங்களிலும்
விநிச்சித: நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. கூடஸ்தரை அவர்கள்சொல்லி இருக்கிறார்களேதவிர, உம்மைப்போலே, இரண்டுசைதன்னியங்களை, எங்கேசொல்லி யிருக்கிறார்களெனில்.

आत्माभासाश्रयाश्चैवंमुखाभासाश्रयायथा ।
गम्यन्तेशास्त्रयुक्तिभ्यामित्याभासश्चवर्णितः ॥

ஸூத்ராதாராஸ்ய யதா தேஹஸ்ய சதா ராதாரஸ்ய யதா யதா ।
ஜக்ஷஸ்ய சாக்ஷாத் சாத்ரிச்யாதிதாஸ்ய தேஹஸ்ய சரீரத்வஸ்ய ॥ உகூ

யதா எப்படி.
உபாதாநாஸ்யாः கண்ணாடியும்
பிரதிபிம்ப முகமும் கண்ணாடியும்
மூன்றும்காணப்படுகின்றனவோ
ஏவம் இப்படி
ஸூத்ராதாராஸ்யாः வ ஆத்துமாவை
யும் ஜீவனையும் புத்தியையும்
சாஸ்த்ராசார்யாதிபிரபோதங்களுடை
ய சாத்திரங்களினாலும் யுத்திகளி
னாலும் [ன்று
ஜக்ஷ்மேக்ஷ ஷி அறியப்படுகின்றனவெ
சூராபாஸ வ இப்படி சிதாபாசனும்
வணிஜக்ஷ அவர்களாலேயே பிரித்து
ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.

அ-கை. அதில் சிதாபாசனைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கிறான்.

बुद्ध्यवच्छिन्नकूटस्थोलोकान्तरगमागमौ ।
कर्तुंशक्तोघटाकाशइवाभासेनकिंवद ॥

புத்த்யவச்சிந்நகூடஸ்தோ லோகாந்தரகமாகமௌ ।
கர்த்தும்சக்தோ கடாகாசஇவாபாஸேந கிம்வத ॥ உஎ

புத்த்யவச்சிந்நகூடஸ்தஃ புத்தியில்வ
ளைப்பட்டகூடஸ்தசைதன்னியமே
லோகாந்தரகமாகமௌ லோகாந்தரங்க
ளுக்குப்போக்குவரத்தை
கர்த்தும் பண்ணுவதற்கு
சக்தஃ சக்தராகுவரே
கடாகாசஃ இவ கடாகாசம்போலே
ஆபாஸேந சிதாபாசனாலே
கிம் என்னப்பிரயோசனமிருக்கிறது
வத சொல்லும்.

அ-கை. அதற்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

शृणवसंग:परिच्छेदमात्राज्जीवोभवेन्नहि ।
अन्यथाघटकुड्याद्यैरवच्छिन्नस्यजीवता ॥

ஸ்ருணு அஸங்கஃ பரிச்சேதமாத்ராஜ்ஜீவோ பவேந்நஹி ।
அந்யதா கடகுட்யாத்யைரவச்சிந்நஸ்ய ஜீவதா ॥ உஅ

ஸ்ருணு ஜீவன்அவசியம்வேண்டுமெ
ன்பதையும் அவனைச்சொல்லாதப
ட்சத்தில் வருகிற தோஷத்தையும்
தெரியும்படியாய்ச்சொல்லுகிறேன்
சாவதானமாய்க் கேள்
அஸங்கஃ அசங்கனான கூடஸ்தன்
பரிச்சேதமாத்ராத் புத்தியில் வளைப்
பட்ட மாத்திரத்தால்
ஜீவஃ சம்சாரியான ஜீவனாக
பவேத் ந ஹி ஆகமாட்டானன்றோ
அந்யதா அப்படிச்சொல்லாத பட்ச
த்தில் [லானவைகளினாலே
கடகுட்யாத்யைஃ பானை, சுவர் முத
அவச்சிந்நஸ்ய வளைப்பட்டிருக்கிற கூட
ஸ்தசைதன்னியத்திற்கும்
ஜீவதா ஜீவத்துவம் வந்துவிடும்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. சுவர்போலப் புத்தி அப்பிரகாசமில்லையே ஆகையால், புத்தியில்லாமற்போன கூடஸ்தருக்கு பந்தம் வாராதோவெனில்.

नकुड्यमदृशीबुद्धिस्स्वच्छत्वादितिचेत्तथा ।
अस्तुनामपरिच्छेदेकिंस्वाच्छ्येनभवेत्तव ॥

நகுட்யஸத்ருஶீபுத்திஸ்ஸ்வச்சத்வாதிதிசேத்ததா ।
அஸ்துநாமபரிச்சேதேகிம்ஸ்வாச்ச்யேநபவேத்தவ ॥ ௨௯

புத்தி புத்தியானது
ஸ்வச்சத்வாத் சுவச்சமானதால்
குட்யஸத்ருஶீ சுவருக்குச்சமானமாக
நஇதிசேத் சொல்லக்கூடாதெனில்
ததா நீ சொன்னபடி அப்படியே
அஸ்துநாம ஆகட்டும்
பரிச்சேதே அப்படி வளைப்பட்டிருப்பதால் கூடஸ்தருக்கு பந்தப்படும்படியான காரணமொன்றுமில்லையே
ஸ்வாச்ச்யேந அந்த சுவச்சத்தினாலே
தவ உனக்கு
கிம் பவேத் என்ன உண்டாயிற்றுதென்று சொல்.

அ-கை. சுவச்சத்தால் பிரயோசனமில்லையென்பதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

प्रस्थेनदारुजन्येनकांस्यजन्येनवानहि ।
विक्रेतुस्तंडुलादीनांपरिमाणंविशिष्यते ॥

ப்ரஸ்தேநதாருஜந்யேநகாம்ஸ்யஜந்யேநவாநஹி ।
விக்ரேதுஸ்தண்டுலாதீநாம்பரிமாணம்விஶிஷ்யதே ॥ ௩௰

தாருஜந்யேந ப்ரஸ்தேந மரத்தினால் செய்யப்பட்ட மரக்காலாலும்
காம்ஸ்யஜந்யேந வா வெண்கலமரக்காலாலும்
தண்டுலாதீநாம் அரிசி முதலானவைகளை
விக்ரேதுஃ கிரயம்பண்ணுகிற வியாபாரிக்கு
பரிமாணம் அளவு
விஶிஷ்யதே நஹி விசேஷமில்லாதிருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. அப்படி அளவுசரியாயிருந்தாலும் வெண்கலமரக்காலில் பிரதிபிம்பாதிசயம் விசேஷமாயிருக்கிறதேயெனில்.

परिमाणाविशेषेपिप्रतिबिंबोविशिष्यते ।
कांस्येयदितदाबुद्धावप्याभासोभवेत्त्वलात् ॥

பரிமாணாவிஶேஷேபிப்ரதிபிம்போவிஶிஷ்யதே ।
காம்ஸ்யேயதிததாபுத்தாவப்யாபாஸோபவேத்பலாத் ॥ ௩௧

பரிமாணாவிஶேஷே அபி அளவு சரியாயிருந்தாலும்
காம்ஸ்யே வெண்கலத்தில்
ப்ரதிபிம்பஃ பிரதிபிம்பமானது

Koviloor Digital Library

விசிஷ்டபுத்தி விசேஷமாயிருக்கிறபடி
யதி என்பாயாகில்
ததா அப்போ [ன்று
பாஸ்ய அபி புத்தியிலும் பிரதிபல
ஆபாஸ: சிதாபாசன்
ஸமாஸ பலாத்காரமாக
ஜீவத்வ வந்துவிட்டான்.

அ-கை. பிரதிபிம்பத்தை யங்கீகரித்தால், சிதாபாசனை அங்கீகரித்ததாக எப்படி ஆயிற்றெனில்.

ईषत्भासनमाभासःप्रतिबिंबस्तथाविधः ।
बिंबलक्षणहीनस्सन्बिंबवद्भासतेसहि ॥

ஈஷத்பாஸநமாபாஸ: ப்ரதிபிம்பஸ்ததாவித: ।
பிம்பலக்ஷணஹீநஸ்ஸந்பிம்பவத்பாஸதேஸஹி ॥ ௩௨

ஈஷத்பாஸநம் ஆபாச சப்தத்திற்கர்த்தமாவது பிம்பத்தினுடைய சிறிதானத்தோற்றமே
ஆபாஸ: ஆபாசனெனப்படும்
ப்ரதிபிம்ப: பிரதிபிம்பமானதும்
ததாவித: அப்படியேயிருக்கிறது
ஸ: அந்தப்பிரதிபிம்பமானது
பிம்பலக்ஷணஹீந: ஸந் பிம்பலட்சணஹீனமாகி [லே
பிம்பவத் அதிஷ்டானபிம்பம்போ
பாஸதே ஹி விளங்குகிறதன்றே.

அ-கை. ஆபாசலட்சணத்தை நன்றாய்ச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

ससङ्गत्वविकाराभ्यांबिंबलक्षणहीनता ।
स्फूर्तिरूपत्वमेतस्यबिंबवद्भासनंविदुः ॥

ஸஸங்கத்வவிகாராப்யாம்பிம்பலக்ஷணஹீநதா ।
ஸ்பூர்திரூபத்வமேதஸ்யபிம்பவத்பாஸநம்விது: ॥ ௩௩

ஸஸங்கத்வவிகாராப்யாம் சங்க விகாரங்களினாலே
பிம்பலக்ஷணஹீநதா அசங்க அவிகாரதன்னியமான பிம்பலட்சணத்தின் ஹீனத்தன்மையும்
ஸ்பூர்திரூபத்வம் பிம்பத்தின்பிரகாசமான தோற்றமாத்திரம்
பிம்பவத் பிம்பம்போலே
பாஸநம் விளங்குதல்
ஏதஸ்ய இந்த சிதாபாசனுக்கிருக்கிறதாக
விது: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி சிதாபாசனுக்குப் பிரயோசன மில்லையென்பதை நிராகரணம்பண்ணி, இப்போ அவன்புத்தியைவிட வேறானவனன்றென்பதைச் சாதிக்கும்பொருட்டு, ஜீவன்புத்தியைவிட வேறாக, மண்ணைவிட்டுக்கடமிராததுபோல இரானென்று சங்கித்து உத்தரம்சொல்லுகிறார்.

Koviloor Digital Library

नहिधीभावभावित्वादाभासोस्तिधियःपृथक् ।
यथामृदल्पमेवोक्तंधीरप्येवंस्वदेहतः ॥

𑌨𑌹𑌿𑌧𑍀𑌭𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑍋𑌸𑍍𑌤𑌿𑌧𑌿𑌯𑌃𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌮𑍃𑌦𑌲𑍍𑌪𑌮𑍇𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂𑌧𑍀𑌰𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌤𑌃 ॥ ௯௪

𑌆𑌭𑌾𑌸𑌃 சிதாபாசன்
𑌧𑍀𑌭𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 புத்தியினுடைய இருப்பினாலிருக்க யோக்கியனாயிருப்பதால்
𑌧𑌿𑌯𑌃 புத்திக்கு
𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 வேறாக
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 ஜீவனில்லை
𑌯𑌥𑌾 எப்படி.
𑌮𑍃𑌤𑍍 𑌅𑌪𑌿 கடமானது மண்ணினுடைய இருப்பினாலிருக்கிறதென்று
𑌅𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌏𑌵 உன்னாலே சொல்லப்பட்டவாக்கியமும்திருஷ்டாந்தமும் அற்பமாயிருக்கிறதென்று
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 சொல்லுகிறார்
𑌏𑌵𑌂 இப்படி
𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌤𑌃 பிரதிபந்தியாக தன்னுடையதேகத்தைக்காட்டினும்
𑌧𑍀𑌃 𑌅𑌪𑌿 புத்தியும் வேறாய்க்காணப்படவில்லையென்று சொன்னார்.

அ-கை. பிரதிபந்திமோசன நிமித்தம் சங்கிக்கிறான்.

देहेमृतेपिबुद्धिश्चेच्छास्त्रादस्तितथासति ।
बुद्धेरन्यश्चिदाभासःप्रवेशःश्रुतिसंमतः ॥

𑌦𑍇𑌹𑍇𑌮𑍃𑌤𑍇𑌪𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌥𑌾𑌸𑌤𑌿 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌂𑌮𑌤𑌃 ॥ ௯௫

𑌦𑍇𑌹𑍇 தேகமானது
𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌿 மரித்தாலும்
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 சாத்திரத்தினால் தேகத்துக்குவேறாய் வாசனையோடே கூடியிருக்கிற
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 புத்தியானது
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 இருக்கிறதென்று சொல்வையேயானால்
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌤𑌿 அப்படியிருந்துள்ளளவில்
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 புத்திக்கு
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 அன்னியனான
𑌚𑌿𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌃 சிதாபாசன்
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌷𑍁 வேதங்களில் சரீராதிகளுக்குள்ளே
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌃 பிரவேசித்தானென்று
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 கேட்கப்படுகிறான்.

அ-கை. புத்தியோடே கூடினவனுக்கே பிரவேசம் சொல்லுகிறதேயல்லாமல், புத்திக்கப்புறப்பட்டவனுக்குச் சொல்லவில்லையெனில்.

धीयुक्तश्चप्रवेशश्चेन्नैतरेयेधियःपृथक् ।
आत्माप्रवेशंसंकल्प्यप्रविष्टइतिगीयते ॥

𑌧𑍀𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑍈𑌤𑌰𑍇𑌯𑍇𑌧𑌿𑌯𑌃𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌂𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌇𑌤𑌿𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௯௬

Koviloor Digital Library

யீயாத்ஸ்ய புத்தியோடே சேர்ந்தவ
 னுக்கு
ப்ரவேஶஃ ஶ்ருத பிரவேசம் சொல்லு
ந அப்படிச்சொல்லவில்லை
ஶ்ருதௌ ஏவ ஐதரேயத்தில்
யீயஃ புத்திக்கு

பரமத் வேறான
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ப்ரவேஶநம் பிரவேசத்தைப்பண்ண
ஸங்கல்ப்ய சங்கற்பித்து
ப்ரவிஷ்டஇதி பிரவேசித்தாரென்று
மீயதே சொல்லப்படுகிறது. [கிறதென்றால்

அ-கை. நன்றாய் அந்த சுருதியைவிரித்துச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

कथंन्विदंसाक्षदेहंमदृतेस्यादितिरणात् ।
विदार्यमूर्धसीमानंप्रविष्टस्संसरत्ययम् ॥

கதந்விதம்ஸாக்ஷதேஹம்மத்ருதேஸ்யாதிதீரணாத் |
விதார்யமூர்த்தஸீமாநம்ப்ரவிஷ்டஸ்ஸம்ஸரத்யயம் || ௩௭

மத்ருதே என்னை விட்டு
இதம் இந்த சகலமான
ஸாக்ஷதேஹம் இந்திரியங்களோடே
 கூடினதேகம்
கதம் நு என்னமாய்
ஸ்யாதிதி இருக்கப்போகிறதென்று
கதா இவன்
மூர்தஸீமாநம் சிரசின் முடிவானதே [கத்தை

விதார்ய தன்னுடையசந்நிதானமாத்
 திரத்தால் பேதித்து
ப்ரவிஷ்டஃ பிரவேசித்தவனாகி
ஸம்ஸரதி இந்தஜீவன்ஜாக்கிரதாதிச
 ம்சாரம்பண்ணுகிறானென்று
ஈரணாத் சொல்லியிருப்பதால் இவ
 னை புத்திக்குவேறென்றறி.

அ-கை. புத்திக்கப்புறபட்டவர் அசங்கராயிற்றே, அவருக்குப்பிரவேசம் கூடாதேயெனில்.

कथंप्रविष्टोऽसङ्गश्चेत्सृष्टिर्वास्यकथंवद ।

கதம்ப்ரவிஷ்டோஸங்கஶ்சேத்ஸ்ருஷ்டிர்வாஸ்யகதம்வத || ௩௭ற

அஸங்கஃ அசங்கரான இந்த ஆத்துமா
கதம் எப்படி
ப்ரவிஷ்டஃ சேத் பிரவேசித்தாரென்
 று கேட்பாயாகில்

அஸ்ய அசங்கரான இந்த ஆத்துமா
ஸ்ருஷ்டிஃ வா சிருஷ்டிதான் (விற்கு
கதம் எப்படிக்கூடும்
வத சொல்.

அ-கை. சிருஷ்டிக்கிறவர் மாயாபிரதிபிம்பரானதால் தோஷமில்லையெனில்

मायिकत्वंतयोस्तुल्यंविनाशश्चसमस्तयोः ॥

மாயிகத்வம்தயோஸ்துல்யம்விநாஶஶ்சஸமஸ்தயோஃ || ௩௮

தயோஃ பிரவேசித்தவனும் அவித்தி
 யா பிரதிபிம்பனுகையால் இருவரு

க்கும்
மாயிகத்வம் மாயிகத்துவம்

ச-ஹஸ்ய சமானம் விநாஶஶ்ச விநாசமும்
ஏஷோ: அந்தசாஜீவர்களுக்கு ஸம: சமானமாகவேயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி எந்தசுருதியில் சொல்லுகிறதெனில்.

समुत्थायैपभूतेभ्यस्तान्येवांनुविनश्यति ।
विनष्टिमितिमैत्रेय्येयाज्ञवल्क्यउवाचहि ॥

ஸமுத்தாயைபபூதேப்யஸ்தான்யேவானுவிநஶ்யதி ।
விநஷ்டிமிதிமைத்ரேய்யேயாஜ்ஞவல்க்யஉவாசஹி ॥ ௩௯

ஏஷ: பிரஞ்ஞானகனமான இந்த ஆத்துமா (போது
ஸமுத்தாய பூதங்கள் உண்டாகும்.
ஸமுத்தாய ஸ்ரீவேசுவராபிமானத்தோ டேதோன்றி
தாநி ஏவ அவைகளையனுசரித்தே பிரளயத்தில்
அநுவிநஶ்யதி அந்த அபிமானத்தை விடுகிற நாசமாகிறார்
யாஜ்ஞவல்க்ய: யாக்ஞயவல்கமகரிஷியானவர் (ருட்டு
மைத்ரேயீ மைத்திரேயின்பொ
விநஷ்டிம் இதி ஸ்ரீவேசுரநாசத்தை
உவாச ஹி சொன்னாரன்றோ.

அ-கை. இப்படிஸ்ரீவேசுவரர்கள் கெட்டாலும் ஆத்துமாகெடாரென்று எங்கேசொல்லி யிருக்கிறதெனில்.

अविनाश्ययमात्मेतिकूटस्थःप्रविवेचितः ।
मात्रासंसर्गइत्येवमसङ्गत्वस्यकीर्तनात् ॥

அவிநாஶ்யயமாத்மேதிகூடஸ்த:ப்ரவிவேசித: ।
மாத்ராஸம்ஸர்கஇத்யேவமஸங்கத்வஸ்யகீர்த்தநாத் ॥ ௪௦

அயம் அவிநாஶீ இவர் அவினாசி
ஆத்மா இதி ஆத்துமாவென்று மைத்திரேயியைப்பார்த்து
கூடஸ்த: ப்ரவிவேசித: ஸ்ரீவேசுவரர் களுக்கு வேறாக கூடஸ்தர் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்
மாத்ராஸம்ஸர்க: இதி அதற்கேது வென்னவெனில் நாமரூபத்தில் சம்மந்தப்படாதவரென்று
ஏவம் இப்படி
அஸங்கத்வஸ்ய அசங்கத்துவமானதுசுருதியில்
கீர்த்தநாத் கோஷித்திருப்பதால் அவினாசியென்றறி.

அ-கை. ஐயா இன்னும் ஒருசுருதி ஜீவன் நித்தியனென்றும், அவனுக்கு நாசமில்லையென்றும், சொல்லுகிறதேயெனில்.

जीवापेतंवावकिलशरीरंम्रियतेनः ।
इत्यत्रनविमोक्षोर्थःकिंतुलोकान्तरेगतिः ॥

ஜீவாபேதம்வாவகிலஶரீரம்ம்ரியதேந: ।
இத்யத்ரநவிமோக்ஷோர்த:கிந்துலோகாந்தரேகதி: ॥ ௪௧

Koviloor Digital Library

ஜீவாத்வைதம் ஜீவனுடைய விடப்பட்ட
ஸரீரம் வாவ சரிந்தானே
த்யஜதி கிவ மரிக்கிறதன்றோ
ஸ: அந்த ஜீவன்
ந ஜதி மரிக்கிறதில்லை யென்றாகருதி
சொல்லுகிறதென்றுசொல்லைப்பெ
யானால் (ம்
ஸத்ரு அந்தகருதியிலிருக்கிறவாக்கிய

விமோக்ஷ ஸமயத்தில் நடப்பாட்டி
சன நிமித்தம் சொல்லவில்லையென்
றறி
கிஞ்ச பின்னேயென்றால்
மொக்ஷமெ அஞ்ஞானதிசையிலிரு
க்கிறபேதகாத்துமப்ரத்தியான ஜீவனு
க்கு அந்தகருதி லோகாந்தர
கதி கமனத்தைப்பற்றி சொன்னது.

அ-கை. இப்படி ஜீவன் விநாசியாயிருக்கும் பட்சத்தில், அவிநாசியானபிர்மத்தோடே ஐக்கியமெப்படிக் கூடுமெனில்.

नाहंब्रह्मेतिबुध्येतसविनाशीतिचेन्नतत् ।
सामानाधिकारण्यस्यबाधायामपिसंभवात् ॥

நாஹம்ப்ரஹ்மேதிபுத்த்யேதஸவிநாஸீதிசேந்நதத் ।
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யபாதாயாமபிஸம்பவாத் ॥ ௯௨

ஸ: அந்த ஜீவன்
விநாஸீ ஜதி சேத் விநாசியானால்
அஹம் விநாசமன்றியிலிருக்கிற பிர்ம
த்தோடைக்கியமாகும்படிநானே
ப்ரஹ்ம ஜதி பிர்மமென்று
நபுத்த்யேத அறியக்கூடாதென்றால்

தத் ந அது கூடாது
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமானாதிக
ரணத்தினுடைய
பாதாயாமபி பாதையில்
ஸம்பவாத் ஐக்கியங்கூடுவதால் நீசொ
ன்னபடியில்லையென்றறி.

அ-கை. பாதாசாமானாதிகரண்யம்கூடுமென்று எங்கேயார்சொல்லியிருக்கிறாரென்றால், வார்த்திகத்தில் சொன்னவாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

योयंस्थाणुःपुमानेषपुन्धियास्थाणुधीरिव ।
ब्रह्मास्मीतिधियाप्येषाह्यहंबुद्धिर्निवर्त्यते ॥
नैष्कर्म्यसिद्धावप्येवमाचार्यैस्स्पष्टमीरितम् ।
सामानाधिकरण्यस्यबाधार्थत्वमतोस्तुतत् ॥

யொயம்ஸ்தாணு:புமாநேஷபும்தியாஸ்தாணுதீரிவ ।
ப்ரஹ்மாஸ்மீதிதியாப்யேஷாஹ்யஹம்புத்திர்நிவர்த்யதே ॥ ௯௩
நைஷ்கர்ம்யஸித்தாவப்யேவமாசார்யைஸ்ஸ்பஷ்டமீரிதம் ।
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்யபாதார்த்தத்வமதோஸ்துதத் ॥ ௯௪

பர்யாலோசிதாத்
ஸ்தாணு இந்த
ஸ்தாணோ: கட்டைகாணப்படுகிறதென்கிற
ஞாநேந அந்த
பேதபுத்தி: தேஹபுருஷார்த்தஞானத்தி
னாலே புருஷனிடமுள்ள
சோரபுத்தியா புருஷனென்கிற புத்தியி
னாலே
ஸ்தாணுத்வதீ: கட்டையென்கிற பு
த்தி போயதுபோல
ப்ரஹ்ம பிரமம்
அஹம் இதி நானென்கிற
தியா புத்தியினாலே
ஜீவத்வ இந்த
அஹம் கர்த்திருத்துவரூபமான அக
ங்காரம்
[illegible] புத்தியும்
நிவர்த்திக்கப்படும்.

அ-கை. இதிலாசாரிய சம்மதியையும் காண்பிக்கிறார்.

நைஷ்கர்ம்யஸித்தௌ நைஷ்கர்ம்
யஸித்தியென்கிற கிரந்தத்திலும்
ஏவம் இப்படி
ஸுரேச்வராசார்யை: ஆசாரியாராலே
ஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
அத: ஆகையினாலே
ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமானாதிகர
ணியத்திற்கு
பாத அந்த
பாதார்த்தத்வம் பாதார்த்தமானது
அஸ்து இருக்கட்டும்.

அ-கை. அப்படி சொல்லியிருந்தாலும், சுருதிகளில் ஓரிடத்திலும் பாதா
சாமானாதிகரண்யம் சொல்லப்படவில்லையேயெனில்.

सर्वंब्रह्मेतिजगतासामानाधिकरण्यवत् ।
अहंब्रह्मेतिजीवेनसमानाधिकृतिर्भवेत् ॥

ஸர்வம்ப்ரஹ்மேதிஜகதாஸாமாநாதிகரண்யவத் ।
அஹம்ப்ரஹ்மேதிஜீவேநஸாமாநாதிக்ருதிர்பவேத் ॥ ௪௫

ஸர்வம் நாமரூபமெல்லாம்
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
ஜகதா ஜகத்தோடே
ஸாமாநாதிகரண்யவத் பாதாசாமானா
திகரண்யம் சொன்னதுபோல
அஹம் நான்
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
ஜீவேந ஜீவனோடே
ஸாமாநாதிக்ருதி: பாதாசாமானாதி
கரண்யமானது
பவேத் பவிக்கக்கூடும்.

அ-கை. அப்போ விவரணாசாரியார் பாதாசாமானாதி கரண்யத்தை தின
ல் நிராகரித்தாரெனில்.

सामानाधिकरण्यस्यबाधार्थत्वंनिराकृतम् ।
प्रयत्नेनोविवरणेकूटस्थस्याविवक्षया ॥

Koviloor Digital Library

ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய பாதார்த்ததா நிராக்ருதம் ।
ப்ரயத்நதோ விவரணே கூடஸ்தஸ்ய விவக்ஷயா ॥ ௪௬

ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய சாமாநாதிகரண்யத்திற்கு
பாதார்த்தா பாதார்த்தம்
விவரணே விவரணத்தில்
ப்ரயத்நதः பிரயத்தனமாக
நிராக்ருதம் தள்ளப்பட்டது

கூடஸ்தஸ்ய கூடஸ்தனை
விவக்ஷயா அகம் பதத்திற்கர்த்தமா(க)ச் சொல்லவேண்டுமென்கிற இச்சையினாலே பாதாசாமாநாதிகரண்யத்தைக் கண்டித்தார்.

அ-கை. அவரபிப்பிராயத்தை விஸ்தாரத்துடன் சொல்லுமெனில்.

शोधितस्त्वंपदार्थोयःकूटस्थोब्रह्मरूपताम् ।
तस्यवक्तुंविवरणेतथोक्तमितरत्रच ॥

ஶோதிதஸ்த்வம்பதார்த்தோய: கூடஸ்தோ ப்ரஹ்மரூபதாம் ।
தஸ்ய வக்தும் விவரணே ததோக்தமிதரத்ர ச ॥ ௪௭

ஶோதிதः சோதிக்கப்பட்ட
த்வம்பதார்த்தः துவம் பதார்த்தனை
யः யாதொரு
கூடஸ்தः சாட்சியான கூடஸ்தருண்டோ
தஸ்ய அவருக்கு
ப்ரஹ்மரூபதாம் பிர்மஸ்வரூபியாயிருத்தல்
வக்தும் சொல்லுவதற்கு

விவரணே விவரணத்தில்
இதரத்ர ச முக்கியசாமாநாதிகரண்யம் சொல்லியிருக்கிறதுபோல் மற்ற இடங்களிலும்
ததா அப்படியே
உக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. அப்படி பாதாசாமாநாதிகரண்யத்தைத் தள்ளி முக்கியசாமாநாதிகரண்யத்தைச் சொன்னதால் பிர்மத்தோடே கூடஸ்தருக்கு ஐக்கியமெப்படியாகும், அதில்கூடஸ்த சப்தத்திற்கு அர்த்தமேதெனில்.

देहेन्द्रियादियुक्तस्यजीवाभासभ्रमस्यया ।
अधिष्ठानचितिस्सैषाकूटस्थोत्रविवक्ष्यते ॥

தேஹேந்த்ரியாதியுக்தஸ்ய ஜீவாபாஸப்ரமஸ்ய யா ।
அதிஷ்டாநசிதிஸ்ஸைஷா கூடஸ்தோத்ர விவக்ஷ்யதே ॥ ௪௮

தேஹேந்த்ரியாதியுக்தஸ்ய தேகேந்திரியாதிகளோடே சேர்ந்த
ஜீவாபாஸப்ரமஸ்ய ஜீவனென்ற ஆபாச மயக்கத்திற்கு
யா யாதொரு
அதிஷ்டாநசிதிः அதிஷ்டான அறிவுண்டோ

அத்ர இந்தவிடத்தில்
ஸா அந்த
ஏஷா இந்த அறிவே
கூடஸ்தः கூடஸ்தரென்று
விவக்ஷ்யதே சொல்லப்படுகிறது.

Koviloor Digital Library

அ-கை. பிரமைக்குத்தக்கது சொல்லுகிறார்.

जगद्भ्रमस्यसर्वस्ययदधिष्ठानमीरितम् ।

त्रय्यंतेषुतदत्रस्याद्ब्रह्मशब्दविवक्षितम् ॥

ஜக³த்³ப்⁴ரமஸ்யஸர்வஸ்யயத³தி⁴ஷ்டா²நமீரிதம் |

த்ரய்யந்தேஷுதத³த்ரஸ்யாத்³ப்³ரஹ்மஶப்³த³விவக்ஷிதம் || ௪௯

ஸர்வஸ்ய ஸகலமான
ஜக³த்³ப்⁴ரமஸ்ய ஜகத்து பிரமைக்கும்
யத் யாதொரு
அதி⁴ஷ்டா²நம் புத்தியிலுண்டான சை
 தன்னியமானது
த்ரய்யந்தேஷு ஈரிதம் வேதாந்த
ங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ
தத் அந்தசைதன்னியமானது
அத்ர இந்த இடத்தில்
ப்³ரஹ்மஶப்³த³விவக்ஷிதம் பிரமமென்கிற
 சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறதாக
ஸ்யாத் ஆகிறது.

அ-கை. ஜகத்து ஆரோபமானதால் பிரமையென்று சொன்னதுசரி, அப்படி ஜீவனாரோபமின்மையால், ஜீவப்பிரமைக் கதிஷ்டானம் கூடத்தரென்று எப்படி சொன்னீரெனில்.

एतस्मिन्नेवचैतन्येजगदारोप्यतेयदा ।

तदातदेकदेशस्यजीवाभासस्यकाकथा ॥

ஏதஸ்மிந்நேவசைதந்யேஜக³தா³ரோப்யதேயதா³ |

ததா³ததே³கதே³ஶஸ்யஜீவாபா⁴ஸஸ்யகாகதா² || ௫௦

ஏதஸ்மிந் இந்த
ஏவசைதந்யே சைதன்னியத்திலே
ஜக³த் ஜகத்தானது (பே
யதா³ எப்போது (தோ
ஆரோப்யதே ஆரோபிக்கப் படுகிற
ததா³ அப்போ
ததே³கதே³ஶஸ்ய அதில்ஏகதேசனான
ஜீவாபா⁴ஸஸ்ய ஜீவனானசிதாபாசனுக்கு
கா கதா² ஆரோபிதத்துவமென்பதில்
 கேட்கவேண்டியதென்ன.

அ-கை. அப்போ ஜகததிஷ்டான சைதன்னியம் ஒன்றாகஇருக்கும்போது தத்துவம்பதார்த்தங்களுக்கு பேதமில்லாமையால் அந்தவிசாரம் எதற்காக சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

जगत्तदेकदेशाख्यसमारोप्यस्यभेदतः ।

तत्त्वंपदार्थौभिन्नौस्तोवस्तुतस्त्वेकताचितेः ॥

ஜக³த்ததே³கதே³ஶாக்²யஸமாரோப்யஸ்யபே⁴த³த: |

தத்த்வம்பதா³ர்தௌ²பி⁴ந்நௌஸ்தோவஸ்துதஸ்த்வேகதாசிதே: || ௫௧

Koviloor Digital Library

ஜகத்தேகஸ்யாஸாரோபாத்யாஸஸ்ய ஜகத்தென்ன அதிஷ்டானமாய்ச்சொல்லப்பட்ட பஞ்சகோசியென்னுமிவைகளுடைய அத்தியாரோபத்தினுடைய
பேதத: பேதத்தினாலே
ப்ரஹ்மகூடஸ்தயோ: தத்பதார்த்தமானபிரமமும் துவம்பதார்த்தமான கூடஸ்தரும்
பிந்நௌ பேதங்களாக
ஸ்த: இருக்கிறார்கள்
வஸ்துத: எதார்த்தத்தினாலே
விசேஷ: ந அறிவுக்கோவென்றால்
ஏகதா ஏகத்துவமேயிருக்கிறது

அ-கை. ஜீவன்சுக்திரஜதாதிபோல் அதிஷ்டானாரோப உபயதர்மவானுயில்லாமலிருப்பதால் என்னமாயிவனை ஆரோபமென்று சொல்லலாமெனில்.

कर्तृत्वादीन्बुद्धिधर्मान्स्फुर्त्याख्यांचात्मरूपताम् ।
दधद्विभातिपुरतआभासोतोभ्रमोभवेत् ।

கர்த்ருத்வாதீந்புத்திதர்மாந்ஸ்பூர்த்யாக்யாஞ்சாத்மரூபதாம் ।
ததத்பாதிபுரதஆபாஸோதோப்ரமோபவேத் ॥ ௫௨

புத்திதர்மாந் அந்தக்கரணத்தினுடைய தர்மங்களான
கர்த்ருத்வாதீந் கருத்துருத்துவ போக்துருத்துவபிரமாதிருத்துவங்களையும்
ஸ்பூர்த்யாக்யாம் பிரகாசமென்ற பேருடையதான
ஆத்மரூபதாம் ஆத்துமாவினுடைய சுவரூபத்தையும்
ததத் அன்னியோன்னியாத்தியாசம் பண்ணிக்கொண்டு நான்நானென்று
புரத: முன்னே
பாதி விளங்குகிறான்
அத: ஆகையினாலே
ஆபாஸ: இந்த சிதாபாசன்
ப்ரம: சுத்த ஆரோபனாகவே
பவேத் ஆகிறான்.

அ-கை. இந்தமயக்கத்திற்குக் காரணத்தையும், அதின்நிவர்த்தியையும், நிவர்த்தியானவர்களையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

काबुद्धिःकोयमाभासःकोवात्मात्रजगत्कथम् ।
इत्यनिर्णयतोमोहोहेयस्संसारइष्यते ॥
बुद्ध्यादीनांस्वरूपंयोविविनक्तिसतत्ववित् ।
सएवमुक्तइत्येवंवेदान्तेषुविनिश्चयः ॥

காபுத்தி:கோயமாபாஸ:கோவாத்மாத்ரஜகத்கதம் ।
இத்யநிர்ணயதோமோஹோஹேயஸ்ஸம்ஸாரஇஷ்யதே ॥ ௫௩
புத்த்யாதீநாம்ஸ்வரூபம்யோவிவிநக்திஸதத்வவித் ।
ஸஏவமுக்தஇத்யேவம்வேதாந்தேஷுவிநிச்சய: ॥ ௫௪

Koviloor Digital Library

புத்திஃ புத்தியென்பது	உச்யதே சொல்லப்படுகிறது
கா யாது	யஃ யாதொருவன்
ஜீவஃ இந்த ஜீவனென்பவன்	புத்த்யாதீநாம் புத்திஜீவன் ஆத்துமா ஜகத்துமுதலானவைகளுடைய
கஃ யார்	ஸ்வரூபம் ஸ்வரூபத்தை
அத்ர இந்த இடத்தில்	விவிச்ய விவேகத்தால் பிறித்தறிந்திருக்கிறானோ
ஆத்மா ஆத்துமாவென்பவர்	ஸஃ அவனே
கஃ யார்	தத்வவித் தத்துஞானியென்றும்
ஜகத் ஜகத்தென்பது	ஸ ஏவ அவனே
கதம் எப்படிப்பட்டது	முக்த இதி முக்தனென்றும்
இதி இப்படி	வேதாந்தேஷு வேதாந்தங்களிலே
அநிர்ணயஃ பகுப்பன்றியில் நிர்ணயமில்லாத்திருல்	ஏவம் இப்படி
மோஹஃ உண்டாகிறமயக்கமே	விநிச்சயஃ நிச்சயமானது நன்றாய் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது.
ஹேயஃ தள்ளத்தக்கதான	
ஸம்ஸாரஃ சம்சாரமென்று	

அ-கை. இப்படி இருந்துள்ளளவில், பந்தமோட்சங்கள் அவிவேகத்தால் தோன்றும்பட்சத்தில், அத்துவைதவாதத்தில், தார்க்கிகள் பரிகாசங்கள்முதலானதைச் செய்கிறார்களேயெனில்.

एवञ्चसतिबन्धस्स्यात्कस्येत्यादिकुतर्कजाः ।
विडंबनादृढंखंड्याःखंडनोक्तिप्रकारतः ॥

ஏவஞ்சஸதிபந்தஸ்ஸ்யாத்கஸ்யேத்யாதிகுதர்க்கஜாஃ ।
விடம்பநாத்ருடங்கண்ட்யாஃகண்டநோக்திப்ரகாரதஃ ॥ ௫௫

ஏவம் ச ஸதி இப்படி யிருந்துள்ளளவில்	விடம்பநாஃ பரிகாசங்களானவை
கஸ்ய யாருக்கு	கண்டநோக்திப்ரகாரதஃ கண்டனமென்கிறகிரந்தத்தில் சொல்லியபிரகாரத்தால்
பந்தஃ பந்தமானது	த்ருடம் திருடமாக
ஸ்யாத் வந்திருக்கிறதென்று	கண்ட்யாஃ கண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
இத்யாதி இவைமுதலான	
குதர்க்கஜாஃ குதர்க்கத்தினுண்டானவைகளான	

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்திகளால் கூடஸ்தரை பஞ்சகோசங்களுக்கு வேறுப்பிரித்துக் காண்பித்து, புராணங்களிலும் இப்படி சொல்லியிருப்பதை எடுத்துக் காண்பிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

वृत्तस्साक्षितयावृत्तिप्रागभावस्यचस्थितः ।
बुभुत्सायास्तथाज्ञोस्मीत्याभाताज्ञानवस्तुनः ॥
असत्यालंबनत्वेनसत्यस्सर्वजडस्यतु ।
साधकत्वेनचिद्रूपस्सदाप्रेमास्पदत्वतः ॥
आनन्दरूपस्सर्वार्थसाधकत्वेनहेतुना ।
सर्वसंबन्धवत्त्वेनसंपूर्णश्शिवसंज्ञितः ॥

வ்ருத்தேஸ்ஸாக்ஷிதயாவ்ருத்திப்ராகபாவஸ்யசஸ்தித: ।
புபுத்ஸாயாஸ்ததாஜ்ஞோஸ்மீத்யாபாதாஜ்ஞாநவஸ்துந: ॥ ௫௬
அஸத்யாலம்பநத்வேநஸத்யஸ்ஸர்வஜடஸ்யது ।
ஸாதகத்வேநசித்ரூபஸ்ஸதாப்ரேமாஸ்பதத்வத: ॥ ௫௭
ஆநந்தரூபஸ்ஸர்வார்த்தஸாதகத்வேநஹேதுநா ।
ஸர்வஸம்பந்தவத்த்வேநஸம்பூர்ணஶ்ஶிவஸம்ஜ்ஞித: ॥ ௫௮

வ்ருத்தே: காமாதிவிருத்திகளுக்கு யாதாமொருவர்
ஸாக்ஷிதயா சாட்சியாக
ஸ்தித: இருக்கிறாரோ
வ்ருத்திப்ராகபாவஸ்ய ச யாதொருத்தர் விருத்தியினுடைய பிராகபாவத்துக்கும் சாட்சியாயிருக்கிறாரோ
புபுத்ஸாயா: யாதொருத்தர்தன்னைத்தானாகவே அறியவேண்டுமென்று வருகிற விருத்திக்கு சாட்சியாயிருக்கிறாரோ
ததா அப்படி
அஜ்ஞ: என்னைநானறியாமல்
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
ஆபாதாஜ்ஞாநவஸ்துந: விளங்கப்படுகிற அறியாமைக்கும் சாட்சியாக எவரிருக்கிறாரோ அவரே
அஸத்யாலம்பநத்வேந அசத்தியமான ஜகத்திற்கு அதிஷ்டானமாகையால்
ஸத்ய: சத்தியர்
ஸர்வஜடஸ்ய து சர்வ ஜடபதார்த்தத்திற்கும்
ஸாதகத்வேந சாதகரானதால்
சித்ரூப: சித்ரூபர்
ப்ரேமாஸ்பதத்வத: மேலானபிரீதிக்கிருப்பிடரானதால்
ஸதா எப்போதும்
ஆநந்தரூப: ஆனந்தரூபர்
ஸர்வார்த்தஸாதகத்வேந சர்வ விஷயங்களுக்கு சாதகரான
ஹேதுநா காரணராயிருப்பதாலும்
ஸர்வஸம்பந்தவத்த்வேந சர்வானுச்யூதராயிருப்பதாலும்
ஸம்பூர்ண: எங்கும் நிறைந்தவராயிருக்கிற
ஶிவஸம்ஜ்ஞித: சிவனென்று சிவபுராணத்தில் அடையாளம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

வி-ம். விருத்தியாதிகளுக்கு சாட்சியா யிருப்பதால், இவர் விருத்தியாதிகளுக்குவேறு. எது விருத்தியாதிகளுக்கு வேறில்லையோ, அது விருத்தியாதிகளுக்கு சாட்சியாகமாட்டாது, எப்படி விருத்தியாதிகளோ. மித்தியாஜகத்துக் கதிஷ்டானராகையால், இவர்சத்தியர் அசத்தியரஜதாதி அதிஷ்டான சுக்திபோல, ஜகத்தை விளக்கிவைப்பதால், இவர்சித்ரூபர், எது சித்ரூபமில்லையோ, அதுஜடமான ஜகத்தை விளக்கிவைக்க மாட்டாது, கடாதியைப்போல. பரமப்பிரீதிக் காஸ்பதமா யிருப்பதால், இவர் ஆனந்தரூபர். யாதொன்றுபரமானந்த ரூபமில்லையோ, அதுபரமப் பிரீதிக்குவிஷயமன்று, எப்படிகடாதிகளோ, சர்வசம்பந்தரா யிருப்பதால், இவர்பரிபூரணர் ஆகாசம்போல. சர்வார்த்த சாதகராகையால், இவர்சர்வசம்பந்தர், யாதொன்று சர்வானுச்யூதமில்லையோ, அதுசர்வார்த்த சாதகமாகாது எப்படிதீபாதியோ, அப்படியென்றறி.

அ-கை. இப்போ சொன்னபுராண வாக்கியத்திற்கு, தாற்பரியமேதெனில்.

इतिशैवपुराणेषुकूटस्थःप्रविवेचितः ।
जीवेशत्वादिरहितःकेवलस्स्वप्रभश्शिवः ॥

இதிஶைவபுராணேஷு கூடஸ்த: ப்ரவிவேசித: ।
ஜீவேஶத்வாதிரஹித: கேவலஸ்ஸ்வப்ரபஶ்ஶிவ: ॥ ௫௯

இதி இப்படி	ஸ்வப்ரப: சுயம்பிரகாசரான
ஶைவபுராணேஷு சூதசம்கிதாதி சிவபுராணங்களிலே	ஶிவ: சிவனே
ஜீவேஶத்வாதிரஹித: ஜீவேசுவரபாவமற்றவராயும்	கூடஸ்த: கூடத்தரென்று
கேவல: தனிமையாயிருக்கிறவராயும்	ப்ரவிவேசித: நன்றாகபிரித்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

அ-கை. ஜீவேசுவரர்களை கற்பிதரென்றெங்கேசொல்லி இருக்கிறதெனில்.

मायाभासेनजीवेशौकरोतीतिश्रुतत्वतः ।
मायिकावेवजीवेशौस्वच्छौतौकाचकुंभवत् ॥

மாயாபாஸேந ஜீவேஶௌ கரோதீதி ஶ்ருதத்வத: ।
மாயிகாவேவ ஜீவேஶௌ ஸ்வச்சௌ தௌ காசகும்பவத் ॥ ௬௰

மாயா மாயையானது	ஶ்ருதத்வத: சுருதியிலே கேட்கப்படுகிறபடியால்
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை	ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்கள்
ஆபாஸேந கரோதி இதி மித்தையாக உண்டுபண்ணுகிறதென்று	மாயிகௌ ஏவ மாயாமாயாள்தானே

அ-கை. அப்படி மாயிகாளானுல், இவர்கள் தேகாதிகளுக்கு, விலட்சணமாயெப்படி இருக்கக்கூடுமெனில்.

Koviloor Digital Library

கடகுடமயஸ அப்பிரகாசமாய் பானைகளுக்கு விலக்ஷணமாயிருக்கிற காசிகுப்பிபோல | தௌ அவைகள் ஸ்வச்சௌ சொச்சமாயிருப்பார்கள்.

அ-கை. பானைக்கும் காசிக்குப்பிக்கும், காரணமாயிருக்கிறமண், லக்ஷணபேதமாயிருப்பதால், அவைகளின் காரியங்களான, குடமும், காசிக்குப்பியும் பேதமாயிருக்கலாம், ஜீவேசுவரஜகத்க் காரணமாயிருக்கிறமாயை ஒன்றாயிருப்பதால், ஜீவேசுவரனுக்கும், ஜகத்துக்கும், வைலக்ஷிண்யம் நியாயமல்லவெனில்.

अन्नजन्यंमनोदेहात्स्वच्छंयद्वत्तथैवतौ ।
मायिकावपिसर्वस्मादन्यस्मात्स्वच्छतांगतौ ॥

அந்நஜந்யம்மநோதேஹாத் ஸ்வச்சம்யத்வத்ததைவதௌ ।
மாயிகாவபிஸர்வஸ்மாதந்யஸ்மாத்ஸ்வச்சதாம்கதௌ ॥ ௬௧

அந்நஜந்யம் அன்னத்திலேயுண்டான | தௌ அவர்கள்
மந: மனதானது | மாயிகௌஅபி மாயிகாளாயிருந்தாலும்
தேஹாத் தேகத்தைக்காட்டிலும் | ஸர்வஸ்மாத் சகலமான தாயிருக்கிற
யத்வத் எப்படி | அந்யஸ்மாத் அன்னியமானஜகத்தைக் காட்டிலும்
ஸ்வச்சம் சுவச்சமோ | ஸ்வச்சதாம் சுவச்சத்துவத்தை
ததா ஏவ அப்படியே | கதௌ அடைந்திருக்கிறார்கள்

அ-கை. ஜீவேசுவரர்கள் சுவச்சமாயிருக்கட்டும், சேதனத்துவமானதுயிவர்களுக் கெதினாலெனில்.

चिद्रूपत्वञ्चसंभाव्यंचित्वेनैवप्रकाशनात् ।

சித்ரூபத்வஞ்சஸம்பாவ்யம்சித்வேநைவப்ரகாஶநாத் ।

சித்வேந ஏவ சைதன்னியத்தினாலே | ச அதுவும்
ப்ரகாஶநாத் விளங்குகிறபடியினாலே | ஸம்பாவ்யம் சம்பவிக்க யோக்கியமாயிற்று
சித்ரூபத்வம் ச அறிவுஸ்வரூபமாயி |

அ-கை. சித்தினாலே விளங்கப்பட்டாலும் மாயிகாளாயிருக்கிற இவர்களுக்குசித்துத்துவம் கூடாதேயெனில்.

सर्वकल्पनशक्तायामायायादुष्करंनहि॥

ஸர்வகல்பநஶக்தாயாமாயாயாதுஷ்கரம்நஹி ॥ ௬௨

ஸர்வகல்பநஶக்தாயா: சமஸ்தத்தையும் கற்பிக்கவல்லமையுடைத்தான | மாயாயா: மாயாசக்திக்கு
துஷ்கரம் அசாத்தியம்
ந ஹி இல்லையன்றோ.

Koviloor Digital Library

ஆ-கை. நித்திரையைத் திருஷ்டாந்தமாகக் காட்டுகிறார்.

अस्मन्निद्रापिजीवेशौचेतनौस्वप्नगौसृजेत् ।
महामायासृजत्येतावित्याश्चर्यंकिमत्रते ॥

அஸ்மிந்நித்ராபி ஜீவேசௌ சேதநௌ ஸ்வப்நகௌ ஸ்ருஜேத் ।
மஹாமாயா ஸ்ருஜத்யேதாவித்யாஶ்சர்யம் கிமத்ர தே ॥ ௨௩

அஸ்மிந் இந்தக்காணப்பட்டிருக்கிற | மஹாமாயா மகாமாயாசக்தியானது
நித்ரா அபி நித்திராசக்தியே | ஏதௌ இவர்களை
சேதநௌ சேதனர்களாயும் | ஸ்ருஜதி இதி உண்டுபண்ணுகின்றது
ஸ்வப்நகௌ சுவப்பனகாலத்தில் கற்பிக் | அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கப்பட்டவர்களாயுமிருக்கிற | தே உனக்கு
ஜீவேசௌ ஜீவேசுவரர்களை | ஆஶ்சர்யம் ஆச்சரியம்
ஸ்ருஜேத் சிருஷ்டிக்கிறதானால் | கிம் என்ன.

ஆ-கை. மாயையினிடத்திலிருந்துவாதி ஜீவகுணங்களை கற்பிக்கலாமேதவிர, சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வேசுவரத்துவம் முதலான கல்யாண குணங்களையெப்படி கற்பிக்குமெனில்.

सर्वज्ञत्वादिकंत्वेशेकल्पयित्वाप्रदर्शयेत् ।
धर्मिणंकल्पयन्त्यास्स्यात्कोभारोधर्मकल्पने ॥

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம் த்வேஶே கல்பயித்வா ப்ரதர்ஶயேத் ।
தர்மிணம் கல்பயந்த்யாஸ்ஸ்யாத்கோ பாரோ தர்மகல்பநே ॥ ௨௪

ஈஶே ஈசுவரனிடத்தில் | ஈசுவரனை
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம் சர்வஞ்ஞத்துவம் | கல்பயந்த்யாஃ கற்பித்திருக்கிற மாயை
முதலான கல்யாண குணங்களை | க்கு (கற்பிவிப்பதில்
மாயையானது | தர்மகல்பநே அவருக்கேற்றதொழிலை
கல்பயித்வா கற்பித்து | கஃ என்ன
ப்ரதர்ஶயேத் காண்பிக்கிறது | பாரஃ பாரம்
தர்மிணம் இந்த தர்மங்களையுடைய | ஸ்யாத் இருக்கிறது.

ஆ-கை. இவ்வளவு வல்லமையுள்ள மாயைகூடத்தரையும் கற்பிக்கமாட்டாதோவெனில்.

कूटस्थेप्यतिशंकास्यादितिचेन्मातिशंक्यताम् ।
कूटस्थमायिकत्वेतुप्रामाणंनहिविद्यते ॥

கூடஸ்தேப்யதிஶங்கா ஸ்யாதிதி சேந்மாதிஶங்க்யதாம் ।
கூடஸ்த மாயிகத்வே து ப்ராமாணம் நஹி வித்யதே ॥ ௨௫

Koviloor Digital Library

கோவிலூர் மடாலயம் KOVILOOR MADALAYAM

கூடஸ்தேஷு அபி கூடஸ்தரிடத்திலும் [து
அதிஶங்கா அதிகமான ஆசேஷபமான
ஸ்யாத் இதி சேத் இதுபோலிருக்கட்
டுமேஎன்றுசொல்வையேயானால்
ஶாஸ்த்ரம் அப்படிசங்கிக்கத் தக்

தத்கர் ...
கூடஸ்தே அஸ்மின் ... பரமாதத்
பிரமாணப்படியில்
ப்ரமாணம் தத் ஶ்ருதிப்பிரமாணம்
ந வித்யதே இல்லையன்றோ

அ-கை. கூடஸ்தர்தான் வாஸ்தவமென்று எந்தவேதத்தில் சொல்லியிருக் கிறதெனில்.

वस्तुत्वंघोपयंत्यस्यवेदान्तास्सकलाअपि ।
सपक्षवरूपंवस्त्वन्यत्ननहन्तेत्रकिञ्चन ॥

வஸ்துத்வம் கோஷயந்த்யஸ்ய வேதாந்தாஸ்ஸகலா அபி ।
ஸபக்ஷரூபம் வஸ்த்வந்யந்ந ஸஹந்தே அத்ர கிஞ்சந ॥ ௬௬

ஸகலா: சகலமான
வேதாந்தா: அபி வேதாந்தங்களும்
அஸ்ய இந்தகூடத்தருக்கே
வஸ்துத்வம் வஸ்துத்தன்மையை
கோஷயந்தி முறை இடுகின்றன
ஸபக்ஷரூபம் இவருக்கெதிரியான

அந்யத் வேறே
வஸ்து ஒருவஸ்துவுண்டென்று சொல்
லுகிற
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கிஞ்சந சிறிதேனும்
ந ஸஹந்தே சுருதிகள் சகிக்கா.

அ-கை. இப்படி சுருதியிருக்கட்டும தற்குயுக்தி சொல்லவேண்டுமெனில்.

श्रुत्यर्थंविशतीकुर्मोनतर्कान्वच्मिकिंचन ।
तेनतार्किकशंकानामत्रकोवसरोवद ॥
तस्मात्कुतर्कंसंत्यज्यमुमुक्षुश्श्रुतिमाश्रयेत् ।

ஶ்ருத்யர்த்தம் விஶதீகுர்ம: ந தர்காந் வச்மி கிஞ்சந ।
தேந தார்கிகஶங்காநாமத்ர கோ அவஸரோ வத ॥ ௬௭
தஸ்மாத்குதர்கம் ஸந்த்யஜ்ய முமுக்ஷு: ஶ்ருதிமாஶ்ரயேத் ।

ஶ்ருத்யர்த்தம் சுருதிகளுடைய அந்த
ரங்கமான அர்த்தத்தை [ம்
விஶதீகுர்ம: பிரகாசமபண்ணுகிறோ
தர்காந் தர்க்கங்களை
கிஞ்சந சிறிதும்
ந வச்மி நாம் சொல்லவில்லை
தேந ஆகையால்

தார்கிகஶங்காநாம் தார்க்கிகாளுடைய
சங்கைக்கு
அத்ர இவிடத்தில் [து
க: அவஸர: என்னஅவசரமிருக்கிற
வத சொல்
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
குதர்கம் குதர்க்கம் பண்ணுவதை

Koviloor Digital Library

முமுக்ஷு: முமுக்ஷுவானவன்	ஶ்ருதிம் ஶ்ருதியையே
விஸ்ருஜ்ய தள்ளிப்போட்டு	ஶ்ரயேத் ஆசிரயிக்கவேண்டியது.

அ-கை. முமுக்ஷுக்களெப்படி அநுசந்தானம் பண்ணவேண்டியதெனில்.

श्रुतौतुमायाजीवेशौकरोतीतिप्रदर्शितम् ॥
ईक्षणादिप्रवेशान्तासृष्टिरीशकृताभवेत् ।
जाग्रदादिविमोक्षान्तस्संसारोजीवकर्तृकः ॥
असङ्गएवकूटस्थस्सर्वदानास्यकश्चन ।
भवत्यतिशयस्तेनमनस्येवंविचार्यताम् ॥

ஶ்ருதௌதுமாயாஜீவேஶௌகரோதீதிப்ரதர்ஶிதம் ॥ ௬௮
ஈக்ஷணாதிப்ரவேஶாந்தாஸ்ருஷ்டிரீஶக்ருதாபவேத் ।
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்தஸ்ஸம்ஸாரோஜீவகர்த்ருக: ॥ ௬௯
அஸங்கஏவகூடஸ்தஸ்ஸர்வதாநாஸ்யகஶ்சந ।
பவத்யதிஶயஸ்தேநமநஸ்யேவம்விசார்யதாம் ॥ ௭௦

மாயா மாயையே	ஜீவகர்த்ருக: ஜீவனுடைய சிருஷ்டி
ஜீவேஶௌ ஜீவேசுவரர்களை [று	யென்று அறியத்தக்கது.
கரோதி உண்டுபண்ணுகிறதென்	கூடஸ்த: கூடத்தர்
ஶ்ருதௌ ஶ்ருதியில் [றது	அஸங்க: ஏவ அசங்கரே ...
ப்ரதர்ஶிதம் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கி	ஸர்வதா எப்போதும்
ஈக்ஷணாதிப்ரவேஶாந்தா அதில்பார்	அஸ்ய இவருக்கு
வைமுதல்பிரவேசம்வரையிலுள்ள	கஶ்சந ஒருவிதகிருத்தியமான
ஸ்ருஷ்டி: சிருஷ்டியானது	அதிஶய: அதிசயமும்
ஈஶக்ருதா ஈசுவரனால்பண்ணப்ப	ந பவதி இல்லை
ட்டதாக	தேந ஆகையினால்
பவேத் பவிக்கத்தக்கது	மநஸி மனசில்தான் கூடத்தனென்று
ஜாக்ரதாதிவிமோக்ஷாந்த: ஜாக்கிரமுத	ஏவம் சதா இப்படி
ல் மோட்சம் வரையிலுள்ள	விசார்யதாம் விசாரணைப்பண்ணத்த
ஸம்ஸார: சம்சாரமானது	க்கது

அ-கை கூடத்தர்அசங்கர், அவரிடத்தில் ஒருகற்பனையுமில்லையென்று வேதாந்தத்திலெப்படி சொல்லுகிறதெனில்.

ननिरोधोनचोत्पत्तिर्नबद्धोनचसाधकः ।
नमुमुक्षुर्नवैमुक्तइत्येषापरमार्थता ॥

Koviloor Digital Library

நநிரோயொநவோத்பத்திநபத்தொநவஸாதக: ।
நமுமுக்ஷுர்நவைமுக்தஇத்யேஷாபரமார்தா ॥ எ௩

ந நிரோத: இந்த ஆத்துமாவில் மறைப்புமில்லை	நகனுமில்லை
ந உத்பத்தி: வ யாதொன்று உற்பத்தியாகவுமில்லை	ந முமுக்ஷு: முமுட்சுவுமில்லை
ந பத்த: வ கட்டுப்பட்டவன் ஒருவனுமில்லை	ந முக்த: வை முத்தனுமில்லை
ந ஸாதக: கர்மங்களைச் செய்கிறசா	ஏஷா இதுவே
	பரமார்தா இதி பரமார்தமாய் உள்ளதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

அ-கை. அப்போசுருதிகளில் அங்கங்கே ஜீவேசுவரர்களையும் பிரதிபாதிப்பானேனெனில்.

अवाङ्मनसगम्यंतंश्रुतिर्बोधयितुंसदा ।
जीवमीशंजगद्वापिसमाश्रित्यप्रबोधयेत् ॥

அவாங்மநஸகம்யந்தம்ஸ்ருதிர்போதயிதும்ஸதா ।
ஜீவமீஸம்ஜகத்வாபிஸமாஸ்ரித்யப்ரபோதயேத் ॥ எ௪

ஸ்ருதி: சுருதியானது	ஜீவம் ஜீவனையும்
அவாங்மநஸகம்யம் வாக்குக்குமனசுக்கெட்டக் கூடாததான	ஈஸம் ஈசுவரனையும்
தம் அந்தபிரமத்தை	ஜகத் வா அபி ஜகத்தையும்
ஸதா சதாகாலமும்	ஸமாஸ்ரித்ய ஆசிரயித்து
போதயிதும் போதிப்பதற்கு	ப்ரபோதயேத் போதிக்கிறது.

தா-ம். சாகாசந்திர நூலாருந் ததியாயங்கள் போலுமாம்.

அ-கை. சுருதிகளில்மறுபடி முன்னுக்குப்பின் விரோதமாய்ச் சொல்லப்படுவானேனெனில்,தத்துவத்தில் யாதொரு விரோதமும்சொல்லவில்லை,அதை அறிகிறவர்களுடைய புத்தியைப்பற்றி சொல்லுகிறது.

ययायययाभवेत्पुंसांव्युत्पत्तिःप्रत्यगात्मनि ।
सासैवप्रक्रियेहस्यात्साध्वीत्याचार्यभाषितम् ॥

யயாயயாபவேத்பும்ஸாம்வ்யுத்பத்தி:ப்ரத்யகாத்மநி ।
ஸாஸைவப்ரக்ரியேஹஸ்யாத்ஸாத்வீத்யாசார்யபாஷிதம் ॥ எ௫

பும்ஸாம் புருஷர்களுக்கு	வ்யுத்பத்தி: ஞானமானது
யயாயயா எவ்வளவு எவ்வளவு	பவேத் உண்டாகிறதோ
ப்ரத்யகாத்மநி பிரத்தியேகாத்துமாவிடத்தில்	ஸா ஸா ஏவ அவ்வளவு அவ்வளவு
	ஸாத்வீ போக்கியமான

ஶ்ருதி்யா அறியாமலிருந்து | ஸ்யாச இதி உண்டாகிறதென்று ஸூவாயஹாஷிதம் சுரேசுவராசாரியா
ஜவ இந்த ஆநந்தமானவில் | னால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சுருதியின் அர்த்தம் ஒன்றாயிருக்கும்போது அதைச்சொல்லுகிற சாஸ்திரார்த்தங்கள் பலவிதமாய்த்தாற்பரியம் பண்ணுவானேனெனில்.

श्रुतितात्पर्यमखिलमबुध्वाभ्राम्यतेजडः ।
विवेकीत्वखिलंबुध्वातिष्ठत्यानन्दवारिधौ ॥

ச்ருதிதாத்பர்யமகிலமபுத்வாப்ராம்யதேஜட: |
விவேகீத்வகிலம்புத்வாதிஷ்டத்யாநந்தவாரிதௌ || ௭௪

ஜட: மூடனானவன் | விவேகீ து விவேகியோ
அகிலம் சமஸ்தமான | வென்றால் சுருதிதாற்பரியமான சமஸ்தத்தையும்
ஶ்ருதிதாத்பர்யம் சுருதிகளுடைய தாற்பரியத்தை | புத்வா அறிந்து
அபுத்வா அறியாமல் | ஆநந்தவாரிதௌ ஆனந்தசமுத்திரத்தில்
ப்ராம்யதே மயங்குகிறான் | திஷ்டதி முழுகிக்கொண்டிருக்கிறான்

அ-கை. ஞானியின்நிச்சயத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

मायामेघोजगन्नीरंवर्षत्वेवयथातथा ।
चिदाकाशस्यनोहानिर्नवालाभइतिस्थितिः ॥

மாயாமேகோஜகந்நீரம்வர்ஷத்வேவயதாததா |
சிதாகாசஸ்யநோஹாநிர்நவாலாபஇதிஸ்திதி: || ௭௫

மாயாமேக: மாயையாகிற மேகமானது | சிதாகாசஸ்ய அதனால்சிதாகாசனுக்கு
ஜகந்நீரம் ஜகத்தாகிறவருஷத்தை | நோ ஹாநி: யாதொரு குறைவுமில்லை
யதா எப்படி வருஷிக்கவேண்டுமோ | ந வா லாப: யாதொருலாபமுமில்லை
ததா அப்படி | இதி இப்படி
வர்ஷது ஏவ வருஷித்துக்கொண்டேயிருக்கட்டும் | ஸ்திதி: ஞானியினுடையஸ்திதி யென்றறியவேண்டியது

அ-கை. இந்தசித்தாந்தத்தை பழகுகிறவனுக்கு பலமேதெனில்.

इमंकूटस्थदीपंयोऽनुसन्धत्तेनिरन्तरम् ।
स्वयंकूटस्थरूपेणदीप्यतेसौनिरन्तरम् ॥

இமம்கூடஸ்ததீபம்யோநுஸந்தத்தேநிரந்தரம் |
ஸ்வயம்கூடஸ்தரூபேணதீப்யதேஸௌநிரந்தரம் || ௭௬

யஃ யாதொருபுருஷன்	ஸஃ அந்தப்புருஷன்
இமம் இந்த	ஸ்வயம் தானே
கூடஸ்ததீபம் கூடஸ்ததீபத்தை	கூடஸ்தரூபேண கூடஸ்தரூபமாகவே
ஸந்ததம் இடைவிடாமல்	ஸந்ததம் எப்போதும்
அநுவர்த்தேத அனுசந்தானம்பண்ணி வருகிறானோ	தீப்யதே விளங்குகிறான்.

கூடஸ்ததீபம் முற்றிற்று.

---

(௯)வது தியானதீபசாரார்த்தப்ரகாசிகை.

உத்தரதாபனீய சுருதியிலிருக்கிற பிரமத்தியானத்தைக் காண்பிக்கிறார். தீபப்பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென்றோடுகிறது விசம்வாதிப்பிரமை. இரத்தினப் பிரபையைக்கண்டு இரத்தினமென்றோடுகிறது சம்வாதிப்பிரமை. வெம்பாவை யக்கினியென்றுநினைத்து தெய்வகதியால், அக்கினிகிடைத்தால் அனுமானசம்வாதி, கோதாவரிஜலத்தைக், கங்காஜலமென்று நினைத்து உட்கொண்டு பாபநிவர்த்தியாவது, சாஸ்திரிய சம்வாதிப்பிரமை, அவ்வாறு அஜாமேளனென்றவன், சுவரவெறிமயக்கத்தால் நாராயணனை ஸ்மரித்துமறிந்தபின்,சொர்க்கத்தை யடைந்தது சாஸ்திரீய சம்வாதிப்பிரமை,இவ்வாறு எல்லாநியாயத்திலும் யோசிக்கவும். சம்வாதியும் முதலில் மயக்கமாயிருந்தாலும், பலகாலத்தில்நன்றாய்ப் பலத்தைக்கொடுப்பதுபோல, பிர்மதத்துவ உபாசனையும் பலகாலத்தில் மோக்ஷபலத்தைக் கொடுக்கும். ஆப்தனான குருவாக்கியத்தை நம்பித் தியானஞ்செய்வதே பிரமத்தியானம், மரணகாலபரியந்தம் பிரமத்தியானஞ்செய்து, பிரம மடையாவிட்டாலும், பிரதிபந்தநாசத்தால் மறுஜன்மத்திலாவது மோக்ஷபலத்தை யடைவான், வியாசரும் மேற்கூறியவாறு கூறியிருக்கின்றனர்.

இன்று அனேகந்தடவைசொல்லி, படிப்பு வராவிட்டாலும், மறுதினத்தில் லேசாய் வருவதுபோலவரும். ஒருஜென்ம கெர்ப்பத்தில் ஞானத்தைவாமதேவர் அடைந்தாரென்றும், ஜடபரதர் மூன்றுஜன்மத்தின், பிரதிபந்தநாசகாலத்தி லடைந்தாரென்றும், சுருதிகூறுகின்றது. கேனோபநிடத்தில் பிர்மத்தியானங் கூடாதென்று சொல்லியிருக்க, நீர், எவ்வாறுகூறினீரெனில், அந்தசுருதியிலே அறியப்பட்டதற்கும், அறியப்படாததற்கும், அப்புறப்பட்டதுபிர்மமென்று சொல்லியிருக்கும்போது, பிர்மஞானமுங் கூடாதென்றசொன்

Koviloor Digital Library

ன குருவைப்பார்த்துக் கேட்கிறான் அறியப்பட்டதற்கும், அறியப்படாததற்கும், அப்புறப்பட்டதென்று அறிகிறதே ஞானமென்றால், அவ்வாறுதாமும் உபாசிக்கிறோம், ஐயா உபாசனையில்லைமக்கு இவ்வளவுபக்தியென்ன, உனக்குந்தான் இவ்வளவு த்துவேஷமென்ன. ஐயா ஞானத்திற்கும் உபாசனைக்கும், தாரதம்மிய மென்னவென்றால், ஞானம் வஸ்து தந்திரம். உபாசனை கர்த்திரு தந்திரம், வஸ்துதந்திர ஞானத்திற்கு பிரமவிசாரமேயேது, வந்தஞானம் இவன் நினைக்காவிட்டாலும், அவனை அதுவிட்டுநழுவாம லிருக்கிறதே, ஸ்வரூபம் சகலசம்சார நிவர்த்தியேகாரியம், கிருதகிருத்தியனாய் நித்தியதிருப்தியை யடைந்திருப்பதேஅவதி. பிராரப்தநாசத்தை எதிர்பார்த்திருப்பதே பலம், கருத்திருதந்திர ஞானமானஉபாசனைக்கு நீபிரமமென்றுசொன்ன குருவாக்கியத்தைச் சிரத்தையுடன் நம்புவதேயேது. அன்னியர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி விசாரிக்காமலிருப்பதே ஸ்வரூபம். துவைதவிருத்தி யில்லாமல் அகண்டாகாரபிரமமாய்த் தியானிக்கிறதேகாரியம். நான்பிரமமென்ற திடப்பழக்கம் வருவதேஅவதி. மரணபரியந்தம் அதையேஸ்மரிந்து முக்தியடைவதேபலம். மிகவும் புத்திமந்தனு யிருக்கிறவனுக்கும், சரீராதிசாமக்கிரகையால் சிரவணஞ்செய்ய சக்தியற்றவனுக்கும், விசாரம் கிடையாதவனுக்கும், இந்தப்பிரமோபாசனை சொன்னதேயன்றி மற்றவர்களுக்கல்ல, சத்தியகாமரென்ற மகரிஷிக்குப் பிப்பலாதரென்றமுனி, ஓங்காரபிர்மத்தை நன்றாயுபாசிக்க வேண்டியதாய் பிரச்னோபனிஷத்தில் தெரிவித்திருக்கின்றார், இவ்வாறு கடவல்லியுபனிஷத்திலும் இதுவே மேலான பிடிப்பென்றும், இதுவே அறியத்தகுந்ததென்றும், ஐந்தவயதுபாலனான நசிகேதனுக்கு எமனுரைத் திருக்கின்றார். இந்தஅர்த்தத்தையே கீதையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனனுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார், ஆகையால் தேகாபிமானத்தைவிட்டு திடமாயிந்தப் பிரமத்தியானத்தைச் செய்கிறபுருஷன், இங்கேயே நாசமற்ற மோக்ஷத்தை யடைவதிற்சந்தேகமில்லை.

தியானதீப சாரார்த்தப் பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீ மஹேசாய நம:.

ஸ்ரீ மாசார்ய ஸ்வாமிநே நம:.

த்யாநதீப:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।

क्रियतेध्यानदीपस्यव्याख्यासंक्षेपतोमया ॥

Koviloor Digital Library

நகவாமபீஜ்லாாம தீ கியடிகிடிராமணு்ஈ*தீஜ்லாமள ।
ஜ்யதெய்யாகநீவலஸ்வ்யாவ்யாவலாகெஷிவதெதாசயா ॥

ஸ்ரீபாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ணிய முனீசுவரர்களை நமஸ்காரஞ்செய்து சம்க்ஷேபமாக தியானதீபத்திற்கு வியாக்கியானத்தைச் செய்கிறேன்.

அ-கை. இந்தவேதாந்த சாஸ்திரத்தில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகாதி சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனாயும் நன்றாய் சிரவணமனன நிதித்தியாசனமான அநுஷ்டானத்தை யுடையவனாயு மிருக்கிறவனுக்கு, தத்துவம்பதார்த்த விசாரபூர்வகமாக மகாவாக்கியார்த்த ரூபமான அபரோட்ச ஞானத்தினாலே பிரமமேதானாயிருக்கிற மோட்ச முண்டாகிறதென்று இதுவரைசொல்லப்பட்டது. அதில்அப்படி சிரவணம் பண்ணினவனுக்கும் பிரஞ்ஞாமாந்தியம் முதலானசில பிரதிபந்தத்தாலே அப்பிரதிபந்தா பரோட்சஞானம் உண்டாகாத பட்சத்தில், அது வுண்டாகுவதற்கு வழியாயும் மோட்சபலத்தைக் கொடுப்பதாயுமிருக்கிற உபாசனைகளைக் காண்பிக்கிரவரா யிருக்கிற இந்தகுருநாதன், முதலில் திருஷ்டாந்தத்துடன் பிரமத் தியானத்தினாலும், மோட்சமுண்டாகுமென்று பிரதிஞ்ஞை பண்ணுகிறார்.

संवादिभ्रमवद्ब्रह्मतत्वोपास्त्याविमुच्यते ।

ஸம்வாதிஜ்ரமவத்ஜ்ஹதத்வொபாஸ்த்யாவிமுச்யதெ ।

ஸம்வாதிஜ்ரமவத்சம்வாதிபிரமைபோல	னத்தினாலே (கிறது
ஜ்ஹதத்வொபாஸ்த்யா பிரமத்தியா	விமுச்யதெ மோட்சம் அடையப்படு

அ-கை. அதில்என்னப் பிரமாணமெனில்,

उत्तरेतापनीयेऽतश्श्रुतोपास्तिरनेकधा ॥

உத்தரெதாபநீயெ஽தஶ்ருதொபாஸ்திரநெகதா ॥ ௧

யதஃ யாதொரு காரணத்தினாலே	ஶ்ருதா கேட்கப் பட்டிருக்கிறதோ
உத்தரதாபநீயெ உத்தரதாபநீயத்தில்	அதஃ ஆகையினாலே இந்தவிடத்தில்
உபாஸ்திஃ பிரமத்தியானமானது	முக்திநிமித்தமாக பிரமத்தியானத்
அநெகதா அனேகப்பிரகாரமாக	தைச் சொல்லுகிறோம்.

அ-கை. இப்படி சம்வாதிபிரமையென்று சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தை யிங்கே சொல்லியிருக்கிற தெனில்.

मणिप्रदीपप्रभयोर्मणिबुद्ध्याभिधावतोः ।
मिथ्याज्ञानाविशेषेपिविशेषोऽर्थक्रियांप्रति ॥

மணிப்ரதீபப்ரஜயொர்மணிபுத்யாஜிதாவதொஃ
மித்யாஜ்ஞாநாவிஶெஷெபிவிஶெஷொ஽ர்தக்ரியாம்ப்ரதி ॥ ௨

மணிப்ரதீபப்ரபயோ: ரத்நதீபங்களுடைய பிரபைகளிலே
மணிபுத்த்யா ரத்நமென்கிற புத்தியினாலே
அபிதாவதோ: ஓடப்பட்ட இருவர்களுக்கும்
மித்யாஜ்ஞாநாவிஶேஷே அபி பொய்யாயிருக்கிற பிரபைகளில் மித்தியா ஞானம் சமானமானாலும்
அர்த்தக்ரியாம் ப்ரதி பிரயோஜனத்தை அடையும்போது
விஶேஷ: விசேஷமானது உண்டாயிருக்கிறதென்று வார்த்திகத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

அ-கை. அந்தவார்த்திகத்தில்ச் சொன்னதை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்,

दीपोपवरकस्यान्तर्वर्ततेतत्प्रभाबहिः ।
दृश्यतेद्वार्यथान्यत्रतद्वद्दृष्टामणेःप्रभा ॥
दूरेप्रभाद्वयंदृष्ट्वामणिबुद्ध्याभिधावतोः ।
प्रभायांमणिबुद्धिस्तुमिथ्याज्ञानन्द्वयोरपि ॥
नलभ्यतेमणिर्दीपप्रभांप्रत्यभिधावता ।
प्रभायांधावतावश्यंलभ्येतैवमणिर्मणेः ॥

தீபோபவரகஸ்யாந்தர்வர்த்ததேதத்ப்ரபாபஹி: ।
த்ருஶ்யதேத்வார்யதாந்யத்ரதத்வத்த்ருஷ்டாமணே:ப்ரபா ॥ ௧
தூரேப்ரபாத்வயம்த்ருஷ்ட்வாமணிபுத்த்யாபிதாவதோ: ।
ப்ரபாயாம்மணிபுத்திஸ்துமித்யாஜ்ஞாநம்த்வயோரபி ॥ ௨
நலப்யதேமணிர்தீபப்ரபாம்ப்ரத்யபிதாவதா ।
ப்ரபாயாம்தாவதாவஶ்யம்லப்யேதைவமணிர்மணே: ॥ ௩

அபவரகஸ்ய தாழ்வாரத்தினுடைய
அந்த: உள்ளே
தீப: விளக்கு
வர்த்ததே இருக்கிறது
தத்ப்ரபா அந்ததீபத்தின்பிரபை
பஹி: வெளியில்
த்ருஶ்யதே காணப்படுகிறது
அத பிற்பாடு
அந்யத்ர இன்னுமொரு
த்வாரி வீட்டின்வாசலில்
தத்வத் அதுபோல
மணே: ரத்நத்தினுடைய
ப்ரபா பிரபையானது
த்ருஷ்டா காணப்படுகிறது
தூரே வெகுதூரத்தில்
ப்ரபாத்வயம் இரண்டுபிரபைகளையும்
த்ருஷ்ட்வா பார்த்து
மணிபுத்த்யா ரத்நமென்கிறபுத்தியினாலே
அபிதாவதோ: ஓடுகிறவர்களாயிருக்கிற
த்வயோ: அபி இரண்டுபேர்களுக்கும்
ப்ரபாயாம் பிரபையில்

Koviloor Digital Library

மணிப்ரபாப்ரமம் - ரத்தினமென்கிற புத்தி யானது | ந ஸம்ஸயம் - அடையப்படவில்லை
மித்யாஜ்ஞாநம் - பொய்யானஞான ந்தானே | மணேஸ் - ரத்தினத்தினுடைய
தீபப்ரபா - தீபத்தின் பிரபையை | ப்ரபாயாம் - பிரபையைக்குறித்து
ப்ரதி - குறித்து | யாவதா - ஓடுகிறவனுலே
அபியாவதா - ஓடப்பட்ட புருஷனுலே | கவஸ்யம் - நிச்சயமாக
மணிஃ - ரத்தினமானது | மணிஃ - ரத்தனம்
| லப்யத ஏவ - அடையவே படுகிறது.

அ-கை. வார்த்திகத்தில் இப்படிச் சொல்லியிருக்கட்டும். பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

दीपप्रभामणिभ्रान्तिर्विसंवादिभ्रमस्स्मृतः ।
मणि प्रभामणिभ्रान्तिस्संवादिभ्रमउच्यते ॥

தீபப்ரபாமணிப்ராந்திர்விஸம்வாதிப்ரமஸ்ஸ்ம்ருதஃ ।
மணிப்ரபாமணிப்ராந்திஸ்ஸம்வாதிப்ரமஉச்யதே ॥ ௬௬

தீபப்ரபாமணிப்ராந்திஃ - தீபப்பிரபையில் ரத்தினப்பிராந்தியானது | மணிப்ராந்திஃ - ரத்தினமென்கிற பிரமையானது
விஸம்வாதிப்ரமஃ - விசம்பவாதிபிரமையென்று | ஸம்வாதிப்ரமஃ - சம்வாதிபிரமையென்று
ஸ்ம்ருதஃ - சொல்லப்படுகிறது | உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது.
மணிப்ரபா - ரத்தினுடைய பிரபையில் |

அ-கை. இப்படி பிரத்தியட்சசம்வாதி பிரமையைக் காண்பிவித்து, அனுமானவிஷயத்திலும் காண்பிவிக்கிறார்.

बाष्पं धूमतयाबुध्वातत्रांगारानुमानतः ।
वह्नियदृच्छयालब्धस्ससंवादिभ्रमोमतः ॥

பாஷ்பம்தூமதயாபுத்த்வாதத்ராங்காராநுமாநதஃ ।
வஹ்னிர்யத்ருச்சயாலப்தஸ்ஸஸம்வாதிப்ரமோமதஃ ॥ ௭

பாஷ்பம் - வெம்பாவை | யத்ருச்சயா - தெய்வகதியினுலே
தூமதயா - புகையென்கிறநிச்சயம்பண்ணி | வஹ்நிஃ - அக்கியானது
அங்காராநுமாநதஃ - அக்கினி இருக்கிறதென்ற அனுமானத்தால் | லப்தஃ - லபிக்கப்பட்டது
புத்த்வா - அறிந்துபோனவனுக்கு | ஸஃ - அது
தத்ர - அந்தவிடத்தில் | ஸம்வாதிப்ரமஃ - அனுமானசம்வாதிபிரமை
| மதஃ - எனப்படும்.

அ-கை. சாஸ்திரசம்வாதி பிரமையை உதாரணங்களுடன் காண்பிக்கிறார்:

Koviloor Digital Library

गोदावर्युदकंगङ्गोदकंमत्वाविशुद्धये ।
संप्रोक्ष्यशुद्धिमाप्नोतिससंवादिभ्रमोमतः ॥
ज्वरेणाप्तसन्निपातंभ्रान्त्यानारायणंस्मरन् ।
मृतस्स्वर्गमवाप्नोतिससंवादिभ्रमोमतः ॥

𑌗𑍋𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌂𑌗𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑌕𑌂𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌸𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋𑌮𑌤𑌃 ॥ ௮
𑌜𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ।
𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌸𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍋𑌮𑌤𑌃 ॥ ௯

𑌗𑍋𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌂 கோதாவரி தீர்த்தத்தை
𑌗𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑌕𑌂 கங்காதீர்த்தமென்று
𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 எண்ணி [ட்டு
𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 பாபட்சயத்தின் பொரு
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 பிரோட்சித்துக்கொ
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 சுத்தியை [ண்டு
𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 அடைகிறான்
𑌸𑌃 அதுவே [ரமை
𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 சாஸ்திரிய சம்வாதிபி
𑌮𑌤𑌃 எனப்படுகிறது
𑌜𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 காச்சலாலே

𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌂 சன்னிபாததோஷத்தை
𑌆𑌪𑍍𑌤𑌃 அடைந்த அஜாமீளன்
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 மயக்கத்தினாலே
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 நாராயணனைஸ் மரித்துகொண்டு
𑌮𑍃𑌤𑌃 இறந்தவன்
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 சுவர்க்கத்தை
𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 அடைந்தான்
𑌸𑌃 அது
𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 ஒருசம்வாதிபிரமை
𑌮𑌤𑌃 எனப்படுகிறது

வி-ம். ஹரியென்றநாமத்தை துஷ்டர்கள் சொன்னாலும் அவர்களுக்கும்பாபம்போய்விடும். தீயென்றுதெரியாமல் தொட்டவனையும், தீயெரிப்பதுபோலவென்றும், ஸ்மிருதியிலும், அஜாமீளன் நாராயணஸ்மரணம் விசேஷமென்பதையறியாமல் தன்புத்திரனுடைய நாமமென்றுநினைத்து, வைத்தியர்முதலானவர்களைக் கூப்பிடுவதுபோல், நாராயணாவென்று சொன்னதால், நற்கதியையடைந்தானென்று சொல்லுகிற புராணவசனத்தையும் கண்டுகொள்.

அ-கை. இப்படி ஷிதசம்வாதிபிரமை உதாகரணந்தால். சித்திக்கஅர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறர்.

प्रत्यक्षस्यानुमानस्यतथाशास्त्रस्यगोचरे ।
उक्तन्यायेनसंवादिभ्रमास्सन्तिहिकोटिशः ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌤𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌗𑍋𑌚𑌰𑍇 ।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑌿𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑌃 ॥ ௧௦

Koviloor Digital Library

ப்ரத்யக்ஷஸ்ய பிரத்தியட்சத்திற்கும் | உக்தாயென சொல்லப்பட்ட நியாய
அநுமாநஸ்ய அநுமானத்திற்கும் | ந்திஞலே [லை
தயா அப்படியே | ஸம்வாதிப்ரமாஃசம்வாதிபிரமைகளான
ஶாஸ்த்ரஸ்ய சாஸ்திரத்திற்கும் | கோடிஶ: கோடிவிதங்களாக
கொசரெ விஷயமாய் | ஸந்தி ஸி இருக்கின்றனவன்றே.

அ-கை. இப்படியாவது இந்த சம்வாதிபிரமைகளை எதற்கங்கீகரிக்கவேண்டுமெனில்.

अन्यथामृत्तिकादारुशिलास्स्युर्देवताःकथम् ।
अग्नित्वादिधियोपास्याःकथंवायोपितादयः ॥

அந்யதாம்ருத்திகாதாருஶிலாஸ்யுர்தேவதா:கதம் ।
அக்நித்வாதிதியோபாஸ்யா:கதம்வாயோஷிதாதய: ॥ ௧௧

அந்யதா இப்படிசம்வாதி பிரமைஅங்கீகரியா விடில் | வருணன் தேவலோகத்தையும் அக்கினிகளாக உபாசிக்கும்படி
ம்ருத்திகாதாருஶிலா: மண், கல், கட்டை, முதலானவை | அக்நித்வாதிதியா பஞ்சாக்கினி வித்தையில் இவர்களையுபாசிக்கும்படி
தேவதா: உபாசிக்க யோக்கியமான [தெய்வங்களாக | கதம் வா என்னமாய் சொல்லக்கூடும்
கதம் எப்படி | உபாஸ்யா: இந்தஉபாசனு பலமான பிர்மலோக பிராப்தி தான் என்னமாய் வரும்
ஸ்யு: ஆகும் |
யோஷிதாதய: ஸ்திரீ-புருஷன், மண், |

அ-கை. இப்போது வெகுகிரந்தங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சம்வாதிபிரமைகள் புத்தியில் எளிதாயேறும்பொருட்டு சுருக்கிகாண்பிக்கிறுர்.

अयथावस्तुविज्ञानात्फलंलभ्यतईप्सितम् ।
काकतालीयतस्सोयंसंवादिभ्रमउच्यते ॥

அயதாவஸ்துவிஜ்ஞாநாத்பலம்லப்யதஈப்ஸிதம் ।
காகதாலீயதஸ்ஸோயம்ஸம்வாதிப்ரமஉச்யதே ॥ ௧௨

அயதாவஸ்துவிஜ்ஞாநாத் எதார்த்தமன்றியிலிருக்கிற வஸ்துவினுடைய விஞ்ஞானத்தால் | ஈப்ஸிதம் இச்சித்த
காகதாலீயத: காக்கைஉள் கார்ந்து பனம்பழத்தை தள்ளிற்றென்று தெய்வகதியான நியாயத்தால் | பலம் பலம் (ன்றுண்டோ
| லப்யதெ லபிக்கப்படுகிறது யாதொ
| ஸ: அயம் அந்தஇதுவே
| ஸம்வாதிப்ரம: சம்வாதிபிரமை
| உச்யதெ எனப்படுகிறது.

அ-கை. பிரமத்தியானம் ஸ்வரூபமற்ற விஷயமானதால் விசாரஜ்ஞானபலமான முக்தியை எப்படி கொடுக்குமெனில்.

Koviloor Digital Library

स्वयंभ्रमोपिसंवादीयथासस्यक्फलप्रदः ।
ब्रह्मतत्वोपासनापितथामुक्तिफलप्रदा ॥

ஸ்வயம்ப்⁴ரமோபிஸம்வாதீ³யதா²ஸம்யக்ப²லப்ரத³: ।
ப்³ரஹ்மதத்வோபாஸநாபிததா²முக்திப²லப்ரதா³ ॥ ௧௩

ஸம்வாதீ³ சம்வாதியானது	ததா² அப்படி.
ஸ்வயம்ப்⁴ரமோபி தான்மயக்கருபமானாலும்	ப்³ரஹ்மதத்வோபாஸநாபி பிரமதத்துவத்தினுடையஸ்வரூபத்தியானமும்
யதா² எப்படி	முக்திப²லப்ரதா³ மோட்சமாகிறபலத்தைக் கொடுக்கும்.
ஸம்யக்ப²லப்ரத³: நல்லதாகபலத்தைகொடுக்கிறதோ	

ஆ-கை. இந்தத்தியானம் பிர்மத்தையறிந்து செய்கிறதா, அல்லது அறியாமல்ச்செய்கிறதா, அறிந்து செய்கிறதென்றால், மோட்சசாதனமான ஞானம் வந்துவிட்டால், பிர்மத்தியானம், நிஷ்பிரயோசனமாயிற்றே. அறியாமல்ச்செய்கிறதென்றால், விஷயமாயிருக்கிற பிர்மலட்சணம், அறிந்துகொள்ளாதவனுக்கு பிர்மத்தியானமே கிடைக்கமாட்டாதே, அப்படியிருந்தால், இதற்குச்சமாதானம் சொல்லவேண்டுமெனில்.

वेदान्तेभ्योब्रह्मतत्वमखण्डैकरसात्मकम् ।
परोक्षमवगम्यैतदहमस्मीत्युपासते ॥

வேதா³ந்தேப்⁴யோப்³ரஹ்மதத்வமக²ண்டை³கரஸாத்மகம் ।
பரோக்ஷமவக³ம்யைதத³ஹமஸ்மீத்யுபாஸதே ॥ ௧௪

வேதா³ந்தேப்⁴ய: வேதாந்தங்களினாலே குருமுகமாய்	பரோக்ஷம் பரோட்சமாக
அக²ண்டை³கரஸாத்மகம் அகண்டைகரசவடிவமான	அவக³ம்ய அறிந்து
ப்³ரஹ்மதத்வம் பிரமஸ்வரூபத்தை	ஏதத் இந்தபிர்மமே
	அஹம் அஸ்மி இதி நானென்று
	உபாஸதே தியானம்பண்ணுகிறான்.

ஆ-கை. அந்தபரோட்ச ஞானத்திற்கு ஸ்வரூபமேதெனில்.

प्रत्यग्व्यक्तिमनुल्लिख्यशास्त्राद्विष्णवादिमूर्तिवत् ।
अस्तिब्रह्मेतिसामान्यज्ञानमत्रपरोक्षधीः ॥

ப்ரத்யக்³வ்யக்திமநுல்லிக்²யஶாஸ்த்ராத்³விஷ்ணவாதி³மூர்திவத் ।
அஸ்திப்³ரஹ்மேதிஸாமாந்யஜ்ஞாநமத்ரபரோக்ஷதீ⁴: ॥ ௧௫

ப்ரத்யக்³வ்யக்திம் பிரத்தியகாத்தும ஸ்வரூபத்தை	அநுல்லிக்²ய விஷயிகரித்து அறியாமல்
[illegible] தானாக	ஶாஸ்த்ராத் வேதாந்தத்தினாலேயே

Koviloor Digital Library

விஷ்ண்வாதிமூர்த்திவத் விஷ்ணு முதலான மூர்த்தியை அறிந்தது போல

ப்ரஹ்ம ஸ்புரதி இதி பிரமம் தோன்றாநின்றிருக்கிறதென்று

யாஜ்ஞாநம் ஸாமான்யாமாயுண்டான ஞானம்

தத் இந்த விடத்தில்

பரோக்ஷமிதி பரோட்சஞான மெனப்படும்.

அ-கை. விஷ்ணுவின் சதுர்ப்புஜம்முதலான விசேஷத்தோடே அறிந்திருக்கிற ஞானமெதினால் பரோட்சமென்று சொல்வதெனில்.

चतुर्भुजाद्यवगतावपिमूर्तिमनुल्लिखन् ।

अक्षैःपरोक्षज्ञान्येवनतदाविष्णुमीक्ष्यते ॥

சதுர்ப்புஜாத்யவகதாவபிமூர்த்திமநுல்லிகந் ।

அக்ஷை:பரோக்ஷஜ்ஞாந்யேவநததாவிஷ்ணுமீக்ஷ்யதே ॥ ௧௬

சதுர்ப்புஜாத்யவகதாவபி சாஸ்திரத்தால் நான்குகைமுதலானதை யுடையவர் விஷ்ணுவென்றஞானம் வந்திருந்தாலும்

அக்ஷை: சட்சுராதிசகல இந்திரியங்களினாலே

மூர்த்திம் அந்த மூர்த்தியை

அநுல்லிகந் பிரத்தியட்சமாய்க்காணாதவனானதால்

ததா அப்போ

விஷ்ணு அந்தவிஷ்ணுவை

ந ஈக்ஷ்யதே பார்க்கவில்லை

பரோக்ஷஜ்ஞாநீ ஏவ அவன்பரோட்சஞானியே.

அ-கை. விஷ்ணுவாதி மூர்த்திஞானமும் இந்திரிய ஞானகோசர மில்லாமையால் பிராந்திஞான மாயிற்றேயெனில்.

परोक्षत्वापराधेनभवेन्नातत्ववेदनम् ।

प्रमाणेनैवशास्त्रेणसत्यमूर्तेर्विभासनात् ॥

பரோக்ஷத்வாபராதேநபவேந்நாதத்வவேதநம் ।

ப்ரமாணேநைவஶாஸ்த்ரேணஸத்யமூர்த்தேர்விபாஸநாத் ॥

ப்ரமாணேந பிரமாணமாயிருக்கிற

ஶாஸ்த்ரேண ஏவ சாத்திரத்தினாலே

ஸத்யமூர்த்தே: சத்தியமான அந்த விஷ்ணுவாதிமூர்த்தியானது

விபாஸநாத் விளங்குகிறபடியால்

பரோக்ஷத்வாபராதேந பரோட்சமாயிருந்தகுற்றத்தால்

அதத்வவேதநம் பிராந்திஞானமாக

ந பவேத் பவிக்காது.

அ-கை. சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான பிர்மஞானம் சாத்திரத்தாலுண்டாயிருக்கும்போது, என்னவதுவால் அந்தஞானம் இவனுக்கு பரோட்சமாயிற்றெனில்.

Koviloor Digital Library

सच्चिदानन्दरूपस्यशास्त्राद्भानेप्यनुल्लिखन् ।
प्रत्यक्त्वंसाक्षिणंतत्तुब्रह्मसाक्षान्नवीक्ष्यते ॥

ஸச்சிதாநந்தரூபஸ்யஶாஸ்த்ராத்பாநேப்யநுல்லிகந் ।
ப்ரத்யக்த்வம்ஸாக்ஷிணம்தத்துப்ரஹ்மஸாக்ஷாந்நவீக்ஷ்யதே ॥ ௧௮

ஸச்சிதாநந்தரூபஸ்ய சச்சிதானந்த ரூபமானபிர்மம் ஶாஸ்த்ராத் சாத்திரத்திலே பாநே அபி விளங்கினபோதிலும் ப்ரத்யக்த்வம் நானென்கிற பிரத்தியக் ரூபமான ஸாக்ஷிணம் சாட்சியை அநுல்லிகந் விஷயீகரியாததால் தத் து அந்த ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை ஸாக்ஷாத் சாட்சாத்துக்காரமாக ந வீக்ஷ்யதே பார்க்கவில்லை.

அ-கை. அப்போ அப்படியறிந்த பிர்மஞானம் பிராந்திஞானமாக எப்படி ஆகமாட்டாதெனில்.

शास्त्रोक्तेनैवमार्गेणसच्चिदानन्दनिश्चयात् ।
परोक्षमपितज्ज्ञानंतत्वज्ञानंनतुभ्रमः ॥

ஶாஸ்த்ரோக்தேநைவமார்க்கேணஸச்சிதாநந்தநிஶ்சயாத் ।
பரோக்ஷமபிதஜ்ஜ்ஞாநம்தத்வஜ்ஞாநம்நதுப்ரமஃ ॥ ௧௯

ஶாஸ்த்ரோக்தேந சாத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டதாயிருக்கிற மார்க்கேண ஏவ மார்க்கத்திலேதானே ஸச்சிதாநந்தநிஶ்சயாத் பிர்மம்சச்சிதானந்தமென்று நிச்சயம் வந்திருப்பதால் தஜ்ஜ்ஞாநம் அந்தஞானம் பரோக்ஷம் அபி பரோட்சமானாலும் தத்வஜ்ஞாநம் எதார்த்தஞானமே தவிர ந து ப்ரமஃ பிராந்திஞானமாக ஆகமாட்டாதன்றோ.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் பிர்மமென்ற சிரவணத்தைப்பண்ணி அதினலே பரோட்சஞானம் இவனுக்கு சாத்திரத்தால் வந்ததுபோல இந்தசரீரத்திலிருக்கிற சாட்சியைத்தானே, குருவானவர் மகாவாக்கியத்தால் நீயேபிர்மமென்று, உபதேசிக்கப்பட் டிருக்கும்போது, இவனுக்குமாத்திரம்பிர்மம் அபரோட்சமாகாததற்கு காரணமேதெனில்.

ब्रह्मयद्यपिशास्त्रेषुप्रत्यक्त्वेनैववर्णितम् ।
महावाक्यैस्तथाप्येतद्दुर्बोधमविचारिणः ॥

ப்ரஹ்மயத்யபிஶாஸ்த்ரேஷுப்ரத்யக்த்வேநைவவர்ணிதம் ।
மஹாவாக்யைஸ்ததாப்யேதத்துர்போதமவிசாரிணஃ ॥ ௨௰

Koviloor Digital Library

யதி ஸதி — நீசொல்லும்படி
ஶாஸ்த்ரத: — இந்தசாஸ்திரங்களில்
ஆசார்யோக்தே: — குருவின் உபதேசமா னமகாவாக்கியங்களினாலே
ப்ரஹ்ம — பிரமமானது (ஜீவ
ப்ரத்யக்த்வேந — பிரத்தியகாத்துமாவா
வர்ணிதம் ஏவ — வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ததா ஸதி — அப்படி இருந்தாலும்
அவிசாரிண: — விசாரமில்லாத புருஷனுக்கு
ஏஷ — இந்த அபரோட்சஞானம் உண்டாகிறது
இத்யேதத் அஸாத்யம் — அசாத்தியமாய்விடும்

அ-கை. அபரோட்சஞானம், பிரமாணவஸ்து விஷயமாயிருந்தும், அந்த பிரமாணவஸ்துவும், தத்துவமசியாதி மகாவாக்கியவிசார ஜன்னியபிர்மாத்துமைக்கிய லட்சணமாயிருந்தும், யாதுகாரணமன்றிபி லிவனுக்கு, அபரோட்சஞான சாதனமானவிசாரமும், அதினாலுண்டாகிற ஞானமும் அசாத்திய மாய் போயிற்றெனில்,

देहाद्यात्मत्वविभ्रान्तौजाग्रत्यांनहठात्पुमान् ।
ब्रह्मात्मत्वेनविज्ञातुंक्षमतेमंदधीत्वतः ॥

தேஹாத்யாத்மத்வவிப்ராந்தௌஜாக்ரத்யாம்நஹடாத்புமாந் ।
ப்ரஹ்மாத்மத்வேநவிஜ்ஞாதும்க்ஷமதேமந்ததீத்வத: ॥ ௨௧

தேஹாத்யாத்மத்வவிப்ராந்தௌ — தேகாதிகளில்நானென்கிற மயக்கமானது
ஹடாத் — பலாத்காரமாக
ஜாக்ரத்யாம் — ஜாக்கிரதையாயிருந்தாளவில்
புமாந் — இந்தபுருஷன்
மந்ததீத்வத: — மந்தபுத்தியானதால்
ப்ரஹ்மாத்மத்வேந — பிர்மமேநானென்று
விஜ்ஞாதும் — சாட்சாத்காரமாக அறிவதற்கு
ந க்ஷமதே — சமர்த்தனாகிறானில்லை.

வி-ம். சித்தமாகிறவிறகில் தேகாத்தும புத்தியாகிற ஈரம்மிகுந்திருப்பதால் விசாரமாகிறகாந்தியால் விருத்தி பண்ணப்பட்டிருக்கிற அபரோட்சஞானமாகிறஅக்கினி இந்த சித்தமாகிறகட்டையை பஸ்பம்பண்ண சக்தியில்லாததாயிற்று.

அ-கை. அப்போ தேகாதிதுவைதபிரமை போகாமையால் பரோட்சஞானந்தான் அவனுக்கெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

ब्रह्ममात्रंसुविज्ञेयंश्रद्धालोश्शास्त्रदर्शिनः ।
अपरोक्षद्वैतबुद्धिःपरोक्षाद्वैतबुद्धचनुत् ॥

ப்ரஹ்மமாத்ரம்ஸுவிஜ்ஞேயம்ஶ்ரத்தாலோஶ்ஶாஸ்த்ரதர்ஶிந: ।
அபரோக்ஷத்வைதபுத்தி:பரோக்ஷாத்வைதபுத்த்யநுத் ॥

ஶாஸ்த்ரதர்ஶிந: — வேதாந்தசாத்திரத்தை நன்றாய் பார்த்தவனாயும்
ஶ்ரத்தாலோ: — சிரத்தையை யுடையவனாயுமிருக்கிற இவனுக்கு
ப்ரஹ்மமாத்ரம் — பிரமத்தைமாத்திரம்
ஸுவிஜ்ஞேயம் — பரோட்சமாய் நன்றாய் அறியக்கூடும்

Koviloor Digital Library

ஸ்வ ரோக்ஷமேவ தஸ்யாஸ்ய பிரத்தி யட்சமாயிருக்கிற ஆத்மாவாகிய விஷயமாயிருப்பி ருள்ள தத்துவஞானமானது | பரோக்ஷஜ்ஞானேன நபாத்யதே பரோக்ஷமாயிருக்கிற அந்த ஞானத்தைப் பிரம ஞானத்தை ஒருக்காலும் கெடுக்காது

ஆ-கை. அப்படி சொல்லக்கூடாது, பிரத்தியட்சமா யிருக்கிறதும் கூட பிரோட்சமான தெய்வமிருக்க ஆசையைக் கெடுத்து இதை சாப்பிடும்படியாய் பண்ணுவதாயிரா யிருப்பதால், நீர்சொல்லுகிறதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

अपरोक्षशिलाबुद्धिर्नपरोक्षेशतांनुदेत् ।

ஏ. அபரோக்ஷசிலாபுத்திர் நபரோக்ஷேசதாம் நுதேத் ।

அபரோக்ஷசிலாபுத்தி: கோவிலில் பிரத்தியட்சமான சிலாஞானமானது பரோக்ஷேசதாம் பரோட்சமான | தெய்வபுத்தியை ந நுதேத் கெடுக்கவில்லையென்பது உலகபிரசித்தம்

ஆ-கை. அப்படி பிரதிமைகளில் தெய்வபுத்தியைக் காணோமேயெனில்.

प्रतिमादिपुविष्णुत्वेकोवाविप्रतिपद्यते ॥
अश्रद्धालोरविश्वासोनोदाहरणमर्हति ।
श्रद्धालोरेवसर्वत्रवैदिकेष्वधिकारतः ॥

ப்ரதிமாதிஷு விஷ்ணுத்வே கோவா விப்ரதிபத்யதே ॥ ௨௩
அச்ரத்தாலோரவிச்வாஸோ நோதாஹரணமர்ஹதி ।
ச்ரத்தாலோரேவ ஸர்வத்ர வைதிகேஷ்வதிகாரத: ॥ ௨௪

ப்ரதிமாதிஷு பிம்பம் முதலானவைகளில் விஷ்ணுத்வே விஷ்ணுமுதலான தெய்வமுண்டென்பதில் | க: வா எவன்தான் விப்ரதிபத்யதே சந்தேகப்படுகிறுன்

ஆ-கை. நாஸ்திகர்கள் கோவிலில் தெய்வமில்லையென்று சொல்லுகிறார்களே யென்றால்.

அச்ரத்தாலோ: சிரத்தையில்லாதவனர்களுடைய அவிச்வாஸ: அவநம்பிக்கையானது உதாஹரணம் உதகரிக்கிறதற்கு ந அர்ஹதி யோக்கியமாகமாட்டாது | ஸர்வத்ர சமஸ்தமான வைதிகேஷு வைதிகங்களிலும் ச்ரத்தாலோ: ஏவ சிரத்தையுள்ளவன்தானே அதிகார: அதிகாரியா யிருப்பதாலென்றறி.

ஆ-கை. இதனால் பரோட்சஞானத்திற் கேதாயிற்றெனில்,

सकृदाप्तोपदेशेनपरोक्षज्ञानमुद्भवेत् ।
विष्णुमूर्त्युपदेशोहिनमींमांसामपेक्षते ॥

வைகுண்டத்திலோவதெசெந்ஹவதிராக்ஷஜ்ஞா நதஹெஹவெ |
விஷ்ணுமூர்த்திவதெமெவாவி நீஜாவாஜஸெக்ஷெ || ௨௫

வைகுண்ட ஒரு தடவை
ஸூதெ்தாவதெமெரந ஆப்தரான குரு
விஷ்ணுடைய உபதேசத்தினலே[னது
வராக்ஷஜ்ஞாநம பரோட்சஞானமா
உஷவெ முமுட்சுவுக்கு உண்டாய்
விடும்

விஷ்ணுமூர்த்திவதெமெ அது எது
போலெனில் விஷ்ணுமூர்த்தியி னு
டைய உபதேசமானது
நீஜாவா அந்தவிஷ்ணுபக்தனுக்கு ச
ம்சயமான ஆலோசனையை
ஷவெக்ஷெத ந ஹி அபேட்சிக்கவி
ல்லை யன்றோ

அ-கை. அப்போ ஒருதடவையில் விஷ்ணுமூர்த்தியின் பரோட்சஞான முண்டானல் அடிக்கடி அந்தசாஸ்திரத்தை சிரவணம் பண்ணுவானெனில்.

कर्मोपास्तीविचार्येतेअनुष्ठेयाविनिर्णयात् ।
बहुशाखाविप्रकीर्णेनिर्णेतुंकःप्रभुर्नरः ॥

கமோபாஸ்தீவிசாயெதெ அநுஷெ்டயாவிநிணயாத் |
பஹுஶாகாவிப்ரகீணெநிணெதுங்கஃப்ரபுநரஃ || ௨௬

கமோபாஸ்தீ கர்மமும்சகுணோபாஸ்
விசாயெதெ விசாரிக்கப்படுகி(றதியும்
எதற்கெனில் (ன்றன

அநுஷ்டெயாவிநிணயாத் அனுஷ்டா
னம்செய்யவேண்டிய விதிகளுடை
ய நிச்சயம் உண்டாகாத நிமித்திய
த்தாலேயே.

அ-கை. அப்படி நிர்ணயமாகாததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

பஹுஶாகாவிப்ரகீணெ வெகுசா
கைகளில் செய்திருக்கிற அர்த்தங்
களையெல்லாம் [கு
நிணெதும் நிர்ணயம்பண்ணுவதற்

கஃ இக்காலத்தில்நம்போலிகளுக்குள்
நரஃ மனிதன் [எந்த
ப்ரபுஃ சமர்த்தனவன்.

அ-கை. ஆனல்அவைகளை எவ்விதமாய்ச் செய்கிறதெனில்.

निर्णीतोर्थःकल्पसूत्रैर्ग्रथितस्तावतास्तिकः ।
विचारेणविनाकर्मशक्तोनुष्ठातुमञ्जसा ॥
उपास्तीनामनुष्ठानमार्षग्रन्थेपुवर्णितम् ।
विचाराक्षममर्त्याश्चतच्छ्रुत्वोपासतेगुरोः ॥

நிணீதொத்தஃகல்பஸூத்ரைக்ரதிதஸ்தாவதாஸ்திகஃ |
விசாரெணவிநாகமஶக்தொநுஷ்டாதுமஞ்ஜஸா || ௨எ
உபாஸ்தீநாமநுஷ்டாநமாஷக்ரந்தெஷுவணிதம் |
விசாராக்ஷமமத்யாஶ்சதச்ச்ருத்வொபாஸதெகுரொஃ || ௨அ

கல்பஸூத்ரகாரைஃ ஜய்மினி முதலானவர்களால் செய்யப்பட்ட கற்பங்களென்ன, சூத்திரங்களென்ன இவைகளாலே	ஸக்தஃ சமர்த்தனாகிறான்
ஸ்ருதிஃ எதிர்த்து	உபாஸ்தீநாம் இதுபோலவே சகுணோபாசனைகளுடைய
நிர்ணீதே அர்த்தே நிர்ணயிக்க அர்த்தமிருக்கும்போது	அநுஷ்டாநம் அநுஷ்டானமானது
தாவதா அவ்வளவாலே	ஸூத்ரப்ரௌடை: பிராம்மமந்திரம் கற்பமுதலான கிரந்தங்களில்
ஆஸ்திகநம்பிக்கைகொண்ட அதிகாரி	வர்ணிதம் வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது
விசாரேண விசாரணை	விசாராக்ஷமாஃ விசாரணை பண்ண சக்தியில்லாத புருஷர்கள்
விநா அன்னியில்லாமே	குரோஃ குருவினிடத்திலிருந்து
ஸ்வகர்ம கர்மத்தை	தச்ச்ருத்வா அந்த சகுணோபாசனையைக்கேட்டு
அநுஷ்டாதும் அநுஷ்டானம் பண்ணுவதற்கு	உபாஸதே தியானமும்பண்ணக்கடவன்
அலம் சுலபமாக	

அ-கை. இப்போதிருக்கிற சிலகிரந்தகர்த்தாக்கள் வேதவாக்கிய விசாரத்தை எதற்காக செய்கிறார்களெனில், அவர்களுடைய புத்திக்கு திருப்தியுண்டாகும் பொருட்டேயன்றி அநுஷ்டிப்பதற்கு குருவாக்கியமே போதுமென்றுபசரிக்கிறார்.

वेदवाक्यानिनिर्णेतुमिच्छन्मीमांसतांजनः ।
अप्तोपदेशमात्रेणह्यनुष्ठानंहिसंभवेत् ॥

வேதவாக்யாநிநிர்ணேதுமிச்சந்மீமாம்ஸதாஞ்ஜநஃ ।
ஆப்தோபதேசமாத்ரேணஹ்யநுஷ்டாநம்ஹிஸம்பவேத் ॥ ௨௬

வேதவாக்யாநி சந்தேகத்தினால் வேதவாக்கியங்களை	ஜநஃ ஹி புருஷனுக்கும்
நிர்ணேதும் நிர்ணயம்பண்ண	ஆப்தோபதேசமாத்ரேண இஷ்டருடையஉபதேசமாத்திரத்தால்
மீமாம்ஸதாம் ஆலோசனைசெய்தல்	அநுஷ்டாநம் அநுஷ்டானம்
இச்சந் இச்சித்துக் கொண்டிருக்கிற	ஸம்பவேத் ஹி சம்பவிக்கிறதன்றோ

அ-கை. பிரமத்தியானம் குருபதேசமாத்திரத்தில் வருமென்பதற்கு திருஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோதும், பிர்மசாட்சாத்காரமும் குருஉபதேசமாத்திரத்தாலேன் சித்தியாகக்கூடாதெனில்.

ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्त्वेवंविचारेणविनानृणाम् ।
आप्तोपदेशमात्रेणनसंभवतिकुत्रचित् ॥

Koviloor Digital Library

ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்க்ருதிஸ்த்வேவம்விசாரேணவிநாந்ருணாம் ।
ஆப்தோபதேசமாத்ரேண நஸம்பவதிகர்ஹிசித் ॥ ௫௦

ஏவம் இப்படி.	ஆப்தோபதேசமாத்ரேண குருவுப
ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்க்ருதி: து பிரமசாட்சாத்காரஞானமும்	தேசமாத்திரத்தினாலேயே
விசாரேண விநா விசாரமன்றியிலே	கர்ஹிசித் ஒரிடத்திலும்
ந்ருணாம் மனிதர்களுக்கு (தானே	ந ஸம்பவதி உண்டாகமாட்டாது.

அ-கை. பரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, அபரோட்சஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமெது, என்பாயாகில் சொல்லுகிறோம்.

परोक्षज्ञानमश्रद्धाप्रतिबध्नातिनेतरत् ।
अविचारोऽपरोक्षस्यज्ञानस्यप्रतिबन्धकः ॥

பரோக்ஷஜ்ஞாநமச்ரத்தாப்ரதிபத்நாதிநேதரத் ।
அவிசாரோபரோக்ஷஸ்யஜ்ஞாநஸ்யப்ரதிபந்தக: ॥ ௫௧

அச்ரத்தா அவநம்பிக்கையானது	அபரோக்ஷஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய அபரோட்சஞானத்திற்கு
பரோக்ஷஜ்ஞாநம் பரோட்சஞானத்	அவிசார: நாமாரென்கிற விசாரமின்மையே
ப்ரதிபத்நாதி தடுக்கிறது (தை	
ந இதரத் வேறொன்றும் தடுக்கவில்லை	ப்ரதிபந்தக: தடையென்றறி

அ-கை. விசாரணை பண்ணினாலும் அபரோட்சஞானமுண்டாகாமல்போனால் என்னசெய்கிறதெனில்.

विचार्याप्यापरोक्ष्येणब्रह्मात्मानंनवेत्तिचेत् ।
आपरोक्ष्यावसानत्वाद्भूयोभूयोविचारयेत् ॥

விசார்யாப்யாபரோக்ஷ்யேணப்ரஹ்மாத்மாநம்நவேத்திசேத் ।
ஆபரோக்ஷ்யாவஸாநத்வாத்பூயோபூயோவிசாரயேத் ॥ ௫௨

விசார்ய அபி அப்படிநாமாரென்று விசாரித்தாலும்	ஆபரோக்ஷ்யாவஸாநத்வாத் அந்தசாக்ஷாத்காரஞானத்திற்கு அபரோட்சமே முடிவானதால் அப்படிஅபரோட்சஞானம்வரும்வரையில்
ஆபரோக்ஷ்யேண சாட்சாத்காரமாக	
ப்ரஹ்ம பிர்மமே	
ஆத்மாநம் நாமென்று	பூய: பூய: அடிக்கடி
ந வேத்தி சேத் அறியாமல்போனானேயானால்	விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டுவது

அ-கை. அப்படி அடிக்கடி விசாரித்தாலும், இந்தஜன்மமுடிவுவரையிலும் ஞானமுண்டாகாமல்போனால் விசாரம் வீணாய்விடுமேயெனில்.

विचारयन्नामरणं नैवात्मानं लभेत चेत् ।
जन्मान्तरे लभेतैव प्रतिबन्धक्षये सति ॥

விசாரயந்நாமரணம்நைவாத்மாநம்லபேதசேத் |
ஜந்மாந்தரேலபேதைவப்ரதிபந்தக்ஷயேஸதி || ௯௩

ஆமரணம் மரணபரியந்தம்
விசாரயந் விசாரித்துக்கொண்டு வந்தும் அச்சன்மத்தில் அப்புருடன்
ஆத்மாநம் ஆத்துமஞானத்தை
லபேதசேத் அடையாமல் போனானேயானால்
ஜந்மாந்தரே ஜன்மாந்திரத்தில்
ப்ரதிபந்தக்ஷயே ஸதி பிரதிபந்தகம் க்ஷயித்தவுடன்
லபேதைவ ஞானத்தைஉறுதியாயடைவன் விசாரம்விணாய்ப்போகாது

ஆ-கை. விசாரம்விணாய்ப் போகாதென்கிற அந்தஇந்தஅர்த்தம் என்னத் தினால் அறிந்துகொள்ளலாமெனில்.

इहवामुत्र वा विद्येत्येवं सूत्रकृतोदितम् ।
शृण्वन्तोऽप्यत्र बहवो यन्न विद्युरिति श्रुतिः ॥

இஹவாமுத்ரவாவித்யேத்யேவம்ஸூத்ரக்ருதோதிதம் |
ச்ருண்வந்தோப்யத்ரபஹவோயந்நவித்யுரிதிச்ருதி: || ௯௪

வித்யா இஹ வா ஞானமானது பிரதிபந்தரஹிதமாயிருந்தால் இந்த ஜன்மத்திலேயே லபிக்கும்
அமுத்ர வா இதி பிரதிபந்தமிருந்தால் மறுஜன்மத்திலாவதுண்டாகுமென்று
ஏவம் இப்படி
ஸூத்ரக்ருதா வேதவியாசரால் சூத்திரத்தில்
உதிதம் சொல்லப்படிருக்கிறது
பஹவ: வெகுபேர்கள்
அத்ர இந்தஜன்மத்தில்
ச்ருண்வந்த: அபி சிரவணம் பண்ணியிருந்தாலும்
யம் யாதொருஆத்துமாவை
ந வித்யு: அறிகிறார்களில்லை
இதி இப்படி
ச்ருதி: கடவல்லிஎன்ற சுருதியும் சொல்லுகிறது

ஆ-கை. இந்தஜன்மத்தில் சிரவணாதிகளைப் பண்ணியும், அபரோட்சஞா னமுண்டாகாமற்போனால், மறுஜன்மத்தில் ஞானம்வருமென்ற சுருதியையு க்தியுடன் காண்பிக்கிறார்.

गर्भ एव शयानः सन्वामदेवोऽवबुद्धवान् ।
पूर्वाभ्यस्तविचारेण यद्वदध्ययनादिषु ॥

கர்ப்பஏவசயாநஸ்ஸந்வாமதேவோவபுத்தவாந் |
பூர்வாப்யஸ்தவிசாரேணயத்வதத்யயநாதிஷு || ௯௫

Koviloor Digital Library

வாமதேவ: வாமதேவரிஷிப்ரபவர்
ஜந்மநி கர்ப்பத்திலேயே
ஶயாந: ஸந் படுத்துக்கொண்டே
ஸுவஜந்மாஜிதவிசாரேண முந்தியஜ ந்மத்தில்செய்திருந்தவிசாரத்தால்
அவபுபுதே ஞானத்தை அடைந் தாரென்று சுருதிசொல்லுகிறது

யத்வ எப்படி
அப்யஸ்தாதிஷு பூர்வ ஜன்மத்தில் அத்தியயனம்செய்து விட்டவனுக்கு இச்சன்மத்தில் கிரமமன்றியல் வரப்பட்ட அத்தியயனம் முதலா னவைகள்போலஇவனுக்கும்ஞான ம்வருமென்றறி.

அ-கை. இந்தஜன்மத்தில் ஞானமுண்டாகாதவனுக்கு மறுஜன்மத்தில்ஞா னமுண்டாகு மென்பதில் திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

बहुवारमधीतेपियदानायातिचेत्पुनः ।
दिनान्तरेनधीत्यैवपूर्वाधीतंस्मरेत्पुमान् ॥
कालेनपरिपच्यन्तेकृषिगर्भादयोयथा ।
तद्वदात्मविचारोपिशनैःकालेनपच्यते ॥

பஹுவாரமதீதேபியதாநாயாதிசேத்புந: ।
திநாந்தரேநதீத்யைவபூர்வாதீதம்ஸ்மரேத்புமாந் ॥ ௯௪
காலேநபரிபச்யந்தேக்ருஷிகர்ப்பாதயோயதா ।
தத்வதாத்மவிசாரோபிஶநை:காலேநபச்யதே ॥ ௯௫

பஹுவாரம் ஒருநாள்வெகுதடவை
அதீதே அபி அத்தியயனம் பண்ண ப்பட்டிருந்தாலும்
யதா எப்போஅது
ந ஆயாதி வராமற்போனால்
திநாந்தரே மறுநாள்
புந: மறுபடி
அநதீத்ய அத்தியயனம் பண் ணாமல்தானே
பூர்வாதீதம் முன் அத்தியயனம்ப ணப்பட்ட வேதத்தை
புமாந் புருஷனானவன்
ஸ்மரேத் தானாகவேஸ்மரிக்கிறான்

க்ருஷிகர்ப்பாதய: புதிதாய் கிருஷிபண் ணுகிற வனுக்கு அந்த வருஷத்தில் நெல் விளையாவிட்டாலும்; கிரமத் தில் பலிப்பதுபோலும்;ஸ்திரீபோ கம் பண்ணகிரமத்தில் கருப்பமு ண்டாகிறது, இவை முதலானவை
யதா எப்படி
காலேந சிலகாலத்தினாலே [வே பரிபச்யந்தே பரிபாகப்படுகின்றன
தத்வத் அந்ததிருஷ்டாந்தம்போல
ஆத்மவிசார:அபி ஆத்துமவிசாரமும்
ஶநை: மெள்ள
காலேந சிலகாலத்தினாலே
பச்யதே பரிபாகப்படுகிறது.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இந்தஆத்துமாவை அனேகந்தடவை விசாரித்தாலும் பிரதிபந்தத்தால் சாட்சாத்கார மாகாதென்று வார்த்திகாசாரியான் சொல்லியிருக்கிறதை சொல்லுகிறார்.

पुनःपुनर्विचारेऽपि त्रिविधप्रतिबन्धतः ।
नवेत्तितत्त्वमित्येतद्वार्तिकेसम्यगीरितम् ॥
कुतस्तत्ज्ञानमितिचेत् द्धिबन्धपरिक्षयात् ।
असावपिचभूतोवाभावीवावर्तते ऽथवा ॥
अधीतवेदवेदार्थोऽप्यतएवनमुच्यते ।
हिरण्यनिधिदृष्टान्तादिदमेवहिदर्शितम् ॥

𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌤𑌃 ।
𑌨𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫௮
𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌸𑌾𑌵𑌪𑌿𑌚𑌭𑍂𑌤𑍋𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑍀𑌵𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 ॥ ௫௯
𑌅𑌧𑍀𑌤𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌤𑌏𑌵𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌧𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌦𑌮𑍇𑌵𑌹𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௬௦

𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 அடிக்கடி
𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇 𑌅𑌪𑌿 விசாரித்த போதிலும்
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧 மூவிதமான
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌤𑌃 பிரதிபந்தத்தால்
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 எதார்த்தத்தை
𑌨 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 அறியவில்லையென்று
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 வார்த்திகத்தில்
𑌏𑌤𑌤𑍍 இந்தஅர்த்தமானது
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 நன்றாய்
𑌈𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
𑌤𑌤𑍍 அந்த
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 ஞானம்
𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 எதினாலுண்டாகுமெனில்
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 பிரதிபந்த க்ஷயத்தால்
𑌤𑌤𑍍 𑌹𑌿 இக்ஞான முண்டாகுமன்றே

𑌅𑌸𑍌 𑌅𑌪𑌿 𑌚 இந்தபிரதிபந்தமும்
𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌵𑌾 பூதப்பிரதிபந்தமென்றும்
𑌭𑌾𑌵𑍀 𑌵𑌾 பௌஷியத்பிரதிபந்த மென்றும்
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌅𑌥𑌵𑌾 வர்த்தமான பிரதிபந்தமென்றும் இப்படி மூவிதமாய்சொல்லப்படுகிறது
𑌅𑌤𑌃 𑌏𑌵 அதினாலேயே
𑌅𑌧𑍀𑌤𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌪𑌿 வேத மென்னவேதத்தின்பொருளென்ன இவைகளைஅத்தியயனம் பண்ணினவனாயிருந்தும்
𑌨 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 முக்தனாகவில்லை
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌧𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 பொன்புதையலென்ற திருஷடாந்தத்தால்
𑌇𑌦𑌮𑍍 𑌏𑌵 இதைத்தானேசுருதியால்
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌹𑌿 காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதன்றே

Koviloor Digital Library

அ-கை. இதில் பூதபிரதிபந்தத்தை திருஷ்டாந்தத்துடன் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

अतीतेनापिमहिषीस्नेहेनप्रतिबन्धतः ।
भिक्षुस्तत्त्वंनवेदेतिगाथालोकेप्रतीयते ॥

அதீதேநாபிமஹிஷீஸ்நேஹேநப்ரதிபந்தத: ।
பிக்ஷுஸ்தத்வம்நவேதேதிகாதாலோகேப்ரதீயதே ॥ ௪௧

பிக்ஷு: சன்னியாசியானவன் [தில்
அதீதேந அபி பூர்வகிரகஸ்தாசிரமத்
மஹிஷீஸ்நேஹேந ஒரு எருமையில்
வைத்தசினேகத்தால் வந்த (சன்னி
யாசம் செய்துகொண்டபின்னர்கு
ருவுபதேசத்தால்) பிர்மத்தியானம்
செய்துகொண்டிருக்கும்சமயத்தில்
ப்ரதிபந்தத: அச்சினேகவாசனைபிர
திபந்தத்தினால்
தத்வம் தத்துவஞானத்தை
ந வேத இதி அறியவில்லையென்று
லோகே உலகத்தில்
காதா இந்தக்கதையானது
ப்ரதீயதே பிரசித்தமாயிருக்கிறது

அ-கை. அந்தபிரதிபந்த முடையவனுக்கு ஞானமெப்படி உண்டாயிற்றெனில்.

अनुसृत्यगुरुस्स्नेहंमहिष्यांतत्वमुक्तवान् ।
ततोयथावदात्मानं[?]प्रतिबन्धस्यसंक्षयात् ॥

அநுஸ்ருத்யகுருஸ்ஸ்நேஹம்மஹிஷ்யாம்தத்வமுக்தவாந் ।
ததோயதாவத்வேதைஷப்ரதிபந்தஸ்யஸம்க்ஷயாத் ॥ ௪௨

குரு: குருவானவர்
மஹிஷ்யாம் எருமையிலிருக்கிற
ஸ்நேஹம் சினேகிதத்தை
அநுஸ்ருத்ய அனுசரித்தே
தத்வம் எருமையினிடத்திலேயே வ
ஸ்துத்துவத்தை
உக்தவாந் சொன்னார்
தத: ஆகையால்
ஏஷ: இவன்
ப்ரதிபந்தஸ்ய அந்தபூதப்பிரதிபந்
தத்தினுடைய
ஸம்க்ஷயாத் நாசத்தினால்
யதாவத் உள்ளபடியாக
வேத ஆத்துமாவையறிந்தான்

அ-கை. வர்த்தமானபிரதிபந்த மாவதேதெனில்.

प्रतिबन्धोवर्तमानोविषयासक्तिलक्षणः ।
प्रज्ञामांद्यंकुतर्कश्चविपर्ययदुराग्रहः ॥

ப்ரதிபந்தோவர்தமாநோவிஷயாஸக்திலக்ஷண: ।
ப்ரஜ்ஞாமாந்த்யம்குதர்கஶ்சவிபர்யயதுராக்ரஹ: ॥ ௪௩

Koviloor Digital Library

விஷயாவேசம் விஷயத்தில் ஆவேசப்படுகிறதானலக்ஷணமொன்று. ப்ரஜ்ஞாமாந்த்யம் பிரஞ்ஞையினுடைய மந்தத்தன்மையாயிருக்கிறதிரண்டு. குதர்க்கம் குதர்க்கமாயிருக்கிறது மூன்று. விபர்யயதுராக்ரஹ: விபரீதபாவனையால் வருகிறதுராக்கிரமான துராக்கிரகம் நான்கும் இதி ப்ரதிபந்தா: வர்த்தமான பிரதிபந்தமெனப்படும்

வி-ம். விஷயதோஷங்கள் தெரிந்தும் அவைகளைக் கண்டமாத்திரத்தில், அந்த தோஷங்களைமறந்து அதிலாசையுண்டாகிறது, விஷயாசக்தி, காந்தக்கல்லையுடைய பூமியில் எவ்வளவுமழைபெய்தாலும் ஜலம் காணமற்போவதுபோல், கேட்டஅர்த்தம் புத்தியில் தங்காமல்போகிறது, பிரஞ்ஞாமாந்தியம், சுருதி குருவாக்கியத்திற்கு விரோதமாக தனக்குத்தானே யுக்தியுண்டாகிறது, குதர்க்கம், சாட்சியாகிய தன்னிடத்தில் விபரீதமான கருத்திருத்துவாதிகள் யுக்தியன்றியில் பாய்கின்றன, விபரியயதுராக்கிரகம், இந்தநான்கில் ஒன்றிருந்தாலும் ஞானம் வாராதென்றறி.

அ-கை. இதற்குநிவர்த்தி யெப்படியெனில்.

शमाद्यैश्श्रवणाद्यैश्चतत्रतत्रोचितैःक्षयम् ।
नीतेस्मिन्प्रतिबन्धेऽतस्स्वस्यब्रह्मत्वमश्नुते ॥

ஶமாத்யைஶ்ஶ்ரவணாத்யைஶ்சதத்ரதத்ரோசிதை:க்ஷயம் ।
நீதேஸ்மிந்ப்ரதிபந்தேऽதஸ்ஸ்வஸ்யப்ரஹ்மத்வமஶ்நுதே ॥ ௪௪

தத்ர தத்ர அததற்கு உசிதை: யோக்கியங்களாயிருக்கிற ஶமாத்யை: சமாதிசாதனங்களாலும் ஶ்ரவணாத்யைஶ்ச சிரவணமனனநிதித்தியாசனங்களாலும் அஸ்மிந் இந்த ப்ரதிபந்தே பிரதிபந்தமானது க்ஷயம் கெடுக்கப்பட்டிருந்தஉள்ளளவி நீதே புருஷன்நிர்மலமாகிறான் (ல் அத: ஆகையினாலே ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய ப்ரஹ்மத்வம் பிரமத்துவத்தை அஶ்நுதே அடைகிறான்.

அ-கை. பாவிபிரதிபந்தமேதெனில்.

आगामिप्रतिबन्धश्चवामदेवेसमीरितः ।
एकेनजन्मनाक्षीणोभरतस्यत्रिजन्मभिः ॥

ஆகாமிப்ரதிபந்தஶ்சவாமதேவேஸமீரித: ।
ஏகேநஜந்மநாக்ஷீணோபரதஸ்யத்ரிஜந்மபி: ॥ ௪௫

ஆகாமிப்ரதிபந்தஶ்ச ஆகாமிபிரதிபந்தமானது வாமதேவே வாமதேவரிடத்தில் ஏகேந ஜந்மநா ஒருஜன்மத்தினாலும்

Koviloor Digital Library

ஸாதகஸ்ய ஸாதகருக்கு
த்ரிஜந்மஸு மூன்றுஜன்மங்களாலும்
க்ஷீணம் க்ஷயிக்கத்தக
வர்ணிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. தாங்களே இந்த ஆகாமி பிரதிபந்தமானது இடத்தைப்பற்றியும், மாலைப்பற்றியும், அவர்களுக்கு ஜன்மமொன்று, மூன்றாவந்தது, ஒருஜன்மத்தையும், மூன்றுஜன்மத்தையும், கொடுக்குமென்று காலநேமம் சொல்லுகிறீர்களே, அப்படித்தானோவெனில்.

योगभ्रष्टस्यगीतायामतीतेबहुजन्मनि ।
प्रतिबन्धक्षय:प्रोक्तोनविचारोप्यनर्थक: ॥

யோகப்ரஷ்டஸ்யகீதாயாமதீதேபஹுஜந்மநி ।
ப்ரதிபந்தக்ஷய꞉ப்ரோக்தோநவிசாரோப்யநர்த்தக꞉ ॥ ௪௬

யோகப்ரஷ்டஸ்ய யோகபிரஷ்டனான முமுட்சுவுக்கு
கீதாயாம் பகவத்கீதையில்
அதீதே போனவைகளான
பஹுஜந்மநி அனேகஜன்மத்தில்
ப்ரதிபந்தக்ஷய꞉ பிரதிபந்தத்தின் நா
ப்ரோக்த꞉ சொல்லப்பட்டது (சம்
விசார꞉ அபி ஆனால்விசாரமும்
அநர்த்தக꞉ வீணாய்ப்போய்விடுமேயெனில்
ந பிரதிபந்தம்தீர்ந்தவுடனே ஞானம் சித்திப்பதால் நாமாரென்ற ஆத்துமவிசாரம் செய்துவந்தது வீணாய்ப்போகமாட்டாது

அ-கை. இந்தவிசாரம் வீணாய்போகமாட்டா தென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

प्राप्यपुण्यकृतान्लोकानात्मतत्वविचारत: ।
शुचीनांश्रीमतांगेहेसाभिलाषोभिजायते ॥
अथवायोगिनामेवकुलेभवतिधीमताम् ।
निस्पृहोब्रह्मतत्वस्यविचारस्तद्धिदुर्लभम् ॥

ப்ராப்யபுண்யக்ருதாம்லோகாநாத்மதத்த்வவிசாரத꞉ ।
ஶுசீநாம்ஶ்ரீமதாம்கேஹேஸாபிலாஷோபிஜாயதே ॥ ௪௭
அதவாயோகிநாமேவகுலேபவதிதீமதாம் ।
நிஸ்ப்ருஹோப்ரஹ்மதத்த்வஸ்யவிசாரஸ்தத்திதுர்லபம் ॥ ௪௮

ஆத்மதத்த்வவிசாரத꞉ ஆத்துமஸ்வரூபவிசாரபலத்தால் அசுவமேதம்முதலானமகத்தாயிருக்கிறஅந்த லோகங்களிலுள்ள
புண்யக்ருதாம் லோகாந் புண்ணியம்செய்தவர்களுடையலோகங்களை
ப்ராப்ய அடைந்து அந்தலோகங்களிலுள்ளபோகங்களை வெகுநாலம் புஜித்துபிற்பாடு
ஶுசீநாம் பரிசுத்தரான

Koviloor Digital Library

ஸ்ரீமதாம் ஸ்ரீமான்களுடைய
கேஹே வீட்டில்
யோகப்ரஷ்ட: இச்சையோடேவிசா
ரம்பண்ணினமுமுக்ஷு வந்து
அபிஜாயதே பிறக்கிறான்
அதவா அல்லாவிடில்
நிஷ்காமானாம் ஆசையற்றமுமுக்ஷு
ப்ரஹ்மஸ்வரூப நிர்மலஸ்வரூபத்திறு
விசாரரதாம் விசாரத்தால் [டைய

யோகிநாம் ஞானிகளாயும்
தீமதாம் ஜீவபிர்மைக்கியத்தை யு
டையயோகிகளாயுமிருக்கிற
ஏவ மகான்களுடையகுலத்தில்
பவதி வந்துபிறக்கிறான்
ஏதத் ஞானியின்குலத்தில் பிறக்கிற
அந்தஜன்மம்
ஈத்ருஶம் ஹி துர்லபமன்றோ

அ-கை. ஜன்மமெடுப்பதில் ஞானிகுலத்திற்கு விசேஷமேதெனில்.

तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदेहिकम् ।
यततेचततोभूयस्तस्मादेतद्धिदुर्लभम् ॥
पूर्वाभ्यासेनतेनैवह्रियतेह्यवशोपिसः ।
अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपराङ्गतिम् ॥

தத்ரதம்புத்திஸம்யோகம்லபதேபௌர்வதேஹிகம் ।
யததேசததோபூயஸ்தஸ்மாதேதத்திதுர்லபம் ॥ ௪௯
பூர்வாப்யாஸேநதேநைவஹ்ரியதேஹ்யவஶோபிஸ: ।
அநேகஜந்மஸம்ஸித்தஸ்ததோயாதிபராங்கதிம் ॥ ௫௦

தத்ர அந்தஜன்மத்தில்
பௌர்வதேஹிகம் பூர்வதேகசம்பந்
தமாயிருக்கிற
தம் அந்த
புத்திஸம்யோகம் ஞானபோகத்தை
லபதே அடைகிறான்

தத: முன்னேயைக்காட்டிலும்
பூய: ச அதிக
யததே எத்தனம்பண்ணுகிறான்
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ஏதத் இந்தஜன்மமானது
துர்லபம் ஹி துர்லபமன்றோ

அ-கை. மறுபடி அப்பியாசம்பண்ணுவதில் காரணமேதெனில்.

ஸ: அவன்
அவஶ: அபி அவசனானாலும்
தேந பூர்வாப்யாஸேந பூர்வாப்பியாசமா
யிருக்கிற
தேந ஏவ அந்த ஆத்துமானாத்தும
விசாரத்தினாலேயே
ஹ்ரியதே ஹி பிரவாகத்தில் விழுந்தவ

ன்போல் இழுக்கப்படுகிறான்
தத: ஆகையினாலே
அநேகஜந்மஸம்ஸித்த: அனேககோடிஜ
ன்மங்களில் செய்கிற விசாரத்தால்
ஞானதிசையை அடைந்தவனாய்
பராம் கதிம் மேலான மோட்சத்தை
யாதி அடைகிறான்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. ஆகாமியப்பிரதிபந்த மிப்படித்தானென்றால், வேறொரு பிரகாசமுண்டென்று சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मलोकाभिवाञ्छायांसम्यक्सत्यांनिरुध्यताम् ।

विचारयेद्यआत्मानंनतुसाक्षात्करोत्ययम् ॥

ப்ரஹ்மலோகாபிவாஞ்சாயாம்ஸம்யக்ஸத்யாம்நிருத்யதாம் ।

விசாரயெத்யஆத்மாநம்நதுஸாக்ஷாத்கரோத்யயம் ॥ ௫௩

ப்ரஹ்மலோகாபிவாஞ்சாயாம் பிரமலோகத்திற்குபோகவேண்டுமென்ற இச்சையானது
ஸம்யக் நன்றாய்
ஸத்யாம் இருக்கும் பட்சத்தில்
தாம் அந்த
நிருத்யதாம் இச்சையைமறைத்துக்கொண்டு
ய: யாதொருத்தன்
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை இங்கே
விசாரயெத் குருசன்னதியில் விசாரணைபண்ணுகிறானோ
அயம் து அந்த இந்த புருஷன்
ஸாக்ஷாத்கரோதி ந பிர்மத்தை இங்கிடத்தில்சாட்சாத்காரம்பண்ணான்.

அ-கை. அப்போஅவனுக்கு முக்தி ஒருக்காலும் உண்டா இல்லையா உண்டென்பதற்கு பிரமாணமேதெனில்.

वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाइतिशास्त्रतः ।

ब्रह्मलोकेसकल्पान्तेब्रह्मणासहमुच्यते ॥

வெதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்தாஇதிஶாஸ்த்ரத: ।

ப்ரஹ்மலொகெஸகல்பாந்தெப்ரஹ்மணாஸஹமுச்யதெ ॥ ௫௪

வெதாந்தவிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்தா: வேதாந்தங்களினாலே விஞ்ஞானத்தை நிச்சயம்பண்ணி இருக்கிறபேர்கள்மோட்சத்தை அடைகிறார்கள்
இதி என்ற
ஶாஸ்த்ரத: சுருதியாலே
ப்ரஹ்மலொகெ பிரமலோகத்தில் போய்பிரமாவிடத்தில்சாட்சாத்காரஞானத்தைஅடைந்தவன் அங்கேயேயிருந்து
கல்பாந்தெ பிரமபிரளயத்தில்
ப்ரஹ்மணா பிரமதேவரோடே
ஸஹ கூட
ஸ: அவனும்
முச்யதெ மோட்சத்தையடைகிறான்

அ-கை. இப்படி பிரதிபந்தங்களால் ஜன்மம் வருமென்றும், அந்தபிரதிபந்தங்கள் தீருவதற்கு உபாயங்களையும்சொல்லி, மிகுந்த பாபிகளானபேர்களுக்கு விசாரம்பண்ணினாலும் ஞானம் உண்டாகாதென்றும், சொல்லுகிறசுருதியைக் காண்பிக்கிறார்.

केषांचित्सविचारोपिकर्मणाप्रतिबध्यते ।

श्रवणायापिबहुभिर्योनलभ्यइतिश्रुतेः ॥

Koviloor Digital Library

கேஷாஞ்சித்து விசாரோபி கர்மணா ப்ரதிபத்யதே ।
ச்ரவணாயாபி பஹுபிர்யோ ந லப்ய இதி ச்ருதே: ॥ ௰௩

கேஷாஞ்சித்து சிலபேர்களுக்கு
ஸ: அந்த
விசார: அபி ஆத்துமவிசார முண்டாயிருந்தாலும்
கர்மணா பாபகர்மத்தினாலே
ப்ரதிபத்யதே தடைப்பட்டிருக்கிற
பஹுபி: வெகுபேர்களினாலே (து
ச்ரவணாய அபி வேதாந்த சிரவணம்பண்ணப்பட்டிருந்தாலும்
ய: யாதொருஞானமானது
லப்ய: ந அடையப்படவில்லை
இதி என்று [றது
ச்ருதே: சுருதியால்சொல்லப்படுகி

அ-கை. அய்யா, அப்படிசொல்லலாமா, உம்முடைய சந்நிதானத்தில்வந்தவனுக்கு கதியில்லாமல் போகலாமா, மகாமேருவையடுத்த காக்காய்கூடபொன்னிறமாகுமானால் சுவேதநதியில் பிறந்தபெருச்சாளியும் வெள்ளையாயிருக்குமானால் இவனுக்குமாத்திரம் கதியில்லாமல் போகலாமாவெனில்.

अत्यन्तबुद्धिमांद्याद्वासामग्र्यावाप्यसंभवात् ।
योविचारंनलभतेब्रह्मोपासीतसोऽनिशम् ॥

அத்யந்தபுத்திமாந்த்யாத்வா ஸாமக்ர்யா வாப்யஸம்பவாத் ।
யோ விசாரம் ந லபதே ப்ரஹ்மோபாஸீத ஸோநிசம் ॥ ௰௪

அத்யந்தபுத்திமாந்த்யாத் வா மிகவும் புத்திமந்தமாயிருப்பதினாலே யாவது
ஸாமக்ர்யா வா குருவும் சாத்திரமும்; அதை விசாரம்பண்ணசந்தி யில்லாத்தினாலேயாவது
அஸம்பவாத் அபி தேசகாலங்களினுடைய அசம்பாவத்தினாலாவது
ய: எந்தபுருஷன்
விசாரம் ஆத்துமவிசாரத்தை
ந லபதே அடையவில்லையோ
ஸ: அந்தபுருஷன் குருமுகமாய்பிர்ம லட்சணத்தைக்கேட்டு அந்தப்படியே
அநிசம் சதா
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை [யது
உபாஸீத தியானம்பண்ணவேண்டி

அ-கை. நிற்குணபிர்மம் குணரகிதமா யிருப்பதால் எப்படி உபாசிக்கக்கூடுமெனில்.

निर्गुणब्रह्मतत्त्वस्यनह्युपास्तेरसंभवः ।
सगुणब्रह्मणीवात्रप्रत्ययावृत्तिसंभवात् ॥

நிர்குணப்ரஹ்மதத்வஸ்ய நஹ்யுபாஸ்தேரஸம்பவ: ।
ஸகுணப்ரஹ்மணீவாத்ர ப்ரத்யயாவ்ருத்திஸம்பவாத் ॥ ௰௫

நிர்குணப்ரஹ்மதத்வஸ்ய நிர்குணபிர்மதத்வதுவத்திற்கு
உபாஸ்தே: உபாசனையானது
அஸம்பவ: கூடாதென்கிறது

Koviloor Digital Library

ந.ஹி இல்லை
ஸமானாஹ்யூஹநீவ அது எப்படிபோலவெனில் சகுணபிர்மத்திற்போல
ஸது இந்தநிர்குணத்தியானத்திலும்
ஹ்ருதாவாப்யதிஸாஹஸாத் நம்பிக்கையானததாகாரவிருத்தி சம்பவிப்பதால்நிர்குணதியானம்கூடும்.

அ-கை சகுணம் மனசுவாக்குகளுக் கெட்டுவதால் உபாசிக்கக்கூடும், பிர்மம் அப்படி எட்டாததால் எப்படி தியானம் பண்ணுகிறதெனில்.

अवाङ्मनसगम्यंतन्नोपास्यमितिचेत्तदा ।
अवाङ्मनसगम्यस्यवेदनंनचसंभवेत् ॥

அவாங்மநஸகம்யம்தந்நோபாஸ்யமிதிசேத்ததா ।
அவாங்மநஸகம்யஸ்யவேதநம்நசஸம்பவேத் ॥ ௫௬

அவாங்மநஸகம்யம் அந்த பிர்மம்வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டக் கூடாத வஸ்துவானதால்
தத் அதை
உபாஸ்யம்ந உபாசிக்கக்கூடாதென்று
இதி சேத் சொல்வையேயனால்
ததா அப்போ
அவாங்மநஸகம்யஸ்ய வாக்கு மனதிற்கு எட்டக் கூடாத பிர்மத்தினுடைய
வேதநம் ச ஞானமும்
ந ஸம்பவேத் சம்பவிக்கமாட்டாது.

அ-கை. விசாரணையால் பிர்மத்தை அவிஷயமென்று அறியலாமேயெனில்.

वागाद्यगोचराकारमित्येवंयदिवेत्त्यसौ ।
वागाद्यगोचराकारमित्युपासीतनोकुतः ॥

வாகாத்யகோசராகாரமித்யேவம்யதிவேத்த்யஸௌ ।
வாகாத்யகோசராகாரமித்யுபாஸீதநோகுத꞉ ॥ ௫௭

வாகாத்யகோசராகாரம்.இதி வாக்கு முதலானதுகளுக்கு அவிஷயமென்று
ஏவம் இப்படி விசாரத்தால்
அஸௌ இந்த பிர்மம்
வேத்தியதி அறியக்கூடுமேயானால்
வாகாத்யகோசராகாரம் இதி வாகாதிகளுக்கு விஷயமாகாதென்று
குத꞉ என்னத்தினால்
ந.உபாஸீத உபாசிக்கக்கூடாது

அ-கை. அப்படி பிர்மம் உபாசிக்கப்பட்டால் சகுணமாமேயெனில்.

सगुणत्वमुपास्यत्वाद्यदिवेद्यत्वतोपितत् ।

ஸகுணத்வமுபாஸ்யத்வாத்யதிவேத்யத்வதோபிதத் ।

உபாஸ்யத்வாத் பிர்மம் உபாசிக்கப்படுமானால்
ஸகுணத்வம் யதி சகுணமாய்விடுமேயெனில்
வேத்யத்வத꞉ அபி ஞானத்திலும்
தத் பிர்மத்துக்குஅந்த சகுணத்துவமுண்டாகும்

Koviloor Digital Library

அ-கை. லட்சணவிருத்தியானல் பிர்மம் அறியப்படுவதால் சகுணமாகா தேயெனில்.

वेद्यंचेल्लक्षणावृत्त्यालक्षितंसमुपास्यताम् ॥

வேத்³யஞ்சேல்லக்ஷணாவ்ருத்த்யாலக்ஷிதம்ஸமுபாஸ்யதாம் ॥ ௫௮

லக்ஷணாவ்ருத்த்யா லட்சணவிருத்தியினலேயே
வேத்³யம்சேத் அறியப்படுமென்று சொல்லவேயானல்
லக்ஷிதம் அப்படி லட்சணவிருத்தியால்லட்சணமானபிர்மத்தை நன்ருய்த்தியானம்பண்ணக்கூடும்

ब्रह्मविद्धितदेवत्वंनत्विदंयदुपासते ।
इतिश्रुतेरुपास्यत्वंनिपिद्धंब्रह्मणोयदि ॥

ப்³ரஹ்மவித்³தி⁴ததே³வத்வந்நத்விதம்யது³பாஸதே ।
இதிஶ்ருதேருபாஸ்யத்வந்நிஷித்³த⁴ம்ப்³ரஹ்மணோயதி³ ॥ ௫௯

யத் யாதொன்ருனது
இத³ம் இதுவென்று
உபாஸதே உபாசிக்கப் பட்டதோ
தத் அது
ப்³ரஹ்ம பிர்மமென்று
த்வம் நீ
வித்³தி⁴ அறி
ந ஏவ. அல்ல. இதி. இதுநிச்சயமென்றே
ஶ்ருதே: இப்படிகேனேபநிஷத்திலே
ப்³ரஹ்மண: பிர்மத்திற்கு
உபாஸ்யத்வம் உபாசனையானது
நிஷித்³த⁴ம்யதி³ நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லவையேயானல்

विदितादन्यदेवेतिश्रुतेर्वेद्यत्वमस्य न ।

விதி³தாத³ந்யதே³வேதிஶ்ருதேர்வேத்³யத்வமஸ்ய ந ।

விதி³தாத் அறியப்பட்டதற்கும்
அவிதி³தாத் அறியப்படாததற்கும் வேருயிருக்கிறதே பிர்மமென்று
இதி இப்படி
ஶ்ருதே: அந்தசுருதியினலேயே
சொல்லப்படுவதால்
அஸ்ய இந்தபிர்மத்திற்கு
வேத்³யத்வம் அறியப்படும்தன்மையான ஞானமும்
ந கூடாது

அ-கை. அதற்கெப்படியோ அப்படி இதற்குமெனில்.

यथाश्रुत्यैववेद्यंचेत्तथाश्रुत्याप्युपास्यताम् ॥

யதா²ஶ்ருத்யைவவேத்³யஞ்சேத்ததா²ஶ்ருத்யாப்யுபாஸ்யதாம் ॥ ௬௦

யதா² அறியப்பட்டதற்கும் அறியப்படாதர்கும் அப்பறபட்டது பிர்மமென்று எப்படி
ஶ்ருத்யா ஏவ சுருதியால் சொல்லப்படுகிறதோ
வேத்³யம்சேத் அப்படியே அந்தபிர்மம் அறியப்படுமானல்
ததா² அப்படிச்சொல்லுகிற

Koviloor Digital Library

ஶ்ருத்யாப்தி சுருதியினாலேயும் | உபாஸ்யத்வம் தியானம்பண்ணத்தக்கது

அ-கை. பிர்மத்தை அறிகிறது பரமார்த்தத்தில் இல்லையோவெனில்.

अवास्तवीवेद्यताचेदुपास्यत्वंतथानकिम् ।

அவாஸ்தவீவேத்யதாசேதுபாஸ்யத்வம் ததாநகிம் ।

வேத்யதா ஞானமானது | உபாஸ்யத்வம் பிர்மத்தியானமும்
அவாஸ்தவீசேத் பரமார்த்தத்தி லில்லை | ததா அப்படி
யேயென்றால் | கிம் ந என் ஆகமாட்டாது

ச-கை. தத்துவஞானத்தில் விருத்திவியாப்தி மாத்திரந்தானே இருக்கிறதெனில்.

वृत्तिव्याप्तिर्वेद्यताचेदुपास्यत्वेपितत्समम् ॥

வ்ருத்திவ்யாப்திர்வேத்யதாசேதுபாஸ்யத்வேபிதத்ஸமம் ॥ ௬௧

வேத்யதா ஞானத்தன்மையானது | உபாஸ்யத்வேபி பிர்மத்தியானத்
வ்ருத்திவ்யாப்தி: சேத் விருத்தியி | திலும்
னால்மாத்திரம் வியாபிக்கிறதென்றால் | தத்ஸமம் அதுசமானந்தான்

ச-கை. அய்யா உமக்கு இவ்வளவுபக்தி இந்தப் பிர்மத்தியானத்திலெதற்கெனில்.

कातेभक्तिरुपास्तौचेत्कस्तेद्वेषस्तदीरय ।

காதேபக்திருபாஸ்தௌசேத்கஸ்தேத்வேஷஸ்ததீரய ।

தே உமக்கு | த்வேஷ: இவ்வளவுத்வேஷம்
உபாஸ்தௌ இந்தபிர்மத்தியானத்தில் | க: எதற்கு
பக்தி: பக்தி | தத் அதைச்
கா சேத் இவ்வளவேதினாலென்றால் | ஈரய சொல்
தே உனக்குத்தான் |

அ-கை. நிற்குணதியானத்தில் பிரமாணங்களேதெனில்,

मानाभावोनवाच्योऽस्यांबहुश्रुतिपुदर्शनात् ॥

उत्तरस्मिंस्तापनीयेशैव्यप्रश्नेथकाठके ।

माण्डूक्यादौचसर्वत्रनिर्गुणोपास्तिरीरिता ॥

மாநாபாவோநவாச்யோஸ்யாம்பஹுஶ்ருதிஷுதர்ஶநாத் ॥

உத்தரஸ்மிம்ஸ்தாபநீயேஶைவ்யப்ரஶ்நேதகாடகே ।

மாண்டூக்யாதௌசஸர்வத்ரநிர்குணோபாஸ்திரீரிதா ॥ ௬௩

அஸ்யாம் இந்த பிர்மத்தியானத்தில் | ந வாச்ய: சொல்லத்தக்கதன்று
மாநாபாவ: சுருதிபிரமாணமுமில்லை | பஹுஶ்ருதிஷு அனேகசுருதி
யென்று | களில்

காணப்படுவதால் அதாவது உத்தரதாபனியோபநிஷத்திலும் ... சைப்பியப்பிரச்னோபநிஷத்திலும் ... இன்னும் ... காடகோபநிஷத்திலும் ... மாண்டூக்கியாதிஉபநிஷத்துக்களிலும் ... சகலஉபநிஷத்துக்களிலும் ... நிர்குணபிர்மத்தியானமானது ... சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வி‑ம். தைத்திரீயம் முண்டகம் முதலானசுருதிகளும் சொல்லுகின்றன

அ‑கை. நிர்குணத்தியானம் பண்ணுகிற கிரமமெப்படியெனில்.

अनुष्ठानप्रकारोस्याःपञ्चीकरणईरितः ।

பஞ்சீகரணே பஞ்சீகரணத்தில் சுரேசுவராசாரியாளால் ... இந்தத்தியானத்தினுடைய ... அனுஷ்டானவிதியானது ... சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ‑கை. இப்போசொன்ன தியானம் ஞானசாதனமேதவிர மோட்சசாதனமாகாதேயெனில்.

ज्ञानसाधनमेतच्चेन्नेतिकेनात्रवारितम् ॥

... இந்தத்தியானமானது ... ஞானசாதனமென்பாயாகில் ... இல்லையென்று ... இதில் ... யாராலே ... தடுக்கப்பட்டது

அ‑கை. அப்படியானால் சகலரும் பிர்மத்தைஏன் உபாசிக்கவில்லை, சகுணத்தைஏன் உபாசிக்கிறார்களெனில்.

नानुतिष्ठतिकोप्येतदितिचेन्मानुतिष्ठतु ।

पुरुषस्यापराधेनकिमुपास्तिःप्रदुष्यति ॥

... யாரும் ... இந்தத்தியானத்தை ... அனுஷ்டானம்பண்ணவில்லை ... என்றுசொல்லுவையேயாகில் ... ஒருவரும்அனுஷ்டானம் செய்யவேண்டாம் ... புருஷனுடைய ... அசிரத்தை அறியாமை முதலான அபராதத்தினாலே

Koviloor Digital Library

உபாஸ்தி: பிரமத்தியானமானது
துஷ்யதி தூஷிக்கப்படுமா
கிம் என்ன

அ-கை. அப்படி ஒருவரும் இந்த பிரமத்தியானத்தை செய்யாததினால் தியானத்திற்கு குறைவில்லையென்பதை வற்புறுத்திக் கூறுகிறார்.

इतोप्यतिशयंमत्वामन्त्रान्वश्यादिकारिणः ।
मूढाजपन्तुतेभ्योतिमूढाःकृपिमुपासताम् ॥

இதோ(அ)ப்யதிஶயம்மத்வாமந்த்ராந்வஶ்யாதிகாரிண: ।
மூடா₄ஜபந்துதேப்₄யோ(அ)திமூடா₄:க்ருஷிமுபாஸதாம் ॥ ௬௬

மூடா₄: மூடர்கள்
இத: அபி எப்படிசகுணத் தியானம் பரலோகசுகத்தைகொடுக்குமே தவிர இப்போது பலம்கொடாதென்றுநினைத்து இந்ததியானத்தைக் காட்டிலும்
அதிஶயம் சிரேஷ்டமென்று
மத்வா எண்ணி
வஶ்யாதிகாரிண: இகலோகசுகத்தை கொடுக்கிறதான, வசியம்முதலானவைகளை உண்டுபண்ணுகிறவைகளான
மந்த்ராந் மந்திரங்களை
ஜபந்து ஜபிக்கட்டும்
தேப்₄ய: அவைகளிலும்
அதிமூடா₄: நம்பிக்கைஇல்லாத அதிமூடர்கள்
க்ருஷிம் விவசாயத்தை
உபாஸதாம் செய்யக்கடவர்கள்

அ-கை. பிரசங்கத்தை நிறுத்தி, பிரகிருதத்தில் நிர்குணதியானத்தைக்குறித்து சகலசுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற குணங்களைச் சேகரித்து, இந்தஉபாசனையில் முடிக்கிறார்.

तिष्ठन्तुमूढाःप्रकृतानिर्गुणोपा स्तिरीर्यते ।
विद्यैक्यात्सर्वशाखार्थान् गुणानत्रोपसंहरेत् ॥
आनन्दादेर्विधेयस्यगुणसङ्घस्यसंहृतिः ।
आनन्दादयइत्यस्मिन्सूत्रेव्यासेनवर्णिता ॥

திஷ்ட₂ந்துமூடா₄:ப்ரக்ருதாநிர்கு₃ணோபாஸ்திரீர்யதே ।
வித்₃யைக்யாத்ஸர்வஶாகா₂ர்தா₂ந்கு₃ணாநத்ரோபஸம்ஹரேத் ॥
ஆநந்தா₃தே₃ர்விதே₄யஸ்யகு₃ணஸங்க₄ஸ்யஸம்ஹ்ருதி: ।
ஆநந்தா₃த₃யஇத்யஸ்மிந்ஸூத்ரேவ்யாஸேநவர்ணிதா ॥ ௬௮

மூடா₄: மூடர்கள்
திஷ்ட₂ந்து இருக்கட்டும்
ப்ரக்ருதா பிரகிருதமான
நிர்கு₃ணோபாஸ்தி: நிர்குண பிரம தியானமானது
ஈர்யதே இவிடத்தில் முமுட்சுக்களைக்குறித்தே சொல்லப்படுகிறது

Koviloor Digital Library

விதிநிஷேதரூபாச நிர்குண பிர்மோபாச
னாருபவித்தையானது ஒன்றானதால்
வாக்யோபாதாயாத் ஸகலசுருதி களு
டைய அர்த்தங்களான
குணாந் விதிநிஷேதகுணங்களை
அத்ர இந்தஇடத்தில்
உபஸம்ஹரேத் சேர்த்துக்கொள்ள
வேண்டியது
ஸ்தூலாதெ: ஆனந்தம் சத்துசித்து
முதலான

விதேயஸ்ய விதிக்கப்பட்டவைகளா
யிருக்கிற
குணஸங்கஸ்ய குணங்களுடைய கூ
ட்டத்திற்கு
ஸம்ஹ்ருதி: சேர்க்கையானது
ஆநந்தாதய:இதி ஆனந்தாதிகளென்ற
அஸ்மிந் இந்த
ஸூத்ரே சூத்திரத்தில்
வ்யாஸேந வேதவியாசராலே
வர்ணிதா வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. நிஷேதகுணங்களேதெனில்.

अस्थूलादेर्निषेधस्यगुणसङ्घस्यसंहृतिः ।
तथाव्यासेनसूत्रेस्मिन्नुक्ताक्षरधियांत्विति ॥

அஸ்தூலாதேர்நிஷேத்யஸ்யகுணஸங்கஸ்யஸம்ஹ்ருதி: ।
ததாவ்யாஸேநஸூத்ரேஸ்மிந்நுக்தாக்ஷரதியாம்த்விதி ॥ சுசு

அஸ்தூலாதெ: ஸ்தூலமில்லையென்ற
துமுதலான
நிஷேத்யஸ்ய நிஷேதிக்கப்பட்டவைக
ளான
குணஸங்கஸ்ய குணங்களுடைய
கூட்டத்திற்கு
ஸம்ஹ்ருதி: சேர்க்கையானது
ததா அப்படியே

வ்யாஸேந வேதவியாசராலே
அக்ஷரதியாம் இதி அக்ஷரதியாமெ
ன்றுசொல்லிய
அஸ்மிந் இந்த
ஸூத்ரே சூத்திரத்தில்
உக்தா சொல்லப்பட்டிருக்கிற த
ன்றோ

அ-கை. நிற்குண பிர்மவித்தையில் இப்படி விதிநிஷேதகுணங்களைச் சொல்லுவது, வந்தியாசுதனுக்கு குணங்களை வருணிக்கிறது போலே இருக்கிறதெனில்.

निर्गुणब्रह्मतत्वस्यविद्यायांगुणसंहृतिः ।
नयुज्येतेत्युपालंभोव्यासंप्रत्येवमांनतु ॥

நிர்குணப்ரஹ்மதத்வஸ்யவித்யாயாம்குணஸம்ஹ்ருதி: ।
நயுஜ்யேதேத்யுபாலம்போவ்யாஸம்ப்ரத்யேவமாம்நது ॥ எ0

நிர்குணப்ரஹ்மதத்வஸ்ய நிர்குண
பிர்மஸ்வருபத்தினுடைய
வித்யாயாம் வித்தையில்

குணஸம்ஹ்ருதி: விதிநிஷேதங் களு
டையசேர்க்கையானது
நயுஜ்யேத இதி கூடாதேயென்ற

Koviloor Digital Library

உபாஸ்ய: இப்படிப்பட்ட நிந்தையானது
வ்யாஸஸூத்ர ஏவ சுருதிசம்மதப்படி சூத்திரம்செய்திருக்கிற வேதவியாசரைக்குறித்தே செய்யவேண்டியது
இதி என்னைக்குறித்து
ந த்வா இந்தநிந்தைபண்ணாதே

அ-கை. நான்தெரியாமல் சங்கித்தேன், அதை பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும், சகுணமென்பது நாமரூபத்தைப்பற்றி இருக்கிறதேயல்லாமல், சச்சிதானந்தாதிகுணங்கள் நிர்குணத்துவத்திற்கு விரோதமில்லையே யெனில்.

हिरण्यश्मश्रुसूर्यादिमूर्तीनामनुदाहृतेः ।
अविरुद्धंनिर्गुणत्वमितिचेत्तुष्यतांत्वया ॥

ஹிரண்யஶ்மஶ்ருஸூர்யாதிமூர்தீநாமநுதாஹ்ருதே: ।
அவிருத்தம்நிர்குணத்வமிதிசேத்துஷ்யதாம்த்வயா ॥ ௭௧

ஹிரண்யஶ்மஶ்ருஸூர்யாதி மூர்தீநாம் சத்தாதி விதிகுணங்களும்; அஸ்தூலாதி நிஷேதகுணங்களும்; தங்கமீசையுடையவர் சூரியரென்றதுமுதலானசகுண மூர்த்திகளுடைய
அநுதாஹ்ருதே: நாமரூபங்களைச் [சொல்லாததினாலே
நிர்குணத்வம் நிர்க்குணத்தன்மையானது
அவிருத்தம் விரோதிக்கவில்லை
இதி சேத் என்றுசொல்வையானால்
த்வயா உன்னாலே
துஷ்யதாம் எப்போதும்இந்த நிர்க்குணபிர்மத்தைக்குறித்து சந்தோஷிக்கத்தக்கதென்று குருநாதன் இந்தசிஷியனுக்கு ஆசிர்வாதம் பண்ணினார்

அ-கை. இந்த ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி குணங்களை லட்சியம்பண்ணி உபாசிப்பது புத்தியில்பிரவேசிக்க மாட்டாததால், அந்தகுணங்களை யுடையவரென்று எப்படி தியானம் பண்ணுகிறதெனில்.

गुणानांलक्षकत्वेननतत्त्वेन्तःप्रवेशनम् ।
इतिचेदस्त्वेवमेवब्रह्मतत्त्वमुपास्यताम् ॥

குணாநாம்லக்ஷகத்வேநநதத்த்வேந்த:ப்ரவேஶநம் ।
இதிசேதஸ்த்வேவமேவப்ரஹ்மதத்த்வமுபாஸ்யதாம் ॥ ௭௨

தத்த்வே ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி விதி நிஷேதகுணங்களான அவைகள் தத்துவத்திற்கு
அந்த: உள்ளே
ப்ரவேஶநம் பிரவேசிக்க [கில்
ந இதி சேத் முடியவில்லையென்றுயானால்
ஏவம் ஏவ இப்படியே பிரவேசிக்காமல்
அஸ்து இருக்கட்டும்
குணாநாம் ஆனந்தாதி அஸ்தூலாதி விதி நிஷேத குணங்களானவைகளுடைய
லக்ஷகத்வேந லட்சணம் பிர்மத்திலிருப்பதினால்அவைகளுடைய
ப்ரஹ்மதத்த்வம் பிர்மஸ்வரூபத்தை
உபாஸ்யதாம் தியானம்பண்ணத்தக்க

Koviloor Digital Library

அ-கை. பிரமத்தியானம் பண்ணுகிற விதமெப்படியெனில்.

आनन्दादिभिरस्थूलादिभिश्चात्मात्रलक्षितः ।
अखण्डैकरसस्सोऽहमस्मीत्येवमुपासते ॥

ஆநந்தாதிபிரஸ்தூலாதிபிஶ்சாத்மாத்ர லக்ஷித: ।
அகண்டைகரஸஸ்ஸோஹமஸ்மீத்யேவமுபாஸதே ॥ ௭௩

ஆநந்தாதிபி: ஆனந்தாதி விதிருபங்களாலும்	அகண்டைகரஸ: அகண்டைகரசமா(ன
அஸ்தூலாதிபி: ச அஸ்தூலாதி நிஷேதருபங்களாலும்	ஸ: அவரே
அத்ர இவ்விடத்தில்	அஹம் நானாக
ஆத்மா ஆத்மாவானது	அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
லக்ஷித: சொல்லப்படுகிறது	ஏவம் இப்படி
	உபாஸதே உபாசிக்கவேண்டியது

அ-கை. அந்தப்பிரமனிடத்திலிருக்கிற தியானத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் பேதமெவ்வளவென்றால்.

बोधोपास्त्योर्विशेषःकइतिचेदुच्यतेश्रुणु ।
वस्तुतन्त्रोभवेद्बोधःकर्तृतन्त्रमुपासनम् ॥

போதோபாஸ்த்யோர்விஶேஷ: க இதி சேதுச்யதே ஶ்ருணு ।
வஸ்துதந்த்ரோ பவேத்போத: கர்த்ருதந்த்ரமுபாஸநம் ॥ ௭௪

போதோபாஸ்த்யோ: பிரமஞானத்திற்கும் பிரமத்தியானத்திற்கும்	வஸ்துதந்த்ர: வஸ்துதந்திரம்
விசேஷ: க: விசேஷமென்ன	போத: ஞானமாம்
இதி சேத் என்றுகேட்பாயாகில்	கர்த்ருதந்த்ரம் கருத்திருதந்திரம்
உச்யதே ஶ்ருணு அதற்கு சமாதானஞ் சொல்லுகிறேன் கேள்	உபாஸநம் பவேத் தியானமாகுமென்றறி.

அ-கை. வஸ்துதந்திர ஞானத்திற்குளது, ஸ்வரூபம்காரியம், அவதி, பலம் இவைகளைப்பிரித்து வகையாய்க் காட்டுமெனில்,

विचाराज्जायतेबोधोनिच्छायन्ननिवर्तयेत् ।
सोत्पत्तिमात्रात्संसारेदहत्यखिलसत्यताम् ॥
तावताकृतकृत्यस्सन्नित्यतृप्तिमुपागतः
जीवन्मुक्तिमनुप्राप्यप्रारब्धक्षयमीक्षते ॥

விசாராஜ்ஜாயதே போதோ நிச்சா யந்ந நிவர்தயேத் ।
ஸோத்பத்திமாத்ராத்ஸம்ஸாரே தஹத்யகிலஸத்யதாம் ॥ ௭௫

தாவதா க்ருதக்ருத்ய: ஸ்யாந் நித்யத்ருப்திருபாமத: ।
ஜீவந்முக்திஸுகம் ப்ராப்ய ப்ராரப்தக்ஷயமீக்ஷதே ॥ ௭௨

விசாராத் ஏவ அய: குருமுகமாய்ச்செய்யப்படுகிற ஆத்துமானாத்தும விசாரத்தால், அப்பாதிபந்தமான ஆத்துமஞானம்
ஜாயதே உண்டாகிறதாகையால், ஞானத்திற்குவிசாரமே ஏதுவென்றறி
அநிச்சா இந்தஞானம் எனக்கு வேண்டாமென்றாலும்
யம் விழித்தவனை ஜாக்கிரம்போலே எவனை இந்தஞானம்
ந நிவர்த்தயேத் நிவர்த்திக்காதோ, அதுவேஞானத்திற்குமுக்கியமான ஸ்வரூபமென்றறி,
போதோத்பத்தேஸ்ச அந்தஞானமுண்டானமாத்திரத்தினலேயே
ஸம்ஸாரே கருத்தில் நித்தமாதி சம்சாரத்திலிருக்கிற
ஸகலஸம்தாப சகலமானசந்தியாத்திரையும்
உறைதி தகிக்கிறது அறுவேகாரியம்
தாவதா அவ்வளவாலே [ய்
க்ருதக்ருத்ய: ஸ்யாத் கிருதகிருத்தியனு
நித்யத்ருப்தி நித்தியதிருப்தியை
உபாமத: அடைந்திருக்கிறவனுகி
ஜீவந்முக்தி: ஜீவன்முக்திநிலையை
ஸுகம் ப்ராப்ய அடைந்து
ப்ராரப்தக்ஷயம் பிராரப்தகர்மத்தின் க்ஷயத்தை
ஈக்ஷதே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் இதுவேபலம்

ச-கை. தியானத்திற்கும் ஏதுவாதியைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

आप्तोपदेशंविश्वस्यश्रद्धालुरविचारयन् ।
चिन्तयेत्प्रत्ययैरन्यैरनन्तरितवृत्तिभिः ॥
यावच्चिन्त्यस्वरूपत्वाभिमानस्स्वस्यजायते ।
तावद्विचिन्त्यपश्चाच्चतथैवामृतिधारयेत् ॥

ஆப்தோபதேஸம்விஸ்வஸ்யஸ்ரத்தாளுரவிசாரயந் ।
சிந்தயேத் ப்ரத்யயைரந்யைரநந்தரிதவ்ருத்திபி: ॥ ௭௩
யாவச்சிந்த்யஸ்வரூபத்வாபிமாநஸ்ஸ்வஸ்யஜாயதே ।
தாவத்விசிந்த்யபஸ்சாச்சதத்தைவாம்ருதிதாரயேத் ॥ ௭௪

ஆப்தோபதேஸம் குருவினுடைய உபதேசத்தை
விஸ்வஸ்ய விசுவாசம்பண்ணி [ஏது
ஸ்ரத்தாளு: சிரத்தைபண்ணுகிறதே
அவிசாரயந் இன்னமொருவரிடத்திலேதைப்பற்றிவிசாரியாமலிருப்பதேஸ்வரூபம்
அந்யை: அன்னியமான
அநந்தரிதவ்ருத்திபி: ப்ரத்யயை: அவிரதவிருத்திகளினாலே கலக்காமலிருக்கிறசஜாதிவிருத்திகளோடே கூடி
விந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது தியா

Koviloor Digital Library

வேகாரியம்
யாவத் எதுவரையில்
விகல்பாபாயாவஸாநத: சிந்திக்க வேண்டியதான பிரமமே நானென்றபிமானமானது
ஸ்வஸ்ய தனக்கு [வதி
ஜாயதே உண்டாகிறதோ அதுவேஅ
தாவத் அதுவரையிலும் [து
விவிக்ஷு பிரமமேநானென்று சிந்தித்
பஶ்சாத் ச பிற்பாடும்
ததா ஏவ அப்படியே
ஆம்ருதி யாபயேத் மரணபரியந்தமும் அதையேதரித்துமுக்தியடைவதே பலம்

அ-கை. இந்தத்தியானம் சித்திக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

ब्रह्मचारीभिक्षमाणोयुतस्संवर्गविद्यया ।
संवर्गरूपतांचित्तेधारयित्वाह्यभिक्षत ॥

ப்ரஹ்மசாரீபிக்ஷமாணோயுதஸ்ஸம்வர்கவித்யயா ।
ஸம்வர்கரூபதாம்சித்தேதாரயித்வாஹ்யபிக்ஷத ॥ ௭௯

ஸம்வர்கவித்யயா பிராணனே தியானம்செய்கிறவித்தையோடே
யுத: கூடினவனாயும்
பிக்ஷமாண: பிச்சையெடுக்கிறவனாயு மிருக்கிற
ப்ரஹ்மசாரீ வித்தியார்த்தி அபிப்பிரதாரியென்றராஜாவால்பாரென்று கேட்கப்பட்டான் அப்போதவன்
சித்தே சித்தத்தில்
ஸம்வர்கரூபதாம் நான்பிராணனென்றதியானத்தை
தாரயித்வா தரித்திருந்ததால்
ஹ்யபிக்ஷத ஹி பிராணனென்று சொல்லிபிச்சை வாங்கினனென்று சுருதிசொல்லுகிறதன்றோ

அ-கை. தியானத்திற்கு மாத்திரம் இவ்வளவுசாவதான மெதற்கெனில்

पुरुषस्येच्छयाकर्तुमकर्तुंकर्तुमन्यथा ।
शक्योवास्तिरतोनित्यंकुर्यात्प्रत्ययसंततिम् ॥

புருஷஸ்யேச்சயாகர்த்துமகர்த்தும்கர்த்துமந்யதா ।
ஶக்யோவாஸ்திரதோநித்யம்குர்யாத்ப்ரத்யயஸந்ததிம் ॥ ௮௦

உபாஸ்தி: தியானமானது
புருஷஸ்ய புருஷனுடைய
இச்சயா தன் இச்சையினாலே
கர்த்தும் பண்ணுவதற்கும்
அகர்த்தும் பண்ணாம லிருப்பதற்கும்
அந்யதா வேறே ஒருவிதமாகபண்ணுவதற்கும்
ஶக்ய: முடியும்
அத: ஆகையினாலே
நித்யம் தினந்தோறும்
ப்ரத்யயஸந்ததிம் சஜாதி விருத்தி பரம்பரையை
குர்யாத் பண்ணவேண்டியது

Koviloor Digital Library

அ-கை. இந்தத்தியானம் முடிந்ததற்கு அடையாளத்தை திருஷ்டாந்தமுகமாய் அறிவிக்கவேண்டுமெனில்.

वेदाध्यायीह्यप्रमत्तोऽधीतेस्वप्नेभिवासितः ।
जपितातुजपत्येवतथाध्यातापिवासयेत् ॥
विरोधिप्रत्ययंत्यक्त्वानैरन्तर्येणभावयन् ।
लभतेवासनावेशात्स्वप्नादावपिभावनाम् ॥

வேதாத்யாயீ ஹ்யப்ரமத்தோऽதீதே ஸ்வப்னேபிவாஸித: ।
ஜபிதா து ஜபத்யேவ ததா த்யாதாபிவாஸயேத் ॥ ௮௧
விரோதிப்ரத்யயம் த்யக்த்வா நைரந்தர்யேண பாவயந் ।
லபதே வாஸநாவேசாத் ஸ்வப்னாதாவபி பாவநாம் ॥ ௮௨

வேதாத்யாயீ வேதாத்தியயனம் பண்ணுகிறவன்
அப்ரமத்த: சாவதானனா யிருந்துகொண்டு
அதீதே அத்தியயனம் பண்ணப்பட்டிருந்துள்ளளவில்
ஸ்வப்னே சொப்பனத்திலும்
அபிவாஸித: ஹி வேதாத்தியயனம் பண்ணுகிறதாக காண்கிறானன்றோ
ஜபிதா து ஜபம்பண்ணுகிறவனும்
ஜபதி ஏவ சொப்பனத்திலும் ஜபமேபண்ணுகிறான்
ததா அப்படியேயும்
த்யாதா அபி தியானம் பண்ணுகிறவனும்
வாஸயேத் சொப்பனத்திலும் தியானம் பண்ணக்காணவேண்டும் நாள்தோறும் அப்படிக்கண்டானேயானால் தியானம்முற்றுப்பெற்றதாயிற்று

அ-கை. இந்தத்தியானிக்கு சொப்பனாதிகளிலெப்படி தியானமுண்டாகுமெனில்-

விரோதிப்ரத்யயம் விரோதியானதுவிததன்மையை
த்யக்த்வா விட்டு
நைரந்தர்யேண இடைவிடாமல்
பாவயந் பிர்மபாவனையை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவன்
வாஸநாவேசாத் இந்தப்பழக்கத்தினுடையமிகுதியால்
ஸ்வப்னாதௌ அபி சொப்பனம் முதலான அவஸ்தைகளிலும்
பாவநாம் இந்தபாவனையை
லபதே அடைகிறான்

அ-கை. பிராப்தகர்மத்தை அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கும்போது, நிரந்தரம் பிர்மபாவனைபெப்படி சித்திக்குமெனில்.

भुञ्जानोपिनिजारब्धमास्थातिशयतोनिशम् ।
ध्यातुंशक्तोनसन्देहोविपयव्यसनीयथा ॥

புஞ்ஜாநோ(அ)பி நிஜாரப்₃த₄ம் ஶ்ரத்₃தா₄திஶயதோ(அ)நிஶம் ।
த்₄யாதும் ஶக்தோ ந ஸந்தே₃ஹோ விஷயவ்யஸநீ யதா₂ ॥ ௮௩

நிஜாரப்₃த₄ம் நிஜமானதன் பிராரப்த கர்மத்தை புஞ்ஜாந: அபி புசித்துக்கொண்டிருந்தாலும் ஶ்ரத்₃தா₄திஶயத: மோட்சத்திலிருக்கிற ஆஸ்தையின் மிகுதியால் அநிஶம் சார்வகாலமும் த்₄யாதும் தியானம்பண்ணுவதற்கு ஶக்த: சமர்த்தனாவன் ஸந்தே₃ஹ: ந இதில்சந்தேகமெள்ளளவுமில்லை யதா₂ எப்படி விஷயவ்யஸநீ ஜாரஸ்திரீ இருப்பளோ அப்படிப்போலஇருப்பனென்றறி

அ-கை. அந்தத் திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துச் சொல்லவேண்டுமெனில்.

परव्यसनिनीनारीव्यग्रापिगृहकर्मणि ।
तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

பரவ்யஸநிநீநாரீவ்யக்₃ராபிக்₃ருஹகர்மணி ।
ததே₃வாஸ்வாத₃யத்யந்த:பரஸங்க₃ரஸாயநம் ॥ ௮௪

பரவ்யஸநிநீ பரபுருஷனையடைய விரும்பின நாரீ ஸ்திரீயானவள் க்₃ருஹகர்மணி வீட்டிற்செய்ய வேண்டியகாரியத்தில் வ்யக்₃ரா அபி சாதுரியமுள்ளவளாயிருந்தாலும் தத் பரஸங்க₃ரஸாயநம் ஏவ அந்தப்பர புருஷனுடைய சங்கத்தினாலுண்டானரசத்தையே அந்த: உள்ளேஎப்போதும் ஆஸ்வாத₃யதி ஆசுவாதனம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பள்

அ-கை. அப்படி பரசங்கத்தையே சதாஇச்சித்துக்கொண் டிருக்கப்பட்டவளுக்கு ஒடுகாலி, விடுமறந்தா ளென்பதுபோல, வீட்டுக்காரிய மெப்படி நடக்குமெனில்.

परसङ्गंस्वादयन्त्याअपिनोगृहकर्मतत् ।
कुंठीभवेदपित्वेतदापातेनैववर्तते ॥

பரஸங்க₃ம்ஸ்வாத₃யந்த்யாஅபிநோக்₃ருஹகர்மதத் ।
குண்டீ₂ப₄வேத₃பித்வேதத₃பாதேநைவவர்ததே ॥ ௮௫

பரஸங்க₃ம் பரபுருஷனுடைய சம்போகத்தையே ஸ்வாத₃யந்த்யா: அபி எப்போதும் சித்தத்தில் எண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும் தத் க்₃ருஹகர்ம அந்தவீட்டில்செய்யவேண்டியதொழில் குண்டீ₂ ந ப₄வேத் அவளுக்குக்குறைவில்லாமல்நடந்தபோதிலும்

Koviloor Digital Library

ஸ்வாமிகத ஏவ மேலெழுந்தவாரி சையாகவே | ஏதத் இந்தத்தொழில் வக்ஷ்யே ந இருக்குமல்லவா

அ-கை. காரியஞ்செய்வதில் மேலெழுந்த வாரியாக வேதெனில்.

गृहकृत्यव्यसनिनीयथासम्यक्करोतितत् ।
परव्यसनिनीतद्वन्नकरोत्येवसर्वथा ॥

க்³ருஹக்ருத்யவ்யஸநிநீயதா² ஸம்யக்கரோதி தத் ।
பரவ்யஸநிநீ தத்³வந்நகரோத்யேவ ஸர்வதா² ॥ அ-ள

க்³ருஹக்ருத்யவ்யஸநிநீ வீட்டுக்காரியத்தில் அக்கறை யுள்ளஸ்திரீயானவள் யதா² எப்படி ஸம்யக் சாமான்களை கொட்டாமல்சிந்தாமல்நன்றாய் கரோதி செய்வளோ | தத் அதுபோல பரவ்யஸநிநீ சாரஸ்திரீயானவள் தத் அந்தவீட்டுக்காரியத்தை ஸர்வதா² சர்வவித்திலும் ந கரோத்யேவ அழுத்தமாயப்படிபண்ணவேமாட்டாள்

அ-கை. இதுபோல்தியானிக்கும் ஞானிக்கும் விவகாரத்திலிருக்கிற பேதத்தைதொழிலால் காட்டுமெனில்.

एवंद्धयानैकनिष्ठोपिलेशाल्लौकिकमाचरेत् ।
तत्ववित्वविरोधित्वाल्लौकिकंसम्नगाचरेत् ॥

ஏவம் த்⁴யாநைகநிஷ்டோ²பி லேஶால்லௌகிகமாசரேத் ।
தத்த்வவித்த்வவிரோதி⁴த்வால்லௌகிகம் ஸம்யகா³சரேத் ॥ அ-ள

ஏவம் இப்படி த்⁴யாநைகநிஷ்ட²: அபி தியானத்திலேயேமுக்கிய மானஸ்திதியை யுடையவனாயிருந்தாலும் ஜாரஸ்த்ரீவத் சாரஸ்திரீபோல,லேசாக லௌகிகம் லோகவிவகாரத்தை ஆசரேத் செய்வான் (ன்றால் தத்த்வவித் து தத்துவஞானியோவெனில் | அவிரோதித்வாத் ஞானத்திற்கு கருமம்விரோதமின்மையால் வைதிகாள் தங்கள் சொந்தகர்மத்தைசிரத்தையாய்ச்செய்வதுபோலும் லௌகிகம் லோகவிவகாரத்தை கற்புடையவள்போலும் ஸம்யக் நன்றாய் ஆசரேத் ஆசரிப்பன்

அ-கை. தத்துவஞானத்திற்கும் பிராரப்த விவகாரத்திற்கும் விரோதமில்லையென்பதை பிரகாசமாய்க் காட்டுமெனில்.

मायामय प्रपञ्चोयमात्माचैतन्यरूपधृत् ।
इतिबोधेविरोधःकोलौकिकव्यवहारिणः ॥

Koviloor Digital Library

மாயாமயப்ரபஞ்சோயம்ஸ்வாப்நவஜ்ஜ்ஞாதாசைதந்யரூபகம் |
ஸ்திதஸ்யைவவிரோதோஸ்யகோலௌகிகவ்யவஹாரிண: || ௮௮

அயம் இந்த
ப்ரபஞ்ச: ஜகத்தானது
ஸ்வாப்நவத் சொப்பனம்போலே மாயாமயமென்றும்
ஜ்ஞாதா ஆத்மா
சைதந்யரூபகம் அறிவு ஸ்வரூபமென்றும்
ஜ்ஞாத்வா அறிந்திருக்கிற இத்தகைய
ஸ்திதஸ்ய ஞானமிருந்துள்ளவில்
லௌகிகவ்யவஹாரிண: லோகவிவகாரம் செய்கிறஞானிக்கு
விரோத: க: விரோதம் என்ன இருக்கிறது.

அ-கை. பஹிர்முகமான விவகாரத்திற்கும், அந்தர்முகமான ஞானத்திற்கும் விரோதமின்மை எப்படிக் கூடுமெனில்.

अपेक्षतेव्यवहृतिर्नप्रपञ्चस्यवस्तुताम् ।
नाप्यात्मजाड्यंकिन्त्वेषासाधनान्येवकांक्षते ॥
मनोवाक्कायतद्बाह्यपदार्थास्साधनानितान् ।
तत्वविन्नोपमृद्नातिव्यवहारोऽस्यनोकुतः ॥

அபேக்ஷதேவ்யவஹ்ருதிர்நப்ரபஞ்சஸ்யவஸ்துதாம் |
நாப்யாத்மஜாட்யங்கிந்த்வேஷாஸாதநாந்யேவகாங்க்ஷதே || ௮௯
மநோவாக்காயதத்பாஹ்யபதார்த்தாஸ்ஸாதநாநிதாந் |
தத்த்வவிந்நோபம்ருத்நாதிவ்யவஹாரோஸ்யநோகுத: || ௯௦

வ்யவஹ்ருதி: பிராரப்தகர்மத்தாலுண்டாகிற உலகவிவகாரமானது
ப்ரபஞ்சஸ்ய பிரபஞ்சத்திற்கு
வஸ்துதாம் சத்தியத்துவத்தை
ந அபேக்ஷதே அபேட்சிக்கிறதில்லை
ஆத்மஜாட்யம் அபி ஆத்துமாவுக்குஜடத்தன்மையையும்
ந அபேட்சிக்கிறதில்லை
கிந்து பின்னேயோவென்றால்
ஏஷா இந்தவிவகாரம்
ஸாதநாநி ஏவ சாதனங்களைத் தானே
காங்க்ஷதே அபேட்சிக்கிறது.

அ-கை. அந்தசாதனங்க ளேவையென்று கேட்பாயாகில்.

மநோவாக்காயதத்பாஹ்யபதார்த்தா:
மனதும்வாக்கும் காயமும் அவைகளுக்குவெளியிலிருக்கிற கிரகாதிபதார்த்தங்களாகிய சப்தாதிவிஷயங்களும்
ஸாதநாநி சாதனங்களாயிருக்கின்றன
தத்த்வவித் தத்துவஞானி
தாந் அவைகளை
ந உபம்ருத்நாதி தண்டித்து அடிக்கமாட்டான்
அஸ்ய இவனுக்கு
வ்யவஹார: விவகாரமானது
குத: என்னத்தினால்
நோ இல்லைசொல்லு ஆகையால் ஞானிக்கிசகல விவகாரமுமுண்டென்றறி

Koviloor Digital Library

அ-கை. விஷயத்தைத் தடுக்காமலிருந்தாலும், தத்துவஞானி சித்தத்தை யாவது தண்டிக்க வேண்டாமோவெனில்.

उपमृद्नातिचित्तंचेद्ध्याताऽसौनतुतत्ववित् ।
नबुद्धिंमर्दयन्दृष्टोघटतत्त्वस्यवेदिता ॥

உவம்ருத்நாதிசித்தஞ்சேத்த்யாதாஸௌநதுதத்வவித் ।
நபுத்திம்மர்தயந்த்ருஷ்டோகடதத்வஸ்யவேதிதா ॥ ௬௬

சித்தம் சித்தத்தை
அஸௌ இந்த விவேகியானவன்
உவம்ருத்நாதி சேத் நிக்கிரகம்பண்ணுவனென்று சொல்வையேயானால்
த்யாதா அப்போது அவன் தியானி யேதவிர
தத்வவித் ந அவன்தத்துவஞானியில்லை

அ-கை. அதன்ஸ்வரூபத்தை பார்க்க சித்தநிரோதம் வேண்டாமோவெனில்.

கடதத்வஸ்யவேதிதா கடமண்ணி னுடைய விகாரமான கடத்தின் வாஸ்தவமானஐந்துகுணத்தையறிகிறவன்
புத்திம் புத்தியை
மர்தயந் தண்டித்துக்கொண்டு
ந த்ருஷ்ட: பார்க்கவில்லை அப்படி ஞானிசித்த நிக்கிரகம்செய்யாமல் தன்ஸ்வரூபத்தைகாண்பனென்றறி

அ-கை. கடமானது ஸ்தூலமானதால் ஒருதடவை அறிந்ததினாலேயே ஸ்பஷ்டமாம், அதைக்காண்பதில் சித்தபீடன மபேட்சையில்லை, பிர்மமப்படி வெளிப்படையா யில்லாத்தினாலே ஒருதடவை பிர்மம் நானென்று அறிந்து கொண்டு பிர்மஞானத்தில் சித்தபீடனம் வேண்டாமோயெனில்.

सकृत्प्रत्ययमात्रेणघटश्चेद्भासतेसदा ।
स्वप्रकाशोऽयमात्माकिंघटवच्चनभासते ॥

ஸக்ருத்ப்ரத்யயமாத்ரேணகடஶ்சேத்பாஸதேஸதா ।
ஸ்வப்ரகாஶோऽயமாத்மாகிங்கடவச்சநபாஸதே ॥ ௬௭

ஸக்ருத் ஒருக்கால்
ப்ரத்யயமாத்ரேண கண்டமாத்திரத்தினாலே
கட: அப்பிரகாசமாயும் அனேக பேதங்களுடன்கூடினதாயும் அன்யமாயிருக்கிற கடமே
ஸதா சதா
பாஸதே சேத் விளங்குமேயானால்
ஸ்வப்ரகாஶ: ஸ்வப்பிரகாசமுள்ள
அயம் இந்த
ஆத்மா அத்துமாவானா்
கடவச்ச கடம்போலாவது
ந பாஸதே விளங்கமாட்டாரா
கிம் என்ன

அ-கை. பிர்மமானது ஸ்வப்பிரகாசமா யிருக்கட்டும், அதில் என்னபி ரயோசனம், ததாகாரபுத்தியே தத்துவ ஞானமானதால், அந்தபுத்தியும் சுத

ஸ்வப்ரகாசமானதால் பிர்மத்தினிடத்தில் அடிக்கடி புத்தியை வைக்கவேண்டியது அவசியமெனில்.

स्वप्रकाशतयाकिन्तेतद्बुद्धिस्तत्त्ववेदनम् ।
बुद्धिश्चक्षणनाश्येतिचोद्यन्तुल्यंघटादिषु ॥

ஸ்வப்ரகாஶதயா கிம் தே தத்புத்திஸ்தத்த்வவேதநம் ।
புத்திஶ்ச க்ஷணநாஶ்யேதி சோத்யம் துல்யம் கடாதிஷு ॥ ௯௩

ஸ்வப்ரகாஶதயா பிர்மம்ஸ்வபிரகாசமாயிருப்பதால்
தே உமக்கு
கிம் என்னபிரயோசனம்
தத்புத்தி: தந்நாகாரபுத்திவிருத்தியே
தத்த்வவேதநம் தத்துவஞானமானதால்
புத்தி: ச ததாகாரமாயிருக்கிற அந்தபுத்தியும்
க்ஷணநாஶ்யா இதி க்ஷணத்தில் நசிக்கத்தக்கதென்று சொல்வையேயானால்
சோத்யம் இப்படிச்செய்கிற ஆக்ஷேபமானது
கடாதிஷு கடாதிவித ஞானங்களிலும்
துல்யம் சமானமே.

ஆசங்கை. கடாதிஞானம் நிச்சயித்தமாத்திரத்தில் அந்தபுத்தி போனாலும் அதினாலுண்டான சம்ஸ்காரஞானம் போகவில்லையேயெனில்.

घटादौनिश्चितेबुद्धिर्नश्यत्येवयथाघटः ।
इष्टोनेतुंतदाशक्यइतिचेत्सममात्मनि ॥

கடாதௌ நிஶ்சிதே புத்திர்நஶ்யத்யேவ யதா கட: ।
இஷ்டோ நேதும் ததா ஶக்ய இதி சேத் ஸமமாத்மநி ॥ ௯௪

கடாதௌ கடாதியானது
நிஶ்சிதே நிச்சயம்பண்ணப் பட்டிருக்குமளவில்
புத்தி: அந்தபுத்தியானது
நஶ்யதி ஏவ நசித்தேப்போகிறது
யதா பிர்பாடு எப்போ
கடம் கடத்தை
நேதும் [illegible]
இஷ்ட: இஷ்டமோ
ததா அப்போ
ஶக்ய: இதி சேத் அந்த கடத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முடியுமென்றுசொல்வையேயானால்
ஆத்மநி அப்படிஆத்துமாவிலும் அது
ஸமம் சமானந்தானே.

ஆசங்கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

निश्चित्यसकृदात्मानंयदापेक्षातदैवतम् ।
वक्तुंमन्तुंतथाध्यातुंशक्नोत्येवहितत्त्ववित् ॥

நிஶ்சித்ய ஸக்ருதாத்மாநம் யதாபேக்ஷா ததைவ தம் ।
வக்தும் மந்தும் ததா த்யாதும் ஶக்நோத்யேவ ஹி தத்த்வவித் ॥ ௯௫

Koviloor Digital Library

ஸகலஸ நத்துவஞானியானவன்
ஸகருஜ ஒருதடவை
ஆத்மாநம ஆத்துமாவை
நிஸ்சித்ய நிச்சயம்பண்ணி சாட்சாத்
  துக்காரமாயிருப்பதால்
யதா எப்போது
ஸுவேஷா இவனுக்கபேட்சையோ
தடா ஏவ அப்பமே
திப அர்தஆத்துமாவை
வக்தும் சொல்லுவதற்கும்
உசிதம் என்னுவதற்கும்
தயா அப்படியே
த்யாநம் தியானம் பண்ணுவதற்கும்
ஸமர்த்தோ இனேவஹிசக்தனுகிறனன்று.

அ-கை. ஞானியும் தியானியைப்போல ஸ்வரூபத்தைத் தியானித்து லோகவிவகாரத்தை மறந்திருக்கட்டுமே யெனில்.

उपासकइवद्ध्यायन्लौकिकंविस्मरेद्यदि ।
विस्मरत्वेवसाध्यानाद्विस्मृतिर्नतुवेदनात् ॥

உபாஸகஇவத்யாயந்லௌகிகம்விஸ்மரேத்யதி ।
விஸ்மரத்வேவஸாத்யாநாத்விஸ்ம்ருதிர்நதுவேதநாத் ॥ ௭௫

உபாஸக: இவ தியானம்பண்ணுகிற
  வன் போல
த்யாயந் ஞானியும் தியானம்பண்ணி
  க்கொண்டு
லௌகிகம் லோகவிடத்தையை
விஸ்மரேத் யதி மறக்கட்டு மென்றால்
விஸ்மரது ஏவ அப்படிமறந்தாலும்
ஸா அந்த (மறக்கட்டும்
விஸ்ம்ருதி: மறதியானது
த்யாநாத் து தியானத்தினுலேயேஉ
  ண்டானதேதவிர (தன்று
வேதநாத் ந ஞானத்தினுலுண்டான

அ-கை. ஞானிக்கும் முக்திசித்திக்கத் தியானம்வேண்டுமேயெனில்.

ध्यानंत्वैच्छिकमेतस्यवेदनान्मुक्तिसिद्धितः ।
ज्ञानादेवतुकैवल्यमितिशास्त्रेपुडिंडिमः ॥

த்யாநம்த்வைச்சிகமேதஸ்யவேதநாந்முக்திஸித்தித: ।
ஜ்ஞாநாதேவதுகைவல்யமிதிஶாஸ்த்ரேஷுடிம்டிம: ॥ ௭௬

ஏதஸ்ய இந்தஞானிக்கு.
த்யாநம் து ஜீவன்முக்திக்குசாதன
  மாகதியானமுமிருக்கட்டுமேயெனில்
ஐச்சிகம் இச்சையுண்டானுல் அ
  தைசெய்யபட்டும்
வேதநாத் ஞானத்தினுலேயே
முக்திஸித்தித: முக்திசித்தித் திருப்ப
  தால் தியானமவசியமில்லை
ஜ்ஞாநாதேவ து ஞானத்தினுலேயே
கைவல்யம் இதி மோட்சமென்று
ஶாஸ்த்ரேஷு வேதாந்தசாஸ்திரங்
டிம்டிம: முரசு அடிக்கிறது (களில்

வி-ம். ஆத்துமாவையறிந்து சகலபாசங்களையும் கெடுக்கிறு னென்றும், மோட்சத்திற்கு பிரமத்தை அறிகிறதைத்தவிர வேறே வழியில்லையென்றும்

பிரமத்தை அறிந்தமாத்திரத்தில், மிருத்தியுவை தாண்டுகிருனென்றும் இப்படியெல்லாம் சுருதிகள் கோஷிக்கின்றன.

அ-கை. ஞானிக்குத் தியானத்தை, அங்கீகரியாத பட்சத்தில் சதாவெளியில் பிரவிருத்தி யுண்டாகுமேயெனில்.

तत्वविद्यदिनध्यायेत्प्रवर्तेतदाबहिः ।
प्रवर्ततांसुखेनायंकोबाधोऽस्यप्रवर्तने ॥

தத்வவித்யதி நத்யாயேத் ப்ரவர்த்தேத ததாபஹி: ।
ப்ரவர்த்ததாம் ஸுகேநாயங் கோபாதோऽஸ்ய ப்ரவர்த்தநே ॥

தத்வவித் பிரமஞானியானவன்	அயம் இந்தஞானியின் காரணங்கள்
ந த்யாயேத் யதி தியானம்பண்ணுமைற்போனுனேயானல்	ஸுகேந சுகமாக (கட்டும்
ததா அப்போ	ப்ரவர்த்ததாம் வெளியில் பிரவர்த்திக்
பஹி: காரணங்கள் வெளியில்	அஸ்ய ப்ரவர்த்தநே இந்த கரணங்களுடைய பிரவிருத்தியில்
ப்ரவர்த்தேத பிரவர்த்திக்குமேயெனில்	பாத: க: ஞானிக்கு என்னகெடுதி இருக்கிறது

அ-கை. வெளிப் பிரவர்த்தியை யொப்புக்கொண்டால், அதிப்பிரசங்கம் வருமேயெனில்.

अतिप्रसङ्गइतिचेत्प्रसङ्गंतावदीरय ।

அதிப்ரஸங்க இதி சேத் ப்ரஸங்கந் தாவதீரய ।

அதிப்ரஸங்க: இதி சேத் அப்போ அதிபிரசங்கம்வருமென்றுல்	தாவத் அப்போ (ச்
	ப்ரஸங்கம் பிரசங்கமின்னதென்பதை
	ஈரய சொல்

ச-கை. விதிசாத்திரமே பிரசங்கமெனில்.

प्रसङ्गोविधिशास्त्रंचेन्नतत्तत्वविदंप्रति ॥

ப்ரஸங்கோ விதிசாஸ்த்ரஞ் சேந்ந தத் தத்வவிதம் ப்ரதி ॥ ௯௯

ப்ரஸங்க: பிரசங்கமென்பது	தத் அது (க்குறித்து
விதிசாஸ்த்ரம் சேத் விதியைச்சொல்லுகிறசாத்திரமென்பாயகில்	தத்வவிதம் ப்ரதி தத்துவ ஞானியை
	ந சொன்னதன்று

அ-கை. விதிநிஷேதசாஸ்திரம் ஞானியைக்குறித்து இல்லையென்றால் பின்னை யாரைக்குறித்து எதற்காகச் சொல்லுகிறதெனில்.

वर्णाश्रमवयोवस्थाऽभिमानोयस्यविद्यते ।
तस्यैवचनिषेधाश्चविधयस्सकलाअपि ॥

Koviloor Digital Library

வர்ணாஶ்ரமவயோவஸ்தாபிமாநோ யஸ்ய வித்யதே |
தஸ்யைவ ஹி நிஷேதாஶ்ச விதய: ஸகலா அபி || ௧௦௦

யஸ்ய யாதொருபுருஷனுக்கு
வர்ணாஶ்ரமவயோவஸ்தாபிமாந: பி
ராமணாதிவருணமும் பிரமச்சரியா
தி ஆசிரமமும்வயதும் இந்தவேதகா
வஸ்தைகளுடைய அபிமானமும்
வித்யதே இருக்கிறதோ

தஸ்ய ஏவ அவனுக்கே
நிஷேதா: ச நிஷேதங்களும்
ஸகலா: சகலமான
விதய: அபி விதிகளும் சொல்லி யி
ருக்கிறது

அ-கை. ஞானிக்கும் தேகமிருப்பதால், அவனுக்கும் வருணாசிரமாதி அபி மானமெப்படி உண்டாகாமல் போமெனில்.

वर्णाश्रमादयोदेहेमाययापरिकल्पिताः ।
नात्मनोबोधरूपस्येत्येवंतस्यविनिश्चयः ॥

வர்ணாஶ்ரமாதயோ தேஹே மாயயா பரிகல்பிதா: |
நாத்மநோ போதரூபஸ்யேத்யேவம் தஸ்ய விநிஶ்சய: || ௧௦௧

வர்ணாஶ்ரமாதய: வருணாசிரமம் மு
தலானவை
தேஹே ஸ்தூலதேகத்தில்
மாயயா மாயையால்
பரிகல்பிதா: கற்பிக்கப்பட்டிருக்
கின்றன

போதரூபஸ்ய அறிவுஸ்வரூபனு
ஆத்மந: ஆத்துமாவுக்கு (ன
ந இதி இல்லையென்று
ஏவம் இப்படி
தஸ்ய அந்தஞானியினுடைய
விநிஶ்சய: நிச்சயமென்றறி

அ-கை. ஞானியின் நிச்சயமிருக்கட்டும், சாஸ்திரமானது அவனுக்குவி தியைச் சொல்லுகிறதேயெனில், அப்படியவனுக்கு ஒருசாஸ்திரமும் விதியை ச் சொல்லவில்லையென்று அவனுக்கு தெறிவிப்பதற்காக இரண்டுசுருதிகளால் ஞானிக்கு விதிநிஷேத மில்லையென்பதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

समाधिमथकर्माणिमाकरोतुकरोतुवा ।
हृदयेनात्तसर्वास्थोमुक्तएवोत्तमाशयः ॥
नैष्कर्म्येणनतस्यार्थस्तस्यार्थोऽस्तिनकर्मभिः ।
नसमाधानजप्याभ्यांयस्यनिर्वासनंमनः ॥

ஸமாதிமத கர்மாணி மாகரோது கரோது வா |
ஹ்ருதயேநாத்தஸர்வாஸ்தோ முக்த ஏவோத்தமாஶய: || ௧௦௨
நைஷ்கர்ம்யேண ந தஸ்யார்தஸ்தஸ்யார்தோऽஸ்தி ந கர்மபி: |
ந ஸமாதாநஜப்யாப்யாம் யஸ்ய நிர்வாஸநம் மந: || ௧௦௩

ஸமாதிம் சமாதியைத்தான்பண்ணட்டும்
வா அல்லது
கர்மாணி கரோது கர்மங்களைத்தான்பண்ணட்டும் அல்லதுஇரண்டையும்பண்ணட்டும்
அகரோது வா அல்லது இரண்டையும் பண்ணாமலிருக்கட்டும்
ஹ்ருதயே ஸர்வவாஸநா: இருதயத்திலேயே சகலமான ஆசைகளையும் விட்டிருக்கிறவனாய்
உதாராஶய: உத்தமமான அபிப்பிராயத்தை உடையவனாக
ஸந்த்ஸ ஏவ அவன் ஜீவன்முக்தன்தானே
நைஷ்கர்ம்யேண கர்மத்தின் பரித்தியாகத்தினாலும்
தஸ்ய அந்தஞானிக்கு
ஸ்வார்த்த: பிரயோஜனம்
ந இல்லை
கர்மபி: கர்மங்களினாலேயும்
தஸ்ய அவனுக்கு
ஸ்வார்த்த: பிரயோஜனம்
நாஸ்தி ஒன்றுமில்லை
ஸமாதிஜப்யாப்யாம் சமாதிபண்ணுவதாலும் ஜபதபாதிகளாலும் பிரயோஜனம்
ந இல்லை
யஸ்ய யாதொருஞானியினுடைய
மந: மனதானது
நிர்வாஸநம் மழைபெய்ந்து ஓய்ந்த மேகம்போல வாசனையற்றிருக்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

வி-ம். ஞானிக்குக் கற்பனைபண்ணும்படியான மனதும் வாசனையு மற்றுபோனதால், ஜன்மமுண்டாகாது.

அ:சை. நீர்சொன்னது அனுபவ விரோதமாயிருக்கிறதே அதாவது, வஸிஷ்டரிடத்தில் புரோகிதம்பண்ணிவைக்கிற வாசனையும், ஜனகரிடத்தில் ராச்சியபாரம் பண்ணுகிறவாசனையும், நாரதரிடத்தில்கோழ்சொல்லுகிற வாசனையும் துர்வாசரிடத்தில் சாபங்கொடுக்கிற வாசனையும், அகஸ்தியரிடத்தில் ரசவாதம்பண்ணுகிற வாசனையும், விசுவாமித்திரரிடத்தில் தபசுபண்ணுகிற வாசனையும், எமனிடத்தில் கொல்லுகிறவாசனையும், இந்திரனிடத்தில் மேகததை வருஷிக்கபண்ணுகிற வாசனையும் பிர்மாவிடத்தில் சிருஷ்டிபண்ணுகிற வாசனையும் விஷ்ணுவினிடத்தில் ரட்சிக்கிரவாசனையும், ருத்திரனிடத்தில், பிரளயத்தில் சம்கரிக்கிறவாசனையும், மகேசுவரனிடத்தில் மாயையால் மறைக்கிறவாசனையும், சதாசிவனிடத்தில் அனுக்கிரகிக்கிற வாசனையும், இருக்கும்போது, ஞானிகளிடத்தில் ஒருவாசனையு மில்லையென்று எப்படி சொன்னீரெனில், உன்திருஷ்டியால் அவர்கள்மனதில் வாசனைக ளிருக்கிறதாக எண்ணுகிறாயேதவிர, அப்படி அவர்கள்திருஷ்டியில் ஒன்றுமில்லையென்றறி.

आत्माऽसङ्गस्ततोऽन्यत्स्यादिंद्रजालंहिमायिकम् ।
इत्यचञ्चलनिर्णीतेःकुतोमनसिवासना ॥

ஆத்மா஽ஸங்கஸ்ததோऽந்யத்ஸ்யாதிந்த்ரஜாலம்ஹிமாயிகம் ।
இத்யசஞ்சலநிர்ணீதே:குதோமநஸிவாஸநா ॥ ௧௨௪

Koviloor Digital Library

ஶுத்தா ஆத்துமாவாகியநான்
அஸங்க: அசங்கன்
தஸ்ய அவனுக்கு
அந்யத் அன்னியமெல்லாம்
மாயிகம் பொய்யாக
இந்த்ரஜாலவ இந்திரஜாலம் போலே
வாஸ்ய ஹி இருக்கிறதென்று
இதி இப்படி (ஸாமான்யமானவனுக்கு
ஸ்வாபாவிகீ அசைவற்றிரு
ஸ்வமதி மனதிலே
கத: எதினால்
வாஸநா வாசனை இருக்கும்

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிரகிருதத்தில் என்னவாயிற்றெனில்.

एवंनास्तिप्रसङ्गोपिकुतोस्यातिप्रसञ्जनम् ।
प्रसङ्गोयस्यतस्यैवशंक्येतातिप्रसञ्जनम् ॥

ஏவம் நாஸ்தி ப்ரஸங்கோ(அ)பி குதோ(அ)ஸ்யாதிப்ரஸஞ்ஜநம் ।
ப்ரஸங்கோ யஸ்ய தஸ்யைவ ஶங்க்யேதாதிப்ரஸஞ்ஜநம் ॥ ௧௦௫

ஏவம் இப்படி
ப்ரஸங்க: அபி விதிசாத்திரமே
அஸ்ய இந்தஞானிக்கு
நாஸ்தி இல்லாதபோது
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் நிஷேதமானது
குத: எதினாலுண்டாகும்
யஸ்ய எவனுக்கு
ப்ரஸங்க: விதியுண்டோ
தஸ்ய ஏவ அவனுக்குத்தானே
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் நிஷேதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதாக
ஶங்க்யேத சங்கிக்கத்தக்கது

அ-கை. இப்படி சொல்வதற்குச் சாட்சியாரெனில்.

विध्यभावान्नबालस्यदृश्यतेतिप्रसञ्जनम् ।
स्यात्कुतोऽतिप्रसङ्गोस्यविध्यभावे समेसति ॥

வித்யபாவாந்ந பாலஸ்ய த்ருஶ்யதே(அ)திப்ரஸஞ்ஜநம் ।
ஸ்யாத்குதோ(அ)திப்ரஸங்கோ(அ)ஸ்ய வித்யபாவே ஸமே ஸதி ॥ ௧௦௬

வித்யபாவாத் சந்தியாவந்தனம்முதலானயாதொருவிதியுமில்லாத்தினால்
பாலஸ்ய குழந்தைக்கு
அதிப்ரஸஞ்ஜநம் பிராயச்சித்த ரூபமானநிஷேதமானதும்
ந த்ருஶ்யதே காணப்படவில்லையென்றுசொன்னால்
அஸ்ய இந்தஞானிக்கும்
வித்யபாவே விதியின்மையானது
ஸமே ஸதி சமமாயிருக்கும் பட்சத்தில்
குத: என்னகாரணத்தினாலே
அதிப்ரஸங்க: அதிபிரசங்கம்
ஸ்யாத் இருக்கிறது சொல்லு

அ-கை. குழந்தைக்கு விதியில்லாமைக்கு அறியாமை காரணமாயிருப்பதுபோல, ஞானிக்கு அறியாமை யில்லாமையால் விதியில்லையென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

Koviloor Digital Library

नशिश्चिद्वत्तिनालक्ष्येत्सर्ववेक्तचेवतत्त्ववित् ।

[illegible] தத்த்வவித் ।

வா [illegible] குறிக்கத்தயாவது
கிஞ்சித் சிறிதும்
ந வேத்தி வேத அறியாமலிருக்கிற தன்மையுடையதாகில்
தத்வவித் தத்துவஞானி
ஸர்வம் சகலபேதசர்வத்தையும்
வேத்தி ஏவ அறிந்தேயிருக்கிறான்

ஆ-கை. பின்னே விதிநிஷேதமரியாதை யாருக்கெனில்.

अल्पज्ञस्यैवविधयस्सर्वेस्युर्नान्ययोर्द्वयोः ॥

அல்பஜ்ஞஸ்யைவ விதயஸ் ஸர்வே ஸ்யுர் நான்யயோர் த்வயோ: ॥ ௧௦௯

அல்பஜ்ஞஸ்யைவ சொற்பம்தெறிந்த வனுக்குத்தானே
ஸர்வே சகல
விதய: விதிகளும்
ஸ்யு: இருக்கின்றன
அந்யயோ: த்வயோ: மற்ற இருவர்களுக்கும்
ந இல்லை

ஆ-கை. வியாசாதிகளைப்போல யாதாமொருவனுக்கு சாபானுக்கிரக மிருக்கிறதோ, அவனே ஞானியாகவேண்டுமெனில்.

शापानुग्रहसामर्थ्यंयस्यासौतत्त्वविद्यदि ।
तन्नशापादिसामर्थ्यंफलंस्यात्तपसोयतः ॥

சாபாநுக்ரஹ ஸாமர்த்யம் யஸ்யாஸௌ தத்த்வவித்யதி ।
தந்ந சாபாதி ஸாமர்த்யம் பலம் ஸ்யாத் தபஸோ யத: ॥ ௧௧௦

யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு
சாபாநுக்ரஹ ஸாமர்த்யம் யதி சாபானுக்கிரகம்முதலான சாமர்த்திய சித்தி இருக்கிறதோ
அஸௌ அந்தஇவனே
தத்த்வவித் தத்துவஞானியென்றால்
சாபாதிஸாமர்த்யம் சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியமானது
யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
தபஸ: தபசினுடைய
பலம் ஸ்யாத் பலமாயிருக்கிறதோ
தத் ந அதினால் ஞானிக்கு சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியமானது இல்லை

ஆ-கை. பூர்வாசாரியாரிடத்தில் அது காணப்பட்டிருக்கிறதேயெனில்.

व्यासादेरपिसामर्थ्यंदृश्यतेतपसोबलात् ।

வ்யாஸாதேரபி ஸாமர்த்யம் த்ருஶ்யதே தபஸோ பலாத் ।

வ்யாஸாதே: அபி வியாசர் முதலானவர்களுக்கும்
ஸாமர்த்யம் சாபானுக்கிரக சாமர்த்தியமானது
தபஸ: தபசினுடைய
பலாத் பலத்தினாலே
த்ருஶ்யதே பலித்திருக்கிறது

அ-கை. தைத்திரீய உபநிஷத்தில் தபசால் பிரமத்தை அறியச்சொல்லியிருப்பதால், ஞானிக்கு தபசு வேண்டாமோவெனில்.

शापादिकारणादन्यत्तपोज्ञानस्यकारणम् ॥

ஶாபாதி³காரணாத³ந்யத்தபோஜ்ஞாநஸ்யகாரணம் ॥ ௧௦௯

ஜ்ஞாநஸ்ய ஞானத்திற்குக்
காரணம் காரணமான
தப: தபசானது கருத்திருத்துவகாமயதிருத்துவரூபமான
ஶாபாதி³காரணாத் சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியத்திற்குகாரணமான
அந்யத் தபசிற்குவேறென்றறி.

அ-கை. அந்த வியாசாதிகளுக்கு ஞானமும், சாபாதியும் இரண்டும் காணப்பட்டனவே அப்படி இப்போதிருக்கிற ஞானிகளுக்கு மிருக்கவேண்டாமோவெனில்.

द्वयंयस्यास्तितस्यैवसामर्थ्यज्ञानयोर्जनिः ।
एकैकन्तुतपःकुर्वन्नेकैकंलभतेफलम् ॥

த்³வயம்யஸ்யாஸ்திதஸ்யைவஸாமர்த்²யஜ்ஞாநயோர்ஜநி: ।
ஏகைகந்துதப:குர்வந்நேகைகம்லப⁴தேப²லம் ॥ ௧௧௦

யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு
த்³வயம் எள்ளும்கொள்ளும் விதைத்ததுபோல இரண்டுவிதமான
அஸ்தி தபசுமிருக்கிறதோ
தஸ்ய ஏவ அவனுக்கே
ஸாமர்த்²யஜ்ஞாநயோ: இந்த சாமர்த்தியமும்பிரமஞானமும்
ஜநி: உண்டாயிருக்கும்
ஏகைகம் ஒவ்வொருதானியம் விதைத்தவன்போல [சு
தப: து ஒவ்வொருவிதமான தப
குர்வந் செய்தவன்
ஏகைகம் ஒவ்வொன்றையே
ப²லம் பிரயோசனமாக
லப⁴தே அடைவன்

அ-கை. விதிவர்ஜிதராயும், சாபாதிசாமர்த்திய ஹீனராயுமிருக்கிற உம்மை அனுஷ்டான பராளாயிருக்கிற சன்னியாசிகள் நிந்திப்பார்களேயெனில்.

सामर्थ्यहीनोनिन्द्यश्चेद्यतिभिर्विधिवर्जितः ।
निन्द्यन्तेयतयोऽप्यन्यैरनिशंभोगलंपटैः ॥

ஸாமர்த்²யஹீநோநிந்த்³யஶ்சேத்³யதிபி⁴ர்விதி⁴வர்ஜித: ।
நிந்த்³யந்தேயதயோப்யந்யைரநிஶம்போ⁴க³லம்படை: ॥ ௧௧௧

விதி⁴வர்ஜித: விதிநிஷேதமற்றவராயும்
ஸாமர்த்²யஹீந: சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியமற்றவராயுமிருக்கிறநீர்
யதிபி⁴: சன்னியாசிகளினால்
நிந்த்³ய: சேத் நிந்திக்கப்படுவீரென்று சொல்லுவையேயானால்

Koviloor Digital Library

ஸந்ந்யாஸிந: அந்தச்சன்னியாசிகளும் | யவர்களான கர்மிகளாலே
... அஜ்ஞானிகளாய் | ஸர்வதா சதாகாலமும்
போகலம்படா: போகத்திலழுந்தி | நிந்த்யந்தே நிந்திக்கப்படுகிறார்கள்

அ-கை. அவர்கள் அந்த நிந்தைகளை காரணார்த்தமாய் சகிக்கிறார்களே யெனில்,

भिक्षावस्त्रादिरक्षेयुर्यद्येतेभोगतुष्टये ।
अहोयतित्वमेतेषांवैराग्यभरमंथरम् ॥

பிக்ஷாவஸ்த்ராதிரக்ஷேயுர்யத்யேதேபோகதுஷ்டயே ।
அஹோயதித்வமேதேஷாம்வைராக்யபரமந்தரம் ॥ ௧௧௨

ஏதே பிக்ஷாவஸ்த்ராதி இந்தசன்னி
யாசிகள் பாமரரை ஆசிரயித்து வரு
வது, எந்த நிமித்தமெனில் அவர்க
ளால் கொடுக்கப்பட்ட பிட்சை வஸ்
திரம் முதலானதை
போகதுஷ்டயே போக திருப்தியின்
பொருட்டு

ரக்ஷேயு: யதி ரட்சிக்கும் நிமித்தி
யமென்பாராகில் [டைய
ஏதேஷாம் இந்தசன்னியாசிகளு
வைராக்யபரமந்தரம் வைராக்கியத்
தினுடைய மிகுதியின் மகிமையான
யதித்வம் எதித்துவமானது
அஹோ ஆச்சரியம்

அ-கை. அவர்களுக்கந்த பாமரருடைய நிந்தையால் ஆனி யில்லையே யெனில்.

वर्णाश्रमपरान्मूढानिन्दंत्वित्युच्यतेयदि ।
देहात्ममतयोबुद्धंनिन्दंत्वाश्रवणवासिनः ॥

வர்ணாச்ரமபராந்மூடாந்நிந்தந்த்வித்யுச்யதேயதி ।
தேஹாத்மமதயோபுத்தம்நிந்தந்த்யாச்ரமவாஸிந: ॥ ௧௧௩

மூடா: மூடரானவர்கள்
வர்ணாச்ரமபராந் வருணாசிரமபரா
ராயிருக்கிற அந்தசன்னியாசிகளை
நிந்தந்து நிந்திக்கட்டுமென்று
உச்யதே யதி சொல்லவேயானால்
ஆச்ரமவாஸிந: ஆசிரமத்தை அபி

மானித்தவர்களாயும்
தேஹாத்மமதய: தேகாத்தும புத்தி
யோடேகூடினவர்களாயு மிருக்கிற
சன்னியாசிகள்
புத்தம் ஞானியை
நிந்தந்து நிந்திக்கட்டும

அ-கை. ஞானிக்குக் குறைவில்லையென்றது சரியே பிரகிருதமேதெனில்.

तदित्थंतत्त्वविज्ञानेसाधनानुपमर्दनात् ।
ज्ञानिनाचरितुंशक्यंसम्यग्राज्यादिलौकिकम् ॥

ததித்தம்தத்த்வவிஜ்ஞாநேஸாதநாநுபமர்தநாத் ।
ஜ்ஞாநிநாசரிதும்சக்யம்ஸம்யக்ராஜ்யாதிலௌகிகம் ॥ ௧௧௪

Koviloor Digital Library

தஸ்மாத் ஆகையாலிப்படி
தத்த்வஜ்ஞாநே தத்துவஞானத்தில்
ஸாதநாநுஷ்டாநாத் மனது முதலான ஒருசாதனங்களின் பிரவிர்த்திபை தடுக்கா திருக்கிறபடியால்
ஜ்ஞாநிநா பிர்மஞானியினாலே
ராஜ்யாதிவத் ராஜ்யாதி லோகவிஷ
ஸம்யக் நன்றாய் (காத்தை
ஸுவஷிதம் ஆசிப்பதற்கு
ஸௌக்யம் போக்கியமாகும் ...

அ-கை. ஞானிக்கதில் எப்படி இச்சையுண்டாகுமெனில்.

मिथ्यात्वबुद्ध्यातत्रेच्छानास्तिचेत्तर्हिमास्तुतत् ।
ध्यायन्वाथव्यवहरन्यथारब्धंवसत्वयम् ॥

மித்2யாத்வபு3த்3த்4யா தத்ரேச்சா2 நாஸ்தி சேத் தர்ஹி மாஸ்து தத் ।
த்4யாயந் வா அத2 வ்யவஹரந் யதா2ரப்3த4ம் வஸத்வயம் ॥ கக௫ ॥

மித்யாத்வபுத்த்யா பொய்யென்கிற புத்தி
தத்ர அந்தராச்சியத்தில் (தியால்
இச்சா இச்சை
நாஸ்திசேத் வாராதென்றால்
தர்ஹி அப்போ
மாஸ்து அதுவேண்டாம் [வது
த்யாயந் வா ஸ்வரூபதியானத்தையா
அத அல்லாவிடில்
வ்யவஹரந் விவகரித்துக் கொண்டா
வது
யதாரப்தம் பிராப்தகர்மமெப்படியோ
ததா அப்படி இந்தஞானி
வஸது வசிக்கட்டும்

அ-கை. தியானிக்கும் அப்படி இருக்ககூடாதோவெனில்.

उपासकस्तुसततंध्यायन्नेववसेद्यतः ।
ध्यानेनैवकृतंतस्यब्रह्मत्वंविष्णुतादिवत् ॥

உபாஸகஸ்து ஸததம் த்4யாயந்நேவ வஸேத்3யத꞉ ।
த்4யாநேநைவ க்ருதம் தஸ்ய ப்3ரஹ்மத்வம் விஷ்ணுதாதி3வத் ॥ கக௬ ॥

உபாஸக꞉ து உபாசகனோவென்றால்
ஸததம் சதாகாலமும்
த்யாயந் ஏவ தியானம்பண்ணிக்கொ
வஸேத் வசிக்கவேண்டும் (ண்டே
யத꞉ யாதொருகாரணத்தினாலே
த்யாநேந ஏவ தியானத்தினாலேயே
விஷ்ணுதாதிவத் விஷ்ணுத்துவம்முதலா
னவைகள்போல
தஸ்ய அந்தத்தியானிக்கு
ப்ரஹ்மத்வம் பிர்மத்துவம்
க்ருதம் உண்டுபண்ணபட்டிருக்கிறது

அ-கை. எதற்காக தியானிக்கி இவ்வளவுசாவுதானம் சொல்லுகிறீரெனில்.

ध्यानोपादानकंयत्तद्ध्यानाभावेविलीयते ।

த்4யாநோபாதா3நகம் யத்தத்3த்4யாநாபா4வே விலீயதே ॥ கக௭

த்யாநோபாதாநகம் தியானத்தையே உபாதானகாரணமாகஉடையதாயி
ருக்கிற
யத் யாதொருபிர்மத்துவமுண்டோ

Koviloor Digital Library

கல அந்த பிர்மத்துவம் காலத்தில்
ஞாநாபாவெ தியானத்தை இழந்த விலீயதெ லயித்துப்போகிறது.

அ-கை. ஞானிக்குமந்தவிதி சரியல்லவோவெனில்.

वास्तवीब्रह्मतानैवज्ञानाभावेविलीयते ॥
ततोभिज्ञापकंज्ञानंननित्यंजनयत्यदः ।

வாஸ்தவீப்ரஹ்மதாநைவஜ்ஞாநாபாவெவிலீயதெ ।
ததொபிஜ்ஞாபகஞ்ஜ்ஞாநந்நநித்யஞ்ஜநயத்யத꞉ ॥ ௧௧௭

ஜ்ஞாநாபாவெ ஞானிக்குபிர்மஞானமென்கிற ஞானமில்லாமல்போனாலும்
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமான
ப்ரஹ்மதா பிர்மத்துவம்
ந விலீயதெ ஏவ ஒருக்காலும்போகவேமாட்டாது
தத꞉ ஆகையினாலே
அத꞉ ஜ்ஞாநம் இந்தஞான மானது
அபிஜ்ஞாபகம் தன்சுபாவ சித்தமான பிர்மத்துவத்தை ஞாபகம்பண்ணி வைக்கிறது மாத்திரமன்றோ
நித்யம் நித்தியமான
ந ஜநயதி பிர்மத்துவத்தை உண்டு பண்ணுகிறதில்லை.

அ-கை. ஞானி நான்பிர்மமென்கிறதை மறந்திருக்கலாமோவெனில்.

ज्ञापकाभावमात्रेणनहिसत्यंविलीयते ॥

ஜ்ஞாபகாபாவமாத்ரேணநஹிஸத்யம்விலீயதெ ॥ ௧௧௮

ஜ்ஞாபகாபாவமாத்ரேண ஞாபகமில்லாமல்போவதினால்மாத்திரம்
ஸத்யம் சத்தியமானபிரமத்துவம்
ந விலீயதெ ஹி கெடுகிறதில்லையன்றோ

அ-கை. ஞானியைப்போலே தியானிக்கும்பிர்மத்துவம் வாஸ்தவந்தானேயெனில்.

अस्त्येवोपासकस्यापिवास्तवीब्रह्मतेतिचेत् ।
पामराणांतिरश्चाञ्चवास्तवीब्रह्मतानकिं ॥

அஸ்த்யெவொபாஸகஸ்யாபிவாஸ்தவீப்ரஹ்மதெதிசெத் ।
பாமராணாந்திரஶ்சாஞ்சவாஸ்தவீப்ரஹ்மதாநகிம் ॥ ௧௧௯ ॥

உபாஸகஸ்ய அபி பிர்மதியானிக்கும்
ப்ரஹ்மதா பிர்மத்துவமானது
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமாய்
அஸ்தி ஏவ இருக்கிறதே
இதிசெத் என்றுசொல்வையேயானால்
பாமராணாம் அப்போது பாமரர்களுக்கும்
திரஶ்சாம் ச மற்றதிரியக்காதி ஜந்துக்களுக்கும்
ப்ரஹ்மதா பிர்மத்துவமானது
வாஸ்தவீ வாஸ்தவமாக
ந இல்லையா
கிம் என்னசொல்

Koviloor Digital Library

அ-கை. ஐயா அப்படி பாமரான் முதலானவர்களுக்கு பிர்மத்துவமிருந்தினால் என்ன பிரயோசனமெனில்.

अज्ञानादपुमर्थत्वमुभयत्रापितत्समम् ।

அஜ்ஞாநாத³புமர்த²த்வமுப⁴யத்ராபி தத்ஸமம் ॥ ௧௧௯

அஜ்ஞாநாத் ஆத்துமாவையறியாத அஞ்ஞானத்தினாலே	உப⁴யத்ர அபி தியானிகளும்மற்றவர்களுக்கும்
தத் அபுமர்த²த்வம் அந்தபரமோக்ஷமின்மையானது	ஸமம் சமானமே

அ-கை. அலங்காரம்பண்ணி சிரச்சேதம் பண்ணுகிறானென்கிற நியாயம் போல இருப்பதால், நீர்தியானத்தை வருணித்து, இப்போ அஞ்ஞானிகளுக்கும் தியானிக்கும் பேதமில்லையென்று சொன்னது அப்படியிருப்பதால், அப்போ இந்த பிர்மதியானத்தை என்ன பிரயோசனத்திற்காக சொல்லவந்தீரெனில்.

उपवासाद्यथाभिक्षावरंध्यानंतथान्यतः ॥

உபவாஸாத்³யதா²பி⁴க்ஷாவரம்த்⁴யாநம்ததா²ந்யத꞉ ॥ ௧௨௦ ॥

உபவாஸாத் உபவாசமிருக்கிறதை காட்டிலும்	ததா² அப்படி
யதா² எப்படி	அந்யத꞉ இதரமானதுவிதவிருத்தியிலிருந்துவிட்சேபப்படுவதைக் காட்டிலும்
பி⁴க்ஷா வரம் பிச்சைபுகுந்துபுசிப்பது சிரேஷ்டமோ	த்⁴யாநம் இந்தபிர்மத்தியானம் சிரேஷ்டமென்றறி

அ-கை. இந்ததியான மெதைக்காட்டிலு மதிகமெனில்.

पामराणांव्यवहृतेर्वरंकर्माद्यनुष्ठितिः । •

ततोपिसगुणोपास्तिर्निर्गुणोपासनाततः ॥

பாமராணாம்வ்யவஹ்ருதேர்வரம்கர்மாத்³யநுஷ்டி²தி꞉ ।

ததோ(அ)பி ஸகு³ணோபாஸ்திர்நிர்கு³ணோபாஸநா தத꞉ ॥

பாமராணாம் பாமராளுடைய	தத꞉ அபி அதைக்காட்டிலும்
வ்யவஹ்ருதே꞉ விவகாரத்தைக்காட்டிலும்	ஸகு³ணோபாஸ்தி꞉ சகுணத்தியானம் பண்ணுகிறது சிலாக்கியம்
கர்மாத்³யநுஷ்டி²தி꞉ கர்மாதிகளையனுஷ்டிக்கிறது	தத꞉ அதைக்காட்டிலும்
வரம் சிலாக்கியம்	நிர்கு³ணோபாஸநா நிற்குணத்தியானமானது சிலாக்கியம்.

அ-கை. இப்படி ஒன்றுக்கொன்று சிரேஷ்டமாயிருப்பதில் காரணமேதெனில்.

यावद्विज्ञानसामीप्यंतावच्छ्रैष्ठ्यंविवर्धते ।

யாவத்விசாரஸாமர்த்யம் தாவச்ச்ரைஷ்ட்யம் விவர்த்ததே ॥ ௧௨௨

யாவத் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு மேற்சொன்னவை விசாரஸாமர்த்யம் தத்துவஞானத்திற்கு சாதனமாயிருக்கிறதோ | தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு ஶ்ரைஷ்ட்யம் சிரேஷ்டம் விவர்த்ததே விர்த்தியாகிறது.

அ-கை. சகலசாதனங்களிலும் பிர்மத்தியானம் சிரேஷ்டமென்பதில் காரணமேதெனில்.

ब्रह्मज्ञानायतेसाक्षान्निर्गुणोपासनंशनैः ॥

ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாயதே ஸாக்ஷாந்நிர்குணோபாஸநம் ஶநை: ॥

நிர்குணோபாஸநம் நிர்க்குணத்தியானமானது ஶநை: மெள்ளமெள்ள | ஸாக்ஷாத் சாட்சாத்துக்காரமாக ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாயதே பிர்மஞானமாகிறது

அ-கை. அதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டவேண்டுமெனில்.

यथासंवादिविभ्रान्ति फलकालेप्रमायते ।
विद्यायतेतथोपास्तिर्मुक्तिकालेतिपाकतः ॥

யதா ஸம்வாதிவிப்ராந்தி: ஃபலகாலே ப்ரமாயதே ।
வித்யாயதே ததோபாஸ்திர்முக்திகாலேதிபாகத: ॥ ௧௨௩ ॥

யதா எப்படி ஸம்வாதிவிப்ராந்தி: சம்வாதி பிரமையானது ஃபலகாலே பிரயோசனகாலத்தில் ப்ரமாயதே ரத்தினத்தின்சாக்ஷாத்காரமாகிறதோ | ததா அப்படி உபாஸ்தி: பிர்மத்தியானமும் அதிபாகத: அத்தியந்தம் பரிபாகத்தால் முக்திகாலே மோக்ஷகாலத்தில் வித்யாயதே ஞானமாகவாகிறது,

அ-கை. திருஷ்டாந்தத்தில் ரத்தினபிரபையை பார்த்தபிற்பாடன்றோ ரத்தினம் லபிப்பதற்கு சம்வாதிபிரமை காரணமாயிருந்ததெனில்.

संवादिभ्रमतःपुंसःप्रवृत्तस्यान्यमानतः ।
प्रमेतिचेत्तथोपास्तिर्मान्तरेकारणायताम् ॥

ஸம்வாதிப்ரமத: பும்ஸ: ப்ரவ்ருத்தஸ்யாந்யமாநத: ।
ப்ரமேதிசேத்ததோபாஸ்திர்மாந்தரேகாரணாயதாம் ॥ ௧௨௪

ஸம்வாதிப்ரமத: சம்வாதிபிரமையினாலே ப்ரவ்ருத்தஸ்ய பிரவிருத்தித்திருக்கிற பும்ஸ: புருஷனுக்கு | அந்யமாநத: இந்திரியத்திற்கு விஷயசம்பந்தமான இதரபிரமாணத்தால் ப்ரமேதிசேத் ரத்தினஞானமுண்டாகிறதென்றால்

Koviloor Digital Library

ததா அப்படி.
உபாஸ்தி: தியானமும்
ஜ்ஞானே மகாவாக்கிய விசாரத்தாலு ண்டாகிற சாக்ஷாத்காரஞானத்தில்
காரணதாம் காரணமாகக்கூடும்.

அ-கை. நிஷ்காமமாய்ச்செய்கிற மூர்த்தித்தியானம், மந்திரம், ஜபம் தீர்த்தாடனம், யஞ்ஞாதிகர்மங்களும், சித்தைகாக்கிர வழியாக, ஞானஹேதுவாயிருக்கிறதேயெனில்.

मूर्तिध्यानस्यमन्त्रादेरपिकारणतायदि ।
अस्तुनामतथाप्यत्रप्रत्यासत्तिर्विशिप्यते ॥

மூர்த்தித்யாநஸ்யமந்த்ராதேரபிகாரணதாயதி |
அஸ்துநாமததாப்யத்ரப்ரத்யாஸத்திர்விஶிஷ்யதே || ௧௨௫ ||

மூர்த்தித்யாநஸ்ய சகுண மூர்த்தித்தியானத்திற்கும்
மந்த்ராதே: அபி மந்திரஜபம்முதலானதிற்கும்
காரணதா மோட்சத்துக்குக் காரணத்துவமானது
யதி இருக்கிறதென்பையேயாகில்
அஸ்துநாம அப்படி இருக்கட்டும்
ததாபி அப்படியானாலும்
அத்ர இந்த பிரமஞானத்தில்
ப்ரத்யாஸத்தி: இந்தத்தியானத்திற்குக்கிட்டின உறவானது
விஶிஷ்யதே விசேஷமாயிருக்கிறது.

அ-கை. அதுவெதினுலெனில்.

निर्गुणोपासनंपक्वंसमाधिस्स्याच्छनैस्ततः ।
यस्समाधिर्निरोधाख्यस्सोनायासेनलभ्यते ॥

நிர்குணோபாஸநம்பக்வம்ஸமாதிஸ்ஸ்யாச்சநைஸ்தத: |
யஸ்ஸமாதிர்நிரோதாக்யஸ்ஸோநாயாஸேநலப்யதே || ௧௨௬ ||

நிர்குணோபாஸநம் நிற்குணத்தியானமது
ஶநை: பக்வம் மெள்ளமெள்ள பக்குவமாகும்போது
தத: அந்தவதுவினுலேயே
ஸமாதி: ஸ்யாத் சவிகற்பசமாதி யாகிறது
ய: அந்தசவிகற்பசமாதியின்முடிவில்
நிரோதாக்ய: யாதொருநிரோதமென்ற பேரையுடைய
ஸமாதி: நிர்விகற்ப சமாதியுண்டோ
ஸ: அது
அநாயாஸேந சிரமமன்றியிலேதானே
லப்யதே அடையப்படுகிறது.

வி-ம். இப்படியே வியாசர்சூத்திரத்திலும் இதையேநிர்விகற்ப சமாதியென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

அ-கை. அந்தநிர்விகற்ப சமாதியா லென்ன பிரயோசனமெனில்.

निरोधलाभेपुंसोन्तरसङ्गंवस्तुशिप्यते ।

நிரோதலாபேபும்ஸோந்தரஸங்கம்வஸ்துஶிஷ்யதே |

ஸம்ஸாரே புருஷஸ்ய — அஸங்கம் அசங்கமான
நிரோதஸாமர்த்யே நிரோதலாபங்கிடை — வஸ்து வஸ்துமாத்திரம்
ஸங்கே உள்ளே [ர்தபட்சத்தில் — ஸிஷ்யதே மீதமாகிறது.

அ-கை. அப்படி. வஸ்துமாத்திரம், சேஷிக்கிறதினால் என்ன பிரயோசன மெனில்.

पुनःपुनर्वासितेऽस्मिन्वाक्याज्जायेततत्त्वधीः ॥

புந:புநர்வாஸிதேஸ்மிந்வாக்யாஜ்ஜாயேததத்த்வதீ: ॥ ௧௨௭

புந: புந: அடிக்கடி — வாக்யாத் மகா வாக்கிய விசாரத்தால்
அஸ்மிந் இந்தச்சமாதி [க்ஷத்தில் — தத்த்வதீ: தத்துவஞானம்
வாஸிதே பழகிக்கொண்டு வரும்ப — ஜாயேத நன்றாக உண்டாகிறது.

அ-கை. அந்தத்தியானத்தின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

निर्विकारासङ्गनित्यस्वप्रकाशैकपूर्णताः ।

बुद्धौझडितिशास्त्रोक्ताआरोहंत्यविवादतः ॥

நிர்விகாராஸங்கநித்யஸ்வப்ரகாசைகபூர்ணதா: ।

புத்தௌஜடிதிசாஸ்த்ரோக்தாஆரோஹந்த்யவிவாததஃ ॥ ௧௨௮

நிர்விகாராஸங்கநித்யஸ்வப்ரகாசைக பூர்ணதா: விகாரமன்றியிலும் சங்கமன்றியிலும், நித்தியமாயும், ஏகமாயும், பூர்ணமாயுமிருக்கிற வைகளான — (ஆத்துமலட்சணங்கள்) அவிவாதத: ஆட்சேபமில்லாததினாலே
புத்தௌ புத்தியில்
ஜடிதி சீக்கிரத்தில்
சாஸ்த்ரோக்தா: சாத்திரோக்தமான — ஆரோஹந்தி ஏறுகின்றன.

அ-கை. நிர்விகற்பசமாதியால் ஞானமுண்டாகு மென்பதில் பிரமாணமே தெனில்.

योगाभ्यासस्त्वेतदर्थोऽमृतबिन्द्वादिषुश्रुतः ।

யோகாப்யாஸஸ்த்வேததர்தோऽம்ருதபிந்த்வாதிஷுச்ருத: ।

யோகாப்யாஸ: து யோகாப்பியாசமோவென்றால் — அம்ருதபிந்த்வாதிஷு அமிர்தபிந்துமுதலான உபநிஷத்துக்களில்
ஏததர்த: இந்தநிர்விகற்ப சமாதிநிமித்தமாகவே — ச்ருத: கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. இதனாலென்ன பலித்ததெனில்.

एवञ्चदृष्टद्वारापिहेतुत्वादन्यतोवरम् ॥

ஏவஞ்சத்ருஷ்டத்வாராபிஹேதுத்வாதந்யதோவரம் ॥ ௧௨௯

Koviloor Digital Library

ஸேவம் வ இப்படி இருந்துள்ளவில் உர்ஷடிமாா அபி பார்க்கப் பட்டிருக்கிற மார்க்கங்களுக்குள்ளிலும் ஜைதகூாச முக்திக்கிதுவேஷதுவானதால் அநந்தஃ (நிதரமான) சகலசாதனங்களைக்காட்டிலும் வரம இந்தப்பிர்மதியானமே சிரேஷ்டமாம்.

அ-கை. ஒருஊருக்கு ஆயிரம்வழியிருப்பதுபோல பிர்மஞானத்திற்கும் எத்தனையோவழியிருப்பதில் பிர்மத்தியானம் ஒருவழியாயிருக்கட்டும். அதனுலிது எல்லாவற்றிலு சிலாக்கியம்சொன்ன காரணமேதெனில்.

उपेक्ष्यतत्तीर्थयात्राजपादीनेवकुर्वताम् ।
पिण्डंसमुत्सृज्यकरंलेढीतिन्यायआपतेत् ॥

உபெக்ஷ்யதத்தீர்த்தயாத்ராஜபாதீநெவகுர்வதாம் ।
பிண்டம்ஸமுத்ஸ்ருஜ்யகரம்லெடீதி ந்யாயஆபதேத் ॥ ௧௩௦ ॥

தச அந்தபிர்மத்தியானத்தை உபெக்ஷ்ய உபேட்சித்துப்போட்டு தீர்த்தயாத்ரா ஜபாதீநு ஏவ தீர்த்த யாத்திரை ஜபம் விரதம் சகுணத்தியானம் முதலானவைகளையே குர்வதாம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற பேர்களுக்கு பிண்டம்கையிலிருக்கிறகட்டுசாதத்தை ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய எறிந்துவிட்டு கரம் வெறுங்கையை லெடி இதி நக்குகிறனென்கிற ந்யாயஃ நியாயமானது ஆபதேத் வந்துவிடும்

அ-கை. ஆத்தும விசாரத்தைபரித்தியாகம்பண்ணி இந்த பிர்மதியானத்தை பண்ணுகிறவர்களுக்கும் இது சரியல்லவோவெனில்.

उपासकानामप्येवंविचारत्यागतोयदि ।
बाढंतस्माद्विचारस्यासंभवेयोगईरितः ॥

உபாஸகாநாமப்யெவம்விசாரத்யாகதொயதி ।
பாடம்தஸ்மாத்விசாரஸ்யாஸம்பவெயொகஈரிதஃ ॥ ௧௩௧ ॥

ஏவம் இப்படி உபாஸகாநாம் அபி தியானம் பண்ணுகிறவர்களுக்கும் விசாரத்யாகதஃ யதி விசாரணையை தியாகம்பண்ணுவதா லிந்த நியாய முண்டாகுமேயெனில் பாடம் கையிலிருக்கிற கட்டிசாதத்தை எறிந்துவிட்டுவெறுங்கையை நக்கினனென்பது நமக்கங்கிகாரந்தான் தஸ்மாத் ஆகையினலே விசாரஸ்ய விசாரத்திற்கு அஸம்பவெ அசம்பவமாகும்பட்சத்திலேயே யொகஃ இந்தபிர்மத்தியானம் ஈரிதஃ சொல்லப்பட்டது

Koviloor Digital Library

அ-கை. விசாரம் சர்வசிலாக்கியமாயிருக்கும்போது அதுசம்பவியாமற்போவதற்குக் காரணமேதெனில்.

बहुव्याकुलचित्तानांविचारात्तत्त्वधीर्नहि ।
योगोमुख्यस्ततस्तेषांधीदर्पस्तेननश्यति ॥

பஹுவ்யாகுலசித்தாநாம்விசாராத்தத்த்வதீர்நஹி ।
யோகோமுக்யஸ்ததஸ்தேஷாம்தீதர்பஸ்தேநநஶ்யதி ॥ ௧௩௨

பஹுவ்யாகுலசித்தாநாம் வெகுவாயசித்தவியாகுலங்களோடேகூடிய அப்பக்குவசித்தர்களுக்கு
விசாராத் ஆத்துமானாத்தும விசாரத்தால்
தத்த்வதீ: தத்துவஞானம்
நஹி உண்டாகமாட்டாது
யோக: அவர்களுக்கு பிரமத்தியானமே
முக்ய: முக்கியம்
தத: ஆகையினாலே
தேஷாம் அவர்களுக்கு
தீதர்ப: புத்தியிலிருக்கிற அகம்பாவாதிகர்வங்கள்
தேந அந்தத்தியானத்தினாலே
நஶ்யதி நசிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது

அ-கை. சுத்தசித்தர்களுக்கு விசாரம்முக்கியமென்பது எதினாலெனில்.

अव्याकुलधियांमोहमात्रेणाच्छादितात्मनाम् ।
साङ्ख्यनामाविचारस्स्यान्मुख्योझडितिसिद्धिदः ॥

அவ்யாகுலதியாம்மோஹமாத்ரேணாச்சாதிதாத்மநாம் ।
ஸாங்க்யநாமாவிசாரஸ்ஸ்யாந்முக்யோஜடிதிஸித்தித: ॥ ௧௩௩

அவ்யாகுலதியாம் கலக்கமில்லாத சுத்தசித்தத்தை யுடையவர்களாயும்
மோஹமாத்ரேண மோகமாத்திரத்தால்
ஆச்சாதிதாத்மநாம் தன்ஸ்வரூபத்தைமறைக்கப்பட்டவர்களாயுமிருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு
ஸாங்க்யநாமா விசார: சாங்கியமென்கிற பேரையுடையதான ஆத்துமானாத்தும விசாரமே
முக்ய: முக்கியமாய்
ஸ்யாத் இருக்கிறது அதுஎதினாலெனில்
ஜடிதி சீக்கிரமாக
ஸித்தித: சித்தியை கொடுக்கிறதாகவிருப்பதால்.

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

यत्साङ्ख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ।
एकंसाङ्ख्यञ्चयोगञ्चयःपश्यतिसपश्यति ॥
तत्कारणंसाङ्ख्ययोगाभिपन्नमितिहिश्रुतिः ।

யத்ஸாங்க்யை:ப்ராப்யதேஸ்தாநம்தத்யோகைரபிகம்யதே ।
ஏகம்ஸாங்க்யஞ்சயோகஞ்சய:பஶ்யதிஸபஶ்யதி ॥ ௧௩௪

Koviloor Digital Library

தத்காரணம் ஸாம்க்யயோகாபிபந்நம் ஜ்ஞாத்வா தேவம் முச்யதே ஸர்வபாஸை: |

ஸாங்க்யை: விசாரம்பண்ணுகிறபுருஷர்களால் - ஸாங்க்ய விசாரத்தையும்
யத் ஸ்தாநம் யாதொருஸ்தானம் - யோகம் யோகமென்கிற தியானத்தையும்
ப்ராப்யதே அடையப்படுகிறதோ - ய: யாதொருத்தன்
யோகை: அபி தியானம் பண்ணுகிறவர்களாலும் - ஏகம் பச்யதி என்றுப்பார்க்கிறனோ
தத் அந்தஸ்தானமே - ஸ: பச்யதி அவன்தான் பார்க்கிறவனென்று கீதையில் சொல்லுகிறது.
கம்யதே அடையப்படுகிறது

அ-கை. கீதையில் சொன்னதுபோல உபநிஷத்திலும் காண்பிக்கிறார்.

தத்காரணம் அந்த மோக்ஷத்திற்குக் காரணமானது - யானத்தாலும் உண்டாகுமென்று
ஸாங்க்யயோகாபிபந்நம் சாங்கிய விசாரத்தாலும் யோகமென்கிறத் தி - இதி இப்படி
ச்ருதி: ஹி சுவேதாசுவதர சுருதி சொல்லுகிறதன்றோ

அ-கை. இப்படி சாங்கியயோகங்கள் ஞானசாதனமானால் அந்தமதங்களைமுழுமையும் அங்கீகரிக்கலாமோவெனில்.

यस्तुश्रुतेर्विरुद्धस्सआभासस्साङ्ख्ययोगयो: ॥

யஸ்து ச்ருதேர்விருத்தஸ்ஸ ஆபாஸஸ்ஸாங்க்யயோகயோ: ॥ ௧௩௰

ஸாங்க்யயோகயோ: சாங்கியயோகங் - விருத்த: விரோதமாயிருக்கிறதோ
யஸ்து யாதொரு அபிப்பிராயம்களில் - ஸ: அந்த அபிப்பிராயம்.
ச்ருதே: அத்துவைதசுருதிக்கு - ஆபாஸ: பொய்யென்று தள்ளப்படும்

அ-கை. தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு ஞானம்வருமுன்னே சரீரம்மரித்தால் முக்திசித்தி ஆகுமா ஆகாதாவெனில்.

उपासनंनातिपक्कमिहयस्यपरत्रस: ।
मरणेब्रह्मलोकेवातत्वंविज्ञायमुच्यते ॥

உபாஸநம் நாதிபக்வமிஹ யஸ்ய பரத்ர ஸ: |
மரணே ப்ரஹ்மலோகே வா தத்வம் விஜ்ஞாய முச்யதே ॥ ௧௩௧

யஸ்ய யாதொரு புருஷனுக்கு - மத்திலாவது
உபாஸநம் பிர்மத்தியானமானது - மரணே அல்லதுமரணகாலத்திலாவது
இஹ இவ்விடத்தில் - ப்ரஹ்மலோகே வா பிர்மலோகத்திலாவ
அதிபக்வம் அத்தியந்தம்பக்குவமாக - தத்வம் பிர்மத்தை [அ
ந இல்லையோ - விஜ்ஞாய அபரோட்சமாக அறிந்து
ஸ: அவன் - முச்யதே மோட்சத்தையடைகிறான்
பரத்ர பின்னாலேயுண்டாகிற ஜன்

Koviloor Digital Library

அ-கை. மரணகாலத்தில் ஸ்வரூபபிரஞ்ஞை இருந்தால் விசேஷமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

यंयंवापिस्मरन्भावंत्यजत्यन्तेकळेबरम् ।
तन्तमेवेनियच्चित्तस्तेनयातीतिशास्त्रतः ॥

𑌯𑌂𑌯𑌂𑌵𑌾𑌪𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌕𑌳𑍇𑌬𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌂𑌤𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌿𑌯𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௧௩௭

𑌯𑌂𑌯𑌂 யாதொரு யாதொரு
𑌭𑌾𑌵𑌂 பாவத்தை
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌿 ஸ்மரித்துக் கொண்டேதானே
𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 அந்தியகாலத்தில்
𑌕𑌳𑍇𑌬𑌰𑌂 சரீரத்தை
𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 விடுகிறனோ
𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌏𑌵 அந்தந்த பாவத்தை
𑌏𑌤𑌿 அடைகிறான்
𑌯𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 யாதொருவஸ்துவில் சித்தத்தையுடையவனாகசதா இருக்கிறானோ
𑌤𑍇𑌨 அதினால் அவன்
𑌯𑌾𑌤𑌿 அதை அடைகிறான்
𑌇𑌤𑌿 என்கிற
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 சாத்திரத்தினாலுமறி.

அ-கை. இதினால் அந்தியகாலத்தில் தியானம், ஞானமாய் முக்தியைகொடுக்குமென்பதெப்படியெனில்.

अत्यन्तप्रत्ययोनूनंभाविजन्मतथासति ।
निर्गुणप्रत्ययोपिस्यात्सगुणोपासनेयथा ॥

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌨𑍂𑌨𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑌥𑌾𑌸𑌤𑌿 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑍇𑌯𑌥𑌾 ॥ ௧௩௮

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 கடைசியிலுண்டாகிற அழுத்தமான ஞாபகத்தால்
𑌭𑌾𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨𑍂𑌨𑌂 வரப்போகிற ஜன்மம் நிச்சயம்
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌤𑌿 அப்படியிருந்துள்ளவில்
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌅𑌪𑌿 நிற்குணத்தில் வைத்த ஞாபகமும்
𑌯𑌥𑌾 எப்படி
𑌸𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑍇 சகுணத்தியானத்திலேயோ
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 அப்படி நிற்குணஸ்வரூபமாக [ஆவான்.

அ-கை. நிற்குணதியானத்தால் நிற்குணபிராப்தி வரட்டும், மோட்சமில்லையெனில்.

नित्यनिर्गुणरूपंतन्नाममात्रेणगीयताम् ।
अर्थतोमोक्षएवैषस्संवादिभ्रमवन्मतः ॥

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌰𑍂𑌪𑌂𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌗𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌤𑍋𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌏𑌵𑍈𑌷𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌵𑌨𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥ ௧௩௯

Koviloor Digital Library

நிர்க்குணரூபம் நித்திய மாயு | மனஸி இதுவே
ம்நிர்க்குணரூபமாயுமிருக்கிறதென்று | மோக்ஷ வைவ மோக்ஷ சாதனமே
அநாதிசூன்ய அதுநாம மாத்திரத் | ஸம்வாதிரூபவிஸ ஈம்வா கிரியைபோ
தால் | லென்று
தியதாம கானம் பண்ணப்படுகிறது | உக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
ஸமக்தம் அர்த்தத்தினால்

அ-கை. நிற்குண பிர்மத்தியானம், மானசகிரியையானதால் முக்திக்சாதனமென்று சொன்னது விரோதமா யிருக்கிறதேயெனில்.

तत्सामर्थ्याज्जायतेधीर्मूलाविद्यानिवर्तका ।

अविमुक्तोपासनेनतारकब्रह्मबुद्धिवत् ॥

தத்ஸாமர்த்யாஜ்ஜாயதேதீர்மூலாவித்யாநிவர்த்தகா ।

அவிமுக்தோபாஸநேநதாரகப்ரஹ்மபுத்திவத் ॥ ௧௪௦

தத்ஸாமர்த்யாத் அந்த பிர்மத்தியான | ஜாயதே உண்டாகிறது
த்தின் சாமர்த்தியத்தினாலே | அவிமுக்தோபாஸநேந அவிமுக்த
மூலாவித்யாநிவர்த்தகா மூலாஞானத் | மென்கிறசகுண உபாசனையினாலே
தைநிவர்த்திக்கிறதான | தாரகப்ரஹ்மபுத்திவத் தாரக பிர்ம
தீ: ஞானமானது | ஞானம்சித்திப்பதுபோலவறி.

அ-கை. நிற்குணதியானம் முக்தியைக் கொடுக்குமென்பதில் பிரமாணமே தெனில்.

सोकामोनिष्कामइतिह्यशरीरोनिरिन्द्रियः ।

अभयंहीतिमुक्तत्वंतापनियेफलंश्रुतम् ॥

ஸோகாமோநிஷ்காமஇதிஹ்யஶரீரோநிரிந்த்ரிய: ।

அபயம்ஹீதிமுக்தத்வம்தாபநீயேபலம்ஶ்ருதம் ॥ ௧௪௧

ஸ: அவன் | அபயம் ஹி இதி அபயனா யிருக்கிற
அகாம: ஆசையில்லாதவனென்றும் | முக்தத்வம் ஜீவன்முக்தி [னென்றும்
நிஷ்காம: இதி ஹி நிஷ்காமனென்றும் | தன்மையையுடையவனென்றும்
அஶரீர: சரீரமில்லாதவனென்றும் | பலம் இப்படி தியானிக்கு பலத்தை
நிரிந்த்ரிய: இந்திரியங்களில்லாதவ | தாபநீயே தாபநீயத்தில்
னென்றும் | ஶ்ருதம் கேட்கப்படுகிறது.

அ-கை. பிர்மத்தியானமே முக்தியை கொடுக்குமானால் ஞானத்தை தவிர மோட்சத்திற்கு வேறுவழி இல்லையென்ற சுருதிக்குவிரோதமாகுமேயெனில்.

Koviloor Digital Library

उपासनस्यसामर्थ्याद्विद्योत्पत्तिर्भवेत्ततः ।
नान्यःपन्थाइतिह्येतच्छास्त्रंनैवविरुध्यते ॥

உபாஸநஸ்யஸாமர்த்யாத்வித்யோத்பத்திர்பவேத்தத: ।
நாந்ய:பந்தாஇதிஹ்யேதச்சாஸ்த்ரம்நைவவிருத்யதே ॥ கசஉ

உபாஸநஸ்ய பிர்மத்தியானத்தினுடை
ஸாமர்த்யாத் ஸாமர்த்தியத்தினாலே (ய
வித்யோத்பத்தி: ஞானத்தினுடைய உற்பத்தியானது
பவேத் பலிக்கிறது [க்திக்கி
தத: ஆகையால்ஞானத்தைத்தவிரமு
ந அந்ய: பந்தா: வேறேமார்க்கமி
இதி என்று [ல்லை
ஹி ஏதத் சொல்லுகிற இந்த
சாஸ்த்ரம் சாத்திரமானது
ந விருத்யதே ஏவ ஹி விரோதப்படுகிறதில்லையன்றோ

அ-கை. நிஷ்காமனுயிருந்து பிர்மத்தியானம் பண்ணுவதால் பிர்மஞானம் வருமென்றுதா பனியம்சொன்னதுபோல, சகாமனுயிருந்து பிர்மத்தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு சுருதியில் என்னபலம் சொல்லப்படுகிறதெனில்.

निष्कामोपासनान्मुक्तिस्तापनीयेसमीरिता ।
ब्रह्मलोकस्सकामस्यशैब्यप्रश्नेसमीरितः ॥
यउपास्तेत्रिमात्रेणब्रह्मलोकेसनीयते ।
सएतस्माज्जीवघनात्परंपुरुषमीक्ष्यते ॥

நிஷ்காமோபாஸநாந்முக்திஸ்தாபநீயேஸமீரிதா ।
ப்ரஹ்மலோகஸ்ஸகாமஸ்யசைப்யப்ரச்நேஸமீரித: ॥ கசஙு
யஉபாஸ்தேத்ரிமாத்ரேணப்ரஹ்மலோகேஸநீயதே ।
ஸஏதஸ்மாஜ்ஜீவகநாத்பரம்புருஷமீக்ஷ்யதே ॥ கசச

நிஷ்காமோபாஸநாத் நிஷ்காமனாகபிர்மத்தியானம்செய்வதால்
முக்தி: முக்தியானது
தாபநீயே தாபனீயத்தில்
ஸமீரிதா சொல்லப்படுகிறது
சைப்யப்ரச்நே சைப்பியபிர்ச்னவுபநிஷத்தில் [ஷனுக்கு
ஸகாமஸ்ய காமத்தோடேகூடிய புரு
ப்ரஹ்மலோக: பிரமலோகமானது
ஸமீரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ய: அதிலெப்படிசொல்லப் பட்டிருக்கிறதென்றால்யாதொருத்தன்
த்ரிமாத்ரேண பிரணவத்தை மூன்று மாத்திரையோடே
உபாஸ்தே உபாசிக்கிறானோ
ப்ரஹ்மலோகே பிர்மலோகத்தில்
ஸ: அவன்
நீயதே சேர்ப்பிவிக்கப்படுகிறான்.
ஸ: அவன்
ஏதஸ்மாத் இந்த
ஜீவகநாத் ஜீவசமஷ்டியான பிர்மாவிடத்தில்நின்றும்

Koviloor Digital Library

பரம் பூருஷம் பரமபுருஷனான பிர்மத்தை | ஈக்ஷதே சாட்சாத்துக்காரமாய் பார்க்கிறான்

அ-கை. சகாமனுக்கும் பிர்மலோகமுண்டென்பதில் சூத்திரத்தையும் காண்பிவிக்கிறார்.

अप्रतीकाधिकरणेतत्क्रतुर्न्यायईरितः ।
ब्रह्मलोकफलंतस्मात्सकामस्येतिवर्णितम् ॥

அப்ரதீகாதிகரணே தத்க்ரதுர்ந்யாய ஈரித꞉ ।
ப்ரஹ்மலோகபலம் தஸ்மாத்ஸகாமஸ்யேதி வர்ணிதம் ॥ ௧௪௫

அப்ரதீகாதிகரணே அப்பிரதீகமென்றஅதிகரணத்தில்
தத்க்ரது꞉ அந்தபிர்மத்தியானத்தை பண்ணுகிறவனுக்கு
ந்யாய꞉ பிர்மலோகமென்கிற நியாயம்
ஈரித꞉ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
தஸ்மாத் ஆகையினாலே
ஸகாமஸ்ய சகாமனுக்கு
ப்ரஹ்மலோகபலம் இதி பிரமலோகபலமென்று
வர்ணிதம் வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. சகாமனுக்கு நிற்குணத்தியானத்தால் பிர்மஞானம் என்னமாயுண்டாகுமெனில்.

निर्गुणोपास्तिसामर्थ्यात्तत्रतत्वमवेक्षते ।
पुनरावर्ततेनायंकल्पान्तेचविमुच्यते ॥

நிர்குணோபாஸ்திஸாமர்த்யாத்தத்ரதத்வமவேக்ஷதே ।
புனராவர்ததே நாயம் கல்பாந்தே ச விமுச்யதே ॥ ௧௪௬

நிர்குணோபாஸ்திஸாமர்த்யாத் நிர்குணபிர்மத்தியானத்தினுடையசாமர்த்தியத்தினாலே
தத்ர அந்த பிர்மலோகத்தில்
தத்வம் ஸ்வரூபத்தை
அவேக்ஷதே சாட்சாத்கரிக்கிறான்
அயம் இவன்
புன꞉ மறுபடி
நாவர்ததே வருகிறதில்லையென்றுசுருதிசொல்லுகிறது
கல்பாந்தே ச பிர்மகற்பாந்தத்தில்
விமுச்யதே பிர்மாவோடேமோட்சத்தையடைகிறான்.

அ-கை. வேதத்தில் பிரணவத்தை சகுணபிர்மமாக சொல்லுகிறதா. அல்லதுநிர்குணபிர்மமாக சொல்லுகிறதாவெனில்.

प्रणवोपास्तयःप्रायोनिर्गुणाएववेदगाः ।
क्वचित्सगुणताप्युक्ताप्रणवोपासनस्यहि ॥

Koviloor Digital Library

ப்ரணவோபாஸநத்³வயம் ப்ராயோ நிர்கு³ணாவேவ வேதி³தா: ।
க்வசித் ஸகு³ணதாப்யுக்தா ப்ரணவோபாஸநஸ்ய ஹி ॥ ௧௪௭

ப்ரணவோபாஸநத்³வயம் பிரணவத்தினுடையதியானங்கள்
ப்ராய: அநேகமாய்
நிர்கு³ணாவேவ நிர்குணங்களாகவே
வேதி³தா: வேதத்தில்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ப்ரணவோபாஸநஸ்ய பிரணவத்தியானத்திற்கே
க்வசித் சிலவிடத்தில்
ஸகு³ணதா அபி சகுணத்துவமும்
உக்தா ஹி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. இரண்டுவிதமாயும் சொல்லுகிற சுருதிகள் எவையெனில்.

परापरब्रह्मरूपओंकारउपवर्णितः ।
पिप्पलादेनमुनिनासत्यकामायपृच्छते ॥
एतदालम्बनंज्ञात्वायोयदिच्छतितस्यतत् ।
इतिप्रोक्तंयमेनापिपृच्छतेनचिकेतसे ॥

பராபரப்³ரஹ்மரூப ஓங்கார உபவர்ணித: ।
பிப்பலாதே³ந முநிநா ஸத்யகாமாய ப்ருச்ச²தே ॥ ௧௪௮
ஏததா³லம்ப³நம் ஜ்ஞாத்வா யோ யதி³ச்ச²தி தஸ்ய தத் ।
இதி ப்ரோக்தம் யமேநாபி ப்ருச்ச²தே நசிகேதஸே ॥ ௧௪௯

பிப்பலாதே³ந பிப்பலாதரென்கிற
முநிநா ரிஷியினாலே பிரச்னோபநிஷத்தில்
ப்ருச்ச²தே பிரச்னம் பண்ணுகிறவராயிருக்கிற
ஸத்யகாமாய சத்திபகாமரென்கிற சிஷியன்பொருட்டு
ஓங்கார: பிரணவமானது
பராபரப்³ரஹ்மரூப: நிர்குணசகுணபிர்மமாகவும்
உபவர்ணித: வருணிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ஏததா³லம்ப³நம் இந்த பிரணவத்தியானத்தினுடையபிடிப்பேமோட்சமென்று
ஜ்ஞாத்வா அறிந்து
ய: எவன்
யத் சகுணநிர்குணபிர்மங்களில் எதை
இச்ச²தி இச்சிக்கிறானோ
தஸ்ய அவனுக்கு
தத் இதி அதுலபிக்கிறதென்று
ப்ருச்ச²தே கடவல்லியிலும் கேட்ட
நசிகேதஸே நசிகேதச என்ற சிஷியன் பொருட்டு
யமேநாபி எமதர்மராஜாவினாலும்
ப்ரோக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இந்தபிர்மத்தியானத்தின் முடிவைச் சொல்லுமய்யாவெனில்.

इहवामरणेचास्यब्रह्मलोकेथवाभवेत् ।
ब्रह्मसाक्षात्कृतिस्सम्यगुपासीनस्यनिर्गुणम् ॥

Koviloor Digital Library

இஹவாऽந்யத்ர வா ப்ரஹ்மலோகே வா ஸதே |
ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்க்ருதிஸ் ஸம்யகுபாஸீநஸ்ய நிர்குணம் || கரு0

இஹ வா இப்பவேயாவது
அந்யத்ர வா அல்லது மரணகாலத்திலாவது
ப்ரஹ்மலோகே வா பிர்ம லோகத்திலாவது
நிர்குணம் நிர்க்குணத்தியானம்
உபாஸீநஸ்ய பண்ணுகிறவனுக்கு
ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்க்ருதி: பிர்ம சாக்ஷாத்காரமானது
ஸம்யக் நன்றாக
ஸதே உண்டாகும்

அ-கை. இந்த அர்த்தம் இன்னும் எங்கேயாவது சொல்லியிருக்கிறதாவெனில்.

अर्थोऽयमात्मगीतायामविस्पष्टमुदीरितः ।
विचाराक्षमआत्मानमुपासीतेतिसन्ततम् ॥
साक्षात्कर्तुमशक्तोपिचिन्तयेन्मामशङ्कितः ।
कालेनानुभवारूढोभवेदाफालितोध्रुवम् ॥
यथागाधनिधेर्लब्धौनोपायःखननंविना ।
मल्लाभेपितथास्वात्मचिन्तांमुक्त्वानचापरः ॥
देहोपलमपाकृत्यबुद्धिकुद्दालकात्पुनः ।
खात्वामनोभुवंभूयोगृह्णीयान्मांनिधिंपुमान् ॥

அர்த்தோऽயமாத்மகீதாயாமவிஸ்பஷ்டமுதீரித: |
விசாராக்ஷமஆத்மாநமுபாஸீதேதிஸந்ததம் || கருக
ஸாக்ஷாத்கர்த்துமஶக்தோபிசிந்தயேந்மாமஶங்கித: |
காலேநாநுபவாரூடோபவேதாபலிதோத்ருவம் || கருஉ
யதாகாதநிதேர்லப்தௌநோபாய:கநநம்விநா |
மல்லாபேபிததாஸ்வாத்மசிந்தாம்முக்த்வாநசாபர: || கருங
தேஹோபலமபாக்ருத்யபுத்திகுத்தாலகாத்புந: |
காத்வாமநோபுவம்பூயோக்ருஹ்ணீயாந்மாம்நிதிம்புமாந் ||

ஆத்மகீதாயாம் ஆத்ம கீதையி[லும்
அயம் இந்த
அர்த்த: அர்த்தமானது
அவிஸ்பஷ்டம் பிரகாசமாக
உதீரித: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
விசாராக்ஷ: ஆத்துமவிசாரம் பண்ணசக்தியில்லாதவன்
ஸந்ததம் எப்போதும் ஆத்துமாவை

உபாஸீத இதி — தியானம் பண்ண வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது

லோகஸ்ய — ஆத்துமாவை சாக்ஷாத்கா

ஸாக்ஷாத்கர்த்தும் — பண்ணுவதற்கு (ரம்

ஸாமர்த்த்யம் ந — அசக்தனானபுருஷனும்

ஏவம் — சாஸ்திரீய எல்லை

ஸம்ஶயரஹித: — சந்தேகமன்றியிலும் சோம்பலன்றியிலும்

விசிந்த்ய — சிந்திக்கவேண்டியது

காலேந — சிலகாலத்தினாலே

அநுபவாரூட: — அனுபவத்தில் திருடப்பட்டவனாகி

ஸம்பூர்ண: — பூரணமான பலத்தையுடையவனாக

த்ருவம் — நிச்சயமாய்

பலேத் — பலிப்பன்

யதா — எப்படி [யலே

ஸ்தாப்யநிதயே — ஆழத்திலிருக்கிற புதை

லாபே — அடைகிறவிஷயத்தில்

கநநம் விநா — வெட்டிகிறதைத்தவிர

ந உபாய: — உபாயமானது வேறில்

ததா — அப்படி (லையோ

ஸ்வாத்மலாபே — என்னுடைய சாக்ஷாத்காரபத்தில்

ஸ்வாத்மசிந்தநம் — ஆத்தும தியானத்தை

விஹாய — விட்டு

அபர: உபாய: — வேறே உபாயம்

ந — இல்லை

பாஷாணபுத்திகுந்தால — புத்தியாகிற கூந்தாலத்தினால் [லை

தேஹாபாஸ — தேகமாகிறபாராங்க

ஸ்வாந்தாத்ய — தூரத்தில்தள்ளி

புந: — மறுபடி

மநோபூமிம் — மனசாகிற பூமியை

வாசா — புத்தியாகிறமண்வெட்டியால் வெட்டி [வன்

முமுக்ஷு — முமுட்சுவானபுருஷனான

புந: — மறுபடி

ஏவம் — அகம்பதலட்சியமான

நிதிம் — புதையலை

க்ருஹ்ணீயாத் — கிரகிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி தியானத்தால் ஞானம் வருமென்பதை யெவ்விதமாய் கம்பிக்கிறதெனில்.

अनुभूतेरभावेपि ब्रह्मास्मीत्येवचिन्त्यताम् ।
अप्यसत्प्राप्यतेध्यानान्नित्याप्तंब्रह्मकिंपुनः ॥

அநுபூதேரபாவேऽபி ப்ரஹ்மாஸ்மீத்யேவ சிந்த்யதாம் ।
அப்யஸத்ப்ராப்யதே த்யாநாந்நித்யாப்தம் ப்ரஹ்ம கிம் புந: ॥ [illegible]

அநுபூதே: — அப்படி சாட்சாத்காரஅநுபவமானது

அபாவேऽபி — உண்டாகாமலிருந்த போதிலும் [ன்

ப்ரஹ்மாஸ்மி — பிரமமோனாகவிருக்கிறே

இதி ஏவ — என்றே

சிந்த்யதாம் — சிந்திக்கத்தக்கது

த்யாநாத் — தியானத்தினால்

அஸத் அபி — அசத்தானஉருவமும்

ப்ராப்யதே — அடையப்படுமானால்

நித்யாப்தம் எப்போதுமடையப்பட்டிருக்கிற
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது

கிம் வாப்ய: அடையப்படுமென்பதில் கேட்கவேண்டியதென்ன

அ-கை சிலர் சிலகாலம் பிர்மத்தியானம்பண்ணிப் பிற்பாடு விட்டுவிடுகிறார்களேயெனில்.

अनात्मबुद्धिशैथिल्यंफलंध्यानाद्दिनेदिने ।
पश्यन्नपिनचेद्ध्यायेत्कोपरोस्मात्पशुर्वद ॥

அநாத்மபுத்திஶைதில்யம்பலம்த்யாநாத்திநேதிநே |
பஶ்யந்நபிநசேத்த்யாயேத்கோபரோஸ்மாத்பஶுர்வத ॥ ௧௫௪

த்யாநாத் நிற்குணபிர்மத் தியானத்தால்
அநாத்மபுத்திஶைதில்யம் தேகாத்துமபுத்திக்குக்குறைவுவருவதான
பலம் பிரயோசனத்தை
திநேதிநே நாள்தோரும்நாள்தோரும்
பஶ்யந்நபி பார்த்துக்கொண்டிருந்தும்

நத்யாயேச்சேத் தியானம் பண்ணாமல்போனானேயானால்
அஸ்மாத் இவனைக்காட்டிலும்
அபர: வேறான
பஶு: மாடு
க: எது இருக்கிறது
வத சொல்

அ-கை. ஐயா வையவேண்டாம் நான் இப்போ செய்யவேண்டியதென்னவெனில்.

देहाभिमानंविध्वस्यध्यानादात्मानमद्वयम् ।
पश्यन्मर्त्योऽमृतोभूत्वाह्यत्रब्रह्मसमश्नुते ॥

தேஹாபிமாநம்வித்வஸ்யத்யாநாதாத்மாநமத்வயம் |
பஶ்யந்மர்த்யோம்ருதோபூத்வாஹ்யத்ரப்ரஹ்மஸமஶ்நுதே ॥

தேஹாபிமாநம் தேகாபிமானத்தை
த்யாநாத் பிர்மத்தியானத்தால்
வித்வஸ்ய அத்தியந்தம்கெடுத்து
அத்வயம் இரண்டற்ற
ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை
பஶ்யந் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற

மர்த்ய: புருஷன்
அம்ருத: சாவில்லாதவனாக
பூத்வா ஆய்
அத்ர இந்ததேகத்திலேயே
ப்ரஹ்ம பிர்ம சாட்சாத்துக்காரமான ஞானத்தை
ஸமஶ்நுதே அடைகிறான்றே

-கை. இந்த தியானதீபிகையின் அனுசந்தானபல மேதெனில்.

ध्यानदीपमिमंसम्यक्परामृशतियोनरः ।
मुक्तसंशयएवायंध्यायतिब्रह्मसंततम् ॥

Koviloor Digital Library

யூா.நநீவஜீகாவஹஜ்ரு ராஜுமதியொ நாஃ।
ஊூாரு லொமயவஹவாயமயூாயகி ஹூஹவலைகரு॥ கருஅ

உதோ இந்த யூாநநீவா தியானதீபமென்றபிரந்த(த்தை) யஃ யாதொரு பாஃ புருஷனுனவன் ஸூக்ஷ் நன்முக வஜாசூமகி ஆலோசித்துப் பார்க்கி(ருமே)னு ஸயம் அந்தஇவன் ஊுாரு லமமடஃ ஸவ சகலசந்தேகங் களும் தீர்ந்தவனுகவே ஸாதக° சதாகாலமும் ஸூஹ பிர்மத்தையே யூாயகி தியானம் பண்ணிக்கொ ண்டிருப்பவனுய் நித்தியானந்தத்தை அடைந்துநீடுழிகாலம் வாழ்ந்திருப்பன்.

தியானதீபிகை முற்றிற்று.

(கo)வது நாடகதீபசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஞானம்வர உபதேசிக்கிருர். பரிபூர்ணராயும், இரண்டற்றவராயும், ஆனந்தரூபராயு மிருக்கிற பரமாத்துமா சிருஷ்டிக்குப்பின் தன்மாயையினுல் தான்தானே ஜகத்தாயும், ஜீவரூபியாயும், பிரவேசித்தும், விஷ்ணு முதலிய உத்தமசரீரத்தில் பிரவேசித்தும் தெய்வமாய் விளங்குகிருர். [illegible] மத்திமசரீரத்தில் பிரவேசித்து அந்தத் தெய்வத்தன்மை [illegible] கூடினவர்களை உபாசிக்கிறவனுயும் அந்த பரமாத்துமாவே ஆனுர். [illegible] ஜன்மங்களில் அம்மனிதர்கள் அவ்வீசனை நிட்காமியமாயுபாசித்த புண்ணியவசத்தால் நா மாரென்ற பிர்மவிசாரமுண்டாகிறது. அவ்விசாரத்தால், நாடகத்தில் அனேகம் வேடம்போட்ட புருடன் ஒருவனென்று அறிவதுபோல, மாயை நாசமாகினுல் அறிவாகிய பரமாத்துமா ஒருவராகவே பிரமாகிருர். அவ்வஸ்துவை யிரண்டாய்ப்பார்த்ததால் பந்தமான துக்கம் வந்தது. அப்பிர்மமே தானென்று பார்ப்பது மோக்ஷம். அவிசாரத்தால் வந்த பந்தம் ஜீவபரமாத்துமவிசாரத்தால் நிவர்த்தியடையும். ஆகையால் எப்பொழுதும் பிர்மத்தை விசாரிக்கவேண்டியது. அகங்காரனை பிரபுவையும், புத்தியாகிய நாடகசாலைப் பெண்ணையும், விஷயங்களாகிற வேடிக்கைப் பார்க்கிறவர்களையும், இந்திரியங்களாகிற தாள மத்தளக்காரர்களையும், சாக்ஷியாகிய தீபம்; நாடகசாலையில்வைத்த தீபம்போல் விளக்கிவைக்கிறது. தன் ஸ்தானத்

Koviloor Digital Library

தில்லைத்தநீபம், நாடகசாலை உள் வெளியிலும், ஓரேபடித்தாய் விளங்குவது போல சரீர ஹிருதயஸ்தானத்திலிருக்கிற சாக்ஷி உள் வெளியில் ஒரேபடித்தாய் பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிருர். தேகத்தைக்குறித்து உள் வெளி வந்ததே யொழிய வேறில்லை. புத்தியாதிகளை சாக்ஷியிளக்கிவைத்தும், புத்திபாதிகளால்தான் விளங்காமலுமிருக்கிருர். அறிவு ஒருநாளும் அன்னியமாய் பிரகக்கப் படமாட்டாது. சர்வசங்கற்பத் தியாகம் உனக்கு சிரமமானல், புத்தியை சரணமடைந்து அதற்கு சாக்ஷியான அறிவையே உள்ளிலாவது வெளியிலாவது அறியக்கடவாய்.

நாடகதிப சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌾𑌮𑍍𑌬𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌨𑌾𑌟𑌕𑌦𑍀𑌪𑌃.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
अर्थोनाटकदीपस्यमयासंक्षिप्यवक्ष्यते ॥

𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ।
𑌅𑌰𑍍𑌥𑍋𑌨𑌾𑌟𑌕𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி நாடகதீபத்திற்கு சம்க்ஷேபமாய் அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-கை. இப்போ சொல்லப்போகிற கிரந்தம் நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறும்பொருட்டு தனக்கு அபிமதமான பிர்மஸ்வரூபத்தை ஸ்மரிக்கிறதான மங்களத்தை ஆசரியத்துக்கொண்டு, மந்தாதிகாரிகளுக்கு ஆயாசமன்றியில் நிஷ்பிரபஞ்சமான பிர்மாத்துமைக்கியஞான சித்தியின்பொருட்டு, அத்தியாரோபம் அபவாதமென்கிற நியாயத்தை யனுசரித்து ஆத்துமாவினிடத்தில் முதலில் அத்தியாரோபத்தைச் சொல்லுகிருர்.

परमात्माद्वयानन्दःपूर्णःपूर्वंस्वमायया ।
स्वयमेवजगद्भूत्वाप्राविशज्जीवरूपतः ॥

Koviloor Digital Library

ஸர்வாத்மாऽத்வயானந்த: பூர்ணஸ்ஸ்ருஷ்டேஸ்ஸ்வமாயயா ।
ஸ்வயமேவ ஜகத்பூத்வா ப்ராவிசஜ்ஜீவரூபத: ॥ ௧

ஸ்ருஷ்டே: ஸிருஷ்டிக்கு முன்னே
அத்வயானந்த: ஸ்வகதாதிபேதமின்றி அத்துவயானந்தராயும்
பூர்ண: தேசகாலாதி பரிச்சேதமற்றபூர்ணராயுமிருக்கிற
ஸர்வாத்மா பரமாத்துமாவானவர்
ஸ்வமாயயா தன்னிடத்தில் கற்பிதமான மாயையால்
ஸ்வயமேவ தான்தானே
ஜகத்பூத்வா சொப்பனம் போல நாமரூபவடிவமானஜகத்தாகத்தோன்றி
ஜீவரூபத: கர்த்திருத்துவாதி ரூபமான ஜீவரூபத்தாலே
ப்ராவிசத் பிரவேசித்தார்.

அ-கை. ஏகராயிருக்கிற ஆத்துமா தானே சர்வசரீரங்களிலும் பிரவேசித்திருக்கும்பட்சத்தில் பூஜிக்கிறவனுயுமிருக்கிற பேதத்தோடே தோன்றுகிறது விரோதமாயிருக்கிறதே யெனில்.

विष्ण्वाद्युत्तमदेहेषु प्रविष्टो देवताभवत् ।
मर्त्याद्यधमदेहेषु स्थितो भजति देवताम् ॥

விஷ்ண்வாத்யுத்தமதேஹேஷு ப்ரவிஷ்டோ தேவதாऽபவத் ।
மர்த்யாத்யதமதேஹேஷு ஸ்திதோ பஜதி தேவதாம் ॥ ௨

விஷ்ண்வாத்யுத்தமதேஹேஷு விஷ்ணு முதலான உத்தமதேகங்களில்
ப்ரவிஷ்ட: பிரவேசித்த ஆத்துமாவானவர்
தேவதா தெய்வமாக
அபவத் பவிக்கிறார்
மர்த்யாத்யதமதேஹேஷு மனுஷியாள் முதலான அதமதேகங்களில்
ஸ்தித: பிரவேசித்திருந்த அந்த ஆத்துமாவானவர்
தேவதாம் அந்த தெய்வத் தன்மையோடே கூடின ஈசுவரனை
பஜதி பஜிக்கிறார்.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமாவிடத்தில் சுருக்கமாக அத்தியாரோபத்தைக் காண்பிவித்து, சாதனத்துடன் அதின் அபாவத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

अनेकजन्मभजनात्स्वविचारं चिकीर्षति ।
विचारेण विनष्टायां मायायां शिष्यते स्वयम् ॥

அநேகஜந்மபஜநாத்ஸ்வவிசாரம் சிகீர்ஷதி ।
விசாரேண விநஷ்டாயாம் மாயாயாம் ஶிஷ்யதே ஸ்வயம் ॥ ௩

அநேகஜந்மபஜநாத் அனேக ஜன்மத்தில் நிஷ்காமமாக சகல சற்கருமங்களையும் பிரமார்ப்பணமாகப் பண்ணி சித்தசுத்தியையடைந்து சாதனசதுஷ்டயத்தைசம்பாதித்து சற் குருசன்னதியில் போய்சேர்ந்த விசேஷத்தால்

Koviloor Digital Library

ஸ்வவிசாரம் இந்த அதிகாரியானவன்
நாமாரென்றறிரவணமனனநிதித்தி
யாசனசமாதிரூபமானவிசாரத்தை
விகீஷ்டதி பண்ண இச்சிக்கிறான்
விசாரேண இந்த விசாரத்தினாலே
ஜ்ஞாத்வா தன்பூரணத்துவத்தை ம
றைந்த அஞ்ஞானமான்து
வினஷ்டாயாம் நாசமாகாநின்ற உள்ள
ளவில்
ஸ்வயம் தானாகவே
ஸிஷ்யதே ஆத்துமாமீதமாகிறார் இ
துவே மோட்சமென்றறி.

அ-கை. அந்த பிர்மத்தையறிந்து முத்தியடைகிறானென்று இவை முதலான சுருதிகள் ஞானத்தால் பந்தநிவர்த்தியாகிறதென்று சொல்லியிருக்க நீர் அதற்கு விரோதமாய், ஆத்துமாமாத்திரம் மீதமாகிறதே மோட்சமென்று சொன்னகாரண மேதோவெனில்.

अद्वयानन्दरूपस्यसद्वयत्वंचदु:खिता ।
बन्ध:प्रोक्तस्स्वरूपेणस्थितिर्मुक्तिरितीर्यते ॥

அத்வயாநந்தரூபஸ்ய ஸத்வயத்வம் ச து:கிதா ।
பந்த: ப்ரோக்த: ஸ்வரூபேண ஸ்திதிர்முக்திரிதீர்யதே ॥ ௪

அத்வயாநந்தரூபஸ்ய இரண்டற்ற ஆ
னந்தரூபரான தனக்கு. படுத்திருக்
கிற புருஷன் ஒருவனாயும் சுகமாயு
ம் இருந்தும் நித்திராசத்தியால் அ
னேகத்துவமும் துக்கத்துவமும் எ
ப்படிதோன்றிற்றோ
ஸத்வயத்வம் அப்படி அஞ்ஞான சத்தி
யால் இரண்டாவதானவஸ்துக்களி
ன் தோற்றமும்
து:கிதா ச அனேகவிதமானதுக்கங்
பந்த: காண்கிறதேபந்தமெ (களும்
ப்ரோக்த: சொல்லப்படும் (ன்று
ஸ்வரூபேண விழித்தவன் போல
ஸ்வரூபமாத்திரமான
ஸ்திதி: இருப்பே
முக்தி: மோட்சமென்று
இதி இப்படி
ஈர்யதே அங்கீகரிக்கப் படுகிறது

வி-ம். ஆகையால் மற்றசுருதிகளுக்கும் நாம் சொன்னதற்கும் விரோதமில்லையென்றறி.

அ-கை. கர்மத்தினாலேயே சனகாதிகள் சித்தியடைந்தார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற கீதாவாக்கியத்திற்கு விரோதமாய் விசாரசன்னிய ஞானத்தால் முத்திவருமென்றெப்படி சொன்னீரெனில் அது சித்தசுத்திபரமே யன்றி, மோட்சபரமன்றென்று தீர்மானமாய்ச்சொல்லுகிறார்.

अविचारकृतोबन्धोविचारेणनिवर्तते ।

அவிசாரக்ருதோபந்தோ விசாரேண நிவர்த்ததே ।

Koviloor Digital Library

அவிசாரக்ருத: தன்னை யாரென்று விசாரியாமையால் பண்ணப்பட்டிருக்கிறதுயாதொ
பந்த: அதுவேபந்தம்
விசாரேண அது தன்னையறியப்பண்ணுகிற விசாரத்தாலேயே
நிவர்த்தேத நிவர்த்தியாகிறது

அ-கை. விசாரத்தால் முத்திவருமென்று சொன்னீரே எதைக்குறித்து விசாரத்தால் மோட்சம் வருமெனில்.

तस्माज्जीवपरात्मानौसर्वथैवविचारयेत् ॥

தஸ்மாஜ்ஜீவபராத்மாநௌஸர்வதைவவிசாரயேத் ॥ ௫

தஸ்மாத் ஆகையினால்இந்ததேகத்திலிருக்கிற
ஜீவபராத்மாநௌ ஜீவனையும், சாட்சியாயுமிருக்கிறபரமாத்துமாவையும்
ஸர்வதா ஏவ சர்வவிதத்தினாலேயும்
விசாரயேத் விசாரிக்கவேண்டியது

அ-கை. ஜீவனது ஸ்வரூபத்தையும் அவனைவிசாரிக்கிறகிரமத்தையும் அவனது கரணத்தையும் அதின்தொழிலையும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

अहमित्यभिमन्तायःकर्तासौतस्यसाधनम् ।
मनस्तस्यक्रियेअन्तर्बहिर्वृत्तीक्रमोत्थिते ॥

அஹமித்யபிமந்தாய:கர்த்தாஸௌதஸ்யஸாதநம் ।
மநஸ்தஸ்யக்ரியேஅந்தர்வஹிர்வ்ருத்தீக்ரமோத்திதே ॥ ௬

அஹம் இதி இந்த தேகத்தில் நான் (என்று)
ய: எவன்
அபிமந்தா அபிமானித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ
அஸௌ அந்த இவனே
கர்த்தா கர்த்தாவாகியஜீவன்
தஸ்ய அவனுக்கு
ஸாதநம் சகலவிதமானசாதனமாயிருக்கிறது
மந: மனது
தஸ்ய அந்தமனதிற்கு
க்ரமோத்திதே கிரமமாக உண்டாகின
அந்தர்வஹிர்வ்ருத்தீக்ரியே உள்ளிலும் வெளியிலும் வருகிறயான் எனதுகள்ரன விருத்திகளேதொழிகள்

ச-கை. அந்தவிருத்திகளின் ஸ்வரூபத்தையும் அந்த விருத்திகளுக்குவிஷயங்களையும், பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

अन्तर्मुखाहमित्येषावृत्तिःकर्तारमुल्लिखेत् ।
बहिर्मुखेदमित्येषाबाह्यंवस्त्विदमुल्लिखेत् ॥

அந்தர்முகாஹமித்யேஷாவ்ருத்தி:கர்த்தாரமுல்லிகேத் ।
வஹிர்முகேதமித்யேஷாவாஹ்யம்வஸ்த்விதமுல்லிகேத் ॥ ௭

Koviloor Digital Library

அந்தர்முகவா அந்தர்முகமாயிருக்கிற	வஹிர்முகவா வெளிமுகமாய்வருகிற
அஹம் இதி நானென்ற	இதம் இதி இதம் என்கிற
ஏஷா இந்த	ஏஷா இந்தவிருத்தியானது
வ்ருத்தி: விருத்தியானது	பாஹ்யம் வெளியிலிருக்கிற
கர்த்தாரம் சரீரத்திற் குள்ளிருக்கிற கர்த்தாவையே	வஸ்தூ வஸ்துக்களை
உல்லேகெ விஷயீகரித்துக் கொண் டிருக்கும்	இதம் இதுவிதுவென்று
	உல்லேக விஷயீகரிக்கும்

தா-ம். அகம் விருத்தியே இதம் விருத்தியாய்ப்பிறந்தாலும் விருத்தி இரண்டென்பது, தகப்பனிடத்தில் மகன் பிறந்தாலும் இருவரும் வேறு வேறு தொழில்களை யுடையவர்கள் போலவாம்.

அ-கை. மனதே இப்படி சகலத்தையும் செய்கிறதானால் சட்சுராதி இந்திரியங்களுக்கு பிரயோசனமில்லையேயெனில்.

इदमोयेविशेषास्स्युर्गन्धरूपरसादयः ।
असांकर्येणतान्विद्यात्घ्राणादीन्द्रियपञ्चकम् ॥

இதமோயெவிஶெஷாஸ்ஸ்யுர்கந்தரூபரஸாதய: ।
அஸாங்கர்யேணதாந்விந்த்யாத்க்ராணாதீந்த்ரியபஞ்சகம் ॥ அ

இதம: இதுவென்று சொல்லப்படுகிறவைகளான	ஸ்யு: உண்டோ
கந்தரூபரஸாதய: கந்த ரூப ரச சப்த ஸ்பரிசங்களான	தாந் அந்த விஷயங்களை
யெ யாதொரு	அஸாங்கர்யேண வேறுவேறாக
விஶேஷா: விசேஷங்கள்	க்ராணாதீந்த்ரியபஞ்சகம் ஆக்கிராணம் முதலானஞானேந்திரியங்களைந்தும்
	விந்த்யாத் அறிகின்றன.

அ-கை. கிரகஸ்தன்போலிருக்கிற சிவனைபரிவாரத்துடன் சொல்லி இனி சாட்சியை யறிவிக்கிறார்.

कर्तारञ्चक्रियांतद्वद्व्यावृत्तविषयानपि ।
स्फोरयेदेकयत्नेनयोसौसाक्ष्यत्रचिद्वपुः ॥

கர்த்தாரஞ்சக்ரியாந்தத்வத்வ்யாவ்ருத்தவிஷயாநபி ।
ஸ்போரயெதெகயத்நேநயோஸௌஸாக்ஷ்யத்ரசித்வபு: ॥ சு

கர்த்தாரம் ச கர்த்தாவாயிருக்கிற ஜீவனையும்	வ்யாவ்ருத்தவிஷயாந் வேறுவேறான விஷயங்களையும்
தத்வத் அதுபோலே	ஏகயத்நேந ஒரேகாலத்தில்
க்ரியாம் சுபி கிரியையையும்	

Koviloor Digital Library

யஃ யாதொருத்தர்
ஜ்ஞாநவெஷ பிரகாசம்பண்ணிவைக்கிறாரோ
ஸஏஷ அந்த இந்த
ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்
அத்ர இந்த இடத்தில்
விதிவபுஃ அறிவுவடிவமாயிருக்கிறபரமாத்துமாவென்றறி

அ-கை. சாட்சியொரே காலத்தில் சகலத்தையும் விளக்கி வைக்கிறாரென்பதை அநுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

ईक्षेश्रृणोमिजिघ्रामिस्वादयामिस्पृशाम्यहम् ।
इतिभासयतेसर्वंनृत्यशालास्थदीपवत् ॥

ஈக்ஷேஶ்ருணோமிஜிக்ராமிஸ்வாதயாமிஸ்ப்ருஶாம்யஹம் |
இதிபாஸயதேஸர்வம்ந்ருத்யஶாலாஸ்ததீபவத் || கo

ஈக்ஷே பார்த்தேன்
ஶ்ருணோமி கேட்டேன்
ஜிக்ராமி முகர்ந்துபார்த்தேன்
ஸ்வாதயாமி ருசியறிந்தேன்
அஹம் நான்
ஸ்ப்ருஶாமி இதி தொட்டேன் என்று விளங்கும்படியாக
ந்ருத்யஶாலாஸ்ததீபவத் நாடகசாலையிலிருக்கிற தீபம்போல
ஸர்வம் சர்வத்தையும்
பாஸயதே பிரகாசம்பண்ணி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறதே அநுபவம்

அ-கை திருஷ்டாந்தத்தை விரித்துகாட்டுமெனில்.

नृत्यशालास्थितोदीपःप्रभुंसभ्यांश्चनर्तकीम् ।
दीपयेदविशेषेणतदभावेपिदीप्यते ॥

ந்ருத்யஶாலாஸ்திதோதீபஃப்ரபும்ஸப்யாம்ஶ்சநர்த்தகீம் |
தீபயேதவிஶேஷேணததபாவேபிதீப்யதே || கக

ந்ருத்யஶாலாஸ்திதஃ நாடகசாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற
தீபஃ தீபமானது
ப்ரபும் அவிடத்திலுள்ளபிரபுவையும்
நர்த்தகீம் ஆடுகிறவளையும்
ஸப்யாம்ஶ்ச வேடிக்கை பார்க்கிறவர்களையும்
அவிஶேஷேண தாரதம்மியமன்றியிலே
தீபயேத் விளக்கிவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது
ததபாவேபி அவர்களில்லாதசமயத்திலும்
தீப்யதே முன்போலவே விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது

அ-கை. இதற்கு தாஷ்டாந்தத்தைக் காட்டுமெனில்.

अहङ्कारंधियंसाक्षीविषयानपिभासयेत् ।
अहङ्काराद्यभावेपिस्वयंभात्येवपूर्ववत् ॥

Koviloor Digital Library

அஹங்காரதியௌ ஸாக்ஷீ விஷயாநபி பாஸயேத் ।
அஹங்காராத்யபாவேऽபி ஸ்வயம் பாத்யேவ பூர்வவத் ॥ ௧௨

அஹங்காரம் ஜாக்கிரதாதிகளில்த்தான்றுகிற அகங்காரத்தையும்
தியம் புத்தியையும்
விஷயாநபி விஷயங்களையும்
ஸாக்ஷீ சாட்சி
பாஸயேத் விளக்கிவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்
அஹங்காராத்யபாவேऽபி சுஷுப்தி மூர்ச்சை சமாதிகளில் அகங்காராதிகளுடைய அபாவத்திலும்
பூர்வவத் முன்போலவே
ஸ்வயம் தான்மாத்திரமாக
பாதி ஏவ விளங்கிக்கொண்டேயிருக்கிறார்.

அ-கை. சகலத்தையும் புத்தியே விளக்கும்போது சாட்சியென்னத்திற்கெனில்.

निरन्तरंभासमानेकूटस्थेज्ञप्तिरूपतः ।
तद्भासाभास्यमानेयंबुद्धिर्नृत्यत्यनेकधा ॥

நிரந்தரம்பாஸமாநே கூடஸ்தே ஜ்ஞப்திரூபத: ।
தத்பாஸாபாஸ்யமாநேயம்புத்திர்நிருத்யத்யநேகதா ॥ ௧௩

கூடஸ்தே சாட்சியாகிய கூடஸ்தர்
ஜ்ஞப்திரூபத: அறிவு ஸ்வரூபத்தாலே
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
பாஸமாநே விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது
தத் அந்த
பாஸா அறிவின் பிரகாசத்தினாலே
பாஸ்யமாநா விளங்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற
இயம் இந்த
புத்தி: புத்தியானது
அநேகதா அனேகவிதமாக
நிருத்யதி கூத்தாடிக்கொண்டிருக்கிறது

அ-கை. சொன்ன அர்த்தம்கேட்கிறவர்களுக்கு புத்தியில் எளிதாயேறும்பொருட்டு ரூபகத்தை வருணிக்கிறார்.

अहङ्कारःप्रभुस्सभ्याविषयानर्तकीमतिः ।
ताळादिधारीण्यक्षाणिदीपस्साक्ष्यवभासकः ॥

அஹங்கார:ப்ரபுஸ்ஸப்யாவிஷயாநர்த்தகீமதி: ।
தாளாதிதாரீண்யக்ஷாணிதீபஸ்ஸாக்ஷ்யவபாஸக: ॥ ௧௪

அஹங்கார: அகங்காரனே
ப்ரபு: பிரபு
மதி: புத்தியே
நர்த்தகீ ஆடுகிறவள்
விஷயா: விஷயங்களே
ஸப்யா: வேடிக்கை பார்க்கிறவர்கள்
அக்ஷாணி இந்திரியங்களானவைகளே
தாளாதிதாரீணி தாளமத்தளங்களை தரிக்கிறவர்கள்
ஸாக்ஷீ சாட்சியேசகலத்தையும்

Koviloor Digital Library

ஸகலாவஸ்தா: விளக்கிவைக்கிற | தீப: தீபமென்றறி.

அ-கை. சாட்சியானவர் சலித்துக்கொண்டிருக்கிற தீபம்போலே, அகங்காரதிகளை விளக்கி வைக்கிறரென்று சொன்னீரே, அவைகளுடைய சம்பந்தத்தின் பொருட்டு போக்குவரத்து முதலான விகாரத்தோடே கூடினவராக தீபத்திற்குச் சமானமாக ஆகிவிடுவாரேயெனில்.

स्वस्थानसंस्थितोदीपस्सर्वतोभासयेद्यथा ।
स्थिरस्थायीतथासाक्षीबहिरन्तःप्रकाशयेत् ॥

ஸ்வஸ்தாநஸம்ஸ்திதோதீபஸ்ஸர்வதோபாஸயேத்யதா ।
ஸ்திரஸ்தாயீ ததாஸாக்ஷீபஹிரந்த:ப்ரகாஶயேத் ॥ ௧௫

ஸ்வஸ்தாநஸம்ஸ்தித: தன்னுடைய ஸ்தானத்திலே ஸ்தாபித்திருக்கிற
தீப: தீபமானது
ஸர்வத: நான்குதிக்கிலும்
யதா எப்படி
பாஸயேத் விளக்கிவைக்கிறதோ
ததா அப்படி (க்கிற
ஸ்திரஸ்தாயீ ஸ்திரமாய் அசைவற்றிரு
ஸாக்ஷீ சாட்சியான ஆத்துமாவும்
பஹிரந்த: உள்ளிலும் வெளியிலும்
ப்ரகாஶயேத் பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிறார்.

அ-கை. சாட்சி உள்வெளிகளை விளக்கிவைக்கிறாரென்று சொன்னது கூடாது, சுருதியானது அபூர்வம் அனபரம், அனந்தரம் அபாகியமென்று சொல்லுகிறது அதற்கு விரோதமாய் இருக்கிறதேயெனில்.

बहिरन्तर्विभागोयंदेहापेक्षोनसाक्षिणि ।

பஹிரந்தர்விபாகோயம்தேஹாபேக்ஷோநஸாக்ஷிணி ।

பஹி: வெளி
அந்த: உள்ளென்கிற
அயம் இந்த
விபாக: பேதமானது
தேஹாபேக்ஷ: தேகத்தையபேட்சித்திருக்கிறதேயன்றி (ல்லை
ந ஸாக்ஷிணி சாட்சியினிடத்தில் இ

அ-கை.. வெளியிலிருக்கிறவர்கள்யார் உள்ளேயிருக்கிறவர்கள்யாரெனில்

विषयाबाह्यदेशस्थादेहस्यान्तरहंकृतिः ॥

விஷயாபாஹ்யதேஶஸ்தாதேஹஸ்யாந்தரஹங்க்ருதி: ॥ ௧௬

பாஹ்யதேஶஸ்தா: தேகத்துக்கு வெளியிலிருக்கிறவைகள்
விஷயா: சப்தாதிவிஷயங்கள்
தேஹஸ்ய சரீரத்திற்கு
அந்த: உள்ளே
அஹங்க்ருதி: அகங்காரமிருக்கிறது

அ-கை. சாட்சி அசைவற்றிருக்கிறதாக சொன்னீரே அனுபவத்திலாத்துமாவே பார்த்தேன், போனேனென்று சலிக்கிறதாக தோற்றுகிறதேயெனில்.

Koviloor Digital Library

अन्तस्थाधीस्सहैवाक्षैर्बहिर्यातिपुनःपुनः ।
भास्यबुद्धिस्थचाञ्चल्यंसाक्षिण्यारोप्यतेवृथा ॥

அந்தஸ்தாயீஸ்ஸஹைவாக்ஷைர்ப்பஹிர்யாதி புந:புந: |
பாஸ்யபுத்திஸ்தசாஞ்சல்யம்ஸாக்ஷிண்யாரோப்யதேவ்ருதா || ௧௭

அந்தஸ்தா உள்ளேயிருக்கிற
யீ: புத்தியானது
ஸஹாக்ஷை: இந்திரியங்களோடே
ஸஹைவ கூடவே
புந:புந: அடிக்கடி
பஹி: வெளியிலே
யாதி போகிறது

பாஸ்யபுத்திஸ்தசாஞ்சல்யம் ஆத்மா
வினால்விளங்கப்படுகிற இந்தபுத்தி
யுடையசஞ்சல ஸ்வபாவம்
ஸாக்ஷிணி மயக்கத்தினால் மூடர்களி
னாலே சாட்சியாகிய நன்னிடத்தில்
வ்ருதா வீணாக
ஆரோப்யதே ஆரோபிக்கப்படுகிறது

அ-கை. விளக்கிவைக்கிற வஸ்துவில்விளங்கப்படுகிற வஸ்துதன் சஞ்சலத்தை ஆரோபிப்பது எவ்விடத்திற்காணப்படுகிறதெனில்.

गृहान्तरगतस्स्वल्पोगवाक्षादातपोचलः ।
तत्रहस्तेनर्त्यमानेनृत्यतीवातपोयथा ॥

க்ருஹாந்தரகதஸ்ஸ்வல்போகவாக்ஷாதாதபோசல: |
தத்ரஹஸ்தேநர்த்யமாநேந்ருத்யதீவாதபோயதா || ௧௮

கவாக்ஷாத் ஜன்னல் வழியால்
க்ருஹாந்தரகத: வீட்டிற்குள்வந்துவி(ழுந்த
ஸ்வல்ப: சிறிதான
ஆதப: வெய்யிலானது [க்கிருக்க
அசல: அசைவற்றிருக்கிறது அப்படி-
தத்ர ஹஸ்தே அதில் கையானது

நர்த்யமாநே அசைந்தஉள்ளளவில்
ஆதப: வெப்யிலானது
ந்ருத்யதீவ அசைவதுபோல
யதா எப்படித்தோன்றுகிறதோ அ
ப்படிப்போலபுத்தியினசைவால்சா
க்ஷியசைவதுபோல தோற்றுகிறது.

அ-கை. அப்படிதாஷ்டாந்தத்தில் காட்டவேண்டுமெனில்.

निजस्थानस्थितस्साक्षीबहिरन्तर्गमागमौ ।
अकुर्वन्बुद्धिचाञ्चल्यात्करोतीवतथातथा ॥

நிஜஸ்தாநஸ்திதஸ்ஸாக்ஷீபஹிரந்தர்கமாகமௌ |
அகுர்வந்புத்திசாஞ்சல்யாத்கரோதீவததாததா || ௧௯

நிஜஸ்தாநஸ்தித: தனஸ்தானத்தில்தா
னையிருக்கிற

ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்
பஹிரந்த: உள்ளிலும் வெளியிலும்
கமாகமௌ போக்குவரத்தை

Koviloor Digital Library

ஸங்கல்ப்ய பண்ணாவிருக்கும்போது பாஹ்யவிஷயமாயுள்ள புத்தியினுடைய சஞ்சலபாவத்தால் | ததா யதா அப்படி அப்படி கரோதி இவ பண்ணுகிறவன் போலே தோற்றுகிறானென்றறி.

ஆ-கை. நிஜஸ்தானத்திலிருந்து சாட்சி விளங்குகிறாரென்று ஏதேனும் உள்ளிலாவது வெளியிலாவது ஒருஸ்தானத்தைப்பற்றி இருக்கிறதா அன்றி தோன்றுகிறதாவெனில்.

नचाह्योनान्तरस्साक्षीबुद्धेर्देशौहितावुभौ ।
बुद्ध्याद्यशेषसंशान्तौयत्रभात्यस्तितत्रसः ॥

நபாஹ்யோநாந்தரஸ்ஸாக்ஷீபுத்தேர்தேஶௌஹிதாவுபௌ ।
புத்த்யாத்யஶேஷஸம்ஶாந்தௌயத்ரபாத்யஸ்திதத்ரஸ: ॥ ௨௦

ஸாக்ஷீ சாட்சியானவர்
பாஹ்ய: வெளியிலே இருக்கிறவரும்
ந அல்ல
அந்தர: உள்ளே இருக்கிறவரும் அல்ல
தௌ அந்த
உபௌ இரண்டுகளும்
புத்தே: புத்தியினுடைய [ள்
தேஶௌ ஹி கற்பனையானஸ்தானங்க
யத்ர எந்த இடத்தில்
புத்த்யாத்யஶேஷஸம்ஶாந்தௌ புத்தி முதலானது ஒழிவை யடைகிறதோ
தத்ர அந்த இடத்தில்
ஸ: அவர்
அஸ்தி இருந்து
பாதி விளங்குகிறார்.

ஆ-கை. சர்வவிகாரங்களும் ஒழிந்தவனிடத்தில் ஒருஇடமும் காணப்படவில்லையே, அந்தஇடத்தில் சாட்சி இருக்கிறாரென்று சொன்னது, எதினாலேயாவெனில்.

देशःकोपिनभासेतयदितर्ह्यस्त्वदेशभाक् ।

தேஶ:கோऽபிநபாஸேதயதிதர்ஹ்யஸ்த்வதேஶபாக் ।

கோऽபி தேஶ: யாதொருதேசமும்
ந பாஸேத விளங்கவில்லை
யதி என்பாயாகில்
தர்ஹி அப்போ
அதேஶபாக் ஒருதேசத்தையும்பற்று
அஸ்து ஆகட்டும் (தவராக

ஆ-கை. சாஸ்திரத்தில் சர்வகதரென்று சொல்லுகிறதேயெனில்.

सर्वदेशप्रक्लृप्त्यैवसर्वगत्वंनतुस्वतः ॥

ஸர்வதேஶப்ரக்லுப்த்யைவஸர்வகத்வம்நதுஸ்வத: ॥ ௨௧

ஸர்வதேஶப்ரக்லுப்த்யைவ சகலதேசகற்பனையினாலேயே
ஸர்வகத்வம் ஆத்துமாவிற்கு சர்வகதரென்பதே தவிர
ந து ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினாலே அந்த பேருமில்லை

Koviloor Digital Library

அ-கை. சர்வகர்த்துவமெப்படி கற்பிக்கப்படுமோ அப்படி சர்வசாட்சித்துவமும் கற்பனையென்று சொல்லுகிறார்.

अन्तर्बहिर्हिंसर्वंवायंदेशंपरिकल्पयेत् ।
बुद्धिस्तद्देशगस्साक्षीतथावस्तुप्रयोजयेत् ॥

அந்தர்பஹிர்வா ஸர்வம்வாயம் தேசம்பரிகல்பயேத் ।
புத்திஸ்தத்தேசகஸ்ஸாக்ஷீ ததாவஸ்துப்ரயோஜயேத் ॥ ௨௨

அந்த: பஹி: உள்வெளிமுதலான
ஸர்வம் சகலமான
யம் யாதொரு
தேசம் வா தேசத்தையாவது
புத்தி: புத்தியானது
பரிகல்பயேத் ஹி கற்பிக்கிறதோ
ஸாக்ஷீ அதற்குஆத்மா சாட்சியாகவும்
தத்தேசக: அந்ததேசத்தை யடைந்தவர்போலே அப்போதப்போது தோன்றுகிறார்
ததா அப்படியே
வஸ்து சகலவஸ்துக்களிலும் இந்திரியங்களை
ப்ரயோஜயேத் சேர்க்கவேண்டியது

அ-கை. அதைநன்றாய் விரித்துகாட்டவேண்டுமெனில்.

यद्यद्रूपादिकल्प्येतबुद्ध्यातत्तत्प्रकाशयन् ।
तस्यतस्यभवेत्साक्षीस्वतोवाग्बुद्ध्यगोचरः ॥

யத்யத்ரூபாதிகல்ப்யேத புத்த்யா தத்தத்ப்ரகாசயந் ।
தஸ்யதஸ்ய பவேத்ஸாக்ஷீ ஸ்வதோவாக்புத்த்யகோசர: ॥ ௨௩

புத்த்யா புத்தியினாலே
யத் யத் யாதொருயாதொரு
ரூபாதி ரூபாதிவிஷயங்கள்
கல்ப்யேத கற்பிக்கப்படுகின்றனவோ
தத் தத் அதனை
ப்ரகாசயந் பிரகாசம்பண்ணினவைத்துக்கொண்டு
தஸ்ய தஸ்ய அந்தந்த விஷயத்திற்கு
ஸாக்ஷீ சாட்சியாக
பவேத் பவிக்கிறார்
ஸ்வத: ஸ்வபாவத்தினால்
வாக்புத்த்யகோசர: வாக்குபுத்திகளுக்கு எட்டாதவரென்றறி.

அ-கை. அப்படி சாட்சி அகோசரரானால் முமுட்சுவாகியநான் அவரையெப்படி கிரகிக்கிறதென்னில்.

कथंतादृश्अयाग्राह्यइतिचेन्नैवगृह्यताम् ।

கதம் தாத்ருங்மயா க்ராஹ்ய இதிசேந்நைவக்ருஹ்யதாம் ।

ஸாக்ஷீ ஏங் அப்படி இருக்கிற ஆத்துமா ஜ்ஞாத என்றால் கத2ம் எப்படி ஶ்ராவ்ய கிரகிக்கப்படுவர் இதி வேத என்று கேட்பாயாகில் ஶ்ரவண ஶ்ரவ்யகாம் உன்றுலே கிரகிக்கப்படுகிறவரென்றுதானே.

அ-கை. அப்படிச்சொன்னால் என்ன விசேஷமாயிற்றெனில்.

सर्वग्रहोपसंशान्तौस्वयमेवावशिष्यते ॥

ஸர்வக்3ரஹோபஸம்ஶாந்தௌஸ்வயமேவாவஶிஷ்யதே ॥ ௨௪

ஸர்வக்3ரஹோபஸம்ஶாந்தௌ ஸமஸ்த கரண அந்தக்கரணத்திலுண்டா கிறபாகியேந்திரிய விருத்திகள் உபசாந்தமாகில் ஸ்வயம் ஏவ தான்மாத்திரமே அவஶிஷ்யதே மீதமாகிறார்

அ-கை. அப்படி ஆத்துமா சேஷிக்கிறவராயிருந்தாலும் அவர் சாட்சாத்காரமாகும்பொருட்டு சிறிதுப் பிரமாணம் வேண்டுமென்றால், சூரியன் உதயமானதற்கு எப்படி சாட்சி வேண்டியதில்லையோ அப்படியென்று சொல்லுகிறார்.

नतत्रमानापेक्षास्तिस्वप्रकाशस्वरूपतः ।

நதத்ரமாநாபேக்ஷாஸ்திஸ்வப்ரகாஶஸ்வரூபத: ।

ஸ்வப்ரகாஶஸ்வரூபத: ஸ்வப் பிரகாசமான ஸ்வரூபமாகையால் தத்ர அந்தஆத்துமாஇருப்பதில் மாநாபேக்ஷா பிரமாணபேட்சையானது ந இல்லை

அ-கை. ஆத்துமா ஸ்வப்பிரகாசமாய் விளங்குகிறார் என்கிறஞானம் உண்டாகும் பொருட்டு உபாயம் வேண்டியாதாயிருக்கிறதே அதற்கென்ன செய்வேனெனில்.

तादृग्व्युत्पत्त्यपेक्षाच्छ्रुतिंपठगुरोर्मुखात् ॥

தாத்3ருக்3வ்யுத்பத்த்யபேக்ஷாசேச்ச்2ருதிம்பட2கு3ரோர்முகா2த் ॥ ௨௫

தாத்3ருக்3வ்யுத்பத்த்யபேக்ஷாசேத் அப்படிஆத்துமாசுயம் பிரகாசமென்றஞானம் உண்டாகவேண்டுமென்பாயாகில் கு3ரோ: சகலஆசையும்விட்டு சற்குருவினுடைய முகா2த் ஸந்நிதியிலிருந்து ஶ்ருதிம் ஆறுலிங்கத்தோடே கூடிய சுருதியை பட2 படி

அ-கை. சகலவிருத்திகளையும் லயம்பண்ணினால் தான்மாத்திரம் மீதமாயிருக்கிற அநுபவம் வருமென்றீரே. அது உத்தமாதிகாரிகளுக்கு கூடுமேயல்லாமல், என்போலிகளாயிருக்கிற மந்தாதிகாரி முக்தியடைய வழியேதெனில்.

Koviloor Digital Library

यदिसर्वग्रहत्यागोशक्यस्तर्हिधियंव्रज ।
शरणंतदधीनोन्तर्बहिर्वैषोनुभूयताम् ॥

யதிஸர்வக்ரஹத்யாகோஶக்யஸ்தர்ஹிதியம்வ்ரஜ ।
ஶரணம்ததநீநோந்தர்பஹிர்வைஷோநுபூயதாம் ॥௨௬

ஸர்வக்ரஹத்யாக: சர்வ சங்கற்பத்தியாகமானது
அஶக்ய: அசாத்தியமென்று
யதி சொல்வையேயானுல்
தர்ஹி அப்போ
தியம் புத்தியைத்தானே
ஶரணம் சரணமென்று
வ்ரஜ அடை
தததீந: அந்தபுத்திக்கு சாட்சியாக
ஏஷ: இந்த ஆத்துமா (வே
அந்த: உள்ளேயாவது
பஹி: வா வெளியிலேயாவது
அநுபூயதாம் அனுபவிக்கத்தக்கவர்

நாடகதீபிகை முற்றிற்று.

(கக)வது யோகானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

ஞானிகளடைகிற பிர்மானந்தம் சொல்லுகிருர். தைத்திரீய உபநிஷத்து பிர்மவித்து பாத்தைபடைகிருனென்றும், பிர்மரசத்தை யடைகிருனென்றும், வாயுமுதலியவர்கள் அப்பிர்மத்திற்குப் பயந்து நடக்கிருர்களென்றும், ஆனந்தத்தை யடைந்தவன் பயத்தை யடையமாட்டானென்றும், புண்ணிய பாபங்களற்றவனென்றும் சொல்லுகிறது. இவ்வாறே அனேக சுருதிகளும் கூறுகின்றன. நாரதர் சனத்குமாரரையடைந்து விஷயசுகமற்றவராயிருந்தாரென்றும், சாந்தோக்கிய சுருதி (7)வது அத்தியாயத்தில் நன்ருய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அச்சுருதியில் சுஷுப்தியானந்தமே பிர்மானந்தமென்றும், அப்பிரமானந்தத்தில் சேனமென்ற பக்ஷிபோலும், வல்லூரு பக்ஷிபோலும், ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் சிரமத்தை யடைந்த ஜீவன் சுஷுப்தியான பிர்மானந்தபோஜனத்திற்குச் செல்லுகிருனென்றும், சிறுகுழந்தைபோலும், மகாராஜன்போலும், மகா ஞானிபோலும், ஜீவன் பிர்மானந்தத்தில் சுகித்துக்கொண்டிருக்கிருனென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. விஞ்ஞானமயனுப் ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் விஷயபோகத்தைப் புஜித்தும், ஆனந்தமயனுப் பிர்மானந்தத்தில பேதமாயிருக்கிருன். இவ்விதம் புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜீவனைக் கருமம் வெளியிலிழுத்தவுடன் உடனேவராமல் அப்பிர்மானந்தவாசனை

Koviloor Digital Library

யடைகிறதே வாசனானந்தம். ஜாக்கிரத்தில் ஒருபிரச்னையுமற்றகாலத்தில் மேல் மூடியுடன்கூடின குடத்துநீரின் குளிர்ச்சிபோல பிர்ம சுகஸ்பூர்த்திவருவதே நிஜானந்தம். அதையே தூஷ்ணீம்பூதானந்தமென்றும் சொல்லுவார்கள். சகல வாசனைகளையும் ஜயித்து சிரவண மனன நிதித்தியாசனாதிகளால் சுத்த சத்துவவிருத்தி பிர்மஸ்வரூபத்தில் லீனத்தையடைந்து நிர்விகற்பசமாதியில் விளங்குகிற யோகானந்தமே முக்கியானந்தமென்று சொன்னோம் மற்ற ஆத்துமானந்தம், அத்துவைதானந்தம், வித்தியானந்தம், விஷயானந்தம், மற்ற நான்குத்தியாயத்தில் கூறுகின்றோம். இந்த யோகானந்தத்தை அறிந்தவனே ஞானி, அவனுக்கு மறுபடி ஜன்மமில்லை.

யோகானந்தார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீ கணேஶாய நம:.

ஶ்ரீமச்சங்கரபகவத்பாதேப்யோ நம:.

ப்ரஹ்மானந்த:.

नत्वाश्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ ।
ब्रह्मानन्दाभिधंग्रन्थंव्याकुर्वेबोधसिद्धये ॥

நத்வா ஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுனீஶ்வரௌ ।
ப்ரஹ்மானந்தாபிதம் க்ரந்தம் வ்யாகுர்வே போதஸித்தயே ॥

ஸ்ரீ பாரதீதீர்த்த வித்தியாரண்ய முனீசுவரர்களை வந்தனம்பண்ணி யோகானந்தத்திற்கு சம்க்ஷேபமாய் அர்த்தம் சொல்லுகிறேன்.

அ-கை. உண்டான ஞானஞ் சித்தியாகும்பொருட்டும் பண்ணப்போகிற கிரந்தமானது நிர்விக்னமாய்ப் பூரணமாகும்பொருட்டும், தத்துவஞானத்திற்குதடைகளாயிருக்கிற பாபங்கள் நிவிர்த்தியாகும்பொருட்டும், தனக்கு அபிமதமான பிர்மானந்த தெய்வஸ்மரணமாகிற மங்களத்தையாசரித்துக்கொண்டு பிரயோஜனங் கேட்போருக்கு இதில் சிந்திக்கும்பொருட்டும், பிரயோஜனத்தோடே கூடிய இந்த கிரந்தத்திற்கு பிர்மானந்தமென்று வெளியாகப் பேர் வைத்ததுந் தவிர இந்தக் கிரந்தத்திற்கும், பிர்மானந்தத்திற்கும் பேதமின்மையால், பிர்மானந்தமென்கிற இந்தக் கிரந்தத்தை ஆரம்பிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

ब्रह्मानन्दं प्रवक्ष्यामि ज्ञाते तस्मिन्नशेषतः ।
ऐहिकामुष्मिकानर्थव्रातं हित्वा सुखायते ॥

ப்ரஹ்மாநந்தம் ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்ஞாதே தஸ்மிந்நஶேஷத꞉ ।
ஐஹிகாமுஷ்மிகாநர்த்தவ்ராதம் ஹித்வா ஸுகாயதே ॥ ௧

ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்தத்தை
ப்ரவக்ஷ்யாமி சொல்லுகிறேன்
தஸ்மிந் அந்தபிர்மானந்தம்
அஶேஷத꞉ பூரணமாக
ஜ்ஞாதே அறியப்பட்டதே யானல்
ஐஹிகாமுஷ்மிகாநர்த்தவ்ராதம் இக பரலோக துக்கங்களுடைய கூட்டத்தை
ஹித்வா தள்ளிவிட்டு
ஸுகாயதே ஆனந்தமாக ஆகிறான்

வி-ம். உலகத்தில் சகலமான பேர்களும் ஒருகிரந்தத்தை யாரம்பிக்கும்போது சகுணமூர்த்திகளை மங்களமாகச்சொல்லியிருந்தாலும், நமக்கு இஷ்டமான பிர்மமே யெல்லாதெய்வத்தின் ஸ்வரூபமா யிருப்பதால், தங்கமென்ற சொல் சகலமான நகைகளையு மெப்படிப் பற்றியிழுக்கிறதோ, வேரில் விட்ட ஜலம் மரம் முழுமையும் விர்த்தியாவதற்கு மெப்படிக் காரணமோ, அப்படி பிர்மானந்தமென்ற சொல்லும் சகல தேவதைகளையு மிழுப்பதால் வேறே ஒரு தேவதா நாமத்தைச் சொன்னல், மற்றொரு தேவதையைச் சொல்லவில்லையென்று அந்ததேவதைகளுடைய ஆயாசமுண்டாவதாலும், எல்லாதெய்வங்களையும் ஒரு மங்களத்தில் சொல்லமுடியாதென்றும் நினைத்து பிர்மானந்தத்தையே இங்கே மங்களமாகச் சொன்னோம், பிர்மமே ஆனந்தரூபமென்று சுருதி சொல்வதால், இந்தக் கிரந்தத்திற்குப் பிர்மானந்தமென்றே பெயரிடப்பட்டது. சகல வேதாந்தத்தாலும் பிர்மமே விஷயமென்றும், துக்கநிவிர்த்தியையுந் தடையற்ற ஆனந்தத்தையும் பிரயோஜனமாகப் பிரத்தியக்ஷமாய்ச் சொல்லி, அதிகாரியையுஞ் சம்பந்தத்தையுஞ்சொன்னதாகவைத்துக்கொண்டு சாஸ்திராரம்பத்திற்குப் பலமான அனுபந்தசதுஷ்டயத்தையும் காண்பித்ததாக ஆய்விட்டது.

அ-கை. இந்த பிர்மஞானத்திற்குத் துக்கநிவிர்த்தி யானந்தாவாப்தி ரூபமான இருவகைப் பிரயோஜனமுண்டென்று சொன்னீரே, ஒரு வியாதிக்காரன் ஒரு மருந்தைச் சாப்பிடவாரம்பிக்கும்போதே, இந்தமருந்தினல் வியாதி தீர்ந்து சுகம் வருமென்பதற்குச் சாஸ்திரங் கேட்பதுபோலே, இவடத்திலும் சுருதிமுதலான பிரமாணங்களை நம்பிக்கைவரும்பொருட்டுகாண்பிக்கவேண்டுமெனில், இந்தவிஷயத்தில் வெகுவிதங்களானசுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளுமிருக்கின்றனவென்பதைக் காண்பிக்க வாஞ்சையுள்ள இந்த குருநாதன் இரண்டு சுருதிகளைக் காண்பிக்கிறர்.

Koviloor Digital Library

ब्रह्मवित्परमाप्नोतिशोकंतरतिचात्मवित् ।

ப்ரஹ்மவித்பரமாப்நோதிஶோகம்தரதிசாத்மவித் ।

ப்ரஹ்மவித் பிர்மமே நானென்றறிந்த ஞானியே
பரம் நிரதிசயமானசுகத்தை
ஆப்நோதி அடைகிறான்
ஆத்மவித் ஆத்துமாவே பரிபூரணபிர்மமென்றறிந்தவன்
ஶோகம் அஞ்ஞானத்தாலுண்டான சகல துக்கத்தையும்
தரதி கடக்கிறான்

அ-கை. ஆனந்தவாப்தியைக்குறித்துச் சொல்லுகிற சுருதியைக் காண்பிவிக்கிறார்.

रसोब्रह्मरसंलब्ध्वानन्दीभवतिनान्यथा ॥

ரஸோப்ரஹ்மரஸம்லப்த்வாநந்தீபவதிநாந்யதா ॥ ௨

ப்ரஹ்மரஸ: பிர்மமே ரசமென்றும்
ரஸம் இந்தபிர்மரசத்தை
லப்த்வா அடைந்தவனே
ஆநந்தீ ஆனந்தத்தையுடையவனாக
பவதி ஆகிறானென்றுசொல்லி
நாந்யதா வியதிரேகத்தாலும் அதைஸ்திரப்படுத்திக்காட்டுகிற சுருதியைச்சொல்லுகிறார் இதைத்தவிர வேறேபெவ்விதத்திலும் சுகமில்லையென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. மேலும் பிர்மஞானிக்கே பயமில்லையென்றும், அஞ்ஞானிக்கு பயமுண்டென்றுஞ் சொல்லுகிற சுருதிவாக்கியங்களைக் காண்பிக்கிறார்.

प्रतिष्ठांविन्दतेस्वस्मिन्यदास्यादथसोभयः ।
कुरुतेस्मिन्नन्तरञ्चेदथतस्यभयंभवेत् ॥

ப்ரதிஷ்டாம்விந்ததேஸ்வஸ்மிந்யதாஸ்யாதத²ஸோऽபய: ।
குருதேஸ்மிந்நந்தரஞ்சேதத²தஸ்யபயம்பவேத் ॥ ௩

யதா எப்போ
ஸ்வஸ்மிந் தானாயிருக்கிற ஆத்துமாவில்
ப்ரதிஷ்டாம் நாம்பிர்மமென்கிற திருடத்தை
விந்ததே அடைகிறானோ
அத² அப்பவே
ஸ: அவன்
அபய: அபயத்தையடைகிறான்
அஸ்மிந் இந்த ஆத்துமாவில்
அந்தரம் சிறிதும்பேதத்தை
குருதே சேத் பண்ணினானேயானால்
அத² அப்பவே
தஸ்ய அவனுக்கு
பயம் பயம்
பவேத் உண்டாய்விடும்.

அ-கை. இதற்கு சாக்ஷிகளைப் பிரசித்தமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

वायुस्सूर्योवह्निरिन्द्रोमृत्युर्जन्मान्तरेन्तरम् ।
कृत्वाधर्मंविजानन्तोप्यस्माद्भीत्याचरन्तिहि ॥

வாயுஸ்ஸூர்யோவஹ்நிரிந்த்ரோம்ருத்யுர்ஜந்மாந்தரேந்தரம் ।
க்ருத்வாதர்மம்விஜாநந்தோப்யஸ்மாத்பீத்யாசரந்திஹி ॥ ௬

வாயு: வாயுவும்
ஸூர்ய: சூரியனும்
வஹ்நி: அக்கினியும்
இந்த்ர: தேவேந்திரனும்
ம்ருத்யு: எமதர்மராஜாவும்
ஜந்மாந்தரே இதற்கு முந்தின ஜன்மத்தில்
அந்தரம் பிர்மம்வேறே தாங்கள்வேறே யென்ற பேதத்தை
க்ருத்வா பண்ணி
தர்மம் சகலவிதமான தர்மங்களை
விஜாநந்த: அபி அறிந்தவர்களாயிருந்தும்
அஸ்மாத் இந்தப்பிர்மனிடத்தில் நின்று
பீத்யா பயத்தினாலே
ஆசரந்தி ஹி அந்தத்தொழில்களை யேற்றத்தாழ்வன்னியில் சாவமதானபாகச் செய்கிறார்களன்றோ.

அ-கை. இன்னும் ஞானிக்கே ஆனந்தமென்பதையும், பயமில்லையென்பதையும் காண்பிக்கிறார்.

आनन्दंब्रह्मणोविद्वान्नबिभेतिकुतश्चन ।

ஆநந்தம்ப்ரஹ்மணோவித்வாந்நபிபேதிகுதஶ்சந ।

ப்ரஹ்மண: இந்த அகோசரமான பிர்மத்தினுடைய
ஆநந்தம் ஸ்வரூபமான ஆனந்தத்தைத் தானென்றறிந்த
வித்வாந் ஞானியானவன்
குதஶ்சந யாதொருவிதத்திலும்
நபிபேதி பயப்படமாட்டான்.

வி-ம்- பயத்திற்கு காரணங்களான இத்தேகாதிகள் பொய்யென்றறிந்திருப்பதால், இகத்தில் தேகத்திற்கு வருகிற வியாதியாதி தாபத்திரயத்தாலுஞ் சூக்கும தேஹாத்யாசந் தவிர்ந்திருப்பதால் பரலோகபயிர்ச்சிக் கேதுவான பாபாதிநிமித்தியத்தாலும் பயமிவனுக்கில்லை. பிர்மத்தினுடைய ஆனந்தமென்று சொன்னதினால், பிர்மம் வேறே, ஆனந்தம் வேறேயென்றுதோற்றுகிறதே யென்றால், இராகுவுக்கு தலைமாத்திரமிருந்தும், இராகுவினுடையதலையென்ற பிரயோகம்போல பிர்மத்தின் ஸ்வரூபமே யானந்த மாவதால் பேதமில்லையென்றறி.

அ-கை. ஞானிக்குப் பரலோகநிமித்தியமான பயமில்லையென்பது எதினாலறியப்படுகிறதெனில்,

एतमेवतपन्त्वैषाचिन्ताकर्माग्निसंभृता ॥

Koviloor Digital Library

ஸைதம் ஸைவ தபேத்ஸைஷா விதா கர்மஸாத்வஸாதுதா || ௫

கர்மஸாத்வஸாதுதா புண்ணியபாப கர்மங்களாகிற அக்கினியினால் சம்பாதிக்கப்பட்டதான
ஸைஷா விதா இந்தசிந்தையாகிற தாபமானது
ஸைதம் ஸைவ இந்த ஆத்துமஞானியை ஒருவேளைக்கானே
தபேத் தாபப்படுத்தமாட்டாது.

வி-ம். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் பிராணோத்க்கிரமணகாலத்தில் பூததரிசனமான உடன், அய்யோ நாம் ஒருநன்மையான புண்ணியமும் செய்யவில்லையே பாபமேசெய்துவந்தோமே, இனிபோகிறசமயத்தில் என்னசெய்வோமென்று வருகிறதாபம் நிச்சயமாயுண்டாகும்.

ஆ-கை. ஆனால் ஞானிக்குமாத்திரம் இப்படி வருகிற புண்ணிய பாப சிந்தையென்னகாரணத்தா லில்லாமற்போகிறதெனில்,

एवंविद्वान्कर्मणीद्वेहित्वात्मानंस्मरेत्सदा ।
कृतेचकर्मणीस्वात्मरूपेणैवैपपश्यति ॥

ஏவம்வித்வான்கர்மணீத்வேஹித்வாத்மானம்ஸ்மரேத்ஸதா |
க்ருதேசகர்மணீஸ்வாத்மரூபேணைவைஷபஸ்யதி || ௬

ஏவம் பிரம்மமேநானென்று இப்படி
வித்வான் அறிந்த ஞானி
கர்மணீ த்வே இரண்டுகளான புண்ணிய பாபகர்மங்களை
ஹித்வா தள்ளி
ஆத்மானம் ஆத்துமாவையே
ஸதா ஸதாகாலமும்
ஸ்மரேத் ஸ்மரித்துக்கொண்டிருப்பன்
ஏஷ: இந்த ஞானியானவன்
க்ருதேச தன்னால் செய்யப்பட்டவைகளான
கர்மணீ பாபபுண்ணிய கர்மங்களை
ஸ்வாத்மரூபேணைவ தன்னுடைய ஆத்மஸ்வரூபமாகவே
பஸ்யதி பார்க்கிறான்

வி-ம். இப்படிப் பார்க்கிறானென்றதினால், ஞானிக்கு சொப்பனத்திலிருந்து விழித்தவனுக்கு அந்தசொப்பனத்தில் செய்த புண்ணியபாபங்களை உபேக்ஷை செய்கிறதான பாதாதிருஷ்டியும், பொய்யென்று பார்க்கிறதான மித்தியாதிருஷ்டியும், சகலமும் தன்சொருபமாய் பார்க்கிற தன்மயதிருஷ்டியும் உண்டாவதுபோல உண்டாகும்.

ஆ-கை. ஞானிக்கு கர்மங்களில்லையென்று எப்படிசொல்லக்கூடும், தான் செய்தகர்மம் கற்பகோடியானாலும் அனுபவியாமல் தீராதென்றும், அனாதி சம்சாரத்தில் வெகுஜென்மங்களில் செய்யப்பட்டதாயும், கணக்கில்லாததாயும், நினைக்கக்கூட இடமில்லாததாயுமிருக்கிற கர்மங்கள் அழியாதிருக்கு

Koviloor Digital Library

மென்று சுருதிகள் சொல்வதால், ஞானிக்கு அந்தந்த கர்மங்களைக் குறித்து சிந்தனைகளில்லாமல் எப்படிபோமென்னில்,

भिद्यतेहृदयग्रन्थिश्छिद्यन्तेसर्वसंशयाः ।
क्षीयतेचास्यकर्माणितस्मिन्दृष्टेपरावरे ॥

𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇 ॥ ௭

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ஈஸ்வரனுக்கு மேலான அந்த
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇 பிர்மத்தை
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 ஸாக்ஷாத்காரமாய் அறிந்த மாத்திரத்தில்
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌃 மனதிற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் அத்தியாசமானகட்டு
𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 பேதிக்கப்படுகிறது
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃 சகலவிதமான சம்சயங்களும்
𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 சேதிக்கப்படுகின்றன
𑌅𑌸𑍍𑌯 இவனுடைய
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌚 கர்மங்களும்
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 க்ஷயித்துப்போகின்றன.

வி-ம். ஈசுவரனுக்கும் மேலாயிருக்கிற பிர்மமே நானென்று எப்போ சாக்ஷாத்காரமாக அறிகிறானோ, அப்பொழுதே புத்திக்கும், அறிவுக்கும் சம்பந்தமான அன்னியோன்னியாத்தியாசரூபமான ஹிருதயகிரந்தி பேதித்துப்போகிறது. ஆத்துமா தேகாதிகளுக்கு வேறு, அல்லவா; வேறாயினும் கருத்ருத்வாதி உண்டா, இல்லையா; அகர்த்தாவாயினும் தனக்கும் பிர்மத்திற்கும் பேதமிருக்கிறதா, அல்லவா; பேதமின்மையாயினும் அந்த ஞானம் கர்மசகிதமாய் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமா, தனிமையாய்க் கொடுக்குமாவென்று இதுமுதலான சம்சயங்களெல்லாம் சேதிக்கப்படுகின்றன. சஞ்சித புண்ணியபாப கர்மங்களெல்லாம் சித்திரவஸ்திரம்எரிந்தபிறகுசித்திரமிராததுபோலமூலாஞ்ஞான நாசத்தால் நசிக்கிறதென்று சொல்லுகிற சுருதியை நீயேன் அறியவில்லை.

அ-கை. மோக்ஷத்திற்கு எத்தனையோவழி யிருக்கும்போது ஞானத்தையே முக்கியமாய் சொல்லவேண்டியது யாது பற்றியென்று சிஷ்யன் சங்கைபண்ணுகிறான். ஐயா நூறுவயதுவரை சத்கருமங்களையே செய்துகொண்டு ஜீவிக்கவேண்டுமென்றும் இப்படி செய்துவந்தாயேயானால் உன்னிடத்தில் ஒரு பாபகர்மமும் ஒட்டாதென்றும், வித்தையென்றும், அவித்தையென்றும் சொல்லப்படுகிற இரண்டுவித மார்க்கத்திலும் யாதாமொருபுருஷன் அவைகளை அனுஷ்டித்து அவைகளில் அவித்தையான மிருத்துவைத்தாண்டி வித்தையினால் அமிருத்தவத்தை யடைகிறானென்றும் இதுமுதலான சுருதியாலும் கர்மத்தினாலேயே நன்றாய் சித்தியை ஜனகாதிகள் அடைந்திருக்கிறார்களென்றும் எப்படி அன்னமானது தனித்து சுகங்கொடாமல் தேன் முதலான மதுரபதார்த்தங்களோடே சேர்ந்து சுகத்தைக் கொடுக்கிறதும் அந்த தேன்

முதலானதும் தனித்துச்சாப்பிட்டவனுக்கு சுகங்கொடாமல் அன்னத்தோடே சேர்ந்தே சுகங்கொடுப்பதுபோல இப்படித் தபசும் ஞானமும் தனித்தனியே சுகங்கொடாமல் இரண்டும் ஒன்றுசேர்ந்தே பவவியாதி நிவர்த்திக்கிற மருந்தான ஔஷதமாகிறதென்றும் ஞானகர்மங்களுடைய ஒற்றுமையால் முக்திவருமென்று சொல்லுகிற ஸ்மிருதியாலும் ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவாராதென்றும் கர்மமாவது அல்லது ஞானத்தோடே சேர்ந்த கர்மமாவது முக்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கும்போது நீங்கள் அதற்கு விரோதமாக ஞானமாத்திரத்தால் முக்திவருமென்று எப்படிச் சொன்னீரென்றால் நீ சொன்ன வாக்கியங்களில் ஞானமும் தபசும் சேர்ந்து ஔஷதமாகிறதென்று சொன்ன வாக்கியத்திற்கு பாபநிவர்த்தியான தபசையும் நிஷ்காமிய புண்ணியமாகிற வித்தையும் சேர்ந்து சித்தசுத்தியை கொடுக்குமென்று தாற்பரியம். ஜனகாதிகள் கர்மத்தால் சித்தியை யடைந்தார்களென்பது சித்தசுத்தியைக்குறித்துச் சொல்லுகிறது. வித்தை அவித்தையென்று சொல்லுகிற சப்தங்களுக்கு உபாசனையையும் கர்மத்தையையும் குறித்துச் சொல்லுகிறதென்ற தாற்பரியமானதால் இந்த பிர்மஞ்ஞானம் வேறொரு சாதனங்களை அபேக்ஷியாமலே முக்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லுகிற சுவேதாசுவதர உபநிஷத் வாக்கியத்தை அர்த்தத்தோடே சொல்லுகிறார்.

तमेवविद्वानत्येतिमृत्युंपन्थानचेतरः ।

தமேவவித்வாநத்யேதிம்ருத்யும்பந்தாநவேதர: ।

தம் ஏவ அந்தப்பிர்மத்தையே	இதர: வ மோக்ஷத்திற்குப்பிர்மஞானத்தை தவிர வேறே
வித்வாந் அறிந்தஞானி	பந்தா: ஒருவழியும்
ம்ருத்யும் ஜனனமரணத்தை	ந இல்லையென்று சுருதி சொல்லு[கிறது
அத்யேதி தாண்டுகிறான்	

அ-கை. எத்தனையோவிதமான ஸ்தூலசூக்ஷ்ம காரணவிஷய ஜீவ ஈஸ்வர அஞ்ஞானங்களான பாசங்கள் இருக்கின்றனவே அவைகளில் நின்று இவன் எவ்விதமாய் விடுபடுவானெனில்.

ज्ञात्वादेवंपाशहानिःक्षीणैःक्लेशैर्नजन्मभाक् ॥

ஜ்ஞாத்வாதேவம்பாசஹாநி:க்ஷீணை:க்லேசைர்நஜந்மபாக் ॥

தேவம் தெய்வமானபிர்மத்தை	க்ஷீணை: க்ஷயித்துபோனவையான
ஜ்ஞாத்வா அறிந்தமாத்திரத்தில்	க்லேசை: துக்கங்களினாலே
பாசஹாநி: நீகேட்டசகலபாசங்களுங்கெட்டுப்போம்	ஜந்மபாக் மறுப்படிஜன்மத்தை
	ந அடையான்

அ-கை. நீர் ஞானி துக்கத்தைத் தாண்டுவனென்று சொன்னசுருதி சரி. இப்போ சுகதுக்கமனுபவத்தில் காணப்படுகின்றனவே யெனில்.

Koviloor Digital Library

देवंमत्वाहर्षशोकौजहात्यत्रैवधैर्यवान् ।

தேவம்மத்வாஹர்ஷசோகௌஜஹாத்யத்ரைவதைர்யவாந் ।

தைர்யவாந் தீரஞானஞானி	களையும்
தேவம் பிர்மமேநானென்று	அத்ரைவ இவடத்திலேயே
மத்வா அறிந்து	ஜஹாதி விடுகிறானென்றுசுருதிசொல்லுகிறது
ஹர்ஷசோகௌ சகலசுகதுக்கங்களை	

அ-கை. சரீரமிருக்கும்போது பிராப்தகர்மம் இவனை எப்படித்தாபப்படுத்தாமலிருக்குமெனில்.

नैनंकृताकृतेपुण्यपापेतापयतःक्वचित् ॥

நைநம்க்ருதாக்ருதேபுண்யபாபேதாபயதஃக்வசித் ॥ ௯

க்ருதாக்ருதே பண்ணப்பட்ட வைகளாயும் பண்ணப்பட்டாதவைகளாயுமிருக்கிற	ஏநம் இந்தஞானியை
புண்யபாபே பாபபுண்ணியங்களிரண்டும்	க்வசித் ஒரிடத்திலும்
	தாபயதஃ ந தாபப்படுத்துகின்றனவல்ல

அ-கை. இவ்வளவு சுருதிகள்தான் ஞானிக்கிதுக்க நிவிர்த்தியானந்தாவாப்தியான இருவகை ப்பிரயோஜனங்களை சொல்லுகின்றனவோ இன்னும்வேறு பிரமாணங்களிருக்கின்றனவோ வென்றால் இருக்கிறது அதாவது சிவபுராணமான சூதசம்ஹிதாவசனமாவது எவன் சர்வபூதங்களுக்குள் தன்னையும் தன்னிடத்தில் சகலபூதங்களையும் பார்க்கிறானோ அவன் ஆத்தும நிஷ்டராய் தன்ராஜ்யத்தை யடைகிறானென்று சொல்லுகிறது பகவத்கீதையில் க்ஷேத்திரஞ்ஞனே நானென்று அறிந்ததினாலே மேலானசுத்தியை யடைகிறானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கேனோபநிஷத்தில் இப்போ தன்னைய றிந்தவன் பிர்மமாகிறான். அப்படி யறியாதவனுக்கு மகத்தான நஷ்டமென்றும்யாதொருவர் தன்னை யறிகிறார்களோ அவர்கள் அமிர்தாளாக வாகிறார்கள். மற்றவர்கள் துக்கத்தையே யடைகிறார்களென்றும் தேவதைகளுக்குள்ளே எவன் இந்த ஆத்துமாவை யடைகிறானோ அவனே அவனாகிறானென்றும் அவரை யறிந்தவன் மிருத்தியு முகத்திலிருந்து விடுபடுகிறானென்றுஞ் சொல்லுகிறதென்று காண்பிவிக்கிறார்.

इत्यादिश्रुतयोबह्व्यःपुराणैस्स्मृतिभिस्सह ।

ब्रह्मज्ञानेऽनर्थहानिमानन्दंचाप्यघोषयन् ॥

இத்யாதிச்ருதயோபஹ்வ்யஃபுராணைஸ்ஸ்ம்ருதிபிஸ்ஸஹ ।

ப்ரஹ்மஜ்ஞாநேऽநர்த்தஹாநிமாநந்தஞ்சாப்யகோஷயந் ॥ ௧௦

Koviloor Digital Library

உக்த்யாதிவாக்யை: இவைமுதலாயிலவ
ருஷிதங்களாயிருக்கிற
த்ரய்யா: உபநிடதங்கள்
ஷோடஸபுராணை: பதினென்புராணங்க
ளோடும்
ஸ்ம்ருதிபி: பதினென் ஸ்மிருதி
களோடும்
ப்ரஹ்மஜ்ஞானே பிரமஞானத்தில்
அநர்த்தஹாநிம் துக்கநிவர்த்தியையும்
ஆநந்தம் ச அவ்வீ ஆனந்தாவாப்தி
யையும்
கண்டோக்த்யா கோஷிக்கின்றன

அ-கை. இந்த பிர்மானந்தம் எத்தனை விதமெனில்.

आनन्दस्त्रिविधोब्रह्मानन्दोविद्यासुखंतथा ।
विषयानन्दइत्यादौब्रह्मानन्दोविविच्यते ॥

ஆநந்தஸ்த்ரிவிதோ ப்ரஹ்மாநந்தோ வித்யாஸுகம் ததா ।
விஷயாநந்த இத்யாதௌ ப்ரஹ்மாநந்தோ விவிச்யதே ॥ கக

ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தமென்றும்
வித்யாஸுகம் வித்தியானந்தமென்றும்
ததா அப்படியே
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமென்றும்
இதி இப்படி
ஆநந்த: ஆனந்தமானது
த்ரிவித: மூன்றுவிதமாயிருக்கும்
ஆதௌ ஆதியில்
ப்ரஹ்மாநந்த: மூன்றுஅத்தியாயத்தா
ல் பிர்மானந்தமானது [து
விவிச்யதே பிரித்துச்சொல்லப்படுகிற

அ-கை. இந்த பிர்மானந்தத்தை யார்யாருக்குச்சொல்லியிருக்கிறுரெனில்.

भृगुःपुत्रःपितुःश्रुत्वावरुणाद्ब्रह्मलक्षणम् ।
अन्नप्राणमनोबुद्धीस्त्यक्त्वानन्दंविजज्ञिवान् ॥

ப்ருகு: புத்ர: பிது: ஶ்ருத்வா வருணாத் ப்ரஹ்மலக்ஷணம் ।
அந்நப்ராணமநோபுத்தீஸ்த்யக்த்வாநந்தம் விஜஜ்ஞிவாந் ॥ கஉ

புத்ர: புத்திரனான
ப்ருகு: பிருகுமகரிஷியானவர்
பிது: பிதாவான
வருணாத் வருண விடத்திலிருந்து
ப்ரஹ்மலக்ஷணம் பிர்மலக்ஷணத்தை
ஶ்ருத்வா கேட்டு
அந்நப்ராணமநோபுத்தீ: அன்னமய
ப்பிராணமயமனோமயவிஞ்ஞானம
யங்களானகோசங்களை
த்யக்த்வா தள்ளி
ஆநந்தம் ஆனந்தமயகோசத்தில் ஐ
ந்தாவது அவயவமாயும் புச்சஸ்தா
னமாயுமிருக்கிற பிர்மானந்தத்தை
விஜஜ்ஞிவாந் அறிந்தாரென்று தை
த்திரீயஉபநிஷத்தில் பிருகுவல்லியி
ல் சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. அந்த பிர்மானந்தத்தை என்ன லக்ஷணத்தால் அறிந்தாரெனில்.

Koviloor Digital Library

आनन्दादेवभूतानिजायन्तेतेनजीवनम् ।
तेषांलयश्चतत्रातोब्रह्मानन्दोनसंशयः ॥

ஆநந்தா3தே3வபூ4தாநிஜாயந்தேதேநஜீவநம் ।
தேஷாம்லயஶ்சதத்ராதோப்3ரஹ்மாநந்தோ3நஸம்ஶய: ॥ கரு

பூ4தாநி பூதங்களனைவை
ஆநந்தா3தே3வ சுஷுப்தியிலிருக்கிற ஆனந்தத்திலிருந்துதானே
ஜாயந்தே உண்டாகின்றன
தேந அந்த ஆனந்தத்திலேயே
ஜீவநம் ஜீவத்திருக்கின்றன
தத்ர அந்தசுஷுப்தியிலிருக்கிறஆனந்தத்திலேயே

தேஷாம் அந்தபூதங்களுக்கு
லய: ச லயமும்காணப்படுகிறது
அத: ஆகையினாலே
ப்3ரஹ்மாநந்த3: பிர்மானந்தமானது
நஸம்ஶய: சகலப் பிராணிகளுக்கும் அனுபவசித்தமாய் சம்சயமில்லாமலிருக்கிறது

அ-கை. இப்படி தைத்திரீய சுருதியின் பரியாலோசனையினாலும், பிரமத்துக்கு ஆனந்த ரூபத்தைக் காண்பிவித்துச் சாந்தோக்கிய சுருதியின் பரியாலோசனையாலும், அந்தயே காண்பிவிப்பதற்கு அந்த ஏழாவது அத்தியாயத்தில் சனத்குமார நாரதசம்வாதத்திலிருக்கிறபூமா பிர்மரூபமான வாக்கியத்தில், எந்த வஸ்துவில் வேறொன்றைப் பாக்கிறானில்லையோ, வேறொன்றைக் கேட்கிறானில்லையோ, அவரே பூமாவென்று சொல்லுகிறதைக் காண்பிவிக்கிறார்.

भूतोत्पत्तेःपुराभूमात्रिपुटीद्वैतवर्जनात् ।
ज्ञातृज्ञानज्ञेयरूपात्रिपुटीप्रलयेहिनो ॥

பூ4தோத்பத்தே:புராபூ4மாத்ரிபுடீத்3வைதவர்ஜநாத் ।
ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநஜ்ஞேயரூபாத்ரிபுடீப்ரலயேஹிநோ ॥ கசா

பூ4தோத்பத்தே: ஜகத்துண்டாவதற்கு
புரா முன்னே
த்ரிபுடீத்3வைதவர்ஜநாத் திருபுடியாகிறதுவைதமற்றிருப்பதால்
பூ4மா பூர்ணமானபிர்மமாத்திரமாயிருந்ததென்று சுருதிசொல்லுகிறது

ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநஜ்ஞேயரூபா ஞாதிருரூபமாயும் ஞானரூபமாயும் ஞேயரூபமாயுமிருக்கிற
த்ரிபுடீ திருபுடியானது
ப்ரலயே கற்பாந்தத்தில்
நோஹி இல்லையன்றோ

அ-கை. அந்த திருபுடிகளின் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிறார்.

विज्ञानमयउत्पन्नोज्ञाताज्ञानंमनोमयः ।
ज्ञेयाश्शब्दादयोनैतत्त्रयमुत्पत्तितःपुरा ॥

விஜ்ஞாநமய உத்பந்நோ ஜ்ஞாதா ஜ்ஞாநம் மநோமய: ।
ஜ்ஞேயா: ஶப்தாதயோ நைதத் த்ரயம் உத்பத்தே: புரா ॥ ௧௫

உத்பந்ந: பரமாத்துமாவினின்றுண்டாயிருக்கிற
விஜ்ஞாநமய: விஞ்ஞானமயனே
ஜ்ஞாதா ஞாதாவெனப்படுகிறான்
மநோமய: மனோமயனே
ஜ்ஞாநம் ஞானமெனப்படும்
ஶப்தாதய: சப்தாதிவிஷயங்களே
ஜ்ஞேயா: ஞேயங்களெனப்படும்
ஏதத் இந்த
த்ரயம் மூன்றும்
உத்பத்தே: சிருஷ்டிக்கு
புரா முன்னே
ந இல்லை.

அ-கை. அப்படி பிர்மத்தில், திருபுடி யில்லையென்பதை அனுபவமாய் காட்டவேண்டுமெனில்.

त्रयाभावेतुनिर्द्वैतःपूर्णएवानुभूयते ।
समाधिसुप्तिमूर्छासुपूर्णस्सृष्टेःपुरातथा ॥

த்ரயாபாவே து நிர்த்வைத: பூர்ண ஏவாநுபூயதே ।
ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸு பூர்ண: ஸ்ருஷ்டே: புரா ததா ॥

ஸமாதிஸுப்திமூர்ச்சாஸு ஞானியின்சமாதியிலும், அஞ்ஞானியின் சுஷுப்தி மூர்ச்சைகளிலும்
த்ரயாபாவே து திருபுடியில்லாதிருப்பதால் [கிற
நிர்த்வைத: துவைதரஹிதராயிருக்
பூர்ண: ஏவ பூர்ணஸ்வரூபந்தானே
அநுபூயதே எப்படி அனுபவிக்கப்படுகிறதோ
ததா அப்படி,
ஸ்ருஷ்டே: சிருஷ்டிக்கும்
புரா முன்னேயும்
பூர்ண: பூர்ணபிர்மமே ஆன்மாவாயனுபவிக்கப்படுகிறதென்றுநன்றாய் சகலராலும் நிச்சயிக்கத்தக்கது.

அ-கை. சிருஷ்டிக்கு முன்னே இருக்கிற பிர்மம் பூர்ணமாயிருக்கட்டும் ஆனந்தமென்பதெப்படியெனில்.

योभूमासस्सुखंनाल्पेसुखंत्रेधाविभेदिनी ।

யோ பூமா ஸ ஸுகம் நால்பே ஸுகம் த்ரேதா விபேதிநீ ।

ய: சாந்தோக்கியசப்தமாத்தியாயத்தில் யாதொன்று
பூமா பூர்ணமாயிருக்கிறதோ
ஸ: அதுவே
ஸுகம் சுகம்
த்ரேதா மூவிதமான
விபேதிநீ பேதத்தோடே கூடியிருக்கிற

Koviloor Digital Library

அல்பே அற்பமான திருப்தியில்
ஸுகம் சுகம்
ந இல்லையென்று சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்படி யாருக்கு யார், சொன்னதாக எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

सनत्कुमारःप्राहैवंनारदायातिशोकिने ॥

ஸநத்குமார꞉ப்ராஹைவம்நாரதாயாதிஶோகிநே ॥ ௧௭

ஸநத்குமார꞉ சனத்குமாரரிஷி யானவர்
அதிஶோகிநே அத்தியந்தம்துக்கத்தையடைந்தவரான
நாரதாய நாரதமகாரிஷியின்பொருட்டு
ஏவம் சொல்லப்போகிறபடி
ப்ராஹ சொன்னாரென்று சுருதி சொல்லுகிறது

அ-கை. ஐயா சர்வஞ்ஞரான நாரதர் மிகவும் துக்கப்பட்ட காரணமேதெனில்.

सपुराणान्पञ्चवेदान्शास्त्राणिविविधानिच ।
ज्ञात्वाप्यनात्मवित्वेननारदोतिशुशोचह ॥

ஸபுராணாந்பஞ்சவேதாந்ஶாஸ்த்ராணிவிவிதாநிச ।
ஜ்ஞாத்வாப்யநாத்மவித்வேநநாரதோதிஶுஶோசஹ ॥ ௧௮

நாரத꞉ நாரதரானவர்
ஸபுராணாந் பதினெண் புராணங்களோடே
பஞ்சவேதாந் பாரதத்தோடு சேர்ந்த ஐந்து வேதங்களையும்
விவிதாநி நானாவிதங்களான
ஶாஸ்த்ராணி ச சாஸ்திரங்களையும்
ஜ்ஞாத்வாபி நன்றாயறிந்திருந்தும்
அநாத்மவித்வேந ஆத்துமவித்தாகத்தினாலேயே
அதிஶுஶோசஹ அஞ்ஞானிகளைக் காட்டிலும் அத்தியந்தம் துக்கப்பட்டாரன்றோ

அ-கை. வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்றவனுக்கு சகல துக்கமும் போகுமென்பது பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நாரதர் அதிதுக்கத்தை அடைந்ததற்குக் காரணமேதோவெனில்.

वेदाभ्यासात्पुरातापत्रयमात्रेणशोकिता ।
पश्चात्त्वभ्यासविस्मारभङ्गगर्वैश्चशोकिता ॥

வேதாப்யாஸாத்புராதாபத்ரயமாத்ரேணஶோகிதா ।
பஶ்சாத்த்வப்யாஸவிஸ்மாரபங்ககர்வைஶ்சஶோகிதா ॥ ௧௯

வேதாப்யாஸாத் வேத சாஸ்திரங்கள் (கற்கு
புரா முன்னே
தாபத்ரயமாத்ரேண ஆத்யாத்மிகாதிதாபத்திரயமாத்திரம்

Koviloor Digital Library

ஶோசாமி நான் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்
பெருஷ்டான கற்றுப் பிரம்மமென்றால்
அஸ்ருத்வாவிஹ்லாரமணமென்பேச ஆப்பியாசம்பண்ணுவதாலும் பண்ணி

னதுமறப்பதாலும் சபையில்மேன்மையானவித்துவானுல் அவமானப்படுவதாலும் தாழ்ந்த பேர்களைக்கண்டு மமதையுறுவதாலும்
ஶோகிதா துக்கமுண்டாகிறது.

அ-கை. சர்வஞ்ஞரான நாரதர் துக்கத்தை அடைந்தாரென்று எங்கேசொல்லியிருக்கிறதெனில் அந்த சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதென்று அந்த வாக்கியத்தை எடுக்காண்பிக்கிறார்.

सोऽहंविद्वन्प्रशोचामिशोकपारंनयात्रमाम् ।
इत्युक्तस्सुखमेवास्यपारमित्यभ्यधादृषिः ॥

ஸோஹம்வித்வந்ப்ரஶோசாமிஶோகபாரம்நயாத்ரமாம் ।
இத்யுக்தஸ்ஸுகமேவாஸ்யபாரமித்யப்யதாத்ருஷி: ॥ ௨௦

வித்வந் ஏ சனத்குமார எகுபேர
அஹம் இந்த
ஸ: அஹம் அந்த சம்சாரசமுத்திரத்தில் முழுகிக்கொண்டிருக்கிறநான்
ப்ரஶோசாமி மிகவும் துக்கிதனுயிருக்கிறேன்
மாம் என்னை
ஶோகபாரம் இந்த துக்கசமுத்திரத்திலிருந்து

நய. இதி கரை சேர்த்திவையுமென்று
உக்த: இப்படி சொல்லப் பட்டமாத்திரத்தில்
ருஷி: சனத்குமாரரிஷியானவர்.
அஸ்ய இந்த துக்கத்திற்கு
ஸுகமேவ சுகந்தானே
பாரம் இதி கரையென்று
அப்யதாத் சொன்னுரென்று சொல்லுகிருர்

அ-கை. விஷயத்தில் எவ்வளவோ சுகமிருக்கும்போது அதையற்பமென்றும் சுகமில்லையென்றும் எப்படிசொல்லலாமாவெனில்.

सुखंवैषयिकंशोकसहस्रेणावृतत्वतः ।
दुःखमेवेतिमत्वाहनाल्पेस्तिसुखमित्यसौ ॥

ஸுகம்வைஷயிகம்ஶோகஸஹஸ்ரேணாவ்ருதத்வத: ।
து:கமேவேதிமத்வாஹநால்பேஸ்திஸுகமித்யஸௌ ॥ ௨௧

வைஷயிகம் ஸுகம் விஷயானந்தமானது
ஶோகஸஹஸ்ரேண ஆயிரந் துக்கத்தோடே
ஆவ்ருதத்வத: கூடி இருப்பதால்
அல்பே அற்பமானவிஷயத்தில்
து:கமேவ துக்கமே

இதி இருக்கிறதென்று
மத்வா எண்ணி
அஸௌ இந்த சனத்குமாரரிஷியானவர்
ஸுகம் சுகமானது
நாஸ்தி.இதி இல்லையென்று
ஆஹ சொன்னுரென்று அந்த சுருதியேசொல்லுகிறது

Koviloor Digital Library

அ-கை. த்வைதத்தில் சுகம் வேண்டாம் அத்வைதத்திலும் சுகமில்லையேயெனில்.

ननुद्वैतेसुखंमाभूदद्वैतेप्यस्तिनोसुखम् ।
अस्तिचेदुपलभ्येततथाचत्रिपुटीभवेत् ॥

நநுத்வைதே ஸுகம் மாபூதத்வைதேப்யஸ்தி நோ ஸுகம் |
அஸ்திசேதுபலப்யேத ததா ச த்ரிபுடீ பவேத் || ௨௨

நநு சங்கை
த்வைதே நீர் சொல்லுகிறபடி த்வைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
மாபூத் இருக்கவேண்டாம்
அத்வைதே அபி அத்துவைதமான ஆத்துமாவிலும்
ஸுகம் சுகம்
நோ அஸ்தி இல்லை
அஸ்தி சேத் இருக்குமேயானால்
உபலப்யேத காணப்படவேண்டியும்
ததா ச அப்படிக்காணப்படும் பக்ஷத்தில்
த்ரிபுடீ காண்பான், காக்ஷி, பொருளென்ற திருபுடியானது
பவேத் உண்டாகும்

அ-கை. அப்படி திருபுடியுண்டானால் அத்வைதத்திற் கானியுண்டாகுமேயெனில் அத்துவைதத்திற்கு சுகம்காரணமில்லையென்பதை அங்கீகரிக்கிறார்,

मास्त्वद्वैतेसुखंकिन्तुसुखमद्वैतमेवहि ।

மாஸ்த்வத்வைதே ஸுகம் கிந்து ஸுகமத்வைதமேவ ஹி |

அத்வைதே அத்துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
மாஸ்து இருக்கவேண்டாம்
கிந்து பின்னையொவெனில்
அத்வைதம் ஏவ அத்துவைதமானவஸ்துவே
ஸுகம் ஹி ஆனந்தரூபமன்றோ

அ-கை. அதற்கென்னப்பிரமாணமெனில்.

किंमानमितिचेन्नास्तिमानाकांक्षास्वयंप्रभे ॥

கிம் மாநமிதி சேந்நாஸ்தி மாநாகாங்க்ஷா ஸ்வயம்ப்ரபே || ௨௩

மானம் கிம் என்னபிரமாணம்
இதி சேத் என்றுகேட்டால்
ஸ்வயம்ப்ரபே சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற வஸ்துவில்
மானாகாங்க்ஷா பிரமாண அபேக்ஷையானது
நாஸ்தி தேவையில்லையென்றறி

அ-கை. ஆத்துமா சுயம்பிரகாசமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

स्वप्रभत्वेभवद्वाक्यंमानंयस्माद्भवानिदम् ।

अद्वैतमभ्युपेत्यास्मिन्सुखंनास्तीतिभाषते ॥

ஸ்வப்ரபத்வேபவத்வாக்யம்மானம்யஸ்மாத்பவானிதம் ।

அத்வைதமப்யுபேத்யாஸ்மிந்ஸுகம்நாஸ்தீதிபாஷதே ॥ ௨௪

ஸ்வப்ரபத்வே ஆத்துமா சுயம்பிரகாச மென்பதில்
பவத்வாக்யம் உன்னுடைய வாக்கியமே
மானம் பிரமாணம்
யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினாலே
பவாந் நீயும்
இதம் இந்த
அத்வைதம் அத்துவைதத்தை
அப்யுபேத்ய அங்கீகரித்து
அஸ்மின் இந்தஅத்துவைதத்தில்
ஸுகம் சுகமானது
நாஸ்தி இல்லையென்று
இதி இப்படி
பாஷதே சொல்லுகிறபோதுவே நீ அத்துவைதத்தை ஒப்புக்கொண்டதாக ஆயிற்று

ச-கை. ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

नाभ्युपैम्यहमद्वैतंत्वद्वचोनूद्यदूषणम् ।

वच्मीतिचेत्तदाब्रूहिकिमासीद्द्वैततःपुरा ॥

நாப்யுபைம்யஹமத்வைதம்த்வத்வசோநூத்யதூஷணம் ।

வச்மீதிசேத்ததாப்ரூஹிகிமாஸீத்த்வைததஃபுரா ॥ ௨௫

அஹம் நான்
அத்வைதம் அத்துவைதத்தை
ந அப்யுபைமி அங்கீகரிக்கவில்லை
த்வத்வசஃ உம்முடையவார்த்தையை
அநூத்ய ஆக்ஷேபித்து
தூஷணம் தூஷித்ததேனென்று
வச்மி இதி சேத் சொல்லுவையேயானால்
ததா அப்போ
த்வைததஃ சிருஷ்டிக்கு
புரா முன்னே
கிம் என்ன
ஆஸீத் இருந்தது
ப்ரூஹி சொல்

அ-கை. சிஷியனைப் பார்த்து குரு கேட்கிறார்.

किमद्वैतमुतद्वैतमन्योवाकोटिरन्तिमः ।

अप्रसिद्धोनद्वितीयोऽनुत्पत्तेश्शिष्यतेऽग्रिमः ॥

கிமத்வைதமுதத்வைதமந்யோவாகோடிரந்திமஃ ।

அப்ரஸித்தோநத்விதீயோऽநுத்பத்தேஶ்ஶிஷ்யதேऽக்ரிமஃ ॥ ௨௬

Koviloor Digital Library

அத்வைதம் திருஷ்டிக்குமுன்னே அத்துவைதம்
கிம் இருந்ததா
உத அல்லது
த்வைதம் துவைதமிருந்ததா
ஸ்ம்ருதம் வா கோடி: அல்லது துவைதாத்வைதங்களுக்குவிலக்ஷணமாகவேறென்று இருந்ததா சொல்
ஸூத்ரே: இராப்பகலில்லாதசமய மில்லாததுபோல துவைதாத்துவைதமில்லாதவஸ்து
அத்ரூபஸி: அப்பிரசித்தமாகிவிடும்
அனாதத்வ: திருஷ்டிக்கு முன்னே துவைதமானது உண்டாகமையால்
த்ரிதீய: ந இரண்டாவது பக்ஷமும் கூடாதுபானைசட்டிஉண்டாகுமுன்னே அவைகளிருந்ததாக சொல்லக்கூடாததுபோலவுமி (மே
ஸ்ரீமத் முதலாவதான அத்துவைத மிஷ்யதை மண்போல மிதமாயிருக்கிறது

அ-கை. நீர் சொன்ன பிரகாரத்தால் அத்வைதம் யுக்தியால் மாத்திரம் சித்தித்ததே தவிர அனுபவத்தால் சித்திக்க யில்லையெனில்.

अद्वैतसिद्धिर्युक्तचेवनानुभूत्येतिचेद्वद ।
निर्दृष्टान्तासदृष्टान्तावाकोऽत्यन्तरमत्रनो ॥

அத்வைதஸித்திர்யுக்த்யைவ நாநுபூத்யேதிசேத்வத ।
நிர்த்ருஷ்டாந்தாஸத்ருஷ்டாந்தாவாகோட்யந்தரமத்ரநோ ॥ ௨எ

அத்வைதஸித்தி: அத்துவைதசித்தியானது
யுக்த்யைவ யுக்தியினாலேயே தவிர
அநுபூத்யா அனுபவத்தினாலே
ந இதி வேத் இல்லையென்று சொல்லுவையேயானால்
நிர்த்ருஷ்டாந்தா அந்தயுக்தி திருஷ்டாந்தமில்லாததா
ஸத்ருஷ்டாந்தா வா திருஷ்டாந்தத்தோடேகூடியதா
வத சொல்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
கோட்யந்தரம் நோ இந்த இரண்டையுந்தவிர வேறொருவிதமான யுக்தியில்லையே

ச-கை. திருஷ்டாந்தமில்லாத யுக்தியேயெனில்.

नानुभूतिर्न्दृष्टान्तइतियुक्तिस्तुशोभते ।

நாநுபூதிர்நத்ருஷ்டாந்தஇதியுக்திஸ்துஶோபதே ।

ந அநுபூதி: அனுபவமில்லாமலும்
ந த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமில்லாமலும்
இதி இப்படி இருக்கின்ற
யுக்தி: து யுக்தியோ வென்றால்
ஶோபதே தலையில்லாதவன் விளங்குவது போலேவிளங்கும்

Koviloor Digital Library

ச-கை. அப்பா, அப்படியே சேவிபண்ணவேண்டாம் திருஷ்டாந்தத்துடன் கூடிய யுக்தி சொல்லுகிறேனெனில்.

सदृष्टांतत्वपक्षेतुदृष्टान्तंवदमेमतम् ॥

ஸத்ருஷ்டாந்தஸ்வபக்ஷேது த்ருஷ்டாந்தம் வத மே மதம் ॥ ௨அ

ஸத்ருஷ்டாந்தஸ்வபக்ஷேது திருஷ்டாந்தத்துடன் கூடியயுக்திசொல்லும் (பட்சத்தில்
மே எனக்கு
மதம் சம்மதமான
த்ருஷ்டாந்தம் திருஷ்டாந்தத்தை
வத சொல்லு

ஆ-கை. சங்கைக்காரன் யுக்திசொல்லுகிறான்.

अद्वैत:प्रळयेद्वैतानुपलंभेनसुप्तिवत् ।
इतिचेत्सुप्तिरद्वैतेत्यत्रदृष्टान्तमीरय ॥

அத்வைத: ப்ரளயே த்வைதாநுபலம்பேந ஸுப்திவத் ।
இதிசேத் ஸுப்திரத்வைதேத்யத்ர த்ருஷ்டாந்தமீரய ॥ ௨௯

த்வைதாநுபலம்பேந துவைதானுபவங்காணப்படாமையால்
அத்வைத: அத்துவைதமானது
ப்ரளயே துவைதராகிதமாய் பவிக்கத்தக்கது
ஸுப்திவத் சுஷுப்திபோலவென்று சொன்னவனுக்கு பதில்சொல்லுகிறார் இப்படிசாதிக்கிற உனக்குதன் சுஷுப்தியே திருஷ்டாந்தமென்றால், அதற்குமிகவும் பிரத்தியட்சசித்தத்துவமிருப்பதால், அது சிதிக்கும் பொருட்டுதிருஷ்டாந்தம் சொல்லென்றுகேட்கிறார்
அத்வைதே அத்துவைதவஸ்துவில்
ஸுப்தி: பிரத்தியட்சமானதன்சுஷுப்தியை
இதி. சேத் திருஷ்டாந்தமாக சொல்வையேயானால்
அத்ர. இதி இந்தவிஷயத்தில்
த்ருஷ்டாந்தம் ஒருதிருஷ்டாந்தம்
ஈரய சொல்

ஆ-கை. திருஷ்டாந்தம் பிறருடைய சுஷுப்தியைச் சொல்லுகிறேனெனில்.

दृष्टान्त:परसुप्तिश्चेदहोतेकौशलंमहत् ।
यस्स्वसुप्तिंनवेत्तचस्यपरसुप्तौतुकाकथा ॥

த்ருஷ்டாந்த: பரஸுப்திஸ்சேதஹோ தே கௌசலம் மஹத் ।
யஸ்ஸ்வஸுப்திம் ந வேத்த்யஸ்ய பரஸுப்தௌ து கா கதா ॥ ௩௦

த்ருஷ்டாந்த: திருஷ்டாந்தமானது
பரஸுப்தி: சேத் பிறருடைய சுஷுப்தியென்று சொல்வையேயானால்
தே உன்னுடைய
கௌசலம் க்ஷேமமானது
மஹத் மிகவும்பெரிது

Koviloor Digital Library

அஹோ ஆச்சரியம்
ய: எவன்
ஸ்வஸுப்திம் தன்னுடைய சுஷுப்தியை
ந வேத்தி அறியவில்லையோ
அஸ்ய இவனுக்கு
பரஸுப்தௌ பிறருடைய சுஷுப்தியைச்சொல்லுவதில்
கா என்ன
கதா பிரசித்தியிருக்கிறது

அ-கை. ஐயா, நீர் அதிகமாகச் சொல்லவேண்டாம் நான் சொன்ன திருஷ்டாந்தத்தை யுக்திபூர்வகமாகச் சாதிக்கிறேன்.

निश्चेष्टत्वात्परस्सुप्तौयथाहमितिचेत्तदा ।
उदाहर्तुस्सुषुप्तेस्तेस्वप्रभत्वंबलाद्भवेत् ॥

நிஶ்சேஷ்டத்வாத்பரஸ்ஸுப்தௌயதாஹமிதிசேத்ததா ।
உதாஹர்துஸ்ஸுஷுப்தேஸ்தேஸ்வப்ரபத்வம்பலாத்பவேத் ॥ ௫௧

பர: அன்னியன்
ஸுப்த: தூங்குகிறவனாக இருக்கதக்கவன்
நிஶ்சேஷ்டத்வாத் மூச்சு இருந்தும் சேஷ்டையில்லாமலிருப்பதால்
யதா எப்படி
அஹம் இதி சேத் நான் தூங்குகிறபோது சேஷ்டையன்றியிருந்தேனே என்பாயாகில்
ததா அப்போ
ஸுஷுப்தே: சுஷுப்தியை
உதாஹர்து: உதாகரணம் செய்யப்பட்ட
தே உனக்கு
ஸ்வப்ரபத்வம் சுயம்பிரகாசத்தன்மையானது
பலாத் பலாத்காரமாக
பவேத் உண்டாய்விட்டது

அ-கை. ஸ்வப்பிரபுத்துவம் பலவந்தமாக வந்ததென்று எதினால் சொன்னீரெனில் பிரளயத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமாக சுஷுப்தியை சொல்லவந்தாயென்று பரிகரிக்கிறார்.

नेन्द्रियाणिनदृष्टान्तस्तथाप्यङ्गीकरोषिताम् ।
इदमेवस्वप्रभत्वंयज्ज्ञानंसाधनैर्विना ॥

நேந்த்ரியாணிநத்ருஷ்டாந்தஸ்ததாப்யங்கீகரோஷிதாம் ।
இதமேவஸ்வப்ரபத்வம்யஜ்ஞானம்ஸாதனைர்விநா ॥ ௫௨

ந இந்த்ரியாணி சுஷுப்தியில் தன்தன்கரணத்தில் இந்திரியங்கள் லயித்துப்போனதால் யாதொரு இந்திரியங்களுமில்லை
ந த்ருஷ்டாந்த: அப்பிரசித்தமான அன்னியனுடைய சுஷுப்தியைச் சொன்ன திருஷ்டாந்தமுமில்லை
ததாபி அப்படியிருந்தும்

Koviloor Digital Library

தாம் அதை
ஸ்வீகரோஷி அங்கீகரித்தாயல்லவா
ஸாதநைரேபி: இந்தச் சாதனங்களும்
விநா அவ்விரிலே
யத் யாதொருவஸ்து
பாஸதே விளங்குகிறதோ
தத் ஏவ அந்த இதுவே
ஸ்வப்ரகாசதா சுயம்பிரகாசத் தன்மை
யென்றறி

அ-கை. சுஷுப்தியில் அத்துவைதமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமு மிருக்கட்டும் சுகமிருக்கிறதெப்படியெனில்.

स्वामद्वैतस्वप्रभत्वेवदसुप्तौसुखंकथम् ।
शृणुदुःखन्तदानास्तिततस्तेशिष्यतेसुखम् ॥

ஸ்வாமத்வைதஸ்வப்ரபத்வே வதஸுப்தௌ ஸுகம் கதம் ।
ஸ்ருணு து:கம் ததா நாஸ்தி ததஸ்தே ஸிஷ்யதே ஸுகம் ॥ ௩௩

அத்வைதஸ்வப்ரபத்வே அத்துவைதமும் ஸ்வப்பிரகாசத்துவமும் சுஷுப்தியில் இருப்பதை
ஸ்வாம் ஒப்புக்கொண்டேன்
ஸுப்தௌ சுஷுப்தியிலே
ஸுகம் ஆனந்தமானது
கதம் எப்படி இருக்கிறது
வத சொல்லு
ஸ்ருணு அப்போ அதற்குத்தரங்கே(ள்
ததா அந்தசுஷுப்தியில்
து:கம் துக்கமானது
ந அஸ்தி இல்லை
தத: ஆகையினாலே
தே உனக்கு
ஸுகம் சுகமே
ஸிஷ்யதே மீதமாகிறது

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருப்பதற்குப் பிரமாணமென்னவெனில்.

अन्धस्सन्नप्यनन्धस्स्याद्विद्धोऽविद्धोथरोग्यपि ।
अरोगीतिश्रुतिःप्राहतच्चसर्वजनाविदुः ॥

அந்தஸ்ஸந்நப்யநந்தஸ்ஸ்யாத்வித்தோ(அ)வித்தோத ரோக்யபி ।
அரோகீதி ஸ்ருதி: ப்ராஹ தச்ச ஸர்வஜநா விது: ॥ ௩௪

அந்த: ஸந்நபி குருடனாயிருக்கிறவனும்
அநந்த: ஸ்யாத் குருடனாயிருக்கவில்லை
அத பிற்பாடு
வித்த: அடிப்பட்டவன்
அவித்த: அடிப்பட்டவனில்லை
ரோகீ அபி வியாதிக்காரனும்
அரோகீ இதி வியாதிகாரனாக இருக்கவில்லையென்று
ஸ்ருதி: சுருதியானது
ப்ராஹ சொல்லுகிறது
தச்ச ஸர்வஜநா: அப்படியே சகலமானபிராணிகளும்

Koviloor Digital Library

ஈக்ஷ்வ அந்த அனுபவத்தை | விதந்தி நினைப்பித்திருக்கிறார்கள்

அ-கை. பிடன் சங்கிக்கிறதாவது.

नदुःखाभावमात्रेणसुखंलोष्टशिलादिषु ।
द्वयाभावस्यदृष्टत्वादितिचेद्विषमंवचः ॥

நது:காபாவமாத்ரேண ஸுகம் லோஷ்டஶிலாதிஷு ।
த்வயாபாவஸ்ய த்ருஷ்டத்வாதிதி சேத் விஷமம் வச: ॥ ௫௫

து:காபாவமாத்ரேண சுஷுப்தியில் துக்கமின்மையிலேமாத்திரம்
ஸுகம் சுகமென்று
ந சொல்லக்கூடாது
லோஷ்டஶிலாதிஷு ஓடுகல்முதலானவைகளில்
த்வயாபாவஸ்ய சுகதுக்கங்களிரண்டுமின்மையானது
த்ருஷ்டத்வாத் காணப்படுவதால்
இதி சேத் என்றுசொல்வையேயாகில்
விஷமம் வச: உன்வார்த்தை வித்தியாசமாயிருக்கிறது

मुखदैन्यविकासाभ्यांपरदुःखसुखोहनम् ।
दैन्याद्यभावतोलोष्टेदुःखाद्यूहोनसंभवेत् ॥

முகதைந்யவிகாஸாப்யாம் பரது:கஸுகோஹனம் ।
தைந்யாத்யபாவதோ லோஷ்டே து:காத்யூஹோ ந ஸம்பவேத் ॥

லோஷ்டே ஓடுமுதலானதில்
தைந்யாத்யபாவத: தீனபாவம்முதலானவைகாண்ப்படாமையால்
து:காத்யூஹ: துக்கமுதலானவைகளுடைய ஊகமானது
ந ஸம்பவேத் உண்டாகமாட்டாது
முகதைந்யவிகாஸாப்யாம் முகத்தினுடைய தீனபாவத்தினாலும் மலர்ச்சியாயிருப்பதாலும்
பரது:கஸுகோஹனம் பிறரிடத்தில்சுகதுக்கங்கள் ஊகிக்கத்தக்கது

அ-கை. இதனாலனுபவத்திலென்ன வாயிற்றெனில்.

स्वकीयसुखदुःखेतुनोहनीयेततस्तयोः ।
भावोवेद्योनुभूत्यैवतदभावोपिनान्यतः ॥

ஸ்வகீயஸுகது:கே து நோஹனீயே ததஸ்தயோ: ।
பாவோ வேத்யோ(அ)னுபூத்யைவ ததபாவோபி நான்யத: ॥ ௫௭

ஸ்வகீய தன்னுடையவைகளான
ஸுகது:கே து சுகதுக்கங்களோவென்றால்
ந ஊஹநீயே ஊகிக்கத்தக்கவைகளன்று
தத: ஆகையினாலே

Koviloor Digital Library

தயோ: அவைகளுடைய ஸ்வயம் இருப்பானது ஸுஷுப்தௌ தூங்குகையில் தன்னாலேயே வேத்யம் அறியத்தக்கது [னாலேயே | தத்பாவ: அந்த அவைகளுடைய அபாவமும் ந: ஸத்ய: மற்றொன்றினாலறியத்தக்கதன்று.

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருக்கிறதென்பதற்கு என்னவாயிற்றெனில்.

तथासतिसुषुप्तौचदु:खाभावोनुभूतितः ।
विरोधिदु:खराहित्यात्सुखंनिर्विघ्नमिष्यताम् ॥

ததாஸதிஸுஷுப்தௌசது:காபாவோநுபூதித: ।
விரோதிது:கராஹித்யாத்ஸுகம்நிர்விக்நமிஷ்யதாம் ॥ ௫௮

ததா ஸதி அப்படியிருக்குமளவில் ஸுஷுப்தௌ ச ஸுஷுப்தியிலும் அநுபூதித: அனுபவத்தினாலேயே து:காபாவ: துக்கத்தின் அபாவமானதிருக்கிறது | விரோதிது:கராஹித்யாத் விரோதியான துக்கமின்மையால் ஸுகம் சுகமானது நிர்விக்நம் தடையன்றியில் இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமிருக்கிறதென்று உம்முடைய வார்த்தைக்காக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமேயல்லாமல் யுக்தியில்லையேயெனில்.

महत्तरप्रयासेनमृदुशय्यादिसाधनम् ।
कुतस्संपाद्यतेसुप्तौसुखंचेत्तत्रनोभवेत् ॥

மஹத்தரப்ரயாஸேநம்ருதுஶய்யாதிஸாதநம் ।
குதஸ்ஸம்பாத்யதேஸுப்தௌஸுகம்சேத்தத்ரநோபவேத் ॥

தத்ர அந்த ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில் ஸுகம் சுகமானது நோ பவேச்சேத் இல்லாதிருக்கும் பக்ஷத்தில் | மஹத்தரப்ரயாஸேந மிகுந்த பிரயாசத்தினாலே ம்ருதுஶய்யாதிஸாதநம் மிருதுவான படுக்கைமுதலானசாதனம் குத: யென்னத்திற்காக ஸம்பாத்யதே சம்பாதிக்கப்படுகிறது

அ-கை. துக்கம் போகிறதற்காக பாய் தலையணைகளைத் தேடுகிறானெனில்.

दु:खनाशार्थमेवैतदितिचेद्रोगिणस्तथा ।
भवत्वरोगिणस्त्वेतत्सुखायैवेतिनिश्चिनु ॥

து:கநாஶார்த்தமேவைததிதிசேத்ரோகிணஸ்ததா ।
பவத்வரோகிணஸ்த்வேதத்ஸுகாயைவேதிநிஶ்சிநு ॥ ௬௦

Koviloor Digital Library

ஊஷ்வஸாமக்ரீஜந்யத்வ அக்கம் போகி றநிமித்தியமாகவே
வைஷயிகம் இதைத்தேடுகிறது
ஜகிலேவ என்றசொல்லையேயாகு
ததா அப்படியே
ஸோமிணோவியாதிக்காரர்களும் தலையணைமுதலானதால்
ஸுஸோமிணோவியாதியில்லாதவர்களாக
ஸவஜ்ஞ ஆகிவிட்டபின்
வைதசு ஆகையால் பாய் தலையணை முதலானசாதனத்தைத் தேடுகிறது
ஸுஷுப்தைவ சுகத்தின்பொருட்டே
ஜகி என்று
நிஸ்சிதம் நிச்சயம்பண்ணு

அ-கை. அப்போ சுஷுப்தி சுகமானது பாய் தலைபணை முதலான சாதன ஜன்யமாய்விட்டதால் விஷயசுகமாய்விட்டதே யெனில்.

तर्हिसाधनजन्यत्वात्सुखंवैषयिकंभवेत् ।
भवत्त्वेवात्रनिद्राया.पूर्वंशय्यासनादिजम् ॥
निद्रायान्तुसुखंयत्तज्जन्यतेकेनहेतुना ।

தர்ஹி ஸாதநஜந்யத்வாத் ஸுகம் வைஷயிகம் பவேத் ।
பவத்வேவாத்ர நித்ராயா: பூர்வம் ஶய்யாஸநாதிஜம் ॥ சக
நித்ராயாந்து ஸுகம் யத்தஜ்ஜந்யதே கேந ஹேதுநா ।

தர்ஹி அப்போ
ஸாதநஜந்யத்வாத் சுஷுப்திசுகம் இந்தப்பாய்முதலான சாதனங்களால் உண்டுபண்ணப்படுவதால்
வைஷயிகம் விஷயசம்பந்தமான
ஸுகம் சுகமாக
பவேத் பலித்து விடுமே யென்றால்
நித்ராயா: நித்திரைக்கு
பூர்வம் போகுமுன்னே
ஶய்யாஸநாதிஜம் படுக்கை முதலான திஇனுண்டான சுகமானது
பவது இருக்கட்டும்
அத்ர நித்ராயாம் து இந்த நித்திரையிலே
யத் யாதொரு
ஸுகம் சுகங்காணப்படுகிறதோ
தத் அந்தசுகமானது
கேந ஹேதுநா என்ன ஏதுவினால்
ஜந்யதே உண்டு பண்ணப்படுகிறது சொல்.

அ-கை. உலகத்தில் விஷயானந்தமென்று சொல்கிறது எதெனில்.

सुखाभिमुखधीरादौपश्चान्मज्जेत्परेसुखे ॥
जाग्रद्व्यापृतिभिश्श्रान्तोविश्रम्याथविरोधिनी ।
अपनीतेस्वस्थचित्तोऽनुभवेद्विषयेसुखम् ॥

ஸுகாபிமுகதீராதௌ பஶ்சாந்மஜ்ஜேத்பரே ஸுகே ॥ சஉ

Koviloor Digital Library

ஜாக்ரத்வ்யாப்ருதிபிஶ்ஶ்ராந்தோ விஶ்ரம்ய விரோதினி |
க்ஷயம்நீதே ஸ்வஸ்தஸ்ஸ்வஸ்தோ ஸுகம் விஷயே ஸமஶ்னுதே ॥ ௬௩

ஸுப்த்யாதௌ சுஷுப்திக்கு ஆரம்பிக்குங் காலத்தில்
ஸுகாபிமுகவ்ருத்தி: சுகத்தை நாடிப் [போனபுத்தி
பஶ்சாத் பிற்பாடு
பரே மேலான
ஸுகே ஆனந்தத்தில்
லீயதே முழுகிப்போகிறது அந்த நிலையில்
ஜாக்ரத்வ்யாப்ருதிபி: ஜக்கிரத்தில்செய்த தொழில்களினாலே
ஶ்ராந்த: சிரமத்தையடைந்தவன்
தத: பிறகு
விஶ்ரம்ய சிரமபரிகாரஞ்செய்து நேரம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து
விரோதினி சுகவிரோதியாயிருக்கிற விஷயவிருத்திக்கு
க்ஷயம்நீதே போக்கடிக்கப்பட்டிருந்த உள்ளளவில்
ஸ்வஸ்த: ஸ்வஸ்தசித்தனாக
விஷயே படுக்கைமுதலான விஷயத் [துள்ள
ஸுகம் சுகத்தை
ஸமஶ்னுதே அநுபவிக்கிறான்

அ-வு-க. அந்த விஷயசுகத்தையும்விட்டு சுஷுப்திக்குப் போவானேனெனில்.

आत्माभिमुखधीवृत्तौस्वानन्दःप्रतिबिंबति ।
अनुभूयैनमत्रापित्रिपुट्याश्रान्तिमाप्नुयात् ॥

ஆத்மாபிமுகதீவ்ருத்தௌ ஸ்வானந்த: ப்ரதிபிம்பதி |
அனுபூயைனமத்ராபி த்ரிபுட்யா: ஶ்ராந்திமாப்னுயாத் ॥ ௬௪

ஆத்மாபிமுகதீவ்ருத்தௌ ஆத்துமாவைக்குறித்து உள்ளே திருப்பின புத்திவிருத்தியில் கண்ணாடியில் தன் முகந்தோற்றுவதுபோல
ஸ்வானந்த: தன்னுடைய ஆனந்தமானது
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபலிக்கிறது
ஏனம் இந்த விஷயானந்தத்தை
அனுபூய அனுபவித்து
அத்ர அபி இதிலும்
த்ரிபுட்யா: நானென்கிற ஞாதாவும் இது வென்கிற ஞானமும் அனுபவிக்கப்படுகிற சுகமும் சேர்ந்திருக்கிற திருபுடியால் [தை
ஶ்ராந்திம் இந்த ஜீவன் மிகுந்தசிரமத்
ஆப்னுயாத் அடைந்து விடுகிறான்.

அ-கை. அதினாலென்ன வாயிற்றெனில்.

तच्छ्रमस्यापनुत्त्यर्थंजीवोधावेत्परात्मनि ।
तेनैक्यंप्राप्यतत्रत्योब्रह्मानन्दस्स्वयंभवेत् ॥

தச்ச்ரமஸ்யாபனுத்த்யர்த்தம் ஜீவோ தாவேத்பராத்மனி |
தேனைக்யம்ப்ராப்ய தத்ரத்யோ ப்ரஹ்மானந்தஸ்ஸ்வயம்பவேத் ॥ ௬௫

ஸஜஞ்ஞஸ்ய அந்த க்ரமத்தை
ஸர்வநாத்யம் நிவிர்த்திபண்ணுகிற நிமித்தியமாக
ஜீவ꞉ ஜீவனானவன்
பராத்மநி பரமாத்மாவில்
யாவெஷ ஒடுகிறுன்
தெந அந்தப்பிரமானந்தத்தோடே

வைகஸ்யா ஐக்கியத்தை
ப்ராப்ய அடைந்து [கிற
தத்ர தஸ்ய அந்தசுஷுப்தியிலேயிருக்
ப்ரஹ்மாநந்த꞉ பிர்மானந்தமாக
ஸ்வயம் தானும்
பவெஷ ஆகிவிடுகிறுன் அதினாலதுபிர் மானந்தம்

அ-கை. சொல்லப்பட்ட சுஷுப்தி ஆனந்தத்தில் சகுனிபக்ஷி முதலான வெகுதிருஷ்டாந்தங்களை சுருதி சொல்லுகின்றது.

दृष्टान्ताश्शकुनिश्श्येनःकुमारश्चमहानृपः ।
महाब्राह्मणइत्येतेसुप्तचानन्देश्रुतीरिताः ॥

த்ருஷ்டாந்தாஶ்ஶகுநிஶ்ஶ்யேந꞉குமாரஶ்சமஹாந்ருப꞉ ।
மஹாப்ராஹ்மணஇத்யேதேஸுப்தசாநந்தேஶ்ருதீரிதா꞉ ॥ ௪௬

ஶகுநி꞉ சகுனியென்றபக்ஷியையும்
ஶ்யேந꞉ பருந்தையும்
குமார꞉ ச குழந்தையையும்
மஹாந்ருப꞉ மகாராஜாவையும் [யும்
மஹாப்ராஹ்மண꞉ மகாப்பிராமணனை

இதி ஏதே இப்படி யென்று
த்ருஷ்டாந்தா꞉ இந்ததிருஷடாந்தங்கள்
ஸுப்தாநந்தே சுஷுப்திஆனந்தத்தி
ஶ்ருதீரிதா꞉ சுருதிகளால்சொல் (ல்லப்படுகின்றன.

அ-கை. அதில் சகுனிபக்ஷி திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

शकुनिस्सूत्रबद्धस्सन्दिक्षुव्याप्यत्यविश्रमम् ।
अनवाप्यबन्धनस्थानंहस्तस्तंभाद्युपाश्रयेत् ॥
जीवोपाधिमनस्तद्वद्धर्माधर्मफलाप्तये ।
स्वप्नेजाग्रतिचभ्रांत्वाक्षीणेकर्मणिलीयते ॥

ஶகுநிஸ்ஸூத்ரபத்தஸ்ஸந்திக்ஷுவ்யாப்யத்யவிஶ்ரமம் ।
அநவாப்யபந்தநஸ்தாநம்ஹஸ்தஸ்தம்பாத்யுபாஶ்ரயேத் ॥ ௪௭
ஜீவோபாதிமநஸ்தத்வத்தர்மாதர்மபலாப்தயே ।
ஸ்வப்நேஜாக்ரதிசப்ராந்த்வாக்ஷீணேகர்மணிலீயதே ॥ ௪௮

ஶகுநி꞉ வல்லூரானது
ஸூத்ரபத்த꞉ஸந் கயிற்றில் கட்டப்பட்டுக்கொண்டு
திக்ஷு திக்குவிதிக்குகளிலே

வ்யாப்ய அலேந்து
விஶ்ரமம் சிரமபரிகார ஸ்தானத்தை
அநவாப்ய அடையாமல் [ஸ்தானமான
பந்தநஸ்தாநம் தன்னைக்கட்டியிருக்கிற

Koviloor Digital Library

ஸஹஸ்ராமஹீகைஸ்தமபாதியிடத்தை

உபாருஹ்யச வந்துஆசரிக்கிறது

தத்ர அதுவே

ஜீவோபாதி ஜீவோபாதியான

மன: மனதாம்

யதாயதாகர்மோபஸ்தியேபுண்ணியபாவத்திலுடைய பலத்தைப் புசிக்கும் பொருட்டு

ஸ்வப்நே சொப்பனத்திலும்

ஜாக்ரதி ஜாக்கிறத்திலும்

ஞாபகா சுழன்று

கர்மக்ஷணி அந்தப்புண்ணியபாபரூபமான கர்மமானது

க்ஷீணே க்ஷயித்திருந்துள்ளளவில்

லீயதே சுஷுப்தியில் லயத்தையடைகிறதென்று சாந்தோக்கிய உபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. இப்போ பருந்து திருஷ்டாந்தத்தைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

श्येनोवेगेननीडैकलंपटश्शयितुंव्रजेत् ।

जीवस्सुप्तयैतथाधावेद्ब्रह्मानन्दैकलंपटः ॥

ஶ்யேநோவேகேநநீடைகலம்படஶ்ஶயிதும்வ்ரஜேத் ।

ஜீவஸ்ஸுப்த்யைததாதாவேத்ப்ரஹ்மாநந்தைகலம்படஃ ॥ ௪௬

ஶ்யேந: பருந்தானது

வேகேந அதிவேகத்தோடே

நீடைகலம்பட: கூட்டில் சுகமுண்டாகுமென்று கருதி

ஶயிதும் படுக்கைக்கு

வ்ரஜேத் ஓடுகிறதோ

ததா அப்படி

ஜீவ: ஜீவனும்

ப்ரஹ்மாநந்தைகலம்பட: பிர்மானந்தத்திலே முக்கியமான ஆசையுடையவனாய்

ஸுஷுப்த்யை சுஷுப்தியடையும்பொருட்டு

தாவேத் ஓடுகிறானென்று பிரஹதாரண்ய உபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. பாலகிப் பிராமணத்தில் சொல்லியிருக்கிற மூன்று திருஷ்டாந்தத்தையும் மூன்று சுலோகத்தால் காட்டுகிறார்.

अतिबालस्तनंपीत्वामृदुशय्यागतोहसन् ।

रागद्वेषाद्यनुत्पत्तेरानन्दैकस्वभावभाक् ॥

அதிபாலஸ்தநம்பீத்வாம்ருதுஶய்யாகதோஹஸந் ।

ராகத்வேஷாத்யநுத்பத்தேராநந்தைகஸ்வபாவபாக் ॥ ௪௭

அதிபால: அத்தியந்தம்குழந்தையானது

ஸ்தநம் பீத்வா ஸ்தன்னிய பானம்பண்ணிப்போட்டு

ம்ருதுஶய்யாகத: ஹஸந் மிருதுவான படுக்கையில் படுத்து சிரித்துக்கொண்டிருக்குங்காலே

Koviloor Digital Library

ராகத்வேஷாதித்வந்த்வைஹீந: ராகத்துவேஷம் முதலான தோஷங்கள் ஒன்றுமுண்டாகாமையால்
ஸுஷுப்த்யைகஸுகாத்மக: ஆனந்தமானமுக்கிய ஸ்வபாவத்தை அடைந்திருக்கிறது ஆகையால் ராகத்துவெஷமில்லாத சுஷுப்தியில் ஆனந்தமிருக்கிறது.

महाराजस्सार्वभौमस्संतृप्तस्सर्वभोगतः ।
मानुषानन्दसीमानंप्राप्यानन्दैकमूर्तिभाक् ॥
महाविप्रोब्रह्मवेदीकृतकृत्यत्वलक्षणाम् ।
विद्यानन्दस्यपरमांकाष्ठांप्राप्यावातिष्ठते ॥

மஹாராஜஸ்ஸார்வபௌமஸ்ஸம்த்ருப்தஸ்ஸர்வபோகத: ।
மாநுஷாநந்தஸீமாநம்ப்ராப்யாநந்தைகமூர்திபாக் ॥ ௫௧
மஹாவிப்ரோப்ரஹ்மவேதீக்ருதக்ருத்யத்வலக்ஷணாம் ।
வித்யாநந்தஸ்யபரமாம்காஷ்டாம்ப்ராப்யாவதிஷ்டதே ॥ ௫௨

ஸார்வபௌம: மஹாராஜ: சக்கிரவர்த்தியானமகாராஜன்
ஸர்வபோகத: சகலபோகத்தினுலும்
ஸம்த்ருப்த: திருப்தியடைந்தவனுகி
மாநுஷாநந்தஸீமாநம் ப்ராப்ய மனுஷியானந்தத்தின் எல்லைக்கோடியையடைந்து
ஆனந்தைகமூர்த்திபாக் ஆனந்தமானமுக்கிய வடிவை யடைந்திருக்கிறுன், ஆகையால் சுஷுப்தியில் திருப்தனு யிருப்பதால் ஆனந்தியென்றறி
ப்ரஹ்மவேதீ பிர்மத்தை யறிந்த ஞானியான
மஹாவிப்ர: மகா பிராமணனவன்
க்ருதக்ருத்யத்வலக்ஷணாம் பண்ண வேண்டியதுபண்ணிமுடிந்த லக்ஷணத்தையுடையதாயிருக்கிற
வித்யாநந்தஸ்ய ஞானனந்தத்தினுடைய
பரமாம் முடிவான
காஷ்டாம் காஷ்டையென்றஸ்திதியை
ப்ராப்ய அடைந்து
அவதிஷ்டதே இருக்கிறுன், ஆகையால், சுஷுப்தியில்கிருத்திய மின்மையால் ஆனந்தமாத்திரமாயிருக்கிறுனென்றறி

அ-கை. இந்த மூன்றுபேர்களையே சுஷுப்தி ஆனந்தத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னீரே வேறே யொருவரும் உலகத்திலில்லையோவெனில்.

मुग्धबुद्धातिबुद्धानांलोकेसिद्धासुखात्मता ।
उदाहृतानामन्येतुदु:खिनोनसुखात्मका: ॥

முக்தபுத்தாதிபுத்தாநாம்லோகேஸித்தாஸுகாத்மதா ।
உதாஹ்ருதாநாமந்யேதுது:கிநோநஸுகாத்மகா: ॥ ௫௩

Koviloor Digital Library

லொகெ உலகத்தில்
ஸுஷு ஸாஸாகிஸாஸாநாம் முட்டமா
னருமுக்தையும்விஷயஞானத்தோ
டே கூடிய மகாராஜனும் அத்தியந்
தஆநிமையுடையபிரம்மஞானியுமான
ஸாவாந்தகா இம்மூவர்களுக்கே சு
கவடிவமான தன்மையானது
விஷா சித்தித்திருக்கிறது

உதாஹரதநாம இப்போது சொன்ன
மூவர்களுக்கு [ல்
அமிதாநா அன்னியர்களோவென்று
நிஷிநாஃ துக்கத்தை யுடையவர்க
ளே தவிர
ந ஸாவாந்தகாஃ சுகத்தையுடையவர்
கள் அல்ல

அ-கை. அப்படி சுஷுப்தியை யடைந்த ஜீவனுக்கு அந்த அவசரத்தில் இதரவியாபாரம் தெரியாததற்கு காரணமேதெனில்.

कुमारादिवदेवायंब्रह्मानन्दैकतत्परः ।
स्त्रीपरिष्वक्तवद्वेदनबाह्यंनापिचान्तरम् ॥
बाह्यंरथ्यादिकंवृत्तंगृहकृत्यंयथान्तरम् ।
तथाजागरणंबाह्यंनाडीस्थस्स्वप्नआन्तरः ॥

கூமாராதிவதெவாயம்ப்ரஹ்மாநந்தைகதத்பரஃ ।
ஸ்த்ரீபரிஷ்வக்தவத்வேதநபாஹ்யம்நாபிசாந்தரம் ॥ டுசு
பாஹ்யம்ரத்யாதிகம்வ்ருத்தம்க்ருஹக்ருத்யம்யதாந்தரம் ।
ததாஜாகரணம்பாஹ்யம்நாடீஸ்தஸ்ஸ்வப்நஆந்தரஃ ॥ டுரு

கூமாராதிவத் வ குழந்தைமுதலா
னவர்கள் போலவே
ப்ரஹ்மாநந்தைகதத்பரஃ பரமானந்த
த்தில்முக்கியயுக்தியுக்தானுயிருக்கிற
அயம் இந்த ஜீவனானவன்
ஸ்த்ரீபரிஷ்வக்தவத் ஸ்திரீயினாலே தழு
வப்பட்டவன்போல
பாஹ்யம் வெளியையும்
ந வெத அறியவில்லை
ஆந்தரம் அபி உள்ளேயும்
ந அறியவில்லை
ரத்யாதிகம் வீதிமுதலானதிலிருக்கிற
வ்ருத்தம் விருத்தாந்தமான

பாஹ்யம் பாஹ்யத்தையும்
க்ருஹக்ருத்யம் கிரகத்தில்செய்யவே
ண்டியதாயிருக்கிற
ஆந்தரம் வீட்டுக்காரியத்தையும்
யதா எப்படி அறியவில்லையோ
ததா அப்படி
பாஹ்யம் பாஹ்யத்தில்தோன்றுகிற
ஜாகரணம் ஜாக்கிராவஸ்தையும்
நாடீஸ்தஃ நாடிக்குள்ளிருக்கிறதாயும்
ஆந்தரஃ ஆந்தரமாயுமிருக்கிற
ஸ்வப்நஃ சொப்பனமும் தெரியாதென்
று ஜோதிப்பிராம்மணத்தில்சொல்
லியிருக்கிறது

அ-கை. அந்த உபநிஷத்திலேயே சுஷுப்தியில் பிதாருத்வாதி அபிமான மில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

पितापिसुप्तावपितेत्यादौजीवत्ववारणात् ।
सुप्तौब्रह्मैवनोजीवस्संसारित्वासमीक्षणात् ॥

பிதாபிஸுப்தாவபிதேத்யாதௌஜீவத்வவாரணாத் ।
ஸுப்தௌப்ரஹ்மைவநோஜீவஸ்ஸம்ஸாரித்வாஸமீக்ஷணாத் ॥

ஸுப்தௌ சுஷுப்தி அவஸ்தையில் பிதா அபி அத்தியாசத்தால் வந்திருந்த பிதாவென்கிறதும் அபிதா பிதாவாக விருக்கவில்லை இதி ஆதௌ யென்றமுதலானதில் ஜீவத்வவாரணாத் ஜீவத்தன்மையைத் தகைவதால்

ஸுப்தௌ சுஷுப்தியில் ப்ரஹ்ம ஏவ பிர்மமாகவேயிருக்கிறான் ஸம்ஸாரித்வாஸமீக்ஷணாத் நான் கர்த்தாபோக்தாவென்றசம் சாரித்வமுதலானவைகள் காணப்படாமையால் ந ஜீவ: ஜீவனாக விருக்கவில்லை (ல்

அ-கை. பிதிருத்துவம் முதலான அபிமானமில்லாவிட்டாலும் சுகித்வாதி சம்சாரமெப்படி யில்லையெனில்.

पितृत्वाद्यभिमानोयस्सुखदुःखाकरस्सहि ।
तस्मिन्नपगतेतीर्णस्सर्वान्शोकान्भवत्ययम् ॥

பித்ருத்வாத்யபிமாநோயஸ்ஸுகது:காகரஸ்ஸஹி ।
தஸ்மிந்நபகதே தீர்ணஸ்ஸர்வாந்சோகாந்பவத்யயம் ॥ ௫௭

பித்ருத்வாத்யபிமாந: பிதாவென்னும் தன்மை முதலானது ய: யாதொன்றுண்டோ ஸ: ஹி அதுவே ஸுகது:காகர: சகலவிதமான சுகதுக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாகயிருக்கிறதன்றோ தஸ்மிந் அந்த சம்சாரித்வம்

அபகதே போயிருக்கும்பக்ஷத்தில் அயம் இந்த புருஷனானவன் ஸர்வாந் சகலமான சோகாந் துக்கங்களையும் தீர்ண: தாண்டினவனாக பவதி ஆகிறானென்றும் அந்தப்பிரஹதாரண்யத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. நீர் சொன்னசுருதிகள் துக்கமில்லையென்றன்றோ சொல்லுகின்றன சுகப்பிராப்தியை யடைந்ததாகச் சொல்லவில்லையேயெனில்.

सुषुप्तिकालेसकलेविलीनेतमसावृतः ।
सुखरूपमुपैतीतिब्रूतेह्याथर्वणीश्रुतिः ॥

ஸுஷுப்திகாலேஸகலேவிலீநேதமஸாவ்ருத: ।
ஸுகரூபமுபைதீதிப்ரூதேஹ்யாதர்வணீச்ருதி: ॥ ௫௮

Koviloor Digital Library

ஸுஷுப்திகாலே சுஷுப்திய வஸ்த்தாகாலத்தில்
ஸகலே சகலத்துவைதமும்
விலீநே லயித்திருக்கும்போது
தமோவ்ருதঃ அஞ்ஞானத்தால் மூடப்பட்டவனும்
ஸுகரூபம் ஆனந்தருபத்தை
உபைதி ஐதி அடைகிறானென்று
அதர்வணீ ஶ்ருதிঃ அதர்வணசுருதியானது
ப்ரூதே ஹி சொல்லுகிறதன்றோ

அ-கை. நீர் சொன்னசுருதி இருக்கட்டும் சுஷுப்தியில் ஆனந்தமாயிருந்ததற்கு அநுபவமேதெனில்.

सुखमस्वाप्समत्राहं नवैकिञ्चिदवेदिषम् ।
इतिसुप्तेसुखाज्ञानेपरामृशतिचोत्थितः ॥

ஸுகமஸ்வாப்ஸமத்ராஹம் நசைவகிஞ்சிதவேதிஷம் ।
இதிஸுப்தேஸுகாஜ்ஞாநேபராம்ருஶதிசோத்திதঃ ॥ ௫௯

அத்ர இந்தஇடத்தில்
அஹம் நான்
ஸுகம் சுகமாக
அஸ்வாப்ஸம் தூங்கினேன்
ந கிஞ்சித் அவேதிஷம் சற்றுமறியவில்லையே யென்று
இதி இப்படி
ஸுப்தே சுஷுப்தியிலிருந்து
உத்திதঃ எழுந்திருந்தவன்
ஸுகாஜ்ஞாநே சுகத்தையும் அஞ்ஞானத்தையும்
பராம்ருஶதி ஸ்மரிக்கிறானன்றோ

அ-கை. அந்த ஸ்மரணமானது அறிந்து சொல்லாததினால் அந்த பெலத்தினால் எப்படிச் சுகம் சித்திக்குமெனில்.

परामर्शोनुभूतेस्तीत्यासीदनुभवस्तदा ।

பராமர்ஶோநுபூதேஸ்தீத்யாஸீதநுபவஸ்ததா ।

பராமர்ஶঃ ஸ்மரணமானது
அநுபூதே அனுபவத்திலேயே
அஸ்தி இதி இருக்கிறதென்றறிவதால்
ததா அப்போது
அநுபவঃ ஆனந்தானுபவமானது
ஆஸீத் இருக்கிறதென்றறி

அ-கை. சுஷுப்தியில் அறிகிறதற்கு சாதனமான மனது முதலானவை லயித்திருப்பதால் அனுபவசித்தியானது யெப்படிக் கூடுமெனில்.

चिदात्मत्वात्स्वतोभातिसुखमज्ञानधीस्ततः ॥

சிதாத்மத்வாத்ஸ்வதோபாதிஸுகமஜ்ஞாநதீஸ்ததঃ ॥ ௬௰

ததঃ ஆகையால்
சிதாத்மத்வாத் ஆத்மா அறிவுவடிவமானதால்
ஸ்வத [illegible]
ஸுகம் சுகமென்ன

Koviloor Digital Library

அஜ்ஞாநயோ: அஞ்ஞானத்தை யறிகிற ஞான மென்ன | ஸந: ஸ்வபாவத்தாலே பாதி விளங்கும்

அ-கை. சுஷுப்தியில் சுகமும் ஸ்வப்பிரகாசமுமாக விருக்கிற பிர்மம் இருக்கிறதென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

ब्रह्मविज्ञानमानंदमितिवाजसनेयिनः ।
पठन्त्यतस्स्वप्रकाशंसुखंब्रह्मैवनेतरत् ॥

ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநமாநந்தமிதிவாஜஸநேயிந: ।
பட²ந்த்யதஸ்ஸ்வப்ரகாஶம்ஸுக²ம்ப்ரஹ்மைவநேதரத் ॥ ௬௧

விஜ்ஞாநம் விஞ்ஞானமாயும்
ஆநந்தம் ஆனந்தமாயுமிருக்கிறது
ப்ரஹ்ம இதி பிர்மமென்று
வாஜஸநேயிந: பிரதமசாகைக்காரர்கள் பிரகதாரண்யஉபநிஷத்தில்
பட²ந்தி படித்திருக்கிறார்கள்
அத: ஆகையால்
ஸ்வப்ரகாஶம் ஸ்வப்பிரகாசமாயும்
ஸுக²ம் சுகமாயிருக்கிறது
ப்ரஹ்ம ஏவ பிரம்மமேயன்றி
ந இதரத் அப்படி வேறொரு வஸ்துவில்லை

அ-கை. அனுபவமும் ஸ்மரணையும் ஒருவனிடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்கிறவிதி இருப்பதால் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகாஞ்ஞானங்களை விஞ்ஞானமயன் ஸ்மரிப்பதால் அவனுக்கே அப்போ அந்த சுகானுபவத்வஞ் சொல்லவேண்டுமெனில்.

यदज्ञानंतत्रलीनौतौविज्ञानमनोमयौ ।
तयोर्हिविलयावस्थानिद्राज्ञानञ्चसैवहि ॥

யத³ஜ்ஞாநம்தத்ரலீநௌதௌவிஜ்ஞாநமநோமயௌ ।
தயோர்ஹிவிலயாவஸ்தா²நித்³ராஜ்ஞாநஞ்சஸைவஹி ॥ ௬௨

யத் ஒன்றுந்தெரியாமையான யாதொரு
அஜ்ஞாநம் அஞ்ஞானமுண்டோ
தத்ர அந்தஅஞ்ஞானத்தில்
விஜ்ஞாநமநோமயௌ விஞ்ஞான மனோமயர்களான
தௌ அவர்கள்
லீநௌ லயிக்கிறார்கள்
தயோ: அவர்களுடைய
விலயாவஸ்தா² ஹி லயிக்கிறதான யாதொரு அவஸ்த்தையுண்டோ
நித்³ரா நித்திரையென்றும்
அஜ்ஞாநம் ச அஞ்ஞானமென்றும்
ஸா ஏவ ஹி அதுவேசொல்லப்படுகிறதன்றோ.

அ-கை. அப்போ சுஷுப்தி சுகத்தை அனுபவிக்கிற காலத்திலில்லாமாலிருக்கிற விஞ்ஞானமயன் அந்த ஸ்மரணத்தை ஜாக்கிறத்திலிருக்கிற இவன்

Koviloor Digital Library

எப்படி நெய்யைக்கூடும் தேவன் அமிர்தம் சாப்பிட்டதை இவ்வுலகத்தில் கூழுகுடித்துக்கொண்டிருக்கிற நாமது சொல்வது எப்படி அசம்பாவிதமோ அப்படி இருக்கிறதெனில்.

विलीनघृतवत्पश्चात्स्याद्विज्ञानमयोघनः ।
विलीनावस्थआनन्दमयशब्देनकथ्यते ॥

விலீநக்⁴ருதவத்பஶ்சாத்ஸ்யாத்³விஜ்ஞாநமயோக⁴ந꞉ |
விலீநாவஸ்த²ஆநந்த³மயஶப்³தே³நகத்²யதே || ௯௧ ||

விஜ்ஞாநமய꞉ விஞ்ஞானமயனானவன்
விலீநக்⁴ருதவத் உருக்கின நெய்போல
முன்னிருந்தும்
பஶ்சாத் பிற்பாடு றுன்
க⁴ந꞉ கெட்டிநெய்போலவாகி

விலீநாவஸ்த²꞉ அந்தலயாவஸ்தனாயிருக்கும்போது
ஆநந்த³மயஶப்³தே³ந இவனானந்தமயனென்கிறபேரால்
கத்²யதே சொல்லப்படுகிறான்

வி-ம். சுஷுப்தியிலும் விஞ்ஞானமயனுடைய ஸ்வரூபநாசமில்லாமையால் விஞ்ஞானமயனென்கிற நெய்யானது அஞ்ஞானமென்கிற அக்னி சம்பந்தத்தால் ஆனந்தமயனென்கிற உருக்குநெய்யென்றபெயரை அடைந்து அக்காலத்தில் ஸ்வரூபபூதமான பிர்மானந்தமென்கிற முகம் பிரதிபலிப்பதால் அந்தப்பிரதிபலனத்தோடேகூடி ஆனந்தமயனென்கிற பெயரையடைகிறான் அவனே விஷயமாகிற வாயுசம்பந்தத்தால் விஞ்ஞானமயனென்கிற விழுதுநெய்யென்று பெயரையடைவதால் பேதமில்லையாகையால் விஞ்ஞானமயனென்கிறவிழுது நெய்யில் பிர்மானந்தமாகிற முகந்தோன்றவில்லையென்றறி.

அ-கை. விஞ்ஞானமயன் ஆனந்தமயாகாரத்தையடைகிறவிதமெப்படியெனில்.

सुप्तिपूर्वक्षणेबुद्धिवृत्तिर्यासुखबिंबिता ।
सैवतद्बिंबसहितालीनानन्दमयस्ततः ॥

ஸுப்திபூர்வக்ஷணேபு³த்³தி⁴வ்ருத்திர்யாஸுக²பி³ம்பி³தா |
ஸைவதத்³பி³ம்ப³ஸஹிதாலீநாநந்த³மயஸ்தத꞉ || ௯௨

ஸுப்திபூர்வக்ஷணே சுஷுப்திஉண்டாவதற்குமுந்தினக்ஷணத்தில்
ஸுக²பி³ம்பி³தா சுகப்பிரதிபிம்பத்தோடே கூடிய
யா யாதொரு
பு³த்³தி⁴வ்ருத்தி꞉ புத்திவிருத்தியுண்டோ
ஸா ஏவ அதுவே

தத்³பி³ம்ப³ஸஹிதா அந்தசுகரூபமான பிம்பத்தோடே
லீநா கூடிலயிருக்கிறது
தத꞉ ஆகையினாலே
ஆநந்த³மய꞉ இவனே அப்போது ஆனந்தமயனாகிறான்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்படி ஆனந்தமயனது ஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்து அவனுக்கு விழிக்குங்காலையில் விஞ்ஞானமயரூபமாய் ஸ்மரிக்குந்தன்மை சித்திக்கும் பொருட்டு அப்போது இருந்த சுகானுபவத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

अन्तर्मुखोय आनन्दमयोब्रह्मसुखंतदा ।
भुङ्क्तेचिद्बिम्बयुक्ताभिरज्ञानोत्पन्नवृत्तिभिः ॥

அந்தர்முகோய ஆனந்தமயோப்ரஹ்மஸுகம்ததா ।
புங்க்தேசித்பிம்பயுக்தாபிரஜ்ஞானோத்பந்நவ்ருத்திபி: ॥ ௬௫

ததா அந்த ஸுஷுப்தியில்
அந்தர்முக: அந்தர் முகனை
ய: யாதொரு [அவனே
ஆனந்தமய: ஆனந்தமயனிருக்கிறானே
சித்பிம்பயுக்தாபி: சித்தினுடையபி
ரதிபிம்பத்தோடே கூடினவைக
ளாயிருக்கிற
அஜ்ஞானோத்பந்நவ்ருத்திபி: அஞ்ஞா
னத்தினுண்டான விருத்திகளினாலே
ப்ரஹ்மஸுகம் பிர்மானந்தத்தை
புங்க்தே புசிக்கிறான்..

அ-கை. அப்போ ஜாக்கிரத்தில்போல இந்த சுகத்தை நான் அனுபவிக்கிறேனென்கிற ஞானமெதினாலில்லையெனில்.

अज्ञानवृत्तयस्सूक्ष्माविस्पष्टाबुद्धिवृत्तयः ।
इतिवेदान्तसिद्धान्तपारगा.प्रवदन्तिहि ॥

அஜ்ஞானவ்ருத்தயஸ்ஸூக்ஷ்மாவிஸ்பஷ்டாபுத்திவ்ருத்தய: ।
இதிவேதாந்தஸித்தாந்தபாரகா:ப்ரவதந்திஹி ॥ ௬௬

அஜ்ஞானவ்ருத்தய: அஞ்ஞானவிருத்திக
ஸூக்ஷ்மா: சூக்குமங்களென்றும் [ள்
புத்திவ்ருத்தய: புத்திவிருத்தியானவை
விஸ்பஷ்டா: இதி ஸ்தூலங்களாயிருக்
கின்றனவென்று
வேதாந்தஸித்தாந்தபாரகா: வேதாந்
தத்தினுடைய சித்தாந்தத்தைக்க
ரைகண்டவர்கள்
ப்ரவதந்திஹி சொல்லுகிறார்களன்
றோ ஆகையால் ஸ்தூலமாகிய புத்
திவிருத்தி அச்சமயத்திலில்லாமை
யாலறியக்கூடவில்லை.

அ-கை. ஆனந்தமயன் பிர்மானந்தத்தை அவித்தியாவிருத்திகளால் புசிக்கிறானென்று எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

माण्डूक्यतापनीयादिश्रुतिष्वेतदतिस्फुटम् ।
आनन्दमयभोक्तृत्वंब्रह्मानन्देचभोग्यता ॥
एकीभूतस्सुषुप्तस्थः प्रज्ञानघनतांगतः ।
आनन्दमयआनन्दभुकेतोमयवृत्तिभिः ॥

மாண்டூக்யதாபநீயாதிச்ருதிஷ்வேததிஸ்புடம் ।
ஆநந்தமயபோக்த்ருத்வம் ப்ரஹ்மாநந்தேசபோக்யதா ॥ ௬௭

ஏகீபூத: ஸுஷுப்தஸ்த: ப்ரஜ்ஞாநகநதாம்கத: ।
ஆநந்தமய ஆநந்தபுக்சேதோமுகவ்ருத்திபி: ॥ ௬௮

மாண்டூக்யதாபநீயாதிச்ருதிஷு மாண்டூக்கியம் தாபனீயம் முதலான உபநிஷத்துக்களில்
ஆநந்தமயபோக்த்ருத்வம் ஆனந்தமயனுக்கு போக்த்ருத்வமும்
ப்ரஹ்மாநந்தே பிர்மானந்தத்தில்
போக்யதா ச போக்யத்வமும் இருக்கிறதென்று
ஏதத் இந்த அர்த்தம்
அதிஸ்புடம் வெளியாய் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

ஸுஷுப்தஸ்த: ஸுஷுப்தியிலே இருக்கிறவனும்
ஏகீபூத: பிர்மானந்தத்தோடே ஒன்றாய்க்கலந்தவனும்
ப்ரஜ்ஞாநகநதாம் பிரஞ்ஞானக்கட்டியை
கத: அடைந்தவனுமிருக்கிற [வை
ஆநந்தமய: ஆனந்தமயன்
சேதோமுகவ்ருத்திபி: அறிவுமயமான விருத்திகளால்
ஆநந்தபுக் ஆனந்தத்தைப் புசிக்கிறவனாக ஆகிறான்.

அ-கை. இவனொன்றாய்ப் போகிறானென்று சொன்னதற்கு அர்த்தமே தெனில்.

विज्ञानमयमुख्यैर्योरूपैर्युक्त:पुराधुना ।
सलयेनैकतांप्राप्तोवहुतण्डुलपिष्टवत् ॥

விஜ்ஞாநமயமுக்யைர்யோரூபைர்யுக்த:புராதுநா ।
ஸலயேநைகதாம்ப்ராப்தோபஹுதண்டுலபிஷ்டவத் ॥ ௬௯

புரா ஸுஷுப்திக்குபோகுமுன்னே
விஜ்ஞாநமயமுக்யை: விஞ்ஞானமயன் முதல் அன்னமயன்வரையிலுள்ள
ரூபை: ரூபங்களோடே
யுக்த: சேர்ந்திருந்தவனாய்
ய: யாதொருத்தனிருந்தானோ
அதுநா இப்போ

ஸ: அவன்
லயேந ஸுஷுப்தியோடே
பஹுதண்டுலபிஷ்டவத் அநேக அரிசிகளை இடித்தமாபோலே
ஏகதாம் ஒன்றாயிருக்குந்தன்மை
ப்ராப்த: அடைகிறான்

அ-கை. பிரஞ்ஞானக்கட்டியென்று சொன்னதற்கு அர்த்தமேதெனில்.

प्रज्ञानानिपुराबुद्धिवृत्तयोयघनोभवत् ।
घनत्वंहिमबिन्दूनामुदग्देशेयथातथा ॥

Koviloor Digital Library

ஸுஜ்ஞாநாதிவாஸநாஸஞ்ஜிவ்ருத்தயோமவநோலவக |
வாநகநாஸ்லிதவிநீடு நாஸநீழூயோயாதயா || ௭௦

உடிழூே வடதேசத்தில் பள்ளத்தில்விழுந்த | ஸுஜ்ஞாநாதி துவிதஞ் ஞானங்களோடே கூடின
ஹிமவிக நாம் பனித்துளிஞகடை | ஸஞ்ஜிவ்ருத்தயஃ புத்தி விருத்திகளானவை
வநகநா கட்டியானது (ய | நமய பிற்பாடு
யதா எப்படியோ | வநஃ பிரஞ்ஞானக்கட்டியாக
தயா அப்படி | ஸுமவக ஆகிவிடுகின்றன
ஸநா சுஷுப்திக்குப்போகுமுன் |

அ-கை. இப்போ பிரஞ்ஞான சப்தார்த்ததை நிருபிக்கிற சமயத்தில் பிரசங்கஞ் சொல்லுகிறார்.

तद्धनत्वंसाक्षिभावन्दुःखाभावंप्रचक्षते ।
लौकिकास्तार्किकायावद्दुःखवृत्तिविलोपनात् ॥

தத்3நகநாலாக்ஷிஹாவந்து3ஃவாஹாவாப்ருவக்ஷதெ |
ஸௌகிகாஸ்தார்கிகாயாவத்3து3ஃவவ்ருத்திவிலோபநாத் || ௭௧

தாகிகாஃ தார்க்கிகர்களும் | தத்3நகநம் அந்தப்பிரஞ்ஞானகனமான
ஸௌகிகாஃ லௌகிகர்களும் | ஸாக்ஷிஹாவம் சாக்ஷியாயிருந்த ஸ்வபாவத்தை
யாவக சுஷுப்தியிலெதுவரையிலும் | து3ஃவாஹாவம் துக்காபாவமென்று
து3ஃவவ்ருத்திவிலோபநாக் துவைதது க்கவிருத்திகளுடைய அபாவத்தால் | ப்ருவக்ஷதெ சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. சுஷுப்தியில் ஆனந்தம் புஜிக்க சாதனமேதெனில்.

अज्ञानविंबिताचित्स्यान्मुखमानन्दभोजने ।

அஜ்ஞாநவிம்விதாசித்ஸ்யாந்முவமாநந்த3ஹொஜநெ |

அஜ்ஞாநவிம்விதா அஞ்ஞானத்தால் பிரதிபலித்த | ஆநந்த3ஹொஜநெ அந்த ஆனந்தத்தைபுஜிப்பதில்
சித் அறிவான ஆனந்தமயன் | முவம் ஸ்யாக அறிவான அவனேசாதனமாயிருக்கிறான்

அ-கை. இந்த ஜீவன் சுஷுப்தியிலிருக்கிற சுகத்தைவிட்டு வெளியில் துக்கப்படவருவானேனெனில்.

भुक्त्वाब्रह्ममुखंत्यक्त्वाबहिर्यात्यथकर्मणा ॥

Koviloor Digital Library

ஸாஸ்தூலஸ்வப்னஸம்வா த்யக்த்வா பஹிர்யாத்யத கர்மணா ॥ ௭௨

ஸ்தூலம் பரிக்கப்பட்ட
ஸ்வப்னஸம்வா பிரமாணத்தை
த்யக்த்வா விட்டு
அத கர்மணா பிற்பாடு கர்மத்தால்
பஹிஃ வெளியிலே
யாதி போகிறான்

அ-கை. இப்படிச்சொல்வதில் பிரமாணமேதெனில்.

कर्मजन्मांतरेभूद्यत्तद्योगाद् बुध्यतेपुनः ।
इतिकैवल्यशाखायांकर्मजोबोधईरितः ॥

கர்மஜன்மாந்தரேபூத்யத்தத்யோகாத்புத்யதேபுனஃ ।
இதிகைவல்யசாகாயாங்கர்மஜோபோதஈரிதஃ ॥ ௭௩

ஜன்மாந்தரே ஜன்மாந்திரத்தில்செய்த
யத் யாதொரு
கர்ம அபூர்வ கர்மமுண்டோ
தத்யோகாத் அந்தக்கர்மசம்பந்தத்தா
புனஃ மறுபடி (ல்
புத்யதே இதி விழித்துக் கொள்ளு
கிறனென்று
கைவல்யசாகாயாம் கைவல்யோப
நிஷத்தில்
போதஃ கர்மஜஃ ஜாக்கிரமானது கர்
மத்தினலுண்டாகிறதென்று
ஈரிதஃ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. இவனுக்குவரவில்லை கர்மத்தால் வருகிற னென்பதில் சாக்ஷியே தெனில்.

किंचित्कालंप्रबुद्धस्यब्रह्मानन्दस्यवासना ।
अनुगच्छेद्यतस्तूष्णीमास्तेनिर्विषयस्सुखी ॥

கிஞ்சித்காலம்ப்ரபுத்தஸ்யப்ரஹ்மானந்தஸ்யவாஸனா ।
அனுகச்சேத்யதஸ்தூஷ்ணீமாஸ்தேநிர்விஷயஸ்ஸுகீ ॥ ௭௪

ப்ரபுத்தஸ்ய நித்திரையிலிருந்துவி
ழித்தவனுக்கு
கிஞ்சித் காலம் சொற்பகாலம்வரை
ப்ரஹ்மானந்தஸ்ய அவ்விடத்தி லனுபவி
த்தபிர்மானந்தத்தினுடைய
வாஸனா வாசனையானது
அனுகச்சேத் அனுசரித்து வருகிறது
யதஃ யாதொருகாரணத்தால்
நிர்விஷயஃ நிர்விஷயனும்
ஸுகீ சுகத்தையுடையவனும்
தூஷ்ணீம் விணயிருந்து
ஆஸ்தே தூங்குகிறனே அதினல் இ
வன்தானேவரவில்லை

அ-கை. அப்படி தூங்கிவிழாமல் வெளியிலோடுவானேனெனில்.

कर्मभिःप्रेरितःपश्चान्नानादुःखानिभावयन् ।
शनैर्विस्मरतिब्रह्मानन्दमेषोखिलोजनः ॥

Koviloor Digital Library

கர்மபிர்ப்ரேரிதஸ்ஸர்வோ நாநாதுக்காநி பாவயந் ।
ஸம்ஸ்க்ருதிம் ப்ரஹ்மானந்தே ஸ்வஸ்ய ஜீவோ விஹாரதி ॥

கர்மபிஃ கர்மங்களாலே
ப்ரேரிதஃ ஏவப்பட்டவனுகி
ஸர்வஃ பிர்பாடு
நாநாதுக்காநி நானுவிதங்களான துக்கங்களை
பாவயந் பாவித்துக்கொண்டு
ஸ்வஸ்ய இந்த
ஸகலஃ சகலமான
ஜநஃ ஜீவனும்
ப்ரஹ்மானந்தே பிர்மானந்தத்தை
ஸம்ப்ரதி மெள்ளமெள்ள
விஹாரதி மறக்கிறுன்

அ-கை. சுஷுப்தியில் சிலர் பிர்மானந்த மில்லையென்கிறுர்களே யெனில்.

प्रागूर्ध्वमपिनिद्रायाःपक्षपातोदिनेदिने ।
ब्रह्मानन्देनृणान्तेनप्राज्ञोस्मिन्विवदेतकः ॥

ப்ராகூர்த்வமபி நித்ராயாஃபக்ஷபாதோ திநேதிநே ।
ப்ரஹ்மாநந்தே ந்ருணாந்தேந ப்ராஜ்ஞோஸ்மிந் விவதேதகஃ ॥ எசு

நித்ராயாஃ நித்திரைக்கு
ப்ராக் முன்னும்
ஊர்த்வம் அபி பின்னும்
திநேதிநே தினந்தோறும் தினந்தோரும்
ந்ருணாம் பிராணிகளுக்கு
ப்ரஹ்மானந்தே பிர்மானந்தத்தில்
பக்ஷபாதஃ பக்ஷபாதமான பிரீதியா
னது காணப்படுகிறது
தேந அந்தக்காரணத்தால்
அஸ்மிந் இந்தசுஷுப்தியில்
கஃ எந்த
ப்ராஜ்ஞஃ புத்திமான்தான்
விவதேத சுகமில்லையென்று விவாதம்பண்ணுவான்

அ-கை. அப்படி வீணுயிருப்பதில் பிர்மானந்தம் விளங்கினல் லௌகிகர்களாயிருக்கிற சோம்பல்காரர்களெல்லாம் முக்தாளாய்விடுவார்களே ஒரிடத்திலூட்டுப்பிறையிலெதேஷ்டமாய்ச் சாப்பாடுநடக்கும்போது உப்புப்புளிதேடிசமயல் பண்ணுவதற்காகக் கண்ணைபுகைந்துக்கொள்வது அனுவசியம்போலே யிருக்கிறதேயெனில்.

ननुतूष्णींस्थितौब्रह्मानन्दश्चेद्भातिलौकिकाः ।
अलसाश्चरितार्थास्स्युश्शास्त्रेणगुरुणात्रकिम् ॥

बाढंब्रह्मेतिविद्युश्चेत्कृतार्थस्तावतैवते ।
गुरुशास्त्रेविनात्यन्तंगंभीरंब्रह्मवेत्तिकः ॥

[illegible] ॥ ௭௭

[illegible] ॥ ௭௮

[illegible]	அங்கை
[illegible]	கர்மா
[illegible]	இருப்பதில்
[illegible]	பிர்ம்ம ஸந்தானமானது
[illegible]	வெகு விளங்குமேயானால்
[illegible]	லோகத்திலேயுள்ளவர்களும்
[illegible]	சோம்பல்காரர்களும்
[illegible]	கிருதகிருத்தியாளாக
[illegible]	ஆய்விடுவார்கள்
[illegible]	வேதாந்த சாஸ்திரத்தினாலும்
[illegible]	சற்குருவினாலும்
[illegible]	இவ்விடத்தில்
[illegible]	யென்னபிரயோஜனம்

[illegible]	சொன்னதை அங்கீகரித்தேன்
[illegible]	நான்பிர்மமென்று
[illegible]	வெகு அறிந்தார்களேயானால்
[illegible]	அவ்வளவினாலே தா(?)
[illegible]	அவர்கள்
[illegible]	கிருதார்த்தர்கள் தானே
[illegible]	சற்குருவையும் சற்சாஸ்திரத்தையும்
[illegible]	தவிர்த்து
[illegible]	மிகவும்
[illegible]	ஆழமாயிருக்கிற
[illegible]	இந்தப்பிர்மத்தை
[illegible]	யெவன்
[illegible]	அறிவன்

அ-கை. ஐயா, நீங்கள் சொன்னதினாலேயே யெனக்கு கிருதார்த்தமென் வரவில்லை யெனில்.

जानाम्यहंत्वदुक्त्याद्यकुतोमेनकृतार्थता ।

शृण्वत्रत्वादृशोवृत्तंप्राज्ञंमन्यस्यकस्यचित् ॥

चतुर्वेदविदेदेयमितिशृण्वन्नवोचत ।

वेदाश्चत्वारइत्येवंवेद्मिमेदीयतांधनम् ॥

सङ्ख्यामेवैपजानातिनतुवेदानशेषतः ।

यदितर्हित्वमप्येवंनाशेषंब्रह्मवेत्सिहि ॥

[illegible] ॥ ௭௯

[illegible] ॥ ௮௦

Koviloor Digital Library

ஸாம்ப்ரதேஹம் விஜாநாமி க்ருதார்த்ததா ந மே குதஃ ।
யதி தர்ஹி த்வமப்யேவம் நாசேஷம் ப்ரஹ்ம வேத்ஸி ஹி ॥ ௮௧

ஸ்வத்வாக்யாத் உம்முடைய வார்த்தையினாலே
ஸம்ப்ரதி இப்போது
அஹம் நான்
ஜாநாமி பிர்மானந்தமென்றறிந்தேன்
மே எனக்கு
குதஃ என்னகாரணத்தால்
க்ருதார்த்தா கிருதார்த்தத்வம்
ந வரவில்லையென்று கேட்டவனுக்கு பதில் சொல்லுகிறார்
அத்ர இந்த விஷயத்தில்
ப்ராஜ்ஞம் தானேபிராஞ்ஞனென்று
மந்யஸ்வ எண்ணின
த்வாத்ருசஃ உன்போலியான
கஸ்யசித் ஒருவனுடைய
வ்ருத்தம் விருத்தாந்தத்தை
ச்ருணு கேள்
சதுர்வேதவிதே நான்குவேதமும் அறிந்தவன் பொருட்டு
தேயம் இதி தனத்தைக் கொடுக்கத் தக்கதென்றதை
ச்ருணோதி கேட்டவன்
வேதாஃ வேதங்கள்
சதுர்வேதாஃ நான்கென்று
ஏவம் இப்படி
வேத்மி நான் அறிந்திருக்கிறேன்
மே எனக்கு
யதநம் பணத்தை
தீயதாம் கொடுக்கத்தக்கது
இதி என்று
அப்ரவீத் சொன்னான்
ஸோऽபி இவன்
ஸர்வவ்யாஸ வேதங்களின் கணக்கைத்தானே
ஜாநாதி அறிந்தவனாகிறான்
அசேஷதஃ குறைவற
வேதாக்ஷராணி வேதாக்ஷரங்களை
ந அறியவில்லையன்றோ
யதி இப்படி
தர்ஹி இருக்கும்போது
த்வமபி நீயும்
ஏவம் இப்படி
அசேஷம் பூர்ணமாக
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
ந வேத்ஸி அறியவில்லையன்றோ.

அ-கை. பிர்மத்தை முற்றிலுமறியவில்லையென்று நீர் சொன்னது ஆகாசத்தில் சிலபாகமளந்தானே தவிர பூர்ணமாயளக்கவில்லை யென்றசொல்போலிருக்கிறதேயெனில்:

अखण्डैकरसानंदेमायातत्कार्यवर्जिते ।
अशेषत्वसशेषत्ववार्तावसरएवकः ॥
शब्दानेवपठस्वाहोतेषामर्थञ्चपश्यसि ।
शब्दपाठेऽर्थबोधस्तेसंपाद्यत्वेनशिष्यते ॥

Koviloor Digital Library

अर्थंव्याकरणाद् बुद्धेसाक्षात्कारोविशिष्यते ।
स्यात्कृतार्थत्वधीर्यावत्तावद्गुरुमुपास्वभो ॥

ஸர்வமேகஸமாநந்தே மாயாதத்கார்யவர்ஜிதே |
அஶேஷஶேஷவாதாநாம் க்வ வார்த்தாவகாஶ: || ௮௨

ஶப்3தாநேவ பட2ந்நர்த்தா2ந் தேஷாம் ச வேத்ஸி |
ஶப்3தபாடே2பி தே அர்த்த2போ3த4: ஸம்பாத்3யத்வேந ஶிஷ்யதே || ௮௩

அர்த்த2வ்யாகரணாத்3 பு3த்3தே4ஸ்ஸாக்ஷாத்காரோ விஶிஷ்யதே |
ஸ்யாத் க்ருதார்த்த2த்வதீ4ர்யாவத் தாவத்3கு3ருமுபாஸ்வ போ4: || ௮௪

ஸர்வமேகஸமாநந்தே தேசகாலவஸ்துபரிச்சேதமின்றி ஒன்றாயும் ஸமமாயும் ஆனந்தமாயும்
மாயாதத்கார்யவர்ஜிதே சர்வகாரணமான மாயையும் மாயாகாரியமான பூதபௌதிகமும் இன்றியிருக்கிற பிர்மத்தில்
அஶேஷஶேஷவாதஶேஷவார்த்தாவகாஶ: வாத முற்றிலுமென்றசொல்லுக்கும் சிறிதாயிருக்கிற வார்த்தைக்கும் இடந்தான்
க்வ எங்கேயிருக்கிறது

அ-கை. பிர்மத்தினிடத்திலும் அசேஷசேஷத்வமிருக்கிறதென்று சிஷனைக்குறித்து குருசொல்லுகிறார்.

ஶப்3தாநேவ நீ சப்தங்களைத்தானே
பட2ஸி படிக்கயா
அபிவா அன்றியில்போனால்
தேஷாம் அவைகளுடைய
அர்த்த2ஞ்ச அர்த்தத்தையும்
வேத்ஸி பார்த்திருக்கிறாய்
ஶப்3தபாடே2 சப்தம் படிக்கவந்திருந்தாலும்
தே உனக்கு
அர்த்த2போ3த4: அவைகளின் அர்த்தஞானம்
ஸம்பாத்3யத்வேந சம்பாதிக்கவேண்டியதாக
ஶிஷ்யதே மீதியிருக்கிறது
வ்யாகரணாக்ஷவ்யாகரணம் படிக்குங்கால்
அர்த்தே2 ஆத்துமலக்ஷணங்களுக்கு அர்த்தம்
போ3தே4 அறியப்பட்டிருந்துள்ளவிலும்
ஸாக்ஷாத்கார: ஆத்தும சாக்ஷாத்காரமானது
அவஶிஷ்யதே அடையவேண்டியது பாக்கியிருக்கிறது
க்ருதக்ருத்யத்வதீ4: கிருத கிருத்தியனென்ற ஞானமானது
யாவத் எதுவரையில்
ஸ்யாத் உண்டாகிறதோ
தாவத் அதுவரையிலும்
கு3ரும் குருநாதனை
உபாஸ்வ போ4: எசிஷ்யா நீ உபாசிக்கக்கடவாய்

அ-கை. பிரசங்கத்தை முடித்து பிரகிருதத்தை யனுசரிக்கிறார்.

आस्तामेतद्यत्रयत्रसुखंस्याद्विषयैर्विना ।
तत्रसर्वत्रविद्धयेतांब्रह्मानन्दस्यवासनाम् ॥

ஆஸ்தாமேதத்யத்ரயத்ரஸுகம்ஸ்யாத்விஷயைர்விநா ।
தத்ரஸர்வத்ரவித்த்யேதாம்ப்ரஹ்மாநந்தஸ்யவாஸநாம் ॥ ௮௫

ஏதத் இந்தப் பிரசங்கம்
ஆஸ்தாம் இருக்கட்டும்
யத்ர யத்ர யாதொரு யாதொருவிடத் (தில்
விஷயை: விஷயங்கள்
விநா அன்றியில்
ஸுகம் ஸ்யாத் ஸுகங்காணப்படுகிறதோ
தத்ர அந்த
ஸர்வத்ர சகலவிடத்திலும்
ப்ரஹ்மாநந்தஸ்ய பிர்மானந்தத்தினு (டைய
வாஸநாம் வாசனையென்றே
வித்த்யேதாம் அறியத்தக்கது.

இ-தி. பூமியில் எந்தந்த விடங்களில் மழையன்றியில் ஈரங்காணப்படுகிற தோ அந்தந்த விடங்களில் பூமியிலேயே இருக்கிற ஊற்றினுடைய ஈரமென்ற றிவது போலவறி.

அ-கை. விஷயானந்தத்தை மறுபடியுங் காண்பிவிக்கிறார்.

विषयेष्वपिलब्धेषुतदिच्छोपरमेसति ।
अन्तर्मुखमनोवृत्तावानन्दःप्रतिबिंबति ॥

விஷயேஷ்வபிலப்தேஷுததிச்சோபரமேஸதி ।
அந்தர்முகமநோவ்ருத்தாவாநந்த:ப்ரதிபிம்பதி ॥ ௮௬

விஷயேஷு அபீஷ்டவிஷயங்களான
லப்தேஷு சுவி லபித்தகாலத் (வை
தில் அந்தப்புசிப்பால்
ததிச்சோபரமேஸதி அதிலுள்ள இ
ச்சையினுடைய ஒழிவானது உண்
டாயிருந்துள்ளளவில்
அந்தர்முகமநோவ்ருத்தௌ அந்தர்முக
மாக ஆகிறமனோவிருத்தியில் (னது
ஆநந்த: ஸ்வரூபபூதமான ஆனந்தமா
ப்ரதிபிம்பதி பிரதிபிம்பிக்கிறது
அப்படிக்காணப்படுகிற ஆனந்தமா
னது புண்ணியகர்மத்தாலுண்டாகி
றவிஷயானந்தமென்றறி.

அ-கை. ஆனந்தங்களை சங்கிரிகத்துச் சொல்லுகிறார்.

ब्रह्मानन्दोवासनाचप्रतिबिंबइतित्रयम् ।
अन्तरेणजगत्यस्मिन्नानन्दोनास्तिकश्चन ॥

ப்ரஹ்மாநந்தோவாஸநாசப்ரதிபிம்பஇதித்ரயம் ।
அந்தரேணஜகத்யஸ்மிந்நாநந்தோநாஸ்திகஸ்சந ॥ ௮௭

Koviloor Digital Library

ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்த மென்றும்	அந்யேந தவிர
வாஸநாநந்தம் வாசனானந்தமென்றும்	அஸ்மிந் இந்த
ப்ரதிபிம்பம் ஜகதிப்ரதிபிம்பானந்த மென்றும்	ஜகதி ஜகத்தில்
த்ரயம் இந்தமூன்றுவிதமானசுகத்தை	ஆநந்தம் ஆனந்தமானது
	கிஞ்சிந்நாஸ்தி ஒன்றுமில்லை.

வி-ம். இதில் சுஷுப்தியில் வருகிற ஆனந்தம் பிர்மானந்தம் எழுந்திருந்து விஷய அனுபவமன்னியில் கண்மூடி சிலகணமானந்தானுபவம் பண்ணுகிறது வாசனானந்தம் அபீஷ்டவிஷய லாபத்தால் அந்தர்முகமனோவிர்த்தியில் பிரதிபிம்பிக்கிற ஆனந்தம் விஷயானந்தம் ஜயா ஆதியில் பிர்மானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று மூன்றுவிதஞ் சொன்னீர். இப்போது அதற்கு விரோதமாகப் பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் விஷயானந்தம் என்று மூன்று சொன்னீர். அதினாலே முன்னுக்குப் பின்விரோதமாயிற்றே. இன்னும் நிஜானந்தமென்றும் யோகானந்தமாகிய முக்கியானந்தமென்றும் இரண்டானந்தஞ் சொல்லப்படுகிறது. இன்னுமிரண்டாவது அத்தியாயத்தில் ஆத்துமானந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியே மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் அத்வைதானந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. நான்காவது அத்தியாயத்தில் வித்தியானந்தமென்றும் ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் விஷயானந்தமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. கடைசியாய் மூன்றுவித ஆனந்தத்தைத்தவிர ஜகத்தில் வேறாக ஆனந்தமில்லையென்று இப்போ சொல்லப்பட்ட தென்பதற்குவிரோதமாயிருக்கிறதே யெனில். அப்படி விரோதமன்றியில் பரிகாரம் சொல்லுகிறோம். முதலில் பிர்மானந்தம் வித்தியானந்தம் விஷயானந்தமென்று சொன்னது அத்தியாயக்கிரமத்திற்கேயாம் யோகானந்தமென்று முதலத்தியாயத்திற்குப் பேர்வைக்கப்பட்டது. வித்தியானந்தம் விஷயானந்தம்போலே அந்தக்கரண விர்த்திரூபமா யிருப்பதால் வித்தியானந்தத்தை விஷயானந்தத்தில் அடக்கியும் முக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்வைதானந்தம் இந்த மூன்றுகளும் பிர்மானந்தத்திற்கு வேறாக இல்லாமையால் இவைகளைப் பிர்மானந்தத்தில் அடக்கியும் உதாசினவஸ்தையில் வருகிற நிஜானந்தமும் விழித்தக்ஷணத்தில் வருகிற வாசனானந்தமும் விஷயத்தைப் பற்றியும் ஸ்வரூபத்தைப்பற்றியு மிராமல் பிர்மானந்தத்தின் அம்சமாத்திரமாயிருப்பதால் இவ்விரண்டானந்தத்தையும் வாசனானந்தமென்று நிச்சயித்து பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் விஷயானந்த மென்கிற மூன்றானந்தத்தைத்தவிர ஜகத்தில் வேறானந்தமில்லையென்று சொன்னது யாதொரு விரோதமுமில்லையாகையால் விஷயானந்தம் பிர்மானந்தம் வாசனானந்தம் நிஜானந்தம் முக்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்வைதானந்தம் வித்தியானந்தமென்று எட்டுவிதமாய்ப் பிரித்துச்சொல்லப்பட்டது. இதில் அஞ்ஞானிகளு

Koviloor Digital Library

க்கு முன்னே சொன்ன விஷயானந்தம் சுஷுப்தியானந்தம் வாசனானந்தம் நி ஜானந்தம் நான்கும் சகஜானுபவமாய்க் காணப்படும். பின்னே சொன்னமு க்கியானந்தம் ஆத்துமானந்தம் அத்துவைதானந்தம் வித்தியானந்தம் இந்த நான்கு ஆனந்தங்களும் ஞானிகளுக்கு சொந்தமாய் அனுபவிக்கப்படும். அ து எதினாலென்றால் ஜன்மகாரணமான அஞ்ஞானமும் வாசனையும் அசுத்தவி த்தியும் அஞ்ஞானிகளுக்கு இருப்பதாலும் ஞானிகளுக்கு ஞானத்தால் அ வைகளின் நாசம் வந்திருப்பதாலும் இப்படி பிரித்தல் சொல்லப்பட்டதென் றறி. ஐயா ஒருபிர்மமே பந்தமோக்ஷங்களுக்குக் காரணமாக எப்படிக்கூடு மெனில். ஜகத்காரணமான அஞ்ஞானோபாதியோடே கூடியிருப்பதால் பிர்ம ம் சிருஷ்டியாதி பந்தங்களுக்கு காரணமாகிறது. இந்தப் பிர்மமே ஞானத்தா ல் அஞ்ஞானரகிதமாகும்போது முத்திக்குக் காரணமாகிறது. ஆகையால் அஞ் ஞானதிசையில் சமாயப்பிர்மமென்றும் ஞானத்திசையில் நிர்மாயப்பிர்மமென் றும் அறிந்துகொள்.

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தில் பிர்மானந்தத்தைச் சொல்ல ஆரம்பவி த்துவாசனானந்தத்தையும் விஷயானந்தத்தையுஞ் சொன்னகாரணமேதோ வெனில்.

तथाचविषयानन्दोवासनानन्दइत्यमू ।
आनन्दौजनयन्नास्तेब्रह्मानंदस्स्वयंप्रभः ॥

தயாசவிஷயாநந்தோவாஸநாநந்தஇத்யமூ ।
ஆநந்தௌஜநயந்நாஸ்தெப்ரஹ்மாநந்தஃஸ்வயம்ப்ரபஃ ॥ அஅ

தயாச அப்படிஇருந்தள்ளளவில்	ஸ்வயம்ப்ரபஃ சுயம்பிரகாசமான
விஷயாநந்தஃ விஷயானந்தமென்றும்	ப்ரஹ்மாநந்தஃ பிர்மானந்தமானது
வாஸநாநந்தஃ இதி வாசனானந்த மெ ன்றும் சொல்லப்பட்ட	ஜநயந் உண்டுபண்ணிக்கொண்டு
அமூ இந்த	ஆஸ்தெ இருக்கிறது ஆகையாலிவ் டத்திலந்தஇரண்டு ஆனந்தங்களை
ஆநந்தௌ இரண்டானந்தங்களை	யுஞ்சொல்லவேண்டிற்று

ச-கை. இதற்கு சுருதியுக்தி யநுபவமென்னவென்று கேட்டவனுக்கு அவைகளையுங் காண்பிவித்து இப்போசொன்ன அர்த்தந்தையு முடித்து மே லே ஆரம்பிவிக்கிறார்.

श्रुतियुक्त्यनुभूतिभ्यःस्वप्रकाशचिदात्मके ।
ब्रह्मानंदेसुप्तिकालेसिद्धेसत्यन्यथाशृणु ॥

ஶ்ருதியுக்த்யநுபூதிப்யஃஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மகெ ।
ப்ரஹ்மாநந்தெஸுப்திகாலெஸித்தெஸத்யந்யதாஶ்ருணு ॥ அசு

Koviloor Digital Library

ஞாநகிய-த்ருநாஹமஸ்மீதி கைவல்யாதி சுருதியாலும் முன்பின்னிருக்கிற பாஷ்யாதியுக்தியாலும் சுகமாய்த் தூங்கினேனென்ற அநுபவத்தாலும்
ஸ்வப்ரகாசஸம்விதாத்மகெ சுயம்பிரகாசமான அறிவில்
ப்ரஹ்மாநந்தெ பிர்மானந்தமானது
ஸுஷுப்திகாலெ சுஷுப்தியவஸ்தையில்
ஸவிசேஷதி சித்தித்திருந்ததுள்ளளவில்
கஞ்யா மற்ற அவஸ்தைகளிலும்
ஸ்ருணு கேள்

அ-கை. அந்த உபாயத்தைக்கிரமமாய்ச் சொல்லுமெனில்.

यआनंदमयस्सुप्तौसविज्ञानमयात्मताम् ।
गत्वास्वप्नंप्रबोधंवाप्राप्नोतिस्थानभेदतः ॥

யஆநந்தமயஸ்ஸுப்தௌஸவிஜ்ஞாநமயாத்மதாம் |
கத்வாஸ்வப்நம்ப்ரபோதம்வாப்ராப்நோதிஸ்தாநபேதத: || ௯௦

ஸுஷுப்தௌ சுஷுப்தியவஸ்தையில்
ய: யாதொரு
ஆநந்தமய: ஆனந்தமயனிருந்தானோ
ஸ: அவனே
விஜ்ஞாநமயாத்மதாம் அதிலிருந்துவெளியேறின உடன்விஞ்ஞானமயனாயிருத்தலை
கத்வா அடைந்து
ஸ்தாநபேதத: ஸ்தானங்களுடைய பேதங்களால்
ஸ்வப்நம் சொப்பனவஸ்தையையாவது
ப்ரபோதம் வா ஜாக்கிராவஸ்தையையாவது
ப்ராப்நோதி அடைகிறான்

அ-கை. அவஸ்த்தாத்திரயங்களை யடைவதற்கு ஸ்தானபேதமேகாரண மென்பது எப்படியெனில்.

नेत्रेजागरणंकण्ठेस्वप्नस्सुप्तिर्हृदंबुजे ।
आपादमस्तकंदेहंव्याप्यजागर्तिचेतनः ॥

நேத்ரேஜாகரணம்கண்டேஸ்வப்நஸ்ஸுப்திர்ஹ்ருதம்புஜே |
ஆபாதமஸ்தகம்தேஹம்வ்யாப்யஜாகர்திசேதந: || ௯௧

நேத்ரே நேத்திரத்தில் ஜீவன்வரும்போது
ஜாகரணம் ஜாக்கிரம்
கண்டே கண்டத்திலிருந்தால்
ஸ்வப்ந: சொப்பனமாம்
ஹ்ருதம்புஜே ஹிருதய கமலத்திலிருக்கும்போது
ஸுப்தி: சுஷுப்தியாம்
ஆபாதமஸ்தகம் ஜக்கிரத்தில் கால்முதல்சிரசுவரை
தேஹம் தேகத்தை
வ்யாப்ய வியாபித்து
சேதந: சேதனனானஜீவன்
ஜாகர்தி ஜீவித்திருக்கிறான்

Koviloor Digital Library

அ-கை. இதற்குயுக்தி அனுபவமேதெனில்.

देहतादात्म्यमापन्नस्तप्तायःपिण्डवत्ततः ।
अहंमनुष्यइत्येवंनिश्चित्यैवावतिष्ठते ॥

தேஹதாதாத்ம்யமாபந்நஸ்தப்தாய:பிண்டவத்தத: |
அஹம்மநுஷ்யஇத்யேவம்நிஶ்சித்யைவாவதிஷ்டதே || ௬௨ ||

தப்தாய: பிண்டவத் தீயில்காயவைத்த
இரும்புஉண்டைபோல் (யத்தை
தேஹதாதாத்ம்யம் தேகத்தில்தாதாத்மி
ஆபந்ந: அடைந்தவனாயிருப்பம்தயு
தத: ஆகையால் (க்தி
அஹம் நான்

மநுஷ்ய: இதி மனிதனென்று
ஏவ இப்படி
நிஶ்சித்ய நிச்சயித்து
அவதிஷ்டதே ஏவ இருக்கவே இருக்
கிறான் இதுவே அனுபவமாம்.

அ-கை. ஜாக்கிரத்தில் ஜீவன்வந்தடைகிற அவஸ்தைகளெத்தனை விதமெனில்.

उदासीनस्सुखीदुःखीत्यवस्थात्रयमेत्यसौ ।
सुखदुःखेकर्मकार्येत्वौदासीन्यंस्वभावतः ॥

உதாஸீநஸ்ஸுகீது:கீத்யவஸ்தாத்ரயமேத்யஸௌ |
ஸுகது:கேகர்மகார்யேத்வௌதாஸீந்யம்ஸ்வபாவத: || ௬௩

உதாஸீந: உதாசினனென்றும்
ஸுகீ து:கீ இதி சுகியென்றும் து
க்கியென்றும்
அஸௌ இந்த ஜீவன்
அவஸ்தாத்ரயம் இப்படி மூவித அவஸ்
ஏதி அடைகிறான் (தைகளை

ஸுகது:கே இதில் சுகதுக்கங்களி
ரண்டும்
கர்மகார்யே புண்ணியபாபகர்மங்க
ளுடைய பலன்களாம்
ஸ்வபாவத: ஸ்வபாவத்தினாலேயுண்
டாகிறது
ஔதாஸீந்யம் து உதாசினமென்றறி

அ-கை. சுகதுக்கங்கள் எத்தனைவிதம் உதாசினம் எப்போவரும் அதிலிருக்கிற அனுபவமெப்படியெனில்.

बाह्यभोगान्मनोराज्यात्सुखदुःखेद्विधामते ।
सुखदुःखान्तरालेषुभवेत्तूष्णीमवस्थितः ॥
नकापिचिन्तामेस्त्यद्यसुखमासमितिब्रुवन् ।
औदासीन्येनिजानन्दभावंवक्तचखिलोजनः ॥

ஸாமாந்யேநாபி போகாத்வா மநோராஜ்யாத் ஸர்வது:கேஷு விஸ்மாரிதேது ।
ஸர்வது:கேஷ்வபாரேஷு தூஷ்ணீம்ஸ்திதி: ॥ ௬௪

ந காபி சிந்தாத்ய ஸுகமாஸ இதி ப்ருவந் ।
ஔதாஸீந்யே நிஜாநந்தஸ்வபாவம் வக்தி ஸர்வஜந: ॥ ௬௫

ஸாமாந்யேந ஸாமாந்ய பாஹ்ய விஷயபோகத்தினாலும்
அபி மநோராஜ்யாத் மனோராஜ்யம்செய்வதாலும்
ஸர்வது:கே ஸகலதுக்கங்களானவை
விஸ்மாரிதங்களாக
ஸதி சொல்லப்படுகின்றன
ஸர்வது:கேஷு இப்படிவருகிற துக்கங்களுடைய மத்தியகாலங்களிலே
தூஷ்ணீம்ஸ்திதி: தூஷ்ணீபாவமான ஸ்திதியும் உண்டாகும் (து
மே எனக்கு

காபி ஏதோஒருவிதமான சிந்தையும்
அத்ய இப்போது
ந அஸ்தி இல்லை
ஸுகம் ஆஸே சுகமாயிருக்கிறேன்
இதி என்று
ப்ருவந் சொல்லிக்கொண்டு
ஸர்வ: சகலமான
ஜந: ஜீவரும்
ஔதாஸீந்யே உதாசீனவேளையில்
நிஜாநந்தஸ்வபாவம் நிஜானந்த ஸ்வபாவத்தை
வக்தி சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. உதாசீன வேளையில் தோன்றுகிற ஆனந்தம் பிர்மானந்தமானதால் இதை வாசனானந்தமென்று சொல்லுவானேனெனில்.

अहमस्मीत्यहंकारसामान्याच्छादितत्वतः ।
निजानन्दोनमुख्योयंकिंत्वसौतस्यवासना ॥

அஹமஸ்மீத்யஹங்காரஸாமாந்யாச்சாதிதத்வத: ।
நிஜாநந்தோநமுக்யோயம்கிந்த்வஸௌதஸ்யவாஸநா ॥ ௬௬

அஹம் நான்
அஸ்மி இதி இருக்கிறேனென்று
அஹங்காரஸாமாந்யாச்சாதிதத்வத: சாமான்ய அகங்காரத்தினால் மூடப்பட்டிருப்பதால்
அயம் இந்த
நிஜாநந்த: நிஜானந்தமானது

முக்ய: முக்கியானந்தம்
ந அன்று
கிந்து பின்னையோவென்றால்
அஸௌ இந்த நிஜானந்தமானது
தஸ்ய அந்த முக்கியானந்தத்தின்
வாஸநா வாசனையென்றறி.

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில்.

Koviloor Digital Library

नीरपूरितभाण्डस्यबाह्येशैत्यंनतज्जलम् ।
किन्तुनीरगुणस्तेननीरसत्तानुमीयते ॥

நீரபூரிதபாண்டஸ்யபாஹ்யேசைத்யம்நதஜ்ஜலம் ।
கிந்துநீரகுணஸ்தேநநீரஸத்தாநுமீயதே ॥ ௯௭ ॥

நீரபூரிதபாண்டஸ்ய ஜலம்பூரித்த பாண்டயினுடைய
பாஹ்யே வெளியில்காண்கிற
சைத்யம் குளிர்ச்சியானது
தத் அந்த
ஜலம் ஜலமாக
ந ஆகாது

கிந்து பின்னையோவென்றால்
நீரகுண: ஜலத்தின்குணமான குளிர்ச்சியே
தேந அதனாலே
நீரஸத்தா ஜலத்திலிருப்பானது
அநுமீயதே அநுமானம் பண்ணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்தமுக்கியானந்தம் எப்போ காணப்படுமெனில்.

यावद्यावदहंकारोविस्मृतोभ्यासयोगतः ।
तावत्तावत्सूक्ष्मदृष्टेर्निजानन्दोऽनुमीयते ॥

யாவத்யாவதஹங்காரோவிஸ்ம்ருதோப்யாஸயோகத: ।
தாவத்தாவத்ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டேர்நிஜாநந்தோऽநுமீயதே॥ ௯௮

யாவத்யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு
அப்யாஸயோகத: பிரமாப்பியாசயோகத்தால்
அஹங்கார: இந்த தேகத்தில் நானென்கிற அகங்காரம்
விஸ்ம்ருத: மறக்கப்படுகிறதோ

தாவத்தாவத் அவ்வளவுக் கவ்வளவு
ஸூக்ஷ்மத்ருஷ்டே: சூக்குமமான ஞானத்திருஷ்டியுடையவனுக்கு
நிஜாநந்த: ஸ்வபாவானந்தமானது
அநுமீயதே அநுமானம் பண்ணப்படுகிறது

அ-கை. அப்படி யகங்காரம் நிற்சேஷமாய் நசித்ததற் கடையாள மேதெனில்,

सर्वात्मनाविस्मृतस्सन्सूक्ष्मतांपरमांव्रजेत् ।
अलीनत्वान्ननिद्रैषाततोदेहोपिनोपतेत् ॥

ஸர்வாத்மநாவிஸ்ம்ருதஸ்ஸந்ஸூக்ஷ்மதாம்பரமாம்வ்ரஜேத் ।
அலீநத்வாந்நநித்ரைஷாததோதேஹோபிநோபதேத் ॥

ஸர்வாத்மநா சர்வவிதத்திலும்
விஸ்ம்ருத: ஸந் அகங்காரம் மறக்கப்பட்டதானல்

பரமாம் புத்தியானது பிரமமாயுள்ள
ஸூக்ஷ்மதாம் சூக்குமத்தன்மையை
வ்ரஜேத் அடையுமவசரத்தில் புத்தியானது

Koviloor Digital Library

ஸுஷுப்திகாலே லயிக்காதபடியினாலே
ஸ்வப்நே இந்த ஸ்வப்நஸ்தானத்து
நித்ரா நித்திரையும்
ந இல்லை
ஏகாக்ரதா ஆகையினாலே
த்வைதம் அபி இந்தத்வைதமும்
தோஷதோ ஸம்ப்ருஷ்டமாது

அ-கை. இதுபிர்மமானந்தமென்கிறதில் பிரமாணமேதெனில்.

नद्वैतंभासतेनापिनिद्रातत्रास्तियत्सुखम् ।
सब्रह्मानन्दइत्याहभगवानर्जुनंप्रति ॥

நத்வைதம்பாஸதேநாபிநித்ராதத்ராஸ்தியத்ஸுகம் ।
ஸப்ரஹ்மாநந்தஇத்யாஹபகவாநர்ஜுநம்ப்ரதி ॥ ௧௦௦

த்வைதம் அபி யாதொரு நிர்விகல்பசமாதி அவஸ்தையில்துவைதமும்
ந பாஸதே விளங்குகிறதில்லை
தத்ர நித்ரா அதிலொன்றுந் தெரியாத நித்திரையுமில்லை
யத் இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் யாதொரு
ஸுகம் சுகமானது
அஸ்தி இருக்கிறதோ
ஸ: அதுவே
ப்ரஹ்மாநந்த: பிர்மானந்தம்
இதி என்று
பகவாந் கிருஷ்ணசுவாமியானவர்
அர்ஜுநம் ப்ரதி அர்ஜுனனைக் குறித்து
ஆஹ சொன்னார்

அ-கை. பக்ஷிபோல இருக்கிற மனது என்னமாய் ஆத்துமாவில் அசைவற்றிருக்குமெனில் இதற்குப் பகவான் கீதையில் சொன்ன உபாயங்களை அனுபவத்திற்கொத்ததாய் இந்த வாக்கியங்களையே பரிகாரமாகச் சொல்லுகிறார்.

शनैश्शनैरुपरमेद् बुद्ध्याधृतिगृहीतया ।
आत्मसंस्थंमनःकृत्वानकिञ्चिदपिचिन्तयेत् ॥

ஶநைஶ்ஶநைருபரமேத்புத்த்யாத்ருதிக்ருஹீதயா ।
ஆத்மஸம்ஸ்தம்மந:க்ருத்வாநகிஞ்சிதபிசிந்தயேத் ॥ ௧௦௧

ஶநை: ஶநை: விஷயத்திலோடுகிற மனதைமெள்ளமெள்ள
த்ருதிக்ருஹீதயா தைரியத்தாலிழுக்கப்பட்டிருக்கிற
புத்த்யா சூக்ஷ்மவிவேகபுத்தியினாலே அம்மனது
உபரமேத் ஒழிவையடைகிறது
மந: அந்தமனதை
ஆத்மஸம்ஸ்தம் ஆத்துமாவில் ஸ்திரமாக
க்ருத்வா இருக்கும்படிபண்ணி
கிஞ்சித் அபி சற்றும்
ந சிந்தயேத் சிந்தியாமலிருக்கவேண்டியது.

அ-கை. இந்தயோகத்தில் முதலிலென்ன செய்யவேண்டியதெனில்.

Koviloor Digital Library

यतोयतोनिश्चरतिमनश्चञ्चलमस्थिरम् ।
ततस्ततोनियम्यैतदात्मन्येववशंनयेत् ॥

𑌯𑌤𑍋𑌯𑌤𑍋𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌵𑌶𑌂𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௧௦௨

யத: யத: யாதொரு யாதொரு விஷயத்தினாலே
சஞ்சலம் அசைவோடே கூடியும் [ற
அஸ்திரம் உறுதியில்லாமையாயுமிருக்கி
மந: மனதானது [றோ
நிஸ்சரதி சலித்துக் கொண்டிருக்கிற

தத: தத: அந்தந்தவிஷயத்திலிருந்
ஏதத் இந்த மனதை [து
நியம்ய நிக்கிரகம்பண்ணி
ஆத்மநி ஏவ சாக்ஷியான தன்னிடத்
வசம் ஸ்வாதீனம் [திலேயே
நயேத் பண்ணவேண்டியது

அ-கை. இந்த மனதின் உபசமனத்தால் என்ன விசேஷங் காணப்படு மெனில்.

प्रशान्तमनसंह्येनंयोगिनंसुखमुत्तमम् ।
उपैतिशान्तरजसंब्रह्मभूतमकल्मषम् ॥

𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌂𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌂𑌸𑍁𑌖𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑍈𑌤𑌿𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌜𑌸𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌮𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌮𑍍 ॥ ௧௦௩

ப்ரசாந்தமநஸம் உபசாந்தமானமன
தையுடையவனும்
அகல்மஷம் பாபரஹிதனும்
ப்ரஹ்மபூதம் பிர்மஸ்வரூபனும்
சாந்தரஜஸம் ரஜோ குண மற்றவனுயு
ஏநம் இந்த [மிருக்கிற

யோகிநம் ஞானயோகியை
உத்தமம் மேலான
ஸுகம் நிர்விகல்பசமாதி சுகமானது
உபைதி ஹி தானேவந் தடைகிற
தன்றோ.

அ-கை. இந்த யோகமஹிமை யார் யாருக்கு யெங்கே சொல்லியிருக்கிறரெனில். கீதையில் பகவான் சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறார்.

यत्रोपरमतेचित्तंनिरुद्धंयोगसेवया ।
यत्रचैवात्मनात्मानंपश्यन्नात्मनितुष्यति ॥
सुखमात्यन्तिकंयत्तद्बुद्धिग्राह्यमतीन्द्रियम् ।
वेत्तियत्रनचैवायंस्थितश्चलतितत्त्वतः ॥
यंलब्ध्वाचापरंलाभंमन्यतेनाधिकंततः ।

Koviloor Digital Library

यस्मिन्स्थितोनदुःखेनगुरुणापिविचाल्यते ॥

तंविद्याद्दुःखसंयोगवियोगंयोगसंज्ञितम् ।

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌚𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௰
𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑌤𑍍𑌰𑌨𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌲𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௨௧
𑌯𑌂𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌪𑌰𑌂𑌲𑌾𑌭𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂𑌤𑌤𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌨𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾𑌪𑌿𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௨
𑌤𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌯𑍋𑌗𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 யோகாப் பியாசத்தி
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 தடையப்பட்டிருக்கிறனாலே
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 சித்தமானது
𑌯𑌤𑍍𑌰 எந்தவஸ்துவில்
𑌉𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇 ஒழிவையடைகிறதோ
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 எந்தவிடத்தில்
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ஆத்துமாவினாலே
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 ஆத்துமாவாகியதன்னை
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌏𑌵 பார்த்துக்கொண்டே
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 தன்னிடத்தில்
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 சந்தோஷத்திருக்கிறானோ
𑌆𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 முடிவாயும்
𑌅𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 மனம் முதலிய இந்திரிய
ங்களுக்கு அவிஷயமாயும்
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 புத்தியினால் மாத்தி
ரம் கிரகிக்கத்தக்கதாயும்
𑌯𑌤𑍍 யாதொரு
𑌸𑍁𑌖𑌂 சுகமிருக்கிறதோ
𑌤𑌤𑍍 அதுவே சுகமென்று
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 அறிந்திருக்கிற
𑌅𑌯𑌂 இவன்
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 யாதொருவஸ்துவில்

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌏𑌵 இருந்தே
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 அந்தத்தத்துவத்திலிருந்து
𑌨 𑌚𑌲𑌤𑌿 சலிக்கிறதில்லையோ
𑌯𑌂 யாதொருலாபத்தை
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 அடைந்தபுருஷன்
𑌤𑌤𑌃 அதைகாட்டிலும்
𑌅𑌪𑌰𑌂 வேறானஎப்படிப்பட்ட
𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌚 லாபத்தையும்
𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 அதிகமாக
𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 யெண்ணமாட்டானோ
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 எந்த வஸ்துவில்
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ஸ்திரமாயிருக்கிறானோ
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 பெரிதான
𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌅𑌪𑌿 துக்கத்தினாலும்
𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇 அசைக்க படமாட்
𑌤𑌂 அதையே [டானோ
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 சகலமான
துக்கங்களுடைய சையோகத்தை
விட்டதாயும் மிருக்கிற
𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂 யோகமென்றபெய
ருடையதென்று
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 அறியவேண்டியது

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்பேர்ப்பட்ட யோகாப்பியாசத்தில் இன்னமுஞ் சிறிதுஞ் செய்யவேண்டிய விஷயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सनिश्चयेनयोक्तव्योयोगोऽनिर्विण्णचेतसा ॥
युञ्जन्नेवंसदात्मानंयोगीविगतकल्मषः ।
सुखेनब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतंसुखमश्नुते ॥

ஸநிஶ்சயேநயோக்தவ்யோயோகோऽநிர்விண்ணசேதஸா ॥ ௧௦௭
யுஞ்ஜந்நேவம்ஸதாத்மாநம்யோகீவிகதகல்மஷ꞉ ।
ஸுகேநப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஶமத்யந்தம்ஸுகமஶ்நுதே ॥ ௧௦௮

ஸநிர்விண்ணசேதஸா துக்கமன்றியிலி
ருக்கிறமனதோடேகூடின
நிஶ்சயேந நிச்சயத்தோடே
ஸ꞉ அந்த
யோக꞉ யோகமானது
யோக்தவ்ய꞉ சேர்க்கத்தக்கது
விகதகல்மஷ꞉ சகலபாபங்களு மற்றவ
னாயு மிருக்கிற புருஷன்
ஏவம் இப்படி
ஸதா சதாகாலமும்
ஆத்மாநம் சாக்ஷியானதன்னை
யுஞ்ஜந் சேர்ந்திருக்கிற
யோகீ யோகியானவன்
ஸுகேந அனாயாசமாக
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
ஸம்ஸ்பர்ஶம் சம்பந்தமாயிருக்கிற
அத்யந்தம் மேலான
ஸுகம் சுகத்தை
அஶ்நுதே அடைகிறனென்று பகவான் சொல்லியிருக்கிறார்

அ-கை. பிர்மாப்பியாசத்தில் வெறுப்பைப் பண்ணக்கூடாதென்று சொன்னதற்குத் திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

उत्सेकउदधेर्यद्वत्कुशाग्रेणैकबिन्दुना ।
मनसोनिग्रहस्तद्वद्भवेदपरिखेदतः ॥

உத்ஸேகஉததேர்யத்வத்குஶாக்ரேணைகபிந்துநா ।
மநஸோநிக்ரஹஸ்தத்வத்பவேதபரிகேதத꞉ ॥ ௧௦௯

குஶாக்ரேண தர்பை நுனியினாலே
ஏகபிந்துநா ஒவ்வொருதிவலையாக
உததே꞉ சமுத்திரத்திலிருந்து ஜலத்
தைச்சிட்டுக்குருவியானது
உத்ஸேகம் இரைத்து
யத்வத் கருடனால் தன்முட்டையை அ
டைந்த கதை யெப்படியோ
தத்வத் அதுபோல
அபரிகேதத꞉ உனக்குங் குருகடா
க்ஷத்தால் துக்கப்படாமல்
மநஸ꞉ மனதினுடைய
நிக்ரஹ꞉ நிக்கிரஹமும்
பவேத் பவிக்கத்தக்கது

அ-கை. இன்னும் இச்சமாதியை யாருக்கு யார் சொல்லியிருக்கிறாரெனில்

बृहद्रथस्यराजर्षेश्शाकायन्योमुनिस्सुखम् ।
प्राहमैत्राख्यशाखायांसमाध्युक्तिपुरस्सरम् ॥

यथानिरिन्धनोवह्निस्स्वयोनावुपशाम्यति ।
तथावृत्तिक्षयाच्चित्तंस्वयोनावुपशाम्यति ॥

ப்ருஹத்ரதஸ்ய ராஜர்ஷேஶ்ஶாகாயந்யோ முநிஸ்ஸுகம் ।
ப்ராஹ மைத்ராக்யஶாகாயாம் ஸமாத்யுக்திபுரஸ்ஸரம் ॥ ௧௧௦
யதா நிரிந்தநோ வஹ்நிஸ்ஸ்வயோநாவுபஶாம்யதி ।
ததா வ்ருத்திக்ஷயாச்சித்தம் ஸ்வயோநாவுபஶாம்யதி ॥ ௧௧௧

ப்ருஹத்ரதஸ்ய பிருகத்ரதனென்கிற
ராஜர்ஷே: ராஜரிஷிக்கு
ஶாகாயந்ய: சாகாயன்யியென்ற
முநி: முனியானவர்
ஸமாத்யுக்திபுரஸ்ஸரம் சமாதிவசையில் சொல்லப்படுகிறபரம்பராவாக்கியங்களுடைய
ஸுகம் சுகத்தை
மைத்ராக்யஶாகாயாம் மைத்திராயனி சாகையில்
ப்ராஹ சொன்னார்

நிரிந்தந: விறகில்லாத
வஹ்நி: அக்னியாது
ஸ்வயோநௌ தனக்குக்காரணமான
யதா எப்படி (ஸ்வரூபத்தில்
உபஶாம்யதி சமனத்தையடைகிறதோ
ததா அப்படி.
வ்ருத்திக்ஷயாத் த்வைதாத்வைத ரூபமானவிருத்திகளுடையக்ஷயத்தால்
சித்தம் சித்தமானது
ஸ்வயோநௌ தன்காரணமான அறிவில்
உபஶாம்யதி உபசாந்தியையடைகிறது

அ-கை. அதினாலென்ன விசேஷமாயிற்றெனில்.

स्वयोनावुपशान्तस्यमनसस्सत्यकामिनः ।
इन्द्रियार्थविमूढस्यानृताःकर्मवशानुगाः ॥

ஸ்வயோநாவுபஶாந்தஸ்ய மநஸஸ்ஸத்யகாமிந: ।
இந்த்ரியார்தவிமூடஸ்யாந்ருதா: கர்மவஶாநுகா: ॥ ௧௧௨

ஸ்வயோநௌ தன்காரணமான சாக்ஷிஸ்வரூபத்தில்
உபஶாந்தஸ்ய லயித்ததாயும்
ஸத்யகாமிந: அழியாதஞானத்தை இச்சித்திருக்கிற

இந்த்ரியார்தவிமூடஸ்ய விஷயபராமுகத்தையுடையதாயுமிருக்கிற
மநஸ: மனதிற்கு
கர்மவஶாநுகா: பிருப்தகர்மத்தால்வருகிறபோகங்கள்

Koviloor Digital Library

ஸந்ரதாஃ ஜலத்திலெழுதின எழுத்	துப்போல பொய்யாய்ப் போய்வி டுகின்றன

அ-கை. சித்தோபசாந்தியால் ஜகத்தைப் பொய்யாய்ப்போய்விடுமென்று சொன்னது கூடாது. ஜகத்திற்குச் சித்தம் உபாதானகாரண மில்லையே யென்றால் நீ சொன்னபடி க்ரமசிருஷ்டியால் அப்படியானாலும் எப்போதும் சுகத்திற்குக் காரணம் சித்தந்தானே யுகபத்சிருஷ்டியிலேயோ வென்றால் தன்னையறியாத அஞ்ஞானத்தால் முதலில் சித்தமேயுண்டாயிற்றென்றும் அதிலிருந்து சகலமும் உண்டாயிற்றென்று சுருதி சொல்வதாலும் அனுபவசித்தமில்லாத சுஷுப்தியில் சகலரும் சுகிகளாயும் சித்தமுள்ள ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் துக்கிகளாயுமிருப்பது உலகப்பிரசித்தமானதால் சித்தசோதனை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

चित्तमेवहिसंसारस्तत्प्रयत्नेनशोधयेत् ।

சித்தமேவஹிஸம்ஸாரஸ்தத்ப்ரயத்நேநஸோதயேத் ।

சித்தம் ஏவ புருஷனுக்குத்தன் சித்தந்தானே	தத் அந்தசித்தத்தை
ஸம்ஸாரஃ ஹி சகலவிதமான சம்சாரமன்றோ	ப்ரயத்நேந மெய்வருத்தத்தால்
	ஸோதயேத் சோதனைபண்ணவேண்டியது

அ-கை. எப்படி சித்தமோ அப்படிப் புருஷனுருவனென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

यच्चित्तस्तन्मयोमर्त्योगुह्यमेतत्सनातनम् ॥

யச்சித்தஸ்தந்மயோமர்த்யோகுஹ்யமேதத்ஸநாதநம் ॥ ௧௧௧

மர்த்யஃ புருஷனானவன்	ஏதத் இதுவே
யச்சித்தஃ யாதொருவிஷயத்தில் சித்தத்தை யுடையவனாயிருக்கிறானோ	ஸநாதநம் அனாதிசித்தமான
தந்மயஃ அந்தவடிவமாகவே ஆகிறான்	குஹ்யம் ரகசியமென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. அனாதி பரம்பரையாய் ஆர்ஜ்ஜிக்கப்பட்டிருக்கிற சஞ்சித கர்மங்கள் சித்தசோதனையால் எப்படி நிவர்த்தியாகுமெனில்.

चित्तस्यहिप्रसादेनहन्तिकर्मशुभाशुभम् ।
प्रसन्नात्मात्मनिस्थित्वासुखमक्षयमश्नुते ॥

சித்தஸ்யஹிப்ரஸாதேநஹந்திகர்மஸுபாஸுபம் ।

ப்ரஸந்நாத்மாத்மநிஸ்தித்வாஸுகமக்ஷயமஸ்நுதே ॥ ௧௧௨

Koviloor Digital Library

விதுஷ விவேகியானவன்சித்தத்திலு டைய
ப்ரஸாதேந பிரசாதத்தினாலேயே
ஸம்ஸாரஸம்பந்தியபாப ஸ்வரூப
கர்ம கர்மத்தை (மான
நஸ்யதி கொல்லுகிறானன்றோ
ப்ரஸந்நாத்மா அவனே பிரசன் னமான சித்தத்தையுடையவனாய் சாக்ஷியாகிய தன்னிடத்தில்
ஸ்தித்வா இருந்துக்கொண்டு
அக்ஷயம் அழிவற்ற
ஸுகம் ஆனந்தத்தை
அஸ்நுதே அடைகிறான்

அ-லக. ஆத்துமாவில் சித்தத்தை எதுபோல் வைக்கவேண்டுமெனில்.

समासक्तंयथाचित्तंजन्तोर्विषयगोचरे ।
यद्येवंब्रह्मणिस्यात्तत्कोनमुच्येतबन्धनात् ॥

ஸமாஸக்தம்யதா சித்தம்ஜந்தோர்விஷயகோசரே ।
யத்யேவம்ப்ரஹ்மணிஸ்யாத்தத்கோநமுச்யேதபந்தநாத் ॥ ககரு

ஜந்தோ: சகலஜந்துகளுக்கும்
விஷயகோசரே சப்தாதி விஷயங்க ளில்
சித்தம் யாதொருசித்தமானது
யதா எப்படிப்பரவசமாய்
ஸமாஸக்தம் ஆசையுடன்அழுந்தியிரு க்கிறதோ
தத் அப்படியந்தச்சித்தமானது
ஏவம் இவ்விதமாகயிருக்கிற
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்
ஸ்யாத் யதி அழுந்தி இருந்தானால்
க: எவன்தான்
பந்தநாத் பந்தத்திலிருந்து
நமுச்யேத விடுப்படமாட்டான்

அ-கை. மனது எத்தனை விதமெனில்.

मनोहिद्विविधंप्रोक्तंशुद्धंचाशुद्धमेवच ।
आशुद्धंकामसंपर्काच्छुद्धंकामविवर्जितम् ॥
मनएवमनुष्याणांकारणंबन्धमोक्षयोः ।
बन्धायविषयासक्तंमुक्त्यैनिर्विषयंस्मृतम् ॥

மநோஹித்விவிதம்ப்ரோக்தம்சுத்தம்சாசுத்தமேவச ।
அசுத்தம்காமஸம்பர்க்காச்சுத்தம்காமவிவர்ஜிதம் ॥ ககசு
மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ: ।
பந்தாயவிஷயாஸக்தம்முக்த்யைநிர்விஷயம்ஸ்ம்ருதம் ॥ ககஎ

மந: மனதானது
சுத்தம்.ச சுத்தமென்றும்
அசுத்தம்.ச அசுத்தமென்றும்
த்விவிதம் ஏவ இரண்டு விதமாகவே

ஶ்ருதௌஹி சொல்லப்படுகின்றது
காமஸம்பர்க்காத் ஆசைகளுடைய சம்பந்தத்தால்
அஶுத்தம் அசுத்தமாகிறது
காமவிவர்ஜிதம் ஆசையன்றியிலேயே இருந்ததானால்
ஶுத்தம் சுத்தமாக ஆகிறது
மநுஷ்யாணாம் மனிதர்களுக்கு
பந்தமோக்ஷயோ: பந்தமோக்ஷங்களில்
மந ஏவ மனதுதானே
காரணம் காரணமாயிருக்கிறது
விஷயாஸக்தம் விஷயத்திலாசையையுடையதானால்
பந்தாய பந்தத்தின்பொருட்டாகிறது
நிர்விஷயம் விஷய ஆசையை விட்டிருந்ததேயானால்
முக்த்யை மோக்ஷத்தின் பொருட்டாகிறதென்று [து
ஸ்ம்ருதம் சுருதியால் சொல்லப்படுகிற

அ-கை. சமாதியினால் சுகம் வருமென்பதில் பிரமாணமேதெனில்.

समाधिनिर्धूतमलस्यचेतसोनिवेशितस्यात्मनियत्सुखंभवेत् ।
नशक्यतेवर्णयितुंगिरातदास्वयंतदन्तःकरणेनगृह्यते ॥ [ஸ

ஸமாதிநிர்தூதமலஸ்ய சேதஸோ நிவேஶிதஸ்யாத்மநி யத்ஸுகம் பவே
நஶக்யதே வர்ணயிதும் கிரா ததா ஸ்வயம் ததந்த:கரணேந க்ருஹ்யதே ||

ஸமாதிநிர்தூதமலஸ்ய ஜீவப்பிரம்மைக்கியமான அகண்டாகார சமாதியினால் கழுவப்பட்டிருக்கிற ராஜச தாமசங்களாகிற மலங்களையுடையதாயும்
ஆத்மநி ஆத்துமாவிடத்தில்
நிவேஶிதஸ்ய வைக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
சேதஸ: மனதிற்கு
யத் யாதொரு
ஸுகம் பவேத் நிர்விகற்பசுக முண்டாகிறதோ
கிரா அதைவாக்கினால்
வர்ணயிதும் வர்ணிக்க
நஶக்யதே ஆதிசேஷனாலுமுடியாது
ததா அப்போகாணப்படுகிற
தத் அந்தசுகமானது
ஸ்வயம் தானாயிருக்கிற
அந்த:கரணேந அந்தக்கரணவிருத்தியிலுண்டானஞானத்தால் மாத்திரம்
க்ருஹ்யதே கிரகிக்கப்படுகிறது

அ-கை. இக்காலத்திலவ்விதசமாதி செய்யும்படியான எமாதி அஷ்டாங்கயோகங்களொன்று மில்லாமையால் எப்படிக் கூடுமெனில்.

यद्यप्यसौचिरंकालंसमाधिर्दुर्लभोनृणाम् ।
तथापिक्षणिकोब्रह्मानन्दोनिश्चाययत्यसौ ॥

யத்யப்யஸௌ சிரங்காலம் ஸமாதிர்துர்லபோ ந்ருணாம் |
ததாபி க்ஷணிகோ ப்ரஹ்மாநந்தோ நிஶ்சாயயத்யஸௌ || ௧௧௪

Koviloor Digital Library

யதி. ததி. நீசொல்லுகிறபடியானாலும்
அபௌ இந்த
வைராக்யே சமாதியானது
ந்ருணாம் மனிதர்களுக்கு [அ
சிரகாலம் வெகுகாலம் வரையிருப்ப
தத்வஜ்ஞம் ஆர்லபந்தான்
ததா ததி அப்படியிருந்தபோதிலும்
க்ஷணிகம் க்ஷணிகசமாதியால்
அவன் இந்த
ப்ரஹ்மாத்மஜ்ஞானம் பிரமாணத்தமானது
நிர்ணயம் நிச்சயம் பண்ணகூடும்

அ-கை. வெகுபேர்களிந்த நிச்சயத்தை யடையாமலிருக்கிறார்களேயெனில்.

श्रद्धालुर्व्यसनीयोत्रनिश्चिनोत्येवसर्वथा ।

निश्चितेतुसकृत्तस्मिन्विश्वसित्यन्यदाप्ययम् ॥

ச்ரத்தாளுர்வ்யஸநீயோத்ர நிச்சிநோத்யேவ ஸர்வதா ।

நிச்சிதே து ஸக்ருத்தஸ்மின் விச்வஸித்யந்யதாப்யயம் ॥ கஉ௦

ச்ரத்தாளு: நம்பிக்கையுடையவனாகிற
த்தையுடையவனாயும்
அத்ர இந்தசமாதியில்
வ்யஸநீயம் அக்கரையுள்ளவனாயுமிரு
க்கிறபுருஷன்
ஸர்வதா சதாகாலமும்
நிச்சிநோதி ஏவ நிச்சயித்தே இருப்ப(ன்
ஸக்ருத் ஒருதடவை
தஸ்மின் அந்தப்பிரமாத்மபுத்தியானது
நிச்சிதே து நிச்சயம்பண்ணப் பட்
டிருந்துள்ளாவில்
அந்யதா ததி மற்றசமாதி இல்லாதகா
லங்களிலும்
அயம் இந்தபுருஷன் (யிருப்பன்
விச்வஸிதி நம்பிக்கையோடேயேகூடி-

அ-கை. அந்தப் புருஷன் உதாசினவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானெனில்.

तादृक्पुमानुदासीनकालेप्यानन्दवासनाम् ।

उपेक्ष्यमुख्यमानन्दंभावयत्येवतत्परः ॥

தாத்ருக் புமாநுதாஸீநகாலேப்யாநந்தவாஸநாம் ।

உபேக்ஷ்ய முக்யமாநந்தம் பாவயத்யேவ தத்பர: ॥ கஉக

தாத்ருக் புமாந் சமாதிசுகத்தையனு
பவித்த அப்பேர்ப்பட்டபுருஷன்
உதாஸீநகாலே ததி உதாசினவஸ்
த்தையிலும்
ஆநந்தவாஸநாம் ஆனந்தவாசனையா
னதொனந்தத்தை
உபேக்ஷ்ய உபேக்ஷித்து
தத்பர: முக்கியானந்தத்திலுத்யுக்த
னாயிருந்து
முக்யம் சமாதி
ஆநந்தம் ஆனந்தத்தை [இருப்பன்
பாவயதி. பாவித்துக்கொண்டே

அ-கை. அது எதினாலெனில்.

Koviloor Digital Library

परव्यसनिनीनारीव्यग्रापिगृहकर्मणि ।
तदेवास्वादयत्यन्तःपरसङ्गरसायनम् ॥

𑌪𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌿𑌨𑍀𑌨𑌾𑌰𑍀𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌗𑍃𑌹𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑌸𑌾𑌯𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௨௨

𑌪𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌿𑌨𑍀 பரபுருஷனிடத்திலெண்ணமுள்ளவளான
𑌨𑌾𑌰𑍀 ஸ்திரீயானவள்
𑌗𑍃𑌹𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 வீட்டுக் காரியத்தில்
𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌪𑌿 சாவதானமாயிருந்தாலும்
𑌤𑌤𑍍 அந்த
𑌪𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑌸𑌾𑌯𑌨𑌂 பரபுருஷனுடைய ஆலிங்கனாதிகளால் உண்டாயிருக்கிற நூதன சுகரசத்தையே
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 உள்ளே
𑌆𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 பானம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பாள்.

அ-கை. இந்த திருஷ்டாந்தார்த்தத்தை தாஷ்டாந்தத்தில் சேர்க்கிறார்.

एवंतत्वेपरेशुद्धेधीरोविश्रान्तिमागतः ।
तदेवास्वादयत्यन्तर्बहिर्व्यवहरन्नपि ॥

धीरत्वमक्षप्राबल्येप्यानन्दास्वादवाञ्छया ।
तिरस्कृत्याखिलाक्षाणितच्चिन्तायांप्रवर्तनम् ॥

𑌏𑌵𑌂𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌪𑌰𑍇𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌧𑍀𑌰𑍋𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 ॥ ௧௨௩

𑌧𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌾𑌬𑌲𑍍𑌯𑍇𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌯𑌾 ।
𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௨௪

𑌏𑌵𑌂 இப்படி
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 பரிசுத்தமாயிருக்கிற
𑌪𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 பரமாத்துமவஸ்துவில்
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 சிரமபரிகாரத்தை
𑌆𑌗𑌤𑌃 அடைந்தவனாயிருக்கிற
𑌧𑍀𑌰𑌃 தீரனான ஞானி
𑌬𑌹𑌿𑌃 வெளியிலே
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌅𑌪𑌿 விவகாரம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தாலும்
𑌤𑌤𑍍 𑌏𑌵 அந்த ஆனந்தானுபவத்தைத்தானே
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 உள்ளே
𑌆𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 ஆஸ்வாதனம்பண்ணிக் கொண்டிருப்பன் தீரத்வமாவதேதென்றால்
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌾𑌬𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌪𑌿 விஷயங்களிலிழுத்துப்போகிற இந்திரியங்களுடைய பிராபல்லியமிருந்தாலும்சாப்பிட உட்கார்ந்தவனை கையைப்பற்றி யிழுத்தாலும் போஜன வாஞ்சையுள்ளவன் போல
𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌯𑌾 இந்தப் பிரமானந்தத்தைச் சாப்பிடவேண்டுமென்கிறவாஞ்சையினாலே திருஷ்டாந்தத்தில் இவன்கைபப்பற்றி யி

Koviloor Digital Library

முக்தப்பெயர்களை யெல்லாமெப்ப
டி நூதிரிப்போட்டு திரனுய்ப்புதிப்
பதுபோனுமிவன்
கலிகைகணாணிய கலநிந் திரியங்களையும்
திரஸ்க்ருத்ய திரஸ்காரம்பண்ணி

தத்ஜ்ஞாயாம் அந்த ஸ்வரூப சிந்தனை
யிலேயே
ப்ரவர்த்தநம் பிரவர்த்தித் திருப்பது
தான்
விஶ்ரமம் திரத்வம்

அ-கை. விச்சிராந்தியை அடைந்திருப்பனென்று சொன்னது யாதெனில்.

भारवाहीशिरोभारंमुक्त्वास्तेविश्रमंगतः ।
संसारव्यापृतित्यागेतादृग्बुद्धिस्तुविश्रमः ॥

பாரவாஹீ ஶிரோபாரம் முக்த்வாஸ்தே விஶ்ரமம் கத꞉ ।
ஸம்ஸாரவ்யாப்ருதித்யாகே தாத்ருக்புத்திஸ்து விஶ்ரம꞉ ॥ ௧௨௫

பாரவாஹீ சுமைதூக்குகிறவன்
ஶிரோபாரம் தலையிலிருக்கிற சுமை
முக்த்வா போட்டு (யை
விஶ்ரமம் சிரமபரிகாரத்தையெப்படி
கத꞉ அடைந்து
ஆஸ்தே இருப்பானோ
ஸம்ஸாரவ்யாப்ருதித்யாகே அப்படி

சரீராதி சம்சாரங்களுடைய வியா
பாரத்தை பரித்தியாகம் பண்ணுவ
தில்
தாத்ருக்புத்தி꞉ து அப்பேர்ப் பட்ட
புத்தியுண்டாவதே
விஶ்ரம꞉ சிரமபரிகாரமென்று சொன்
னதென்றறி

அ-கை. பரமவிச்சிராந்தி அடைந்தவனுக்கடையாளமேதெனில்.

विश्रान्तिपरमांप्राप्तस्त्वौदासीन्येयथातथा ।
सुखदुःखदशायाश्चतदानन्दैकतत्परः ॥

விஶ்ராந்திம் பரமாம் ப்ராப்தஸ்த்வௌதாஸீந்யே யதா ததா ।
ஸுகது꞉கதஶாயாஞ்ச ததாநந்தைகதத்பர꞉ ॥ ௧௨௬

பரமாம் மேலான
விஶ்ராந்திம் விச்சிராந்தியை
ப்ராப்த꞉ அடைந்தபுருஷன்
ஔதாஸீந்யே து உதாசிவமேயோ பி
யதா எப்படி (ல்
ததா ஆனந்தமாயிருந்தானோஅப்படி
ஸுகது꞉கதஶாயாஞ்ச சுகதுக்கங்க

ளைக் கொடுப்பதற்குக்காரணமான
காலத்திலும்
ததாநந்தைகதத்பர꞉ அந்த சுகது
க்கங்களைப்புகளைபரித்தியாகம் பண்
ணிப்போட்டு அந்த முக்கியானந்த
த்திலேயேபெண்ணமுள்ளவனு யி
ருப்பன்

அ-கை. அநுசந்தானத்திற்கு விரோதியான விஷயம்வருங்காலையில் இவ
னுக்கேப்படித் தோன்றுமெனில்.

Koviloor Digital Library

अग्निप्रवेशहेतौ धीः शृङ्गारे यादृशी तथा ।
धीरस्योदेति विषयेऽनुसन्धानविरोधिनि ॥

ஸுஹ்ருத்வேஶ்மஸு தஸ்யா: ஶ்ருங்காரே யாத்ருஶீ ததா ।
தீரஸ்யோதேதி விஷயேऽநுஸந்தாநவிரோதிநி ॥ ௧௨௭

ஸுஹ்ருத்வேஶ்மஸு பார்த்தாவுடன் அக்னியில் பிரவேசிக்க எத்தனப்படும் வேளையில்
ஶ்ருங்காரே அலங்காரத்தில்
யாத்ருஶீ எப்படியவள்
தீ: புத்தி வெறுக்குமோ
ததா அப்படி
தீரஸ்ய தீரனான ஞானிக்கு
அநுஸந்தாநவிரோதிநீ ஸ்வரூபானுசந்தானத்திற்கு விரோதமாய் வருகிற
விஷயே விஷயானந்தத்திலும்
உதேதி வெறுக்கும்படியான புத்தி யுண்டாகிறது

அ-கை. அநுசந்தானத்திற்கு விரோதமன்றியி லிருக்கிற பிராரப்தபோகம் எப்படி புஜிப்பனெனில்.

अविरोधिसुखे बुद्धिः स्वानन्दे च गमागमौ ।
कुर्वन्त्यास्ते क्रमादेषा काकाक्षिवदितस्ततः ॥

அவிரோதிஸுகே புத்தி: ஸ்வாநந்தே ச கமாகமௌ ।
குர்வந்த்யாஸ்தே க்ரமாதேஷா காகாக்ஷிவதிதஸ்தத: ॥ ௧௨௮

அவிரோதிஸுகே அனுசந்தானத்திற்குவிரோதமில்லாமல் வருகிற விஷயசுகத்திலும் (திலும்
ஸ்வாநந்தே ச தன்னுடைய ஆனந்தத்
கமாகமௌ போக்குவரத்துக்களை
குர்வந்தீ பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற
ஏஷா இந்த ஞானியின்
புத்தி: புத்தியானது (போல
காகாக்ஷிவத் காக்கையினுடைய கண்
க்ரமாத் கிரமமாக (ம்
இதஸ்தத: இவிடத்திலுமவிடத்திலு
ஆஸ்தே போக்குவரத்தாகவே இருக்கும் இரண்டானந்தத்தில் ஒன்றையும் விட்டுக்கொடுக்கமாட்டாது.

அ-கை. காக்கைக்கண் திருஷ்டாந்தத்தை யனுபவத்தில் காட்டவேண்டுமெனில்.

एकैव दृष्टिः काकस्य वामदक्षिणनेत्रयोः ।
यात्यायात्येवमानंदद्वये तत्त्वविदो मतिः ॥

ஏகைவ த்ருஷ்டி: காகஸ்ய வாமதக்ஷிணநேத்ரயோ: ।
யாத்யாயாத்யேவமாநந்தத்வயே தத்த்வவிதோ மதி: ॥ ௧௨௯

காகஸ்ய காக்கைக்கு
ஏகா [illegible]

Koviloor Digital Library

ஈ-ருஷிதே வைவ திருஷ்டிதானே
வாஜ்ஞவல்க்ய நேத்ரயோதே இடது நேத்
திரத்திலும் வலது நேத்திரத்திலும்
யாகி போகிறதும்
ரூயாதி வருகிறதுமாயிருப்பதுபோல
ஏவை இப்படி.

தத்வவித் தத்துவஞானியினுடைய
உக்தி: புத்தியும்
ஸுகத்வயே பிர்மானந்தத்திலும்வி
ஷயானந்தத்திலும் போக்குவரத்தா
யிருக்கும்

அ-கை. விஷயானந்தமும் பிர்மமானந்தமும் பிராமணனும் துலக்கனுமெப்படியொன்று சேரமாட்டார்களோ அப்படியொன்றுக்கொன்று விரோதமாயிருப்பதால் ஒருஆனந்தத்தைப் புஜிக்கும்போது மற்றோரானந்தம் மறைந்து போகுமே எப்படி. யிரண்டானந்தத்தோடே கூடியிருப்பனெனில்.

भुञ्जानोविषयानन्दंब्रह्मानन्दञ्चतत्त्ववित् ।
द्विभाषाभिज्ञवद्विद्यादुभौलौकिकवैदिकौ ॥

புஞ்ஜாநோவிஷயாநந்தம்ப்ரஹ்மாநந்தஞ்சதத்த்வவித் ।
த்விபாஷாபிஜ்ஞவத்வித்யாதுபௌலௌகிகவைதிகௌ ॥ ௧௩௦

விஷயாநந்தம் விஷயானந்தத்தையும்
ப்ரஹ்மாநந்தம் ச அதற்குளதிர்முறை
யான பிர்மானந்தத்தையும்
புஞ்ஜாந: புஜித்துக்கொண்டிருக்கிற
தத்வவித் தத்துவஞானி

த்விபாஷாபிஜ்ஞவத் இரண்டுபாஷை
தெரிந்தவன்போல்
லௌகிகவைதிகௌ லோகசம்பந்தமா
யும் ஆத்துமசம்பந்தமாயும்
உபௌ இரண்டானந்தங்களையும்
வித்யாத் அறிந்திருப்பான்

அ-கை. ஐயா பிராரப்த துக்கம் அனுபவிக்கும்போது இவன் யெப்படியானந்தமாயிருப்பானெனில்.

दुःखप्राप्तौनचोद्वेगोयथापूर्वंयतोद्विदृक् ।
गङ्गामग्नार्धकायस्यपुंसश्शीतोष्णधीर्यथा ॥

து:கப்ராப்தௌநசோத்வேகோயதாபூர்வம்யதோத்விதிருக் ।
கங்காமக்நார்த்தகாயஸ்யபும்ஸஶ்ஶீதோஷ்ணதீர்யதா ॥ ௧௩௧

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே அ
ஞ்ஞாதிசையில்துவிததிருஷ்டியை
த்விதிருக் மாத்திரம்வைத்திருந்தபுரு
ஷனுக்கு இப்போ விசாரத்தினாலு
ண்டான ஞானநேத்திரமும் கூட
உண்டாயிருக்கிறதோ

அத: அந்தக்காரணத்தினால்
து:கப்ராப்தௌ பிராரப்ததுக்கம் வ
ந்தசமயத்திலும்
யதாபூர்வம் முன்போலவனுக்கு
உத்வேக: ந துக்கமுண்டாகமாட்
டாது

Koviloor Digital Library

ஶாமாஙீஷ்நாயகா யஸ்ய ஸுகம் — பாதிசரீரம்கங்கையில் முழுகியிருக்கிற புருஷனுக்கு

ஶீதோஷ்ணயோ: தன்னிருக்குள் கான்கிற குளிர்ச்சியும் மேலேதாங்கிற வெய்யிலாலுண்டான உஷ்ணத்தையும் அறிகிறதனம்

யதா உண்டாயிருப்பதுபோல இவனுக்குமிருக்குமென்றறி.

அ-கை. இவன் சொப்பனுவஸ்தையில் எப்படி யிருப்பானெனில்.

इत्थंजागरणेतत्त्वविदोब्रह्मसुखंसदा ।

भातितद्वासनाजन्येस्वप्नेतद्भासतेतथा ॥

இத்தம் ஜாகரணே தத்வவிதோ ப்ரஹ்மஸுகம் ஸதா ।

பாதி தத்வாஸநாஜந்யே ஸ்வப்நே தத்பாஸதே ததா ॥ ௧௭௨

இத்தம் இப்படி

ஜாகரணே ஜாக்கிரத்தில்

ஸதா எப்போதும்

தத்வவித: தத்துவஞானிக்கு

ப்ரஹ்மஸுகம் பிர்மானந்தம்

பாதி விளங்கும்

தத்வாஸநாஜந்யே அந்தஜாக்கிரத்வாசனையினலே

ஸ்வப்நே உண்டுபண்ணப்பட்டிருக்கிற சொப்பனத்திலும்

ததா அப்படியே

தத் அந்தப்பிர்மானந்தம்

பாஸதே விளங்கும்

அ-கை. இப்படி சகலஞானிகளும் சொப்பனத்தில் விஷய விகாரங்களோ டில்லாமல் ஸ்வரூபானுசந்தானத்துடனேகூடி இருப்பார்களோவெனில் சொப்பனம் ஆனந்தானுபவத்தினுல் மாத்திரம் உண்டாகவில்லை பின்னையேதெனில் அவித்தியவாசனை யினுலும் உண்டாவதால் நியமமில்லை.

अविद्यावासनाप्यस्तीत्यतस्तद्वासनोत्थिते ।

स्वप्नेमूर्खवदेवैषसुखंदुःखञ्चवीक्षते ॥

அவித்யாவாஸநாப்யஸ்தீத்யதஸ்தத்வாஸநோத்திதே ।

ஸ்வப்நே மூர்க்கவதேவைஷ ஸுகம் து:கஞ்ச வீக்ஷதே ॥ ௧௭௩

அவித்யாவாஸநா அபி அவித்தியா வாசனையும்

அஸ்தி இதி சொப்பனத்திலிருக்கிறது

அத: ஆகையினலே

தத்வாஸநோத்திதே அந்த அவித்தியா வாசனையில் நின்றுண்டான

ஸ்வப்நே சொப்பனுவஸ்தையில்

ஏஷ: இந்தஞானி

மூர்க்கவதேவ மூர்க்கனுயுள்ளவன் போல

ஸுகம் து:கம் ச சுகத்தையும் துக்கத்தையும்

Koviloor Digital Library

வி௯௦.த அநுபவிக்கிறதாகக்காண்பன்

அ-கை. இதுவரை உபதேசித்த சகல அர்த்தத்தையும் முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेब्रह्मानन्दप्रकाशकम् ।
योगिप्रत्यक्षमध्यायेप्रथमेस्मिन्नुदीरितम् ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதேக்ரந்தேப்ரஹ்மாநந்தப்ரகாசகம் ।
யோகிப்ரத்யக்ஷமத்யாயேப்ரதமேஸ்மிந்நுதீரிதம் ॥ ௧௩௪

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே பிர்மமானந்தமெ ன்றபெயரிட்டப்பட்டிருக்கிற
க்ரந்தே இந்தக்கிரந்தத்தில்
ப்ரஹ்மாநந்தப்ரகாசகம் பிர்மானந்த த்தைப்பிரகாசம் பண்ணிவைக்கிற தாயுமிருக்கிற
யோகிப்ரத்யக்ஷம் ஞானிகளுக்குத் தடையன்றியிருக்கிறஅபரோக்ஷ ஞானமானது
அஸ்மிந் ப்ரதமே இந்தமுதலாவது
அத்யாயே அத்தியாயத்தில்
உதீரிதம் சொல்லப்பட்டது.

யோகானந்தம் முற்றிற்று.

---

(௧௨)வது ஆத்மானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

உத்தமாதிகாரிகளுக்கு முன்சொன்ன யோகானந்தத்தால் ஞானமறியத்தக்கது. அஃது அற்றவர்களாயும், சாதனங்களற்றவர்களாயும், மந்தபுத்தியுடன்கூடின ஸ்திரீமுதலானவர்களுக்கும் எளிதில் ஞானமுண்டாவதற்காகாக இப்பிரகரணமாரம்பிக்கிறார். இவ்வாறு பிரகதாரண்ணியத்தில் ஆறுவது அத்தியாயத்தில் ஐந்தாவது பிரமாணத்தில் யாஞ்ஞவல்கிய மகரிஷியானவர் தன் பத்தினியான அன்புள்ள நாயகியை நோக்கியே மைத்திரேயி பெண்ணே உனக்கும் மற்றபத்தினியான காத்தியாயனிக்கும் நான் அனேகதிரவியம் சீடனை ஜனகனிடம் சம்பாதித்திருக்கிறேன். உனக்கும் காத்தியானிக்கும் பாகம்செய்துவைத்துவிட்டு ஜீவன்முக்திசுகத்திற்காக வித்துவத் சன்னியாசியாய் வனமேகிறேனென்ற நாயகன் வசனம்கேட்ட மைத்தரேயியானவள் எனதன்பனே பணத்தால் சாகாத்தன்மை வருமாவெனில் எனதன்பான நாயகமே பணசையாலொருக்காலும் ஞானம் வராது. எல்லாவிஷயத்திலும் அதிகப்பிரியரான (ஆத்தமா)வே நீயென்றறியக்கடவாய். இம்மொழியைக்கேட்ட அம்மனைவி எவ்வாறு அதைத்தெரிந்துகொள்வேனெனில் எ அழகானபெண்ணே நீ

Koviloor Digital Library

நாயகனிடத்தில் வைக்கிறப்பிரீதியானது உன்னிமித்தமேயன்றி நாயகன் நிமித்தமில்லாததுபோலும், நாயகன் உன்னிடத்தில் வைக்கிறப்பிரீதியும் தனக்கன்றி பெண்ஜாதியின் பிரயோஜனமில்லாதது போலும் புத்திரனிடத்திலும் ரத்தினமுதல் பணமிறுதியிருக்கிற வஸ்துக்களிடத்துமிருக்கிறப் பிரீதியும் செட்டி காளைமாட்டில்வைக்கிற பிரீதியும் பிராமணத்துவமும் க்ஷத்திரியத்தன்மையும் வைசியனும் சூத்திரனும் லோகங்களிலும் வேதங்களிலும் பஞ்சபூதங்களிலும் இவை முதலிய வஸ்துக்களில் பிரீதிவைப்பது தனக்காகவேயொழிய, அந்தந்த பொருள்களுக்கல்ல புத்திரனை ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது கௌணாத்துமஞானம். தேகமே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது மித்தியாத்துமஞானம் ஜீவனே ஆத்துமாவென்று பார்ப்பது கருத்திராத்துமஞானம் இவைகளுக்கன்னியமான (சாக்ஷி)யே தானென்று அறிவதே முக்கியாத்துமஞானம் இவ்வாறு பஞ்சகோசங்களு மில்லையென்ற நேதிவாக்கியத்தா லவைகளைத்தள்ளி, ஆத்துமா அஸிஞ்சியென்று நீ அறிந்துகொள்ளக் கடவாய். இவ்விதம் அறிவதே ஆத்துமானந்தம். முன் யோகானந்தத்தினால் எந்த ஆனந்தம் அடையப்பட்டதோ அதுவே இந்த ஆத்துமானந்தத்திலும் அடையப்படும்.

ஆத்துமானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீ கணேசாய நம:.

ஸ்ரீ சாரதாம்ப ப்ரஹ்மாநந்த குரவே நம:.

ப்ரஹ்மாநந்தே யோகாநந்த:.

அ-கை. இப்போது முதலாவது அத்தியாயத்தில் விவேகிக்கி சமாதியோகத்தால் பிர்மானந்தத்தை அடைகிற விதத்தைகாண்பித்து மூடனுமிருந்து அறியவேணுமென்கிற அவாவுடையவனுக்கு ஆத்துமானந்தமென்கிற சாங்கிய விசாரமூலமாய் பிர்மானந்தானுபவம் வரும்பொருட்டு சிஷியனுடைய வினாவுக்குவிடை அளிக்கின்றார்.

नन्वेवंवासनानन्दाद्ब्रह्मानन्दादपीतरम् ।
वेत्तुयोगीनिजानंदंमूढस्यात्रास्तिकागतिः ॥

நந்வேவம் வாஸநாநந்தாத் ப்ரஹ்மாநந்தாதபீதரம் ।
வேத்து யோகீ நிஜாநந்தம் மூடஸ்யாத்ராஸ்தி காகதி: ॥ ௧

Koviloor Digital Library

அந்த சங்கை ஞானத்தைக்
ஏவம் இப்படி
ஸாவலம்பாகாச சாக்ஷாத்காரத்தைக் காட்டினும்
ப்ரஹ்மாத்மைக்ய ஸாக்ஷி பிரமாத்மைக்கத்தைக்காட்டினும்
ஐகாம்ய மெய்யான
விஜ்ஞாநம் சமாதியுண்டாகிறதன்
யோகீ யோகியானவன்
வேத்து அறியட்டும்
உபயஸ்ய மூடனாயிருக்கிறவனுக்கு
அத்ர இதில்
கா க்ஷதி: என்னகதி
க்ஷதி இருக்கிறது

ஆ-கை. சிஷியன் இவ்வாறுகேட்டதற்கு குருவானவர் அதிமூடனுக்கு ஞானநிச்சயம் கிடையவே கிடையாதென்று உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

धर्माधर्मवशादेपजायतांम्रियतामपि ।
पुनःपुनर्देहलक्षैःकिंनोदासिण्यतोऽद ॥

தர்மாதர்மவசாதேஷ ஜாயதாம் ம்ரியதாமபி ।
புந: புநர்தேஹலக்ஷை: கிந்நோ தாக்ஷிண்யதோ பவேத் ॥ ௨

தர்மாதர்மவசாத் புண்ணியபாபகர்ம வசத்தால்
ஏஷ: இந்தபுருஷன்
புந: புந: அடிக்கடி
தேஹலக்ஷை: லட்சம்தேகங்களோடேகூடி
ஜாயதாம் பிறக்கட்டும்
ம்ரியதாம் அபி மரணத்தை அடையட்டும்
தாக்ஷிண்யத: அவர்கள்மேல் தாக்ஷிணியத்தினால்
ந: கிம் பவேத் நமக்கு ஆவதென் சொல்

ஆ-கை. தாங்கள் மகா தயாளுவாய் சிஷியாளுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுவதற்காகவே திரு உரு எடுத்திருப்பதால் தாட்சிண்ணியத்தினால் பிரயோஜனமில்லையென்று சொல்லக்கூடாதெனில்.

आस्तिवोनुजिघृक्षुत्वाद्दाक्षिण्येनप्रयोजनम् ।
तर्हिब्रूहिसमूढःकिंजिज्ञासुर्वापराङ्मुखः ॥
उपास्तिंकर्मवाब्रूयाद्विमुखाययथोचितम् ।
मन्दप्रज्ञन्तुजिज्ञासुमात्मानंदेनबोधयेत् ॥

அஸ்திவோநுஜிக்ருக்ஷுத்வாத்தாக்ஷிண்யேநப்ரயோஜநம் ।
தர்ஹிப்ரூஹிஸமூட:கிஞ்ஜிஜ்ஞாஸுர்வாபராங்முக: ॥ ௩
உபாஸ்திங்கர்மவாப்ரூயாத்விமுகாயயதோசிதம் ।
மந்தப்ரஜ்ஞந்துஜிஜ்ஞாஸுமாத்மாநந்தேநபோதயேத் ॥ ௪

Koviloor Digital Library

வஃ தாங்கள்
சுதஃஜியு ரூஷாஃஷாஸ மகாதயாளுவா
ய்பிறர்துக்கத்தை சகிக்கமாட்டாத
வர்களாகையால்
ஃசாஹீணெ ந அவர்களிடத்தில் தாட்
சியண்ணியத்தினால்
பாயோஜநம பிரயோஜனம்
ஹஸி இருக்கிறது

அ-கை. இவ்விதம் சொன்ன சிஷியவசனத்தைக்கேட்டு குருவானவர் சிஷியனைப்பார்த்துக் கேள்க்கிறார்.

தஹிடு அப்போவந்திருக்கிற
வஃ அந்த
உஹுஃ மூடனானவன்
ஜிஜ்ஞாஸுஃ வா ஆத்துமாவை அறிய
விரும்பிவந்தவனா
வாஜஃ வெளிநாட்ட முடையவ
கிம் என்ன [னா
பூஹி சொல்

அ-கை. அதில்பராமுகனானால் அவர்களுக்குள் சூட்சுமபுத்தி உடையவனா? அல்லது ஸ்தூலபுத்திஉடையவனாசொல் பிர்மலோகத்தை அடையஇச்சித்த சூட்சும புத்திமானாகில் அவனுக்கு.

உபாஸ்திம் சகுணோபாசனையையும்
ஸ்தூல புத்தியா யிருந்தால்சொர்
க்கத்தைஅடையும் பொருட்டு
கமூவா கர்மத்தையாவது
விஃவாய பகிர்முகனாக வந்தவன்
பொருட்டு
யயா எப்படி
உசிதம் ஏற்றதோ
ஞாயாஜ அப்படிச்சொல்வோ மாக
தீவ்ரமுமுட்சுபுத்தி யுடையவனுக்கு
கீழேசொல்லியாய்விட்டது
மஃஜா மந்தமானபுத்தியை உ
டையவனா யிருக்கிற
ஜிஜ்ஞாஸும் ஃ முமுட்சுவாய் வந்
தவனைக்குறித்து
ஸூநிடீந ஆத்துமானந்தமார்க்கத்
தினால்
ஷோயயெத போதிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி மந்தனுக்கு ஆத்துமானந்தத்தை எங்கே யார் எவ்விதம் போதித்திருக்கிறார்களெனில். பிரகதாரண்ணியத்தில் மைத்திரேயி பிராம்மணத்தில் சொல்லியிருக்கிறதைக்காண்பிக்கிறார்.

बोधयामासमैत्रेयींयाज्ञवल्क्योनिजप्रियाम् ।
नवाअरेपत्युरर्थेपतिःप्रियइतीरयन् ॥

ஷொயயாஸாஸமெஹெத்ரேயாம்யாஜ்ஞவல்க்யோநிஜப்ரியாம் ।
நவாஅரெபத்யுரர்த்தெபதிஃப்ரியஇதீரயந் ॥ ரு

யாஜ்ஞவல்க்ய: யாஞ்ஞவல்கிய ரிஷியானவர்
ஸ்வப்ரியாம் தன் உண்மையாயினான
மைத்ரேயீம் மைத்திரேயி என்பவளைக்குறித்து
போதயாமாஸ போதித்திருக்கிறார்
ந வா அரே அடியே பெண்ணே
பத்யு: புருஷனுடைய
காமாய விஷயத்திலுண்டாகிற பிரீதி உன்னுடைய தேயன்றி
பதி: புருஷன்
ப்ரிய: பிரியனாக
இதி ந இல்லையென்று சொன்னாரென்று
ஸா ச்ருதி: சுருதி கூறுகின்றது

அ-கை. அப்படி அந்த உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற அர்த்தங்கள் அனைத்தையும் விரித்துகாட்டவேண்டுமேனில்.

पतिर्जायापुत्रवित्तेपशुब्राह्मणबाहुजाः ।
लोकादेवावेदभूतेसर्वंचात्मार्थतःप्रियम् ॥

பதிர்ஜாயாபுத்ரவித்தேபசுப்ராஹ்மணபாஹுஜா: ।
லோகாதேவாவேதபூதேஸர்வஞ்சாத்மார்த்தத:ப்ரியம் ॥ சுரு

பதி: நாயகன்
ஜாயா பெண்ஜாதி
புத்ரவித்தே பிள்ளைபணம்
பசுப்ராஹ்மணபாஹுஜா: பசுக்கள் பிராமணர் க்ஷத்திரியர்
லோகாதேவா: கைலாசாதி லோகங்கள் சித்தன்முதலானதேவர்கள்
வேதபூதே வேதங்கள் பூதங்கள்
ஸர்வஞ்ச சகலமும்
ஆத்மார்த்தத: அறிவாகிய தன்னிமித்தமாகவே
ப்ரியா பிரியமாக தோன்றுகின்றன

அ-கை. பதியினிடத்தில் பிரீதிபண்ணுவது ஆத்துமார்த்தமென்பதைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

पत्याविच्छायदापत्न्यास्तदाप्रीतिंकरोतिसा ।
क्षुदनुष्ठानरोगाद्यैस्तदानेच्छतितत्पतिः ॥
नपत्युरर्थेसाप्रीतिस्स्वार्थएवकरोतिताम् ।

பத்யாவிச்சாயதாபத்ந்யாஸ்ததாப்ரீதிங்கரோதிஸா ।
க்ஷுதநுஷ்டாநரோகாத்யைஸ்ததாநேச்சதிதத்பதி: ॥ எ
நபத்யுரர்த்தேஸாப்ரீதிஸ்ஸ்வார்த்தஏவகரோதிதாம் ।

பத்ந்யா: பெண்ஜாதிக்கு
பத்யௌ புருஷன்பேரில்
யதா எப்போ
இச்சா இச்சையுண்டாகிறதோ

Koviloor Digital Library

ததா அப்போ
ஸ: அவன்
ப்ரீதிம் பிரீதியை
கரோதி செய்கிறான்
ஸ்நாநஸந்த்யாதிகர்மஸு பதி அநுஷ்டானநேமங்கள் வியாதிகோ பம்முதலானதுகளிலே
தத்பதி: அவனுடையநாயகன்
ததா அப்போது
ந ஜாது அவளை இச்சிக்கவில்லை
பத்யு: புருஷனுடைய
ஸ்வார்த்தே நிமித்தியத்தில்
ஸா அந்த
ப்ரீதி: பிரீதியானது
ந இல்லை
ஸ்வார்த்தேநைவ தன்னிமித்தியத்தில்த்
தாம் அந்தப்பிரீதியை (தானே
கரோதி பண்ணுகிறாள்

அ-கை. பதிக்கும் ஸ்திரீயைக்குறித்துவருகிற பிரீதி தனக்காகவென்பது தெப்படியெனில்.

पतिश्चात्मनएवार्थेनजायार्थेकदाचन ॥
अन्योन्यप्रेरणेष्वेवंस्वेच्छयैवप्रवर्तनम् ॥

பதிஶ்சாத்மநஏவார்த்தேநஜாயார்த்தேகதாசந ॥ அ
ந்யோந்யப்ரேரணேஷ்வேவம்ஸ்வேச்சயைவப்ரவர்த்தநம் ॥ ௯

பதி: நாயகனும்
ஆத்மந: தன்னுடைய
அர்த்தே ஏவ நிமித்தியத்திலேயே பிரீதி பண்ணுகிறான்
ஜாயார்த்தே ஸ்திரீநிமித்தியத்தில்
கதாசந ஒருக்காலும் பிரீதி பண்ணவில்லை

அ-கை. ஐபாகொடாதவன் மலட்டுப்பசுவைத் தானங்கொடுத்ததுபோல தம் பதிகள் ஒருவருக்கொருவர் ஒவ்வுதலில்லாத சமயத்தைக் காண்பிவிக்காமலா. ஒவ்வுதலானசமயத்தில் ஒருவருக்கொருவர் ஆனந்தத்தைக கொடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களே யெனில்.

அந்யோந்யப்ரேரணே ஷு ஒருவக்கொருவர்இச்சிக்கிர காலத்திலும்
ஏவம் இப்படியே
ஸ்வேச்சயா ஏவ தங்கள்தங்கள் இச்சையினாலேயே (டாகிறது
ப்ரவர்த்தநம் பிரவர்த்தியானதுஉண்

அ-கை. இப்படியே பிள்ளையினிடத்திலும் பிரீதிவைப்பது தனக்காகவென்பதெப்படியெனில்.

श्मश्रुकंटकवेधेनबालोरुदतितात्पिता ।
चुंबत्येवनसाप्रीतिर्बालार्थेस्वार्थएवहि ॥

ஶ்மஶ்ருகண்டகவேதேநபாலோருததிதாத்பிதா ।
சும்பத்யேவநஸாப்ரீதிர்பாலார்த்தேஸ்வார்த்தஏவஹி ॥ ௧௦

Koviloor Digital Library

பாலஃ குழந்தையானது
ருததி அழுகிறது
ஜநயிதா அதின்தகப்பன்
ஆசும்பதி ச முத்தமிட்டு கொண்டாடுகிறான்

ஸா ப்ரீதிஃ அந்தப்பிரீதியானது
பாலார்த்தா குழந்தை நிமித்தமாக
ந இல்லை (மாகத்தானே
ஸ்வார்த்தைவ தன்னுடைய நிமித்த
ஹி அன்றோ

அ-கை. திரவியாதிகளை ரக்ஷிப்பது யாருக்காகவெனில்.

निरिच्छमपिरत्नादिवित्तंयत्नेनपालयन् ।
प्रीतिंकरोतिसस्वार्थेवित्तार्थत्वंनशङ्कितम् ॥

நிரிச்சமபிரத்நாதிவித்தம்யத்நேநபாலயந் ।
ப்ரீதிம்கரோதிஸஸ்வார்த்தேவித்தார்த்தத்வம்நஶங்கிதம் ॥ ௧௧

ரத்நாதிவித்தம் ரத்தினம்முதல் பணம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்கள்
நிரிச்சமபி தன்னைரட்சிக்க வேண்டுமென்று இச்சியாதிருந்தபோதிலும்
யத்நேந யத்தினமாக
பாலயந் ரட்சித்துக்கொண்டு

ஸஃ ஸ்வார்த்தே அவனிருப்பது தன் சுகத்தின்நிமித்தமே
ப்ரீதிம் பிரீதியை
கரோதி பண்ணுகிறான்
வித்தார்த்தத்வம் அந்தப்பிரீதியானது பணம் முதலானதைக்குறித்தென்று
ந ஶங்கிதம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று

அ-கை. மாடுமுதலானதில் எதற்காகப் பிரீதிவைக்கிறனெனில்.

अनिच्छतिबलीवर्देविवाहयिषतेबलात् ।
प्रीतिस्सावाणिगर्थैवबलीवर्दार्थताकुतः ॥

அநிச்சதிபலீவர்த்தேவிவாஹயிஷதேபலாத் ।
ப்ரீதிஸ்ஸாவணிகர்த்தைவபலீவர்த்தார்த்ததாகுதஃ ॥ ௧௨

பலீவர்த்தே காளைமாடானது
அநிச்சதி சுமை தூக்கஇச்சியா திருந்தாலும்
பலாத் பலவந்தமாக
விவாஹயிஷதே செட்டியானவன் அதின்பேரில்சுமை யேற்றிவைக்கிறான்
ஸா அந்த

ப்ரீதிஃ பிரீதியானது
வணிகர்த்தைவ செட்டியின் நிமித்தமேதவிர
குதஃ எதினால்
பலீவர்த்தார்த்ததா காளை நிமித்தமாக ஆகும்

அ-கை. பிராமணஜாதியத்தில் பிரீதிவைப்பது யாருக்காகவெனில்.

Koviloor Digital Library

ब्राह्मण्यंमेऽस्तिपूज्योहमितितुष्यतिपूजया ।
अचेतनायानोजातेस्सन्तुष्टिःपुंसएवसा ॥

ப்ராஹ்மண்யம்மேऽஸ்திபூஜ்யோஹமிதிதுஷ்யதிபூஜயா ।
அசேதநாயாநோஜாதேஸ்ஸந்துஷ்டி꞉பும்ஸஏவஸா ॥ ௪௩

மே சபையிலிருக்கும்போது புருஷன் எனக்கு
ப்ராஹ்மண்யம் பிராமணத்தன்மை
அஸ்தி இருக்கிறது
அஹம் நான்
பூஜ்ய꞉ இதி பூஜிக்கப்படுகிறவனென்று
பூஜயா பூஜையினாலே
துஷ்யதி சந்தோஷிக்கிறான்
ஸா அந்த
ஸந்துஷ்டி꞉ சந்தோஷமானது
அசேதநாயா꞉ அசேதனமான
ஜாதே꞉ அந்த பிராமணஜாதிக்கு
நோ இல்லை
பும்ஸ꞉ ஏவ அந்தப்புருஷனுக்குத்தானே ஏற்படுகிறது

அ-கை. ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணுவது யாருக்காகவெனில்.

क्षत्रियोहन्तेनराज्यंकरोमीत्यत्रराजता ।
नजातेर्वैश्यजात्यादौयोजनायेदमीरितम् ॥

க்ஷத்ரியோஹந்தேநராஜ்யம்கரோமீத்யத்ரராஜதா ।
நஜாதேர்வைஶ்யஜாத்யாதௌயோஜநாயேதமீரிதம் ॥ ௧௪

அஹம் நான்
க்ஷத்ரிய꞉ இராஜன்
தேந அதினால்
ராஜ்யம் இராச்சியபரிபாலனம்
கரோமி பண்ணுகிறேன்
இதி அத்ர இப்படிச்சொல்வதில்
ராஜதா இராஜத்தன்மையானது
ஜாதே꞉ ந அந்தஇராஜஜாதிக்கில்லை தன்னிமித்தமேயாம்
வைஶ்யஜாத்யாதௌ இப்படியேசெட்டிஜாதிமுதலானதிலும்
யோஜநாய சேர்க்கும்பொருட்டு
இதம் இந்தநியாயம்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டது

அ-கை. சொர்க்காதி லோகங்களை இச்சிப்பது யாருக்காகவெனில்.

स्वर्गलोकब्रह्मलोकौस्तांममेत्याभिवाञ्छनम् ।
लोकयोर्नोपकारायस्वभोगायैवकेवलम् ॥

ஸ்வர்க்கலோகப்ரஹ்மலோகௌஸ்தாம்மமேத்யபிவாஞ்சநம் ।
லோகயோர்நோபகாராயஸ்வபோகாயைவகேவலம் ॥ ௧௫

Koviloor Digital Library

ஸுவர்லோக ஸத்யலோகஙகள ஸொர்க்கலோகமென்ன பிரமலோகமென்ன இவைகள்
ஸா ஸாணக்கு
ஸாக்ஷி பிரத்தியக்ஷ வேண்டுமே
அஸிவாரவர்த்தன் ஜீவிக்கிறது(ன்று

லோகயோ: அந்தந்தலோகங்களுக்கு உபகாராய உபகாரத்தின்பொருட்டு
ந இல்லை
ஸ்வஸ்யாயவ தன்னுடைய போகத்தின்பொருட்டேதானே

அ-னக. தேவதைகளைக்குறித்து பக்திசெய்வது யாருக்காகவெனில்.

ईशाद्योदेवाःपूज्यन्तेपापनष्टये ।

नतन्निष्पापदेवार्थंतत्तुस्वार्थंप्रयुज्यते ॥

ஈசாத்யோ தேவா: பூஜ்யந்தே பாபநஷ்டயே ।

நதந்நிஷ்பாபதேவார்த்தம் தத்து ஸ்வார்த்தம் ப்ரயுஜ்யதே ॥ ௧௫

ஈசாத்யா: சிவன் முதலான
தேவா: தேவர்கள்
பாபநஷ்டயே இந்த ஆத்துமாவாகிய தன்பாவம்போகும்பொருட்டு
பூஜ்யந்தே பூசிக்கப்படுகிறார்கள்
தத் அந்தபூசிதை

நிஷ்பாபதேவார்த்தம் பாவமற்ற தேவதைகள்நிமித்தம்
ந அன்று
தத்து அந்தபூஜை
ஸ்வார்த்தம் தன்பிரயோஜன நிமித்தமே
ப்ரயுஜ்யதே பிரயோகம்பண்ணப்படுகிறது

அ-ஙை. வேதாத்தியயனம் பண்ணுவது யாருக்காகவெனில்.

ऋगाद्योऽधीयतेदुर्ब्राह्मण्यानवाप्तये ।

नतत्प्रसक्तंवेदेषुमनुष्येषुप्रसज्यते ॥

ருகாத்யோ அதீயதே துர்ப்ராஹ்மண்யாநவாப்தயே ।

நதத் ப்ரஸக்தம் வேதேஷு மநுஷ்யேஷு ப்ரஸஜ்யதே ॥ ௧௭

துர்ப்ராஹ்மண்யாநவாப்தயே துர்பிராமண்ணியமென்கிறதோஷம் பிராமணருக்குப்பிறக்கும்போதே கூடஉண்டாயிருப்பதாலது நிவர்த்தியாகும்பொருட்டே
ருகாதய: இருக்குமுதலானவேதங்கள்
அதீயதே அத்தியயனம்பண்ணப்படுகின்றனவன்றோ
தத் ப்ரஸக்தம் அந்தவேதமோதல்
வேதேஷு ந வேதங்களின் தோஷநிவாரணங்களல்ல
மநுஷ்யேஷு ப்ரஸஜ்யதே மனிதர்களின்தோஷநிவாரணமேயாம்

அ-கை. பஞ்சபூதங்களை வேண்டுவது யாருக்காகவெனில்.

Koviloor Digital Library

भूम्यादिपञ्चभूतानिस्थानतृट्पाकशोशणैः ।
हेतुभिश्चावकाशेनवाञ्छन्त्येषांनहेतवः ॥

பூம்யாதிபஞ்சபூதாநி ஸ்தாநத்ருட்பாகஶோஷணை: ।
ஹேதுபிஶ்சாவகாஶேந வாஞ்சந்த்யேஷாம் நஹேதவ: ॥ ௧௮

பூம்யாதிபஞ்சபூதாநி பிராணிகள் பிருதிவிமுதலான பஞ்சபூதங்களை ஸ்தாநத்ருட்பாகஶோஷணை: தமக்கு இடத்திற்கும்தாகத்திற்கும்பாகத்திற்கும் உலர்த்தலுக்கும் அவகாஶேந ச இடைவெளிகளுக்கும் ஹேதுபி: நிமித்தமான காரணங்களினாலேதன் தன்சுகத்தின்பொருட்டே வாஞ்சந்தி விரும்புகிறார்களேதவிர ஏஷாம் இவைகளுடைய ஹேதவ: நிமித்தமாக ந அன்று

அ-கை. இப்போதுசொன்ன அர்த்தத்தையெல்லாம் சுருக்கிச்சொல்லுகிறார்.

स्वामिभृत्यादिकंसर्वंस्वोपकारायवाञ्छति ।
तत्तत्कृतोपकारस्तुतस्यतस्यनविद्यते ॥

ஸ்வாமிப்ருத்யாதிகம் ஸர்வம் ஸ்வோபகாராய வாஞ்சதி ।
தத்தத்க்ருதோபகாரஸ்து தஸ்யதஸ்ய நவித்யதே ॥ ௧௯

ஸ்வாமிப்ருத்யாதிகம் எஜமானன் வேலைக்காரன்முதலான ஸர்வம் அனைவரும் ஸ்வோபகாராய தன்தன் உபகாரத்தின்பொருட்டே வாஞ்சதி இச்சிக்கிறான் தத்தத்க்ருதோபகார: து அந்த உபகாரமும் தஸ்ய தஸ்ய அவர்வகளுக்காக ந வித்யதே அன்று

அ-கை. சுருதியில் இப்படி வெகுவாய் உதகரித்த காரணமேதெனில்.

सर्वव्यवहृतिष्वेवमनुसन्धातुमीदृशम् ।
उदाहरणबाहुल्यन्तेनस्वांवासयेन्मतिम् ॥

ஸர்வவ்யவஹ்ருதிஷ்வேவமநுஸந்தாதுமீத்ருஶம் ।
உதாஹரணபாஹுல்யந்தேந ஸ்வாம் வாஸயேந்மதிம் ॥ ௨௦

ஸர்வவ்யவஹ்ருதிஷு சகல வியவகாரங்களிலும் ஈத்ருஶம் இப்படி அநுஸந்தாதும் அனுசந்தானம் பண்ணுவதற்கு ஏவம் இப்படியே உதாஹரணபாஹுள்யம் வெகுவிதமான உதாரணங்களைசுருதி சொல்லுகிறது தேந ஆகையால்

ஹேர சகலவிஷயங்களிலும் பண்ணுகிற பிரீதியானது தன்னைக்குறித்தென்று
உக்தம் புத்தியை
வாஸயேத பழகவேண்டியது.

ஆ-கை. நீங்கள் பிரியமாயிருக்கிற வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் ஆத்துமா அதிப்பிரியமென்று சொன்னது கூடாது. முதலில் பிரியத்தைக் காண்பித்தல்லவா அதிப்பிரியமென்று சொல்லவேண்டும். அப்படிப்பிரீதியே ஆத்துமாவிலு காணப்படவில்லையெனில்.

अथकेयंभवेत्प्रीतिश्श्रूयतेयानिजात्मनि ।
रागोवध्वादिविषयेश्रद्धायागादिकर्मणि ॥
भक्तिस्स्याद्गुरुदेवादाविच्छात्वप्राप्तवस्तुनि ।

அதகேயம்பவேத்ப்ரீதிஶ்ஶ்ரூயதேயாநிஜாத்மநி ।
ராகோவத்வாதிவிஷயேஶ்ரத்தாயாகாதிகர்மணி ॥ ௨௧
பக்திஸ்ஸ்யாத்குருதேவாதாவிச்சாத்வப்ராப்தவஸ்துநி ।

அத பிரச்னம்பண்ணுகிறான்
நிஜாத்மநி தன்னாத்துமாவில்
யா யாதொரு
ப்ரீதி: பிரீதியானது
ஶ்ரூயதே காணப்படுகிறதோ
ஸா இயம் கா இந்தப்பிரீதி எதுவாக பவிக்கத்தக்கது ராகரூபமா அல்லது சிரத்தாரூபமா பக்திரூபமா இச்சாரூபமா என்று கேட்டால் அவைகள் சொல்லப்போகிற விஷயங்களிலேயிருக்கின்றன
வத்வாதிவிஷயே ஸ்திரீ முதலான விஷயத்திலுண்டாகிற பிரீதிக்கு
ராக: ராகமெனப்படும்
யாகாதிகர்மணி யாகாதிகர்மத்திலுண்டாகிற பிரீதிக்கு
ஶ்ரத்தா சிர்த்தை எனப்படும்
குருதேவாதௌ குரு ஈசன்முதலானவர்களிடத்தில் வருகிற பிரீதிக்கு
பக்திஸ்ஸ்யாத் பக்தியெனப்படும்
அப்ராப்தவஸ்துநி கிடையாதவிஷயத்தில்வருகிற பிரீதிக்கு
இச்சா இச்சையென்றுசொல்லப்படும்

ஆ-கை. ஆத்துமாவில் யாதொருவிதமான பிரீதியும் காணப்படவில்லையேயெனில்.

तद्वस्तुसात्विकीवृत्तिस्सुखमात्रानुवर्तिनी ॥

தர்ஹ்யஸ்துஸாத்விகீவ்ருத்திஸ்ஸுகமாத்ராநுவர்த்திநீ ॥ ௨௨

தர்ஹி அப்படியே
அஸ்து இருக்கட்டும்
ஸாத்விகீ சாத்துவிகமான
வ்ருத்தி: விருத்தியானது

Koviloor Digital Library

ஸர்வஶாஸ்த்ராநுவ்ருத்தி: ஆனந்தமாத்திரத்தை அநுசரித்திருக்கிறது.

அ-கை. விஷயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல ஆத்துமாவினிடமும் வேண்டுமானால் ஒருபிரீதி யிருக்கட்டும். இதனால் அதை அதிப்பிரீதியென்று எப்படிச் சொல்லலாமெனில்.

प्राप्तेनष्टेपिसद्भावादिच्छातोव्यतिरिच्यते ।

ப்ராப்தே நஷ்டேபி ஸத்பாவாதிச்சாதோ வ்யதிரிச்யதே ।

ப்ராப்தே யாதொருவிஷயம் கிடைத்தாலும்
நஷ்டே அபி நஷ்டம் வந்தாலும்
ஸத்பாவாத் ஆத்துமாவில்பிரீதியிருப்ப(தால்)
இச்சாத: இச்சாதியைக்காட்டி(லும்)
வ்யதிரிச்யதே வேறாயிருக்கிறது.

அ-கை. சுகசாதனங்களாகிய அன்னபானாதிகளி லிச்சையிருப்பதுபோல ஆத்துமாவிடத்தும் அதேவிதமான பிரீதி யிருக்குமானால் ஆத்துமாவையும் சுகசாதனமென்று சொல்லவேண்டி வருமேயெனில்.

सुखसाधनतोपाधेरन्नपानादयःप्रियाः ॥

आत्मानुकूल्यादन्नादिसमश्चेदमुनात्मकः ।

अनुकूलयितव्यस्स्यान्नैकस्मिन्कर्मकर्तृता ॥

ஸுகஸாதநதோபாதேரந்நபாநாதய: ப்ரியா: ॥ ௨௩

ஆத்மாநுகூல்யாதந்நாதிஸமஶ்சேதமுநாத்மக: ।

அநுகூலயிதவ்யஸ்ஸ்யாந்நைகஸ்மிந்கர்மகர்த்ருதா ॥ ௨௪

அந்நபாநாதய: அன்னம் ஜலம்முதலானவைகள்
ஸுகஸாதநதோபாதே: சுகத்திற்குச் சாதனமாயிருக்கிற உபாதியானதால் ஆத்துமாவிற்கு
ப்ரியா: பிரியங்கள்
ஆநுகூல்யாத் அப்படி அனுகூலமாயிருப்பதால்
ஆத்மா ஆத்துமா
அந்நாதிஸம: சேத் அன்னாதிகளுக்குச் சமமென்றுசொல்லுவையேயானால்
அத்ர இந்த
அமுநா இடத்தில்
க: இந்த சாதனமான ஆத்துமாவினாலே எந்த ஆத்துமா
அநுகூலயிதவ்ய: அனுக்கூலம்பெறத்தக்கவராக
ஸ்யாத் இருக்கிறார்
ஏகஸ்மிந் ஒரே ஆத்துமாவிடத்தில்
கர்மகர்த்ருதா கர்மமும் கருத்திருத்துவமும்
ந கூடாது

அ-கை. அப்படி அன்னாதிகளைப்போலே சாதனமாக இல்லாமற் போனாலும் பிரியவிஷய மாகட்டுமேயெனில்.

Koviloor Digital Library

सुखेवैषयिकेप्रीतिमात्रमात्मात्वतिप्रियः ।

ஸுகேவைஷயிகேப்ரீதிமாத்ரமாத்மாத்வதிப்ரிய: ।

வைஷயிகே விஷயசம்பந்தமான ஸுகே சுகத்தில் ப்ரீதிமாத்ரம் பிரீதிமட்டும் தோன்றுவதை	போலே யிருக்கிறது ஆத்மா து ஆத்துமாவோ என்றால் அதிப்ரிய: அதிப்பிரியர்

அ-கை. அது எதினாலென்றால்.

सुखेव्यभिचरत्येषानात्मनिव्यभिचारिणी ॥

ஸுகேவ்யபிசரத்யேஷாநாத்மநிவ்யபிசாரிணீ ॥ ௨௫

ஸுகே விஷயசுகத்திலிருக்கிற ஏஷா இந்தப்பிரீதி வ்யபிசரதி மாறிப்போகிறது	ஆத்மநி ஆத்துமாவிலிருக்கிற பிரீதி வ்யபிசாரிணீ மாறுகிறது ந இல்லை.

அ-கை. அதை அநுபவமாகக் காட்டவேண்டுமெனில்.

एकंत्यक्त्वान्यदादत्तेसुखंवैषयिकंसदा ।

नात्मात्याज्योनचादेयस्तस्मिन्व्यभिचरेत्कथम् ॥

ஏகம்த்யக்த்வாந்யதாதத்தேஸுகம்வைஷயிகம்ஸதா ।

நாத்மாத்யாஜ்யோநசாதேயஸ்தஸ்மிந்வ்யபிசரேத்கதம் ॥ ௨௬

வைஷயிகம் விஷயசம்பந்தமான ஸுகம் சுகமானது ஏகம் ஒன்றை த்யக்த்வா விட்டு அந்யத் மற்றொன்றானது ஆதத்தே கிரகிக்கப்படுகிறது ஸதா எப்போதும்	ஆத்மா தானாயிருக்கிறஆத்துமா ந த்யாஜ்ய: தள்ளத்தக்கவருமன்று ந ச ஆதேய: கிரகிக்கத்தக்கவருமன்று தஸ்மிந் அப்படியிருக்கும்போது அந்த ஆத்துமாவிடத்தில் கதம் எப்படி வ்யபிசரேத் பிரீதிமாறும்

அ-கை. இந்த ஆத்துமா கொள்ள, தள்ளகூடாதவராலும்திரணாதிகளை ப்போல உபேக்ஷாவிஷய மாகட்டுமேயெனில்.

हानादानविहीनेस्मिन्नुपेक्षाचेत्तृणादिवत् ।

उपेक्षितुस्स्वरूपत्वान्नोपेक्ष्यत्वंनिजात्मनः ॥

ஹாநாதாநவிஹீநேஸ்மிந்நுபேக்ஷாசேத்த்ருணாதிவத் ।

உபேக்ஷிதுஸ்ஸ்வரூபத்வாந்நோபேக்ஷ்யத்வம்நிஜாத்மந: ॥ ௨௭

Koviloor Digital Library

ஸாதாரண ஸர்வஸாக்ஷி தன்னை கிரயிக்க முடியாதவரான
அவ்யய இந்த ஆத்மா விடத்தில்
ஸஜ்ஜனாதிவத் நின்றுகர் போல
உபேக்ஷா ச உபேக்ஷியானதாயிருக்கட்டுமேயெனில்

உபேக்ஷிதா: உபேக்ஷிக்கிறவனுடைய ஸ்வரூபவத் சொருபமாய் இவர்யி ருக்கிறபடியினலே [த்த
நிஜாத்மந் தானயிருக்கிற ஆத்மாவி உபேக்ஷ்யத்வம் ந உபேக்ஷிக்கப்படுந் தன்மைகூடாது

रागक्रोधाभिभूतानांमुमूर्षावीक्ष्यतेक्वचित् ।
ततोद्वेषाद्भवेत्त्याज्यआत्मेतियादितन्नहि ॥

ராகக்ரோதாபிபூதாநாம் முமூர்ஷா வீக்ஷ்யதே க்வசித் ।
ததோ த்வேஷாத் பவேத் த்யாஜ்ய ஆத்மேதி யதி தந்நஹி ॥ உஅ

ராகக்ரோதாபிபூதாநாம் ஆசை கோபம்முதலான ரஜோகுணங்களால் மூடப்பட்டபுருஷர்களுக்கு
முமூர்ஷா மரண இச்சையானது
க்வசித் ஒவ்வொருவரிடத்தில்
வீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது
தத: ஆகையினலே

ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
த்வேஷாத் துவேஷத்தினலே
த்யாஜ்ய: தெஜிக்கயோக்கியராக
இதி பவேத் பவிக்கத்தக்கவரென்று
யதி சொல்வையேயானல்
தத் அப்படி துவேஷவிஷயராக ஆத்து
நஹி ஆகமாட்டாரன்றோ (மா

அ-கை. ஆகமாட்டாரென்பதை விரித்துக் காண்பிக்கிருர்.

त्यक्तुंयोग्यस्यदेहस्यनात्मतात्यक्तुरेवसा ।
नत्यक्तर्यस्तिनद्वेषस्त्याज्येद्वेपेतुकाक्षतिः ॥

த்யக்தும் யோக்யஸ்ய தேஹஸ்ய நாத்மதா த்யக்துரேவ ஸா ।
ந த்யக்தர்யஸ்தி ந த்வேஷஸ் த்யாஜ்யே த்வேஷே து கா க்ஷதி: ॥ உகூ

த்யக்தும் தெஜிக்க
யோக்யஸ்ய யோக்கியமான
தேஹஸ்ய தேகத்தை
த்யக்து: தெஜிக்கிறவனுக்கு
ஸா அந்ததேகம்
ந அஸ்தி இல்லை [கத்தை
த்யாஜ்யே தெஜிக்க யோக்கியமானதே

ஆத்மதா ஒருநாளும்ஆத்துமாவாக
நைவ ஆகாது
ஸ: அந்த
த்வேஷ: துவேஷமானது
த்யக்தரி தெஜிக்கிறவனன ஆத்துமாவில்
த்வேஷே து துவேஷிப்பதில்
கா க்ஷதி: என்னகுறைவு

அ-கை. பர்த்தாமுதலான சகலவிஷயங்களைக்காட்டிலும் அகம்பதார்த்தரான ஆத்துமாவே அதிப்பிரியரென்றும் தன்னைக்குறித்தே மற்றெல்லாம்

Koviloor Digital Library

பிரியம்போலே தோன்றுகிறதென்றும் சொல்லுகிற சுருதியைச் சொல்லி யுக்தியையுங் காண்பிக்கிறார்.

आत्मार्थत्वेनसर्वस्यप्रीतेश्चात्माह्यतिप्रियः ।
सिद्धोयथापुत्रमित्रात्पुत्रःप्रियतरस्तथा ॥

ஆத்மார்த்தத்வேநஸர்வஸ்யப்ரீதேஶ்சாத்மாஹ்யதிப்ரிய꞉ ।
ஸித்தோயதாபுத்ரமித்ராத்புத்ர꞉ப்ரியதரஸ்ததா ॥ ௩௦

ஆத்மார்த்தத்வேந தன்னுடைய நிமித்தமாகவே
ஸர்வஸ்ய ப்ரீதே꞉ ச சகல விஷயங்களும் பிரியமாயிருப்பதால்
ஆத்மா ஆத்துமாவாகியதான்
அதிப்ரிய꞉ ஹி அதிப் பிரியனன்றோ
புத்ரமித்ராத் பிள்ளையின் சிநேகிதரைக்காட்டிலும்
புத்ர꞉ புத்திரனே
யதா எப்படி
ப்ரியதர꞉ அதிப்பிரியனாய்
ஸித்த꞉ சித்தித்திருக்கிறானோ
ததா அப்படியென்றறி

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்திகளைக் காண்பித்து அனுபவத்தையுங் காண்பிக்கிறார்.

मानभूवमहंकिन्तुभूयासंसर्वदेत्यसौ ।
आशीस्सर्वस्यदृष्टेतिप्रत्यक्षाप्रीतिरात्मनि ॥

மாநபூவமஹம்கிந்துபூயாஸம்ஸர்வதேத்யஸௌ ।
ஆஶீஸ்ஸர்வஸ்யத்ருஷ்டேதிப்ரத்யக்ஷாப்ரீதிராத்மநி ॥ ௩௧

அஹம் நான்
மாநபூவம் இல்லாமலிருக்கவேண்டாம்
கிந்து பின்னேயோவென்றால்
ஸர்வதா எப்போதும்
பூயாஸம் இதி இருக்கவேண்டுமென்று இப்படி
அஸௌ இந்த
ஆஶீ꞉ பிரார்த்தனையானது
ஸர்வஸ்ய சகலருக்கும்
த்ருஷ்டா இதி காணப்படுகிறதினாலே
ஆத்மநி ஆத்துமாவில்
ப்ரீதி꞉ பிரீதியானது
ப்ரத்யக்ஷா பிரத்தியக்ஷமாக இருக்கிறதன்றோ

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு மதாந்திரத்தை தூஷிக்கைக்குச் சொல்லுகிறார்.

इत्यादिभिस्त्रिभिःप्रीतौसिद्धायामेवमात्मनि ।
पुत्रभार्यादिशेषत्वमात्मनःकैश्चिदीरितम् ॥

Koviloor Digital Library

ஐதத்ருஷ்டிபிஸ்ஸ்ருதிபிஸ்தஸ்வபிஸாயாமேவாத்மநி ।
ஸாத்ருஹாயதாப்ரீதிரேஷஸ்வாத்மனேவப்ருதீரிதா ॥ ௩௨

ஐதத்ருஷ்டிபி: இதின்றதால் அனுபவமும் ஆதிசப்தத்தால் புத்திரதிருஷ்டாந்தயுக்தியாலும்மேலே சொன்ன சுருதியாலும்
ஏவம் ஸ்ருதிபி: இப்படி மூன்றினாலும்
ஆத்மநி ஆத்மாவிடத்தில்
ப்ரீதி பிரீதியானது

ஸ்வஸாயா: பித்ரியாயிருக்கும்வரில்
மேஷஸ்வ சில்பேர்களாலே
ஆத்மா ஆத்மாவானவர்
ஸ்வாதாயாஷ்மேஷா: பின்பெண்ஜாதிபுத்ரனவர்களுக்கு பிரியவிஷயமாக
ஈரிதம் சொல்லப்படுகிறர்

அ-கை. அப்படி சுருதியும் அவர்கள் புத்தியின் ரீதியை அனுசரித்துச் சொல்லியிருக்கிறதைக் காண்பிக்கிறர்.

एतद्विवक्षयापुत्रेमुख्यात्मत्वंश्रुतीरितम् ।
आत्मावैपुत्रनामेतितच्चोपनिपद्दिस्फुटम् ॥
सोस्यायमात्मापुण्येभ्यःकर्मभ्यःप्रतिधीयते ।
अथास्येतरआत्मायंकृतकृत्यःप्रमीयते ॥

ஏதத்விவக்ஷயாபுத்ரேமுக்யாத்மத்வம்ஸ்ருதீரிதம் ।
ஆத்மாவைபுத்ரநாமேதிதச்சோபநிஷதிஸ்புடம் ॥ ௩௩
ஸோஸ்யாயமாத்மாபுண்யேப்ய:கர்மப்ய:ப்ரதிதீயதே ।
அதாஸ்யேதரஆத்மாயம்க்ருதக்ருத்ய:ப்ரமீயதே ॥ ௩௪

ஏதத்விவக்ஷயா இந்தஅபிப்பிராயத்தைச்சொல்லவேண்டுமென்ற விச்சையாலேயே
ஆத்மாவை ஆத்மாவே
புத்ரநாம புத்திரனுகஆனர்
இதி என்று
புத்ரே புத்திரனிடத்தில்
முக்யாத்மத்வம் முக்கியாத்துமாவானது
ஸ்ருதி: சுருதியினுல்
ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
அஸ்ய சாகப்போகிற அந்தபிதாவுக்
ஸ: அயம் அந்த இந்த (த

ஆத்மா புத்திரனுன ஆத்துமாவே
புண்யேப்ய: கர்மப்ய: புண்ய கர்மங்களின்பலநிமித்தியம்
ப்ரதிதீயதே பிரதிநிதியாய்வந்ததாகசொல்லப்படுகிறுன்
அத பிற்பாடு
அஸ்ய இந்தப்புத்திர ஆத்துமாவிற்கு
இதர: இதரமான
அயம் ஆத்மா பிதாவானஆத்துமாஇவனுலேயே
க்ருதக்ருத்ய: கிரதகிருத்தியனுய்ஆனேமென்று

Koviloor Digital Library

ஸ்வர்லோகத்தை அடைகிறான்
ஏவ அதனாலேதான் அர்த்தமானது
உபநிஷத் உபநிஷத்தில் (ஸ்ப
ஷ்டம் பிரகாசமாய்ச் சொல்லப்படுகிற

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தைப் பிரமாணம்பொருட்டு புத்திரனில்லாதவனுக்குக் கெதியில்லையென்று வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सत्यप्यात्मनिलोकोस्तिनापुत्रस्यातएवहि ।

ஸத்யப்யாத்மநி லோகோஸ்தி நாபுத்ரஸ்யாத ஏவ ஹி ।

ஆத்மநி ஸத்யபி புத்திரனை ஆத்மா
மாயிருக்குமளவில்
லோக: நல்லலோகம்
அஸ்தி இருக்கிறது
அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
அபுத்ரஸ்ய பிள்ளையில்லாதவனுக்கு
ந ஹி கதியில்லையென்று புராணமும்
சொல்லுகிறது.

அ-கை. வியதிரேகத்தால் காண்பித்ததுபோல் அன்வயத்தாலும் காண்பிக்கிறார்.

अनुशिष्टंपुत्रमेवलोक्यमाहुर्मनीषिणः ॥

அநுஶிஷ்டம் புத்ரமேவ லோக்யமாஹுர்மநீஷிண: ॥ ௩௫

மநீஷிண: புத்திமான்கள்
புத்ரம் ஏவ பிள்ளையைத்தானே
தான் சாகும்போது
அநுஶிஷ்டம் கூப்பிட்டு தொட்டு ஜப
ம்பண்ணி உன்னாலேயே நான்
லோக்யம் நல்ல லோகத்தை அடையப்
போகிறேனென்று
ஆஹு: சொல்லுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்போது இகபரமிரண்டிலும் புத்திரனே காப்பாற்றுகிறனென்று சொல்லுகிற சுருதிகளைக் காண்பிக்கிறார்.

मनुष्यलोकोजय्यस्स्यात्पुत्रेणैवेतरेणनो ।
मुमूर्षुर्मन्त्रयेत्पुत्रंत्वंब्रह्मेत्यादिमन्त्रकैः ।
इत्यादिश्रुतयःप्राहुःपुत्रभार्यादिशेषताम् ।

மநுஷ்யலோகோ ஜய்ய: ஸ்யாத் புத்ரேணைவேதரேண நோ ।
முமூர்ஷுர்மந்த்ரயேத் புத்ரம் த்வம் ப்ரஹ்மேத்யாதிமந்த்ரகை: ॥ ௩௬
இத்யாதிஶ்ருதய: ப்ராஹு: புத்ரபார்யாதிஶேஷதாம் ।

புத்ரேண ஏவ புத்திரனாலேயே
மநுஷ்யலோக: இந்த மனுஷ்யலோ
கமானது (பிறகு
ஜய்ய: ஸ்யாத் ஜயிக்கத்தக்கினதாயிருக்
இதரேண கர்மங்களாலும் தனக்க
ளாலும்
நோ இல்லை
முமூர்ஷு: மரணமாகப்போகிறவன்
த்வம் ப்ரஹ்மேத்யாதி மந்த்ரகை: புத்தி
ரனைப்பார்த்து நீயே பிர்மா நீயே

Koviloor Digital Library

ஏகஸ்முக்கியமன்று புத்திராதி மந்திரங்களாலே
ஸத்ரூஷ பிள்ளையைத்தொட்டு
ஜீவதாபிதம் ஜபம்பண்ணுகிறான்
ஐதராதீராநீயம் (என்றனை) முதலா
ன சுருதிகள்
ஸத்ருஜாயமானாபிரேஷகா பிள்ளை
பெண்ஜாதிமுதலானவர்களுக்கு ஆ
த்துமாபிரிய விஷயமாக
ப்ரோக்தா: சொல்லுகின்றன.

அ-கை. லோகானுபவத்தையும் காண்பிக்கிறார்.

लौकिका अपि पुत्रस्य प्राधान्यमनुमन्वते ॥
स्वस्मिन्मृतेऽपि पुत्रादिर्जीवेद्वित्तादिना यथा ।
तथैव यत्नं कुरुते मुख्याः पुत्रादयस्ततः ॥

லௌகிகாஅபிபுத்ரஸ்யப்ராதான்யமநுமந்வதே ॥ ௯௭
ஸ்வஸ்மிந்ம்ருதேபிபுத்ராதிர்ஜீவேத்வித்தாதிநாயதா ।
ததைவயத்நங்குருதேமுக்யா:புத்ராதயஸ்தத: ॥ ௯௮

லௌகிகா: அபி லௌகிகர்களும்
புத்ரஸ்ய புத்திரனையே
ப்ராதான்யம் முக்கியமாக
அநுமந்வதே என்னுகிறார்கள்
ஸ்வஸ்மிந் தான்
ம்ருதே அபி இறந்துபோனாலும்
வித்தாதிநா பணம் முதலானதினாலே
புத்ராதி: பிள்ளை முதலானவர்கள்
யதா எப்படி
ஜீவேத் ஜீவிப்பரோ
ததா ஏவ அப்படியே
யத்நம் பிரயத்தனத்தையும்
குருதே பண்ணுகிறான்
தத: ஆகையினாலே
புத்ராதய: பிள்ளை முதலானவர்க
ளே
முக்யா: முக்கியர்களாகச் சொல்ல
ப்படுகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி வேதத்திலும் உலகத்திலும் புத்திரனே முக்கியாத்துமா வென்று பிரசித்தமாயிருக்கும்போது நீர் சாட்சியே முக்கியாத்துமாவென்று என்னமாய்ச் சொன்னீரெனில்.

बाढमेतावतां नात्माक्षेपो भवति कस्यचित् ।
गौणमिथ्यामुख्यभेदैरात्माऽयं भवति त्रिधा ॥

பாடமேதாவதாநாத்மாக்ஷேபோபவதிகஸ்யசித் ।
கௌணமித்யாமுக்யபேதைராத்மாயம்பவதித்ரிதா ॥ ௯௯

பாடம் நீ சொன்ன சுருதி யுக்தி அநு
பவம் சரி
ஏதாவதா இதனாலே
கஸ்யசித் ஒருவனுக்கும்
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
க்ஷேப: பிரியவிஷயராக
ந பவதி ஆகமாட்டார்

Koviloor Digital Library

அ-கை. ஆனால் இந்த சுருதிகளுக்கு கெதி யாதெனில்.

ஸாக்ஷிணி யுக்த ஆநந்தப்ரியம் என்னும் சு வாக்கியங்களென்றும், மித்தியை யென்றும், கௌணமென்றும் (சொல்லப்படுகிறது)

அயம் இந்த

புத்ரே புத்திரனிடத்தில் (ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்

த்ரேதா மூன்றுவிதமாக

பவதி ஆகிறார்

அ-கை. கௌணாத்துமாவாவது யாதெனில்.

देवदत्तस्तुसिंहोयमित्यैक्यंगौणमेतयोः ।
भेदस्यभासमानत्वात्पुत्रादेरात्मतातथा ॥

தேவதத்தஸ்துஸிம்ஹோயமித்யைக்யம்கௌணமேதயோ꞉ |
பேதஸ்யபாஸமானத்வாத்புத்ராதேராத்மதாததா || ௫௦

அயம் இந்த

தேவதத்தஸ்து தேவதத்தன்

ஸிம்ஹ꞉ இதி சிங்கமென்று சொல்லுமி டத்தில் புருஷசிங்கங்களான

ஏதயோ꞉ இவர்களுக்கு

ஐக்யம் ஐக்கியமானவேகத்துவமான

கௌணம் உபசாரம் (து

பேதஸ்ய மனுஷியவடிவமாயும் மிருக வடிவமாயிருக்கிறபேதம்

பாஸமானத்வாத் காணப்படுகிற படியால்

புத்ராதே꞉ பிள்ளைமுதலானவர்களு

ஆத்மதா ஆத்துமத்வமானது (க்கு

ததா அப்படியே

அ-கை. மித்தியாத்துமாவென்பதேதெனில்.

भेदोस्तिपञ्चकोशेषुसाक्षिणोनतुभात्यसौ ।
मिथ्यात्मताततःकोशानांस्थाणोश्चोरात्मतायथा ॥

பேதோஸ்திபஞ்சகோசேஷுஸாக்ஷிணோநதுபாத்யஸௌ |
மித்யாத்மதாத꞉கோசாநாம்ஸ்தாணோச்சோராத்மதாயதா || ௫௧

பஞ்சகோசேஷு ஐந்து கோசங்களி லேயே (பேதம்

பேத꞉ ஒன்றொன்றில்லாமையான

அஸ்தி இருக்கிறது

ஸாக்ஷிண꞉ சாட்சிக்கோவென்றால்

அஸௌ இந்தபேதமானது

ந பாதி விளங்கவில்லை

ஸ்தாணோ꞉ கட்டைக்கு (கல்

சோராத்மதா திருடன்வடிவமாயிருத்

யதா எப்படியோ அப்படியிருக்கிறது

அத꞉ ஆகையினால்

கோசாநாம் இக்கோசங்களுக்கு

மித்யாத்மதா மித்தியாத்துமத்துவம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. முக்கியாத்துமா யாதெனில்.

Koviloor Digital Library

नभातिभेदोनाप्यस्तिसाक्षिणोऽप्रतियोगिनः ।
सर्वांतरत्वात्तस्यैवमुख्यमात्मत्वमिष्यते ॥

நபாதிபேதோநாப்யஸ்திஸாக்ஷிணோऽப்ரதியோகிந: |
ஸர்வாந்தரத்வாத்தஸ்யைவமுக்யமாத்மத்வமிஷ்யதே || ௬௨

அப்ரதியோகிந: தனக்கெதிரிடையில்லாத
ஸாக்ஷிண: சாக்ஷியானவர் (பதால்
ஸர்வாந்தரத்வாத் சர்வாந்தராயிருப்
பேத: அபி நாஸ்தி கோசங்களைப்போலமித்தியாத்வமும் புத்திராதிகளைப்போலபேதமும் சிறிதுமில்லை

ந பாதி அவைகள் ஆத்துமாவில் விளங்கவில்லை
தஸ்ய ஏவ அந்த ஆத்துமாவிற்கே
முக்யம் முக்கியமாயிருக்கிற
ஆத்மத்வம் ஆத்துமத்துவமானது
இஷ்யதே அங்கிகரிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி ஆத்துமா மூவிதமாயிருக்கட்டும் புத்திராதிகளே முக்கியாத்துமாவென்று சொன்ன சுருதிக்கு என்ன சமாதானம் சொன்னீரெனில்.

सत्येवंव्यवहारेषुयेषुयस्यात्मतोचिता ।
तेषुतस्यैवशेषित्वंसर्वस्यान्यस्यशेषता ॥

ஸத்யேவம்வ்யவஹாரேஷுயேஷுயஸ்யாத்மதோசிதா |
தேஷுதஸ்யைவஶேஷித்வம்ஸர்வஸ்யாந்யஸ்யஶேஷதா || ௬௩

ஏவம் ஸதி இப்படியிருந்துள்ளளவில்
யேஷு யாதொரு யாதொரு
வ்யவஹாரேஷு விவகாரங்களில்
யஸ்ய யாதொருத்தனுக்கு
ஆத்மதா ஆத்துமத்வம்
உசிதா யோக்கியமோ
தேஷு அவ்வவ்விவகாரங்களில்.

தஸ்ய ஏவ அவனுக்கே
ஶேஷித்வம் அதிப்பிரியமாயிருத்தலாயிருக்கிறது
அந்யஸ்ய அன்னியமான
ஸர்வஸ்ய சகலத்திற்கும்
ஶேஷதா பிரியவிஷயமாயிருத்தலாயிருக்கிறது,

அ-கை. நீர் சொன்னது எனக்கு அர்த்தமாகவில்லை, அதை விவரித்துக் காட்டுமெனில்.

मुमूर्षोर्गृहरक्षादौगौणात्मैवोपयुज्यते ।
नमुख्यात्मानमिथ्यात्मापुत्रश्शेषीभवत्यतः ॥
अध्येतावह्निरित्यत्रसन्नप्यग्निर्नगृह्यते ।
अयोग्यत्वेनयोग्यत्वाद्वटुरेवात्रगृह्यते ॥

Koviloor Digital Library

உபேக்ஷிதே க்ருஹரக்ஷாதௌ கௌணாத்மைவோபயுஜ்யதே ।
ந முக்யாத்மா ந மித்யாத்மா பாத்ரு: ஶ்ரேஷ்டீ பவத்யத: ॥ ௪௪
அத்யேதா வஹ்நிரித்யத்ர ஸத்யபி வஹ்நௌ ந க்ருஹ்யதே ।
அயோக்யத்வேந யோக்யத்வாத் வடுரேவாத்ர க்ருஹ்யதே ॥ ௪௫

உபேக்ஷிதே மாறுவஸ்ந்தையுற்றவனுக்கு
க்ருஹரக்ஷாதௌ வீடு முதலானதை ரக்ஷிக்கவேண்டியதில்
கௌணாத்மா கௌணாத்துமாவான புத்திரனே
உபயுஜ்யதே உபயோகம் பண்ணப்படுகிறான்
ந முக்யாத்மா சாக்ஷியான முக்யாத்மாவும் முக்கியமில்லை
ந மித்யாத்மா மித்யாத்மாவான தேகமும் முக்கியமில்லை
அத: ஆகையினாலே
பாத்ரு: அச்சமயத்தில்புத்திரனைவன் ஶ்ரேஷ்டீ பவதி அதிப்பிரியனாக ஆகிறான்
அத்யேதா அத்யயனம் பண்ணுகிறபிர்மசாரி
வஹ்நி: இதி அக்னியென்று சொல்லுகிற
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
ஸத்யபி வஹ்நௌ அக்னியிருந்தும்
அயோக்யத்வேந அத்யயனம் பண்ணுகிற யோக்கியதை இன்மையால்
ந க்ருஹ்யதே அக்னி கிரஹிக்கப்படவில்லை
அத்ர இந்த ஸ்தானத்தில்
வடு: வடு பிர்மசாரியே
யோக்யத்வாத் யோக்கியனாயிருப்பதால்
க்ருஹ்யதே கிரஹிக்கப்படுகிறான்.

அ-கை. தேகத்தை ஆத்துமாவென்ற அவசரத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

कृशोहंपुष्टिमाप्स्यामीत्यादौदेहात्मतोचिता ।
नपुत्रंविनियुङ्क्तेऽत्रपुष्टिहेत्वन्नभक्षणे ॥
तपसास्वर्गमेष्यामीत्यादौकर्त्रात्मतोचिता ।
अनपेक्ष्यवपुर्भोगंचरेत्कृच्छ्रादिकंततः ॥

க்ருஶோஹம்புஷ்டிமாப்ஸ்யாமீத்யாதௌ தேஹாத்மதோசிதா ।
நபுத்ரம்விநியுங்க்தேத்ர புஷ்டிஹேத்வந்நபக்ஷணே ॥ ௪௬
தபஸா ஸ்வர்கமேஷ்யாமீத்யாதௌ கர்த்ராத்மதோசிதா ।
அநபேக்ஷ்யவபுர்போகம் சரேத்க்ருச்ச்ராதிகம் தத: ॥ ௪௭

க்ருஶோஹம் இளையாள் கல்யாணம்பண்ணிக்கொண்டவன் தேகம்இளைத்துப்போகிறது அவளோடேபோஷிக்க தேகம்
புஷ்டிம் புஷ்டியை
ஆப்ஸ்யாமி அடையவேண்டுமென்று

Koviloor Digital Library

இதி சூஊள இது முதலானதில்
தேஹாத்மா தேகமே தானென்பது
உசிதா யோக்கியமாகிறது
வாஷ்டிஷைகநுஹுணெ அப்படி பு
ஷ்டியாவதற்குலேகிய மன்னம் பா
ல் செய் முதலானதுகளான இந்த ஆஹாரங்களை
ஊரு புசிப்பதில்
வாத்ரம் பிள்ளையை [லை.
ந விநியோஜே உபயோகப்படுத்தவில்

அ-கை ஜீவனை முக்கியமென்பது எந்த அவசரத்திலெனில்.

தபஸா தபசினால்
ஸ்வர்க்கம் ஸ்வர்க்கலோகபோகத்தை (ற
ஸஷ்யாமி அடையப்போகிறேனென்
இதி சூஊள இதுமுதலானதில்
கர்த்தா கர்த்தாவாகிய ஜீவாத்
துமாவே
உசிதா அந்த அவசரத்தில் யோக்கி
யனுகிறான்
வபு: (அப்போ) தேகத்தையும்
ஹோமம் போகத்தையும்
ஊபேக்ஷ்ய அபேக்ஷிக்கவில்லை
தத: ஆகையினாலே [தலானதை
க்ருச்ராதிகம் கிருச்சிரசாந்திராயணம்மு
வஹாஜ ஆசரிக்கிறான்.

அ-கை. சாட்சி எந்த அவசரத்தில் முக்கியமாகிறாரெனில்.

मोक्ष्येहमित्यत्रयुक्ताश्चिदात्मत्त्वंतदापुमान् ।
तद्वेत्तिगुरुशास्त्राभ्यांनतुकिंचिच्चिकीर्षति ॥

மோக்ஷ்யேஹமித்யத்ரயுக்தாச்சிதாத்மத்வந்ததாபுமாந் ।
தத்வேத்திகுருசாஸ்த்ராப்யாந்நதுகிஞ்சிச்சிகீர்ஷதி ॥ சஅ

அஹம் நான் (போகிறேன்
மோக்ஷ்யே மோக்ஷத்தை அடையப்
இதி என்று
அத்ர இப்படி நினைக்கிற அவசரத்தில்
சிதாத்மா அறிவே முக்கிய ஆத்து
மாவென்பது
யுக்தம் யோக்கியம்
ததா அப்போது
புமான் இந்த புருஷன் சாதசதுஷ்
டயத்துடன்
குருசாஸ்த்ராப்யாம் சற்குருவினாலு
ம் சத்சாஸ்திரத்தினாலும்
தத் அந்தப்பிர்மத்தை
வேத்தி சாக்ஷாத்காரமாய் அறிகிறான்
கிஞ்சித் து சிறிதேனும்
ந சிகீர்ஷதி ஒருகர்மத்தையும் ப
ண்ணயிச்சிக்கிறானில்லை.

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

विप्रक्षत्रादयोयद्वद्बृहस्पतिसवादिषु ।
व्यवस्थितास्तथागौणमिथ्यामुख्यायथोचितम् ॥

Koviloor Digital Library

விப்ரக்ஷத்ராதயோ யத்³வத் ப்³ருஹஸ்பதிஸவாதி³ஷு |

வ்யவஸ்தி²தாஸ்ததா² மனுஷ்யாத்³யா வ்யவஹாரயோர்விது:² || ௪௯

ப்ருஹஸ்பதிஸவாதி³ஷு பிரகஸ்பதிஸவம், ராஜஸூயம் ஸ்தோமம் முதலான யாகங்களில் முறையே
விப்ரக்ஷத்ராதய: பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியர்கள்
யத்³வத் எப்படி அதிகாரிகளென்று
வ்யவஸ்தி²தா: விவஸ்தைகள் பண்ணைப்பட்டிருக்கின்றனவோ
ததா² அப்படி.
மனுஷ்யாத்³யா: மேலேசொன்ன அதிகாரிகளுக்கு கவுணமித்தியா முக்கியாத்துமாக்கள்
யதா² எப்படி எப்படி
உசிதம் யோக்கியமோ அப்படி அப்படி முக்கியாத்துமாக்களாகவாகிறார்கள்.

அ-கை. இப்படி மூன்று ஆத்துமாக்களும் சரியானால் சாக்ஷிக்கி விசேஷமேதெனில்.

तत्रतत्रोचितेप्रीतिरात्मन्येवातिशायिनी ।

अनात्मनितुतच्छेपेप्रीतिरन्यत्रनोभयम् ॥

தத்ரதத்ரோசிதே ப்ரீதிராத்மன்யேவாதிஶாயினீ |

அனாத்மனிது தச்சே²ஷே ப்ரீதிரன்யத்ர நோப⁴யம் || ௫௦

தத்ர தத்ர அந்தந்த இடங்களில்
உசிதே யோக்கியமான வஸ்துவில்
ப்ரீதி: பிரீதிமாத்திரமாயிருக்கிறது
ஆத்மனி ஏவ ஆத்துமாவிடத்திலேயே
அதிஶாயினீ நிர்திசயமான பிரீதியிருக்கிறது
அனாத்மனி அனாத்துமாவான
தச்சே²ஷே து ஆத்துமசேஷத்தில்
ப்ரீதி: பிரீதி (யிருக்கிறது)
அன்யத்ர மற்ற வஸ்துக்களில்
ந உப⁴யம் அதிப்பிரீதியும் பிரீதியும் இரண்டுமில்லை.

அ-கை. இரண்டுமில்லையென்பதெப்படியெனில்.

उपेक्ष्यंद्वेष्यमित्यन्यद्द्वेधामार्गतृणादिकम् ।

उपेक्ष्यंव्याघ्रसर्पादिद्वेष्यमेवंचतुर्विधम् ॥

உபேக்ஷ்யம் த்³வேஷ்யமித்யன்யத்³த்³வேதா⁴ மார்க³த்ருணாதி³கம் |

உபேக்ஷ்யம் வ்யாக்⁴ரஸர்பாதி³ த்³வேஷ்யமேவம் சதுர்வித⁴ம் || ௫௧

உபேக்ஷ்யம் உபேக்ஷாவிஷயமென்றும்
த்³வேஷ்யம் த்³வேஷவிஷயமென்றும்
அன்யத் மற்றது (ன்றும்)
த்³வேதா⁴ இரண்டுவிதமாயிருக்கும்
மார்க³த்ருணாதி³கம் வழியில்கிடக்கிறது
ரும்பாதி

Koviloor Digital Library

உபேக்ஷ்யம் உபேக்ஷா விஷயமாகும்
வ்யாக்ராஹிவிஷாதி த்வேஷ்யம் புலி, பாம்பாதி த்வேஷவிஷயமாம்
ஸதா — இப்படி
வஸ்துவின் ஸ்வபாவம் நான்காயிருக்கிறது.

அ-கை. அந்த நாலையும் காண்பிக்கவேண்டுமெனில்.

आत्माशेषउपेक्ष्यश्चद्वेष्यश्चेतिचतुर्ष्वपि ।
नव्यक्तिनियमःकिन्तुतत्तत्कार्यात्तथातथा ॥

ஆத்மா ஶேஷ உபேக்ஷ்யஶ்ச த்வேஷ்யஶ்சேதி சதுர்ஷ்வபி ।
நவ்யக்தி நியம: கிந்து தத்தத்கார்யாத்ததா ததா ॥ ௫௨

ஆத்மா ஶேஷ: எப்போதும் மாறாத அதிப்பிரியனானவன் நான் என்கிற ஆத்துமாவென்றும், தனக்குபிரியத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்துக்கள் சேஷமென்றும்
உபேக்ஷ்யம் ச தனக்கு பிரியாப்பிரியங்களிரண்டும் கொடாதவஸ்து உபேக்ஷையென்றும்
த்வேஷ்யம் ச தனக்கு துக்கத்தைக்கொடுக்கிற வஸ்து துவேஷமென்றும்
இதி இப்படி யிருக்கிற
சதுர்ஷ்வபி நான்கிலும்
வ்யக்திநியம: இதுதான் பிரியாதியைக்கொடுக்கிறதென்றும் வடிவங்களில் நியமம்
ந இல்லை
கிம் து பின்னையெப்படியென்றால்
தத்தத்கார்யாத் அந்தந்த பிரியாதிகாரியத்தால்
ததா ததா அப்படி அப்படி பிரியமாயும் உபேக்ஷையாயும் துவேஷமாயுமாகிறது.

அ-கை. அப்படி மாறிப்போமென்பதைப் பிரித்துக் காட்டுமெனில்.

स्याद्व्याघ्रस्सम्मुखोद्वेष्योह्युपेक्ष्यस्तुपराङ्मुखः ।
लालनादनुकूलश्चेद्विनोदायेतिशेषताम् ॥

ஸ்யாத் வ்யாக்ரஸ்ஸம்முகோ த்வேஷ்யோ ஹ்யுபேக்ஷ்யஸ்து பராங்முக: ।
லாலநாதநுகூலஶ்சேத் விநோதாயேதி ஶேஷதாம் ॥ ௫௩

ஸம்முக: எதிர்த்துக்கொல்லவருகிற
வ்யாக்ர: புலியானது
த்வேஷ்ய: ஸ்யாத் அப்போது துவேஷிக்கத்தக்கதாக ஆகிறது
பராங்முகஸ்து பராமுகமாய்ப்போன தேயானால்
உபேக்ஷ்ய: ஹி உபேக்ஷிக்கத் தக்கதாக ஆகிறதன்றே
லாலநாத் கொஞ்சுவதால் தனக்கு பணம் முதலானதால்
அநுகூலஶ்சேத் அனுகூலம் செய்யுமேயானால்
விநோதாய இதி வேடிக்கைக்காட்டும் பொருட்டாகுமென்று
ஶேஷதாம் அப்போ பிரியவிஷயமாகிறது.

Koviloor Digital Library

அ-கை. விஷயம் பிரியமாதி நேமமில்லை என்பதைக் காண்பிக்கிறார்.

व्यक्तिनांनियमोमाभूल्लक्षणात्तुव्यवस्थितिः ।
आनुकूल्यंप्रातिकूल्यंद्वयाभावश्चलक्षणं ॥
आत्माप्रेयान्प्रियश्शेषोद्वेष्योपेक्ष्येतदन्ययोः ॥
इतिव्यवस्थितोलोकोयाज्ञवल्क्यमतञ्चतत् ॥

வ்யக்தீநாம்நியமோமாபூல்லக்ஷணாத்துவ்யவஸ்திதி: ।
ஆநுகூல்யம்ப்ராதிகூல்யம்த்வயாபாவஶ்சலக்ஷணம் ॥௫௪
ஆத்மாப்ரேயாந்ப்ரியஶ்ஶேஷோத்வேஷ்யோபேக்ஷ்யேதத்அந்யயோ: ।
இதிவ்யவஸ்திதோலோகோயாஜ்ஞவல்க்யமதஞ்சதத் ॥ ௫௫ (மும்

- வ்யக்தீநாம் வஸ்துக்களுக்கு
- நியம: பிரியமாதிநேமம்
- மாபூத் இருக்கமாட்டாது (யே
- லக்ஷணாத் து இலக்ஷணத்தினலே(அ
- வ்யவஸ்திதி: விவஸ்தைபண்ணப்படுகிற
- ஆநுகூல்யம் அநுகூலமான லக்ஷண
- ப்ராதிகூல்யம் பிரிதிகூலமான லக்ஷ
  ணமும்
- த்வயாபாவ: ச இரண்டுமில்லாத
- லக்ஷணம் லக்ஷணமும் அறியத்தக்கது.

அ-கை. இப்போது சொன்ன அர்த்தங்களை சுருக்கிச்சொல்லுகிறார்.

- ஆத்மா ஆத்துமாவே
- ப்ரேயாந் அதிப்பிரியன்
- ஶேஷ: ப்ரிய: அவருக்கு உதவிசெ
  ய்கிறவர்கள் பிரியம்
- தத்அந்யயோ: அந்தஇரண்டுகளுக்கும்
  அன்னியங்களில்
- த்வேஷ்யோபேக்ஷ்யே துவேஷமும் உ
  பேக்ஷையும் காணப்படுகின்றன
- இதி இப்படி
- லோக: உலகமானது
- வ்யவஸ்தித: விவஸ்தை பண்ணப்பட்
  டிருக்கிறது
- தத் அதுவே
- யாஜ்ஞவல்க்யமதம் ச யாஞ்ஞவல்கியரிஷி
  யினுடையமதம்.

அ-கை. இப்படி மைத்திரேயி பிராமணத்தில்மட்டும் ஆத்துமாவே அதிப்பிரியரென்று சொல்லியிருக்கிறதா வேறே எங்கேயாவது இப்படி சொல்லியிருக்கிறதாவெனில்,

अन्यत्रापिश्रुतिःप्राहपुत्रद्वित्तात्तथात्मनः ।
सर्वस्मादान्तरन्त्वन्तदेतत्प्रेयइरितम् ॥

அந்யத்ராபிஶ்ருதி:ப்ராஹபுத்ராத்வித்தாத்ததாத்மந: ।
ஸர்வஸ்மாதாந்தரந்த்வந்ததேதத்ப்ரேயஈரிதம் ॥ ௫௬

Koviloor Digital Library

ஸுஹ்ருத் ஸுவிபுருஷ விதபிராமணாமா
 ன மற்றவிடத்திலும்
ஶ்ருதி: சுருதியானது.
ப்ரூதே சொல்லுகிறது
புத்ராத் புத்திரனைக்காட்டிலும்
வித்தாத் பணத்தைக்காட்டிலும்
ஸர்வஸ்மாத் சகலத்தைக்காட்டிலும்

ஆத்மந: ஆத்மாவினுடைய
தத்வம் ஸ்ருபம்
அந்தரம் அந்தரமாயிருக்கிறதோ
தத் அப்படிப்பட்ட
ததேததத் அந்த இந்த ஸ்வரூபமே
ப்ரியம் அதிப்பிரியமென்று
ஶ்ருதிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சுருதிசொல்லியிருக்கட்டும் பிரகிருதத்தி லென்னவாயி
ற்றெனில்.

श्रौत्याविचारदृष्ट्यायंसाक्ष्येवात्मानचेतरः ।
कोशान्पञ्चविविच्यान्तर्वस्तुदृष्टिर्विचारणा ॥

ஶ்ரௌத்யாவிசாரத்ருஷ்ட்யாயம்ஸாக்ஷ்யேவாத்மாநசேதர: ।
கோஶாந்பஞ்சவிவிச்யாந்தர்வஸ்துத்ருஷ்டிர்விசாரணா ॥௫௭

ஶ்ரௌத்யா சுருதியினாலும்
விசாரத்ருஷ்ட்யா ஆத்துமானாத்தும
 விசாரத்தினாலுண்டான ஞான திரு
 ஷ்டியாலும்
அயம் இந்த
ஸாக்ஷீ ஏவ சாக்ஷிதானே
ஆத்மா முக்கியாத்துமா
ந ச இதர: மற்ற புத்திரதேககர்
 த்தாக்கள் முக்கியமன்று

பஞ்சகோஶாந் அன்னமயாதி ஐந்து
 கோசங்களையும் ஆத்துமாவையும்
விவிச்ய பகுத்தறிந்து
அந்த: உள்ளேயிருக்கிற
வஸ்துத்ருஷ்டி: சாக்ஷியான வஸ்துவே
 தானென்கிற திருஷ்டியே
விசாரணா விசாரணையென்று சொ
 ல்லப்படும்.

அ-கை. இப்படி விசாரத்தால் உள்ளேயிருக்கிற ஆத்துமாவின் தரிசன
மெப்படியாகுமெனில். அவஸ்தாத்திரய சோதனையினால் விளங்குமென்று
சொல்லுகிறார்.

जाग्रत्स्वप्नसुप्तीनामागमापायभासनम् ।
यतोभवत्यसावात्मास्वप्रकाशचिदात्मकः ॥

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்தீநாமாகமாபாயபாஸநம் ।
யதோபவத்யஸாவாத்மாஸ்வப்ரகாஶசிதாத்மக: ॥ ௫௮

யத: யாதொருகாரணத்தினாலே
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்தீநாம் இந்த ஆ
 த்துமாவினாலேயே ஜாக்கிரஸ்வப்ப

 னசுஷுப்தி அவஸ்தைகளுடைய
ஆகமாபாயபாஸநம் வரவும்போக்கு
 ம் விளக்கிவைக்கப்படுகிறதோ

Koviloor Digital Library

ஸவாளை அந்த இந்த	ஸர்வப்ரகாசஸாக்ஷித்வேந ஸ்வயம்பிரகாசாயும் நித்யாத்துமாவாயும்
ஆத்மா ஆத்துமாதானே	ஸவதி ஆகிறார்.

அ-கை. இப்போ பிராணன்முதல் பணம்வரையில் பிரீதி காணப்படுகிறதென்பெனில்.

शेषाः प्राणादिवित्तांता आसन्नास्तारतम्यतः ।

प्रीतिस्तथा तारतम्यात्तेषु सर्वेषु वक्ष्यते ॥

சேஷா: ப்ராணாதிவித்தாந்தா ஆஸந்நாஸ்தாரதம்யத: ।

ப்ரீதிஸ்ததா தாரதம்யாத்தேஷு ஸர்வேஷு வீக்ஷ்யதே ॥ ௫௯

தாரதம்யத: ஆத்துமாவிற்கு கிட்டினதாயும் தாரதம்மியங்களாயுமிருக்கிற	ததா அப்படி
ப்ராணாதிவித்தாந்தா: பிராணன்முதல் பணம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்கள்	தாரதம்யாத் தாரதம்மியத்தால்
ஆஸந்நா: ஆத்துமாவை கிட்டினதற்குத்தக்கபடி	தேஷு அந்த
சேஷா: பிரியங்களாக இருக்கின்றன	ஸர்வேஷு சகலபிராணாதிவஸ்துக்களிலும்
	ப்ரீதி: பிரீதியானது
	வீக்ஷ்யதே காணப்படுகிறது.

அ-கை. அந்த தாரதம்மியத்தைப் பிரித்துக்காட்டுமெனில்.

वित्तात्पुत्रः प्रियः पुत्रात्पिण्डः पिंडात्तथेन्द्रियम् ।

इन्द्रियाच्च प्रियः प्राणः प्राणादात्मा प्रियः परः ॥

வித்தாத்புத்ர: ப்ரிய: புத்ராத்பிண்ட: பிண்டாத்ததேந்த்ரியம் ।

இந்த்ரியாச்ச ப்ரிய: ப்ராண: ப்ராணாதாத்மா ப்ரிய: பர: ॥ ௬௦

வித்தாத் பணத்தைக்காட்டிலும்	இந்த்ரியாச்ச நேத்திராதி இந்திரியங்களைக்காட்டிலும்
புத்ர: பிள்ளையானவன்	ப்ராண: பிராணனே
ப்ரிய: பிரியன்	ப்ரிய: பிரியன்
புத்ராத் பிள்ளையைக்காட்டிலும்	ப்ராணாத் பிராணனைக்காட்டிலும்
பிண்ட: தேகம் பிரியம்	ஆத்மா சாக்ஷியானதானே
ததா அப்படி	பர: மேலான
பிண்டாத் தேகத்தைக்காட்டிலும்	ப்ரிய: பிரியனென்றறி.
இந்த்ரியம் இந்திரியம் பிரியம்	

அ-கை. இப்போது நிர்ணயத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

एवंस्थितेविवादोऽत्रप्रतिबुद्धविमूढयोः ।
श्रुत्योदाहरितत्रात्माप्रेयानित्येवनिर्णयः ॥
साक्ष्येवदृश्यादन्यस्मात्प्रेयानित्याहतत्ववित् ।
प्रेयान् पुत्रादिरेवेमंभोक्तुंसाक्षीतिमूढधीः ॥

ஏவம்ஸ்திதே விவாதோ த்ர ப்ரதிபுத்தவிமூடயோ: ।
ஸ்ருத்யோதாஹரித த்ராத்மா ப்ரேயா நித்யேவ நிர்ணய: ॥
ஸாக்ஷ்யேவ த்ருஸ்யாதந்யஸ்மாத் ப்ரேயா நித்யாஹ தத்வவித் ।
ப்ரேயாந் புத்ராதிரேவேமம் போக்தும் ஸாக்ஷீதி மூடதீ: ॥

ஏவம் இப்படி
ஸ்திதே இருந்துள்ளவில்
அத்ர இதில்
ப்ரதிபுத்தவிமூடயோ: ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு
விவாத: ஆக்ஷேபமானது என்ன இருக்கிறது
தத்ர அதில்
ஆத்மா ஆத்துமாவே
ப்ரேயாந் அதிப்பிரியவஸ்து
இதி ஏவ என்றுதானே
நிர்ணய: நிருணயமாக
ஸ்ருத்யா சுருதியினாலே
உதாஹரி உதகரிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி சுருதியுக்தி அநுபவங்களால் மித்திய முக்கியாத்துமாக்கள் ஞானி அஞ்ஞானிகளுக்கு நிச்சயம் பண்ணப்பட்டதால் அதில் ஞானிக்கு அதிகப்பிரியம் சாக்ஷியென்ற நிச்சியத்தைக் காண்பிவிக்கிறார்.

தத்வவித் தத்துவஞானி
அந்யஸ்மாத் அன்னியமான
த்ருஸ்யாத் திரிசியத்தைக்காட்டிலும்
ஸாக்ஷீ ஏவ சாக்ஷிதானே (ன்று
ப்ரேயாந் இதி அதிப்பிரியவஸ்துவெ
ஆஹ சொல்லுகிறான்
மூடதீ: மூடபுத்தியுடையவன்
புத்ராதி: ஏவ பிள்ளைமுதானதே
இமம் இந்த
போக்தும் தன்னுடைம் முதலானதை புஜிக்கிறதற்கு
ப்ரேயாந் யோக்கியமாயிருக்கிற அதிப்பிரியனானவன்புத்திரனென்றும்
ஸாக்ஷீ இதி ஒன்றுக்கும் உபயோகமில்லாத சாக்ஷி அதிப்பிரியமில்லையென்றும் சொல்லுகிறான்.

தா-ம் இதுவே மூடத்தனமென்றறிக.

அ-கை. எனக்கு மப்படி புத்திராதிகளே ஆனந்தரூபியான ஆத்துமாவென்று தோன்றுகிறதே யெனில்.

Koviloor Digital Library

आत्मनोन्यंप्रियंब्रूतेशिष्यश्चप्रतिवाद्यपि ।
तस्योत्तरंवचोबोधशापौकुर्यात्तयोःक्रमात् ॥

ஆத்மநோந்யம்ப்ரியம்ப்ரூதேஶிஷ்யஶ்சப்ரதிவாத்யபி ।
தஸ்யோத்தரம்வசோபோதஶாபௌகுர்யாத்தயோ:க்ரமாத் ॥

ஆத்மந: ஆத்மாவிற்கு
அந்யம் அன்னியமான புத்திரனை
ப்ரியம் அதிப்பிரியமான முக்கிய ஆத்மாவென்று
ப்ரூதே சொல்லுகிறாய்
ஶிஷ்ய: ச சிஷ்யனே
ப்ரதிவாதீ அபி பிரதிவாதியோ
தஸ்ய அந்த சிஷ்யப்பிரதிவாதிகளுக்கு தக்கதான (ன்றால்
உத்தரம்வச: பதில்வார்த்தை ஏதெ
தயோ: அவர்களுக்கு
க்ரமாத் கிரமமாக (பத்தையும்
போதம் ஞானத்தையும் சா
ஶாபம் பண்ணவேண்டியது.

அ-கை. நான் சிஷ்யனய்யா எனக்குச் சமாதானம் சொல்லவேண்டுமெனில்.

प्रियंत्वांरोत्स्यतीत्येवमुत्तरंवक्तितत्ववित् ।
स्वोक्तप्रियस्यदुष्टत्वंशिष्योवेत्तिविवेकतः ॥

ப்ரியம்த்வாம்ரோத்ஸ்யதீத்யேவமுத்தரம்வக்திதத்வவித் ।
ஸ்வோக்தப்ரியஸ்யது³ஷ்டத்வம்ஶிஷ்யோவேத்திவிவேகத: ॥௬௯

தத்த்வவித் தத்வஞானியானவன்
ப்ரியம்த்வாம் புத்திரனே பிரியமாகவெ ன்றுகிற உன்னை அப்புத்திரன்
ரோத்ஸ்யதி ஐகி அழப்பண்ணி வைக்கிறுனென்று
ஏவம் இப்படி சிஷ்யனுக்கு
உத்தரம் மேலேசொல்லப்போகிற விபரத்தை
வக்தி சொல்லுவார்
ஶிஷ்ய: சிஷ்யனும்
ஸ்வோக்தப்ரியஸ்ய தன்னால் பிரியமென்று சொல்லப்பட்ட புத்திரனுக்குள்ள
து³ஷ்டத்வம் துஷ்டசுபாவத்தை
விவேகத: குருநாதன் அனுக்கிரகிக்கப்போகிற விவேகத்தால்
வேத்தி அறிகிறுன்.

அ-கை. அந்தசுருதியில் சொல்லுகிற புத்திரனிடத்தி லிருக்கிற தோஷங்களைப் பிரித்து நன்றுய்க் காட்டவேண்டுமெனில்.

अलभ्यमानस्तनयःपितरौक्लेशयेच्चिरम् ।
लब्धोपिगर्भपातेनप्रसवेनचबाधते ॥

Koviloor Digital Library

जातस्यग्रहरोगादिःकुमारस्यचमूर्खता ।
उपनीतेप्यविद्यत्वमनुद्वाहश्चपण्डिते ॥
यूनश्चपरदारादिदारिद्र्यञ्चकुटुंबिनः ।
पितोर्दुःखस्यनास्त्यन्तोधनीचेन्म्रियतेतदा ॥

ஆஜந்மநஸ்தநய: பிதரௌ க்லேசயேச்சிரம் |
லப்தோபி கர்ப்பபாதேந ப்ரஸவேந ச பாதயேத் || ௬௫
ஜாதஸ்ய க்ரஹரோகாதி: குமாரஸ்ய ச மூர்க்கதா |
உபநீதேப்யவித்யத்வமநுத்வாஹஸ்ச பண்டிதே || ௬௬
யூநஸ்ச பரதாராதி தாரித்ர்யஞ்ச குடும்பிந: |
பிதுர்து:கஸ்ய நாஸ்த்யந்தோ தநீ சேந்ம்ரியதே ததா || ௬௭

ஆஜந்மந: புத்திரன் பிறக்கிறதற்கு முன்னமே
தநய: அந்த புத்திரன் நாகப்பிரதிஷ்டைசர்ப்பசாந்தி சேதுஸ்நானம் முதலான வருத்தத்தால்
பிதரௌ தாய்தகப்பன்களை
சிரம் வெகுகாலம்
க்லேசயேத் துக்கப்படுத்திவைக்கிறான்
லப்த: அபி அப்படிலபித்தாலும் நாலு ஆறு மாதங்களில்
கர்ப்பபாதேந அந்தகருப்பம் விழுந்துபோவதாலும்
ப்ரஸவேந ச பிரசவகாலத்திலும் பத்து பதினைந்து நாள்
பாதயேத வெளியில்வராமல் பிராணபத்துவரை பாதிக்கிறான்
ஜாதஸ்ய பிறந்தகுழந்தைக்கும் மாந்தம் கணைபக்ஷி குழி
க்ரஹரோகாதி: கிரகதோஷம் முதலானவைகளாலும்
குமாரஸ்ய குமாரனால் செய்யத் தகாதகாரியத்தைச்செய்வதாலும்
மூர்க்கதா பிடிவாதம் அழுகை முதலானதாலும்
உபநீதே அபி உபநயனமான பிற்பாடு விளையாட்டினாலும்
அவித்யத்வம் வித்தை வராமல் மூடனாய்ப் போவதாலும்
பண்டிதே வித்துவானானால்
அநுத்வாஹ: ச காலாகாலத்தில் கலியாணம் பண்ணுவதற்கு பணம் கிடைக்காமலும்
யூந: ச யௌவனத்தை யடைந்தால் காமாதிகளாய்
பரதாராதி: பரஸ்திரீகளைப் பற்றியிழுப்பதாலும்
குடும்பிந: பன்றிக்குட்டி போடுவது போல் குடும்பியானால்
தாரித்ர்யஞ்ச தரித்திரத்தால் சதா கஷ்டப்படுவதாலும்

யதிவேஜ அவன் அதிர்ஷ்டத்தால்
மாறுதல் இவனுடையபாபத்தால்
தடா அப்போ
க்ஷயமேக அவன் மறிக்கிறதினையால்
வியோகம் தாய்தகப்பன்களுக்கு புத்
திரனால் வருகிற
உஷ்ணஸ்ய துக்கத்திற்கு
அந்த: முடிவுமில்லை.

அ-கை. இப்போது இவன் செய்யவேண்டியதெதெனில்.

एवंविविच्यपुत्रादौप्रीतिंत्यक्त्वानिजात्मनि ।
निश्चित्यपरमांप्रीतिंवीक्षेतैतमहर्निशम् ॥

ஏவம்விவிச்யபுத்ராதௌப்ரீதிம்த்யக்த்வாநிஜாத்மநி |
நிஸ்சித்யபரமாம்ப்ரீதிம்வீக்ஷேதைதமஹர்நிஸம் || ௬௰அ

ஏவம் இப்படி
விவிச்ய புத்திரனிடத்திலிருக்கிறதுக்
கத்தை விவேசனம்பண்ணி
புத்ராதௌ பிள்ளைபெண்சாதிபணம்
முதலானவைகளில்
ப்ரீதிம் வைத்திருக்கிற பிரீதியை
த்யக்த்வா தள்ளிவிட்டு
நிஜாத்மநி தானாயிருக்கிற இந்த ஆத்
மாவில்
பரமாம் மேலான
ப்ரீதிம் பிரீதியைவைத்து. நானேசா
க்ஷியென்று
நிஸ்சித்ய நிச்சயம்பண்ணி
ஏதம் அவரையே
அஹர்நிஸம் இராப்பகலும் [றான்.
வீக்ஷேத பார்த்துக்கொண்டுவருகி

அ-கை. பிரதிவாதிக்கு சாபமெப்படி வருமெனில்.

आगृहाद्ब्रह्मविद्वेषादपिपक्षममुञ्चतः ।
वादिनोनरकःप्रोक्तोदोषश्चबहुयोनिषु ॥

ஆக்ருஹாத்ப்ரஹ்மவித்வேஷாதபிபக்ஷமமுஞ்சத: |
வாதிநோநரக:ப்ரோக்தோதோஷஸ்சபஹுயோநிஷு || ௬௯

ஆக்ருஹாத் பிடிவாதமானதர்க்கத்
பக்ஷம் தான் பிடித்த புத்தி (தாத்
மாத்தும பக்ஷத்தை
அமுஞ்சத: விடாதவனாயிருக்கிற
வாதிந: வாதிக்கு
ப்ரஹ்மவித்வேஷாத் பிரமவித்தி
ன் துவேஷத்தால்
நரக: ரௌரவாதிநரகமானது
ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
பிற்பாடு
பஹுயோநிஷு அநேகவிதமான
பூச்சி புழு முதலான யோனிகளில்
பிறக்கிற
தோஷ: ச தோஷமும் சொல்லப்பட்
டிருக்கிறது.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்படி ஜீவன்முக்தனுக்கிரகமும் நிக்கிரகமும் வரு மென்பதில் பிரமாணமும் யுக்தியும் சொல்லவேண்டுமெனில்.

ब्रह्मविद्ब्रह्मरूपत्वादीश्वरत्वेनवर्णितम् ।

यद्वत्तत्तत्थैवस्यात्तच्छिष्यप्रतिवादिनोः ॥

ப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மரூபத்வாதீச்வரத்வேநவர்ணிதம் ।

யத்வத்தத்ததைவஸ்யாத்தச்சிஷ்யப்ரதிவாதிநோ: ॥ ௭௦

ப்ரஹ்மவித் பிரமத்தை சாக்ஷாத்கார மாயறிந்த ஞானி
ப்ரஹ்மரூபத்வாத் பிரமஸ்வரூபமாக ஆனபடியினாலே அவனை
ஈச்வரத்வேந ஈசுவரனாக
வர்ணிதம் வர்ணிக்கப்படுகிறது
யத்வத் எப்படி ஈசுவரனுக்கு சர்வ ச க்தியுமிருக்கிறதோ அப்படிப்போ

ல் ஞானிக்கும் சர்வ சக்தியிருப்ப தால்
தத்தத் அந்தந்த அனுக்கிரகமும் நிக் கிரகமும்
ததைவ அப்படித்தானே
தச்சிஷ்யப்ரதிவாதிநோ: அ வனுடைய சிஷனுக்கும் பிரதிவாதி க்கும் உண்டாகிறதென்றறி.

வி-ம். சூதசங்கிதை வாசிஷ்டம் முதலானவைகளில் யாதொரு புருஷர்க ள் மகாத்துமாவான ஞானியை-தூஷிக்கிறார்களோ அவர்கள் ரௌரவாதி அனேக நரகங்களில் ஏகாந்தமாக சூரியசந்திராளுள்ளவு மிருப்பார்களென் று வெகுவிதமாய் தோஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவையே பிரியமா யுபாசிக்கவேண்டியதென்ற சுருதியின ர்த்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

यस्तुसाक्षिणमात्मानंसेवतेप्रियमुत्तमम् ।

तस्यप्रेयानसावात्माननश्यतिकदाचन ॥

யஸ்துஸாக்ஷிணமாத்மாநம்ஸேவதேப்ரியமுத்தமம் ।

தஸ்யப்ரேயாநஸாவாத்மாநநச்யதிகதாசந ॥ ௭௧

யஸ்து யாதொரு புருஷனெனினும்
உத்தமம் உத்தமமான
ப்ரியம் பிரியராய்
ஆத்மாநம் தானாயிருக்கிற
ஸாக்ஷிணம் சாக்ஷியை
ஸேவதே சதா அனுசந்திக்கிறானோ

தஸ்ய அவனுக்கு
அஸௌ இந்த
ஆத்மா ஆத்துமாவானவர்
ப்ரேயாந் நிரதிசய பிரியவடிவாயி ருக்கிறாரே தவிர
கதாசந ஒருக்காலும்
நநச்யதி நாசத்தையடைகிறதில்லை

Koviloor Digital Library

அ·கை. இப்படி ஆத்மாவே பிரமானந்தரென்பதில் சாக்ஷியேதெனில்.

परप्रेमास्पदत्वेनपरमानन्दरूपता ।

सुखवृद्धिःप्रीतिवृद्धौसार्वभौमादिषुश्रुता ॥

பரப்ரேமாஸ்பதத்வேநபரமாநந்தரூபதா ।

ஸுகவ்ருத்தி:ப்ரீதிவ்ருத்தௌஸார்வபௌமாதிஷுஶ்ருதா ॥ ௭௨

ஸுகவ்ருத்தி: சுகம் எந்த இடத்தில் விர்த்தியாகிறதோ அவ்வளவுக்க ளவு

ப்ரீதிவ்ருத்தௌ பிரீதியானது விர்த்தியாயிருக்கிறது

பரப்ரேமாஸ்பதத்வேந இந்த ஆத்மா கௌணமித்யாத்மாக்களைக் காட்டிலும் மேலான பிரீதிக்கு விஷயமானதால்

பரமாநந்தரூபதா பரமானந்த சொரூபர்

ஸார்வபௌமாதிஷு சக்கிரவர்த்தி முதல் இரண்யகெர்ப்பன்வரை முதலானவர்களிடத்தில் ஒன்றுக்கொன்று நூறுபங்கு அதிகமாக சுகமிருக்கிறதென்று

ஶ்ருதா கேட்கப்படுகிறது,

அ·கை. ஆனந்தரூபத்தைப்பற்றி ஆக்ஷேபிக்கிறான்.

चैतन्यवत्सुखंचास्यस्वभावश्चेच्चिदात्मनः ।

धीवृत्तिष्वनुवर्तेतसर्वास्वपिचितिर्यथा ॥

சைதந்யவத்ஸுகஞ்சாஸ்யஸ்வபாவஶ்சேச்சிதாத்மந: ।

தீவ்ருத்திஷ்வநுவர்தேதஸர்வாஸ்வபிசிதிர்யதா ॥ ௭௩

சைதந்யவத் அறிவுபோல

அஸ்ய இந்த

சிதாத்மந: சிதாத்மாவிற்கு

ஸுகஞ்ச சுகமும்

ஸ்வபாவஶ்சேத் சுபாவமானால்

ஸர்வாஸு சகலமாயிருக்கிற

தீவ்ருத்திஷு அபி புத்திவிருத்திகளி[லும்

சிதி: அறிவானது

யதா எப்படி

அநுவர்தேத தொடர்ந்திருக்கிறதோ அப்படி சுகமும் அனுசரித்திருக்கவேண்டுமேயெனில்.

அ·கை. அதற்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

मैवमुष्णप्रकाशात्मादीपस्तस्यप्रभागृहे ।

व्याप्नोतिनोष्णतातद्वच्चितेरेवानुवर्तनम् ॥

மைவமுஷ்ணப்ரகாஶாத்மாதீபஸ்தஸ்யப்ரபாக்ருஹே ।

வ்யாப்நோதிநோஷ்ணதாதத்வச்சிதேரேவாநுவர்தநம் ॥ ௭௪

Koviloor Digital Library

நாநவ ஆத்மாவிற்கு ஆனந்தமானது சுபாவமில்லையென்கிறதில்லை
நித்ய: நித்யமானது
உஷ்ணப்ரகாசரூபா உஷ்ணமும் பிரகாசமும் வடிவமாயிருந்தாலும்
ஸவிது: அக்நியுடைய
ப்ரபா பிரபையானது
க்ருஹே கிரகத்தில்
வ்யாப்நோதி வியாபிக்கிறது

ந உஷ்ணதா அதின் உஷ்ணத்தன்மை எப்படி வியாபிக்கவில்லையோ
தத்வத் அப்படிப்போல
ப்ரீதே: ப்ரீதியுடைய
ஸ்வதாரதம்யமேவ அநுசரிப்பு மட்டுமிருக்கிறது ஆனந்தத்தின் அநுசரிப்பு சகல விருத்திகளிலும் காணப்படாதென்றறி

அ-கை. சைதன்னியம்போலே யானந்தமும் நியமமாகக் காணப்படவேண்டியது விதியில்லையென்று மற்றொரு திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

गन्धरूपरसस्पर्शेष्वपिसत्सुयथापृथक् ।
एकाक्षेणैकएवार्थोगृह्यतेनेतरस्तथा ॥

கந்தரூபரஸஸ்பர்ஸேஷ்வபி ஸத்ஸு யதா ப்ருதக் ।
ஏகாக்ஷேணைக ஏவார்த்தோ க்ருஹ்யதே நேதரஸ்ததா ॥ ௭௫

கந்தரூபரஸஸ்பர்சேஷு கந்தரூபரஸ ஸ்பரிசம் முதலான குணங்கள் ஒரு பூவில் ஒன்றாகவே
ஸத்ஸு அபி சேர்ந்திருந்தாலும்.
ஏகாக்ஷேண ஒவ்வொருசட்சுவாதி இந்திரியத்தாலே
ஏக: ஏவ ஒரே
அர்த்த: குணமானது

ப்ருதக் வெவ்வேறாக
யதா எப்படி
க்ருஹ்யதே கிரகிக்கப்படுகிறதோ
ந இதர: ஒரு இந்திரியத்தால் மற்றிதரகுணமெப்படிகிரகிக்கப்படவில்லையோ
ததா அப்படிப்போலவறி.

அ-கை. திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்தங்களுக்கு சமத்துவங் காணப்படவில்லையே யெனில்.

चिदानन्दौनैवभिन्नौगन्धाद्यास्तुविलक्षणाः ।
इतिचेत्तद्भेदोपिसाक्षिण्यन्यत्रवावद ॥
आद्येगंधादयोप्येवमभिन्नाःपुष्पवर्तिनः ।
अक्षभेदेनतद्भेदेवृत्तिभेदात्तयोर्भिदा ॥

சிதாநந்தௌ நைவ பின்னௌ கந்தாத்யாஸ்து விலக்ஷணா: ।
இதி சேத்தத்பேதோபி ஸாக்ஷிண்யந்யத்ர வா வத ॥ ௭௬

Koviloor Digital Library

ரூபேரூபாதயோ வேத்யா விஷயா: பொஷ்யவஸ்துந: ।
ஸாக்ஷிணொ ந ஸஹ ஸம்மதயோர்வ்ருத்திபேதாதயோர்பிதா ॥ ௭௭

ரூபாத்யா: கந்தம் முதலான குணங்களெல்லாம்
விலக்ஷணா: வேறுவேறு இலக்ஷணமுடையதாக இருக்கிறது
ஐக்யே ஏவ காண்றால்
ரூபே அதிபாரிய புஷ்பத்தில்
ஸாமான்யம் ஸவி கந்தம் முதலான குணங்கள்
பொஷ்யவஸ்துந: புஷ்பத்தை ஆசிரியித்ததுகளாய்க்கொண்டு
ஸம்பிந்நா: அபின்னங்களாகவே யிருக்கின்றன
ஸக்ஷ்மேபேதே இந்திரியபேதத்தால்
ஏக ஏவேது அந்த கந்தாதிகுண பேதம் காணப்படுகிறது
ஏவம் இப்படி

வ்ருத்திபேதாத் சாத்துவிகாதி விர்த்திகளின் பேதத்தாலேயே
தயோ: அந்த சிதானந்தங்களுக்கு
பிதா பேதம் காணப்படுகிறது ஆகையால்
விஷயாநந்தே அந்த ஆத்துமாவிற்கு அறிவும் ஆனந்தமும்
ந ஹி நாநா வை பேதங்களில்லையென்றே அறியத்தக்கது
ஏக ஏவேத: ஸ்வதீ அந்த பேதமும்
ஸாக்ஷிணி சாக்ஷியாகிய ஆத்துமாவிடத்திலிருக்கிறதா
அந்யத்ர வா அந்த அன்னியமான விர்த்திகளிடத்திலிருக்கிறதா
வத சொல்லு.

அ-ளகை. அறிவும் ஆனந்தமும் யெங்கே ஒன்றாய்க் காணப்படுகின்றனவெனில்.

सत्ववृत्तौचित्सुखैक्यंतद्वृत्तेर्निर्मलत्वत: ।

ஸத்வவ்ருத்தௌ சித்ஸுகைக்யம் தத்வ்ருத்தேர்நிர்மலத்வத: ॥ ௭௮

ஸத்வவ்ருத்தௌ சுத்தசாத்துவிகமான விர்த்தியில்
சித்ஸுகைக்யம் அறிவு ஆனந்தங்களுடைய ஐக்கியமானது காணப்படுகிறது
தத்வ்ருத்தே: அந்த விர்த்தி
நிர்மலத்வத: நிர்மலமா யிருப்பதாலென்றறி.

அ-ளகை. ராஜசவிருத்தியில் ஆனந்தமேன் காணப்படவில்லையெனில்.

रजोवृत्तेस्तुमालिन्यात्सुखांशोत्रतिरस्कृत: ॥

तितिंणीफलमत्यम्लंलवणेनयुतंयदा ।

तदाम्लस्यतिरस्कारादीषदम्लंयथातथा ॥

ரஜோவ்ருத்தேஸ்து மாலிந்யாத் ஸுகாம்சோத்ர திரஸ்க்ருத: ॥ ௭௯

Koviloor Digital Library

க்ரந்திரவாரிமைமூலாக்லுஸ்யவமிகமயமநகாயதா ।
தாதமுவஸ்திரஸ்லாரோமாசீஷதிகுஸ்யாமுமா ॥ ௭௬

ஈஜோஷ்ருதொஷ: ராஜச விருத்தி யோமென்றால்
ஜாவிநாஜ இராகாதி தோஷங்களா ல் மலினமாயிருப்பதால்
அத: இந்த ராஜசவிருத்தியில்
லைவ: சுகாம்சமானது
திரஸ்ஜூதஃ மறைபட்டுப்போயிருக்கி
அதர்ஜ மிகவும் புளிப்பான (ருது
திஂதிணீலை புளியம் பழமானது
யதா எப்போ

லவணேந உப்போடே
ஸுகதா சேர்க்கபோ
தா அப்போ
ஸுலவ மிகுந்த புளிப்பு
திரஸ்காரமமறைபட்டுப்போகிறதால்
ஸுமஷக சிறிது
ஸுதா புளிப்புமட்டும்
யதா எப்படி காணப்படுகிறதோ
தயா அப்படிப்போலவதி.

ननुप्रियतमत्वेनपरमानन्दतात्मनि ।
विवेक्तुंशक्यतामेवंविनायोगेनकिंभवेत् ॥

நநுப்ரியதமத்வேநபரமாநந்ததாத்மநி ।
விவெக்தும்ஶக்யதாமெவம்விநாயோகேநகிம்பவெத் ॥ ௭௭

நநு சங்கை
ப்ரியதமத்வேந கேவைமித்தியாத் துமாக்களைக்காட்டிலும் பஞ்சகோ ச சாக்ஷியான இந்த ஆத்துமா அ திப்பிரியனாயிருத்தால்
ஆத்மநி இந்தஆத்துமாவில் (நென்று பரமாநந்தா பரமானந்த மிருக்கிற ஸவா இப்படி.

விவேக்தும் விசாரத்தால் பிரித்தற்கு
ஶக்யதா யோக்கியமாகட்டும்
யோகேநவிநா கீழ்த் தியாயத்தில் சொன்ன சமாதி அப்பியாசமன் றியில்
கிம் பவேத் என்ன பிரயோஜன மு ண்டாகும்.

यद्योगेनतदेवेतिवदामोज्ञानसिद्धये ।
योग:प्रोक्तोविवेकेनज्ञानंक्विनोपजायते ॥

தத்யோகேநததேவேதிவதாமொஜ்ஞாநஸித்தயெ ।
யோகப்ரொக்தோவிவெகெநஜ்ஞாநம்கிந்நோபஜாயதெ ॥ ௭௮

ஜ்ஞாநஸித்தயே ஞானம் சாக்ஷாத் காரமாக சித்திக்கும்பொருட்டு

யோகேந கீழேசொன்ன நிர்விகற் பயோகத்தால்

Koviloor Digital Library

யஸ்மாத்—எந்த பிரமம் நம்மால் சொல்லப் பட்டதோ

தஸ்மாதேவ—அந்த பிரமத்தையே சொன்ன (ன்றேம்

இதி யத்பூர்வம் நாம்தானேயிதிலும்சொ யோகவைராக்யே சிறுத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டதுபோல இந்த அத்தியாயத்தில் நாமே விவேகத்தை யும் சொன்றேமாகையால்

விவேகேந ஜ்ஞாநம் இந்த பஞ்சகோச விவேகத்தால் தத்துவஞானமானது

ந உபஜாயதே கிம் ஏன் உண்டாக மாட்டாது இதில் சிறிதும் சந்தேக மில்லாமல் நம்பினுல்பிழைப்பாய்

அ-கை. இதிற் பிரமாணமேதெனில்.

यत्सांख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ।

इतिस्मृतंफलैकत्वंयोगिनाञ्चविवेकिनाम् ॥

யத்ஸாங்க்யை꞉ப்ராப்யதேஸ்தாநம் தத்யோகைரபிகம்யதே ।

இதிஸ்ம்ருதம்பலைகத்வம்யோகிநாஞ்சவிவேகிநாம் ॥ ௮௨

ஸாங்க்யை꞉ சாங்கிய விசாரங்களா

யத் ஸ்தாநம் யாதொருஸ்தானம் (லே

ப்ராப்யதே அடையப்படுகிறதோ

தத் அது

யோகை꞉ அபி யோகங்களாலும்

கம்யதே அடையப்படுகிறது

இதி இப்படி

யோகிநாம் ச யோகிகளுக்கும்

விவேகிநாம் விவேகிகளுக்கும்

பலைகத்வம் பலமொன்றென்று பக வத்கீதையில்

ஸ்ம்ருதம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்படி யோகிகளுக்கும் விவேகிகளுக்கும் ஞானமாகிற பலம் ஒன்ருனல் இரண்டினுள் என்று சொன்னுற்போதுமே. சாஸ்திரங்களில் இரண்டுவழி சொல்லுவானெனில்.

असाध्यःकस्यचिद्योगःकस्यचिद्ज्ञाननिश्चयः ।

इत्थंविचार्यमार्गौद्वौजगादपरमेश्वरः ॥

அஸாத்ய꞉கஸ்யசித்யோக꞉கஸ்யசிஜ்ஜ்ஞாநநிஶ்சய꞉ ।

இத்தம்விசார்யமார்கௌத்வௌஜகாதபரமேஶ்வர꞉ ॥ ௮௩

கஸ்யசித் ஓரதிகாரிக்கு

யோக꞉ மனுேலயம் பண்ணுகிற சமாதியோகமானது

அஸாத்ய꞉ அசாத்தியமாகத்தோன்றும்

கஸ்யசித் மற்றேரதிகாரிக்கு

ஜ்ஞாநநிஶ்சய꞉ விசாரத்தாலுண்டாகிற ஞான நிச்சயமானது அசாத்தியமாக இருக்குமென்பதை அறிந்திருக்கிற சர்வஞ்ஞான

பரமேஶ்வர꞉ பரமேசுவர்

Koviloor Digital Library

உக்தம் இப்படியென்று	ஸாங்க்யயோகௌ ஸாங்கியயோகங்களான
விஜ்ஞாய பிராணிகளுடைய சித்தத்	இரண்டு மார்க்கங்களையும்
தை அறிந்து	ஜகாத சொன்னார்

அ-கை. என்னப்பா வெகுப்ரயாஸஸாத்தியமான யோகத்திற்கும் ஸுலபமான ஞானத்திற்கும் பலன் சரியென்று சொல்லுவது. விடியவிடிய வேலை செய்தவனுக்கும் ஸுகமாயிருந்தவனுக்கும் கூலி சரியென்ற அநியாய ராஜியம் போலிருக்கிறதேயெனில்.

योगेकोतिशयस्तत्रज्ञानमुक्तंसमन्द्वयोः ।
रागद्वेषाद्यभावश्चतुल्योयोगिविवेकिनोः ॥
नप्रीतिर्विषयेष्वस्तिप्रेयानात्मेतिजानतः ।
कुतोरागःकुतोद्वेषःप्रातिकूल्यमपश्यतः ॥
देहादेःप्रतिकूलेषुद्वेषस्तुल्योद्वयोरपि ।
द्वेषंकुर्वन्नयोगीचेदविवेक्यपितादृशः ॥
द्वैतस्यप्रतिभावन्तुव्यवेहारद्वयोस्समम् ।
समाधौनेतिचेत्तद्वन्नद्वैतत्वांविवेकिनः ॥

யோகேகோதிஶயஸ்தத்ரஜ்ஞாநமுக்தம்ஸமந்த்வயோ꞉ |
ராகத்வேஷாத்யபாவஶ்சதுல்யோயோகிவிவேகிநோ꞉ || ௮௪
நப்ரீதிர்விஷயேஷ்வஸ்திப்ரேயாநாத்மேதிஜாநத꞉ |
குதோராக꞉குதோத்வேஷ꞉ப்ராதிகூல்யமபஶ்யத꞉ || ௮௫
தேஹாதே꞉ப்ரதிகூலேஷுத்வேஷஸ்துல்யோத்வயோரபி |
த்வேஷம்குர்வந்நயோகீசேதவிவேக்யபிதாத்ருஶ꞉ || ௮௬
த்வைதஸ்யப்ரதிபாநந்துவ்யவஹாரேத்வயோஸ்ஸமம் |
ஸமாதௌநேதிசேத்தத்வந்நத்வைதத்வாம்விவேகிந꞉ || ௮௭

யோகே ஸமாதியோகத்தில்	ஸமம் சமமாகவே
க꞉ என்ன	உக்தம் சொல்லப்பட்டது
அதிஶய꞉ அதிசயமிருக்கிறது	ராகத்வேஷாத்யபாவ꞉ ச இராகத்வே
த்வயோ꞉ யோகிக்கும் விவேகிக்கும்	ஷாதிகளுடையஅபாவமும் (ஸமே
தத்ர அந்த யோக விவேகங்களிலே	துல்ய꞉ இரண்டுபேர்களுக்கும்ஸமா
ஜ்ஞாநம் ஞானமானது	

யோகிவிவேகிநோ: யோகிக்கும் விவேகிக்கும்
விஷயேஷு விஷயம் பொய்யாய்ப்போய்விட்டதால் விஷயங்களில்
ப்ரீதி: ப்ரீதியானது
ந அஸ்தி இருவருக்குமில்லை
ஆத்மா ஆத்துமாவே
ப்ரியதம இதி அதிப்பிரிய வஸ்துவென்று
ஜாநத: அறிந்திருக்கிற விவேகிக்கு
கத: என்னகாரணத்தினாலே
ராக: ஆசையானது உண்டாகப்போகிறது
கத: எதினாலே (து
த்வேஷ: துவேஷமுண்டாகப்போகிற
ப்ராதிகூல்யம் ஸர்வஸ்ய: சகலஜகத்தையும் தனக்கு பிரதிகூலமாக பார்க்கிற இந்த விவேகிக்கு
தேஹாதே: தேகேந்திரியாதிகளுக்கு
ப்ராதிகூல்யே பிரதிகூலமான பாம்பு முதலானவைகளிலே பயகம்பனாதிவிகாரங்களுண்டாய் அஞ்ஞானியைப்போலே அவைகளை ஸம்ஹாரம் பண்ணும்படியான துவேஷம் காணப்படுகிறதேயென்றால்

உபயோ: ஸமம் அது இரண்டுபேர்களுக்கும்
த்வேஷ: துவேஷம்வருவது
துல்யம் சமானமன்றோ
த்வேஷம் துவேஷவாசனையை (ன்
கடாக்ஷ பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவ
நயோகீ யோகியாகமாட்டானென்று சொல்லுவாயாகில்
தாத்ருஶ: ஸவி அப்படிருகதுவேஷவாசனைகளோடேகூடினவனும்
ஸவிவேகீ அவிவேகியென்றே அறிவு
வ்யவஹாரே வியவஹாரத்தில்
த்வைதஸ்ய துவைதத்தினுடைய
ப்ரதிபாஸம் தோற்றமும் விவேகிக்கிறதென்றால்
உபயோ: அது இருவருக்கும்
ஸமம் சமானந்தானே
ஸமாதௌ யோகிக்கும் மனோலயமான சமாதியில்
ந இதி த்வைத துவைததோற்றமில்லையென்றால்
தத்வத் அதுபோல் (சையில்
விவேகிந: விவேகிக்கும் விவேகதெ
த்வைதபாநம் துவைதத்தோற்றம்
ந இல்லாமை சரியே

அ-கை. என்னய்யா விழித்துக்கொண் டிருக்கும்போதே கண்ணைத்தோண்டிப்போட்டானென்கிற சொல்போல விவேகிக்கு த்வைததோற்றமெப்படியில்லையெனில்.

विवक्ष्यतेतदस्माभिरद्वैतानन्दनामके ।
अध्यायेहितृतीयेतत्सर्वमप्यतिमङ्गलम् ॥

விவக்ஷ்யதேதத³ஸ்மாபி⁴ரத்³வைதாநந்த³நாமகே ।
அத்⁴யாயேஹித்ருதீயேதத்ஸர்வமப்யதிமங்க³லம் ॥ ௮௮

Koviloor Digital Library

ஸமிதெ தாநநாமிகெ ஆத்மாநந்தமென்ற பேரோடேகூடினதாயும் தவைதத்தை அடியோடே அடிக்கிறதாயுமிந்த விவேகத்தைநிடேப்படுத்துவதாயுமிருக்கிற
சுருதியெ சொல்லப்போகிறமென்றுவ
சுஷ்யாயெ அத்தியாயத்தில் (ஆ

தக அத்தவைதத்தோற்றமின்மை
சுவலா ஸிகெ நம்மாலேயே
விவகூ்யெ ஸி சொல்லப்படப்போ
சுகம் ஆகையினால் [கிறதன்ற
ஸவஃம் ஸவி சொன்னசமஸ்தமும்
சுதிமஹூை மிகவும் கல்யாணமாகபவிக்கத்தக்கது.

அ-கை. த்வைதத்தோற்றமின்மையோடேகூடி ஆத்மஞானத்தையுடைய விவேகி யோகியாகவே ஆகிறன். ஆகையால் யோகஞானமிரண்டையும் ஒன்றுசெய்தது சமானமென்று சொல்வதால் அவனைக் குருநாதன் பிரீதியுடன் வாழ்த்துகிறர்.

सदापश्यन्निजानन्दमपश्यन्निखिलञ्जगत् ।
अर्थाद्योगीतिचेत्तर्हिसन्तुष्टोवर्धतांभवान् ॥

ஸதாவஶ்யந்நிஜாநந்தமவஶ்யந்நிகிலஞ்ஜகத் ।
அர்தாத்யோகீதிசேத்தர்ஹிஸந்துஷ்டோவர்ததாம்பவாந் ॥

நிஜாநந்தம் தன்னுடைய முக்கியானந்தத்தை தானாகவே
ஸதா எப்போதும்
வஶ்யந் சாக்ஷாத்காரமாக பார்த்துகொண்டு
நிகிலம் சமஸ்தமான
ஜகத் ஜகத்தையும் ஒருபொருளாக
அவஶ்யந் அதிபாராதிருக்கிறனென்ற

அர்தாத் அர்த்தத்தால்
யோகீ இதி யோகியாகவே ஆகிறனென்று சொல்லுவாயாகில்
தர்ஹி அப்போது
பவாந் அப்படிஅறிந்த நீ
ஸந்துஷ்டஃ சந்தோஷமாக
வர்ததாம் விருத்தியடையக்கடவாய்

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தின் தாத்பரியத்தை சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறர்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रंथेमन्दानुग्रहसिद्धये ।
द्वितीयाध्यायएतस्मिन्नात्मानन्दोविवेचितः ॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதெக்ரந்தேமந்தாநுக்ரஹஸித்தயே ।
த்விதீயாத்யாயஏதஸ்மிந்நாத்மாநந்தோவிவேசிதஃ ॥கூ௦

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதெக்ரந்தெ பிர்மானந்தமென்கிற பேரோடே கூடியதாயிருக்கிறகிரந்தத்தில்

ஏதஸ்மிந் இந்த
த்விதீயாத்யாயெ இரண்டாவதுஅத்தியாயத்தில்

Koviloor Digital Library

அதிகாரிகளுடைய பேதங்களுக்குத் தக்க அனுக்கிரகம் சித்தியாகும் பொருட்டு	ஞானநிஷ்டரின் ஆத்துமானந்தமானது விவேகிகட்குச் சொல்லப்பட்டது

வி ப. ஆகையாலிந்த ஆத்துமானந்த விவேகத்தை ஸ்ரீ சத்குருகடாக்ஷத்தினால் பஞ்சகோசவிவேகத்தால் சகலமான கௌணமித்தியாவடிவங்களான தேகாதிகளைத் தள்ளி அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியே நான். அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியான நானே சர்வபரிபூரணனென்று எவன் இப்படி சதா அனுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறானோ அவன் இப்பவே அதிசுலபமாய் அப்பிரதிபந்தாபரோக்ஷ ஞானத்தையடைவன். இதிற்சந்தேகமில்லை. இப்படி ஒவ்வொரு பிரகரணத்தில் ஒவ்வொருவிதமாக ஞானத்தை வருணிப்பானேன். ஒரேப்பிரகாரமாக ஏன் சொல்லக்கூடாதென்றால் குழந்தாய். அதற்குச்சொல்லுகிறேன் கேள். அதாவது குருசின்னிதானத்திற்கு வருகிற அதிகாரிகள் வெவ்வேறுவிதமா யிருப்பார்கள். அதெப்படியென்றால் ஐக்கியனென்றும், சாந்தனென்றும், சமரசனென்றும் சன்மித்திரனென்றும் சக்கியனென்றும், சகோதரனென்றும், தந்தையென்றும், தாயென்றும், வாதியென்றும் சம்மந்தியென்றும், குழந்தையென்றும், குமாரனென்றும் ராஜனென்றும், சேவகனென்றும், வாகனனென்றும் இப்படி அனேகவிதமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதில் பிர்மமே நானென்று ஐக்கியஞானத்தை உடனே அடைகிறவன் ஐக்கியனென்றும் குருவாக்கியத்திலேயே சித்தோபசாந்தி அடைகிறவன். சாந்தனென்றும் குருவின் சரீரத்திலுண்டாகிற சேஷ்டையெல்லாம் பிர்மரசமாகப் பார்ப்பவன் சமரசனென்றும் குருவின் சரீரத்துக்கு வருகிற சுகதுக்கங்களை தனக்கு வந்ததாக பாவிப்பவனே சன்மித்திரனென்றும், குருவினிடத்திலும் ஜாக்கிரம் முதல் மோக்ஷபரியந்தம் தன் சித்தத்திலுண்டாகிற குணதோஷங்களை ஒளியாமல் தெரிவிக்கிறவனே சக்கியனென்றும், கூடப்பிறந்தவன் அண்ணனிடத்தில் சங்கோசம் பயம் பக்தி விசுவாசங்களோடே கூடியிருப்பதுபோல இவனுமிருப்பதால் சகோதரனென்றும் தந்தை புத்திரனுடைய க்ஷேமத்தையே பிரார்த்திப்பதுபோல இவனுமிருப்பதால் குருவுக்கு தந்தையென்றும் தாயைப்போல நிட்காமியமென்கிற கருப்பத்தால் குருவாகிய குழந்தையை பெற்றிருப்பதாலும் அன்னபானத்தையும் ஊட்டி சவுசத்தையும் பண்ணிவிடுவதால் தாயென்றும் சதா குருவோடே சங்கைபண்ணிக்கொண்டிருப்பதால் வாதியென்றும் குருவினிடத்தில் தன் கௌரவத்தையே கொண்டாடிக்கொண்டு தன் மாரைப்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் சம்மந்தியென்றும் நல்லது பொல்லாததாயும், பொல்லாதது நல்லதாயும் விபரீதமாய் தோற்றுவதால் குழந்தையென்றும், குருவினுடைய சிக்ஷைக்காக பயந்து சிரவணாதிகளைச் செய்வதால் குமாரனென்றும், ராஜன் வரும்போது அவ்வி

Koviloor Digital Library

டத்திலுள்ளவர்களை அதிகாரிப் பக்குவமதுபோல குருவாயும் சாதுக்களையும் ரக்ஷிக்க வல்லவனாயிருப்பதால் ராஜனென்றும், ராஜாஞ்ஞைக்கு பயப்பட்டு இடைவிடாமல் கட்டி காத்து குருவுக்கு கைங்கரியம் செய்துவருவதால் சேவகனென்றும் தனக்கென்று ஓர் சுவதந்திரமற்று குருவினிஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பதற்கெல்லாம் தடையன்னியில் சகித்திருப்பதால் வாகனமென்றும் இப்படி குருசன்னிதானத்து வருகிற அதிகாரிகளுடைய பக்குவபேதங்கள் பலவிதமாயிருப்பதால் சற்குருநாதனும் சமயம் போலே பக்குவத்திற்கு தகுந்த பிரகரணத்தை உபதேசித்து வருகிறாரென்றறி.

ஆத்துமானந்தம் முற்றிற்று.

(கரு)வது அத்துவைதானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

பிரமானந்தத்திலும்; வித்தியானந்தத்திலும்; விஷயானந்தத்திலும்; எட்டுவகையானந்தங்களுமடக்கம். (அதாவது) பிரமானந்தத்திற்குள் யோகானந்தமும்; ஆத்துமானந்தமும்; அத்துவைதானந்தமும்; அடக்கம் விஷயானந்தத்தில் வித்தியானந்தம் அடக்கம் வாசனானந்தத்தில் தூஷ்ணீம் பூதானந்தமுமடக்கம் பிரமானந்தத்தின் அடக்கமான, அத்துவைதானந்தம் சொல்லுகிறோம். தைத்திரீய சுருதியில் ஆனந்தத்திலிருந்து இப்பூதங்கள் உண்டாகியதிலேயிருந்து, அதிலே லயிக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அதினுண்மையைக் கூறுகின்றேன். தகப்பனிடத்திலிருந்து பிள்ளையுண்டானதுபோல,இச்சகம் உண்டாயிற்றென்று சொன்னால்,ஆனந்தத்திற்கு துவைததத்தன்மை வந்துவிடும்; ஆகையால், ஆரம்பவாதமும் கூடாது பாலேதயிராய் பரிணமித்ததுபோல், இச்சகமானாந்தமாய் பரிணமித்தால் மறுப்படி தையிர்பாலாகாததுபோல், இச்சகம் ஆனந்தமாகாது அவ்வேதுவால் இதில் பரிணாமவாதமும் கூடாது, இவ்வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் பழுதையிற்பாம்பு இருட்டில் மயக்கத்தால் தோன்றுவதுபோல,ஆனந்தத்தில் அஞ்ஞானமாகிற இருட்டில் ஆவரணமாகிற மயக்கத்தால் இச்சகமுதலான பாம்புத்தோற்றம் கற்பனையால் வந்திருப்பதால்; இச்சாஸ்திரத்தில் விவர்த்தவாதம்; அங்கிகரித்தோம் வாஸ்தவத்தில் பழுதையிற்பாம்பில்லாததுபோல் ஆனந்தத்திலுண்மையில் ஜகமில்லை. மண்ணைவிட்டு கடமில்லாததுபோலும்; தங்கத்தைவிட்டு பூஷணமில்லாததுபோலும், இரும்பன்றி ஆயுதமில்லாததுபோலும், சமுத்திரமன்றி அலைநுரைகுமிழியில்லாததுபோலும்; ராஜகுமாரனன்றி வேடத்தன்மையில்லாததுபோ

Koviloor Digital Library

லும், இந்திரஜாலக்காரனன்றி இந்திரஜாலவித்தை இல்லாததுபோலும், சுவரன்றி சித்திரமில்லாததுபோலும் ஆகாசமன்றி நீலநிறமுதலானதில்லாததுபோலும், ஆனந்தவஸ்துவில் நாமரூபஜகம் சொல்மாத்திரத்திமேயொழிய வேறிருப்பில்லாததால், சச்சிதானந்தப்பிரமமே நாமென்றும், தோன்றுகிற ஜகம் ஒருக்காலுமில்லை யென்றும் திடமுறைக் திருப்பவனே, அத்துவைதானந்தத்துடன் கூடினவன். இச்சகமில்லை யென்றுறிய வாசிஷ்டத்தில் சொல்லியிருக்கிற பாவனைகளையு முணர்ந்துகொள் எங்கெந்த நாமரூபத்திலும், முதல்முதல் விளங்குகின்றது, ஸச்சிதானந்தமேயன்றி, கற்பனையான நாமரூபம் சொல் மாத்திரமாயிருக்கிறது இவவாறுணர்ந்தவனே அத்துவைதானந்தமுணர்ந்தவன்.

அத்துவைதானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீகணேஶாய நம:.

ஶ்ரீபாரதீதீர்த்த ப்ரஹ்மானந்த ஸரஸ்வதே நம:.

ப்ரஹ்மானந்தே அத்வைதானந்த:.

முதல் அத்தியாயத்தில் பிர்மானந்தமென்றும் வித்தியானந்த மென்றும் விஷயானந்தமென்றும் மூன்றினில் ஐந்து பிரகரணத்தை யடைக்கிச் சொன்னதில் பிர்மானந்தத்திற்குள் பிரிவான யோகானந்த ஆத்துமானந்தங்களை சொல்லி இப்போது அதின் மீதியான அத்துவைதானந்தத்தை ஆரம்பிவிக்கிற இந்த குருநாதன் ஜெகத்தென்று ஒரு வஸ்து யில்லைவேயில்லை யென்று காண்பிவிக்கிறார்.

அ-கை. முதல் அத்தியாயத்தில் யாதொருயோகானந்தம் சொல்லப்பட்டதோ அந்தமுக்கியானந்தமே கௌணமித்தியா கர்த்தாத்துமாக்களை காட்டிலும் வேறாயிருக்கிற ஆத்துமானந்தமாக ஆகட்டும் துவைதத்தோடே கூடியவனுக்கு அதெப்படி சித்திக்குமெனில்.

योगानन्दः पुरोक्तोयस्सआत्मानन्दइष्यताम् ।

कथंब्रह्मत्वमेतस्यसद्वयस्येतिचेच्छृणु ॥

யோகானந்த: புரோக்தோ யஸ்ஸ ஆத்மானந்த இஷ்யதாம் |

கதம் ப்ரஹ்மத்வமேதஸ்ய ஸத்வயஸ்யேதி சேச்ச்ருணு || ௧

Koviloor Digital Library

யஃ யாதொரு
யோகாநந்த: யோகானந்தமானது
புரா முதல் அத்தியாயத்தில்
உக்த: சொல்லப்பட்டதோ
ஸ: அதுவே
ஆத்மாநந்த: ஆத்மானந்தம்
இஷ்யதாம் ஆகட்டும்
விஷயவத் கண் முதலாய இந்திரியங்களாகிற ஸ்வகதபேதமும் சஜாதியமானதேகம் முதல் புத்திரன்வரையிலுள்ள அனித்தமும் விஜாதியமான பிருதிவிமுதலான அனித்தமும் தோற்றிக்கொண்டிருக்கிற இப்படிப்பட்ட த்வைதத்தோடே கூடின
வஸ்து இவனுக்கு
கதம் எப்படி (க்கும்
ப்ரஹ்மத்வா பிரமத்துவமானது சித்தி
இதி சேத் என்று கேட்பாயாகில் உனக்கு வேறுவிதமான ஏற்றசமாதானம் சொல்லுகிறேன்
ஶ்ருணு கேள்

आकाशादिस्वदेहान्तंतैत्तिरीयश्रुतीरितम् ।
जगन्नास्त्यन्यदानन्दादद्वैतब्रह्मताततः ॥

ஆகாஶாதிஸ்வதேஹாந்தம்தைத்திரீயஶ்ருதீரிதம் ।
ஜகந்நாஸ்த்யந்யதாநந்தாதத்வைதப்ரஹ்மதாதத: ॥ ௨

ஆகாஶாதிஸ்வதேஹாந்தம் ஆகாசமுதல் தேகம்வரையிலுள்ள
தைத்திரீயஶ்ருதீரிதம் தைத்திரியமென்கிற சுருதியால் சொல்லப்படுகிற
ஜகத் சகலஜகத்தும்
ஆநந்தாத் தானாயிருக்கிற ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும்
அந்யத் வேறாக
நாஸ்தி இல்லை
தத: ஆகையினாலே
அத்வைதப்ரஹ்மதா துவைதமற்றபிரமமே சித்தித்திருக்கிறது.

அ-கை. நீர்சொன்ன சுருதியால் பிரமத்திற்கு அத்துவைதத்துவம் காணப்படுகிறதே யன்றி ஆனந்தத்துவங் காணப்படவில்லையே யெனில் அந்த உபநிஷத்தில் இரண்டாம் அத்தியாயமானபிருகு வல்லியில் நீ கேட்ட அர்த்தமிருக்கிறதென்று அதை காண்பிவிக்கிறார்.

आनन्दादेवतज्जातंतिष्ठत्यानन्दएवतत् ।
आनन्दएवलीनंचेत्युक्तानन्दात्कथंपृथक् ॥

ஆநந்தாதேவதஜ்ஜாதம்திஷ்டத்யாநந்தஏவதத் ।
ஆநந்தஏவலீநம்சேத்யுக்தாநந்தாத்கதம்ப்ருதக் ॥ ௩

Koviloor Digital Library

ததா அந்த ஜகத்து
ஆநந்தாதேவ ஆனந்தத்திலிருந்தே
ஜாதம் பிறந்ததென்றும்
ஆநந்தேநைவ ஆனந்தத்திலேயே
ததா அந்த ஜகத்து
ஸ்திதம் இருக்கிறதென்றும்
ஆநந்தேநைவ ஆனந்தத்திலேயே
லீநஞ்ச லயிக்கிறதென்றும்
இதி இப்படி
உக்தாநந்தாத் சொல்லப்பட்ட ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும்
ப்ருதக் வேறாக
கதம் எப்படி இருக்கும்

அ-கை. பிர்மத்தை ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாக சொல்லவேண்டுமென்று சங்கிக்கிறான்.

कुलाद्घटउत्पन्नोभिन्नश्चेतिनशंक्यताम् ।
मृद्वदेषउपादानंनिमित्तंनकुलालवत् ॥

குலாலாத்கட உத்பந்நோ பிந்நஶ்சேதி நஶங்க்யதாம் ।
ம்ருத்வதேஷ உபாதாநம் நிமித்தம் நகுலாலவத் ॥ ௪

குலாலாத் குசவனிடத்திலிருந்து
உத்பந்ந: உண்டான
கட: பானையானது
பிந்நஶ்ச அவனுக்கு வேறாயிருப்பது போல ஜகத்தும்
இதி பிர்மத்துக்கு வேறாயிருக்கட்டுமென்று
ந ஶங்க்யதாம் சங்கிக்கத்தக்கதன்று
ம்ருத்வத் மண்போல
ஏஷ: இந்த ஆத்துமாவானவர்
உபாதாநம் ஹி உபாதானகாரணமன்றோ
குலாலவத் குயவன்போல
நிமித்தம் ஆத்துமா நிமித்தகாரணம்
ந அன்று.

அ-கை. குலான் கடத்திற்கு உபாதானகாரணமாகவேயில்லையெனில்.

स्थितिर्लयश्चकुंभस्यकुलालेस्तोनहिक्वचित् ।
दृष्टौतौमृदितद्वत्स्यादुपादानन्तयोश्श्रुतेः ॥

ஸ்திதிர்லயஶ்சகும்பஸ்யகுலாலேஸ்திநஹிக்வசித் ।
த்ருஷ்டௌதௌம்ருதிதத்வத்ஸ்யாதுபாதாநந்தயோஶ்ஶ்ருதே: ॥ ௫

கும்பஸ்ய கடத்திற்கு
ஸ்திதி: இருப்பும்
லயஶ்ச லயமும்
குலாலே குயவனிடத்தில்
க்வசித் ஒரிடத்திலும்
நாஸ்தி ஹி இருக்கின்றனவல்லவன்றோ
ம்ருதி மண்ணினிடத்திலேயே
தௌ அந்தஸ்திதிலயங்கள்

Koviloor Digital Library

த்ருஷ்டா காணப்படுகின்றன | ச்ருதிகள் சுருதியால்சொல்லப்படுகி
தஸ்ய அதுபோல | ற ஆத்மா
தயோ: ஜகத்தின்ஸ்திதிலயங்களுக்கு | உபாதானம் உபாதானகாரணமாகவே
ஸ்தித: இருக்கிறார்

அ-கை. நீர் சொன்னபடி பிரமம் ஜகத்திற்கு உபாதானகாரணமாகட்டும் அந்த உபாதானகாரண மெத்தனைவித மெனில்.

उपादानंत्रिधाभिन्नंविवर्तिपरिणामिच ।
आरंभकंचतत्रांत्यौननिरंशेऽवकाशिनौ ॥

உபாதானம் த்ரிதாபின்னம் விவர்த்தி பரிணாமி ச |
ஆரம்பகம் ச தத்ராந்த்யௌ ந நிரம்சேऽவகாசிநௌ ||

உபாதாநம் உபாதானகாரணமானது
விவர்த்தி விவர்த்தமென்றும்
பரிணாமி ச பரிணாமமென்றும்
ஆரம்பகம் ச ஆரம்பமென்றும்
த்ரிதா மூன்றுவித
பின்னம் பேதமாயிருக்கும்
தத்ர அந்த மூன்றுகளுக்குள்ளே
அந்த்யௌ பின்சொல்லப்பட்டவை
களானபரிணாமஆரம்பங்களிரண்டும்
நிரம்சே நிரம்சமான ஆத்துமாவில்
அவகாசிநௌ ந வரக்கூடாததாயிருக்
கின்றன விவர்த்தமேகூடுமென்றறி

அ-கை. ஆரம்பவாத லக்ஷணமேதெனில்.

आरंभवादिनोन्यस्मादन्यस्योत्पत्तिमूचिरे ।
तन्तोर्पटस्यनिष्पत्तेर्भिन्नौतन्तुपटौखलु ॥

ஆரம்பவாதிநோऽந்யஸ்மாதந்யஸ்யோத்பத்திமூசிரே |
தந்தோ: படஸ்ய நிஷ்பத்தேர்பின்னௌ தந்துபடௌ கலு || ௭

ஆரம்பவாதிந: வைசேஷிகாளானஆ
ரம்பவாதிகள்
அந்யஸ்மாத் அன்னியமானகாரணத்திலி
ருந்து
அந்யஸ்ய அன்னியத்திற்கு
உத்பத்திம் உற்பத்தியை
ஊசிரே சொல்லுகிறார்கள்
தந்தோ: நூலிலிருந்து
படஸ்ய வஸ்திரத்திற்கு
நிஷ்பத்தே: உற்பத்தியானதிருப்பதால்
தந்துபடௌ நூலும் வஸ்திரமும்
பின்னௌ கலு வேறுகளாயிருக்கின்ற
னவன்றோ

அ-கை. பரிணாமவாத மாவதேதெனில்.

अवस्थान्तरतापत्तिरेकस्यपरिणामिता ।
स्यात्क्षीरन्दधिमृत्कुंभस्सुवर्णकुण्डलंयथा ॥

ஸாவஸ்தாந்தரதாபத்திரேகஸ்ய பரிணாமிதா ।
ஸ்யாத்க்ஷீரம் ததி ம்ருத்கும்பஸ் ஸுவர்ணம் குண்டலம் யதா ॥ ௮

ஏகஸ்ய ஒருவஸ்துவிற்கு
ஸாவஸ்தாந்தரதாபத்தி: மறு அவஸ்தையை அடையும்படியானதன்மையே
பரிணாமிதா பரிணாமமென்று சொல்லப்படும்
க்ஷீரம் ததி பால் தயிராவதுபோலும்
ம்ருத்கும்ப: மண்குடமாவதுபோலும்
ஸுவர்ணம் தங்கம்
குண்டலம் குண்டலமாகவும்
யதா ஸ்யாத் எப்படி யாகிறதோ அப்படி யென்றறி.

அ-கை. விவர்த்தலக்ஷணமேதெனில்.

अवस्थान्तरभानन्तुविवर्तोरज्जुसर्पवत् ।
அவஸ்தாந்தரபாநந்து விவர்த்தோ ரஜ்ஜுஸர்ப்பவத் ॥ ௯

அவஸ்தாந்தரபாநம் அதிஷ்டானம் தன் உருவம்கெடாமல் வேறொரு உருவம்போல் தோற்றுவது யாதோ அதுவே
விவர்த்த: விவர்த்தமெனப்படும்
ரஜ்ஜுஸர்ப்பவத் பழுதையில்பாம்பு தோற்றுவதுபோல்.

அ-கை. பழுதை அவயவத்துடன் கூடி யிருப்பதால் அதில் பாம்பு விவர்த்தமாய் தோன்றலாம். ஜெகத்காரணமான பிர்மம் நிரவயவமாய் இருப்பதால் பிர்மத்தில் ஜெகத்து எப்படி தோன்றலாமெனில்.

निरंशेप्यस्त्यसौव्योम्नितलमालिन्यकल्पनात् ॥
ततोनिरंशआनन्देविवर्तोजगदिष्यतां ।

நிரம்ஶேப்யஸ்த்யஸௌ வ்யோம்நி தலமாலிந்யகல்பநாத் ॥ ௰
ததோ நிரம்ஶ ஆநந்தே விவர்த்தோ ஜகதிஷ்யதாம் ।

நிரம்ஶே வடிவமில்லாதிருக்கிற
வ்யோம்நி அபி ஆகாசத்திலும்
தலமாலிந்யகல்பநாத் பிரதேசம் நீலாதி மலினபாவம் முதலானகற்பனைகள் எப்படிவிவர்த்தமாகத் தோற்றுகிறதோ
தத: அதைபோல்
நிரம்ஶே வடிவமில்லாமலிருக்கிற
ஆநந்தே ஆனந்தத்தில்
அஸௌ இந்த
ஜகத் ஜகத்து
விவர்த்த: விவர்த்தமாக
அஸ்தி இருக்கிறதாக
இஷ்யதாம் அங்கிகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. கற்பனைக்குக் காரணமான இரண்டாவதில்லாமையால் இரண்டற்ற ஆனந்தத்தில் ஜகத்துடைய கற்பனை கூடாதெனில்.

Koviloor Digital Library

मायाशक्तिःकल्पिकास्यादैन्द्रजालिकशक्तिवत् ॥

மாயாசக்தி: கல்பிகா ஸ்யாதைந்த்ரஜாலிகசக்திவத் ॥ கஎ

மாயாசக்தி: பிரமத்தில் மாயையென்கின்ற ஒருசக்தியுண்டு | கல்பிகா: அதெதனத்தைகற்பிக்கிறதா வஸ்யாத் இருக்கிறது. (க

அ-கை. அப்படி சக்தி கற்பிதமா யவிடத்திலாவது காட்டுமெனில்.

ஐந்த்ரஜாலிகசக்திவத் இந்திரசாலக் | காரனிடத்திலிருக்கிற இந்திரசால த்தையுண்டுபண்ணுகிற சக்திபோல.

அ-கை. அந்த மாயாசக்தி பிரமத்தோடே அபேதமென்றால் பிரமம் பொய்யாய் விடுமே, பேதமென்றால் அத்துவைதத்திற்கு கெடுதல் வந்துவிடுமே யெனில்.

शक्तिरशक्तात्पृथङ्नास्तितद्वद्दृष्टेनचाभिदा ।

சக்திசக்தாத் ப்ருதங்நாஸ்தி தத்வத்த்ருஷ்டே நசாபிதா ।

சக்தி: இந்த மாயாசக்தியானது | ந அஸ்தி இல்லை
சக்தாத் சக்தனையிருக்குற | தத்வத் அதுபோல்
த்ருஷ்டே: அறிவுக்கு | அபிதா ச அறிவுக்கு அபேதமாயும்
ப்ருதக் வேறாக | ந இல்லை.

அ-கை. சக்தி அனிர்வசனிய மென்பதை யனுபவபூர்வமான திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுமெனில்.

प्रतिबन्धस्यदृष्टत्वाच्छक्त्यभावेतुकस्यसः ॥
शक्तेःकार्यानुमेयत्वादकार्येप्रतिबन्धनम् ।
ज्वलतोग्नेरदाहेस्यान्मन्त्रादिप्रतिबन्धता ॥

ப்ரதிபந்தஸ்ய த்ருஷ்டத்வாச்சக்த்யபாவே துகஸ்யஸ: ॥ கக
சக்தே: கார்யாநுமேயத்வாதகார்யே ப்ரதிபந்தநம் ।
ஜ்வலதோக்நேரதாஹே ஸ்யாந்மந்த்ராதி ப்ரதிபந்ததா ॥ கஉ

ப்ரதிபந்தஸ்ய அந்தசக்திக்கு பிரதிபந்தமான்து | சக்தே: அப்பேர்ப்பட்ட சக்தியானது மாயிலிருப்பதை
த்ருஷ்டத்வாத் காரணப்படுகிறபடியி னாலெ | கார்யாநுமேயத்வாத் ஜெகத்தாகிறகாரியத்தால் அனுமானிக்கத்தக்கது
சக்த்யபாவே சக்தியில்லாதிருக்கு ம்பக்ஷத்தில் | அகார்யே காரியோர்பத்தி யில்லாத இடத்தில்
கஸ்ய யாருக்கு | ப்ரதிபந்தநம் பிரதிபந்திருக்கிறதெ
ஸ: அந்தப்பிரதிபந்தம் வந்திருக்கிறது | ன்றால்

Koviloor Digital Library

ஜ்வலிதஃ ஜ்வலிக்கப்பட்ட
வஹ்நிஃ அக்கினியானது
ஸ்வர்ணே தங்கத்தில்

உஜ்ஜ்வலதிதிவ்யுதாஸ்யாக்ஷ்மணி மந்
தரத்தைவஸ்துமுதலானதால்தடையைய
டைந்திருக்கிறதாக அறிவதுபோலறி

அ-கை. இப்படி லோகதிருஷ்டாந்தம் சொன்னதுபோல் சுருதியுங்காட்டவேண்டுமெனில்.

देवात्मशक्तिंस्वगुणैर्निगूढांमुनयोविदन् ।
परास्यशक्तिर्विविधाक्रियाज्ञानबलात्मिका ॥

தேவாத்மஶக்திம்ஸ்வகுணைர்நிகூடாம்முநயோவிதுஃ ।
பராஸ்யஶக்திர்விவிதாக்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா ॥ ௧௫

முநயஃ முனிவர்கள்
ஸ்வகுணைஃ தன்னுடைய குணங்களோடே கூடினதாயும்
நிகூடாம் ரகசியமாயிருக்கிற
தேவாத்மஶக்திம் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய ஆத்துமாவின் சக்தியை
விதுஃ சொல்லுகிறார்கள்

விவிதா நானாவிதமாயும்
க்ரியாஜ்ஞாநபலாத்மிகா கிரியையென்னஞானமென்னபலமென்ன இவ்வடிவங்களையுடையதாயிருக்கிற
அஸ்ய இந்த (னது
ஶக்திஃ ஆத்துமாவினுடைய சக்தியா
பரா யெல்லாவற்றிற்கும் மேலயிருக்கிறதென்று சுருதிசொல்லுகிறது

அ-கை. அப்படி சுருதி சொல்லி இருக்கட்டும் பெரியவாள் இப்படி யெக்கேயாவது சொல்லி இருக்கிறார்களாவெனில்.

इतिवेदवचःप्राहवसिष्ठश्चतथाब्रवीत् ।
सर्वशक्तिपरंब्रह्मनित्यमापूर्णमद्वयम् ॥
ययोल्लसतिशक्त्यासौप्रकाशमधिगच्छति ।

இதிவேதவசஃப்ராஹவஸிஷ்டஶ்சததாப்ரவீத் ।
ஸர்வஶக்திபரம்ப்ரஹ்மநித்யமாபூர்ணமத்வயம் ॥ ௧௬
யயோல்லஸதிஶக்த்யாஸௌப்ரகாஶமதிகச்சதி ।

இதி இப்படி
வேதவசஃ வேதவாக்கியம்
ப்ராஹ சொல்லுகிறது
வஸிஷ்டஶ்ச விசிஷ்ட மகரிஷியும்
ததா அப்படியே

அப்ரவீத் சொன்னார்
ஸர்வஶக்திபரம் சகலசக்திகளுக்கும் மேலாயும்
நித்யம் அழிவற்றதாயும்
அத்வயம் இரண்டற்றதாயும்

Koviloor Digital Library

ப்ரஹ்மணஃ பெருந்திறைந்தது யுமிருக்கிற	யதா அந்த
ஸ்வஹ்ம பிரமமேயுள்ளது	ஸூர்ய சத்திபோலே
அவ்வள இப்படி பிரம்மரூபமான இந்த ஆத்துமா	உதயகி உல்லாசத்தையடைகிறதோ
	ப்ரகாசம் அப்போதது அதுபிரகாசத்
	தயிந்த்ருகி அடைகிறது. (அத

அ-கை. இப்போது அந்த வாக்கியங்களை விரித்து சொல்லுகிறார்.

चिच्छक्तिर्ब्रह्मणोरामशरीरेषूपलभ्यते ॥
स्पन्दशक्तिश्चवातेषुदार्ढ्यशक्तिस्तथोपले ।
द्रवशक्तिस्तथांभस्सुदाहशक्तिस्तथानले ॥
शून्यशक्तिस्तथाकाशेनाशशक्तिर्विनाशिनी ।

சித்சக்திர்ப்ரஹ்மணோராமசரீரேஷூபலப்யதே ॥ ௬௫
ஸ்பந்தசக்திஸ்சவாதேஷுதார்ட்யசக்திஸ்ததோபலே ।
த்ரவசக்திஸ்ததாம்பஸ்ஸுதாஹசக்திஸ்ததாநலே ॥ ௬௬
சூந்யசக்திஸ்ததாகாசேநாசசக்திர்விநாசிநீ ।

ராம ராமா	அம்பஸ்ஸு ஜலத்தில்
ப்ரஹ்மணஃ பிரமத்தினுடைய	த்ரவசக்திஃ நிகழ்ச்சியான சக்தியும்
சித்சக்திஃ சைதன்னியமானசக்தி	ததா அப்படி
சரீரேஷு தேகங்களில்	அநலே அக்கினியில்
உபலப்யதே காணப்படுகிறது	தாஹசக்திஃ தாஹசக்தியும்
வாதேஷு காற்றுகளில்	ததா அப்படியே
ஸ்பந்தசக்திஸ்ச அசைக்கிறசக்தியும்	ஆகாசே ஆகாசத்தில்
ததா அப்படி	சூந்யசக்திஃ சூன்னியசக்தியும்
உபலே கல்லில்	விநாசிநீ நசித்துப்போகிறவஸ்துவில்
தார்ட்யசக்திஃ கெட்டியாயிருக்கிற சக்(தியும்	நாசசக்திஃ நாசமாய்ப்போகிற சக்தி
ததா அப்படி	யுமிருக்கின்றன.

அ-கை. இப்படி இந்த சக்தியில் ஜகத்து அடங்கி இருக்கிறதற்கு திருஷ்டாந்தங்களை விரிந்துக்காட்ட வேண்டுமெனில்.

यथाण्डेन्तर्महासर्पोजगदस्तितथात्मनि ॥
फलपत्रलतापुष्पशाखाविटपमूलवान् ।
ननुर्बीजेयथावृक्षस्तथेदंब्रह्मणिस्थितम् ॥

Koviloor Digital Library

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௫

[illegible] முட்டைக்குள்ளே
[illegible] மகத்தானபாம்பு
யதா எப்படி இருக்கிறதோ
ததா அப்படி
[illegible] ஆத்மாவில்
இதம் [illegible]
ஸ்திதம் இருக்கிறது
பீஜே விதையில்
[illegible]
[illegible] பழங்களும், இலைகளும்

கொடிகளும், புஷ்பங்களும், கொம்புகளும், பெரிதான கொம்புகளும் வேருமுடையதான
வடம் ஆல்
வ்ருக்ஷம் விருக்ஷம்
யதா எப்படி இருக்கிறதோ
ததா அப்படி
ப்ரஹ்மணி பிரமத்தில்
ஜகத் இச்ஜகத்து
ஸ்திதம் இருக்கிறது

ஆகையால் இந்தச் சக்திகளெல்லாம் பின்பு ஒரு காலத்தில் வெளிப்படவில்லையெனில்

क्वचित्काश्चित्कदाचिच्चतस्माद्द्युन्तिशक्तयः ।
देशकालविचित्रत्वात्क्ष्मातलादिवशालयः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௬

தஸ்மாத் அந்தப் பிரமத்திலின்று
க்வசித் ஓரிடத்தில்
கதாசித் ஒருக்கால்
காச்சித் ஒவ்வொருவிதங்களான
சக்தய: சக்திகள்

உத்யந்தி உண்டாகின்றன
க்ஷமாதலாத் பூமியினின்று
தேசகாலவிசித்ரத்வாத் தேசகாலவிசேஷங்களால் (வரி
ஸாலய: பயிர்களுண்டாவதுபோல

ஆகை. இப்போது அந்த ஜகத்து கற்பனா மாத்திரமென்று காண்பிக்கிறபடிக்காக ஜகத்துக்குக் காரணமான மனதின் சொரூபத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सआत्मासर्वगोरामानित्योदितमहावपुः ।
यन्मनाङ्मननींशक्तिंधत्तेतन्मनउच्यते ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௭

ஸ: அந்த [illegible]
[illegible]

[illegible] மகத்தான அகண்டவடிவையு
டையதாயிருக்கிறவராயும்

ஸம்ஸாரே ஸம்ஸாரத்துப்பிறக்கும்ப
ஸதா அந்த
ஸூதா ஆத்மா
யத யாதொருகேதுவால்
உபாஸ்ய ஒருக்கால்
உபாஸிதம் மனனம்பண்ணுகிறதான
ஸக்தி சக்தியை
யச்ச தரிக்கிறதோ
தத அது
உபாதி மனதென்று
உக்தம் சொல்லப்படுகிறது.

அ-கை. இப்போது அந்தகற்பனா பிரகாரத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

आदौमनस्तदनुबन्धविमोक्षदृष्टिपश्चात्प्रपञ्चरचनाभुवनाभिधाना ।
इत्यादिकास्थितिरियंहिगतप्रतिष्ठामाख्यायिकासुभगबालजनोदितेव॥

ஆதௌமனஸ்ததனுபந்தவிமோக்ஷத்ருஷ்டி
பஶ்சாத்ப்ரபஞ்சரசனாபுவனாபிதானா ।
இத்யாதிகாஸ்திதிரியம்ஹிகதப்ரதிஷ்டா
மாக்யாயிகாஸுபகபாலஜனோதிதேவ॥ ௨௧

ஆதௌ ஆதியில்
மன: மனமுண்டானதென்று
ததனு அதின்பிறகு
பந்தவிமோக்ஷத்ருஷ்டி பந்தமிது மோக்ஷமிதெயன்ற திருஷ்டியும்
பஶ்சாத் பிற்பாடு
புவனாபிதானா உலகமென்றபெயரை உடையதான
ப்ரபஞ்சரசனா பிரபஞ்சகற்பனையானது உண்டாயிற்று
இத்யாதிகா இது முதலான
ஸ்திதி: கிரமம்
இயம் இப்படி
ப்ரதிஷ்டாம் இருப்பை
கதா ஹி அடைந்திருக்கிறதன்றோ
ஸுபகபாலஜனோதிதா அதெப்படியென்றால் வளர்க்கும் தாயார் குழந்தைக்கு சொல்லப்பட்ட
ஆக்யாயிகா இவ கதைபோலவாம்.

அ-கை. அந்தக்கதையை விரித்துச்சொல்லுகிறார்.

बालस्याहिविनोदायधात्रीवक्तिशुभाङ्कथाम् ।
क्वचित्सन्तिमहाबाहोराजपुत्रास्त्रयश्शुभाः ॥
द्वौनजातौतथैकस्तुगर्भएवनचस्थितः ।
वसन्तितेधर्मयुक्ताअत्यन्तासतिपत्तने ॥
स्वकीयाच्छून्यनगरान्निर्गत्यविमलाशयाः ।
गच्छन्तोगगनेवृक्षानद्दशुःफलशालिनः ॥

Koviloor Digital Library

भविष्यन्नगरे तत्र राजपुत्रास्त्रयोऽपि ते ।
सुखमभ्यस्थिताः पुत्रमृगयाव्यवहारिणः ॥
धात्रीति कथिता राम बालकाख्यायिका शुभा ।
निश्चयं स ययौ बालो निर्विचारणया धिया ॥
इयं संसाररचना विचारोज्झितचेतसाम् ।
बालकाख्यायिकेवेत्थमवस्थितिमुपागता ॥
इत्यादिभिरुपाख्यानैर्मायाशक्तेश्च विस्तरम् ।
वसिष्ठः कथयामास सैव शक्तिर्निरूप्यते ॥

பாலவ்யாஹ்ருதிவிநோதாய தாத்ரீ வக்தி ஸுமங்களாம் கதாம்।
க்வசித் ஸந்தி மஹாபாஹோ ராஜபுத்ராஸ்த்ரய: ஸுபா: ॥ ௨௨
அஸஞ்ஜாதௌ தயோரேகஸ்ததா கர்ப்பம் ந சஸ்தித: ।
வஸந்தி தே தர்மயுக்தா அத்யந்தாஸதி பத்தநே ॥ ௨௩
ஸ்வகீயாச் சூந்யநகராந் நிர்கத்ய விமலாசயா: ।
கச்சந்தோ கநநே வ்ருக்ஷாந் தத்ருசு: பலசாலிந: ॥ ௨௪
பவிஷ்யந்நகரே தத்ர ராஜபுத்ராஸ்த்ரயோऽபி தே ।
ஸுகமப்யஸ்திதா: புத்ரம்ருகயாவ்யவஹாரிண: ॥ ௨௫
தாத்ரீதி கதிதா ராம பாலகாக்யாயிகா ஸுபா ।
நிஸ்சயம் ஸ யயௌ பாலோ நிர்விசாரணயா தியா ॥ ௨௬ ॥
இயம் ஸம்ஸாரரசநா விசாரோஜ்ஜிதசேதஸாம் ।
பாலகாக்யாயிகேவேத்தமவஸ்திதிமுபாகதா ॥ ௨௭ ॥
இத்யாதிபிருபாக்யாநைர்மாயாஸக்தேஸ்ச விஸ்தரம் ।
வஸிஷ்ட: கதயாமாஸ ஸைவ ஸக்திர்நிரூப்யதே ॥ ௨௮ ॥

யாத்ரீ பால்கொடுக்கும்தாதியானவள்
பாலவ்யாஹ்ருதி குழந்தைக்கு
விநோதாய வேடிக்கையின்பொருட்டு
ஸுமங்களாம் மங்களமான
கதாம் ஒரு கதையை
வக்தி சொன்னாள்
மஹாபாஹோ பெருமைதக்கான புயத்தையுடையவனே
ஸுபா: சுபத்தையுடையவர்களாயும்
த்ரய: மூவர்களாயுமிருக்கிற
ராஜபுத்ரா: இராஜகுமாரர்கள்
க்வசித் ஓர் இடத்தில்
ஸந்தி இருக்கிறார்கள்
அஸ அதில் இரண்டு புத்திரர்கள்

ந ஜாதன பிறக்கவில்லை
தயா அப்படியே
ஏக: த ஒருவன்
மஹேஷு ஏவ கெர்ப்பத்தில்கூட
ந வ்யூஷக: இல்லை
யஷ்டியாஞ்ஞா: தர்மிஷ்டாளான
தே அந்த மூவர்களும்
சுதந்ராவசதி அத்திரியந்தம்அசத்தான
வஸ்துநே பட்டணத்தில்
விசோஸயா: நிர்மலமானயென்னைத்
துடன் கூடினவர்களாய்
வஸந்தி வசிக்கிறார்கள் (ருக்கிற
ஸ்வகீயாசு தங்களுடையசொந்தமா யி
ஶூந்யநகராசு சூன்னியப்பட்டண
த்திலிருந்து
நிஷ்க்ரம்ய வெளியேறி
கமநே கஸ்யஞ: ஆகாசத்தில்போகி
றவர்களாய் (ளான
ஃபலஶாலிந: பலத்தையுடையவைக
வ்ருக்ஷாசு விருக்ஷங்களை
த்ருஷ்டவந்த: அதில் கண்டார்கள்
ஶவிஷ்யந் இனி உண்டாகப்போகிற
நகரே நகரமாயிருக்கிற
தத்ர அதிலேயே
த்ரயா: மூவர்களான
தே அந்த
ராஜபுத்ரா: ஶுபி இராஜபுத்திரர்
களும்
ம்ருகயா வேட்டையாடுகிற
வ்யவஹாரிண: விவகாரத்தையுடை
யவர்களாய்
ஸுகம் சுகமாக
ஸந்திஷ்டந்த: வசித்துக்கொண்டு இரு
க்கிறார்கள்
ராமபத்ர இதி அடெகுழந்தையென்று
யாத்ரா தாதியால்
ஸுசுதா சுபகரமான
பாலகாக்யாயிகா பாலன்கதை
கதிதா சொல்லப்பட்டது
ஸ: அந்த
பால: குழந்தையும் (க்கிற
நிர்விசாரணயா விசாரமன்றியிரு
தியா புத்தியால்
நிஶ்சயம் நிச்சயத்தை
யயௌ அடைந்தான்
ராம ஹேராமா
இயம் இந்த
ஸம்ஸாரரசநா சம்சார கற்பனை
யானது
விசாரவிதஶசேதஸா விசாரணை
இல்லாத மனதையுடைய மூடர்க
ளுக்கு
பாலகாக்யாயிகா இவ பாலன் கதை
இத்தம் இப்படி (போல
ஸ்வஸ்திதிம் ஜகத்திருப்பை
உபாகதா அடைந்திருக்கிறது
இதி ஸூக்திபி: இவை முதலான
உபாக்யாநை: உபகதைகளோடே
மாயாஶக்தே: மாயாசக்தியினுடைய
விஸ்தாரம் விஸ்தாரத்தை (வர்
வஸிஷ்ட: வ வசிஷ்டமகாரிஷியான
கதயாமாஸ சொல்லி இருக்கிறார்
ஸா அந்த
ஶக்தி: ஏவ மாயாசக்தியைதானே
நிராகரணே இவ்விடத்தில் நம்மா
லே நிரூபிக்கப்படுகிறது.

வி-ம். தாத்திரி என்பது வேதம் குழந்தை யென்பது மூடர்களான ஜீவான், மூன்று ராஜகுமாரரென்பது விசுவதைஜசப்பிராஞ்ஞர்கள், அசத்பட்டணமென்பது ஜகத்து, வேட்டைக்குப் புறப்பட்டுப்போயதென்பது, சொர்க்காதிவிஷயாநுபவத்திற்கு எத்தனிப்பது ஆகாசத்தில் பலங்களோடேகூடின வனத்தைக் கண்டார்களென்பது சொர்க்கானுபோகம் இரண்டுபேர்கள் பிறக்கவில்லையென்பது விசுவதைஜசாள் பொய்யென்றும், கர்பத்தில்கூட ஒருவன் வரவில்லை என்பது பிராஞ்ஞன் அத்தியந்தம் பொய்யென்றும், இனி உண்டாகப்போகிற பட்டணத்தில் இன்று சுகமாய் வேட்டையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்பது எதிர்காலத்தைக் குறித்துவருகிற வாசனையை வைத்துக்கொண்டு இப்போது விஷயாநுபவம் பண்ணுகிறார்களென் றறியத்தக்கது.

அ-கை. இப்படி மாயாசக்தியை எல்லாரும் சொல்லியிருக்கட்டும். அதன் சொரூபத்தைக் காட்டவேண்டுமெனில்.

कार्यादाश्रयतश्चैषाभवेच्छक्तिर्विलक्षणा ।

காயாதாஶ்ரயதஶ்சைஷாப⁴வேச்ச²க்திர்விலக்ஷணா ॥ ௨௮

காயா꞉ காரியத்திற்கும்	ஶக்தி꞉ சக்தியானது
ஆஶ்ரயத꞉ வஸ்துதாரத்திற்கும்	விலக்ஷணா விலக்ஷணமாக
ஏஷா இந்த	ப⁴வேத் இருக்கும்

அ-கை. இந்த சக்தியை திருஷ்டாந்தமூலமாய்க் காட்டவேண்டுமெனில்

स्फोटांगारौदृश्यमानौशक्तिस्तत्रानुमीयते ॥

ஸ்போடாங்காரௌத்³ருஶ்யமானௌஶக்திஸ்தத்ரானுமீயதே ॥

ஸ்போடாங்காரௌ சடசடவென்று சப்திக்கிறகாரியமும்காரணமானதியும்	தத்ர அதில்
த்³ருஶ்யமானௌ காணப்படுகின்றன	அநுமீயதே அநுமானம் பண்ணப்படுகிறது.
ஶக்தி꞉ தாகசக்தி	

அ-கை. அந்த திருஷ்டாந்த மிருக்கட்டும் வேறே திருஷ்டாந்தம் சொல்லுமெனில்.

पृथुबुध्नोदराकारोघटःकार्योत्रमृत्तिका ।

शब्दादिभिःपञ्चगुणैर्युक्ताशक्तिस्त्ववतद्विधा ॥

नपृथ्वादिर्नशब्दादिरशक्तावस्तुयथातथा ।

अतएवह्यचिन्त्यैषानानिर्वचनमर्हति ॥

Koviloor Digital Library

வ்யோமவ்யோமோதராகாரோ கட: கார்யோத்ர ம்ருத்திகா ।
ஶப்தாதிபி: பஞ்சகுணைர்யுக்தா ஶக்திஸ்து தத்கதா ॥ ௩௦
நவ்யோமாதிர்ந ஶப்தாதி: ஶக்தௌ யத்வாஸ்து யதா ததா ।
அதஏவாசிந்த்யைஷா ந நிர்வசனமர்ஹதி ॥ ௩௧

வ்யோமவ்யோமோதராகார: வயிறு பெருத்து கழுத்து சிறுத்துண்டாயிருக்கிற
கட: கடமானது
கார்ய: காரியமெனப்படும்
அத்ர இந்தகடத்தில்
ஶப்தாதிபி: சப்தமுதலானவைகளான
பஞ்சகுணை: ஐந்துகுணங்களோடே
யுக்தா சேர்ந்திருக்கிற [டே
ம்ருத்திகா மண் ஆதாரமாயிருக்கிறது
ஶக்தி: தத் அதிலிருக்கிற சக்தி (றது
அகதியா இரண்டுவிதமுமற்றிருக்கி
ந வ்யோமாதி: வயிறுபெருத்திருக்கிறது முதலானதுமில்லை
ந ஶப்தாதி: சப்தாதிஐந்து குணமுடையதாயில்லை
ஶக்தௌ சக்தியில்
யதா யாதொருலக்ஷணம்
அஸ்து இருக்கிறதோ
ததா அப்படி இருக்கட்டும்
அத: ஏவ ஆகையினாலேயே
அசிந்த்யா சிந்திக்கக்கூடாத
ஏஷா இந்த சக்தியானது
நிர்வசனம் இன்னபடியென்று சொல்வதற்கு
நஅர்ஹதி யோக்கியமற்றதாயிருக்கிறதன்றோ.

அ-கை. காரணத்திற்கு வேறாயிருக்கிற சக்தி உண்டென்னும் பக்ஷத்தில் காரணம்போலே ஏன் தோணவில்லையெனில்.

कार्योत्पत्तेःपुराशक्तिर्निगूढामृद्यवस्थिता ।
कुलालादिसहायेनविकाराकारतांव्रजेत् ॥

கார்யோத்பத்தே:புராஶக்திர்நிகூடாம்ருத்யவஸ்திதா ।
குலாலாதிஸஹாயேநவிகாராகாரதாம்வ்ரஜேத் ॥ ௩௨

கார்யோத்பத்தே: காரியமுண்டாவத [ற்கு
புரா முன்னே
ஶக்தி: சக்தியானது
ம்ருதி மண்ணில்
நிகூடா ரகசியமாய்
அவஸ்திதா ஒளிந்து கொண்டிருந்து
குலாலாதிஸஹாயேந குயவன் தண்டசக்கரம் முதலான சகாயத்தால்
விகாராகாரதாம் விகாரமான கடவடி [வை
வ்ரஜேத் அடைகிறது

அ-கை. ஆதாரத்திற்கு வேறாயிருக்கிற கடத்தை எல்லாருமேன் பிரித்தறியவில்லையெனில்.

Koviloor Digital Library

पृथुत्वादिविकारान्तंस्पर्शादिंचापिमृत्तिकाम् ।
एकीकृत्यघटंप्राहुर्विचारविकलाजनाः ॥

ப்ருதுத்வாதிவிகாராந்தம்ஸ்பர்சாதிஞ்சாபிம்ருத்திகாம் ।
ஏகீக்ருத்யகடம்ப்ராஹுர்விசாரவிகலாஜநா: ॥ ௯௯

ப்ருதுத்வாதிவிகாராந்தம் வயிறுபெருத்தும்வாய்குவிந்தும் உண்டாயிருக்கிறது முதல் விகாரம் வரையிலுள்ளதையும்
ஸ்பர்சாதிம் ஸ்பரிசகுணம் முதலானதையுடைய
ம்ருத்திகாம் அபி மண்ணையும்
விசாரவிகலா: விசாரசூனியர்களாயிருக்கிற
ஜநா: ஜனங்களானபேர்கள்
ஏகீக்ருத்ய இரண்டுகளையும் ஒன்றுபடுத்தி
கடம் கடமென்று
ப்ராஹு: சொல்லுகிறார்கள்

அ-கை. கடமென்று சொல்லியிருக்கிறது அவிசாரமூலமென்று சொல்லுவானேனெனில்.

कुलालव्यापृतेःपूर्वंयोमृदंशस्सनोघटः ।
पश्चात्तुपृतुबुघ्नादिमत्त्वेयुक्ताहिकुंभता ॥

குலாலவ்யாப்ருதே:பூர்வம்யோம்ருதம்சஸ்ஸநோகட: ।
பச்சாத்துப்ருதுபுக்நாதிமத்த்வேயுக்தாஹிகும்பதா ॥௱

குலாலவ்யாப்ருதே: குயவனுடைய வியாபாரத்திற்கு
பூர்வம் முன்னே
ய: யாதொரு
ம்ருதம்ச: மண்மொத்தையிருந்ததோ
ஸ: அது
கட: கடமென்று
ந சொல்லப்படவில்லை
பச்சாத் து பிற்பாடுதானே
ப்ருதுபுக்நாதிமத்த்வே வயிறுபெருத்துவாய்குவிந்திருக்கிற வடிவத்தை யுக்தா உடைத்தானதாயிருக்கிறதே
கும்பதா ஹி கடமெனப்படும்.

அ-கை. கடமும் ஜகத்தும் பிரத்தியக்ஷசித்தமாயிருக்கும்போது அதை அவிசாரமூலமென்று எப்படி சொல்லக்கூடுமெனில்.

सघटोनमृदोभिन्नोवियोगेसत्यनीक्षणात् ।
नाप्यभिन्नःपुरापिण्डदशायामनवेक्षणात् ॥
अतोनिर्वचनीयोयंशक्तिवत्तेनशक्तिजः ।

Koviloor Digital Library

ஸ ஏவ கடோ நாம்நா பிந்நோ விபிந்நோ வா ந த்ருஶ்யதே க்ஷணாத் ।
நாஸ்தி பேதோ ம்ருதோ ஹ்யேவ பூர்வம் த்ருஷ்டோ க்ஷணாச்ச ॥ ௩௫
ஶக்திஶ்ச தந்நிஷ்டா அநிர்வசநீயதயா ப்ரோக்தா தத் கார்யமபி ஶக்திவத் ।

ஸ: அந்த
கட: கடமானது
ம்ருத: மண்ணுக்கு
பிந்ந: வேறும்
ந இல்லை
விபிந்ந வா மண்ணைப்பிரித்தால் [கெடு
க்ஷணாத் அந்த கடம் பார்க்கப்படா
மையால் வேறுமில்லை
பூர்வம் கடமுண்டாகுமுன்
வித்யமாநம் மண்மாத்திரமிருக்
கும்வசரத்தில் அந்தகடம்

அந்ருஷ்டத்வாத் காணப்படாமையால்
ஶக்தி: ஶக்தி கடசக்திக்குக்காரணம்
மண்ணோடே அபேதமும்
ந இல்லை
ஹி: ஆகையால்
ஶக்திஜ: சக்தியின்காரியமான
அயம் இந்த கடாதியும்
தேந அந்த ஏதுவினாலே
ஶக்திவத் சக்தியைப்போல
அநிர்வசநீய: அனிர்வசனீயமென்று
சொல்லப்படும்

அ-கை. சக்தியும் சக்தியின்காரியமும் அனிர்வசனீயமென்றால் காரியகாரணங்களென்ற பேதமெதினாலெனில்.

अव्यक्तत्वेशक्तिरुक्ताव्यक्तत्वेघटनामभृत् ॥
ऐन्द्रजालिकनिष्ठापिमायानव्यज्यतेपुरा ।
पश्चाद्गन्धर्वसेनादिरूपेणव्यक्तिमाप्नुयात् ॥

அவ்யக்தத்வே ஶக்திருக்தா வ்யக்தத்வே கடநாமப்ருத் ॥ ௩௬
ஐந்த்ரஜாலிகநிஷ்டாபி மாயா ந வ்யஜ்யதே புரா ।
பஶ்சாத் கந்தர்வஸேநாதி ரூபேண வ்யக்திமாப்நுயாத் ॥ ௩௭

அவ்யக்தத்வே காரியம் தோற்றுததற்கு
ஶக்தி: சக்தியென்று [முன்னே
உக்தா சொல்லப்படும் [தில்
வ்யக்தத்வே காரியம்தோன்றும் பக்ஷத்
கடநாமப்ருத் கடமென்றநாமத்
தைப் பெறும்
ஐந்த்ரஜாலிகநிஷ்டா இந்திரஜாலிகனி
ட்டத்திலிருக்கிற
மாயாஅபி மாயா சக்தியும்

புரா தோற்றுகிறதற்குமுன்னே
ந வ்யஜ்யதே சக்தியென்று காணப்
படாமையால்
பஶ்சாத் பின்னாலே
கந்தர்வஸேநாதிரூபேண கந்தர்வ
சேனையென்று சொல்லுவது முத
லான ரூபத்தோடே
வ்யக்திம் பிரகாசத்தை
ஆப்நுயாத் அடைகிறது

Koviloor Digital Library

அ-கை. அப்படி எங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

एवंमायामयत्वेनविकारस्यानृतात्मताम् ।
विकाराधारमृद्वस्तुसत्यत्वंचाब्रवीच्छ्रुतिः ॥

ஏவம்மாயாமயத்வேநவிகாரஸ்யாந்ருதாத்மதாம் ।
விகாராதாரம்ருத்வஸ்துஸத்யத்வஞ்சாப்ரவீச்ச்ருதி: ॥ ௩௮

ஏவம் - இப்படி. மாயாமயத்வேந - மாயாமயமாயிருப்ப[தால். விகாரஸ்ய - விகாரமான கடத்திற்கு அந்ருதாத்மதாம் - மித்யாத்துவத்தையும் விகாராதாரம்ருத்வஸ்து - விகாரத்திற்காதாரமான மண்ணுக்கு ஸத்யத்வம் ச - சத்தியத்துவத்தையும் ச்ருதி: - சாந்தோக்கிய சுருதி அப்ரவீத் - சொல்லுகிறது

அ-கை. அந்த வசனத்தெப்படிச் சொல்லுகிறதெனில்.

वाङ्निष्पाद्यंनाममात्रंविकारोनास्यसत्यता ।
स्पर्शादिगुणयुक्तातुसत्याकेवलमृत्तिका ॥

வாங்நிஷ்பாத்யந்நாமமாத்ரந்விகாரோநாஸ்யஸத்யதா ।
ஸ்பர்சாதிகுணயுக்தாதுஸத்யாகேவலம்ருத்திகா ॥ ௩௯

வாங்நிஷ்பாத்யம் - வாக்கால் உண்டுபண்ணப்பட்டதான நாமமாத்ரம் - சொல்மாத்திரமாயிரு[க்கிறதென விகார: - விகாரம் அஸ்ய - இந்த விகாரத்திற்கு ஸத்யதா - சத்தியத்துவம் ந - இல்லை ஸ்பர்சாதிகுணயுக்தா - ஸ்பரிசமுதலான குணங்களோடேகூடினதான கேவலம்ருத்திகா து - தனிமையான மண்மாத்திரமென்று காலத்திலேயும் ஸத்யா - அழிவற்றதாயிருக்கிறது.

அ-கை. இப்படி சக்தியும் அதன் காரியமான கடமும் பொய்யென்றும், மண்மாத்திரம் சத்தியமென்றும் சொல்லுவதில் காரணமேதெனில்.

व्यक्ताव्यक्तेतदाधारइतिनिष्पाद्ययोर्द्वयोः ।
पर्यायःकालभेदेनतृतीयस्त्वनुगच्छति ॥

வ்யக்தாவ்யக்தேததாதாரஇதிநிஷ்பாத்யயோர்த்வயோ: ।
பர்யாய:காலபேதேநத்ருதீயஸ்த்வநுகச்சதி ॥ ௪௦

வ்யக்தாவ்யக்தே - வியக்தமான கடமும் அவ்வியக்தமான கடசக்தியும் ததாதார: - அதுகளுக்காதாரமான மண்ணும்

Koviloor Digital Library

இதி இப்படி. (ஞான	வ்யபதே³ஶ: பரியாயபதங்கள் வேறாக சொல்லப்படும்
நிஷ்பாத்³யதே உண்டாயிருக்கிறவைக	த்ரிதயம் மூன்றாவதான மன்றோ வென்றால்
ஶக்தி கடங்களுக்கு	ஸமாநம் இரண்டுகாலத்தில் ஒரே படித்தாய் அனுசரித்திருக்கிறது
காலபே⁴தே³ந உண்டாகுமுன்னே சக்தியென்றும் பிறகு கடமென்றும் காலபேதத்தால்	

அ-கை. இந்தவிவகாரம் பொய்யென்பதற்கு காரணமேதெனில்.

निस्तत्वंभासमानञ्चव्यक्तमुत्पत्तिनाशभाक् ।

तदुत्पत्तौतस्यनामवाचानिष्पाद्यतेनृभिः ॥

व्यक्तेनष्टेपिनामैतन्नृवक्त्रेष्वनुवर्तते ।

நிஸ்தத்த்வம் பா⁴ஸமாநஞ்ச வ்யக்தமுத்பத்திநாஶபா⁴க் ।

தது³த்பத்தௌ தஸ்ய நாம வாசா நிஷ்பாத்³யதே ந்ருபி⁴: ॥ ௪௧

வ்யக்தே நஷ்டேபி நாமைதந் ந்ருவக்த்ரேஷ்வநுவர்ததே ॥ ௪௧½

நிஸ்தத்வம் ஒரு ஸ்வரூபமில்லாமலும்	வாசா வாக்கினால்
பா⁴ஸமாநம் தோற்றிக்கொண்டும்	நிஷ்பாத்³யதே உண்டுபண்ணப்படுகிறது
உத்பத்திநாஶபா⁴க்ச உற்பத்திநாசமடைந்துகொண்டும்	வ்யக்தே கடம்தோன்றின காலத்திலும்
வ்யக்தம் இருக்கிறதேகடம்	நஷ்டேபி நசித்தகாலத்திலும்
தது³த்பத்தௌ அந்த கடமுண்டான மாத்திரத்தில்	ஏதத் இந்த
ந்ருபி⁴: மனிதர்களினாலே	நாம நாமமானது
தஸ்ய அதற்கு	ந்ருவக்த்ரேஷு மனிதர்களுடைய நாவிலேயே
நாம கடமென்றசொல்	அநுவர்ததே அனுசரித்திருக்கிறது

அ-கை. அதனாலென்ன ஆயிற்றெனில்.

तेननाम्नानिरूप्यत्वाद्व्यक्तंतद्रूपमुच्यते ॥

தேந நாம்நா நிரூப்யத்வாத்³ வ்யக்தம் தத்³ரூபமுச்யதே ॥ ௪௨

தேந அந்தகடமென்கிற	தத்³ரூபம் அந்த ரூபமானது
நாம்நா பேரானது	வ்யக்தம் கடமென்று
நிரூப்யத்வாத் நிரூபிக்கப்படாமையால்	உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இப்போ அனுமானத்தாலும் பொய்யென்று சாதிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

निस्तत्वत्वाद्विनाशित्वाद्वाचारंभणनामतः ।
व्यक्तस्यनतुतद्रूपंसत्यंकिञ्चिन्मृदादिवत् ॥

நிஸ்தத்வத்வாத்விநாசித்வாத்வாசாரம்பணநாமத: ।
வ்யக்தஸ்யநதுதத்ரூபம்ஸத்யம்கிஞ்சின்ம்ருதாதிவத் ॥ ௬௩

நிஸ்தத்வத்வாத் யாதொருவஸ்துருபமில்லாதிருப்பதாலும்
விநாசித்வாத் நாசமாய் போவதாலும்
வாசாரம்பணநாமத: சொல்மாத்திரமாயிருப்பதினாலும்
வ்யக்தஸ்ய கடத்திற்கு
ம்ருதாதிவத் மண்முதலானதுபோல
ஸத்யம் சத்தியமான
தத்ரூபம் அந்த ரூபமும்
கிஞ்சித் து சிறிதும்
ந இல்லை

அ-கை. இப்படி விகாரத்திற்கு அசத்யத்துவம் சொல்லி இப்போது அதிஷ்டானமான மண்ணுக்கு சத்தியத்வத்தைச் சொல்லுகிறார்.

व्यक्तकालेततःपूर्वमूर्ध्वमप्येकरूपभाक् ।
सतत्वमविनाशंचसत्यंमृद्वस्तुकथ्यते ॥

வ்யக்தகாலேதத:பூர்வமூர்த்வமப்யேகரூபபாக் ।
ஸதத்வமவிநாசஞ்சஸத்யம்ம்ருத்வஸ்துகத்யதே ॥ ௬௪

வ்யக்தகாலே கடமுண்டானகாலத்திலும்
தத: அதற்கு
பூர்வம் முன்னும்
ஊர்த்வம் அபி பின்னும்
ஏகரூபபாக் ஒருரூபத்தைஅடைந்ததாயும்
ஸதத்வம் ஸ்வரூபத்தோடேகூடியதாயும்
அவிநாசம் நாசமற்றதாயுமிருக்கிற
ம்ருத்வஸ்து மிருத்வஸ்துவேயன்று
ஸத்யம் திருகாலத்திலுமிருக்கிறதென்று
கத்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. கடாதிகாரியமானது விசாரத்தால் பொய்யென்றால் கிளிஞ்சிலில் ஆரோபிக்கப்பட்ட ரஜிதமானது சிப்பிஞானத்தால் பொய்யாவதுபோல பொய்யாகவில்லையென்று சங்கிக்கிறான்.

व्यक्तंघटोविकारश्चेत्येतैर्नामभिरीरितः ।
अर्थश्चेदनृतःकस्मान्नमृद्बोधेनिवर्तते ॥

வ்யக்தம்கடோவிகாரஸ்சேத்யேதைர்நாமபிரீரித: ।
அர்த்தஸ்சேதந்ருத:கஸ்மாந்நம்ருத்போதேநிவர்த்ததே ॥ ௬௫

Koviloor Digital Library

வ்யக்தம் வியக்தமென்றும்
வட: கடமென்றும்
விகார: வ விகாரமென்றும்
இதி இப்படிப்பட்ட
ஏதை: இந்த
நாமபி: நாமங்களினலே
ஸம்மித: சொல்லப்படுகிற
ஸ்ய-ர்த: அர்த்தமானது [த்தில்
ஸ்நாத: கேவல பொய்யாய்போகும் ப
கஸ்மாத் என்னகாரணத்தினலே
மிருத் மண்ணென்று
போதேந ஞானம்வந்தமாத்திரத்தில்
ந.நிவர்த்தித கடமேன்நிவர்த்தியா
கவில்லை

निवृत्तएवयस्मात्तेतत्सत्यत्वमतिर्गता ।
ईदृङ्गनिवृत्तिरेवात्रबोधजानत्वभासनम् ॥

நிவ்ருத்தஏவயஸ்மாத்தே தத்ஸத்யத்வமதிர்கதா ।
ஸம்ஈத்ருங்நிவ்ருத்திரேவாத்ரபோதஜாநத்வபாஸநம் ॥ சசு

தத்ஸத்யத்வமதி: அதில் சத்தியத்துவமெ
ன்கிற ஞானமானது
யஸ்மாத் யாதொருகாரணத்தினலே
தே உனக்கு
கதா போயிற்றே
நிவ்ருத்த: ஏவ அந்தஞானமே கட
ம்போனதுதான்
அத்ர இந்தவிஷயத்தில்
போதஜா ஞானத்தினலுண்டாகிற
ஸம்ஈத்ருங்நிவ்ருத்தி: ஏவ இப்படிநிவ
ர்த்திதானே நிவர்த்தியேதவிர
பாஸநம் தோன்றமல் போகிற
து ஞானத்தால் நிவர்த்தியாகிறது
ந, அன்று

அ-கை. இதற்கு திருஷ்டாந்த மேதெனில்.

पुमानधोमुखोनीरेभातोप्यस्तिनवस्तुतः ।
तटस्थमर्त्यवत्तस्मिन्नैवास्थाकस्याचित्क्कचित् ॥

புமாநதோமுகோ நீரே பாதோப்யஸ்திநவஸ்துத: ।
தடஸ்தமர்த்யவத்தஸ்மிந்நைவாஸ்தாகஸ்யசித்க்வசித் ॥ சஎ

புமாந் புருஷன்
நீரே ஜலத்தில்தன் நிழலை
அதோமுக: தலைகீழாக
பாத: அபி தோன்றப்பட்டாலும்
தடஸ்தமர்த்யவத் கரையிலிருக்கிற ம
னிதனைத்தன்வடிவம்போல
வஸ்துத: யதார்த்தமாய்
ந.அஸ்தி இல்லை
தஸ்மிந் அந்த நிழலில்
கஸ்யசித் யாருக்கும்
க்வசித் ஓரிடத்திலும்
ஆஸ்தா ஆஸ்தையானது
ந, ஏவ இல்லவேயில்லை.

Koviloor Digital Library

அ-கை. இப்படி ஆரோபம் பொய்யென்ற ஞானமாத்திரத்தால் முக்தி எப்படி வருமெனில்.

ईदृग्बोधेपुमर्थत्वंमतमद्वैतवादिनाम् ।

ஈத்ருக்போதே புமர்த்தத்வம் மதமத்வைதவாதிநாம் ॥ ௪௭

அத்வைதவாதிநாம் அத்துவைதவாதிக ளாயிருக்கிறவர்களுக்கு ஈத்ருக்போதே இப்படி ஞானமுண்டாயிருக்கும்பக்ஷத்தில் சகல அஞ்ஞான்சமுசார நிவர்த்தியானது புமர்த்தத்வம் மோக்ஷமென்று மதம் சம்மதம்

அ-கை. கடம் மண்ணினுடைய விவர்த்தமென்றால் மண்ணானது பரிணாமவாதமென்று வாதிகள் சொல்லுகிறதாக முன்னே சொன்னீரே யெனில்.

मृद्रूपस्यापरित्यागाद्विवर्तत्वंघटेस्थितम् ॥

परिणामेपूर्वरूपन्त्यजेत्तत्क्षिररूपवत् ।

ம்ருத்ரூபஸ்யாபரித்யாகாத் விவர்த்தத்வம் கடே ஸ்திதம் ॥ ௪அ

பரிணாமே பூர்வரூபம் த்யஜேத்தத்க்ஷீரரூபவத் ॥ ௪அ

ம்ருத்ரூபஸ்ய மண்ணினுடைய பேதத்திற்கு அபரித்யாகாத் பரித்தியாகமில்லாமையால் கடே கடத்தில் விவர்த்தத்வம் விவர்த்தத்வம் ஸ்திதம் இருக்கிறது பரிணாமே பரிணாமபக்ஷத்தில் க்ஷீரரூபவத் பாலினுடைய ரூபம் தத் அந்த போல் பூர்வரூபம் பூர்வரூபமானது த்யஜேத் தியஜிக்கப்பட்டுப்போம்

அ-கை. விவர்த்தவாதத்தில் பூர்வரூபம் கெடாததென்பது எவ்விடத்தில் காணப்படுகிறதெனில்.

मृत्सुवर्णेनिवर्तेतेघटकुण्डलयोर्नाहि ॥

ம்ருத்ஸுவர்ணே நிவர்த்தேதே கடகுண்டலயோர்நஹி ॥ ௪௯.

கடகுண்டலயோ: கடத்திலும் குண்டத்திலுமிருக்கிற ம்ருத்ஸுவர்ணே மண்ணும்தங்கமும் ந நிவர்த்தேதே ஹி நிவர்த்திக்கிறவைகளில்லையன்றோ.

அ-கை. கடம் உடைந்தமாத்திரத்தில் மண்ணாகவில்லையே ஒடன்றோ காணப்படுகிறதெனில்.

घटेभिन्नेनमृद्भावःकपालानामवेक्षणात् ।

मैवंचूर्णेऽस्तिमृद्रूपंस्वर्णरूपंत्वतिस्फुटम् ॥

Koviloor Digital Library

வடிவிதை நஜ்ரூதாவக்கவாணா நாஉவெக்ஷணாசு ।
செவாவமுனெ ஜாவிஜ்ரூ ஐரூமுவம் ஹுணாஜுரமுவம்கவ திஷுடிடி ॥

வடி கடம்	வமுனா அந்த ஓடுகள்பொடி பண்ணப்பட்டதாலும்
விநெ உடைந்தமாத்திரத்தில்	ஜ்ரூ ஐரூமுவம் மண்ணினுடைய ஸ்வரூ
கவாலாநாம் ஓடுகளாய் (ல்	கவி இருக்கின்றன (பமாய்
கவெக்ஷணாசு காணப்படுகிற படியா	ஹுணாஜுரமுவம் கூண்டலத்திலிரு
ஜ்ரூஹாவ: அதுகாணப்பட்டமண்ணின் ஸ்வபாவமாக	கிற தங்கத்தின் ரூபமானது குண்டலமழிந்தமாத்திரத்தில்
ந இல்லையென்பாயாகில்	கதிஷுடிடம் அத்தியந்தம் பிரகாசமாயிருக்கிறது.
ஊ வவம் அப்படியில்லை	

அ-கை. ஆதியில் பரிணாமதத்தில் க்ஷீரத்தையும் மண்ணையும் திருஷ்டாந்தமாக சொன்னீரே இப்போ மண்ணையும் தங்கத்தையும் விவர்தவாதத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாக அங்கிகரித்ததுபோல பாலையும் அங்கிகரிக்கக் கூடாதோவெனில்.

क्षिरादौपरिणामोस्तुपुंसस्तद्भाववर्जनात् ।

க்ஷீராதௌ வரிணாமொஸ்து வுஂஸஸ்தத்ஹாவவஜநாத் ॥ ௫௦௨

க்ஷீராதௌ பால்முதலானதில்	மல்போவதால்
வுஂஸ: மறுபடி	வரிணாம: பரிணாமபக்ஷம்
தத்ஹாவவஜநாத் அந்த பாவமில்லா	அஸ்து இருக்கட்டும்.

அ-கை. மண் தங்கங்களை அப்படியேன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

एतावतामृदादीनांदृष्टान्तत्वंनहीयते ॥

ஏதாவதா ம்ருதாதீநாம் த்ருஷ்டாந்தத்வம் நஹீயதெ ॥ ௫௧

ஏதாவதா மண்தங்கங்களுக்குகடகுண்டலாதிகாரியங்களால் நாசமின்மைகாணப்படுவதாலே	ம்ருதாதீநாம் மண்முதலானவைகளுக்கு த்ருஷ்டாந்தத்வம் விவர்த திருஷ்டாந்தத்
	ந ஹீயதெ கெடவில்லை (தன்மை

அ-கை. மண் தங்கங்களை ஆரோபத்தில் பரிணாமமாயும் அபவாதத்தில் விவர்த்தமாயும் அங்கிகரிக்கப் படவில்லையேயெனில்.

Koviloor Digital Library

आरंभवादिनःकार्येमृदोद्वैगुण्यमापतेत् ।
रूपस्पर्शादयःप्रोक्ताःकार्यकारणयोःपृथक् ॥

ஆரம்பவாதிந:கார்யே ம்ருதோ த்வைகுண்யமாபதேத் ।
ரூபஸ்பர்சாதய: ப்ரோக்தா: கார்யகாரணயோ: ப்ருதக் ॥ ௫௨

ஆரம்பவாதிந: ஆரம்பவாதிகளும்
ம்ருத: மண்ணினுடைய
கார்யே காரியத்தில்
த்வைகுண்யம் இரண்டுகுணத்தையு டையதானது
ஆபதேத் உண்டாகிறது

கார்யகாரணயோ: காரிய காரணங்களுக்கு
ப்ருதக் வேறுவேறு
ரூபஸ்பர்சாதய: ரூபஸ்பரிசம்முதலானகுணங்கள் [ன.
ப்ரோக்தா: சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற

அ-கை. விவர்த்தத்திற்கு மண்ணையும் தங்கத்தையும் தவிர வேறே திருஷ்டாந்தம் சொல்லவில்லையோ வெனில்.

मृत्सुवर्णमयश्चेतिदृष्टान्तत्रयमारुणिः ।
प्राहातोवासयेत्कार्यानृतत्वंसर्ववस्तुषु ॥

ம்ருத்ஸுவர்ணமயச்சேதி த்ருஷ்டாந்தத்ரயமாருணி: ।
ப்ராஹாதோ வாஸயேத் கார்யாந்ருதத்வம் ஸர்வவஸ்துஷு ॥ ௫௩

ஆருணி: உத்தாலகமஹரிஷியானவர்
ம்ருத் மண்
ஸுவர்ணம் தங்கம்
அய: இரும்பு
இதி என்றிப்படி
த்ருஷ்டாந்தத்ரயம் மூன்றுதிருஷ்டாந்தத்தை

ப்ராஹ சொன்னர்
அத: ஆகையால்
ஸர்வவஸ்துஷு சகலவஸ்துக்களிலும்
கார்யாந்ருதத்வம் காரியமானநாமரூபத்திற்கு மித்தியாபாவத்தை.
வாஸயேத் பழகவேண்டியது

அ-கை. காரியத்தை பொய்யென்று அனுசந்தானம் பண்ணேன் றெதற்காக சொன்னரெனில்.

कारणज्ञानतःकार्यविज्ञानंचापिसोऽवदत् ।

காரணஜ்ஞாநத: கார்யவிஜ்ஞாநஞ்சாபி ஸோऽவதத் ॥ ௫௪

காரணஜ்ஞாநத: காரணஞானத்தினுல்
கார்யவிஜ்ஞாநம் ச அபி காரியஞானமும் வருமென்று

ஸ: அந்த ரிஷியானவர்
அவதத் சொன்னர்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. சத்தியமாயிருக்கிற மண், தங்கம், இரும்புகளின் காரியமாயிருக்கிற குண்டலாதி கடஞானமெப்படி யுண்டாகுமெனில்.

सत्यज्ञानेऽनृतज्ञानंकथमत्रोपपद्यते ॥

समृत्कस्यविकारस्यकार्यतालोकदर्शितः ।

ஸத்யஜ்ஞானேऽந்ருதஜ்ஞாநம்கத²மத்ரோபபத்³யதே ।

ஸம்ருத்கஸ்யவிகாரஸ்யகார்யதாலோகத்³ருஷ்டித꞉ ॥ ௫௪

ஸத்யே இந்த
ஸத்யஜ்ஞானே சத்தியமானமண்யென்றஞானத்தில்
அந்ருதஜ்ஞாநம் பொய்யான கடாதி ஞானம்
கத²ம் எப்படி
உபபத்³யதே உண்டாகக்கூடும்
ஸம்ருத்கஸ்ய மண்ணோடே கூடிய
விகாரஸ்ய கடத்திற்கே
லோகத்³ருஷ்டித꞉ லோகபிரசித்தமான திருஷ்டியினாலே
கார்யதா காரியத்துவம்காண்கிறது.

அ-கை. ஐயா அப்படித்தோன்றட்டும் காரணஞானத்தால் காரியஞானமுண்டாகாதென்ற சங்கைக்கு என்ன பரிகாரமாயிற்றெனில்.

वास्तवोत्रमृदंशोस्यबोधःकारणबोधतः ॥

अनृतांशोनवोद्धव्यस्तद्बोधानुपयोगतः ।

तत्त्वज्ञानंपुमर्थस्यान्नानृतांशावबोधनम् ॥

வாஸ்தவோத்ரம்ருத³ம்ஶோஸ்யபோ³த⁴꞉காரணபோ³த⁴த꞉ ॥ ௫௫

அந்ருதாம்ஶோநவோத்³த⁴வ்யஸ்தத்³போ³தா⁴நுபயோக³த꞉ ।

தத்த்வஜ்ஞாநம்புமர்த²ஸ்யாந்நாந்ருதாம்ஶாவபோ³த⁴நம் ॥ ௫௬

அத்ர இந்த கடத்தில்
வாஸ்தவ꞉ வாஸ்தவமாயிருக்கிற
ம்ருத³ம்ஶ꞉ மண்ணினம்சமானது
காரணபோ³த⁴த꞉ காரணஞானத்தால்
அஸ்ய இந்தகாரியத்தினுடைய[ல்
போ³த⁴꞉ ஞானமுண்டாகும்
அந்ருதாம்ஶ꞉ பொய்யானகாரிய ஞானமானது
ந போ³த்³த⁴வ்ய꞉ அறியத்தக்கதன்று
தத்³போ³தா⁴நுபயோக³த꞉ அப்படிஅந்தகாரியங்களுடையஞானமானது யாதொரு உபயோகமுமில்லாததால்
தத்த்வஜ்ஞாநம் உள்ளத்தைஉள்ளபடியாய்பார்க்கிறஞானமே
புமர்த²ம் ஸ்யாத் புருஷார்த்தமான மோக்ஷமாயிருக்கிறது
அந்ருதாம்ஶாவபோ³த⁴நம் இல்லாததை உள்ளதாய்பார்க்கிறது அனர்தமாகையால்.
ந புருஷார்த்தமாகாது.

Koviloor Digital Library

அ-கை. காரணஞானத்தினால் காரியஞானமுண்டாகுமோவெனில்.

तर्हिकारणविज्ञानात्कार्यज्ञानमतीर्यते ।
मृद्बोधान्मृत्तिकाबुद्धेत्युक्तंस्यात्कोत्रविस्मयः ॥

தர்ஹிகாரணவிஜ்ஞாநாத்கார்யஜ்ஞாநமதீர்யதே ।
ம்ருத்போதாந்ம்ருத்திகாபுத்தேத்யுக்தம்ஸ்யாத்கோத்ரவிஸ்மய: ॥௫௭

தர்ஹி அப்போ
காரணவிஜ்ஞாநாத் காரணமானமண்ணின் ஞானத்தினால்
கார்யஜ்ஞாநம் காரியங்களுடைய ஞானம் உண்டாகிறதென்று
இதி இப்படி
ஈர்யதே சொல்லப்படுகிறதுதால்
ம்ருத்போதாத் மண்ணென்கிறஞானத்
ம்ருத்திகா மண்ணானது
புத்தா அறியப்பட்டது
இதி என்று இப்படி இவ்வளவு விசாரத்தாலும்
உக்தம் சொல்லப்பட்டது
அத்ர இந்தஞானத்தில்
க: என்ன
விஸ்மய: ஆச்சரியம்
ஸ்யாத் இருக்கிறது.

அ-கை. விவேகமற்றவர்களுக்கு ஆச்சரியமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

सत्यंकार्येपुवस्त्वंशःकारणात्मेतिजानतः ।
विस्मयोमास्त्विहाज्ञस्यविस्सयःकेनवार्यते ॥

ஸத்யம்கார்யேஷுவஸ்த்வம்ஶ:காரணாத்மேதிஜாநத: ।
விஸ்மயோமாஸ்த்விஹாஜ்ஞஸ்யவிஸ்மய:கேநவார்யதே ॥௫௮

ஸத்யம் நீர் சொன்னது சத்தியந்தான்
கார்யேஷு கடாதிகாரியங்களில்
வஸ்த்வம்ஶ: உண்மையான மண்ணினம்சம்
காரணாத்மா இதி காரணவடிவமென்று
ஜாநத: அறிந்திருக்கிறவனுக்கு
விஸ்மய: ஆச்சரியம்
மாஸ்து வேண்டாம்
இஹ இந்தஞானத்தில்
அஜ்ஞஸ்ய அஞ்ஞானிக்கு
விஸ்மய: உண்டாகிற ஆச்சரியம்
கேந யாராலே
வார்யதே தடுக்கமுடியும்.

அ-கை. அஞ்ஞானிக்கு ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தத்தையும் அறியப்படுமென்கிற ஞானத்தைக் கேட்டு அதிசயமுண்டாகுமென்பதைக் காட்டுகிறார்.

आरंभिपरिणामीचलौकिकश्चैककारणे ।
ज्ञातेसर्वमतिंश्रुत्वाप्राप्नुवन्त्यत्रविस्मयम् ॥

Koviloor Digital Library

ஆரம்பீ பரிணாமீ ச லௌகிகஶ்சைககாரணே ।
ஜ்ஞாதே ஸர்வஸ்ய கார்யஸ்ய ஜ்ஞாநம் ஶ்ருத்வா ப்ராப்நுவந்த்யேவ விஸ்மயம் ॥ ௫௯

ஆரம்பீ ஆரம்பவாதியும்
பரிணாமீ ச பரிணாமவாதியும்
லௌகிக: ச உலகஞானமுடையவரும்
ஏககாரணே ஒருபதார்த்தத்திலிருக்கிறகாரணத்தை
ஜ்ஞாதே அறிந்தமாத்திரத்தில்
ஸர்வகார்ய சகல காரியங்களுடைய ஞானம்வருமென்பதை
ஶ்ருத்வா கேட்டு
விஸ்மயம் ஆச்சரியத்தை
ப்ராப்நுவந்த்யேவ நிச்சயமாயடைவார்கள்.

அ-கை. இப்படி சுருதியே ஒன்றையறிந்தால் சமஸ்தமும் அறிந்ததாக ஆகுமென்று சொல்லுவதால் சுருதிக்கு துவைத அங்கீகாரமிருந்து தானே சர்வமென்று சொல்லியிருக்கிறதெனில். இவனுக்கு அனாதிவாசனையால் வந்திருக்கிற துவைதபுத்தியை மெள்ளமெள்ள எல்லாம் பிர்மமென்ற ஞானத்தாலேயே போக்கவேண்டியிருப்பதால் அந்தக்கருத்தால் சுருதிகூறிற்றென்கிறார்.

अद्वैतेभिमुखीकर्तुमेवात्रैकस्यबोधतः ।
सर्वबोधश्श्रुतौनैवनानात्वस्यविवक्षया ॥

அத்வைதேபிமுகீகர்துமேவாத்ரைகஸ்ய போதத: ।
ஸர்வபோதஶ்ஶ்ருதௌ நைவ நாநாத்வஸ்ய விவக்ஷயா ॥ ௬௦

அத்வைதே அனாதியான துவைத வாசனையில் மயங்கிவந்திருக்கிறசீவனுக்கு அந்தமயக்கம் நிவர்த்தியாகி அத்துவைதத்தில்
அபிமுகீகர்துமேவ அபிமுகப்படுத்துவதற்காகவே
ஏகஸ்ய ஒரு காரணவஸ்துவினுடைய
போதத: ஞானத்தினாலே
ஸர்வபோத: சகலஞானமும்
அத்ர இந்த
ஶ்ருதௌ சுருதியில்சொல்லியிருக்கிற
நாநாத்வஸ்ய நானாவிதமான துவைதத்தைசொல்லயிச்சையால்
விவக்ஷயா நைவ சொல்லவில்லையென்றறி.

அ-கை. சுருதியின் அந்தரங்க தாத்பரியந் தானேதெனில்.

एकमृत्पिण्डविज्ञानात्सर्वमृन्मयधीर्यथा।
तथैकब्रह्मबोधेनजगद्बुद्धिर्विभाव्यताम् ॥

ஏகம்ருத்பிண்டவிஜ்ஞாநாத்ஸர்வம்ருந்மயதீர்யதா ।
ததைகப்ரஹ்மபோதேந ஜகத்புத்திர்விபாவ்யதாம் ॥ ௬௧

Koviloor Digital Library

ஜநகஸ்த்ரீஜ்ஞாநவிஷோஹாத் ஒருமனிதன் பெண்டாத்தை மனைவியென்றறிந்திருந்தல
ஸ்வஸ்த்ரீஜ்ஞாயயோ: சகலபெண்டூமும் மனைவியென்கிற ஞானம்
யதா எப்படி உண்டாகுமோ
ததா அப்படி.

ஸகலப்ரஹ்மஜோவாயேந நாமரூபமான ஒருவஸ்துவில் பிரமமென்கிற ஞானத்தால்
ஜகஜ்ஜீவி: சகலஜகத்தும் பிரமமென்கிறபுத்தி (தக்கது.
விஷாவ்யதாம் விசேஷமாக பாவிக்கத்

அ-கை. ஜெகத்தையும் பிர்மத்தையும் எப்படி பார்க்கிறதெனில்.

सच्चित्सुखात्मकंब्रह्मनामरूपात्मकंजगत् ।

ஸச்சித்ஸுகாத்மகம்ப்ரஹ்ம நாமரூபாத்மகம்ஜகத்।

ஸச்சித்ஸுகாத்மகம் சச்சிதானந்தமே
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்
நாமரூபாத்மகம் நாமரூபவடிவமே
ஜகத் ஜகத்தென்றுமறி.

அ-கை இதற்கு எந்தசுருதி பிரமாணமெனில்,

तापनीयेश्रुतंब्रह्मसच्चिदानन्दलक्षणम् ॥
सद्रूपमारुणिःप्राहप्रज्ञानंब्रह्मबह्वृचः ।
सनत्कुमारआनन्दमेवमन्यत्रगम्यताम् ॥

தாபநீயேஸ்ருதம்ப்ரஹ்மஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ॥ சுஉ
ஸத்ரூபமாருணி:ப்ராஹ ப்ரஜ்ஞாநம்ப்ரஹ்மபஹ்வ்ருச: ।
ஸநத்குமாரஆநந்தமேவமந்யத்ரகம்யதாம் ॥ சுஙு

தாபநீயே தாபனியமென்கிற உபநிஷத்தில்
ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்த லட்சணமுடையது
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்றும்
ஸ்ருதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
ஆருணி: உத்தாலகர்
ஸத்ரூபம் சத்ருபத்தை
ப்ராஹ சொன்னார்
பஹ்வ்ருச: ருக்குவேதமறிந்தவர்கள்
ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம பிரஞ்ஞானமேபிர்மமென்று சொன்னார்கள்
ஸநத்குமார: சனத்குமாரர்
ஆநந்தம் ஆனந்தத்தைச்சொன்னார்
ஏவம் இப்படி
அந்யத்ர மற்றஉபநிஷத்துக்களிலும்
கம்யதாம் சத்தாதிலக்ஷணங்கள்சொல்லியதையும் அறியத்தக்கது

அ-கை. ஜகத்தும் ஜீவனும் கற்பனையென்பதில் பிரமானமேதினில்.

विचिन्त्यसर्वरूपाणिकृत्वानामानितिष्ठति ।
अहंव्याकरवाणीमेनामरूपेइतिश्रुते ॥
अव्याकृतंपुरासृष्टेरूर्ध्वंव्याक्रियतेद्विधा ।

Koviloor Digital Library

விசித்ய ஸர்வரூபாணி க்ருத்வா நாமாநி திஷ்டதி |
ஸ்வயம் வ்யாகரவாணீதி நாமரூபே இதி ஶ்ருதே: ||௬௪
அவ்யாக்ருதம் ப்ராக் ஸ்ருஷ்டே: ஊர்த்வம் வ்யாக்ரியதே ததா |

ஸர்வரூபாணி சகலமான ரூபங்களையும்
விசித்ய உண்டுபண்ணி
நாமாநி அவைகளுக்கு நாமங்களையும்
க்ருத்வா பண்ணி
திஷ்டதி இருக்கிறார்
ஸ்வயம் நான் ஜீவரூபனாய்ப்பிரவேசித்து
அநேந இந்த
நாமரூபே நாமரூபங்களை
வ்யாகரவாணி உண்டுபண்ணுகிறேன்
இதி இப்படி
ஶ்ருதே: ஶ்ருதியில் கேள்கப்படுவதால்
ஸ்ருஷ்டே: சிருஷ்டிக்கு
ப்ராக் முன்னே
அவ்யாக்ருதம் நாமரூபமற்றிருந்தது
ஊர்த்வம் பின்னாலேயே
ததா நாமரூபவிகாரமாக
வ்யாக்ரியதே உண்டுபண்ணப்படுகிறது

அ-கை அவ்யாகிருதமென்று சொன்ன சப்தத்திற்கு அர்த்தமேதெனில்

आचिन्त्यशक्तिर्मायैषाब्रह्मण्यव्याकृताभिधा ॥
अविक्रियब्रह्मनिष्ठाविकारंयात्यनेकधा ।

அசிந்த்யஶக்திர்மாயைஷா ப்ரஹ்மண்யவ்யாக்ருதாபிதா ||
அவிக்ரியப்ரஹ்மநிஷ்டா விகாரம் யாத்யநேகதா |

அவ்யாக்ருதாபிதா சிருஷ்டிக்குமுன் அவ்யாகிருதமென்கிற பெயரையுடையதாயும்
அவிக்ரியப்ரஹ்மநிஷ்டா நிர்விகார பிர்மத்திலேயிருப்பதாயும்
அசிந்த்யஶக்தி: சிந்திக்கக்கூடாத சாமார்த்தியமாயிருக்கிற
ஏஷா இந்த
மாயா மாயையானது
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில்
அநேகதா சிருஷ்டிகாலத்தில் அநேகவிதமான
விகாரம் நாமரூபவிகாரத்தையும்
யாதி அடைகிறது

அ-கை. இந்த மாயாசக்தி ஜகத்தை எவ்விதமாய் கற்பனைபண்ணுகிறதெனில்.

मायान्तुप्रकृतिंविद्यान्मायिनन्तुमहेश्वरम् ॥
आद्योविकारआकाशस्सोस्तिभात्यपिचप्रियः ।

மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்யாந்மாயிநந்து மஹேஶ்வரம் ||௬௬
ஆத்யோ விகார ஆகாஶஸ்ஸோஸ்தி பாத்யபி ச ப்ரிய: |

மாயாந்து மாயையே
ப்ரக்ருதிம் மூலபிரகிருதியென்று
வித்யாத் அறியவேண்டியது
மாயிநந்து மாயையுடையவன்

Koviloor Digital Library

உபஸர்க்காஸ மகேசுரனென்று அறிய வேண்டியது
ஸ்ருஷ்ட்யாதி முதலாவது
விகாரஃ மாயையின்விகாரமானது
ஆகாஶஃ ஆகாசமெனப்படும்
ஸ்வ அந்தஆகாசமும்
அஸ்தி இருக்கிறதென்றும்
பாதி அபி விளங்குகிறதென்றும்
ப்ரியஃ பிரியமென்றும் காணப்படும்

அ-கை. ஆகாசத்தில் மாயாரூபத்தையும் பிர்மரூபத்தையும் காட்டுமெவில்.

अवकाशस्तस्यरूपन्तन्मिथ्यानन्तुतत्त्रयम् ॥

அவகாஶஸ்தஸ்யரூபந்தந்மித்யாநதுதத்த்ரயம் ‖ சூஎ

தஸ்ய இந்த ஆகாசத்திற்கு
அவகாஶஃ அவகாசமே
ரூபம் ரூபம்
தத் அந்தஅவகாசம்
மித்யா மாயாம்சமானதால் அதுபொய்
த்ரயம் தத் சச்சிதானந்தம்பிர்மாம்சமானதால் அந்தமூன்றும்சத்தியம்
ந,து பொய்யில்லை

அ-கை. ஆகாசம்பொய் பிர்ம்மமே மெய்யென்று எதினாலே சொன்னீரேவில்.

नव्यक्तेःपूर्वमस्त्येवनपश्चाच्चापिनाशतः ।
आदावन्तेचयन्नास्तिवर्तमानेपितत्तथा ॥
अव्यक्तादीनिभूतानिव्यक्तमध्यानिभारत।
अव्यक्तनिधनान्येवेत्याहकृष्णोर्ज़ुनंप्रति ॥

நவ்யக்தேஃபூர்வமஸ்த்யேவநபஶ்சாச்சாபிநாஶதஃ ।
ஆதாவந்தேசயந்நாஸ்திவர்தமானேபிதத்ததா ‖ சூஅ ‖
அவ்யக்தாதீநிபூதாநிவ்யக்தமத்யாநிபாரத ।
அவ்யக்தநிதநாந்யேவேத்யாஹக்ருஷ்ணோர்ஜுநம்ப்ரதி ‖ சூகூ

வ்யக்தேஃ ஜகத்து
பூர்வம் சிருஷ்டிக்குமுன்னே
ந அஸ்தி ஏவ இல்லவேயில்லை
விநாஶதஃ நாசமான பிரளயத்துக்கு
பஶ்சாத் அபி ந பிற்பாடும் இல்லை
ஆதௌ அதிலும்
அந்தே ச அந்தத்திலும்
யத் யாதொன்று
நாஸ்தி இல்லையோ
வர்தமானே அபி வர்த்தமானகாலத்திலும்
தத் அந்தவஸ்து
ததா அப்படியேயிருக்குமென்றறி

Koviloor Digital Library

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தில் கிருஷ்ணபகவான் வாக்கியத்தை மேற்கோளாய்ச்சொல்லுகிருர்.

ஸர்வ்ருத்தா: ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்னமே தோற்றுமையுடையதான (கள் ஸத்தாநி ஜீவஜகத்துக்களான பூதங் ஸர்வ்ருத்தநிதநாநி பிரளயத்திலும்தோ ற்றுமையை யுடையனவே

வ்யக்தமத்யாநி.வை மத்தியில்மட்டும் தோற்றுவது மாத்திரமே ஸார்த.ஜகி அர்ஜுனுவென்று க்ருஷ்ண கிருஷ்ணபகவான் (து ஸஜ-ந.நா.ஷ்கி அர்ச்சுனனைக்குறித் தூவ சொன்னார்.

அ-கை. சச்சிதானந்தம் மூன்றுகாலத்திலும் கெடாதிருக்கும் ஈன்பதில் பிர்மாணத்தை காட்டவேண்டுமெனில்.

मृद्व्त्तेसाचिदानन्दाअनुअनुगच्छन्तिसर्वदा ।

निराकाशेसदादीनामनुभूतिर्निजात्मनि ॥

ம்ருத்வத்தெஸச்சிதாநந்தா அநுகச்சந்திஸர்வதா ।

நிராகாஶெஸதாதீநாமநுபூதிர்நிஜாத்மநி ॥ ௭௦

ம்ருத்வ மண்முதலானகாரணவஸ்து வத் அந்த [போல் ஸச்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்கள் ஸர்வதா சதாகாலமும் அநுகச்சந்தி அனுசரித்திருக்கின்றன

நிராகாஶெ ஆகாசரஹிதமாய் நிஜாத்மநி தானுயிருக்கிறஆத்துமாவில் ஸதாதீநாம் சச்சிதானந்தாதிகளு டைய அநுபூதி: அனுபவமாயிருக்கிறது

அ-கை. அதுஎப்படி காணப்படுமெனில்.

अवकाशाविस्मृतेथतत्रकिंभातितेवद ।

शून्यमेवेतिचेदस्तुनामतादृग्विभातिहि ॥

तादृक्त्वादेवतत्स्त्वमौदासीन्येनतत्सुखम् ।

அவகாஶெவிஸ்ம்ருதெதத்ரகிம்பாதிதெவத ।

ஶூந்யமெவெதிசெதஸ்துநாமதாத்ருக்விபாதிஹி ॥௭௧

தாத்ருக்த்வாதெவதத்ஸத்வமௌதாஸீந்யெநதத்ஸுகம் ।

அவகாஶெ ஆகாசத்திலிருக்கிறஇடை வெளியில் விஸ்ம்ருதெ மறைக்கப்படும்பக்ஷத்தில்

அத பிற்பாடு தத்ர அதில் தெ உனக்கு

கீ: காண்ண
ஸாக்ஷீ விளங்குகிறது
வத் சொல (கிறது
ப்ரத்யக்ஷவை [illegible] மேதோன்று
[illegible] சொல்லவேயாறைல்
[illegible] அப்படியேஆனந்தம்
[illegible] அப்படி
[illegible] விளங்குகிறதன் [illegible]
[illegible] அப்படியிருப்பதி

ஞேயம்
தத் அதற்கு
ஸுகம் சத்துக்கன்மையானது அறிய
ந்தக்கது
ஔதாஸீந்யே அதில் உதாசீனம் உ
ண்டானதால்
தத் அதுவே
ஸுகம் ஆனந்தமென்றறி.

அ-கை தனக்கு யாதொரு அநுகூல பிரதிகூலமில்லாதிருக்கிறது எப்படி ஆனந்தமாகுமெனில்.

आनुकूल्यप्रातिकूल्यहीनंयत्तन्निजंसुखम् ॥
आनुकूल्येहर्षधीस्स्यात्प्रातिकूल्येतुदुःखधीः ।
द्वयाभावेनिजानन्दोनिजदुःखंनतुक्वचित् ॥

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம் யத் தந்நிஜம் ஸுகம் ॥ எ௨
ஆநுகூல்யே ஹர்ஷதீஸ்ஸ்யாத் ப்ராதிகூல்யே து து:கதீ: ।
த்வயாபாவே நிஜாநந்தோ நிஜது:கம் ந து க்வசித் ॥ எ௩

ஆநுகூல்யப்ராதிகூல்யஹீநம் அநுகூலத்தையும்பிரதிகூலத்தையும் காணாத
யத் யாதொருநிவர்த்திகமுண்டோ
தத் அதுவே
நிஜம். ஸுகம் நிஜானந்தமென்றறி
ஆநுகூல்யே அநுகூலவிஷயம்லபித்தகாலத்தில்
ஹர்ஷதீஸ்ஸ்யாத் சந்தோஷமான விருத்திஉண்டாகிறது
ப்ராதிகூல்யே.து தனக்கு விரோதமானவிஷயம் வருங்காலத்தில்
து:கதீ: துக்கமான விருத்தியுண்டாகிறது (ல்
த்வயாபாவே இரண்டுமில்லாதசமயத்தி
நிஜாநந்த: நிஜானந்தமே காணப்படுகிறதே தவிர
நிஜது:கம் நிஜமானதனக்குஸ்வபாவமாக துக்கமானது (ப்படவில்லை
ந.து,க்வசித் ஒருயிடத்திலும் காண

அ-கை. அப்படி பிராணிகள் ஸ்திரமாய் சுகித்திருக்கவில்லையேயெனில்.

निजानन्देस्थिरेहर्षशोकयोर्व्यत्ययःक्षणात्।
मनमःक्षणिकत्वेननयोर्मानमतेष्यताम् ॥

Koviloor Digital Library

நிரானந்தேஷ்வபி ஸதா ஹர்ஷஶோகயோர்வ்ருத்த்யோ: க்ஷணாத் ।
ஆநந்தலக்ஷணிகத்வேந தயோராநந்ததேஷ்யதாம் ॥ ௭௪

நிராநந்தே நிரானந்தமானது
ஷ்வபி ஸ்திரமாயிருந்தாலும்
ஸதா-ஹர்ஷஶோகயோ: சந்தோஷவிசனங்களுக்கு
க்ஷணாத் க்ஷணந்தோறும்
வ்ருத்த்யோ: மாறுதலானது வந்துகொண்டேயிருக்கும்
ஆநந்த: மனத
க்ஷணிகத்வேந க்ஷணகாலமிருப்பதால்
தயோ: அந்த சுகதுக்கங்கள்
ஆநந்ததா மனோதர்மமென்றே
இஷ்யதாம் அங்கீகரிக்கத்தக்கது

அ-கை. அதிருக்கட்டும் பிரகிருதத்திலேதாயிற்றெனில்.

आकाशेप्येवमानन्दस्सत्ताभानेतुसम्मते ।
वाय्वादिदेहपर्यन्तवस्तुष्वेवंविभाव्यताम् ॥

ஆகாஶேப்யேவமாநந்த: ஸத்தாபாநே து ஸம்மதே ।
வாய்வாதிதேஹபர்யந்தவஸ்துஷ்வேவம் விபாவ்யதாம் ॥ ௭௫

ஆகாஶேபி ஆகாசத்திலும்
ஏவம் இப்படி
ஆநந்த: ஆனந்தமும்
ஸத்தாபாநே து சத்தும்சித்தும்
ஸம்மதே சம்மதங்கள்
வாய்வாதிதேஹபர்யந்தவஸ்துஷு வாயு தீ நீர் மண் தேகம்வரையிலுள்ள வஸ்துக்களில்
ஏவம் இப்படியே
விபாவ்யதாம் சச்சிதானந்தம்பாவிக்கத்தக்கது.

அ-கை. வாய்வாதிகளின் தர்மமென்ன அவைகளில் பிர்மத்தை யெப்படி பாவிக்கிறதெனில்.

गतिस्पर्शौवायुरूपंवन्हेर्दाहप्रकाशने ।
जलस्यद्रवताभूमेःकाठिन्यञ्चेतिनिर्णयः ॥
असाधारणआकाशओपध्यन्नवपुष्यपि ।
एवंविभाव्यंमनसातत्तद्रूपंयथोचितम् ॥
अनेकधाविभिन्नेपुनामरूपेषुचैकधा ।
तिष्ठतिसच्चिदानन्दाविसंवादोनकस्यचित् ॥

சலநஸ்பர்ஶௌ வாயோ ரூபமேவம் வஹ்நேஸ் தாபப்ரகாஶநே |
ஜலஸ்ய த்ரவதா காடிந்யம் பூமேரிதி விநிர்ணய: || எசு
ஸாதாரண்யாத் ஆகாஶௌஷத்யந்நவபுஷ்ஷ்வபி |
ஸைவாவிர்பாவ்யம் ஜநயா தத்ரூபமேவம் யதோதிதம் || எஎ
ஸந்த்யநேகதா விஶிஷ்டே நாமரூபே விஶேஷதஃ |
திஷ்டந்தி ஸச்சிதாநந்தா விஸம்வாதோ ந கஸ்யசித் || எஅ

சலநஸ்பர்ஶௌ ஓடுகிறதும் ஸ்பரிசமும்
வாயோ ரூபம் வாயுவினுடையரூபம்
வஹ்நே: அக்கினிக்கு
தாபப்ரகாஶநே தகிப்பதும் பிரகாசமும்
ஜலஸ்ய ஜலத்திற்கு
த்ரவதா நெகிழ்ச்சியும்
பூமே: பூமிக்கு
காடிந்யம் கடினபாவமாயிருக்கிறதென்று
இதி இப்படி
நிர்ணய: நிருணயமானது
ஸாதாரண: விசேஷதர்மமென்றறி
ஆகாஶௌஷத்யந்நவபுஷ்ஷ்வபி ஆகாசத்திலும ஔஷதிகளிலும் அன்னங்களிலும் தேகங்களிலும்
தற்கு எப்படி.
உசித யோக்கியமோ
தத்ரூபம் அந்த ஸ்வரூபத்தை
ஸந்மநஸா திணுலே சச்சிதானந்தமாக
ஏவம் இப்படி (வே
விசார்யம் பாவிக்கத்தக்கது
நாமரூபே நாம் ரூபங்களானவைகள்
அநேகதா அனேகப் பிரகாரமாக
விஶிஷ்டே பேதங்களாயிருந்துள்ளவில்
ஸச்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்கள்
ஏகதா ஒரேவிதமாக
திஷ்டந்தி இருக்கின்றன
கஸ்யாபி யாருக்குமிதில்
யதா சச்சிதானந்த திருஷ்டிதெரிவ விஸம்வாத:, ந சம்வாதம்இல்லை.

அ-கை. அப்படி பார்த்தாலும் நாமரூபம்தானே முன்னமே தோன்றுகிறதெனில்.

निस्तत्वेनामरूपेद्वे जन्मनाशयुतेचते ।
बुद्ध्याब्रह्मणिवीक्षस्वसमुद्रेबुद् बुदादिवत् ॥

நிஸ்தத்வே நாமரூபே த்வே ஜந்மநாஶயுதே ச தே |
புத்த்யா ப்ரஹ்மணி வீக்ஷஸ்வ ஸமுத்ரே புத்புதாதிவத் || எகூ

நிஸ்தத்வே தனக்கென்று ஒருவஸ்துவில்லாததாயும்
ஜந்மநாஶயுதே உற்பத்தி நாசங்களோடேகூடியதாயும்

Koviloor Digital Library

ஏவ,ஏத இருக்கிற.அந்த இரண்டுகளா
நாமரூபே.வ நாமரூபங்களும் (ன
ஸம்ஸ்ரு புத்தியினாலே
ஸமுத்ரே சமுத்திரத்தில்
ஸாஹஸ்ரீவத் ஆயிரம் முதலானது
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில்(போல்
வீக்ஷ்யதே தோன்றுகிறதென்று பார்க்
கக்கடவாய்

அ-கை. எப்படி பார்த்தாலும் நாமரூபங்கள் தோன்றாமல் போகவில்லை யெனில்.

सच्चिदानन्दरूपेस्मिन्पूर्णेब्रह्मणिवीक्षते ।
स्वयमेवावजानन्तिनामरूपेशनैश्शनैः ॥

ஸச்சிதாநந்தரூபேஸ்மிந்பூர்ணெப்ரஹ்மணிவீக்ஷதே ।
ஸ்வயமேவாவஜாநந்திநாமரூபேஶநைஶ்ஶநை: ॥ ௨௦

ஸச்சிதாநந்தரூபேபூர்ணே சச்சி
தானந்த ரூபமாயும் தேசகாலாதி
களைக்கடந்தபூர்ணமாயும்
அஸ்மிந் இருக்கிறஇந்த
ப்ரஹ்மணி பிர்மமானது
வீக்ஷதே பார்க்கப்பட்டிருந்துள்ள
மாவில் (ன்
நாமரூபே நாமரூபங்களானவைக
ஶநைஶ்ஶநை: மெள்ளமெள்ள
ஸ்வயமேவ தானாகவே
அவஜாநந்தி அவமானம்பண்ணப்பட்டு
போகின்றன

அ-கை. நாமரூபத்தைத் தள்ளிபிர்மத்தைப் பார்க்கிறதா பிர்மத்தைப்பார்த்து நாமரூபத்தைத் தள்ளுகிறதாவெனில்.

यावद्यावदवज्ञास्यात्तावत्तावत्तद्वीक्षणम् ।
यावद्यावद्वीक्ष्यतेतत्तावत्तावदुभेत्यजेत् ॥

யாவத்யாவதவஜ்ஞாஸ்யாத்தாவத்தாவத்தத்வீக்ஷணம் ।
யாவத்யாவத்வீக்ஷ்யதேதத்தாவத்தாவதுபேத்யஜேத் ॥ ௨௧

அவஜ்ஞா நாமரூபங்களுக்கு அவமதிப்பு
ஸ்யாத் உண்டாகிறதோ
தாவத்.தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
தத்வீக்ஷணம் பிர்மத்தினுடையபார்வை
யுண்டாகிறது
யாவத்,யாவத் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு
தத் அந்தபிர்மம்
வீக்ஷ்யதே பார்க்கப்படுகிறதோ
தாவத் தாவத் அவ்வளவுக்கவ்வளவு
உபே நாமரூபங்களான இரண்டுக
ளையும்
த்யஜேத் தியஜிக்கக்கூடும்

அ-கை. இந்தஇருவிதப்பழக்கமும் யெவ்வளவுகாலம் செய்யவேண்டுமெனில்.

तदभ्यासेनविद्यायांसुस्थितायामयंपुमान् ।
जीवन्नेवभवेन्मुक्तोवपुरस्तुयथातथा ॥

ததப்யாஸேந வித்யாயாம் ஸுஸ்திதாயாமயம் புமாந் ।
ஜீவந்நேவ பவேந்முக்தோ வபுரஸ்து யதா ததா ॥ ௮௨

ததப்யாஸேந அந்தபிர்மாப்பியாசத்தினாலே
வித்யாயாம் பிர்மஞானமானது
ஸுஸ்திதாயாம் நன்றாய் ஸ்திரப்பட்டிருந்துள்ளவில்
அயம் இந்த
புமாந் புருஷனானவன்
ஜீவந்நேவ ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே
முக்தஃ சம்சாரபந்தத்திலிருந்துவிடுபட்டு முக்தனாக
பவேத் பவிப்பன் அதின்பிறகு
வபுஃ தேகமானது
யதா எப்படி வேண்டுமோ
ததா அப்படி
அஸ்து இருக்கட்டும்

அ-கை. பிர்மாப்பியாசம் பண்ணுகிறவிதத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

तच्चिन्तनंतत्कथनमन्योन्यंतत्प्रबोधनम् ।
एतदेकपरत्वञ्चब्रह्माभ्यासंविदुर्बुधाः ॥

தச்சிந்தநம் தத்கதநமந்யோந்யம் தத்ப்ரபோதநம் ।
ஏததேகபரத்வஞ்ச ப்ரஹ்மாப்யாஸம் விதுர்புதாஃ ॥ ௮௩

தச்சிந்தநம் இந்தப்பிர்மத்தையே சிந்திக்கிறதும்
தத்கதநம் அதையேவாயால் சொல்லுகிறதும்
அந்யோந்யம் ஒருவருக்கொருவர்
தத்ப்ரபோதநம் அதையே போதித்துக்கொண்டிருக்கிறதும்
ஏதத்ஏகபரத்வஞ்ச இதுவேமுக்கியமானவேலையாயிருப்பதே
ப்ரஹ்மாப்யாஸம் பிர்மாப்பியாசமென்று
புதாஃ பெரியோர்
விதுஃ அறிகிறார்கள்.

அ-கை. அனாதியாய்வந்த துவைதப் பிராந்தி இப்போது ஒருக்கால்செய்கிற ஞானப்பியாசத்தால் எப்படிப்போமெனில்.

वासनानेककालीनादीर्घकालंनिरन्तरम् ।
सादरञ्चाभ्यस्यमानेसर्वथैवानिवर्तते ॥

வாஸநாநேககாலீநா தீர்ககாலம் நிரந்தரம் ।
ஸாதரஞ்சாப்யஸ்யமாநே ஸர்வதைவ நிவர்த்ததே ॥ ௮௪

வாஸநா துவைதவாசனையானது
அநேககாலீநா அனேககாலமாய் வந்திருந்தாலும்
தீர்ககாலம் வெகுகாலம்வரையிலும்
நிரந்தரம் இடைவிடாமல்
ஸாதரம்ச ஆதரவோடே

Koviloor Digital Library

ஸாம்வ்யவஹாரிகே பிரமாப்பியாசம் பண்ணப்படும் பக்ஷத்தில்
ஸர்வவ்யவஹாரேஷு சர்வவிஷயத்திலும்
நிவர்த்தேத நிச்சயமாகத் துவைதவாசனை நிவிர்த்தியாய்விடும்

அ-கை. ஒன்றாயிருக்கிற பிர்மசக்தி அனேகவிதமாயிருக்கிற ஜெகத்தை யெப்படி யுண்டுபண்ணுமெனில்.

मृच्छक्तिवद्ब्रह्मशक्तिरनेकाननृतान्सृजेत् ।

ம்ருச்சக்திவத் ப்ரஹ்மசக்திரநேகாநந்ருதாந் ஸ்ருஜேத் ॥ அசுஎ

ம்ருச்சக்திவத் மண்ணிலிருக்கிறசக்தி கடாதிகளானபொய்களையுண்டுபண்ணுவதுபோல
ப்ரஹ்மசக்தி: பிர்மத்திலிருக்கிற மாயாசக்தியானது (ற
அநேகாந் அனேகவிதங்களாயிருக்கி
அந்ருதாந் தேவமனுஷ்யதிர்யக்காதிகளான பொய்களை
ஸ்ருஜேத் உண்டுபண்ணும்

அ-கை. மண்ணிலிருக்கிற சக்தி அனேகமானதால் அனேகத்திற்கு காரணமாகலாம். பிர்மசக்தி ஒன்றாயிருப்பதால் அனேக நாமரூபங்களுக்கெப்படி காரணமாகலாமெனில். அதுஉனக்கேற்காத பக்ஷத்தில் வேறே திருஷ்டாந்தம்சொல்லுகிறோம்.

यद्वाजीवगतानिद्रास्वप्नश्चात्रनिदर्शनम् ॥
निद्राशक्तिर्यथाजीवेदुर्घटस्वप्नकारिणी ।
ब्रह्मण्येपास्थितामायासृष्टिस्थित्यंतकारिणी ॥

யத்வாஜீவகதா நித்ராஸ்வப்நஶ்சாத்ர நிதர்ஶநம் ।
நித்ராஶக்திர்யதாஜீவே துர்கடஸ்வப்நகாரிணீ ।
ப்ரஹ்மண்யேஷாஸ்திதா மாயா ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணீ ॥ அசுஅ

யத்வா அல்லாவிடில்
ஜீவகதா ஜீவனிடத்திலிருக்கிற
நித்ரா ஒரு நித்திராசக்தியாலுண்டு பண்ணப்படுகிற
ஸ்வப்நஶ்ச அனேகவிதரூபமான ஸ்வப்பனமும் (தமாக
அத்ர இந்த ஜாக்கிரத்தில் திருஷ்டாந்
நிதர்ஶநம் பார்த்துக்கொள்
நித்ராஶக்தி: நித்திராசக்தியானது
ஜீவே ஜீவனிடத்தில்
யதா எப்படி
துர்கடஸ்வப்நகாரிணீ கூடாததான ஸ்வப்பனத்தைப் பண்ணுகிறதோ
ப்ரஹ்மணி அப்படிபிர்மத்தில்
ஸ்திதா இருக்கிறதான
ஏஷா இந்த
மாயா மாயாசத்தியானது
ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகாரிணீ இந்த ஜெகத்தையுண்டுபண்ணவும் ரக்ஷிக்கவும் சம்ஹரிக்கவும் வல்லமையுள்ளது

Koviloor Digital Library

அ-கை. நித்திராசக்தியென்ன கூடாதகாரியத்தைப் பண்ணுகிறதெனில் அது கூடாதகாரியம் பண்ணுவதைக் காண்பிக்கிறார்.

स्वप्नेवियद्गतिंपश्येत्स्वमूर्धश्छेदनंयथा ।
मुहूर्तेवत्सरौघञ्चमृतपुत्रादिकंपुनः ॥
इदंयुक्तमिदंनेतिव्यवस्थातत्रदुर्लभा ।
यथायथेक्ष्यतेयद्यत्तत्तद्युक्तंतथातथा ॥

ஸ்வப்நேவியத்கதிம்பஶ்யேத்ஸ்வமூர்தச்சேதநம்யதா ।
முஹூர்த்தேவத்ஸரௌகஞ்சம்ருதபுத்ராதிகம்புநஃ ॥ ௮௭
இதம்யுக்தமிதம்நேதிவ்யவஸ்தாதத்ரதுர்லபா ।
யதாயதேக்ஷ்யதேயத்யத்தத்தத்யுக்தம்ததாததா ॥ ௮௮

ஸ்வப்நே ஸ்வப்பனத்தில் தான்
வியத்கதிம் ஆகாசத்தில்போவதை
யதா பஶ்யேத் எப்படிபார்க்குறனோ
ஸ்வமூர்தச்சேதநம் அவ்விதமேதன்த
லைவெட்டிப் போட்டிருப்பதையும்
முஹூர்த்தே ஒருமுகூர்த்தத்தில்(ம்
வத்ஸரௌகம் அனேகவருஷங்களையு
ம்ருதபுத்ராதிகம் செத்துப்போன
பிள்ளைதகப்பன்முதலானவர்களையும்
புநஃ பட்டணத்தையும்பார்க்கிறன்
இதம் அந்த சொப்பனகாலத்தில்இது
யுக்தம் நியாயமாய்க்காணக்கூடியதெ
ன்றும்
இதம் இது காண்கிறது
ந இதி நியாயமில்லையென்றும்
வ்யவஸ்தா விவஸ்தையானது
தத்ர அதில்
துர்லபா துர்லபம்
யதா யதா எப்படிஎப்படி
யத் யத் யெதெது
ஈக்ஷ்யதே காணப்படுகிறதோ
ததா ததா அப்படிஅப்படி
தத் தத் அது அது
யுக்தம் நியாயமென்றே தோற்றும்

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தைகைமுதிகநியாயத்தால்பிரகாசம்பண்ணுகிறார்.

ईदृशोमहिमादृष्टोनिद्राशक्तेर्यथातथा ।
मायाशक्तेरचिन्त्योयंमहिमेतिकिमद्भुतम् ॥
शयानेपुरुषेनिद्रास्वप्नंबहुविधंसृजेत् ।
ब्रह्मण्येवंनिर्विकारेविकारान्कल्पयत्यसौ ॥

ஈத்ருஶோமஹிமாத்ருஷ்டோநித்ராஶக்தேர்யதாததா ।
மாயாஶக்தேரசிந்த்யோயம்மஹிமேதிகிமத்புதம் ॥ ௮௯

Koviloor Digital Library

யதா நிஸாயாம் ஸ்வப்ந ப்ரபஞ்சஸ்ய ஸம்ப வஸ்ததா ஸ்வயம் ஜஸ |
ப்ரஹ்மணோ நிர்விகாரஸ்ய விகாராந் கல்பயத்யஸா ॥ கூ௦

நித்ராஸக்தேஃ நித்திரையிலிருக்கிற நித்திரா சக்திக்கே — ஸுமஹதம் ஆச்சரியமிருக்கிறது
ஈத்ருஸம் இப்பேர்ப்பட்ட — யதா நிஸாயாம் படுத்திருக்கிற
மஹிமா மகிமையானது — ஸ்வஸ்ய புருஷனிடத்தில்
யதா எப்படி — நித்ரா நித்திரையானது
த்ருஷ்ட: காணப்பட்டதோ — ஸம்பவம் பலவிதமான
ததா அப்படி — ஸ்வப்நம் சொப்பனத்தை
மாயாஸக்தேஃ பிர்மத்திலிருக்கிறமாயா சக்திக்கு — ஸ்ருஜதி உண்டுபண்ணுகிறதுபோல
அசிந்த்ய: சிந்திக்கக்கூடாத — ததா இப்படி
ஸ்வயம் இந்த (தில் — நிர்விகாரஸ்ய நிர்விகாரமாயிருக்கிற
மஹிமா அதி மகிமை இருக்கிறதென்ப — ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தினிடத்தில்
கிம் என்ன — அஸெள இந்தமாயாசக்தியானது
விகாராந் விகாரங்களை
கல்பயதி கற்பிக்கிறது.

அ-கை. அப்படி மாயாசக்தி யென்னத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதெனில்.

खानिलाग्निजलोर्व्यण्डलोकप्राणिशिलादिकाः ।
विकाराःप्राणिधीष्वंतश्चिच्छायाप्रतिबिंबिता ॥

கா நிலாக்நிஜலோர்வ்யண்டலோகப்ராணிஸிலாதிகா: |
விகாரா:ப்ராணிதீஷ்வந்தஸ்சிச்சாயாப்ரதிபிம்பிதா ॥ கூக (கள்

கா நிலாக்நிஜலோர்வ்யண்டலோகப்ராணிஸிலாதிகா: ஆகாசம்வாயுவு அக்னி ஜலம் மண் ஓஷதிலோகங்கள் அண்டங்கள் பிராணிகள் கல்முதலானவை — விகாரா: மாயாகற்பிதமான விகாரங்
ப்ராணிதீஷு: பிராணிகளுடையபுத்திக்குள்ளே (து
சிச்சாயா அறிவினுடையசாயையான
ப்ரதிபிம்பிதா பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. இப்படி மாயை அசேதனத்தைக் கற்பிக்கட்டும் சேதனவிபாக கற்பனை பிர்மமே செய்கிறதென்று ஏன் சொல்லக்கூடாதெனில்.

चेतनाचेतनेष्वेषुसच्चिदानन्दलक्षणम् ।
समानंब्रह्मभिद्येतेनामरूपेपृथक् पृथक् ॥
ब्रह्मण्येतेनामरूपेपटेचित्रमिवस्थिते ।
उपेक्ष्यनामरूपेद्वेसच्चिदानन्दधीर्भवेत् ॥

சேதநாசேதநேஷ்வேஷு ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் ।
ஸமாநம் ப்ரஹ்ம பேதேது நாமரூபே வ்யவஸ்த்திதே ॥ ௯௨
ப்ரஹ்மண்யேதே நாமரூபே படே சித்ரமிவ ஸ்த்திதே ।
உபேக்ஷ்ய நாமரூபே த்வே ஸச்சிதாநந்தமஹம் பாவயேத் ॥ ௯௩

சேதநாசேதநேஷு சேதனமாயும் அசேதனமாயுமிருக்கிறவைகளான
ஏதேஷு இந்த ஜீவஜகத்துக்களில்
ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்தலக்ஷணமான
ப்ரஹ்ம பிர்மமானது
ஸமாநம் சமானந்தானே
நாமரூபே நாமரூபங்களானவைகளென்றோ
வ்யவஸ்த்திதே வேறு வேறாக பேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன
ப்ரஹ்மணி பிர்மத்தில்
ஏதே இந்த
நாமரூபே நாமரூபங்களானவை
படே வஸ்திரத்தில்
சித்ரமிவ சித்திரம்போல
ஸ்த்திதே கற்பிதங்களாயிருக்கின்றன
நாமரூபே நாமரூபங்கள்
த்வே இரண்டையும்
உபேக்ஷ்ய உபேக்ஷித்து
ஸச்சிதாநந்தம் சச்சிதானந்தமே நானென்கிறஞானமானது
பாவ்யம் பவிக்கத்தக்கது

அ-கூ. ஜகத்துத் தோன்றிக்கொண் டிருக்கும்போது கற்பனையென்று எப்படி சொல்லுகிறதெனில்.

जलस्थेऽधोमुखेस्वस्यदेहेदृष्टेप्युपेक्ष्यतम् ।
तीरस्थएवदेहेस्वेतात्पर्यंस्याद्यथातथा ॥

ஜலஸ்த்தேऽதோமுகே ஸ்வஸ்ய தேஹே த்ருஷ்டேப்யுபேக்ஷ்ய தம் ।
தீரஸ்த்த ஏவ தேஹே ஸ்வே தாத்பர்யம் ஸ்யாத்யதா ததா ॥ ௯௪

ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய
தேஹே தேகமானது
ஜலஸ்த்தே ஜலத்திற்குள்ளே
அதோமுகே தலைகிழாய்
த்ருஷ்டேபி தோன்றிக்கொண்டிருந்தாலும்
தம் அந்த ப்ரதான நிழலை [அது
உபேக்ஷ்ய பொய்யென்று உபேக்ஷி[த்து]
தீரஸ்த்தே தீரத்திலிருக்கிற
ஸ்வே தன்னுடைய
தேஹே ஏவ தேஹத்திலேயே
தாத்பர்யம் ஆஸ்தையானது
யதா ஸ்யாத் யெப்படியிருக்கிறதோ
ததா அப்படி தேஹாதி ஜகத்து தோன்றினும் சாக்ஷியே நானென்று நிச்சயம்பண்ணி முத்தனுகக் கடவாய்

Koviloor Digital Library

அ-கஉ. நாமரூபத்தை உபேக்ஷிக்கிறதற்கு இப்போது சர்வஜனப்பிரசித்தமான திருஷ்டாந்தத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

सहस्रशोमनोराज्येवर्तमानेसदैवतत् ।

सर्वैरुपेक्ष्यतेयद्वदुपेक्षानामरूपयोः ॥

क्षणेक्षणेमनोराज्यंभवत्येवान्यथान्यथा ।

गतंगतंपुनर्नास्तिव्यवहारोबहिस्तथा ॥

ஸஹஸ்ரஶோமநோராஜ்யேவர்தமாநேஸதைவதத் ।

ஸர்வைருபேக்ஷ்யதேயத்வதுபேக்ஷாநாமரூபயோ꞉ ॥ ௬௫

க்ஷணேக்ஷணேமநோராஜ்யம்பவத்யேவாந்யதாந்யதா ।

கதம்கதம்புநர்நாஸ்திவ்யவஹாரோபஹிஸ்ததா ॥ ௬௬

ஸஹஸ்ரஶ꞉ தன்னிடத்தில் அனேகவிதமான
மநோராஜ்யே மனோராஜ்யங்கள்
ஸதா எப்போதும்
வர்தமாநே உண்டாய்க்கொண்டிருந்த போதிலும்
தத் அது
யத்வத் எப்படி
ஸர்வை꞉ எல்லாராலும்
உபேக்ஷ்யதே உபேக்ஷைபண்ணப்படுகிறதோ
நாமரூபயோ꞉ அப்படி இந்தநாமரூபங்களிலும்
உபேக்ஷா உபேக்ஷையானது பண்ணத்தக்கது.

க்ஷணே. க்ஷணே க்ஷணந்தோறும் க்ஷணந்தோறும்
மநோராஜ்யம் மனோராஜ்யமானது
அந்யதா. அந்யதா வேறு வேறாக
பவத்யேவ உண்டாகிக்கொண்டேயிருக்கிறது
கதம். கதம் போனதுபோனதே அது
புந꞉ திரும்ப
நாஸ்தி இருக்கிறதில்லை
பஹி꞉ வெளியில் செய்யப்படுகிற
வ்யவஹார꞉ விவகாரமும்
ததா அப்படிபோலவென்றறி

அ-கஉ. மனோராஜ்யம்போல பாஹ்யவிவகாரம் காணமற்போகவில்லையே யெனில்.

नबाल्यंयौवनेलभ्यंयौवनंस्थाविरेतथा ।

मृतःपितापुनर्नास्तिनायात्येवगतंदिनम् ॥

मनोराज्याद्विशेषःकःक्षणध्वंसिनिलौकिके ।

अतोस्मिन्भासमानेपितत्सत्यत्वधियंत्यजेत् ॥

Koviloor Digital Library

நவா ஸ்வப்நயள வதெ நஷ்டாயள வநெஷ்டா விமெ தயா ।
ஜ்ரதகெ விதா வரநந புநஸ்ஸ்வநயா தெ்வமநாஷிந ॥ கள
தெநாராஜ்யா தி விமெஷேகேக்ஷணத்வம்ஸி நி ளௌகிகெ ।
அதொஷ்மிந்நாஸநெபி தத்ஸத்யத்வம் த்யஜெத் ॥ கஅ ॥

யளவதெ பொளனை வஸ்ஸதையில்	க்ஷணத்வம்ஸி க்ஷணத்தில் அழிந்து போவதாயிருக்கிற
ஸ்வப்ந ராஜ்யம்	ளௌகிக உலகவாழ்வில்
நஷ்ட போய்விடென்றாலும் லபிக்	தேநாராஜ்யாக மநோ ராஜ்யத்தைக் காட்டிலும்
அயா அப்படியே (காது	கிம் என்ன
ஸ்வாவிமெ விருத்தாப்பியத்தில் முன் போல	விமெஷ: விசேஷமிருக்கிறது
யளவநே பௌவனமான தமிராரத்தித்தாலும் லபிக்காது	அத: ஆகையினாலே
ஜ்ரதகெ இறந்த	அஸ்மிந் இந்த ஜகத்தானது
விதா வரநந: நாஷ்வி தகப்பன்புத்திரனுமே ஒருக்கால் மறுபடிப்பார்க்க ஆசைப்பட்டாலும் வாரான்	ஆஸநேபி தோன்றிக்கொண்டிருந்தாலும்
மதம் ஷ்நம் போனநாள் ஒருக்காலும்	தத்ஸத்யத்வம் அந்தஜகத்தில்சத்தியமென்கிற புத்தியைமட்டும்
நயாதிவைவ மறுபடிவரமாட்டாதே	த்யஜெஷ தியஜிக்கவேண்டியது

அ-கை. இப்படி உலகத்தைப் பொய்யென்று உபேக்ஷிப்பதால் என்னலாபமெனில்.

उपेक्षितेलौकिकेधीर्निर्विघ्नाब्रह्मचिन्तने ।

உபெக்ஷிதெ ளௌகிகெயீ நிர்விக்னா ப்ரஹ்மசிந்தநெ ॥ கஅ௰ ॥

ளௌகிகெ இந்தவுலகசம்பந்தமானபுத் உபெக்ஷிதெ உபேக்ஷிக்கப்பட்ட (தி	ப்ரஹ்மசிந்தநெ அகண்டாகாரபிர்மசிந்தனையில்
யீ: அந்த புத்தியானது (காலல்	நிர்விக்னா தடையன்றியிருக்கும்

அ-கை. அப்போது ஞானிக்கு விவகாரம் எப்படிக் கூடுமெனில்.

नटवत्कृतिमास्थायानिर्वहत्येवलौकिकम् ॥

நடவத்க்ருதிமாஸ்தாய நிர்வஹத்யெவ ளௌகிகம் ॥ சுசு ॥

நடவஷ நாடகமாடுகிறவன்போலே	ளௌகிகம் ஒரு விதலோக விவகாரத்திலும் தடையில்லாமலே
க்ருதிம் ஞானி அகர்த்தையானபாவரப்	நிர்வஹதி ஏவ நிர்வாஹம் பண்ணிக்கொண்டே இருப்பன்
ஆஸ்தாய அடைந்து (பை	

Koviloor Digital Library

அ-கை. ஞானிக்கு விகாரத்தை ஒப்பினால் விகாரத்வம் வருமேயெனில்.

प्रवहत्यपिनीरेघःस्थिराप्रौढशिलायथा ।
नामरूपान्यथात्वेपिकूटस्थंब्रह्मनान्यथा ॥

ப்ரவஹத்யபி நீரௌக: ஸ்திரா ப்ரௌடசிலா யதா |
நாமரூபாந்யதாத்வேபி கூடஸ்தம் ப்ரஹ்ம நாந்யதா || ௧௦௦ ||

நீரௌக நதியில் ஜலமானது
ப்ரவஹதி. அபி பெருகிக் கொண்டிருந்தாலும்
ஸ்திரா கீழேயிருக்கிற
ப்ரௌடசிலா பெரியபாராங்கல்லு
யதா.ஸ்திரா எப்படி ஸ்திரமா யிருக்கிறதோ அப்படி
நாமரூபாந்யதாத்வேபி தேகாதி
ஜகத்து முதலான நாமரூபங்கள் அடிக்கடிவேறுவேறானவிகாரப்பட்டபோதிலும்
கூடஸ்தம் நிர்விகாரமாயிருக்கிற
ப்ரஹ்ம பிர்மம்
அந்யதா ஒருக்காலும் ஸ்வபாவத்தை விட்டு
ந வேறுபடுகிறதில்லை

தா-ம். ஆகையால் ஞானி பிர்மமாகையால் இவனுக்கு ஒருவிவகாரமு மில்லையென்றறி.

அ-கை. அகண்டபிர்மத்தில் அதற்கு விலக்ஷணமான ஜகத்து யெப்படித் தோன்றுமெனில்.

निश्छिद्रेदर्पणेभातिवस्तुगर्भंबृहद्वियत् ।
सच्चिद्घनेतथानानाजगद्गर्भमिदंवियत् ॥

நிச்சித்ரே தர்ப்பணே பாதி வஸ்துகர்ப்பம் ப்ருஹத்வியத் |
ஸச்சித்கநே ததா நாநா ஜகத்கர்ப்பமிதம் வியத் || ௧௦௧ ||

நிச்சித்ரே இடைவெளியில்லாத
தர்ப்பணே கண்ணாடியில்
வஸ்துகர்ப்பம் அனேகவஸ்த்துக்களையுள்ளே அடக்கிவைத்திருக்கிற
ப்ருஹத் பெரிதான
வியத் ஆகாசமானது
பாதி எப்படி விளங்குகிறதோ
ததா அப்படி
ஸச்சித்கநே சச்சிதானந்தத்தில்
நாநாஜகத்கர்ப்பம் நானாவிதமானஜகத்கூடத்தையுடையதான
இதம் இந்த
வியத் ஆகாசமானது தோன்றுகிறதென்றறி

அ-க. முதல் முதலில் நாமரூபமல்லவோ தோற்றுகிறது. சச்சிதானந்தம் தோற்றவில்லையே அப்படியிருக்க அதிசயமான பிர்மத்தில் ஜகத்தெப்படி தோன்றுமெனில்.

Koviloor Digital Library

अदृष्ट्वादर्पणंनैवतदन्तस्थेक्षणंतथा ।
अमत्वासच्चिदानन्दंनामरूपमतिःकुतः ॥

அத்ருஷ்ட்வா தர்பணம் நைவ ததந்தஸ்தேக்ஷணம் ததா ।
அமத்வா ஸச்சிதானந்தம் நாமரூபமதி꞉ குத꞉ ॥ ௧௦௨ ॥

தர்பணம் முதலில் கண்ணாடியை அத்ருஷ்ட்வா பாராமல் ததந்தஸ்தேக்ஷணம் நைவ அதற்குள்ளேயிருக்கிற வஸ்துக்களின் தோற்றமானதுயெப்படி காணப்படாதோ ததா அப்படி. ஸச்சிதானந்தம் சச்சிதானந்தத்தை அமத்வா யெண்ணிப்பாராமல் நாமரூபமதி꞉ நாமரூபஞானம் குத꞉ எப்படியுண்டாகும் ஆகையால் சச்சிதானந்தம் தோன்றியே நாமரூபந்தோற்றுகின்றனவென்றறி.

அ-கை. ஐயா, நாமரூபமல்லவா முதலில் தோன்றுகின்றன. அப்படித் தோன்றும்போது நிர்விஷயமானபிர்மம் எப்படி அனுபவத்திற்குவருமெனில்.

प्रथमंसच्चिदानन्देभासमानेथतावता ।
बुद्धिंनियम्यनैवोर्ध्वंधारयेन्नामरूपयोः ॥

ப்ரதமம் ஸச்சிதானந்தே பாஸமானே(அ)த தாவதா ।
புத்திம் நியம்ய நைவோர்த்வம் தாரயேந்நாமரூபயோ꞉ ॥ ௧௦௩

ப்ரதமம் முதலில் ஸச்சிதானந்தே சச்சிதானந்தமானது பாஸமானே விளங்காநின்றுள்ளளவில் அத பிற்பாடு தாவதா அவ்வளவுக்குள்ளே புத்திம் புத்தியை நியம்ய ஒடுக்கி ஊர்த்வம் மேலே தோன்றுகிற நாமரூபயோ꞉ நாமரூபங்களில் நைவதாரயேத் புத்தியைச்சிறிதும் செலுத்தக்கூடாது.

அ-கை. இதனாலென்ன ஆயிற்றெனில்.

एवञ्चनिर्जगद्ब्रह्मसच्चिदानन्दलक्षणम् ।
अद्वैतानन्दएतस्मिन्विश्राम्यन्तुजनाश्चिरम् ॥

ஏவஞ்ச நிர்ஜகத்ப்ரஹ்ம ஸச்சிதானந்தலக்ஷணம் ।
அத்வைதானந்த ஏதஸ்மிந்விஶ்ராம்யந்து ஜநாஶ்சிரம் ॥ ௧௦௪

ஏவஞ்ச இப்படி அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தவளவில் நிர்ஜகத் நிர்ஜகத்தாயும் ஸச்சிதானந்தலக்ஷணம் சச்சிதானந்த லக்ஷணமாயுமிருக்கிற .

Koviloor Digital Library

ப்ரஹ்ம பிர்ம்மமானது ஆனந்தமாக சதா காலமுமே விளங்கிக் கொண்டேயி ருக்கும்
ஏதஸ்மிந் இந்த
அத்வைதாநந்தே அத்துவைதானந்தத்தில்
ஜநா: உலகத்திலுள்ள சகல ஜனங்களும்
ஸுஸ்திரா: ஸ்திரமாக
விஶ்ராம்யந்து சிரமபரிகாரம் பண்ணிக்கொள்ளக்கடவர்கள்

அ-கை. இந்த அத்தியாயத்தைச் சங்கிரகம்பண்ணி முடிக்கிறார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेतृतीयोध्यायईरितः ।
अद्वैतानन्दएवस्याज्जगन्मिथ्यात्वचिन्तया॥

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே⁴க்ரந்தே த்ருதீயோத்⁴யாய ஈரித: |
அத்³வைதாநந்த³ ஏவஸ்யாஜ்ஜக³ந்மித்²யாத்வசிந்தயா || ௧௦௫

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே பிர்மானந்தமென்கிற பெயரையுடையதான
க்ரந்தே கிரந்தத்தில்
த்ருதீய: மூன்றாவது
அத்⁴யாய: அத்தியாயமானது
ஈரித: சொல்லப்பட்டது
ஜகந்மித்²யாத்வசிந்தயா ஜகத்துப்பொய்யென்று இடைவிடாமல் சொன்ன யுக்திகளுடன் சிந்திப்பதினால்
அத்³வைதாநந்த³: ஏவ அத்துவைதானந்தமே
ஸ்யாத் நிச்சியமாகவே யிருக்கிறது.

வி-ம். எந்தபுருஷன் குருமுகமாயிந்த அத்துவைதானந்தத்தை சதா பரிசயம் பண்ணுகிறானோ அவன் அத்துவைதானந்தமாகவே ஆவன். இதிற் சந்தேகமில்லை சத்தியம்.

அத்துவைதானந்தம் முற்றிற்று.

---

(௧௪)வது வித்தியானந்தசாரார்த்தப்பிரகாசிகை.

யோகானந்த ஆத்துமானந்த அத்துவைதானந்த ஞானத்தாலுண்டான ஞானியின் ஸ்வானந்தானுபவமே வித்தியானந்தமென்று பிரகதாரண்ணிய சுருதி கூறுகின்றது. விஷயானந்தம் புத்திவிருத்தியில் தோன்றுவதுபோல் நிர்விகற்பசமாதியில் அடைந்த சுகம் ஞானிமனதில் தோன்றுவதே வித்தியானந்தம், துக்காபாவமென்றும், சர்வகாமாவாப்தியென்றும், கிருதகிருத்தியமெ

Koviloor Digital Library

ன்றும், பிராப்த பிராப்பியமென்றும்நான்காய்ப்பிரகாசிக்கின்றது. இகலோகத்தில் மனைவி மக்கள் முதலியவஸ்துக்களி லுண்டாயிருக்கிற துக்கமும், பரலோக சுவர்க்காதிபோகத்தி லுண்டாகிறதுக்கமும், நிவர்த்தியடைந்ததே துக்கநிவர்த்தியான முதற்பிரயோஜனம் மனுஷ்யானந்தமுதல்ஹிரண்ணியகற்பானந்த மீறாயுள்ள (11) பேர்கள் ஆனந்தம் ஒருவருக்கொருவர் நூறுபங்கு ஜாஸ்தியான ஆனந்தத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற மேற்கூறியவர்களுடைய ஆனந்தம் இந்தஞானியின் பிர்மானந்த சமுத்திரத்தில் நுரையாயிருப்பதென்றறிவதே சர்வகாமாவாப்தியென்று தைத்திரீயசுருதியில் ஆனந்தவல்லியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே இரண்டாம் பிரயோஜனம். அஞ்ஞானதிசையில் கர்மோபாசனை, பக்தி, யோகம், முதலியன செய்யவேண்டியதா யிருந்த சகலகாரியமும் இந்தஞானமடைந்த பின்னர் இஞ்ஞானிக்கு அற்றுப்போனதே மூன்றாவதான கிருதகிருத்திய பிரயோஜனம் எல்லாம் தானாய்க்கண்ட பிற்பாடு அன்னியமான அடையவேண்டிய பதமற்றவனா யிருப்பதே அடையவேண்டியதை அடைந்ததான நான்காம் பிரயோஜனம் நானேதன்னியன், நானேகிருதார்த்தன், அஞ்ஞானம் முதலிய சகல சத்துருக்களும், ஞானபோதனை என்றால் சங்கரிக்கப்பட்டு, என்னிடத்தில் நானாகவே திருப்தியாயிருக்கிறேனென்று அறிந்தவனேமஹாமுக்தன். இவ்விதம் என்னைச்செய்துவைத்த சாஸ்திரத்தைப்புகழுவேனோ இத்திடம்வரும்படி செய்த எனதாசானை புகழுவேனோ அன்றி அதிசயமான இப்பிர்ம ஞானத்தைப் புகழுவேனோ வென்று இவ்வாறு சுகித்திருப்பவனே வித்தியானந்த முடையவனென்றறி.

வித்தியானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீகணேசாய நம:.

ஸ்ரீபரமஹம்ஸ ப்ரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிநே நம:.

ப்ரஹ்மாநந்தே விஷயாநந்த:.

இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்த்தங்களுக்கும் இனிசொல்லப்போகிற அர்த்தங்களுக்கும் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

योगेनात्मविवेकेनद्वैतमिथ्यात्वचिन्तया ।
ब्रह्मानन्दंपश्यतोथविद्यानन्दोनिरूप्यते ॥

யோகேநாத்மவிவேகேநத்வைதமித்யாத்வசிந்தயா ।
ப்ரஹ்மாநந்தம்பஶ்யதோதவித்யாநந்தோநிரூப்யதே ॥ ௧

யோகேந முதலில் சொன்ன சமாதி யோகத்தாலும் ஆத்மவிவேகேந முக்கியார்த்தமாவே தானென்ற விவேகத்தாலும் த்வைதமித்யாத்வசிந்தயா சச்சிதானந்தமேதான் தன்னிடத்தில் தோன்றுகிற த்வைதம் பொய்யென்ற சிந்தையாலும் ப்ரஹ்மாநந்தம் பிர்மானந்தத்தைசாக்ஷாத்காரமாக பஶ்யத: கண்டவனுக்கு அத பிற்பாடு உண்டாகிற வித்யாநந்த: வித்தியானந்தமானது நிரூப்யதே நிரூபிக்கப்படுகிறது.

அ-கை. வித்தியானந்தத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் அதின்வகுப்பையும் காட்டவேண்டுமெனில்.

विषयानन्दवद्विद्यानन्दोधीवृत्तिरूपकः ।
दुःखाभावादिरूपेणप्रोक्तएषचतुर्विधः ॥

விஷயாநந்தவத்வித்யாநந்தோதீவ்ருத்திரூபக: ।
து:காபாவாதிரூபேணப்ரோக்தஏஷசதுர்விதஃ ॥ ௨

ஏஷ: இந்த வித்யாநந்த: ஞானானந்தமானது விஷயாநந்தவத் விஷயானந்தம்போல தீவ்ருத்திரூபக: புத்திவிருத்திரூபமாயிருக்கிறது து:காபாவாதிரூபேண துக்காபாவம் முதலான ரூபத்தினாலே சதுர்விதஃ நாலுவிதமென்று ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

அ-கை. அந்த நான்குவிதத்திற்கும் நாமமேதெனில்.

दुःखाभावश्चकामाप्तिःकृतकृत्योहमित्यसौ ।
प्राप्तप्राप्योहमित्येवंचातुर्विध्यमुदाहृतम् ॥

து:காபாவஶ்சகாமாப்தி:க்ருதக்ருத்யோஹமித்யஸௌ ।
ப்ராப்தப்ராப்யோஹமித்யேவஞ்சாதுர்வித்யமுதாஹ்ருதம் ॥ ௩

து:காபாவஶ்ச துக்கநாசமென்றும் காமாப்தி: சர்வகாமாவாப்தியென்றும் அஸௌ அஹம் இதியுள்ள க்ருதக்ருத்ய: நான் செய்ய வேண்டியதை ஞானியான தான் செய்தேனென்ற கிருதகிருத்தியமென்றும்

Koviloor Digital Library

ஸாமாஜிகம் ப்ராப்யம் ப்ராப்யஸ்ய நான் அடையப்போகிறபடியெல்லாம் அடைந்தேனென்கிற ஸந்தோஷமென்றாம்

ஏவம் வாக்யத்வயம் இன்றுஇவ் குறித்தமாக

உதாஹ்ருதம் ச்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன

அ-கை. அப்படி நிவர்த்திக்கக்கூடிய துக்கமெந்தவிதமெனில்.

ऐहिकञ्चामुष्मिकंचेत्येवंदुःखंद्विधेरितम् ।

ஐஹிகஞ்சாமுஷ்மிகஞ்சேத்யேவம் து:கம் த்விதேரிதம்॥ ௬௰

ஐஹிகம் வ இகலோகத்திலிருக்கிற துக்கமென்றும்

ஆமுஷ்மிகம் வ பரலோகத்திலிருக்கிற துக்கமென்றும்

இதி ஏவம் என்றிப்படி

து:கம் துக்கமானது

த்விதா இரண்டுவிதங்களாக

ஈரிதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. இதில் இகலோக துக்கத்திற்கு நிவர்த்தி யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

निवृत्तिमैहिकस्याहबृहदारण्यकंवचः ॥

आत्मानंचेद्विजानीयादयमस्मीतिपूरुषः ।

किमिच्छन्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत् ॥

நிவ்ருத்திமைஹிகஸ்யாஹ ப்ருஹதாரண்யகம் வச:॥ ௬

ஆத்மாநஞ்சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதி பூருஷ: ।

கிமிச்சந் கஸ்ய காமாய சரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத்॥ ௬

ஐஹிகஸ்ய இகலோகத்திற்கு

நிவ்ருத்திம் நிவர்த்தியை

பூருஷ: புருஷனானவன்

ஆத்மாநம் ஆத்துமாவை

அயம் இவரே

அஸ்மி இதி நானென்று (ல்

விஜாநீயாச்சேத் அறிந்தானேயானா

கிம் இச்சந் யெந்த போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிறான்

கஸ்ய யாருடைய

காமாய காமத்தின் பொருட்டு

சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து

அநுஸஞ்ஜ்வரேத் தாபப்படுவானென்றிப்படி

ப்ருஹதாரண்யகம் பிரகதாரண்ய உபநிஷத்திலிருக்கிற

வச: வாக்கியம்

ஆஹ சொல்லுகிறது.

அ-கை. ஆத்துமாவில் துக்கம்சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலல்லவோ துக்கநிவர்த்தியைச் சொல்லவேண்டும் பாபமில்லாதவனுக்கு பிராயச்சித்தமேது. அப்படியிருக்கும் பக்ஷத்தில் அந்த துக்கம் ஆத்துமாவுக்கெப்படிபோகுமெனில்.

Koviloor Digital Library

जीवात्मापरमात्माचेत्यात्माद्विविधईरितः ।
चित्तादात्म्यात्त्रिभिर्देहैर्जीवस्सन्भोक्तृतांव्रजेत् ॥
परात्मासच्चिदानन्दस्तादात्म्यंनामरूपयोः ।
गत्वाभोग्यत्वमापन्नस्तद्विवेकेतुनोभयम् ॥
भोग्यमिच्छन्भोक्तुरर्थेशरीरमनुसंज्वरेत् ।

ஜீவாத்மாபரமாத்மாசேத்யாத்மாத்விவிதஈரித:|
சித்தாதாத்ம்யாத்த்ரிபிர்தேஹைர்ஜீவஸ்ஸன்போக்த்ருதாம்வ்ரஜேத் ||
பராத்மாஸச்சிதானந்தஸ்தாதாத்ம்யம்நாமரூபயோ:|
கத்வாபோக்யத்வமாபந்நஸ்தத்விவேகேதுநோபயம் || ௭
போக்யமிச்சன்போக்துரர்த்தேசரீரமனுஸம்ஜ்வரேத் || ௭௨

ஆத்மா அஞ்ஞானகாலத்தில் ஒரு ஆத்துமாவே
ஜீவாத்மா ஜீவாத்துமாவென்றும் (றும்
பரமாத்மாவென்றும் பரமாத்துமாவென்
த்விவிதம் இரண்டுவிதங்களாக
ஈரித: சொல்லப்படுகிறார்
சித் அறிவாயிருக்கிறஆத்துமா
த்ரிபிர்தேஹை: மூன்று தேகங்க
ளோடே
தாதாத்ம்யாத் தாதாத்மியாசத்தால்
ஜீவ: ஸன் ஜீவனாக ஆகி
போக்த்ருதாம் போக்தாவாயிருத்தலை
வ்ரஜேத் அடைகிறார் (ற
ஸச்சிதாநந்த: சச்சிதானந்தமாயிருக்கி

பராத்மா பரமாத்துமாவானவர்
நாமரூபயோ: நாமரூபங்களுடைய
தாதாத்ம்யம் தாதாத்துமியாத்தியாசத்
கத்வா அடைந்து (தை
போக்யதாம் விஷயமாயிருத்தலை
ஆபந்ந: அடைந்தார்
தத்விவேகேது அவைகளுடையவி
வேகம்செய்யும்பக்ஷத்தில் (யில்லை
ந உபயம் ஜீவனும் விஷயமுமிரண்டு
போக்துரர்த்தே புஜிக்கிறவன்நிமித்
தத்தில் (க்கொண்டு
போக்யமிச்சன் விஷயத்தையிச்சித்து
சரீரம் சரீரத்தைக்குறித்து
அநுஸஞ்ஜ்வரேத் தாபப்படுவான்

அ-கை. சரீரத்திரயங்களின் ஸ்வரூபமேதெனில்.

ज्वरास्त्रिपुशरीरेषुस्थितानत्वात्मनोज्वराः ॥
व्याधयोधातुवैषम्येस्थूलदेहेस्थिताज्वराः ॥
कामक्रोधादयस्सूक्ष्मेद्वयोर्बीजंतुकारणे ॥

ஜ்வராஸ்த்ரிஷுசரீரேஷுஸ்திதாநத்வாத்மநோஜ்வரா:|| ௮

Koviloor Digital Library

வ்யாதயோ தாதுவைஷம்யே ஸ்தூலதேஹே ஸ்திதா ஜ்வரா: |
காமக்ரோதாதய: ஸூக்ஷ்மே த்வயோர்பீஜம் ஹி காரணம் || ௯

த்ரிஷு பரஸ்பரேஷு மூன்றுசரீரங்க
ளிலும்
ஜ்வரா: ஜ்வரங்கள்
ஸ்திதா: இருக்கின்றன (ல்
ஸூக்ஷ்மகாரணஆத்மாவுங்கொன்று
ஜ்வரா: ஜ்வரங்களும்
கதம் இல்லையெப்படியென்றால்
ஸ்தூலதேஹே ஸ்தூலசரீரத்தில்
தாதுவைஷம்யே வாதபித்தசிலேஷ்
மங்களாகியதாதுக்களின் வித்தியா
சகாலத்தில்

ஜ்வரா: ஜ்வரங்கள் முதலாகிய
வ்யாதய: வியாதிகள்
ஸ்திதா: இருக்கின்றன
ஸூக்ஷ்மே ஸூக்ஷ்மசரீரத்தில்
காமக்ரோதாதய: காமக்குரோதமுத
லான ஜ்வரங்களுண்டாகின்றன
காரணே. காரணசரீரத்திலேயோ
வென்றால்
த்வயோ: இரண்டு சரீரங்களுக்கும்
பீஜம் விதையான ஜ்வரமிருக்கிறது

டீகை. இப்போ ஞானிக்கு போக்தாவும் போக்கியமுமில்லை யென்பதெப்படியெனில்.

अद्वैतानन्दमार्गेणपरात्मनिविवेचिते ।
अपश्यन्वास्तवंभोग्यंकिन्नामेच्छेत्परात्मवित् ॥
आत्मानन्दोक्तरीत्यास्मिन्जीवात्मन्यवधारिते ।
भोक्तानैवास्तिकोप्यत्रशरीरेतुज्वरःकुतः ॥

அத்வைதாநந்தமார்க்கேண பராத்மநி விவேசிதே |
அபச்யந் வாஸ்தவம் போக்யம் கிந்நாமேச்சேத் பராத்மவித் || ௧௦
ஆத்மாநந்தோக்தரீத்யாஸ்மிந் ஜீவாத்மந்யவதாரிதே |
போக்தா நைவாஸ்தி கோப்யத்ர சரீரே து ஜ்வர: குத: || ௧௧

அத்வைதாநந்தமார்க்கேண அத்வைத
நந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிற நாம
ரூபசோதனைபண்ணுகிற மார்க்கத்
தினால்
பராத்மநி பரமாத்துமா
விவேசிதே பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால்
போக்யம் விஷயத்தை
வாஸ்தவம் உண்மையாக

அபச்யந் பாராதிருக்கிறவனாயிருக்கிற
பராத்மவித் பரமார்த்தஞானியானவ
கிம் நாம யெந்தபோகத்தை (ன்
இச்சேத் இச்சிக்கப்போகிறானென்றும்
ஆத்மாநந்தோக்தரீத்யா ஆத்துமானந்
தத்தில்சொல்லப்பட்டிருக்கிறகௌ
ளையிந்தியாகர்த்தாத்துமாக்களை பி
ரித்திரவதியால்

Koviloor Digital Library

ஸகஸ்ரம் இந்த
உல்லாஸத்தின் முக்கியத்துவமானவர்
ஸம்பாஸிதக நானென்றனிச்சயம்
பண்ணப்பட்டிருந்துள்ளவில்
ஹோக்ஷ.ந.ஸவ.ஸஸ்ய புஜிக்கிறவரென
இல்லை

ஸத்ர இந்த
ஸரீரெ.த சரீரத்தில்
ஜுரः தாபமானது
கஃஸஃ யெதற்காக
கூரதः பண்ணப்படப்போகிறது

அ-கை. ஞானிக்குப் பரலோக துக்கமில்லையென்ப தெப்படியெனில்.

पुण्यपापद्वयेचिन्ताद्ःखमामुष्मिकम्भवेत् ।
प्रथमाद्यायऐवोक्तंचिन्तानैनंतपेदिति ॥

புண்யபாபத்வயெசிந்தாது:கமாமுஷ்மிகம்பவெத் ।
ப்ரயமாத்யாயஏவொக்தஞ்சிந்தாநைநந்தபெதிதி ॥ கஉ

புண்யபாபத்வயெ சகலருக்கும் ம
ரணகாலத்தில் நாம் ஒருநன்மையு
ம் செய்யவில்லையே தீமையேசெய்
து வந்தோம் இதற்கு நானிப்போது
யென்ன செய்வேனென்றிப்படி பு
ண்யபாபங்களிரண்டிலும் வருகிற
சிந்தா சிந்தையானது [க்கிற.
ஆமுஷ்மிகம் பரலோகசம்பந்தமாயிரு
து:கம் துக்கமாக

பவெத் பவிக்கும் (யத்தில்
ப்ரயமாத்யாயெ முதலாவதத்தியா
சிந்தா பரலோகசிந்தையானது
ஏனம் ஏவ இந்த ஞானியைமட்டுந்
தானே
ந தபெத் தபிக்கப்பண்ணமாட்டா
தென்று
இதி இப்படி
உக்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அ-கை. ஞானிக்குப் பிராப்தகர்ம மிருப்பதால் ஆகாமியகர்மம் யெப்படி யில்லாமல்போகும் அதைக்குறித்து வருகிற பரலோகசிந்தை தானெப்படி வராமல் போகுமெனில்.

यथापुष्करपर्णेस्मिन्नपामश्लेषणंतथा ।
वेदनादूर्ध्वमागामिकर्मणोऽश्लेषणंबुधे ॥

யயாபுஷ்கரபர்ணெஸ்மிந்நபாமஸ்லேஷணந்தயா ।
வெதநாதூர்த்வமாகாமிகர்மணொऽஸ்லேஷணம்புதெ ॥ கங

அஸ்மிந் புஷ்கரபர்ணெ இந்தத்தா
மரையிலையில்
அபாம் ஜலத்தினுடைய
அஸ்லேஷணம் சார்ம் ஒட்டாமை

யயா எப்படியோ
தயா அப்படி
வெதநாத் ஊர்த்வம் ஞானம் வந்தபி
ற்பாடு

Koviloor Digital Library

ஸர்வஸ்ய ஞானியினிடத்தில் (உடைய	அஶ்லேஷணம் ஸம்பந்தமின்மையானது
ஆகாமிகர்மண: ஆகாமிய கர்மத்தினு	அறியத்தக்கது.

அ-கை. ஆகாமியகர்மம் ஒட்டாமல்போனாலும் சஞ்சிதகர்மம் அவனுக் கெப்படி போயிற்று ஞானிக்கு சஞ்சிதகர்மம் நிர்சேஷமாய் போய்விட்டதெ ன்பதற்கு பிரமாணங்க ளேதெனில்.

इषीकातृणतूलस्यवह्निदाहःक्षणाद्यथा ।
तथासंचितकर्मास्यदग्धम्भवतिवेदनात् ॥
यथैधांसिसमिद्धोग्निर्भस्मसात्कुरुतेर्जुन ।
ज्ञानाग्निस्सर्वकर्माणिभस्मसात्कुरुतेतथा ॥
यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धिर्यस्यनलिप्यते ।
हत्वापिसइमान्लोकान्नहन्तिननिबध्यते ॥

இஷீகாத்ருணதூலஸ்யவஹ்நிதாஹ:க்ஷணாத்யதா ।
ததாஸஞ்சிதகர்மாஸ்யதக்தம்பவதிவேதநாத் ॥
யதைதாம்ஸிஸமித்தோக்நிர்பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந ।
ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணிபஸ்மஸாத்குருதேததா ॥
யஸ்யநாஹங்க்ருதோபாவோபுத்திர்யஸ்யநலிப்யதே ।
ஹத்வாபிஸஇமாம்ல்லோகாந்நஹந்திநநிபத்யதே ॥ ௧௬

இஷீகாத்ருணதூலஸ்ய நாணல்புல்லினுடைய பஞ்சானது	அஸ்ய இந்த ஞானியினுடைய
க்ஷணாத் க்ஷணகாலத்திற்குள்	ஸஞ்சிதகர்ம சஞ்சிதக்கர்மமானது
வஹ்நிதாஹ: தீயாலெரிக்கப்படுவது	வேதநாத் ஞானத்தினாலே
யதா எப்படியோ	தக்தம் தகிக்கப்பட்டதாக
ததா அப்படி	பவதி ஆகிறது.

அ-கை. மேற்சொன்ன அர்த்தத்திற்கு மேற்கோளாக பகவான் வாக்கிய சுருதியையும் காண்பிவிக்கிறார்.

ஸமித்த: ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற	குருதே பண்ணுகிறதோ
அக்நி: அக்கினியானது	அர்ஜுந ஹே அர்ச்சுனா
ஏதாம்ஸி கட்டைகளை	ததா அப்படி
யதா எப்படி	ஜ்ஞாநாக்நி: பிர்மஞானமாகிற அக்கினியும்
பஸ்மஸாத் சாம்பலாக	

ஸகலஸஞ்சிதகர்மாணி சகலமான சஞ்சித கர்மங்களையும்
ஆமூலநாசம் சாம்பலாக
கரோதி பண்ணுகிறது
யஸ்ய எவனுக்கு
அஹங்க்ருத: பாவ: ந தேகத்தில் நானென்று பண்ணப்பட்டிருக்கிற அகம்பாவமானது இல்லையோ
யஸ்ய யாதொரு ஞானியினுடைய
புத்தி: புத்தியானது
ந லிப்யதே விஷயத்தில் சத்தியமென்கிற ஆசையால் சம்பந்தப்படவில்லையோ
ஸ: அந்தபுருஷன்
இமாந்லோகாந் இந்தசகலமானலோகங்களையும் அதிலுள்ள பிராணிகளையும்
ஹத்வாபி நீதமில்லாமல்சங்காரம் பண்ணினாலும் (லவமில்லை
ந ஹந்தி அவன் ஒருவரையும் கொல்
ந நிபத்யதே அந்த பாபங்களால் அவன் பந்தப்படப்போகிறதுமில்லை.

அ-கை. இந்த ஞானிக்குப் பிராரப்தகர்ம மெப்போது அங்கீகரிக்கப்பட்டதோ அது இவனை யெப்படி சம்பந்திக்கமாட்டாது. அதற்குப் பிரமாணம் எங்கே யிருக்கிறதென்றால் இந்த அர்த்தத்தை கௌஷீதகி உபநிஷத்திலும் சாந்தோக்கியத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்.

मातापित्रोर्वधस्तेयंभ्रूणहत्यान्यदीदृशम् ।
नमुक्तनाशयेत्पापंमुखकान्तिर्नश्यति ॥

மாதாபித்ரோர்வதஸ்தேயம்ப்ரூணஹத்யாந்யதீத்ருஶம் ।
நமுக்தம்நாஶயேத்பாபம்முககாந்திர்நநஶ்யதி ॥ ௧௭

மாதாபித்ரோ: தாய் தகப்பனுடைய
வத: வதையினால்வருகிறபாபமென்ன
ஸ்தேயம் தங்கத்தை திருடுகிறதினால் வருகிற பாபமென்ன
ப்ரூணஹத்யா சிசுக்களுடையவதையினால் வருகிற பாபமென்ன
ஈத்ருஶம் இன்னுமிதற்குச் சமானமான
அந்யத்பாபம் வேறேபாபங்களும்
முக்தம் ந நாஶயேத் இந்தஞானியினுடையமுக்தியை கெடுக்கமாட்டா
முககாந்தி: இவன் முகத்திலிருக்கிற காந்தியானது
ந நஶ்யதி நாசமாகமாட்டாது.

அ-கை. துக்கநிவர்த்தியாகுமென்பது தெரிந்தது. இரண்டாவது பிரயோஜனமான சர்வகாமாவாப்தி ஞானிக்கெப்படியெனில்.

दुःखाभाववदेवास्यसर्वकामाप्तिरीरिता ।
सर्वान्कामानसावाप्त्वाह्यमृतोभवदित्यतः ॥

து:காபாவவதேவாஸ்யஸர்வகாமாப்திரீரிதா ।
ஸர்வாந்காமாநஸாவாப்த்வாஹ்யம்ருதோபவதித்யத: ॥ ௧௮

Koviloor Digital Library

உல்லோஸாவஸ்ய அக்கியர்த்திசொல்லப்பட்டதும்போல
அஸ்ய ஞானவ இந்தப்பிரமஞானிக்கு
ஸர்வகாமாப்தி: சர்வ காமங்களுடைய பிராப்தியும்
ஸ்மரிதா சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
அஸௌ இந்த ஞானியானவன்
ஸர்வாந் காமாந் சகலமான காமங்களையும்
அஶ்நுதா அடைந்து
அஜ்ஞாத: அறியாத ஸ்வரூபனாக
ஸம்வஸ ஆகிறான்
இதி இப்படியென்று
அத: ஶ்ருதி சுருதிசொல்லியிருப்பதால் அன்றோ சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிற வாக்கியத்தைக் காண்பிக்கிறார்.

जक्षन्क्रीडन्रतिंप्राप्तःस्त्रीभिर्यानैस्तथेतरैः ।
शरीरंनस्मरेत्प्राणःकर्मणाजीवयेदमुम् ॥

ஜக்ஷந் க்ரீடந் ரதிம் ப்ராப்த: ஸ்த்ரீபிர்யாநைஸ்ததேதரை: ।
ஶரீரம் ந ஸ்மரேத் ப்ராண: கர்மணா ஜீவயேதமும் ॥ ௧௯

ஜக்ஷந் ஷட்ரஸத்தோடே அன்னம்புஜித்தாலும்
க்ரீடந் குழந்தைகளோடே விளையாடிக்கொண்டிருந்தாலும்
ஸ்த்ரீபி: ஸ்திரீகளோடே
ரதிம் சம்போகத்தை
ப்ராப்த: அடைந்து கொண்டிருந்தபோதிலும்
யாநை: ஆனைபல்லாக்கு முதலான வாகனங்களோடே கூடியிருந்தாலும் இன்னும்
ததா அப்படி
இதரை: இதரங்களோடே ஞானிகூடியிருந்தாலும்
ஶரீரம் தேகத்தை நானென்று
ந ஸ்மரேத் எண்ணான்
ப்ராண: பிராணவாயுவானது
கர்மணா கர்மத்தினாலே
அமும் இந்தஞானியை
ஜீவயேத் ஜீவிக்கச்செய்கிறது

அ-கை. இந்த அர்த்தத்தை தைத்திரியசுருதியும் சொல்லுகிறது.

सर्वान्कामान्सहाप्नोतिनान्यवज्जन्मकर्मभिः ।
वर्ततेश्रोत्रियेभोगायुगपत्क्रमवर्जितः ॥

ஸர்வாந் காமாந் ஸஹாப்நோதி நாந்யவஜ்ஜந்மகர்மபி: ।
வர்த்ததே ஶ்ரோத்ரியே போகா யுகபத் க்ரமவர்ஜிதா: ॥ ௨௰

ஸர்வாந் ஞானியானவன் சகலமான
காமாந் காமங்களையும்
ஸஹ ஒருமித்து
ஆப்நோதி அடைகிறான்

Koviloor Digital Library

அஜ்ஞவத் அஞ்ஞானியைப்போல
ஜடதேஹேலிம் சன்மார்க்கங்களாலே
ந: அடைவிப்பதில்லை
ஶ்ரோத்ரியே வேதசாஸ்திரசம்பன்
ஞன ஞானியினிடத்தில்

போகா: போகங்களானவை
யதாவத் ஒரு காலத்தில்
க்ரமேணைவ க்ரமமின்றியில்
வர்த்தந்தே இருக்கின்றன

அ-கை. அந்த சுருதியில் சொல்லியிருக்கிற பேஷாக்கியத்தைச் சொல்லுகிறார்.

युवारूपीचविद्यावान्नीरोगोदृढचित्तवान् ।.
सैन्योपेतस्सर्वपृथ्वीं वित्तपूर्णांप्रपालयन् ॥
सर्वैर्मानुष्यकैर्भोगैस्संपन्नस्तृप्तभूमिपः ।
यमानन्दमवाप्नोतिब्रह्मविच्चतमश्नुते ॥

யுவா ரூபீ ச வித்யாவாந் நீரோகோ த்ருடசித்தவாந் ।
ஸைந்யோபேத: ஸர்வப்ருத்வீம் வித்தபூர்ணாம் ப்ரபாலயந் ॥
ஸர்வைர்மாநுஷ்யகைர்போகை: ஸம்பந்நஸ்த்ருப்தபூமிப: ।
யமாநந்தமவாப்நோதி ப்ரஹ்மவிச்ச தமஶ்நுதே ॥ ௨௨

யுவா ரூபீ யௌவனத்தோடே
கூடினவனும் மன்மதன் போலே
ரூபவானும் (யும்
வித்யாவாந் சகலவித்தையுங்கற்றவனு
நீரோக: வியாதியில்லாதவனும்
த்ருடசித்தவாந் திடமானசித்தத்தையு
டையவனும்
ஸைந்யோபேத: சதுரங்க சைன்
யங்களோடே கூடினவனுயிருக்
கிற ராஜா
வித்தபூர்ணாம் பணத்தால் பூரிக்கப்
பட்டதான
ஸர்வப்ருத்வீம் சகலமான பூமியையும்

ப்ரபாலயந் பரிபாலனம் பண்ணிக்
கொண்டு
மாநுஷ்யகை: மனுஷியாளாலே அ
டையத்தக்கனவான
ஸர்வைர்போகை: சகலமான போ
கங்களோடே
ஸம்பந்ந: கூடினவனாகிய
த்ருப்தபூமிப: திருப்தியடைந்தி
ருக்கிற ராஜன்
யம் ஆநந்தம் யாதொரு ஆனந்தத்தை
அவாப்நோதி அடைகிறானே
ப்ரஹ்மவித் ச பிர்ம ஞானியும்
தம் அந்த
அஶ்நுதே ஆனந்தத்தையடைகிறான்.

அ-கை. ஞானியை சக்கிரவர்த்திக்குச் சமானமானவனென்று சொன்னது
ஈசனுக்கும் ஈசனுக்கும் முதலெழுந்து(ஈச)இருப்பதைப்பதைப்பற்றியும்"ன்"

Koviloor Digital Library

“ஸ்” போகமாத்திரம் தவிர மற்றது சமானமென்று சொல்லுவதுபோ லிருக் கிறதே யெனில்.

मर्त्यभोगेद्वयोर्नास्तिकामस्तृप्तिरतस्समा ।

भोगान्निष्कामतैकस्यपरस्यापिविवेकतः ॥

श्रोत्रियत्वाद्वेदशास्त्रैर्भोगदोपानवेक्ष्यते ।

மர்த்யபோ⁴கே³த்³வயோர்நாஸ்திகாமஸ்த்ருப்திரதஸ்ஸமா ।

போ⁴கா³ந்நிஷ்காமதைகஸ்யபரஸ்யாபிவிவேகத: ॥

ஶ்ரோத்ரியத்வாத்³வேத³ஶாஸ்த்ரைர்போ⁴க³தோ³ஷாநவேக்ஷ்யதே ॥

உப⁴யோ: ஞானிராஜாவிருவர்களுக்கும்
மர்த்யபோ⁴கே³ மனுஷிய போகத்தில்
காம: ந அஸ்தி ஆசை யில்லை
அத: ஆசையின்றலே
த்ருப்தி: இருவருக்கும் திருப்தி
ஸமா ஸமானம் (கு
ஏகஸ்ய அதில்ஒருவனான இராஜனுக்
போ⁴கா³த் போக சுகத்தால்
நிஷ்காமதா நிராசையுண்டா யிருக்கிற
பரஸ்யாபி அன்னியனான ஞானி
க்கும்
விவேகத: விவேகத்தினாலே நிராசை
யான திருப்தி வந்திருக்கிறது அது
எதினாலெனில்
ஶ்ரோத்ரியத்வாத் ஞானி வேத சாஸ்
திரசம்பன்னனானதால் (னினாலே
வேத³ஶாஸ்த்ரை: வேத சாஸ்திரங்க
போ⁴க³தோ³ஷாந் போகத்திலுள்ள
தோஷங்களையும்
அவேக்ஷ்யதே பார்க்கிறான்.

அ-கை. அப்படி தோஷங்களை யெங்கே சொல்லியிருக்கிறதெனில்.

राजाबृहद्रथोदोपांस्तान्गाथाभिरुदाहरन् ॥

देहदोषांश्चित्तदोषान्भोग्यदोषाननेकशः ।

शुनानान्तेषायेसेनोकामस्तद्वद्विवेकिनः ॥

ராஜாப்³ருஹத்³ரதோ²தோ³ஷாந்தாந்கா³தா²பி⁴ருதா³ஹரந் ।

தே³ஹதோ³ஷாம்ஶ்சித்ததோ³ஷாந்போ⁴க்³யதோ³ஷாநநேகஶ: ।

ஶுநாவாந்தேவாயஸேநோகாமஸ்தத்³வத்³விவேகிந: ॥ ௨௫

ப்³ருஹத்³ரத²: மைத்திராயணி சாகை
யில் பிரகத்ரதனென்கிற
ராஜா ராஜாவானவர்
தாந்தோ³ஷாந் அந்த விஷயதோஷ
ங்களை
கா³தா²பி⁴: கதைகளினாலே
உதா³ஹரந் சொன்னர் எப்படிச்சொ
ன்னரெனில்

Koviloor Digital Library

தேஹதோஷாந் தேகத்திலுள்ள தோஷங்களையும்

சித்ததோஷாந் சித்தத்திலுள்ள காமாதி தோஷங்களையும்

ஸாம்யதோஷாந் விஷயத்திலுள்ள தோஷங்களையும்

அநேகஸ: அனேகப்பிரகாரமாய் கண்டறிந்து ஆசையில்

ஸம்ராஜோ நாயகனையிருக்கிற ராஜாவைப் போலச் சக்திலேப்படி. (மு

ராஜஸ: ஆசையில்லையோ

ததா அதுபோல

விவேகிந: ஞானிக்கு ஆசையில்லையென்று சொன்னார்.

அ-கை. ஞானியும் மகாராஜாவும் சமானமாயிருந்தால் ஞானிக்கு என்ன விசேஷமிருக்கிறதெனில்.

निष्कामत्वेसमेप्यत्रराज्ञस्साधनसञ्चये ।

दुःखमासीद्भाविनाशादितिभीरनुवर्तते ॥

नोभयंश्रोत्रियस्यातस्तदानन्दोऽधिकोऽन्यतः ।

நிஷ்காமத்வேஸமேப்யத்ரராஜ்ஞஸ்ஸாதநஸஞ்சயே ।

து:கமாஸீத்பாவிநாசாதிதிபீரநுவர்த்ததே ॥

நோபயம்ச்ரோத்ரியஸ்யாதஸ்ததாநந்தோऽதிகோऽந்யத: ॥ ௨௬௨

அத்ர இவ்வுலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களைத்தேடவேண்டுமென்பதில்

நிஷ்காமத்வே நிராசையாயிருத்தல்

ஸமேபி இருவருக்கும் சமானமாயிருந்தாலும்

ராஜ்ஞ: ராஜாவுக்கு

ஸாதநஸஞ்சயே சைன்னியாதிகளை சேகரிப்பதில்

து:கம் துக்கமானது

ஆஸீத் சதா இருக்கிறது

பாவிநாசாத் இதி பின்னாலே அவைகள் நசித்துப்போமென்று

பீ: பயமும்

அநுவர்த்ததே அனுசரித்திருக்கிறது

ச்ரோத்ரியஸ்ய ஞானிக்கோவென்றால்

உபயம் ந அந்தசைன்னியத்தை சேகரிக்கிற துக்கமும் பின்னால் கெட்டுப்போமென்ற பயமும் இரண்டு துக்கமுமில்லை

அத: ஆகையால்

ததாநந்த: அந்தஞானியினானந்தம்

அந்யத: சக்கிரவர்த்தியின் ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும்

அதிக: அதிகம்

அ-கை. இன்னும் ஞானியினானந்தம் அதிகமென்று காண்பிக்கிறார்.

गन्धर्वानन्दआशास्तिराज्ञोनास्तिविवेकिनः ॥

கந்தர்வாநந்தஆசாஸ்திராஜ்ஞோநாஸ்திவிவேகிந: ॥ ௨௭

கந்தர்வனாகுமுன் தன்னுடைய ஜன்மாந்தரத்திற்கு
முன்னான கந்தர்வனாகத்தில்
ராஜ்ஞ꞉ ராஜாவுக்கு
ஸ்ப்ருஹா ஆசை

ஸத்யபி இருக்கிறது
விஷயேஷு விஷயங்களுக்கு
ஸ்ப்ருஹா அதில் ஆசையில்லை

அ-கை. இப்போ கந்தர்வத்வம் இரண்டுவிதமென்று காண்பிக்கிறார்.

तस्मिन्कल्पेमनुष्यस्सन्पुण्यपाकविशेषतः ।
गन्धर्वत्वंसमापन्नोमर्त्यगन्धर्वउच्यते ॥
पूर्वकल्पेकृतात्पुण्यात्कल्पादावेवचेद्भवेत् ।
गन्धर्वत्वंतादृशोत्रदेवगन्धर्वउच्यते ॥

தஸ்மிந்கல்பேமநுஷ்யஸ்ஸந்புண்யபாகவிஶேஷத꞉ ।
கந்தர்வத்வம்ஸமாபந்நோமர்த்யகந்தர்வஉச்யதே ॥
பூர்வகல்பேக்ருதாத்புண்யாத்கல்பாதாவேவசேத்பவேத் ।
கந்தர்வத்வம்தாத்ருஶோத்ரதேவகந்தர்வஉச்யதே ॥ ௨௯

தஸ்மிந் இந்த
கல்பே கற்பத்தில்
மநுஷ்யஸ்ஸந் மனிதனாயிருந்து
புண்யபாகவிஶேஷத꞉ புண்ணிய பரிபாகவிசேஷத்தால்
கந்தர்வத்வம் கந்தர்வபதத்தை
ஸமாபந்ந꞉ அடைந்திருக்கிறவன்
மர்த்யகந்தர்வ꞉ மனிதகந்தர்வனென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறான் (று
பூர்வகல்பே பூர்வகல்பத்தில்

க்ருதாத் பண்ணப்பட்ட
புண்யாத் புண்ணியத்தால்
கல்பாதாவேவ கற்பாதியில்தானே
கந்தர்வத்வம் கந்தர்வபதத்தை
பவேச்சேத் அடைந்தானேயானால்
தாத்ருஶ꞉ அப்பேர்ப்பட்டவன்
அத்ர இவ்விடத்தில்
தேவகந்தர்வ꞉ தேவகந்தர்வனென்று
உச்யதே சொல்லப்படுகிறான்

அ-கை. பிதுர்க்களைக் காண்பிக்கிறார்.

आग्निष्वात्तादयोलोकेपितरश्चिरवासिनः ।

அக்நிஷ்வாத்தாதயோலோகேபிதரஶ்சிரவாஸிந꞉ ॥ ௩௰

லோகே பிதுர்லோகத்தில்
சிரவாஸிந꞉ வெகுகாலம் வசிக்கிறவர்களான

அக்நிஷ்வாத்தாதய꞉ அக்கினிஷ்வாத்தாதிகள்
பிதர꞉ பிதுர்தேவதைகள்

அ-கை. தேவாநந்தரத்தின் பேதங்களைக் காண்பிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

कल्पादावेवदेवत्वंगताआजानदेवताः ॥
अस्मिन्कल्पेश्वमेधादिकर्मकृत्वामहत्पदम् ।
अवाप्याजानदेवैर्याःपूज्यास्ताःकर्मदेवताः ॥
यमाग्निमुख्यादेवास्स्युर्ज्ञाताविंद्रबृहस्पती ।
प्रजापतिर्विराट्प्रोक्तोब्रह्मासूत्रात्मनामकः ॥
सार्वभौमादिसूत्रान्ताउत्तरोत्तरकामिनः ।

கல்பாதாவேவதேவத்வம்கதா ஆஜாநதேவதா: |
அஸ்மிந்கல்பேஶ்வமேதாதிகர்மக்ருத்வா மஹத்பதம் || ௬௭
அவாப்யாஜாநதேவைர்யா: பூஜ்யாஸ்தா: கர்மதேவதா: |
யமாக்நிமுக்யாதேவாஸ்ஸ்யுர்ஜ்ஞாதாவிந்த்ரப்ருஹஸ்பதீ ||
ப்ரஜாபதிர்விராட் ப்ரோக்தோ ப்ரஹ்மா ஸூத்ராத்மநாமக: |
ஸார்வபௌமாதிஸூத்ராந்தா உத்தரோத்தரகாமிந: || ௬௮

கல்பாதௌ ஏவ இந்தக்கற்பத்துக்காதியிலேதானே
தேவத்வம் தேவத்வத்தை
கதா: அடைந்தவர்கள்
ஆஜாநதேவதா: ஆஜானதேவர்கள்
அஸ்மிந் கல்பே இந்தகற்பத்தில் மனிதனயிருந்து
அஶ்வமேதாதி அஸ்வமேதம் முதலான
கர்மக்ருத்வா கர்மத்தைச்செய்து
மஹத்பதம் மகத்தானஉன்னதபதத்தை
அவாப்ய அடைந்து அந்த
ஆஜாநதேவை: ஆஜான தேவர்களினாலே
யா: எவர்கள்
பூஜ்யா: பூஜிக்கப்படுகிறார்களோ
தா: அவர்கள்
கர்மதேவதா: கர்மதேவதைகள்

யமாக்நிமுக்யா: தேவா: எமன் அக்கினி முதலானவர்கள்முக்கியமான தேவர்களாய்
ஸ்யு: இருக்கிறார்கள்
இந்த்ரப்ருஹஸ்பதீ இந்திரனும் பிரகஸ்பதியும்
ஜ்ஞாதா அதற்குமேல்ஒருவருக்கொருவர் அதிகர்களாக அறியப்படுகிறார்கள்
ப்ரஜாபதி: சுருதியில்பிரஜாபதியென்று சொன்னதை
விராட் இவ்விடத்தில் விராட்டென்
ப்ரோக்த: சொல்லப்பட்டது (ரு
ப்ரஹ்மா பிர்மாவென்றுசுருதியில்சொல்லப்பட்டவர்யெவரோ
ஸூத்ராத்மநாமக: அவர்சூத்திராத்துமாவென்றுசொல்லப்படுகிறார்

Koviloor Digital Library

ஸார்வ பௌமாதி ருத்ராணாம் சக்கிரவர்த்திமுதல் ருத்திராத்துமா வரையிலுள்ளவர்கள் உத்தரோத்தரகாமிநாம் மேல்மேலிருக்கிறபதவிநாற நூறு பங்கு ஒன்றுக்கொன்று அதிகமாயிருப்பதால்மேல்மேலிருக்கிற ஆனந்தங்களை இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

அ-கை. மனிதானந்தம் முதல் ருத்திராத்துமானந்தம் வரையிலுள்ள இவ்வளவானந்தத்திற்கும் ஞானியினுடைய ஆனந்தம அதிகமென்பதற்கும் அந்த ஆனந்தங்களில் ஆசையற்றிருப்பதற்கும் எதுவேதெனில்.

अवाङ् मनसगम्योयमात्मानन्दस्ततःपरः ॥

तैस्तैःकाम्येषुसर्वेषुसुखेषुश्रोत्रियोयतः ।

निस्पृहस्तेनसर्वेषामानन्दास्सन्तितस्यते ॥

அவாங்மநஸகம்யோயமாத்மாநந்தஸ்ததபர: ॥ ௬௬
தைஸ்தை:காம்யேஷு ஸர்வேஷு ஸுகேஷு ஶ்ரோத்ரியோயத: ।
நிஸ்ப்ருஹஸ்தேந ஸர்வேஷாமாநந்தாஸ்ஸந்தி தஸ்யதே ॥ ௬௪ ॥

அவாங்மநஸகம்ய: வாக்குமனதுகளுக்கு பெட்டக்கூடாததான ருத்திராத்துமாவரையிலுள்ள பதவியில்கான அயம் இந்த (ப்படுகிற ஆத்மாநந்த: ஆத்துமானந்தமானது தத: சக்கிரவர்த்திமுதலானவர்கள் ஆனந்தங்களைக்காட்டிலும் பர: சர்வோத்கிருஷ்டமென்றறி தைஸ்தை: அந்தந்தப்பதவிகளிலேயிருக்கிறவர்களாலே காம்யேஷு இச்சிக்கத்தக்கவைகளாயிருக்கிற ஸர்வேஷு.ஸுகேஷு சகல சுகங்களிலும் யத: யாதொருகாரணத்தினாலே ஶ்ரோத்ரிய: ஞானியானவன் அவைகளில் நிஸ்ப்ருஹ: தேந ஆசையற்றவனாயிருந்துகொண்டிருப்பதினாலே தஸ்ய அந்தஞானிக்கு ஸர்வேஷாம் சகலர்களுடைய தே அந்த ஆநந்தா: ஆனந்தங்கள் ஸந்தி இருக்கின்றன.

அ-கை. சர்வகாமாவாப்தியை இன்னமொருபிரகாரமாய் காண்பிவிக்கிறார்.

सर्वकामाप्तिरेषोक्तायद्वासाक्षीचिदात्मना ।

स्वदेहवत्सर्वदेहेष्वपिभोगानवेक्षते ॥

ஸர்வகாமாப்திரேஷோக்தா யத்வா ஸாக்ஷீசிதாத்மநா ।
ஸ்வதேஹவத்ஸர்வதேஹேஷ்வபி போகாநவேக்ஷதே ॥ ௬௫

Koviloor Digital Library

ஸர்வகாமாப்தி: இந்த சர்வகாமாவாப்தியானது உக்தா சொல்லப்பட்டது யதா அப்படியன்றியில்போனால் ஸாக்ஷீ சாக்ஷியாயிருக்கிறதான் விதா³த்மா அறிவுவடிவமானதால் ஸ்வதே³ஹவத் தன்னுடைய தேகத்தில் சாக்ஷியாயிருப்பதுபோல ஸர்வதே³ஹேஷு அபி சகலதேகங்களிலும் தான் சாக்ஷியானதால் போ⁴கா³ந் அவேக்ஷதே போகங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

அ-கை. இந்த சர்வகாமாவாப்தி அஞ்ஞானிக்குமிருக்கிறதேயெனில்.

अज्ञस्याप्येतदस्त्येवनतुतृप्तिरबोधतः ।

योवेदसोश्नुतेसर्वान्कामानित्यब्रवीच्छ्रुतिः ॥

அஜ்ஞஸ்யாப்யேதத³ஸ்த்யேவ நது த்ருப்திரபோ³த⁴த: ।

யோ வேத³ ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாநித்யப்³ரவீச்ச்²ருதி: ॥ சுசு ॥

அஜ்ஞஸ்ய அபி அஞ்ஞானிக்கும் ஏதத் இந்தசர்வகாமாவாப்தி அஸ்தி ஏவ இருக்கிறது ந து ஆனால் அப்படி யிருந்தாலும் அபோ³த⁴த: சர்வபுத்தியிலும் சாக்ஷியாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அறியாததினாலே த்ருப்தி: திருப்திமட்டும்இல்லை ய: யாதொருத்தன் சர்வபுத்தியாகிற குகைகளுக்கு சாக்ஷியாயிருக்கிற தன்னை வேத³ அறிந்திருக்கிறானோ ஸ: அவனே ஸர்வாந் காமாந் சகலகாமங்களையும் அஶ்நுதே அடைகிறானென்று ஶ்ருதி: அப்³ரவீத் சுருதியானதுசொல்லுகிறது.

அ-கை. இன்னமொரு அனுசந்தானப் பிரகாரமாவது சொப்பனவஸ்தையில்தானே யெல்லாமாயிருப்பதுபோலே காண்பிவிக்கிறார்.

यद्वासर्वात्मतांस्वस्यसाम्नागायतिसर्वदा ।

अहमन्नन्तथान्नादश्चेतिसामह्यधीयते ॥

யத்³வா ஸர்வாத்மதாம் ஸ்வஸ்ய ஸாம்நா கா³யதி ஸர்வதா³ ।

அஹமந்நம் ததா²ந்நாத³ஶ்சேதி ஸாம ஹ்யதீ⁴யதே ॥ சுஎ ॥

யத்³வா அப்படியன்றியில்போனால் ஸ்வஸ்ய தன்னுடைய ஸர்வாத்மதாம் சர்வாத்துமஸ்வரூபத்தை ஸர்வதா³ சதாகாலமும் ஸாம்நா கா³யதி சாமவேதத்தால் கானம்பண்ணுகிறான் அஹம் அந்நம் நானே அன்னமுமாயிருக்கிறேன்

Koviloor Digital Library

[illegible] அப்படியே | [illegible] இப்படி.
[illegible] அன்னம்புஜிக்கிறவனுயிருக்கிறேன் என்று | [illegible] சாமகான மோதப்படுகிறதன்றோ.

அ-கை. சொன்ன அர்த்தத்தை சங்கிரகித்துச் சொல்லுகிறார்.

दुःखाभावश्चकामाप्तिरुभेह्येवंनिरूपिते ।

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] துக்கநிவிர்த்தியென்ன | [illegible] இப்படி
[illegible] சகலகாமாவாப்தியென்ன | [illegible] இந்த இரண்டும்
[illegible] நிரூபிக்கப்பட்டனவன்றோ.

அ-கை. கிருதகிருத்தியத்தையும் பிராப்தப் பிராப்யத்தையும் திருப்திதீபிகையில் காண்க வென்று சொல்லுகிறார்.

कृतकृत्यत्वमन्यच्चप्राप्तप्राप्यत्वमीक्ष्यताम् ॥

उभयन्तृप्तिदीपेहिसम्यगस्माभिरीरितम् ।

तएवात्रानुसन्धेयाश्श्लोकाबुद्धिविशुद्धये ॥

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] இதற்கு வேறான செய்யவேண்டியதைச்செய்வதையும் | [illegible] நன்றாய்ச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது
[illegible] அடையவேண்டியதை அடைவதையும் | [illegible] அதைப்பார்க்கத்தக்கது
[illegible] இரண்டையும் | [illegible] இந்த இடங்களிலும்
[illegible] யெங்களாலேயே | [illegible] அந்தசுலோகங்களையே
[illegible] திருப்திதீபிகையில் | [illegible] புத்திதெளிவடையும் பொருட்டு
[illegible] அனுசந்தானம்பண்ணத்தக்கது.

ऐहिकामुष्मिकव्रातसिद्ध्यैमुक्तेश्चसिद्धये ।

बहुकृत्यंपुरास्याभूत्तत्सर्वमधुनाकृतम् ॥

तदेतत्कृतकृत्यत्वंप्रतियोगिपुरस्सरम् ।

अनुसन्दधदेवायमेवन्तृप्यतिनित्यशः ॥

Koviloor Digital Library

दुःखिनोज्ञास्संसरन्तुकामंपुत्राद्यपेक्षया ।
परमानन्दपूर्णोहंसंसरामिकिमिच्छया ॥
अनुतिष्ठंतुकर्माणिपरलोकयियासवः ।
सर्वलोकात्मकःकस्मादनुतिष्ठामिकिंकथम् ॥
व्याचक्षतान्तेशास्त्राणिवेदानध्यापयन्तुवा ।
येत्राधिकारिणोमेतुनाधिकारोऽक्रियत्वतः ॥
निद्राभिक्षेस्नानशौचेनेच्छामिनकरोमिच ।
द्रष्टारश्चेत्कल्पयान्तेकिंमेस्यादन्यकल्पनात् ॥
गुञ्जापुञ्जादिदह्येतनान्यारोपितवह्निना ।
नान्यारोपितसंसारधर्मानेवमहंभजे ॥
शृण्वंत्वज्ञाततत्त्वास्तेजानन्कस्माच्छृणोम्यहम् ।
मन्यन्तांसंशयापन्नानमन्येहमसंशयः ॥
विपर्यस्तोनिदिध्यासेत्किंध्यानमविपर्यये ।
देहात्मत्वविपर्यासंनकदाचिद्भजाम्यहम् ॥
अहंमनुष्यइत्यादिव्यवहारोविनाप्यमुम् ।
विपर्यासंचिराभ्यस्तवासनातोवकल्पते ॥
आरब्धकर्मणिक्षीणेव्यवहारोनिवर्तते ।
कर्माक्षयेत्वसौनैवशाम्येद्ध्यानसहस्रतः ॥
विरळत्वंव्यवहृतेरिष्टश्चेद्ध्यानमस्तुते ।
अबाधिकांव्यवहृतिंपश्यन्ध्यायाम्यहंकुतः ॥
विक्षेपोनास्तियस्मान्मेनसमाधिस्ततोमम ।
विक्षेपोवासमाधिर्वामनसस्स्याद्विकारिणः ॥
नित्यानुभवरूपस्यकोमेत्रानुभवःपृथक् ।
कृतंकृत्यंप्रापणीयंप्राप्तमित्येवनिश्चयः ॥
व्यवहारोलौकिकोवाशास्त्रीयोवान्यथापिवा ।
ममाकर्तुरलेपस्ययथारब्धंप्रवर्तताम् ॥

Koviloor Digital Library

अथवाकृतकृत्योपिलोकानुग्रहकाम्यया ।
शास्त्रीयेणैवमार्गेणवर्तेहंकाममक्षतिः ॥
देवार्चनस्नानशौचभिक्षादौवर्ततांवपुः ।
तारंजपतुवाक्तद्वत्पठत्वाम्नायमस्तकम् ॥
विष्णुंध्यायतुधीर्यद्वाब्रह्मानन्देविलीयताम् ।
साक्ष्यहंकिञ्चिदप्यत्रनकुर्वेनापिकारये ॥
कृतकृत्यतयातृप्तःप्राप्तप्राप्यतयापुनः ।
तृप्यन्नेवंस्वमनसामन्यतेसौनिरन्तरम् ॥
धन्योहंधन्योहंनित्यंस्वात्मानमञ्जसावेद्मि ।
धन्योहंधन्योहंब्रह्मानन्दोविभातिमेस्पष्टम् ॥
धन्योहंधन्योहंदुःखंसांसारिकंनवीक्षेद्य ।
धन्योहंधन्योहंस्वस्याज्ञानंपलायितंक्वापि ॥
धन्योहंधन्योहंकर्तव्यंमेनाविद्यतेकिञ्चित् ।
धन्योहंधन्योहंप्राप्तव्यंसर्वमद्यसंपन्नम् ॥
धन्योहंधन्योहंतृप्तेर्मेकोपमाभवेल्लोके ।
धन्योहंधन्योहंधन्योधन्यःपुनःपुनर्धन्यः ॥
अहोपुण्यमहोपुण्यंफलितंफलितंदृढम् ।
अस्यपुण्यस्यसंपत्तेरहोवयमहोवयम् ॥
अहोशास्त्रमहोशास्त्रमहोगुरुरहोगुरुः ।
अहोज्ञानमहोज्ञानमहोसुखमहोसुखम् ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௦ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௧ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௨ ॥

Koviloor Digital Library

[illegible] |
[illegible] || ௪௩ ||
[illegible] |
[illegible] || ௪௪ ||
[illegible] |
[illegible] || ௪௫ ||
[illegible] |
[illegible] || ௪௬ ||
[illegible] |
[illegible] || ௪௭ ||
[illegible] |
[illegible] || ௪௮ ||
[illegible] |
[illegible] || ௪௯ ||
[illegible] |
[illegible] || ௫௦ ||
[illegible] |
[illegible] || ௫௧
[illegible] |
[illegible] || ௫௨
[illegible] |
[illegible] || ௫௩
[illegible] |
[illegible] || ௫௪
[illegible] |
[illegible] || ௫௫
[illegible] |
[illegible] || ௫௬

Koviloor Digital Library

[illegible]
[illegible] ॥ ௫௭
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍌 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ ௫௮
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥ ௫௯
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌨 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 ॥ ௬௰
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 ॥ ௬௧
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌕𑍋𑌪𑌮𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥ ௬௨
𑌅𑌹𑍋 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌹𑍋 𑌵𑌯𑌮𑌹𑍋 𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ ௬௩
𑌅𑌹𑍋 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑍋 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌹𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌹𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌹𑍋 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌹𑍋 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ ௬௪

ஆ-கை இந்த வித்தியானந்தத்தின் அர்த்தத்தை முடிக்கிறூர்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेचतुर्थोध्यायईरितः ।
विद्यानन्दस्ततदुत्पत्तिपर्यन्तोभ्यासइष्यताम् ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌈𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௬௫

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇 பிரமானந்தமென்கிற கிரந்தத்தில்
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 நாலாவது
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 அத்தியாயத்தில்
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 வித்தியானந்தம்
𑌈𑌰𑌿𑌤𑌃 சொல்லப்பட்டது
𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 அந்தவித்தியானந்தமுண்டாகிற பரியந்தம்
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 ஞானப்பியாசம்
𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 பண்ணத்தக்கது அப்படிப் பண்ணினால் அவன் சித்தமாய் முக்தனாவன் சந்தேகமில்லை இது சத்தியம்.

வித்தியானந்தம் முற்றிற்று.

Koviloor Digital Library

பிரமானந்தத்தின் அம்சரூபத்தை யடைந்ததே விஷயானந்தம். பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் பிரமானந்தத்தி லிலேதானே சகலப்பிராணிகளும் புஜித்து உபஜீவித்துக்கொண் டிருக்கிறார்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாந்தவிருத்தியென்றும், கோரவிருத்தியென்றும், மூடவிருத்தியென்றும், மூன்று விருத்திகளிருக்கின்றன. விஷய வைராக்கியமும், தாபத்திரய துக்கத்தில் பொறுமையும், சத்காரியங்களில் உதாரமுண்டாவதே மனதின்சாந்தவிருத்தியின் தர்மம். விஷயத்திலாசையும் ஸ்திரீபுத்திராதி விஷயத்தில் ராகமும்சத்விஷயத்தில்லோபமும், இவைமுதலியகுணங்கள் மனதின் கோரவிருத்தியின் ஸ்வபாவம், மயக்கம், பயம், துக்கம் நித்திரை கொட்டாவி. முதலியனமனதின் மூடவிருத்தியின் தன்மை, சாந்தவிருத்தியில்அறிவுடன் சேர்ந்த சுகமும், பிரதிபிம்பிக்கிறது, அதுவிஷயானந்தமெனஇங்ஙனம்கூறினார். இவ்வாறுகடவல்லி சுருதியும்ரூபம்ரூபம்தோறும் ரூபம்தோறும், பிரதிபிம்ப ரூபமாகத்தோந்த ஆத்துமா ஆகிறாரென்று சொல்லுகின்றது சூரியன் ஜலத்தில் பிரதிபிம்பிப்பதுபோல அறிவான ஆத்துமா விருத்தியில் பிரதிபலிக்கிறாரென்று வேதவியாசரும் சூத்திரத்தில் சொல்லியிருக்கின்றார்.சந்திரன் ஒருவனே ஜலோபாதியால் பலவாயாவதுபோல, ஒருஆத்துமாவேவிருத்தியுபாதியால் பலவாயிருக்கின்றாரென்று அனேகசுருதிகள் கூறுகின்றன. மூடவிருத்தியில் சத்து மாத்திரமும் கோரவிருத்தியில் சத்தும், சித்தும் சாந்த விருத்தியில் சச்சிதானந்தமூன்றும் விளங்குகின்றன. விருத்திகோரமூட ஸ்வபாவத்தைவிட்டு, சாந்தவிருத்தி மாத்திரமாயிருக்கும் சாந்தவிருத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கிற ஆனந்தமே விஷயானந்தமெனப்படும்.

விஷயானந்த சாரார்த்தப்பிரகாசிகை முற்றிற்று.

ஶ்ரீரஸ்து.
ஶ்ரீ குருப்யோ நம꞉.
ஶ்ரீபாரதீதீர்த்தவித்யாரண்யமுனீஶ்வராப்யாம் நம꞉.

ப்ரஹ்மானந்தே விஷயானந்த꞉.

இப்போது சொல்லவேண்டிய சகல அர்த்தத்தையும் சொல்லிவிட்டு முன்சொன்னபிரகாரணார்த்தமும் மனதி லாவாகனமாகாதவனுக்கு பிரமானந்தத்தினுடைய அம்சமாயிருக்கிற விஷயானந்தத்தை யாரம்பிக்கிறார்.

Koviloor Digital Library

அ-கை. விஷயானந்தமானது லௌகிகமானதால் மோக்ஷசாஸ்திரத்திலதை நிரூபிப்பது விரோதமல்லவோ யெனில்.

अथात्रविपयानंदोब्रह्मानंदांशरूपभाक् ।
निरूप्यतेद्वारभूतस्तदंशत्वंश्रुतिर्जगौ ॥

அதாத்ர விஷயாநந்தோ ப்ரஹ்மாநந்தாம்ஶரூபபாக் ।
நிரூப்யதே த்வாரபூதஸ்ததம்ஶத்வம் ஶ்ருதிர்ஜகௌ ॥ ௧

அத பிற்பாடு
அத்ர இந்தப் பிரகரணத்தில்
ப்ரஹ்மாநந்தாம்ஶரூபபாக் பிர்மானந்தத்தின் அம்சரூபத்தையடைந்ததாயும்
த்வாரபூத: அதற்குவழியாயுமிருக்கி(ற
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமானது
நிரூப்யதே நிரூபிக்கப்படுகிறது
ஶ்ருதி: சுருதியானது
ததம்ஶத்வம் அந்தப்பிர்மத்திநுடைய அம்சமென்று
ஜகௌ விஷயானந்தத்தைச் சொல்லுகி(றது.

அ-கை. விஷயானந்தத்தைப் பிர்மானந்தத்தின் அம்சமென்று யெந்த சுருதி சொல்லுகிறதெனில்.

एपोस्यपरमानन्दोयोखण्डैकरसात्मकः ।
अन्यानिभूतान्येतस्यमात्रामेवोपभुञ्जते ॥

ஏஷோஸ்ய பரமாநந்தோ யோகண்டைகரஸாத்மக: ।
அந்யாநி பூதாந்யேதஸ்ய மாத்ராமேவோபபுஞ்ஜதே ॥ ௨

யோகண்டைகரஸாத்மக: அகண்டைகரச வடிவமான
அஸ்ய இந்த ஆத்துமாவினுடைய
ய: யாதொரு
ஏஷ: பரமாநந்த: பரமானந்தமுண்டோ அந்த
ஏதஸ்ய இந்தப்பிர்மானந்தத்தின்
மாத்ராம் ஏவ திவலையைத்தானே
அந்யாநி மற்றசகலமான
பூதாநி பிராணிகளும்
உபபுஞ்ஜதே புஜித்துஉபஜீவிக்கிறார்களென்று பிரகதாரண்ய உபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது.

அ-கை. அந்த விஷயானந்தத்தைக் காண்பிக்கும் நிமித்தம் அதற்கு உபாதிரூபமான அந்தக்கரண விருத்திகளைப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

शान्ताघारास्तथामूढामनसोवृत्तयस्त्रीधा ।
वैराग्यंक्षान्तिरौदार्यमित्याद्याश्शान्तवृत्तयः ॥
तृष्णास्नेहोरागलोभावित्याद्याघोरवृत्तयः ।
सम्मोहोभयमित्याद्याःकथितामूढवृत्तयः ॥

Koviloor Digital Library

कृत्तिप्वेतासुसर्वासुब्रह्मणश्चित्स्वभावता ।
प्रतिबिंबतिशान्तासुसुखञ्चप्रतिबिंबति ॥
रूपंरूपंबभूवासौ प्रतिरूपइतिश्रुतिः ।
उपमासूर्यकेत्यादसूत्रयामाससूत्रकृत् ॥

ஸாத்வோராஜஸஸ்தாமஸச்சமநஸோவ்ருத்தயஸ்த்ரிதா ।
வைராக்யக்ஷாந்திரௌதார்யப்ரமுகாஸ்ஸாத்விகாஸ்ம்ருதா: ॥
த்ருஷ்ணாஸ்நேஹோராகலோபாவித்யாத்யாராஜஸவ்ருத்தய: ।
ஸம்மோஹோபயமித்யாத்யா: கதிதாஸ்தாமஸவ்ருத்தய: ॥
வ்ருத்திஷ்வேதாஸுஸர்வாஸுப்ரஹ்மணஸ்சித்ஸ்வபாவதா ।
ப்ரதிபிம்பதிசாந்தாஸுஸுகஞ்சப்ரதிபிம்பதி ॥
ரூபம்ரூபம்பபூவாஸௌப்ரதிரூபஇதிச்ருதி: ।
உபமாஸூர்யகேத்யாதஸூத்ரயாமாஸஸூத்ரக்ருத் ॥ சுஉ

ஸாத்வ: சாந்தகுணமென்றும்
ராஜஸ: ரஜோகுணமென்றும்
ததா அப்படியே
தாமஸ: தமோகுணமென்றும்
மநஸ: மனதினுடைய
வ்ருத்தய: விருத்திகள்
த்ரிதா மூன்றுவிதங்கள்
வைராக்ய விஷயத்தில் நிராசையென்ன
க்ஷாந்தி: தாபத்திரய துக்கத்தில் சாந்தியென்ன
ஔதார்யம் சத்விஷயத்தில் உதாரகுணமென்ன
இத்யாத்யா: இவை முதலானவை
ஸாத்விகவ்ருத்தய: சாத்துவீகவிருத்திகள்
த்ருஷ்ணா விஷயத்திலாசையென்ன
ஸ்நேஹ: புத்திராதிகளில்சிநேகமென்ன
ராக லோபௌ ஸ்திரீவிஷயத்தில் ராகமென்னசத்விஷயத்தில்லோபமென்ன
இத்யாத்யா: இவைமுதலான குணங்கள்
ராஜஸவ்ருத்தய: ராஜசவிருத்திகள்
ஸம்மோஹ: விசேஷமயக்கமென்ன
பயம் பயமென்ன
இத்யாத்யா: இவைமுதலானவை
தாமஸவ்ருத்தய: தமோகுண விருத்திகளாக
கதிதா: சொல்லப்படுகின்றன

அ-கை. இந்த விருத்திகளில் பிர்மலக்ஷண மெப்படி காணப்படுமெனில்.

ஸர்வாஸு சகலங்கலான
ஏதாஸு.வ்ருத்திஷு இந்த விருத்திகளில்
ப்ரஹ்மண: பிர்மத்தினுடைய
சித்ஸ்வபாவதா அறிவான ஸ்வபாவமா
ப்ரதிபிம்பதி தோற்றுகிறது [illegible]

Koviloor Digital Library

ஸாஷாஸ சாக்ஷிருத்திகளி	ஸ்வ்வாந்தஃஷிதேவாடேசேர்ந்தசுகமும்
	ப்ரதிவிம்பதி பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. இதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

ரூபம்ரூபம் ரூபந்தோறும் ரூபந்தோரும்	உபமா உபமானமானது
ப்ரதிரூபம் பிரதிபிம்பரூபமாக	ஸூர்யகா சூரியன் ஜலாதிகளில் பிரதிபிம்பிப்பது போலவென்று
அயமாத்மா இந்த ஆத்துமா ஆகிறானென்று	உதகாதி இவை முதலானவைகளை
இதி இப்படி	வேதவ்யாஸ வேதவியாசர்
ஸ்ருதிஃ சுருதி சொல்லுகிறது	வேதவ்யாஸஸூத்ரம்பண்ணினுர்.

அ-கை. ஒரு ஆத்துமா தானே வெகுவாய்த் தோற்றுவதற்குப் பிரமாண மேதெனில். அப்படிச் சொல்லுகிற சுருதியைக் காண்பிவிக்கிறுர்.

एकएवहिभूतात्माभूतेभूतेव्यवस्थितः ।
एकधाबहुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत् ॥

ஏகஏவஹிபூதாத்மாபூதேபூதேவ்யவஸ்தித: ।
ஏகதாபஹுதாசைவத்ருஶ்யதேஜலசந்த்ரவத் ॥ எ

பூதாத்மா சர்வபூதவடிவமான ஆத்துமா	ஏகதா ஒருவராயும்
ஏகஏவ ஒருவர்தானே	பஹுதா அனேகராயும்
பூதேபூதே பிராணிதோறும் பிராணிதோரும்	த்ருஶ்யதே பார்க்கப் படுகிறுர் அன்றோ
வ்யவஸ்திதஃஹி நன்ருப்ப்பிரதி பிம்பித்துக்கொண்டிருந்து	ஜலசந்த்ரவத் ஒரு சந்திரன் தானே ஜலங்கள்தோரும் காணப்படுவது போலவறி.

அ-கை. பழுதற்றபிர்மம் ஒரிடத்தில் சின்மாத்திரமாய் விளங்குவதும் மற்ருரிடத்தில் சித்தும் ஆனந்தமுமாய்விளங்குவதும் நியாயமில்லையேயெனில்.

जलेप्राविष्टश्चंद्रोयमस्पष्टःकलुषेजले ।
विस्पष्टोनिर्मलेतद्वद्द्वेधाब्रह्मापिवृत्तिषु ॥

ஜலேப்ரவிஷ்டஶ்சந்த்ரோயமஸ்பஷ்டஃகலுஷேஜலே ।
விஸ்பஷ்டோநிர்மலேதத்வத்த்வேதாப்ரஹ்மாபிவ்ருத்திஷு ॥ அ

Koviloor Digital Library

ஜலே ப்ரவிஷ்டஃ ஜலத்தில் பிரவேசித்திருக்கிற
ஶீதாம்ஶுஃ இந்த சந்திரனானவன்
கலுஷே ஜலே கலங்கின ஜலத்தில்
அஸ்பஷ்டஃ அப்பிரகாசமாயும்
நிர்மலே நிர்மலமான ஜலத்தில்
விஸ்பஷ்டஃ பிரகாசமாகவும் தோன்றுகின்றது
தத்வத் அதுபோல
ப்ரஹ்மாபி பிரமமும்
வ்ருத்திஷு விருத்திகளில்
த்வேதா இரண்டுவிதமாகத்தோன்றும்

அ-கை. அதை விரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

घोरमूढासुमालिन्यात्सुखांशश्चतिरोहितः।
ईषन्नैर्मल्यतस्तत्रचिदंशःप्रतिबिंबनम् ॥

கோரமூடாஸுமாலிந்யாத்ஸுகாம்ஶஶ்சதிரோஹிதஃ ।
ஈஷந்நைர்மல்யதஸ்தத்ரசிதம்ஶஃப்ரதிபிம்பநம் ॥ கூ

கோரமூடயோஃ ரஜோ குணதமோ குணங்களில்
ஸுகாம்ஶஃ ஆனந்தத்தின் அமுசம் மட்டும்
மாலிந்யாத் மலினஸ்வபாவமானதால்
திரோஹிதஃ மறைக்கப்பட்டிருக்கிற
ஈஷத் சிறிது (து
நைர்மல்யாத் நின்மலமாயிருப்பதால்
தத்ர அந்த விருத்தியில்
சிதம்ஶஃ சைதன்யாமுசமானது
ப்ரதிபிம்பநம் பிரதிபிம்பிக்கிறது

அ-கை. ஜலம் அனேகவிதமாயிருப்பதால் ஸ்பஷ்டாஸ்பஷ்டங்களாய் விளங்கலாம். அந்தக்கரணமொன்றாயிருப்பதால் அப்படி பேதமாய்த் தோன்றக் கூடாதேயெனில்.

यद्वापिनिर्मलेनीरेवह्नेरौष्ण्यस्यसंक्रमः।
नप्रकाशस्यतद्वत्स्याच्चिन्मात्रोद्भूतिरेवच ॥

யத்வாபிநிர்மலேநீரேவஹ்நேரௌஷ்ண்யஸ்யஸங்க்ரமஃ ।
நப்ரகாஶஸ்யதத்வத்ஸ்யாச்சிந்மாத்ரோத்பூதிரேவச ॥ கா

யத்வா அப்படியன்றியில்போனால்
நிர்மலே நீரே நின்மலமானஜலத்தில்
வஹ்நேஃ அக்கினியின்
ஔஷ்ண்யஸ்ய ஸங்க்ரமஃ உஷ்ணம் சம்பந்தமானதுமட்டுமிருக்கிறது
ப்ரகாஶஸ்ய பிரகாசத்தினுடைய
ந சம்பந்தமில்லை
தத்வத் அதுபோலே
சிந்மாத்ரோத்பூதிஃ ராஜசதாமசவிருத்திகளில் அறிவுமாத்திரத்தினுடைய ஆவிர்பாவமட்டும்
ஸ்யாத் இருக்கிறது

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் சித்தும் ஆனந்தமுமெப்படித் தோன்றலாமெனில்.

कात्स्न्यौष्ण्यप्रकाशावुद्भवंगच्छतोयथा ।
शान्तासुसुखचैतन्येतथैवोद्भूतिमागते ॥
वस्तुस्वभावमाश्रित्यव्यवस्थातूभयोस्समा ।
अनुभूत्यनुसारेणकल्प्यतेहिनियामकम् ॥

கார்த்ஸ்ந்யௌஷ்ண்யப்ரகாசாவுத்பவங்கச்சதோயதா ।
சாந்தாஸுஸுகசைதந்யேதவைவோத்பூதிமாகதே ॥ கக
வஸ்துஸ்வபாவமாச்ரித்யவ்யவஸ்தாதூபயோஸ்ஸமா ।
அநுபூத்யநுஸாரேணகல்ப்யதேஹிநியாமகம் ॥ கஉ

கார்த்ஸ்ந்யே கட்டையில்
ஔஷ்ண்யப்ரகாசௌ உஷ்ணப்பிரகாசம்
உபௌ இரண்டுகளும்
உத்பவம் ஆவிர்பாவத்தை
யதா எப்படி
கச்சத: அடைகின்றனவோ
ததா அப்படி
சாந்தாஸு சாந்தவிருத்திகளிலும்
ஸுகசைதந்யே ஆனந்தமும் அறிவும்
உத்பூதிம் ஏவ ஆவிர்பாவத்தையே
ஆகதே அடைந்திருக்கின்றன

அ-கை. இப்படித் தோற்றுவதற்குப் பிரமாணமேதெனில்.

வஸ்துஸ்வபாவம் வஸ்துக்களின் இயற்கையால்
ஆச்ரித்ய அடைந்து
உபயோ: திருஷ்டாந்ததாஷ்டாந்தமான இரண்டிற்கும்
வ்யவஸ்தா விவஸ்தை
ஸமா சமானமாகவே
அநுபூத்யநுஸாரேண அனுபவானுசாரத்தால்
நியாமகம் நியமமானது
கல்ப்யதே ஹி கற்பிக்கப்படுகிறதன்றோ

அ-கை. அவ்வனுபூதி யேதெனில்.

नघोरासुनमूढासुसुखानुभवईक्ष्यते ।
शान्तास्वपिक्वचित्कश्चित्सुखातिशयईक्ष्यताम् ॥

நகோராஸுநமூடாஸுஸுகாநுபவஈக்ஷ்யதே ।
சாந்தாஸ்வபிக்வசித்கச்சித்ஸுகாதிசயஈக்ஷ்யதாம் ॥ கங

கோராஸு ந ரஜோகுணங்களிலும் சுகானுபவமில்லை
மூடாஸு தமோகுணங்களிலும்
ஸுகாநுபவ: நான் சுகியென்ற அனுபவமானது
ந ஈக்ஷ்யதே பார்க்கப்படவில்லை
சாந்தாஸு அபி சாந்தவிருத்திகளிலும்
க்வசித் கச்சித் ஒருக்கால் ஒருவிதமான
ஸுகாதிசய: சுகவிசேஷமானது
ஈக்ஷ்யதாம் பார்க்கப்படுகிறது

Koviloor Digital Library

அ-கை. முன்சொல்லப்பட்ட கோர மூட விருத்திகளில் காமமில்லையென்ப
தை யனுபவமாய்க் காண்பிக்கிறார்.

गृहक्षेत्रादिविषयेयदाकामोभवेत्तदा ।

राजसस्यास्यकामस्यघोरत्वात्तत्रनोसुखम् ॥

க்ருஹக்ஷேத்ராதிவிஷயேயதாகாமோபவேத்ததா ।

ராஜஸஸ்யாஸ்யகாமஸ்யகோரத்வாத்தத்ரநோஸுகம் ॥ ௧௪

க்ருஹக்ஷேத்ராதிவிஷயே வீடுநிலமு தலான விஷயங்களில்	அஸ்யகாமஸ்ய இந்த ஆசையானது
யதாகாம: எப்போது ஆசை	கோரத்வாத் பயங்கரமானதால்
பவேத் உண்டாகிறதோ	தத்ர அந்தராஜஸவிருத்தியில்
ததா அப்போது	ஸுகம் சுகமானது
ராஜஸஸ்ய ரஜோகுணமான	நோ கிடையாது

அ-கை. பின் என்ன காணப்படுகிறதெனில்.

सिध्येन्नवेत्यस्तिदुःखमसिद्धौतद्विवर्धते ।

प्रतिबन्धेभवेत्क्रोधोद्वेषोवाप्रतिकूलतः ॥

अशक्यश्चेत्प्रतीकारोविषादस्स्यात्सतामसः ।

क्रोधादिषुमहद्दुःखंसुखशङ्कापिदूरतः ॥

ஸித்த்யேந்நவேத்யஸ்திது:கமஸித்தௌதத்விவர்த்ததே ।

ப்ரதிபந்தேபவேத்க்ரோதோத்வேஷோவாப்ரதிகூலத: ॥ ௧௫

அசக்யச்சேத்ப்ரதீகாரோவிஷாதஸ்ஸ்யாத்ஸதாமஸ: ।

க்ரோதாதிஷுமஹத்து:கம்ஸுகசங்காபிதூரத: ॥ ௧௬

ஸித்த்யேத் நாம் இப்போது யெத்தனிக்கிற காரியம் சித்திக்குமோ	தத்விவர்த்ததே அந்த துக்கம் விருத்தியாகிறது
நவா இதி சித்திக்கமாட்டாதோவென்று	ப்ரதிபந்தே அப்படிக்கெடுத்தவனி [டத்தில்
து:கம் அஸ்தி இப்படி சஞ்சலரூபமானதுக்கமிருக்கிறது	ப்ரதிகூலத: விரோதம்செய்ததினு
அஸித்தௌ அந்தக்காரியஞ்சித்திக்காத பக்ஷத்தில்	க்ரோத: குரோதமாவது (லே
	த்வேஷோவா அல்லது துவேஷமாவது
	பவேத் உண்டாகும் (பானது
	ப்ரதீகார: அதிரிக்குப்பிரதிக்கிரியை

ஸம்க்ருத்யேவ செய்யமுடியாமல்போ
 னும் பலத்தில்
விஷாத: வைராக்யமுழுமையாக ஆகிறது
ஸ்: அந்த ஆமுறைசியு
சாதனம் தமோ குணமாகிறது (னில்
ஜ்யாயாஞ்ஷை ரும்போதாதிவிருத்திக
ஸம்வேகா கவி சுகத்திலுடையபி
 ரைப்புக்கூட (தால்
ஒஹோகம் வெகுநாரத்தில் போவ
மஹத்வம் மகத்தான துக்கம்மெ
 ன்மேலும்டன்டாய்க்கொண்டேயி
 ருக்கும்

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் சுகம் வருமென்பதெப்படியெனில்.

काम्यलाभेहर्षवृत्तिश्शान्तातत्रमहत्सुखम् ।

भोगेमहत्तरंलाभप्रसक्तावपिदवहि ॥

காம்யலாபே ஹர்ஷவ்ருத்திஶ்ஶாந்தா தத்ர மஹத்ஸுகம் |

போகே மஹத்தரம் லாபப்ரஸக்தாவபிதவஹி || ௧௭

காம்யலாபே சாந்துவிகனுக்கு இச்சி
 த்தவிஷயம் லபித்தால்
ஹர்ஷவ்ருத்தி சந்தோஷவிருத்தி
சாந்தா சாந்தமாயிருக்கும் (யானது
தத்ர அந்தசாந்தவிருத்தியில்
மஹத்ஸுகம் மகத்தான சுகங்காணப்
 படும்
போகே அந்த விஷயபோகத்தில்வ
 ருகிறசுகம்
மஹத்தரம் அதிக மகுத்துவமாகும்ஆ
 கையால் பெறக்கூடியதான
லாபப்ரஸக்தௌ விஷயலாபத்தையுடை
 ய ஆசக்தியிருந்தாலும் [யிருக்கும்.
அபிதவஹி ஆசைசஷத்தாகவே

அ-கை. அப்போது ஞானத்திற்கும் இதற்கும் பேதமேதெனில்.

महत्तमंविरक्तौतुविद्यान्देतदीरितम् ।

மஹத்தமம் விரக்தௌ து வித்யாநந்தே ததீரிதம் |

விரக்தௌது ஆசையன்றியிலிருக்கி
 றதானுண்டான
மஹத்தமம் அந்தஆனந்தம் அத்திய
ந்தம் மகத்துவம்பொருந்தியதென்று
வித்யாநந்தே வித்தியானந்தத்தில்
ததீரிதம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. சாந்தவிருத்தியில் யெப்படி பிர்மசுகம் பிரதிபலிக்குமெனில்.

एवंक्षान्तौतथौदार्येक्रोधलोभनिवारणात् ॥

यद्यत्सुखंभवेत्तत्तद्ब्रह्मैवप्रतिबिंबनात् ।

वृत्तिष्वंतर्मुखास्वस्यानिर्विघ्नंप्रतिबिंबनम् ॥

ஏவம் க்ஷாந்தௌ ததௌதார்யே க்ரோதலோபநிவாரணாத் || ௧௮ ||

Koviloor Digital Library

யத்யத்ஸுகம்பவேத்தத்தத்ப்ரஹ்மைவப்ரதிபிம்பநாத் |
வ்ருத்திஷ்வந்தர்முகாஸ்வஸ்ய நிர்விக்நம்ப்ரதிபிம்பநம் || ககூ

ஏவம் இவ்விதமாக
க்ஷாந்தௌ சாந்தவிருத்தியிலும்
ததா அப்படியே
ஔதார்யே உதாரகுணத்திலும்
க்ரோதலோபநிவாரணாத் ரஜோகுணமற்றதால் குரோதமும் ஆசையற்றதால் லோபமும் இன்மையால்
யத்யத் இந்த விருத்தியில் யாதொரு யாதொரு
ஸுகம் ஆவிர்பவேத் சுகமானதுண்டாகிறதோ
தத்தத் அந்தந்த சுகமாக
ப்ரஹ்மைவ பிர்மம்தானே
ப்ரதிபிம்பநாத் பிரதி பிம்பிக்கிறபடியால்
அந்தர்முகாஸு அந்தர்முகங்களாயிருக்கிற
வ்ருத்திஷு விருத்திகளில்
அஸ்ய இந்த பிர்மத்தினுடைய
ப்ரதிபிம்பநம் பிரதிபிம்பமானது
நிர்விக்நம் யாதொருதடையன்றியில் விளங்கும்.

அ-கை. பிர்மத்திற்கு எத்தனை ஸ்வபாவம் அவைகளுடைய வெந்த ஸ்வபாவம் எங்கே காணப்படுமெனில்.

सत्ताचितिस्सुखंचेतिस्वभावाब्रह्मणस्त्रयः ।
मृच्छिलादिषुसत्तैवव्यज्यतेनेतरद्वयम् ॥

सत्ताचितिद्वयंव्यक्तंधीवृत्त्योर्घोरमूढयोः ।
शान्तवृत्तौत्रयंव्यक्तंमिश्रंब्रह्मेत्थमीरितम् ॥

अमिश्रंज्ञानयोगाभ्यान्तौचपूर्वमुदीरितौ ।
आद्येध्यायेयोगाचिन्ताज्ञानमध्याययोर्द्वयोः ॥

ஸத்தாசிதிஸ்ஸுகஞ்சேதிஸ்வபாவாப்ரஹ்மணஸ்த்ரய: |
ம்ருச்சிலாதிஷுஸத்தைவவ்யஜ்யதேநேதரத்வயம் || உ௦

ஸத்தாசிதித்வயம்வ்யக்தம்தீவ்ருத்த்யோர்கோரமூடயோ: |
சாந்தவ்ருத்தௌத்ரயம்வ்யக்தம்மிச்ரம்ப்ரஹ்மேத்தமீரிதம் || உக

அமிச்ரம்ஜ்ஞாநயோகாப்யாந்தௌசபூர்வமுதீரிதௌ |
ஆத்யேத்யாயேயோகசிந்தாஜ்ஞாநமத்யாயயோர்த்வயோ: || உஉ

ஸத்தா சிதி: சத்து சித்து
ஸுகம்ச ஆனந்தமென்றும்
இதி ப்ரஹ்மண: இப்படி பிர்மத்திற்கு
த்ரய: மூன்று
ஸ்வபாவா: ஸ்வபாவங்களுமுண்டு
ம்ருச்சிலாதிஷு மண்கல்முதலானவைகளிலே
ஸத்தைவ சத்துமாத்திரம்

Koviloor Digital Library

ஸ்ப்ருஷ்டே காணப்படும்
ஜடாத்மஸு வெறுமை
த்வயம் இந்தும் சுகமும்
ந காணப்படமாட்டாது
கோரமூடயோ: ரஜோகுணதமோ குணங்களான
தீவ்ருத்திஷு புத்தி விருத்திகளிலே
ஸத்தா.சிதோ: சத்தும் அறிவும்
த்வயம் இந்த இரண்டும்
ஸ்பஷ்டா பிரகாசமாகக்காணப்படும்
ஸாந்தவ்ருத்தௌ சாந்தவிருத்தியில்
த்ரயம் சச்சிதானந்தம் மூன்றும்
ஸ்புடம் விளங்கும்
அஸம்ஸக்தமேதத் இதில்விவேகமின்மையால் இந்த சச்சிதானந்தத்தைமிச்ர பிர்மமென்று

ஈத்ருக் இப்படி
மிச்ரம் சொல்லப்படுகிறது
ஜ்ஞானயோகாப்யாம் விசாரஞானசமாதி யோகங்களினாலே
ஸ்வரூபமேவ விருந்தியினுடையக ர்ப்பசீன யன்றியில்பிர்மத்தைக்காண் பிக்கப்பட்ட அவைகள்
பூர்வத்ர முன்னமே
உக்திஷு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
ஆதெள முதலாவது
அத்யாயே அத்தியாயத்தில் [முழும்
யோகவிசார யோகத்தினுடைய விசார
த்வயோ: மற்ற இரண்டு
அத்யாயயோ: அத்தியாயங்களில்
ஜ்ஞானம் நிச்சய ரூபமான ஞானமும் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இனி மாயாலக்ஷணத்தைப் பிரித்துக் காட்டவேண்டுமெனில்.

असत्ताजाड्यदुःखेद्वेमायारूपत्रयन्त्विदम् ।
असत्तानरशृङ्गादौजाड्यंकाष्ठशिलादिषु ॥
घोरमूढधियोर्दुःखमेवंमायाविजृंभिता ।
शान्तादिवृद्धिवृत्त्यैक्यान्मिश्रंब्रह्मेतिकीर्तितम् ॥

அஸத்தாஜாட்யது:கேத்வேமாயாரூபம்த்ரயம்த்விதம் |
அஸத்தாநரஸ்ருங்காதௌஜாட்யம்காஷ்டசிலாதிஷு ॥ ௨௩
கோரமூடதியோர்து:கமேவம்மாயாவிஜ்ரும்பிதா |
ஸாந்தாதிபுத்திவ்ருத்த்யைக்யான்மிச்ரம்ப்ரஹ்மேதிகீர்த்திதம் ॥ ௨௪

அஸத்தா மாயையினுடைய அசத்துதன்மை ஒன்றும்
ஜாட்யது:கே ஜடத்தன்மைதுக்கம்

த்வே இரண்டுகளுமாக
இதம் இப்படி. (ன்றுவிதம்
மாயாரூபம் த்ரயம் இந்தமாயாரூபம்மூ

அ-கை. அந்த லக்ஷணத்தைப் பிரித்துக் காட்டுமெனில்.

நரஸ்ருங்காதௌ மனிதகொம்பு முதலானவைகளில்

அஸத்தா அசத்துத்தன்மையான திருக்கிறது

Koviloor Digital Library

காஷ்டாதிஷு கட்டைகள்முதலானவைகளில்
ஜாட்யம் ஜடத்தன்மையும்
ரஜஸ்தமோகுணயோ: ரஜோகுணதமோகுணங்களில்
து:கம் துக்கத்தன்மையுமாக
ஏவம் இப்படி
மாயாவிஜ்ரும்பிதா மாயையானது விஜ்ரிம்பித்திருக்கிறது

ஶாந்த்யாதிவ்யக்திஷு சாந்தி முதலான சற்குணங்களையுடையபுத்திவிருத்தியில் விசாரமின்மையால் பிர்மத்தோடே பேதந்தெரியாமல் ஒன்றாய்த் தோற்றுவதால்
மிஶ்ரம் கலப்பான
ப்ரஹ்ம பிர்மமென்று
இதி இப்படி
ஈரிதா சொல்லப்படுகிறது

அ-தை. பிர்மத்தை யெப்படி தியானம்பண்ணுகிறதெனில்.

एवंस्थितेत्रयोब्रह्मध्यातुमिच्छेत्पुमानसौ ।
नृशृङ्गादिमुपेक्षेतशिष्टंध्यायेद्यथायथम् ॥
शीलादीनामरूपेद्वेत्यक्त्वासन्मात्रचिन्तनम् ।
त्यक्त्वातु खंघोरमूढधियोस्सचिद्विचिन्तनम् ॥
शान्तासुसच्चिदानन्दांस्त्रीनप्येवंविनिन्तयेत् ।

ஏவம்ஸ்திதே த்ரயோ ப்ரஹ்ம த்யாதுமிச்சேத்புமாநஸௌ |
ந்ருஶ்ருங்காதிமுபேக்ஷேத ஶிஷ்டம் த்யாயேத்யதாயதம் || உரு
ஶிலாதௌ நாமரூபே த்வே த்யக்த்வா ஸந்மாத்ரசிந்தநம் |
த்யக்த்வா து:கம் கோரமூடதியோஸ்ஸச்சித்விசிந்தநம் || உசா
ஶாந்தாஸு ஸச்சிதாநந்தாம்ஸ்த்ரீநப்யேவம் விசிந்தயேத் || உசா

ஏவம் இப்படி இந்தமாயை
ஸ்திதே த்ரய: மூன்றுவிதமாயிருந்துள்ளளவில்
அஸௌ புமாந் இந்தமுமுக்ஷுவாகியபுருஷன்
ப்ரஹ்ம பிர்மத்தை
த்யாதும் தியானம்செய்ய
இச்சேத் இச்சித்தவன்
ந்ருஶ்ருங்காதி மனிதக்கொம்பு முதலானதை
உபேக்ஷேத உபேக்ஷிக்கத்தக்கது

ஶிஷ்டம் மிச்சமான ஜடதுக்கங்களை
யதாயதம் எப்படியெப்படி தனக்கதிகாரயோக்கியமோ
த்யாயேத் அப்படியப்படி தியானம் பண்ணவேண்டியது
ஶிலாதௌ அதெப்படி யென்றால் கல்முதலானதில்
நாமரூபே நாமரூபங்கள்
த்வே இரண்டையும்
த்யக்த்வா தள்ளி
ஸந்மாத்ரசிந்தநம் சந்மாத்திரம் சி[ந்திக்கவேண்டும்

வொாஜகுணயொ꞉ ரஜோகுண தமோகுணங்களில்
ஈ꞉ஶெஷ இருக்கிற துக்கத்தை
த்யக்த்வா தள்ளி
ஸச்சிதாநந்தம் சத்தையும் சித்தையும் சிந்திக்கவேண்டியது
ஸாத்விகவ்ருத்திஷு சாத்விகவிருத்திகளில்
ஸச்சிதாநந்தரூபம் சச்சிதானந்தங்களான
த்ரிதயம் மூன்றையும்
ஏவம் இப்படி
விசிந்தயேத் சிந்திக்கவேண்டியது

அ-கை. யாருக்கு இப்படி சிந்திக்க வேண்டியதெனில்.

कनिष्ठमध्यमोत्कृष्टास्तिस्रश्चिन्ता क्रमादिमाः ॥
मंदस्यव्यवहारेपिमिश्रब्रह्मणिचिन्तनम् ।
उत्कृष्टंवक्तुमेवात्रविषयानंदईरितः ॥

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டாஸ்திஸ்ரஶ்சிந்தா꞉ க்ரமாதிமா꞉ ॥ ௨௭
மந்தஸ்யவ்யவஹாரேபிமிஶ்ரப்ரஹ்மணிசிந்தநம் ।
உத்க்ருஷ்டம்வக்துமேவாத்ரவிஷயாநந்தஈரித꞉ ॥ ௨௮

கநிஷ்டமத்யமோத்க்ருஷ்டா꞉ அதமமாயும் மத்திமமாயும் உத்தமமாயுமிருக்கிற
இமா꞉ இந்த
திஸ்ர꞉ மூன்றுவிதங்களான
சிந்தா꞉ சிந்தனைகள்
மந்தஸ்ய மந்தாதிகாரிக்கும்
க்ரமாத் கிரமமாக
வ்யவஹாரே அபி வியவகாரத்திலும்
மிஶ்ரப்ரஹ்மணி மிசிரப்பிர்மத்தில்
சிந்தநம் சிந்தனஞ்சொன்னது
உத்க்ருஷ்டம் அவனுக்கும் மேன்மையை
வக்தும் ஏவ சொல்லுவதற்கு
அத்ர இந்தப் பிர்மானந்தத்தில்
விஷயாநந்த꞉ விஷயானந்தமானது
ஈரித꞉ சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இப்படிச்சொன்ன தியானத்தைத்தவிர மூடனுக்கு இன்னமும் மேலான தியான மிருக்கிறதாவெனில்.

औदासीन्येतुधीवृत्तेश्शैथिल्यादुत्तमोत्तमम् ।
चिन्तनंवासनानन्देध्यानमुक्तञ्चतुर्विधम् ॥
नध्यानंज्ञानयोगाभ्यांब्रह्मविद्यैवसाखलु ।

ஔதாஸீந்யேதுதீவ்ருத்தேஶ்ஶைதில்யாதுத்தமோத்தமம் ।
சிந்தநம்வாஸநாநந்தேத்யாநமுக்தஞ்சதுர்விதம் ॥ ௨௯
நத்யாநம்ஜ்ஞாநயோகாப்யாம்ப்ரஹ்மவித்யைவஸாகலு ॥ ௨௯

ஔதாஸீந்யே உதாசினமேவோ யிலேயவென்றால்
தீவ்ருத்தேஃ புத்தி விருத்தியினுடைய
ஸௌஷுப்த்யாஸ அபாவமிருப்பதால்அப்போது ஆத்தும ஸ்வரூபத்தைப் பாவிப்பது
உத்தமோத்தமம் உத்தமத்துக் கெல்லாம் உத்தமமாயிருக்கிற
விஷயம் சிந்தனமாகிறது ஆசையால்
வாஸநாஜநித வாசனனந்தமாகிற இந்த விஷயானந்தத்தில்
சதுர்விதம் நானுவிதமாயிருக்கிறஅதமமத்திய உத்தமஉத்தமோத்தம ரூபமான
த்யாநம் தியானம்
உக்தம் சொல்லப்பட்டது.

அ-கை. இந்ததியானத்தை கிழ்கிரந்தத்தில் சொன்ன அதிகாரிக்குச் சொல்லக்கூடாதோவெனில்.

ஜ்ஞாநயோகாப்யாம் ஞானந்தானும் யோகத்தானுமுண்டாகிறது
த்யாநம் தியானமென்று.
ந சொல்லக்கூடாது
ஸா அது
ப்ரஹ்மவித்யா.லவ பிர்மஞ்ஞானந்தானே. அன்றோ

அ-கை. பிர்மஞ்ஞானமில்லாத இந்த தியானம் யென்னத்திறகாக சொல்லவந்தீரெனில்.

ध्यानेनैकाग्र्यमापन्नेचित्तेविद्यास्थिरीभवेत् ॥

த்யாநேநைகாக்ர்யமாபந்நேசித்தேவித்யாஸ்திரீபவேத் ॥ ௫௦

த்யாநேந இந்ததியானத்தினாலே
சித்தே சித்தமானது
ஐகாக்ர்யம் ஏகாக்கிரத்தை
ஆபந்நே அடைந்ததேயானால் அந்தசித்தத்திற்கு
வித்யா இந்தபிர்மஞ்ஞானமானது
ஸ்திரீபவேத் ஸ்திரமாய்பவிக்கும்

அ-கை. அதினால் யென்னகிடைக்குமெனில்.

विद्यायांसच्चिदानन्दाअखण्डैकरसात्मताम् ।
प्राप्यभान्तिनभेदेनभेदकोपाधिवर्जनात् ॥
शान्ताघोराश्शिलाद्याश्चभेदकोपाधयोमताः ।
योगाद्विवेकतोवैषामुपाधीनामपाकृतिः ॥

வித்யாயாம்ஸச்சிதாநந்தாஅகண்டைகரஸாத்மதாம் ।
ப்ராப்யபாந்திநபேதேநபேதகோபாதிவர்ஜநாத் ॥ ௫௧

ஶாந்தா கோரா ஶிலாப்ராயா ப்ரூஹ்மஸ்வூபெலஃகெஷாவாயயொஉதா: ।
யோகாத்விவேகதோ வைஷாமுபாதீநாமபாக்ருதி: ॥ ௩௪

விஷயானாம் பிரமஞ்ஞானத்தில்
ஸத்சிதாநந்தா: சச்சிதானந்தங்கள்
அகண்டைகரஸத்வேந அகண்ட ஏகரஸவஸ்துவாக
ப்ராப்தா அடைந்த
பாந்தி விளங்குகின்றன
பேதேந பேதமாக
ந விளங்கவில்லை
பேதகோபாதிவஶாத் பேதத்தைப் பண்ணுகிறவைகளான ஞாத்ராதி திரிபுடிகள் ஒன்றுமில்லாமையாலென்றறி

ஶாந்தா: சத்துவகுணங்கள்
கோரா: ரஜோகுணங்கள்
ஶிலாப்ராயா: சிலாதிகளான தமோகுணங்கள்
பேதகோபாதய: பேதத்தைப் பண்ணுகிற உபாதிகளாக
உக்தா: சொல்லப்படுகின்றன
யோகாத் மனோலயமான சமாதியோகத்தாலும்
விவேகத: வா விவேகஞானத்தாலும்
ஏஷாம் இந்த
உபாதீநாம் உபாதிகளுக்கு (அ
அபாக்ருதி: நிவர்த்தியானதுண்டாகிற

அ-கை. அதிலென்ன அனுபவங் காணப்படுமெனில்:

निरुपाधिब्रह्मतत्त्वेभासमानेस्वयंप्रभे ।
अद्वैतेत्रिपुटीनास्तिभूमानन्दोतउच्यते ॥

நிருபாதிப்ரஹ்மதத்வே பாஸமாநே ஸ்வயம்ப்ரபே ।
அத்வைதே த்ரிபுடீ நாஸ்தி பூமாநந்தோத உச்யதே ॥ ௩௫

நிருபாதிப்ரஹ்மதத்வே முன்னே சொன்ன குணத்திரியங்களாகிற உபாதியற்ற ஸ்வரூபமாயும்
ஸ்வயம்ப்ரபே ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கிற
அத்வைதே அத்வைத வஸ்துவானது
பாஸமாநே கை நெல்லிகனிபோல் விளங்கும் பக்ஷத்தில்
த்ரிபுடீ ஞாத்ருஞ்ஞானஞேயரூபமான திருபுடி
நாஸ்தி இல்லை
அத: ஆகையால்
பூமாநந்த: பூரணானந்தமானது
உச்யதே சொல்லப்படுகிறது

அ-கை. இந்த கிரந்தத்தை முடிக்கின்றார்.

ब्रह्मानन्दाभिधेग्रन्थेपञ्चमोध्यायईरित ।
विषयानन्दएतेनद्वारेणांतःप्रविश्यताम् ॥

Koviloor Digital Library

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே க்ரந்தே பஞ்சமோऽத்யாய ஈரித: |
விஷயாநந்த ஏதேந த்வாரேணாத்ர ப்ரவிச்யதாம் || ௩௪

ப்ரஹ்மாநந்தாபிதே பிர்மானந்தமென்கிற பேருடன்கூடின இந்த கிரந்தத்தில்
பஞ்சம: ஐந்தாவது
அத்யாய: அத்தியாயமாகிற
விஷயாநந்த: விஷயானந்தமானது
ஈரித: சொல்லப்பட்டது
ஏதேந இந்த
த்வாரேண வழியாகத்தெரிந்தவன் தெரியாதவனும் அனைவரும்
அத்ர பிரமத்திற்குள்ளே
ப்ரவிச்யதாம் பிரவேசிக்கத்தக்கது

அ-கை. இந்த கிரந்தாப்பியாசபலத்தைச் சொல்லுகிறார்.

प्रीयाच्छ्रीसद्गुरुर्येनब्रह्मानन्देनसर्वदा ।
पायाच्चप्राणिनस्सर्वान्स्वाश्रितान्शुद्धमानसान् ॥

ப்ரீயாத் ஸ்ரீ ஸத்குருர்யேந ப்ரஹ்மாநந்தேந ஸர்வதா |
பாயாச்ச ப்ராணிநஸ்ஸர்வாந் ஸ்வாச்ரிதாந் சுத்தமாநஸாந் || ௩௫

யேந யாதொரு
ப்ரஹ்மாநந்தேந பிர்மானந்தத்தினாலே
ஸர்வதா எப்போதும்
ஸ்ரீஸத்குரு: ஸ்ரீசர்குருவானவர்
ப்ரீயாத் பிரீதியையடையட்டும்
ஸ்வாச்ரிதாந் தன்னை அடைந்தபேர்களாயும்
சுத்தமாநஸாந் சுத்தமானமனதையுடையவர்களாயுமிருக்கிற
ஸர்வாந் சகலமான
ப்ராணிந: ச பிராணிகளையும்
பாயாத் ரக்ஷிக்கட்டும்

அ-கை. கிரந்த கர்த்தாவின் அந்தரங்க அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

विद्यारण्याद्वैद्याद्व्याधेरिवभवस्यहिविनिवृत्त्यै ।
पथ्यान्यास्वाद्यन्तांपञ्चदशप्रकरणानिभक्ष्याणि ॥

வித்யாரண்யாத்வைத்யாத் வ்யாதேரிவ பவஸ்ய ஹி விநிவ்ருத்யை |
பத்யாந்யாஸ்வாத்யந்தாம் பஞ்சதசப்ரகரணாநி பக்ஷ்யாணி ||

வித்யாரண்யாத் வித்தியாரண்யரென்ற
வைத்யாத் மேலானவைத்தியரிடத்தில் நின்று
வ்யாதே: இவ வியாதிக்குமருந்து சாப்பிடுவதுபோல
பவஸ்ய ஹி ஜனனமரணரூபமான சம்சாரம்
விநிவ்ருத்யை நிவிர்த்தியாகும் பொரு(ட்டு
பஞ்சதசப்ரகரணாநி பதினைந்துப்பிரகரணங்களாயும்

Koviloor Digital Library

[illegible] கத்திற்கு ஆபோக்யதை [illegible] ரங்களாயிருக்கிற | [illegible] பக்ஷணங்களானவைகள் [illegible] காலாந்தரத்திலும் திருப்தியாய்ச் சாப்பிடத்தக்கது.

ஸீம். இப்படி இந்த பிரகரணங்களையும் குருபக்தியுடன் எவர்கள் கேட்கிறார்களோ படிக்கிறார்களோ அவர்கள் பிரமதையில்லாத மோக்ஷத்தை அடைவார்களென்று குருபாதத்தில் சமர்ப்பித்து சாஸ்திரம் முடிக்கப்பட்டது.

விஷயபாகக்ரமம் முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible] ‖ ௧ ‖ [illegible] ‖ ௨ ‖ [illegible] ‖ ௩ ‖

பஞ்சதசப்பிரகரணம் சம்பூர்ணம்.

Koviloor Digital Library

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫	௩௨	சகவிற்ப	சவிகற்ப
௮	௩௩	ஈஹா	ஈ"ஹா
௧௫	௧௰	ஞாவ்	ஞால்
௧௭	௧௭	இட்சை	இச்சை
௨௧	௫	பிம்ப	பிம்பி
,,	௧௧	செற்படி	சொற்படி
,,	௧௨	வாரபிரு	வராயிரு
௨௨	௧௯	க்ரூ ஊரா தலீ த்ரீ	க்ரூ ஊராலீத்ரீ
௨௫	௯	ஹ்ராஜு	ஹ்ராஜுஃ
௨௮	௩	ஊரஸ்ரு"வெத	ஊரஸ"வெத
,,	௫	வஈாழ்ஸிடு	வஈாழ்ஸிடு
,,	௧௨	பங்கோச	பஞ்சகோச
,,	௩௨	சகளிச்சை	சகங்களிலிச்சை
௨௯	௬	ஹ்ரவ்யர்தீஈ	ஹ்ராவ்யதீஈ
௩௧	௫	யாதிகா	யாத்ரிகா
௩௨	௨	ஷ்வாநாத்ரம்	ஷ்வாத்ரநம்
,,	௧௨	ந்ராவஹ்ா	ந்ராநவஹா
,,	௧௪	ந்ராவஹா	ந்ராநவஹா
,,	௧௮	ந்ராவஹா	ந்ராநவஹா
௩௩	௭	அனுமிருத்திரு	அனுவிருத்தித்திரு
௪௫	௧௮	பண்ணகிறது	பண்ணுகிறது
௪௮	௯	அச்சத்தான	அசத்தான
௪௯	௨௨	சந்திக்க	சிந்திக்க
௫௫	௫	ஜநிம்	ஜநீஃ
,,	௨௨	ஷ்வாதா த்ராஷி	ஷ்வாதம் த்ராஷி
௬௦	௭	வ்ருக்ஷாஞஈா	வ்ருக்ஷாஞஈா
,,	௯	வ்ருக்ஷாஞஈா	வ்ருக்ஷாஞஈா
,,	௧௩	வ்ருக்ஷஞஈாக்	வ்ருக்ஷாஞஈாக்
,,	௨௭	நிரவயமான	நிராவயவமான

Koviloor Digital Library

பக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
[illegible]	கஉ.	ஜுஸசெர	ஜுஸாசெர
[illegible]	எ	வைரா	நவைரா
[illegible]	அ	ஸாவெபியவெடி	சாவெயவெடி
[illegible]	௯௨.	பெரியவாளால்	பெரியவாளான
[illegible]	௯	சுவாஸ்யசெலாவதி	சுவஸ்யசெவஸவதி
,,	௨௨.	விசாரி	விதாரி
[illegible]	௨௪	அர்க்கமென்று	அகர்மமென்று
[illegible]	௨௨	குவெஷ்ராவ	குவெஷ்ராவ
[illegible]	௨௦	ஜிஞாரவிடா	ஜிஞாவவிடா
[illegible]	௨.	ஷிவிய கி	ஷிவியஸ்ரகி
[illegible]	கக	விமாவெவியோர்	விமாவெவியோர்
[illegible]	௨௫	தத்துவபத	தத்துவம்பத
[illegible]	௪	வியர்த்தார்த்தமில்லை	வியர்த்தமில்லை
[illegible]	கங	உவெக்ராஹாவதி	உவெக்ராஹாவெதி
[illegible]	௨௧.	போலதிம்	போலவாம்
[illegible]	ரு	வழ	வழ
,,	௨௫	ஆசைக்குஸ்டோ	ஆசைகளுண்டோ
[illegible]	கா	தவதகவ	தவதகவ
[illegible]	௰	வெரயகு	வெயூரகொளவா
[illegible]	அ	சம்சாரி	சம்சா
[illegible]	௨௨.	திருஷ்டாந்தங்களை	திருஷ்டாந்தங்களை
[illegible]	௨௪	மநதித்திரத்தில்	மநதிபாத்திரத்தில்
,,	௨௫	சம்சாராபானர்த்தம்	சம்சாரானர்த்தம்
[illegible]	க	கதா	சகல
[illegible]	கா	தழீவாதுயவாரி	தழீவாயவாரி

KOVILOOR